

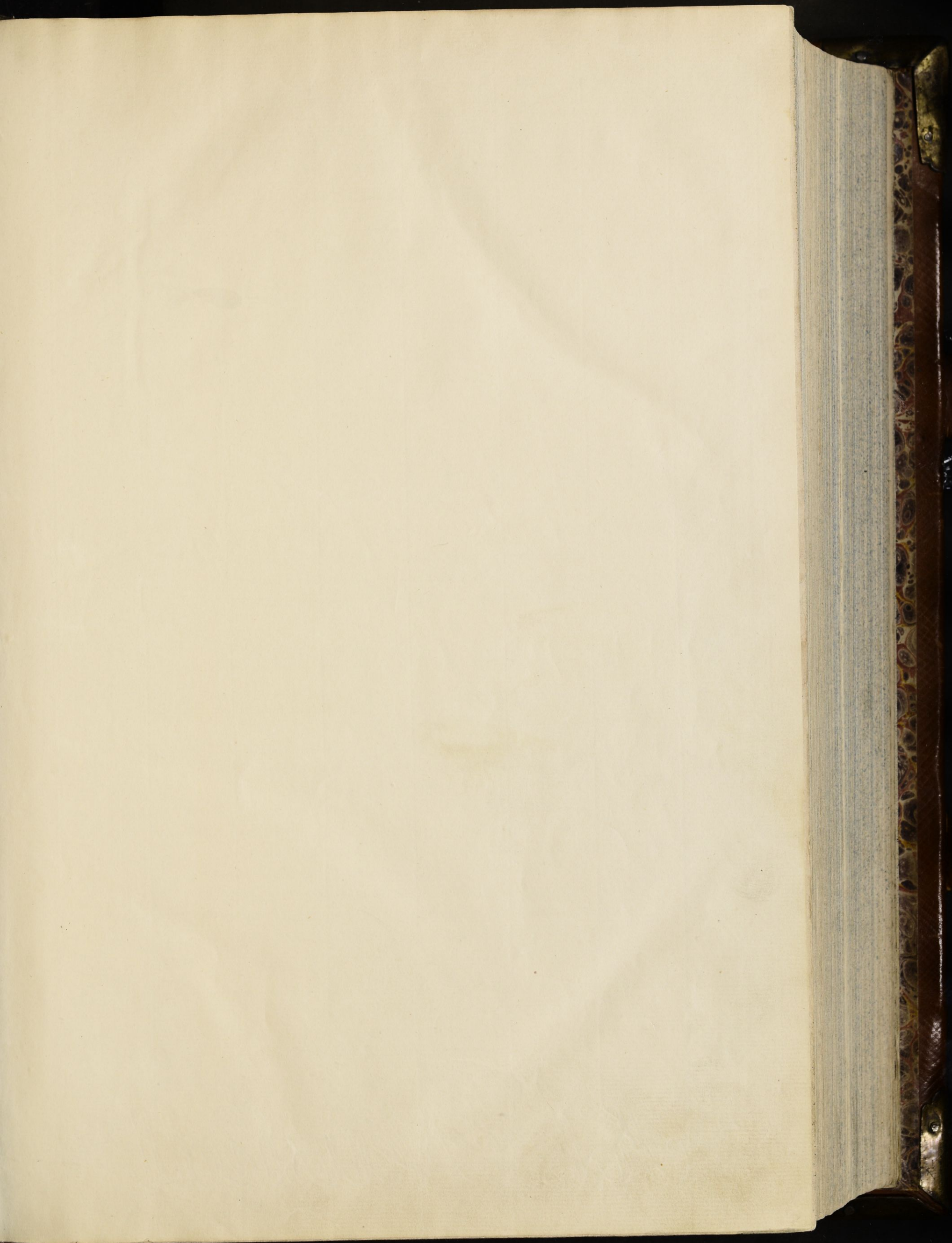

22.

AZ KERESZTYENI

VDVŐZITÓ HIT- NEK EGY NYOMBAN JARO

IGAZSAGAHOZ INTEZTETETT EKES RHYTH-
MUSU HYMNUSOKKAL, PROPHETAI LELEKTŐL
szereztetett szent Soltárokkal, örömdetes notaju Profakkal és több
fok nemű, született nyelvünkre fordított lelki Ditsérekkel
és esztendőtszakai templumbeli kegyes Caremoniakkal
tökellestesen meg töltetett öreg

GRADVAL

MELLY MIND AZ ELSŐ FORDITASBAN VAGY
újjonnan való szereztetésben, s mind pedig az egy exemplárból másban
való irattatásban esett fogyatkozásokat szorgalmasan meg tiszto-
gattatott, és sok hozzá kívántatott szükséges részekkel meg öregbített.

KESERVI DAJKA JANOSNAK
E S

GELEJ KATONA ISTVANNAK
ERDELY ORSZAGABAN LEVŐ MAGYAR

Keresztyén Reformata Ecclesiáknak Püspökeinek, és az GYULA-
FEIRVARINAK Lelki Pásztorinak, fáradságos munkájok által.

Es elsőben az böl dog emlekezetű Felsőges BETHLEN GA-
BOR Fejedelem Urunknak gondviseléséből, ez itt való FEIRVARI
Ecclesiabéli szolgálatra, kézzel nagy öreg bőrével le iratott.

S-mostan immár Isten kegyelméből, annak székiben ülő kegyel-
mes Urunknak, RAKOCI GYÖRGY Fejedelmünknek, keresztyé-
ni szorgalmatoskodásából, az Istennek ditsőségére, és az Christu-
sának az Magyar nemzetiségben levő Ecclesiáinak, közönse-
ges javokra, még az irott nál is sokkal teljesebben és
tisztabban ki nyomtattatott.

MAGY. AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

GYULA FEIR-VARATT
AZ IGENEK MEG TESTESŰ LESE UTAN
MDC XXXVI. ESZTENDŐBEN.

AZ KERESZTYENI

VDVŐZITÓ HIT- NEK EGY NYOMBAN JARO

IGAZSAGAHOZ INTEZTETETT EKES RHYTH-
MUSU HYMNUSOKKAL, PROPHETAI LELEKTŐL
szereztetett szent Soltárokkal, örvedetes notaju Profakkal és több
fok nemű, született nyelvünkre fordított lelki Ditséretekkel
és esztendőszakai templumbeli kegyes Caremoniakkal
tökellestesen meg töltetett öreg

GRADVAL

MELLY MIND AZ ELSŐ FORDITASBAN VAGT
újjonnan való szereztetésben, s-mind pedig az egy exemplárból másban
való irattatásban esett fogyatkozásokat szorgalmatosan meg tiszto-
gattatott, és sok hozzá kívántatott szükséges részekkel meg öregbítettett.

KESERVI DAJKA JANOSNAK
ES

GELFJI KATONA ISTVANNAK

ERDELY ORSZAGABAN LEVŐ MAGYAR

Keresztyén Reformata Ecclesiáknak Püspökinek, és az GYULA-
FEIRVARINAK Lelki Pásztorinak, fáradságos munkájok által.

Es elsőben az bődög emlekezetű Felfeges BETHLEN GA-
BOR Fejedelem Urunknak gondviseléséből, ez itt való FEIRVARI
Ecclesiabéli szolgálatra, kézzel nagy öreg bőrével le iratott.

S-mostan immár Isten kegyelméből, annak székiben ülő kegyel-
mes Urunknak, RAKOCI GYÖRGY Fejedelmünknek, keresztyé-
ni szorgalmatoskodásból, az Istennek ditsőségére, és az Christu-
sának az Magyar nemzetiségben levő Ecclesiáinak, közönse-
ges javokra, még az irotnál is sokkal teljesebben és
tisztabban ki nyomtattatott.

MAGY. AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

GYULA FEIR-VARATT
AZ IGENEK MEG TESTESŰLESE UTAN
MDC XXXVI. ESZTENDŐBEN.

Eph. 5. vers. 18. 19. 20.

Ne részegedgyetek meg borral, az melyben bujáság
vagyon, hanem tellyetek meg Lélekkel, szólván magatok
között Psalmusokkal, Hymnuszokkal, és lelki Odákkal,
énekelvén és Sóltározván az ti sziveitekben az Vrnak,
hálákat adván mindenekről, az mi Vrunk Iesus Christus-
nak nevében, az Istennek és az Atyának.

Coloss. 3. vers. 16. 17.

Az Christusnak beszéde lakozzék ti bennetek bővse-
gessen minden böltseséggel, tanítván és intvén egymást
Psalmusokkal (Sóltárokkal) Hymnuszokkal (Ditséretek-
kel,) és lelki Odákkal (Enekekkel) kedvességgel énekel-
vén az ti sziveitekben az Vrnak. Es valamit művelende-
tek beszéddel avagy tselekedettel, mind az Iesusnak nevé-
ben művellyétek, hálákat adván az Istennek, és az Atyá-
nak ő általa.

AZ ATYANAK, KEGYELMET,
AZ FIVNAK, SZERELMET, ES AZ SZENT
LELEKNEK VIGASZTALO ALDASAT KEVANNYVK KE-
GYELMETEKRE MIND FEJENKENT TERJEDNI, AMEN.

Valamit az teremto Vr Isten ez világon, az ég a-
latt, az földön, és az vizekben teremtet, nagyobb részént mind
az Emberekhez való kibeszélhetetlen nagy szeretetinek indulattya
ból teremtetete. Az embert pedig ő magát alkotta az önnön ditsére-
tíre, azt sem annyira azért, hogy más módját-is ditséretinek nem talál-
hatta, avagy szűkölködött volna, nála nélkül, hanem azért, hogy mennél szebb, e-
kesb, hozzá hasonló teremtet állattya legyen az többinél, annál világosban meg-
ismertessék, az Istennek mind böltsége, igazsága, és irgalmasságának-is mérhe-
tetlen, és veghetetlen határa, és magát olyak által ditsértesse, az kiknek válfá-
gokért az ő tulajdon saját Fiát, (kinél drágább kentsé nem vólt,) adgya, botsát-
tya; Még az Adamnak el esését-is, (ugy elmélkedem,) az Istennek ditsősége,
irgalmassága, és az emberi nemzethez ki mutatando nagy kegyelmessége, ke-
vánta, és hogy nevenek ditséretire és az hála-adóságra-is az embereknek tágasabb
mezőt terjesztzen eleikbe: S-noha az madarak is, és majd semmi teremtet állattya
nints az Vr Istennek, az ki az ő módja, s-az természetnek beléjek óltatott ereje sze-
rént nem ditsérné és nem áldaná; De ezeknél az ember fellyeb való lévén sokkal,
ugymint nemessebb és főbb teremtet állattya, és ugyan azt mondom, hogy igen
fellyeb való, kinek az Vr Isten, értelmet, okosságot, iteletet-is adott, mellyért annyi
hála-adással, ditsérettel, és buzgólagos imádságokkal tartoznék, hogy ha életének
minden orait, szempillantását, abban töltené el-is, még-is nem tehetne vele tött sok
kegyelmességiért, eleget, ha az Istennek irgalmassága, az Christus érdemes áldo-
zattyának nagysága, elől nem venné, és azt érette ki nem töltené.

Meg emlekezven azért én-is hogy az mi vagyok, Isten kegyelméből vagyok,
az-is elmémbe forogván, hogy engemet-is az Vr Isten, az ő nevenek ditséretire, igaz
Euangeliumának, Anyaszentegyházának nem csak óltalmára, de egyszer s-mind
terjesztetése-re-is, s-nevenek ditséretire, állatott és hívott, az utolsó fogyzékára ju-
tott, nemzetünk végehez közelítő idejében, igyekeztem ez vólt mindenkoron,
hogy En-is az én Istenemtől kezemben bíratott Giratskával, ugy kereskedhessem,
hogy jó szolgának találtassam, és az en Istenemnek velem tött sok kegyelmességét,
külső, belső ellenségim, gonosz akaróim, ellen, panasz nélkül való óltalmazásáért,
valami kistzikkal hála-adásomnak fengéjét ő felségének bemutatathatnám: De mi-
vel

*Kisv. Peter Mihály svem
adott egy aranyat - mink be
Lőttek...*

vél bár mindent meg tselekedtem volna is, vagy tselekedhetném-is, ugyan tsak azt kellene mondanom; haszontalan szolgáló vagyok, az mivel tartoztam, azt tselekedtem; Meg vallom bizonyára, hogy én kevesebbet tselekedtem sok graditsal annál, az mint kellett volna, avagy magam-is akartam volna. De mivel nem vakmerőségem, sem buzgóagtalanlágom, anélkül inkább szívemnek nem idegeniségei voltak előttem akadályok, (hanem az hatvan hat hónapoknak el forgások alatt előmben gördült, s-találkozott sok méltatlan busulásim és háborgattatásim) kiert lelkem ismereti hálá legyen az en Istenemnek, bizony nem támadott reám, ez után-is igyekezetem az leven, tellyes erőm, tehetőségem szerez valamig az en Istenem életben tart, hogy ne szűnnyem meg az ő nagy nevet ditserni, és igaz Anyaszentegyházának terjesztésében, és oltalmaztatásában, kész szível lelekkel, sőt eiletem fogyásával-is munkalkodni és fáradozni.

Ezt előtt közel négy esztendővel kezdtem vala az Graduált nyomtattatni, az Vr Istennek nevének ditséretire, és az Keresztyén Anyaszentegyházának-is éppületire: Kinek el készítettésében-is voltak akadályok, de legyen hálá az Vr Istennek im bódog végét engedte érünk; Kiben kegyelmeteknek egy *exemplárt* kéltünk ajándékon, (*miivel a' nyomtatott két száz exemplarokban egygyet-is pénz en el nem hagyunk adni.*) Mellyel hogy kegyelmek sok bódog esztendőig az Istennek tisztességre, ditsőségére, az kegyelmek *Ecclesiájának* nevedő éppületire lelki buzgólagos nagy örömmel élhessen, szívünk szerez kívánnjuk, szüntelen imádván az Vr Istent, hogy kegyelmeket egész *Ecclesiájul*, még az pokolnak fel tárt torka ellen-is igereti szerez, végye kegyelmes gondviselese, Atyai oltalma alá, és azok ellen-is (halennének vagy volnának) kik az kegyelmek lelki ismeret in erővel akarnának uralkodni, védelmezze úgy kegyelmeket, hogy azoknak-is igyekezeteket, tartoztassa, zabolázza, avagy lelkek ismeretiben győzze, és rettentse meg őket, ne fanyargathassák az Istennek Anyaszentegyházát kegyelmekből, hanem inkább engedgyék az Euangeliumnak szabadoosan való hirdettetését, s-hallatásának ám bár az Istennek ítéletire vallásunknak igazságát az jóvendő ítéletben, haők meg né akarják ismerni. Segitse az Vr Isten kegyelmeket-is bódogul arra, hogy az melly pálya futásnak és nemes hartznak erezkedet, azt idvőségese és ditséretesen el vegezvén amaz meg hervadhatatlá koronát el vehesse, mellyről emlékezet vagyon Szent Iánosnak Mennyei látásról irt könyvenek 2. részében az 10. versben; *Légy hű mind halálig, és néked adom az életnek koronáját, Amen.* Irtam GYVLA FEJERVARATT Fejedelemségemnek székes helyen, Szent Iván Havának nyoltzadik napján. Ezer hat száz, harminthar esztendőben; Ez világi pálya futásomnak tellyes negyvenkettődik esztendejében, ez gondos és igen bajos Fejedelemségemnek harvan hatodik hónapjában.

Georgius Rakoczy

Honesti conventione, voluntatis sed misericordie

DEI:

Georgiási Ecclesiaie

AZ TISZTELETES FEJEDELMI MEL-
tósággal tündöklő, és igazgatói felsőséghez illendő
DITSERETES KÜLSŐ BELSŐ JOSZAGOKKAL FENYESKEDŐ
RAKOCI GYÖRGYNEK

ISTEN KEGYELMEBŐL ERDELY ORSZÁ-

GANAK FEJEDELMENEK, MAGYAR-ORSZÁG RESZEINEK

URANAK ÉS SZÉKELYEK ISPANNYANAK, AZ CHRISTVSNAK

szegény meg allyasodott nemzetünkben lévő tündorlott Anyaszentegyházának,

és abban ISTEN könyörületességéből az emberi ujjitásfoktól, és hiúságos

babonáktól, tisztán maradott igaz tiszteletinek, kegyes Tutorának és

Gyámolának, nekem kegyelmes Uramnak, &c.

*Az Atya Istentől, az Iesus Christus nevében, kegyelmet, békéséget, bődög igazgatást,
jó szerencsét, hosszú életet, s minden keresztyén Fejedelemséghez kívántató
szükséges lelki, testi, és elméi ajándékokat kívánok.*

MAGY. AKADEMIA
KÖNYVTÁRA

MAZ minden tsupa anyaszülőtteknél böltséggel fellyeb bővölködő bölts Sa-
lamonhoz illendő bölts mondás, Kegyelmes Uram, az mellyet az ő Példa be-
szedinek 16. részében, az 4. versetskében, írva hagyott. *Az magától lévő
lehova Isten, ugymond, mindeneket magáért tselekedett. Magáért, azt, mondja,
az az, a' maga ditsőségeért és tiszteletért.* Nem mint ha ő Isteni felsége ma-
gán is tökéletes ditsőségű és tiszteletű nem volna, és mint ha küvöl az ő természet és állat sze-
rent való ditsőséges, és tiszteletes vóltához még valahonnan, és valakitől, több valami járulhat-
na, az melly nélkül gyalázatos és tiszteletlen volna; hanem hogy az ő magán lévő, és senkitől
nem vótt, ditsősége és tisztelessége, az ő tselekedetinek munkái által nyilvánban valóvá tétéssék,
és ez egész világon szerén szerte mindeneknek ki hirdettessék, az melly értelemben mondatik
az Isten meg is igazittatni. *Psal. 51. v. 6.* Nem mint ha hamisból igazzá tétetnék, távol légyé,
mert az a' tökéletes igazhoz, sőt miero igazsághoz, nem kívántatik, hanem hogy az ő magán
való igazsága mindenek előtt ki nyilatkoztassék, és meg ismértessék. Ez vólt az Istennek min-
den, üdövel végben vitetendő munkáinak, öröktől fogván elintéztetett, és tzelul fel tétetett,
végek, hogy az ő neve ditsóitessék belőlők. Ez nélkül soha semmit, sem az égben, vagy az égen,
sem ez földön nem teremtetett, hanem örökkön örökké tsak egygyes egyedül lótt volna. Erre
mint egy fő végekre irányoznak és igyekeznek az Istentől beléjek óltatott természet és indulat
szerént, minden teremtetett állatok, mind égiek, s mind földiek, mind érzékenyek, s mind ér-
zéketlenek, mind okosok, s mind okatlanok, mind testes láthatók, s mind pengig testetlen lát-
hatatlanok, és annál tökéletesbeknek tartatnak, mentől chez az ő végekhez leg közelebb jut-
hatnak. Innen vagy on hogy; *Az egek beszélik az Istennek ditsőségét, és az ő kezeinek munkáját
hirdeti az meg erősítettet, és mindenkor egy nyomban járó, csillagos és.* *Az nappal az nappalnak
szóll beszédet, és az éjszaka az éjszákának jelent tudományt,* mint az Királyi Propheta ékeffen ének-
li. *Psal. 19. 1. 2.* Az mellyre képest ám ugyan, mint egy tisztekre emlekeztetvén, nogattyá is

őket az Istennek, az ő teremőjöknek, ditséretire. *Psal. 148. 3. 4. 5. Ditsérjétek, ugymond őtet, (az Vr Istent) Nap és Hold, ditsérjétek őtet minden fenyes tsillagok; ditsérjétek őtet egeknek egei és az vizek mellyek az égen felül vagynak; ditsérjék az lehovának nevét, mert ő parantsolta és teremtettenek.* Az láthatatlan lelkek, az Angyalok-is, erre való kötelességekből ditsérik az ő teremőjököt az egekben szüntelenül nagy fen szóval ezt mondván; *Szent, Szent, Szent az Seregeknek Vra Istene, tellyes az egész föld az ő ditsőségével,* mint az Esaias füleivel hallotta; *Esa. 6. v. 3.* Az mint őket-is arra ám ugyan serkengeti az énekes Propheta ekképpen meg szólítván; *Ditsérjétek őtet minden ő Angyalis, ditsérjétek őtet minden ő seregei, v. 2.* Fen az levegő hig égben termő tűzes és vizes állatok, *meteoromok-is,* az benne repeső madarakkal egygyút azont tselekezik, mint az vízzel spongyia módjára meg rakodott, és meg terhelődött felyhők, és egyebek, mellyeket az Propheta az Istennek ditséretire imigyen nógat; *Ditsérjed az lehovát te tűz, és jég eső, hó, és pára, és forgó szél, &c.* Mitsoda izgattya vallyon az kis filemilet, az bé szívó égnék lakosát, hogy még éjeli álmát-is meg szakaszsa, és mindjárt éjfel után neki ferkennyen, torkát neki nyissa, s az ligeteket, erdőköt, berkeket ezer módon változtató *discantizálásával* zengedeztette, hanem az ő teremőjéhez való buzgótsága? Hogy én a' madaraknak több neveiket, úgy mint az fetskéket, patsirtákat, és többeket itt elől nem számlállyam, mellyek közül, hogy tudnám, egygyet-is az Isten nemán nem teremtet, hané mindeniknek adott valami tulajdon szólást, az mellyel, az ő módja szerént, őtet ditsérje, az mellyre-is az buzgó Propheta őket lá hogy rezegeti; *Ditsérjed, ugymondván, az lehovát minden te szárnyas madár,* Az alatt lévő földi állatok-is nem maradnak ebben hátra, úgy annyira hogy tsak egy ékes színű, és gyönyörű illatu virág szálatska-is, az Istent magában jelen lenni mutattya, és tsak nem ugyan ki rajzollya, az versetske szerént;

Præsentem monstrat, qualibet herba Deum.

Ezen okon kenyszergeti az buzgó Propheta az földi állatokat-is imillyen bizvást, hogy tisztek szerént az Istent ditsérjék; *Ditsérjétek, úgy mond, az lehovát ti sárkányok, ti hegyek és halmok, gyümöls termő fák, és minden Cedrusok, minden oktalan állat és baró, tsuszó, mászó férgek.*

Hát ezekhez képest gondolod-e menyivel tartozzék inkább az ember az ő teremtetésének végét korosként elméjében forgatni, és az ő teremő Vrat Istent, tellyes életében ditsőíteni? Annyival bizonyára, a' menyivel minden állatok felett való uraságra, s méltóságra emeltetett, és az Istennek bővebb kegyelmében részesített, az mint ezt-is, az Szent Lélek ihlette Sz. David Propheta, az 8. dik Soltárban nagy álmelkedva tsudáltattya és celebrállyá; *Mikoron látandom, úgy mond, az te egeidet, és az te ujjaidnak munkait, az holdot és az tsillagokat, mellyeket alkottál; Mondok; Vram, mitsoda az ember hogy meg emlekezel őrola, és az embernek fia, hogy meg látogatod őtet? Mert tsak egy kevesse töltted őtet alsóbbá az Angyaloknál, ditsőséggel és ékeséggel meg koronáztad őtet, uralkodóvá töltted őtet a' te kezédnek munkáin, mindeneiket az ő labái alá vetetél, juhokot, és ökrököt, minden fele barmokot, még az mezei vadakat-is; Az égi madarakot és az tengeri halakot, és mindent valami az tengernek ösvényin által meggyen.* Nem hecában ösztönözi és költögeti tehát az immár fok izben neveztetett Soltár szerző az több állatok után az embereket-is az Istennek ditsértetése azon 148. Soltárban, imillyen szókkal? *Az földnek Királyi, és minden népek, az Fejedelmek és az földnek minden birái, az férjfi gyermekek, és az szűz leányzók, az vénék az iffiakkal egygyút, ditsérjék az Vrnak nevét.*

Ditsérhetik pedig az embereknek külömb külömb nemei, és rendei, az Istent az fok módok közzül im az kétképpen; Tselekedettel, tudni illik, és beszéddel. Tselekedettel akkor, az mikor az ő tselekedeteket az Isten sz. törvényének rájárához igazittják, s az ő parantsolatnak és tilalminak korlátja közzé szorittják, el követvén mind azokat az miket meg hagyott, és parantolt, s el távoztatván ellenben az miket meg tiltott. Avagy, az mikor életeket, és külső magok viselését, olly szentül és tiszteletlenül rendelik, hogy senki, még az ő utánok tizkáló ellenfegekis, dolgokban ki vetőt, és fedde dőt nem talál, for telyt, és rágalmazásra való okot, hozzájuk nem foghat, sem Isteneiket, sem vallásukat belőlők lelki ismereti-ellen nem szidalmazhattya, hanem inkább

inkább kedve ellen-is ditséri és jávallya. Ezt kívánja az ő Apostolinak személyek alatt mindnyájunktól az Istennek Fia *Matth. 5. 16. Így tündököltek, úgy-mond, az ti világosságtok az emberek előtt, hogy lássák az ti jó tselekedeteket, s ditsőitsék az ti Atyátokot, az ki az égben vagyon.* Mert ellenben az mi gonosz tselekedetinket, és feslett erköltsinket, az emberek, főképpen pedig ellenkezőink, látván szidalmazták, s káromlyák mind Istenünket, s mind hitünköt érettek, az melly szintén annyit tézen, mintha minnen magunk káromlanok, és szidalmaznok az Istent szemtől szemben. Azt sajnálá leg keservesben az Isten az Dávid két szarvas vétkeiben, hogy az ártatlan Uriásnak kegyetlenül való meg ölettetéssel meg káromlattatá az ő nevét az Ammonitákkal, az ő ellenféggivel, s azért is nem bocsátá el vele, hanem meg ölé az ő fiát érette, *2. Sam. 12. 14.* Ezzel ortázza vala az szent Pál is az keresztyéni név alatt pogányul élő Romaiakot, hogy ő miattok káromlattatik az Pogányok között az Istennek neve, *Rom. 2. 14.*

Beszéddel avagy szóval ditsőitik az emberek az Istent akkor, a' mikor az ő jó téteményit nyelvekkel hála-adóképpen hirdetik, az ő tselekedetit, mind az teremtés, mind az váltság, s mind pedig az gondviselés, és igazgatásbéli munkáit, magasztalják, ditsérik, és minden ő jávaikat, mind ez jelen való, s mind az következő életnek boldogságára tartozandókat, merőn csak egyedül ő néki köszönik, s az ő kegyelmének munkáinak lenni ismerik, és hirdetik. Így ditsőítették az Istent az régi szent Atyák és Propheták, az kik az ő eleikkel közlött nagyfogyos és tsudálatos jó téteményit ottan ottan buzgó elmével, és hálaadó szível elől számlálták, és az Istent érettek áldották, magokat pedig hálaadatlanfagokért vádolták, mint erre sok helyek közül. *Psal. 78. 80. 81. 1. Paral. 20.* és többütt, lásd példákat.

Szóval avagy beszéddel is az Isten kétképpen szokott az emberektől ditsőítettetni; Avagy csak az ő köszönfeges szavok járása szerént; Avagy pedig neminemű kiváltképpen való mesterfeges szóllásnak neme szerént, versel és ének szóval, tudni-illik. Viszont az ének szóval való Istent ditsőítés is két nemű; Avagy mesterfeges eszközökkel, avagy pedig csak természet szerént valóval lévő. Az ének szóval való ditséretbéli mesterfeges eszközök, az orgonák, regálók, kornéták, hegedűk, lantok, cimbalnok, trombiták, és több afféle kintornák. Az természet szerént való éneklői eszköz pedig az szó, avagy az száj, az nyelv, az pofák, és ajakak, hogy az tudót, torkot, és géget ne emlitem. Az honnan amaz *Instrumentalis Musicanak*, imez pedig *Vocalisnak* hivattatik. Mindeniknek eredetek és templumbéli *usások* felől terjedek immár valamenyire kilyebb tzelem szerént az beszédben.

Az *Instrumentalis Musicanak*, az az, vigaságra indító mesterfeges szerszámoknak első eredeteket, és találtatásokat szorgalmatosan nyomózzák és vizsgálják a' mindennek végére menni akaró agyaskodó emberek, és azt ki egyre s ki másra vizsiközzülők. Mert ki az Orphaust, ki az Linust, ki az Amphiont, ki az Apollót, s ki pedig az Pant akarja azoknak külömb, külömb nemeiknek találójokká tenni, az kiknek őszve békeltettésekben, vagy meg hartzoltatásokban én itt nem munkálkodom. Amaz szent *Cosmographus* az Moyfes Propheta el igazittya köztök az dolgot, mert az az orgonának, és az hegedűnek első találta tatását az Jubalnak tulajdonittya, *Gen. 4. 21.* Az orgonán értvén minden fuvos és tömlős pipokat, az minemű a' Magyaroknak első *Musica*jok, az bordó sip, avagy duda is, mellyhez, osztán üdö folytatában egy is találá, s más is valamit. *Polidorus Vergilius Lib. 1. de invent. rerum. cap. 14.* úgy okoskodik fölöle, hogy az musikai mesterfegyet az természet adta legyen ajándékon az embereknek, mellyet egy néhány jelekből és hasznokból akar hitelesse tenni. Elsőben is pedig ebből, hogy az ember mindjárt világra való születése után, kezeinek lábainak egyenesen való neveltetésekért, az böltsőben való le kötöztetését neheztelvén, és azon való békételenkedésből firánkozván, rugodozván, kapálozván, az Dajkának ének szóval való zengetésével kerlelődik meg, és tzenyeredik el. Továbbá azt ebből képzi, hogy az uri járás, avagy akar mi dologtételbéli munkának fáradtságát is meg enyhíti, ha tellyességgel el nem üzi is, csak valami paraszti dudolás, danolás, és fűvöltés is, mentől inkább tehát az mesterfeges musikai zengedezés. Hogy ne emlitem némelly oktan barmokot, az mellyek is természetek szerént tsengeryűknek

AZ ISTEN DITSŐITTETÉSENEK MODJAIROL

nek zengésekben, és trombitáknak harfogásokban tsuda melly igen gyönyörködnek, és vélek ugyan vidámodnak.

Az honnan immar egy ilyen kérdés hafad ki, hogy ha az Musica szerzőkkel szabad-e az Keresztyéneknek élniek az Isteni tiszteletben? F. Az régi Pogányokat tudgyuk, hogy az friss vendégfűgekben, s-kazdag lakodalmokban, az hegedű, lant, és egyéb kintorna mellett, az ő Isteniknek; és nagy hirű nevű, hazájok, s-nemzetek felől jól érdemlett Vri eleiknek ditséretes viselt dolgaikat éneklették legyen. De azon Musikai eszközöknek zengések, pengések mellett az igaz Istent is ditsérték, jól tudgyuk, az régi hivek, mint arra az O Testamentumbá mind parantsolatokat, s-mind példákat találunk. Parantsolatokat olvasunk *Psal. 150.* az hol a' szent Dávid a' buzgó hiveket az musikai eszközökkel való Isteni ditséretre ekképpen kifiztegeti, *Ditsérjétek az Istent trombita harfogással; ditsérjétek őtet dobbal és sippal, ditsérjétek őtet huroknak zengésekkel, és orgonával; ditsérjétek őtet vigaság szerző hangos cimbalmokkal.* Peldákat is látunk, az Maria Propheta afzszonyban, az ki az ő meg szabadulásokért, az ő előtők két felé állott veres tenger fenekén való által szaladásokért, és az ő utánnok indult ellenfégiknek abban való veszésekért, az Istent ének szóval ditservén, egygyik kezében dob vólt, és hogy az *rhythmus*ök végei szépen essenek, minden versen az másik kezével azt jól meg buffantotta. *Exod. 15. 20.* A' Davidban továbbá *1. Paral. 16. 42.* és *2. Paral. 29. 25. 26. &c.* Az mellyekre nézve mint ha ugy tetszhetnék, hogy ugyan azont szabad, sőt szükségessé is legyen a' Keresztyénfűgben most is tselekedni. De külömben vagyon az dolog. mert az is az több *ceremoniákkal* egygyütt az Levitai árnyékozó tisztelethez tartozott, melly az Uj Testamentomra, a' CHRISTVS üdejére, által né szállott; Egyébként az többi is, ugy mint az kürtök, az mellyekkel az Sidók az szent gyülekezetet őszve hiuják vala, az áldozatok, továbbá, és egyebek, mind azon régi *vigorokban*, divattyokban, és *usfűs*ökba, maradtak volna, holott azok az ISTENI tiszteletben lévő musikálások, az áldozatokkal mind egy tzelra néző, és egy határba ütköző s-szűnő szerzetek vóltanak, és ha ezek meg szűntek, azoknak is meg kellett szűnniek, s-meg is szűntek, mint ez tsak ebből is minden déli nap fenynél világosan meg látszik, hogy felőlők az uj Testamentomban sem parantsolat sohol az Christustól, vagy az ő Apostolitol, sem penig pelda az eleinten élt sz. férjfiakban, és azoktol fundaltatott *Ecclesiákban* nem taláztatik, hanem sok *seculumokkal* azok után kezdetett egytől is mástól is gondoltatni, és lassan lassan tizfrágnak okáért az *Ecclesiákban* bé tsuszni mászni. Marianus Scotus az ő *Chronica*jában, CHRISTVS Urunk születése után 757. esztendőkkal írja, hogy az Orgona bé ment legyen Francia országban, az Constantinus Tsászártól küldetvén újfűgban Görög Országból Pipinus Királynak, mint erről Iohannes Aventinusz *lib. 3. Annalium Bojorum*, majd meg ő nálánál is bővebbeden ír. Balaeus Angliai Püspök, az Orgonának ujjonnan való őszve raggattatását, és az templumban való fel fuvaltatását, egy Vitalius Signius, avagy Campanus nevű Pápának tulajdonitnya, mint ám Mantuanus Baptista ugyan versben írta:

Signius adjunxit molli conflata metallo

Organa, quae festis resonant ad sacra diebus.

Platina is, az Pápák *vitáinak* meg írója, köz hirből ugy tudta, mint annak a' Vitaliusnak *Vitájában* emlekezik rola. Az penig élt 683. esztendő tájban. A' honnan mi ugy vizsgálodunk és elmélkedünk; Hogy ha az Uj Testamentomi *Ecclesia* hét száz esztendőök alatt, az mig még az tudomány és tisztelet tisztább és virágzóbb vólt, az Orgonáknak bőgések, és az hegedűknek vin-
~~ez~~ogások, nélkül el lehetet, mostan imar annál inkább el lehet; Mert nem vólt olly feledékeny az Szent Lélek, hogy ezt az Apostoloknak eszékben nem jutatta, és meg nem parantsolta volna, ha szükség lőt volna, sem az Apostolok, és azoknak *succesórik*, nem vóltanak olly szó fogadatlanok, hogy azokat annak akarattyából fel nem vóttek volna. Nékünk penig az ISTENI tiszteletbéli igaz módot és formát, nem az CHRISTVS és Apostolok üdeje után hét száz, nyoltz száz, esztendőkkal gondoltatott, és koholtatott, végezésekéből, hanem az CHRISTVS és Apostolok üde-
jebeli szokásból, és rend tartásból, kell meg tanulnunk; Egyéb iránt nem az folyam eredne az kut főből, hanem az kut fő az folyamból, és szintén egy olyan dolog vólna, mint ha ki az

Achab

Acháb údehebéli vétke szokásból állatná, hogy az Isten tisztelőinek, és segítségére hívóknak, torkok szakadtába kellyen kajabálniok, és meztelen testeiket eles hantsárokkal spékelnick; vagy mint az Molochnak gyermekikkel áldozók tselekefznek vala, kürtöt kell funiok, f-dobot kell zörgetnick; Az kiknek mi azont felelnők az mit Christus Vrunk amaz Moses engedelmeből ő el-lene okoskodó Pharisausoknak. *Ab initio non fuit sic*: Kezdetől fogva né volt így *Matth. 19. 8.*

Jób volna azért azokat a' nagy tömlőjű furollyákat, és fok fűvöltőjű fűvokat, a' hol vagy-nak-is, a' templumokból ki hányni, és az kovátsok műhelyében adni. Azok talám még-is ment-hetőbbek az kik a' régieket meg tartják, hogy az meg avult roz szokáson kapdoso együgyű köf-feget le hányattatásokkal fel ne zajditsák, de az kik ujjakat tsináltatnak, egy általlyában menthe-tetlenek, mert egyebet benne az testi gyönyörűségnél nem keresnek, holott azok tsak az fűlei-ker tsiklandoztatták, f-az elméket pedig semmire sem építik, maga az Ecclesiában, a' szent Pál ítéleti szerént, mindeneknek épületre valóknak kellene lenniük. *1. Cor. 14. 26.*

Kifognak itt mentsegre az vig kedvű Musikás Keresztyének, f-szemünk közzé illyent lobbantonak; hogy az Organa, és egyéb Musica zengés az elméket a' könyörgésben való buzgó-ságra fel gerjeszti. De könyű ezt artzul reájok vizá tsapni, és egy tagadással meg tzáfolni, mert abban semmi sints, hanem inkább nem tudom mitsoda fajtalanfagra, és testi vitzkándozásra peš-diti őket, az igének halgattatásáért, f-abbán való gyönyörködéstől pedig ugyan el fajittya, és mint amaz Musikában felettebb gyönyörködő emberek, a' miatt az ételt-is gyakorta el felejtik, és éhen-maradnak; Szintén ugy az Pápista nép-is az orgonálás miatt az ő lelkeknek eledelét, az Istennek igéjét, el mulattya, és az sip szóval tsak fűleit f-nem pedig elméjét legelteti.

Demondasz: Hiszem az fűllel való hallásból leszen ofztan az hűt, mint az Apostol tanit-tya *Rom. 10. 17.* Az hallásból leszen, bezzeg, a' hit, de nem az Organa zengésnek, hanem az Isten igéjének, hallásából, mint maga a' sz. Pál mindjárt meg Magyarázza.

De ugyan bé ügyehiti, és édesíti, az embereket a' szép musica zengés a' templumbá, még-is az orgonák mellett ekképpen prokátorkodnak. Igaz, reá hagygyuk az testi embereket, az kik a' kortsoma között, f-az templum között, kölömbseget nem tesznek, és az kik a' templumban-is tsak az testeknek gyönyörködtetéseért mennek. Azoknak az Organistáknak-is, ugy mint lelki Syreneseknek, bezzeg az leg főbb *intentumok*, irányzott tzeljok, hogy bé ketsegethesék köz-zejek az együgyűeket, és az hitben hajó törést szenyvedgyenek; Vagy szintén azont követik, a' mit amaz vizes, vagy etzetes, vagy pedig bűdös bor áruló hamis kortsomárosok, a' kik hegedűt, vagy furollyást, fogadnak a' pintzejekhez tsak hogy inkább a' borokra vonhassák a' dőlő embere-ket, a' kik gyakorta a' sip szóra képest meg az ő szinte való tiszta jó bort-is el hagygyák, f-a' zavart-ra és zatyvatoltra meűnek. A' Pápa részegítő borának árulói-is ezent művelik, mert hogy az ő elegy belegy vélekedésiket, és szerzetiket inkább kedvelterhesék, és az igaz vállást a' külső pompáságról, és gyönyörűségről bősülő ítéletlen embereket reá hitegethesék, fok költségben készült musikai eszközökre tesznek szert, nagy fizetéssel Organistákat, és egyéb műsikásokat fogadnak, f-tartnak, az kiknek szű gyönyörködtető zengedezések miatt az balgatag emberek, még az Istennek tisztán tiszta ügyeletedlen finum szent igéjét-is hátra hagygyák, és az fok hiufágos emberi lelemenyekkel meg tragyáztatott babonákra futnak.

Vagyon hírünkkel, hogy az mi babonákból ki kendett Ecclesiáinkban-is el néhol néhol a' fele Musica szerfzámok találtatnak, de azok né a' miéinktől tsináltattanak, f-a' mellyeket-is fok tudos bölts embereknek tetfzések szerént, ki kellene az templumokból hányni, mert azok nem e-gyebek, hanem az Pápistafagnak neminemű maradványi. Az Templumokból, mondom, hogy ki kellene hányni, mert az FEJEDELMEK palotáiban, és az vendégfégekben, nem va-gyunk szintén Themistoclesek, hogy az böl dog udőben el nem szenyvedhetnők, tsak az mér-tekletes, és Keresztyéni szabados vigafágon kívül, bujjaságra és fajtalanfagra ne fordittasá-nak; Egyébként arra vetemedvén az dolog, az Aegyptiusokkal tartjuk, az kik az Mu-

ficát, úgy mint a' férjfiaknak el lágyítóját, és aszony emberekké való változtatóját, közöttök meg tiltották, mint Polydorus Vergilius Diodorusból ki hozza. De az templumban őket az Isteni szolgálát közzé őgylíteni tellyesféggel né javallyuk, Agofton Püfpökkel egygyütt, ki tsak azt-is bánta és siratta, hogy valaha az templumban az Musicai zengedezésekre figyelmeztet, mert azok miatt az Isten igéjének halgattatására való figyelmetessége el vétetett, a' honná azokat nagy büntetést érdemlő vétkeket mondgya hogy tselekesznek, az kik az Musikákra inkább figyelmeztetnek, mint az igére. Mindenek azt kényszerítettnek penig tselekedni, valakik azokat halgatták; mert az embernek elméje természet szerént musica szerető. *Lib. Confession.*

Az ízájjal és szóval való ditsőítésnek-is két nemei vagynak; Mert az avagy *Figurás*, avagy penig *Simplex*. Az *Figurás* éneki tisztelet az, a' mikor az éneklők nem mind tsak azon egy *tonus*-son, és *tenoron* viselik szavokat, hanem mind más más különbözön, leg alább hatfelen, imez *Syllabák* szerént. *Vi, re, mi, fa, szo, la*, az mellyet köz néven, az vékonyabb és fentebb járó *tonus*tol *Discant*nak neveznek. Ezt-is én, magában nem otsárlom, mert igen szép mesterféges, bőls találmány, az hét Deáki *Ars*ök között egygyik, de az templumokhoz és az Isteni szolgálathoz szintén olyan illetlennek, és haszontalannak alitom és állató lenni, mint az szerfzamos musicát vagy orgonázást. Okát egygyiket ezt adom, mert ez fintsen semmi lelki éppületre, hanem vagyon tsak valanii testi gyönyörködtesére, holot nintsen az zengedezésen küvöl semmi értelem benne. Mert bár egy egész óráig halgassa-is valaki, s-bár hozzájuk közel, avagy ugyan köztök, legyen-is, még-is tsak azt-is nehezen veheti észében mit énekelnek, nem hogy minden szónként értené beszédek. Sőt bár ugyan tudgya-is mit énekelnek, de még sem érti az ő szájokból, úgy annyira hogy erre nézve minden éneklések tsak magyarázás és értelem nélkül való vintzogás, és tsak az vízfertő füleknek vakargattatásokra, s-kedvek tölt sziveknek gyönyörködtesésekre, s-né penig az tanuló elméknek éppittetésekre való. Immár penig az Keresztyének éneklésének értelemmel, és az halgatoknak éppületekkel, kell lenni, mint az szent Pál jelenti, *1. Cor. 14. 15.* Egyébként az éneklők tsak magoknak énekelnek, s-nem az halgatoknak, az kik nyavalyások tsak úgy járnak, mint az ki az suhogó petsenye szagot érzi, vagy az pénznek pengését hallja, s- az petsenyében és pénzében nem lesz semmi része.

Másikat ezt, mert az gyülekezet vélek egygyütt né mondhattya, a' melly meg kívántatnék, holott az Gyülekezetben szabad, sőt szükség-is legyen, még az aszony népeknek és leányzóknak-is énekelniük; Mert nem arról kell az Szent Pálnak ama' tilalmát érteni; *Az aszonyiállatok az Gyülekezetekben halgassanak, mert nem engedtetett meg nekik, hogy ott szólnanak, 1. Cor. 14. 34.* hanem tsak a' Prædikállásról. Felette ditséretes szép szókas tehát az jól rendeltetett Ecclesiákban, főképpen az Keresztyén Nemet, Frantzuz, Anglus, Belga, nemzetsegek között, hogy őszveséggel mindnyájjan, kitsintől fogván nagyig, gyönyörűséges egygyező zengéssel mind egy *tactus*son énekelnek a' szent gyülekezetekben, mellyel neminémüképpen az egekben meg ditsóult, és immár győzedelme után *triumpháló*, *Ecclesiának* állapotját ábrázolják, az mellyben-is az bódolgok, az Istennek közönségeffen mind valamenyin vagynak, énekelnek. Bár mi-is ezt tselekednök az mi gyülekezetinkben, az mint hogy tselekeszük-is rész szerént.

De semmiképpen né tselekedhetni ezt az musikálókkaal egygyütt, mind azért, mert azon egy szót nagy fokaig el hajtonak, és tsak azon egy bakot nyuznak, s-mint penig azért, hogy inkább tsak idegen nyelven, Deákul karatynak, az mellyet ha tsak egy szóra mondanák-is, az kőtség, és az aszony nép nem értené, s-nem értvén nem tudna reá *Ament* mondani, az szent Pál mondottaként. *1. Cor. 14. 16.* Ez-is tehát tsak valami külső mulatfágra, s-nem penig az szent Gyülekezetbeli Isteni tiszteletre való.

Mind azon által igen szép és hasznos dolognak alitanám lenni, ha Anyai nyelveken való ditséretet énekelnének, annyi fele módon változtató szóval, szép halkva; *distincte, articulate*, az szókat egy mástól meg szaggatva, meg különböztetve, és értelmesen ki Magyarázva, mert ugya' kegyes gyönyörködés mellett az hasznos éppület-is meg lenne. Az mi Deákinak penig ha többet nem-is, de annyit szükségesképpen kívántatnék az Musikához érteniek, hogy az kotákból

avagy

vagy *clavis*okból, az *lineák*hoz képest ottan meg tudhatnák magoktól is akár melly *Psalmus*nak, *Profanak*, *Antiphonának*, és egyéb *ceremoniáknak* *notájokat*, hogy így az *mondásban*, mind egy *huron* pendülne az *szavok*, s-ne *huznák* vonnák, ide, s-tova, az mint szokták. De az *Olafok* *buzgóféghoz*, s-az *Németek* *bőjtjéhez*, bár oda adgyuk az *Magyarok* *musikáját*-is. Melly egy *részént* az *Cantoroknak* ha nem *tudatlanfágoktól*-is, de *restségektől* *vagyon*, hogy a' *Templumon* *küvöl*, az *Scholában*, az *Deákfágot*, és *gyermekiséget* az *éneklésben* nem *gyakorolják*, és az *notákra* meg nem *tanították*, hanem az *Chorusban* *tsak neki kezdik*, s-azonban az *Deákfágot* *utánnok zendülven*, ha *magok jól tudnák*-is, az *szájokból* ki *vonják*, melly miatt *gyakorta igen díztelen*, és az *halgatok előtt* *kedvetlen éneklést tesznek*. Erre nézve avagy el kellene inkább az *ko és énekeket* *hagyni*, s-*tsak egy tonuson járó köz notájuakkal élni* (mert ugyan-is, hogy én *tudgyam*, azokkal az *Magyarokon* *küvöl*, több *Euangelicus* *Keresztyének* az *önnön nyelveken* *sem élnek*) avagy az *Cantorok felől* *kellene nagyobb gondviseletnek lenni*: de mit *mondjak*? ha *olly izetlen ákaratos emberek* *vagynak közöttök*, hogy nem ér az *emberféghes ember véget vélek*, hanem ottan *szemben szoknek vele* ha *szólni kezd nekik*; Az ki nem *ollyan ne vegye* az *jámbor* *magára*.

Az *Simplex*, avagy *együgyű szóval való éneklés*, jó *immár előnkben*, *mellynek*-is *mind eredeti*, *mind haszna*, *mind nemei*, s-*mind penig igaz módja felől* *egy vagy két szóval emlekezem*. Az *éneklés* a' *Keresztyének között* (hogy az *régi Sidókról*, és *Pogányokról* *halgassak*) *mindé ellenkezés küvöl* *régi szokás*; Mert az *Nap keleti Ecclesiákban*, *mindjárt az Apostolok üdeje után*, *sőt még az fen álván*-is, az *ének szóval való Isteni dicséretet szokásban kelének*, mint ezt az *Pliniusnak*, *Asiának Proconsulának*, *Trajánus Császárhoz írt levele*, nyilván meg mutatya, az *mellyben Lib. 10.* az *Keresztyének felől* *azt írja*, hogy azok *bizonyos szabott napokon*, *jó reggel*, *nap fel költe előtt*, *össze gyülekezni*, és az *Christusnak*, mint *egy Istennek*, *verseket énekelni szoktanak*. Melly *Trajánus üdejét érte* az *szent Iános Euangelista*, és *Apostol*.

De ha *valaki erre azt mondaná*-is, hogy *ének szó nélkül* is *mondhattanak legyen verseket*, főképpen az *akkori üdönnek mivóltához képest*, az *mikor a' Keresztyének az kegyetlenektől való feltekben* *igen titkon és orozva gyülekeznek vala egyben*; az *sz. Pál Apostol írásából*-is *minden homály nélkül szedegethetjük*, hogy az *Sóltár éneklés* az *ő üdejében*-is *immár szokásban lött legyen*, mert *ugy ír 1. Cor. 14. 16.* *Az mikor össze gyülenetek, kinek kinek Sóltára vagyon*; Mellyet *immár nem érthetni úgy*, mint ha *azt tsak olvasva*, és *nem énekelve mondták volna*. De ha *valaki még ahoz azt foghatná*-is, nem *fogyatkoznánk meg annál előbb való bizonyfágból*-is, mert *ám az szent Mathe nyilván írja*, hogy az *Vr Christus az vég vatsorától fel kelven*, *hymnus*-t, *dicséretet*, *éneklett az ő Tanítványival*, s-*ugy ment ki az vendég fogadóból az Olaj fának hegyére*, *Matth. 26. 30.* Az *sz. Pál felől* *azt írja az szent Lukás*, hogy *Philippi városában ártatlanul az tömlőtzen vettetvén*, *éjféltkor neki költenek*, s-*hymnusokat énekettenek Act. 16. 25.* Hogy ne *emlitsem a' mennyei sz. Angyalokat*, az *kik még az előtt a' szabadító Vr Christus születésének étszakáján*, *fel emelt szóval énekettenek az Istennek hálá adó dicséretet*. *Luc. 2. 13.* A' *mellyre nézve az szent Pál*, *ugyan inti*-is, mint *egy parantsolásképpen*, az *Ephesus-beli hiveket* az *kegyes éneklésekre*. *Eph. 5. v. 18. 19.* *Telgyetek meg*, *ugy-mond*, *Lélekkel, szólván egy más között Psalmusokkal, és lelki éneklésekkel, énekelvén, és dicséretet mondván az tiszteletekben az Vrnak*. Az *Colossébélieket hasonlatosképpen*, *Coloss. 3. 16.* *Az Christusnak beszéde lakozék ti benetek bőségesen minden böltséggel, tanítván és intvén egymást Psalmusokkal, Hymnusokkal, és lelki éneklésekkel, kedvességgel énekelvén az Vrnak az tiszteletekben*. *Christusi és Apostoli szerzet tehát*, meg *teszik*, az *éneklésnek ceremoniája*, és *volt mind az Christus üdejétől fogva az Ecclesiákban*, az *Nap keleti országokban*.

A' *Nap enyifzeti tartományokban*, és *Ecclesiákba*, *későbbbedkén kezdének énekelni*, s-*akkor*-is *penig egy elsőben tsak imillyen ákolmatossággal*, hogy a' *Justina Augusta*, az *Valentinianus Császár nője*, az *Arius dögleteles métellyébe kápván*, annak *fajzatának egy templumot* *akár vala Mediolanumban adni*, *mellyet* *hogy amaz nagy Ambrus Püspök meg előzhetne*, és *kezekről*

el űthetne, több hivekkel egygyüt belé menne, és mikor az Gottus vitézeket a' Tsászárnő fegyveres kézzel reájok küldötte volna, hogy őket az templumból ki hánynák, Ambrosius meg felele, f azt monda, hogy ő az ő nyájja mellől semmiképpen el nem megyen, hanem ha meg akarják öl-
ni, kész ott az templumban azzal egygyüt meg halni: Illyen szorossan lévén az lábokon az kap-
tza, és mint egy markokban viselvén az lelkeket, meg széppene szegény jámbor, f el ajánlá ma-
gát, és úgy rendelé hogy azt az ő életekre engedtetett rövid időt Isteni szolgálatban foglalják,
és az Nap keleti Ecclesiáknak szokások szerént, *Psalmus*okat és *Hymnus*okat énekelnének. Az ű-
dőtől fogva ofztán fel kele az a' szokás, f-bé véteték az Nap nyugati Ecclesiákban. Ditséretes és
kegyes caremonia tehát az éneklés az Ecclesiában még most is, olyan mind azon által, a' melly
nintsen tellyességgel az Isteni szolgálatnak állatryából, a' melly miatt valami viszátkodásnak vagy
szakadásnak kellene lenni az atyafiak között, és vagy azoknak a' kik között az éneklés bé vött szo-
kás, kellene kárhoztatniok azokat, az kik között nem szokás, mint az Tigurumbéliek között,
avagy pedig azoknak az kik között szokatlan, azokat az kik között szokás. Az miképpen nem
olvassuk, hogy az Nap keleti és Nap nyugati Ecclesiák között a' felett valami villongás lött vol-
na egész 370. éfztendőig.

Hafznai és végei ennek a' kegyes szerzetnek sok felék, leg főbb pedig azok között az Isten
nek ditsőfége, a' melly ez által sokkal tettebbsé és tündöklőbbé tétetik; Mert sokkal nagyobb
és pompásb az a' ditséret, az halgatoknak sziveikben is nagyobb figyelmetességet és álmélko-
dást szerez, a' melly rhythmusokba foglaltatván, fen szóval, ékes ének notával, hirdettetik, annál
az melly csak lassu szóval lepegve beszéltetik. Innen lött kétség nélkül, hogy régenten is az I-
stennek kiváltképpen való jó teteményit az Leviták, háláadásnak okáért, gyönyörűséges ének
szóval hirdették. Az frigynek ládáját is mikor fel vötték, és vele az Israelnek ellenségi ellen in-
dultak, hangos szóval ezt éneklették: *Kelley fel, oh lehova, és szlattaßanak el az te ellenséged, és fuf-
sonak el az te ortzád előtt az te gyűlölöid.* Mikor pedig vele meg állonak vala, ismet nagyon fel
zendülvén, ezt kiálttyák vala: *Térj meg, ő lehova, az Israelnek tízezer nyi ezereihez.* Sőt a' men-
nyei szolgáló lelkek, az szent Angyalok is, az Istennek ditsőfegét leg buzgóbban, és Isten előtt
kellemetesben, akarván hirdetni, f-magasztalni, az ének szót választották, az köz szóllás felett,
mert ám azt írja Esaiás, hogy kiáltva, az az, ének szóval, hallotta legyen imez ditséretet tőlök;
Szent, Szent, Szent az Seregeknek Vra Istene telhes minden föld az ő ditsőfégével, Esa. 6. 3. Amaz
négy lelkes állatok, és húszon négy vénk is az Christust, az ő dragálatos jó teteményeért, a' vált-
ságért, nem tudták illendőbb móddal ditsőíteni, hanem ének szóval, mint az szent Iános füleivel
hallotta, és kezével bizonyfágul le írta; *Es éneklének, ugymond, új éneket mondván; Méltó vagy
az ki el vegyed az könyvet, és annak petsétit megnyissád, mert meg őlettel, és meg váltottál minket az
Istennek az te véred által. Apoc. 5. 9.* Senki nintsen ez világi Fejedelmek közzül is, az ki inkább
nem ditselkednék az ő jól viselt dolgainak versekkel való énekeltetésekben; mint azoknak csak
suttogva való rebesgettetésekben; Akképpen az Isten is inkább kedvelli az ő nagyfágos tselekedé-
tinek ének szóval az gyülekezetben való hirdettetéseket. S-ezert nogatya az szent David Pro-
pheta az hiveket annyi fok helyeken az Istennek való éneklésre Soltáriban, sőt maga is ettől vi-
feltetett, hogy az Istennek ő vele, és az egész Ecclesiával, tött kegyelmességit énekekben szer-
zette, és az Cantoroknak adta az köz helyen való énekeltetésre.

Ez az jó vége, és hafzna a' kegyes éneklésnek, az Istenre vitetik, de vagynak ezen kívől mi
reánk, emberekre, háramló hafznai és gyümöltsei is, úgy mint elsőben az gyönyörködtes,
mert az szép tiszta vékony szóval való énekléssel az embereknek, mind éneklőknek, f-mind hal-
gatoknak, elméik tsuda melly igen meg vidulnak, holott ugyan is az emberi elme egészen és
merőn neminémű természet szerént való *Harmoniával* őszve szerkeztetett Musica legyen, mint
Plato mondotta régen; S-immár pedig minden hasonló gyönyörködik az magához hasonlóban.
Völt értékre ez az éneklésben való vidámitó jófág az Saul Király szolgáinak, f-azért hivaták
hozzá

hozzá az Ifai kissebbik fiát, a' Davidot, hogy hegedülésével és éneklésével, mellyekben igen fő vala, az dühösködésre indító gonosz Lelket el űzné tőle, s nem-is veszte vele, hogy engede be-
szédeknek. 1. Sam. 16. 16. 23. Völt ezen dolog tudtára, az Istennek amaz nagy lelkű hű Pro-
phetájának, az Eliseusnak is, mert mikoron az Israel Királyára, az Joramra, az Isten ditsőségének
kissebbségeért, s a' bálványoknak tiszteltetésekért, erősképpé meg haragudt volna, elméjének meg-
tsendesedéseért egy éneklőt hagyá hogy neki vigyenek. 2. Reg. 3. 15. De ez magunkon is e-
legge meg tapasztaltatott dolog, hogy alkalmas busulást is meg enyhít, avagy ugyan el-is felej-
tet, velünk, az szép ének szó.

Ez is eleg nagy haszon az éneklésben, de majd nagyobb még ennél, hogy az munka-
béli fáradtságnak terhet is mint egy könnyíti, mellyet az embernek a' természet dictálván dolgai
között énekelni szokott. Az kapás, az erdőllő, az hajo vonó, az evező huzó, az mezei Pásztor,
az szántó, fonó, és egyéb munkások, énekléssel szokták az űdőt meg tsalni, és fáradtságokat, s
unalomokat el űzni, mint Ovidius Lib. 4. Trist. Eleg. 1. énekli.

*Hoc est cur cantet vincetus quoque compede fossor,
Indocili numero cum grave molli opus.*

*Cantat & innitens limosa pronus arena
Adverso tardam qui trahit amne ratem,
Quique refert pariter lentos ad pectora remos,
In numerum pulsa brachia pulsat aqua,
Fessus ut incubuit baculo, saxoque resedit
Pastor; arundineo carmine mulcet oves,
Cantantis pariter, pariter data pensa trahentis
Fallitur ancille, decipiturque labor.*

Virgilius is.

Hinc alta sub rupe canit frondator ad auras.

De még mind ezeknél is drágálatosabb haszon ez, hogy az kegyes, és szübbeli buzgó é-
neklés által az Szent Lélek ugyan hozzá közösödik az hű emberhez, és az ő ajándékát belé önti;
mellyet hitelesen szedegethetünk ebből az szent Pálnak szóllásából: *Telleyetek meg*, ugymond,
Lélekkel, tudni illik, Szent Lélekkel, *szólván magatok között Psalmusokkal, Hymnusokkal, és lelki*
ditseretekkel, énekelvén, és ditséretet mondván az Úrnak Eph. 5. 18. 19. Mert noha a' fele szü-
bből való Istenes szent éneklések az Szent Léleknek munkái, az ki azokra, mint az könyörgésre is,
az hiveket fel gerjeszti; de viszontag azok által az Sz. Lélek is, avagy az ő ereje, és hatható mun-
kája, az szivekben mint egy fel serkentetik, a' miként az Ige, és az Sacramentumok által is. Ettől
vagyon, hogy mikor az Keresztyén, ujjá született, ember, szive szerént valami szép és szent *ma-*
teriaju ékes Rhythmusu, és gyönyörű notáju, ditséretet mond, vagy hall, ugyan fel buzdul az I-
stenhez való ájitatoságra belől az szive, és az öröm miatt meg telnek az szemei könyvel; tsak né
ugyan tapsol kezeivel, és tombol lábaival, mint az örvendetes zengedezésre, kiáltozásra és trom-
bita harfógásra fel buzdukt David az Istennek frigy ládája előtt, 2. Sam. 6. 14. 15. Mert ugyan is
ilyen állapotban az Istent felő hű ember, mint egy meg részegednek az nagy buzgófágtól, és az
Szent Lélektől szívében öntetett Isteni szeretethez forrofságtól, az mint hogy imé az Apostol is
erre az értelemre intéz, midőn így szól: *Ne borral részegedgyetek meg, az mellyben bujaság vagyon,*
hanem Szent Lélekkel telleyetek meg, szólván egymás között Soltárokkal. Az hól az Szent Lelket el-
lenében veti az bornak, s az borol meg részegedteknek éneklésiket az Szent Lélekkel meg töl-
teknek éneklésiknek, ilyen értelemben; Az miképpen hogy az kik az bor italtól meg kajdul-
nak, és meg melegednek, ottan danolni, és gajdolni kezdenek: Azonképpen az kik az Szent Lé-
leknek tüzetől fel gerjednek, és buzgófággal meg telnek, ottan meg nyittyák szájókat az be-
szédre, és éneklésre, de nem olyanra mint az bor ittasok, mert azok irágár beszédre, fajtalan,
s pajkos énekekre, és egyéb hiúságokra eresztik meg nyelveket; De az Sz. Lélekkel meg tölték,
és meg részegedtek, az Istennek nagyságos dolgainak beízelgettetésekre; mint az Szent Lélekkel

AZ ISTEN DITSŐITTESENEK MODJAIROL

meg tölt, és annak Uj Testamentomi kegyelmének sengejével, és multyával meg részegült, Apostolok *Act.* 2. 4. 11. tselekedének; és lelki, az az, Isteni, ditséreteknek énekeltefékre; mint im az szent Pál jelenti. Ertenk az kegyes éneklésnek végeiről, mind az Istenre, s mind az emberekre tőőkről, éttünk immár rövideden annak nemeiről is.

A' szent Pál az immár fok izben említett helyeken, *Eph.* 5. 19. és *Col.* 3. 16. a' kegyes éneklésnek három nemeiket említi, úgy mint az *Psalmus*okat, *Hymnus*okat, és *Odak*ot, mert azoknak neveztetnek az Görögben. Az *Psalmus*okon értetnek az Prophetáknak énekei, melyeket Magyarul Soltároknak hívunk, nevezet szerént az *Psalterium*, avagy a' Soltár könyv, a' melly más fel száz Soltárokból áll, melyeket egy néhány szent emberek, ugymint az Asaph, a' Moses, az Ethan Ezrahites, az Salamon, a' David és egyebek, Prophetai Lelekkel szerzettenek, noha főképpen a' Daviddal neveztetnek; Az *hymnus*okon azok az énekek értetnek, az melyekben az Isten valamikiváltképpen való jó téteményeért ditsértetik, az honnan Magyarul ugyan ditséretnek is mondatik, az minémű az Moses-é, és az Miriám-é *Exed.* 15. a' Deborah-é és az Bárak-é *Jud.* 5. az Anna-é 1. *Sam.* 2. az három iffiak é az tűzben *Dan.* 3. az Szűz Mariá-é, és Zacharias Pap-é, *Luc.* 1. az Simeon Ptoherá-é *Luc.* 2. és többek-é, melyek más néven Deákul *Canticum*oknak is mondatnak. Az *Odakon*, melly is, mint az két első, Görög szó, az Poéták értik ama' külömb külömb *genus*u, nemű, kurta *rhythmus*u verseskéket, a' melyeket lant mellett szoktanak vala mondani, az honnan ugyan *Lyricum*oknak is hivattak; de az Apostol érti rajtok az olyan énekeket, a' melyekben nem tsak az Isteni ditséret, hanem egyszer s mind intések, tanítások, jóvendölések és hálá-adások is vagynak. Egy ilyenek az Salamon Enekeinek énekei, az mi *Antiphonaink*, *Profaink*, *Versiculusink*, *Benedictioink*, avagy az éneklés be rekesztő Aldásink, és több affélék.

Ezeket az Szent Pál, hogy amaz tisztátalan szerelemről irt pajkos énekektől, melyekkel gyakrabban az bortól meg zajosodott vásott lederek magokat gyönyörködtetik, meg különböztette, *lelkieknek* nevezi, amazokat ellenben testieknek, az az, tisztátalanoknak, jelenti lenni. Mert azok mind fertelmes testi indulatokból származnak, és buja kívánságoknak bűdös seppedékéből fakadnak, mind otsmány, szentelen, és bordelyból költ parázna szókból állonak, s mind penig az gonosz kívánságoknak taplójának, az halgatokban való fel gyujtatására, és az szemérmes szűzességnek kisergettetésére mentől szű hatobb, notára lehet, mondatnak. De imezek az Szent Lelek ihlésének tisztálagos *venajából* folyamnak, idvölleges lelki jókról vagynak, kegyes, szent, és tisztességes szókból állonak, és az Isten ditsőségére, s az halgatokna az Isteni felelemben és szeretben való gyarapodásokra szólnak. Illyen éneket kíván az Apostol mitőlünk Keresztényenektől, midőn azt írja; *Az Christusnak beszéde lakozék ti bennetek* (az Christusnak beszéde, azt mondgya, s nem valami fajtalan, latrikamos fűzfá Poétának szentelen beszéde) *bővséggel, minden böltseséggel*, nem meg koltfagosodott nyalkálkodással, vagy valami rossz személynek szerelmétől való meg bolondulással) *tanitván, intvén egymást*, nem az testi az bujafagra természet szerént való hajlandóságát izgatván, szirkálván, és az tűzet olajjal öntözvén) mint amaz szavokat tsontozó, poklos száju, kerítő tzenkek, szánt szándékkal tselekesznek, kiknek énekik felől imigyen gyalázatosan értett és szóllott régen Chrysoftomus. *Az miképpen* úgy mond, *hogy az koszmóval*, melyet fül vásáranak is hívunk; *avagy az sárral, az testi fűlei be dugodnak; azonképpen az lator parázna énekekkel az elmének fűlei meg undokittatnak*; Mert mint ha ganéjt tsapnának a' fűleitekben, szintén olyan mikor az otsmány beszédeket halgattatok. De mind káros és veszedelmes még ennél, hogy az Szent Lelket vele meg szomorítottatok, és tőletek el idegenítetek, mellytől az Sz. Pál kegyessen tilt bennünköt *Eph.* 4. 29. 30. *Semmi rohadat beszéd, az ti szájatokból ki ne mennyen és meg ne szomorítsatok az Istennek szent Lelket, az ki által el pészeltettetek az váltásnak napjára.*

Ez meg különböztető igével, *Lelki*, az felül említett virág, avagy szűzességnek virágát el hullato, énekék után, kirekeszti az Apostol, az Christus beszédeből álló lelki énekek köz-

zúl, kárhoztattya egyszer s mind, amaz tudomány nélkül való balgatag buzgósnak hagyományától meg örjült Barátoktól szereztetett bálványozó énekeket-is, az mellyekben nem az terem-
tő Isten, hanem csak az teremtetett állatok dicsőíttetnek, köszöntetnek, idvőzöltetnek, segítségre
hivatnak az gyülekezetekben, az minéműek, az Maria *Psalteriumja*, melly nem az Christusnak,
vagy az ő szent Lelkének, beszédéből álló lelki dicséret, hanem egy oktalan *devotionnak* szeszétől
által veretett fejű Barátnak, Bonaventurának, tépelődésből öszve aggattatott, raggattatott, kel-
lemés virág ének, a' mellyel mind a' mondókat, s mind az hallókat, a' sz. Szűzzel való bálványo-
záfra, kiztegeti, mert abban mindenütt az *Vram* helyett, *Afzonyomat*, az *Isten* helyett pedig *Ma-
riát* irt; *Monda*, ugymond, *Az Vram én Afzonyomnak, úgy én Anyám az én jóbbomra. Psal. 109. Te
benned reménlettem afzonyom, sőt ha meg ne szégyenüllyek Psal. 30. Kellyen fel az Maria, és oszollya-
nak el az ő ellenfégi. Te hozzád kiáltottam afzonyom az én nyomoruságomban. Psal. 67. Az te kezében
vagyom Afzonyom, az idvőség és az élet, Psal. 71. Afzonyom az te nevedben szabadíts meg engemet,
Psal. 53. Az te nevedben, azt mondgya, s több afféle, kegyes fülektől még csak hallásra-is ifzonyu
rettenetességek, az mellyekkel az az ember, avagy ő általa az pokolbéli ördög, az szent Davidnak
lelki Soltárát rutul meg motskolta, s meg-is nem általlyák nem mellyek közöttük érette menteget-
ni. Egy kohból költek azzal az Maria tiszteletire tsináltatott sok *hymnuszok*, *Litániák*, és egyebek,
az mellyekkel az *Breviariumok*, *Officiumok*, *Rosariumok*, *Mariálek*, *Missálek*, és több afféle ba-
bonás könyvetskek, rakvák; Mellyekből többi között az Máriának imillyek gajdoltatnak; *O
felix puerpera, nostra pians scelera, jure matris impera Redemptori. Oh boldog gyermek szülő, ugy-
mond, ki a' mi bűneinket eltöröld, (hól hát a' Iesus Christus vére, a' melly minden bűneinket el tör-
lötte? 1. Iohan. 1. 7.) Anyai méltósággal parantsolgy az meg váltónak. Vgy tetszik hogy nem
csak azon Istenkednek itt Máriának, hogy könyörgésével nyerjen örök életet nékiek az ő Fiától,
hanem ugyan parantsoltatnak-is neki vele. Oh oltoba fejek, hogy parantsolhat az szolgáló az ő
Vrának? Vízont: *Maria mater gratiae, mater misericordiae, tu nos ab hoste protege, & hora mor-
tis suscipe. Az az; Oh Maria kegyelemnek anyja, irgalmaságnak anyja, (irgalmaságnak Attyát
ismér az Irás, de anyját nem) te oltalmaz meg minket az ellenségtől, és fogadgy hozzád halálunknak
oráján. Ezeket minden Szentek csak egyedül az Istentől kívánták. Nem emlitem itt a' szám-
talan sok szenteknek imádtatásokra szereztetett hymnusokat, Litaniákat, Collectákat, és Isten-
tudja mind mi veszélyeket, a' mellyekkel az Isten dicsőségének iréglője az ördög, minden ő tisz-
teleteket bálványozásra fordította.***

Igaz és illendő módját-is immár végezetre az keresztyéni éneklésnek az Apostol meg-
jegyzí, imez igékben; *Enekelvén az ti szívetekben az Vrnak, és hálátot adván mindenkör minde-
nekről, az mi Vrnak Iesus Christusnak nevében az Istennek és az Atyának.* Az mellyekben azt javal-
lya és tanatsolgya, elsőben, az Apostol, hogy az éneklés szüből legyen, és nem csak szinből, sem pe-
nig nem csak nyelvel és szájjal; Az az, Istenhez való szübeli ájítatosságból, és nem csak az ajakak-
nak zengésekkel, mert az olyan nem hat az Istennek füleiben, sem nem talál kedvet ő előtt, a-
maz köz versetske szerént:

Non vox, sed votum, non cordula musica, sed cor,

Non clamans, sed amans, cantat in aure Dei.

Az az; Nem az szóllás, hanem az fogadás, s nem az pengő hur, hanem az buzgó szű, sem
penig nem az kiáltó, hanem az szerető énekel az Istennek füleiben. Korpázza ez az olyan éneklő.
köt-is, az kik csak szájjokkal rikóltanak, s gondolattyokkal szellel nyargalnak, mert az mint hogy
az könyörgés buzgósnak nélkül csak olyan mint az disznoknak röhögések, azonkeppen az ének-
lés-is, az Istenhez való kegyesség nélkül, szintén csak olyan mint az ökröknek bögések. Dor-
gáltatnak amaz hegyke Deákok-is (az kegyes ifiaknak bötsület) az kik vagy fel sem nyittyák az
szájokat az *Chorusban*, restelvén, vagy szégyenlvén, az Isteni dicséretet, hanem csak úgy állonak
az *Pulpitum* előtt mint egy néma bálványok, maga még az szent Angyalok sem szégyenlik az ő
Vrokat Isteneket, fel emelt ének szóval dicsérni; vagy ha énekelnek-is, de csak szájjakkal zen-
gede-

AZ ISTEN DITSÓITTETÉSENEK MODJAIROL

gedeznek, s. szemeikkel pedig tova más felé egerésznek, hérével fints az sziveknek, az mit az tor-
kokkal üvöltnek; Es így az nyelvek szentebb a' sziveknél és az szemeknél, né gondolván meg hogy
ott még az sziveknek gondolatit-is által látó Felféges Istennek ditsófégés színe előtt állanak, az
ki előtt még az szent Angyalok-is szemérmerefen bé fedik szárnyaikkal ortzájokót, lábaikót.
Summa; Nem tsak szájjal, hanem szível kell elsőben énekelni. Kinek, továbbá azt-is meg je-
lenti: *Az Vrnak*, úgy mond, az az, az Vr Istennek, avagy az Vr Christufnak, az ki kiváltképpen
mi egy Vrunknak mondatik az szent Páltól 1. Cor. 8. 6. s-nem pedig az Venusnak, vagy az Ma-
riának, vagy valami egyéb ki mult szentnek.

Az Colossébélieknek második módját-is írja az éneklésnek eleikben, ezt tudni-illik, hogy
kedvesen énekellyenek, az az, mind az éneklők magokra nézve jó kedvel, vig elmével, szabad a-
karat szerént, nem komoron, nem kedvetlenül, sem valami hajtzivájjal, s-mind pedig az halga-
tokra képest, nagy kedvességgel, hafzonnal és éppülettel énekellyenek, úgy hogy abból az igaz
bóltsefégre tanittassanak, az jó erköltsőkre és Isteni felelemre intessenek.

Feddendők azért a' Pápa szerzetesi, az kik az ő Templumikban idegen ismeretlen nyelvén,
Deákul, énekelnek, a' mellyhez a' Deáktalá kösség tsak egy kapu vágást sem ért; s-tsak olyan mint
egy malomban hegedülnének, vagy a' fűketeknek befzellenének mesét, sőt még magok között-is
fokak, mint az paraszt Barátok, és Barátnők, nem tudgyák mit mondonak, hanem tsak mint
amiaz szólni tanult szajkok és pellicánok úgy tsevegnek. Ez ilyen éneklést kárhoztattya az Sz.
Pál 1. Cor. 14. az ki nem úgy szokott vala az gyülekezetben énekelni, hané a' kösségnek nyelvén
értelmesen. *Eneklek*, úgy-mond, *lelekkel, de éneklek értelemmel, vers. 15. mert noha én, Isten ke-
gyelméből, mindeniteknel többet tudok az nyelvekhez, mind azon által inkább akarok az Ecclesiában
őt szokot értelemmel szólni, hogy másokat oktasak, mint tíz ezer szokot ismeretlen nyelvén v. 19. Egye-
beket-is arra int alább, v. 26. Kinek kinek közűletek éneke vagyon, mikoron össze gyűltök, minde-
nek éppületre legyenek*, ugymond. Ezt kellene az cantáló Pápista szerzetéseknék-is tselekedniek,
az kik az Apostoli *successio*val, és vállafoknak azoktól való maradásával, olly nagy fennyen kér-
kednek, de ez mellől régen el mentek, és annyira estek mint Mako Ierusalem-től. Mi bezzeg ezt
tselekedgyük, és se té se tova ez mellől el nem megyünk, hanem az szent Propheták Soltarit ő
szintek, és azok mellett az Isten beszédéből, az szent Írásból, formáltatott, és az közönféges Ke-
refztyéni hitnek ágazatihoz alkalmaztatott, *hymn*usokot, lelki ditséreteket, éneklük szívünk-
ből, az Vrnak, az minnen nyelvünkön, egymásnak tanufágára, és intettetésegre, az Istennek az ő
velünk való jó teteményiért való hála-adásra.

Az mellyeket noha az mi bódog eleink, az Pápistafágból való ki jövetelek után, az mint
egy elsőben ollyan hirtelenséggel, az Euangeliumi vallásnak együgyű szelidségéhez képest, az
*Reformation*nak első úszógében, lehetett, az Deákból Magyarra elég illendőképpen fordította-
nak, de osztán egygyik *exemplár*ból másokban való fokszori által s-meg által irattatások miatt
közzejek fok tapasztalható és el szényvedhetetlen fogyatkozások ögyeledtenek, az *exemplar*ok-is
egymással fokban nem egygyeztenek, mert az énekek egyben sokkal többek, s-külömbek volta-
nak mint másban. Ezt látván, tagadatlan mondom, hogy iffiuságomtól fogva, miulta vala-
mi itéletetském kezdett lenni, mind vonattam neminemű kegyes indulattól arra az kívánság-
ra, hogy támasztana Isten valakit az Ecclesiáknak ör állói között, az ki azoknak közönféges *usu-*
sokra egy minden fele énekekkel tőkélletes tellyes, az fok fogyatkozásoktól pedig üres, Graduált
(az mint az notáknak graduifikért hiják) készítene, hogy abból osztán, mint egy példából töb-
beket is irhatnának le. Melly kívánság mind annyiszor izgattatott bennem, valamenyiszor az
éneklésben valami vétet vöttem eszemben. Az mint hogy ezen okért tsak nem mind annyi-
szor kívánom az Gradual mellett lévő kissébb *Cantion*álet-is meg jobbitatni, az menyiszor an-
nak énekeit hallom énekelteni, mellyre-is talám még Isten valaha reá segít, avagy én küvölötté
mást valakit fel indit. Nem ohattam néhányszor szó nélkül Udvari Papfágomban-is, némelly
fogyatkozásokot és illetlenségeket, hanem az idvözült *Prædecessor*omnak, Kecerűi Dajka Janos
Vram-

Vramnak, az Erdélyi *Orthoxa Ecclesiáknak* akkori ditséretes Püspökjöknek, az Isteni szolgál-
lat után rebesgettem, jelengettem, és előtte mint egy ujjal szurdaltam, mellyeket ő kegyelme-is
meg ismervén, és az jobbítást szükségeseinek lenni itelvén, addig ostromlám egyszer-is mászor-is
ratioimmal, hogy reá vevé magát az *reformatás*ra, kívánván az én segítségemet-is, s-meg indula
bóldogul benne, s az *Hymnuszokot*, igen szép Magyarfaggál, (mert jeles Magyar ember vala)
egygyező végeződésű *rhythmusokra*, (mivel az ének szerzésben-is vólt módja) az Deák *Exem-*
plarok szerént, meg igazítá, az mellyek penig Deákul nem találtathattak, azokat az keresztyé-
ni hitnek és vallásnak rájárára szabá, és az notákhoz alkalmaztatott ékes versekre formálá, mint
az ki olvassa, s az előttekkel öszve veti, könnyen meg ismérheti a' keze szennyét rajtok. Ez
annak az Isten felő jámbronak ezen az Gradualon való derekassab munkája; Ez után ímet az,
hogy az iminnen amonnan Városokrol, még onnan küvöl Magyar országból-is, bé kéreget-
tetett Gradualokból az miénknek hijját ki potolta, és ki töltötte. Végezetre hogy az más fél
száz Soltárokat, (az mint látom az bóldog emlékezetű Carolyi Caspar fordítása szerént) mivel
az előtti Gradualokban tsak egy néhány Soltárok vóltak (azok-is nem *literaliter*, hanem tsak *pe-*
riphrastricé, az az, bővebbedken való körül járó beszéddel, az mint az kissébbik *Cantionale*ban
kell lenni) versenkent szaggatván az notával való éneklésre egészen le irta, s az Gradual irónak
eleiben adta. Ez minden munkája annak az tudos fő embernek ezen az énekes könyvön.

Az *Lamentatiokot*, avagy az Jeremias siralmait (mellyeket én nem tudom mi okon vórték
vólt fel az mi eleink, hogy az Nagy Héten énekellyek) az *Passiok*, avagy az mi meg váltó Urunk
Iesus Christusnak értünk való kenfzenyvédeésinek historiáját, az szent Mathe szerént, egy Husvé-
ti üdnepre én *corrigáltam* vala meg, ösztan tsak abban maradának. Sok rut versegeket hánytam
belőlök ki, mind az írásnak módjára, s-mind az *materiára*, avagy historiára nézve, mert Szent
Mathe szerént vólt ugyan az *titulus*sa az *Passionak*, de fok vólt közze elegyítette az több Euan-
gelistákból-is, úgyhogy sem egygyik sem másik szerént nem vólt igazán, hanem egészen le kel-
letett írnom igéről igére az szent Matheból, s-ugy kellett ujjonnan meg kótáztatnom. Az *Prosa-*
kat, *Antiphonakot*, *Te Deumot*, *Litaniát*, és több kótás caremoniákat-is nem bántotta, hané tsak
az előtti állapattyokban hagyta, maga bizony azokat-is meg olvasni igen szükséges lótt volna.

Midőn azért ilyen módon, Isten kegyelméből, az munkában szegény *Predecessorom*, elől
haladott volna, egykor a' kívánatos és kedves emlékezetű kegyelmes Urunkhoz egy darabot, az
mint le *minutalta* vala, fel vink benne, és olvasgatván igen tetízek neki, és nagyon meg ditséré,
s-igére kegyelmesen, hogy az le irattatása felől illendő gondviseleléssel leszen, mellyet meg-is tsele-
kedett, mert az maga öregbik Cancelláriáján lévő jó kezű Deákkal, régál papyrosra, nagy öreg
bőttükkel le iratá, és igen szép aranyason bé kötteté, tábláit az szegeleteken ezüffel kazdagon meg
boglároztatván, eleit, avagy az fel nyiló felét, meg kaptsofztatván, az oldala közepire két felől
az maga tizerét szegeztetvén. Tsuda melly igen gyönyörködött szegény Istenben elnyugodt
Vrunk abban az könyvben, s-méltán-is penig, mert az kegyes éneklés az Isteni szolgálatnak nem
kissébb része, hanem inkább az mind kezdete, s-mind végeződése; mellynek jó móddal való el-
rendeltetése, az Keresztyén Fejedelmeknek nem utolsó tisztek, mint amaz Istennek szive szerént
való emberének, az David Királynak, példája, mint egy tükör meg mutatya, ki az külömb kü-
lömb képpen való éneklésre-is az Vrnak Sátorában Cantorokot rendele 1. *Paral.* 25. és maga
ira nagy részent énekeket-is külömb külömb ügyeiben eleikben, hogy énekelnek az gyülekeze-
tekben. Ha semmi az Gradualban az Soltár könyvnél nem volna-is, méltó volna minden Istent
felő embernek olly bötsben tartani, az minéműben amaz Macedonoknak hatalmas Monarchá-
jok, az Nagy Sándor, az Homerus verses könyvét tartya vala, melly ő neki mindenűt el marad-
hatatlan uti tárfa vala, még aluttában-is mindenkör az vánkosa alatt áll vala. Mert az Soltár könyv,

AZ I. ISTEN DITSŐITTETÉSENEK MODJAIROL

olyan mint egy kazdagon minden orvosságokkal poltzonként meg rakatott patika, úgy mint mellyben mindenféle lelki háboruk, próbák, kisértetek, és *casusok* ellen kész orvosságok, vizgáztatások, intések, és tanítások, jelen vagynak: Mellyekből mind az bódog és kedves, s mind pedig az bódogtalan, és kedvetlen, ellenkező, állapotokban, mint s-hogy kelleffek kinek kinek akár mirendbéli embernek-is magát viselni, meg tanulhattya; Innen adta Nazianzenus imez dicséretes *entomiumokot* hozzája: *Psalmi juventutem delectant, senectutem elevant, militum clypeus, triumphantium corona, lugentium & tristantium consolatio* Az Soltáro, úgy mond, az ifjúságot gyönyörködte, az vénséget könnyebbitik, emelitik, az vitézeknek az hartzon pajisok, az győzkdőknek az hartz után koronájok, az siránkozóknak és szormorkodóknak vigasztaltatások. Melly Soltár könyvet, hogy én több szókkal ne commendállyak, méltán tanátsolhatom azt felőle mindeneknek, az mit Horatius tanátsolt az Görög könyvek felől az tanuló iffiaknak: *Nocturna versate manū, versate diurna. De arte Poet.*

Eddig ez mind ebben lévén, Napunk azonban hervadozni kezdé, és székerének, s lovainak igazgattatásokat sok untatási után Phaethonára bizá, mellyeknek gyéplőjüket el enyifzése után kezében is fogá, és igazgató az mig, és az mint igazgatható; de mivel őtet az természet olyan bajos kotsiságra nem teremtette volt, az minden felé való könnyen hajlandóság miatt soha az közép úton járni nem tuda, az fellajtárok dőlve onnan elől hátra az ülésben neki, és rángatván egy felé-is más felé-is a' gyéplőn gyenge kezét, szintén hanyat esik vala ki az első faroglyából, és mind magát, s mind bennünket fel persel vala, ha Isten végső romlásunkot Atyai könyörületességéből meg szánván, és az Nagyságod szívet, kőmes Urunk, Sz. Lelkével meg szálván, a' gyéplőt kezéből véle ki nem véteti vala. Mert ugyan-is az Erdélyi ló meg hánnya meg az jó lovas ferfiat-is, és semmivel nem kisebb baj azt meg űlni mint az Sándor Bucephalusát. Valánk mint amaz kormányos mester nélkül, az ellenkező szeleknek, és az egy mást toló haboknak, creftetett hajóbéliek, kik egyebet nem várhatnak, hanem avagy hogy kősziklában, avagy más hajóban ütközzenek, avagy pedig iszapban fenekellyenek, és oda veszfizenek. Mellyet Nagyságod nemzetéhez, s Istenéhez való szeretetiből az partol hívokodva nem nézketvén, neki vetkeződek, és életét, s fejét szerentsére vetvén, utánunk ugrik, és hozzánk bé ufzván, az kormányt ragadá, az hajót alattunk viszfza tsavaritá, és Isten után bennünket az szárazra ki szállita, melly velünk való jó teteményeért méltán kellett jutalom helyett osztán az birodalom, annak az kinél immár akkor lenni kezdett vala, Nagyságodért és mindnyájinkért való maga meg alázása, és engedelme által, kezénél marada. Abban bódogul bé állattatván és *confirmáltatván*, az mint illet, Nagyságod leg első gondolattyát-is az Isten tiszteletinek elől gyámolittatására fordította, és meglátván azt az nagy irott GRADVALT templumunkban, elméjét ottan annak ki nyomtattatására birta, imillyen okoktól viseltetvén. *Elsőben*, hogy az képtelen nagy és potrohos, az melly miatt, az nagysága mellett az terhe-is meg lévén, egy embernek nagy baj egy helyből más helyben emelni, s nehez-is pedig, avagy ugyan lehetetlen-is jól ki nyitni. *Továbbá*, hogy noha az olyan nagy testes, de még sem szintén egész és tökéletes, hanem sok hijjával vagyon. De végezetre *harmadszor*, az mi még ezeknél-is leg fontosab, és nagyobbat nyomó ok, az bár képefégyfzerént való nagysága, és mindenképpen egész, volna-is, ugyan csak egy volna, és egy helynél többekre nem terjedhetne *usáfa*; de ki nyomtatva mind kisebb, s mind pedig több lehetne, és haszna tovább terjedhetne. Ezekből az terhes okoktól indittatván Nagyságod, Isten áldomásából az nyomtattatásához kezdete.

De, mivel minden jó szándéknak nagy akadéki szoktanak lenni, ezt az jó igyekezetet-is nagy le dől fa fekvé által, mert midőn még az munka az egygyes H börtűig jutott volna, az szegény Keserűi Iános Vram közzülünk, Ecclesiáinknak nagy károkkal, ki hala, és mind tiszt, s mind ennek, a' csak kezdésben lévő munkának baja, Isten rendeléséből, érdemetlen vóltomra, réám szálla. Fejemet noha föld gondja fogta, és elmémet sok felé való gondolat járta, mind az által több gondjaim között ezt sem hagytam hátra, sem fel vetett, és immár valameddig szótt váz-

váfsznunkot, a' munkának nehézségétől meg ijedvén, zubollyárol le nem metszém, hanem neki vállalkozám, és Istent híván segítségül *continuálni* kezdém. Leg *elsőben* is penig az írott GRADUALT mind meg olvasám, és mind az értelmét, fok helyeken meg jobbitám, s mind az írásnak vétségét, az mint lehete, *corrigálám*, mint az melly értelmes ember az nyomtattatott *exemplarokot* az írottal öszve veti, világosan észében veheti, mert én itt az ki hányt fogyatkozásokat lapjaimbá né akarom szedni. Noha meg vallom, hogy még sem mindenütt úgy vagyon az mint én szeretném, hanem az nyomtató az kézi íráshoz, avagy az maga tetzéséhez képest, fok helyeken az költségű írásnak paraszt formáját követte; az értelemben is esett néhány vétek, mellyet az könyv végén meg jegyegetek. *Továbbá* némelly szükséges üdnepi caremoniaikat, mellyek még az írothoz kívántattak, vagy másunnan fel keresgettem, és fok benne lévő fogyatkozásoknak szemetektől nagy munkával meg tisztogatván, az nyomtathoz ragasztottam, ugymint az négy Euangelisták szerénr való hosszú *Passiot*, és az Vasárnapi Euangeliumokból való *Antiphonákat*, az mellyek az kézzel írott Gradualban nincsenek; azok nélkül penig melly *tsorbás* és *hijános* lőtt volna az Gradual, akarki el gondolhattya; Avagy némellyeket magam *elmém*mel szerzettem hozzá, mint az minden Vasárnápkra való *Responsóriákat*, *Versiculuskot*, és *Benedicciókat*, avagy az egész éneklést bé rekesztő Aldásokot, az mellyekben az egész *esztendő*t által való Euangeliumoknak summájokat, és velejeket, *rhythmus*onként rövideden fontos szókkal bé foglaltam, az mellyek soha még eddig egy Gradualban sem láttattak, mert ugyá nem is voltak. Olvasd meg őket az Gradual végén, s úgy tégy ítéletet felőlök, és valamig te szépbekezt, és jobbakat nem írsz, addig soha ne otsárollyad. Az én ítéletem szerént az Gradualnak egész ségéhez azok is szükségesképpé kívántattak, mert csak az jeles üdnap napokra vóltanak, s az Vasárnápkra penig nem. Így, az mint hozzá irányzok, az írott GRADUALT negyed részényinél többel *őregbítettém*, és fel részent valóból tökéletes egész-é töttem, úgy hogy én immár nem látom, mi kellene soha több hozzá. Isten mondhatná meg menyit bajlottam légyen vele, három *esztendő*ktől fogva, mert minden kotás énekeket kétszer kellett ki nyomtattatnom, elsőben csak puszta lineákra, s azokat az Cantorral meg kotáltatván az Metzfőhöz kellett küldenem, az ki ki metzfven, ismet újonnan kellett kotáson le nyomtattatnom. Oh menyit bajom vólt az kotáknak igazgattatásokkal, kevés probát hoztak az mellyben egy néhány hiba nem lőtt volna, s meg mászor kellett metzfetnem; Ez késlelte egygyik az munkát meg; noha el hittem hogy még is né mindenütt esett az kotálás úgy az mint némellyek szeretnék, az mellyért engemet senki ne kárhoztasson, hanem azt tsudállyá inkább, hogy így is lehetett, így sem lőtt volna, ha én reá né vigyáztam volna. Nem szánó semmi fáradságot, penig hogy Isten bóldog véggel meg áldotta, hanem áldom inkább érette az én Vramot, hogy engemet, ilyen gyenge edényt, rendelt vólt eszközül ennek az régen ohajtott, sz. munkának véghez vitelére. Melly mind azon által, az kinek nem fog tetzési könyű lézen nála nélkül el lenni, senki erővel az nyakára né köti, túrjon az előttivel, s azzal is megéri, mert ebben ugyan nem is jut mindennek; tudom én azt, hogy Isten sem találná mindéneknek kedveket. De én ebben, meg vallom, csak hijjában fáradoztam volna, hogy ha az mi kegyelmes Vram, Fejedelmünk, nagy költségével és szorgalmatos gondviseletével benne, Isten után elő nem segített volna, mert talám ezt mások is véghez vitték volna még én előttem, ha egy RAKOCI GYÖRGYÖK lőtt volna. Az mint azért, hogy az írott Gradualért, az mellyből ez is nagy részent eredetet vótt, az nehaj Felséges BETHLEN GABOR Fejedelmet, úgy az ki nyomtattatottért, az mostani Kegyelmes Urunkat, RAKOCI GYÖRGY Fejedelmünket, illeti, Isten után, az köszönet.

Kinek ajánlyam tehát, ez földi emberek között, ezt az szép új Gradualt, kegyelmes Vram, hanem az Nagyságod méltóságos személyének? Annak kelleik nyilván egyedül az Nagyságod fok fele érdemire nézve, az mellyeknek elől számláltatásokra és meg mutogattatásokra itt én nem tágas mező nyilnek előmben, és ki terjedhetnék az Nagyságod Istenhez, és az ő szent tiszteletéhez való kegyes buzgótságának, annak ditsőségének killyebb killyebb terjeztetésében való

AZ ISTEN DITSŐITT MODJA: VALÓ AJANLO LEVEL.

szorgalmatoskodásának, Templuminak, és Veteményes kerteinek, az Scholáknak, éppítettések-
bé, és az jó indulatu iffiaknak tanittatásokban, mind itt hon, s mind az külső idegen Országokban
való *liberalitalának*, bőv kezűségének, hazánknek meg maradására való serény vigyázásának, az
igaz törvényeknek folytatásokban való gyönyörködésének, és végezetre józan, mértékletes, tisz-
ta életének, melly igen ritka dolog az Fejedelmekben, és egyéb benne tündöklő, jószágok-
nak álmélkodással való hirdettetésekre; de tudván azt, hogy Nagyságod az szemben való ditsér-
tetésben nem gyönyörködik, én sem akarván hízeltedőnek itéltetnem, azon itt fel hagyok, fő-
képpen holott mostan-is talám kelletnél majd hoszszabbadkán nyujtám ez könyv eleiben füg-
gesztetett Ajánló levelemet, de ez rövidebben ennél nem lehetett, mert az sok dolgokrol ember
nem szólhat kevés szókkal világosan, hanem ha homályosan, mint az Poëta mondotta; *brevi
esse laboro, obscurus fio. Hor. de arte Poet.* Az az; Mivel rövid akarok lenni, homályos leszek; En
penig inkább akarék hoszatska lenni, hogy világos lehessék. De; *Non sunt longa quibus nihil est,
quod demere possis*, azt szokták mondani. Avagy penig ha mostanrol valami el maradt az Nagy-
ságod méltó ditséretiben, készitgetek Isten kegyelmességéből, több egy néhány rendbéli mun-
kakat-is, mind Deákul, Magyarul, az mellyeknek, ha ő szent Felségétől rendelve leszen, rövid
űdön való ki botsáttatásokban, adatik arra való bőv alkolmatosságom.

Ezt mostan, mig azok el érkezhettek, tekéntsé Nagyságod jó kedvet murató tsendes vi-
dám ortzalattal, és fogadgya tőlem Fejedelmi kegyelmességgel, hogy abból bizodalmat és bá-
torfagot vévén, főt ugyan ősztönöztervén, az több szinten végeződőlen lévő munkáimnak ki-
eresztésekben-is serényebben és jobb kedvel munkálkodhasam. Istent szívennek Nagyságod-
hoz való tiszta indulatiból minden napi alázatos könyörgésimben kerem, hogy Nagyságodat
kiváltképpen való kegyelmével környékezzé meg, Fejedelmi székít őltalmának istápjavai min-
den felől támogassa, és erősítgessé meg; azokat a kik annak fel dőjtetéseire ok nélkül igyekeznek,
szándékokban gátollya, és igyekezetekben szégyenitse meg: mint ekkedig-is némelly fel fuat-
kodott kevély irégyit tsudálatoson meg szégyenitette; Az alatta levőket hozzá való tökéletes hű-
ségben tartsa meg, minden keresztyén igazgatóban kívántató szükséges ajándékokkal hová to-
vább mind inkább inkább ruházza fel, hogy e fok változások alá vettetett szegény hazát, bőltsen,
és kegyelmességgel mértékeltetett keménységgel bírhasa, lakosít, mint az jó Musicus az külömb
külömb hurokot egy zengésre, ugy egy *voxra*, egy értelemre, igazithassa, a jámborokat, és érde-
mes szolgálataukat illendő jutalommal, az latrokat törvény szerént való büntetéssel, illethesse, és
azon ügyekezhesék, hogy mindenek szerezsek inkább mint félnének tőle, hogy őket érdemek fe-
lett való adakozásával-is magához ügyehithesse, és hűségére szorossabban köteleztethesse, ke-
gyelmességét mindenkoron az szoros igazságnál, az Istennek példájára, fellyeb bővölködtethesse,
és mindenek felett szível lélekkel az Istennek nyomorodott és rongyollott Anyaszentegyházát
éppithesse, hogy ez földön még hólta után-is bődög legyen az mi emberink között hire, neve,
s az egekben penig az mi Istenünknel legyen örökké való terhes ditsősége. AMEN. Irtam
GYULA FEJIRVARATT. Anno 1636. die 25. Janu.

*Az Jesus Christusnak haszontalan szolgája, s Nagysá-
godnak méltatlan Lelki Pásztor.*

GELEJI KATONA ISTVAN ERDELYI
ORTHODOXVS PÁSPÓK.

MV.

MVTATO TABLAIOK

EZ EGESZ GRADVALBAN LEVŐ MINDEN
FELE NEMŰ ENEKEKNEK.

Noha az esztendő-tszakai Caremoniák az üdnepeknek
RENDEK SZERENT EGYMAS UTAN VAGYNAK HELYHEZTET-
ve, úgy annyira, hogy tsak az szerent-is könnyen fel találthatatnának, de még-is az éneklők-
nek kedvéért, azoknak külömböző nemeiket külön külön való laistromban tetfzék szedeget-
nem, kezdeteknek fejeit az Abece szerent meg jegyegetvén.

De ebben, kegyes éneklő, erről akarlak meg inteni, hogy az levél szálaaknak számláltatások
az Psalmufokon meg szakadt, melly innen lőtt, mert az kota metfzőnek kéfedelme és szaporát-
lanfága miatt az nyomtatás gyakorta meg szűnt volna; hogy azért az mig az metfző rea érke-
zett, addig az nyomtató ne hívokodnék, az Psalmufokon munkálkodott, és ez okon az leve-
leknek számokat nem tudhatta meg irányzani, hanem uj szert kellett kezdeni.

Az a, bőtt azért az Gradual eleitől fogva az Psalmufokig való részt, az b, pe-
nig az Psalmufoktól fogva mind az végéig valót, jegyzi.

A DIVTORIA.

V Ram Isten sies minket Folio 1. a.
Könyörűly rajtunk Ur Isten fol. 1. a.

ANTIPHONÆ.

A

Abraham az ti Atyátok örömmel. 460. a.
A' békefégnek Királya 49. a.
A' Christus születése hirdetterék 448. a.
Adgyátok meg az Tsászárnak 501. a.
Aldott Urunk Iesus Christus 23. 42. 446. a.
Aldott legyen a' mi Urunk Istenünk 451. a.
Aldgy meg minket Atya Ur Isten, 167. 479. a.
Aldott legyen mindeneknek teremt. 209. a.
Aldott Vr Isten segits meg 86. 462. a.
Alleluja, az mi Hufvétí bárányunk, 466. a.
Az mi Urunk Iesus Christus 110. 467. a.
Az Angyalnak tekénteri vala, 110. a.
Az Atya Isten váltáfogot küldé 23. 43. a.
Az Atya Isten ez világra botsátá, 42, 447, a.
Az Atya Isten monda az ő sz: Fiá: 43, 449, a.
Az Apostoloknak láttokra 474, a.
Az Afzszonyiállatok ülven 87, 113, a.
Az bűnnek földgyá az halál 488, a.
Az én életemre eskűszöm, 74, a.
Azért esett fogfágban az én népem, 490, a.
Az hamis emberök támadnak 215. a.
Az irás bűn alá rekesztet mindenecket 492. a.
Az Iesus nevében minden térd 460. a.

(:)

Az Iesus Christus meg hólt 468. a.
Az Istennek Angyala le szálla 108, 468, a;
Az Istennek Angyala monda, 108, a,
Az kegyelmes Iesus Christus 108, 470, a,
Az jó Páfztor az ő életét 471. a.
Az mi bűneink Uram Isten napon: 220. a.
Az mi Atyáink mindnyájjan, 454. a.
Az melly mag jó földben esik, 455. a.
Az mi bűneinkről tartsunk poenit: 458. a.
Az mi nagy bősületben vagyon 483, a,
Az melly mértékkel ti merendetek 486, a,
Azonképpen jó el, 473, a,
Az Samaritanus másod napon 492, a,
A' Sidó seregek ruhájokat teren: 77, 462, a,
A' Szent Lélek önnön maga, 488, a,
Az Szombatnak estvéjén 466, a,
Az te magzatodból téfzek 39, a,
Az te hivednek szerelme Vr Isten, 88, a,
Atyámiai ne bánkodgyatok, 502, a,
Az ti szomorúságtok örömré fordul, 471, a,
Az te házadnak szerelme Vr Isten, 464, a,
Az te magodból téfzek 23, 445, a,
Az Ur úgy jó ki mint Orias, 19. 444, a,
Az Vr óltalmazta az régi 217, a,
Az Vr Istennél vagyon az irgalm: 220, a,
Az utólsók léfznek elsőkké 453, a,
Az üdö bé télvén 110. a.

B

Békefégnek Vra, ez világra 41, 448, a,
Bé-tellyefedének az Apostolok, 478, a,
Bizo-

M V T A T O T A B L A

Bizonyos beszéd és méltó arra	216, a	Fel támadá az Iesus Christus	112, a
Bizony bizony mondom tinéktek	450, a	Fel támadt az Christus	471, a
Bóldogok az kik halgattyák	459, a	Fel tévék az ő halálának okát,	464, a
Bóltsek látván az tsillagot	47, 449, 450, a	Fiam jussón eszedben	483, a
C		Fordits hozzád minket	457, a
Christus Vrunk ez mai napon	124, 474, a	Fordulván Iesus az verkorfágbéli	502, a
D		G	
Ditsőség magasságban Istennek	41, a	Gabriel Angyal felele	23, 446, a
Ditsőség Davidnak Fiának,	77, a	Galilaeabeli ferjsiak mit néztek	125, 473, a
Ditséret néked szent Háromság	480, a	H	
Ditséret legyen néked sz: Hárí:	166, 481, a	Ha az Mosest és az Prophet:	484, a
Ditséret és örök ditsőség	166, 482, a	Ha embereknek és Angyaloknak	74, 220, a
Ditsérjétek keresztyének az Vr Istent	208, a	(455, a	
Ditsérjétek keresztyének az Fels:	216, a	Ha én el nem menendek	472, a
Ditsérendő az Isten ki minket	501, a	Ha inkább nem bővölködendik	482, a
Ditséretet mondgyunk mi mindn:	479, a	Harmán vagynak kik menyben	168, 481, a
E		Három tsudakkal meg ékesítettett	49, a
Egy hatalmu légy én velem	206, a	Hátra térjenek és meg szégyenüll:	87, a
Eljötenek nekünk poeniten:	73, 461, a	Ha te meg nem tartasz	210, a
Elek én azt mondgya az Vr Isten	220, a	Hatalmas Isten az te akaratedből	213, a
El marada a' gyermek Iesus Ierusal:	450, a	Ha valamire elegek vagyunk	491, a
Elő állanak az földi Királyok	87, a	Holval reggel Hufvét napján	109, 167, a
Emeld fel keresztyén ember,	444, a	Hufvét napján hajnalban	108, a
En előttem nem volt Isten,	445, a	Hufvét nap után ötven napok	478, a
En eltemettettem vala	111, 467, a	I J	
En elaluttam és alomban	113, a	Igaz hitből kerünk	168, a
Enekellyünk keresztyének	208, a	Igen örömeit ditsekedem	454, a
En Istenem szabadits meg engemet	463, a	Imé az Vrnak neve mesze	22, a
En szent Atyám meg jelentettem	475, a	Imé az Ur Istennek szent Lelke	140, a
En vagyok az ki vagyok	112, a	Imé eljött az mi idvözítő Isten:	22, a
En vagyok Abrahamnak Istene	497, a	Imé eljött az Atya Istennek Fia	21, 447, a
En vagyok az kezdet és végezet	468, a	Imé kiról az Propheták szólnak vala,	447, a
Es mikor mennének	493, a	Imé most vagyon az kellemetes üdő	456, a
Ez az mit mondott volt Isten Ioel:	476, a	Irván vagyon, né tsak kenyérrel	75, 457, a
Ez bizony, amaz Propheta,	459, a	Intlek titeket hogy úgy járjatok,	496, a
Ezeket irták meg az mi	489, a	Istennek bóltsefge Iesus Christus	445, a
Ezkédiglen nem kértetek	472, a	Istennek szent Fia	211, a
Ez képpen jó el az Christus	474, a	Jóbbitsátok meg életeteket	21, a
Ez napon Christus születék,	40, a	Jól tört mindeneket	492, a
Ez napon bé töltének	141, a	Jőj el Vr Isten minket segiteni	20, a
Ez világnak fia az ő	489, a	Jövel szent Lélek Vr Isten,	140, 476, a
F		K	
Felelvén az Vrnak Angyala	469, a	Kegyességek és minden jószág;	214, 215, a
Felkelvén Iesus meg feddé	452, a	Kérem az én szent Atyámtól	112, a
Felmenvén Christus mennyekben	124, a	Keserülöm ez sokaságot	488, a
Felmegyek Atyámhoz	125, 474, a	Kezeit fel emelvén	125, a
Fel támadván az Christus meg jelenék	109, a	Kész ugyan az menyekző	499, a
(470, a		Kö	
Fel			

115
M V T A T O T A B L A

Könyörgünk Vr Isten tenéked, 43, a
Könyörülly rajtunk nagy Vr Isten 218 a
Könyörülly Vr Isten mi rajtunk 206, 457, a
Könyörgők Istennek, hogy az ti 500 a

L

Lator szolgál, mind az legész adof: 500, a
Leg először keresték az Istennek 495, a
Lég jó reménységben fiam 498, a
Lég segítségvel Vr Isten 480, a

M

Magasztallyuk mindnyájan az Vr 219, a
Meg ismerék az Vrat 270, a
Meg feszítvén Atya Istennek Fiát 87, 465, a
Meg oszták ő köztök az én ruhá: 86, 464, a
Meg fokasultanak az mi ellenfégink 210, a
Meg tartya az nagy Vr Isten 212, a
Meg váltót küldé az Vr Isten 39, a
Mennyetek el ez széles világra 472, a
Menny ki hamar az Városnak 484, a
Menyországban ment az Christus 475, a
Menynek földnek nemes teremője 207, a
Ments meg minket Vr Isten 85, 462, a
Mester, tudgyuk hogy igaz mondó 501, a

Mi Istenünk szabadíts meg 87, 219, a
Miképpen Ionas vólt három nap 465, a
Miképpen az villámás ki jó 503, a
Mikor el tölt volna az ötvenedik nap 477, a
Mikoron bé töltének volna a' Pünk: 478, a
Mikor el jövend az Embernek Fia 491, a
Mikor menyegzőben hívádonak 496, a
Mikor születék nekünk 451, a
Mikoron bé töltének volna az ötv: 139, a
Mikoron el jövend az vigasztaló 142, 471, a
Minden teremtet állatoknak 48, a
Minden hű keresztyén 219, a
Minden háboruság szenyvedésre 213, a
Minden az ki fel magasztallya 491, a
Mindeneknek felette vegyetek fel 499, a
Mint egy völegény az Vr Isten 38, a
Mit kellett volna mégis tennem 493, a
Mitsoda az mit minékünk mond 471, a
Monda Iesus az ő tanítványinak 455, a
Monda Iesus az Sidóknak 461, a
Monda Christus; az én házam 461, a
Mondnak vala az Afzonyiállatok 111, a
Monda Christus Vrunk az ő Tanit: 126, a
Mondom tinéktek öröm lészén 485, a
Mondom tinéktek az kik halljátok 485, a
Mutasd mi hozzánk Vr Isten, 24, 208, a

Nagy

N

Nagy békeféggel ki mulom ez 88, 465, a
Nagy bőféggel öntetek Istennek 39, a
Nagy ditséretes ditsőféget 167, 482, a
Nagy fok hamis tanuk reám tá: 86, 464, a
Nagy Propheta támadott mi köz: 495, a
Ne alitsátok hogy én törvényt törni 487, a
Ne emlekezzél meg Ur Isten 209, a
Nem hagylak titeket árvájul 477, a
Nem hagynak követ követőn 490 a
Nem hívott minket az Ur Isten 218, 458, a
Nemde nem tizen tisztulánaké meg, 494, a
Ne legyetek szorgalmatosok mond: 494, a
Ne legyetek esztelenek 499, a
Nem minden ki mondgya nekem V: 218, a
Nem tsak kenyérrel él az ember 75, a

O Ő

Oh tsudálatos eggyesülés 48, 451, a
Ojjátok meg magatokat 489, a
Őrök mindenható Istennek végh: 42, a
Őt árpakenyerekkel 460, a
Ő tőle való feltekben 469, a

P

Parantsoló Iesus mind az étfzaka 487, a
Pusztában mégyen vala Iesus 486, a

R

Régen el mult údőkben 20, 443, a
Régi údóktól fogva hallottuk 21, 443, a

S

Segits meg minket minden: 206, 480, a
Senkit sohol meg ne bántsatok, 456, a
Senki meg ne tsallyon titeket, 459, a
Szedgyetek ki elsőben az konkoly: 453, a
Szemek láttára fel emelkedek 125, a
Szereffed az te Vradat Istenedet 497, a
Sidóknak ferege vűnek 77, a
Sidóknak Iudas illyen jegyet ada 86, 463, a
Simon aluszol? nem vigyázhattálé 463, a
Szólla énnékem az én fz: Atyám: 38, 448, a
Szólly minékünk Vr Isten 48, 450, a
Szólgállatok az Vrnak felel: 209, 220, 451 a
Szólnak vala külömb külömb: 139, 477, a
Szűz Mariának ditséretivel 212, a

T

Tsak az Vr Isten nekünk minden 214, a
Téged egynek állatban 167, 479, a
Téged az Atya Isten, 40: 448, a

(: 2)

Té

M V T A T O T A B L A.

Tégedet teremő Atyát	482, a,
Te parantsolád Vr Isten,	214, a
Te veled vagyok én Atya Isten	39, a,
Tudgyátok hogy közel vagyon,	20, 446, a,

U V

Ujjullyatok meg az ti elméteknek,	498. a
Uj szívet teremts én bennem	217, a,
ülly nékem jobb kezem felől	208, a,
Uralkodó Vr Isten, Királyoknak	210, a,
Uram ha te akarod meg tisztíthatsz	452, a,
Uram emlékezzél meg mi rólunk	495, a
Uram Davidnak Fia könyörülly én	459, a
Uram jőjj alá minék előtte	500
Ur Isten az mi könyörgésünket	214, a,
Ur Istennek szent Lelke bé tölté,	478, a,
Ur Isten neveld bennünk az igaz	209, a,
Uram Isten botfád el	479, a,
Urunk Iesus halálának idején,	88, 467, a,
Valaki engemet valland emberek	218, a,
Valaki igaz hitből Christustól	209, a,
Vala pedig az ő tekinteti	469, a,
Vallást tegyenek minden féle népek	49, a,
Váltfogot küldé az Vr Isten	41, a
Várjuk az mi idvőzítő Christusunkot	22, a,
Vigyázzatok keresztyének	73, 457, a,
Vigy fel minket Vr Isten	126, 219, a,

Z

Zugás lón az égből	140, a,
Zugolódnak vala az Pharisausok,	485. a,

B E N E D I C T I O N E S.

Adventre valók	26, a,
Nagy Karatsonra valók	45, a
Kis Karatsonra valók	46, a,
Epiphaniára valók	51, a,
Virág vasárnapra valók	79, a,
Húsvétra valók	114, 115, a,
Christus Menyben menetelire valók	128, a,
Pünköstre valók	145, a,
Szent Háromság vasárnapra valók	171, a,
Közfőgések, es akar mikorra v,	225, 226,
	(227, a,
Vr Vatsórája utánra valók	244, a, 265, b,
Az efszendőszakai Vasárnapokra valók kez-	
detnek,	252, b,
Könyörgés utánra valók	265, b,
Prædikatio utánra valo	266, b,

C A N T I C A.

ZACHARIÆ,

Aldott Izraelnek Vra Istene	2, a, 217, b,
-----------------------------	---------------

SIMEONIS.

Mostan bocsátod el Vram, a' te szól:	218, b
--------------------------------------	--------

MARIAE VIRGIN.

Magasztallya az én lelkem az Vrat,	216, b,
Hatalmas Vr Isten kibén semmi	223, b,

H Y M N I,

A' bűnök távol legyenek	52, a,
Allatoknak meg tartója	181, a,
Az széles földnek nagy bölts terem:	175, a,
Atya Istennek egy Fia	186, a,
Atya Istentől születék	29, a,
Az Atyának országából	26, a,
Az északai feritseg	187, a,
Az nap el jő nagy haraggal,	239, a,
Az nap fel jöven immáron	179, a,
Az üdvőzítő regenten	4, a,

C

Csillagoknak alkotoja	5, a,
-----------------------	-------

D

Ditsérjük az nagy Vr Istent,	65, a,
Ditséretet mondgyunk jer az Vrnak	222, b,

E

Emberi nemnek teremő Istene	177, a,
Ez világnak fényessége	90, a,

F

Felféges Isten menynek földnek	178, a,
Felféges Isten menynek földnek Vra	173, a,
Felféges Atya Vr Isten	182, a,
Fénylik az nap fényességgel	89, a,

G

Gonosz kegyetlen Herodes,	47, a,
---------------------------	--------

H

Halgass meg minket Vr Isten	67, a,
Halgassuk figyelmetesen	64, a,

I J

Idvőz légy Christus ez világnak Vra	190, a
Idvőz légy édes Iesusunk	147, a,
Idvőz légy örök Atya Isten	150, a,
Igaz	

M V T A T O T A B L A,

Igaz bíró nagy Vr Isten	181. a	Oh üdvösséges áldozat	244. a
Istentől választott népek	6. a	Örülünk most mindnyájjan	93. a
Ier hirdeffük mi Vrunknak	81. a		
Ier ditsérjük kerefsztyének	31. a	S.	
Iesus Christus mi Királyunk,	118. a	Szent igéjét az Istennek	66. a
Iesus Christus mi meg váltónk	67. a	Szentekek te vagy Christus ékeffége	92. a
Iesus Christus egy Mesterünk	192. a,	Sok nyavalyánkban Atyánkhoz	184. a
Iesus Christus Istennek egy Fia	193. a	Szükség meg tudni mindennek	238. a
Ió Kerefsztyének kik vagyunk	28. a	T	
Iövel teremő szent Lélek	129. a	Teremő Vr kérünk téged	51. a
Iövel Szent Lélek Vr Isten	129. a	Tellyes ez szeles világon	27. 28. a
Iövel Szent Lélek Vr Isten	130. a	Tsillagoknak alkotója	5. a
Iövel meg váltója népeknek	7. a	U	
Jövel népeknek meg váltója.	30. a	Uj világosság jelenék	1. a

K

Kerefsztyének örvendezzünk	83. a
Kerefsztyéneknek ferege	90. a
Kerefsztyéneknek ferege	91. a
Könyörögünk az Istennek	183. a
Könyörögünk az Istennek	195. a

L

Látod Isten sziveinket	182. a.
------------------------	---------

M

Menynek és földnek nemes teremője	174. a
Mennyei Atya Vr Isten	188. a
Mennyei Ige jelenél	3. a
Menyből az Ige le jöve,	3. a
Minden mi szenyvedésünknek	84. a
Mindenkor téged Vr Isten,	185. a
Mindeneknek teremője	5. a
Mindnyájan kik egyben gyúltunk	7. a
Mostan el jöttek az üdők	84. a
Mostani jeles üdnap nap	117. a
Mostan oh Szent Lélek Isten,	180. a

N

Nevét az nagy Vr Istennek	65. a
---------------------------	-------

O ö

Oh áldott Atya Vr Isten	197. a.
Oh magas menynek szentféges Istene	176. a
Oh mennyeknek fényessége	187. a
Oh mennyei mi szent Atyánk	189. a
Oh mi kegyelmes Christusunk	80. a
Oh mi szent Atyánk, kegyes	196. a
Oh nagy hatalmu felséges Vr	177. a
Oh te ditső Sz: Háromság	148. a.
Oh teremő Atya Isten	149. a

Oh üd.

INTROITVS.

Ditsőség és ditséret tenéked	75. a
Emlekezzél meg mindenható	9. a
Fel támada az mi Vrunk Iesus C.	34. a
Galilaeabeli férfiak mit tsudálkoz.	119. a
Gyermek születék minékünk	33. a
Idvöz légy áldott Sz: Háromság	151. a
Ime el jött az uralkodó Christus	34. a
Megaláza önnön magát	95. a
Örülly és örvendezz Kerefsztyen:	44. a
Szent Léleknek harmattyát	131. a
Te hozzád emelem	8. a
Vram mindenható Isten	197. a

INVITATORIA.

Az egy bizony Isten Háromságban	154. a
Az mi Vrunk Istenünk igaz és irgal:	35. a
Fel támadott Király, Iesus Christ:	104. a
Menyben ment Királyt Iesus Ch:	136. a:

KYRIE PVERORVM,

Irgalmazz nekünk Vr Isten	271. a.
---------------------------	---------

LAMENTATIONES.

Minek utánna Sidóság	249. a
Sijonnak útai mind sirnak	2. a
Meg emlekezek Ierusalem	
Miképpen aláza meg az Vr Isten	
Meg vona az Vr az ő iját	
Elhanya az Vr Isten az ő ó'	

(: 3)

Miképpen homályosodot meg
Az fozoptató gyermekeknek 261, a
263, a,

LITANIA MAIOR.

Téged Isten ditsérünk, 159 a

ORATIO

JEREMIE TROPHETÆ,

Ieremias Prophetának imádás, 271, a

PASSIO DOMINI NOSTRI IESV CHRISTI

Secundum Mattheum,

Az mi Vrunk Iesus Christusnak kén szenyvedé-
fet, ekképpen írta meg 273, a

Secundum quatuor Euangelistas,

Az mi Vrunk Iesus Christusnak 324, a

PRECATIVNCVLÆ.

Ez efsz tendőt meg áldgyad 267, b
Ez Husvét üdnepében 267, b
Ez Pünköszt üdnepében 267, b
Támadgy fel Vr Isten mellettünk 266, b
Te Vr Isten, te Vr Isten, 266, b
Tévelygünk mint az Iuhok, 268, b
Vram mi reánk az te szemeid 266, b

PROSÆ.

Az Atya Vr Isten irgalmatságából 14, a
Az mindenható király ez mai napon 120, a
Az Sz: Lélek ajándeka legyen velünk 132, a
Atya Istennek Fia Iesus Christus 232, a
Botsátá az Szűzhöz 10, a
Ditsőség mennyekben Istennek 230, a
Felféges Vr Isten ez nap nagy 100, a
Fel támadott az Christus nekünk 102, a
Menyországban Vr Istenhez 203, a
Mi Atyánk ki vagy mennyekben 198, a
Mi keresztyének áldozzunk 98, a
Mindenható Vr Isten ki tereintéd 234, a
Nagy firalommal fohászkodgyunk 69, a
Szent Angyalok menyországban 229, a
Szent az Atya Isten mindeneknek 152, a

PSAL-

PSALMI.

*Az első szám az Psalmusoknak, s az utolsó
penig az leveleknek, számokat mutattya.*

A

34. Aldom az Vrat én minden úd: 43. b
103. Aldyad én lelkem az Vrat 146. b
104. Aldgyad én lelkem az Vrat 148. b
144. Aldot legyen az Vr az én kő: 209. b
14. Az bolond azt mondgya az ő fzi: 15. b
137. Az Babylonianak folyo vize 201. b
19. Az egek hirdetik az Istennek dits: 23. b
77. Az én szommal az Vrhoz kiál; 107. b
120. Az én nyomorúságomban az 188. b
142. Az én szommal kiáltok az V. 207. b
36. Az hitetleneknek hitetlenségek 48. b
50. Az Isteneknek Istene, az lehova 69. b
82. Az Isten áll az Istenek gyülekez: 118. b
87. Az Istennek fundálása az szent. 124. b
114. Az Israelnek népe mikor Egy: 169. b
91. Az ki lakozik az Felféges Isten: 133. b
125. Az kik biznak az Vrbán 191. b
130. Az mélységből kiáltok te hoz: 194. b
44. Az mi füleinkkel hallottuk U. 60. b
53. Azt mondgya az balgatag ember 74. b
11. Az Vrbán vagyon énnékem biz: 13. b
23. Az Vr énnékem legeltető pász: 29. b
24. Az Vré az föld és annak 30. b
27. Az Vr az én világom 34. b
46. Az Vr Isten az mi óltalmunk 64. b
89. Az Urnak kegyelmeffégét 127. b

B

73. Bizonyára jó Israelnek az Isten 101, b
1. Bóldog ember ki nem jár 1. b
32. Bóldog ember a' kinek az ő ha: 41. b
41. Bóldog az olyan ember az ki 57. b
112. Bóldog az férjfi ki fel az Vrat 167. b
119. Bóldogok az kik az ő utok: 175. b
128. Bóldog ember az ki fel az Vrat 193. b

C

62. Csak az Istenben nyugszik az 84. b

D

9. Ditsérem az Vrat tellyes szivem: 9, b
106. Ditsérjétek az Vrat mert jó 154. b
107. Ditsérjétek az Vrat mert jó 158. b
113. Ditsérjétek Vrnak szolgálai 168. b
117. Di-

M V T A T O T A B L A,

117, Ditsérjétek az Urat minden	172, b	95, Iővetek örvendezzünk az Vr:	138, b
135, Ditsérjétek az Vrnak nevét	198, b	70, Jőj el én Istenem, az én szab:	96, b
136, Ditsérjétek az Vrat mert jó	200, b	K	
138, Ditsérlek Uram tégedet tellyes	202, b	101, Kegyelmefféget ét itéletet ének:	143, b
146, Ditsérjed én lelkem az Vrat	212, b	68, Kellyen fel az Isten, és oszoll:	90, b
147, Ditsérjétek az Urat mert jó	213, b	108, Kézf az én szivem, én Istenem	161, b
148, Ditsérjétek az Vrat mennyei	215, b	51, Könyörűly rajtam én Istenem	71, b
150, Ditsérjétek az Istent az ő szents:	216, b	56, Könyörűlly én rajtam én Ist:	77, b
E		57, Könyörűlly én rajtam Vr Isten	79, b
39, El végeztem magamban,	54, b	67, Könyörűllyön mi rajtunk az Vr	90, b
132, Emlekezzél meg, Vram,	196, b	M	
109, En ditséretemnek Istene,	162, b	145, Magasztallak tégedet Isten	211, b
81, Enekellyetek Istennek mi erőff:	117, b	75, Magasztalunk tégedet Isten	105, b
96, Enekellyetek az Vrnak uj ének,	139, b	49, Meg halgassátok ezeket minden	67, b
98, Enekellyetek az Vrnak uj éneket	141, b	2, Miért dühösködnek az pogán:	2, b
149, Enekellyetek az Vrnak uj én:	216, b	74, Miért vetetél el oh Isten	103, b
22, En Istenem, én Istenem miért	26, b	47, Minden népek tapsollyatok	65, b
63, En Istenem, én Istenem vagy	85, b	126, Mikor az Vr vissza hozná az	192, b
7, En Vram és én Istenem, te ben:	7, b	42, Míképpen kívánkozik az szar:	58, b
F		8, Mi Vrunk Istenünk melly igen	8, b
121, Felemelem az én szemeimet	189, b	52, Mit ditsekedel az gonozságban	73, b
30, Fel magasztallak téged V:	37, b	110, Monda az Vr az én Vramnak	165, b
G		N	
129, Gyakorta nyomorgattak en:	194, b	45, Nagy kívánfággal az én szivem	63, b
H		48, Nagy Vr, és igen ditséretes az mi	66, b
124, Ha az Vr nem vólt vólna	191, b	37, Ne boszondogyal az Istentel:	49, b
127, Ha az Vr nem éppiti az házat	193, b	83, Ne halgafs, oh Vr Isten, és ne	119, b
4, Halgas meg engemet	3, b	115, Nem nekünk Vram, nem nek:	169, b
17, Hald meg, Vram, az én igazf.	17, b	O ő	
20, Halgasson meg tégedet az Vr	24, b	54, Oh Isten az te nevedért szabad:	75, b
55, Halgasd meg Isten az én imádf.	75, b	80, Oh Israclnek pásztora, halgafs	115, b
61, Halgasd meg Vr Isten az én kiált.	83, b	84, Oh seregnek Vra Istene	120, b
64, Halgasd meg Vram az én panasz:	86, b	60, Oh Vr Isten, ki el vetettél vala	82, b
78, Halgassad én népem az én törv:	108, b	66, Örvendezzetek az Istennek:	88, b
86, Hajtsd le Vram az te fűleidet	123, b	100, Örvendezzerek az Vrnak	143, b
111, Hirdetem az Vrat tellyes sziv:	166, b	122, Örvendezek én, mikor nekem	189, b
118, Hirdessétek az Vrat, mert igen	173, b	33, Örűllyetek ti igazak az Vrban	42, b
I J.		P	
133, Imé melly igen jó, és melly	197, b	35, Perelly, Vram, az én velem perl:	45, b
134, Imé mostan áldgyátok az Vrat	198, b	S	
76, Ismértetik az Isten Iudában	106, b	12, Szabadits meg, Vram, engemet	13, b
72, Isten az te iteledet adgyad a, kir.	99, b	59, Szabadits meg engemet az én	81, b
79, Isten bé jőttek az pogányok	114, b	69, Szabadits meg Vr Isten eng:	93, b
26, Itelly meg engemet Vram,	33, b	140, Szabadits meg engemet Vram	205, b
43, Itelly meg engemet én Istenem,	60, b	18, Szeretlek tégedet oh én Vram Ist:	19, b
85, Ió akarattal vóltál Vram	122, b	116, Szeretem az én Vramat Istene:	171, b
92, Ió dolog az Vrat tisztelni	134, b	T	
	95, Ió.	16, Tarts meg és őrizz meg engemet	16, b
			31, Te

M V T A T O T A B L A,

31.	Te benned biztam Vram	38. b
71.	Te benned bizom Vram, ne fze:	97. b
65.	Tegedet, oh Vr Isten, nagy tsen:	87. b
123.	Te hozzád emelem az én szem:	190. b
25.	Te hozzád emelem fel, Vram,	31. b
28.	Te hozzád kiáltok, Vram,	38. b
29.	Ti földnek fejedelmi	36. b
105.	Tisztellyetek az Vrat	151. b
62.	Tsak az Istenben nyugszik az én	84. b

U V

93.	Uralkodik az Vr	139. b
97.	Uralkodik az Vr	140. b
99.	Vralkodik az Vr,	142. b
3.	Uram melly igen meg sokasod:	3. b
5.	Uram, az én beszédemet vegyd	5. b
6.	Uram, az te busulásodban ne	6. b
8.	Uram, miért állasz távol tőlünk	11. b
13.	Uram, miglen feledkezel el	14. b
15.	Uram, kitsoda lakik az te fátó:	16. b
21.	Uram, az te erőfegyedben örül	25. b
38.	Uram, ne fedgy meg engemet	52. b
88.	Uram, én szabadittatásomnak	125. b
94.	Vram, boszu-állásnak Istene	136. b
102.	Vram, halgásd meg az én imád:	144. b
131.	Vram, nem fualkodik fel az én	195. b
139.	Vram, te meg kisértetrel	203. b
141.	Vram, te hozzád kiáltok	206. b
143.	Vram, halgásd meg az én kő:	208. b
90.	Vr Isten te vóltál minékünk	171. b
58.	Vallyon, f- bizonynyal igazsa:	80. b
40.	Várván vártam az Vrat	55. b

RES-

RESPONSORIA,

Adventre valók	24. a
Karatsonra valók	43, 44. a
Epiphaniara valók	50. a
Virág Vasarnapra valók	78. a
Húsvétra valók	112, 113. a
Aldozó Tsötörtőkre valók	126. 127. a
Pünkösztre valók	143. a
Sz. Háromság vasarnapra valók	169. a
Közönséges üdöre valók, 221, 222, 223, a	
Az efsztendőt szakai minden vasarnapokra va-	
lók kezdetnek	224. b

SYMBOLA

APOSTOLORVM.

Mi hiszünk mind egy Istenben	164. a
B. ATHANASII.	
Valaki akar üdvözülni	218. b

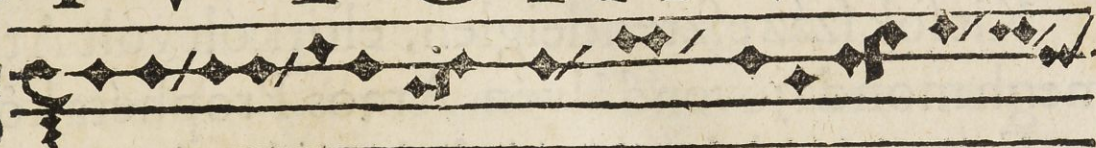
VERSICVLI.

Adventre valók	25. a
Karatsonra valók	44. a
Epiphaniara valók	50. a
Virág vasarnapra valók	79. a
Christus fel támadására valók,	114. a
Christus menyben menetelire valók	128. a
Pünkösztre valók	145. a
Sz. Háromság vasarnapra valók	171. a
Akar mikorra valók	224. a
Efsztendőt szakai Vasarnap: valók kez:	241. b

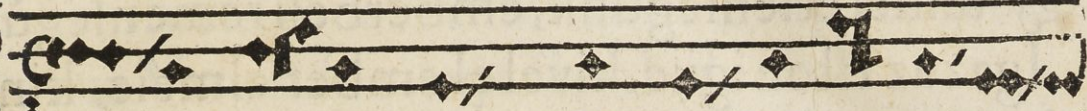

ADIVTORIVM.

RAM Isten sies minket megh segitteni, ily

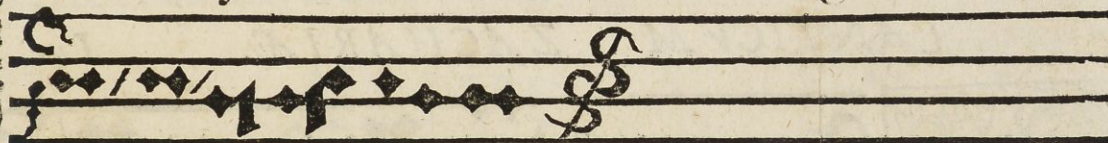
nagy szűkléginkben, Christus Iesus-ért mi

Vrunk-ért és megh váltónk-ért.

őniörűly raitunk Vr Isten, és halgasd megh

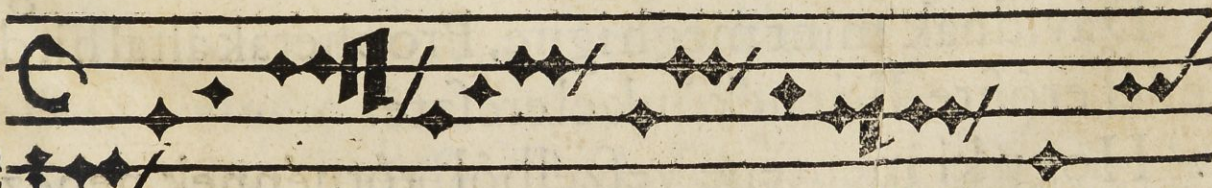
az mi imádságinkat.

EQVVNTVR HYMNI

juxta seriem & cursum festorum totius anni, ac
primum quidem de adventu Domini nostri,

IESV CHRISTI.

Y világosságh jelenék, réghi tévelygés cse-

dessedék, Isten igie jelenék, uyonnannékünk adatek.

HYMNI

Evangelium erejét, Christust, áldot szent igijét, Atia Isten nagy jó kedvét, megh mutatá ő kegyelmét.

Kit sok száz esztendeiglen, eltitkolt volt Atia Isten, mint megh mondá jóvendölvén, Amos Prophétakönyvében.

Ezt az mi hűtetlenlégünk, érdemlette tévelgésünk, és nagy telhetetlenlégünk, emberbeli reménlégünk.

Igaz az Isten igije, kivel el ember elméie, kinek megh marad ereie, és el nem vész őreménye.

Kérünk V r Isten tégedet, erőssicsd megh hiveidet, hogy vehessük szent igidet, és valhassuk te hűtedet.

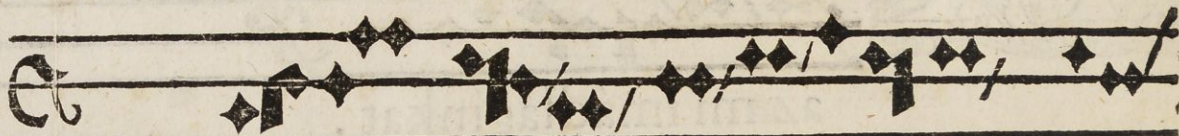
Mert csak te vagy bizodalmunk, őrdög ellen nagy gyámolunk, testünk ellédialmunk ez világh ellen óltalmunk.

Dűcsóségh legyen Atiának, és egyetlő egy Fiúnak, ezeknek ajándékának, az dűcsó szent háromláglnak.

V gylégyen.

CANTICVM ZACHARIÆ.

Luc. 1.

Aldot Iszraélnek V ra, mert ez az kegyelmes At-

ya, ki mindeneket megh álda, és szent Fiával megh váltta.

Dávidnak mint megh igire, Prophéták által hirdete, esküvéssel erősite, Fiát nekünk elereszte.

Hogy ki mentene veszélből tőruénnek nehéz átkából, kárhozatból és kétségből, áretenetes fogásból.

Ielentené és jó voltát, hozánk nagy irgalmasságát, telycsitené mondását, esküvését, fogadálát.

Ezt Abrahámnak fogadá, mikor nekic azt mondá, hogy

magvából

magvából származtatná, kiben mindent megháldana.

Hogy a nagy kételenségtől, megszabadulván a bűntől, kárhozattól, és kétségtől, pokolbéli ellenségtől.

Neki szentségben szolgáljuk, mert Christus a mi szentségünk, ő minékünk igazságuk kit hitteli mi megh kapcsoluk.

Este-is kis gyermek annak, mondatol Prophetájának, hogy utat nyísta az Vrnak, ki ellene ál pokolnak.

Vezérlez mindent hozzája, mert ez üdvösségnek útja, kit jóvóltából az Atya, az tévelygőknek mutatá.

Ily kegyelmeslőn az Atia, mert menyországba megh láta, hogy minket megszabadítná, Fiát erettünk bocsátá.

Azért néz reánk Vr Isten, kik vakok vagyunk az bűnből, geriez szét lelket szívünkben, legyünk csendesek lelkünkben.

Dicsiret néked szét Atiánk, ki ily gondot viselz reánk, árazd kegyelmedet reánk, könyebbedgyék sok niavalyánk.

Vgy légyen.

ALIVS.

VERBUM SUPERNUM PRODIENS. &c.

Enniei Ige jelenél, örök Atiátul kijöve, testet magadra fel vévél, kezdet után sok üdövel.

Világosítsd elmeinket, szenteld meg mi sziveinket, hogy érthessük szent igédet, utálhassuk bűneinket.

Hogy mikor elijősz itilni, szivek titkait kivenni, azoknak minden jot adni, az gonoszokat büntetni.

Akkortűled bűneinkért, ne vessel; lám te azokért, magaskereztán ontal vért, sőt üdvözics erdeméért.

Dicsiret és nagy dicsőség, adassék néked tiszteleg, ki Atyával egy Istenleg, szent lélekkel vagy egy fellegh.

ALIVS.

Vgy légyen.

Menyből az igelejőve, régen Atiátul kijöve, születék üdvösségünkre, és fogfáginkból kimente. A 2 Te

Te vagy Atyának igeje, kit Adámnak meghigire, és Abrahámnak hirdete, Davidnak-is meghjelente.

Bocsájd megh azért bűnünket, világosíts megh szívünket, erősíts bennünk hitünket, nyerhesseünk üdvösségünket.

Jelencs megh nekünk igidet, kiből hihecsünk tégedet, és légy minékünk éppület, út, igazság, örök élet.

Hogy mikor itilni eljössz, légy kegyelmes fiaidhoz, és végy minket szent Atyádhoz, életeddel ajándékoz.

Dicsőség Atya Istennek, és tenéked Ighijének, dicsiret az szent Léleknek, szent Háromság egy Istennek. Vgy légye

A L I V S.

Z idvőzítőt régenten, mint meghigirte az Isten, ezt az utolsó időben, meghadá szűznek méhében.

Szűz Máriához az Isten, Gábiel Angyalt elküldvén, üdvözle őtet ékeessen, Istennek kedvét jelentvén.

Örűly, ugymond, sz. szűz igen, kedves vagy az Vrnálingyen, áldot vagy az te nemedbē, mert fiat fogatz méhédben.

Szent Lélektől fogantatik Isten fiának hivatik, David sekin Vral kodik, országa nem végeződik.

Nevezed őtet Iesusnak, mert üdvössége népének, kik az ő nevében hisznek, bűnökből meghmenekednek.

Moyse régen így irt vala, a szűz anyának magva, kígyónak fejét meg rontya, és birodalmát elbontya.

Esáias is ezenről, szűz szűl fiat, úgy jövendő, kinek az egész nép örűl, velünk Isten lesz nevéből.

Ezt magasztállyá Mária, idvösségét túl vária, kihez minket-is igazit, mert ez Istenhez igaz út.

Imé nagy csuda Istentől, Fiu szűletik anyátul, ki szűletet vólt atyától, öröktől fogva Istentől.

Leszála dicsőségéből, hogy minket fel vinne (az) földről, lön mi éretünk szegényé, hogy minket gazdaggáténé.

HYMNI.

5

Folyamjunk azért Iesushoz, szűz Mária szülöttéhez, ki küldeték az Istentől, hogy megh mentene az bűntől.

Vr Iesus kérünk tégedet, bocsásd meg mi bűneinket, adgyad szent ajándekodat, hogy követhessük útadat.

Légyen az Szűznek élete, mi életünknek tüköre, hogy követhessük hitiben, és jó cselekedetiben.

Dicsőség légyen Atyának, és tenéked ő Fiának, az mi szét vigasztalonknak, az dicső szent Háromságnak. Vgy légye.

ALIVS.

CONDITOR ALME. &c.

MIndeneknek teremője, és hivek éltetője, Atyának egyetlen eggye, Christus bűnőfők reménye.

Halgald meg mi kérésinket, néked attuk mi magunkat, Atyádhoz hogy vigy mind minket, hozzá igazgald utunkat.

Ez világnak veszedelmét, szánád és ő nagy esetét, kedvedet hozzá jelentéd, az testet szűztől felvévéd.

Bűnőfőkért te megh halál, minket véreddel megh váltál, pokoltól megh szabadítottál, Atyád kedvében jutatál.

Te vagy Iacob laytoryája, nálunk atyádnak zálaga, útunk mi nekünk hozzáia, Angyaloknak vigassága.

Te Noe bárkájának ajtaja, menyországnak szent kapuja, bűnőfőknek áldozattya, és csak egyetlen egy Vra.

Azért néked eszedezünk, búzgo sziből most könyörgünk, életünkben hogy légy velünk, ez világhellen ótalmunk.

Te igidnek ellenséget, te hitednek ellenzőiét, törd meg hogy te hiveid, népnek mondhasák vétkeiket.

Dicsiret légyen Atyának, és te néked ő Fiának, ezeknek ajándekának, az dűcső szét Háromságnak, Vgy légyen.

ALIVS.

CSilagoknak alkotója, hiveknek örök világja, mindeneknek megh váltoia, Christus életnek adoia.

HYMNI.

Ki mi raytunk könyörülvén, és veszedelminket nézvén,
idvezited ez világot, nyuitván néki otalmadat.

Az avult világnak végén, ágjas házból mint vőlegyen,
hozzánk atyad tetzéséből, jövélszent szűznek méhéből.

Kinek hatalma ságának, minden térdek megh hajólnak,
menni földé mind kik vadnak, nagy engedelmet mutatnak.

Az nap ő el nyugovását, az hold az ő ujulását, csillagok
ragyagásokat, megh tartják ő járásokat.

Téged kérünk mi megh váltónk, mi Vrunk és mi életünk
óltalmaz minket esettől, és őrdőghi csalárdfágtul.

Dűcsőseglégyen atyának véle őszve ő fiának, ezeknek a-
jándékának, az dűcsőszent háromfágnak. Vgylégyen.

ALIVS.

IStentől válastot népek, minyájan egybegyűlyetek,
tisztaszűből örűlyetek, az Vr Istent dicsiriétek;

Es néki hálát adgyatok, lélekben magasztallyá-
tok, mert hűséggel igiretit, bé telliesite mondásit.

Míg az Própheták által szolt, nekünk egy királyt igirt vólt,
kiaz pokolnak kinnyátul, megh méntene ellenfégtül.

Kit régen az Szentek vártak, kívánsággal ohaytottak, el
jótét szentül vizsgálák, lelki szemekkel tartották.

Sem késik, se fiet Isten, hatalmas ő mindenekben, bölcs,
minden rendelésében, nincs hiba igiretiben.

Mert mikor az tellyeségnek eljöt ideie, Istennek szent
fia testben óltózék, szűztől nekünk megh adaték.

Senki immár az őrdőgtül, ne félyen, sem az pokoltul, se
büntől, sem ez világtul, sem az törvének átkátul.

Sőt minden nagy bátorfágban, légyen az Iesus Christus-
ban, ki ki mondhattya magában, Istent Atyának biztában.

Illyen nagy irgálma ságért, velünk nagy jótételeiért, az
Vr Istent szivünk szerint, felmagasztallyúk koroskint.

Annak mind földön, mind menyén, illendő tiszteséghe legyen, és minden szájában zengjen valaki ő hozzá mégyen.

Seregeknek bóldogh Vra, üdvességünknek tutora, áldot légy te szent Fiaddal, és a mi Vigasztalónkkal. Vgy legyen.

ALIVS.

M Inniáian kikegybe gyúltunk, Atia Isten most kőniörgünk, ez mai napon légy velünk, hogy ne árcson ellenfégünk.

Nielveinket óltalmazad, szíveinket tisztán tarcsad, lépésinket igazgassad, és gonozra ne bocsássad.

Hogy mi téged tiztelhessünk, sziból igazán valhassunk, minden jóban épülhessünk, és általad megh tartassunk.

Dicsiret legyen Atiának, és mi Vrunknak Christusnak, Atia előtszószólónknak, és az mi vigasztalónknak. Vgy legé.

ALIVS.

M ővel megh váltóia népeknek, mutasd megh szűlését szűznek, kinéz világh csúdálkozik, hogy lúztól Isté szűletik.

De nem férfiui magból, hanem szent Lélek Istentől, azige testben óltózék, szűznek méhe megh virágzék.

Szűznek méhe nevedék, szűzesege megh tartaték, tiztasága építették, Isten méhben viselteték.

Származék ágyasházából, az szép szűznek szétméhéből, Isten-sember egy személyben. jelenék nekünk az testben.

Szét Atiátul földre jöve, pokolra szállá megh győze, szét Attiához emelteték, Isten székiben ülteték.

Attia Istennek szent Fia, szűz Máriánakis fia, te népednek súlyos baia, rád szállot leg bai vivója.

Az tejázlód immár fénlik, uy világh éijel tündöklék, mely miat éy elenészik, és setőtségh fogyatkozik.

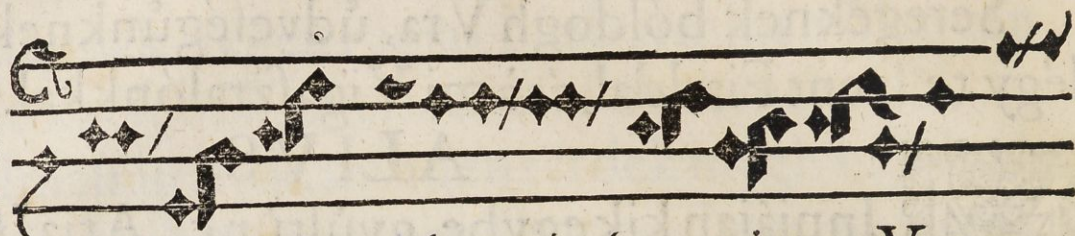
Dűcsőséghe néked Vrűknak, mi kegyelmes meg váltónknak, dűcsőffég te szent Atiádnak, és az mi vigasztalónknak.

Vgy legyen.

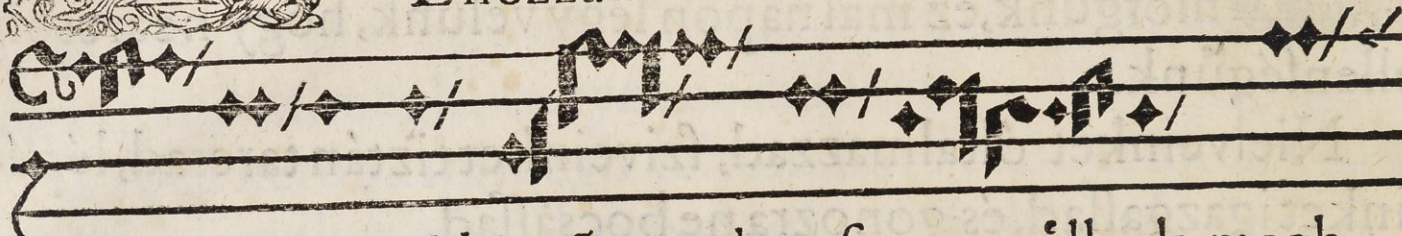
Sequuntur

SEQVVTVR INTROITVS, PRO-

sa, antiphonæ et Responsorio de adventu Domini
INTROITVS. I. nostri Iesu Christi.

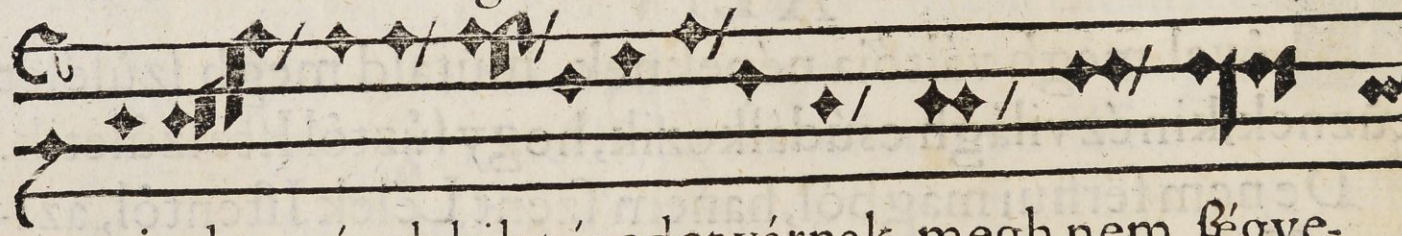
Ehozzád emelem én szemeimet Vram

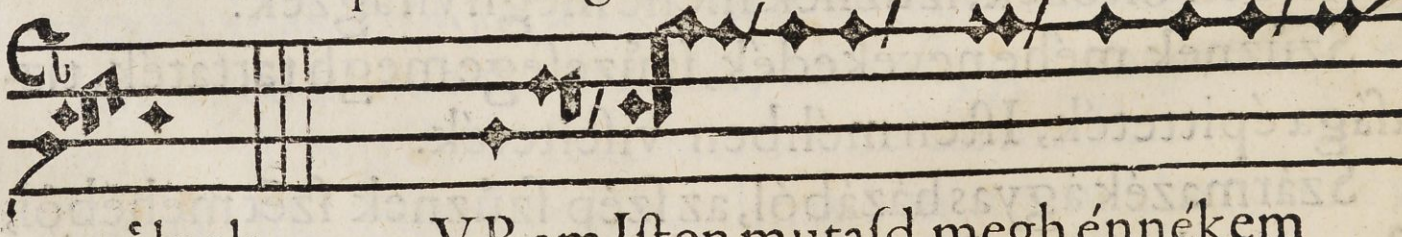
Isten, te benned bizzō, megh ne szégyenüllyek, megh

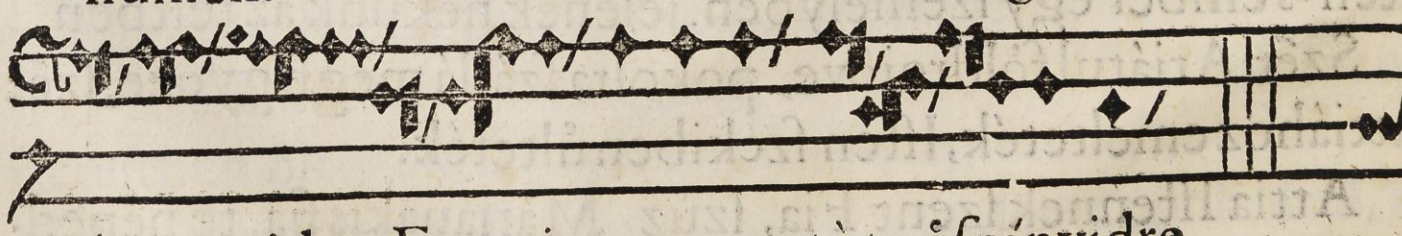
se nevéssenek engem az én ellenségim, mert bizōyával

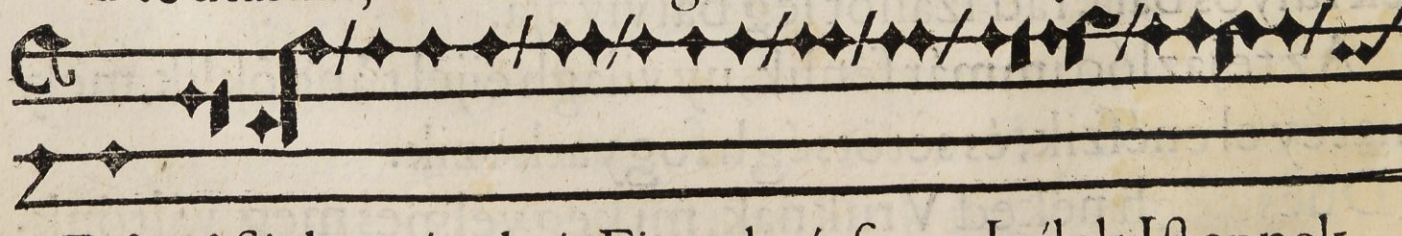
minden népek kik tégedet várnak, megh nem ségye-

nülnek. VRam Isten mutasd megh énnékem

à te utaidat; Estanics engemet à te ősvényidre.

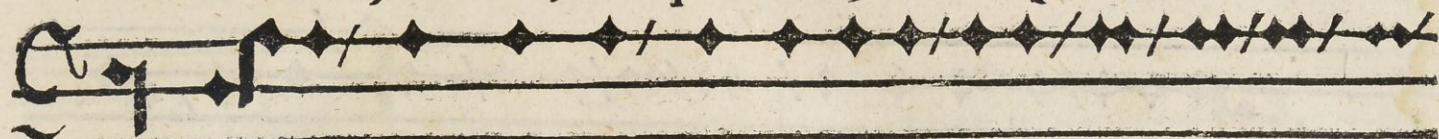

Dűcsőféghatyának és Fiunak, és szent Lélek Istennek,

Miképpen

Introitus, Profæ, antiphonæ, & Responsorio

9

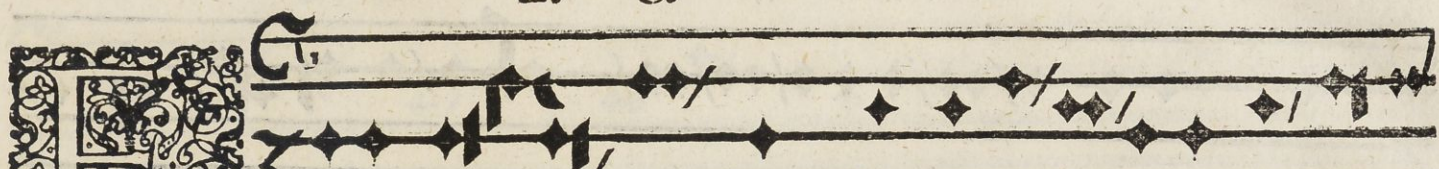

Miképpen kezdeden dűcsóséges vala most és mind

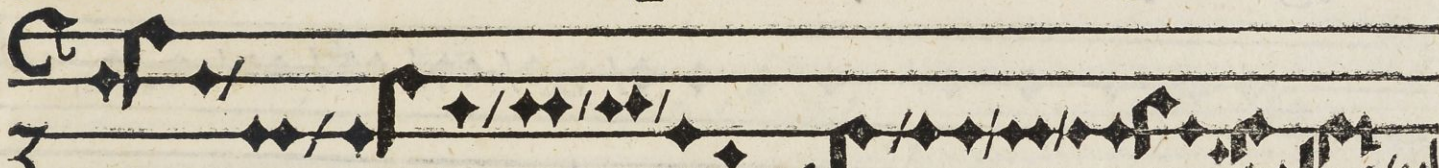

örökkön örökké ugy légyen.

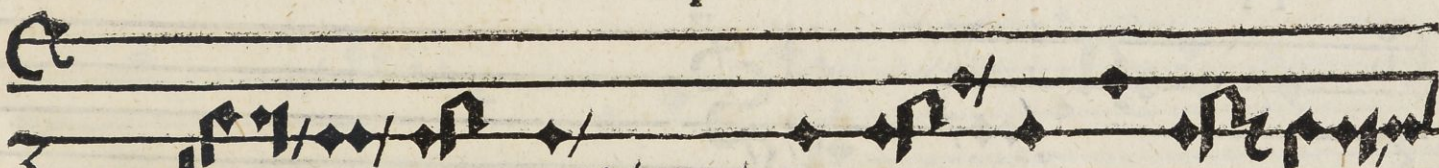
Alius Introitus.

mlkezze megh mindénható és irgalmas Vr

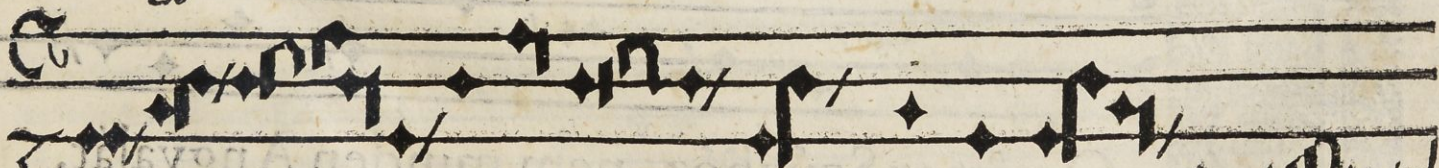
Isten, mi röllunk, à te népedhez való jó akaratodból,

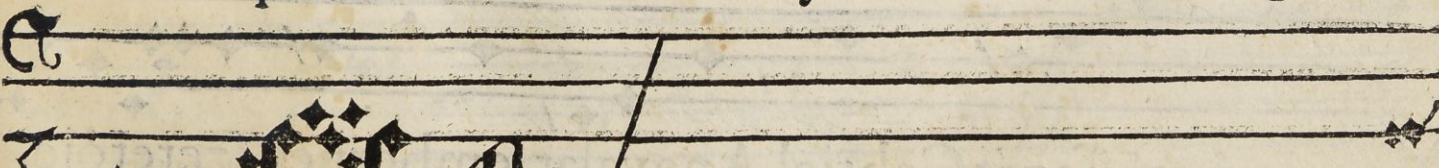
látogas megh minket à te üdvezittó Christufodban,

hogy láthassuk à te jó vóltodat, válaztottaknak közötte,

à te népednek örömében, hoy dicsirteffék felséged

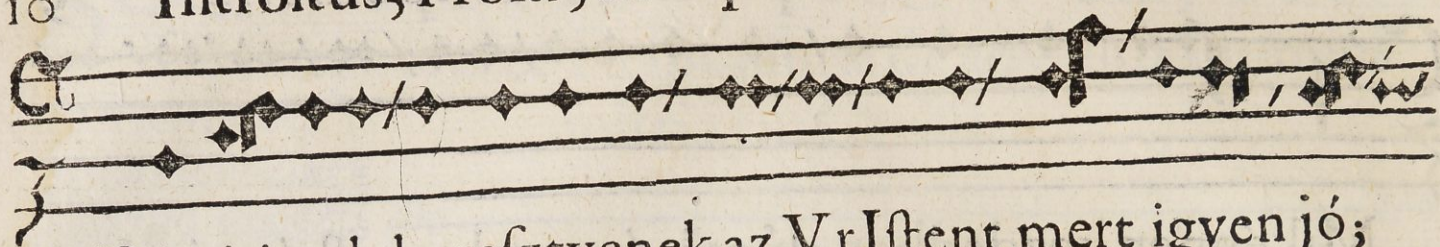

az te örökségedben.

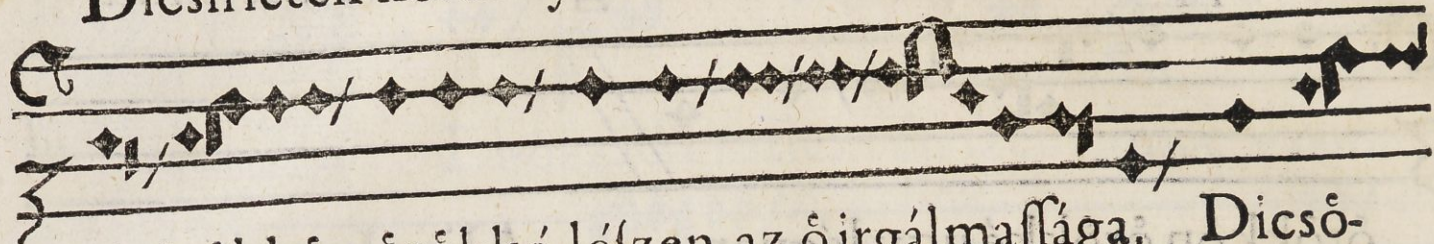
B

Dicsi

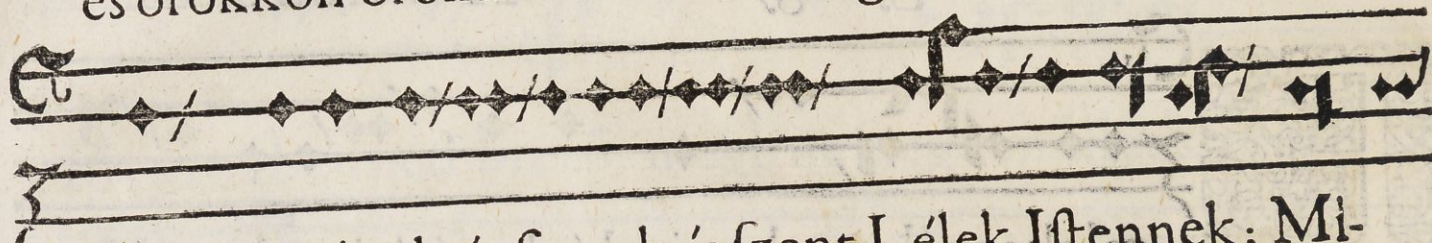
Introitus, Prosa, Antiphona, & Responsoria.

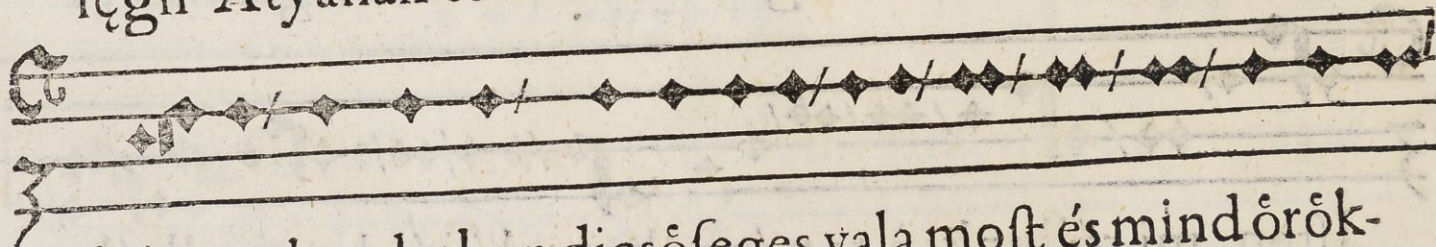
Dicsirietek kereztyenek az V r Istent mert ilyen jó;

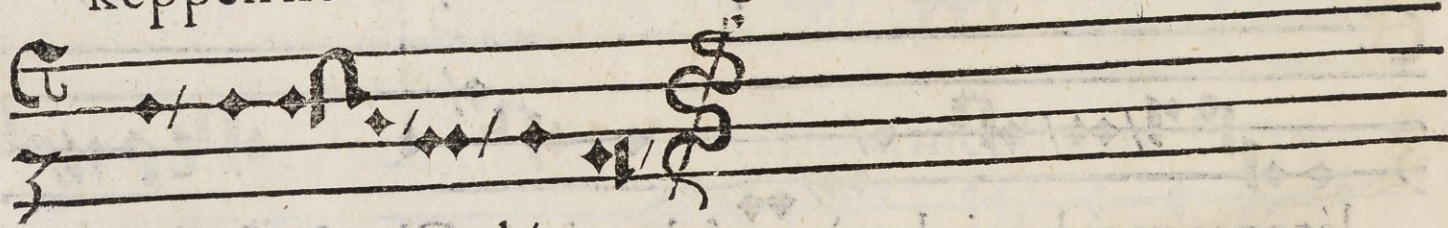
és örökkön örökké lélzen az ő irgálmassága. Dicső-

segh Atyának és fiunak és szent Lélek Istennek; Mi-

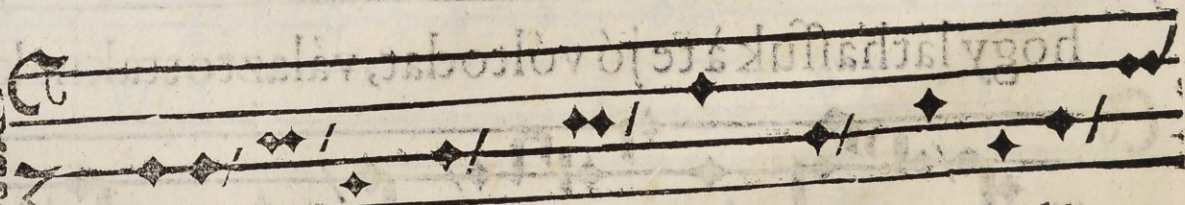

képpen kezdetben dicsőféges vala most és mind örök-

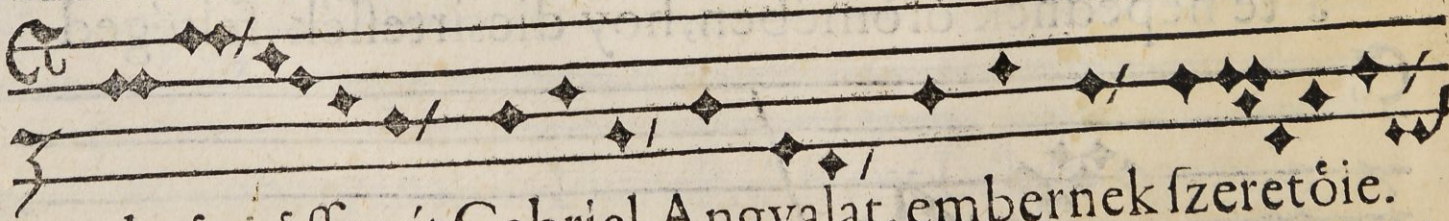

kön örökké úgy légyen.

PROSA.

Ocsáta az Szűzhöz, nem minden Angyalát,

de ő erősségét Gabriel Angyalát, embernek szeretőie.

Külde

Küldé mi érettünk, ő erős angyalát, természetet győző

mi bizonyfágunkra, szűztől születetvén. Termézzé-

tet meg győző dicsőségnek királya, birion és országol-

lyon, és bűnünk szeplőjét, vegye ki közüllünk. Ke-

vélyeknek és eltőrie igyekezeteket, ördögeknek nya-

kokat nyomia hatalmával az hatalmas király. Világh

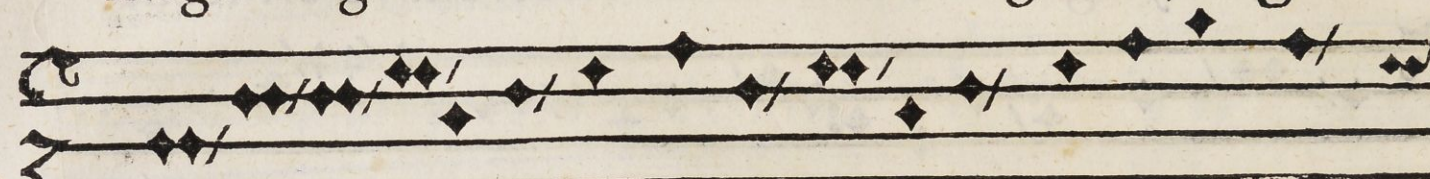
ellenfégét, elküldgye mi rólunk, és véle országoltasson

minket, az ő szent attiának országában. B 2 Meny

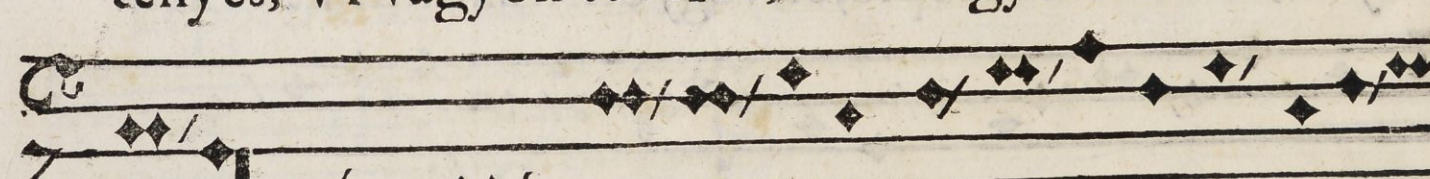
12 Introitus, Profæ, Antiphonæ, & Responsorio.

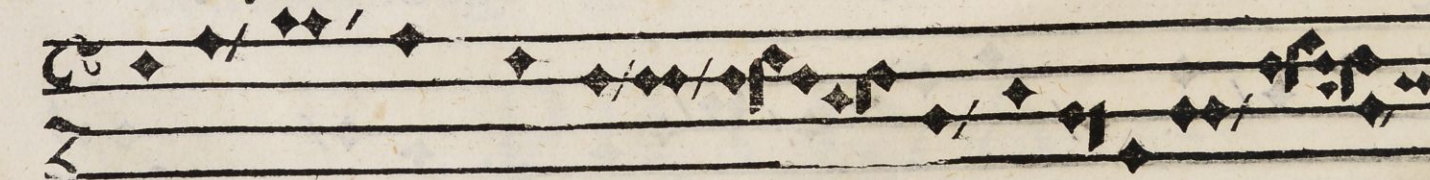

Meny el te kiküldetél, nagy öröm mondani, jelencs

megh à régi írásnak mondását, követféghnek jófágát.

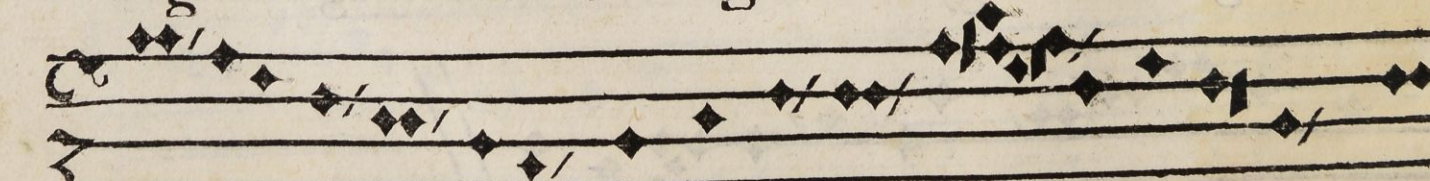

Meny el te jó követ, idvözlyedà szűzet, kegyelemmel

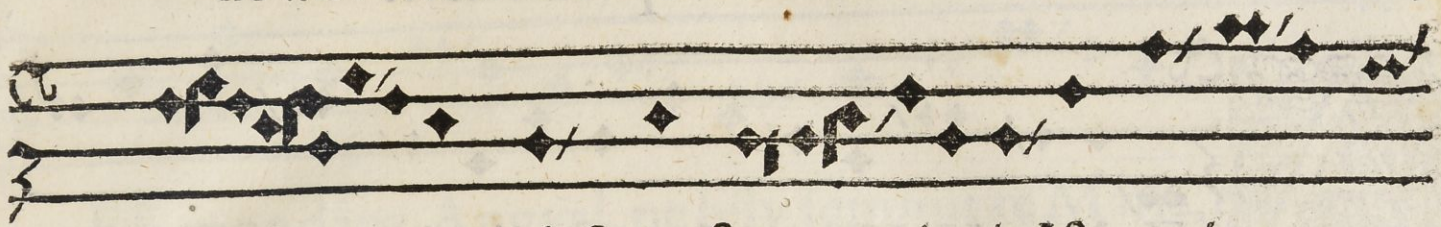

tellyes, Vr vagyon te veled, és mődgyad Máriának

ne félyen. Szent Szűz te fogadad, Vr Istennek Fiát,

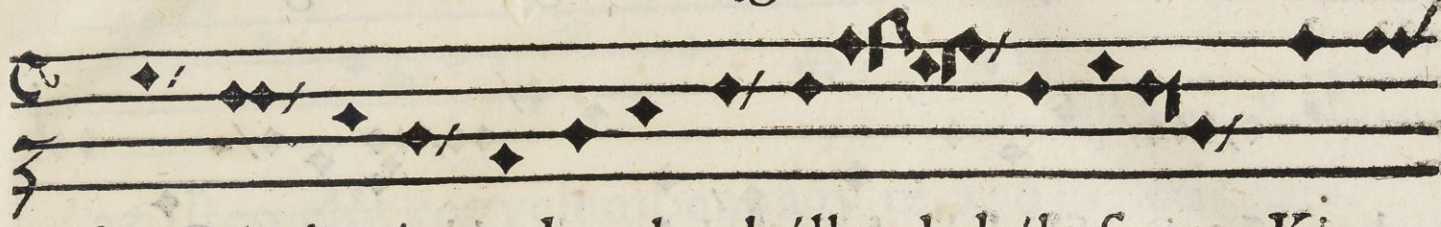

kiben megh tarthatodà szűzeségnek jófágát, és mindē

fogadást. Hallá, és fogadá Gábriel mondását, hivé

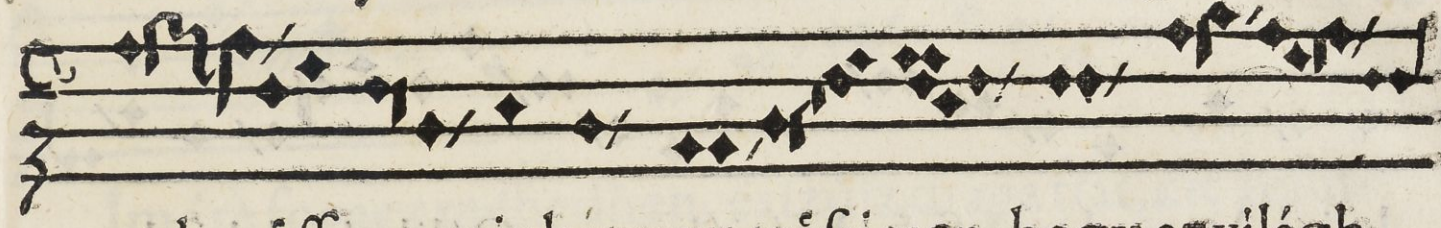

és fogadá, és szűle magzatot, de nagy csudálatost. Em-

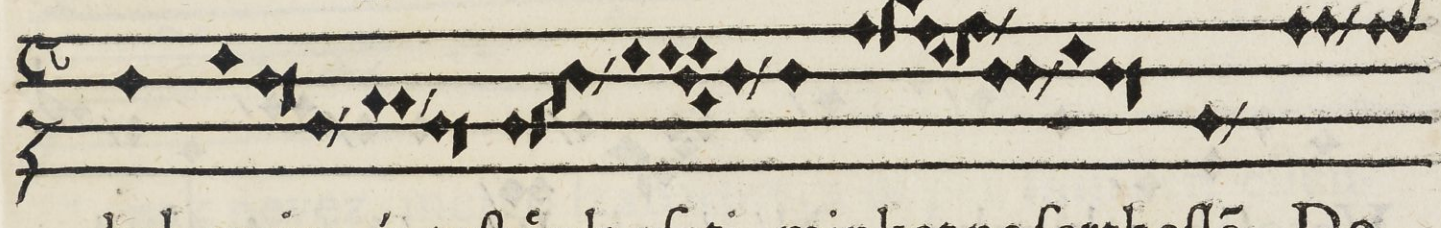
Emberi nemzetnek szentseges tanácsát Istent és em-

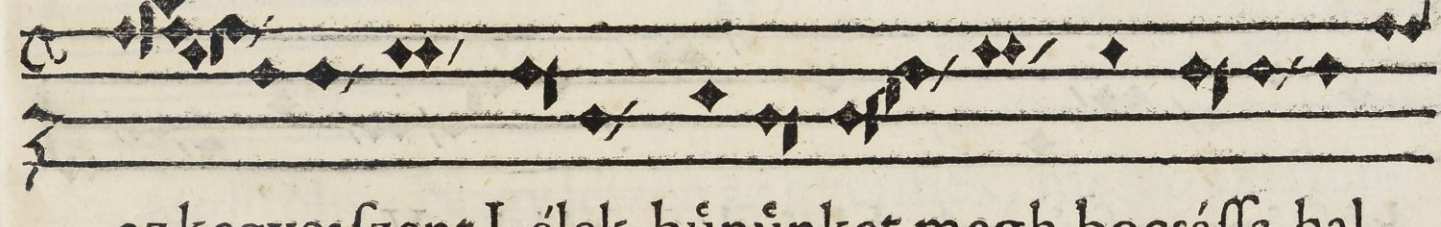
bert, és Atyát, embereknek állandó békeséget. Ki-

nek erőssége, minket úgy erőssítsen, hogy ez világh

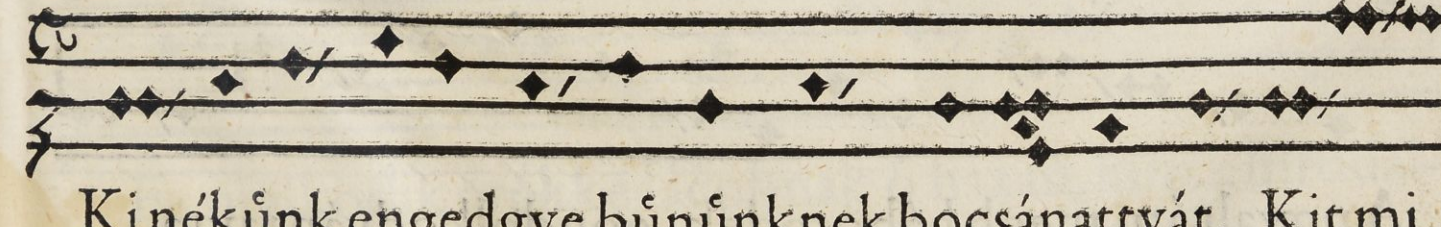
haboruja, és testünk eseti, minket ne sérthessé. De

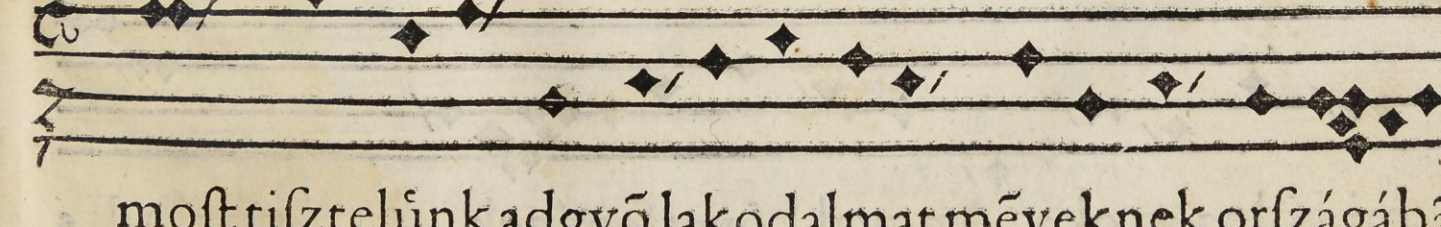
az egyes szent Lélek, bűnünket megh bocsássa, hal-

lásnak általa, ajándékozon megh, és bűnünk lakozzék.

Kinékünk engedgye bűnünknek bocsánattyát. Kit mi

most tisztelünk adgyó lakodalmat méyeknek országába

Z Atya Vr Isten irglmasságából, meghemle-

kezvē mi veszedelmünkrol követet el bocsata. Ga-

riel Angyalat az szűz Máriához, az Gálilæának kisdet

Varosában, kinek neve Názareth. Béméne az Angyal,

kőszőne az szűznek, Idvőz légy Mária, Vr vagyonte

veled, bodog vagy mindenkoron. Látván szűz az

Angyalt ám megh háborodék, gondolkodván rayta,

mi vólna az oka, Angyal követsegének.

Es

Introitus, Profæ, antiphonæ, & Responsoría

15

ES mondá az Angyal, ne fély semmit te Mária, mert

az Isten előtt kegyelemben vagy te, az ő jó kedvéből.

Imé te fogaczméhedhen, és szűl drága fiat, kit Iesus-

nak nevez, mert ő szabadítja népét minden ellen-

féghtől. Nagylészen az gyermek, mert ő az Isten-

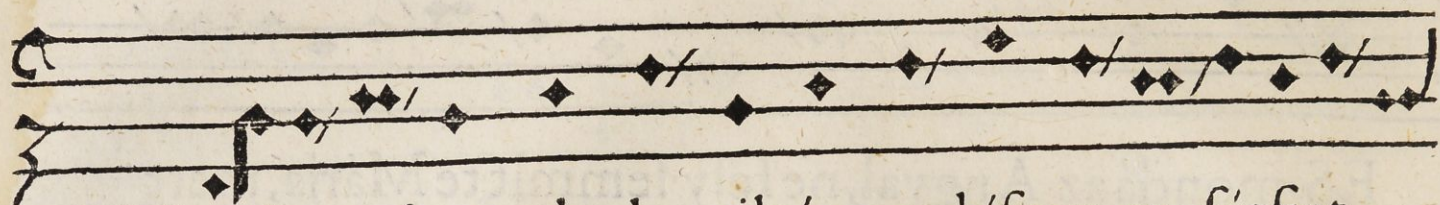
nek fia, néki adgya Isten, a Dávidnak székit igireti szerint.

Es uralkodik örökké Iácobnak ő házan, kinek birodal-

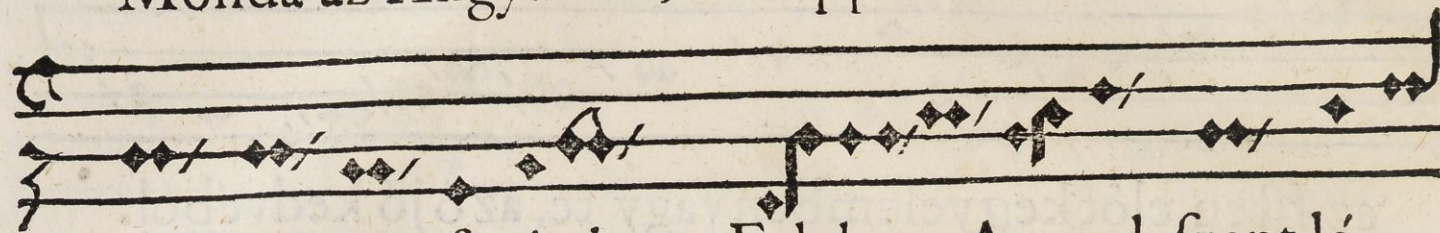
ma és áldása leszen, minden nemzetfegen.

Mon-

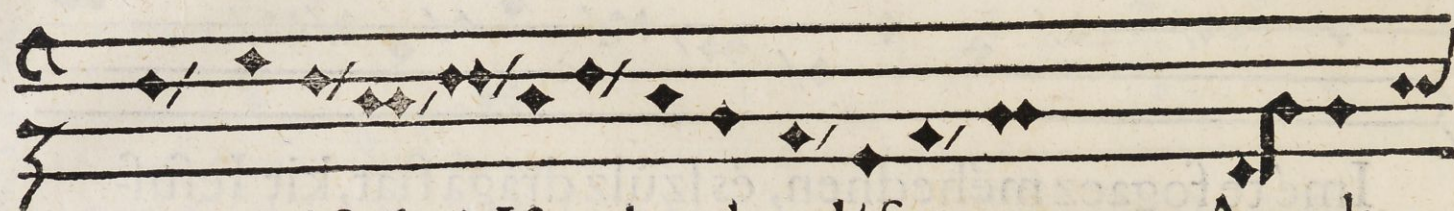
16 Introitus, Profæ, Antiphonæ, & Responsorio.

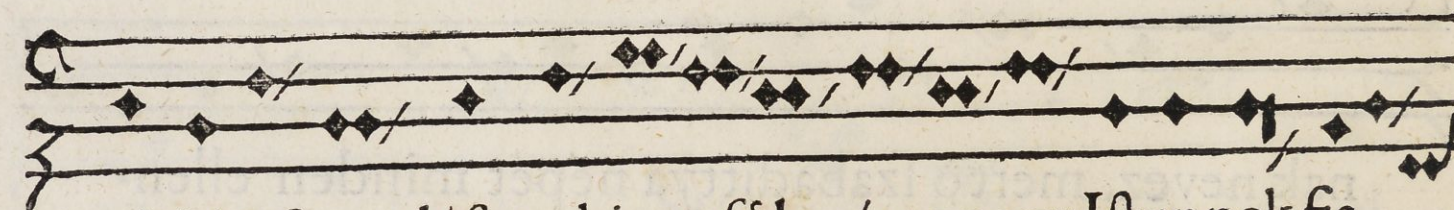
Monda az Angyalnak, miképpen leszén ez, férfiat

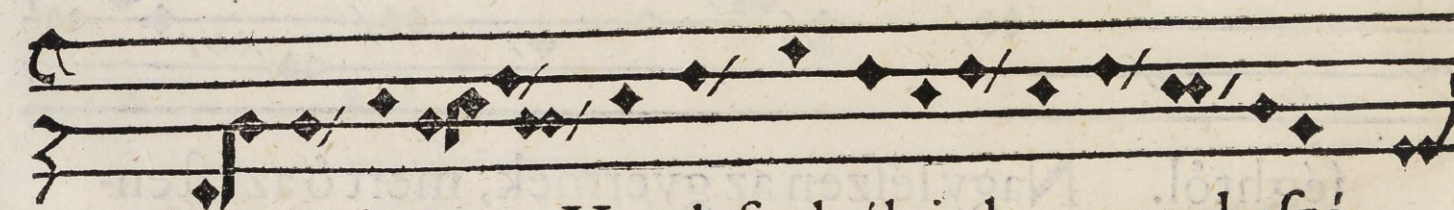
mert én nem esmérek. Felele az Angyal; szent lé-

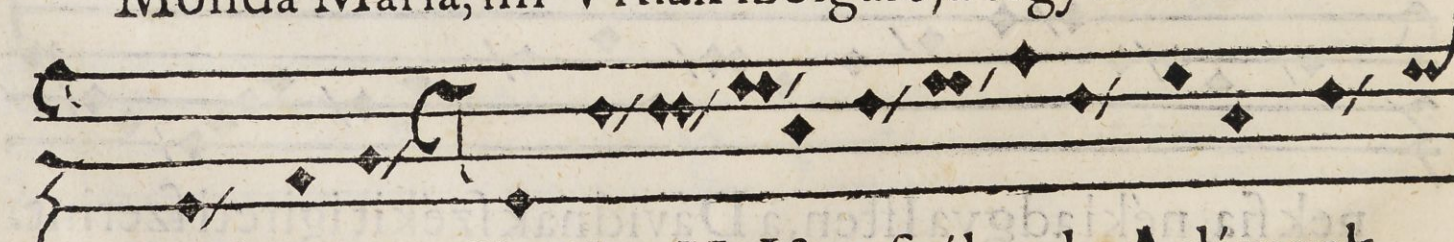
lek reád szál, és Isten hatalma leszén ez. Annak

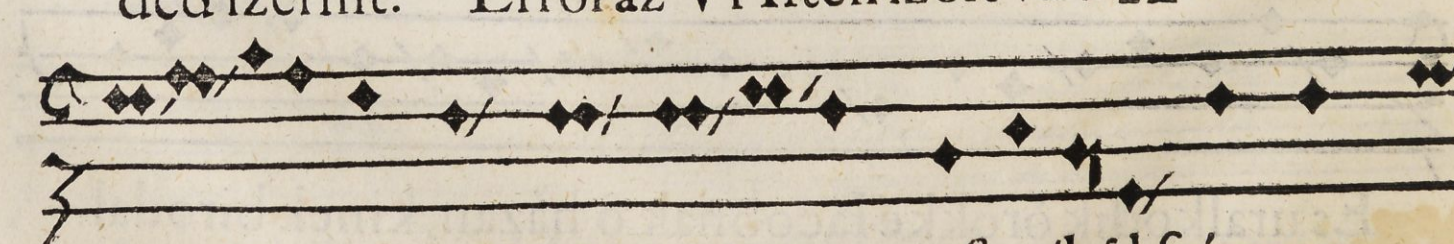
okaért szent leszén kit te fűlz, és az nagy Istennek fia.

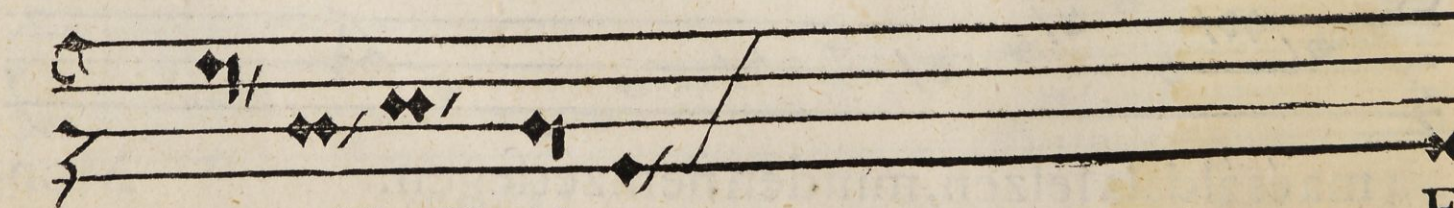
Mondá Mária; im Vrnak szolgálója legyen te beszé-

ded szerint. Erről az Vr Isten szólt vala Adámnak

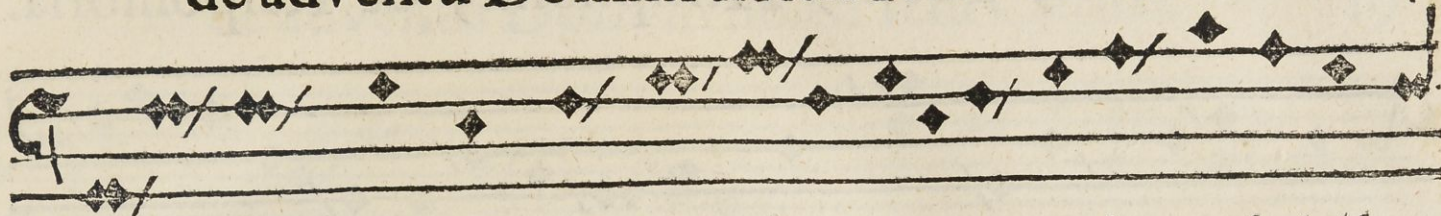

és Abrahámnak, hogy az ő nemzetiségéből származ-

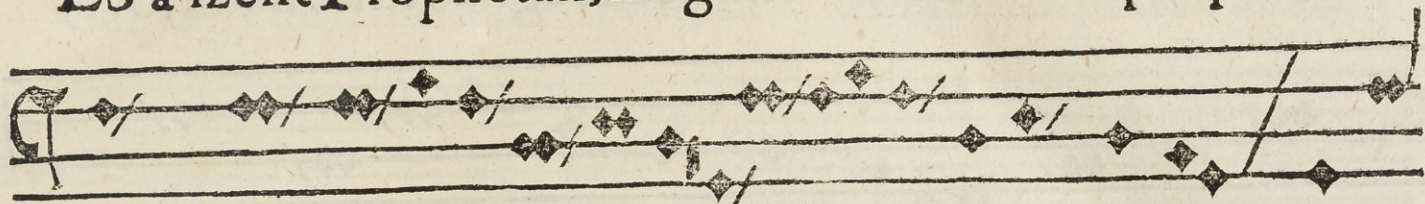

nék az Vr Christus.

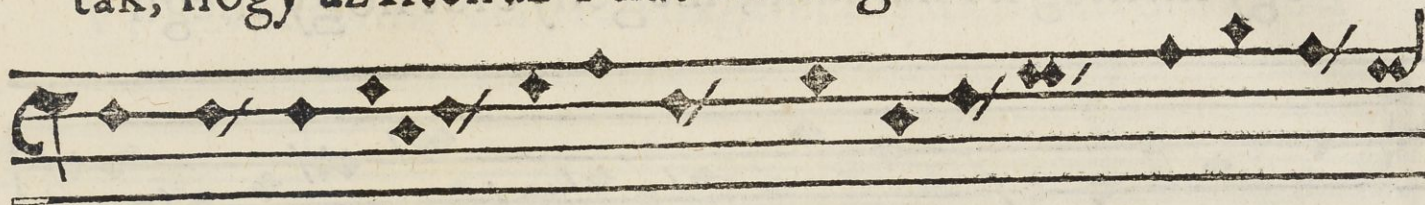
Es

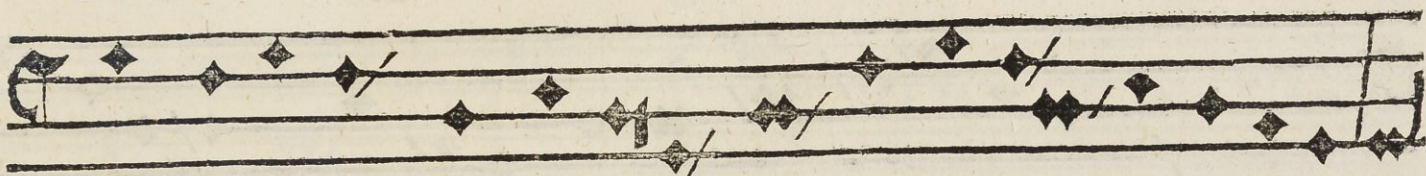
ES à szent Prophéták, még à Sibillák-is erről prophétál-

tak, hogy az Isten az ő fiát ez világra értünk adná. Au-

gustus idejében, Bethlenben születék, kit Angyalok

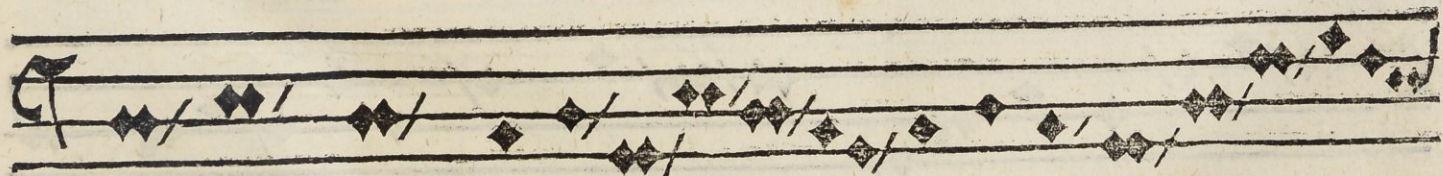
pásztoroknak jelentenék, nagy örömet ők hirdetenék.

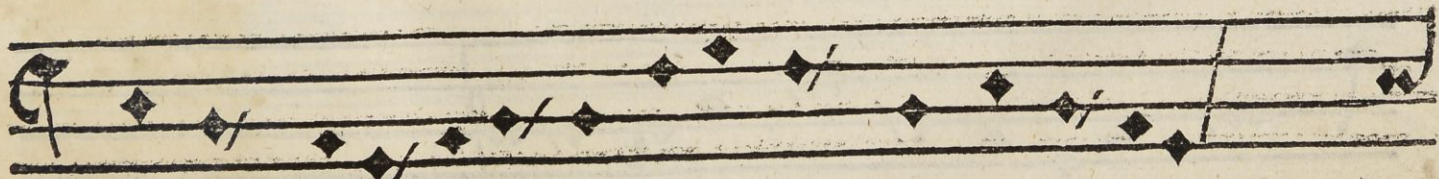
Ióvének à bölcsek, imádák à Christust, és mint bizonyj

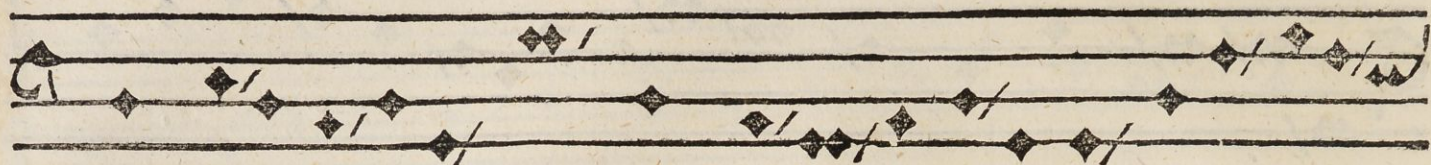
Istent, és ébert úgy tisztelik, ki mi éretünk áldozat lenne.

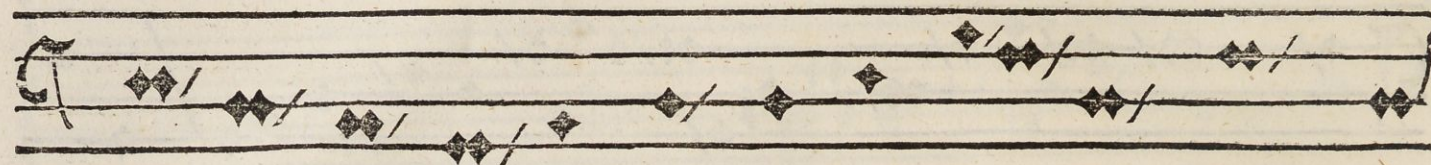
Oh mely nagy csuda az hog' az Istē ember élön, és à dűcső-

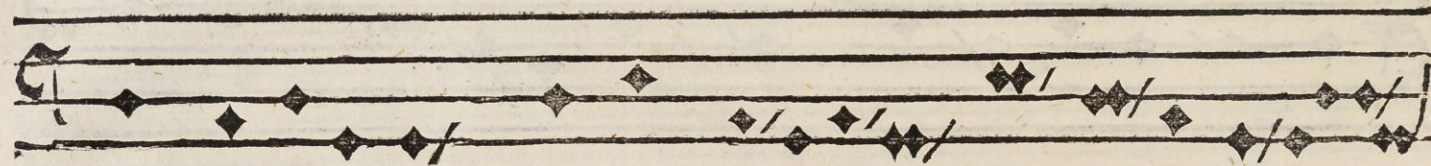
fégnek örök Vra, mindeneknek szolgálni jöve. C Föl

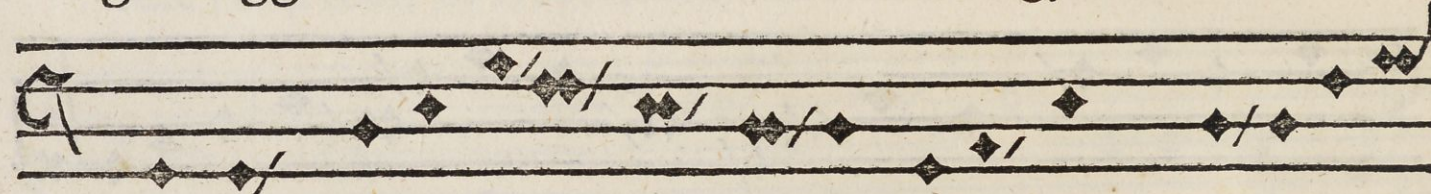
Földre jöve Isten hogy minket az égbe vinne halni jöve,

hogy mi meg ne halnánk; szegényélőt hogy megh

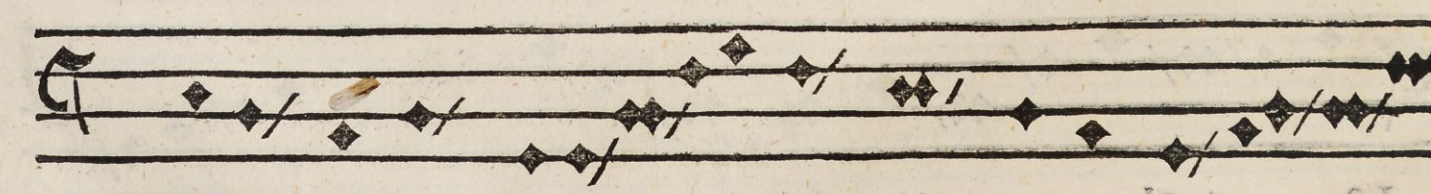
gazdaggittana. Embernek fia lőt, hogy mi Isten fiai

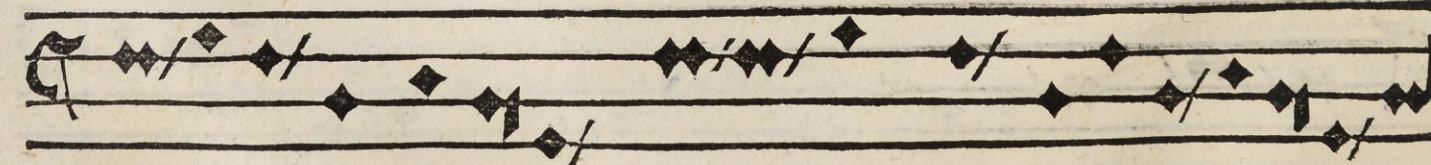
legyünk, átokká lőt, hogy mi áldottak legyünk, iga-

ságunk lőt, és váltáságunk. Adám nekünk halált

hoza, poklot hozza, és Istennek nagy haragját hozá, és

az örök kárhozatot, De az Christusemberé létével,

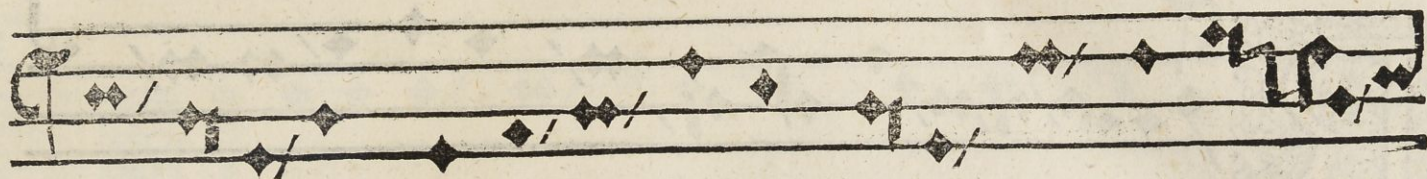

megh szabadulánk mindezekről,

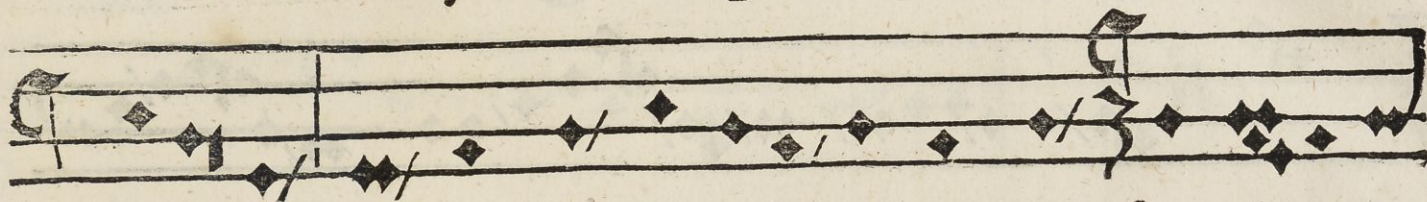
fiai

fiai vagyunk immár Istennek. Azért immár mi is az

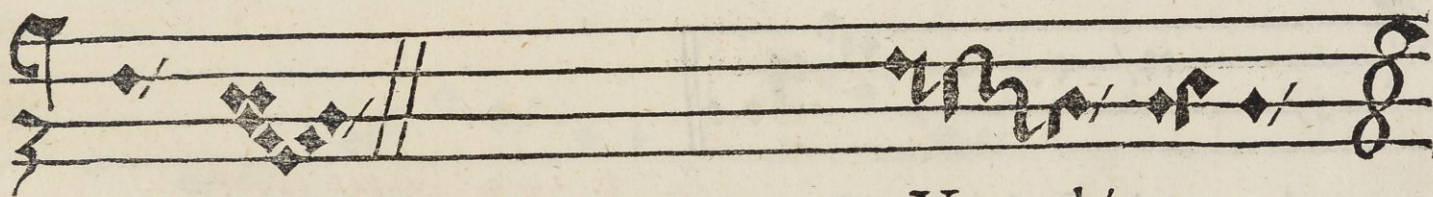
Vr Istent minnyáian fel magasztallyuk mind örökkön

örökké. Kinékünk engette bűnünknek bocsánat-

tyát. Az Christus Iesusért kiért adta nekünk az ö-

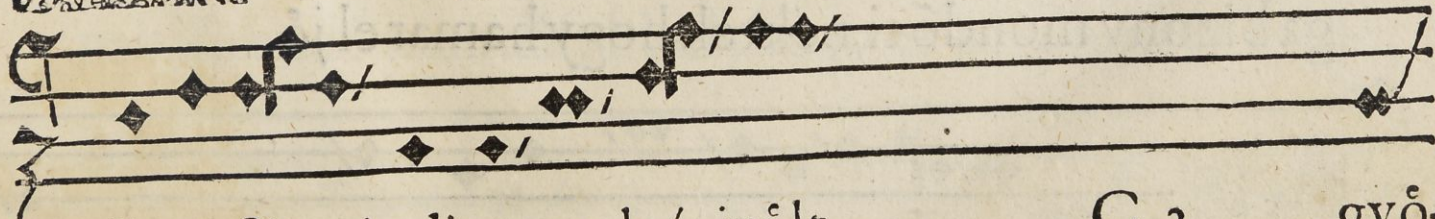
rök életet.

Vgy légyen,

INCIPIUNT ANTIPHONÆ.

Z Vr ugy jöki mint Oriás, mint hadakozó férfiú,

Irigységet indit; zengh és ivólt,

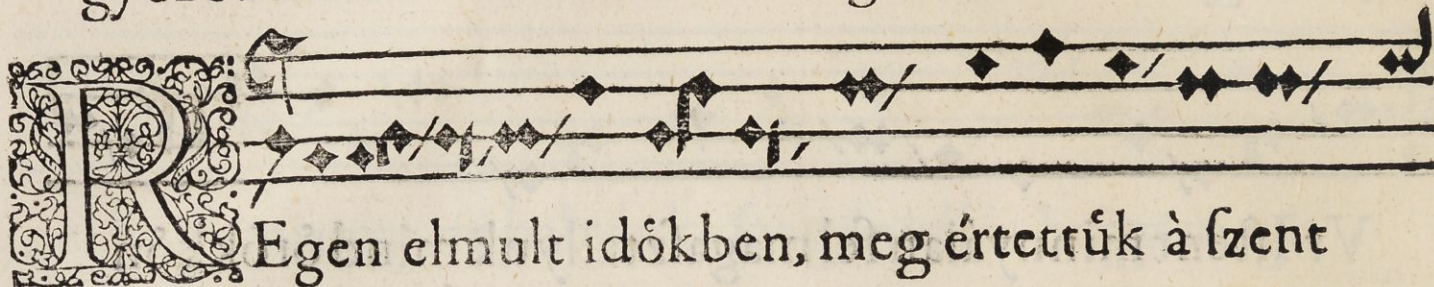
C 2

győ-

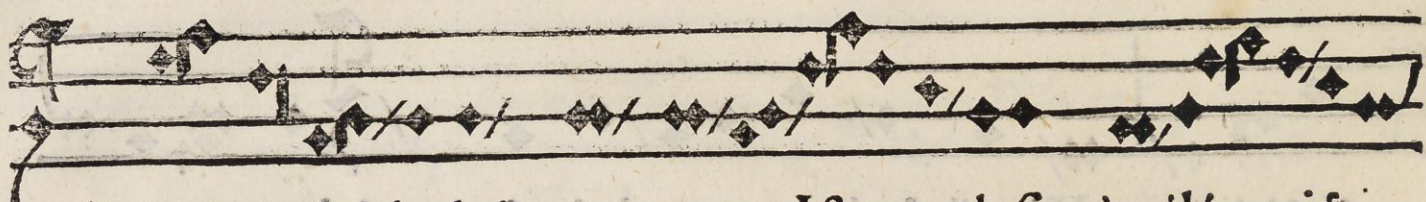
20 Introitus, Prosa, Antiphonæ, & Responsoria.

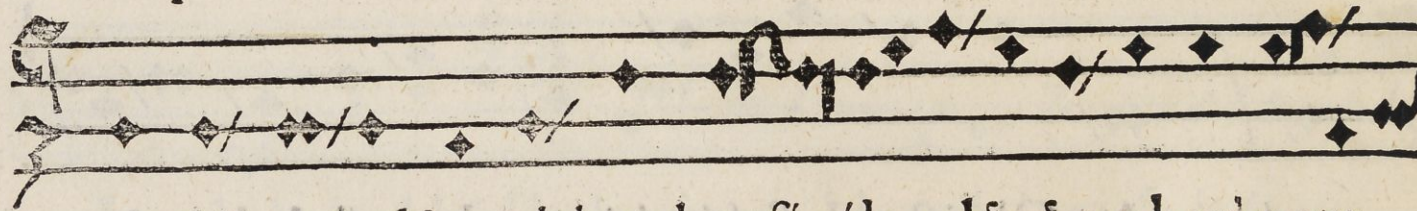
győzedelmet vészen az ő ellenségin.

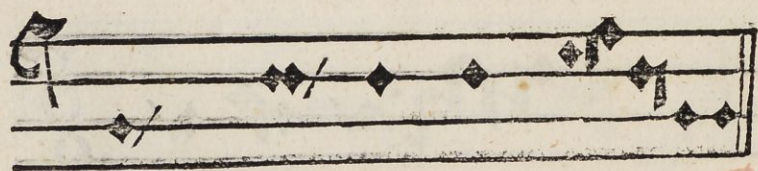
Egen elmúlt időkben, meg értettük a szent

Prophéták által, hogy az atya Istennek fia, è világra jő-

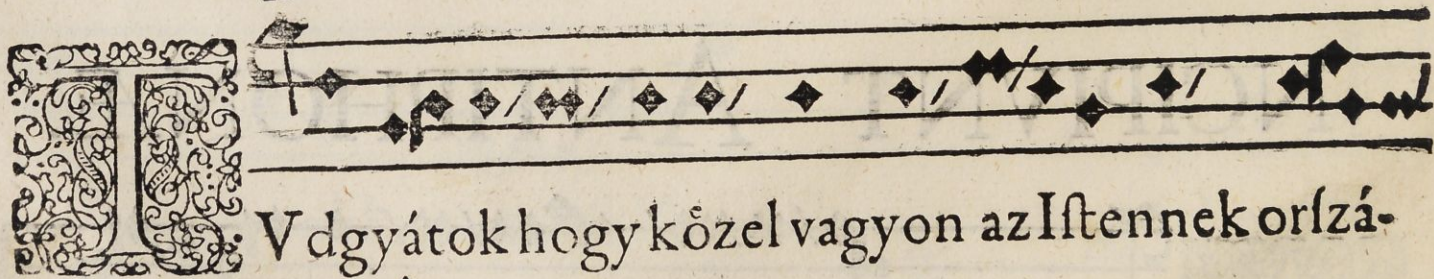

vendő, az őrdögnek hatalmaságában lövő emberi nem-

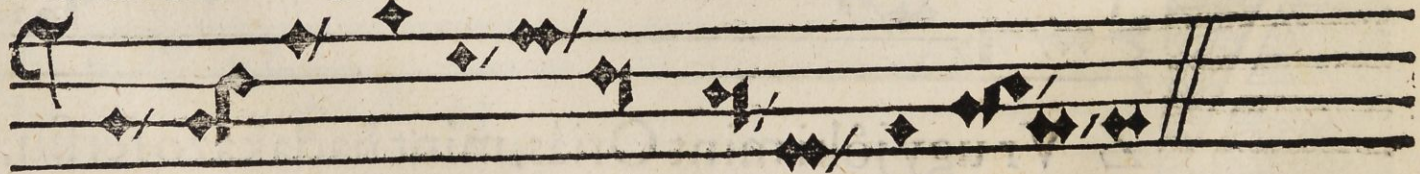

nek megh szabadítására.

Psalm: 8. 149. Cantata. Cantata.

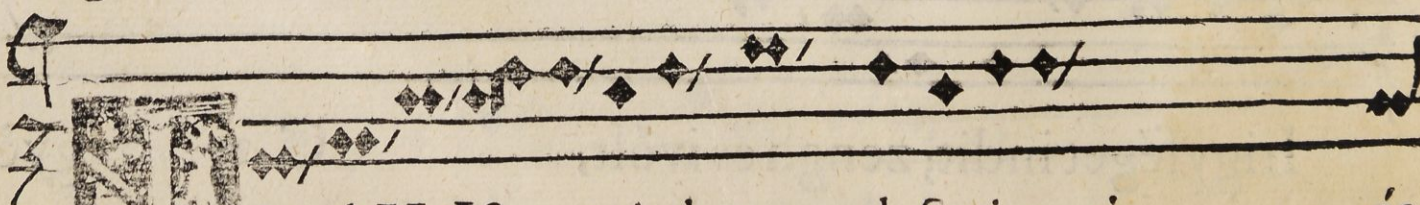

Vdgyátok hogy közel vagyon az Istennek orszá-

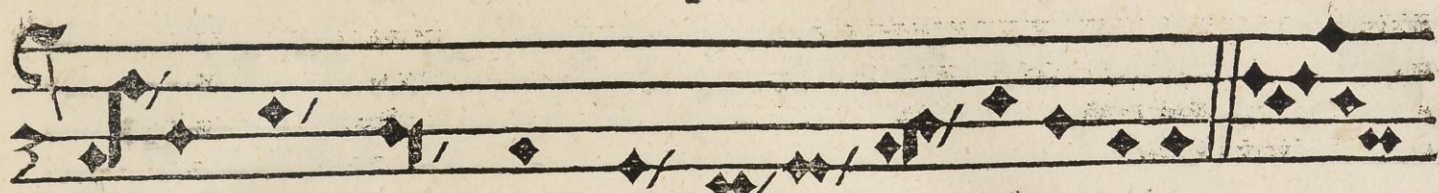
gab bizony mondóti néktek hogy hamar el jó.

Psalm: 29. 139. Cantata. Cantata.

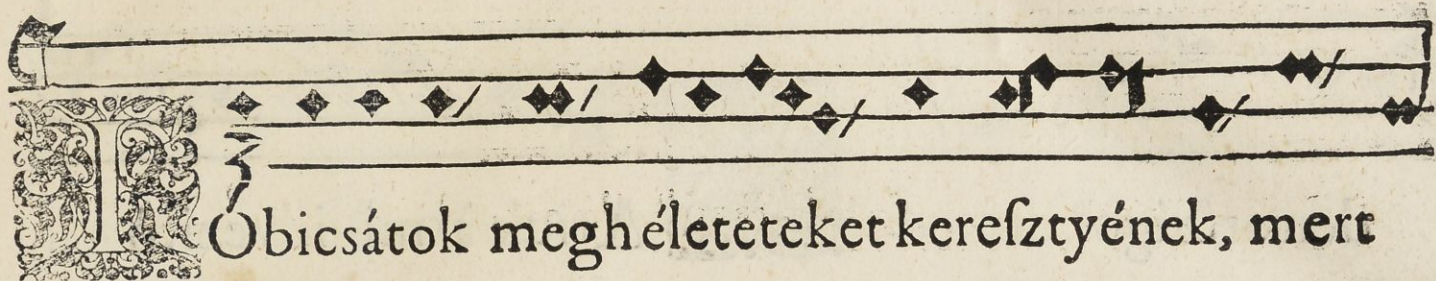

őy el Vr Isten minket megh segitteni,

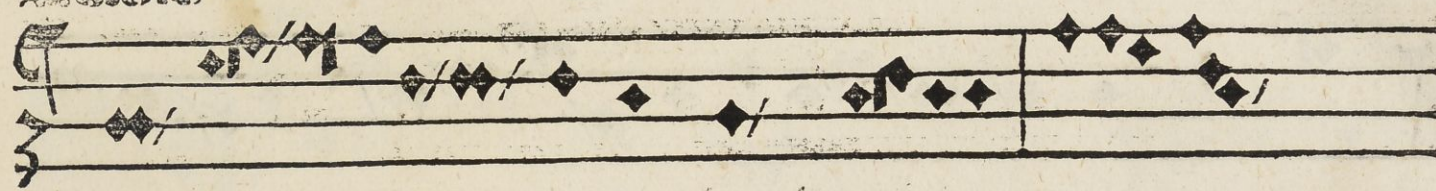
és

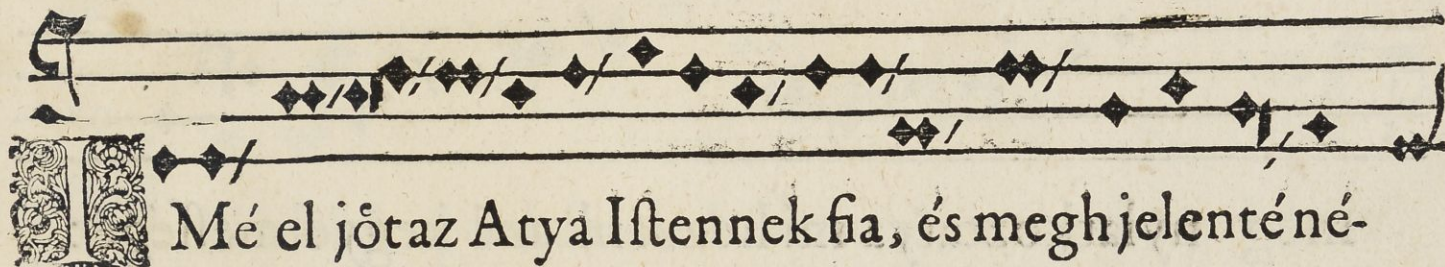
és bocsásd meg nekünk, az mi sok bűneinket.

Obcsátok meghéleketek keresztyének, mert

imé elközelget az menyeknek országa.

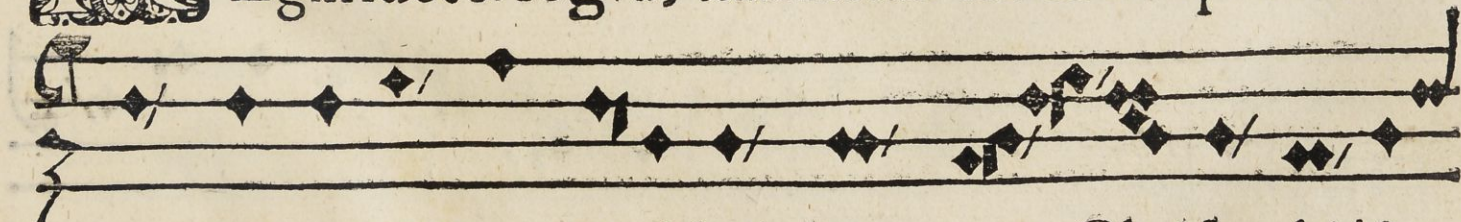
Mé el jót az Atya Istennek fia, és meghjelenté né-

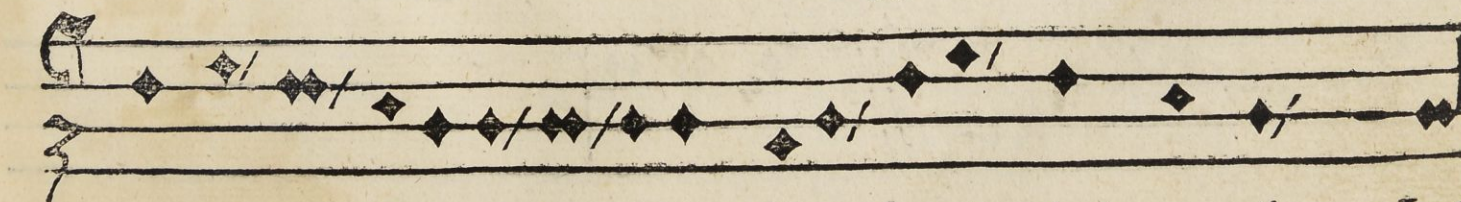
künk az idvőségnek utát.

Eghidőtől fogva, hallottuk mi az Próphéták-

nak jövőendő mondásokból; hogy ez az Christus ki jó-

vendő ez világra, ki emberfége szerint származék Ies

Iessének nemzetiségéből; és uralkodik è világon min

den országokon.

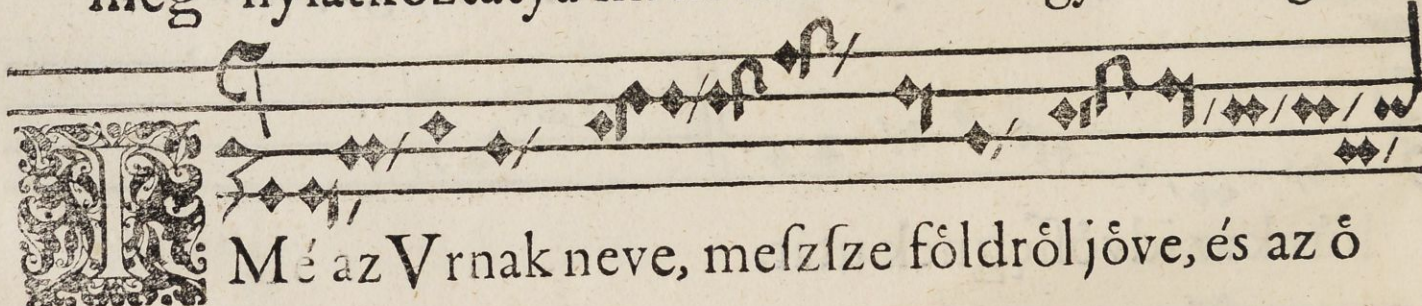
Ariuk à mi idvezitô

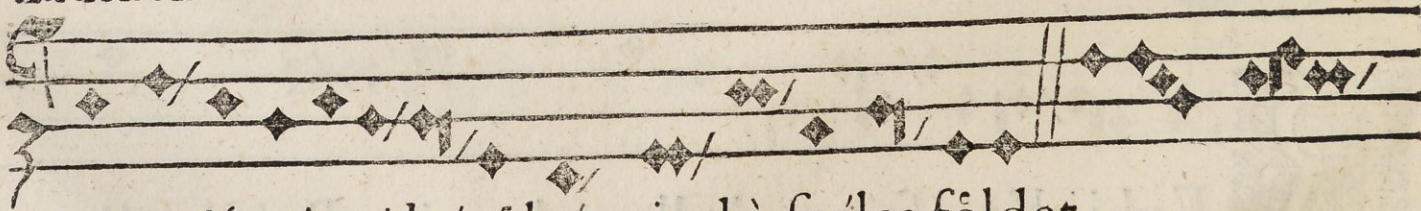
Christussunkat, ki ád idvösséget az ô egy házának és

meg nyilatkoztatya mi hozzánk az ô kegyelmességét.

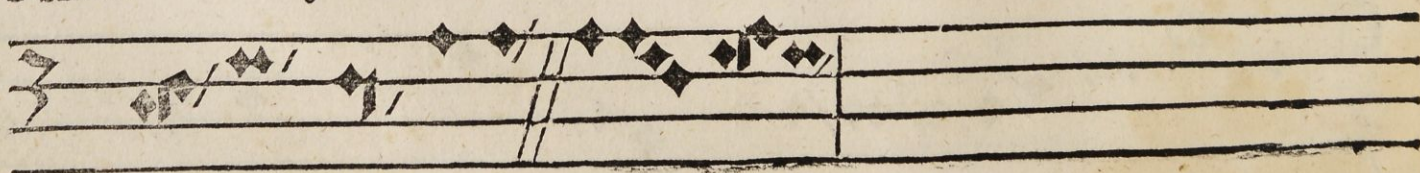
Mé az Vrnak neve, megszűzse földről jöve, és az ô

igaz isméreti bétölté mind à széles földet.

Mé el jô à mi idvezitô Istenünk nagy hatalommal

és meghvált minket.

Ald

Ldot Vrunk Iesus Christus miközinkbejövén

az ő dűcső szent neve bétölté széles ez Világot.

Ztemagodból tészek à te birodalmadra fejedelmet.

Abriel Angyal felele Mariának, mondván: idvöz

légy kedves szép Szűz: Vr vagy on te veled: te vagy ál-

dot aszfzonyoknak közöttte, és áldot te mehednek

gyümölcsse.

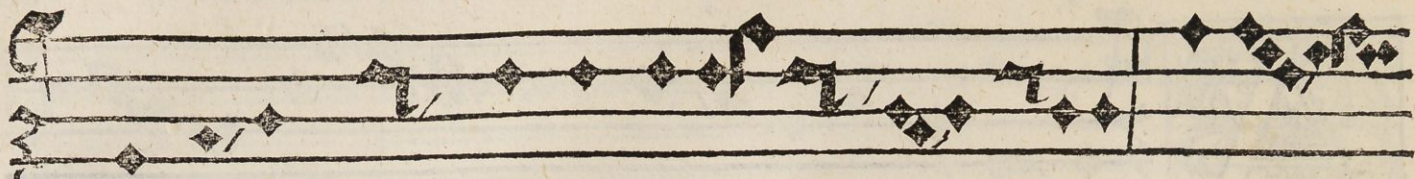

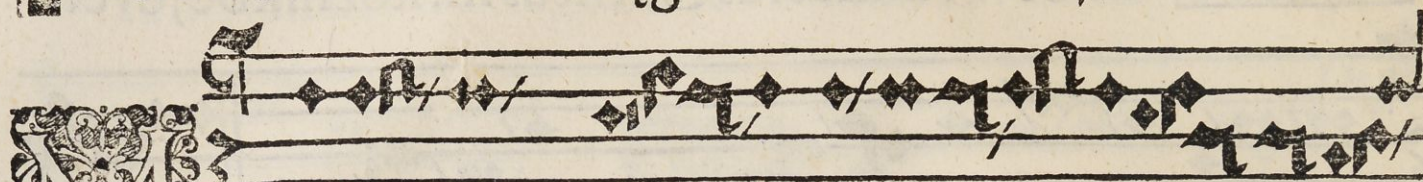
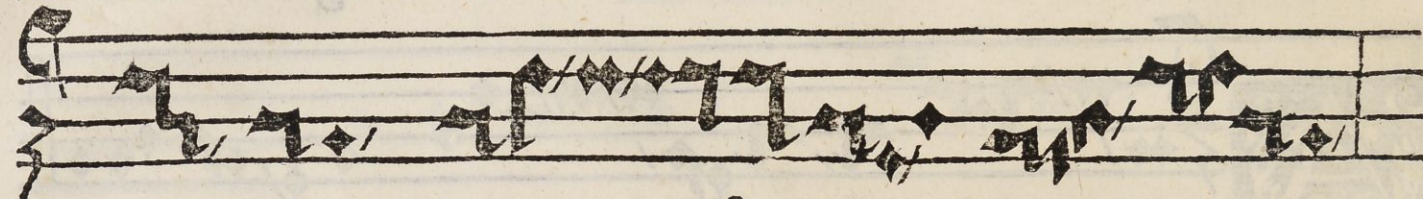
Z Atya Isten váltfa-

got küld minden hiveinek, ő szent Fiat

Iesus

24 Introitus, Profæ, Antiphonæ, & Responsorio.

Iesus Christust idvöllegünkreadá Alleluja.

MVtásd megh Vram Isten az teirgalmaffágodat,

minékünk, az teidvöllegedet adgyad minékünk.

RESPONSORIA.

Esus Christus élő Istennek szent Fia: Irgal-

maz mi nekünk. Kími érettünk jóvélez világra; Ir-

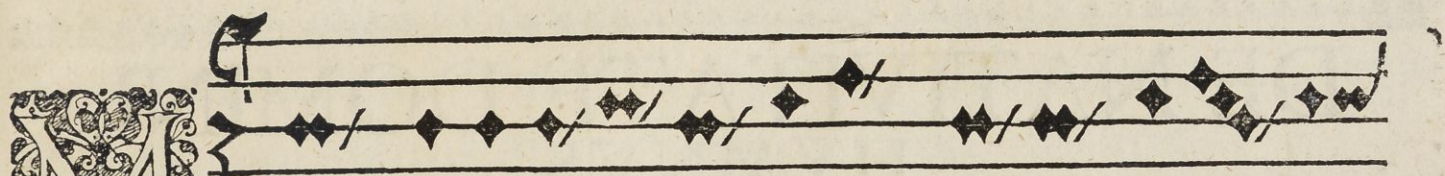
galmaz: Dicsőleg Atyának és Fiunak és szent Le-

lek Istennek. Iesus: VER-

VERSICVLI.

Mutásd mi hozzánk Vr Isten; Az te irgalmasságodat.
 Es az te idvőzítő fiadat; Adgyadminékünk.
 Iővel szabadíts megh minket; Hatalmas Vr Isten.
 Es mutásd megh az te szinedet; Es mi idvőzülünk.
 Bocsáld el Vr Isten: Az te hatalmadat.
 Es szabadics meg minket: Minden nyomorúságtul.
 Aldotaz ki jót: Az Vrnak nevében.
 Bizony Isten bizony ember: Meg szabadítani minket.

ALIVD.

MEGH jelente az Vr Isten, Az ő idvőzítő Chri-
 stufát, Minden népeknek előtte megh jelente az ő
 igazságát: Az ő idvőzítő Christufát. Dicsőség A-
 tyának és Fiunak és szent Léleknek: Meg jelenté:

ALIVD

Harmatozzatok egek onnet fellyül: Es kődők származ-
 tassátok az igaz Christust. **D** Meg

Megh nyilatkozzék a föld: Es szűllye a mi idvőzítőnket.

BENEDICAMVS.

Eőruillyünk mi keresztyének, hogy a Christus most mi nekünk, meg jelétette ő magát, és irgalmas minékünk.

Hálát adgyunk az Istének ki szent fiát mi érettünk: el bocsátá ez világra, hogy minket megh váltaná.

ALIVD.

Iőy mi hozzánk idvőzítő Iesus Christus szét Atyáddal; szabadics megh bűneinktől, és sok nyavalyáinktul.

Kiért néked hálát adgyunk szent Atyáddal, sz: Lélekkel, mind örökké szent Háromság egy felséges Istennek.

DE NATIVITATE DOMINI. HYMNVS.

AZ Atyának országából, Istenfégnek taná-

csából, örök ige hozzánk jöve, kinek ve-

lünk Isten neve, mert idvősségnek kut feie, minde-

neknek éltetője.

Bodog-

Bódogfágos születés lön, mikor Iesus világralön, idvességh
uyonnan megh lön, mert tómleczből minket kivön, és hara-
got rollunk elvön, velünk ily nagy sok jókat tön.

Ennek azért énekelljünk, földön mennyen ezt dicsirjük,
minden nielvek magasztallyák, hatalmasságok imádgya, tér-
det feiet néki haitsunk, s-engedelmünket mutassuk.

Mert im eljöt az Messiás, kiről jövendölt az írás, kit régen
várt sok nyavalyás, mert nála az megh maradás, törvénybeli
sok áldozás, ezt mutatta ábrázolás.

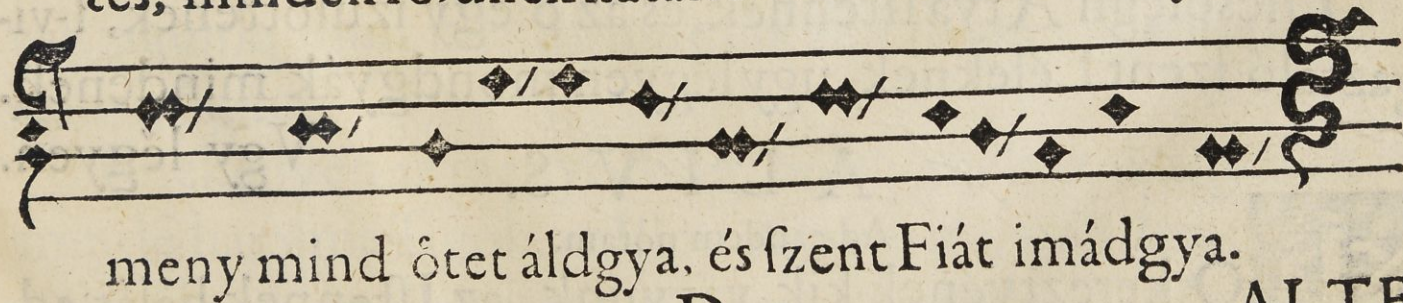
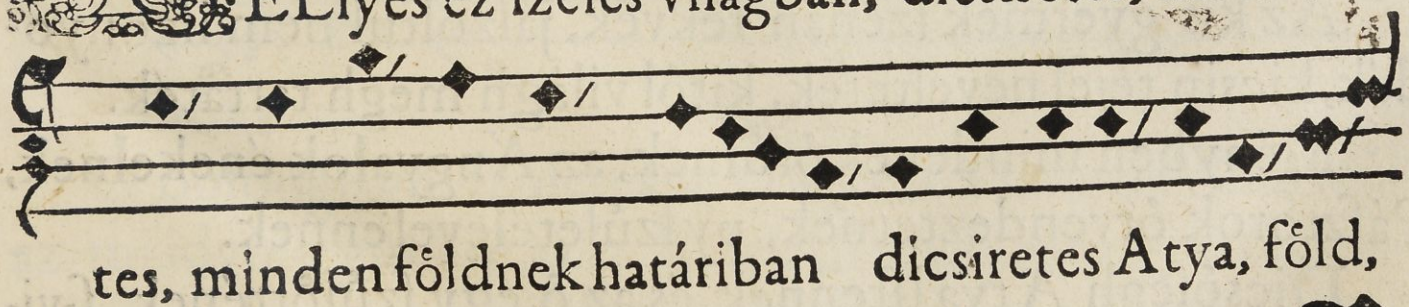
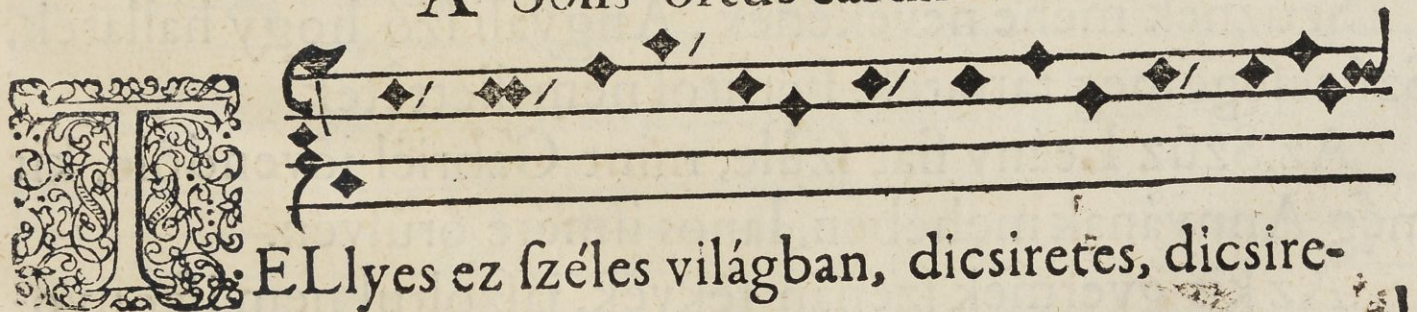
Téged minden féle népek, vének, ifiak, és gyermekek, és
mindé rendbéli hivek, egyenlő szóval dicsirnek, mint szaba-
ditót tisztelnek, mint Vrokat téged félnek.

Mondván, édes Idvőzítőnk csak tégedet dicsőitünk, né-
ked szívünkben örvendünk téged áldunk és imádunk, segít-
ségre hitből hívunk, maradgyon áldásod raitunk.

Vgy légyen.

A L I V S.

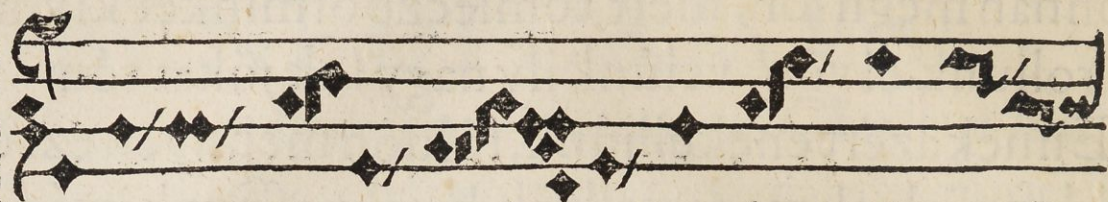
A Solis ortus cardine.

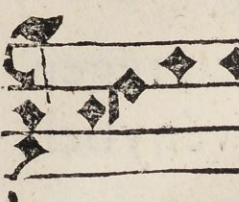
D 2

ALTE.

ALTERIVS NOTÆ.

Ellyes ez széles világban, minden földnek ha-

táriban, örvendezzünk Christusban, szűztől szüle-

tet Királyban.

Ez világnak teremőie, testünket reáfel vevé, testét te-
stét hogy mentené, teremését ne veszténé.

Méhében az tiszta szűznek, kegyelme az nagy Istennek,
bé szálla hogy viseltetnék, sez titok onnét jelénnek.

Szűznek méhē nevekédék, Angyali szó hogy hallaték,
Szűzességemeg tartaték, Férfitol nem illettéték.

Az Szűz Leány fiat szűle, mint Gabriél jövendőle, kit
még Annjának méhében, Ianos ismérc örülvén.

Az kis gyermek szénán fēkvék, jászóltul nem iszonyo-
dék, kicsin téjē nevelteték, kitől világh megh tartaték.

Ményben mindének örülnek, az Angyalók énekelnek,
Pásztorok örvendeztetnek, uy születésévelénnek.

Dicsőség Atya Istennek, és az ő egy szülőttének, s-vi-
gažtaló szent Léleknek, ugy légyen mondgyák mindének.

Vgy légyen.

ALIVS.

Ad eandem notam.

O kerežtyének kik vagyunk, az Istennek hálát ad-
gyunk,

gyunk, kikönyörülvén mi raytunk, szent Fiát adá érettünk.

Szent Lélektől fogantaték, Szűz Máriától születék, bűnünkért meg feszítették, idvősségünkre adaték.

Dicsirteffel szent Háromság, Egy Isten örök bóldogság, kit meg nem foghat okosság, kitől le szál irgalmasság.

Vgy légyen.

ALIVS.

Corde natus ex parentis.

A Tya Istentől születék, ez világnak kezdeti előt,

elsőnek és utolsóinak mondatik, ő kezdése és vége az

mik vadnak, és jövendőben lesznek, mind örökkön

örökké.

O bóldogságos születés ez hogy ezt a szűz nekünk szűlé az mi idvősségünkre, az sz. Lélek Istentől, és az gyermek lön válttságunk, mint megh mondták az Propheták, mind örökkön örökké.

Enekellyen az menyország, örüllyenek az Angyalok, és mindē hatalmasságok, az Isten dicsiretíre, minden nyelveknek szózatí, dicsiretet mondgyanak, mind örökkön örökké.

Imé a kiaz Atyáknak, régen meghigirtetett volt, kit a Prophéták megjövendöltek volt, menyországból le szállot minden állatok ő néki tiszteletet tegyenek, mind örökön örökké.

Téged vénnek és gyermekek, atyák, anyák, és szép szűzek, egyenlő szóval és akarattal, mindenkor dicsirjenek, benned biznak és szeretnek, néked hálát adnak, mind örökön örökké.

Néked áldot Iesus Christus, az atya V r Istennel, és sz: Lélekkel egyetemben, légyen nagy dicsiret, tisztelet, és nagy dicsőség, hatalmas győzedelem, mind örökken örökké.

Vgy légyen.

ALIVS.

Iővel népeknek meghváltója, szűznek nemes szép virága, é világnak vigassága, Istennek hatalmassága.

Az ige testben öltözék, szűznek méhe meghvirágzék, de nem férfiúi magtúl, hanem szent Lélek Istentől.

Szűznek méhe nevedék, szeplőtelen megtartaték, Isten hatalma jelenék, Szűztől Christus születteték.

Egyenlő Atya Istennel, és szent Lélek V r Istennel, egysüle emberfeggel, és emberfegh Istenfeggel,

Dicsiret légyen Atyának, és egyetlenegy fiának, ezeknek ajándékának, az tellyes Szent Háromfagnak.

Vgy légyen.

ALIVS.

A Solis ortus, &c. ut supra.

NAP támadattul meghfogván, mind az föld határiglan, szűznek szülöttét nagyvigan, felmagasztaljuk mindnyájan.

Mert világh bölcsalkotoja, szolgáliformát von reá, hogy mi értünk vért ontana, pokoltul szabaditana. Isten.

Istennek el titkolt fia, szűznek méhében bészállá, miként az természet szokta, egy ideígh ott mulata.

Szűz fiat szűle világra, mint Gábriel monta vala, kithogy még Annyánál vala, szent Iános megh ismért vala.

AZ kis Iesus szénán fekvék, ez világra hogy szűleték, csak kevés téijel tartaték, ki által élnek mindenek.

Menyben mindenek örülnek, sz: angyalok énekelnek, páztorok földön örvendnek, szűletet idvőzítőnek.

Dicsőséggh légyen atyának, és egyetlen egy fiának; és az mi vigasztalonknak, à dicső sz: háromfágnak.

Vgy légyen.

COMMENDATIO AMORIS DEI ERGA NOS.

AD NOTAM. Az Atyának.

ER dicsiriük keresztyének, nevét à nagy Vr Istennek, ki minékünk bűnőseknek, fiaért megh kegyelmezet, minket az több sok elveszet, emberek közül szeretet.

Sok szántalan bűneinket, megh bocsátta, és már minket, fiui méltóságba vet; azért néki könyörögyünk, semmit-is ne kételkedgyünk, mert meghadgya az mit kérünk.

Melyet ezzel bizonitta; hogy szent fiát nekünk adta, ez világra bocsátotta, hogy megh szabadicsón bűntől, kárhózzattul és ördögtől, az retenetes haláltul.

Az Prophéták ezt hirdetik, hogy ő nekünk szűlettetik, értünk nagy kinra adatik, sőt bűnünkért megh öletik, mert bűnünk reavettetik, s-vérével eltöröltetik.

Oh Istennek nagy kegyelme, bűnősekhez nagy szerelme, hallatlan jótéteménye, mint meg vala jövendölve, szent fia hozzánk eljőve, és kárhózzatból, kivőve.

Ezért

32 **Introitus, Profæ, antiphonæ, & Responsorio**

Ezértvallyő mi mit adgyunk, néki mivel kedveskedgyünk? holot nincsen annyi erőnk, hogy néki megfelelhessünk, ezt meg hálalhassuk, elégképpen megh köszönyük.

Ö adománya mindenünk neki veszendő ezüstünk nem kel; de kívánnya tőlünk, hogy mi ő hozá megh téryünk, szét fiában igen hidgyünk, és mi csak ő tölle fűgyünk.

Azért illik keresztiének, hogy mi áldgyuk nevét ennek, gazdagfágát kegyelmének, hirdessünk ki mindeneknek, mert nincs vége szerelmének, hozánk való jó kedvének.

Ezt dcsiriük életünkben, kiért minket Atya Isten, vót minnyáian szerelmében, ezért állunk kegyelmében, ez által, megyünk mennyékben, nagy örömmel jóvendőben.

Dicsirteffel Atya Isten, áldossal fiu Vr Isten, szent lélekkel egyetemben, sz: háromság egy felségben, ki uralkodik mennyékben, örökkön örökké, Amen. Vgy légyen.

INTROITVS 33

IN FESTO NATIVITATIS

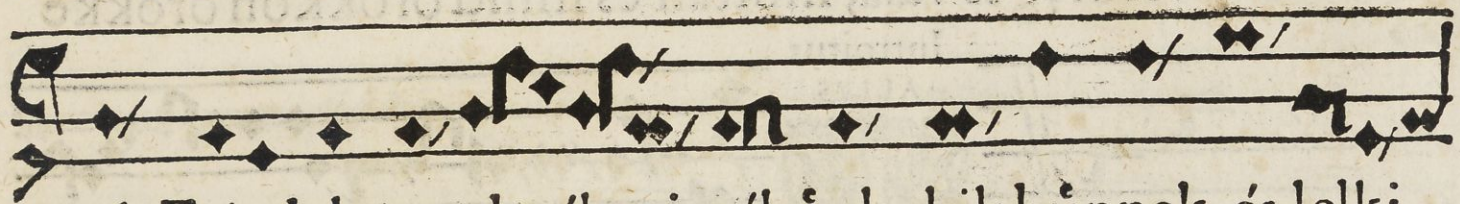
QVI ET RESPONSORIA

nonnunquam.

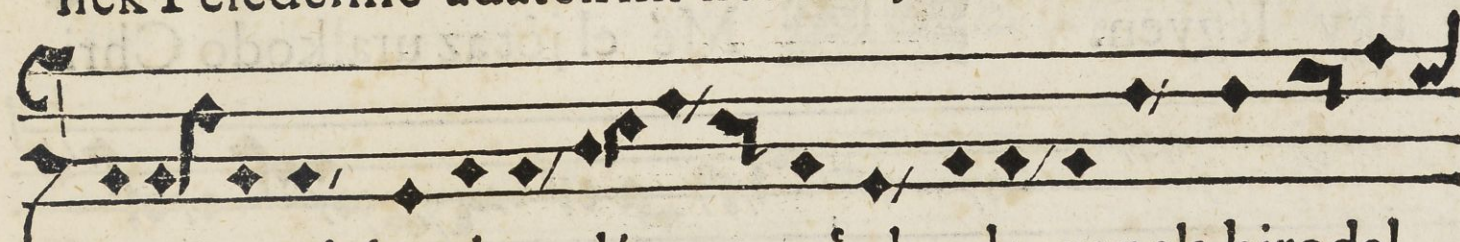
PRIMVS.

Yermek születék mi-nékünk, és békeség-

nek Feiedelme adaték mi-nékünk, kik bűnnek és lelki

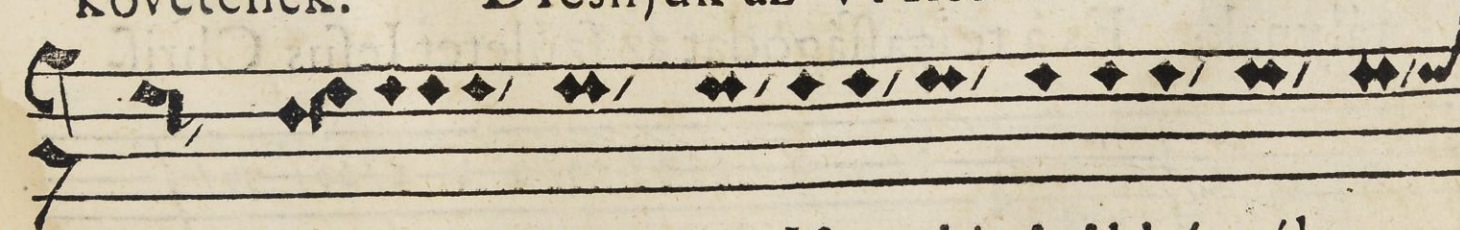
sötéttségnek hatalma alá vettettünk vala, ennek birodal-

ma vagyon mi raytunk, ki neveztetik Isteni tanácsnak

követének. Dicsirjük az Vr Istent mind örökke;

mert csudálatos hogy az Isten ki örökké vólt, az

mi

mi idvősségünkért emberre lön. Dicsőség Atyá-

nak és Fiunak és szent Lélek Istennek; miképpen kez-

detben dicsőféges vala; mostan és mind örökkön örökké

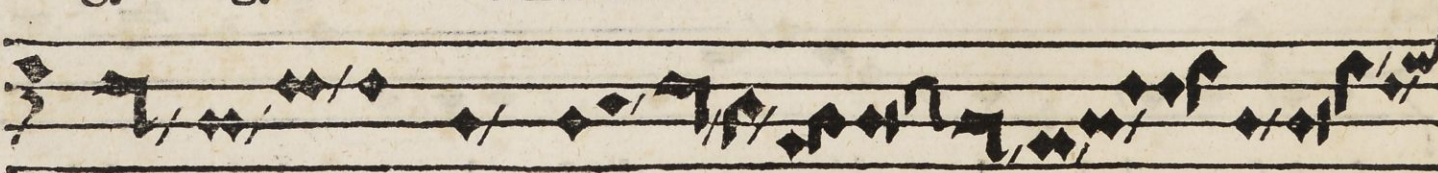

ugy legyen.

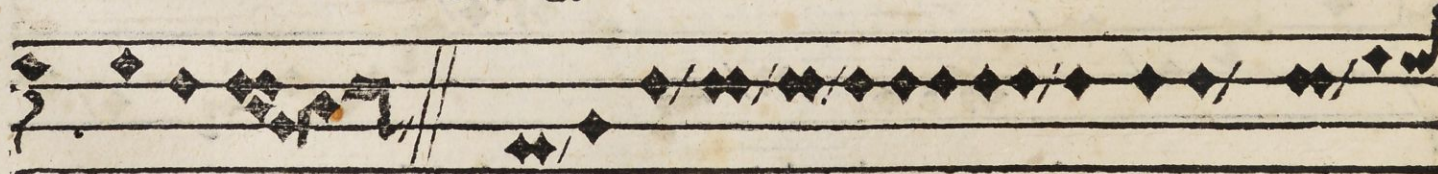
Introitus
ALIVS.

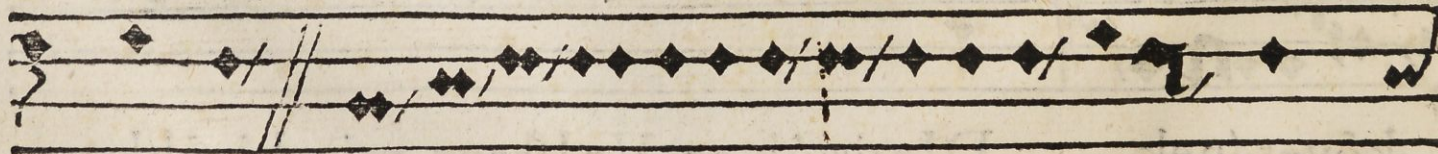
Mé el jöt az uralkodo Chri-

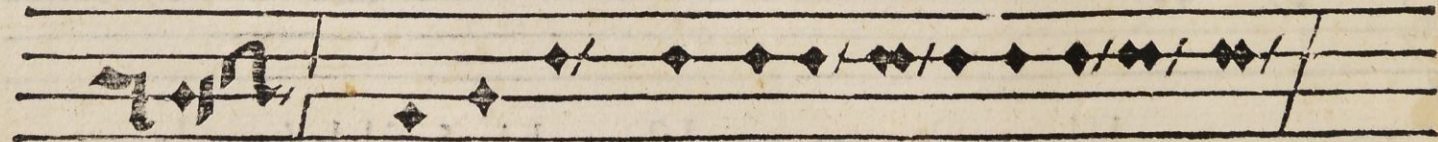
stus, és az ország vagyó az ő kezében, és az hatalom és a

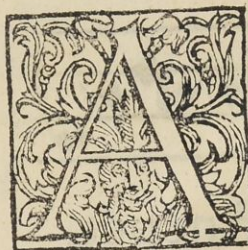
birodalom. Vr Isten a te iteledet engedged a ki-

rálnak; Es a te igasságodat az születet Iesus Chris-

tusnak. Dicsőség Atyának és Fiunak és sz. &c. IN.

Z mi Vrunk Istenünk igaz és irgalmas min-

den benne bizóknak; Mikoron hallágyátok az ő szá-

vát jövetek el hozzája. Christus születék nekünk;

Iövetek el imádgjuk őtet. Iertek el örvendezzünk

Vrunkban, és vigadgyunk idvözítő Istenünkben;

menvén az ő tekintetinek eleiben dicsiretekkel, és vi-

gasságos énekléssékkal énekellyunk néki. Mert nagy

Vr à mi Vrunk Istenünk, és felséges

E 2

Ki-

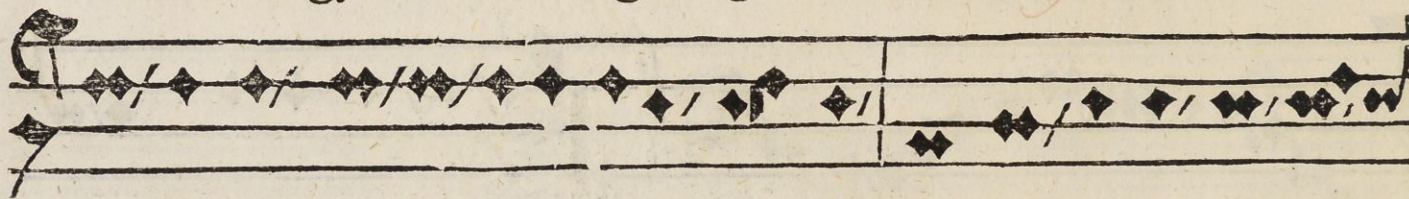
Király mindeneknek felette; El sem veti tőle az ő népét,

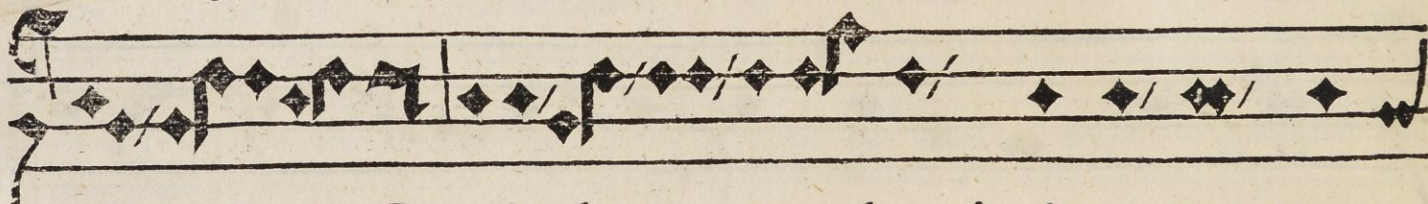
mert ő hatalmában vadnak minden földnek határi, és

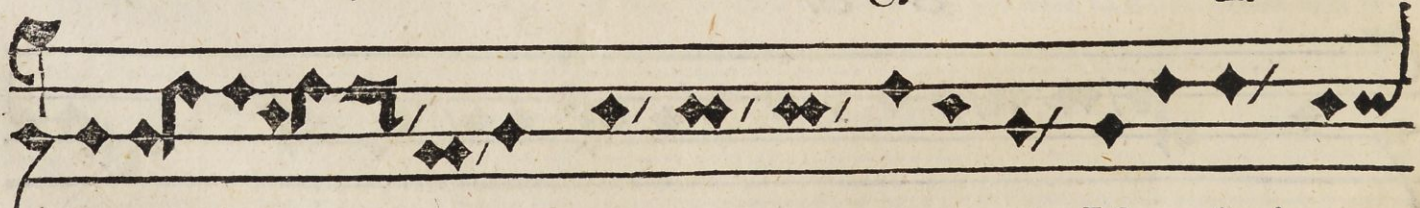
minden hegyeknek magasságát által láttya. *7.* Mert ővé

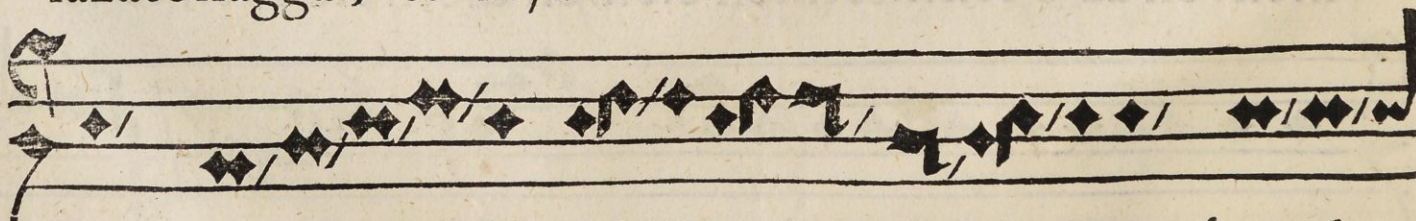
az égi király, és ő teremtetten őtet; Es az Földet az ő ke-

zei ékesíték; Iertek el azért imádjuk őtet nagy a-

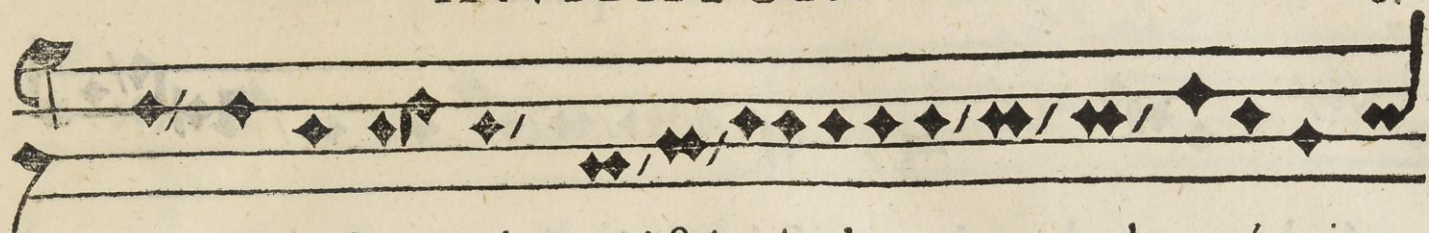
lázatossággal, és sirjunk az mi teremő Istenünke-

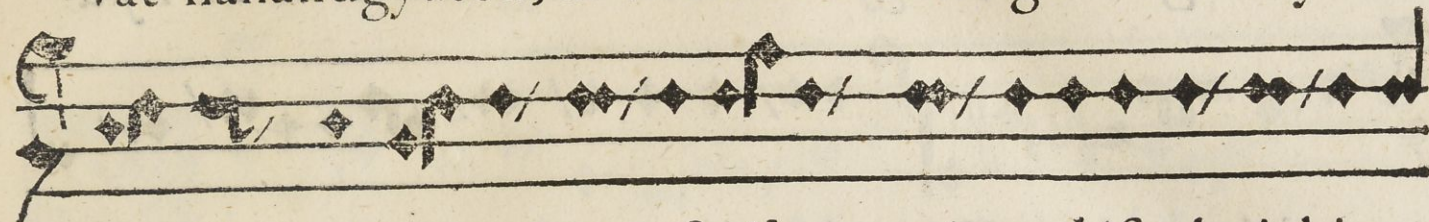
lőt, mert ő az mi Vrunk Istenünk, és mi vagyunk az ő

népei, és az ő mezejének juhai. *8.* Ez napon ha szá-

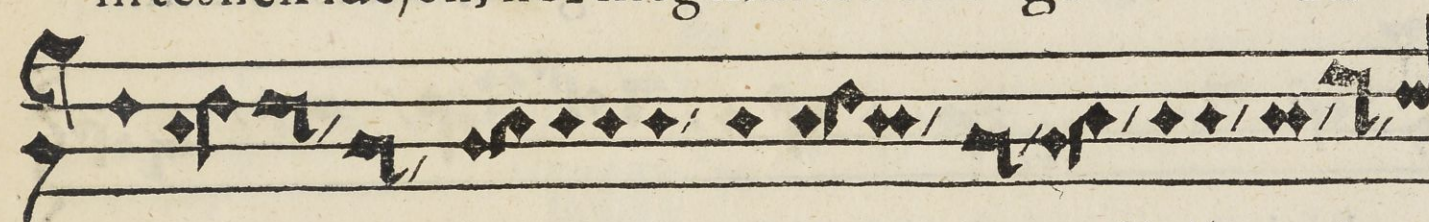
vát hallandgyátok, az ti sziveiteket meg ne keményi-

tsétek, miképpen az pufztában, az ingerlésnek és ki-

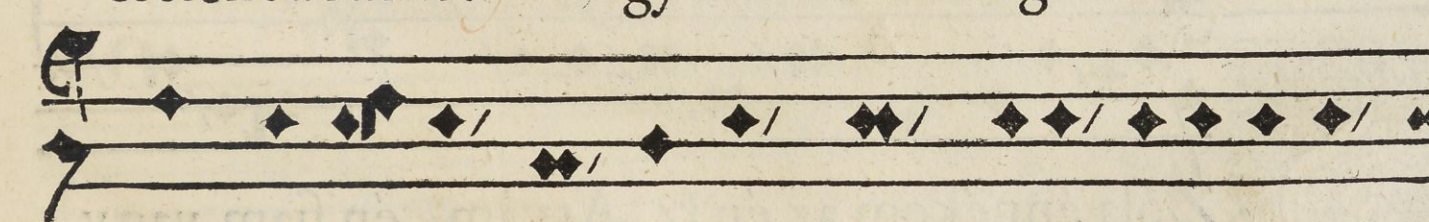
firtésnek idején, hól meg kifirtének engemet az ti A-

tyáitok, meg ismérének engemet, és meg láták az én

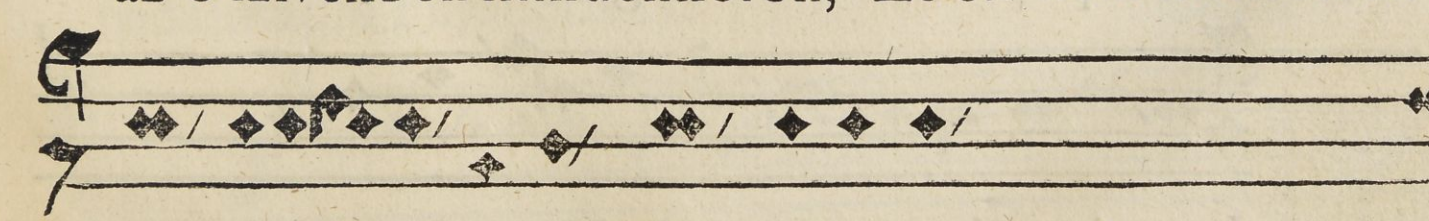
cselekedetimet. *fo* Negyven esztendeig bántattam ez

nemzetsegtől, és mondám, hogy ezek tévelyegnek

az ő szivekben mindenkoron; Es ők nem ismérék az

én útáimat, kiknek meg esküttem

E 3

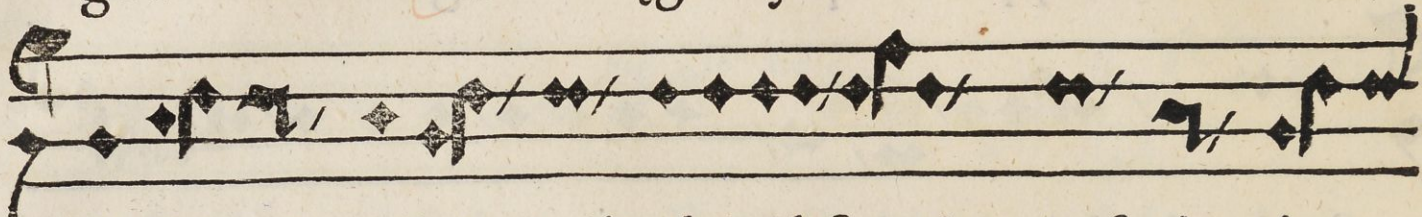
én

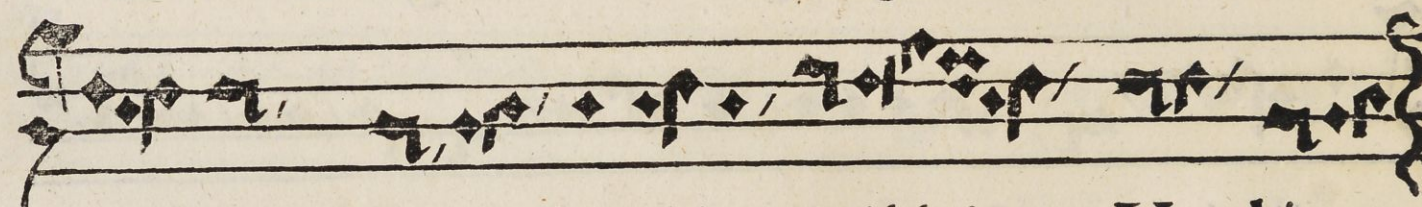
én haragomban, hogy soha bé nē mennek az én nyu-

godalmamba. Dicsőleg Atyának és Fiunak, és szent

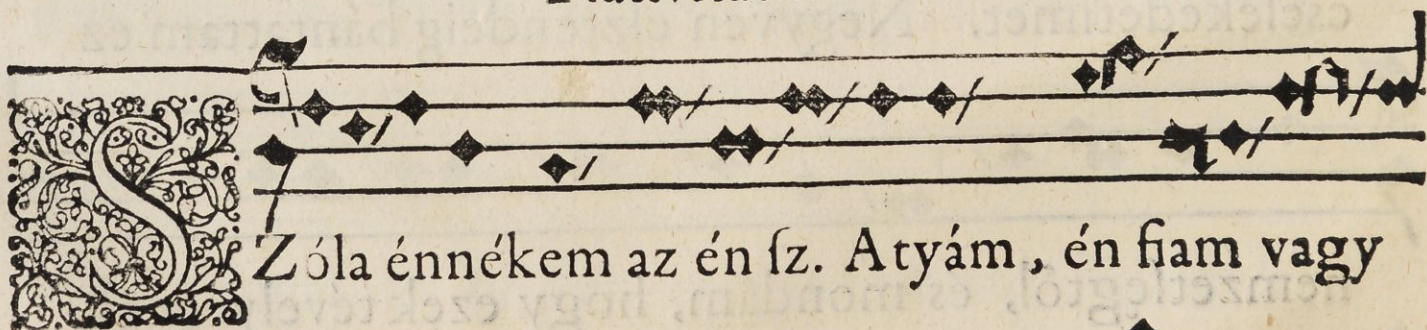
Léleknek; miként vólt eleitől fogván, most és min-

denkoron, és mind örökkön örökké. Vgy légyen. x5

ANTIPHONÆ IN FERIIS

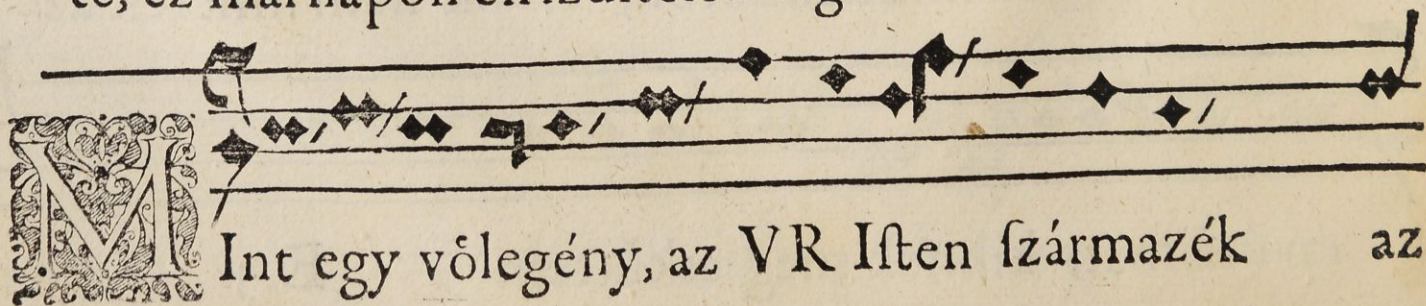
Nativitatis.

Szóla énnékem az én sz. Atyám, én fiam vagy

te, ez mai napon én szültelek teged.

Mint egy vőlegény, az VR Isten származék az

az Anyaszentegyházból.

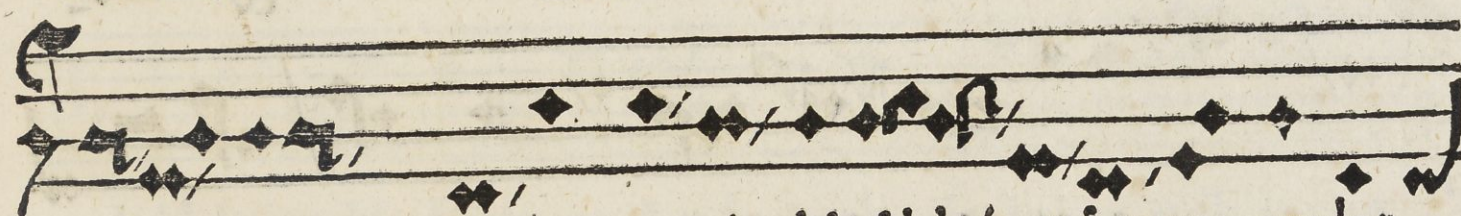
Agy bőfeggel önteték Istennek ajándéka, az te a-

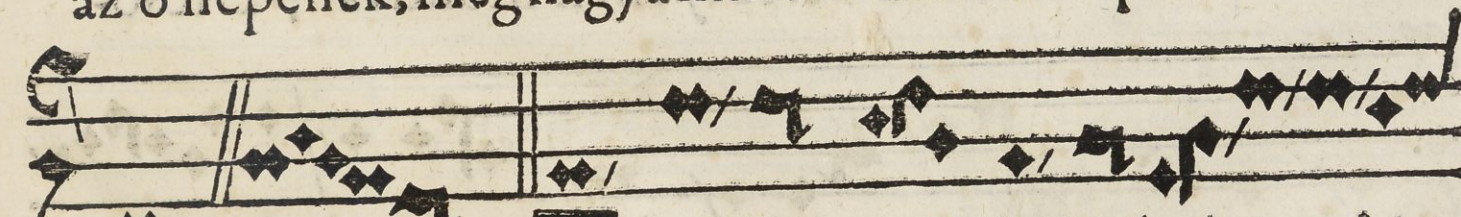
jakidra, annakokáért meg álda az Isten téged mind ő-

rökké, Egh váltót küld az Vr Isten

az ő népének, meghagya mind örökké az ő parancsolat-

tyát. Az te magzatodból télszek az te bi-

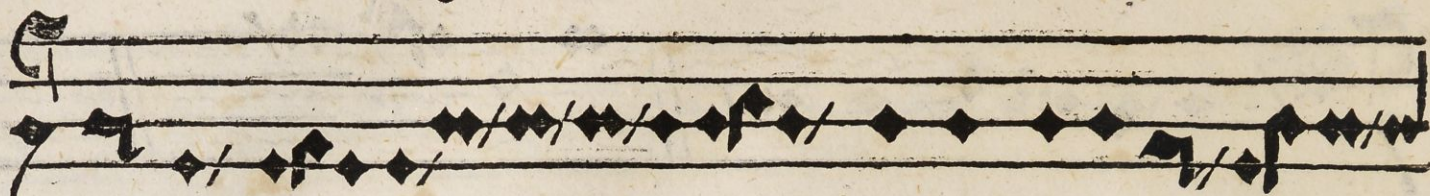

rodalmadra Fejedelmet.

E ve-

led vagyok én Atya Isten, az te dicsőség- ged-

gednek idején, és az te szentidnek dicsőségekné idejé,

ez világnak előtte születél töllem.

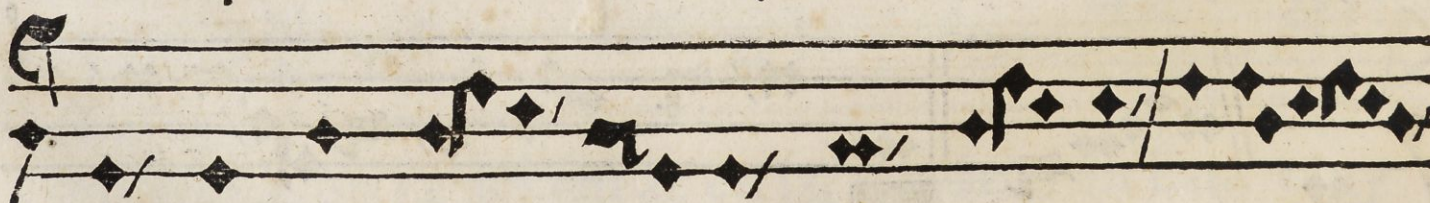
Z napon Christus születék, ez napon idvőzítő

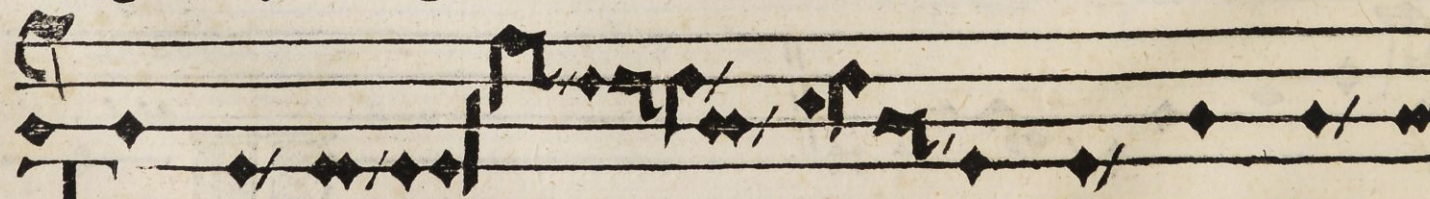
meg jelenék, ez napon földön énekelnek Angyalok,

ez napon örülnek az kerezyének mondván; Dicső-

seg menyországban Istennek mind örökké.

T Eged az Atya Isten, V r Iesus Christus, minden

állatoknak előtte, az ő Istensegének állattyából szüle.

Antiphonæ in ferijs nativitatis.

41

I Idgyétek mert im eljót az Iesus Christus, kit az
Atya Vr Isten megh igirt vala.

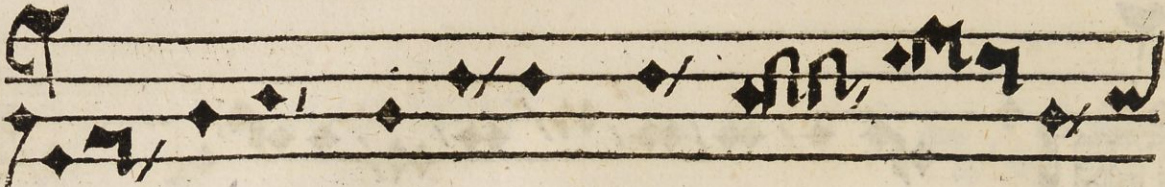
B Ekelességnek Vra ez világra adaték, kinek irgalmas-
ságából sokan idvözülnek.

V ALtlágot
küldé az Vr Isten az ő népének, és igire nékik az
örök békelességet

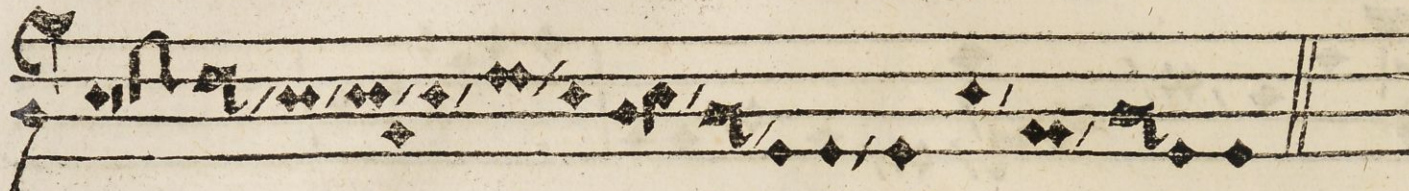
D Icsőség ma-
gasságban Istennek, és ez földön békelesség és jó aka-
rat embereknek.

F

Al-

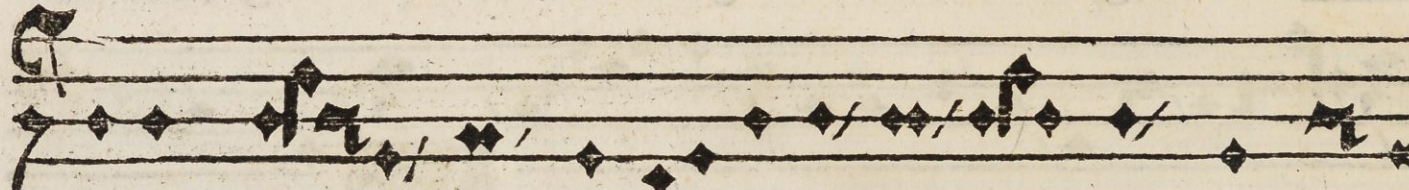
Ldot Vrunck Iesus Christus mi közinkben

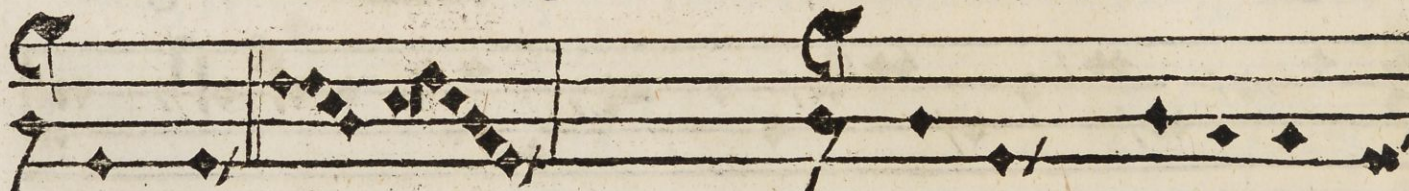
jövén, az ő dicső sz. neve bé tölté széles ez világot.

AZ Atya Isten ez világra bocsátá az ő szent Fiát, hogy

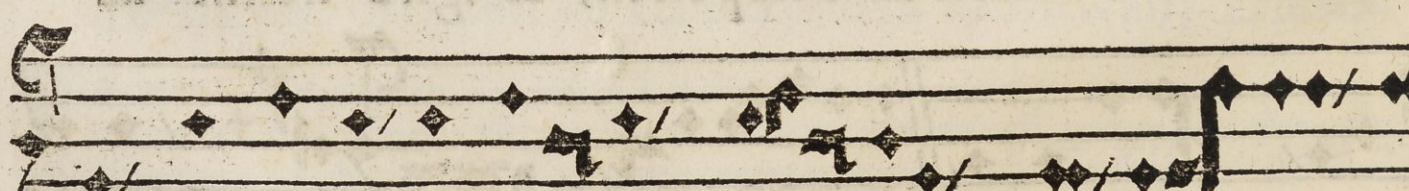

benne bizókat meg szabadítaná, az ördögnek hatal-

mából.

Eorók mindenha-

to Istennek véghetetlen bölcsesége, im istállóban

helyhezteték, ki ez világot biria, és jászolban fekűék,

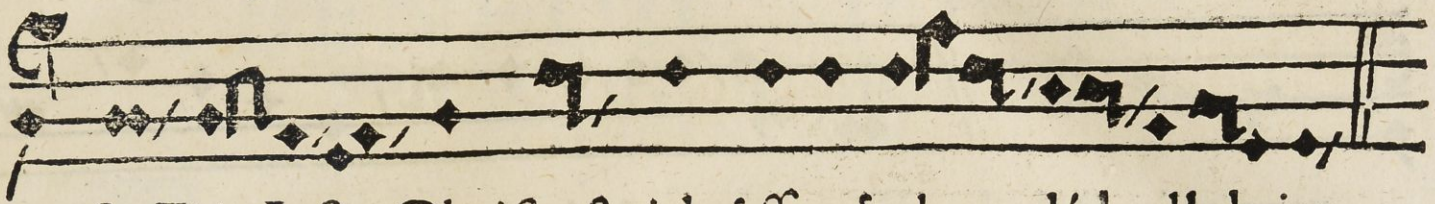

ki menyországban uralkodik.

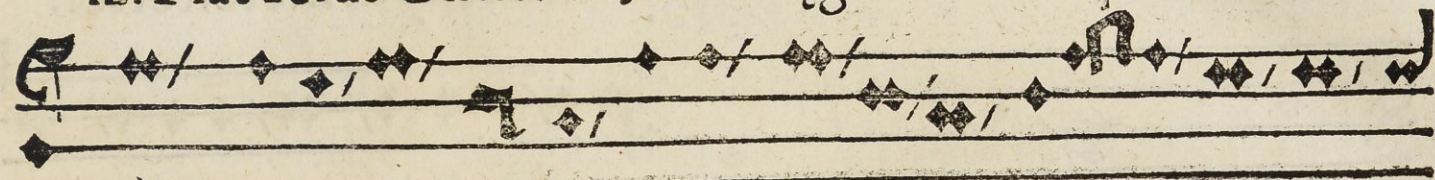
Az

AZ Atya Isten váltást küld minden hűveinek, ő

sz. Fiát Iesus Christust, idvősségünkre adá, alleluia.

AZ Atya Vr Isten monda az ő szent fiának, te vagy

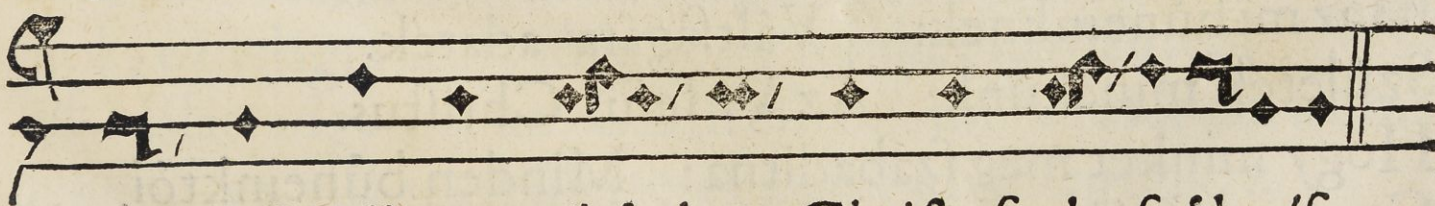

az én szerelmes Fiam, ez mayi napon szültelek én té-

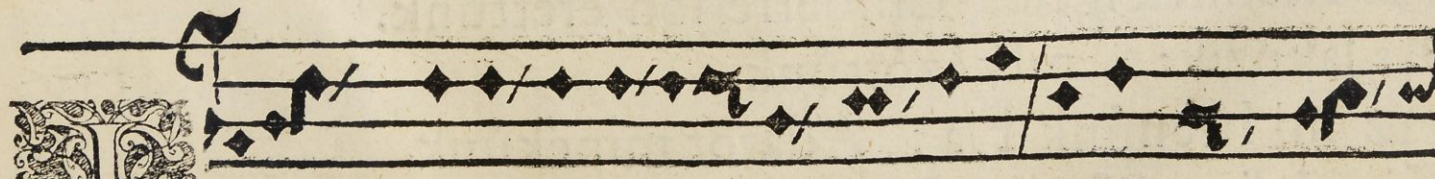
gedet.

Könyörgünk Vr Isten tené-

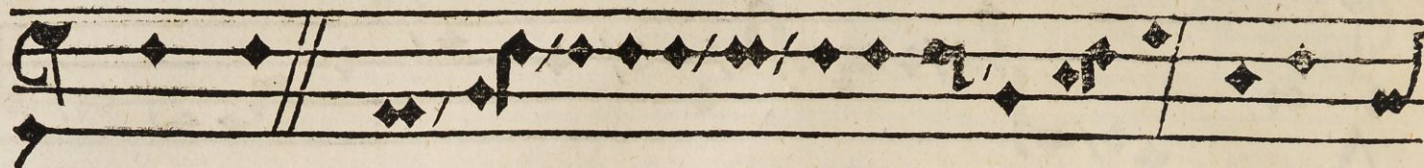

ked, használlyon nekünk az Christusnak születése.

RESPONSORIA.

Iesus Christus elő Istennek sz. Fia, Irgalmaz mi-

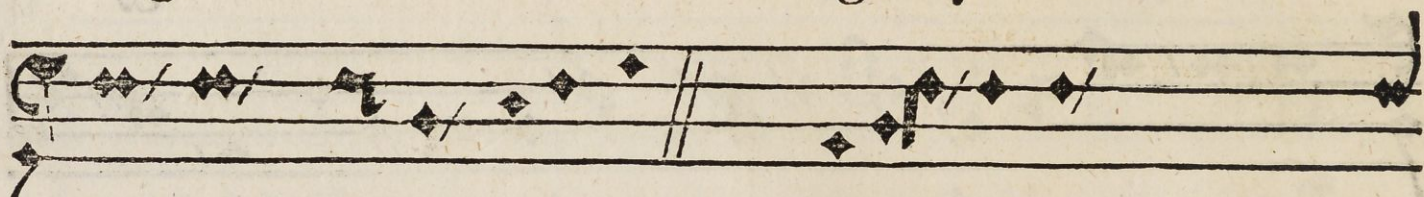
nekünk: Ki mi érettünk ez világra születél: Irgal-

maz minékünk. Ki mi érettünk környűlmetéltettél:

Irgalmaz minékünk. Dicsőség Atyának és Fiúnak

és szent Lélek Istennek. Iesus Christus &c.

VERSICVLI.

Gyermek születék minékünk, Es fiu adaték minékünk.
 Es az mi bűneinknek: Váltfágára adaték.
 Születék minékünk: Az Vr Iesus Christus.
 Hogy minket meg szabaditna: Minden bűneinktől.
 Gyermek születék nekünk: Es fiu adaték minékünk.
 Kinek birodalma vagyon: Minden látható és láthatatlan
 állatokon.

Az Istennek igéie: Emberré lön érettünk.

Es lakozik: miközöttünk.

Az mi Istenünk Fia: Adatot minékünk.

Kiaz ő szent születésével: Kárhozattól megh szabadított
 minket.

Könyörűly mi raytunk mi idvőzítő Istenünk:
Tefzegeny kereztyéniden.

Ki mi érettünk ez mayi napon: kórnyúl-metéltettél.

BENEDICTIONES, SEV CONCLVSIONES CONCENTVVM.

Adgyunk hálát kereztyének, Christusnak ő jóvól-
táról; mert érettünk szeretetből születék ez világra.

Egyetemben magasztallyuk, és dicsirjük az ő nevét;
mert csak ő mi bűneinknek érdemes áldozattya.

Aldgyuk mind az Vr Istent ki mi értünk emberi személt:
reá vön hogy mi bűnünkől, mind meg szabaditana.

Hálát adgyunk Vr Istennek, és az ő egy szent fiának; Sz.
Lélekkel egyetemben mind örökkön örökké.

Iesus Christus ki ez napon az szép szűznek szent mé-
héből; születettél ez világra, az mi vigasságunkra.

Atya, fiu és szent Lélek, tellyes szent háromlággh egy I-
sten, lakozzék mi sziveinkben, mind örökkön örökké.

Az születet Christust áldgyuk kereztyének, ki mi ér-
tünk; ez világra azért jöve hogy minket idvőzitsen.

✠ Hálát adgyunk az Christusnak, mi Vrunknak ki mi
nékünk; ez világra születették az mi idvősségűnkre.

Aldgyuk mindnyájan az Iesust ki mi értünk születte-
ték; hogy ő minket bűneinkből, mind meg szabaditana.

Hálát adgyunk Vr Istennek, vele őszve ő fiának; egye-
temben szent Lélekkel, mind örökkön örökké.

✠ Iárjunk mi most kereztyének, idvősségnek igaz után;
mert az Christus ez mayi nap, ez világra születék.

Hogy minékünk szent Atyának, akarattyát jelentené;
és bűnünknek bocsánattyát, ő általa megnyernők.

Iesus Christus ki mi értünk nem általlád fel vennyie; az
kórnyúl-metélkedésnek ó nagy keserves kinnyát.
Atya, Fiu, és szent lélek tellyes szent Háromság egy Isten;
lakozzék mi sziveinkben, mind örökkön örökké.

GRATES NVNC OMNES.

Alát adgyunk mindnyájan, az Vr Istennek ki
minket születésével, megh szabadított ördögnek
hatalmasságából.

Ennek illik hogy énekellyünk az Angyalokkal; dicső-
ség magasságban Istennek.

IN DIE EPIPHANIAM VM.

H Y M N V S.

Gonosz kegyetlen Herodes, uy Királytul

vagy felelmes, nem vészen el mulandókat, de ad ó-

örökkévalókat.

Nap keletről bölcsek mennek, vezér csillagot követ-
nek, melynél világot keresnek, hogy uy királt tiszteljenek.

Az keresztűségnek vízával, mennyei Bárány vérével, mo-
sa Christus bűnünket el, Kiért Attya immár kedvel.

Vrunk első nagy csudáját, ez nap tévé: hogy hatalmát,
Völegénynek meg mutatná, Vízét borrá változtatá.

Dicsőleg Vrunk tenéked, Ki eznap magad jelentéd,
menyegzőseket segitéd, Canath azzal hiresítéd.

A N T I P H O N Æ.

Bölcsek látván az csillagot, vinek Vrunknak a-
rányar,

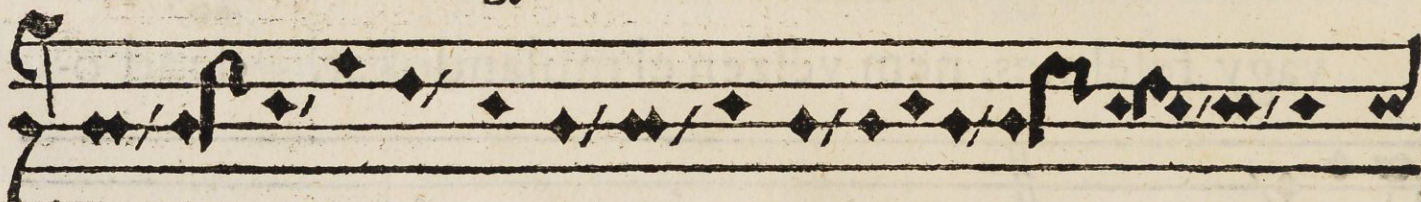
ranyat, temjént, és kenetet. Szólymi né-

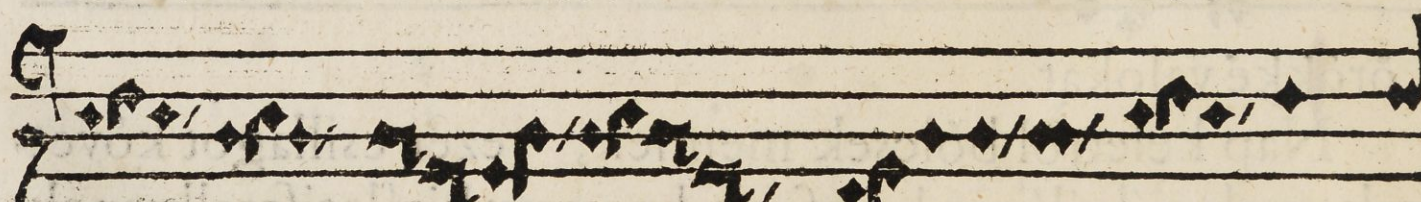
künk V r Isten, mert meghalgattyák az te szolgálid.

Oh csudálatos egyefülés, emberinemnek teremtole,

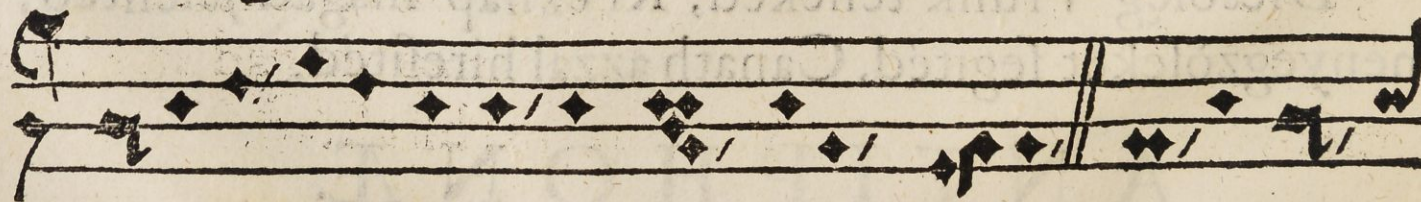
az szúztól lelkes testetfel vévén akara születni, és em-

berré, lévén férfiumag-nélkül, részesletén minket I-

stensegében. Minden teremtet állatoknak

előtte születettvén V rünk Iesus Christus, ez napon

jelenék meg földi embereknek.

Há-

Háromcsudákkal megh ékesítetetszent napot tisz-

telünk; ez napon az csillag vezérlé az bölcseket az

Iesushoz: Ez napon az viz borráváltozék a menyeg-

zóban: Ez napon Christus Ianoſtul meg kéresztel-

kedék, hogy minket idvőzítene alleluja.

VAllást tegyenek minden fele népek az Vrlstennek

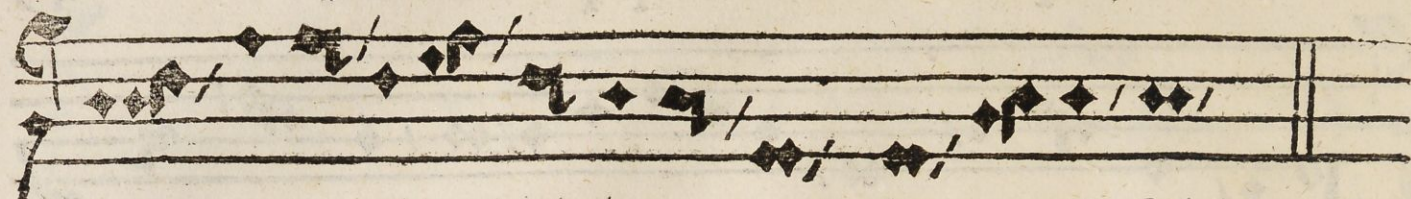
és ötet dicsirjek. Az békeſſegnek Királya

felmagasztaltatot

G

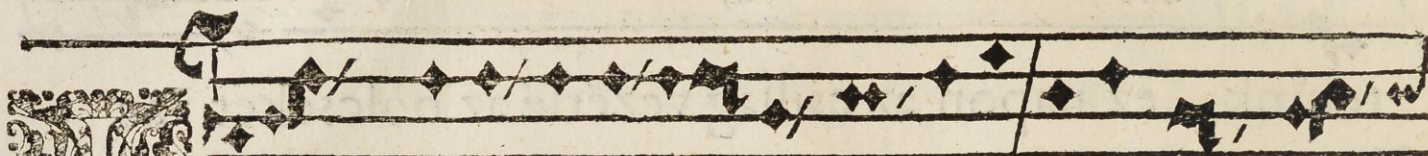
ki-

Antiphonæ & Respons. in die Epiphan.

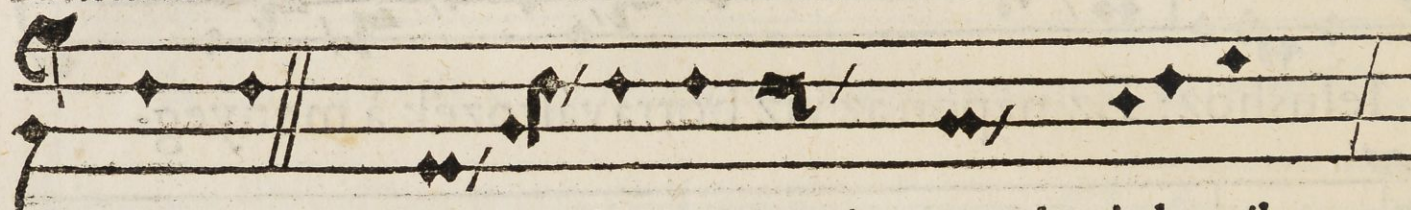

kinék színét látni kívánnya, mind ez egész föld.

RESPONSORIA.

Iesus Christus élő Istennek sz. Fia: Irgalmaz mi-

nékünk: Ki az bölcseknek megh jelenél:

Irgalmaz minékünk Dicsőség Atyának és Fiunak,

és szent Lélek Istennek. Iesus Christus &c.

VERSICVL.

AZ Persiai három bölcsek: Ayándékozák az Nazaret-
béli Iesust.

Arannyal, temjénnel, és kenettel: Tisztelék őtet.

Ki jelenté az Atya Isten: az ő idvőzítő szent fiát.

Az pogány népeknek előtte: Ki nyilatkoztatá az ő igazságát.

Láttuk az születet király csillagát; Nap támadat felé.

Esjöt.

Es jöttünk ajándékkal imádni; az Vr Iesus Christust.

BENEDICAMVS.

Iesus Christus ki ez napon az bölcseknek megjelenél, legy vezérünk kérünk téged, az te szent atyádhoz.

Atya, Fiu, és szent Lélek, tellyes szent Háromság egy Isten; lakozzék mi sziveinkben mind örökkön örökké.

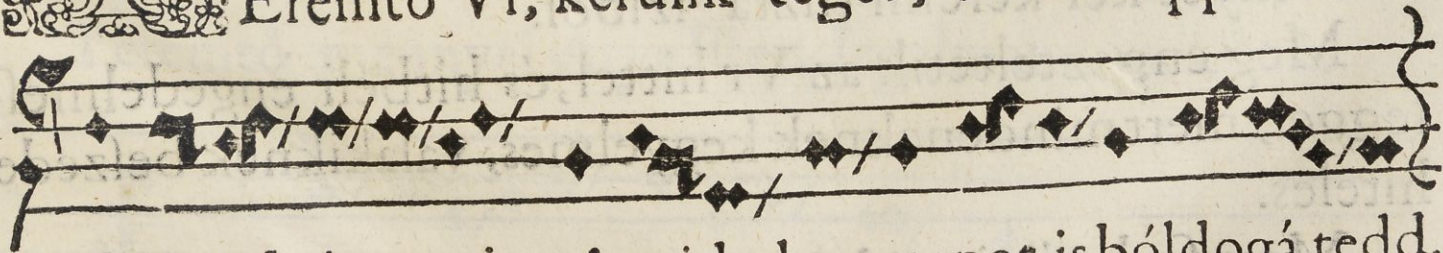
POST EPIPHANIAS.

H Y M N I.

Deus creator omnium.

Eremtő Vr, kérünk téged, ki az nappalt fel

deritted, és az eyjet sötetided, ez napot-is bódlogá tedd.

Testünket nyugost dologtul, elménket úritsd gondoktul, és minden gonosz bánattul, oltalmaz megh nyavalyátul.

Tenéked hálákat adunk, s-mind este, reggel könyör-
gunk, vedel bűneinketrolunk, mellyekkel téged ingerlünk.

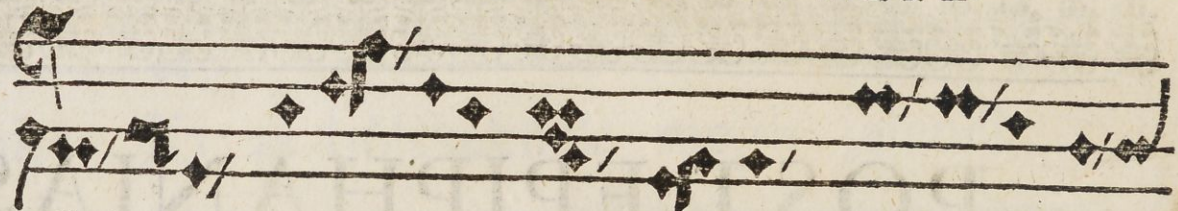
Gonoz tévelygés mi köztünk, és hitetlenség mi ben-
nünk, netalátsassék; Istenünk, tégedet had tisztelhesünk.

Tiszta sziből dicsirhesünk, tellyes hitből szerethesünk,
és nagy fel szóval áldhassunk, s-vig elmével imádhassunk.

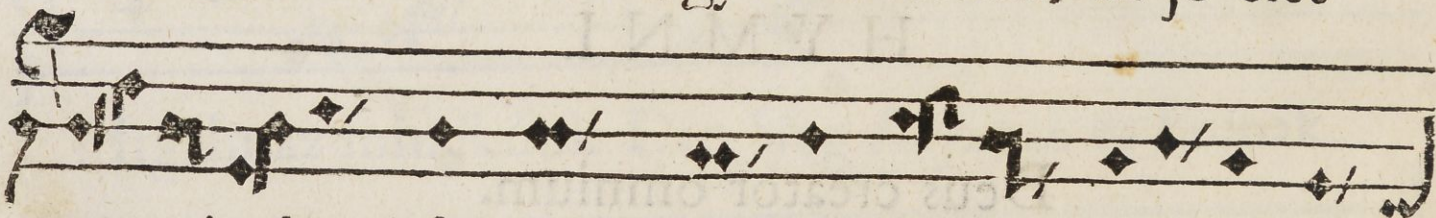
Dicsőség néked mennyégben, áldassék neved minden-
ben, hitünk szent igiretedben, megh nyugot nagy kegyel-
medben.

Vgy légyen.

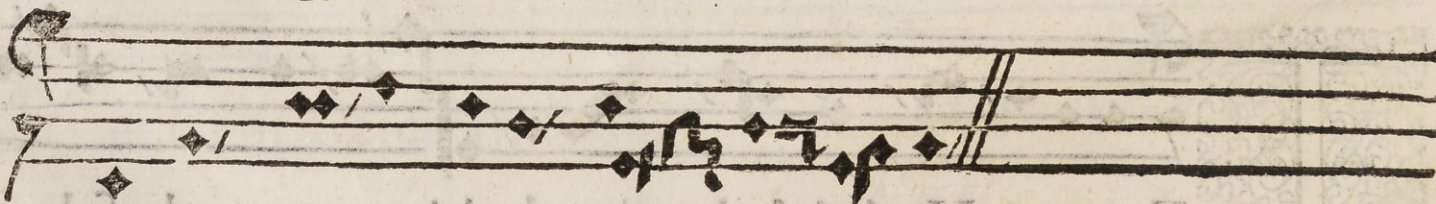
IN SEPTVAGESIMA.

Az bűnök távol legyenek tőlünk, az jó élet

nevedgyék bennünk, az Christusban való hitből,

mellyet kel keresni tiszta sziből.

Meg engezteltetik az Vr hittel, és hitbéli engedelmes-
séggel, mert mindeneknek kegyelmes, valakiknek beszéde
hiteles.

Meg szabadit à mi bűneinkből, és az ördögnek csalárd-
ságától; megadgya az idvősséget, és amaz el veztet örökseget.

Hadgyuk el azért a gonosságot, várjuk Christus által vra-
ságot; ez uta dicsőségünknek, hogy fiailegyünk az Istennek.

Légy vezére Christus életünknek, mert juhain vagyunk

teme-

te meződnek, kikért mint jó pásztor magad, nagy gyalázatos halálra adad.

Dicsiret légyen AtyaIstennek, néked Fiunak, és szent Léleknek; miképpen vala kezdetben, most és örökkön örökké, AMEN. Vgy légyen.

LITANIA MAIOR.

R Isten: Irgalmaz nekünk. Christus ir-

Legyen nekünk

galmaz nekünk.

Vr Isten irgalmaz nekünk.

*Körm
zújza
m*

Teremtő mennevei Atya Isten; Irgalmaz minékünk.

Megh váltó Fiu Isten; Irgalmaz minékünk.

Vigasztaló szent Lélek Isten. Irgalmaz mi-nékünk.

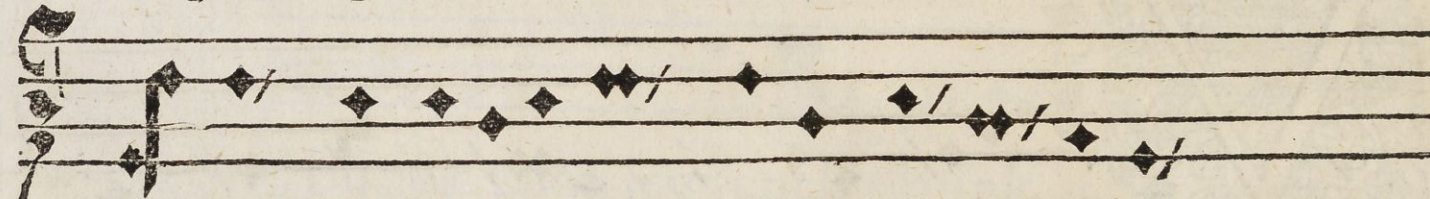
Légy kegyelmes mi hozzánk, kegyelmes Vr Isten.

Bocsásd meg nekünk bűneinket, kegyelmes Vr Isten.

Halgas meg minket bűnőföket, kegyelmes Vr Isten.

Minden veszedelemtől, óltalmaz Vr Isten.

Minden gonosz bűnőktől, óltalmaz Vr Isten.

Minden tévelygéstől, óltalmaz Vr Isten.

Minden gonosztul; Oltal: Vr. Es hirtelen haláltul;

Oltal: Vr I. Dög haláltul, éhségtől, óltal:

Tör-

LITANIA MAIOR.

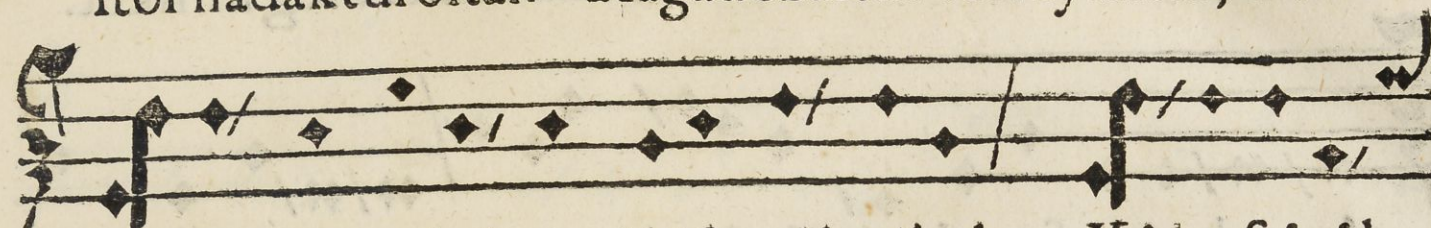
55.

Törtől és minden gyilkosságtul, óltal. Vízva voná-

stol hadaktul óltal: Ragadozástul tolvaylástul, óltal.

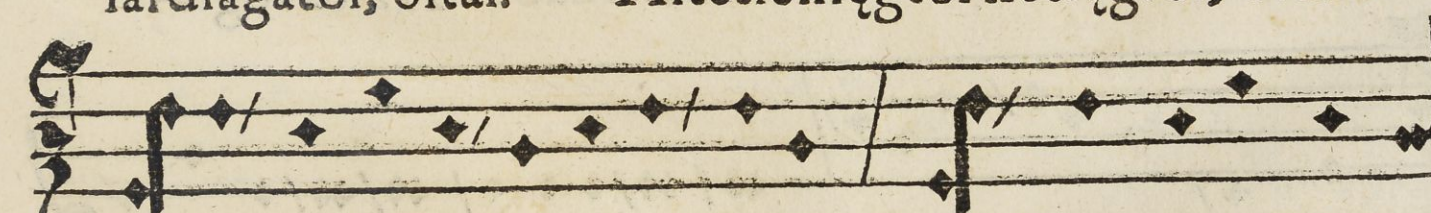
Haragh tartástul, gyűlösegtől: óltal: Kő esőtől

menyűtőkővektől, óltal. meg. Az ördögnek csa-

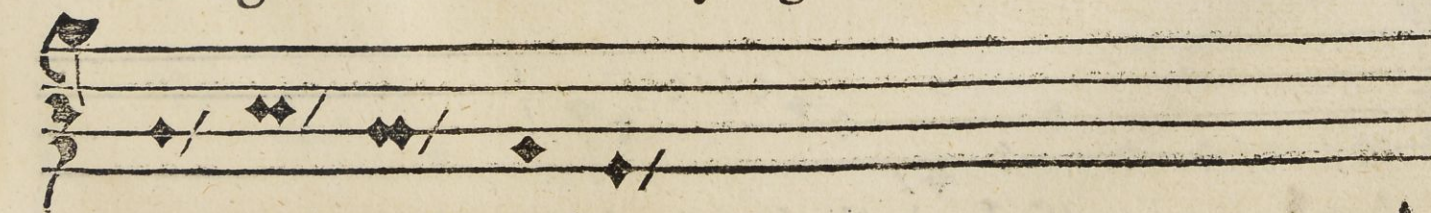
lárdságától, óltal: Hitetlensegtől kétségtől, óltal:

örök haláltul, pokoltul, óltal: Nagy betegségétől

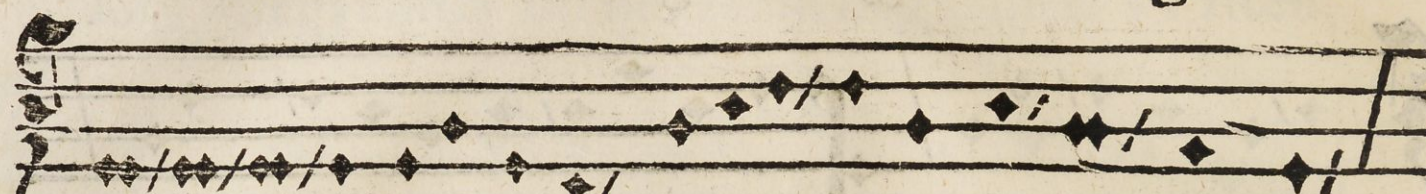
korságtul, óltal: Könyörgünk néked Vn Isten, hal-

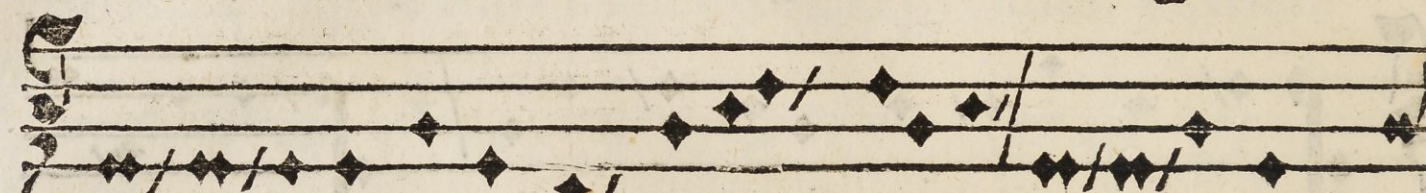

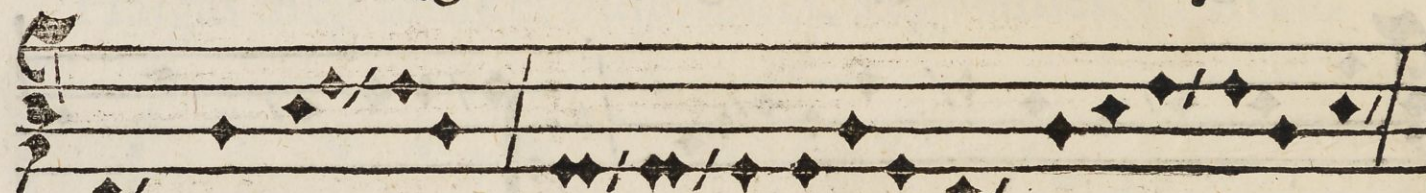
gas meg most minket.

Az

Az te emberrélednek általa, szabadíts meg minket.

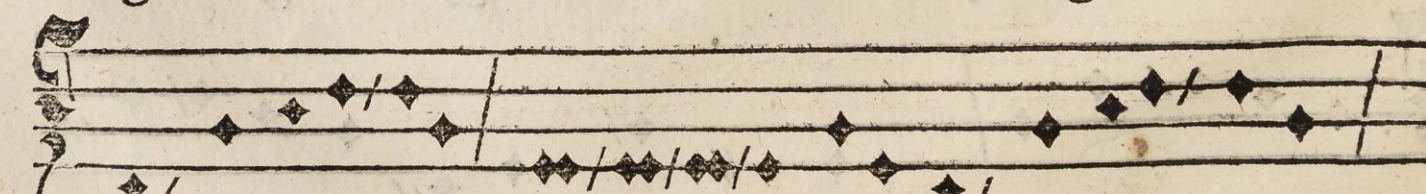

Az te sz. születésednek általa, Szabadíts meg minket.

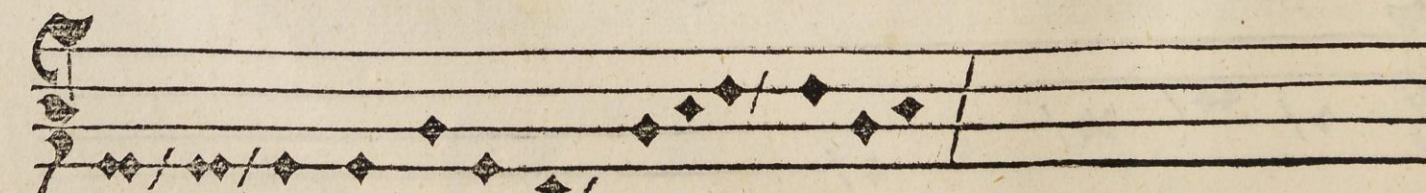

Az te keresztelkednek általa. Szab: Az te bőytód-

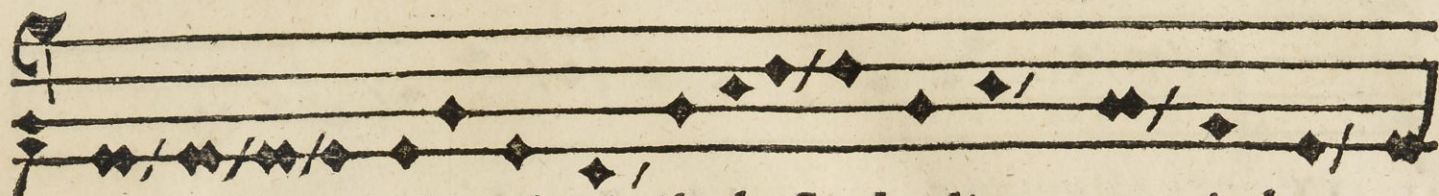

nek általa. Szab: Az te kéfirtetednek általa. Szab:

Az te véres veritékednek általa. Szab. Az te fogfá-

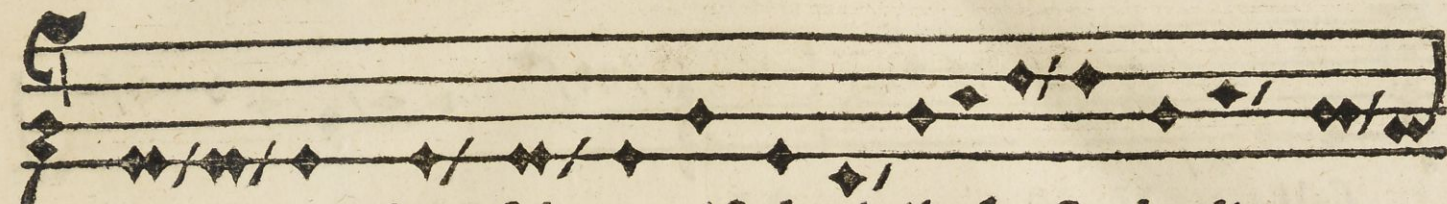

godnak általa. Szab. Az te keserves nag' kin vallásod-

nak általa. Szab. Az te sz. halálodnak általa. Szab.

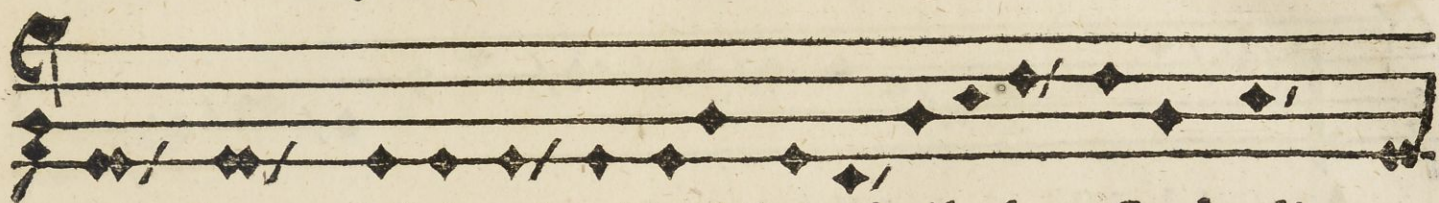

Az te temetésednek általa. Szab. Az

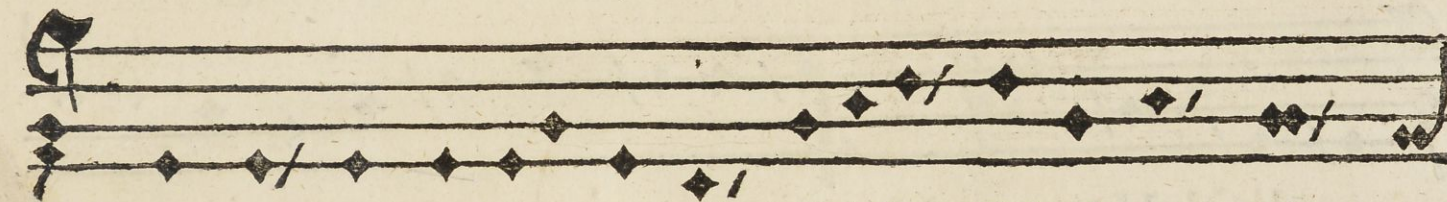
Az tefel támadásodnak általa. Szabadíts meg minket.

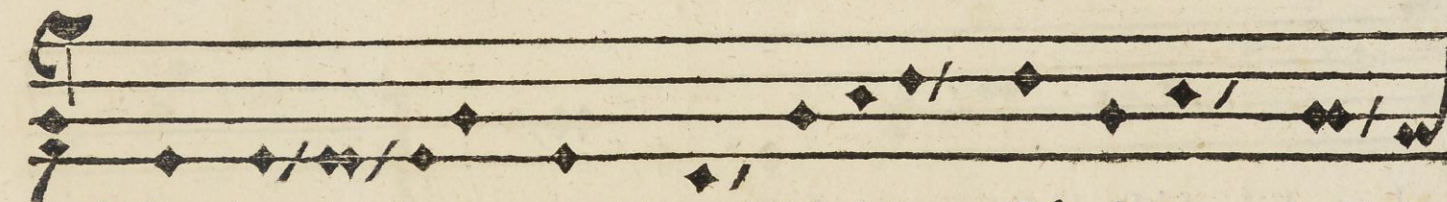
Az te menyben fel menéshednek általa. Szabadíts m.

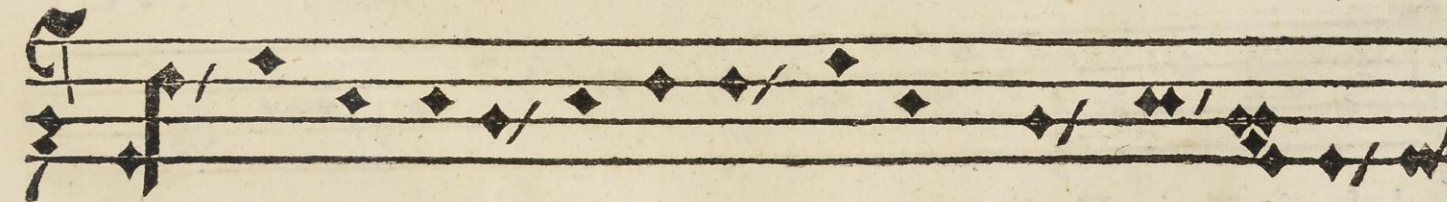
Az Szent léleknek ajándékának általa. Szabadíts.

Minden háborúságinknak idején. Oltalmaz meg.

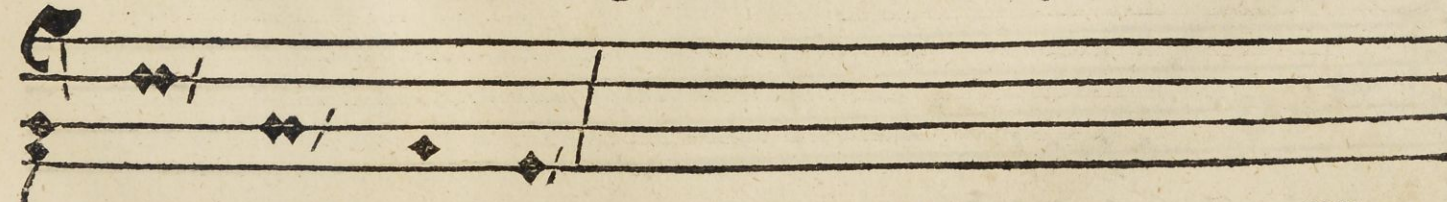
Minden jó szerencsénknek idején. Oltalmaz megh.

Mi nyomorodot bűnösök, könyörgünk te-néked.

Felleges Vr Isten, tégedet kérünk Vr Isten, halgas

meg most minket.

H

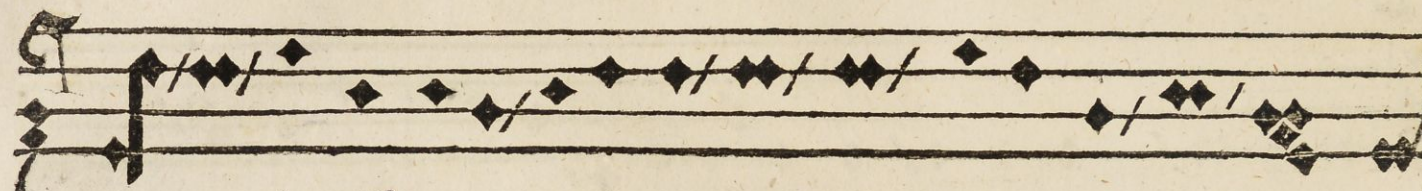
Hogy

Hogy az te anyaszentegyházadat, birjad igazgassad,

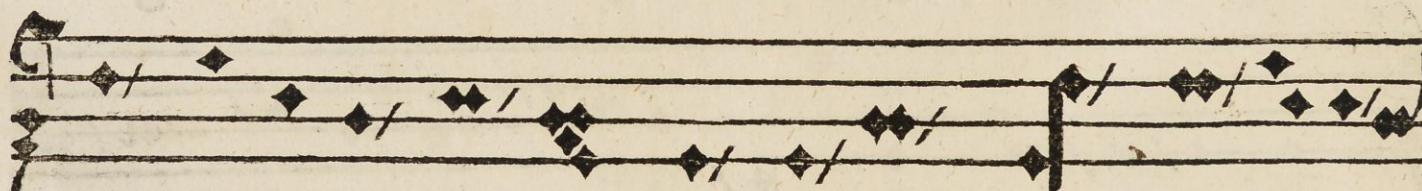
felleges Vr Isten, teg. Hogy az egyházi embereket,

Az te idvősseges igidben, és szent életben megh tar-

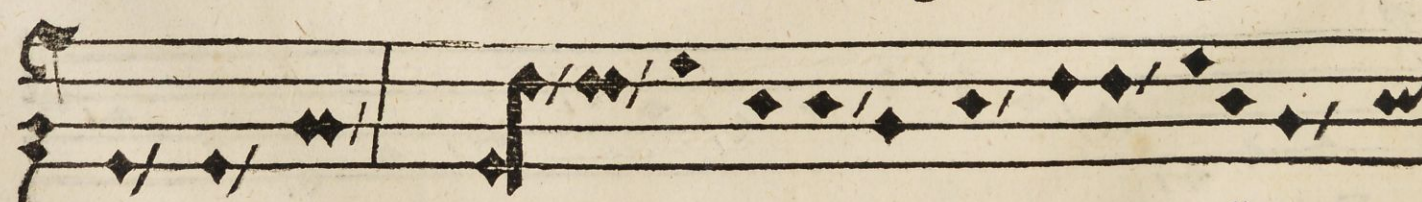
tsad, fel. Vr teg. Hogy minden hamis tudományo-

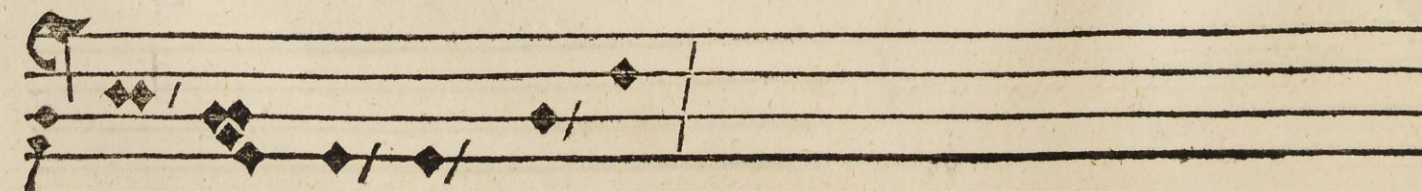
kat, közülünk ki gyomlály, fel. V. Hogy az tévelygő

bűnösöket. Es az el hitetteket, az igaz utra meghoz-

zad, fel. V. Hogy az ördögötlábunk alatt, erőssen

meg roncsad, fel: Vr I.

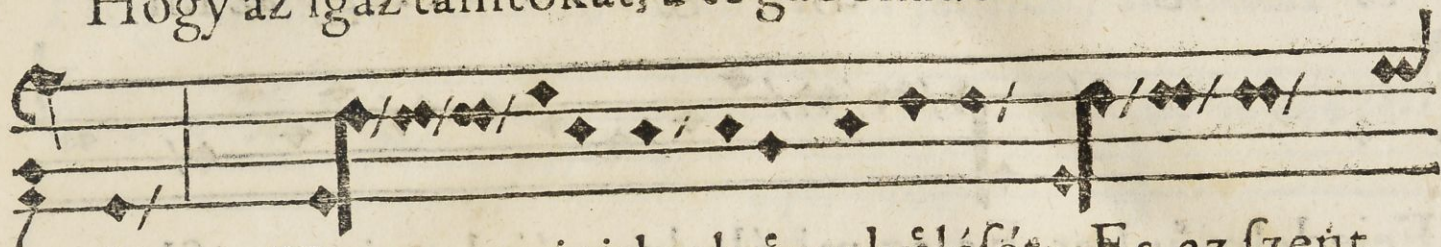
Hogy

LITANIA MAIOR

59

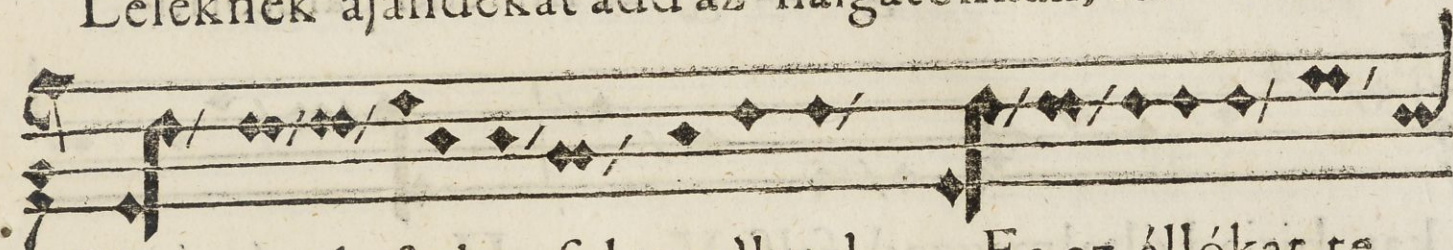
Hogy az igaz tanitokat, à te gabonádban ki bocsássad,

fel: Hogy az te igidnek öregbülését, Es az szent

Léleknek ajándékát add az halgatoknak, fel. Vr I.

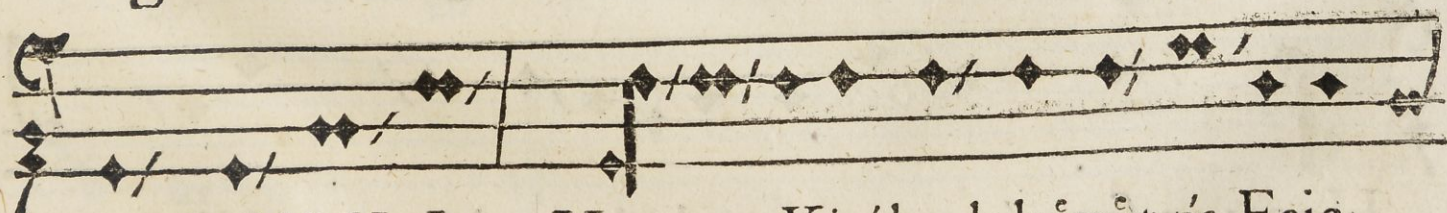
Hogy az el esteket fel emellyed, Es az állókat te

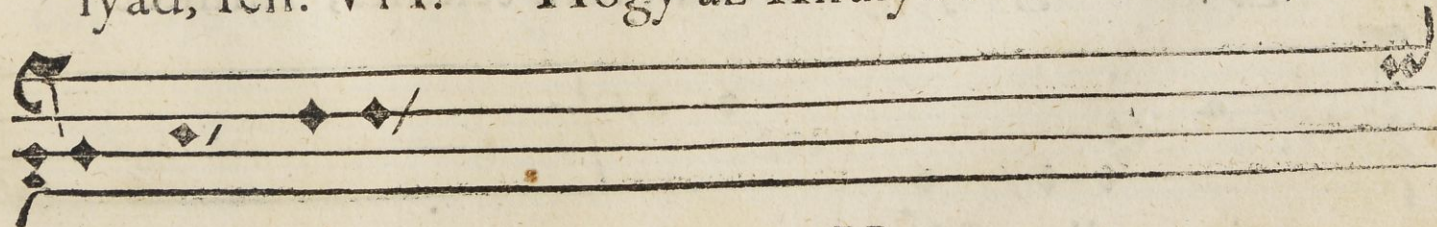
meg erősírsed; f. Vr. teg. Hogy az erőtlenekeket meg

segítsed, Es az kisírtetben esteket, te meg vigasztal-

lyad, felf. Vr I. Hogy az Királyok közöt és Feje-

delmek közöt,

H 2

egy

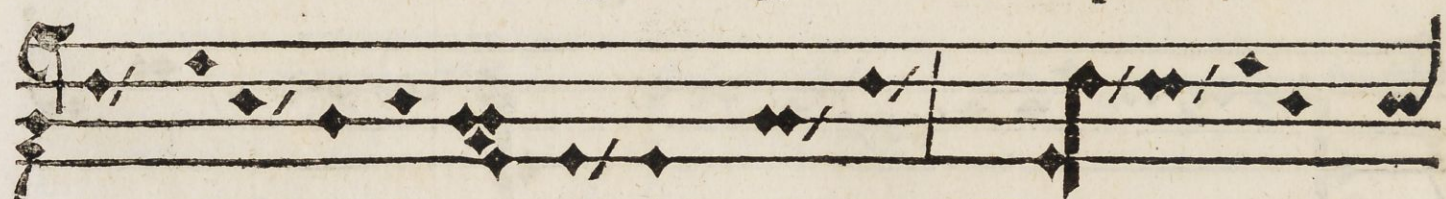
egyenességet és békesseget adgy, f. V. Hogy az mi

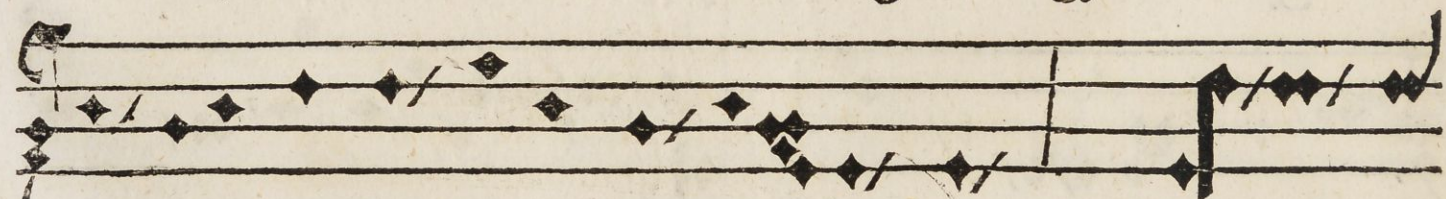
Fejedelmünket, Es az mi óltalmazóinkat, igazgasd

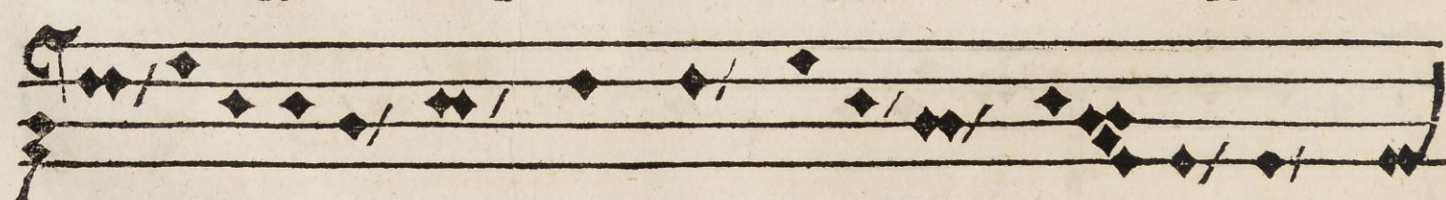
óltalmazd, felf. V. teg. Hogy az mi lelki pásztorin-

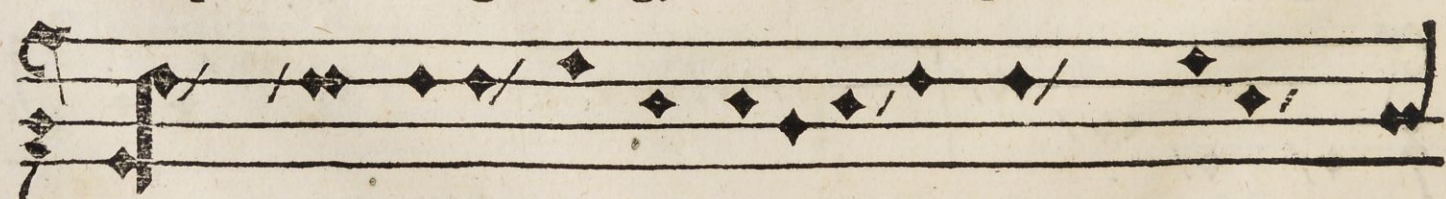
kat, birjad óltalmazd, felf. V. teg: Hogy az árvá-

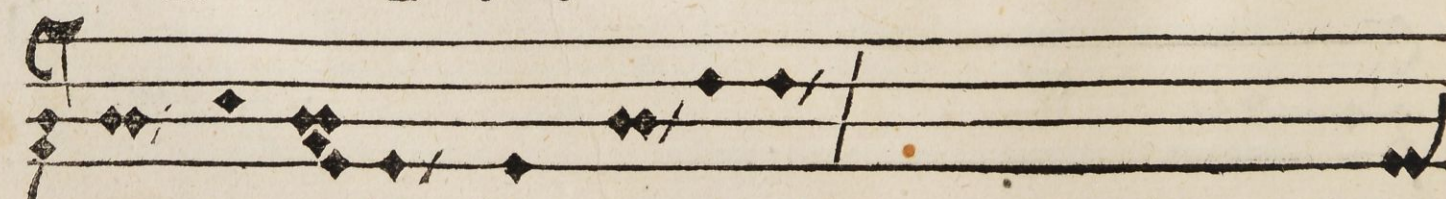
kat özvegyeket, táplállyad őrizzed, felf. Hogy az

mi népeinket megh áldgyad, őket meg őrizzed, felf.

Hogy az szegény nyomorultakra tekints, minket

meg vigasztally, felf. V. teg.

Hogy

LITANIA MAIOR

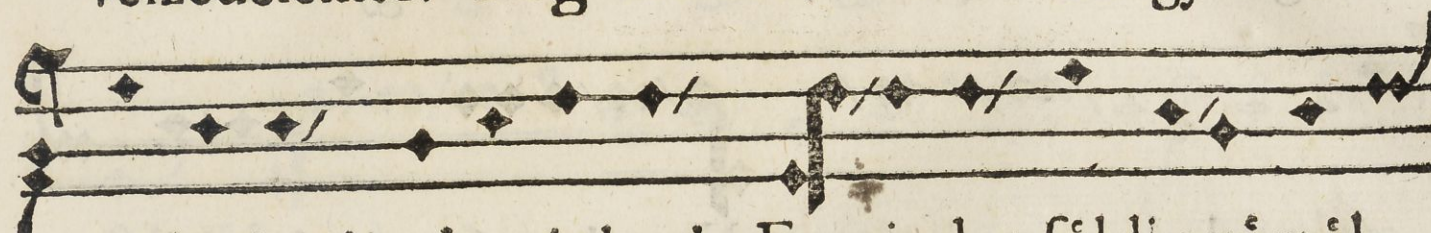
61

Hogy mind az földön, és az vizen járókat, minden

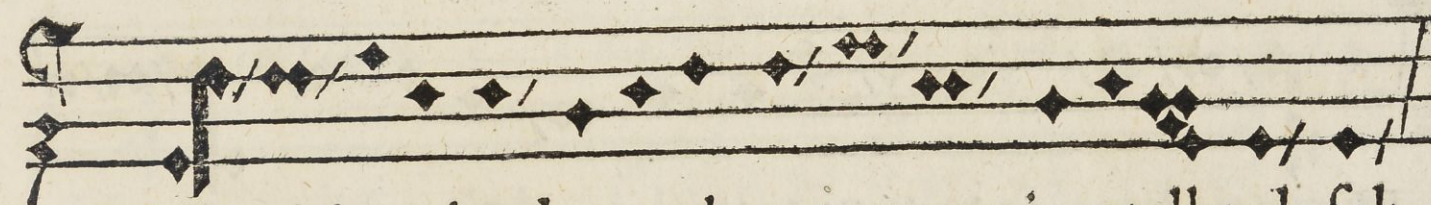
veszedelemtől meg őrizzed, felf. Hogy az mi

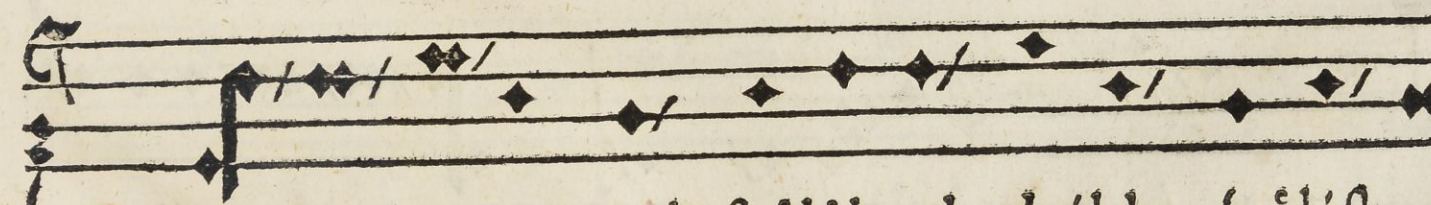
szőlőknek gabonánknek, Es minden földi gyümöl-

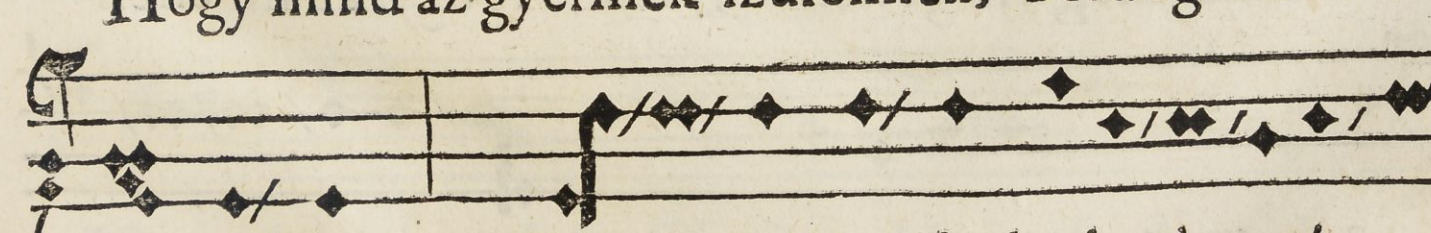
csúknak, termését engedgyed, felf. V.

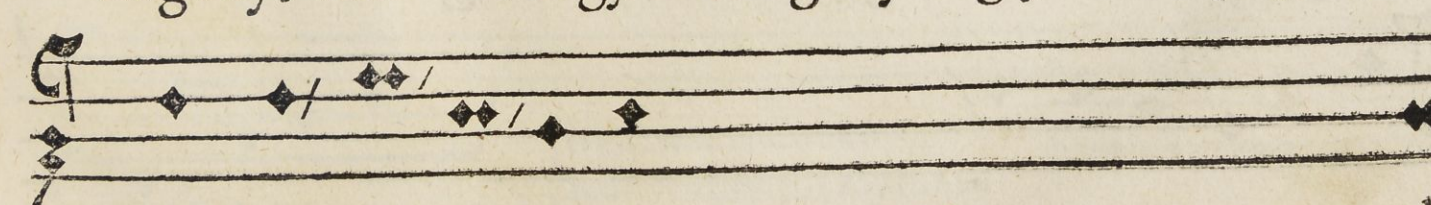
Hogy az korokat betegeket, te meg vigasztallyad. fel:

Hogy mind az gyermek szülőknek, bóldog szülést

engedy, felf. Hogy az szegény foglyokat a pogány

kézből, te meg szaba-

H 3

di.

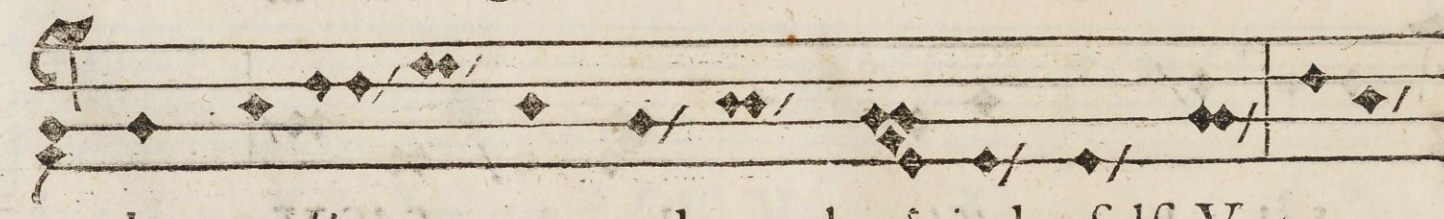
ditsad, felf. Hogy az ördögöt az mi ellenséginke-

meg roncsad megh törjed, felf. Hogy minden

eretnekeket megh rones, Es az keresztyéneknek há-

borgatóit meg roncsad megh törjed, felf. V. tege.

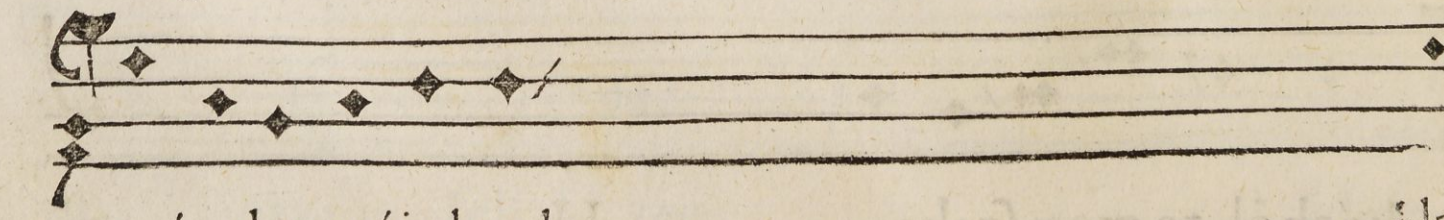
Hogy az meg vakult Sidókat meg forditsad, Es az

vakokat meg világosítsad, felf. Hogy az mi ellen-

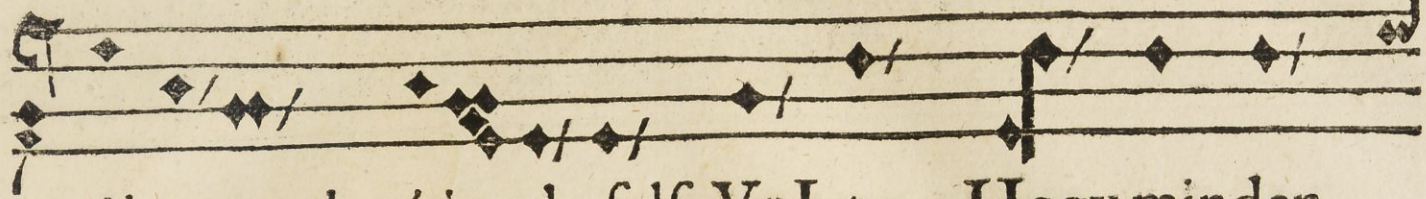
seginke és háborgatóinknak. Meg bocsás az mi

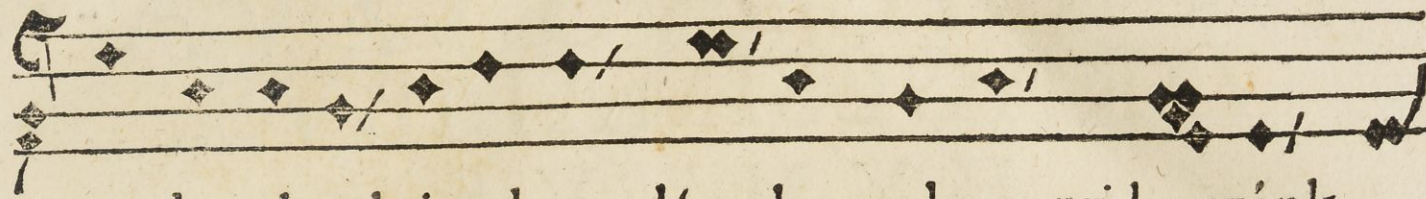
rágalmazóinknak, éket

LITANIA MAIOR.

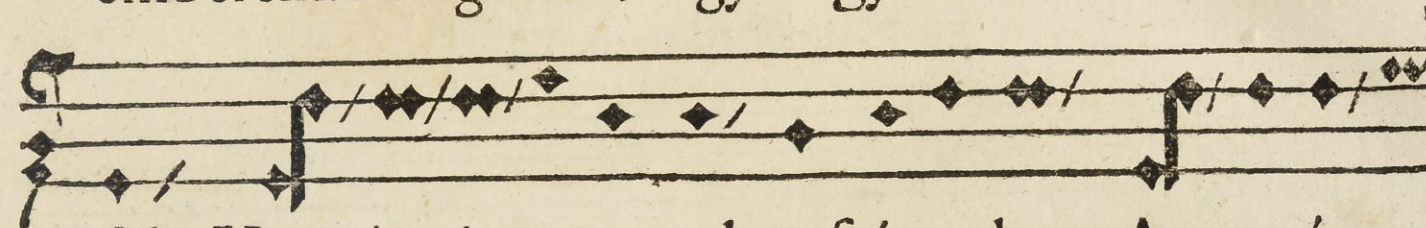
63

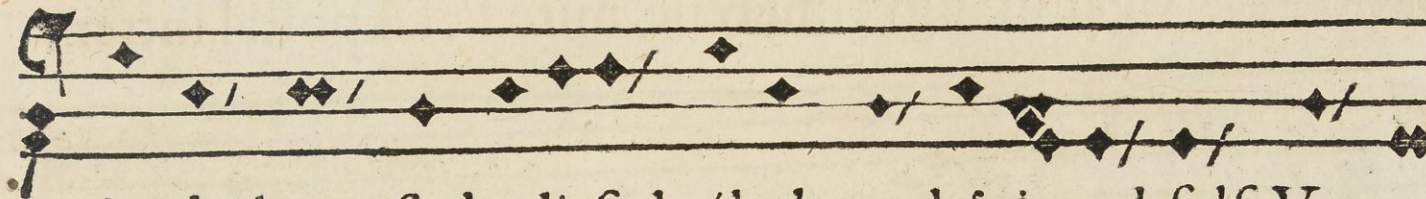
őket megh térítsed, felf. Vr I. t. Hogy minden

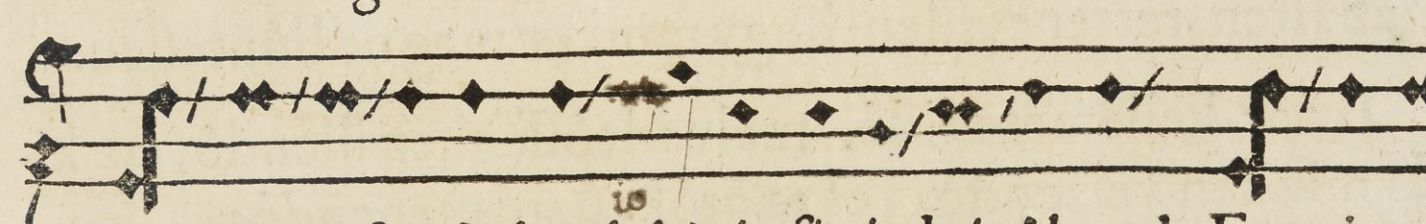
embereknek irgalmas, légy kegyelmes mi hozzánk,

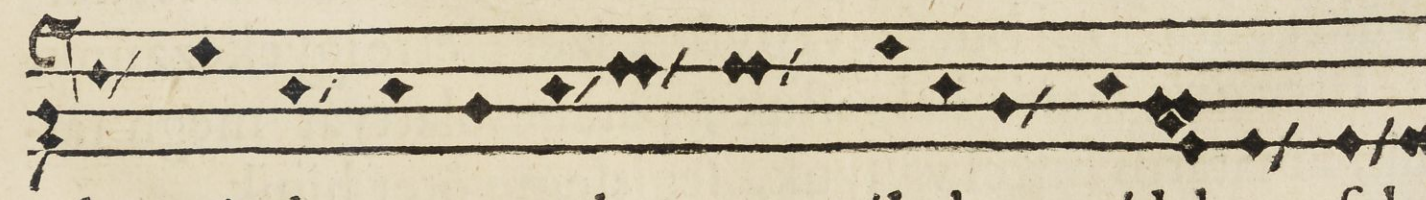
fel. Hogy a mi nyomorult országunkat. Az pogány

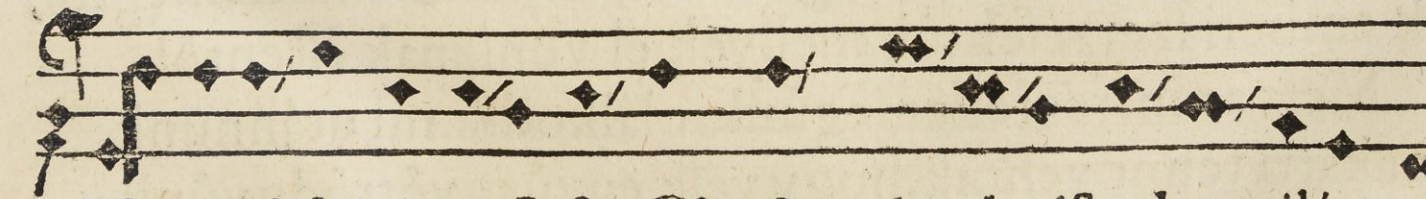
kézből meg szabadítsad, óltalmazd őrizzed, felf. Vr.

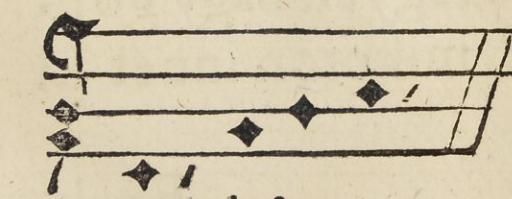
Hogy az mi szívünknek kívánságát bé tölcsed, Es min-

ket minden gonoztul megtarts, óltalmaz védelmez, fel:

Istennek báránya Iesus Christus, ki el vészted ez világ-

nak bűneit,

{ Irgalmaz minékünk.
Könyörűly mi raytunk.
Kegyelmez minékünk.

IN

IN DIEBUS QVA- DRAGESIMALIBVS. HYMNVS.

Ex Pauli ad Corinth. VI.

Halgassuk figyelmetessé, mire Pál Apostol intsen,

az Isten rettenetessen, hogy minket meg ne büntessen.

Ez az kellemetes idő, mely idvösséghez illendő, az kívül minden veszendő, és az örök tűzre menendő.

Immár azért fel serkényünk, mint mély álomból fel kel-
lyünk, a büntől mi bucsut vegyünk, Izt életre igyekezzünk.

Istennek szavát halgassuk, parancsolattyát megh tar-
tsuk, álhatatos hittel vallyuk, segítségre őtet hijuk.

őrizkedgyünk az őrdőgtől, távozzunk hitetlenségtől,
fok emberi szerzésektől, mellyek el voníznak Istentől.

Mert az mi régi ellenségünk, olázkodik mi utánunk,
aztak a tenni velünk, hogy véle együt gyótródgyunk.

Tehát illik hogy vigyázzunk, és arra legyen nagy gon-
dunk, az számadásban mit mondgyunk, mikoron innét ki
mulunk.

Egek-

Ezekre minket segéllyen, az Vr Isten, kinek légyen, nagy dicsőség magas mennyben, örökkön örökké, Amen.

Vgylégyen.

A L I V S.

DIcsirjük az nagy ur Istent, szeretettel intünk mindent; hálákat adván ő néki, mert nagy veszélyből mente ki.

Az törvény és az Propheták, ezt régen nyilván mondták; hogy Christus lesz mi vezérünk, életünk és idvőségünk.

Tehát immárennek éllyünk, kívánságának engedgyünk, szentől, igazán, józanon, éllyünk ez árnyék világon.

Távoztassunk minden gonoszt, mint mely idvőségtől megfozt: ördögi kegyetlenségnek, ne adgyúk holt kegyetlenségnek.

Mindnyájan meghunnyazkodgyunk, Christus biró előtt sirjunk, nagy haragját engeztellyük, és imigyen könyörögjünk.

Oh kegyelmes mi megh váltonk, kárhozattól szabadtónk, mely igen keserves nekünk, hogy ellened illy sok vétünk.

Esedezünk felsegednek, ne nézd sokságát vétünknek, gyarló fiait Adamnak, ne had birni az Sátánnak.

Sőt bocsásd meg bűneinket, minden jóban építs minket, és ez élet után veled, menyben lakásunkat enged. Vgy:

A L I V S

NEvét az nagy Vr Istennek, áldgyatok hűkereztyének nagy hatalmát rettegjétek, kegyes vóltát reméllyétek.

Aldot légy édes fő Papunk, ki könyörülél mi raytunk, fmagad értünk nagy kinokra, adád keserves halálra.

Távoztas tollunk tévelygést, minden hamis vélekedést,

adgyad tehesűnk nevedről, bátran igaz vallást hitből.

Erdemedet, téged kérűnk, kegyelmessé közöld velűnk,
és nyery Attyátul szentlelket, ki által vigasztaly minket.

Ved el rolunk haragodat, enged meg adosságunkat, mu-
tasd hozzánk jó kedvedet, szentely megminket népedet.

Enged meg nekűnk ezeket, hogy ez után életűnket, né-
ked szentelhesűk éppen, s-téged szolgálhassunk szépen.

A L I V S

Szent Igijét az Istennek, halgassuk hű kereztyének;
és magunkat a bűnöktől, óltalmazzuk mint a tűztől.

Mértékletesség eltűnket, és jámborság erkölcsűnket, ál-
hatatosság hitűnket, ékesítettse beszédűnket.

Minden gonoszt hátrahadgyunk, szűveinkből ki rekesz-
szűnk, hogy helt nálunk ne talállyon, az őrdög, és megh ne
csallyon.

Kiáltunk az nagy Istenhez, hanyat burulván székihez,
hogy könyörűllyön miraytűk, fejenként imigyen szólnunk.

Tégedet mi szent Vr Isten, sok bűnnel bántunk szűnte-
len, de nagy buzgó szűből kérűnk, hogy légy kegyelmes mi
nekűnk.

Emlékezzél meg mi rollunk, mert te teremted vagyűk,
nehagy bűnűnkben elvesznűnk, és őrdög torkában esnűnk.

Bocsásd megh mi bűneinket, hittel ajándékoz minket,
hogy nálad kedvessek legyűnk, országodban részesűllyűnk.

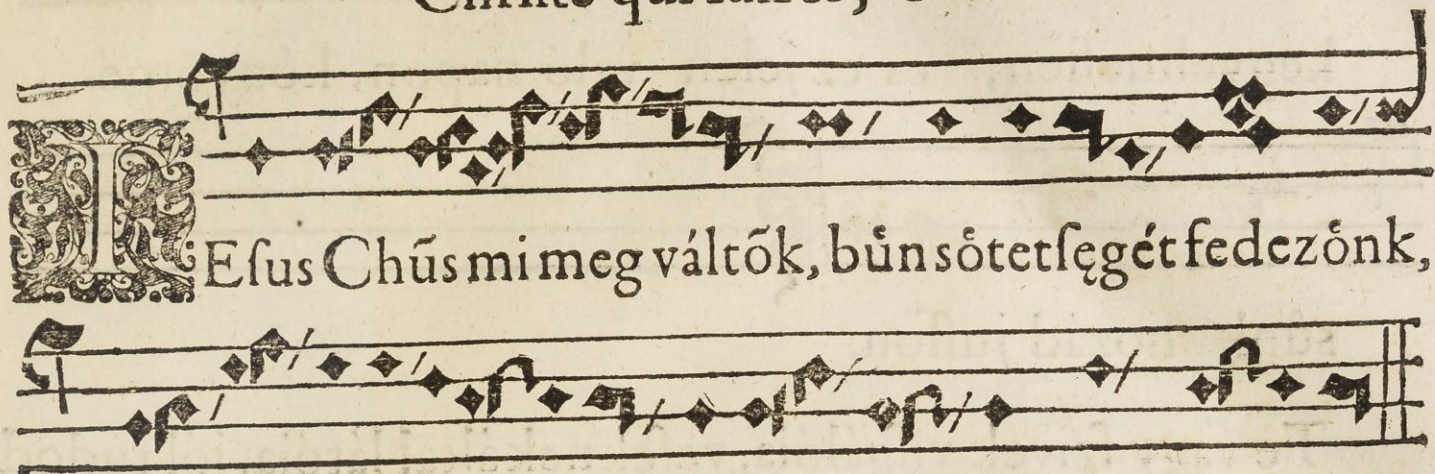
Enged meg nekűnk ezeket, hogy az egekben tégedet,
Sz: Fiaddal, szent Lélekkel, végh nélkül áldgyunk öröm-
mel.

Vgy légyen.

Alius.

A L I V S

Christe qui luxes, &c.

Iesus Chūs mi meg váltók, bűnsötetsegét fedezők,

te vagy igaz világosság, kérünk légy nekünk vidámság.

Oltalmaz minket ez eyel, takargas szent kezeiddel,
 hogy mi csendessen nyughassunk, és jó napra virradhassunk.

Bűnnek súlyfága mi raytunk, ne regnállyon téged ké-
 rünk, mindengonosz ellenségink, távoljarianak mi tőlünk.

Mi szemeink hael hunnak, sziveink rád vigyázzanak,
 hogy még álmunk-is sz. légyen, és aluvásunk néked kellyen.

őriz minket az Sátántul, gonosz ember szándékátul, ör-
 dőgi rutképzésektől, és szűbéli rettegéstől.

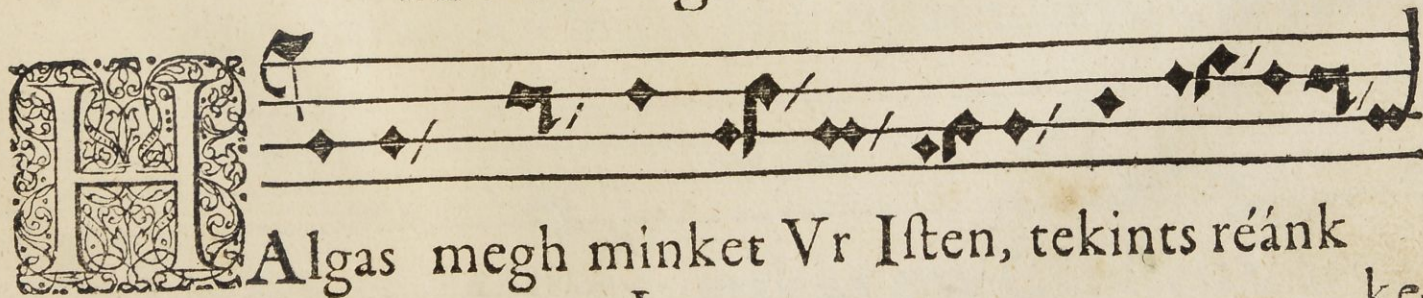
Ne feleits el édes Vrunk, hogy véredel meg váltattunk,
 és mi te szolgálid vagyunk, s-óltalmat csak tölled várunk.

Légyen dicsőség Atyának, és tenéked szent Fiának, az
 szent Lélek Vr Istennek, nekünk édes vendégünknek.

Vgy légyen.

A L I V S.

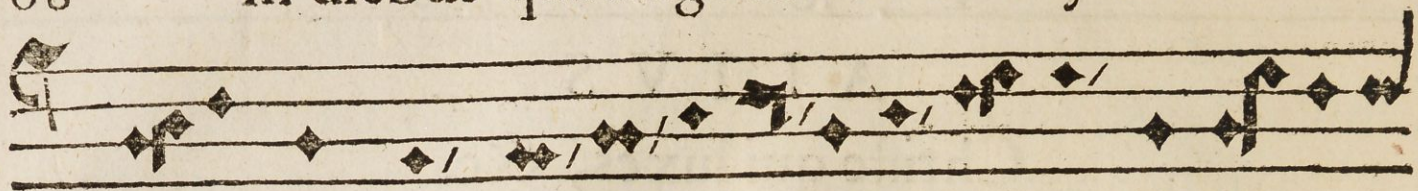
Audi benigne cond:

I Algas megh minket Vr Isten, tekints réánk

I 2

ke-

kegyelmessen, és ez jelen való napon, könyörgé-

sünk hozád jusszon.

Te vagy szivek vizsgálója, veséknél által látója, jól tudod gyarló voltunkat, és sok fogyatkozásunkat.

Ellened igen vétkeztünk, de légy kegyelmes minékünk, mert mindnyáian el kel vesznünk, ha ingyen jól nem tész velünk.

Emlékezzél meg mi rólunk, mert te teremted vagyunk, dicsőséget szent nevednek, kérünk ne adidegennek.

Vedd elrolunk bűneinket, öregbíts bennünk az hitőt, hogy mi jó gyümölcsét annak, teremtsünk néked Atyánk-nak.

Igy tégy velünk szent háromság, kitől árrad minden jó-ság, hogy az te szent országodban, részesüllyünk örök jók-ban.

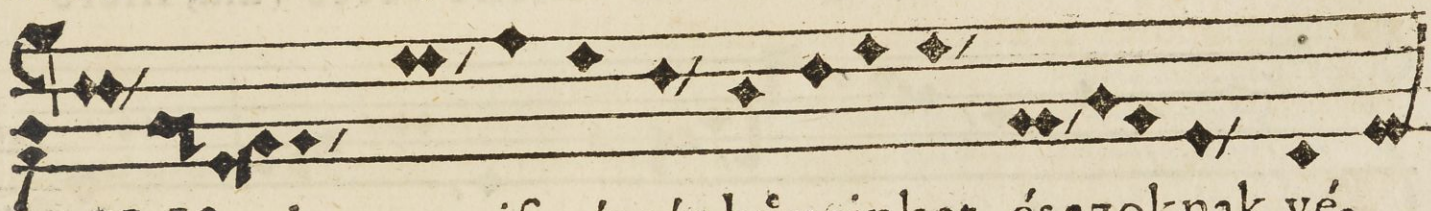
Vgy légyen

PROSA

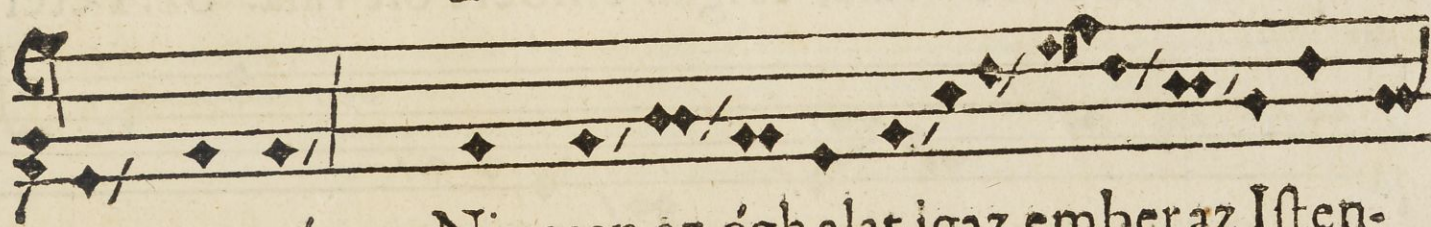
POENITENTIALIS, TAM DIE-
BUS QUADRAGESIMALIBVS, QVAM TEM-
pore administrationis Cœnæ, Imo quovis tempore canenda.

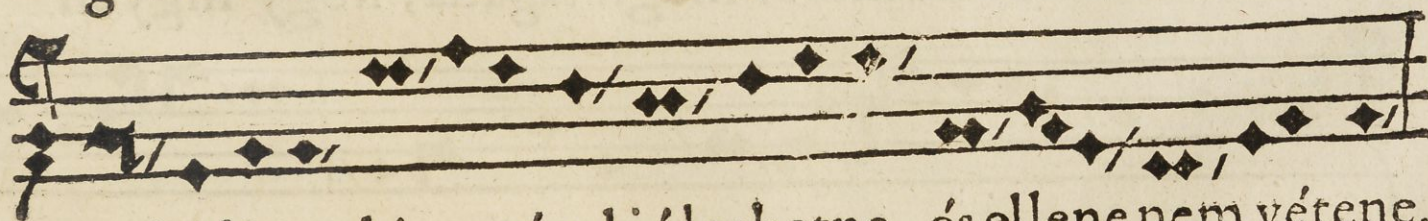
AGy siralommal foházkodgyunk, az nagy

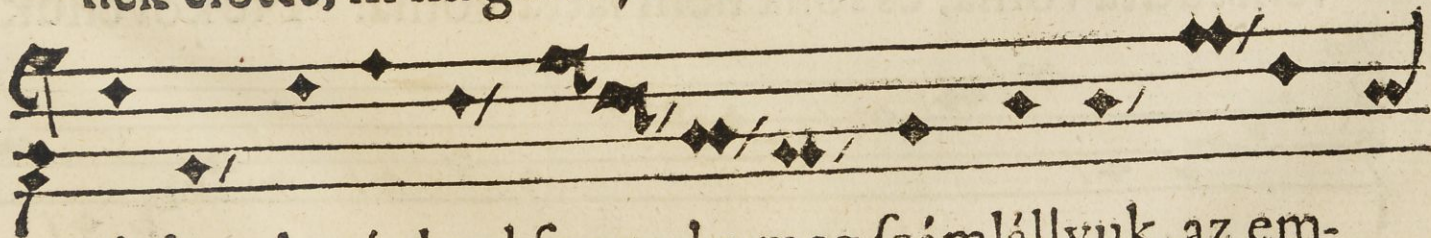
Vr Istenhez megismérvén bűneinket, és azoknak vé-

get vetvén. Nincsen az éghalat igaz ember az Isten-

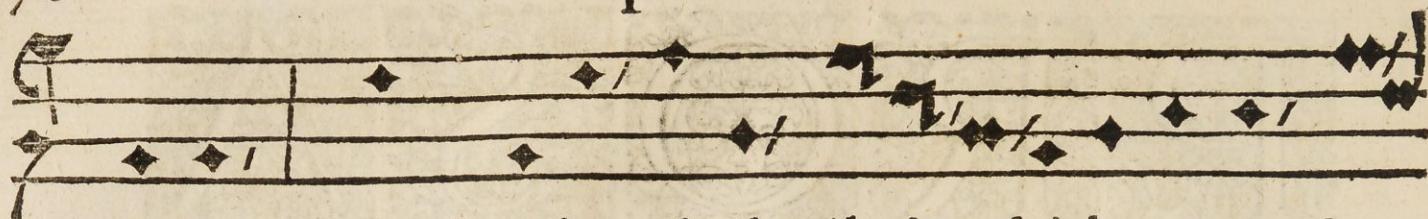
nek előtte, ki magával jól tehetne, és ellene nem vétene.

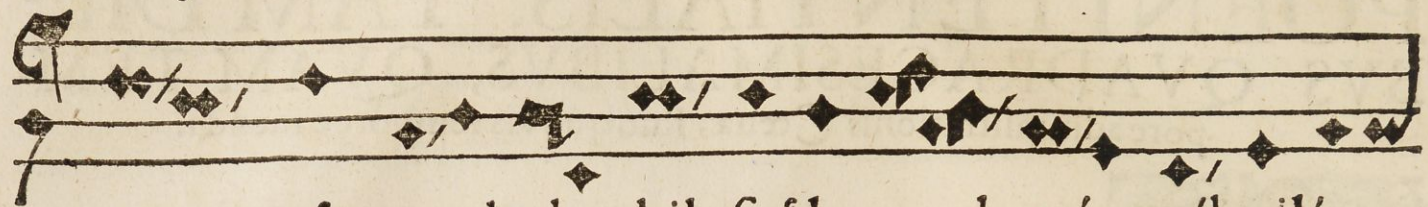
Adam Atyánktul fogva ha meg számlállyuk, az em-

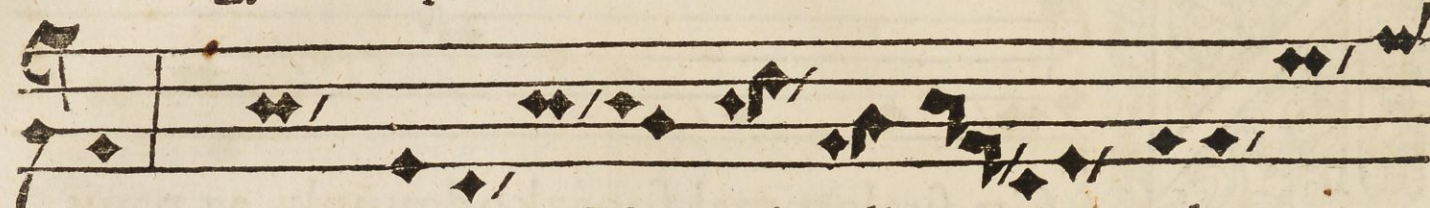
bert bűnben talállyuk, csak az egy Christust el ki vá-

laztyuk. Mindenek méltók voltak az kárhozatra, és

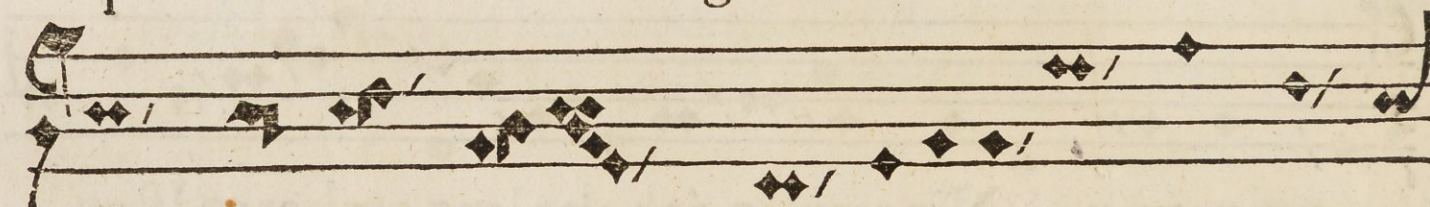
az nagy tűzes pokolra, kik születtenek ez árnyék világ-

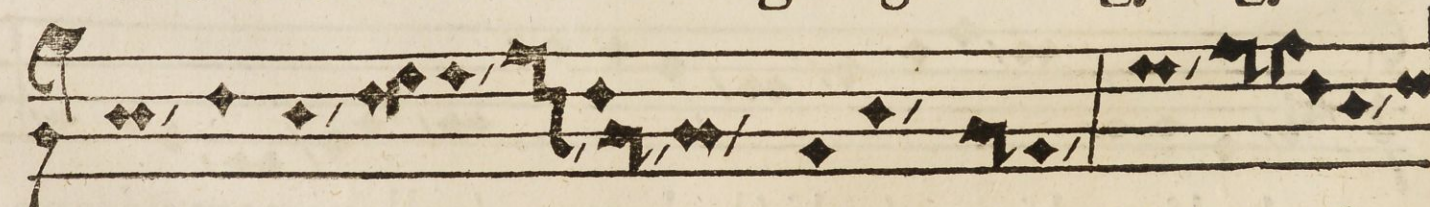
ra. Szent David az Istennek ellene vétet vala, mert

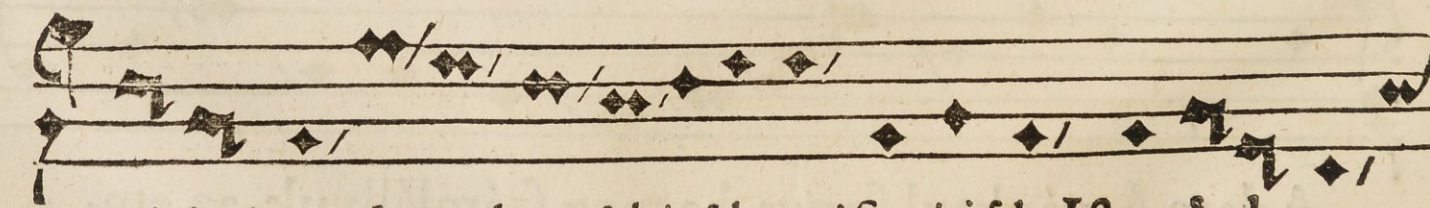
paráználkodot vala, és igaz embert ölt vala. Sz. Peter

az Christust háromszor megh tagadá, hogy ingyen

lem tudta volna, és soha nem látta volna. Neköveffük

vétkeket, de csak az ő hitőket, ismérjük Istenünket,

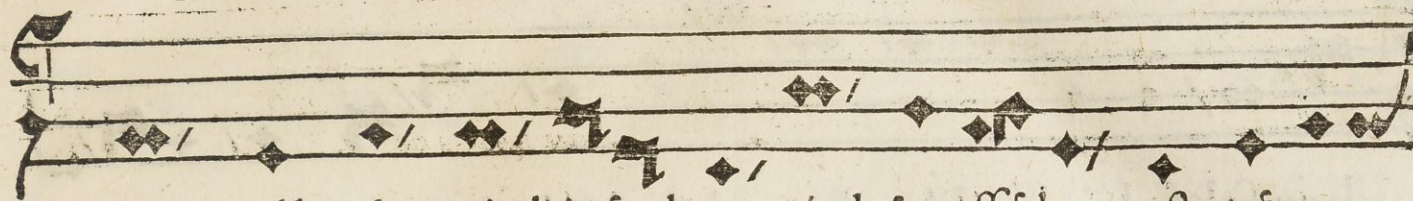

meg bocsáttya bűneinket.

Nagy

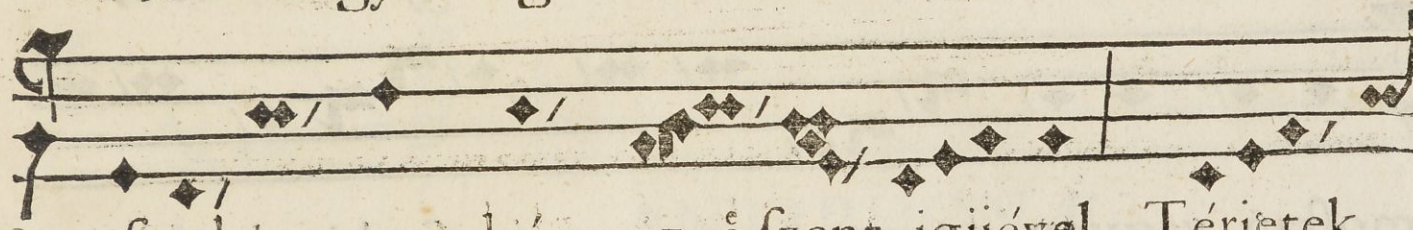
Nagy szép szóval hi minket, hogy el vészí büneinket,

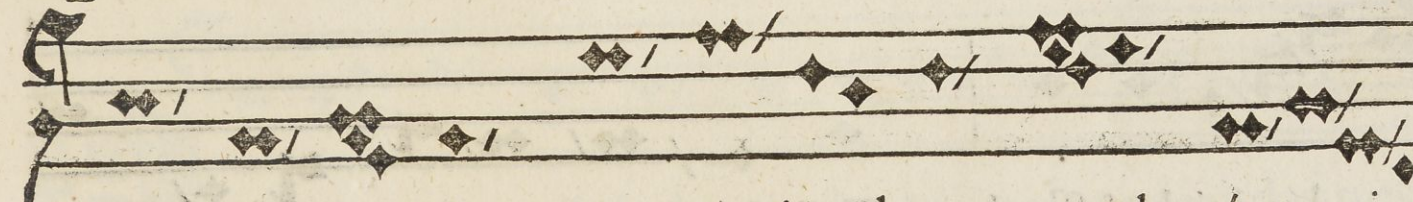
csak vallyuk mi hitünket, és kövessük mesterün-

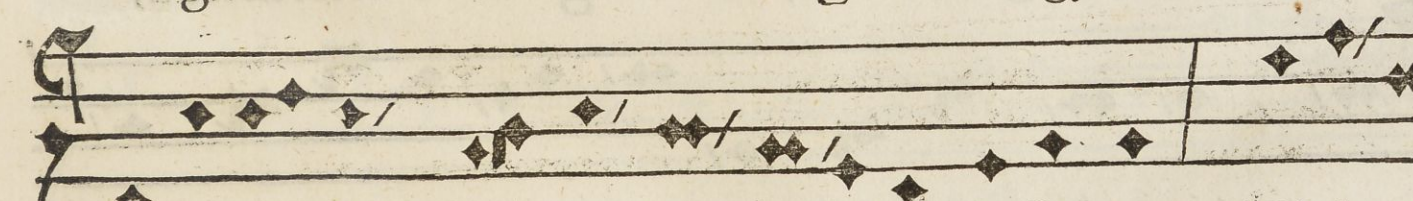
ket, Ki nagy sok igérettel, kínál az örök élettél, és vi-

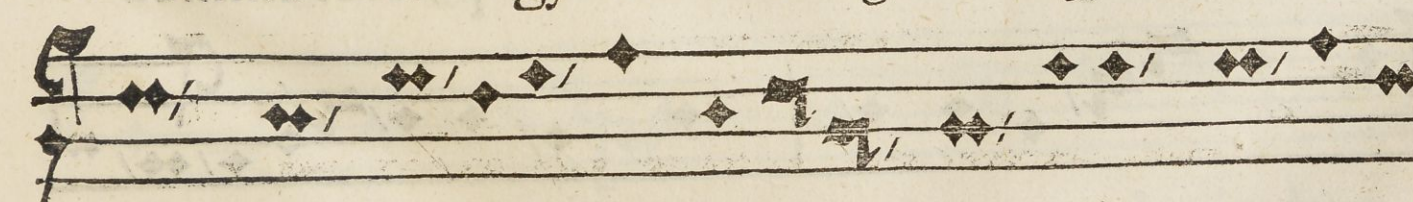
gasztal ezt mondván, az ő szent igijével. Térjete

meg én hozzám, mert én irgalmas vagyok, és az ti

bűneiteknél, nagyob az én irgalmasságom. Elek

ugy-mond én örök mindenható nagy Isten, nem a-

karom senkinek velze-

del-

delmét kárhozattyát. Valamikor én hozzám az em-

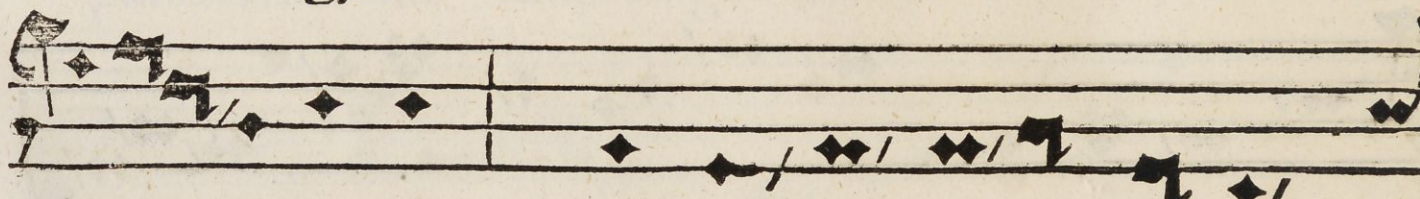
ber fel foházkodik, és az bűnből ki térend, arról

megh nem emlékezem. Mostan vagyon az űdő,

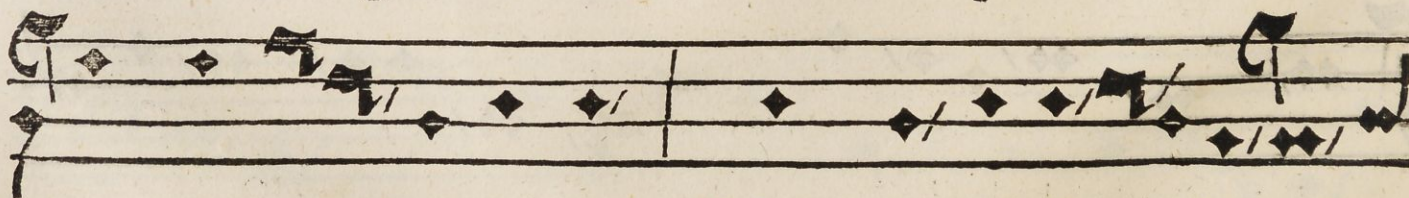
mostan vagyon az ora, mert ez után senkinek nem

adatik idu ősséggh Térjünk megh az Christushoz,

mi édes megh váltónkhoz, Es lelki pásztorunkhoz

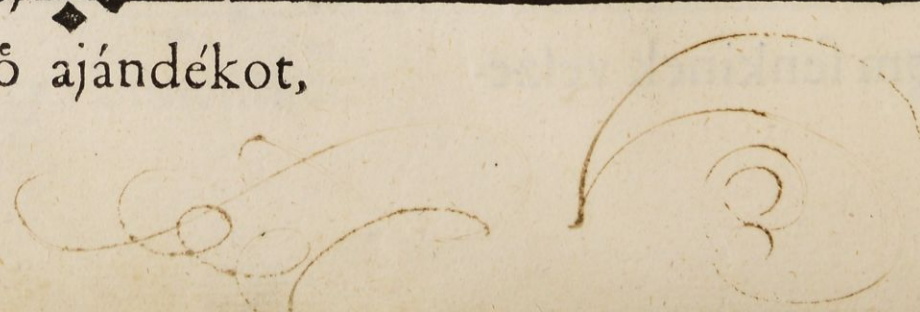

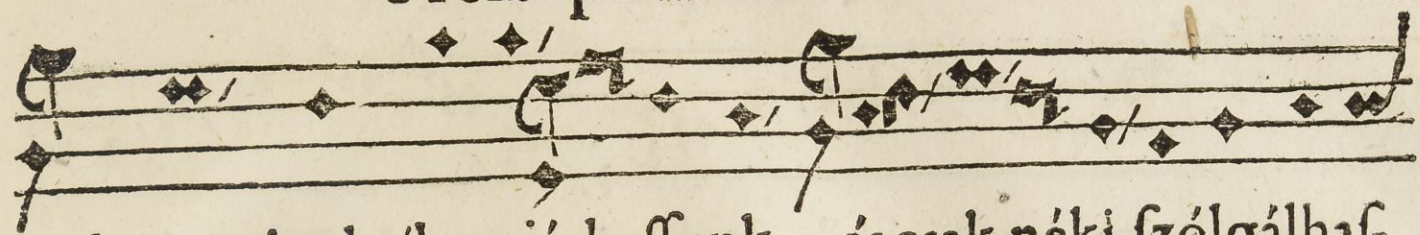
menyországgi Vtunkhoz. Kérjünk hitőt ő tőlle, és

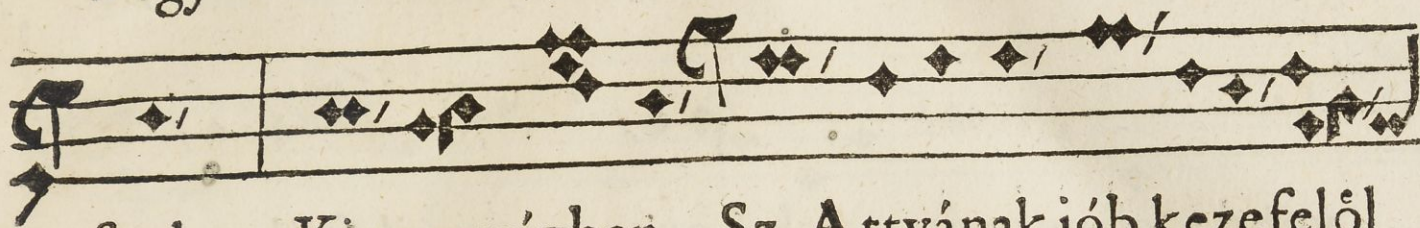
jó cselekedő ajándékot,

hogy

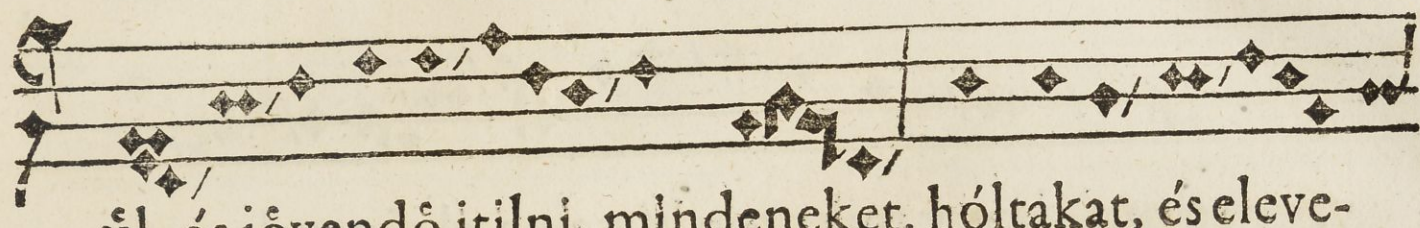

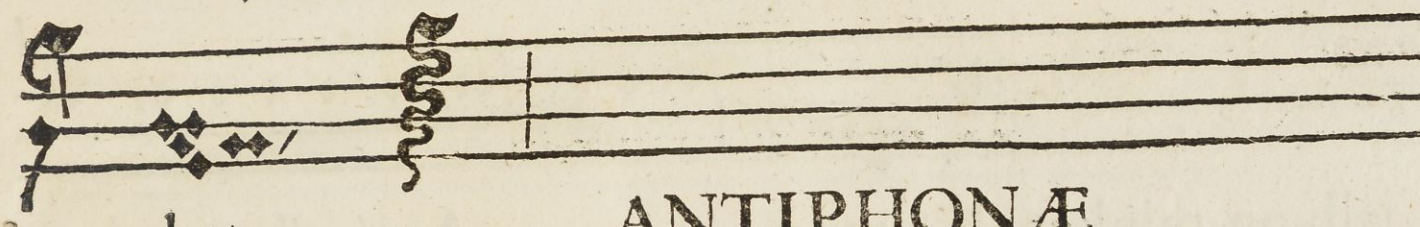
hogy kedvében járhaſſunk, és csak néki ſzolgálhaſ-

funk. Ki menyégben Sz. Attyának jób kezefelől

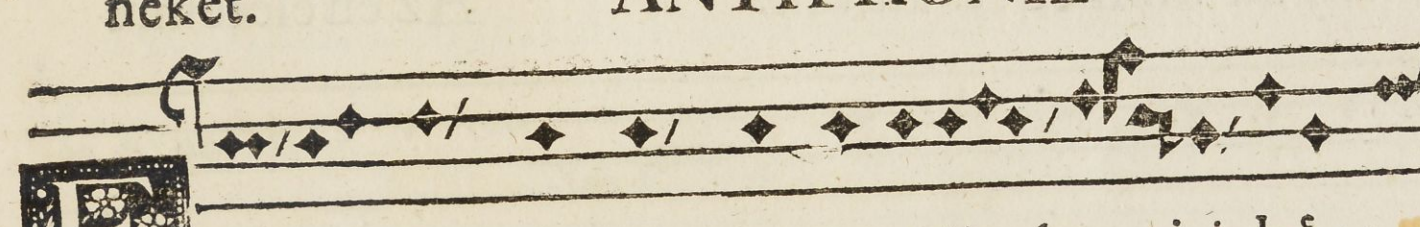

ül, és jövendő itilni, mindeneket, hóltakat, és eleve-

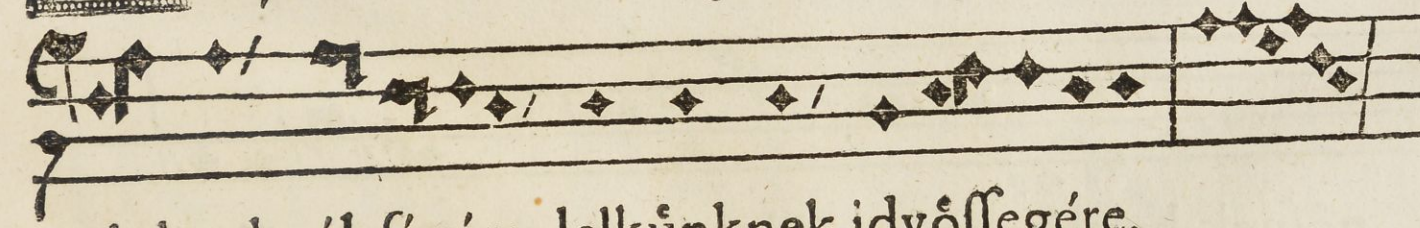
neket.

ANTIPHONÆ

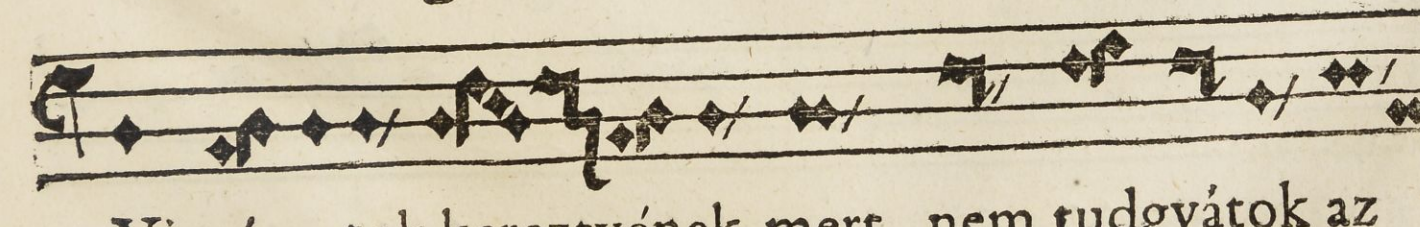

E

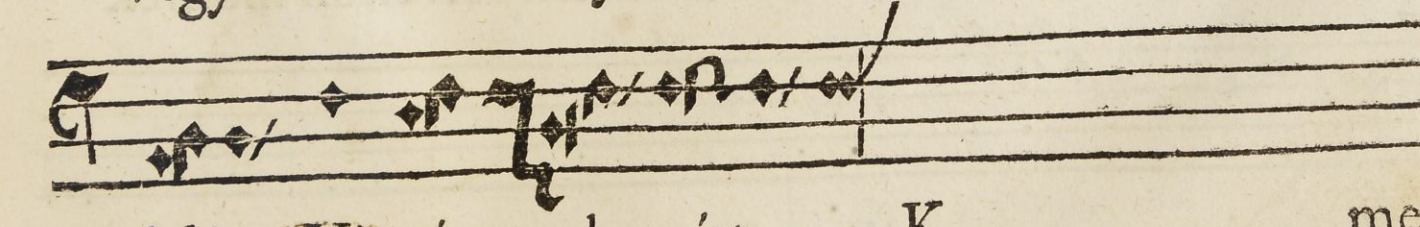
L jötte nek nekünk pœnitentiának napjai, bűne-

inknek váltságára, lelkünknek idvőſſégére.

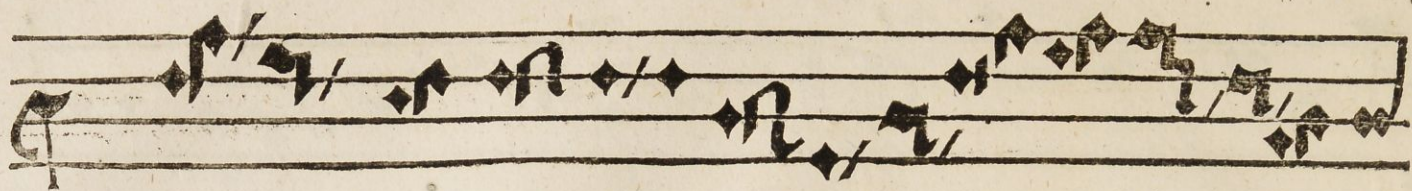
Vigyázzatok kerezyének, mert nem tudgyátok az

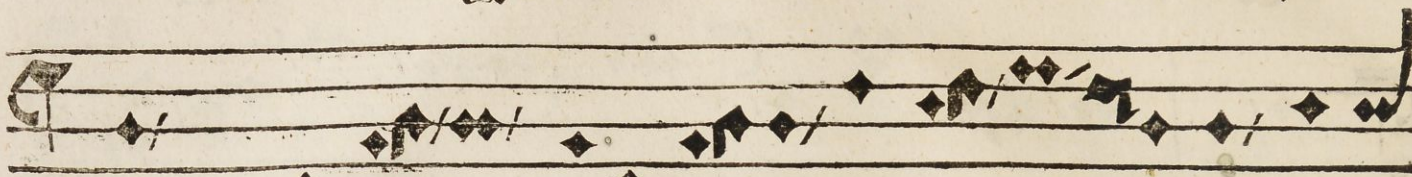
űdöt; Vigyázzatok azért,

K

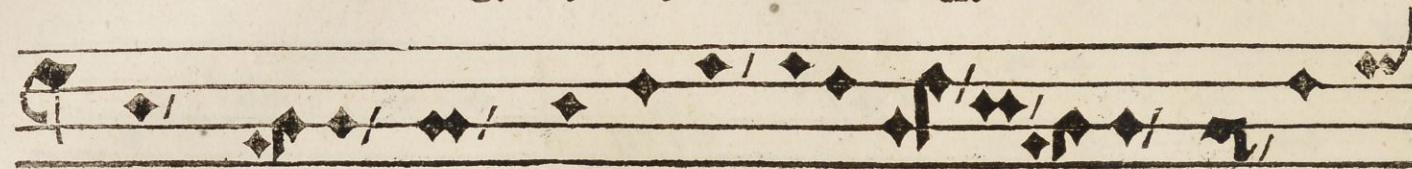
mert

mert nem tudgyátok, mikoron az Vr Isten eljő-

vend: estve vagy eyfelykoron, avagy tikszókoron, a-

vagy reggel, hogy mikoron hirtelen eljövend, ne ta-

lállyon minket el aluván.

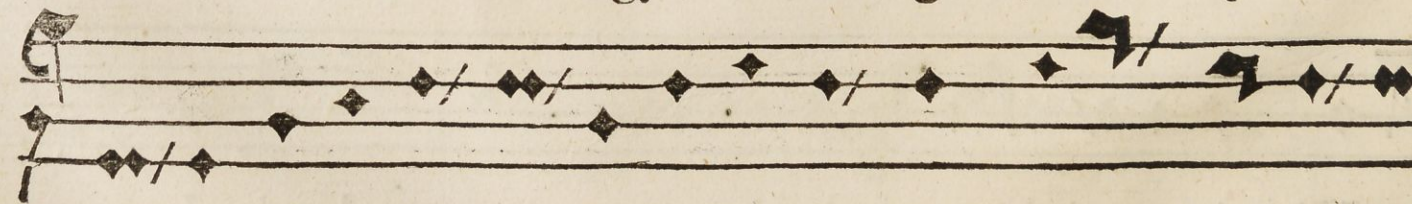
Az én életemre

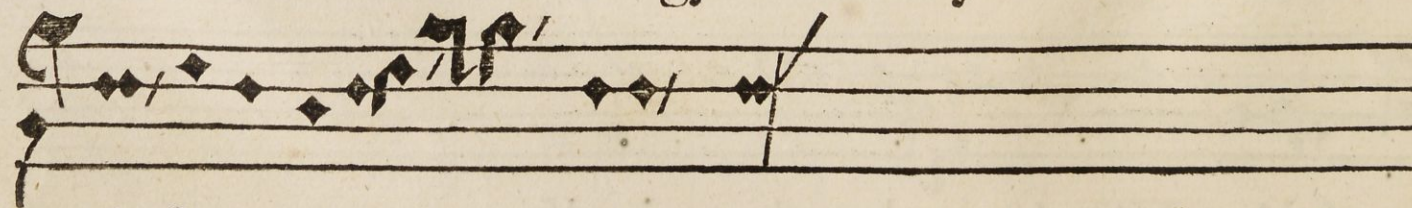
eskűszöm, ugy mond, az Vr Isten, nem akarom az bű-

nősnék halálát, de hogy inkább meg térjen és éllyen.

Ha embereknek és Angyaloknak nyelveken szólnék

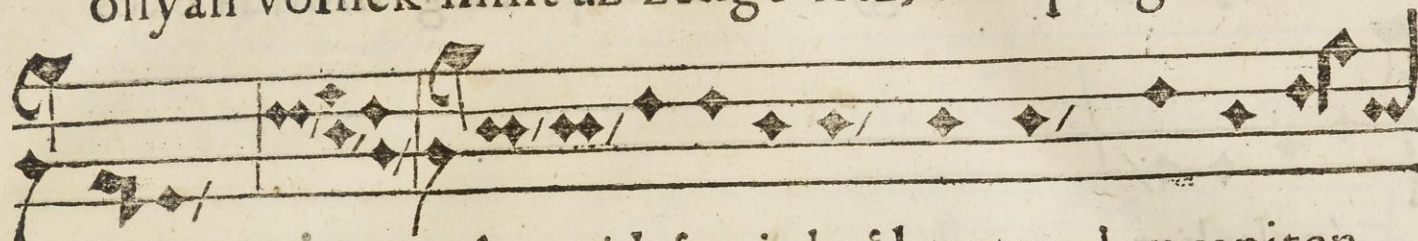

de szeretetem nem vólna,

ollyan

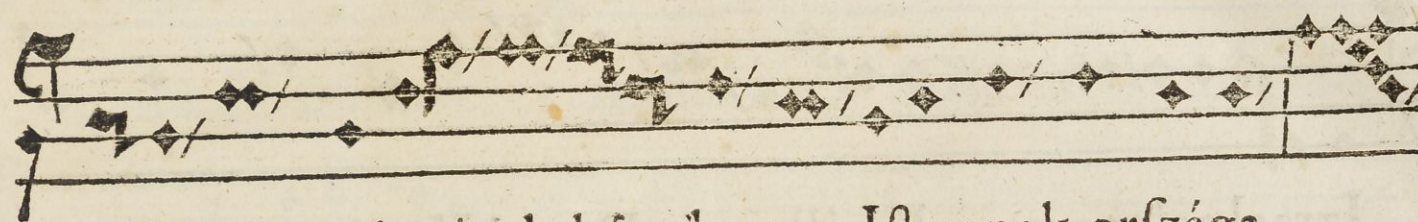

ollyan vólnék mint az zengő értz, és az pengő czim-

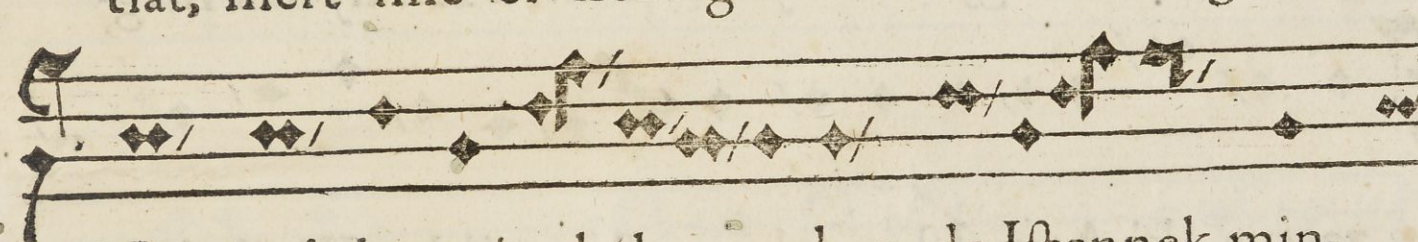

balom

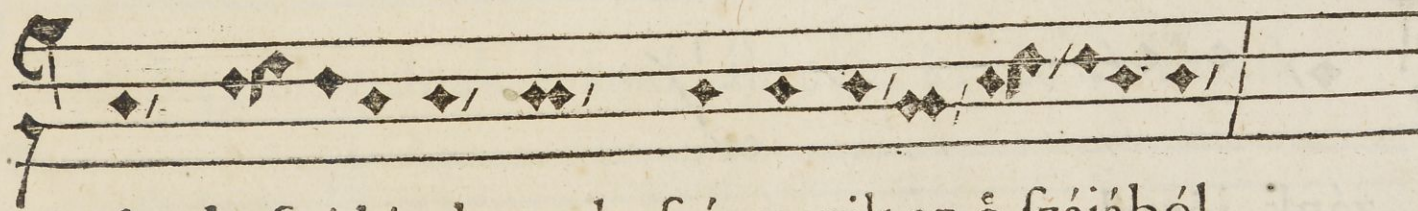
Az mi bűneinkről tartsunk pœniten-

tiát, mert imé el közelget az Istennek országa.

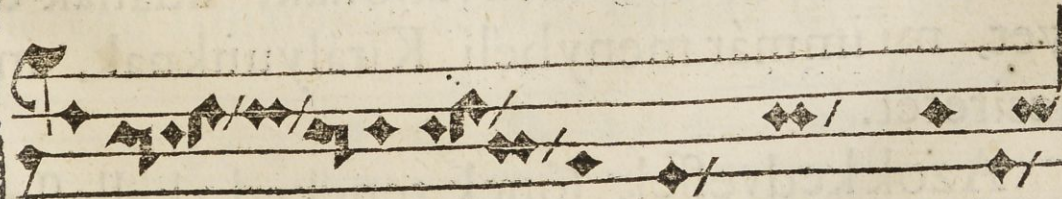
Nem csak kenyérrel él az ember, de Istennek min-

den beszédével, mely származik az ő szájából.

IN DIE PALMARVM

Introitus Theodulphi Episcopi.

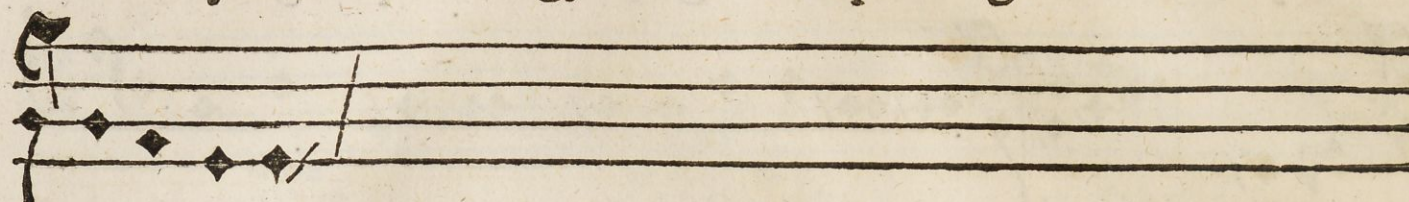
icsőség, és dicsiret te néked, meg váltó

K 2

Ki-

királyunk, kinek gyermeki szép sereg monda ékes

énekeket.

Izraelnek te vagy Királya, és David Királynak mag-

zatty, ki Atya Istennek nevében, áldot Király hoz-

zánk jöttél.

Menyországnak szent serege, menyégben dicsírnek tégedet, és ez földön való emberek, és minden teremtet állatid.

Sidóságnak serege, Pálmákkal jövének elődben, azért mi is dicsiretekkel, ielen vagyunk most előtted.

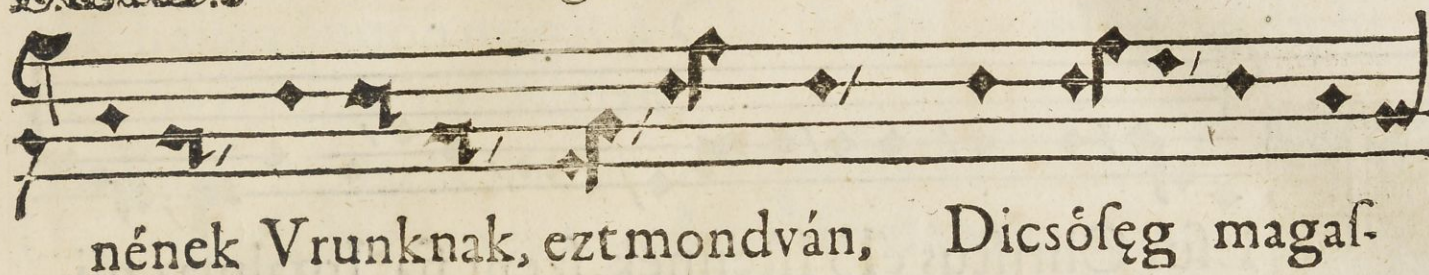
Az Sidók tenéked kinvallónak, adának dicsiretnek jegyet, mi immár menybéli Királyunknak, mondunk ékes dicsiretet.

Azok kedvessek lőnek tenéked, kellesek mi dicsirerünk-is, oh kegyelmes király Christus, kinek minden jók kellenek.

ANTIPHONÆ.

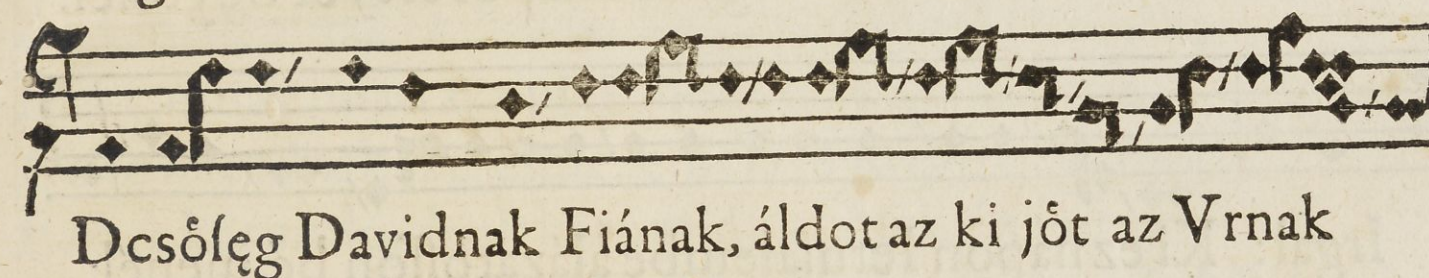
Sldóknak serege vinek olayfa ágat, eleiben me-

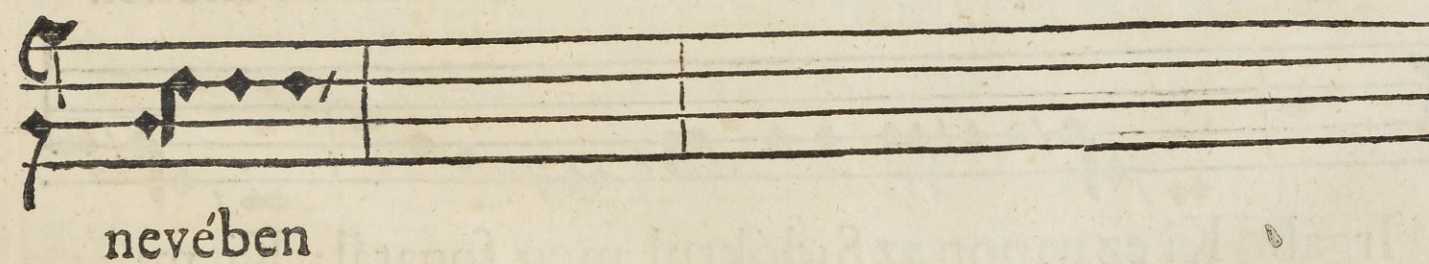
nének Vrunknak, eztmondván, Dicsőség magas-

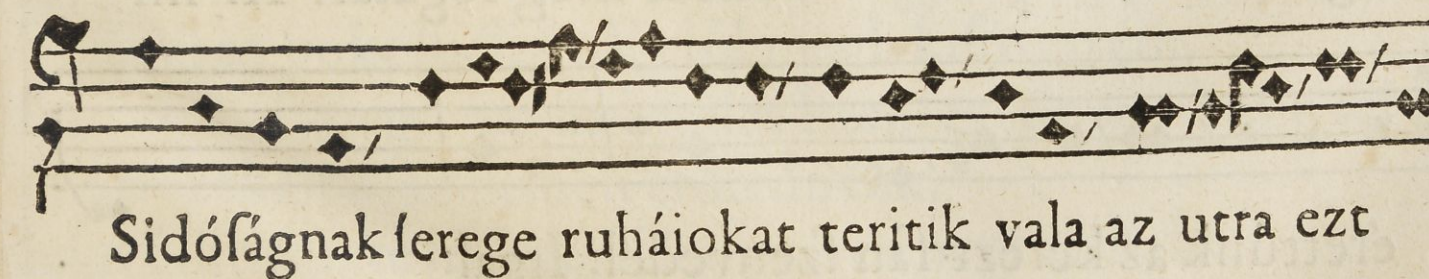
fágban.

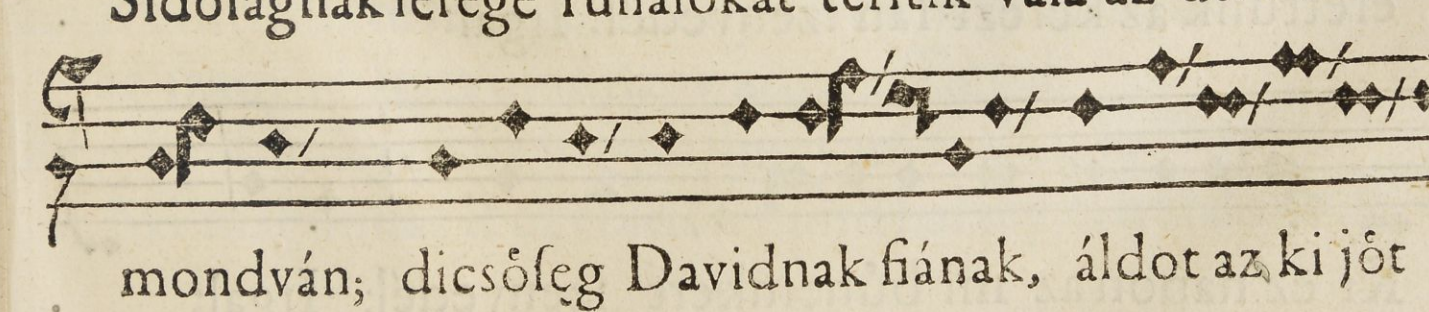
Dicsőség Davidnak Fiának, áldot az ki jöt az Vrnak

nevében

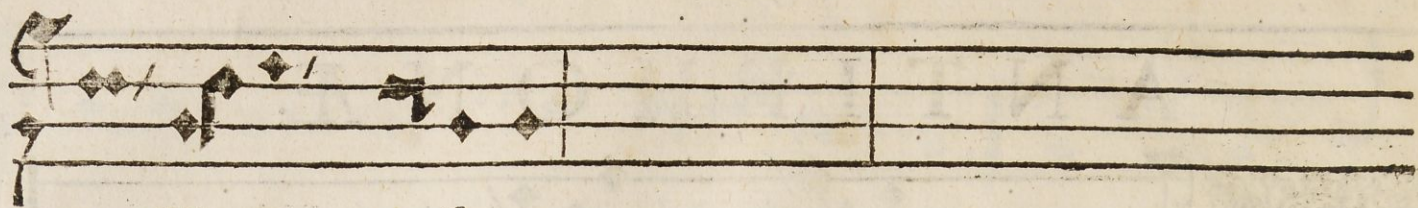

Sidófágnak serege ruháiokat teritik vala az utra ezt

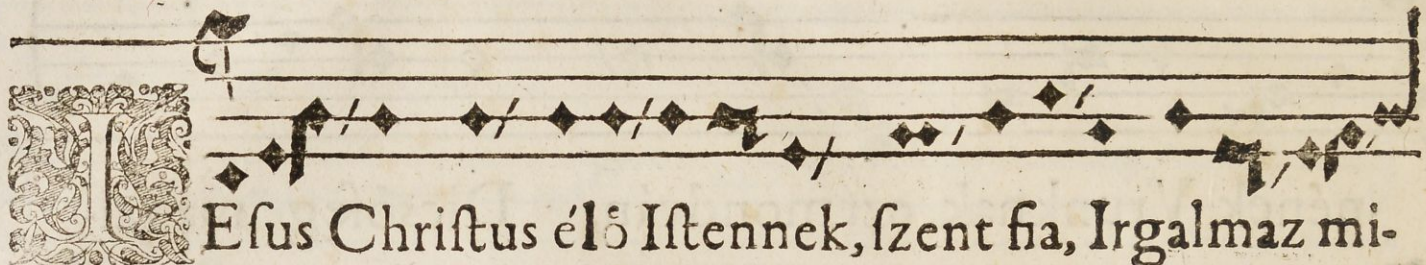
mondván; dicsőség Davidnak fiának, áldot az ki jöt

RESPONSORIVM

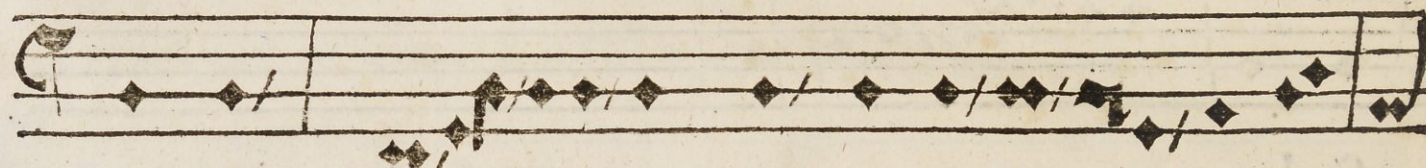

az Vrnak nevében.

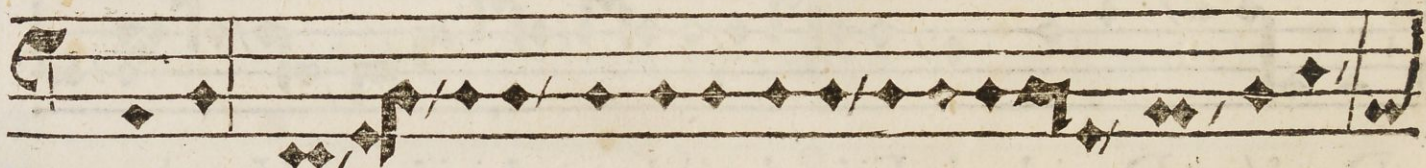
RESPONSORIVM.

Iesus Christus élő Istennek, szent fia, Irgalmaz mi-

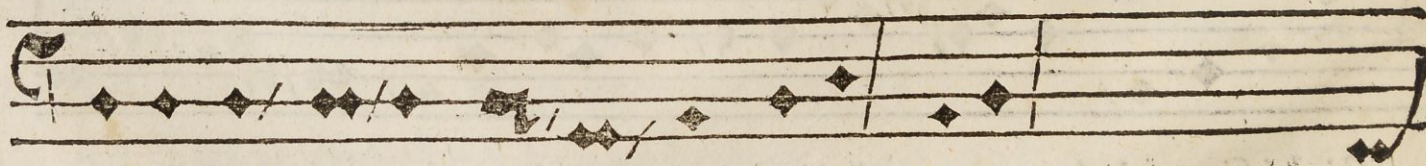
nékünk. Kimerítettünk negyven napot éseyet böytőlél:

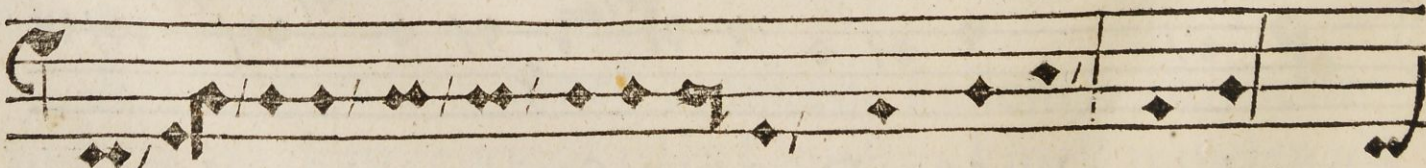
Irgal: Ki ez napon Ierusalembe aláztatosszon bé menél:

Irgal: Ki ez napon az Sidóktul meg fogatál: Ki mi

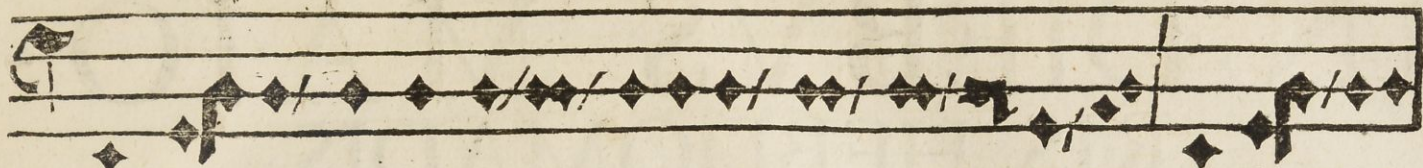

érettünk az kerezt fán szenvedél: Irgal:

Ki ez napon az mi bűneinkért szenvedél: Irgal:

Dicső-

Dicsőség Atyának és fiának, és sz. lélek Ist: Iesus C.

VERSICULI.

Meghaláza önnön magát à Christus Iesus: mind haláligh:
Az keresztfának: haláláiglan.

Az Vr Isten parancsolt: az ő angyalinak te felőlled.

Hogy megh őrizzenek tégedet: Minden utaidban.

Az Istennek igazsága: környekez minket paisul.

Es semmit ne félyünk: az éjeli rettegeésektől.

Esedezzel érettünk Vr Iesus Christus: sz: Atyádnak előtt.

Hogy bűnünket megh bocsássa: és végyen az ő kedvébe.

Az Christushnak sz: halála: lön idvőségünknek árra.

Mert annak miatta: ny lék menyörizágh kapuia.

Az te házadnak szerezme: emészte megh engemet.

Es à te káromlóidnak káromlói: esének én raitam.

Az Vr Isten ő egyetlen egy fiának nem kedvezé: Alleluja.

Hanem mindenekért atta őtett; Alleluja.

BENEDICAMVS.

Iesus Christus ki mi értünk negyvő napiglan bőitelél:
és az pokolbéli őrdőgtől megh kifirtettél.

Igy akarád megh tartani ereiet Istensegednek; hogy mi-is
mindezek által, az hitben erősednénk.

Iesus Christus te felséges Király lévén nem utálád:

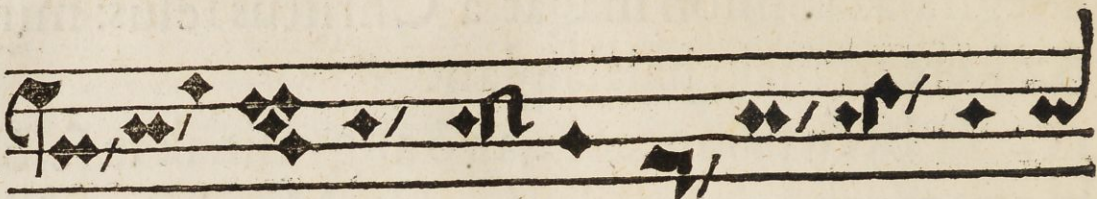
az szamár hátára űlni, nagy alázatossággal.

Ki mi nekünk példát hagyál, hogy mi-is alázatossan:

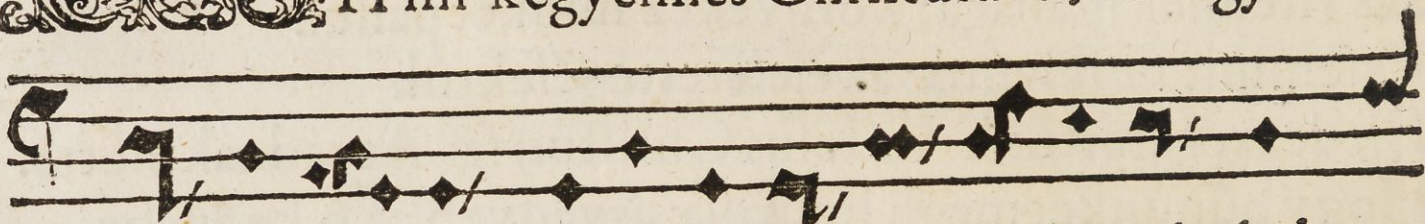
Mi magunkat it ez földön mind haláligh, hordozzuk.

IN DIEBUS MAIORIS HEBDOMADIS.

H Y M N V S.

H mi kegyelmes Christusunk, ki vagy né-

künk igazságunk, békeségünk és válttságunk, kel-

lyenkérünk imátságunk.

Mi szivünket kegyes Isten, igaz hitben reménységben,
kiváltképpen erősítsd, hogy bizhassunk csak tebenned.

Te Isteni jóvóltodat, ismérhessük hatalmadat, mellyet
hozzánk meg mutatál, mikor értünk áldoztatál.

Csak egyedül ez világnak, vifeled terhét bajának, ny-
rél nekünk idvőséget, és menyei örökséget.

Azért ily nagy szerelmedért, kérünk ne vessel bűnünk-
ért, ne vehessen elleniségünk, dúheséggel, erőtraytunk.

O mi irgalmas királyunk, és győzedelmes hadnagyunk,
hozzád hitből folyamodunk, tudgyuk meg nélségycnedünk.

Kérünk ily nehézigyünkben ne adgy ellenségh kezében,
ne veld bűnünket elődben, végy bé inkább kegyelmedbe.

Ke-

Kerelttyéni egyességbē, nevednek szentelésébē, sz: igidnek értelmében, tarts meg minket mind végiglen.

Birjad lelki országodat, véreden vött jószágodat; hogy ez firalom völgyében, legyünk csendeszek szivünkben.

Adgy állandó egesseget, lelki testibékesseget, hogy meg futván itt az pályát, vehessük el az Coronát.

Dicsirteffel áldot Isten, ki minket könyörgésünkben, meghalgatz nagy kegyelmessē, és részeltecz mindezekben.
Vgy légyen.

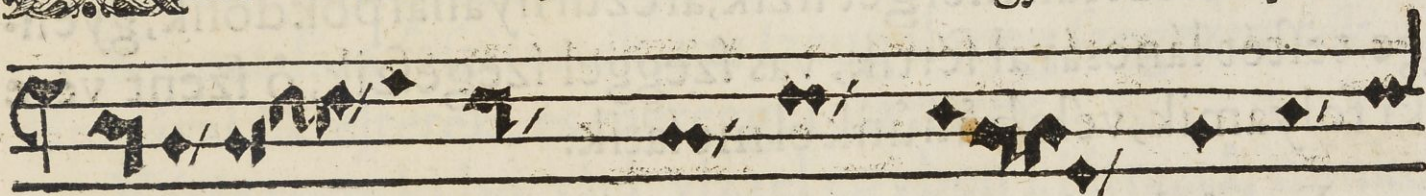
A L I V S:

FORTVNATI EPISCOPI.

Pange lingua gloriosi, &c.

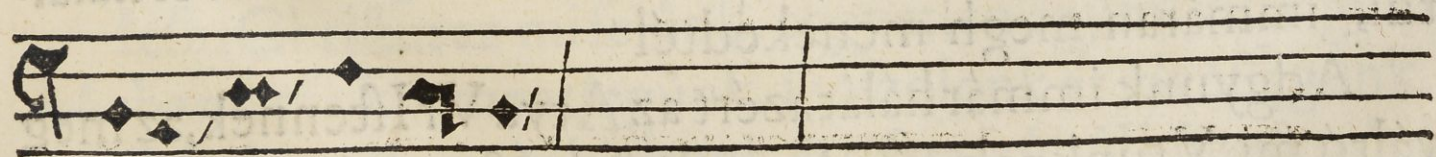
Er hirdessük, mi Vrunknak, nagy dicső bay vi-

vását, és mondgyuk meg szent halálát, mondgyuk

meg diadalmát, mint áldozot és meghrontot pokol-

béli nagy hatalmat.

Ez világnak teremője Adamon szánakozék, ki az almá-

L

ban

ban mikor evék, az halálban béesek, Christus néki igirteték,
Adam ott meg bátorodék.

Igy kel vala ennek lenni, hogy mi lelkünk idvözülne,
mert az ördög csalárd sága, minket bűnben béeyte, de Chri-
stusnak szent halála, minket onnét ki mente.

Mikor azért az údónek el jöve tellyes volta, születék szűz
Mariátul, mint az Atya meg mondta, ez világnak megh vál-
tója, és meg szabadítója.

Sir az Iesus az nagy hidegben tétetvén jászólban, takar-
gattya szűz Maria szent tagait posztóban, kezét lábát bé po-
lálván, Bethlehemnek Városában.

Mikor Iesus immár harmincz három esztendősvólna, és
Attyának akarattyát, bé tölteni akarná, magát adá az nagy
kinra, bűnös népnek válttságára.

Az kereszt fán mérget iszik, arczul nyállal pökdősik, gyen-
ge testét láncsával fértik, vas szeggel szegezszik, ő szent vére
ki folyamik, véle bűnünk elmosatik.

Ezt érdemlék mi bűneink, hogy Christust megh kinza-
nák, mert így fordula el rolunk terhe Isten átkának, és így le-
heténk viszont, örökősi menyországnak.

Bűnös ember ha ezt hiszed, hogy te éretted jött el, és te
éretted öletet meg, halálból támadt fel, te az bűntől és halál-
tul, immáran megh menekedtél

Adgyunk immár hálát azért az Atya Vr Istennek, az meg
váltó mi Vrunknak, és szent Lélek Istennek, dicsiret lé-
gyen Vr Isten néked kegyes éltetőnknek.

Vgy légyen.

ALIVS

A L I V S.

Theodulphi Episcopi Aurelianen:

Vexila regis.

meg váltattunk.

Mert az Christus keresztfára, értünk mene nagy halálra,
 hogy bűnünknek lenne arra, azt felvevé szent vállára.

Kerezt fára feszítették, vas szeggel meg szegezgették, az
 láncával öklelteték, és méreggel itattaték.

Vérét rayta ki bocsátá, vízzel egyben kiáraztá, minket
 azzal meg tisztita, és lelkünkben meg orvosla.

Ezt szent David lám megirta, hogy Christus fán ország-
 lana, rayta halált meg rontaná, az ördöggel bayt meg vina.

Az ördögöt és meg győzné, az nagy poklot, ő meg tórné,
 embereket meg mentene, és menyországban be vinné.

Iesus Christus az mifejünk, eggyetlen egy mi váltságunk,
 közben járónk és mentsegünk, szószólónk és idvősségünk.

Mostan te hozzád kiáltunk, és tiszta szűből könyörgünk,
 bocsáld meg az mi bűnünket, és add meg idvősségünket.

Dicsőség néked Vrunknak, mi mennyei királyunknak,
 örök élet foglalónknak, és abbabé iktatónknak.

Vgy lé:
ALIVS

A L I V S.

Iam ter quaternis trahitur.

Mostan eljöttek az údók, mikor meg jelent

mi-nékünk az igazságnak ő napia, Istennek jó akarattya.

Mostan hitnek igijében, szívünk erőssedve légyen, hogy az őrdög meg ne csallyon, hitben meg ne tántorítson.

Légyen fegyverünk tisztaág, ez életbéli józanfágh, mellyel ellenséget tőlünk, mindenkor melzsze űzhetünk.

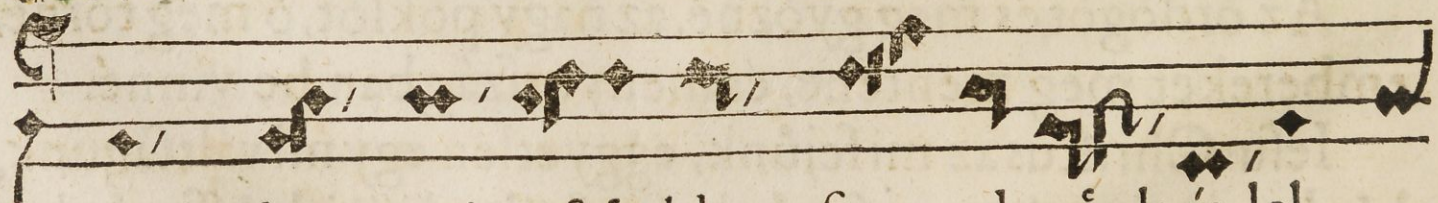
Es az tobzódás testünket, ne terhelje meg elménket, hanem vigyázzunk azokra, mellyek utak menyországra.

Dicsiret légyen Atyának, és egyetlen egy Fiának, ezeknek ayándékának, az dicső szent háromságnak. Vgy lé:

A L I V S.

Inden mi szenvedésinknek, idei már eljötte-

nek, hogy mi testünkben szenvedgyünk és lel-

künkben tiszták legyünk.

Hogy

Hogy az el veszet helyünket, meg talállyuk életünket,
magunkat az igaz hitben, foglallyuk szent erkölcsökben.

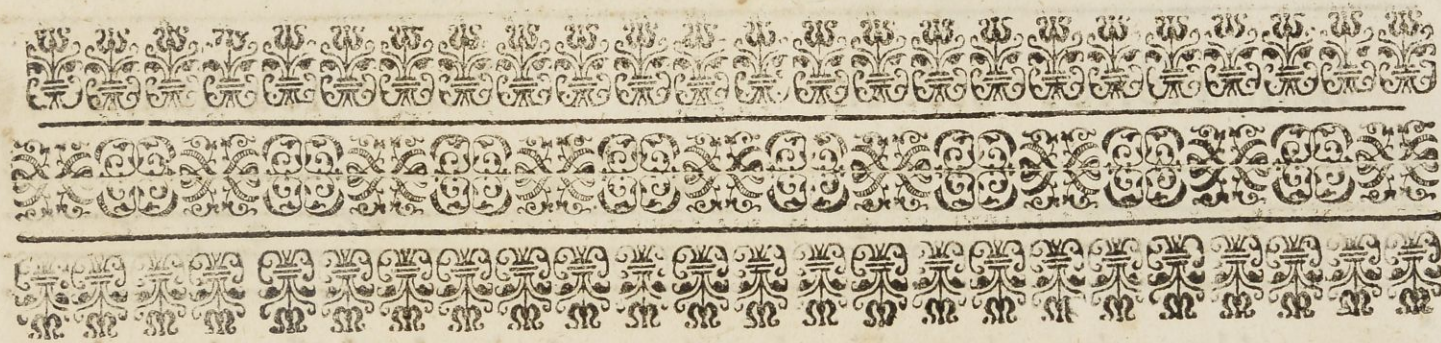
Vr Isten tégedet kérünk, légy segítséggel minékünk,
hogy jobbithassuk magunkat, követhessük szent utunkat.

Mindaz elmult bűneinktől, s mind penig az jövődök-
tól, mellyekre haylandók vagyunk, általad meg szabadullyuk.

Hogy minden mi bűneinktől, megh szabadulván nagy
szentül, te hozzád Atya Vr Isten, vágyódgyuk fel az egekbe.

Engedgyed nekünk ezeket, szent fiadért, az ki minket,
ingyen olly igen szeretet, hogy mivelünk egyesedet.

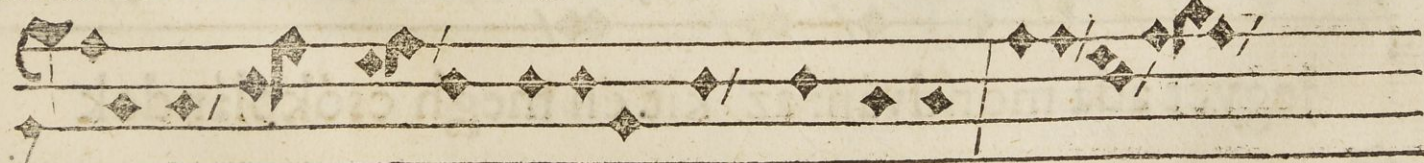
Vgy légyen.

ANTIPHONÆ.

Encs megh minket Vr Isten, minden ellen-

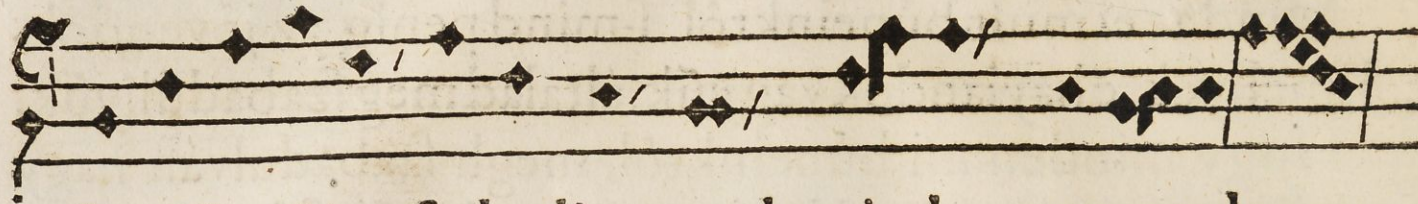
léginktől, kiknek cselekedetek hamisságh.

L. 3

Aldot

Aldot Vr Isten segély megh minket, és te nevednek

dicsőségéért, szabadics megh minden gonoztul.

Megh oszták ő kőztök az én ruhaimat, és az én ru-

hámra sórsot vetének.

Nagy lok hamis

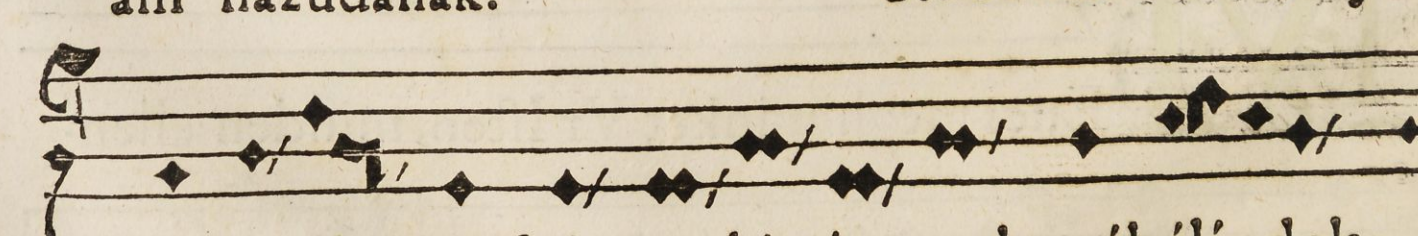

tanúk reám támadának, és az ő kedvek szerint ré-

ám hazudának.

Sidóknak Iudás, illyē

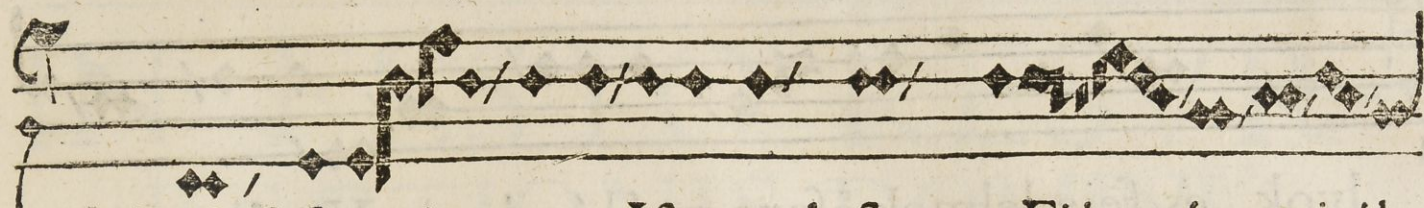

jegyét ada mondván: az kit én megh csókólandok

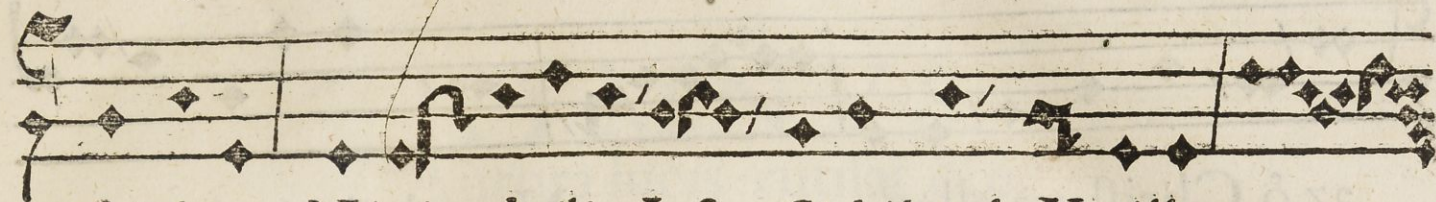

az à Christus fogyátok megh ötet.

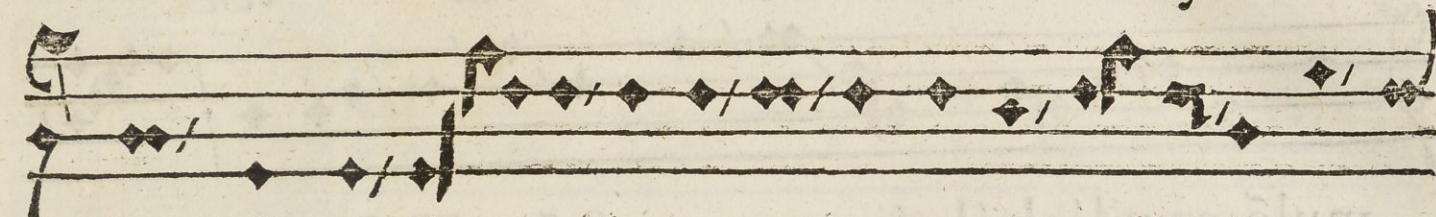
Meg

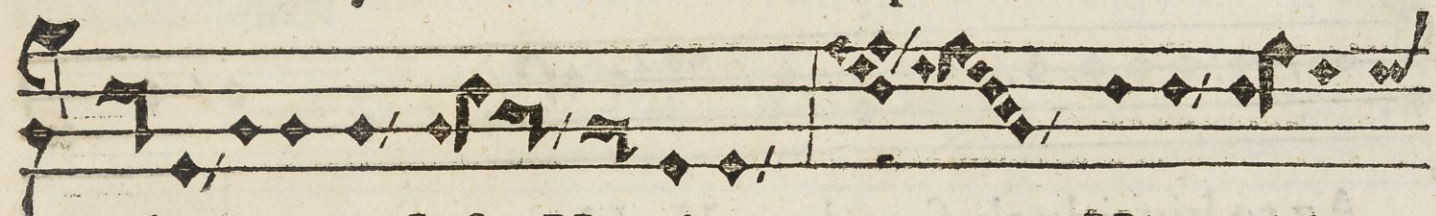
Megh feszítvén atya Istennek szent Fiát, és ezt írák

feiehez: Názáretbéli Iesus, Sidóknak Királlya.

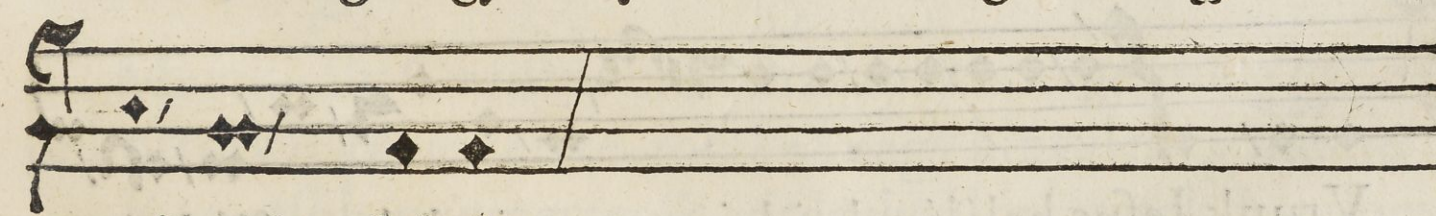
Az a szűnyállatok űlvén az koporsó mellett sírnak

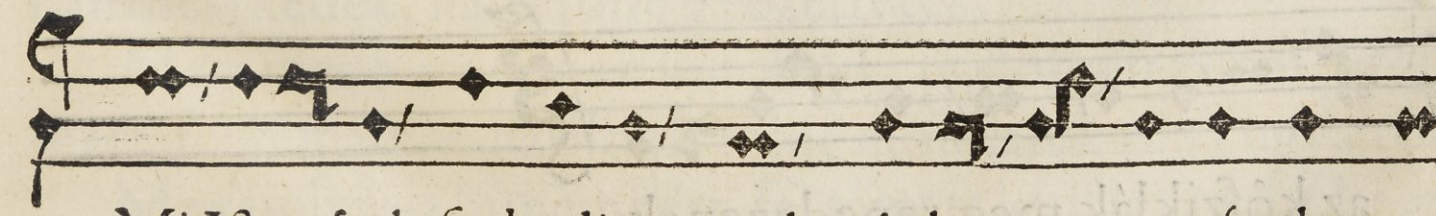
vala síratván Iesus Vrunkat. Hátra térje-

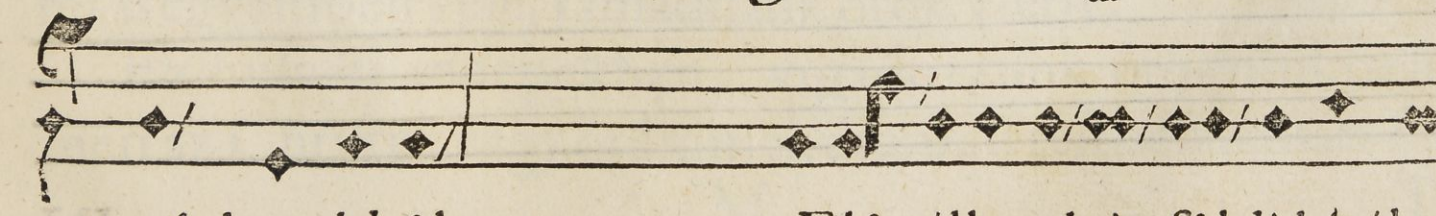
nek és meg szégyenűlyenek, az kik gonozt gondol-

nak mi nekünk.

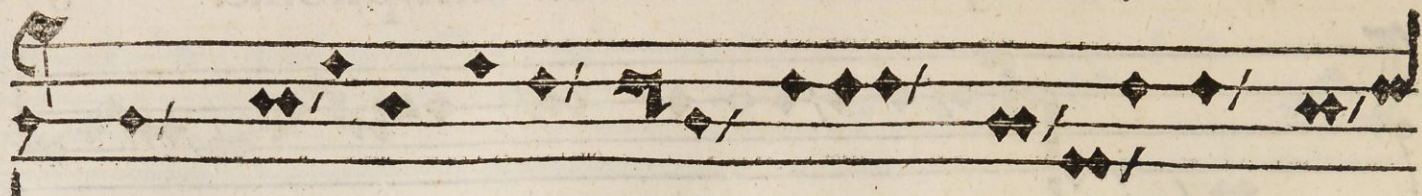

Mi Istenünk szabadics megh minket az gonoszok-

nak kezekből.

Elő állanak a földi királ-

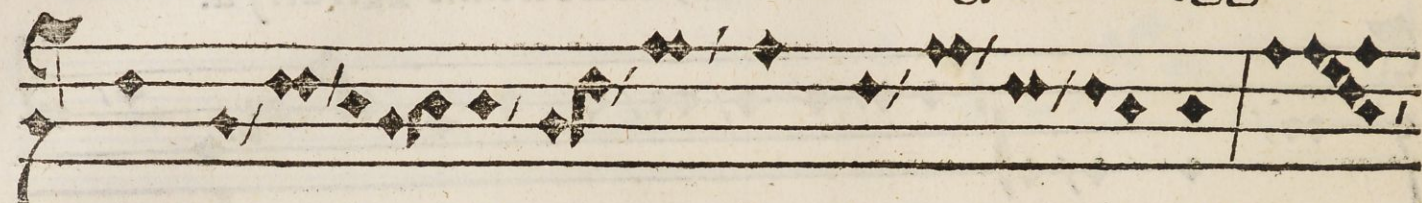

lyok, és fejedelmek öszve gyűlének, az Vr ellen és

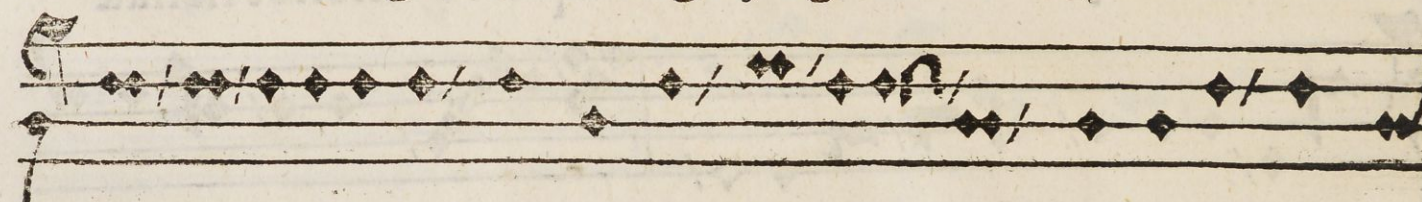

az ő Christusa ellen.

Nagy békeleggel ki-

muló ez világból, és meg nyugszó az Vr Istenbē.

Az te hiveidnek szerelme Vr Isten megemezte en-

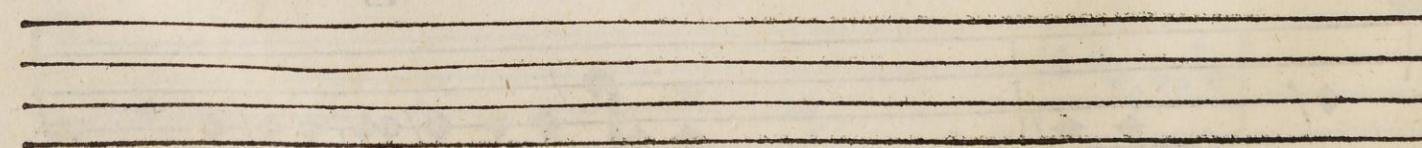
gemet, és azte káromlóid káromlási esének én raytam.

Vrunk Iesus halálának idejen, meg indula az föld, és

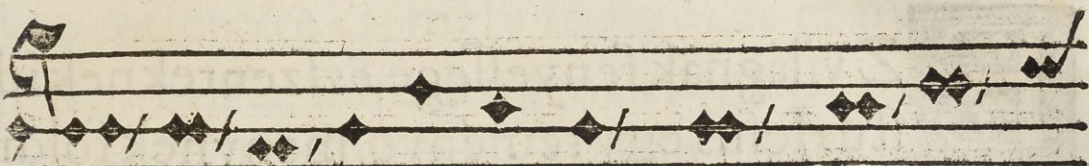
az kősziklák meg repedezenek.

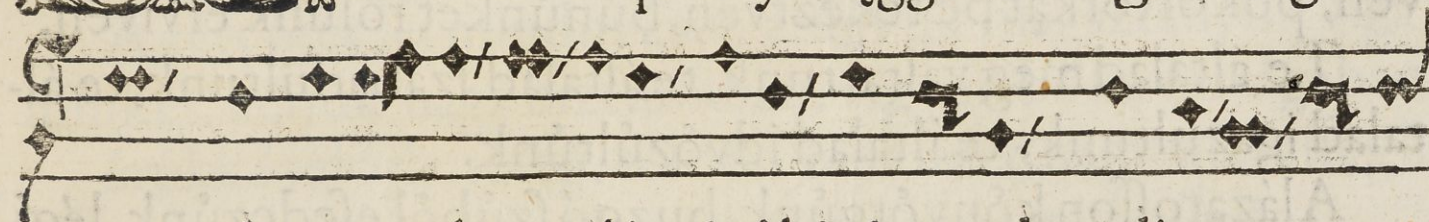
IN FESTO RESVR- RECTIONIS DOMINI.

HYMNVS.

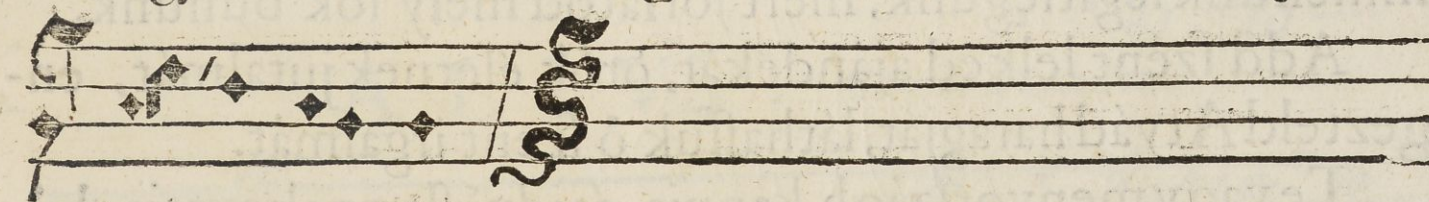
Aurora lucis rutilat &c.

Enlik az nap fényességgel, zöngh az égh

nagy dicsirettel, ez világ örül örömmel, ordit az po-

kol rettegéssel.

Mert király Christus ereie, halálnak mérgét meg győzé,
pokoltorkát bé rekeszté, minket nagy kintul meg mente.

Koporfóban temetteté, vitézektől őrizteték, hatalom-
ban dicsekedék, halál tőlle győzetteté.

Meg ment immár az kinoktul, pokolbéli ellenségtől,
mert fel támatt az halálbol, mint mondaték az Angyaltol.

Meg holt vala bűneinkért, fel támatt igazságunkért, hogy
mi-is egyemben véle, támadnánk örök életre.

Ez husvéti innepekben, vigadozzunk örömünkben,
mert az Christus nagy örömmel, dicsőült testben támatt fel.

M

Te

Te kegyelmes király minket, birt és az mi sziveinket, adgyad nekünk szent lelkedet, hogy dicsirhessünk tégedet.

Kérünk illy nagy örömünkben, és hűsvéti innepünkben, óltalmaz minden gonoztul, lelki testi nagy veszélytől.

Hálát adunk tenéked, mert mi tőlünk azt érdemled, mint ki halálból fel kelél, s minket azzal megh élleztél.

Vgy légyen.

A L I V S.

Z világnak fényessége, és szenteknek idvőssége, Christus Iesus egy reménye, menynek földnek teremője.

Kegyetlen halált megh győzvén, őrdőgh hatalmát elvévén, pokoltorkát bé rekeztvén, bűnünket rólunk elvivén.

Te általad meg váltattunk, te általad szabadultunk, te általad igazultunk, te általad idvőzűltünk.

Alázatosson könyörgünk, buzgó szűből esedezünk, légi minekünk segítségünk, mert jóllátod mely fok bűnünk.

Add szent lelked ajándékát, örök életnek jutalmát, engeszteld Atyád haragját, láthassuk ő szent irgalmát.

Te vagy menyország kapuia, és idvőségnek aytaja, bűnösöknek szólszólóia, és csak egy közben járója.

Dicsőség légyen Atyának, tenéked ő szent Fiának, és az mi vigasztalónknak, az tellyes szent háromságnak.

Vgy légyen.

A L I V S. Ambrosij.

Chorus novæ Ier.

Ereztyéneknek serege, Hűsvét innepét dicsiré,

esz-

Hymni, in festo resurrectionis Domini.

91

csztendönként énekelvén, nagy fel szóval örvendezvén.

Az győzhetetlen Orozlyán, mert az Sárkánt ki az Sátán,
az halálból fel támadván, meggyőzé fejét meg rontván.

Kinek fen ál nagy hatalma, míg eljő itélet napia, akkor is
azt ki mutattya, mert holtakat fel támaztlya.

Pokolnak kegyetlen torka, mely foglyokat el nyelt vala,
meg váltta Christus halála, kiket magának foglala.

Mostan immár uralkodik, hatalmában dicsekedik, föl-
det mennyet egyé tévén, s nekünk örömet készítvén.

Azért őtet jer mindnyáian, áldgyuk magasztallyuk vigá,
minket, kérjük nagy biztunkban, vigyen bé sz. országában.

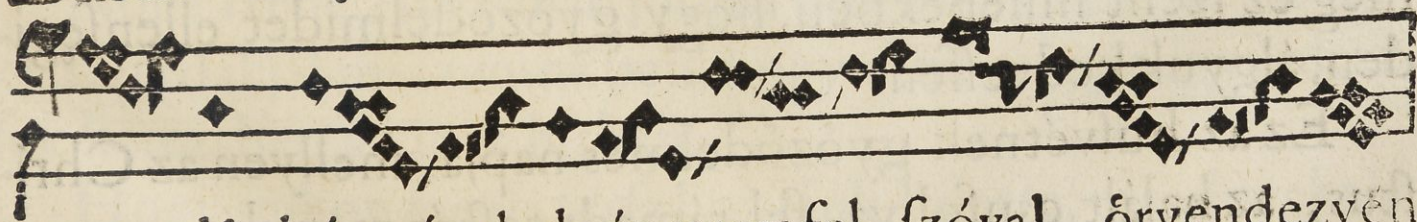
örökké való dicsőség, földön mennyen nagy tiszteleg, h,
mindentől néki adassék, mint meg váltó imádtassék.

Vgy légyen.

A L I V S . Chorus novæ Ier.

Ereztyéneknek serege, Hulvét innepét dicsirje,

eztendönként énekelvén, nagy fel szóval örvendezvén.

Mert im az Christus meggyőzte, az bűnt és poklot meg
törte, az kárhozatot el vőtte, ördög hatalmát vesztette.

Adamnak nagy vala vétke, és rut engedetlensége, mellyel
minket meg sebhete, eggyúl eggyig mind elvelzte.

De mihelt Christus fel kele, öldögh ottan meg rettene,
az ő országá füllýede, hatalma veszni erede.

Győzőie lón ellenfegnek, felelme hitetleneknek, remé-
nye az meg térőknek, öröme benne hívóknek.

Ennek azért jér szolgállyunk, parancsolattyában járjunk,
beszédének hitelt adgyunk, szent nevét vég-nélkül álgyuk.

Dicsőség légyen Atyának, és ez ő egy szent fiának, ezek-
nek ayándékának, az dicső szent háromfágnak. Vgy le:

A L I V S.

Vita Sanctorum &c.

kereztyéneknek reménysege, mert az öldögnek fe-

jedelemsege, el vesze mérge.

Te minden szolgálodat kegyelmessen, kérünk tartsad
meg ez szent innepekben, hogy győződelmidet ellenfegi-
den, álgyuk kedvessen.

Ez az húsvétnek győződelmes napja, mellyen az Chri-
stus, az halált csufollya, fel támadt testét menyben muto-
gattya, dicsőségben tarttya.

Mert most mint király magas menyországban, Királyi
székben, ül az Atya jobján, honnét még eljő itilni igazán,
mindent ez után. Ké-

Kérünk téged áldot fiu Isten, szent lelked által lakozzálsz szívünkben, hogy bátran akkoraz meghuyult testben, ályunk elődben.

Engedgyed nekünk ezt Atya Vr Isten, és meg szentelő szent lélek Vr Isten, kikkel az Christus országol egyembé, minden üdőben. Vgy legyen.

A L I V S. Eiusdem notæ.

örüllyünk most mindnyáian kereztények, még Angyalok-is menyben örüllyenek, mert az Iesus Christus ellenfegünkön, győzödelmet von.

Erős királyunk meg rontá az halált, elvevé rolunk az törvénynek átkát, és megcsufolá pokolnak hatalmát, bé dugatorkát.

O győző király, te biry immár minket, igazgasd kérünk az mi sziveinket, dicsiretedre mozgasd nyelveinket, gerjezd elménket.

Nyuts vigasztalást keferűségünkben, végy óltalmadban üldöztetésünkben, és lelki testi nagy veszedelmekben, tarts kezeidben.

Tekints mireánk szegény árvaidra, világosítsd szemeinket látásra, vezérelly az idvősségnek utára, az igazságra.

Noha szent Atyádnak jóbján ülsz ményben, de sz: lelked általlakjál mi szívünkben, hogy elne csüggedgyünk az fok kereztben az igaz hitben.

Hogy mikor megh térsz hozzánk itiletre, mindenektől nagy szoros számvételre, álhassunk akkor elődben jób kézre, öröm vételre.

Halgas meg minket ez könyörgésünkben, hogy mighélünk ez nyavalyás testben, te kegyelmedben elménk csendes legyen minden üdőben.

M 3

Dicső.

Dicsőség legyen néked szent Atyáddal, és szent Lelked-
del mi vigasztalónkkal, áldunk téged minden szent Angya-
lokkal, szüntelen szókkal. Vgy legyen.

INTROITVS I.

Regina coeli lætare.

E örűly és örvendezz kerezyéneknek gyűlekeze-
ti; Dicsiret Vr Isten te-néked: Mert az Iesus ki ál-
dozék te éretted; Dicsiret: Fel támadot mint megh
mondta; Dics: Kérjük őtet igaz hitből, tiszta szű-
ből; Dicsir: Idvőzitő Christus szűz Mariának szent
Fia, engedgy nekünk tisztessegedre való életet.
Mert

Mert téged illet minden tiszteleg Vr Isten, ki halotai-
ból feltámadál kegyelmes Christus.

Hiszünk tégedet szűz Mariának fiának, és az nagy halált
az Sidóktul szenvedtnek lenni.

Minden bűneinkért szenvedél Christus, azért néked
mindenkoron hálákatadunk.

Tarts meg minket Vr Isten az igaz hitben.

II.

HVMILIAVIT

Qui & loco Responsorij haberi potest.

EG aláza önnön magát az mi Vrunk

Iesus Christus mind haláláigh, mind az kerezt fá-

nak haláláigh, annak-okaért az Vr-Isten-is fel magaz-

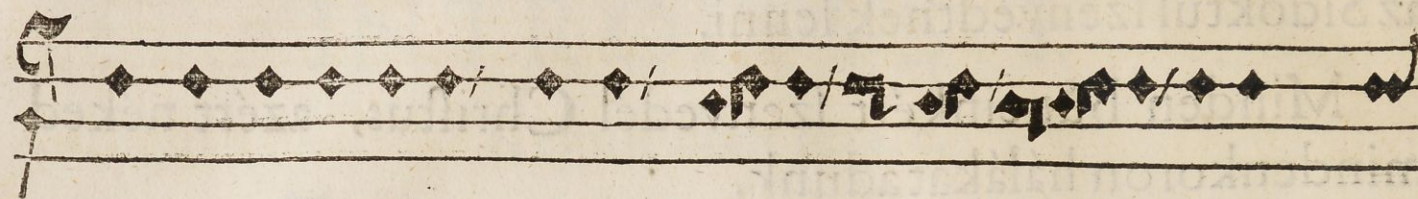
talá őtet, és ada ő néki oly nevet mely nev vagyon

min-

mindeneknek felette.

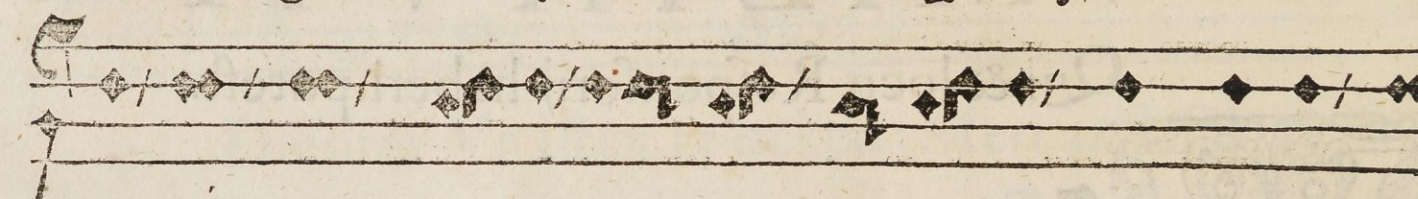
Az Vr Istennek

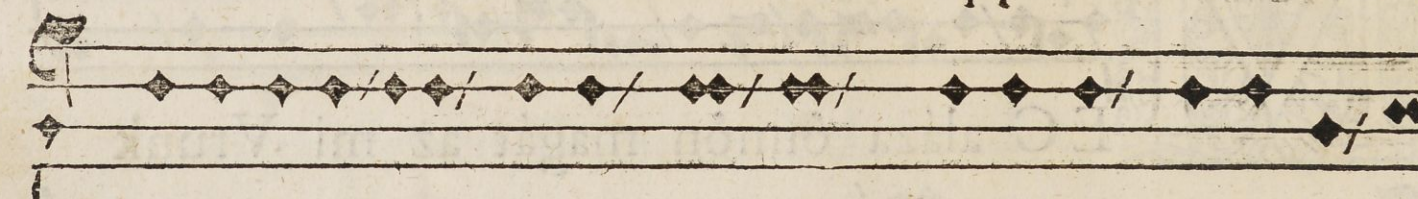
irgalmasságából nekünk igirt jókat örökké hirdet-

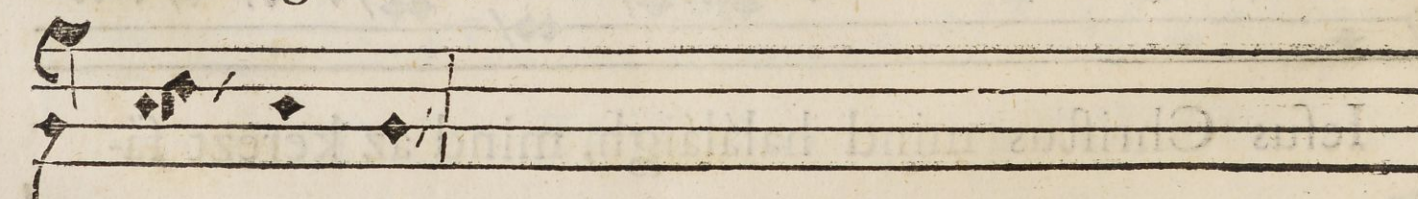
vén meg ne szűnnyünk. Dicsőség Atyának és Fiu-

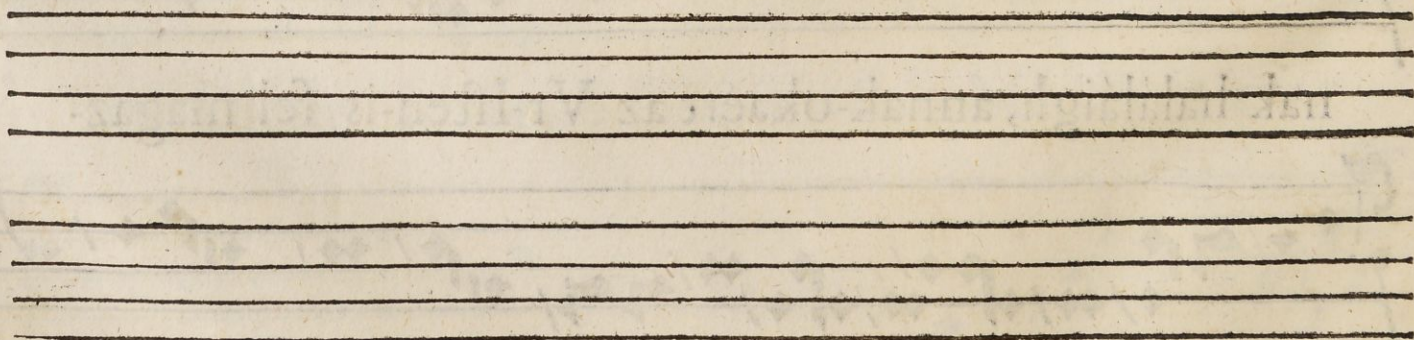
nak és Szent Lélek Istennek; Miképpen kezdetben

dicsőféges vala; mostan és mind örökkön örökké,

ugy légyen.

INTROITVS III.

El támadá az mi Vrunk Iesus Christus nagy di-

csőséggel, bizonyossá tón minket azzal mint Atya-

fiait, Alleluia; hogy ekképpen meg dicsőülnénk,

fel támadnánk mi-is, alleluia, alleluia. Az

halál nem uralkodik immár ő rayta; mert örökké él

meg dicsőült testben az ő szent Atyának clötte. Di-

csőség Atyának és fiunak, és szent lélek Istennek;

N Mi

Miképpen kezdetben dicsőféges vala; mostan és mind

örökkön örökké, ugy legyen.

P R O S Æ I

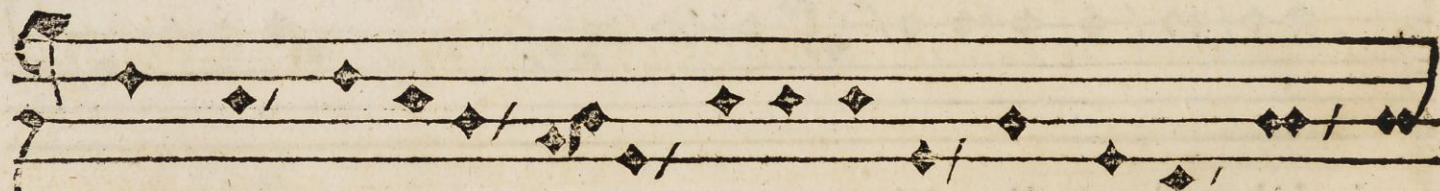
M

I Kerezyének áldozunk dicsiretekkel husveti

báránynak.

Bárany juhait meg váltván,

Christus ártatlan lévén, bűnösöket Attyának meg

engeztelé.

Halál és az élet csudaképpen

meg ütközének, életnek fejedelme megh hala.

De

De fel támadá menyben immár uralkodik őriz, sza-

badit, és minket üdvözít.

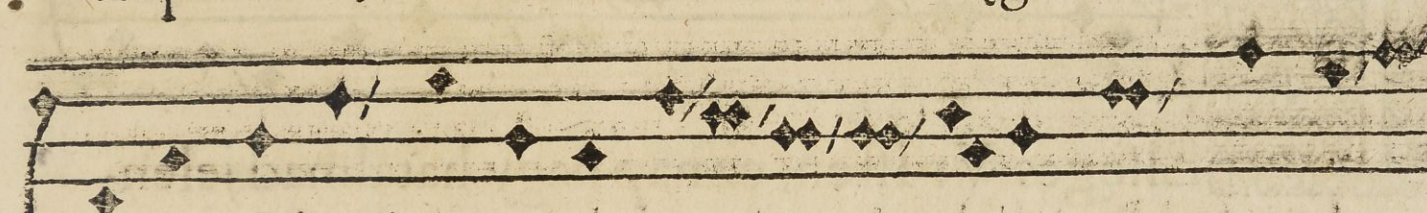
Mond megh

nekünk Mária, mit láttál az uton. Elő Christusnak

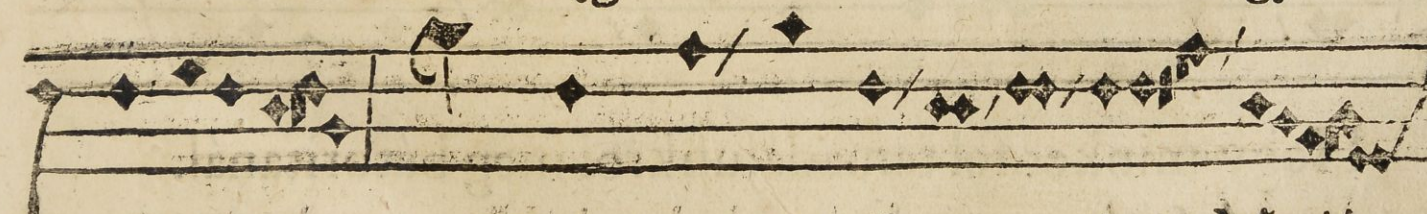
koporsóit, és fel támadásának dicsőségét láttam.

Bizonyfágul Angyalokat, és az ő ruháit: fel támadt

Christusén reménsegem, ki hiveinek előtte mégyen

Galilæába.

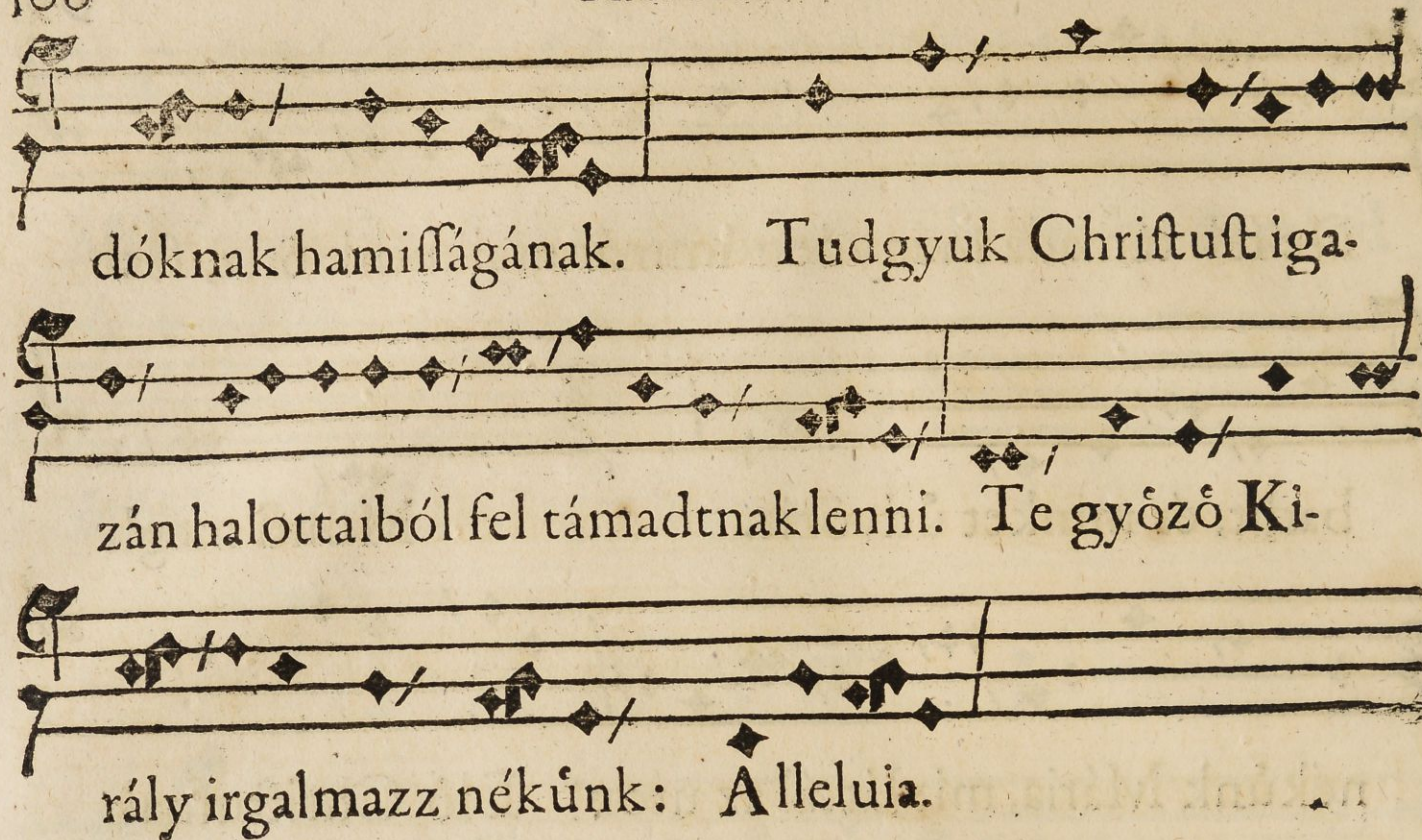
Hidgyünk inkább az egy igaz Mariá

nak, hogy nem mint Si-

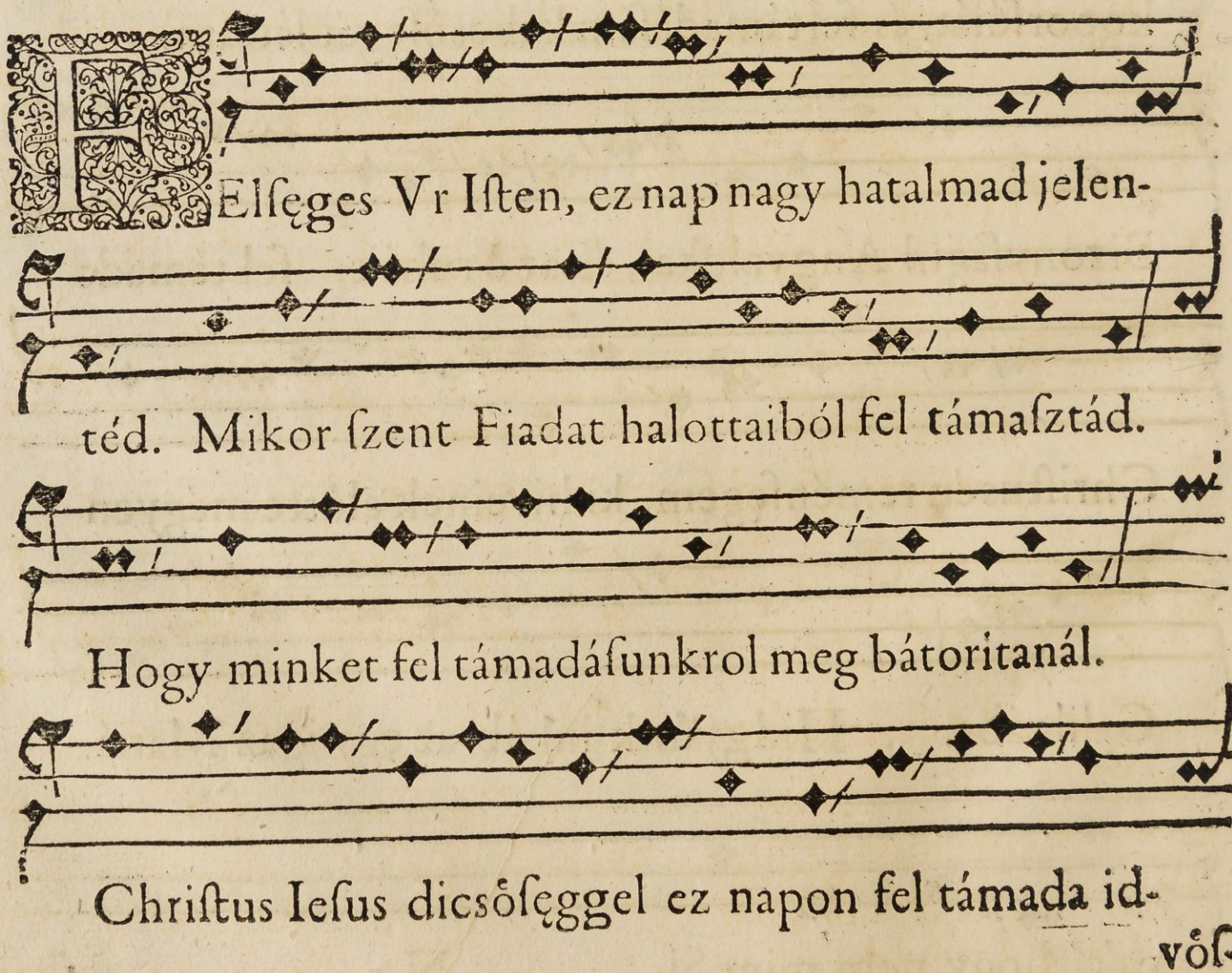
N. 2

dók-

dóknak hamisságának. Tudgyuk Christust iga-
zán halottaiból fel támadtnak lenni. Te győző Ki-
rály irgalmazz nekünk: Alleluia.

P R O S A I I.

Elsegges V r Isten, ez nap nagy hatalmad jelen-
téd. Mikor szent Fiadat halottaiból fel támasztád.
Hogy minket fel támadásunkrol meg bátoritanál.
Christus Iesus dicsőséggel ez napon fel támadá id-
vőf.

vősségűnkre. Hatalmat vőn őrdögön, bűnön, poklön,

Hálálön, örök kárhozaton. Ezt mivelé csak érettűnk,

hogy bizzunk, ezek ellen, megnerettennyűnk. Viga-

fágunk nagy vagyon lelkűnkben, mert meg szabadul-

tunk az mi fogfágunkból. Diadalom hozó Christus

kérűnk engeztellyed szent Atyádat most mi-nékűnk.

Nyerjed nekűnk szent Lélek Istent, ki által téged

Izent Atyáddal mel-

N 3

tán

tán dicsirhefsünk.

PROSA III.

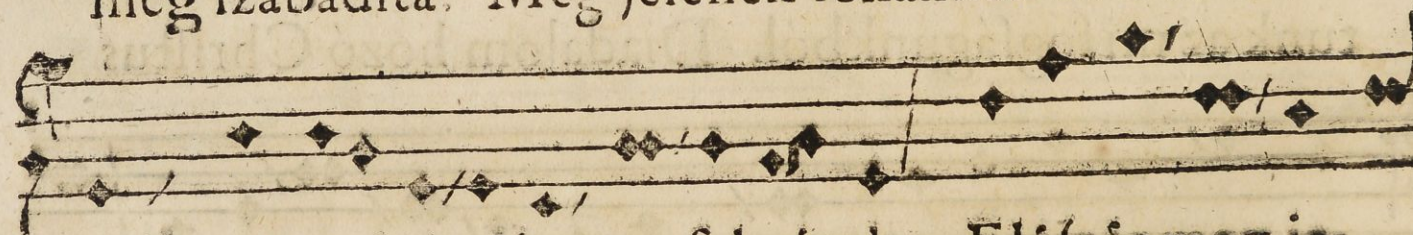
El támadot az Christusnékünk, örüllünk ke-

resztyének. Meg rontá az halált az poklot, minket

meg szabaditá. Meg jelének fokaknak az ő hivei kő-

zül, vigasztalván őket ne félnek. Először meg je-

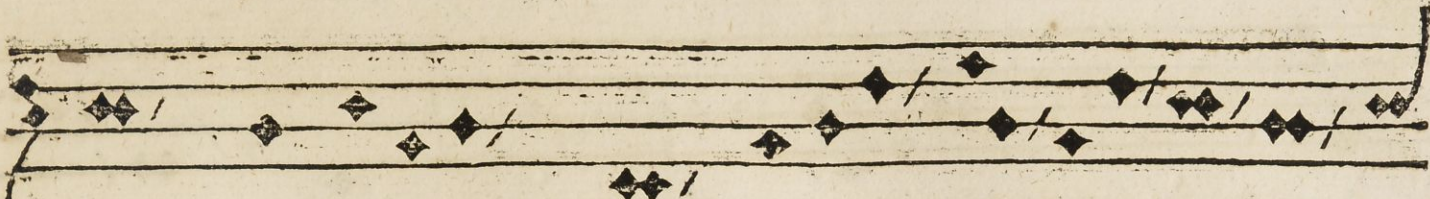

lenék az szent Afzszonyállatoknak; az után Peter-

nek több tanítványinak. Meg irták volt régen ezt az

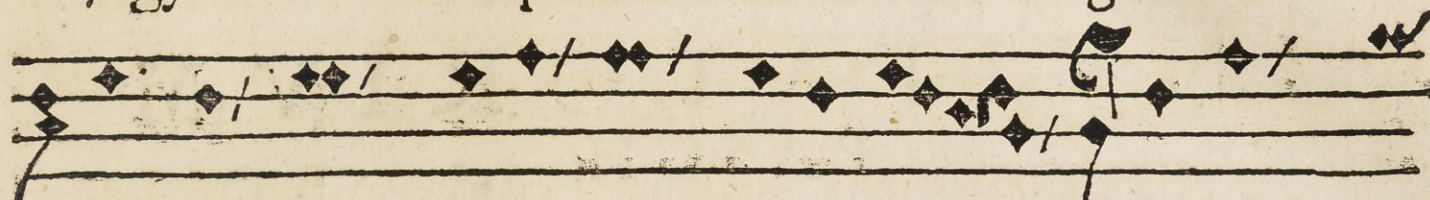
szent

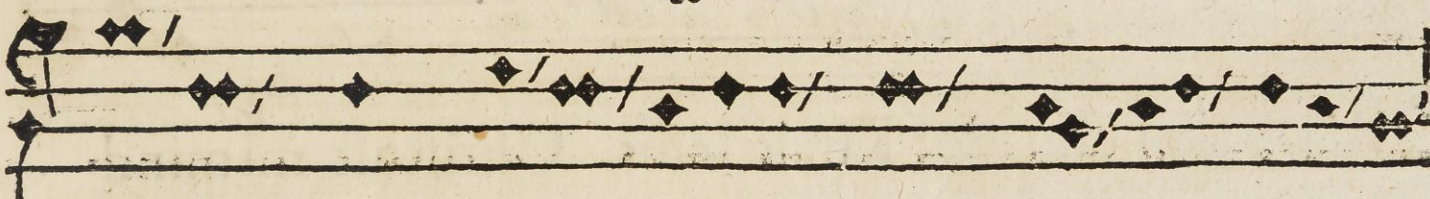
Szent Propheták-is. Még mutatta vala Isten ezt sok

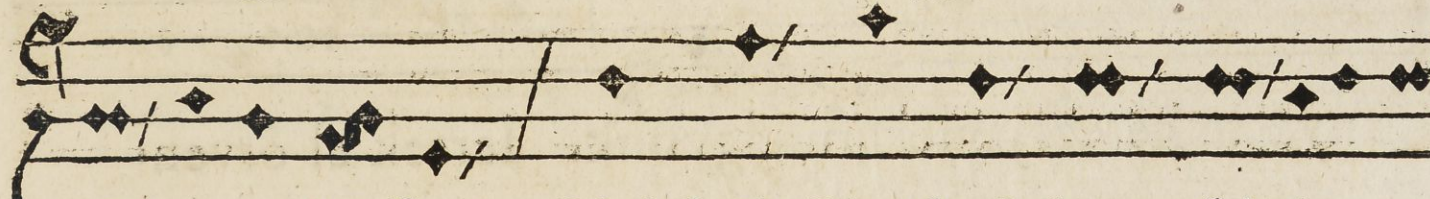
jegyekkel. Iosephnek, Samsonnak dolgaiban, Io-

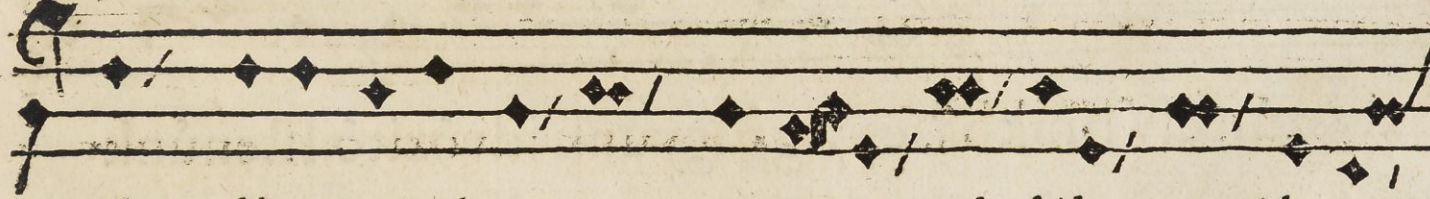
násnak Ceth halból meg szabadításával. Hinnünk

kel, hogy Christus fel támadot, hogy véle őszve mi-is

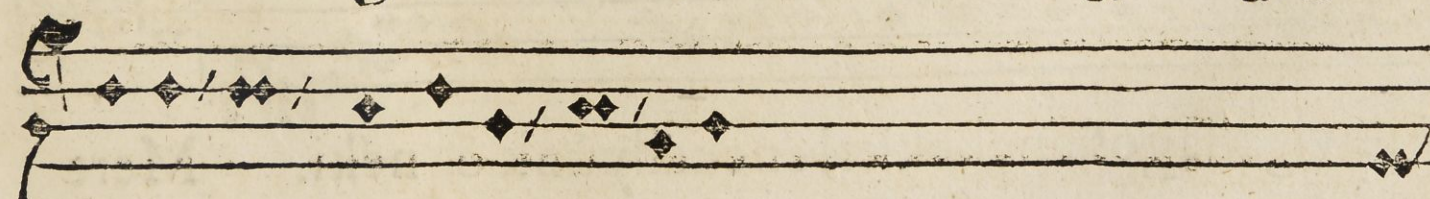
feltámadhassunk. Hiszszük Christust, hogy fel táma-

dot ellenséginket meg rontotta, az halált meg ölte,

minket meg szabadított, Hiszszük, hogy meg iga-

zitot sz. Atyának bé aján-

lot.

lot, hogy mi-is ő véle eggyút élhesünk. Azért mi

Vr Isten dicsirünk téged; Alleluja.

INVITATORIUM PASCH:

El támadot Királt Iesus Christust mi mind-

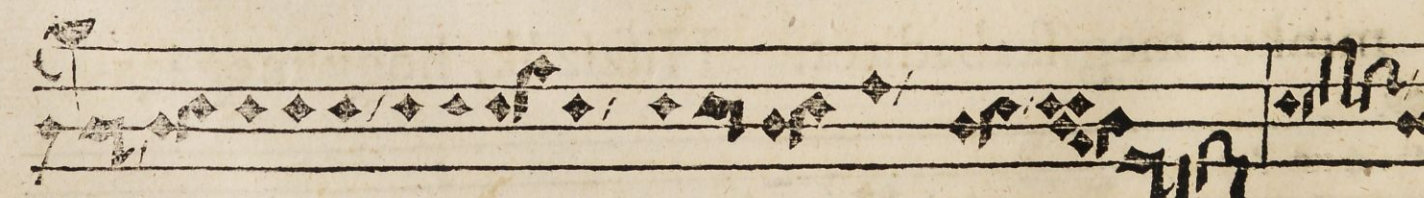
nyáian kereztyének imádgunk. Iertek el örven-

dezzünk Vrunkbá, és vigadgyunk idvőzítő Istenünk.

ben; menvén az ő tekintetinkeleiben dicsiretekkel,

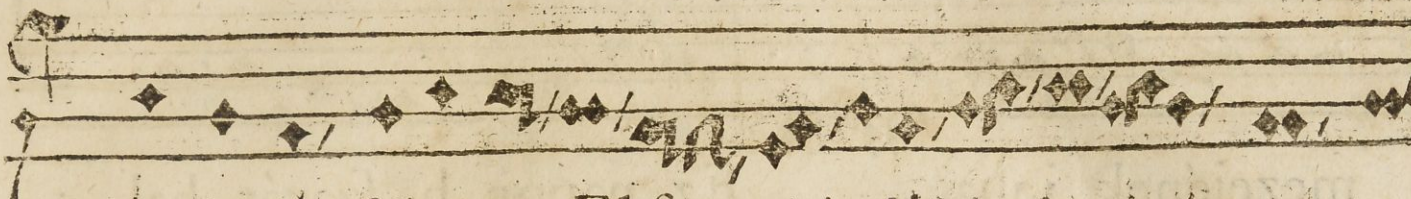

és vigasságos énekekkel énekellyünk ő néki. Mert

nagy

nagy Vraz mi Vrunk Istenünk, és felséges Király min-

deneknek felette; El sem veti tőle az ő népet, mert

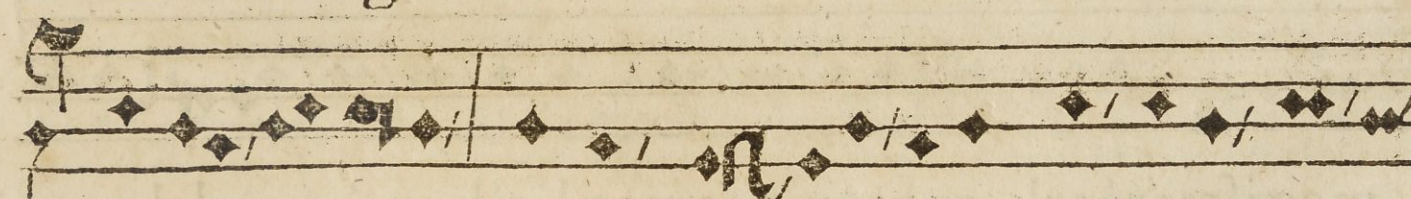
ő hatalmában vadnak minden földnek határi; Es

minden hegyeknek magasságát által láttya. Mert

ővé az tenger és ő teremtetted őtet; és az földet az ő

kezei ékesíték; Iertek el azért imádjuk őtet nagy

alázatossággal, és sirjunk az mi teremtető Istenünk előtt,

mert ő az mi Vrunk

O

Isté-

Istenünk, és mi vagyunk az ő nepei, és az ő

mezejének juhai.

Ez napon ha szavát hal-

landgyátok az ti szíveiteket meg ne keményítsétek

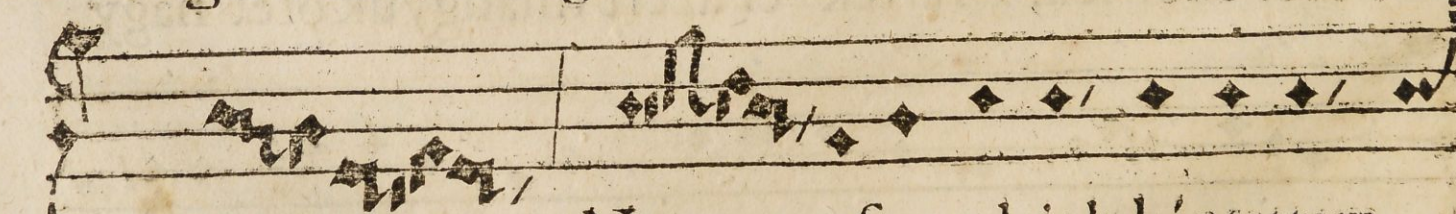
miképpen az pusztaiban az ingerlésnek és kifirtetnek

idejen, hól meg kifirtének engemet, az ti Atyáitok,

megismérének engemet, és meg láták az én cseleke-

detimet.

Negyven éztendeigh bántattam

ez nemzetlegtől, és mondám,

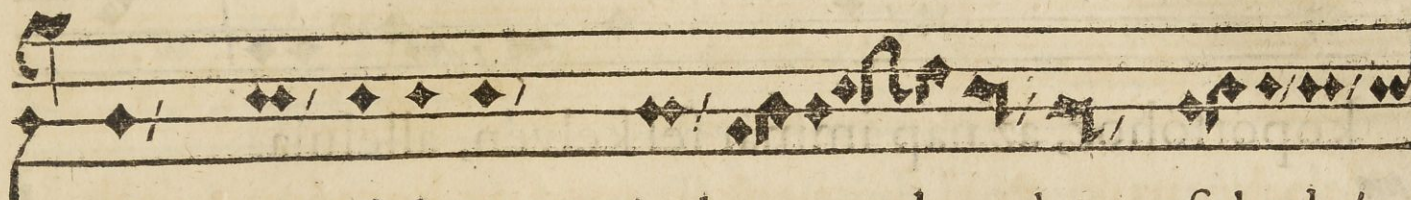
hogy

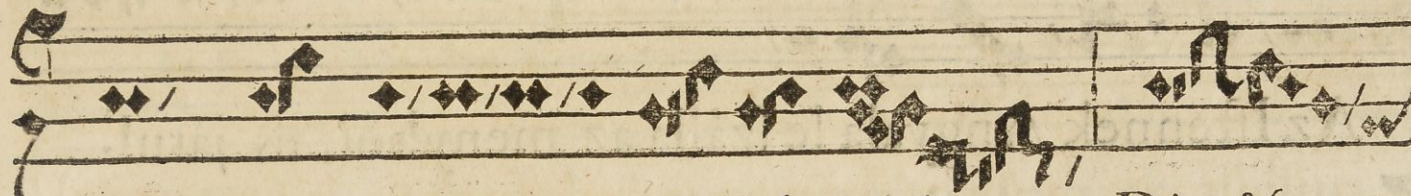
hogy ezek tévelyegnek az ő szivekben minden-

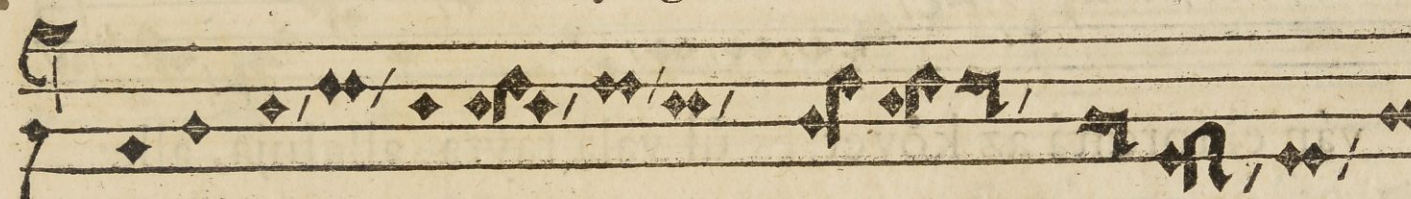
koron; Es ők nē ismérék az én útaimat, kik-

nek meg esküttem én haragomban, hogy soha bé

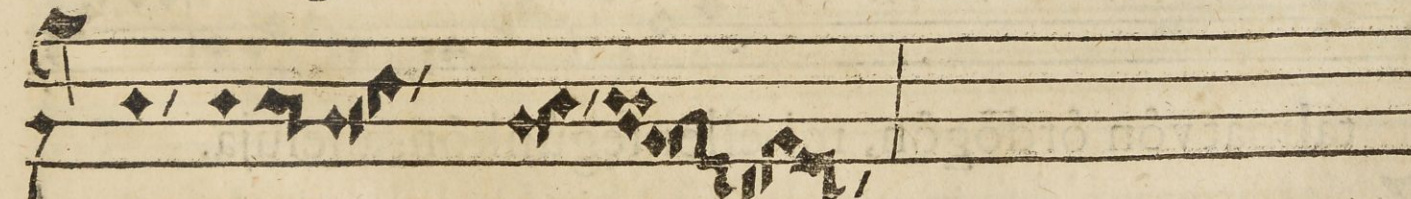
nem mennek az én nyugodalmamban. Dicsőség

Atyának és fiunak, és szent Léleknek, miként vólt

eleitől fogván most és mindenkoron, és mind örök-

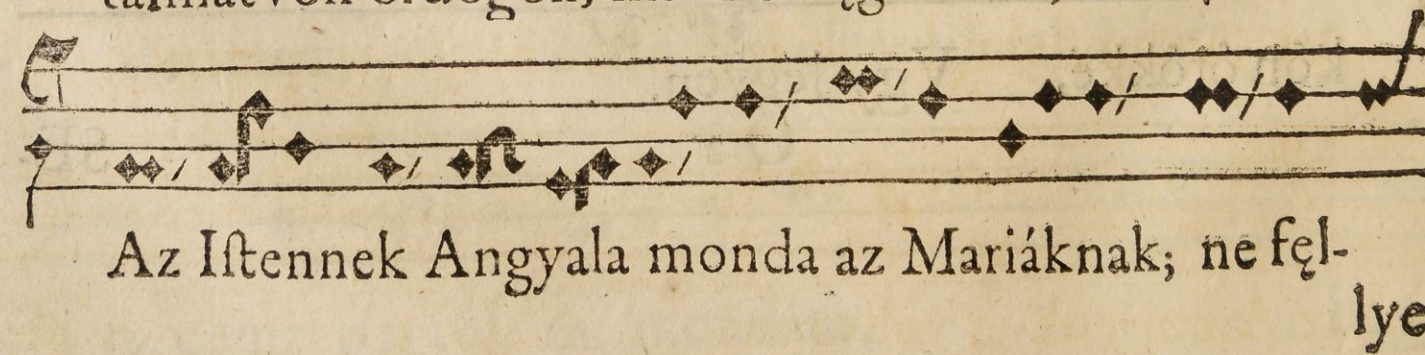
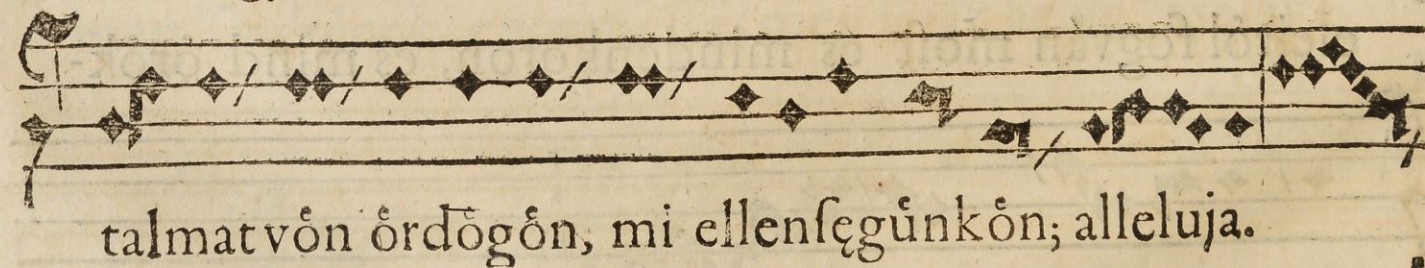
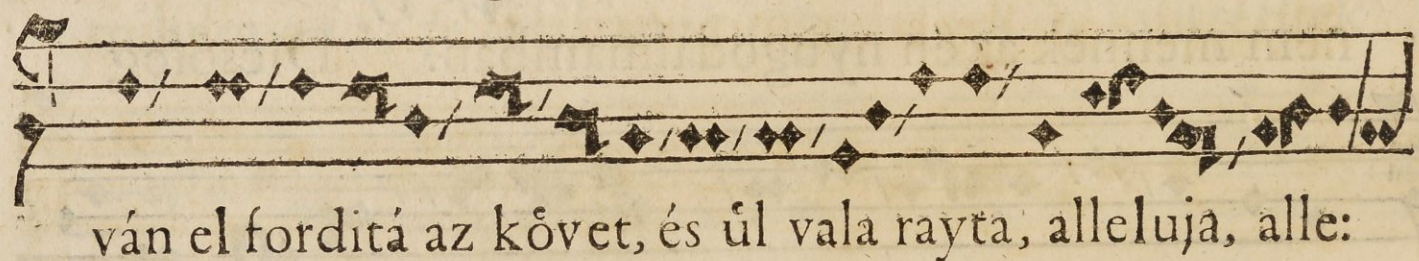

kön örökké, Vgy légyen.

O 2

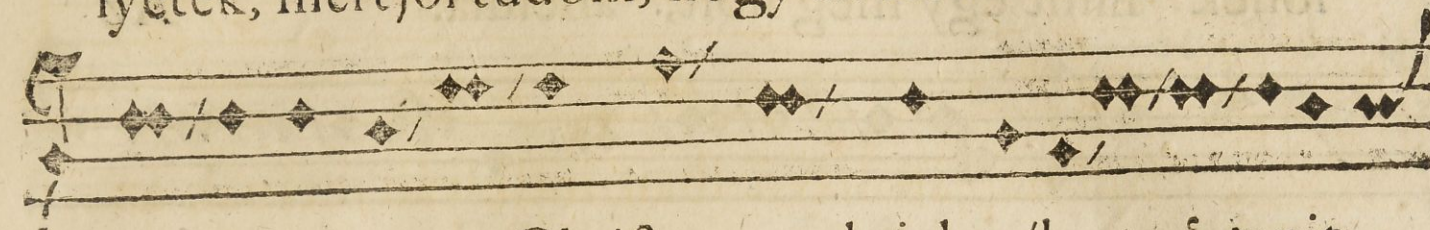
SE.

SEQVNTVR ANTIPHONÆ P A S C H A L E S.

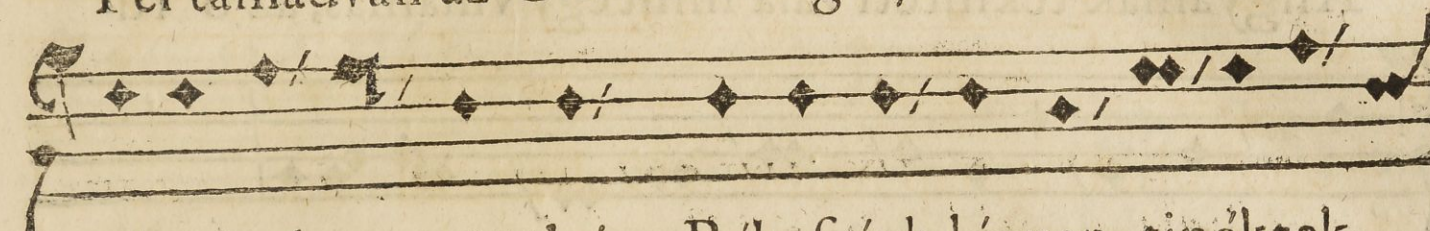

lyetek, mert jól tudom, hogy az Iesust keresitek, allā.

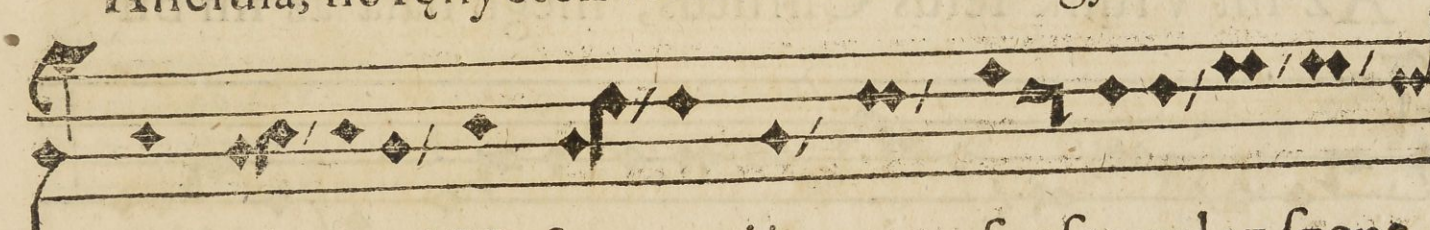
Fel támadván az Christus megh jelenék, az ő tanít-

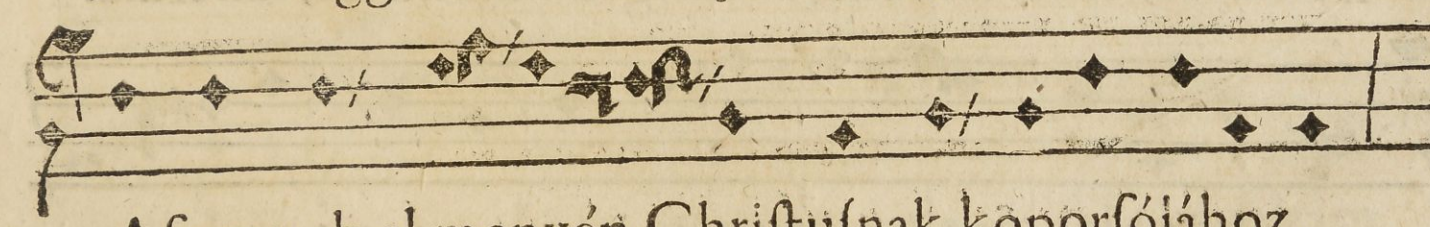
ványinak ezt mondván; Béke ségh légyen tinéktek;

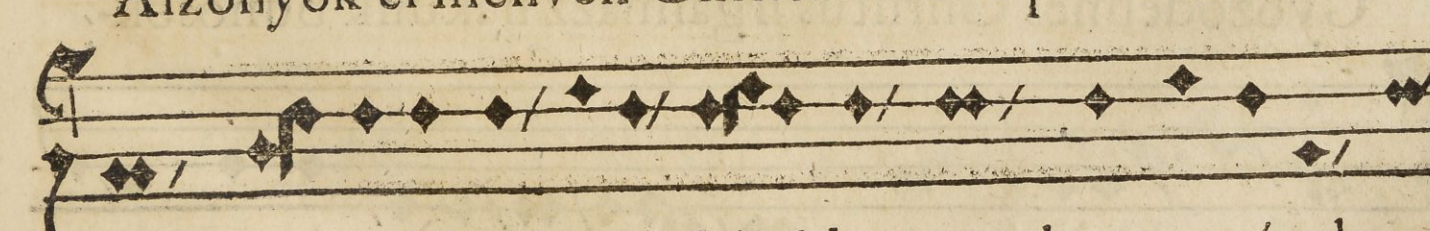
Alleluia, ne félljétek semmit mért én vagyok, alleluia.

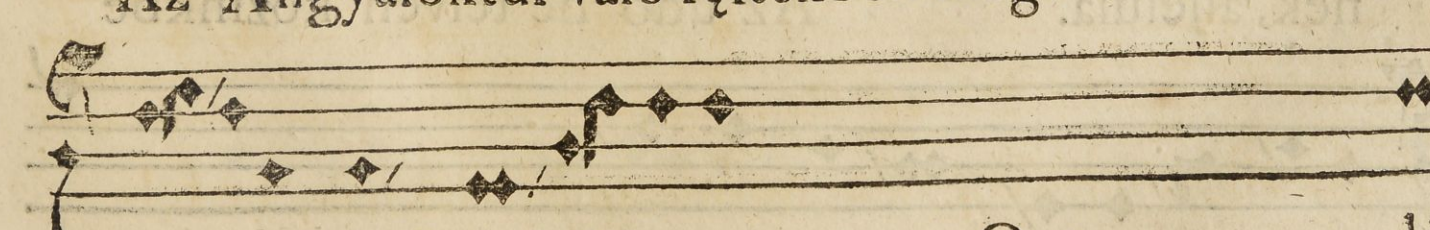
Hólval réggel Husvet napján, nagy sietséggel az szent

A szonyok el menvén Christuśnak köporsóíához.

Az Angyaloktól való féltekben megh rettenének

az A szonyok és ollyanná

O 3

lő.

lőnek mint egy meg holt, alleluia.

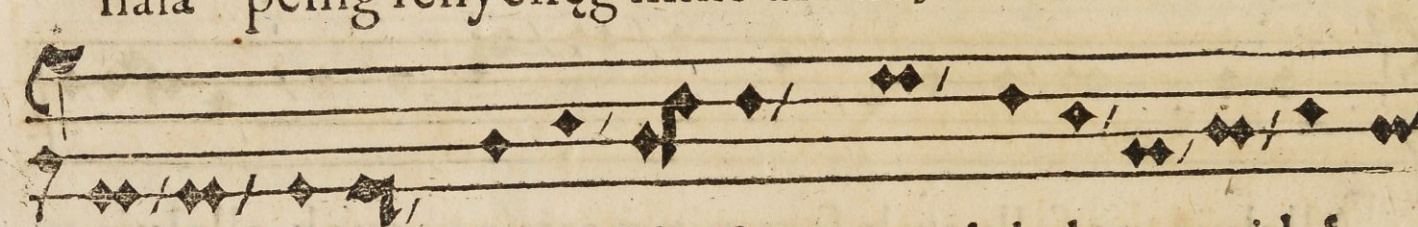
Az

Angyálnak tekinteti vala mint egy villámás, az ő ru-

háia pedig fenyeleg mint az hó, alleluia.

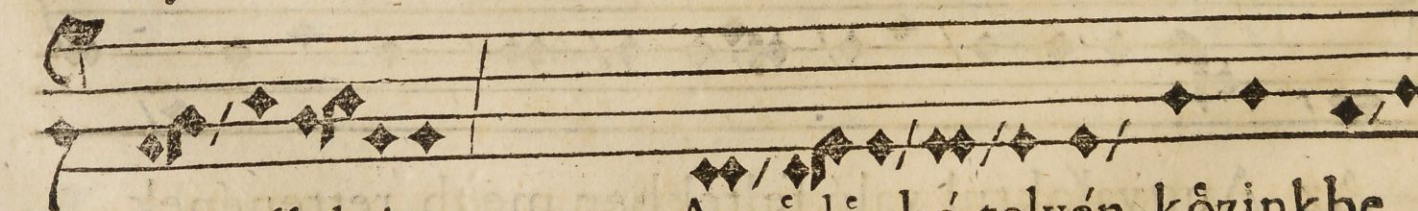
Az mi Vrunk Iesus Christus, megh hala az mi bű-

neinkért, és feltámada, az mi igazulafunkért, alleluia.

Győződelmes Christus irgalmaz nekünk bűnösök-

nek, alleluia.

Az údó bé telvén kőzinkbe

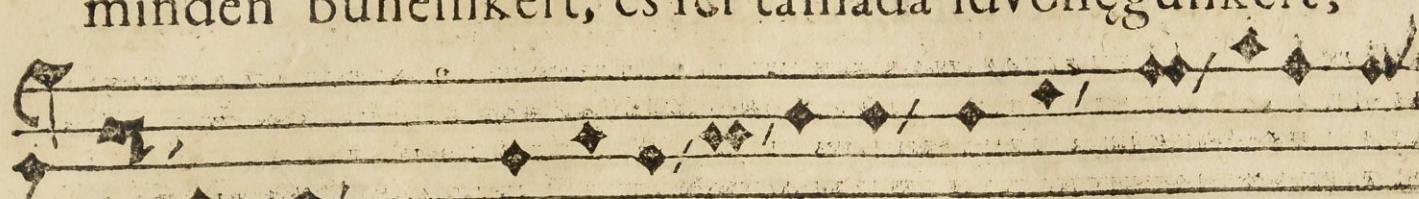

jőve az Christus, és szenvedé

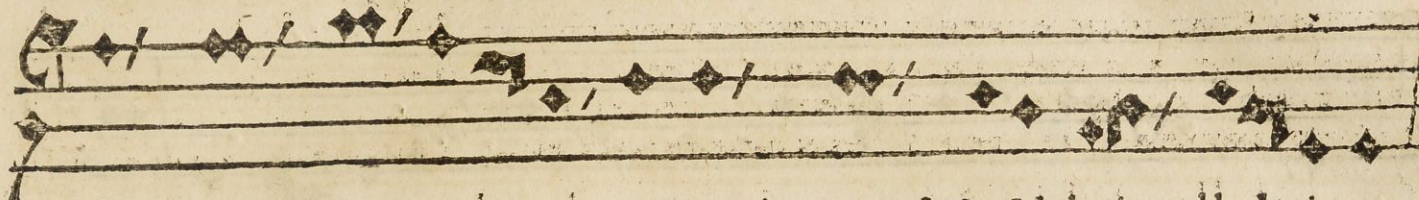
min-

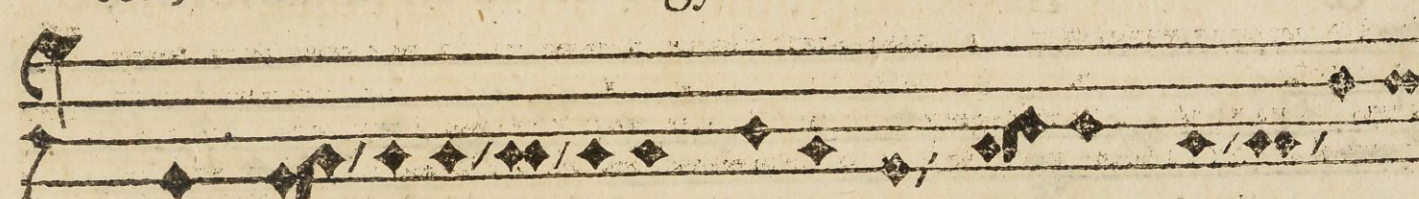
minden bűneinkért, és fel támadá idvősségünkért,

ezt mondván; Békeség ti-néktek semmit ne féllye-

tek, mert én veletek vagyok mind örökké, alleluia.

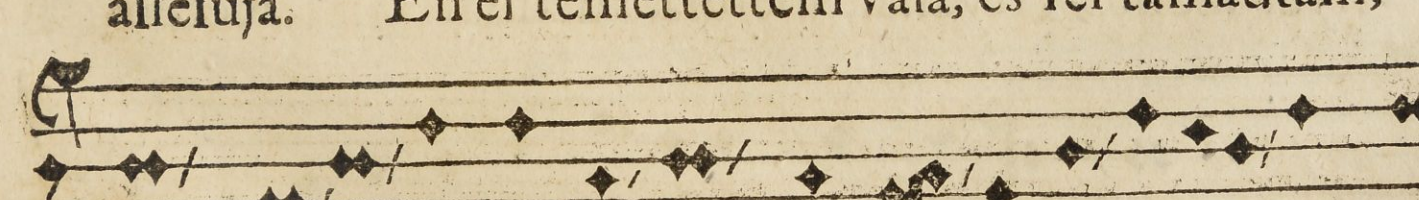
Mondnak vala az Aszszonyállatok egymásnak; ki ve-

fzi fel minékünk az követ az koporsó szájáról, alleluia,

alleluja. En el temettettem vala, és fel támadtam,

mert az én mennyei szent Atyám hozzá fogada en-

gemet, alleluia, alleluia.

Fel

Fel magasztaltatott az Iesus Christusnak dicső szent

neve mindeneknek felette. En vagyok ki va-

gyok, és az gonoszokkal nincsen az én tanácsom; de

az Istennek törvényében vagyom az en akaratom.

Fel támadta az Christus Iesus és uralkodik, az ő men-

yei szent Attyánál, alleluia, alleluia. Kérem

az én szent Atyámtul, ada énnékem népeket ó-

rókségül.

En

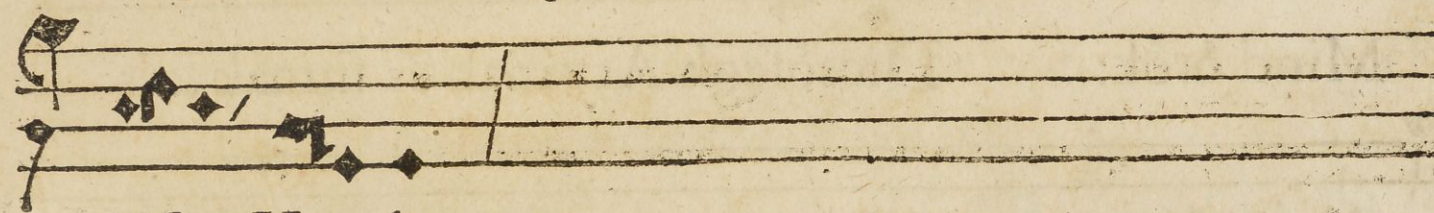
En el aluttam és álomban vóltam, és fel támadtam,

mert az Vr Isten fogada engemet. Az A szszonyiál-

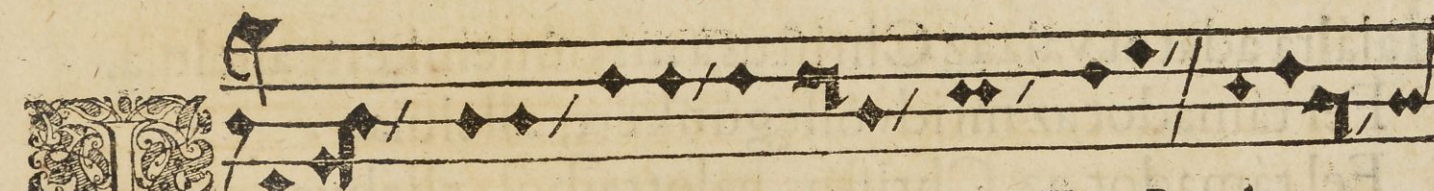

latok, úlvén az koporsó mellet sirnak vala siratván

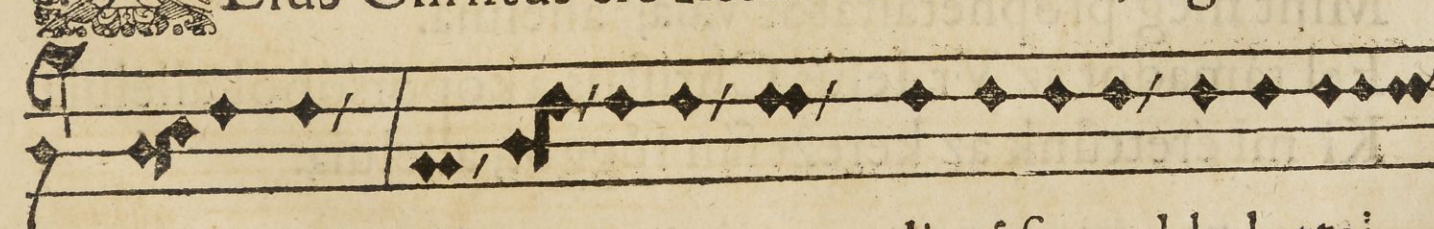

Iesus Vrunkat.

RESPONSORIA

Iesus Christus élő Istennek szent Fia; Irgalmazz

minékünk. Ki eznapon nagy dicsőféggel halottai-

ból fel támadál; Irgalmazz mi-nékünk.

P

II. Vr

I I.

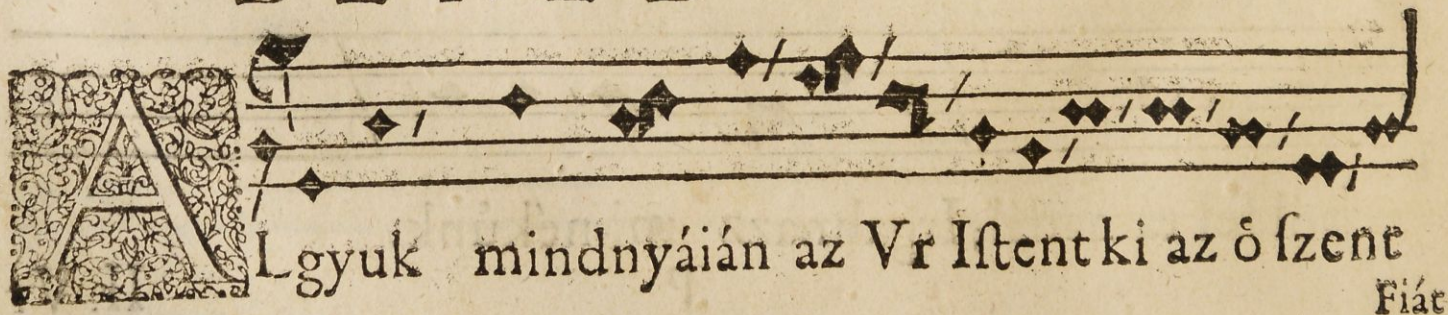

V R Isten az te szent neved; Mind örökké megh
marad. Menyben és ez földön az te igazságod;
Mind örök: Dicsőség Atyának és fiúnak, és
szent Lélek Istennek. Vr Isten, &c.

VERSICULI.

Halálra adatot vala az Christus a mi bűneinkért; alleluia.
 Fel támadot az mi idvőségünkért; alleluia.
 Fel támadot az Christus halottaiból; alleluia.
 Mint meg prophetáltatot vala; alleluia.
 Fel támadot az Vr Iesus Christus a koporsóból; alleluia.
 Ki mi érettünk az kereszt fán függőt; alleluia.

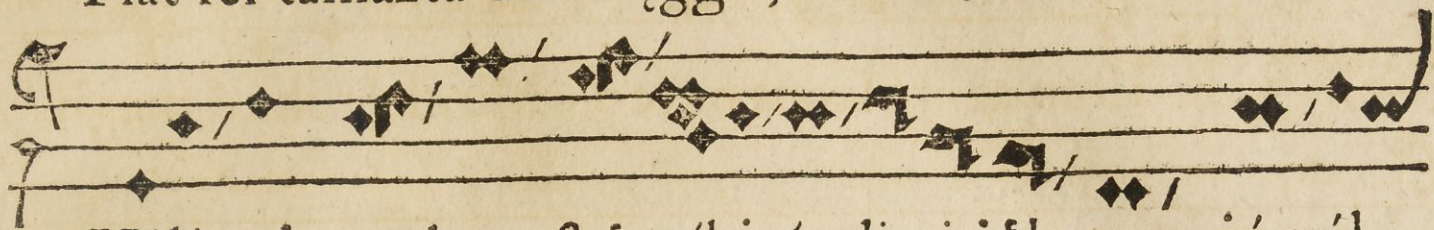
BENEDICTIO.

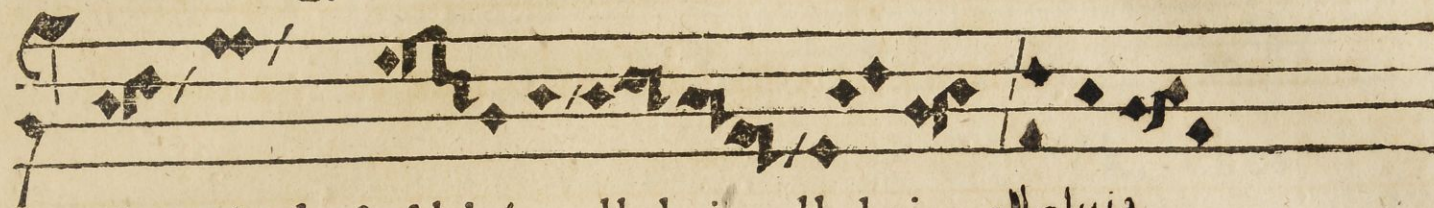
A Lgyuk mindnyáian az Vr Istent ki az ő szent
Fiát

Fiát fel támaztá dicsőféggel; alleluia, alleluia. *alleluia*

Hálát adgyunk most ő néki, és dicsirjük nagy jó-vól-

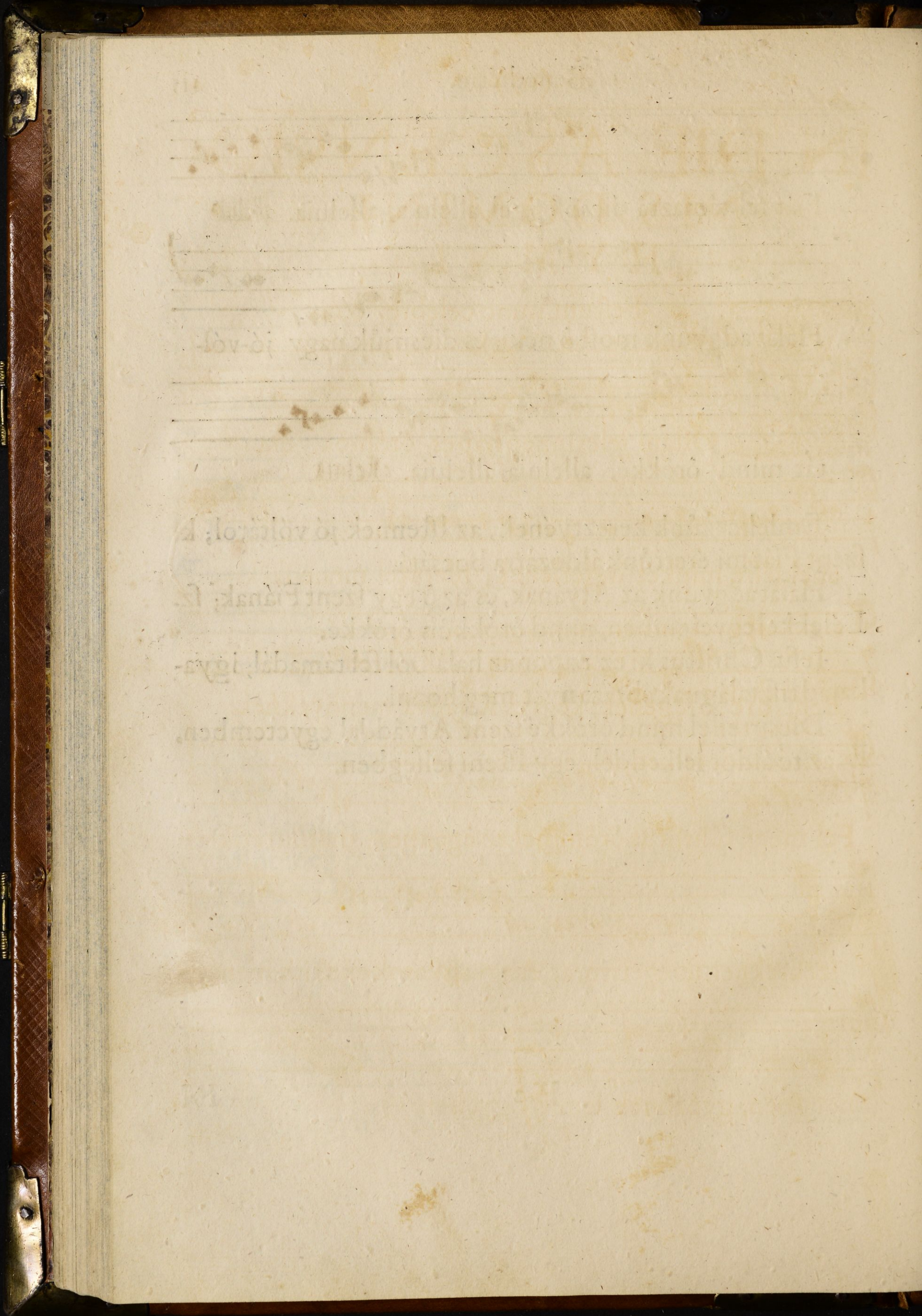
tát mind örökké, alleluia, alleluia. *alleluia*

Emlékezzünk kereztyének, az Istennek jó vóltárol; ki
szent Fiát mi érettünk áldozatra bocsátá.

Hálát adgyunk az Atyának, és az ő egy szent Fiának; sz.
Lélekke egyetemben, mind örökkön örökké.

Iesus Christus ki ez napon az halálból fel támadál; igya-
karád tisztaságnak ábrázattyát meg hozni.

Dicsirteffel mind örökké szent Atyáddal egyetemben,
Es az te áldot lelkeddel, egy Isteni felfegyben.

IN DIE ASCENSIO- NIS DOMINI. HYMNI.

Festum nunc celebre. &c.

Ostani jelesinnepnap és örömök, ékes

éneklésre minket ingerlenek, mert fel mene széki-

ben, dicsőségének, kegyes Királya mennyeknek.

Fel mene Christus örömmel az egekben, dicsőítettik

szenteknek seregében, az Angyali karok éneklük men-

nyégben, győzőnek lenni ügyében.

P₃

Mert

Mert felmenvén, fogva vivé az foglágot, ada az földieknek nagy ayándéket; honnét víszont eljő itilni világot, mind élőket mind holtakat.

Mi most tégedet, édes teremő Vrunk, buzgó könyörgésünkben halgas megh kérünk, távul járjon pokolbéli ördög tőlünk, hogy törben ne eiytsen bennünk.

Hogy mikor meg térsz fenyés kődben itilni, minden titkosbűneinket megvizsgálni, ne hadgy iszonyu kint azoknak kostolni, kik csak benned tudnak bízni.

Enged meg ezt nekünk, mindenható Isten, sz. Atyáddal, és szent lelkeddel egyetemben, hogy téged az életben és az menyégben; áldgyunk vigh orczával hiven. Vgy lé:

A L I V S.

Iesu nostra redem:

Iesus Christus mi királyunk, teremőnk és kívánfagunk, meg váltónk és vidámságunk, ki testben öltözél értünk.

Honnat érdemlettük tőled, hogy bűneinket el vegyed, a szörnyű halált meg szenvedd, ez világot kedvedben vedd.

Pokolra értünk le szállál, fogságból ki szabadítál, az halálból fel támadál, menyben nekünk helt fogadál.

Kérünk azért édes Vrunk légy szószóló mi érettünk, és mikor innét ki mulunk, adgyad szent szinedet látnunk.

Dicsősegh légyen te-néked, Atyádnak egyemben veled, áldassék az te szent lelked, kit nálunk hagyál helyetted.

Vgy légyen.

INTRO.

I N T R O I T V S.

Alileábéli férfiak mit csudálkoztok, meny-

országban fel nézvén, alleluia, miképpen ti láttátok

az Christust menyországban fel ment, ekképpen jó

az itiletre; Dicsiret legyen az szent háromság egy

bizony és igaz Vr Istennek. Mikoron nézneiek à

menyben fel menő Christust; imé előtttek két fér-

fiak meg állának feje ruhában nekik ezt mondván.

Di-

Dicsőség Atyának és Fiúnak, és szent Lélek Istennek;

Miképpen kezdetben dicsőféges vala, most és mind

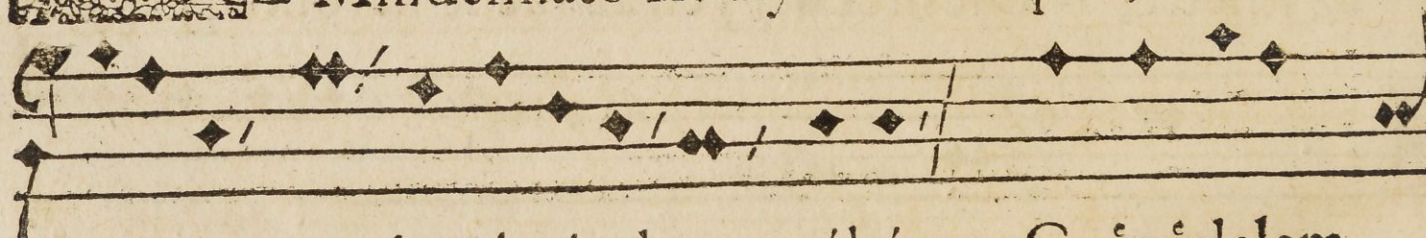

örökkön örökké ugy legyen.

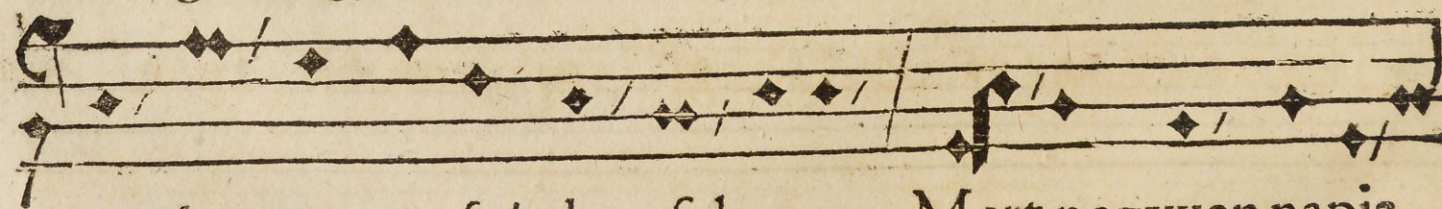
P R O S A.

AZ Mindenható Király ez mai napon; mind ez

világot nagy hatalmával meg váltá. Győződelem.

mel az menyországban fel mene. Mert negyven napja,

hogy fel támadot vala. Az szentnapokon szolgálta
báto.

bátoritá.

Es lelki békefűgnek jelét, Apoſto

loknak hagyván.

Kiknek ada olly hatalmat, hogy

embereket bűnőkből oldoznának.

Es küldé őket

ez világra kereztelni minden embereket.

Atyának

és Fiunak és ſzent Léleknek nevében.

Es vélek

lévén meg hagyá nekik, hogy Ierufálemből. El ne

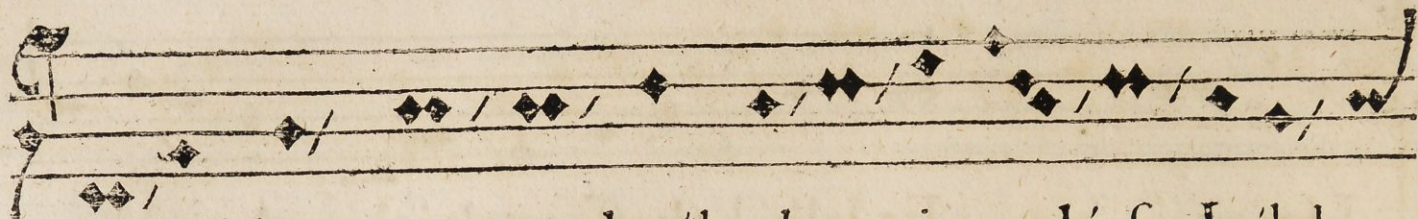
mennének, de ott meg várnák az ő iglretét.

Mert

nem fok nap el mulva

Q

el

el küldöm úgy mond néktek az vigasztaló sz. Lélek

Istent. Es lesztek énnékem tanuim Ierusalémben,

Sidófágban és az Samariában. Es hogy ezt megh

mondá ő láttokra fel emelteték az égh felé. Es nagy

fényes kő, környűl vevé őtet, és kik az éghben ott

néznek vala. Imémellettek két Angyal meg álla

fejér ruhában. Nékik ezt mondván, mit csudál.

koztok ti menyország felé.

Mert

Mert az Iesus ki fel viteték tőletek Atya Istennek

jóbjára. Mint fel méne, ekképpen el jő, minket fe-

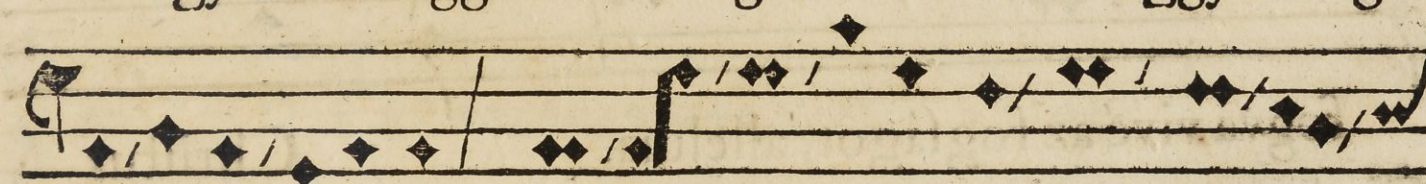
jenként mind meg itilni. Oh mindenható örök

Isten az embert kit teremtel, kit paradicsomból.

Nagy álnoklással az ördög ki vete, és véle egygyűt fog-

va vivé pokolba. Az te szent véreddel, kit meg váltál

Vr Isten. Is meglen fel méne honnan egyszer le esék

paradicsomnak dicsőségében.

Q₂

Mi-

Mikoron jövendesz ez világot itilni. Kérünk adgy

minékünk mind örökkön örökké az szentekkel egygüt

örülnünk. Hól tenéked énekellyünk dicsiretet.

ANTIPHONÆ.

El menvén Christus menyégben, alleluia;

fogva vivé az fogfágot, alleluia.

Christus

Vrunk Iesus ez mai napon mennyeknek országában

mene dicsóult testben.

Ekképpen jó el az mint

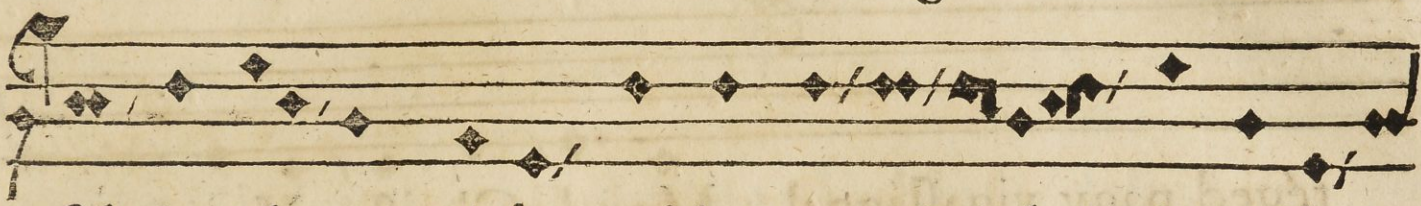
láttá-

láltatok ötet mennyégben fel menni, alleluia.

Galilæabéli férfiak mit néztek az égh felé, ez Iesus ki

fel viteték mennyégben, ekképpen iő itilni dicsőült

testben. Kezeit felemelvén éghben vitetik vala, és

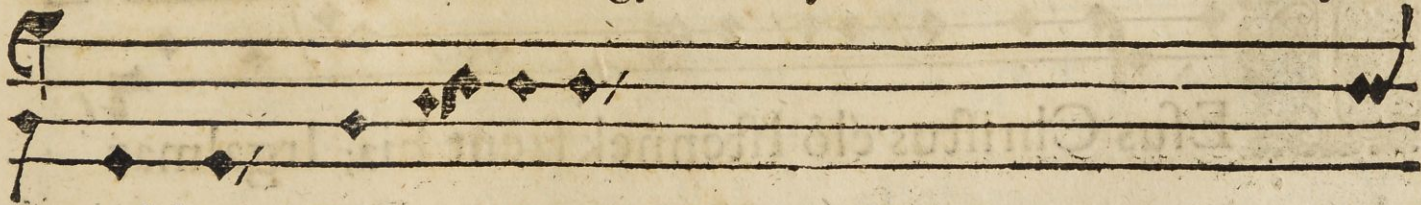
megáldá őket, alleluia. Szemek láttára fel emel-

kedék az Iesus, és azokód bé fogá őket az meny-

ben alleluia. Fel megyek Atyámhoz, és az ti Atyá-

tokhoz, Istenemhez

Q₃

és az

Es az ti Istentekhez, alleluia. Végy fel minket

Vr Isten mindnyáian országodban, hogy dicsirjünk

téged nagy vigassággal. Monda Christus Vrunk az

ő tanítványinak, alleluia; nem hadlak titeket árvául

alleluia; El mégyek és hozzátok jövök, alleluia; és

örvendez az ti szivetek, alleluia.

RESPONSORIA.

Efus Christus élő Istennek szent Fia; Irgalmaz

mi-

mi nekünk. **K**i ez mai napon az menyégben

felmenél; Irgal: Dicsőség Atyának &c.

Aldgyuk mindnyáian az Vr Istent; Iesus Chri-

stus ki menyországba fel mene, hogy minékünk helyt

szerezne, és minden szükséginkre gondot viselne, al-

leluia, alleluia, alleluia. Es üle az Atya ur Istennek jób-

jára, kit várunk az itiletre, hogy minket hozzá hason-

latosá tenne, alleluia, alleluia, alleluia.

Ver:

V E R S I C V L I.

El mene Christusmeny-országban: nagy dicsőség-
gel.

Fogva vivé az mi ellenséginket; hálát adgyunk azért önéki.

B E N E D I C A M V S.

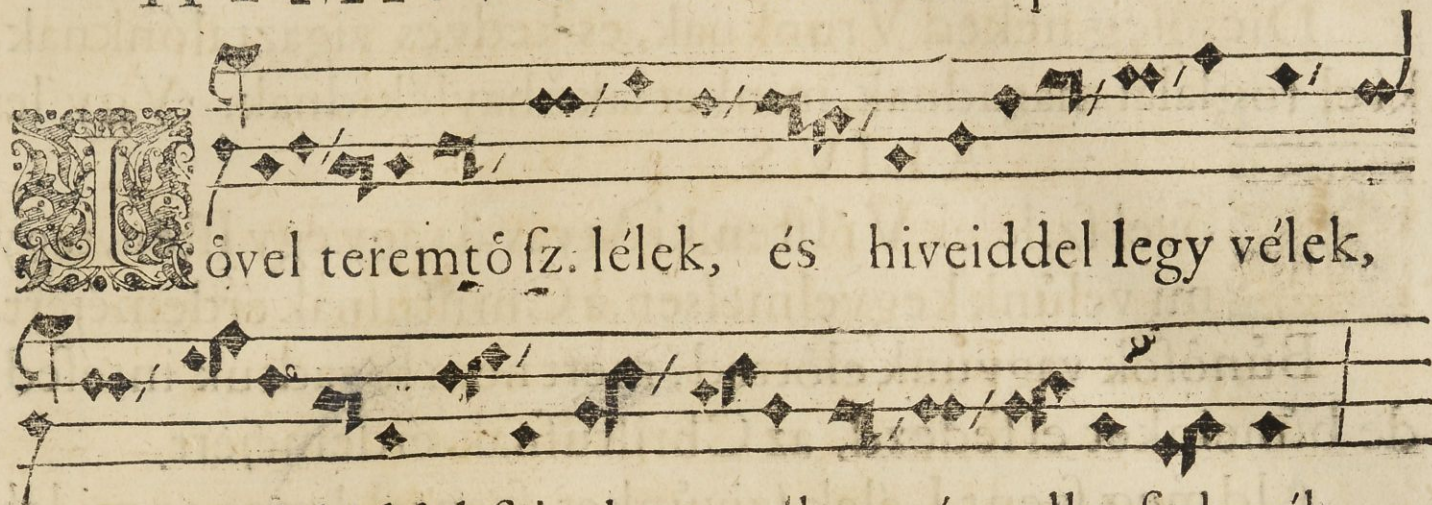
Árjunk mi most kereztvének idvőségnek igaz u-
tán; mert az Christusez mai nap méne fel menyör-
szágban. *ban.*

Hogy minékünk szent Attyától, vigasztaló szent lélek-
nek; kellemetes ajándékát meg nyervén el bocsássa.

*Atya mindenható Istennek sz. lelke, mellyet Chri-
stus nekünk nyere, tákoszok mi velünk örök-
kön örökre, alleluja alleluja alleluja. Ki min-
ket vigasztaljon s világoztasson, és új szívet terem-
tsen, és minden igazságban él be végig, Alleluja.*

IN FESTO PENTECOSTE S.

HYMNV S. Veni creator spir:

Iővel teremő sz. lélek, és hiveiddel legy vélek,

sz. ajándékiddal szivek, uyullyon és tellyesedgyék.
Kihatő vigasztalónak, és Isten ajándékának, avagy hét a-
jándékunak, Isten job. keze uyának.

Mondatól, előkut főnek, tűznek és lelki kenetnek, Atyá-
nak igiretinek, és az igaz szeretetnek.

Gerjesz világót elménkben, önts szeretetet szivünkben,
erősíts minket testünkben, és nagy erőtlenségünkben.

Adgy nekünk tellyes örömet, idvösleg hozó kegyelmet,
közünk minden gyűlöseget, ronts el, és adgy egyességet.

Távoztasd ellenséginket, és ad meg békeségünket, min-
dénkor vezérelj minket, utálhassuk bűneinket.

Adgyad ismERNUNK az Atyát, és az ő egy szűlőt Fiát, és
hiHNUNK hogy mind kettőtől, szentől származól vég nélkül.

Dicsólég az egy Istennek, Atya, Fiu, Szent Léleknek,
kedvEs ajándéka ennek, lakjék szivében mindennek. Vgy:

ALIV S.

Iővel szent lélek Vr Isten, vigasztaly minket szivünk-
ben, bátoríts meg felelmünkben, az Christusnak ér-
deméjért.

Iővel jővel, téged kérünk, ajándékod közöld velünk, az
gonoszt fogyassad bennünk, az Christusnak érdeméjért.

R á z d

Iővel

Iővel lágits az kőszivet, ronts meghaz nagy gyűlöseget
plántály közénk eggyesseget, az Christusnak érdeméjért

Dicsőség néked Vrunknak, és kedves vigasztalónknak,
ki el foglalál magadnak, minket lakóhaylékidnak. Vgy le:

A L I V S.

ővel sz. lélek Vr Isten, ki Atyával vagy egy Isten, tegy
mi velünk kegyelmelsen, à Christusnak érdeméjért.

Bűnösök vagyunk előtted, mert nem fogadtuk intéted,
de bűneinket elfedezd, az Christusnak érdeméjért.

Ald meg szent Lélek szivünket, szenteld meg az mi lel-
künket, uyits megh természetünket, az Christusnak érd:

Te vagy szivünknek világa, minket tart bűnnek soksága,
ne legyünk őrdög országa, az Christusnak érdeméjért.

Hitetlenségünknek bűnét, kegyetlenségünknek terhét,
rontsd el kárhozatnak kötelét, az Christusnak érdeméjért.

Vissellyed az mi gondunkat, néked adtuk mi magunkat,
vezérelj az mi útunkat, az Christusnak érdeméjért.

Szent Lélek irgalmaz, és minden bűntől óltalmaz, kár-
hozatellen légy támasz, az Christusnak érdeméjért.

Minden keferűséginkben, és életünknek rendiben, bá-
toríts minket hitünkben, az Christusnak érdeméjért.

Azigaz hitnek gyümölcsét, az szeretet eggyességét, plán-
talyad mindenűt jó hírét, az Christusnak érdeméjért.

Setétségünknek világa, mi szivünknek nyajassága, lel-
künknek légy boldogsága, az Christusnak érdeméjért.

Szent Lélek kérünk tégedet, óltalmazd az te igidet, is-
merhessünk meg tégedet, az Christusnak érdeméjért.

Dicsőség Atya Istennek, Fiunak, idvőzítőnknek, az sz:
Lélek Vr Istennek, szent Háromság egy Istennek. Vgy:

INTROITVS.

Introitus.

131

Szent Léleknek harmattyát, menyből Atya

Isten erefszed, és szent igidet terjeszsed, országodat

építsed, az te sz. igidet bennünk gyümölcseztessed.

Hivek kérjétek az Vr Istent, hogy erefszen munká-

fokat az ő népei között. Dicsőség Atyának és

Fiaúnak és szent lélek Istennek; Miképpen kezdet-

ben dicsőséges vala, most és mind örökkön örökké;

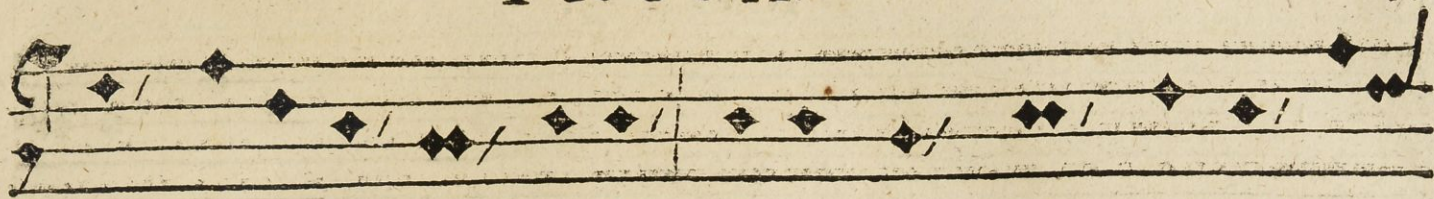
Vgy légyen.

R 2

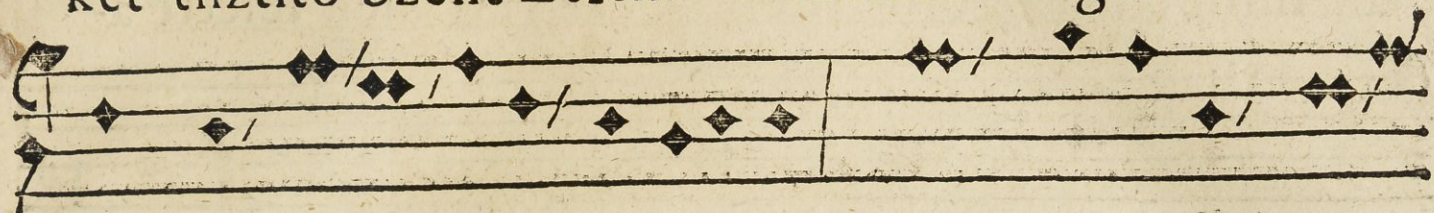
PRO

P R O S A.

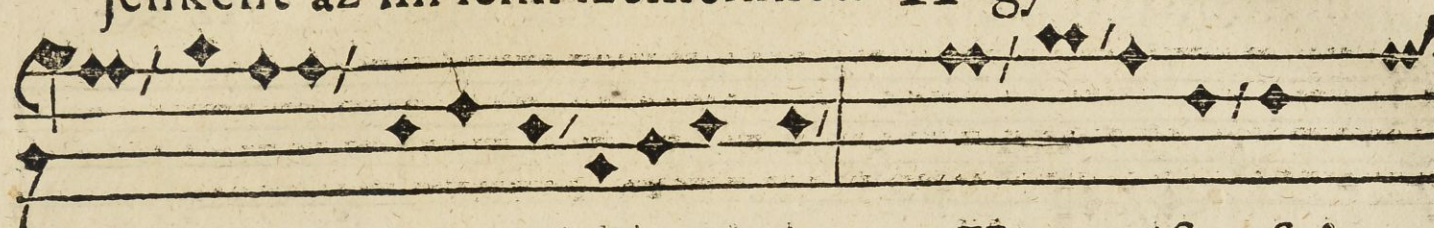
A Z Szent Lélek ajándéka legyen velünk. Ki az
 mi sziveinknek belső részében lakozik. Minden lel-
 ki bűnöket mi tőlünk el távoztatván. Világosító és
 éltető szent Lélek. Az mi szívünknek homályát meg-
 tisztítsad. Ió akaratu kereztvényeknek oh te sz. szere-
 tője. Bocsássad az te ajándékokat, az mi érzéken-
 seginkben. Te minden gonosságos bűnöktől min-
 ket

ket tisztító Szent Lélek. Tisztítsad meg nekünk fe-

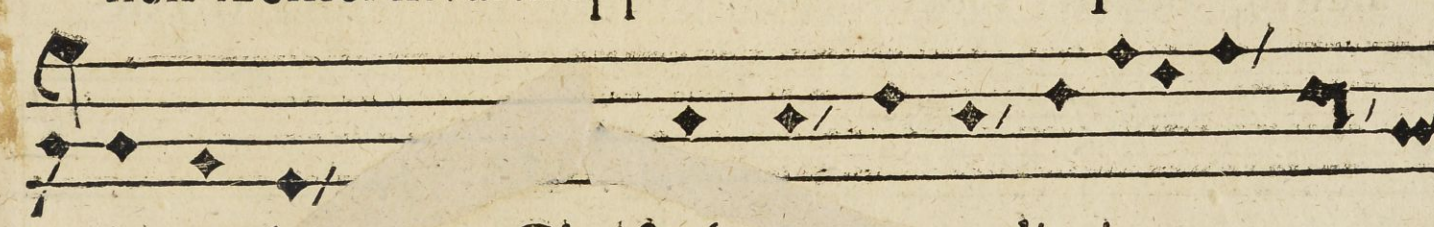
jenként az mi lelki szemeinket. Hogy láthassuk az

mi felséges teremtmő Istenünket. Kit az tiszta szű-

nek szemei kiváltképpen láthatnak. Prophetákat fel

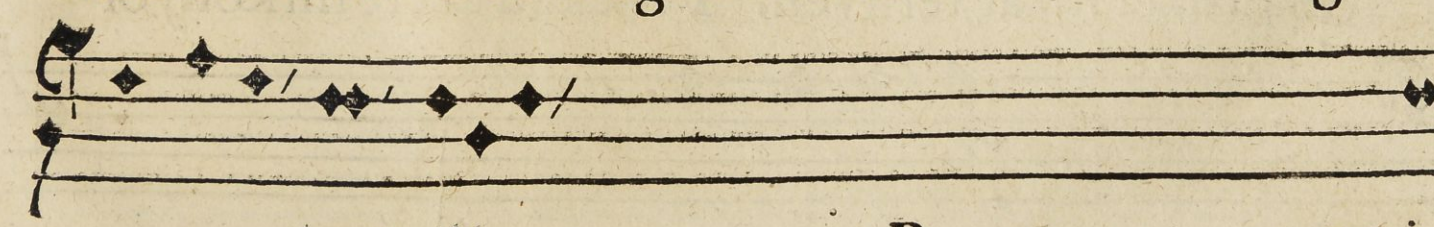
gérje zré" gy az Christusnak ne s dicsiretet meg

hirdetnék. Apostalokat bátorítál, hogy az Christu-

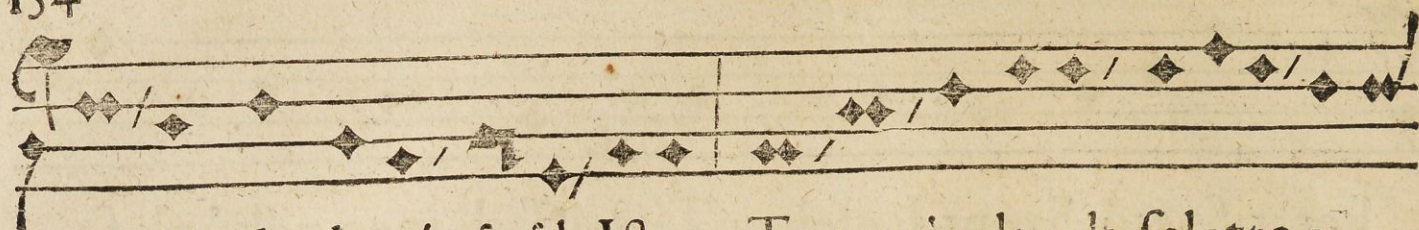
nak nevét mind ez világon viselnek Mikoron régen

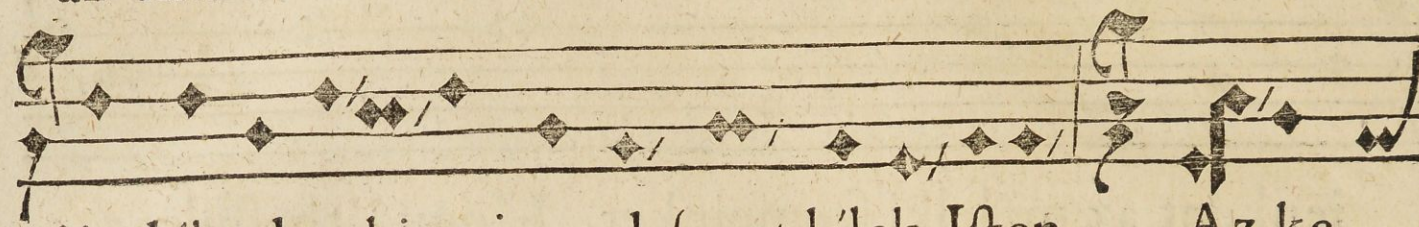
teremté ez világot

R 3

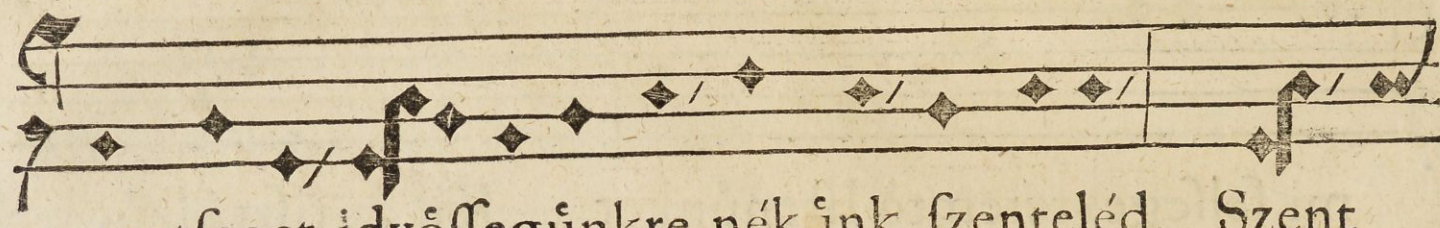
az min:

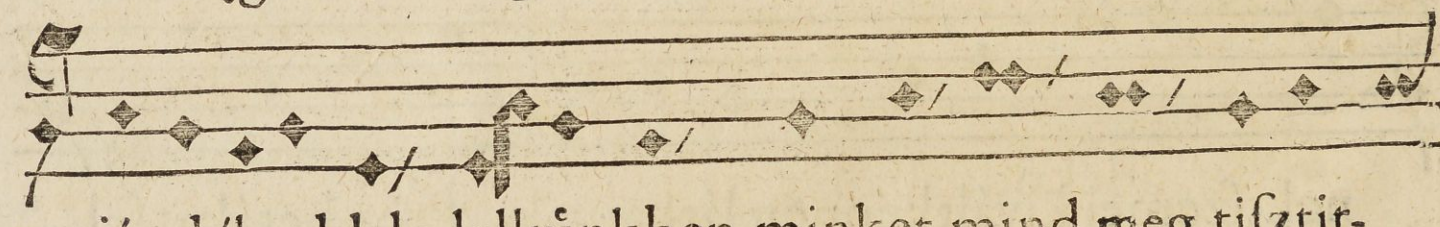
az mindenható örök Isten. Te az vizeknek felette a-

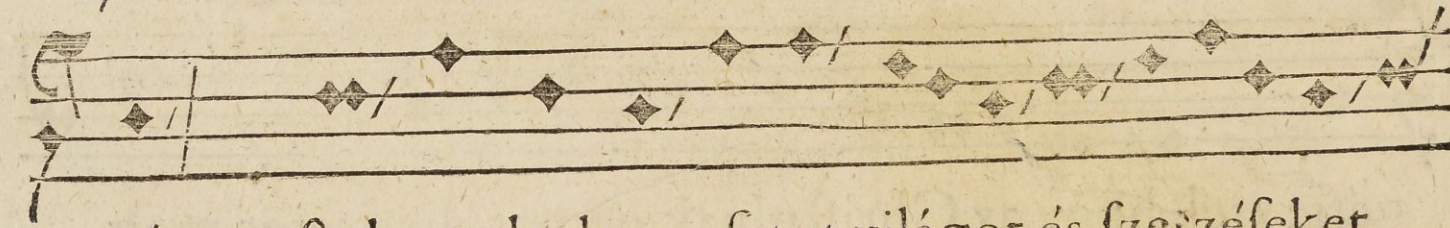
jándékokat ki terjedted szent lélek Isten. Az ke-

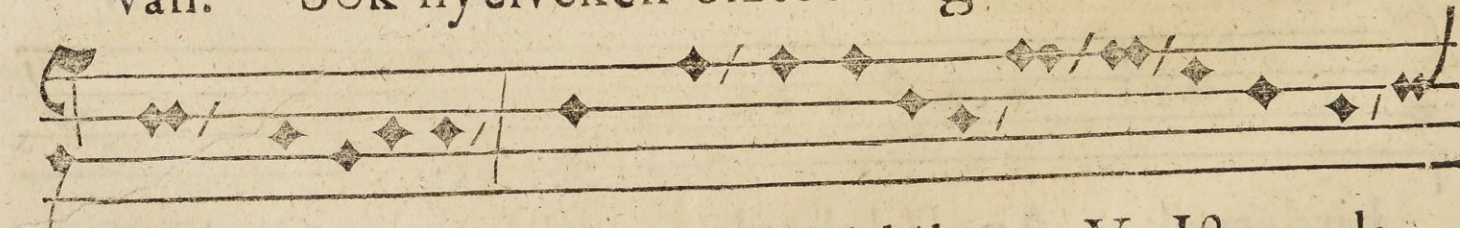
reztséget idvőségünkre nekünk szenteléd. Szent

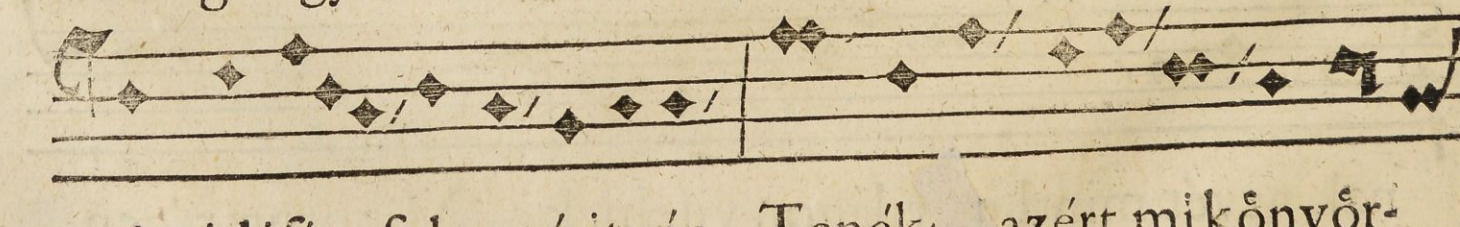
ajándékokkal lelkünkben minket mind meg tisztit-

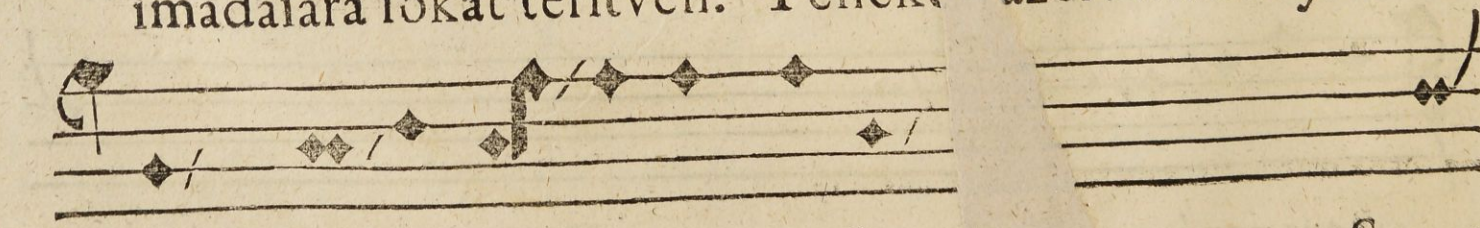
ván. Sok nyelveken osztot világot és szeizéseket

megh egyesítél. Bálvány imádókat az Vr Istennek

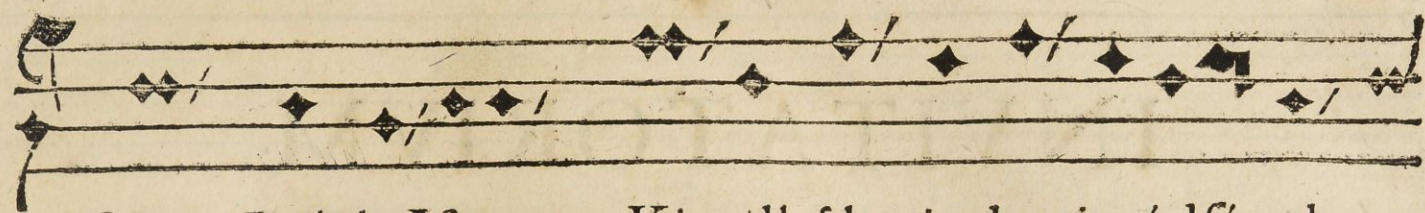

imádására fokot térítvén. Tenéke azért mikönyör-

gunk meg halgas kegyelmessen

Szent

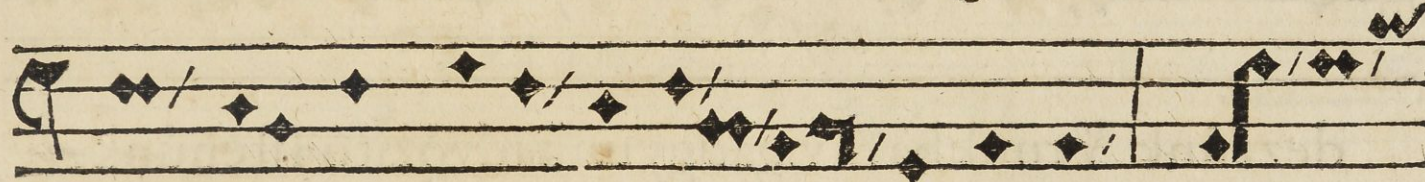
Szent Lélek Isten. Ki nélkül minden imádságok

csak héában mondatnak az Vr Istennek. Oh te

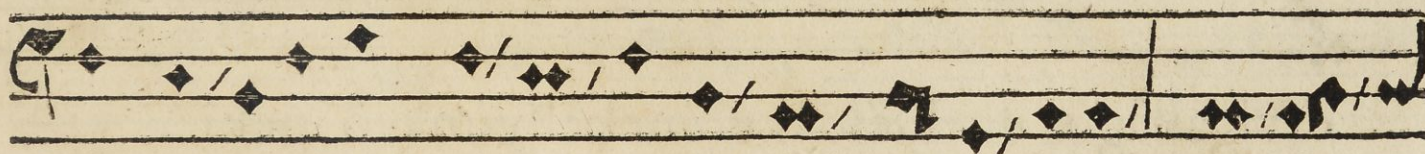
ki minden űdöbéli szenteket Megh tanitottad, te

szent ajándékokdal őket te hozzád fogadván. Ez nap

ismeglen az Christus Apostolit. Ayándékozád nagy

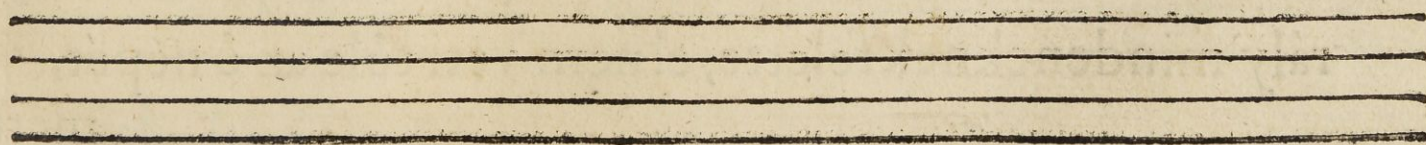

csuda ajándékkal, kit senki nem hallot vala. Es ez

napot azzal megdicsőítéd. Az szent lélek ajand:

IN.

INVITATORIVM.

Menyben ment Királt Iesus Christust mi mind-

nyáian kereztyének imádgunk. Iertek el örven-

dezzünk Vrunkbā és vigadgunk idvőzítő Istenünk-

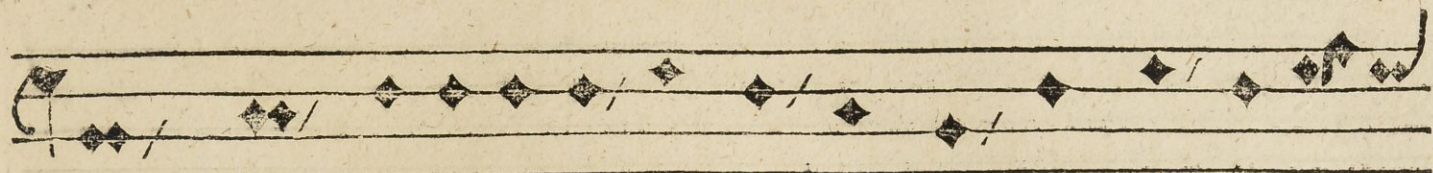
ben, menvén az ő tekintetinek eleiben dicsiretekkel,

és vigasságos éneklésekkel énekellyünk ő néki.

Mert nagy Vr az mi Vrunk Istenünk, és fellegetes ki-

rály mindeneknek felette; el nem veti tőle az ő népét,

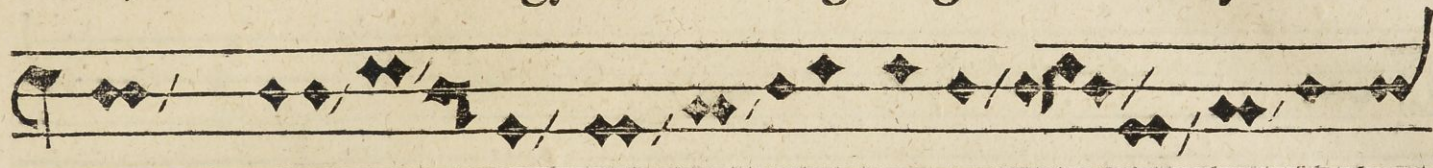
mert

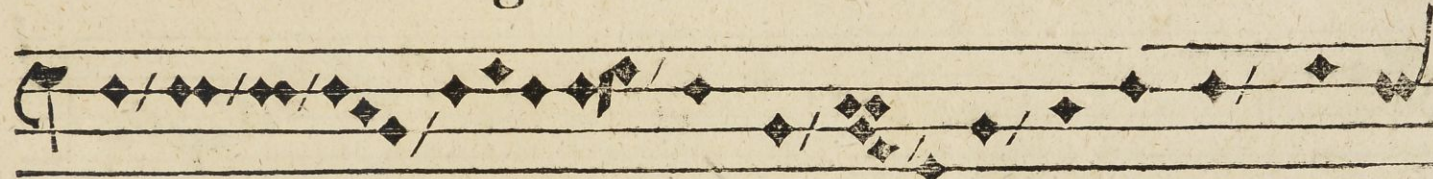
mert ő hatalmában vadnak minden földnek hatá-

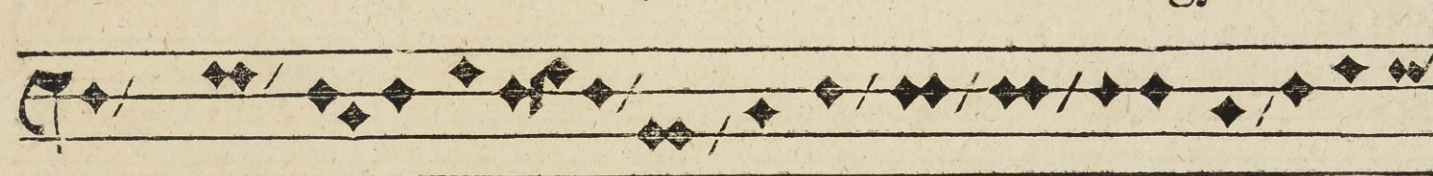
ri; és minden hegyeknek magasságát által látta.

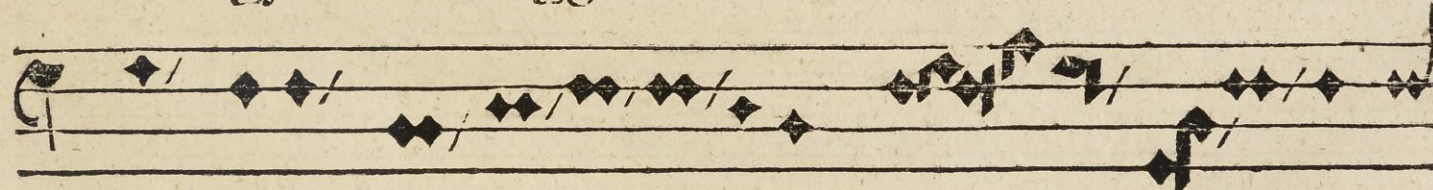
Mert ővé az tenger, és ő teremteté őtet; és az föl-

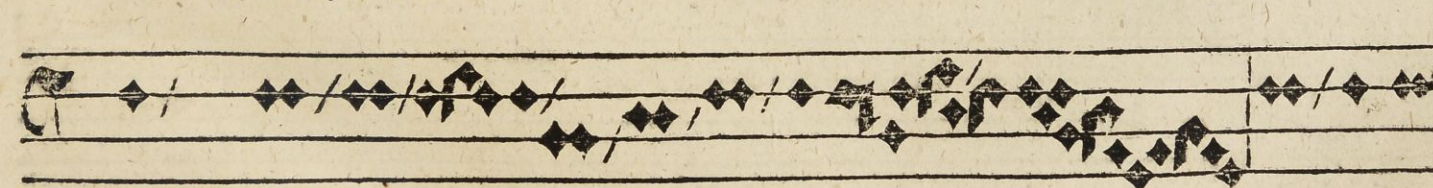
det az ő kezei ékesíték; Iertek el azért imádjuk ő-

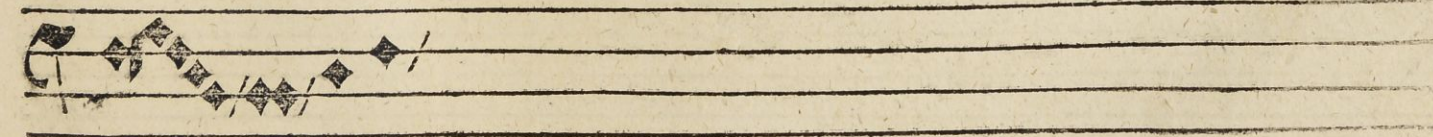
tet nagy alázatossággal, és sirjunk az mi teremtető Iste-

nünk előtt, mert ő az mi Vrang Istenünk, és mi va-

gyunk az ő népei, és az ő mezejének juhai. Ez na-

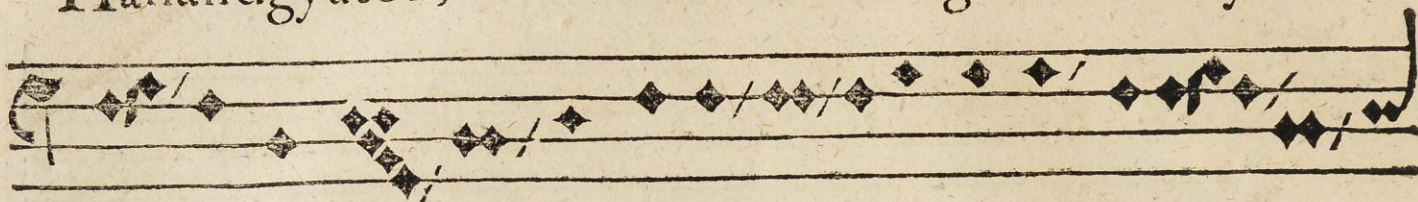
pon ha szavát

S

Hal

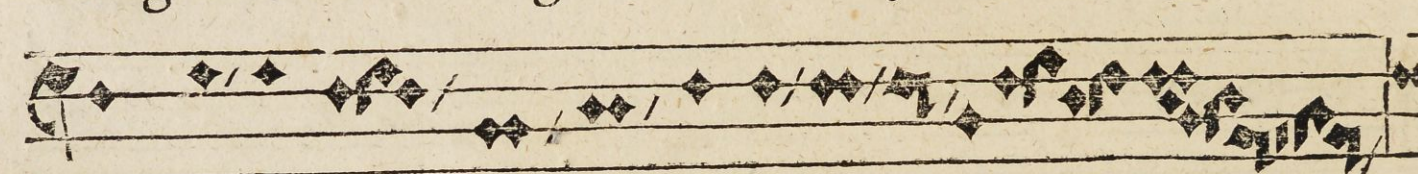
Hallandgyátok, az ti sziveiteket meg ne keményítsé-

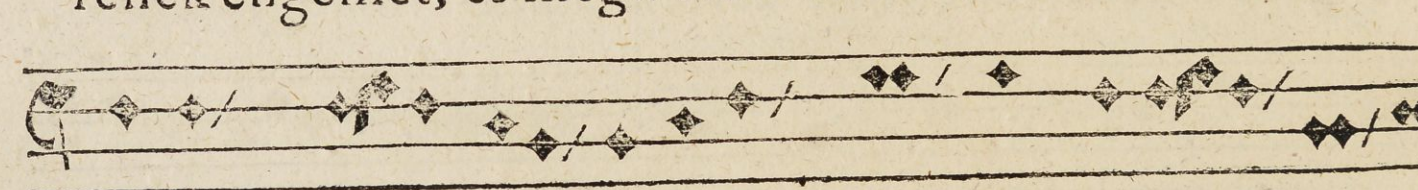
tek, miképpen az pusztaiban az ingerlésnek idején, hól

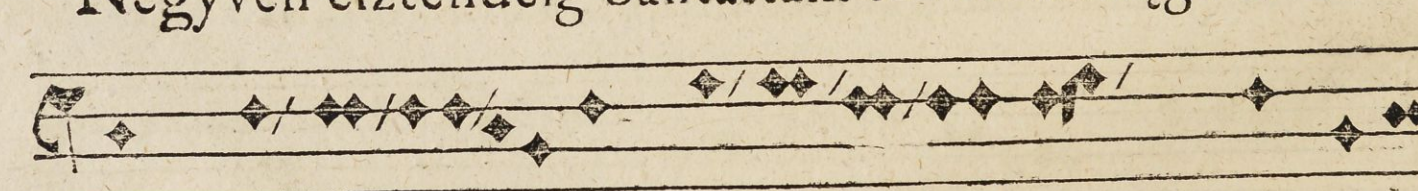
meg kísértének engemet az ti Atyáitok, meg ismé-

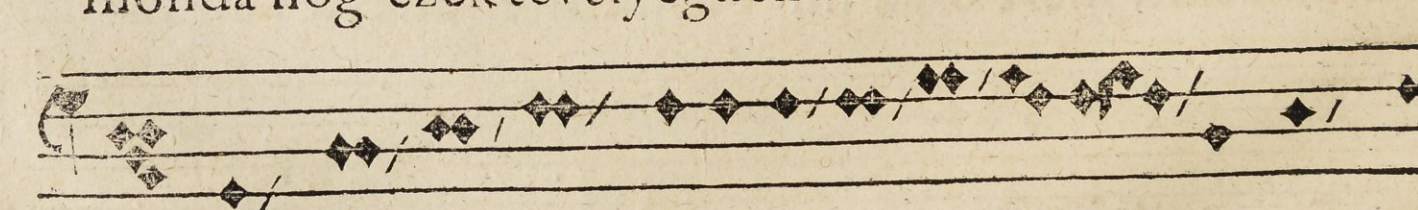
rének engemet, és megh láták az én cselekedetimet.

Negyven esztendeig bántattam ez nemzetsegtől, és

mondá hog' ezek tévélyegnek az ó szivekben minden-

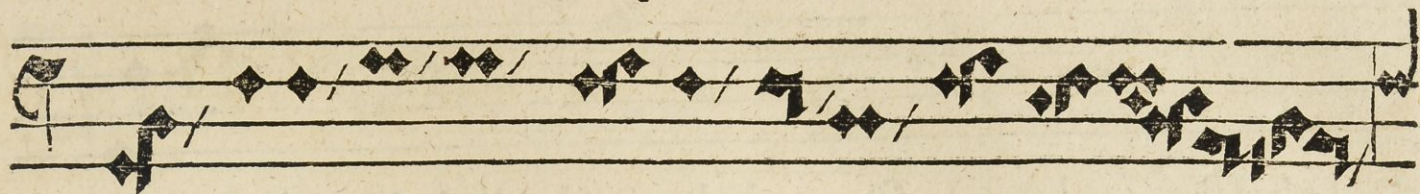

koron. Es ők nem ismérék az én utaimat, kiknek

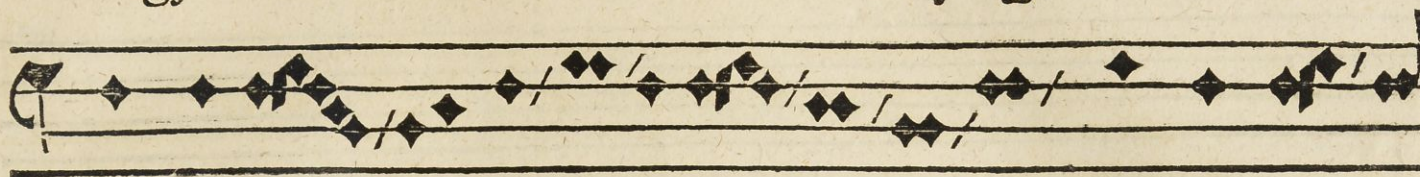

meg esküttem én haragomban,

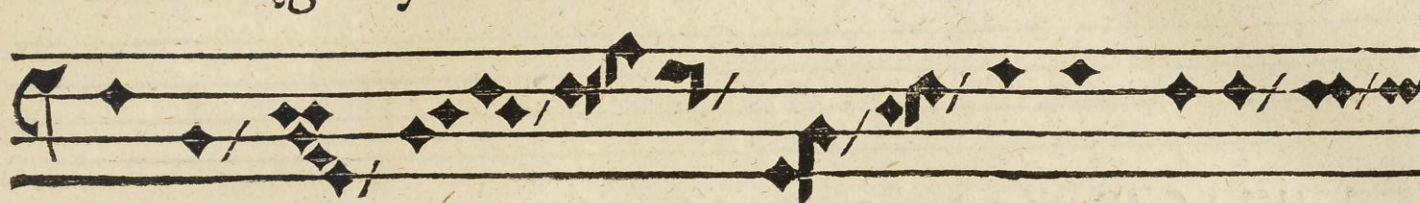
hogy

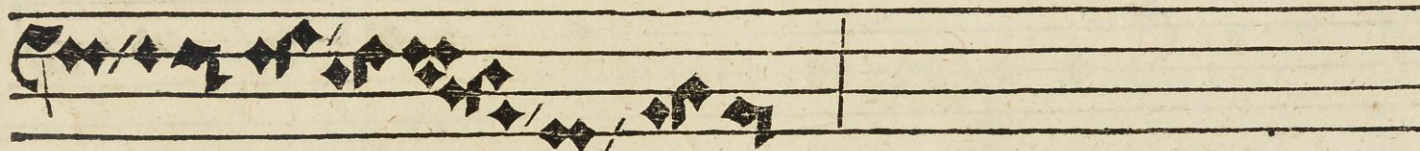
Hogy soha bé nem mennek az én nyugodalmamban.

Dicsőség Atyának és Fiúnak, és az szent Léleknek;

miként vólt eleitől fogván, most és mindenkoron, és

mind örökkön örökké; Vgy légyen.

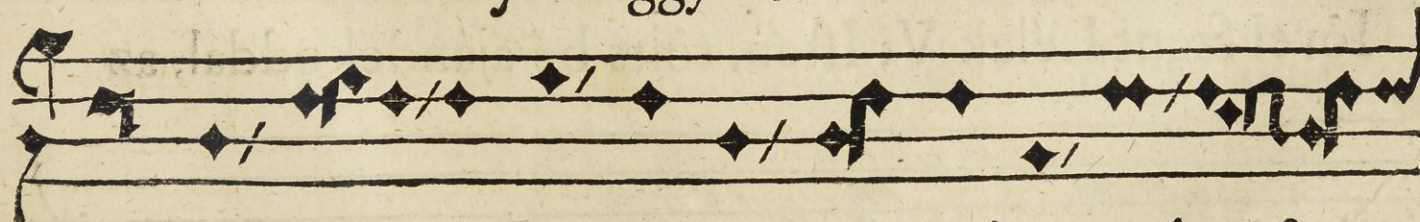
ANTIPHONÆ.

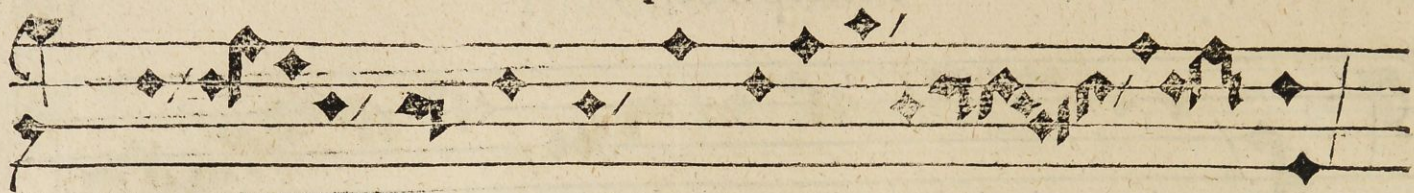
Ikoron bé töltenek vólna az ötven napok, va-

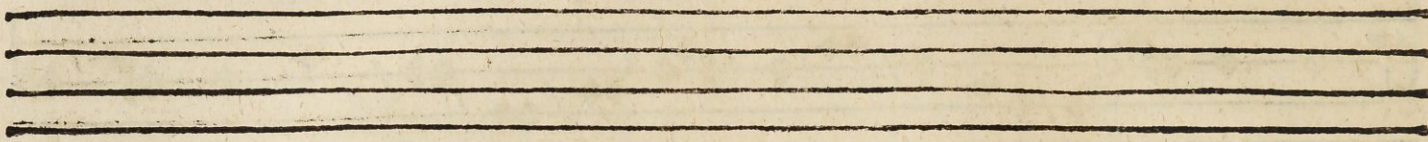
lának az tanítványok egyyút, dicsirvén az Vr Istent.

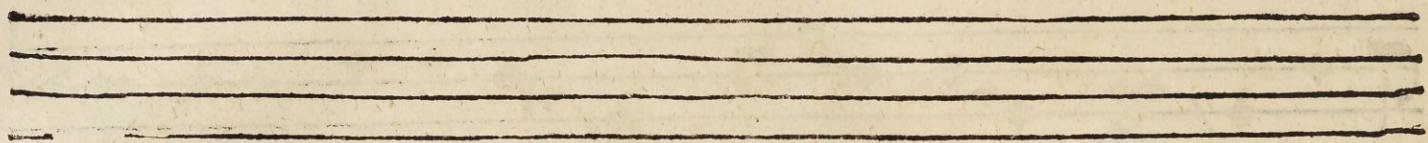
Szólnak vala külömb külömb nyelveken az Aposto-

lok Istennek nagyságos dolgairol, alleluja, alleluia.

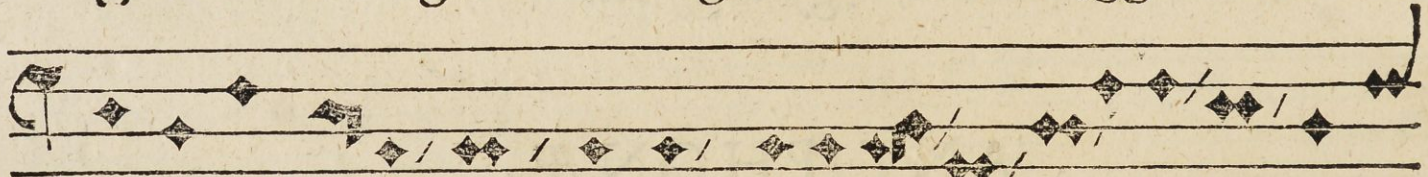
Imé az Vr Istennek szent lelke az magas menyország-

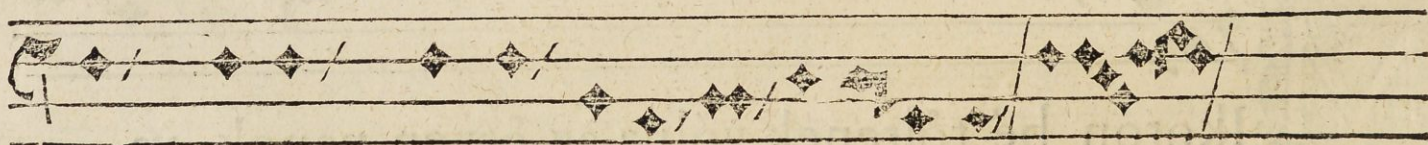
ból le szálla, az ő nagy hatalma bé tólté ez szeles vilá-

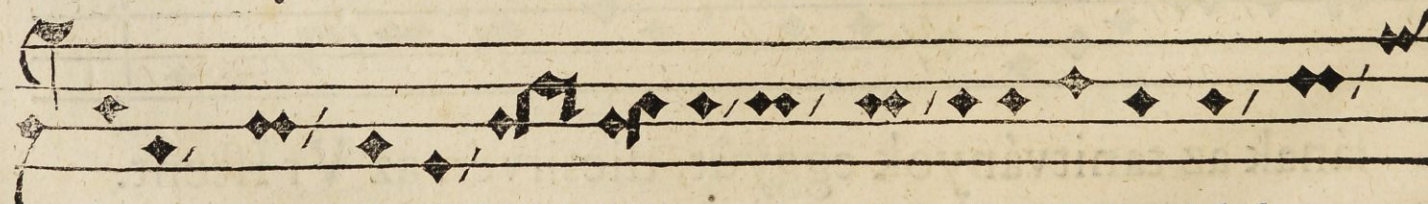
got. Zugás lón az éghből hirtelenséggel, mint

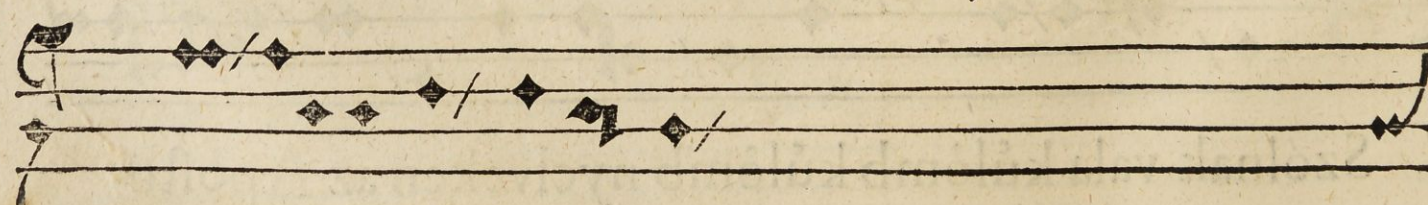
sebessen jövő nagy szélnek zugása, és bé tólté az há-

zat, melyben ülnek vala az tanítványok.

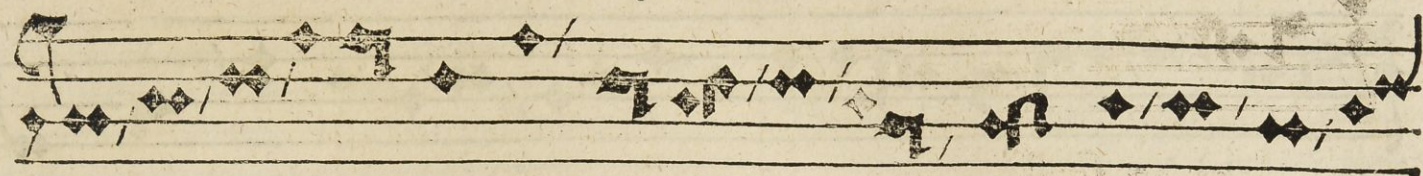

Iövel szent Lélek Vr Isten, tölts bé ajándékokkal, az

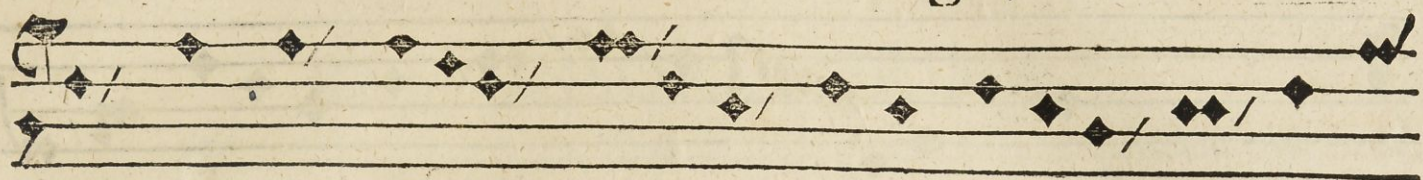

te hiveidnek sziveket,

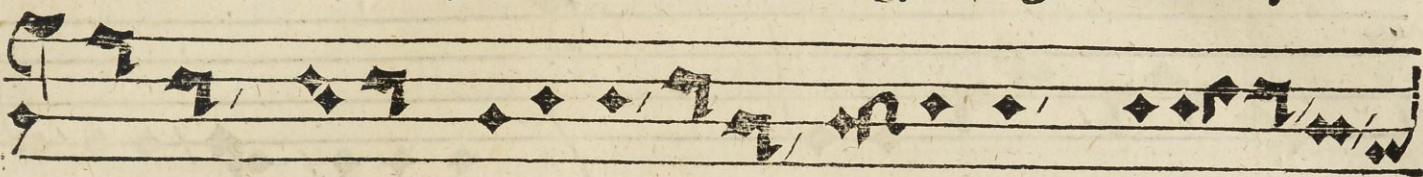
és

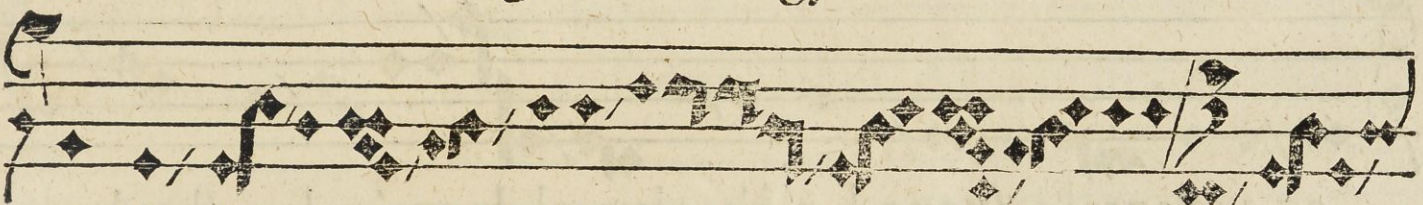
és a te szerelmednek tűzét ő benne gerjezd fel, ki min-

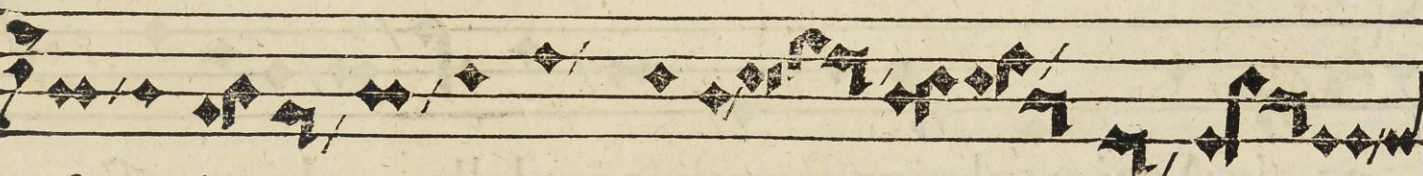
den pogány népeket, az hitnek egységében az nyel-

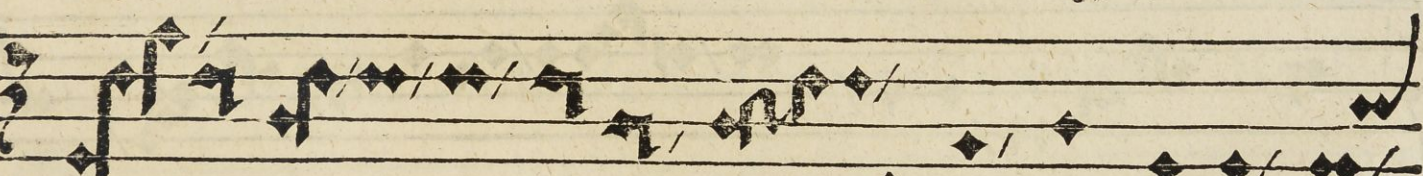
veknek külömbfélével őszve gyűitöttél; Dicsiret te-

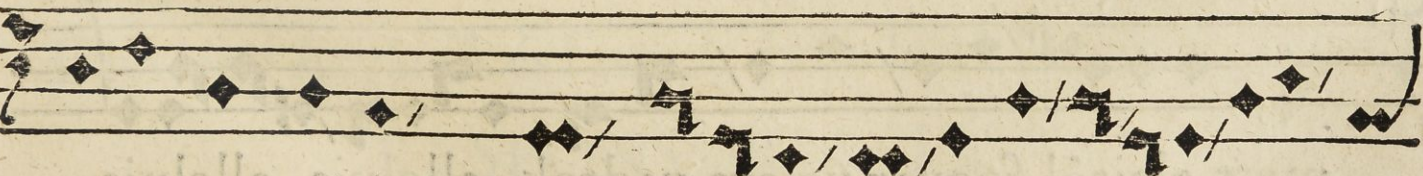
néked sz. Lélek Vr Isten, alleluja, alljá. alljá. Ez napon

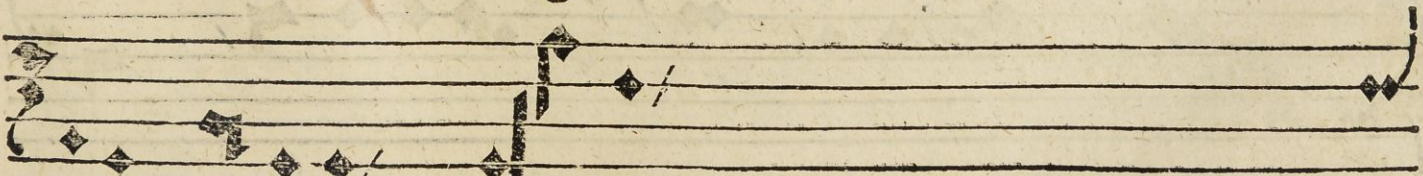
bé töltenek az Husvét után való ötven napok, allelula.

Ez napon az szent Lélek Isten tűznek képében, az

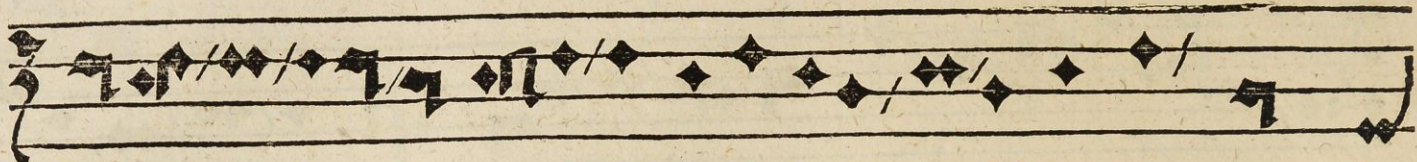
tanítványoknak meg jelének, és adván ő nekik lelki

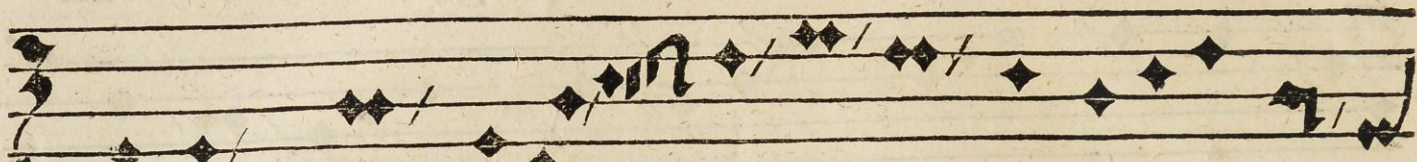
ajándékokat.

Küldé

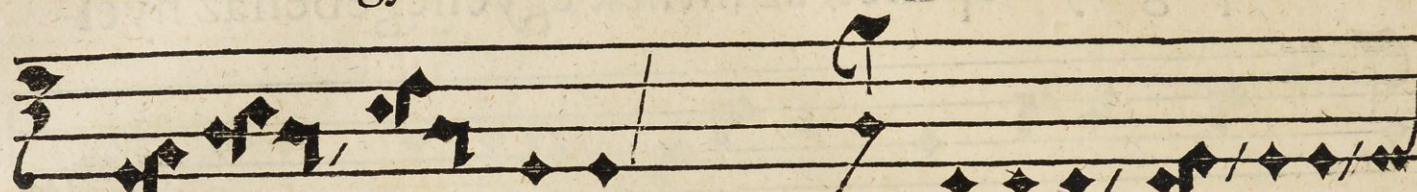
őket

őket ez széles világra prædicallani, és bizonyal hir-

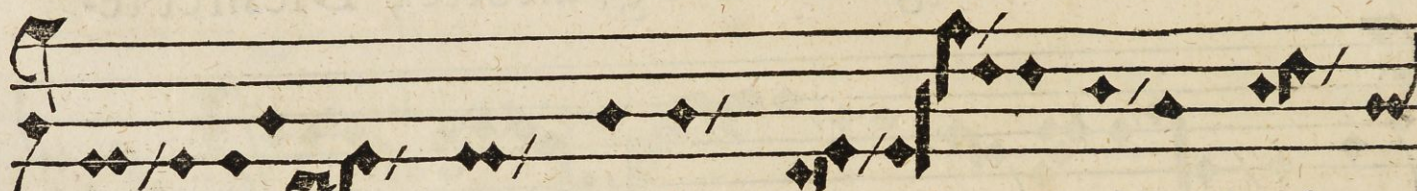

detni, hogy valaki hijend és megh kereztelkedik

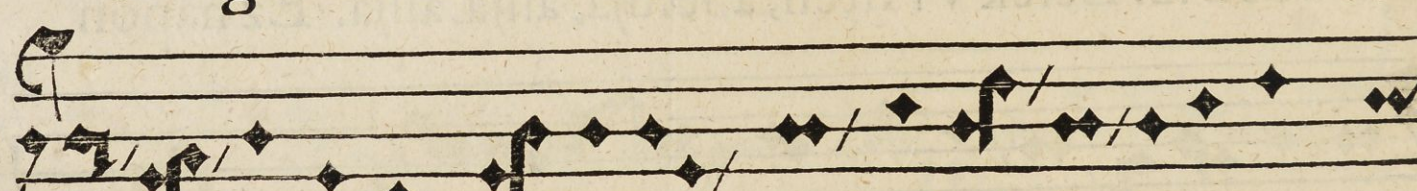

űdvözül ketfeg nélkül.

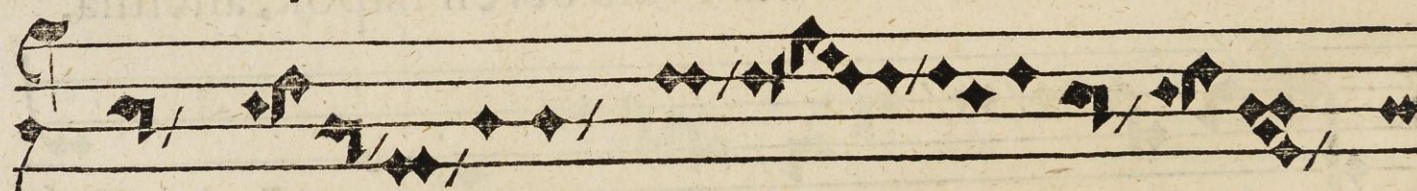
Mikoron el jövend

az vigasztaló szent Lélek, kit el bocsátok néktek

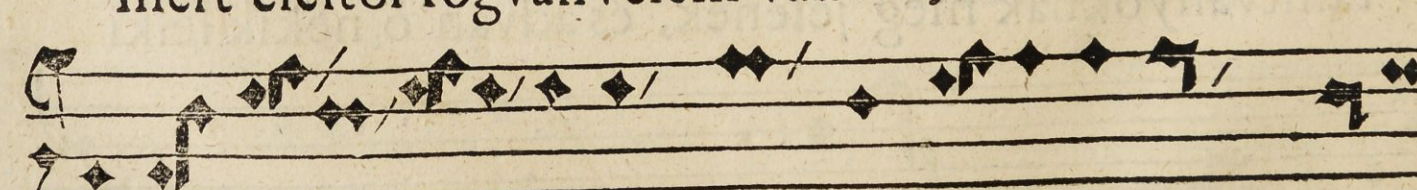
az én Atyámtul, igazságnak szent lelke; az bizonyfá-

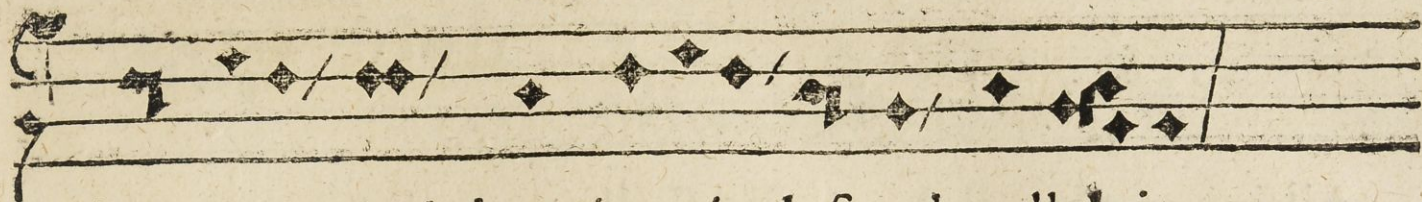
got téfzen én rollam, és ti-is bizonyfágot téfztek

mert eleitől fogván velem vadatok, alleluia, alleluia.

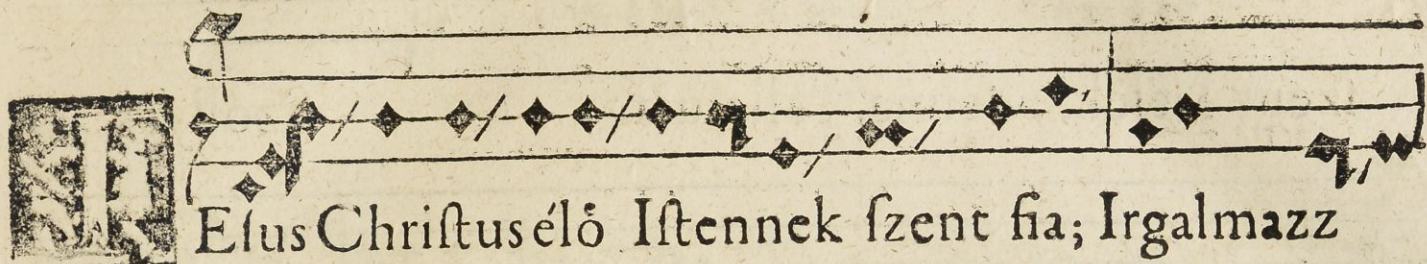

Vegyetek sz. lelket kiknek meg bocsátandgyátok bú-

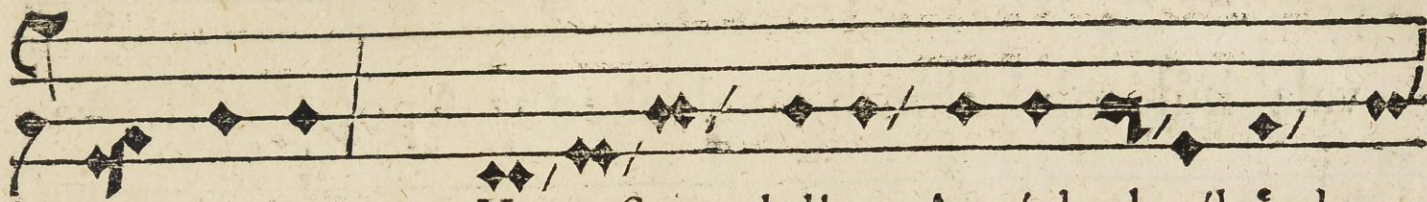

bűnőket megh bocsátatván lesznek, all I ja.

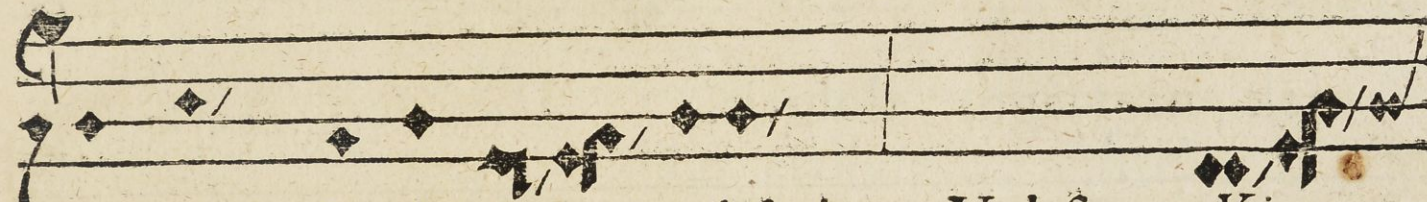
RESPONSORIA PRIMA.

Iesus Christus élő Istennek szent fia; Irgalmazz

minekünk; Ki az szent lelket Atyádtul nekünk

nyeréd; Irgalmazz mi nekünk. Vel sic: Ki ez

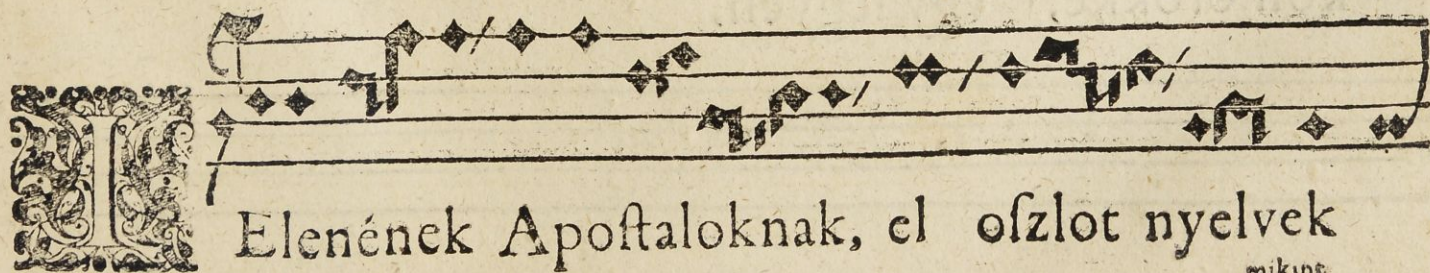

napon az Apostolokra sz. Lelkedet el bocsátád: Irgal:

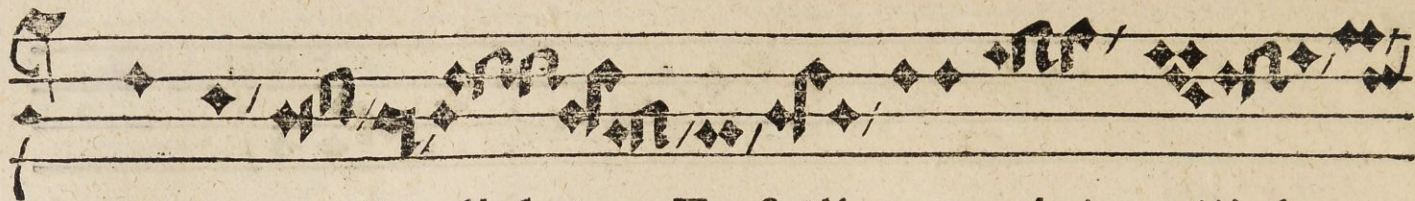
Dicsőség Atyának és Fiúnak és sz. lélek Istennek Iesus.

RESPONSORIA II.

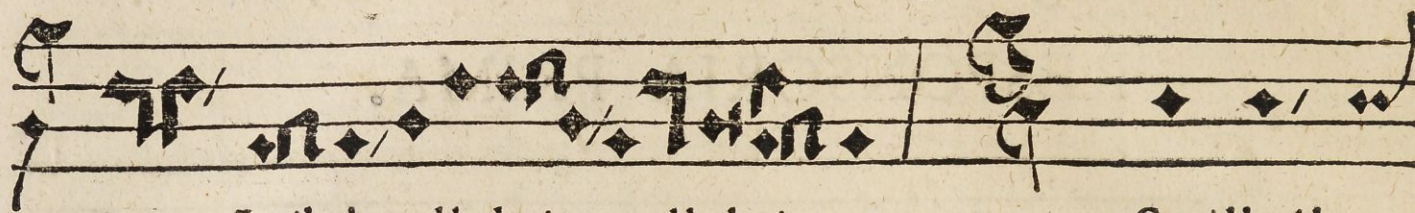

Elenének Apostoloknak, el oszlót nyelvek

mikint

mikint az tűz; alleluia: Es szálla egyenként réájok az

szent Lélek; alleluia, alleluia.

Szóllják

vala külömb külömb, nyelveken az Apostalok Isten-

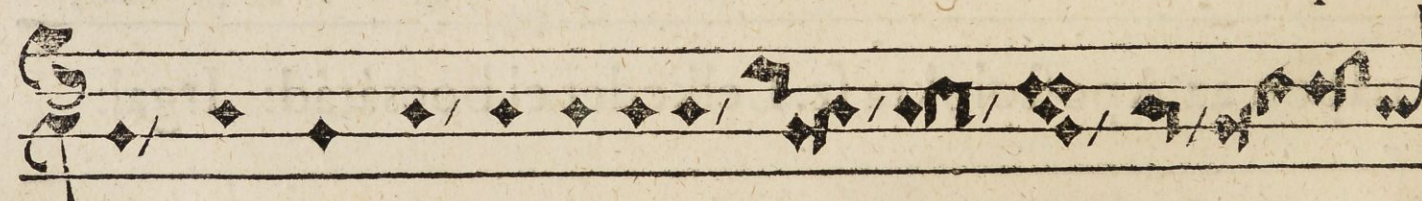
nek nagyságos dolgait.

Dicsőség Atyá-

nak és Fiunak, és szent Lélek Istennek.

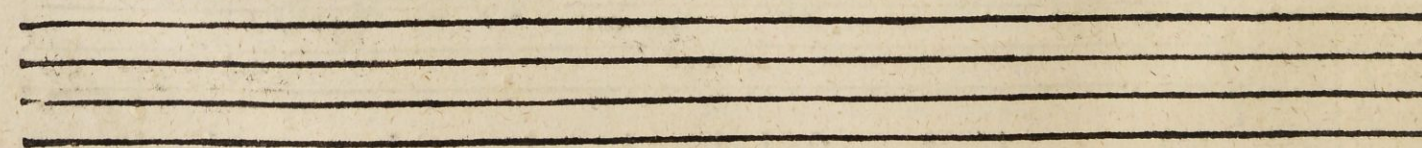
Mikép-

pen kezdetben dicsőséges vala, most és mind örök-

kön örökké, vgy legyen.

VER-

VER SIC VLI.

Az szent léleknek ajándékát; bocsásd szivünkben Vram Isten.

Ki mi bennünk Isteni; és emberi szerelmet gerjeszzen.

Vr Istennek szent lelke; bétölté földnek kerektségét.

Es mindenek vallyák; Bölcséségének jegyét.

Az Apostalok külömb külömb nyelveken szólnak vala; alleluja.

Es hirdetik vala Istennek nagy csuda tételét; alleluja.

BENEDICTIONES.

Adgyuk és felmagasztallyuk, az Christus által

az Atya Istent, az ő országának dicsőségében. Há-

lát adgyunk az Atyának, ki Christusért minket sze-

ret. Es szent Lélek ajándékával éltet minket.

II. Eorúlyunk mi kereztyének; mert az Isten ő szent
lelkét; Menyországból hiveihez, vigasztalni bocsátá.

T

Az

Az kik hiszik Christus által, ő bűnöknek bocsánattyát,
azok vészik sz. léleknek ajándékát örökké.

I I I.

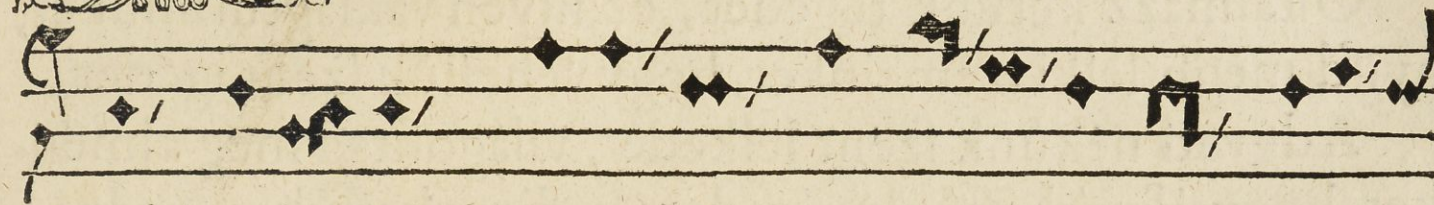
Iőy mi hozzánk vigasztaló éltető szent lélek Isten; gerjez-
szed fel mi szivünket, szent tüzednek fényével.

Kiért hálát az Atyának, és Fiunak mi adhassunk; és te
néked kedves szállást mindenkoron tarthassunk.

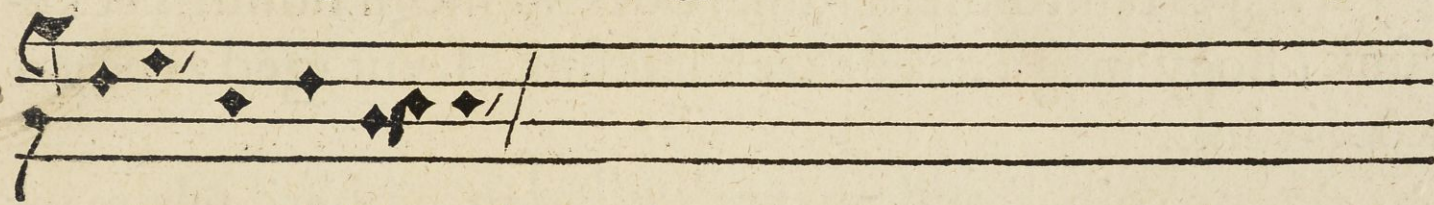
IN FESTO SACRO SANCTÆ TRINITATIS. HYMNI.

Dvöz légy édes Iésufunk, és mi kegyel-

mes királyunk, idvöz légy Christus mi Vrunk, Atya

előt prokátorunk.

Aldot légy Maria Fia, Atya Istennek-is Fia; szívünknek bátorítóia, és lelkünknek megh tartoia.

Tanits az igaz vallásra, Istennek igazságára, szent nevednek áldására, igédnek halgatására.

Prædicaltasd szent igidet, hirdettesd bölcseségedet, sz. Euangeliomodat; öregbítsed országodat.

Az tē mennyei sz. Atyád, az mit nem plántált, ki irtsd, az hamisságot gyomlállyad, az gonoszt köztünk fogyassad.

Gonosz délbéli ördögtől, tévelygő vak sötétségtől, és minden ellenségek től, óltalmazz minket ezen tul.

Te szent igidnek fegyverét, ad nekünk igaz értelmét; mert ellenségek erejét, azzal ronthattyuk megh fejét.

Téged Vram nem ismerünk, míg visel vak okosságunk;
mert romlot természetünknek, hamisság tétzik kedvesnek.

Igen jól ismeresz bennünket, tudod erőtlenségünket; szí-
vünkbe hamar bé röpül, az hamisság igazságul.

Ha szent igidnek világát, meg óltod azért lámpáját, lé-
szünk Sodomabéliek, és mind Gomorrhabéliek.

Iay annak az nemzetiségnek, melytől világát igédnek,
megh vonszod; mert hamarfággal, meg vered ötet vakfággal.

Nagy lelki éhséget menten, bocsátasz arra Vr Isten,
mellyért örökké mind testben, éhezik, és mind lélekben.

Óltalmaz kérünk tégedet, ez ilyen vakfágtulminket,
nyisd megh lelki szemeinket, hogy vehessük szent igédet.

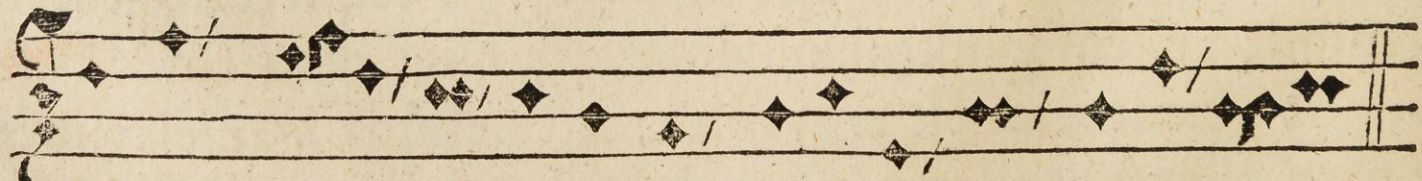
Adgyad nekünk szent lelkedet, világosítsd meg elmén-
ket, hogy ismerhessünk tégedet, és dicsirhessük nevedet.

Kegyes tanító mesterünk, bocsásd megh bűnünket ké-
rünk; hogy megh ne éhezzék lelkünk, szent igéd zengjen
közöttünk.

Az pokolbéli tudománt, minden emberi találmánt
rontsdel; hogy csak sz. igédből, idvősséget varjunk hitből.

Dicsirünk tégedet Vrunk, és szent nevedért most ké-
rünk, nevellyed igidet köztünk, hogy az által mi élhessünk.

A L I V S.

kérünk tőlünk az hamisság, távozzék és minden hiúság.

Oh

Oh teremő Atya Isten, és megh váltó Fiu Isten.
szentelő szent Lélek Isten, légyen áldásod népeden.

Tied légyen az dicsőség földön, mennyen az tiszteleg;
mert egyedül vagy oly felsegh, kit nem imádni nagy vétleg.
Vgy légyen.

ALIVS Eiusdem notæ.

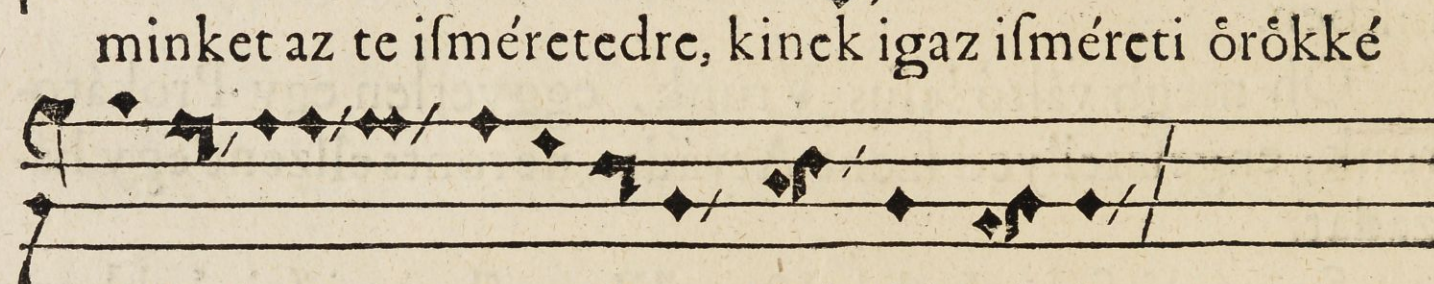
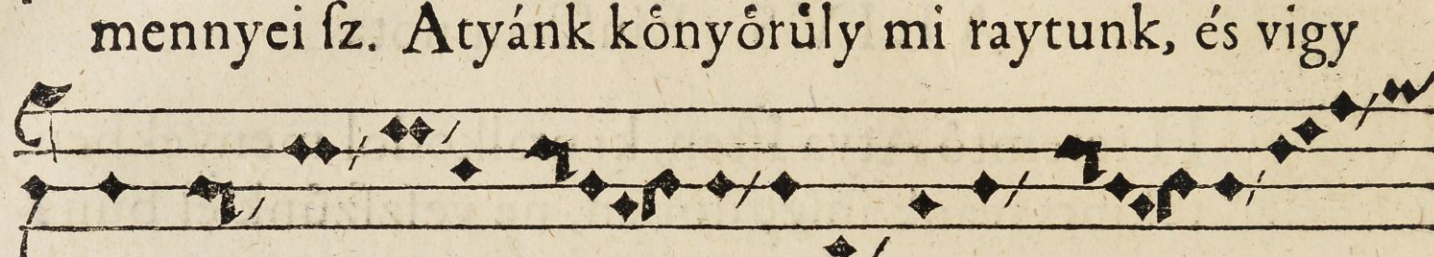
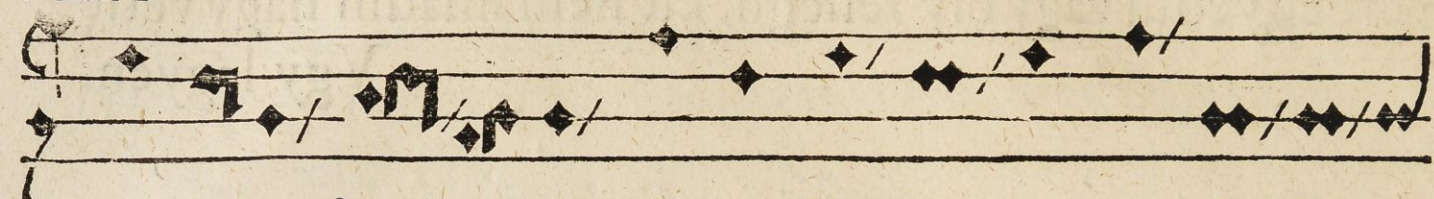
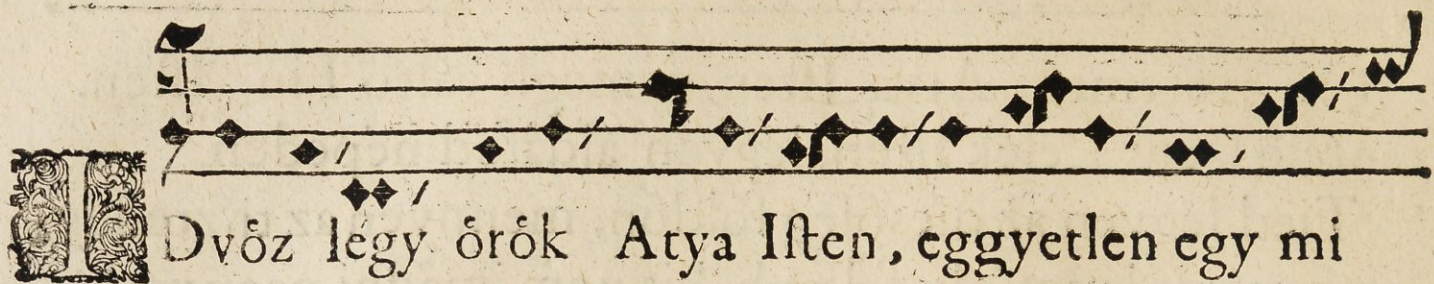
Oh teremő Atya Isten, ki uralkodol menyekben,
tekints réánk inségűnben, ne velszűnk el bűne-
inkben.

Oh megh váltó Iesus Vrunk, eggyetlen egy Prokato-
runk; engesztellyed szent Atyádat, ne ronts el szent egy há-
zadat.

Szentelő szent Lélek Isten, lakozzál az mi szivűnkben,
tarts meg minket igaz hitben, és nagy buzgó szeretetben.

Vgy légyen. *vgy légyen.*

A L I V S.

való élet, és véghetetlen nagy bóldogfágh.

Idvöz légy áldot Iesus Christus, egyetlen egy meg váltónk, és közben járónk, Atya Isten előtt esedezzel az mi bűneinkért, és adgy nekünk igaz hitőt, igaz Fejedelmeket, és minden népek közöt békefűzet.

Idvöz légy sz. Lélek Vr Isten, vigasztaló és Vr Istennek ajándéka, gerjezd fel lelkünkben buzgósfághos szerelmednek tűzét, hogy mind hóltigh az igaz hitben mi megh maradhassunk, és örök életet birhassunk.

Vgy légyen.

INTROITVS.

Dvöz légy áldot szent Háromfág, Atya és Fiu

és szent lélek Isten, ki földet mennyet teremtetted,

és birod mind örökkön örökké.

Aldgyuk az

Atyát és az Fiut, és szent Lélek Istent, dicsirjük és

fel magasztallyuk őtet mind örökké.

Dicső-

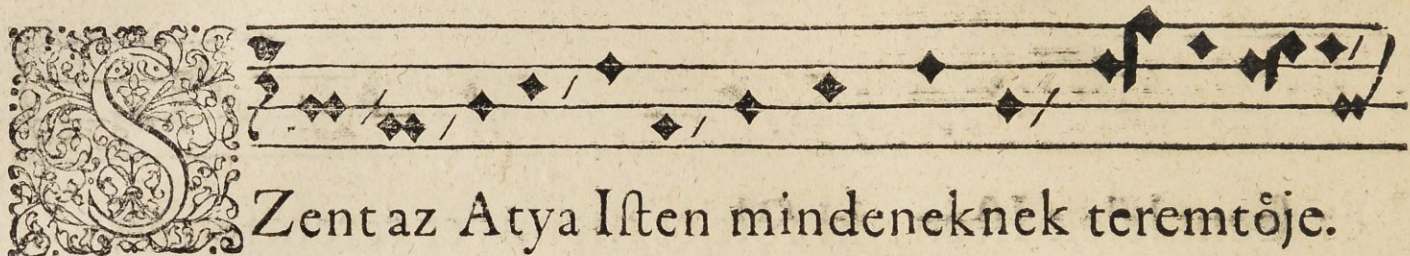
seg Atyának, és Fiunak, és szent Lélek Istennek.

Miképpen kezdetben dicsőséges vala, mostan és mind
örök

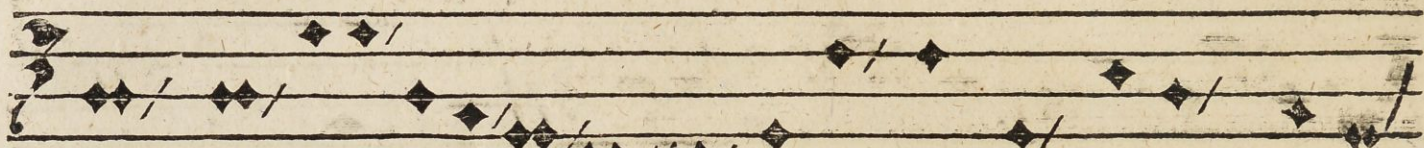

örökkön örökké, úgy legyen-

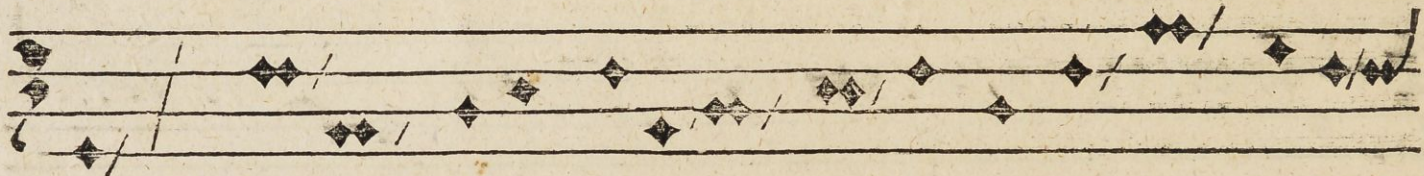
P R O S A.

Szent az Atya Isten mindeneknek teremője.

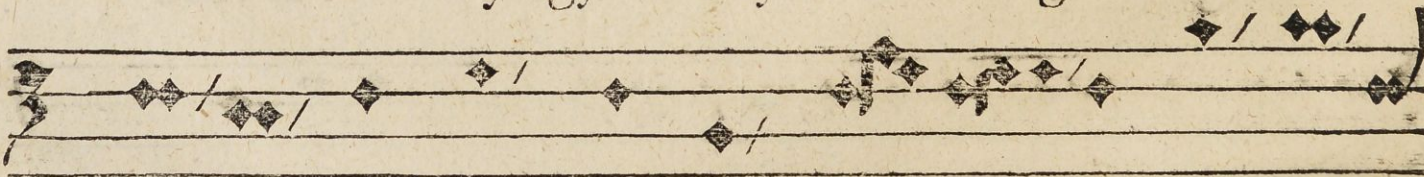
Szent az Fiu Isten az mi meg váltó Vrunck Iesus Chri-

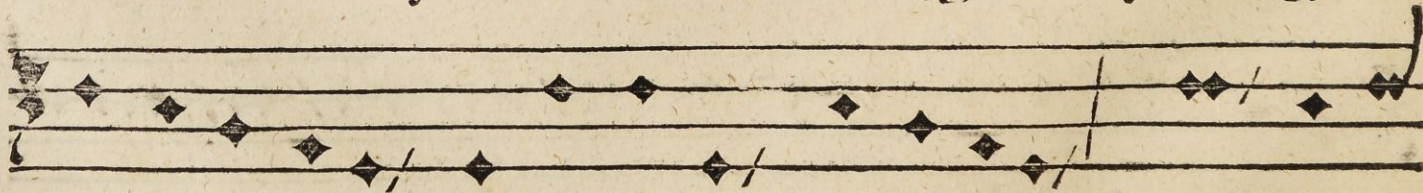
stus; Szent az vigasztaló, és meg szentelő sz. Lélek

Isten, három személy egy bizony Isten, seregeknek Vra:

Mind az menynek földnek kereksege; tellyes nagy-

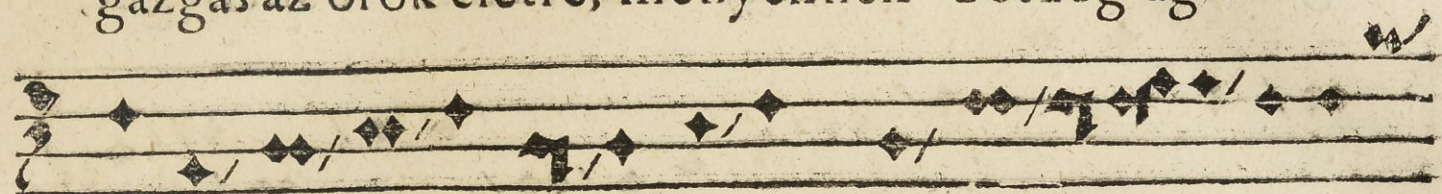
dicsőségeddel, mindeneknek teremője. Légy irgal.

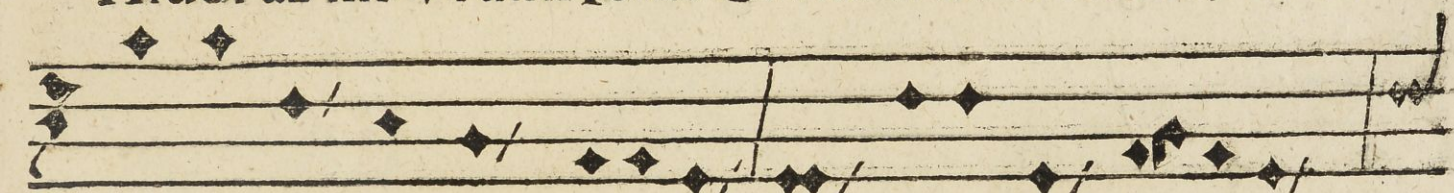
galmas nekünk bűnösöknek mi kegyes Istenünk, i-

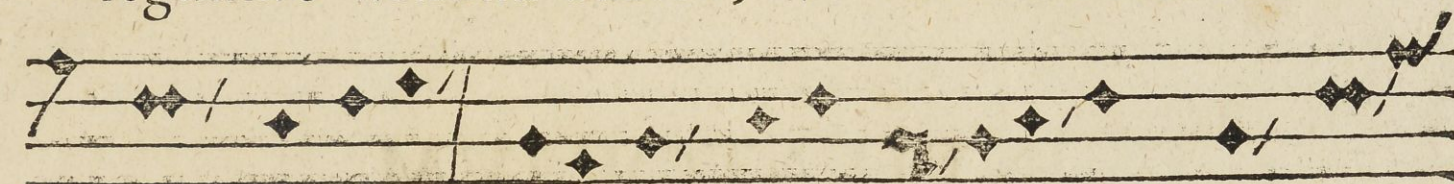
gazgas az örök életre, menyeknek boldogságára.

Aldor az mi Vrunk Iesus Christus ki születek, idvős-

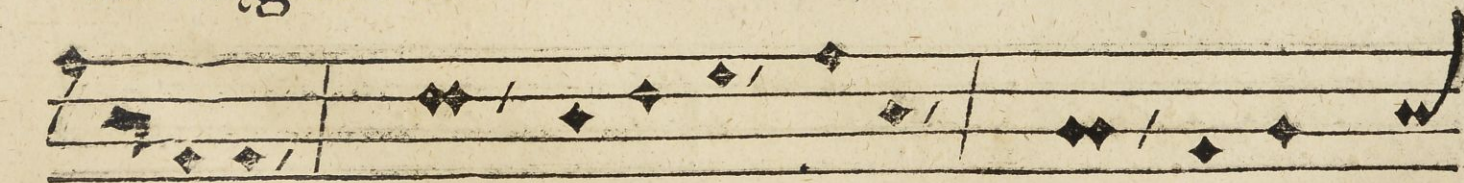
fégünkre nekünk adatek, Vr Istennek nevében.

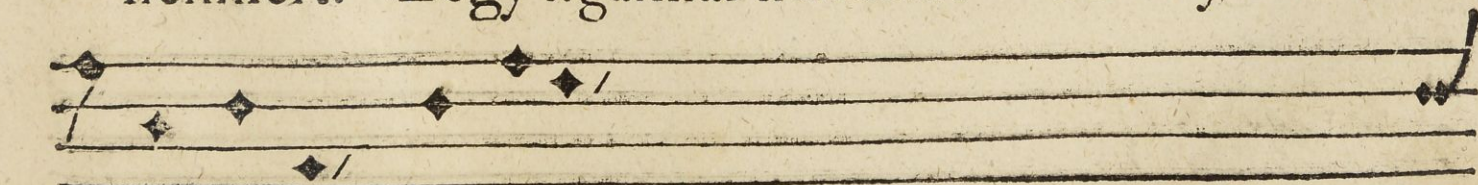
Légy irgalmas: Istennek báránya Iesus Christus, mi

idvősségünk ki áldozát lól az kereszt fán, az mi bű-

neinkért. Légy irgalmas nekünk: Sok nyomo-

ruságban, kiáltunk

V

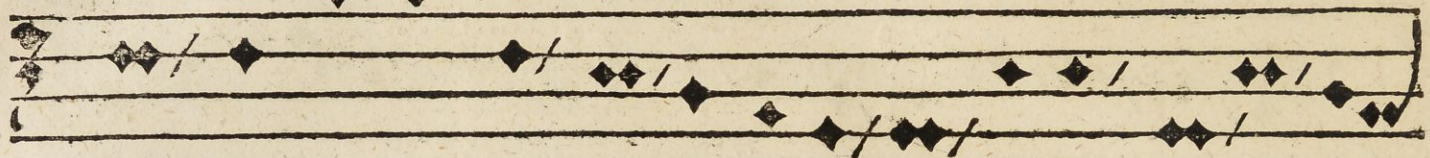
Vr

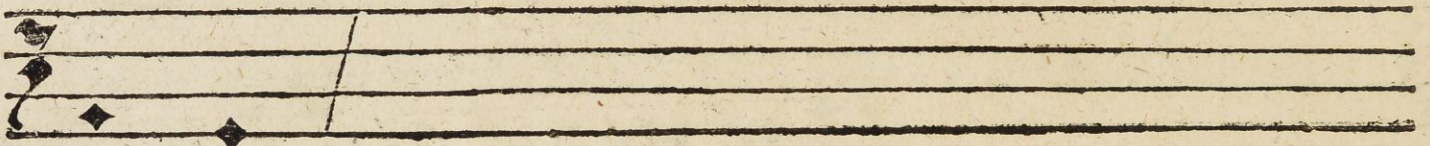
Vr Isten, segits az szent Lélek Istennel, vigasztald

megh lelkünket: Adgy testi és lelki békelességet,

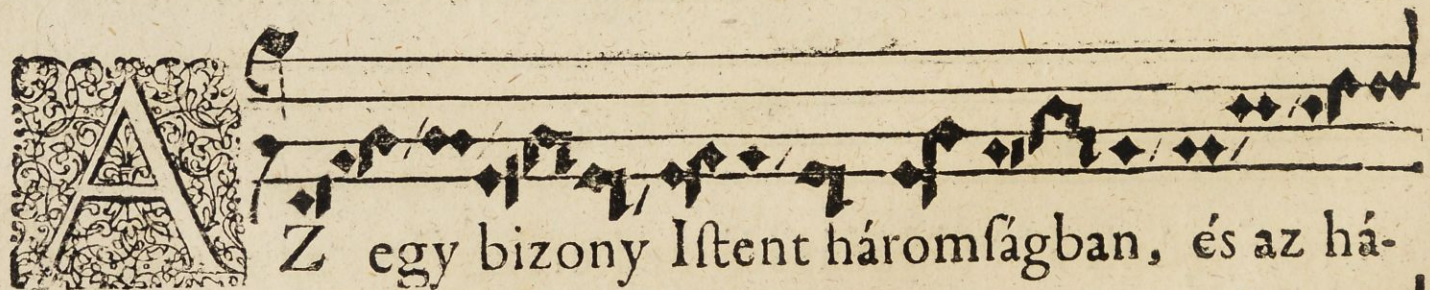

hogy szolgálhassunk mi tégedet, mi Vrunk, és mi I-

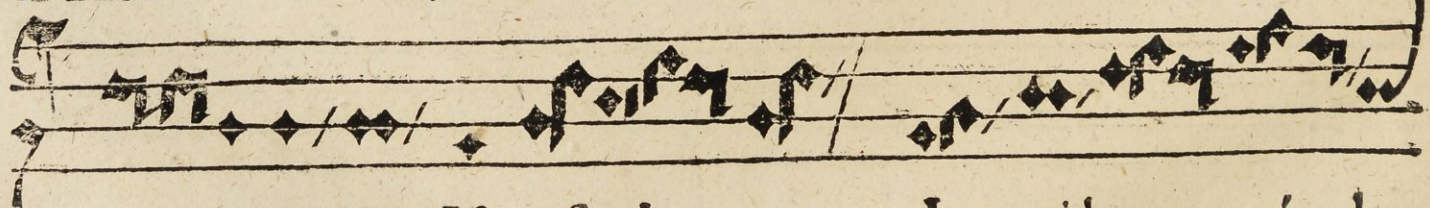

stenünk.

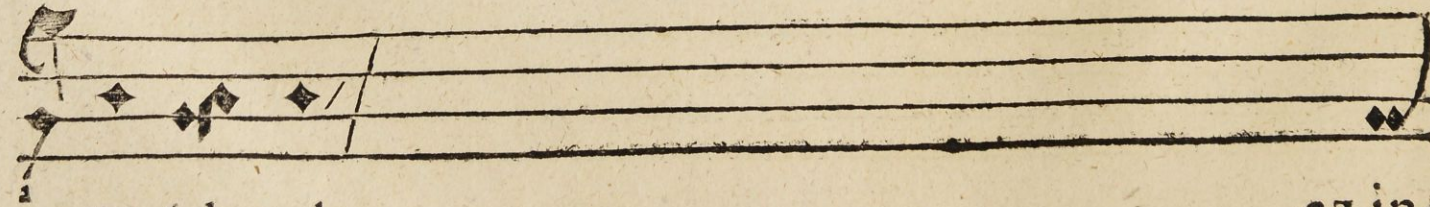
INVITATORIVM.

Z egy bizony Istent háromságban, és az há-

romságot egy Isteniségben; Ier mi kereztyének

imádgyuk.

az in-

ovetek el örvendezzünk Vrunkbá, és vigadgyunk

az mi idvőzitő Istenünkben, menvén az ő tekinteti-

nek eleiben dicsiretekkel, és örvendetes éneklések-

kel örvendezzünk ő néki. Mert nagy V r az

mi Vrunk Istenünk, és felseges Király mindenek-

nek felette: El sem veti tőlle az ő népét, mert

ő hatalmában vadnak minden földnek határi; És

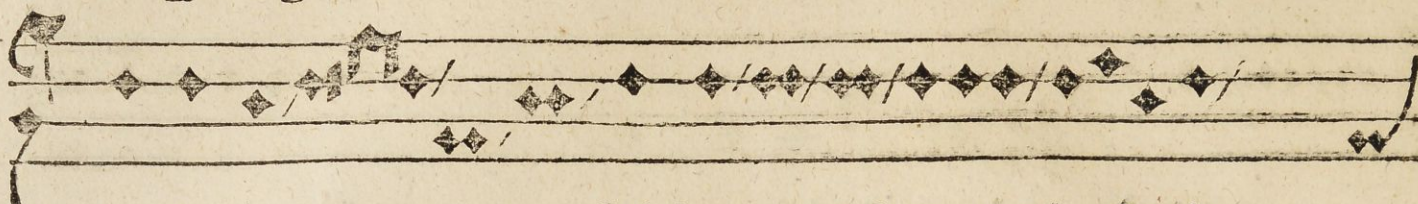
minden hegyeknek

V 2

ma-

magasságát által látta. Mert ővé az tenger és ő te-

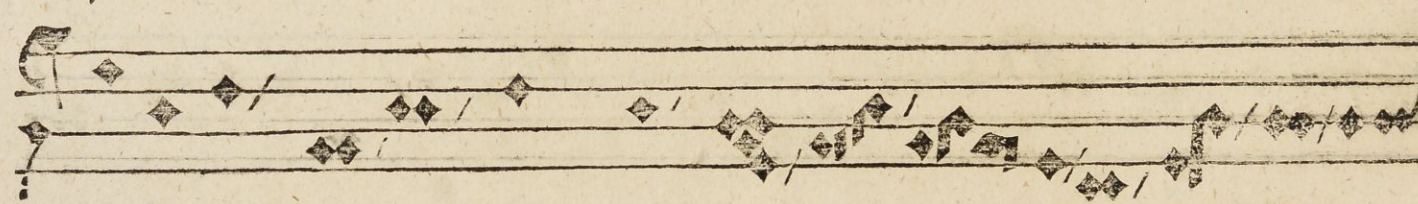
remtette őtet, és az földet az ő kezei ékesíték.

Iertek el azért imádjuk őtet nagy alázatossággal, és sir-

junk az miteremtő Istenünk előtt, mert ő az mi Vrank

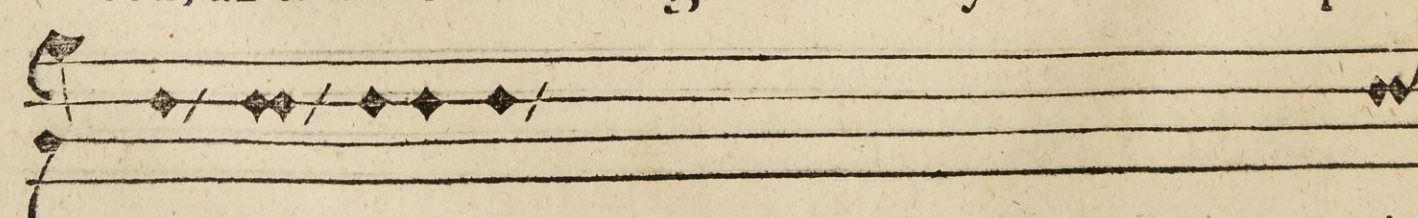
Istenünk, és mi vagyunk az ő nepei, és az ő me-

zejének juhait. Ez napon ha szavát hallandgyá

tok, az ti szíveteket meg ne keményítsétek, mikép-

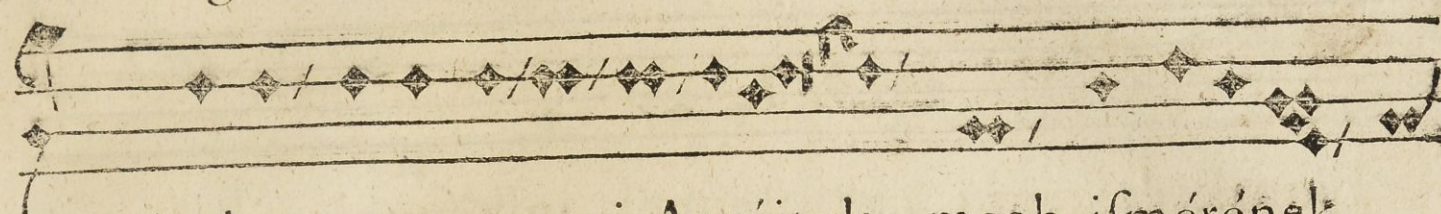

pen az pusztában

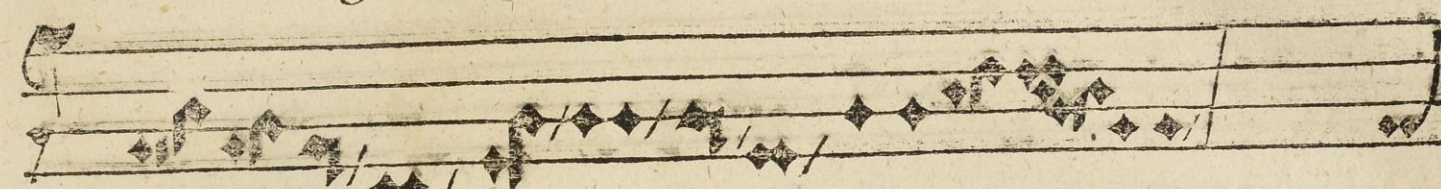
az in-

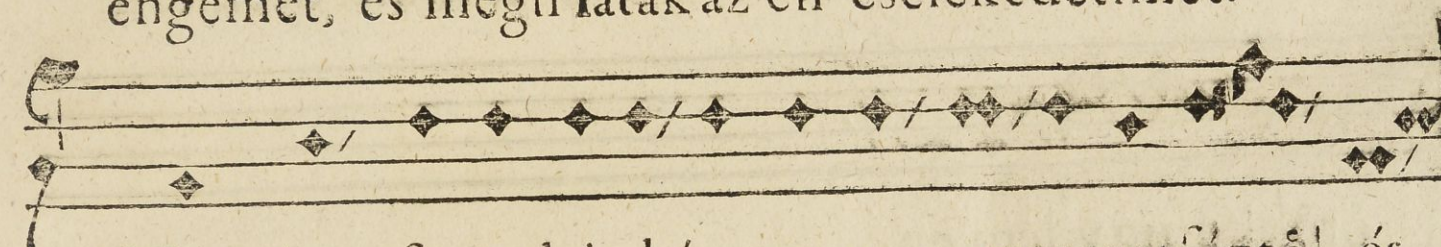
az ingerlésnek, és késirtésnek idején, hól meg késir-

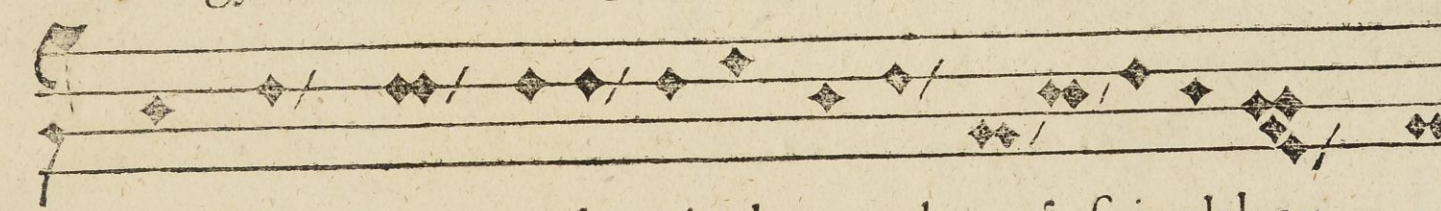
tének engemet az ti Atyáitok, megh ismérének

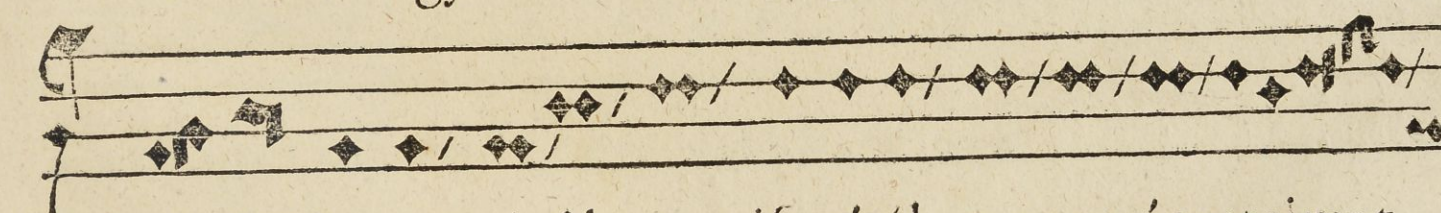
engemet, és megh láták az én cselekedetimet.

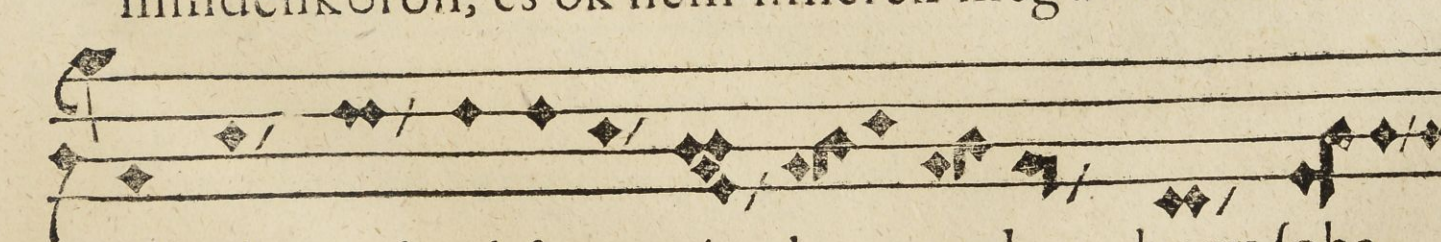
Negyven esztendeig bántattam ez nemzetűgtő, és

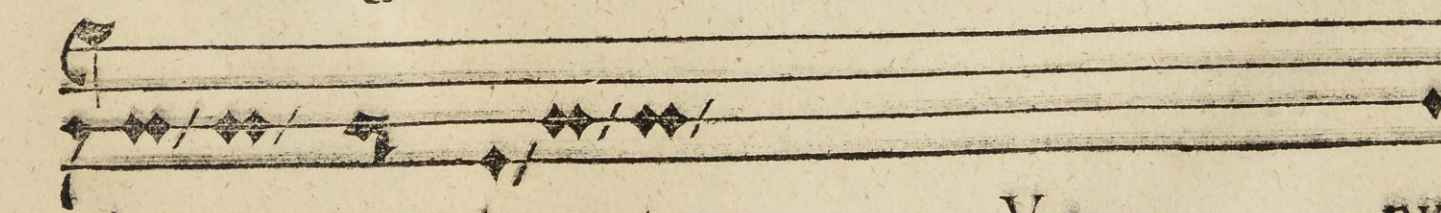
mondám, hogy ezek tévelyegnek az ő szivekben

mindenkoron, és ōk nem ismérék meg az én utaimat,

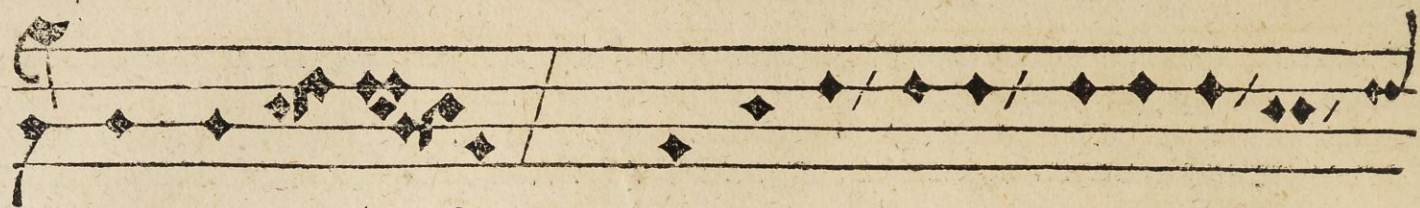
kiknek megh esküttem én haragomban, hogy soha

bé nem mennek az én

V 3

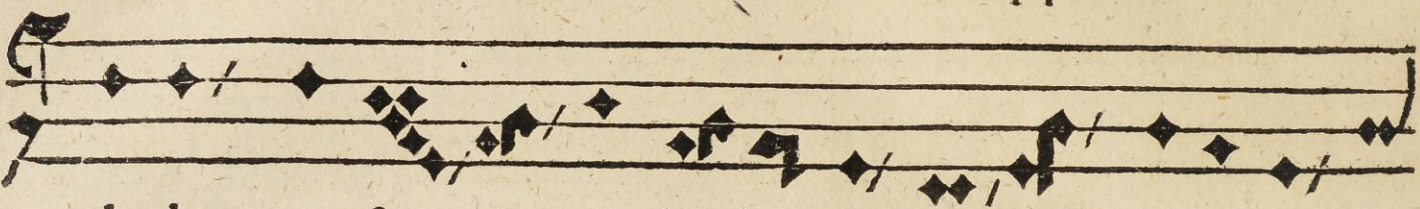
nyu-

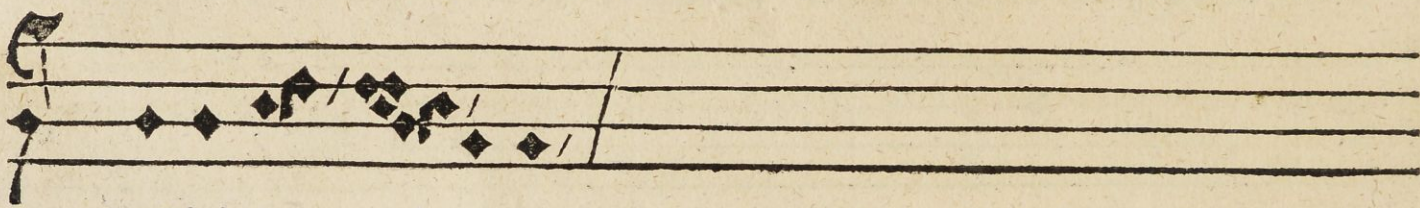
nyugodalmamban. Dicsőség legyen Atyának és

Fiunak, és szent Lélek Istennek, miképpen vólt kez-

detben mostan és mindenkoron, és mind örökkön

örökké ugy legyen.

CANTICVM SAN- CTORVM AVGVSTINI ET AMBROSII

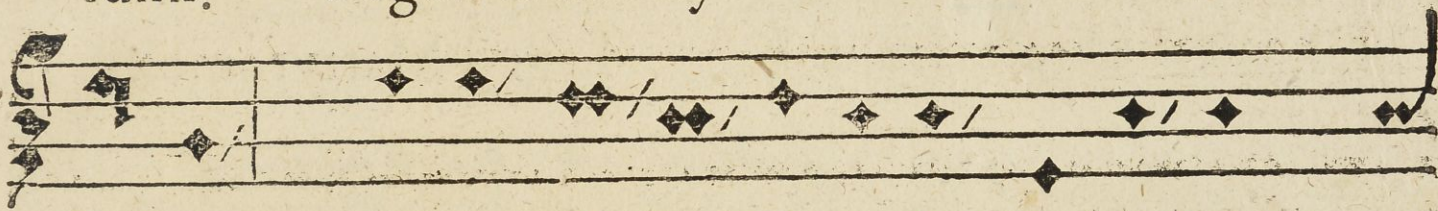
TE DEVM LAVDAMVS.

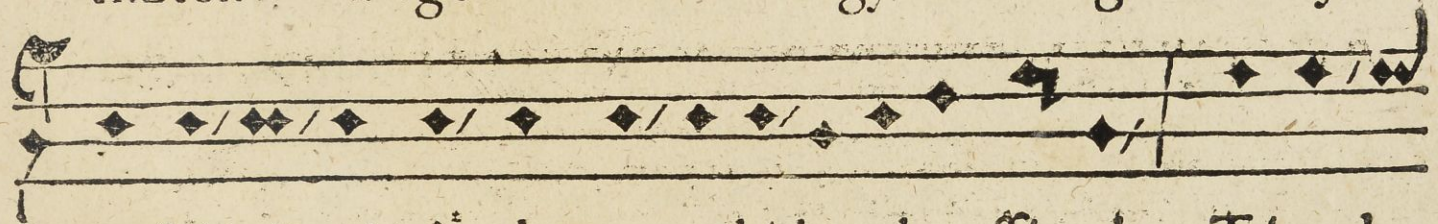
Eged Isten dicsirunk; Téged Vrnak val-

lunk. Téged örök Atya Istent minden földi állat

tisztel. Téged mind az Angyalok, téged meny-

ország és minden benne való hatalmasságok. Téged

Cherubin és Seraphin Angyalok, szüntelen szoval

dicsirnek mondván; Szent Isten, Szent Vr;

Szent

Szent feregeknek Vra Istene. Tellyes menyor-

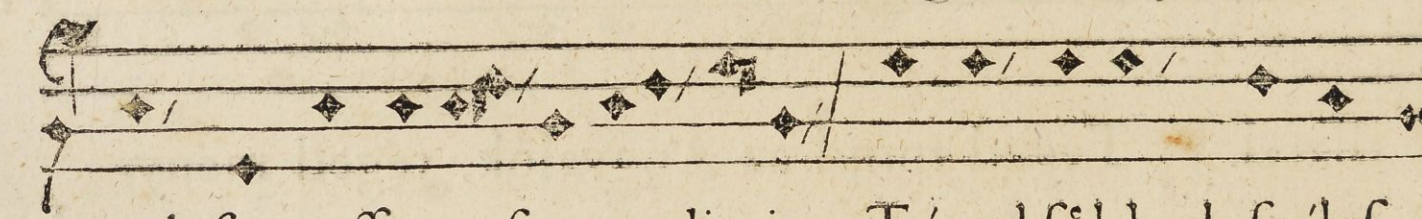
szágh és az föld, fellegetnek dicsőségével. Téged

Apostoloknak dicsőféges soksága. Téged Prophé-

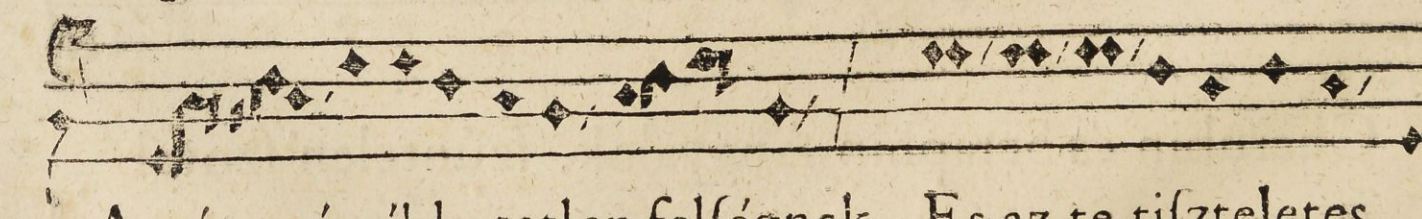
táknak dicsiretes számok. Téged Martyromok-

nak fényes ferege dicsir. Téged földnek széles-

fégen kerezyén nép igazán vall szűnek tisztaságában,

Atyát mértékhetetlen felségnek. Es az te tiszteletes

igaz egyetlen egy Fiadat.

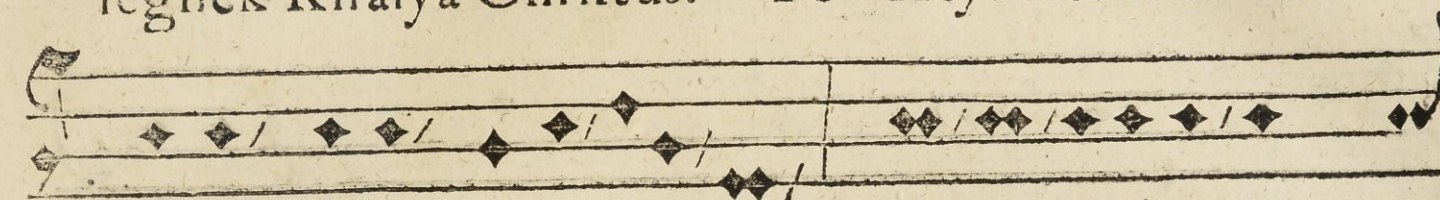
Esaz

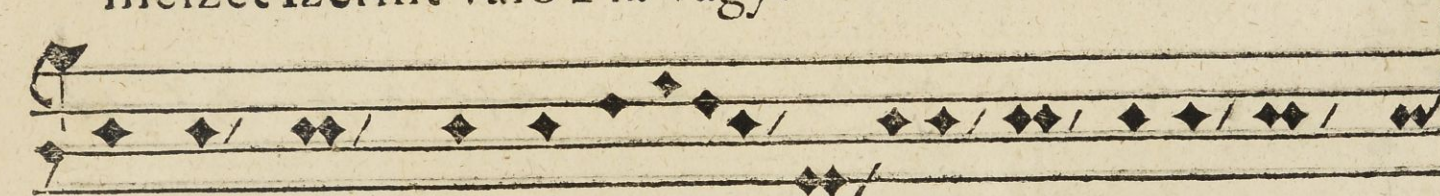
Es az vigasztaló szent Lélek Istent: Te dicső-

fégnek Királya Christus. Te Atya Istennek ter-

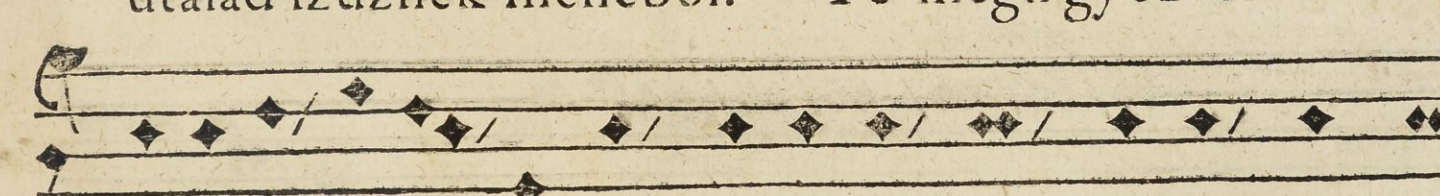
mészet szerint való Fia vagy. Te az emberi nem-

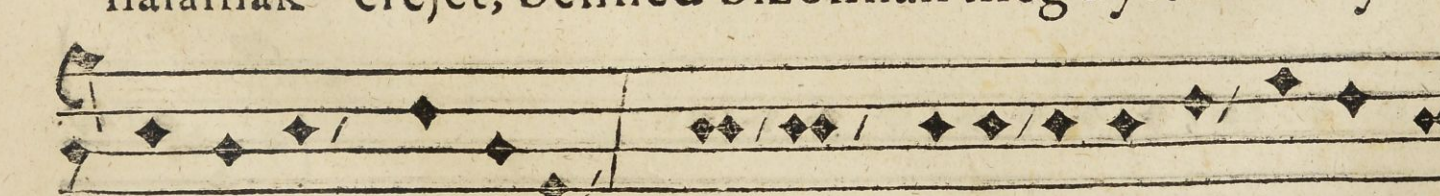
zetnek megh szabadulásaért, az testet fel venni nem

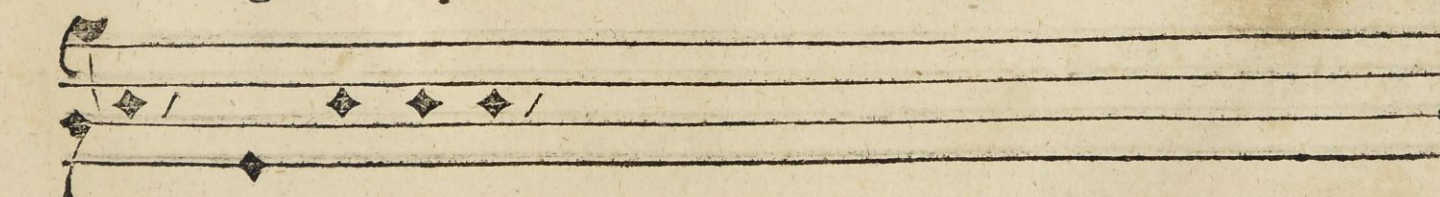
utálád szűznek méhéből. Te megh győzvén az

halálnak erejét, benned bizóknak meg nyitád meny-

országának kapuját. Te ülsz Atya Istennek jobba-

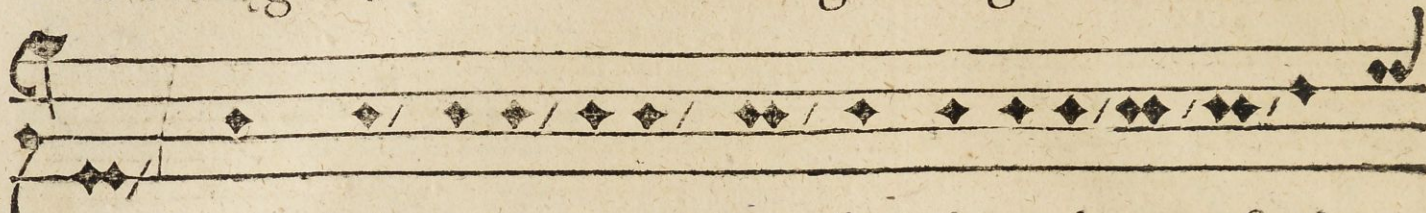
ra, menyországának

X

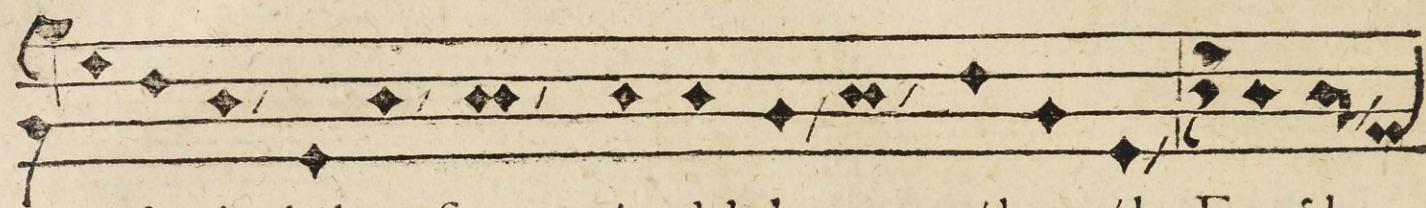
di-

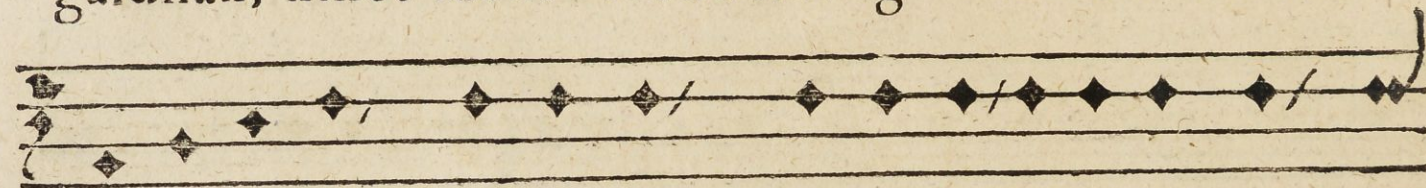
dicsőségében. Hiszünk tégedet igaz birónak len-

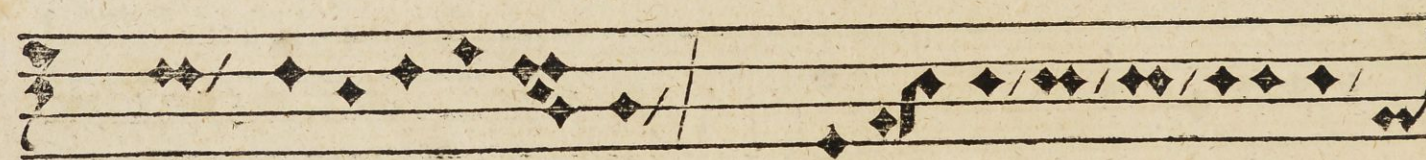
ni. Kérünk azért téged légy segítségvel az te szól-

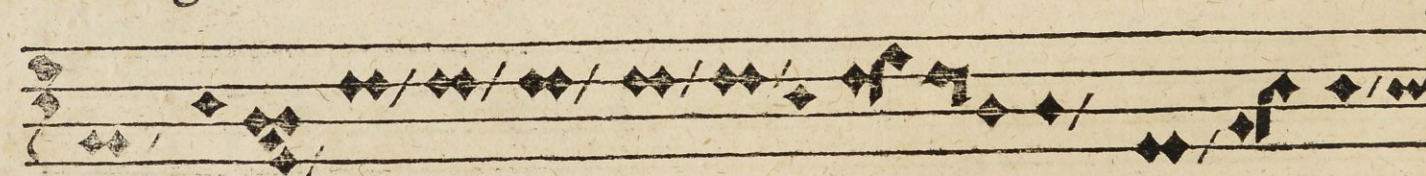
gaidnak, kiket szent véreddel meg váltottál. Eorók

dicsőségben engedgyed szentiddel eggyetemben

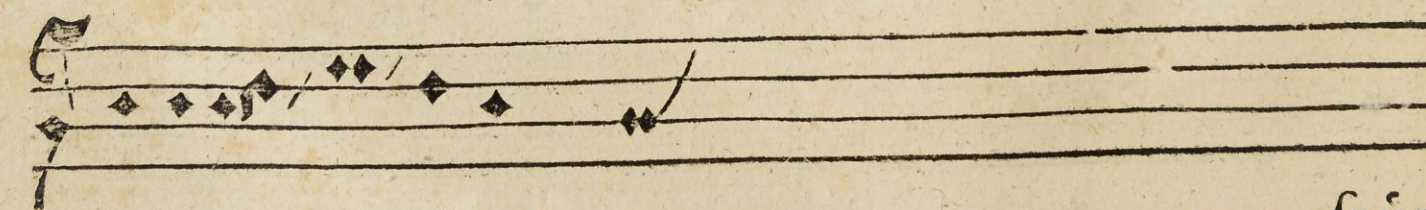
megh ajándékoztassunk. Idvőzitsd az te népedet

Vr Isten, és áld meg az te örökségedet: és birjad

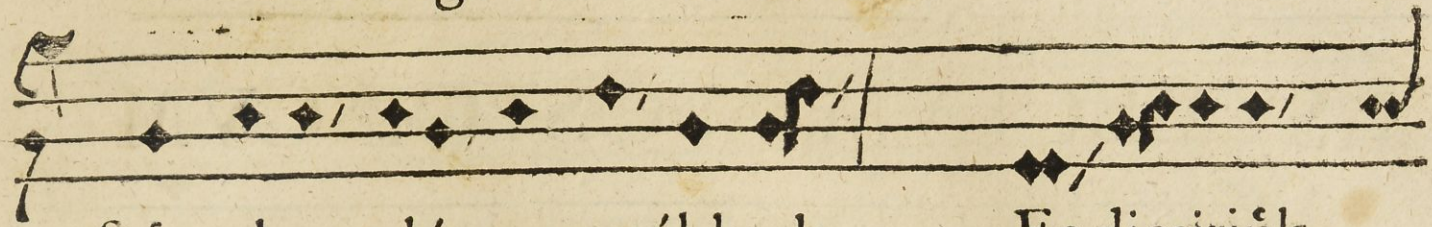

őket, és dicsőségre örökké fel magasztallyad. Téged

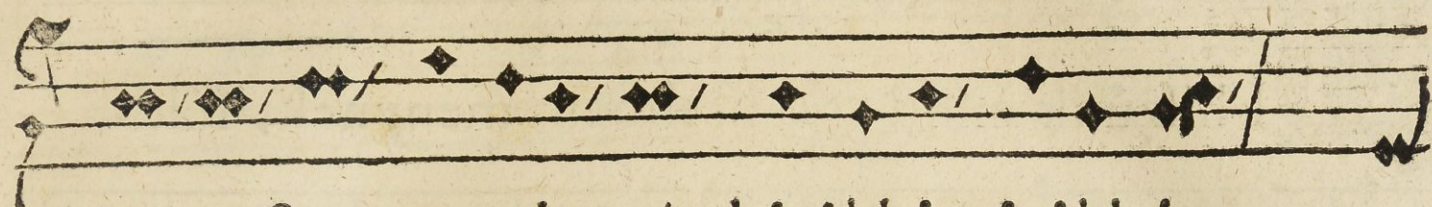

félséges Vr Isten

szün-

szüntelen való napon áldunk. Es dicsirjük

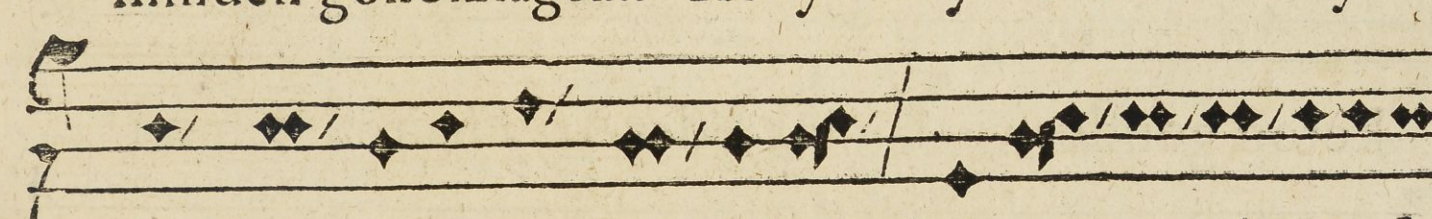
az te szent nevedet mind örökkön örökké.

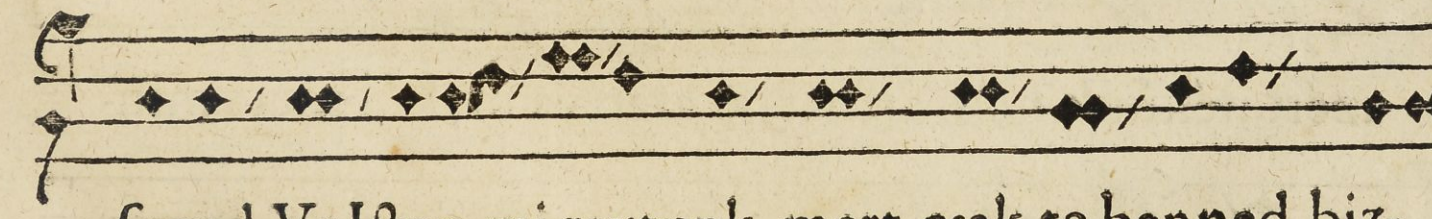
Oltalmaz meg minket naponként Vram Isten,

minden gonofzástul. Kőnyőrűly Vr Isten mi ray-

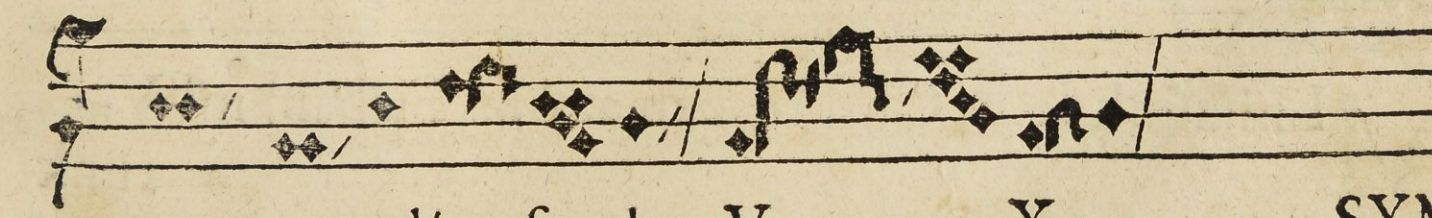
tunk, és irgalmaz mi-nékünk. Légyen az te kegyes-

seged Vr Isten mi raytunk, mert csak te benned biz-

tunk. Te benned biztunk Vr Isten, hogy örökké

meg ne gyaláztassunk. Vgy: X₂ SYM.

SYMBOLVM APOSTOLICVM

MI hiszünk mind egy Istenben, menynek, föld-

nek és az benne valóknak teremőjében, ki fiaivá

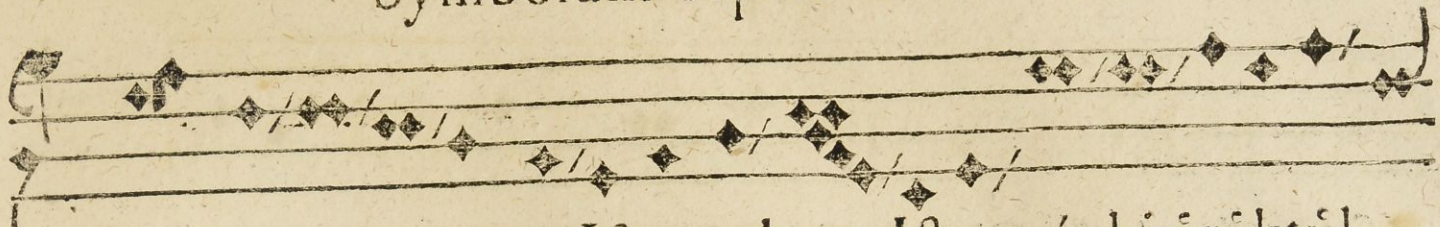
minket választot, ő testünkrol és lelkünkrol minden-

koron gondot visel, mint édes Atya-fiairol, semmi

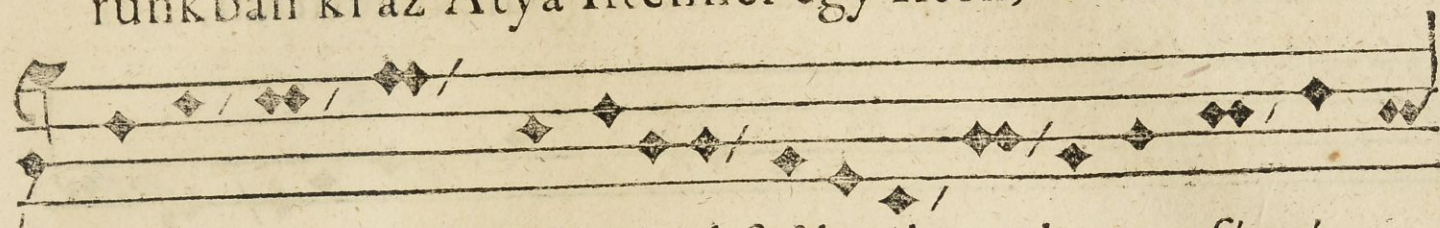
azért nekünk nem áthat, akarattya nélkül mert min-

denek vadnak az mi Istenünknek nagy hatalmában.

MI hiszünk Iesus Christusban, az ő sz. Fiaban, mi V-
runk.

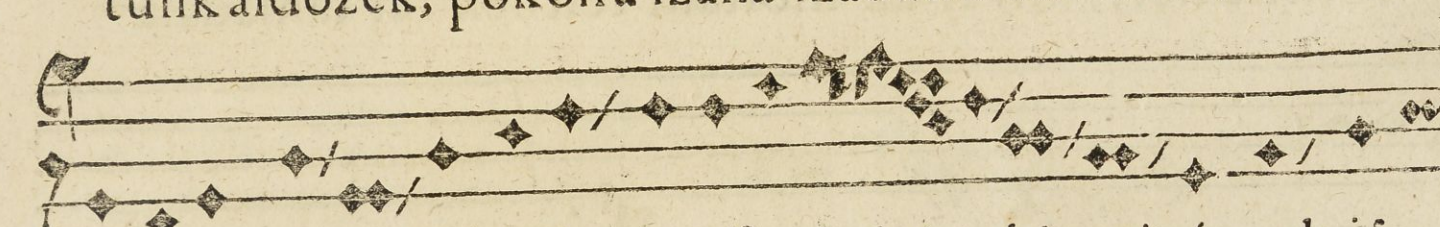
runkban ki az Atya Istennel egy Isten, és ki öröktől

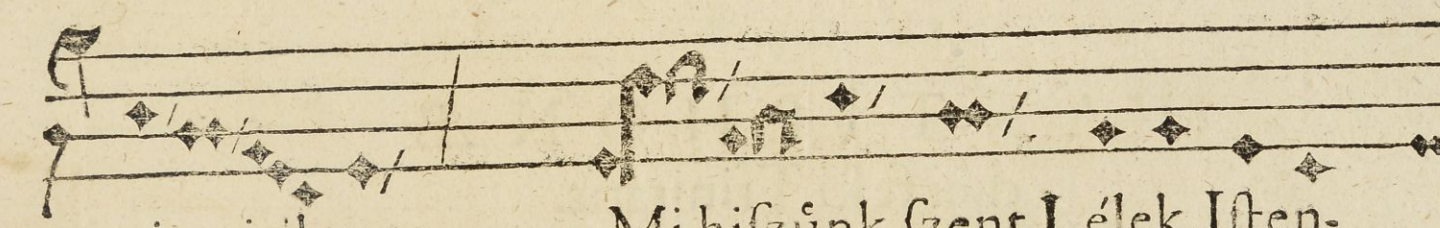
fogva vólt, szűz Máriától születék, az kerezt fán ér-

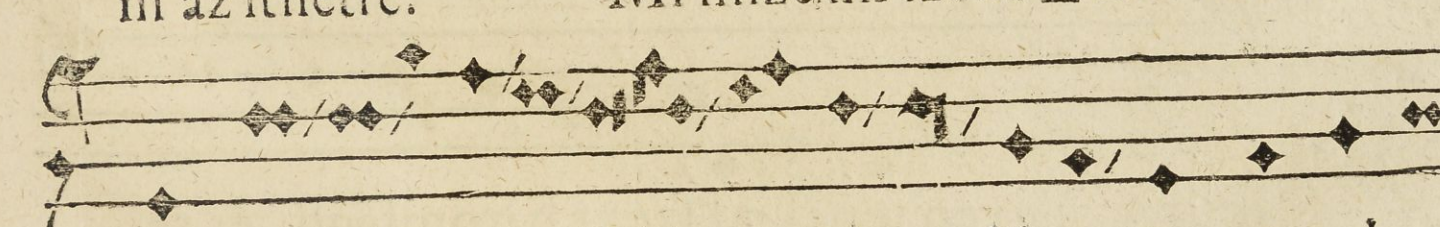
tünk áldozék, pokolra szálla szabadulásunkért, és ha-

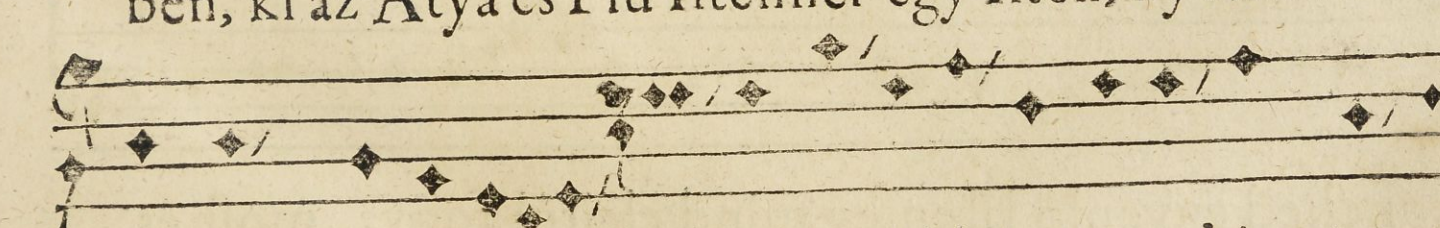
lottaiból fel támadá idvősségünkért, kit mi várunk jö-

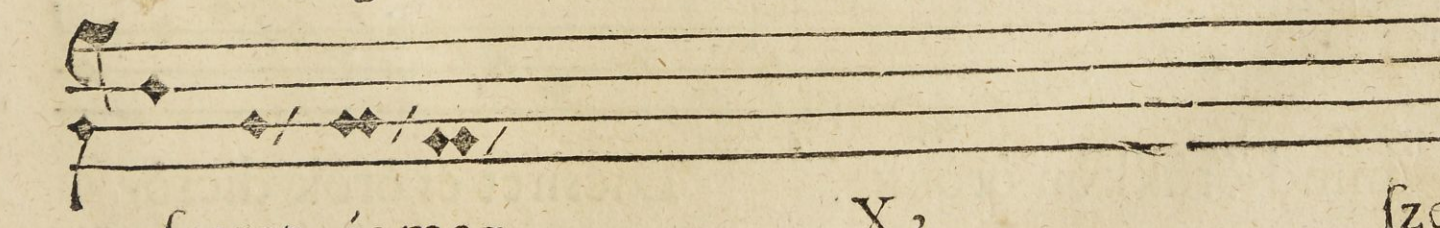
ni az itiletre. Mi hiszünk szent Lélek Isten-

ben, ki az Atya és Fiu Istennel egy Isten, nyomorul-

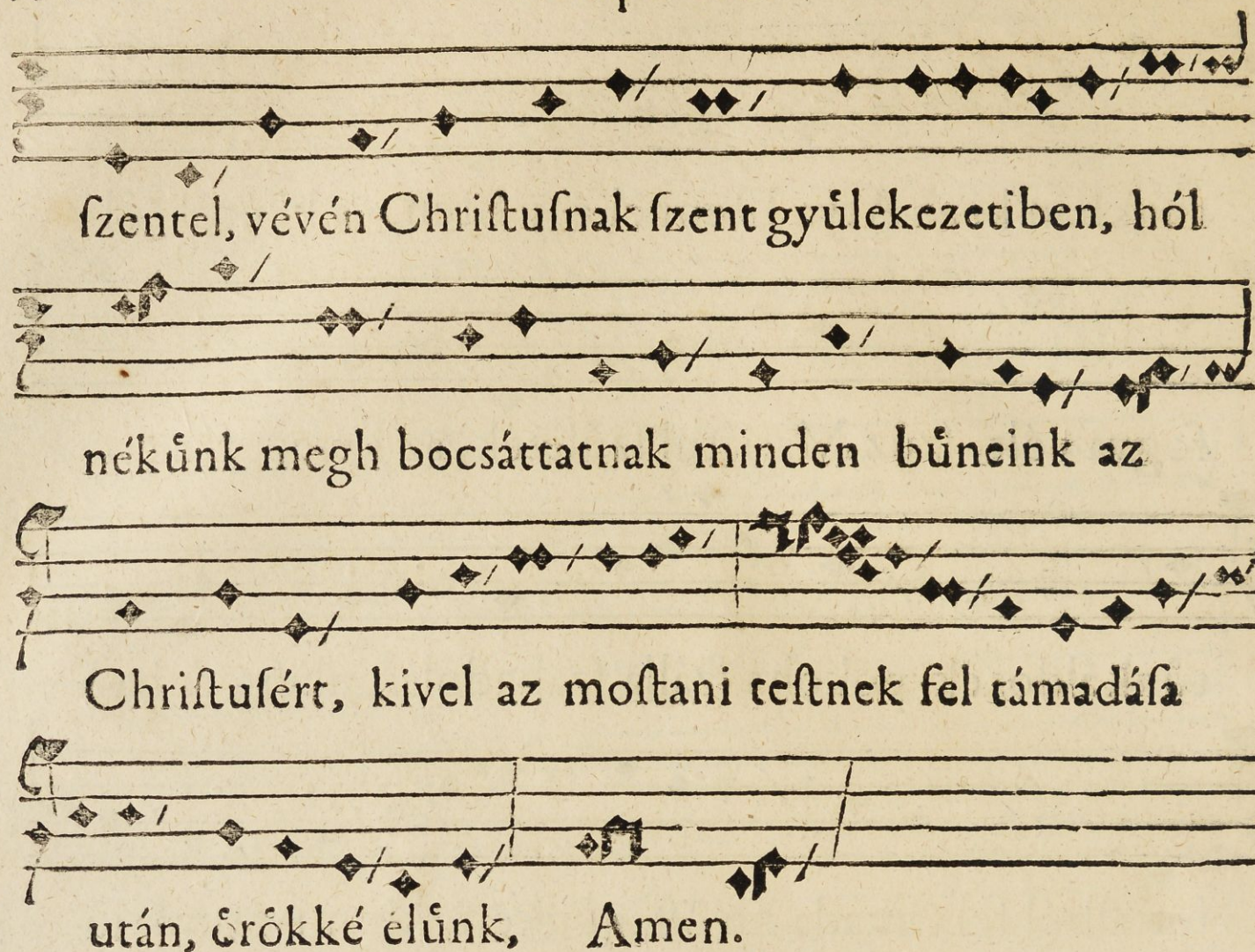
taknak vigasztalója, ő minket visel, igazgat, biztat,

szeret, és meg

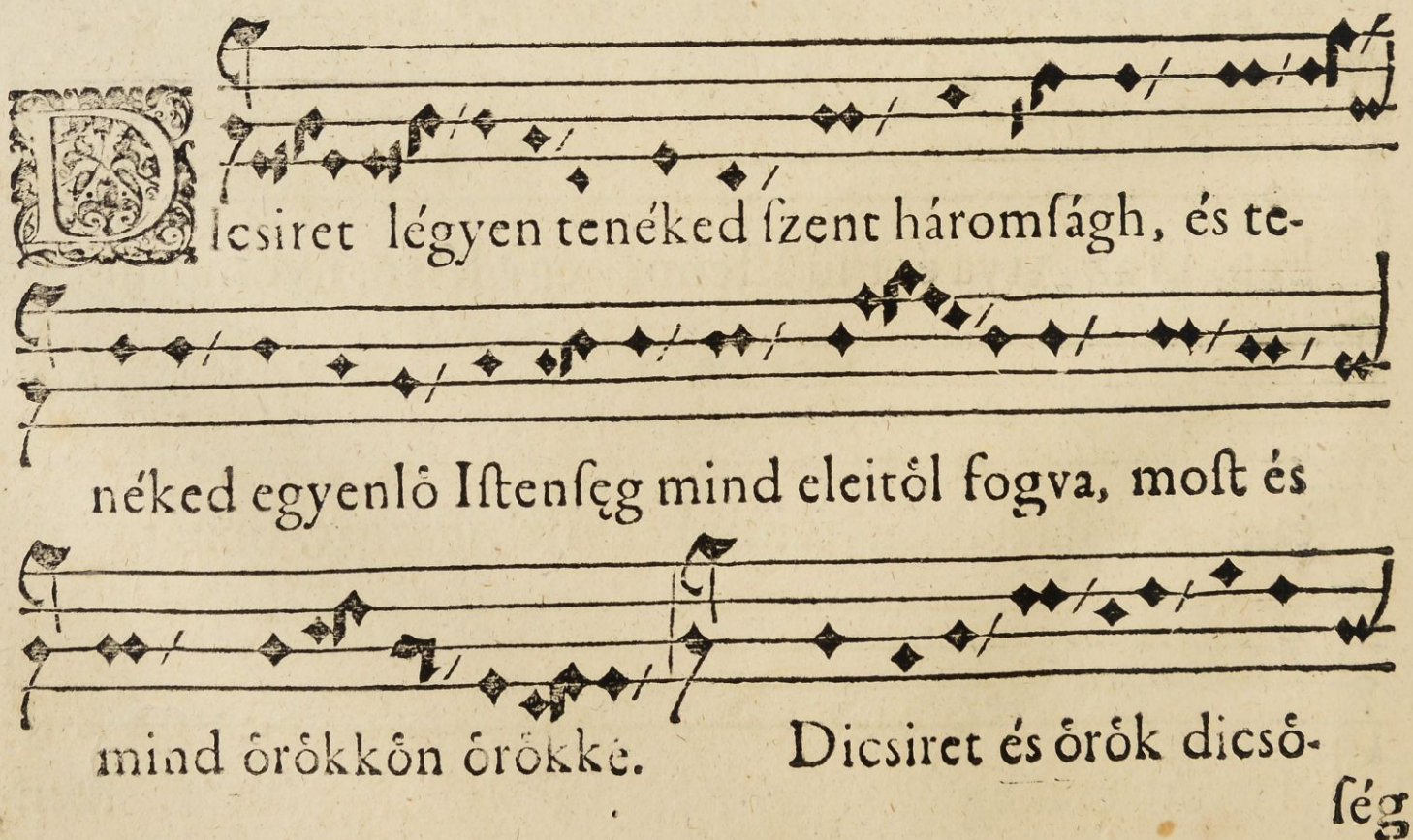
X₃

szén-

szentel, vévén Christusnak szent gyülekezetiben, hól
 nekünk megh bocsáttatnak minden bűneink az
 Christusért, kivel az mostani testnek fel támadása
 után, örökké élünk, Amen.

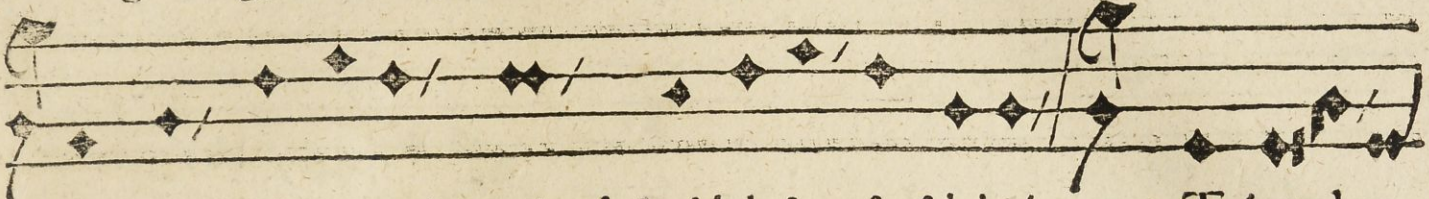
ANTIPHONÆ
 diei festi Trinitatis.

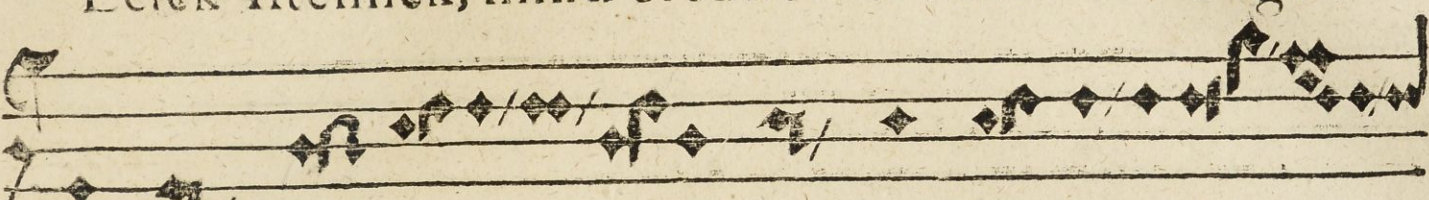
Dicsiret légyen tenéked szent háromság, és te-
 néked egyenlő Istenseg mind eleitől fogva, most és
 mind örökkön örökké. Dicsiret és örök dicső-
 ség

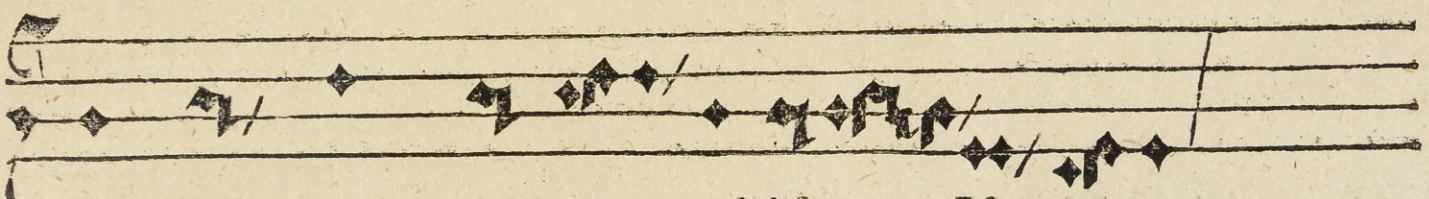
légh légyen Atyának és az ő sz. Fiának, és az szent

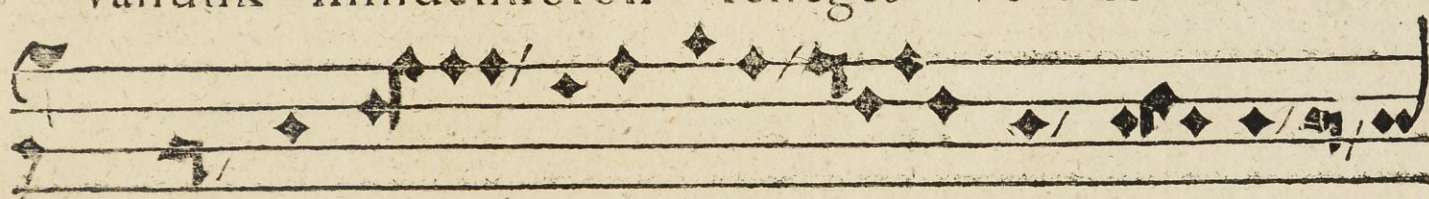
Lélek Istennek, mind örökkön örökké. Téged

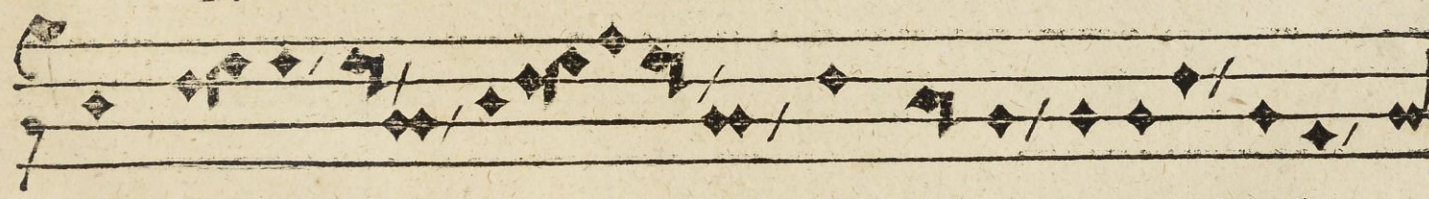
egynek állatban, és háromnak személyben igaz hittel

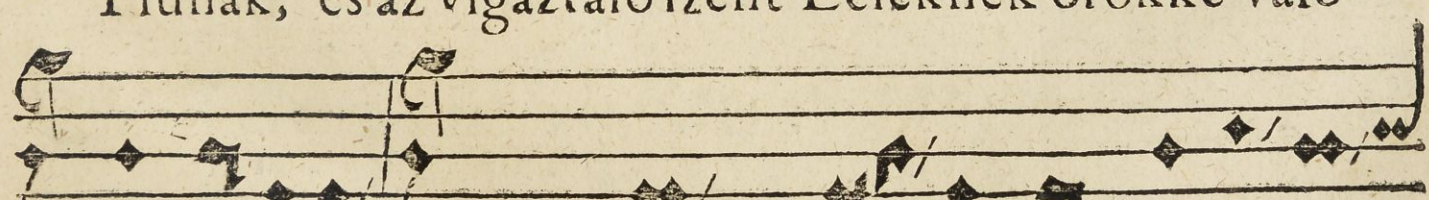
vallunk mindenkoron felféges Vr Isten.

Nagy dicsiretes dicsőléget énekellyünk Atyának és

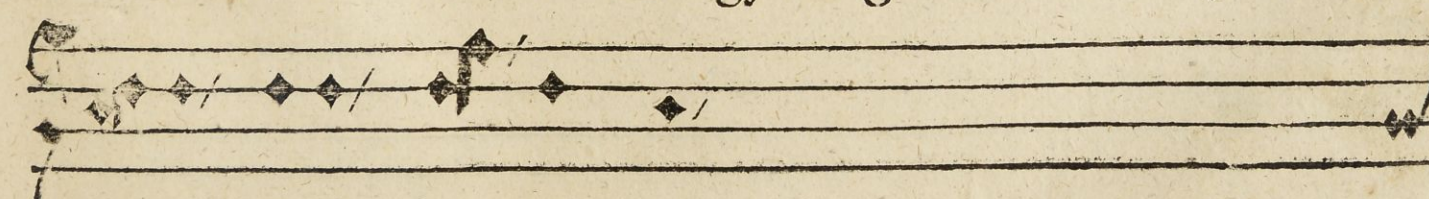

Fiának, és az vigasztaló szent Léleknek örökké való

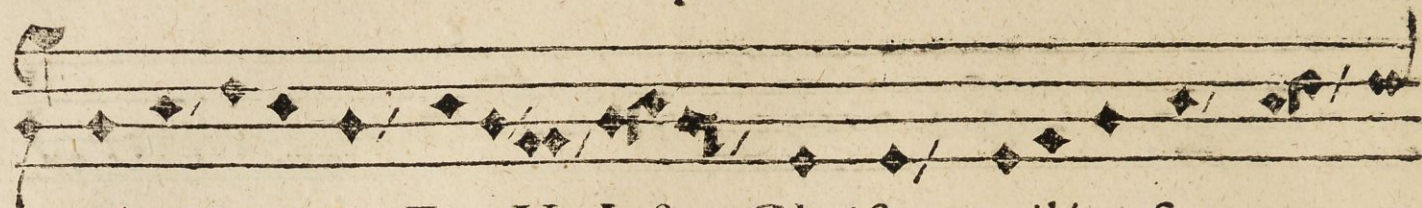
dicsirettel.

Aldgy megh minket Atya Vr

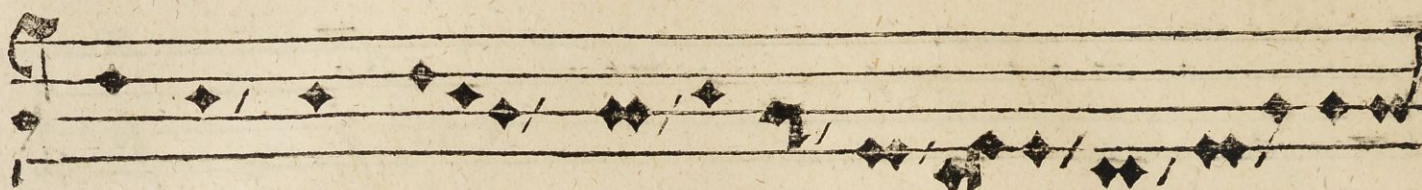

Isten, őrizz meg minket

élő

élő Istennek Fia Vr Iesus Christus, világosíts meg

minket vigasztaló szent Lélek Vr Isten, ma és éle-

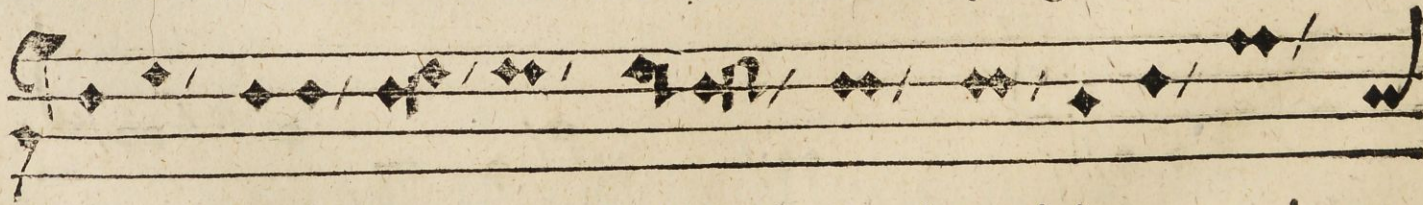
tünknek minden idejében.

Igaz hitből kérünk tégedet dicső szent háromság,

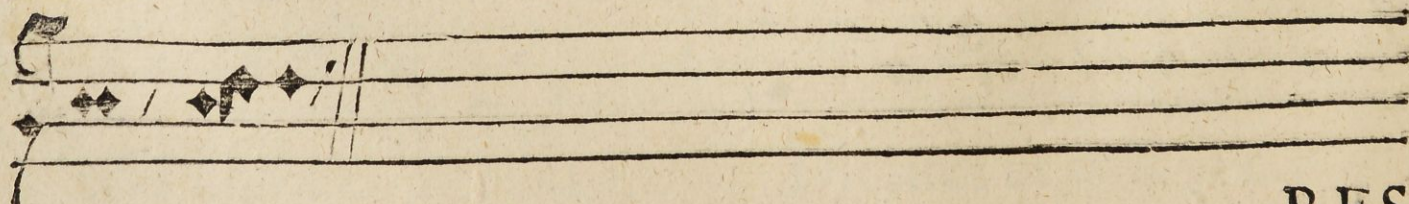
hogy ne hagy el szükségünkben.

Hárman vadnak kik menyben bizonyfágot télnék

Atya, Ighe, és szent Lélek, s-mind ez három csak

egy állat:

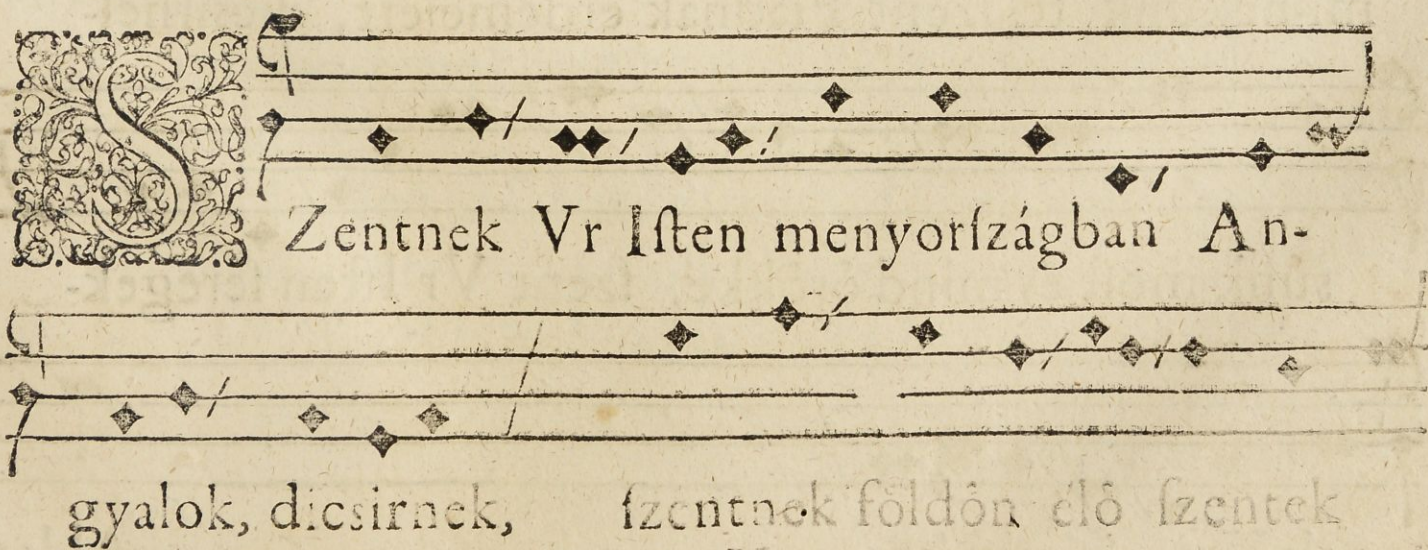
RES-

(169)
RESPONSORIVM.

H bóldog szent háromság; Atya, Fiu, és szent
Lélek, egy bizony örök Istenfég. Eltes min-
ket lelki és testi ajándékokdal. Atya, Fiu, és
szent Lélek. Dicsőség Atyának és Fiunak,
és szent Lélek Istennek. Oh bóldog &c.

SANCTVS ANGELICVS.

Szentnek Vr Isten menyországban An-
gyalok, dicsirnek, szentnek földön élő szentek

tégedet valnak. Szentnek minden nemzetsegek

szüntelen dicsirnek, mert minden állatoknak vagy

Vra, és Istene. Tellyes meny-ország és az széles

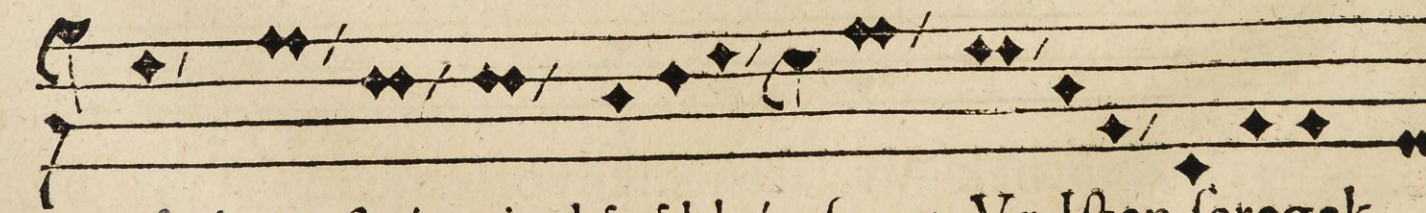
föld te dicsősegednek foghatatlan fellegetével; Kő-

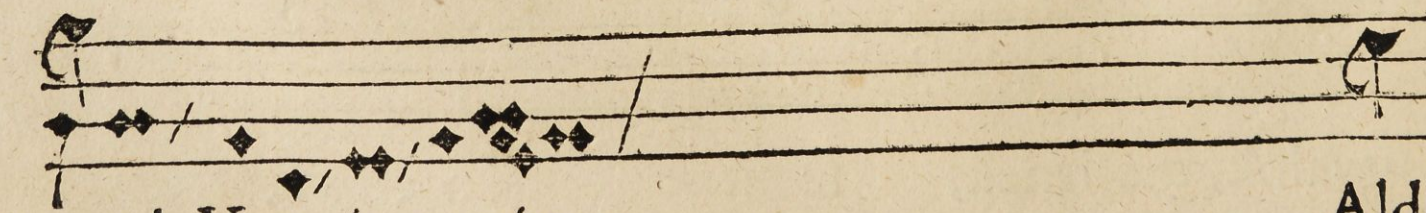
nyörűly raytűk hatalmas Atya Vr Isten, és legy irgalmas

mi-nékünk te szent Fiadnak érdeméjért, dicsirhes-

sünk most és mind örökké, szent Vr Isten seregek-

nek Vra, és vezére.

Aldot

Aldot légy Christus mi édes meg váltónk, Atya Vr
 Istennek kedves Fia, ki mi raytunk könyörűlvén sz.
 Atyádtul le szállál, kit nekünk megh engeztelél, és
 minket kedvedben jutatal, ki nekünk illy kegyes szó-
 val ajánla, ez az én szerelmes sz. fiam őtet halgassátok.

V E R S I C V L I.

ALdgyuk az Atyát, és az Fiut: Szent Lélek Istennel egyetemben.

Es mindeneknek felette magasztallyuk őtet: mind örökön örökké.

Aldot legyen az szent Háromság: egy bizony Istenfég. Dicsirjük és felmagasztallyuk őtet: mind örökkön örökké.

B E N E D I C T I O.

Az teremő Atya Isten, &c.

Iesus Christus kit az Atya, &c.

Vide benedictiones quotidianas.

110779

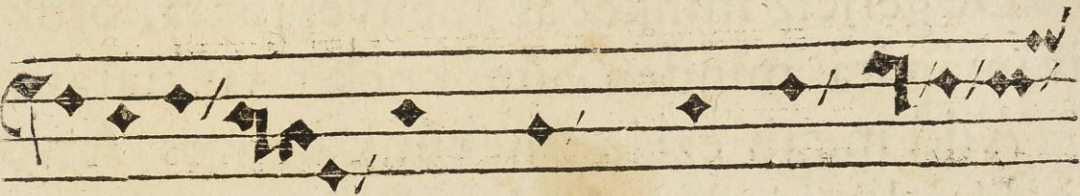
110779

SEQVVNTVR
HYMNI QVOTIDIANI, AC
INPRIMIS DE OPERIBVS SEX DIERVM.

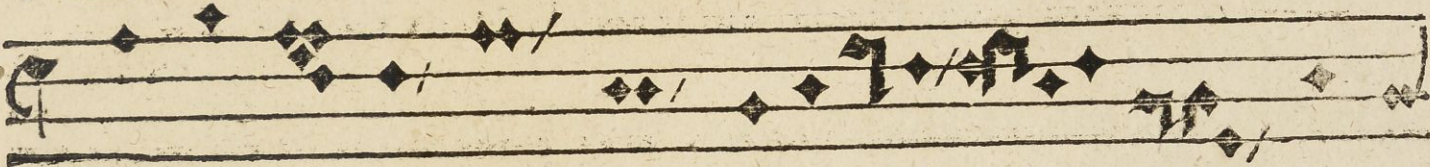
HYMNVS PRIMI DIEI.

LVCIS CREATOR.

Prima dies chaos ex nihilo lucemque creavit.

ELsleges Isten, menynek földnek Vra, és

mindeneknek nagy bölcs alkotója, világosságnak csu-

dálátos Attya, és formálóia.

Hogy megh mutatnádt nagy jóvóltodat, bölcsesége-
det, és nagy hatalmadat, te foghatatlan világosságodat, böl-
dogságodat.

Az menynek földnek ő teremtesében, hogy meg ez vi-
lág volna sötétségben, világosságot teremtél az égben, szép
tündöklésben.

Te megh választád akkoron az napot, az sötét ejtől az
világosságot, dologh tételre rendeléd az napot, az szép vi-
lágot.

Fáratfág után el aluvásunkra, szerzed az éyjet mi nyugodalmunkra, és hogy ez élet minket mig el hagyna, és meg nyugotna.

Akkor változik el testi világunk, és következik kedves nyugodalmunk, jussön elődben azért imádlágunk, foházkodásunk.

Ne hadd lelkünket bűnnek el birnia, örök élettől itt el szakadnia, gonoszfág miat ne hadd kárhoznia, megh romlania.

De gerjesz minket az menyeyi jókra, örök életnek szép kívánságára, minden bűnöknek távolztatására, utálására.

Add megh ezeket nekünk kegyes Atyánk, te szent Fiadért, ki minékünk Vrunk, és szent Lelkeddel légy kegyelmes hozzánk, tekints mi réánk.

Vgy légyen.

ALIVS SECVNDI DIEI.

Altera bis quinos cœlos, ac âera vastum.

Enynek és földnek nemes teremtoje, minden dolgoknak bölcsen rendelôie, az égh az földdel hogy egyút ne lenne, de külön lenne. Te el választád másod napon ôket, az égh f- az föld közt szerzél meszszeleget, az fellegeknek tágas ürességet, az high egeket.

Hogy az nagy vizek mind az egész földet, el ne burulnák az szép szigeteket, csudálatosson fel függeztéd ôket, az bô elsôket.

An-

Annak felette az éghe tűz minket, mind ne vesztene el ez földieket, te azok által meg enyhítéd őket, úgy éltecz minket.

Ne esünk ismet uy veszedelemben, az ördög mia nagy keferűségben, mikor vétkezünk ne hadgy az bűnökben, ördög kezében.

Adgy igaz hitet ez világban nekünk, mely minden jóval tündöklyék mi bennünk, minden hiúságot utáltas meg velünk, lakozzál mi bennünk. Vgy légyen.

ALIVS TERTII DIEI.

Tertia cum terris plantas, pontumq; profundum.

Z széles földnek nagy bölcs teremője, és tengereknek csuda intézője, hogy az viz és föld, mind csak egyé lenne, de külön lenne.

Te harmad napon hogy teremtesz vala, mikor az vízzel az föld együt vólna, mind az vizeknek parancsoltál vala, így szóltál vala.

Vallyának magoknak az vizek ez földtől, és légyen külön az föld az egektől, emberek vadak birják lako helyül, és örökségül.

Hogy bővölködjék mindenféle fákkal, fok külömb külömb nagy szép virágokkal, és gyümölczözzék éltető fok jókkal, drága magokkal.

Akkoron lének az széles tengerek, az egész földön nagy szép folyó vizek, csörgő patakok és kedves kut féjek, az kik éltetnek.

Gyó.

Gyógytsd még Vramlelki sebeinket, tisztítsd meg az n. i fertelmességinket, adgyad siratnunk hitetlenségünket, sok bűneinket.

Birja szent lelked az mi szűveinket, semmi gonolásra ne bocsásson minket, de minden jóban éppicsen bennünket, erőteleneket.

Es bátorítsa felelmes szűvünket, tartsa csendessen te benned hitünket, semmi retteges ne illessen minket, te hideidet.

ALIVS QVARTI DIEI.

Cum stellis quarta locavit in æthere phœbum.

H magas menynek szentseges Istene, széles egeknek meg erősítője, negyedik napon szépen éppítője, és rendelője.

Ki fejünk felett mint egy fel vont sátozt megh ékecsitéd az nagy magasságot, akkor teremted te az fenyésnapot, és az szép hóldot.

Hogy ez világnak az nap ő fenyével, nappal szolgálja el kerülésével, az hóld világ-is azonképpen éyel, szolgálja szerrel

Kik ezen közben az ő folyásokkal, jegyek lennének ő el forgásokkal, esztendő, hólnap, és hét számtartással, mi nagy hasznunkkal.

Ezekkel szerzed az szép csillagokat, mint egy hatalmas nagy országos hadat, hogy meg mutatnád te nagy hatalmadat, birodalmadat.

Világosítsd meg az embereket-is, vedd el homályát az mi szivünknek-is, ódd meg az bűnnek kemény köteleit-is, te birj minket-is.

Alius

ALIVS QVINTI DIEI.

Quinta dedit pisces undis, cœloque volucres.

H nagy hatalmu felséges Vr Isten, ki csudálatos Vr vagy az egeken, onnét teremted kik járnak az éghen, s az viz fenekén.

Eötödik napon adál madarakat, szép kívánatos szárnyas allatokat, ő vélek egyűt az vizben valókat, és fok halakat.

Vallyon-snem elégh csudaé ez nekünk, azon egy vizből mit adtál minékünk, kiknek némellyik égen jár felettünk, megszűze mi tőlünk.

Némellyik penigh vizeknek fenekén, széles tengernek az ő nagy ősvényén, és őrvényeknek mélyféges fok völgyén, szabadon élven.

Adgyad minékünk bűnös fiaidnak, te szent Fiadban meghigazultaknak, vethetsünk véget minden álnokságnak, és gonofságnak.

Ne birjon minket az lelki nagy vakság, és bálványozó szertelen kábáság, és az pogányi fok utálatosság, semmi hamisság.

ALIVS SEXTI DIEI.

Mberi nemnek teremto Istene, minden dolgoknak szépen rendelője, valamit éltet az egész föld színe, te vagy szerzője.

Hatod nap adád az fene vadakat, akkor teremted földből az barmokat, az csuszó mászó, földi állatokat, és az Adámot.

Z

Te

Te így rendeléd azoknak dolgokat, hogy ember bírná ez földön azokat, minden nagy testű erős állatokat, mint egy rabokat.

Eörizz Vn Isten nagy oktalanságtul, minket szertelen gonosz kívánságtul, testi rablágtul, minden bú bánattul, és nagy romlástul.

Birjad lelkeddel az mi erkölcsünket, és vezérellyed cselekedetünket, Christus vérével mosd el bűncinket, undok szennyünket.

Az magas menyből adgy örömet nekünk, szent ajándékok közöllyed mi velünk, minden gyűlölség távul legyen tőlünk, lakozzál velünk.

ALIVS SEPTIMI DIEI.

Elseges Isten menynek földnek Vn, és mindeneknek vagy teremő Attya, az magas éghnek szépen alkotója, és vagy bírója.

Az mi kedvünkért az szép fenyves nappal, te meg ruházád az egheket azzal, és az északát az világos hólddal, mint egy lámpással.

Hogy meg nyugosson az mi munkáinktól, törődésinktől, és fáradságinktól, neha peniglen mi nagy bánatinktól, és siralminktól.

Nagy hálát adunk kegyes Atyánk néked, hogy te ez napon nekünk ezt engedted, nagy szép békével élnénk te előtted, dicsőség néked.

Immár az napnak az ő kezdetiben, néked könyörgünk Atyánk igaz hitben, segits megh minket minden szűkséginkben, áldgy megh lelkünkben. Hogy

Hogy tiszta szűből áldhassunk tégedet, szép ének szóval dicsírjünk tégedet, józan elmével imádgunk tégedet, mint Istenünket.

Az sötét éjnek reánk jövésében, adgyad hogy lelkünk ne legyen sötétben, se penigh hitünk tökéletlenségben, és tévelygésben.

Ha az mi testi szemeink alusznak, lelki szemeink réád vigyázzanak, az mi bűneink mind el alugyanak, és meghallyanak.

Tartsd tisztán Vram testünket lelkünket, őrizz meg bűntől álmunkban-is minket, az álnok ördög ne birjon el minket, erőtlenecket.

Adgy békefféges nyugalmat nekünk, és ténnen magadvigyázz Vram értünk, nagy szép békével legyen felkelésünk, tellyes életünk.

Tégedet kérünk Istennek szent Fia, néked könyörgünk mi Vrunknak Attya, hogy az mit kérünk szent Lelked megadgya, s-megh confirmállya.

Vgy legyen.

AD MATVTINAS PRECES.

AZ Nap feljövén immáran, kérjük az Istent mindnyájan, hogy ezen az egész napon, bűntől minket óltalmazzon.

Nyelvünket megh tartoztassa, és az bűnre ne bocsássa, szemeinket bé takarja, gonoszra nézni ne hadgya.

Sziveink tiszták legyenek, gonosz bűnt bé ne vegyenek, kevélységet gyűlöljenek, ételt italt mértéklyenek.

Z 2

Hogy

Hogy mikor az nap el nyugszik, és az éj el alkonyoszik,
mi egészszén tiszták legyünk, és őtet vígán dicsirjük.

Dicsiret legyen Atyának, és eggyetlen egy Fiának, és az
mi vigasztalónknak, kitől minden jók származnak.

Vgy legyen.

A L I V S.

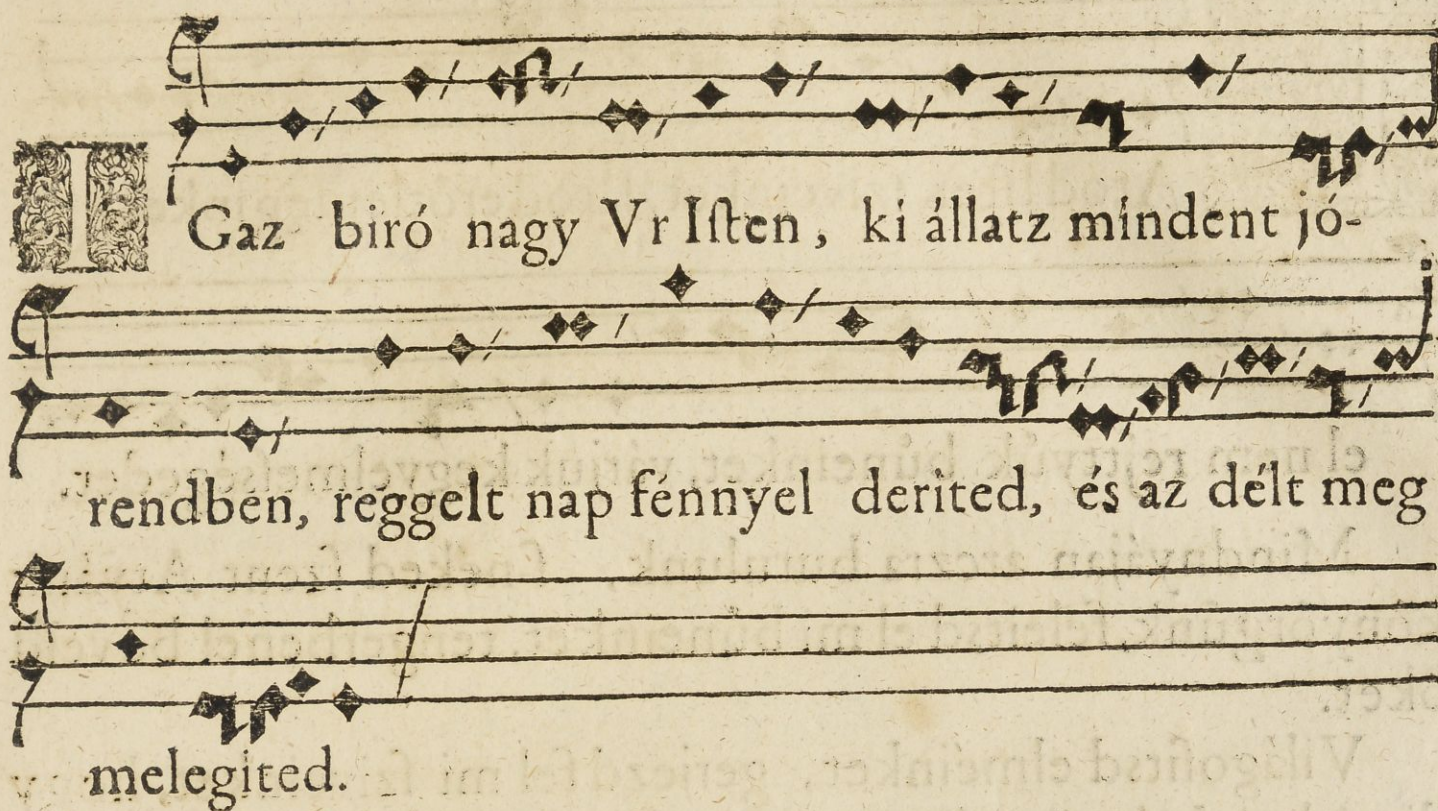
Ostan ô szent Lélek Isten, ki Atyával vagy egy I-
sten, Fiuval hasonlóképpen, kérünk szállj béc szí-
veinkben.

Hogy mindnyájan tiszták legyünk, téged szüntelen di-
csirjük, szeretet legyen mi bennünk, egymás közt eggye-
fek legyünk.

Ezt cselekedgyed mi velünk, mert te vagy tutorunk
nekünk; igazgatást tőled várunk, mivel csak reád marad-
tunk.

Vgy legyen.

A L I V S.

Gaz biró nagy Vr Isten, ki állatz mindent jó-
rendben, reggelt nap fénnel derited, és az délt meg
melegited.

Oltsd megh patvárinknak tűzét, végyd el bűneinknek
terhét, adgy minékünk egesseget, lelki testi békesseget.

Dicsőség néked Atyáknak, és eggyetlen egy Fiadnak
tisztességh adassék annak, ki tutora az árváknak.

Vgy légyen;

A L I V S.

Llatoknak megh tartója, egeknek igazgatója, nap-
nak égen forgatója, hódnak bölcs változtatója.

Adgy minékünk itt ugy élnünk, hogy bűnünkben el
ne veszízzünk, hanem menyekben mehefsünk, s-veled örök-
ké élhefsünk.

Dicsőség légyén tenéked, föld meny magasztallyon té-
ged, mert mindenekre kegyelmed, mint az bő árviz ki ter-
jed.

Z 3

Alius

A L I V S.

Atod Isten sziveinket, látod erőtlenséginket,

el nem rejttyük bűneinket, várjuk kegyelmességedet.

Mindnyájan arczra burulunk, s-néked szent Atyánk
kőnyörgünk, feleítsd el mi bűneinket, tengerbenel béveisd
őket.

Világosítsd elméinket, gerjezd fel mi sziveinket, hogy
dicsírhelsünk tégedet, és áldhassuk szent nevedet.

Hajlékoddá mi szívünket, szentellyed kérünk tegedet,
sziveinkben lakodalmat, szerezz és nagy nyugodalmat.

Igy cselekedgyél mi velünk Izs. Fiadért, ki minékünk
nálad bizonyos reményünk, és hozzád egyenes utunk.

Vgy légyen.

A L I V S.

Elsegés Atya Vr Isten, ez napnak ő kezdetiben,
kőnyörgünk tarts megh hitünkben, és az igaz
szeretetben.

Bűneinket megh bocsássad, és szívünket vigasztallyad,
vallásunkat bátorítsad, az szent lelket nekünk adgyad.

Hogy ne ártson az ellenségh, távul légyen minden két-
ség, testi lelki fertelmességh, és az gonosz eretnekiség.

Oltalmaz kérünk gonosztul, ördögtől, hitetlenségtől,
az bűnnek késirtetítől, hirtelen való haláltól. Ad.

Adgyad nekünk életünkben, szerethetsük egymást szűben, élhetskünk nagy békefegyben, és hitnek jó gyümölcsében.

Munkánkat nekünk meg áldgyad, életünket szaporítsád, hivalkodásra ne bocsás, és tobzódástól tartoztas.

Lelkünket és jószáginkat, néked ajánlyuk magunkat, vezérellyed mi utunkat, viseltyed jóra gondunkat.

Engedd ezeket Christufért, te egyetlen egy Fiadért, és minékünk szószóllonkért, egy elég áldozatunkért.

Hálákat adunk Vr Isten, te szent Fiadnak akképpen, sz. Lélekkel egyetemben, mostan és minden üdőben.

A L I V S.

Könyörögjünk az Istennek, Christus által mint Atyánknek, hogy ismérjen fiainak, kegyelmezzon bűneinknek.

Az ördögnek hatalmátul, és az bűnnek sokságátul, minden fele ellenfegyől, óltalmazzon és haláltul.

Vigaztallyon szent lelkével; igazgasson beszédével, ne boszszontsuk bűneinkkel, nagy sok hitetlenséginkkel.

Mayi napi életünkben, ne essünk semmi vétékben, nagy józanfág életünkben, légyen minden beszédünkben.

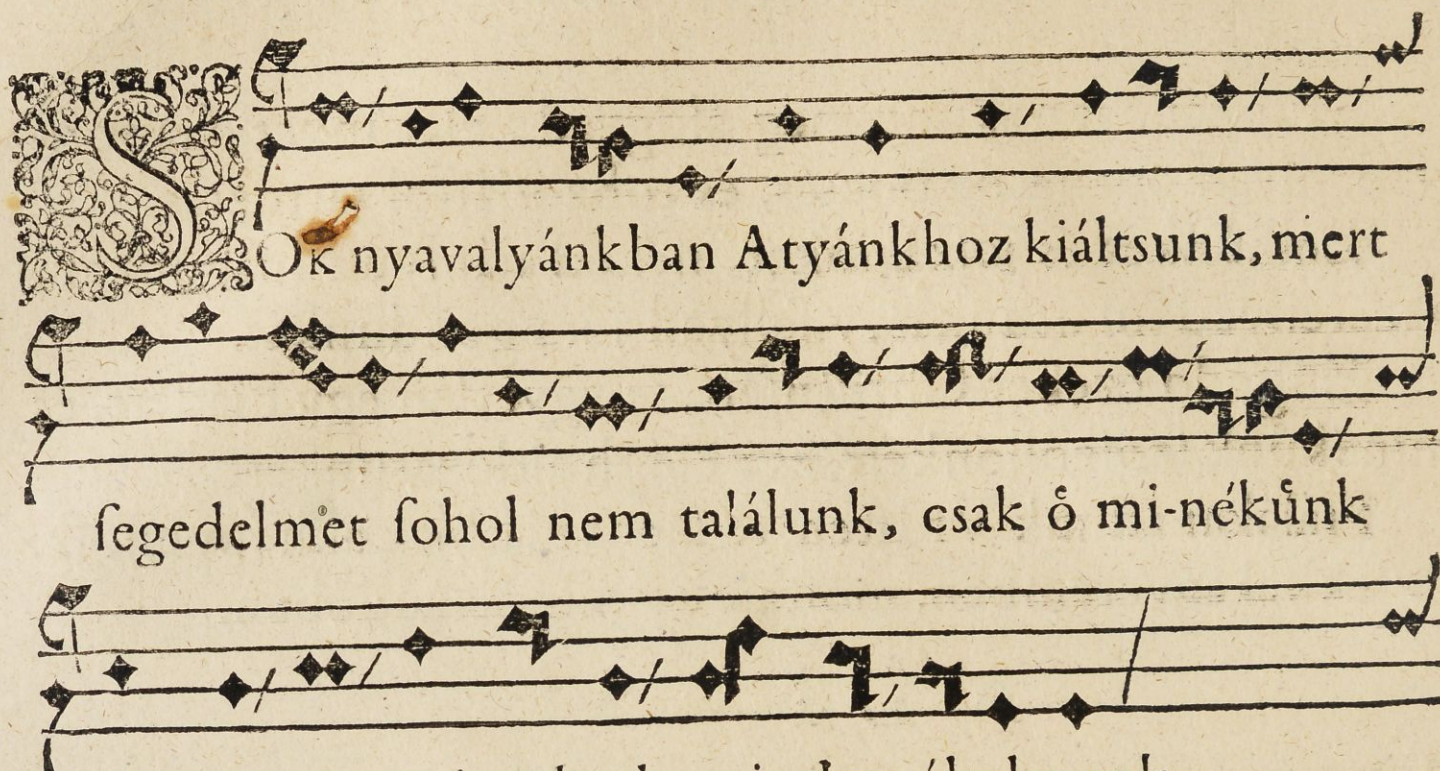
Hitünk légyen tókélletes, mi életünk olly szentfegy, nálunk légyen utálatos hitlenség, mert kárhozatos.

Sz. Angyalid őrizzenek, és kezekben viseltyenek, rongálni ne engedgyenek, se embernek se ördögnek.

Dicsiret néked Vr Isten, ki minket nélkül kegyelmezzon, halgas mostan nagy kegyessen, hogy könyörgünk szükséginkben.

Vgy légye n

A L I V S.

Sok nyavalyánkban Atyánkhoz kiáltsunk, mert

segedelmet sohol nem találunk, csak ő mi-nékünk

Atyánk és gyámolunk, minden óltalmunk.

Tégedet azért alázatos szível, kérünk óltalmaz Atyánk
jób kezeddél, és táplály minket az te szent igéddel, lelki
étellel.

Itt ez árnyékban miglen mi nyomorgunk, csak segedel-
med alá mi folyamunk, mert igen kegyes Atyánk vagy mi-
nekünk, minden életünk.

Pokol ajtaja bűnért réánk nyíla, hogy az Istennek ha-
ragja indula, minden nyavalya ottan réánk szálla, bűnnek
jutalma.

Ha bűneinket számlálod Vr Isten, senki közzülünk nē
mehet elődbē, mert mi fetrengünk számtalan sok bűnben,
undok életben.

Azért könyörgünk, ne nézd bűneinket, de tekints ke-
gyes szemeiddel minket, az te Fiadért szerez ingyen min-
ket, szabadíts minket.

Netégy mi velünk az mi bűnünk szerint, de tekints min-
ket kegyességed szerint, az Christus Iesus kedves volta sze-
rint, érdeme szerint.

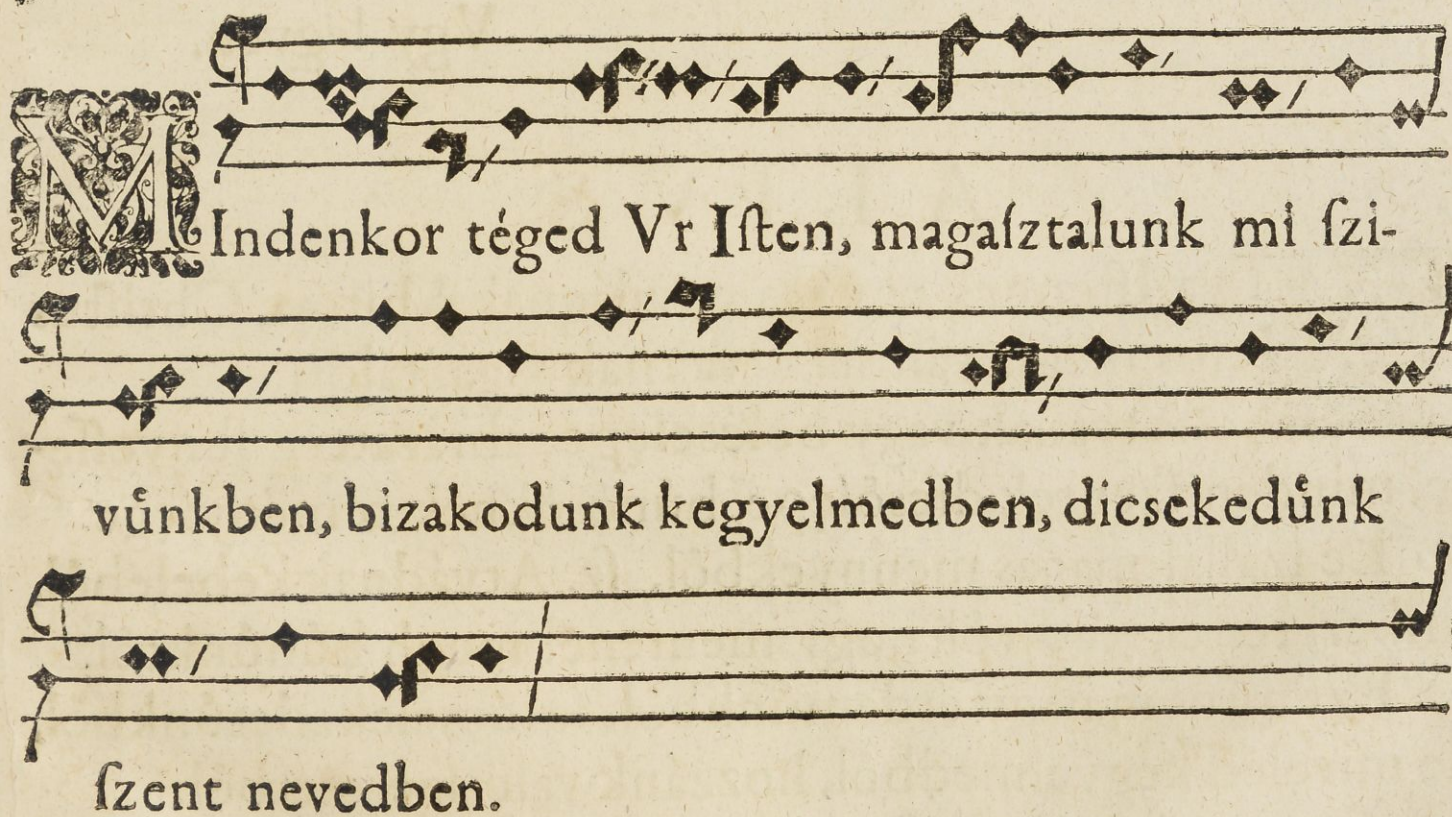
Végy

Végy el mi rollunk ennyi sok inséget, adgy nekünk ké-
rünk immár csendességet, ne fogyatkozzunk el sok inség-
közöt, adgy nekünk erőt.

Sok nyavalyáink le csendefedgyenek, hogy hatalma-
fok tégedet fellyenek, és mindenkoron téged ismérjenek,
örök Istennek.

Dicsiret légyen az Atyának menyben, ó szent Fiának ó-
rök dicsőségben, és szent Léleknek vélek egyetemben,
örökké Amen.

A L I V S.

Indenkor téged Vr Isten, magasztalunk mi szi-
vünkben, bizakodunk kegyelmedben, dicsekedünk
szent nevedben.

Eörvendez szent Atyánk lelkünk, mert biztat minket
mi Vrunk, békessegre hogy már dolgunk hozatot minden
mi igyünk.

Mihelt bajunkat fel vévé és magát kezessé tévé, legh ot-
tan megh igazita, felelemből szabadita.

A a

Immar

Immár kegyelmességedet, várjuk Vram jó kedvedet, imádgyuk csak szent nevedet, nézzed ne mi érdemünket.

Mert ő raytunk keşeredék, bűneinkben fűződőzék, halunkban részefedék, haragod rolunk így mulék.

Hamissak valánk előtted, rettegünk vala te tőled, de el tévedt juhaidat, megh téríté te szent Fiad.

Vállán őket az akolban, bé vivé nyugalomban, megh biztatá kegyelmében, meg gyógyitá sérelmekben.

Néked azért örvendezünk, te benned most dicsekdünk, eggyetlen egy mi életünk, néked örökké éneklünk.

Dicsőség néked Atyánknek, és eggyetlen egy Fiadnak, szíivünk bátoritójának, és megh vigasztalójának.

Vgy légyen,

A L I V S.

Tya Istennek egy Fia, ez világnak ő birója, Christus Iesus megh váltoja, árvaknak vigasztalója.

Atyának vagy bölcsesége, ábrázattya fenyessege, minden szentek dicsősége, bűnösőknek reménysege.

Le szállál magas mennyekekből, sz. Atyádnak kebeléből, emberi testet reád vól, hogy mentenél megh bűnűnktől.

Ezt mi nem nagy érdeműnkből, se jócselekedetűnkből, de miveléd kegyelmedből, hozzánk való szeretetből.

Te minékünk váltságunkra, kereszt fát fel vól válladra, ekképpen menél halálra, így lól ez világnak arra.

Mi azért tisztessegedre, néked nagy dicsőségedre terdet haytunk Iesus nevre, ez világnak négy részére.

Es sziből kérünk tégedet, segits minket hiveidet, vedd fel romlott edenyidet, láthassuk megh szent színedet.

Tellyes

Teljes vagy felséges jókkal, minket-is azért azokkal, részeltes, hogy nagy kinokkal, ne gyötressünk gonoszokkal.

Adgy nekünk csendes időket, és allandó békesseget, a-tyafi szent szeretetet, benned való igaz hitet.

Hogy látván illy jóvóltodat, réánk való nagy gondodat, magasztallyunk mint Vrunkat, hatalmas szabadítónkat.

Dicsőség menyben Atyának, és eggyetlen egy Fiának, ezeknek ajándékának, az dicső szent Háromságnak.

Vgy légyen,

A L I V S.

AZ étszakai sötétség, tévelygő rut esztelenység, távozzék, mert már idvőség, ragyagh mint napi fényesség.

Mullyék hőmálya elménknek, kételkedése szívünknek, világa az igaz hitnek, fények mint meggyúlt szóvetnek.

Tegéd mert Christus ismerünk, néked már hitből könyörgünk, szentigéd lakozzék bennünk, a legyen nekünk vezérünk.

Ne nézd sokságát vétkünknek, undokságát esetünknek, feredőjével vérednék, mosd meg; hogy kellyünk Istennek.

Dicsőség légyen Atyának, és tenéked ő Fiának, az mi egy vigasztalónknak, az dicső szent Háromságnak.

Vgy légyen.

A L I V S.

Hmennyeknek fényessége, és szenteknek dicsősége, bűnösöknek reménysége, eggyetlen egy segitsége.

Te előtted vallásté szűnk, hogy mi mindnyáijan el vesz-
tűnk, méltó haragodba estűnk, s-örök halált érdemlettűnk.

Mert imé már az mi bűnűnk, hatalmassan regnál ben-
nűnk, mellyért az mi ellenségűnk, jussát mondgya lenni
rajtunk.

Nincs szivűnkben reménségűnk, nincs lelkűnkben csen-
dessegűnk, magunkban megh fogyatkoztunk, halál miatt
nyomorottunk.

Könyörűly azért mi raytunk, Vr Isten könyörűly ké-
rűnk, szent Fiadért esedezűnk, szány megh, és ne hadgy el
vesznűnk.

Vessed réánk szemeidet, vegyd el rolunk bűneinket, i-
gazíts megh bűnből minket, vigasztald meg sziveinket.

Dicsőség néked Atyának, veled eggyűt meg váltónk-
nak, és az mi vigasztalónknak, az dicső szent Háromságnak.
Vgy légyen,

A L I V S.

MEnnyei Atya Vr Isten, néked hálát adunk ezen,
hogy ez éjel egessebben, megh tartottál ez életben.

Eördög ellen Angyaliddál, minket meg óltalmaztattál,
mikor csendessen nyugottál, érettűnk magad vigyáztál.

Gonosz ember szándékátul, az ördögnek tagjaitul, tol-
vajoktól és lopóktól, meg őriztél minden kártól.

Lélkeinket csendessebben, tartottad szent kezeidben,
nem hagytad esni kétségben, ördögnek kísértetiben.

Testűnket-is egessebben, megh őrizted szép épségben,
az éjeli setétségben, ne jutnánk semmi veszélyben.

Testűn-

Kérünk még-is mint Atyánkat, tekintsed megh fiaidat,
áld megh minden munkáinkat, szaporítsd jószágunkat.

Hogy abból néked élhessünk, tisztelegedre költhes-
sünk, szegényeket táplálhassunk, mindenekkel jól tehesünk.

Szent igédet tanulhassuk, magunkat ahoz szabhassuk,
bűntől magunkat óhassuk, szentől jámborul élhessünk.

Mint az fenyves napra nézünk, igédre úgy figyelmez-
zünk, tégedet el ne felejtssünk, mindenben csak tőled fűg-
jünk.

Ezeket add meg Christüsért, az te szerelmes Fiadért,
mi eggyetlen egy Vrunkért, kilőtt áldozat bűnünkért.
Vgy légyen.

A L I V S.

H Mennyei mi szent Atyánk, tekints menyből
most mi reánk, jusson elődbé nyavalyánk, kérünk
ne hadgy mi szent Atyánk.

Mert láttyuk rosz érdemünket, jól ismérjük el vesztün-
ket, érezzük sok bűneinket, nem viselhettyük terhünket.

Bűneinkben eláradtunk, mindnyáian el hanyatlottunk,
sebeinkben nehezültünk, dúcsósségtól meg fosztattunk.

Nincsen nekünk segedelmünk, sohól nincsen bátorlá-
gunk, egyedül vagy te óltalmunk, sebeinkből gyógyulásunk.

Ha minket te el hagyandasz, ió vóltodtól meg fosztán-
dász, kezeidből ki vetendesz, óltalmadból ki rekeztesz.

Kész præda lészünk ördögnek, vigasság ellenséginknek,
tiedből néked bolzszuságh, nekünk csak az nyomorulágh.

Mutasd raytunk irgalmadat, szánnyad Atyánk halálun-
kat, dicsőítsd jóvóltodat, ne vezesd el szolgálodat.

Tekints réánk az Christusért, tekints az ő haláláért, ér-
demlye ezt az mi Vrunk, mi eggyetlen egy érdemünk.

Dicsőség néked Atyáknak, dicsőlégh te szent Fiad-
nak, és szent Lélek Vr Istennek, ki vagy Vra mindeneknek.
Vgy légyen.

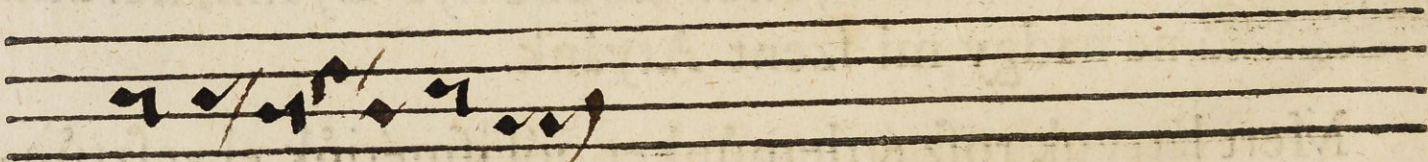
A L I V S.

Dvez légy Christus ez világnak Vra, Atya Isten-

nek szerető szent Fia, bűnös népeknek ki vagy bizo-

dalma, és vigassága.

Halgasd megh mostan mi könyörgésünket, fordítsd mi
réánk kegyes szemeidet, jelentsd megh hozzánk az te jó-
kedvedet, és szerelmedet.

Kérünk Vr Isten hogy légy segítségül, gondot viselvén
az mi életünkről, lelki és testi minden szükségünkről, id-
vősségünkről.

Ne

Ne nézd az mi számtalan bűnünket, birjad lelkünket és mi életünket, csak te viseljed minden igyeinket, ne hadgy bennünket.

Senki bűnünkből meg nem szabadithat, senki lelkünkben megh nem vigasztalhat, senki kívülled meg nem óltalmazhat, és megh nem nyugothat.

Mert te egyedül érettünk fáradtál, az mi bűnünkért csak te szomjuhoztál, kegyetlen halált mikoron kostoltál, hogy értünk áldoztál.

Te vagy azért az mi óltalmazónk, te vagy meg váltónk és meg szabadítónk, te vagy életünk és egy bizodalunk, minden jószágunk.

Csak te veled adhatunk mi számot, csak te általad láthatjuk Atyadot, mert minékünk tégedet ajánlott, halgatnunk hagyot.

Tekints ránk azért kegyelmes Istenünk, ki vagy minékünk, egy szerelmes Vrunk, ne hadgy te tőled el idegenülünk, és el szakadnunk.

Adgy közzénk igaz és bölcs vezéreket, és adgy keresztény jó Fejedelmeket, kik óltalmazzák az te szent igédet, és az te nepedet.

Hirdetteffek mindenűt te szent igéd, magasztaltassék dicsőséges neved, dicsirteffek végh nélkül szent felséged, minden jó téted.

Világosíts minket te szent igédből, hogy mi mehefsünk kiaz sötétségből, támadhassunk fel az hitetlenségből, nagy bűneinkből.

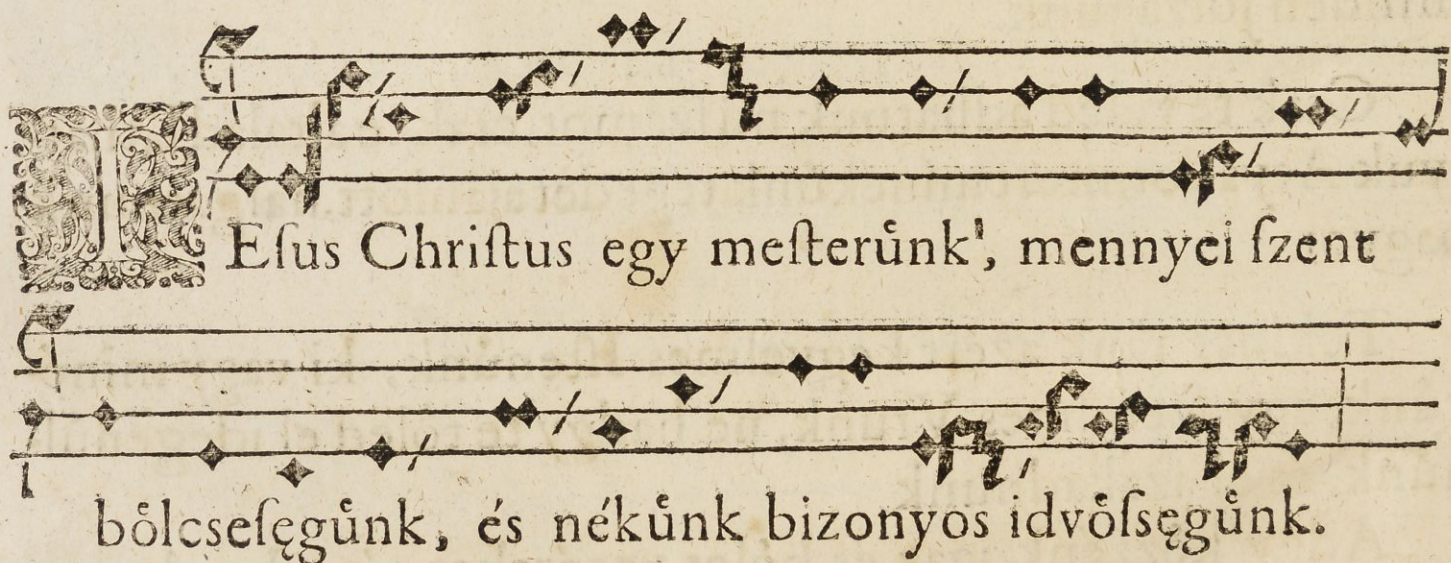
Ne uralkodgyék a bűn mi szivünkben, semmi tévelygés ne legyen lelkünkben, hogy az ördögnek ne esünk kezében, álnok tőrben.

De erőssödjünk az te szent hitődben, maradjunk megh szent ismérétedben, örvendezhesünk vóltaképpen ebben, örökké Amen.

Dicsiret legyen Atya Vr Istennek, és néked egyetlen egy szülőttének, és egyetemben szent Lélek Istennek, megh szentelőnknek.

Vgy legyen,

A L I V S.

Iesus Christus egy mesterünk', mennyei szent
bölcsességünk, és nekünk bizonyos idvőségünk.

Mostan néked mi könyörgünk, szent nevedért esedezünk, az te szent Lelkedet adgyad nekünk.

Mi szivünket megh ujítsa, sebeinket megh gyógyítsa, veszet erkölcsünket meg jobbitsa.

Munkáinkat meg szentelleye, bennünk az hitőt nevelleye, útunkat hazánkban vezérelleye.

Bölcseségre megh tanítsa, hogy ördög megh ne csábítsa, kísérteti ellen bátorítsa.

Plántályon nagy egyességet, igaz és szent szeretetet, sziveinkben Isteni felelmet.

Hogy

Hogy téged bátran valhassunk, ez földön néked élhes-
sünk, menyben osztán veled lakozhassunk.

Vgy legyen.

A L I V S.

ki jegyzet ábrázattya, ő dicsőségének tündöklő vilá-

ga általad jelenék hozzánk jó akarattya.

Eljővel Atyádtul mi hozzánk, szernelmedet ighen mü-
tatád hozzánk, egyesülven velünk hasonló lól hozzánk,
testünkben fel öltözvén ugy jővel mi hozzánk.

Az mi bűnünk igen szörnyű vala, merc ördög hatalma
ránk szállot vala, és szent Atyád haragjában estünk vala, kár-
hozatra mi mindnyáijan tartatunk vala.

Végetlen hozzánk való kedvedből, csak te szabadítál ki
mind ezekből, az rettenetes veszedelem tőriből, ki ragadál
ördögnek kegyetlen torkából.

Szentsegedben és fel öltöztetél, igazságodban minket
helyheztetél, te szent Atyádnak eleiben ugy vivél, nyo-
morult fejünknek ott te kegyelmet ugy nyerél.

B b

Csak

Csak te egyedül vagy éltetőie, hiveidnek nagy gondviselőie, szegény el esteknek vagy fel emelőie, keserves szíveknek vagy meg elevenítője.

Hiveid azért könyörgünk néked, kik keserves szível állunk előtted, hajtsd le hozzánk az te kegyes füleidet, és halgass meg minket te keserves népeidet.

Rettentnek minket mi sok bűneink, és vádolnak előtted ellenfegink, nem tágitnak minket sok szidalmazóink, rongálnak és fanyargatnak háborgatóink.

Haragodban ne itilly meg minket, kegyelmedből szány meg illy veszteket, irgalmasságoddal fedd el bűneinket, igazságoddal igazítsd benned hívókat.

Szent Atyádnak könyörögy érettünk, hogy haragját vegye ki már közülünk, tégyen kegyelmességet éretted velünk, dögöt, fegyvért, rablást, távoztasson tőlünk.

Maraszson meg minket szent nevedért, az kereszt fán értünk áldozatodért, drága vérednek azon ki ontásodért, és bűneinkért való te szent halálodért.

Hogy nagy vigan néked énekellyünk, egygyút téged szent Atyáddal dicsirjünk, és szent Lélekkel örökké magasztallyunk, Angyalokkal s minden szentekkel így zengjünk.

Szent az Atya mi édes teremtőnk, Szent az Fiu szerelmes idvőzítőnk, Szent az szent Lélek, mi kedves megszentelőnk, Szent az szent Háromság mi egy örök Istenünk.

Vgy légyen.

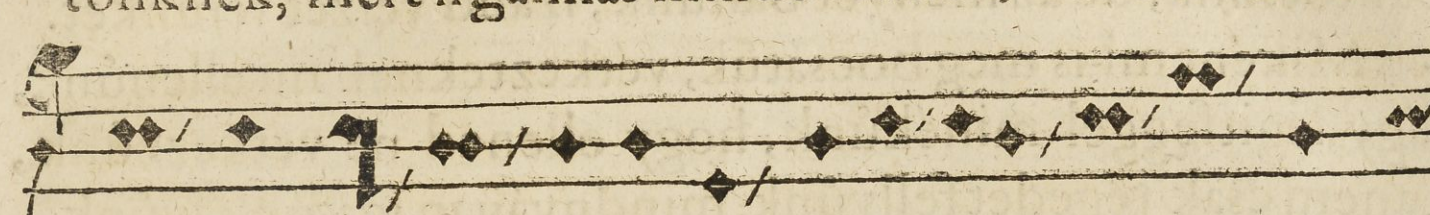
Alius.

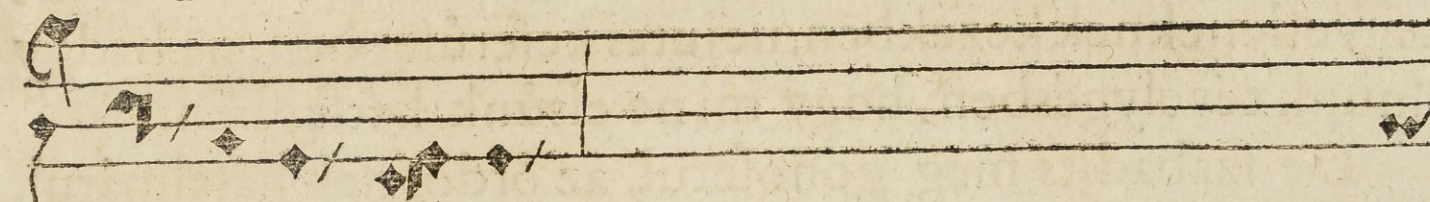
önyörögjünk az Istennek, mint kegyelmes élte-

tőnknek; mert irgalmas mindeneknek, kik ő hozzáia

megh térnek, jer imádjuk azért őtet, mint az Chri-

stus tanít minket.

Mi menyeyi kegyes Atyánk, noha megbántódtál miánk,
sz. Fiadért tekints reánk, mert sok itt az mi nyavalyánk, ké-
rünk téged édes Atyánk, hogy légy kegyelmes mi hozzánk.

Szenteltessek áldot neved, dicsirtessek Istenféged, ma-
gasztaltassék felféged, hirhedgyék kegyelmességed, és nagy
engedelmességed, hozzánk való szereteted.

Iőjjön el hozzánk országod, a te igaz tudományod, mely-
ből épüllyön sz. házad, légyen közöttünk lakásod, velünk
eggyüt maradásod, hogy lássuk te szent országod.

Légyen megh te akaratod, mennyen végben decreto-
mod, örökké való tanácsod, add nekünk szent ajándékod,
hogy az mint tőlünk kívánod, tehessük szent akaratod.

Miként menyben az Angyalok, teczésed szerint szolgál-
nak, idvözült szentek imádnak, és tiszték kívül nem járnak,
mi is hatalmasságodnak, szolgállyunk, ne az Sátánnak.

Mindē napi kenyérünket, és mindē mi életünket, melyel
taplállyuk testünket, stészszük minden szűkséginket, ad-
gyad meg nekünk naponként, hogy követhessük tisztünket.

Adgy minékünk békelességet, és adgy jó Fejedelmeket,
adgy bölcs igaz vezéreket, kik hirdessék szent igédet, igaz-
gassák feregédet, rontsák az tévelygéseket.

Es bocsásd meg bűneinket, minden gonosz életünket,
mellyekkel gyakran tégedet, velünk jól tölt Istenünket, meg-
bantottunk, de az mellyet bánunk, szánd veszet fejünket.

Miként mi-is meg bocsátuk, vétkezteknek mi ellenünk,
légy segítséggel minékünk, hogy ellened ne vétkezzünk,
hanem csak tégedet féllünk, mindnyáijan igazán élyünk.

Ne vigy minket kísértetben, álnok őrdögnek töriben,
kegyetleneknek kezekben, ne jutas keserűségben, ne hadgy
elnünk tévelygésben, hogy mi ne essünk kétségben.

De szabadíts meg gonosztul, az őrdögnek hatalmától,
bennünk szorult rutvakfágtul, minden eretneksegektől, lel-
ki testi ellenségtől, és az örök nagy haláltul.

Bizván kérünk mint Atyánkat, hald meg mi kiáltásun-
kat, lásd meg illy sok nyavalyánkat, ne hagyd el veszni mun-
kát, ne útálly nyomorultakat, szánd meg veszet juhaidat.

Mert tied az örök ország, holot vagyon nagy boldogság,
és tied az hatalmasság, mellyet fél minden uraság, téged illet
az méltóság, mennyei fény világosság. Vgy légyen.

HYMNI SVB VESPERIS DIEBUS

DOMINICIS CANEN. O pater sancte.

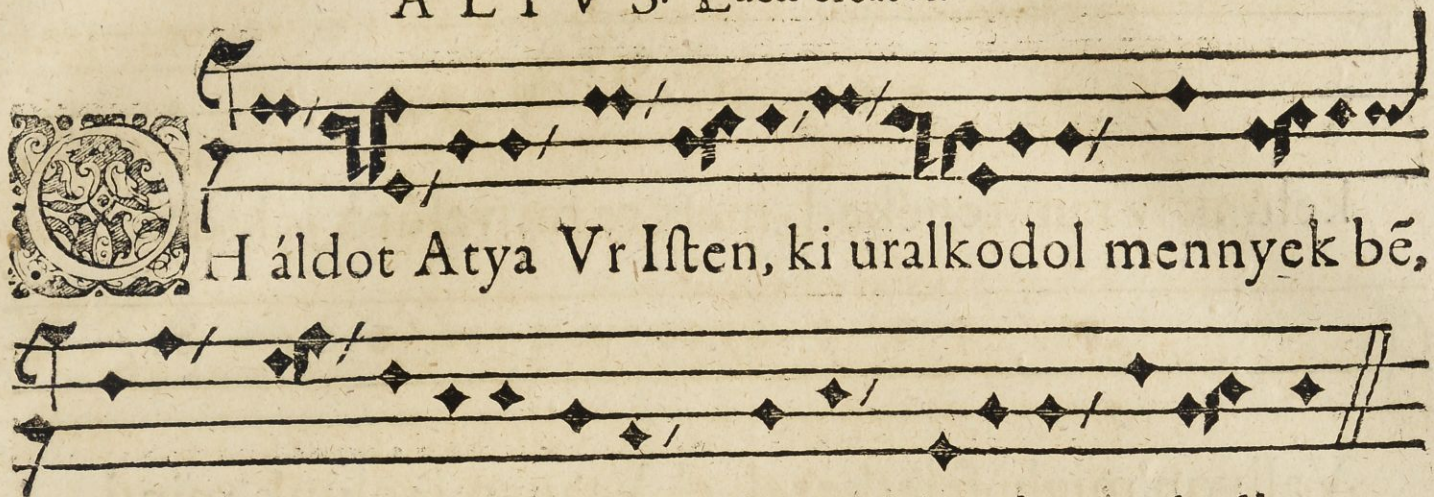
H mi szent Atyánk kegyes gondviselőnk, ô Iesus
Christus tisztelendő Vrunk, ô sz. Lélek éltetőnk,
vigasztalónk csak egy Istenünk.

Oh sz. háromság, ki vagy erős egyesség, bizony Isten-
ség, és mennyei fellegh, Angyaloknak fény árváknak idvős-
ség és nagy reménység. Né-

Néked szolgálnak, kiket teremtettél, téged dicsírnek a kikel
jólrettél, mi-is téged áldúk nag' dicsirettel, vegyed jó kedvel.

Dicsiret néked mindenható Isten, ki vagy három személy egy Istenfében,
tied az dicsőség földön és mennyen, vég nélkül Amen. Vgy legyen.

A L I V S. Lucis creator.

H áldot Atya Vr Isten, ki uralkodol mennyek bē,

fegész föld kerekfégeben, bizvást járulunk elődben.

Halgasd meg könyörgésünket, bocsásd meg mi bűnein-
ket, sz. Fiadért szerez minket, ne késleld segítségedet.

Most szükségünknek idején, ez nyomorúságnak helyen,
óltalmaz; ellenségedet, győzd meg hogy féllék nevedet.

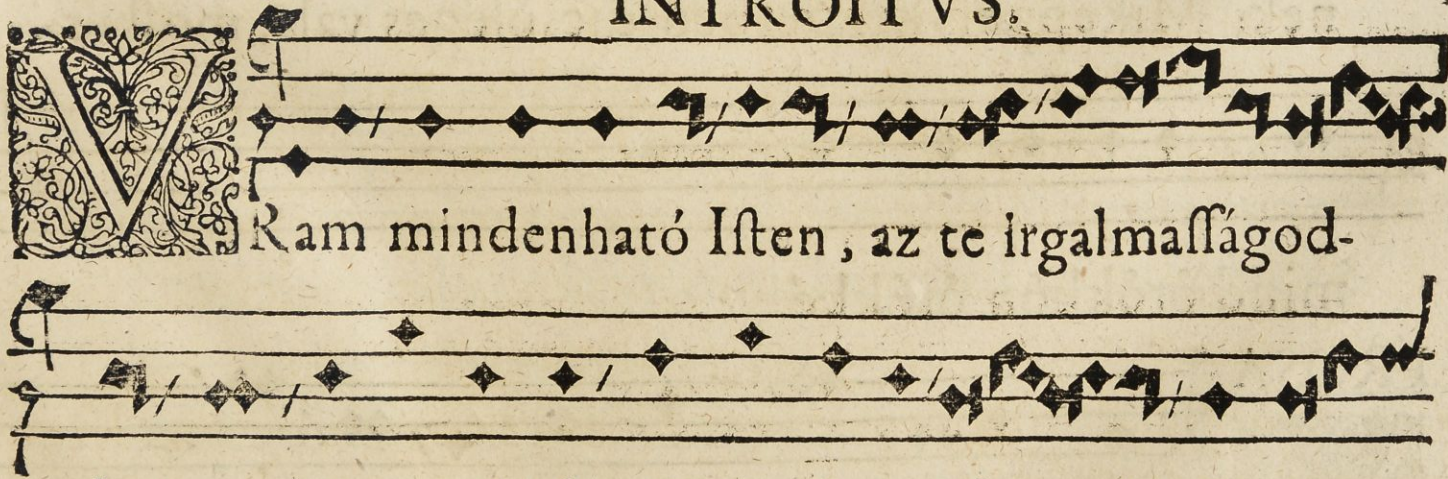
Ne számláld meg bűneinket, ne ródd fel sok esetinket,
nézd Christust mi érdemünket, és erette tarts meg minket.

Az mi gonosz ellenségünk, ne enged hogy ártson nekünk, mert Fiad vérén
vétettünk, es te sajátoddá lóttunk.

Az mint igirted minekünk, mindenkoron legy mellettünk, hogy migh ha-
zánkban bé érünk, útunkban ne tévelyegjünk.

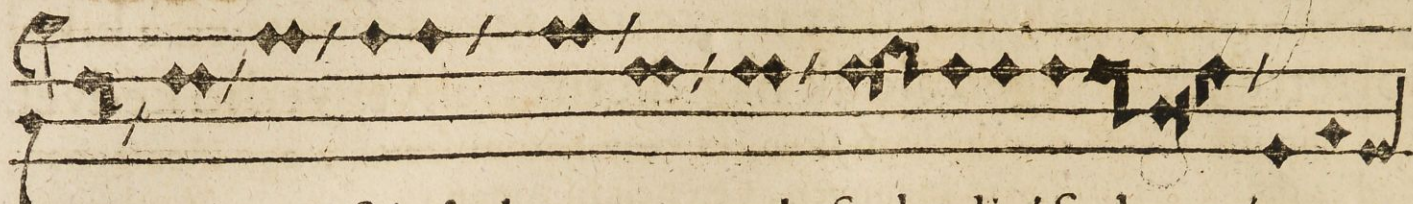
Dicsiret néked Atyánknek, veled egyemben Fiadnak, es az mi vigasztalónk-
nak, kegyelmes igazgatóknak. Vgy legyen.

INTROITVS.

Ram mindenható Isten, az te irgalmasságod-

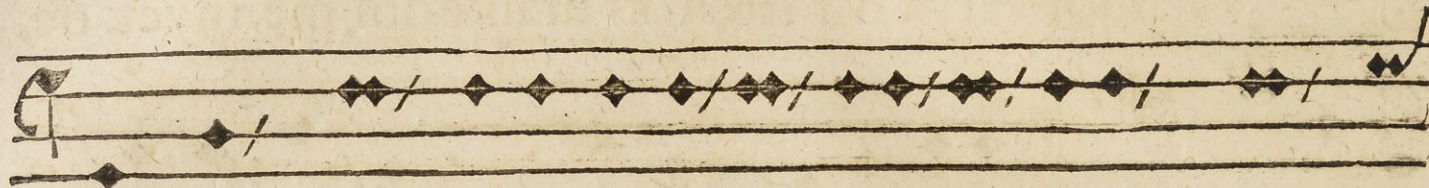
ban mi kereztyének mindenkoron bizunk, örven-

dez az mi szívünk az te megh szabadításodon, éne-

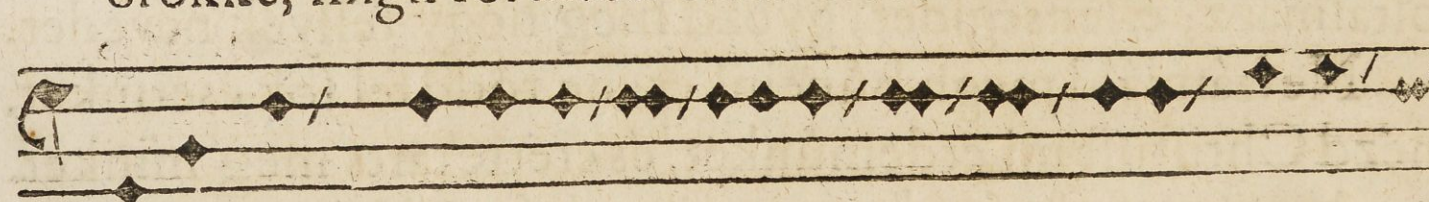
kelünk Vram tenéked, mert te mi velünk jól tóttél.

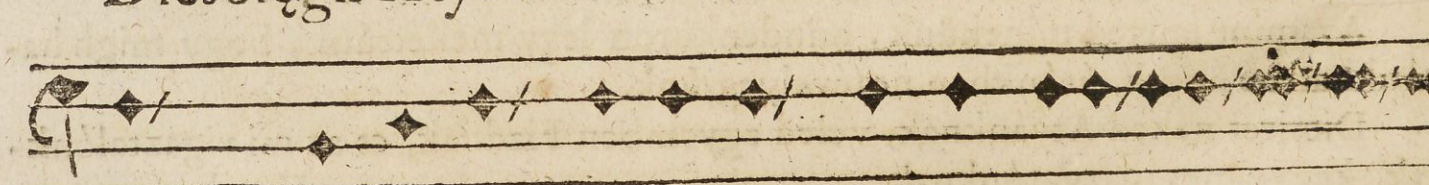
Vallyon migh feletkezel el Vram mi rolunk mind

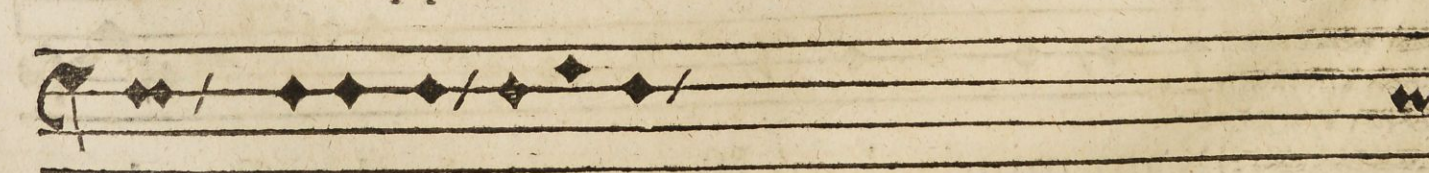
örökké; migh fordítod el mi előlünk az te színedet.

Dicsősegh Atyának és Fiunak, és szent Lélek Isten-

nek; Miképpen kezdetben dicsőséges vala, most és

mind örökkön örökké.

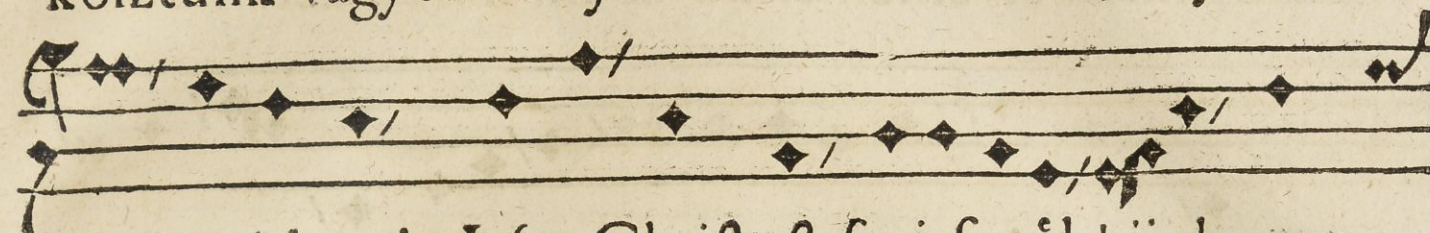
PROSA

I Atyánk kivagy mennyekben, itt ez földön

köszöntünk vagyon Atya Istennek szent Fia; Atya Istent

mi imádjuk, Iesus Christust segítségül hívjuk, gya-

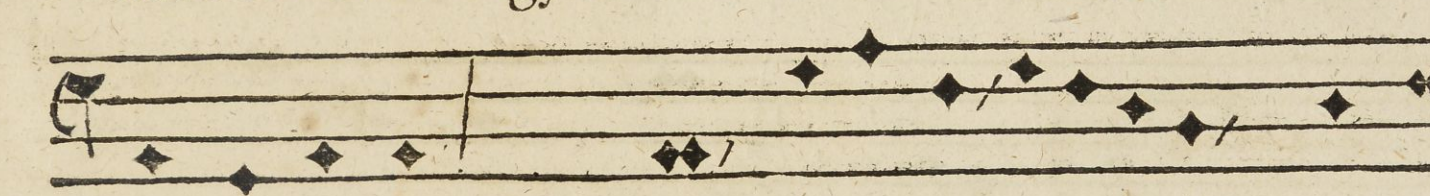

korta, az mi sziveinkben.

Iesus Christus az te

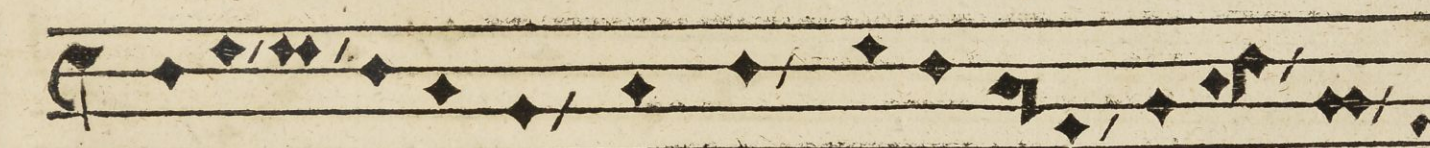

neved örökké légyen nekünk óltalmunk, kinél nincs

bóldogságosb.

Megh jelentéd földieknek, ne-

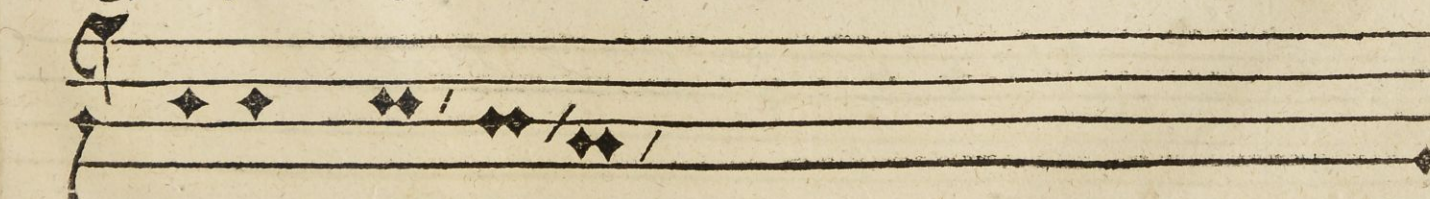

vedet, ki terjeztéd menynek fényességét, kinél nincs

gyönyörűségesb.

Iőyjön mi hozzánk az te szent or-

szágod, hogy mi te

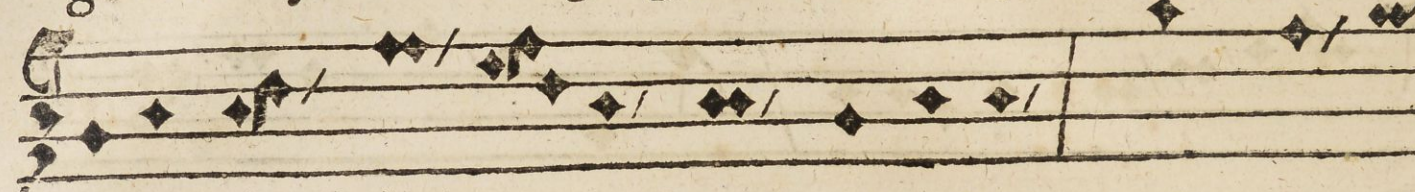
hoz-

hozzád mind fel emelhefsük az mi sziveinket. Te

ged Királyt minket igazgatót az te népedet megól-

talmazót, mind örökké hogy láthassunk. Légyen

rajtunk akaratosd, miként vagyon az Angyalokon,

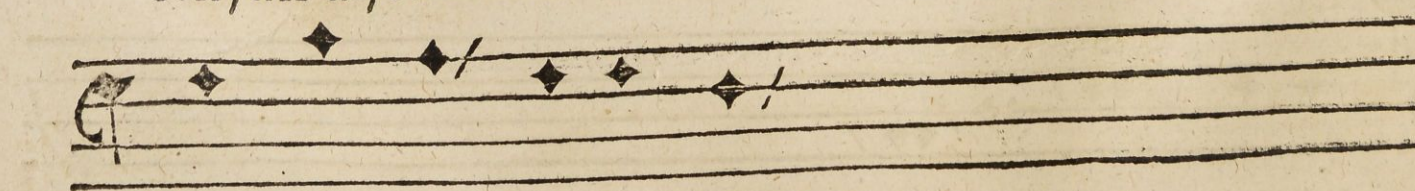
menyei hatalmasságod. Ki lelkünkben és csele-

kedetünkben, minden helyen minden időben, di-

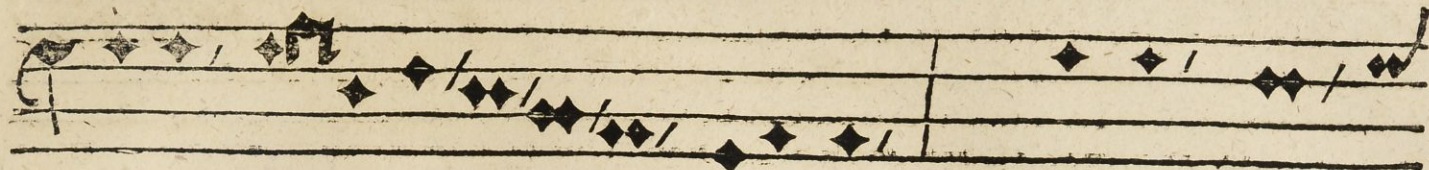

csirjük aijttatosson. Az mi élő kenyérünket, ad-

gyad nekünk naponként

valot.

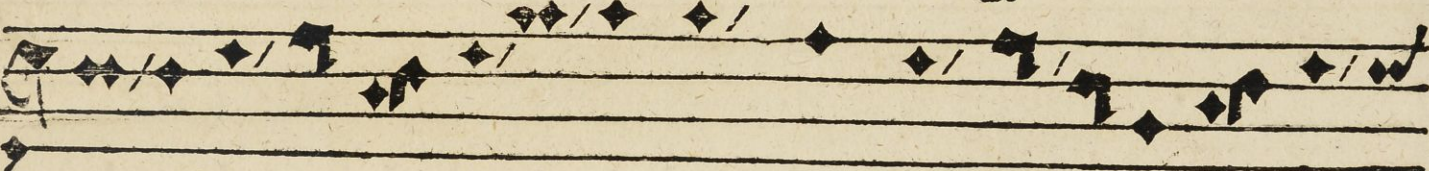
valót, kinélkül mi el nem élhetünk. Halgas megh

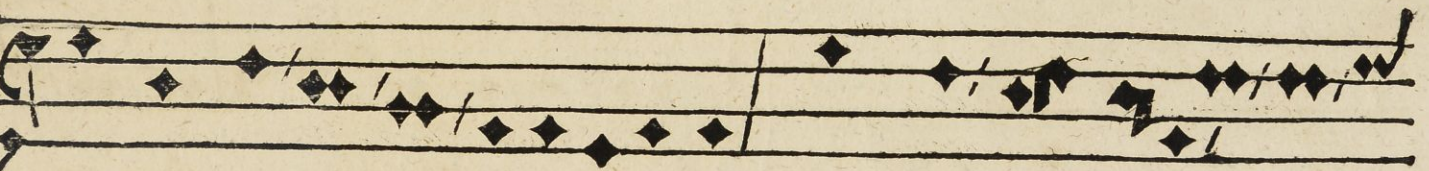
minket kegyes Atyánk, kik tenéked könyörgünk,

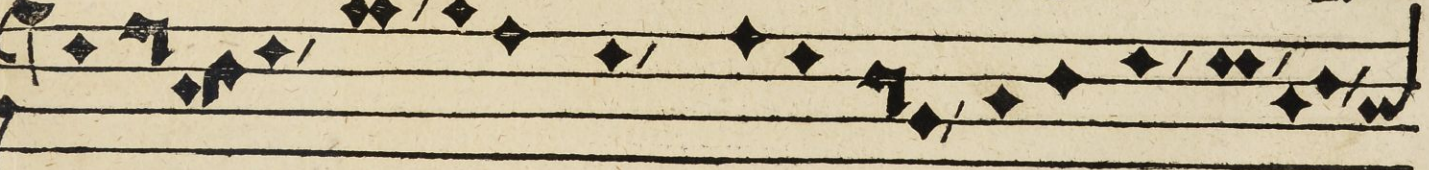
hogy bocsásd meg bűneinket. Adgyad nekünk

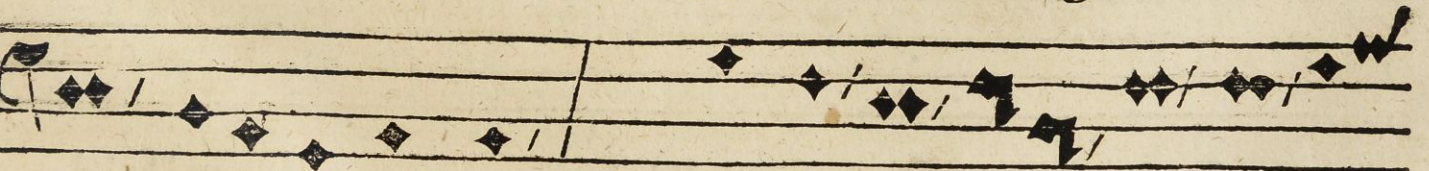
az igaz kenyeret, és engedgy nekünk jó erkölcsöket,

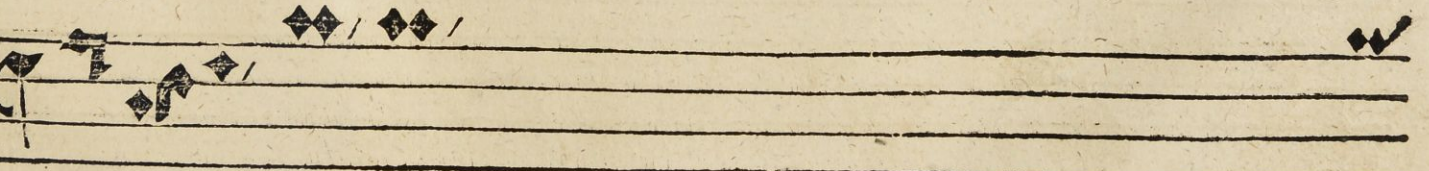
méltókat az te dicsiretedre, Kérünk tégedet ne vigy

kifirtetbe, meg óltalmaz pokolbéli ördögtől, ki miat

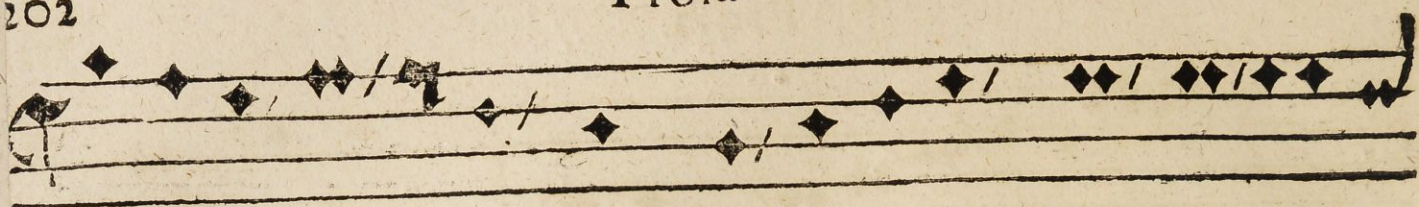
megh erőtlennültünk. Közöld mi velünk, az te ha-

lálodat, hogy ne

C c

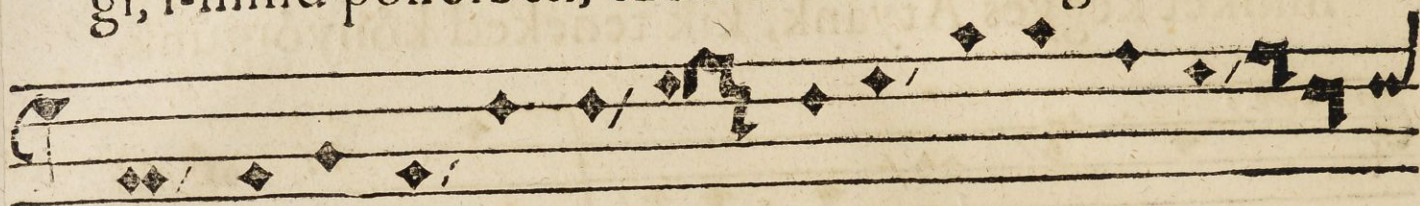
árt-

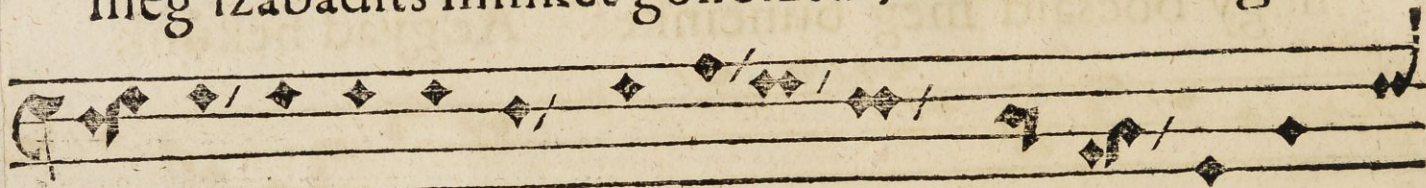
árthasson mi nekünk minden ellenfeleg, mind ez vilá-

gi, s-mind pokolbéli, ezektől minket meg őrizz. Es

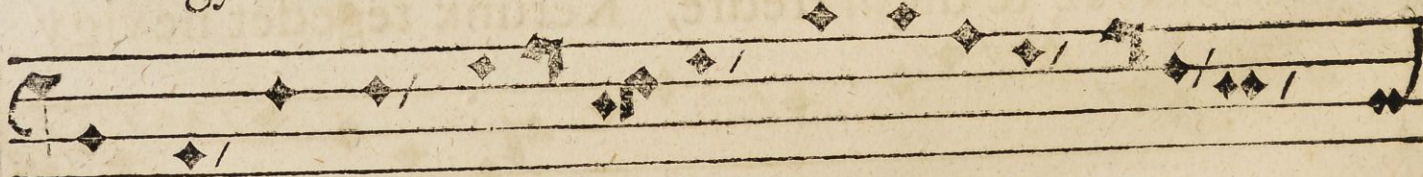
meg szabadíts minket gonosztól, értelmünket igaz-

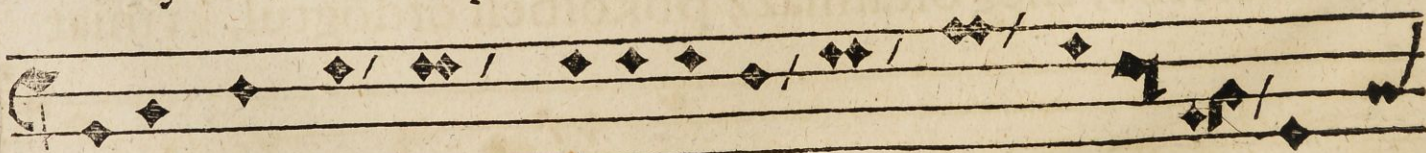
gassad, erkölcsünket birjad, és megh fedgyed, csele-

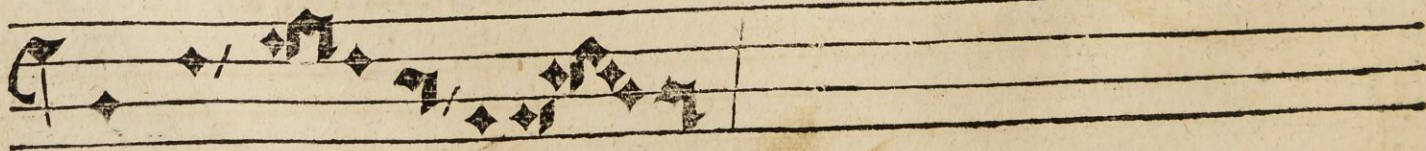
kedgyel Iesus Christus velünk irgalmassan; Az te

Atyád nekünk parancsolván, imádságod által megh

óltalmazván, szent haláloddal már meg váltottál, id-

vőzits örökkön örökké.

PRO.

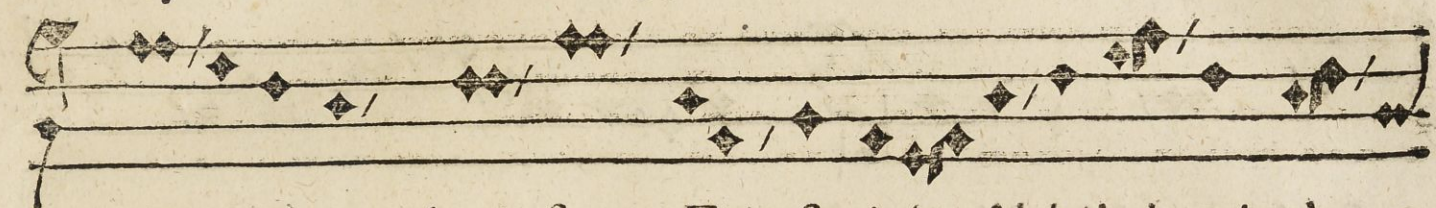
PROSA II

Eny országban Vr Istenhez, mi eggyetlen egy

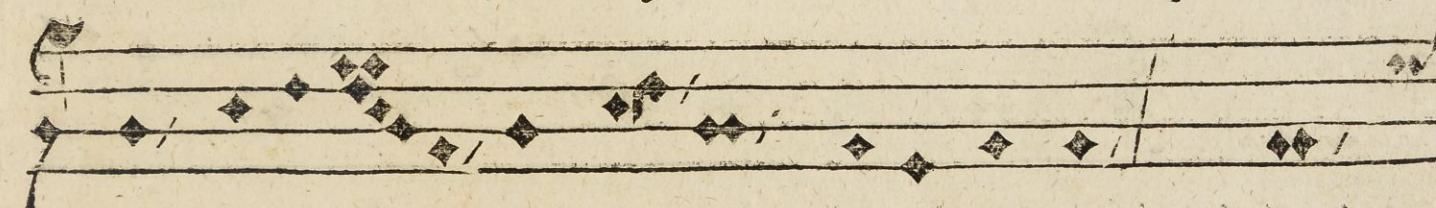
Atyánkhoz, foházkodgyunk ez földről. Atya Istent

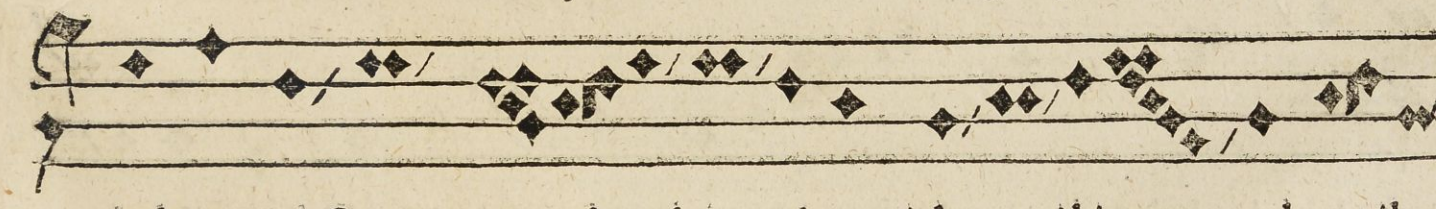
mi imádgunk, ó szent Fiát segítlegül hijuk minden

üdőben. Szenteltessek te szent neved, melyből lel-

kek idvőzülnek, melynél nincs boldogságosb. Megh

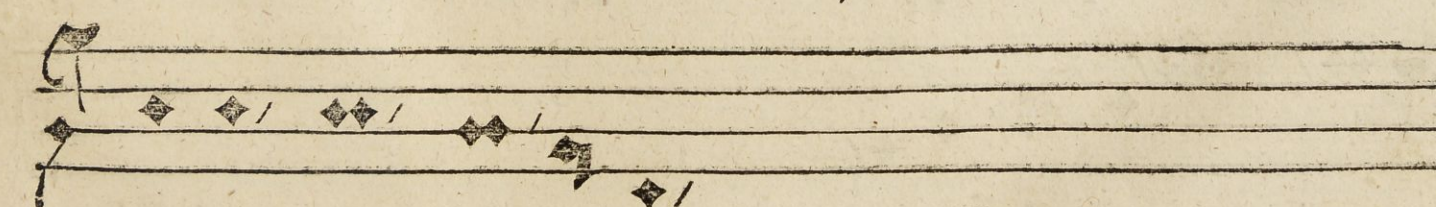

jelented szent nevedet, kiterjeztéd ez világra, melynél

nincs kellemetesb.

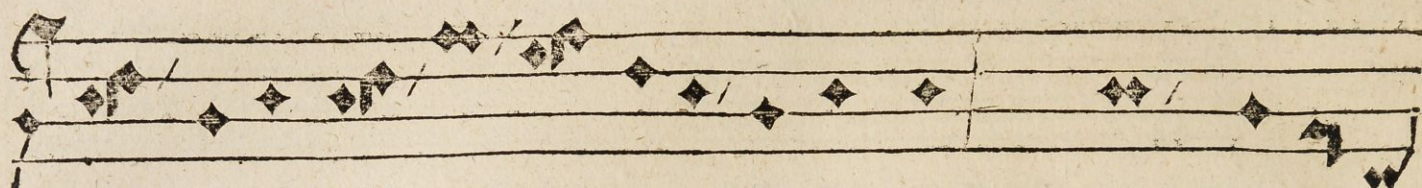
Iőjön hozzánk szent or-

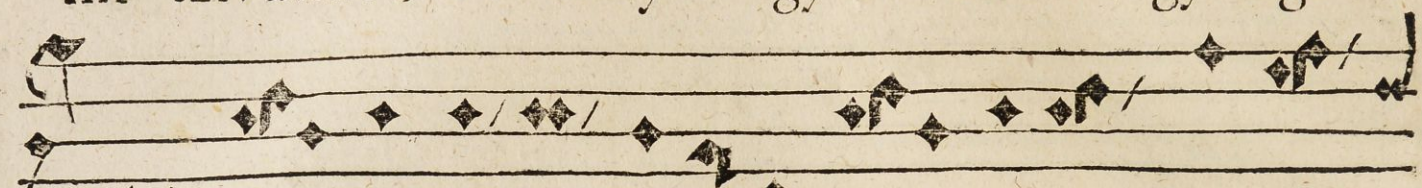
szágod, hogy te hozzád

Cc 2

mi

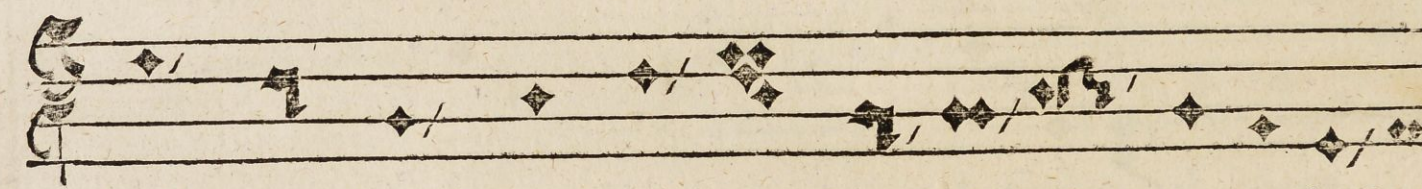
mi szívünket, fel emellyük egyembe. Hogy tége-

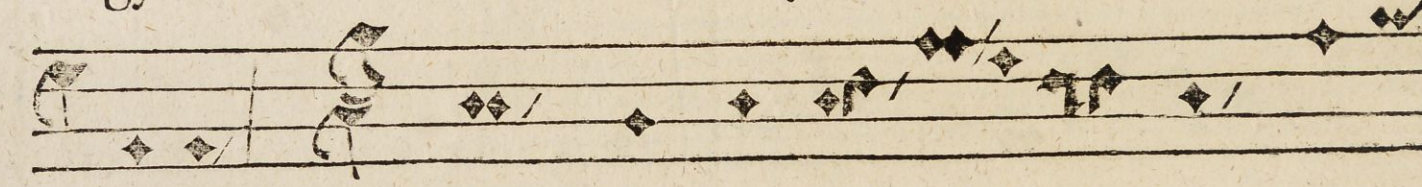
det Királyunkat, és Vrunkat, óltalmunkat, várhaf-

sunk mind örökké. Akaratod itt ez földön, lé-

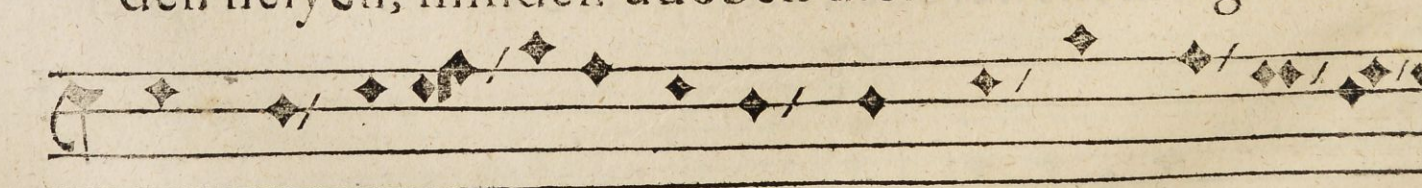
gyen köztünk, miként menyben az szent Angyalok

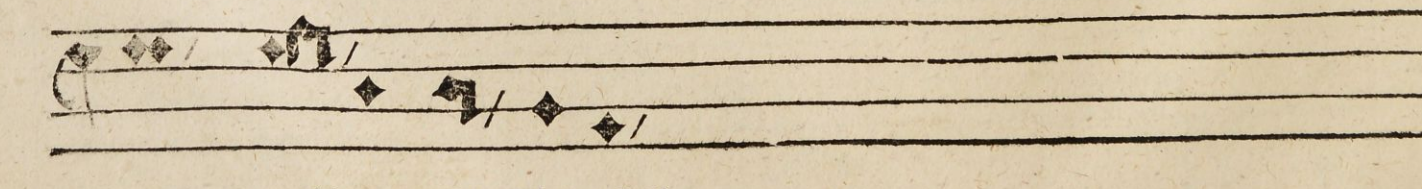
között. Hogy szívünkben és lelkünkben, min-

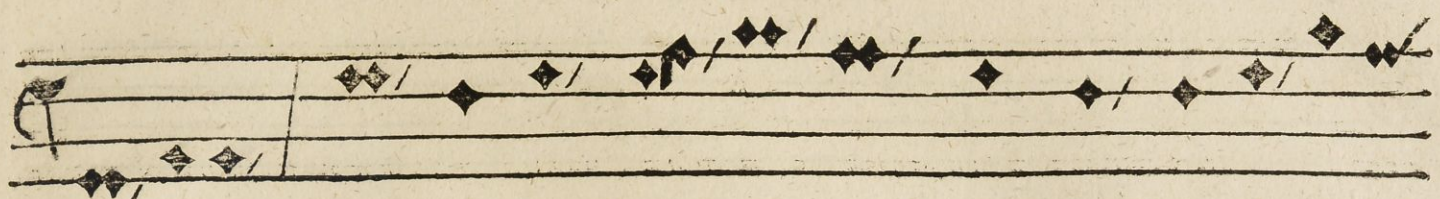
den helyen, minden üdöben dicsírheisünk tégedet.

minden napi kenyerünket, adgyad nekünk ez maj

nap, melly nélkül halál

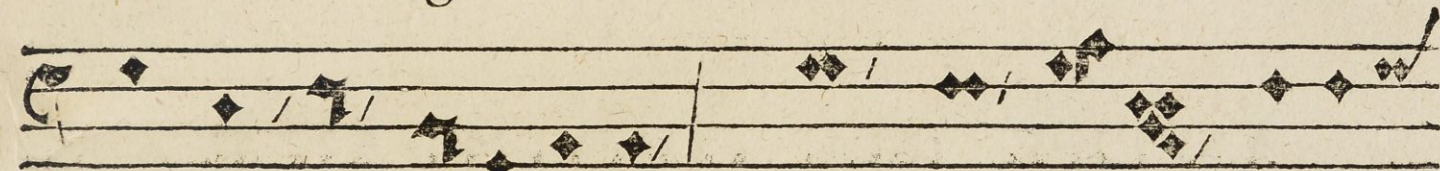
az élet. És halgas meg mi szent Atyánk, téged ké-

rünk, és bocsásd meg az mi nagy bűneinket. Mi-

ként mi-is meg bocsátunk kik ellenünk vétettnek,

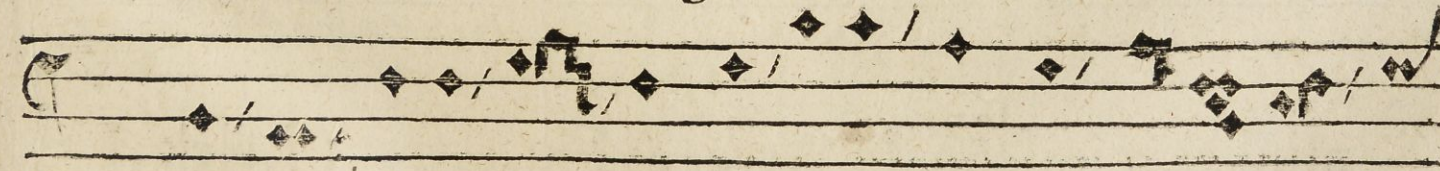
bocsásd meg vétettünket. Ne vigy minket kefir-

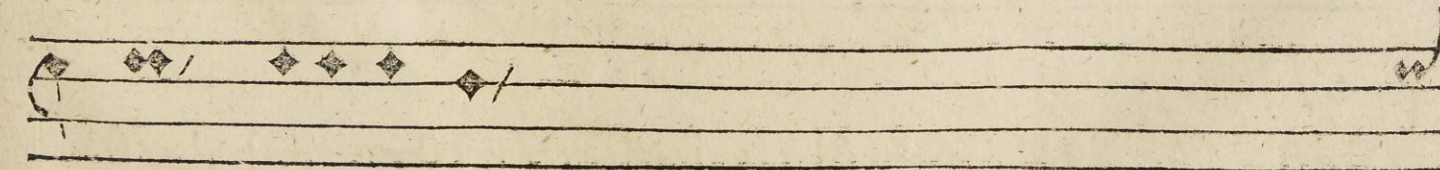
tetben, de szabadíts minden gonosztul, az ördögtől

meg óltalmaz, kit meg erőteleníts. Az ke-

rezt-fán kiket meg váltál Iesus Christus óltalmaz

megh, életünket,

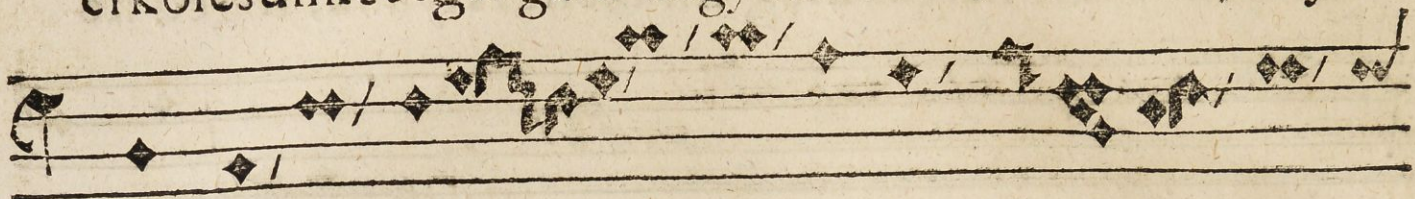
Cc 3

er-

erkölcsünket igazgasd kegyelmessen.

Ajánly

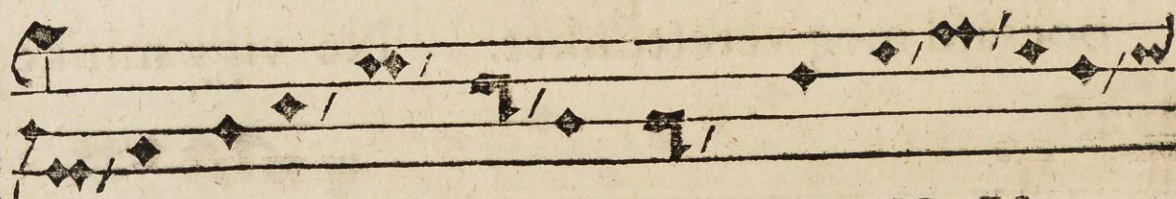

minket sz. Atyádnak, és mi-nékünk engezteld meg,

vigy bé minket meny-országba, idvőzít mind örökké.

ANTIPHONÆ QVOTIDIANÆ.

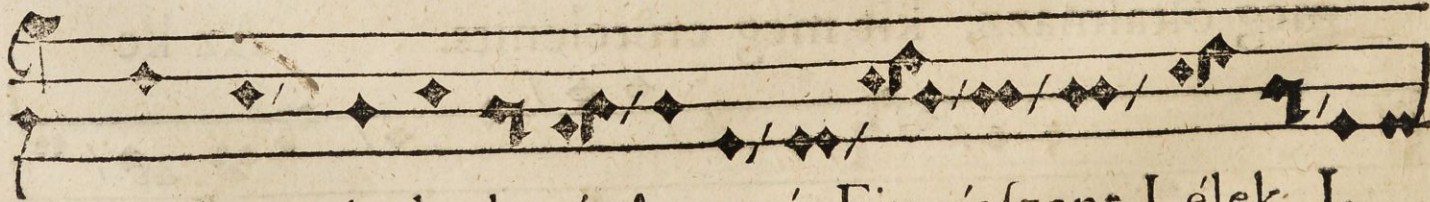

Gy hatalmu légy én velem, Atya Vr Isten

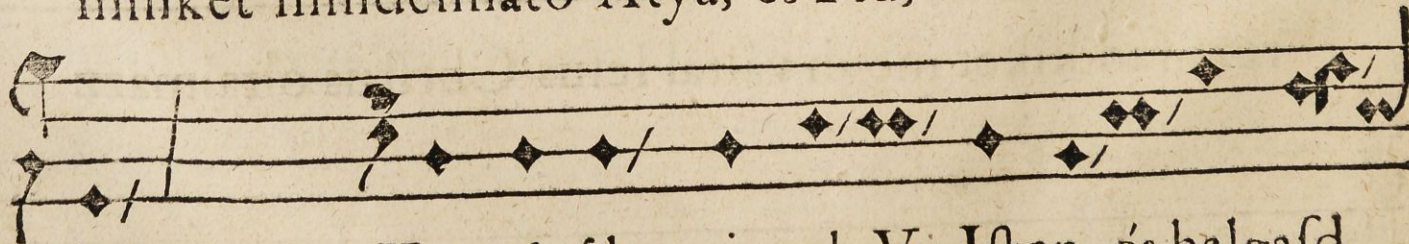

monda az ő szent Fiának.

Segits megh

minket mindenható Atya, és Fiu, és szent Lélek I.

sten.

Könyörűly rajtunk Vr Isten, és halgasd
megh

meg az mi imádláginkat.

Menynek földnek ne-

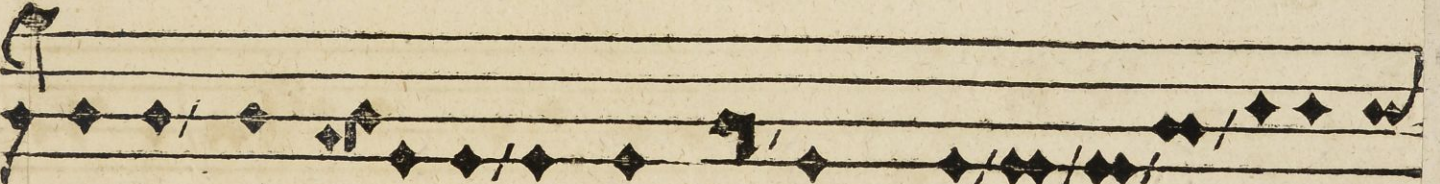
mes teremője, hiveknek őrók világa, ki az mi bú-

neinkért igazán haragúzol, légy kegyelmes te hozzád

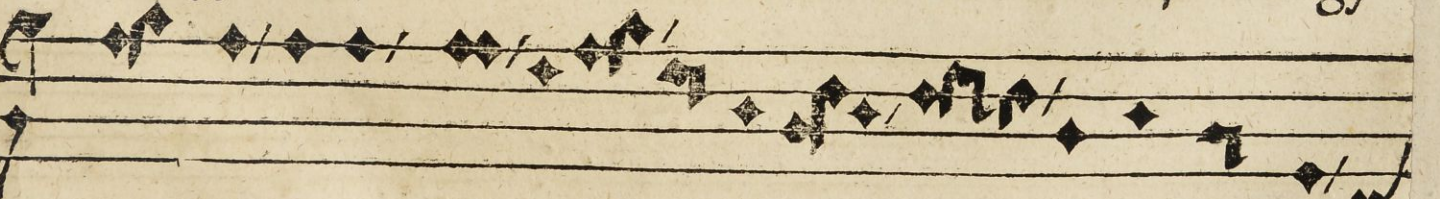
kiáltóknak, Vram Isten irgalmazz minékünk, ez vi-

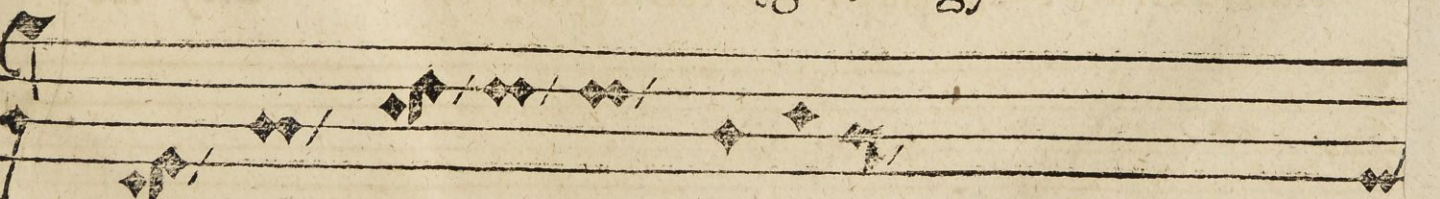
lágnek teremője könyörűly raytunk, és az te eggyet-

len egy Fiadnak Iesus Christusnak esedezélájért adgy

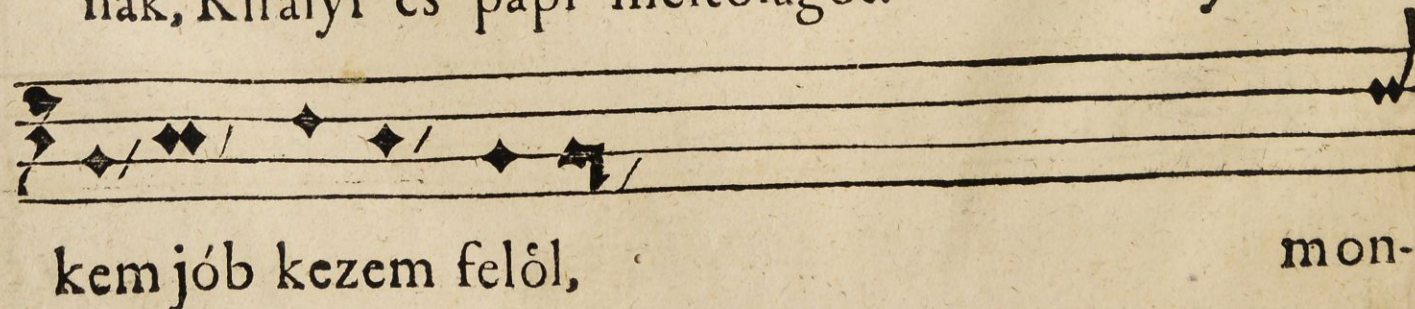
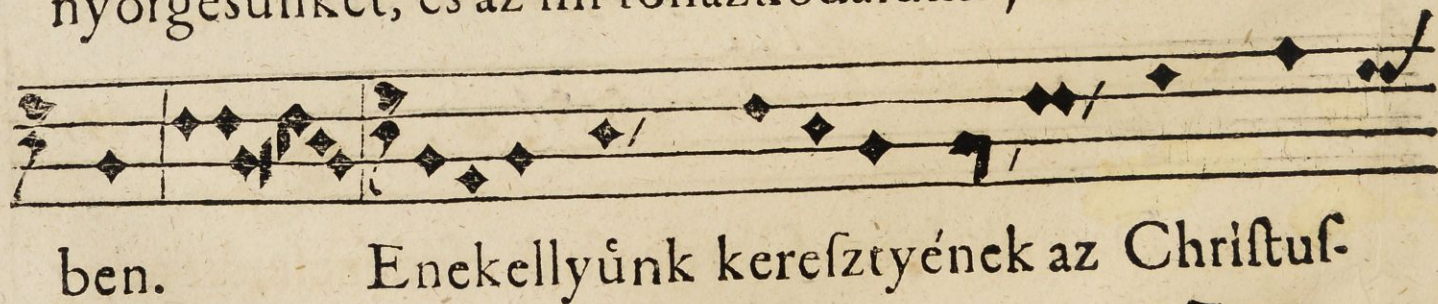
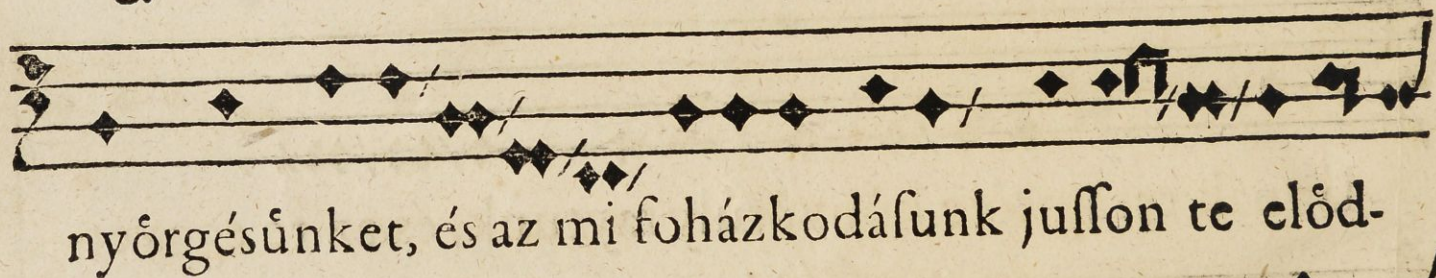
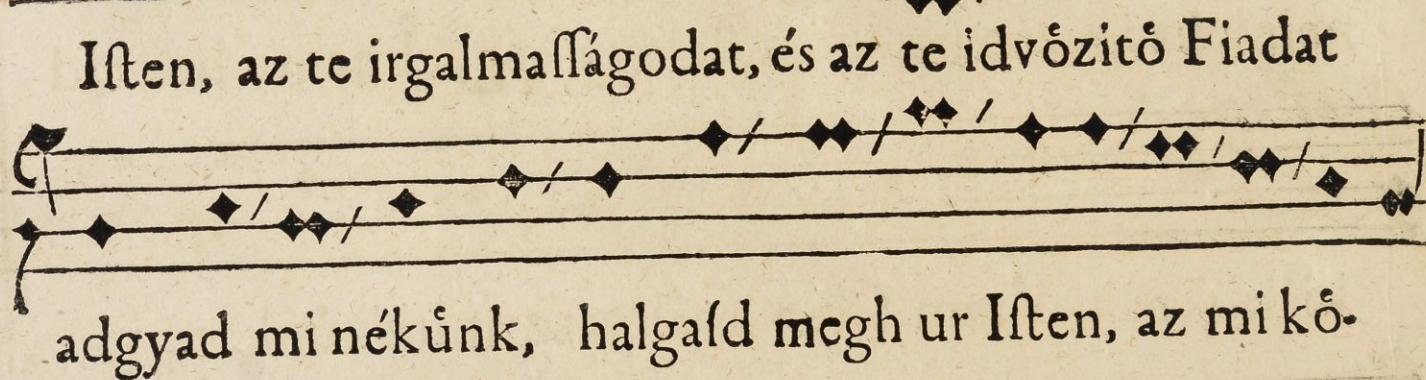
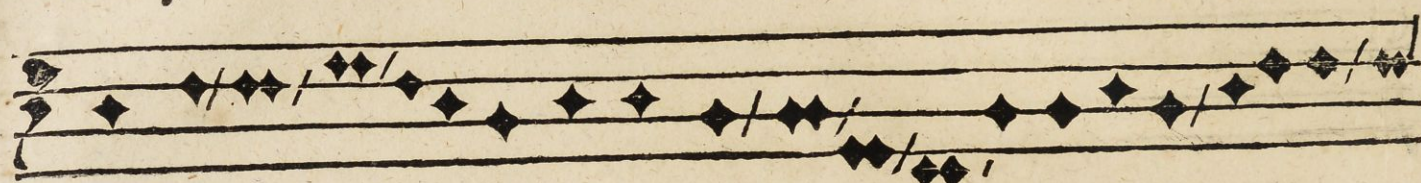

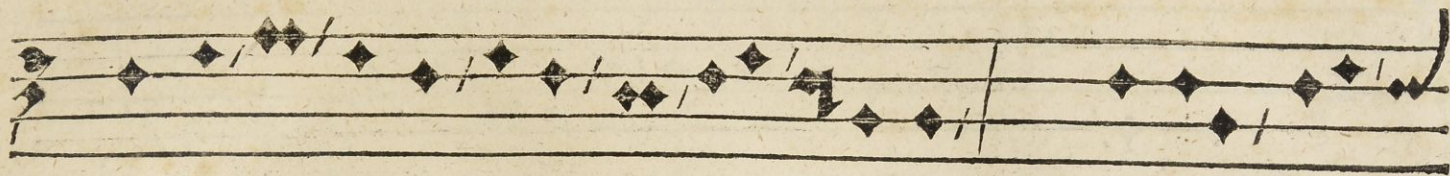
nékünk testi és lelki békesseget, hogy ismerhesünk

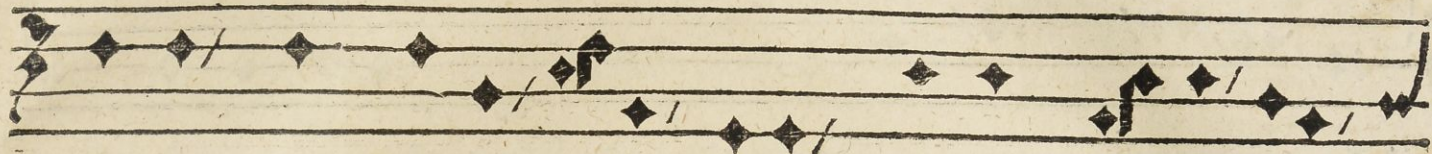
megh, mert csak te vagy felseges

¶ ¶ ¶ Vr

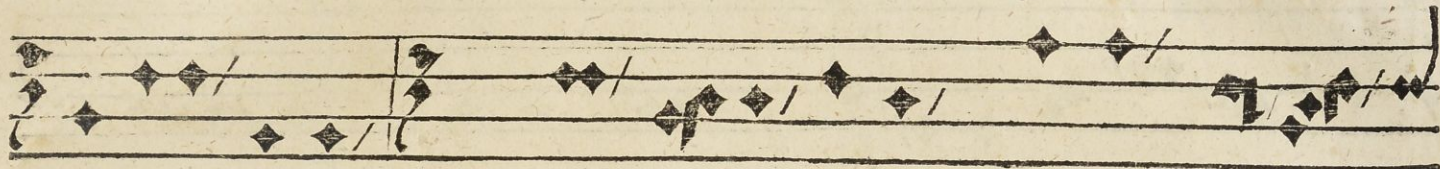

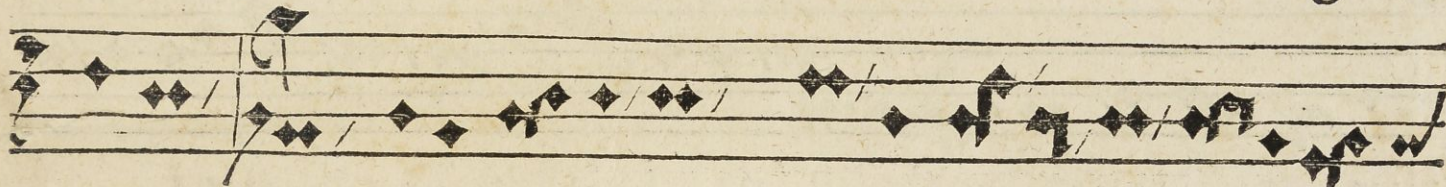
Monda az Atya Isten az Fiu Istennek. Valaki igaz

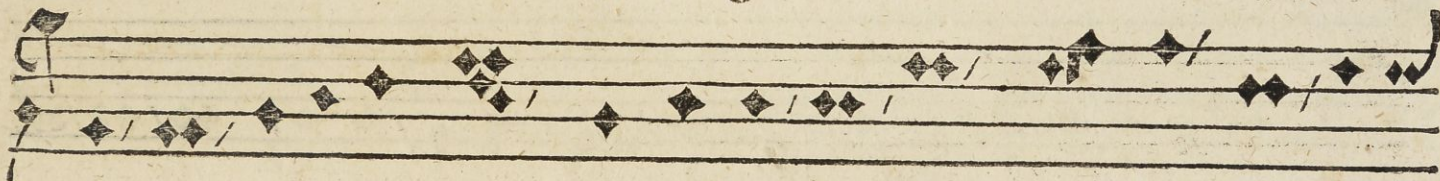
hitből Christufrol vallást téfszen, kéttség-nélkül örök

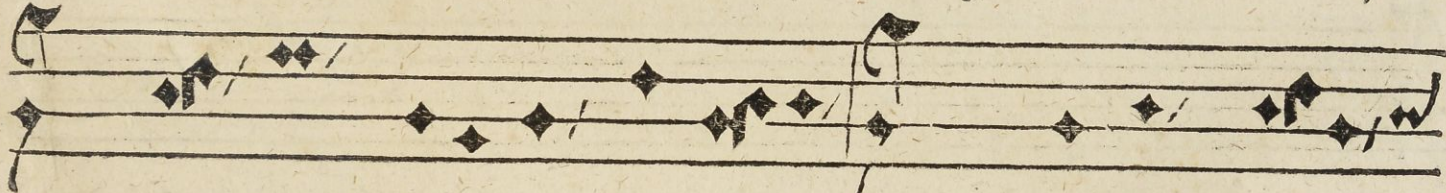
életet vélzen. Vr Isten neveld bennünk az igaz

hitet. Ne emlékezzél meg Vr Isten az mi bűneink-

ról, se Atyáinknak vétkekről, ne állj boszszut mi raj-

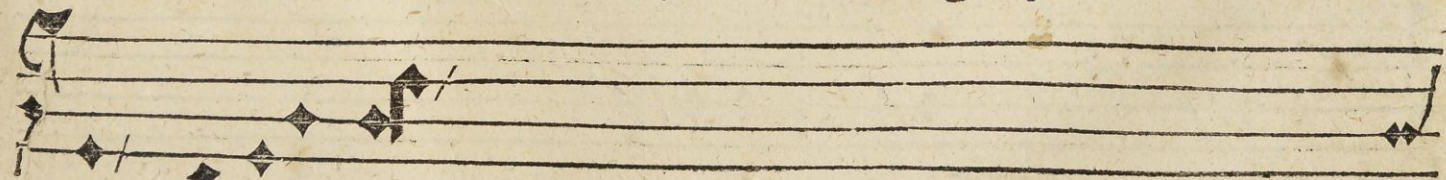
tunk szent Fiadnak kedvéért.

Aldot legyen

mindeneknek teremője.

Szolgálynak az Vr-

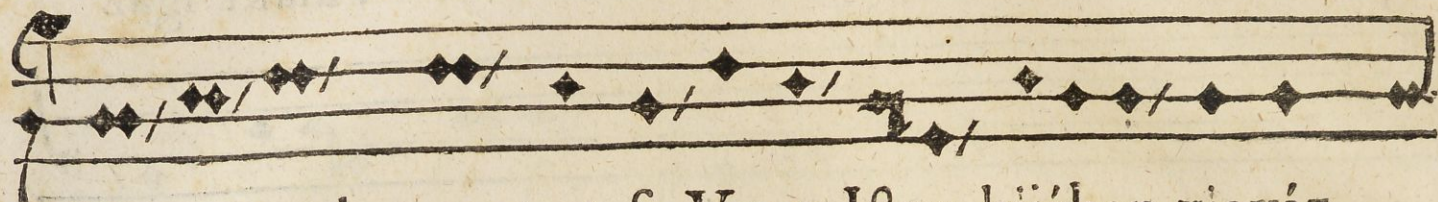
nak felelemben.

D d

mind-

mindnyájan, és örvendezzettek ő néki rettegésben.

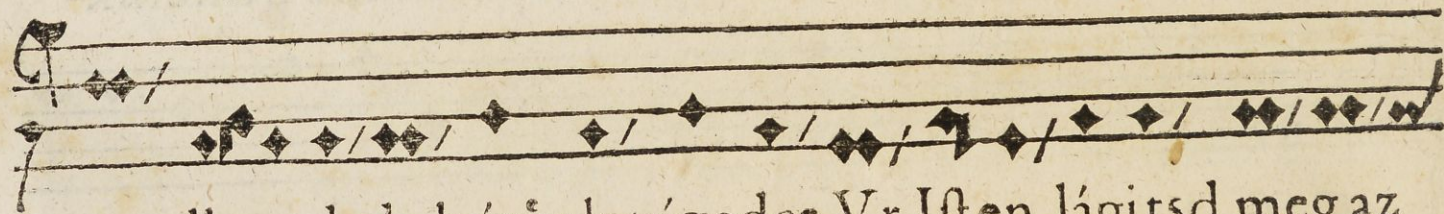
Ha te megh nem tartasz Vram Isten hijában vigyáz-

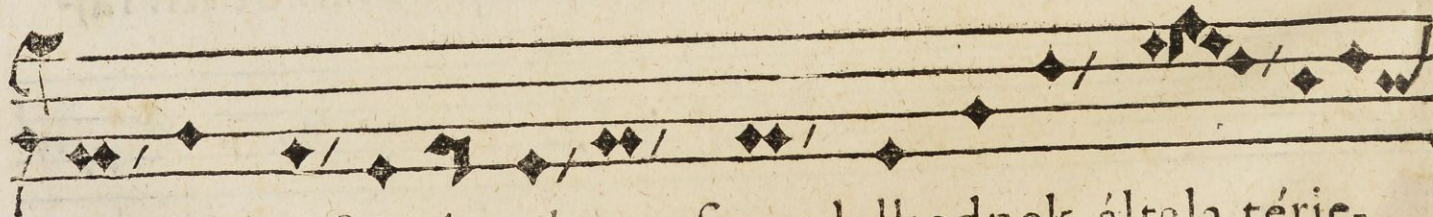
nak az mi szemeink. Megh sokasultanak az mi

ellenfégink, Vr Isten, és dicsekednek az ő ereikben,

te ellened; de kérünk tégedet Vr Isten, lágítsd meg az

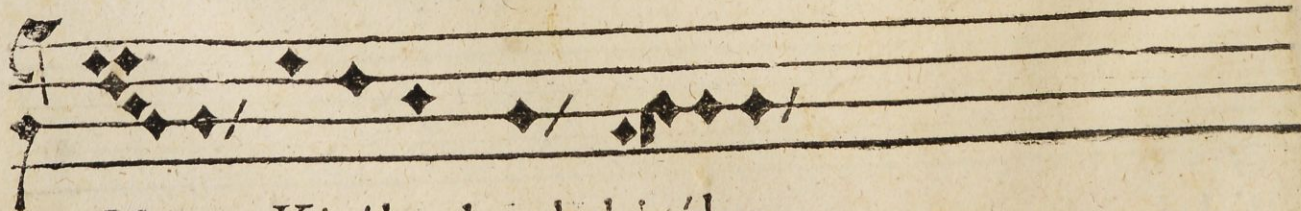

ő kemény sziveket, hogy szent lelkednek általa térie-

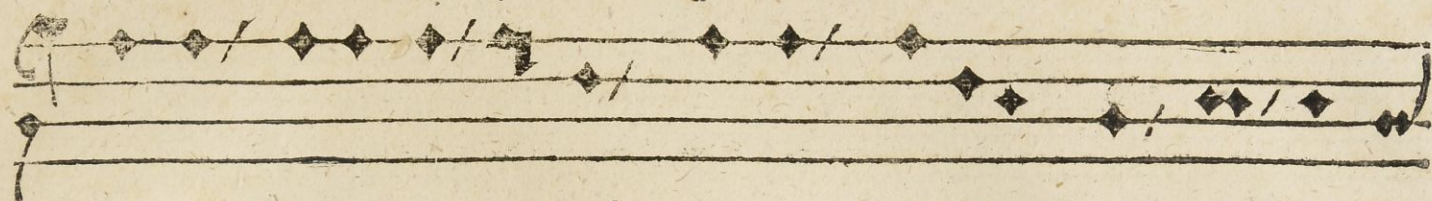

nek te hozzád felséges Vr Isten.

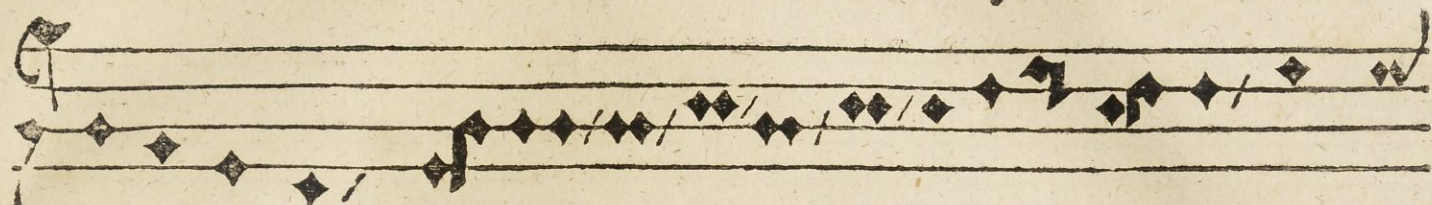
Vralkodó

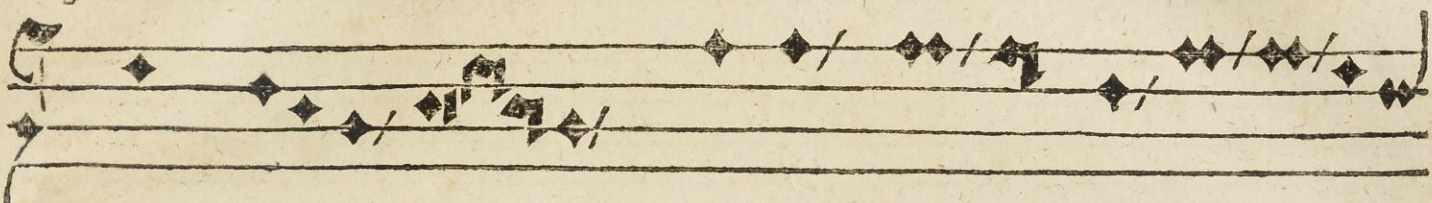
Isten, Királyoknak királya;

kinék kezében vadnak minden Királyoknak és Fe-

jedelmeknek szivei, és csak az te vezérlésedből min-

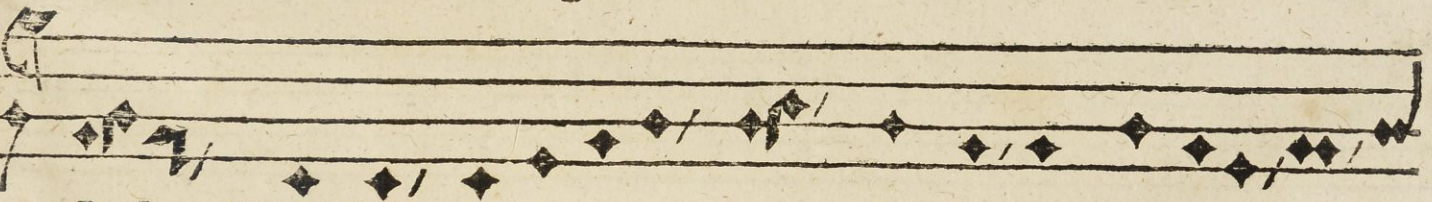
den igazat érthetnek, halgasd meg kérünk az te hi-

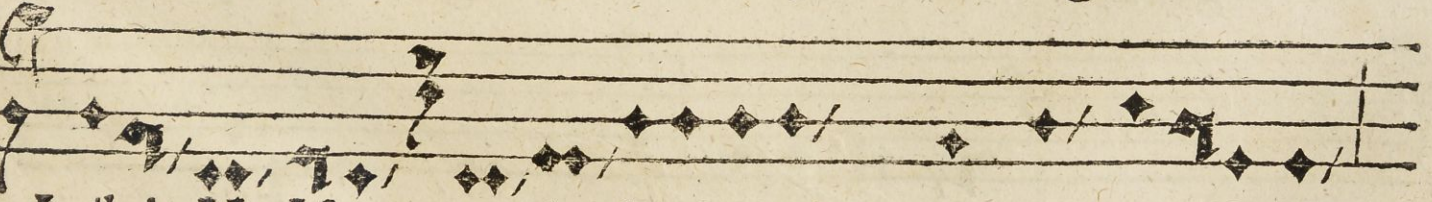
veidnek könyörgését. Aldgy megh minket Atya

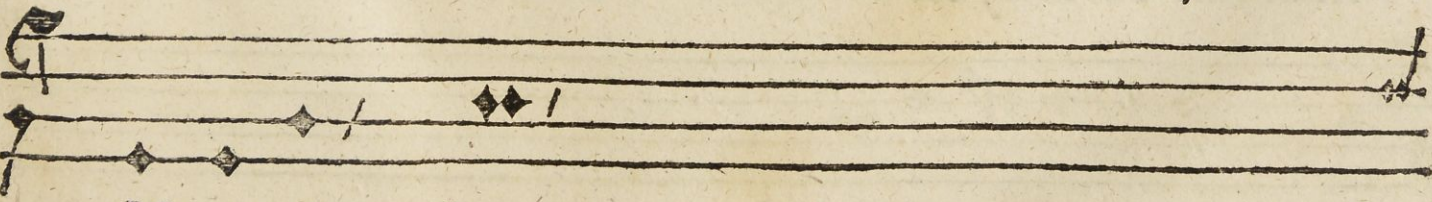
Vr Isten, őrizz megh minket élő Istennek Fia Vr

Iesus Christus, világosíts meg minket vigasztaló szent

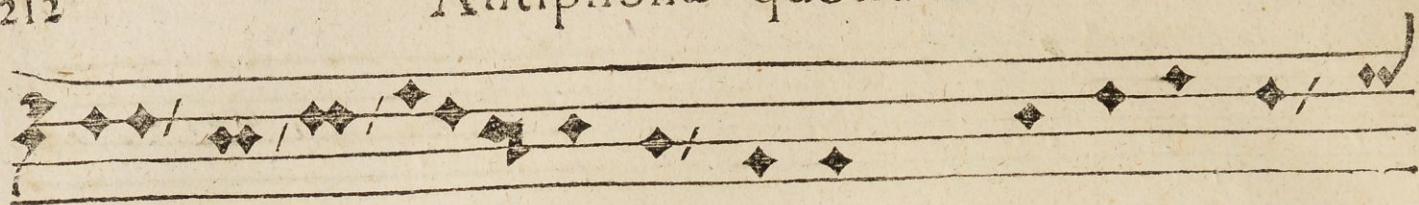
Lélek Vr Isten, ma és életünknek minden idejében.

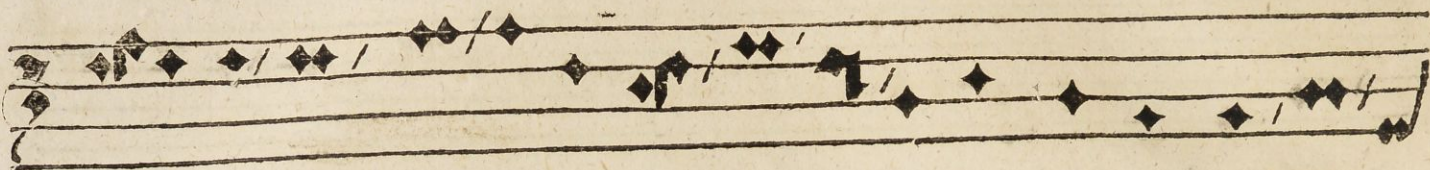
Istennek szent

Dd 2

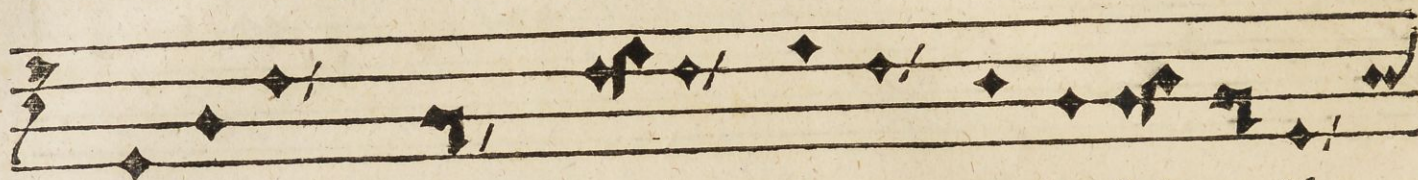
Fia

Fia az te segítségedben biztunk, szűkseginknek

idejen meg ne utálljad az mi könyörgésünket, de

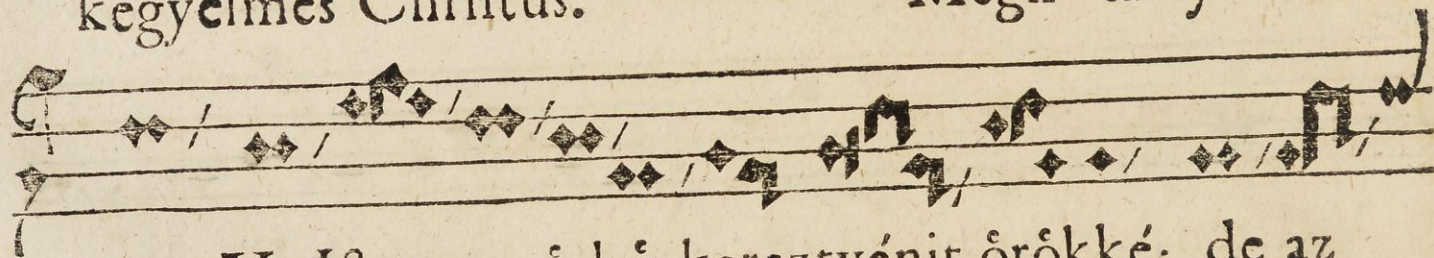

szabadíts meg minket minden veszedelemtől

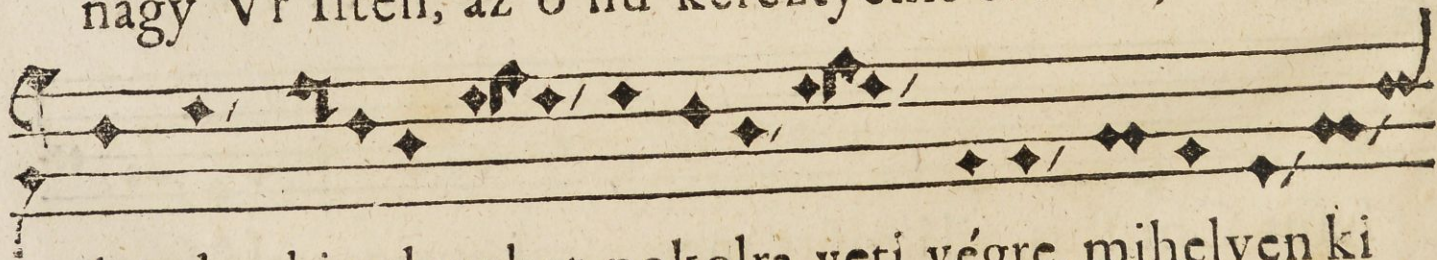

kegyelmes Christus.

Megh tartya az

nagy Vr Isten, az ő hú kerezttyénit örökké; de az

kazdag hitetleneket pokolra veti végre, mihelyen ki

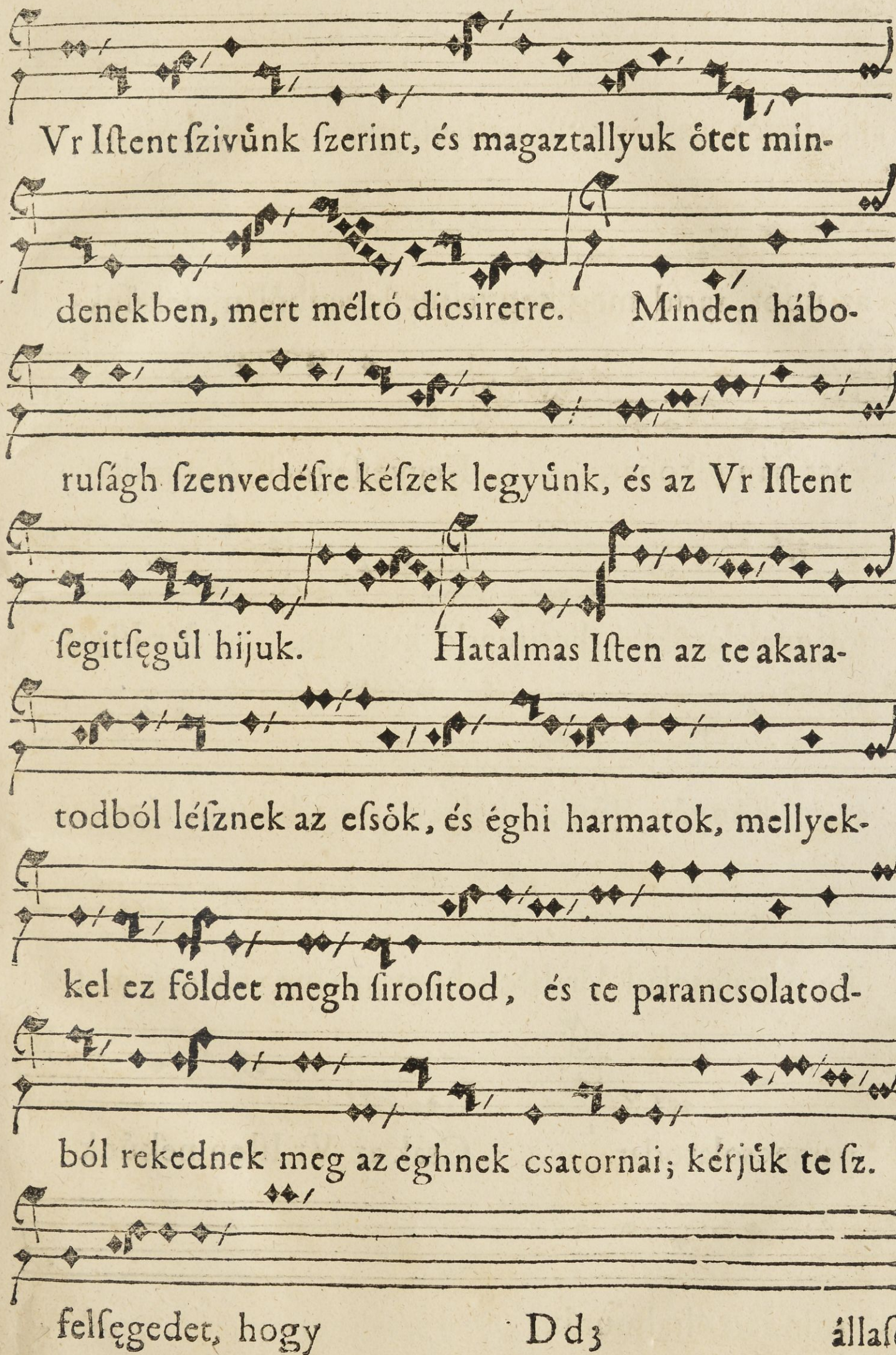

mulnak ez árnyék világból.

Szűz Máriának di-

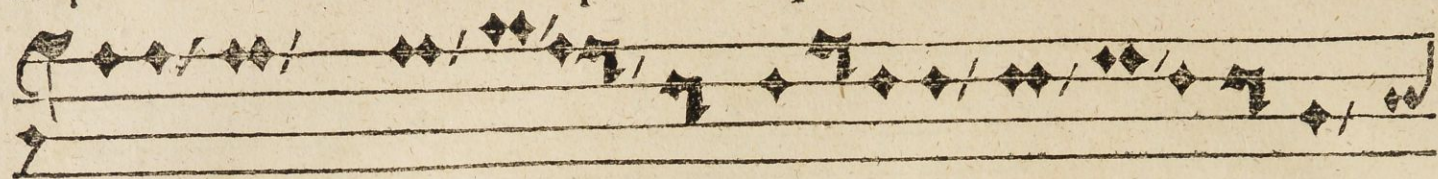
csiretivel, dicsirjük az

Vr Istent szívünk szerint, és magasztallyuk őtet mindenekben, mert méltó dicsőretre. Minden háborúságh szenvedésre készek legyünk, és az Vr Istent segítségül hívjuk. Hatalmas Isten az te akaratodból lélsznek az esők, és éghi harmatok, mellyekkel ez földet megh sirosítod, és te parancsolatodból rekednek meg az éghnek csatornai; kérjük te sz. felfegedet, hogy

D d₃

állasd

állasd meg az kár tévő nedvessegeket, és fel derítvén

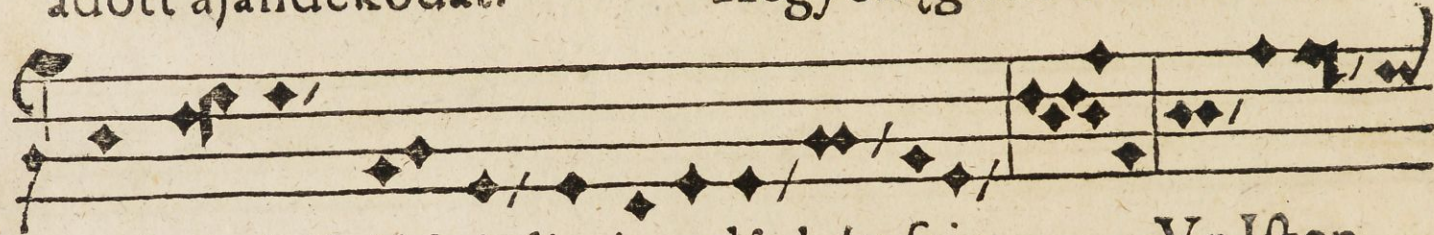

az údót, tarisd meg kegyelmességedből minékünk-

adott ajándékokodat.

Kegyességek és minden

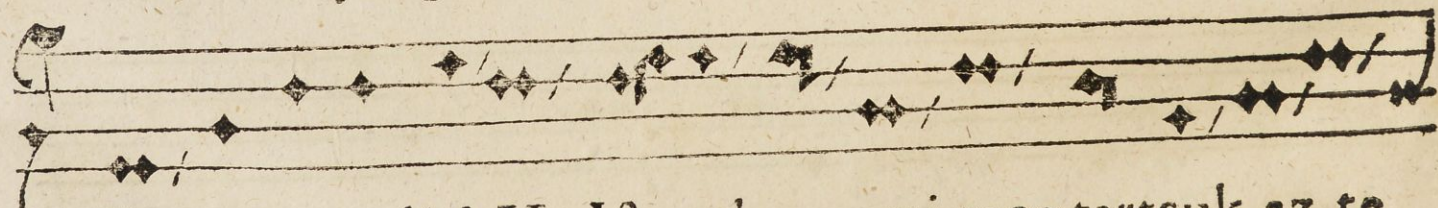

jósnak örökké dicsirendő kút feje.

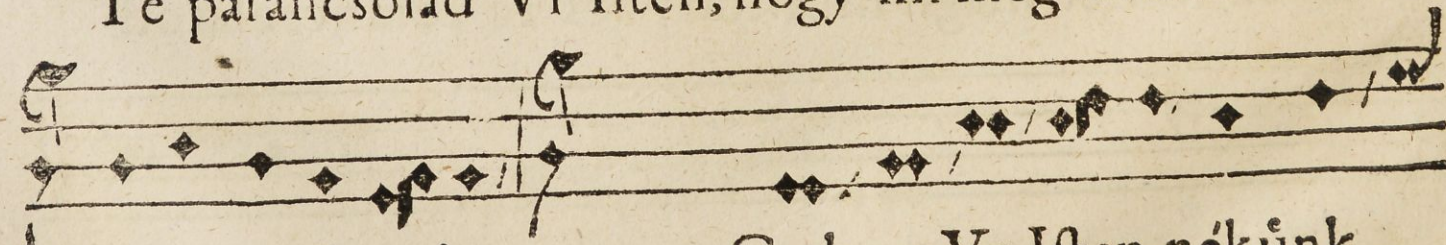
Vr Isten

az mi könyörgésünket halgasd meg kérünk tégedet.

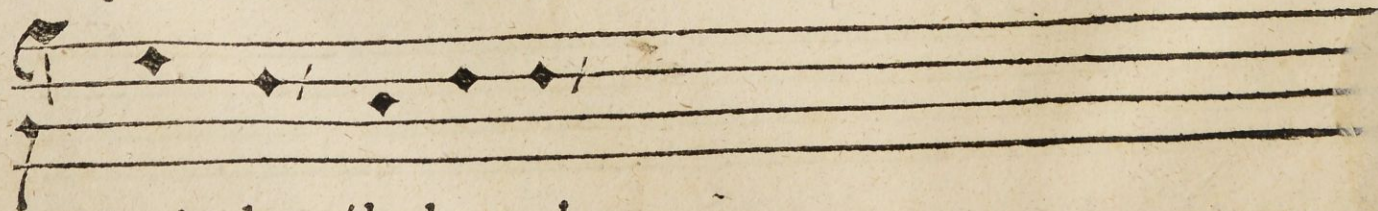

Te parancsolád Vr Isten, hogy mi meg tartsuk az te

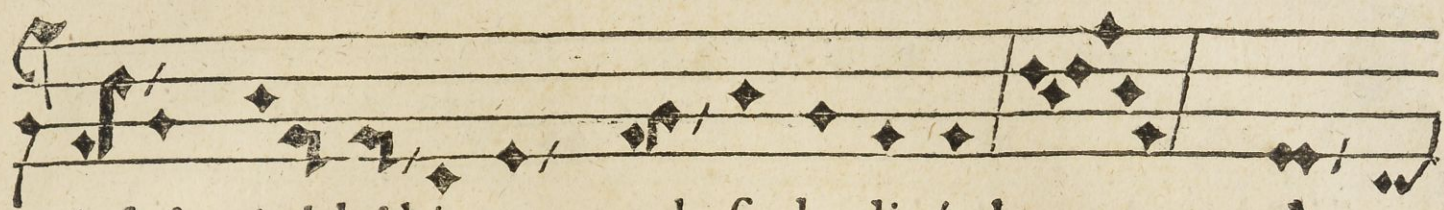

parancsolatodat.

Csak az Vr Isten nekünk

minden óltalmunk,

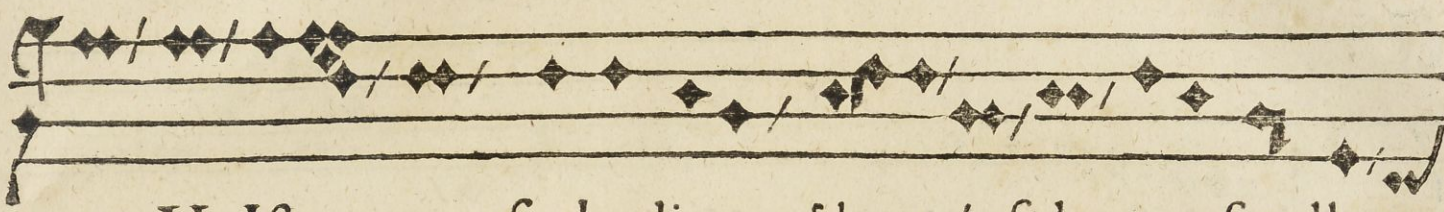

és bűneinkből igaz meg szabadítónk.

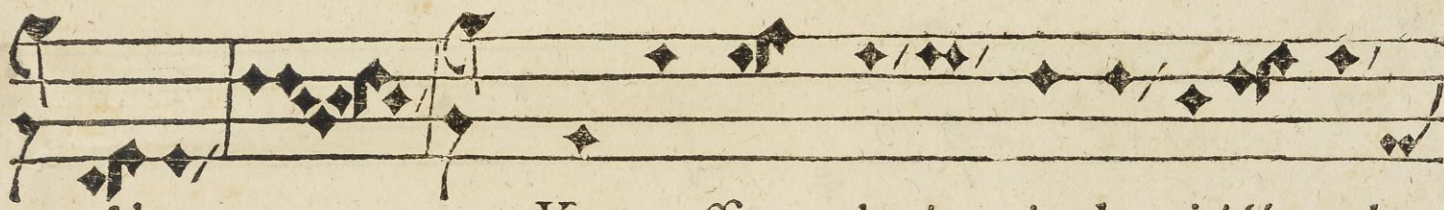
Az

hamis emberek támadnak az igaz keresztényekre, de

az Vr Isten meg szabadította őket, és fel magasztalta

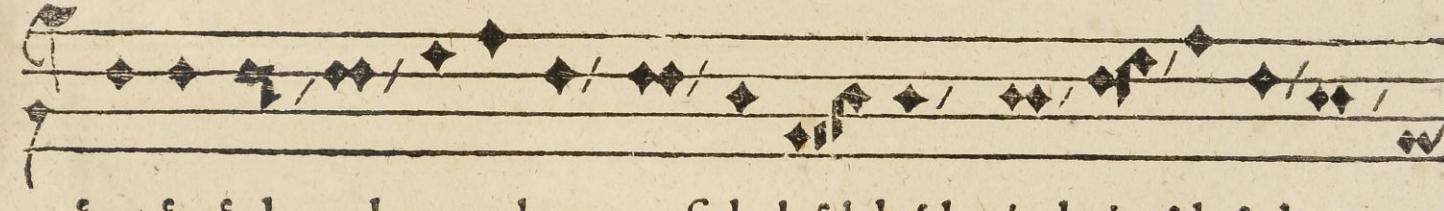

őket.

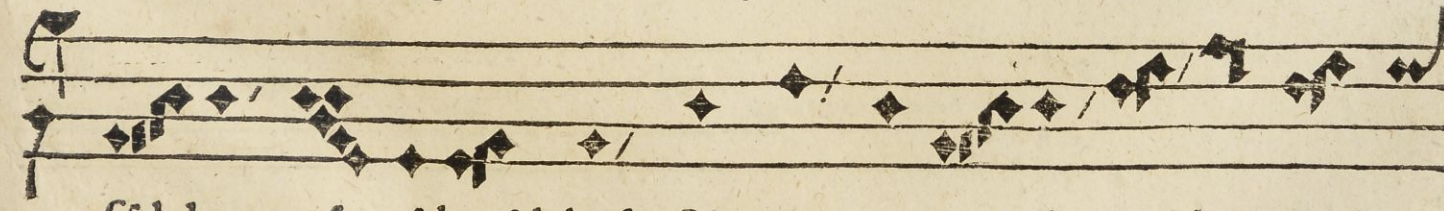
Kegyességnek és minden jószág

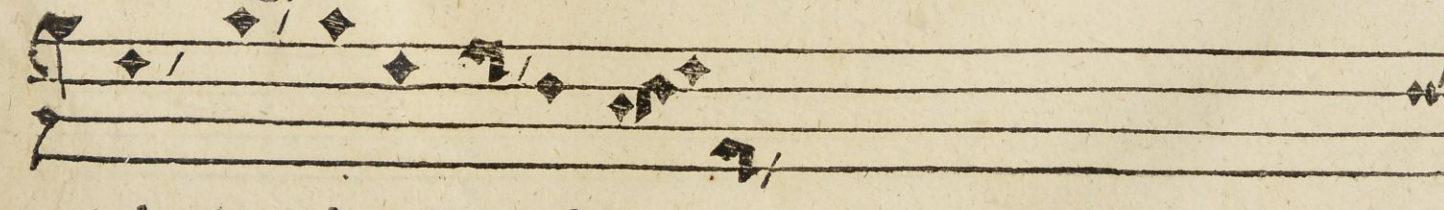
örökké dicsírendő kút feie, teremő Vr Isten, ki meg

öntözöd az hegyeket az felhőkből, és bé töltöd az

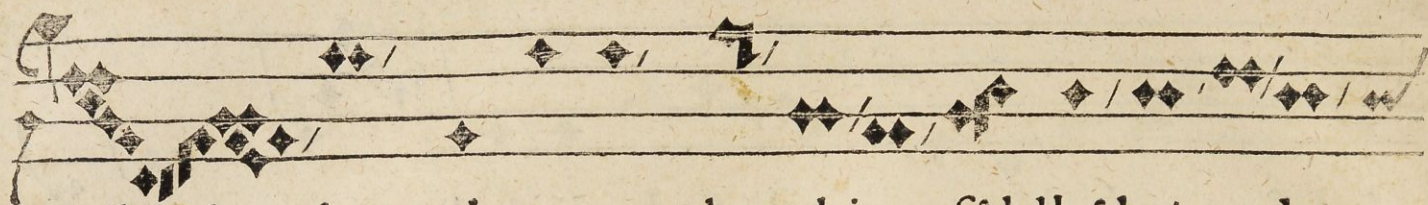

földet gyümölcsökkel, szénát teremtesz az barmok-

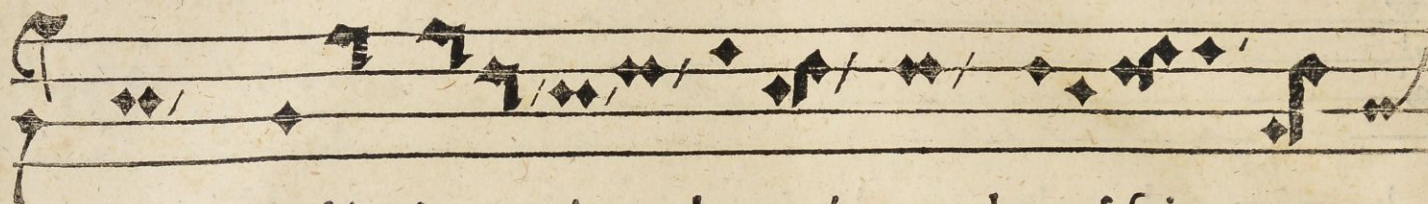

nak, és gabonát embereknek:

éle-

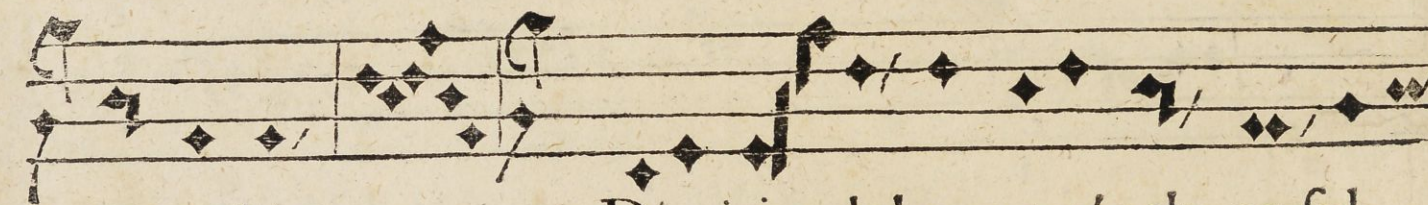
életekre; hogy kenyeret hoz ki az földből, és az bor

megh vidámitsa, és az kenyér megh erősitse em-

bereknek sziveket, könyörűly mi rajtunk, az te szent

nevedért.

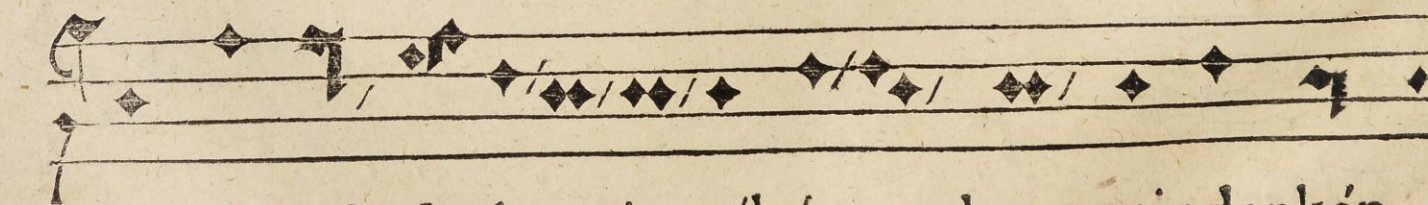
Dicsirjetek kereztyének, az fel-

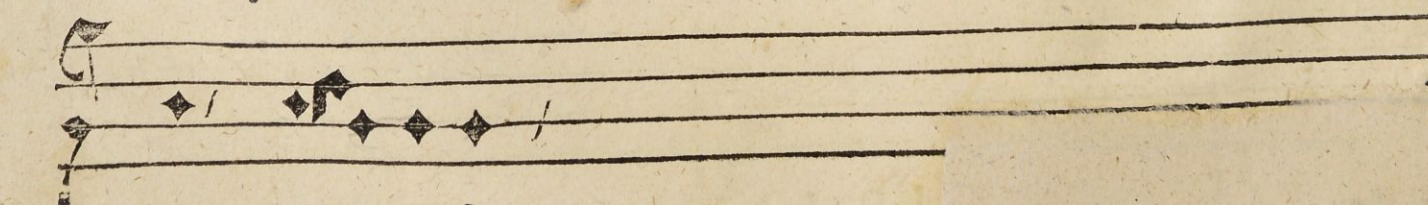
seges Atya Istent, hálákat adván az Christus által,

hogy minket választott országának nagy dicsőségére.

Bizonyos beszéd ez, és méltó arra, hogy mindenkép-

pen bévéteffek,

hogy az Iesus Christus ez világra jött, az bűnösöket

idvőziteni.

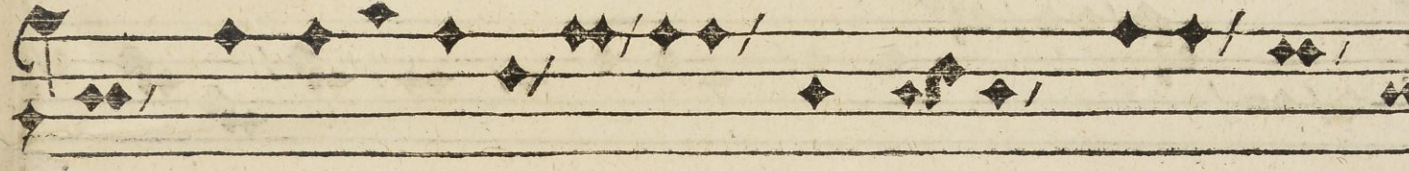
Vy szivet teremts én bennem

Vr Isten, és adgy igaz lelket, és értelmet énnékem.

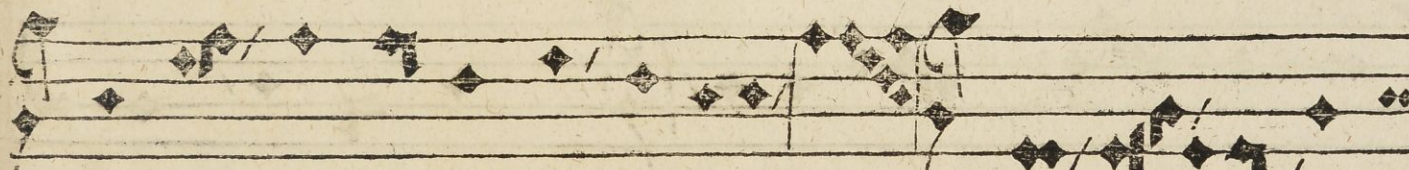

Fel magasztaltatott az Iesus Christusnak dicső szent

neve, mindeneknek felette.

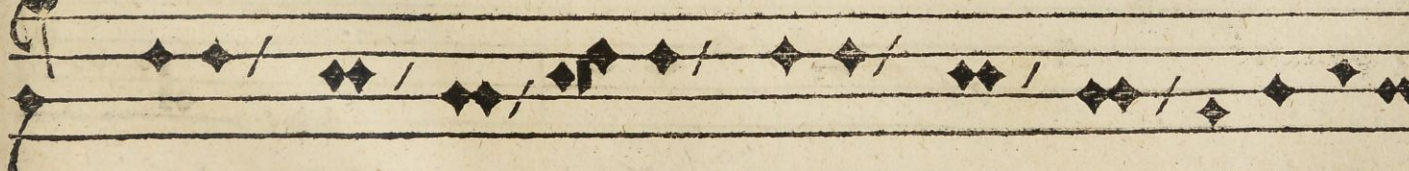
Az Vr Isten ól-

talmazta az régi kereztyéneket; de az mi bűneinkért

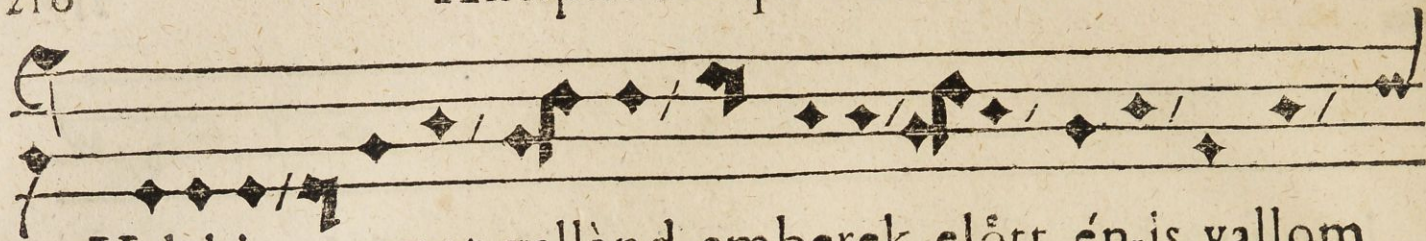
mostan meg vert minket, kérjük hogy meg szabadi-

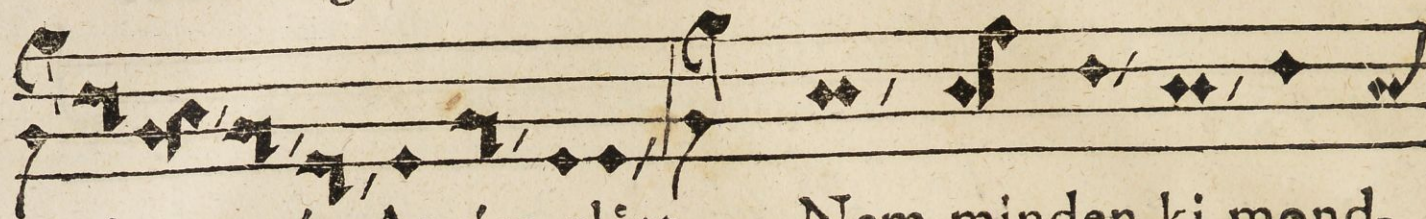
tson minket.

Ec

Vala.

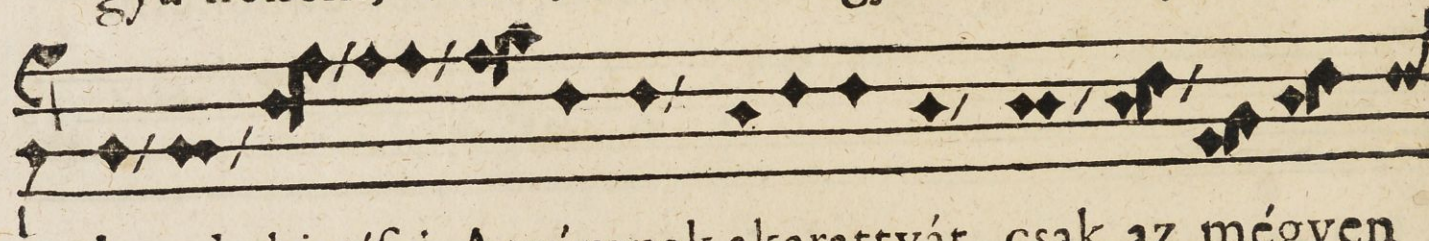
Valaki engemet valland emberek előtt, én-is vallom

ötet az én Atyám előtt. Nem minden ki mond-

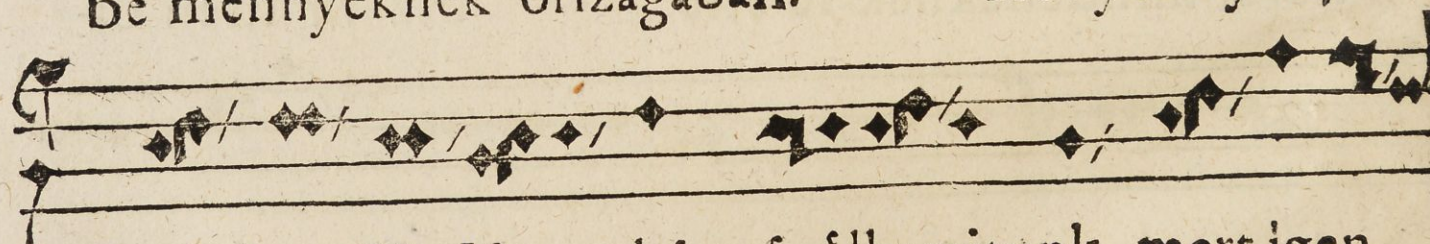
gya nékem, Vram, Vram, mégyen bé menyország.

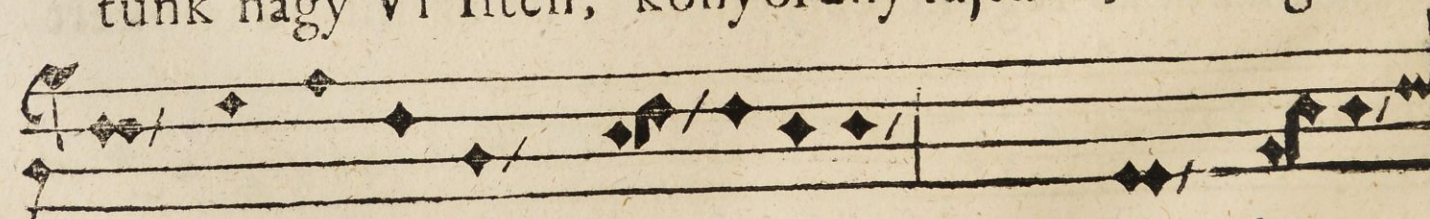
ba; de ki téfzi Atyámnak akarattyát, csak az mégyen

bé mennyeknek országában. Kőnyörűly raj-

tunk nagy Vr Isten, kőnyörűlly rajtunk, mert igen

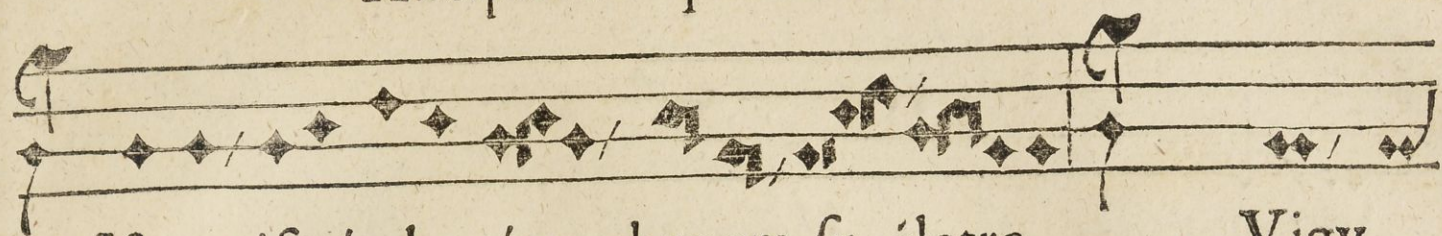
meg nyomorodtunk ez világban.

Nem hívot

minket az Vr

Isten

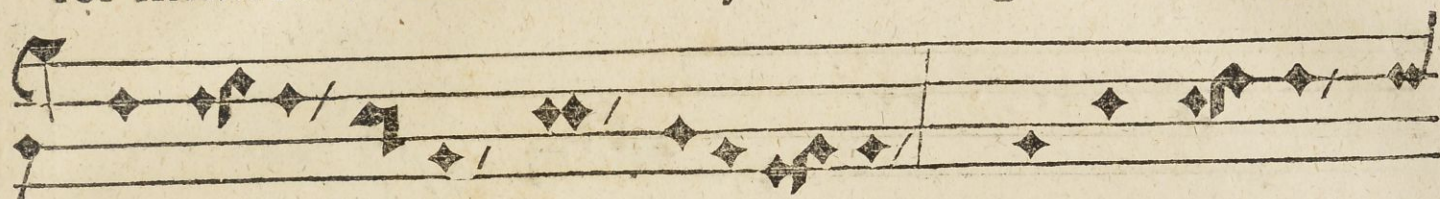

Isten tisztátalanságra, hanem sz. életre

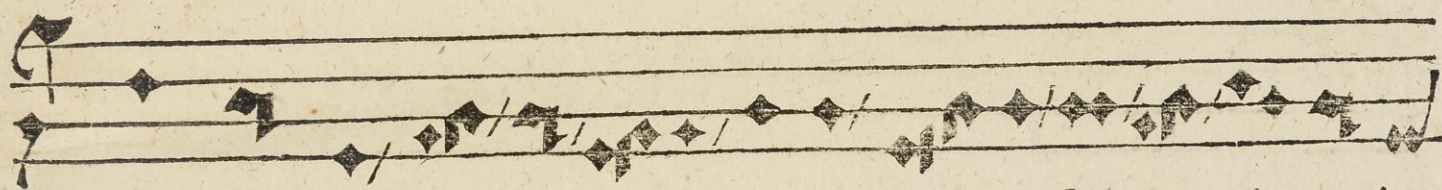
Vigy

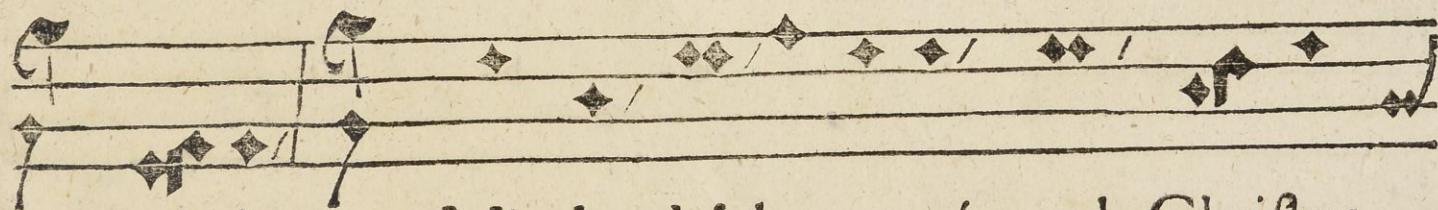
fel minket Vr Isten mindnyájan országodban, hogy

dicsirjünk téged nagy igazságban. Magasztallyuk

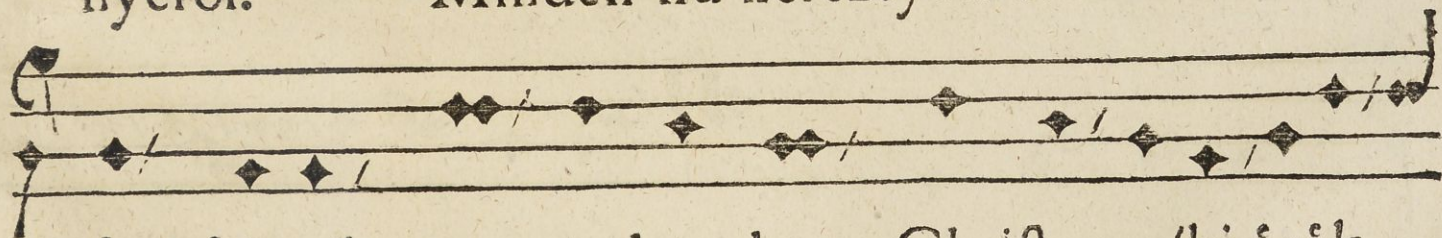

mindnyájan az Vr Istent, vallást tévén sok jó tétémé-

nyéről.

Minden hú kereztyén csak Christus

ban bizzék, mert tudgya hogy Christus néki örök

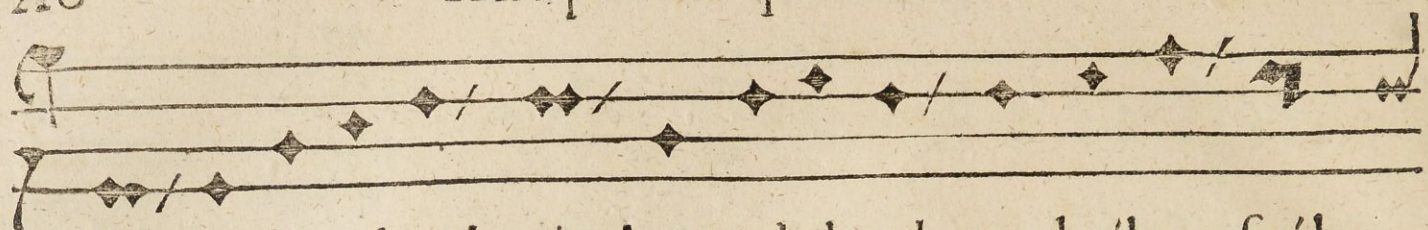
óltalma. Mi Istenünk szabadits megh minket az

gonoszoknak kezekből.

Ec 2

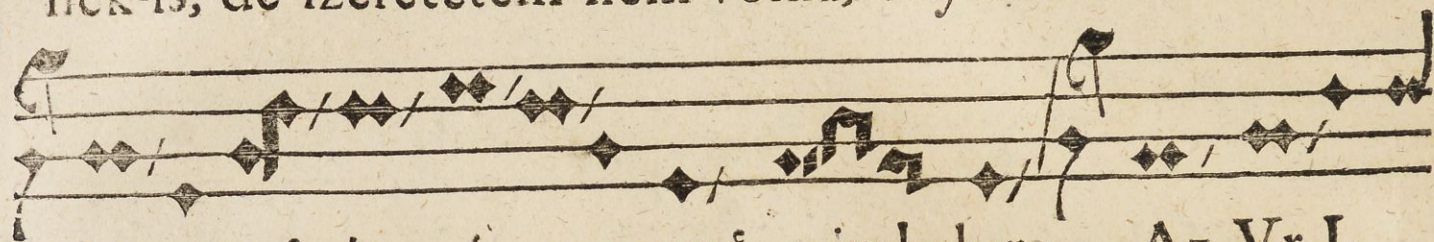
Ha

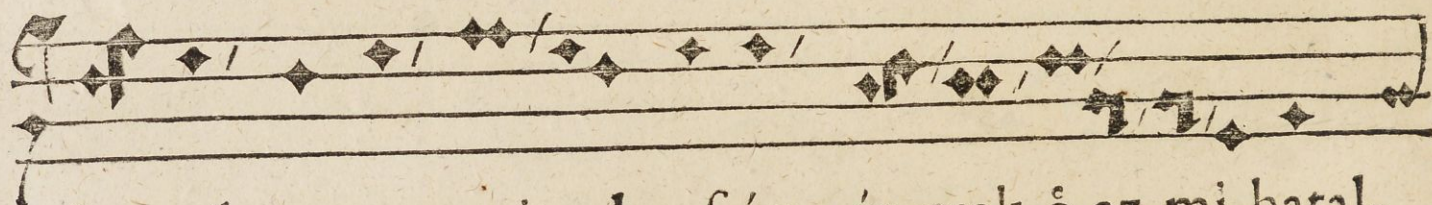
Ha embereknek és Angyaloknak nyelvéken szól.

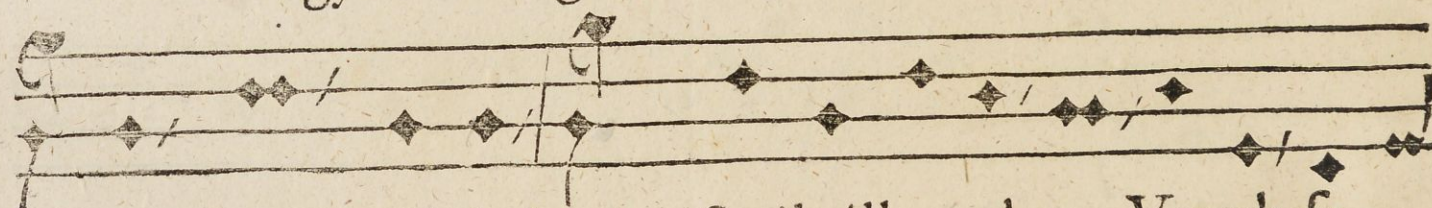
nek-is, de szeretetem nem volna, olyan vólnék mint

az zengő értz, és az pengő czimbalom. Az Vr I-

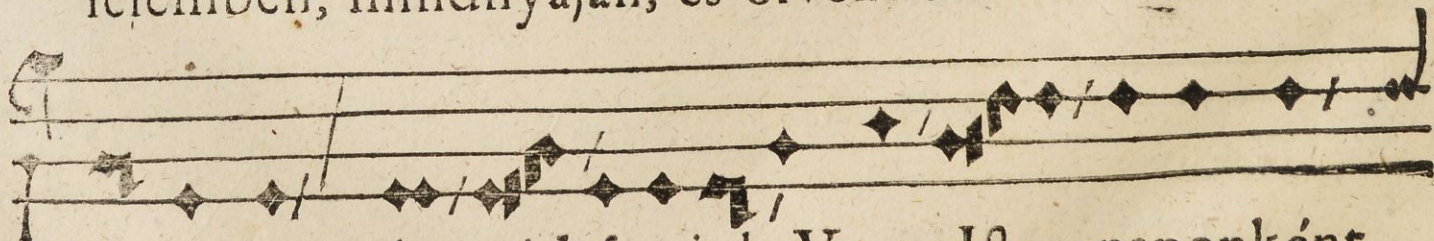
stennél vagyon az irgalmatság, és csak ő az mi hatal-

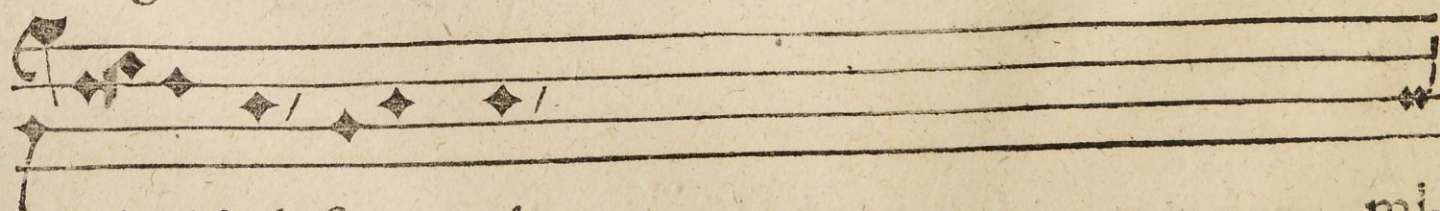
mas megh váltónk. Szolgályatok az Vrnak fő-

lelemben, mindnyájan, és örvendezzettek ő néki ret-

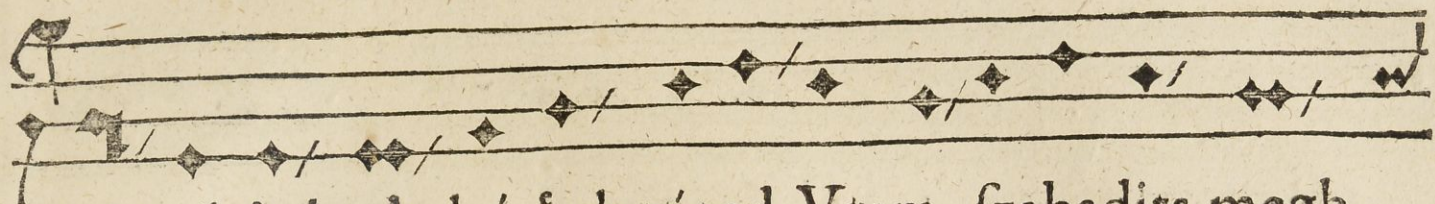

tegésben. Az mi bűneink Vram Isten naponként

előttünk forognak

mi-

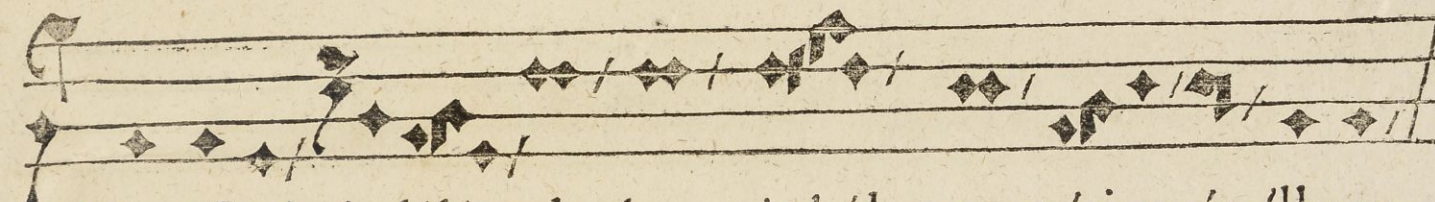
mi nekünk; de kérünk téged Vram, szabadíts meg

minket azoktól, ma és életünknek minden idejében

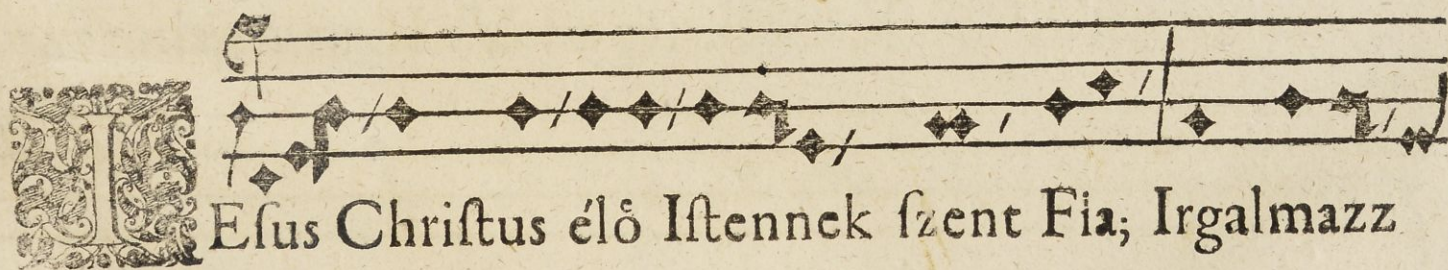

Elek én, azt mondgya az Vr Isten, nem akarom az

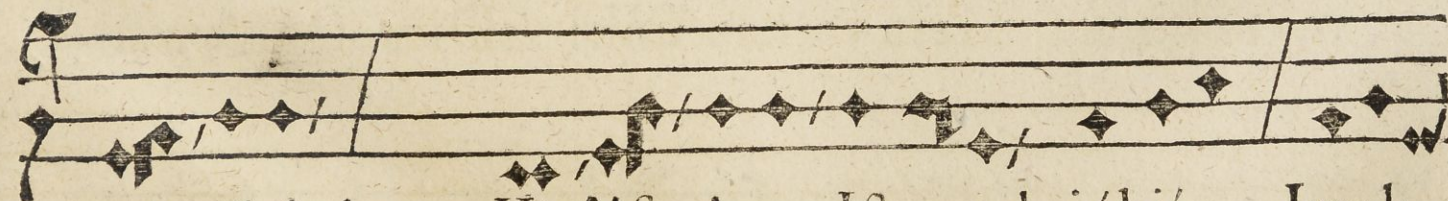

bűnösnek halálát, de hogy inkább meg térjen és éllyen.

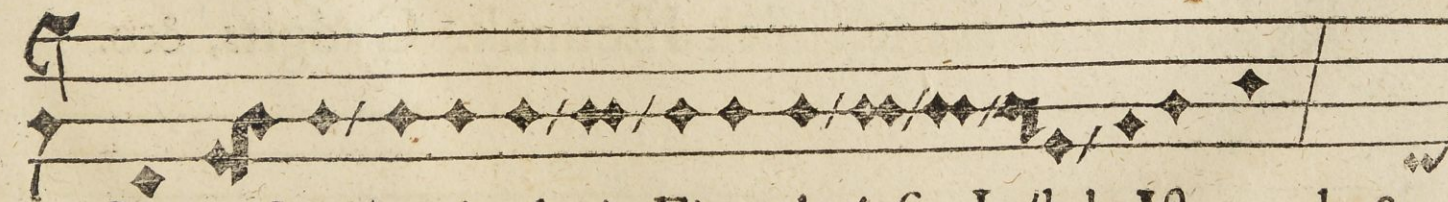
RESPONSORIA QUOTIDIANA.

Iesus Christus élő Istennek szent Fia; Irgalmazz

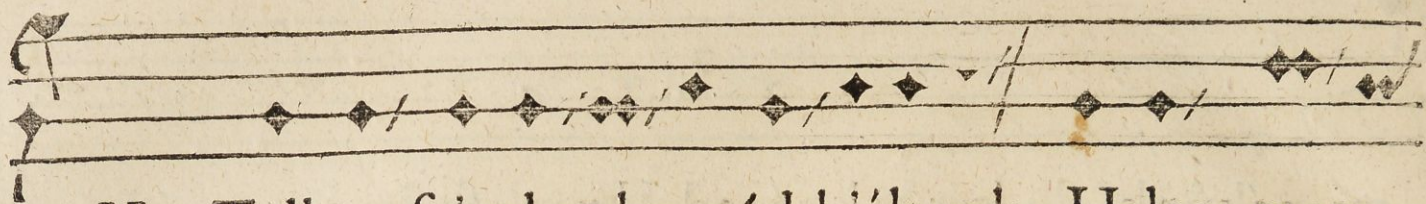
mi nekünk. Ki ülsz Atya Istennek jobján; Irgal:

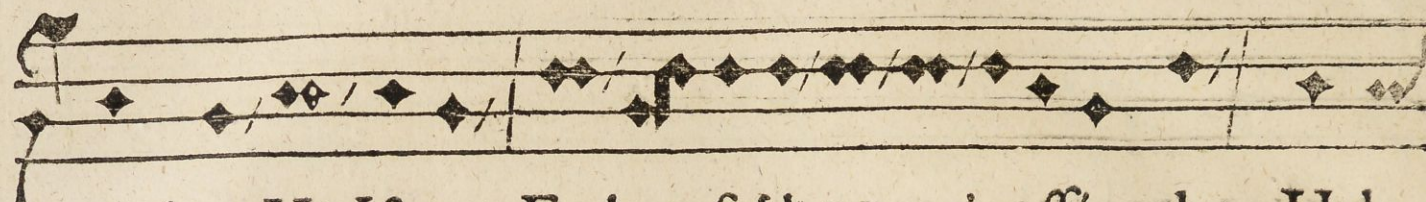
Dicsőség Atyának és Fiúnak és sz. Lélek Istennek &c.

Ee 3

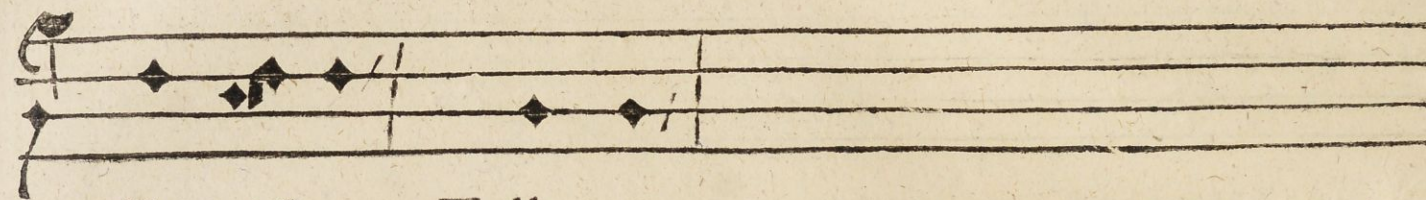
II. Tellyes

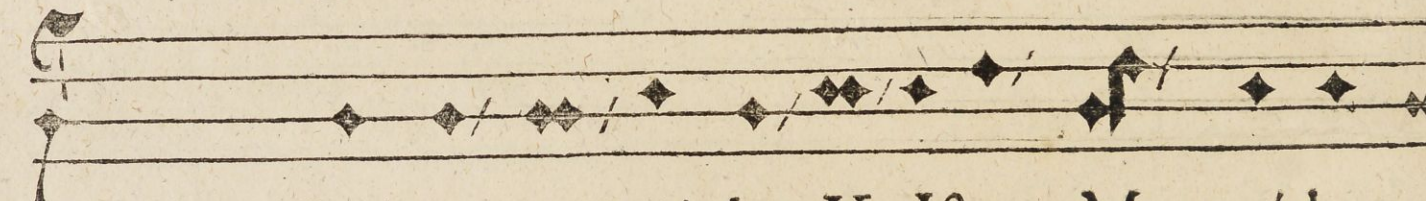
II. Tellyes szível te hozzád kiáltunk; Halgas meg

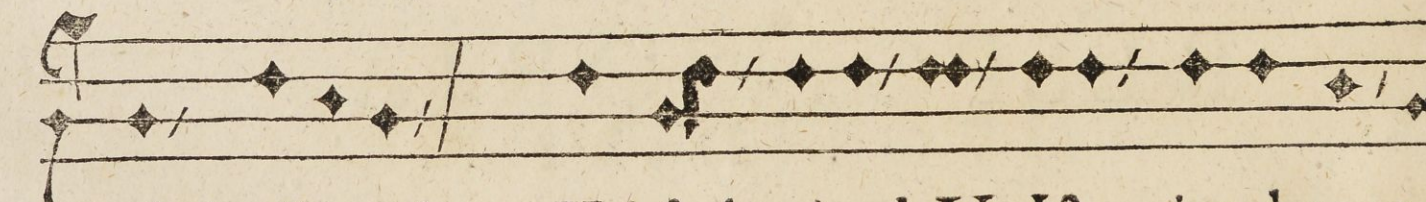
minket Vr Isten. Es keressük az te igazságodat; Hal:

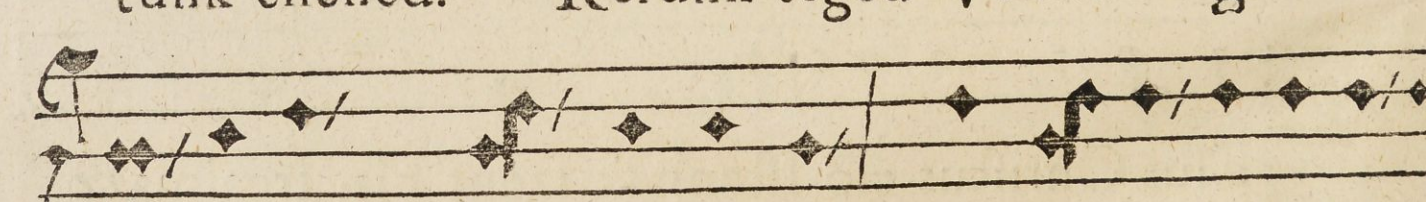
Dicsőség: Tellyes.

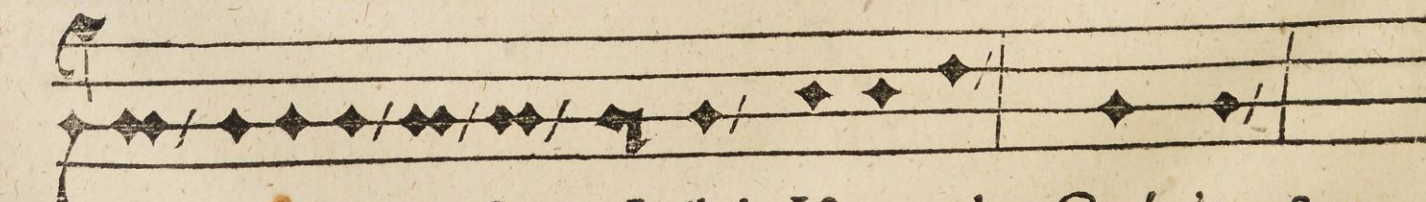
III. Gyógits meg minket Vr Isten; Mert vétkez-

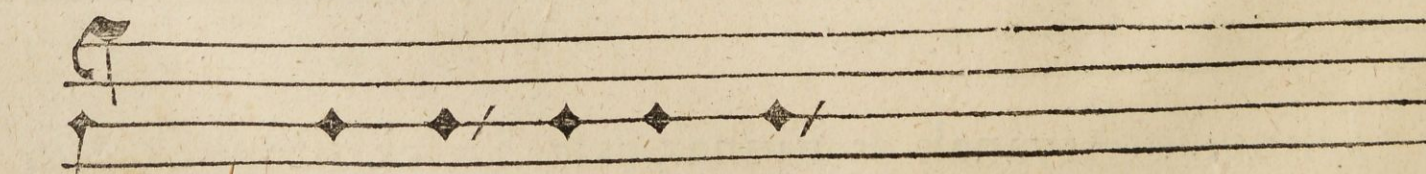
tünk ellened. Kérünk téged Vr Isten irgalmazz

mi-nékünk: Mert vétkeztünk: Dicsőség Atyának

Es Fiúnak és szent Lélek Istennek. Gyógits, &c.

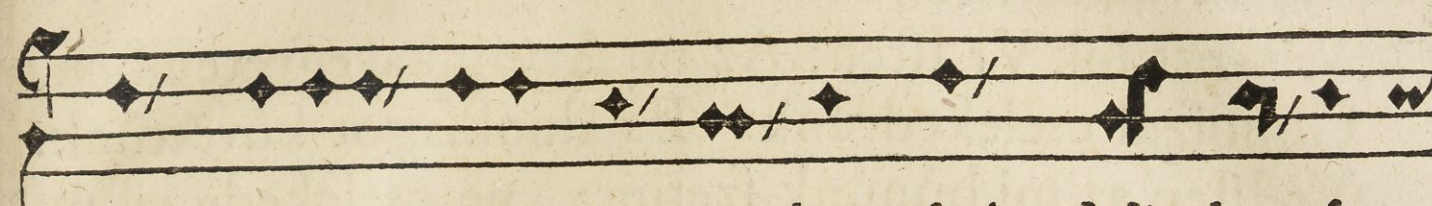

IV. Aldgyuk mindnyájan

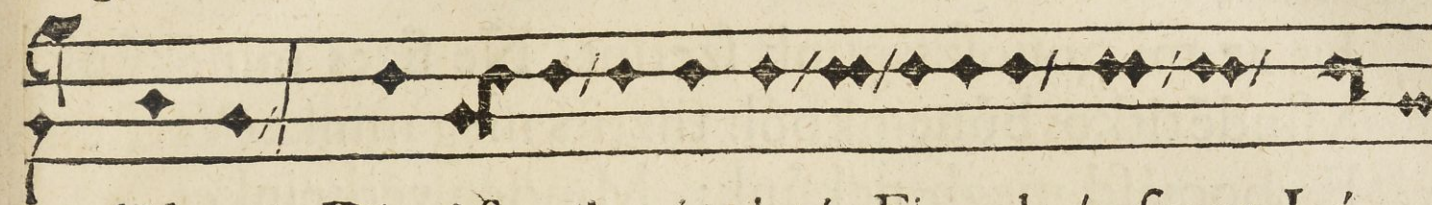
az Vr

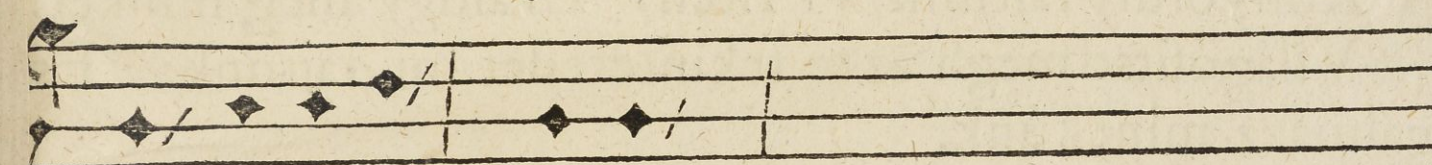
Az Vr Istent; Minden údőben. Es az ő szentse-

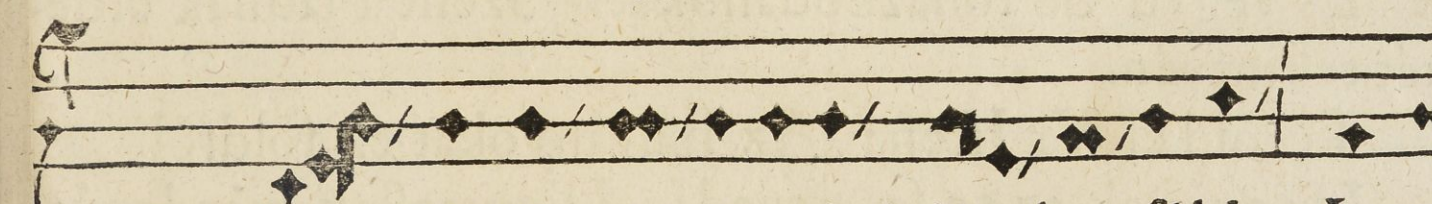
ges dicsireti maradgyon mi bennünk. Minden ú-

dőben. Dicsőség Atyának és Fiunak és szent Lé-

lék Istennek. Aldgyuk, &c.

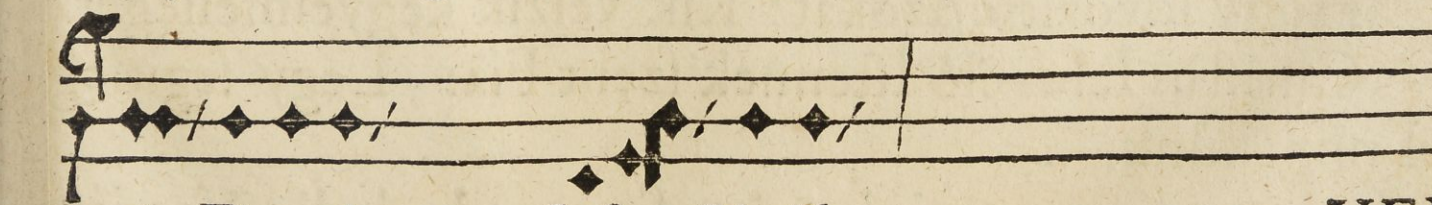
V. Iesus Christus ki érettünk jövel ez földre. Ir-

galmazz minékünk. Ki az szent Lelket mi-nékünk

Atyádtul megh nyeréd. Irgal: Dicsőség Atyának

és Fiunak, &c. Iesus Christus:

VER-

VERSIC VLI.

MI segítségünk vagy te Vr Isten: Ne hagy el minket.
Es megh ne útálly minket az mi bűneinkért:
Idvőzítő Istenünk.

Vétkeztünk Vr Isten: Az mi Atyáinkal egyetemben.
Gonoszul cselekedtünk: Es álnokságot követtünk.
Vr Isten az mi bűnünk szerint: ne cselekedgyél mi
velünk.

Es az mi gonoszságunk szerint; Ne fizes minékünk.
Mindétitkos bűneinkből: tisztíts meg minket Vr Isten.
Es bocsásd megh nekünk: Minden vétkeinket.
Könyörűly rajtunk Vr Isten: Es áldgy meg minket.
Világosítsd megh az te tekintetedet mi rajtunk: Es
irgalmazz minékünk.

Fogadásod szerint Vr Isten: Kerünk halgas meg minket.
Es vegyd bé foházkodásinkat: Szent Fiadnak érde-
mét tekintvén.

Töröld el Vr Isten: Az Bálványokat ez földről.
Hogy csak az te sz. neved: Dicsirteffek mindenűt.
Aldgyuk az Atyát, és Fiut: Szent Lélek Istennel
eggyetemben.

Es mindeneknek felette magasztallyuk őtet: Mind
örökkön örökké.

Halgasd meg Vr Isten: Az mi könyörgésünket.
Es tégy mi velünk: Irgalmaffágod szerint.
Nem jöt az Vr Iesus Christus az igazakért: Hanem
csak az bűnösökért.

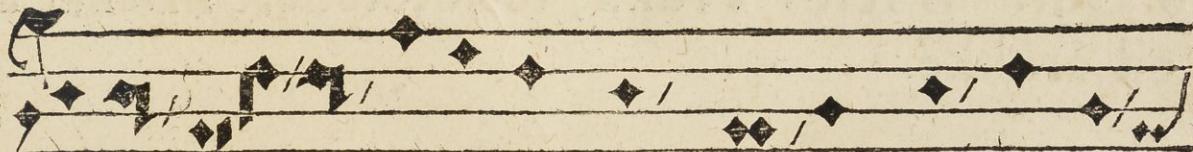
Hogy idvőzitse azokat: Kik vészik kegyelmességet.
Christus Iesus élő Istennek szent Fia: Légy segítség-
gel minékünk.

Es szabadíts meg minket: à te sz. nevednek dicsőségéért.

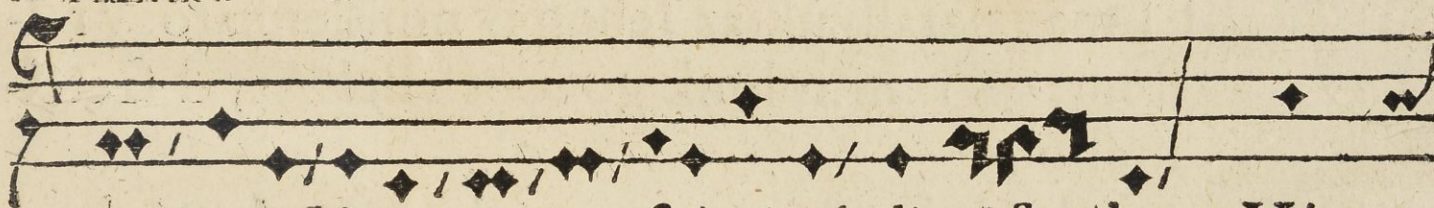
Iusson te hozzád Vr Isten: Az mi imádságunk.
 Es tégy mi velünk: Irgalmaffágot. (rókké.
 Aldot légye az Vrnak neve: Most és mind örökkön ő.
 Es dicsirjük az te nevedet: Minden üdőben.
 Aldgy megminket mindnyájan: Miidvőzítő Istenünk.
 Es adgyad minékünk: Az te igédnek értelmét.
 A miestvéli könyörgésünk: Iusfő fel te hozzád Vr Isten
 Es szállyon mi reánk: Az te szent irgalmaffágod.
 Igazgattassék te hozzád Vr Isten: Az mi imádságunk.
 Vgy-mint lelki áldozat: Légyen kedves te előtted.
 Mindenhai könyörgésünk: Mennyen fel te hozzád
 Vr Isten.

Es szállyon mi reánk: Az te szent irgalmaffágod.

B E N E D I C T I O.

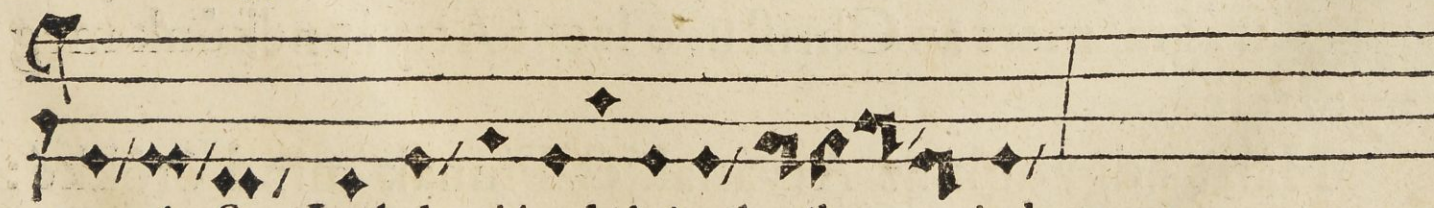
Ldgyuk és fel magasztallyuk, az Christus által

Az Atya Istent, az ő országának dicsőségében. Há-

lát adgyunk az Atyának, ki Christufért minket sze-

ret; és sz. Lélek ajándékával éltet minket.

F f

Alia

A L I A.

Orók mindenható Istennek irgalmasságáról: Itt
ez földön igyekezzünk mindenkor hálát adni.

Hogyan az utolsó rettenetes ítélet meg lévén;
menyországnak bölcsősága adassék meg minékünk.

A L I A.

Gasságh szerető Atya, mindenható felséges Vr I-
sten, ez mai nap, nagy ajitatos dicsiretekkel fel
magasztalunk.

Egyenlő szóval, mindnyájan kereszttyének, mi meg vál-
tó Christus Iesus Vrunk; te jótétedért hálát adunk né-
ked örökké.

A L I A.

El magasztallyuk az felséges mindenható Vr I-
stent: Ki mi rolunk gondot visel Atyai szerel-
méből.

Hálát adunk hatalmas teremő kegyes Atyánk :
Dicsirteffel szent Fiaddál örökké szent Lélekkel.

A L I A.

Orüllünk mi áldottak és választattak menyor-
szágra; mert az Christus ő szent Attyát nekünk meg
engeztele.

Hálát adgyunk az Atyának és Fiunak mind örökké:
Egyetemben szent Lélekkel, egy felséges Istennel.

Alia.

A L I A.

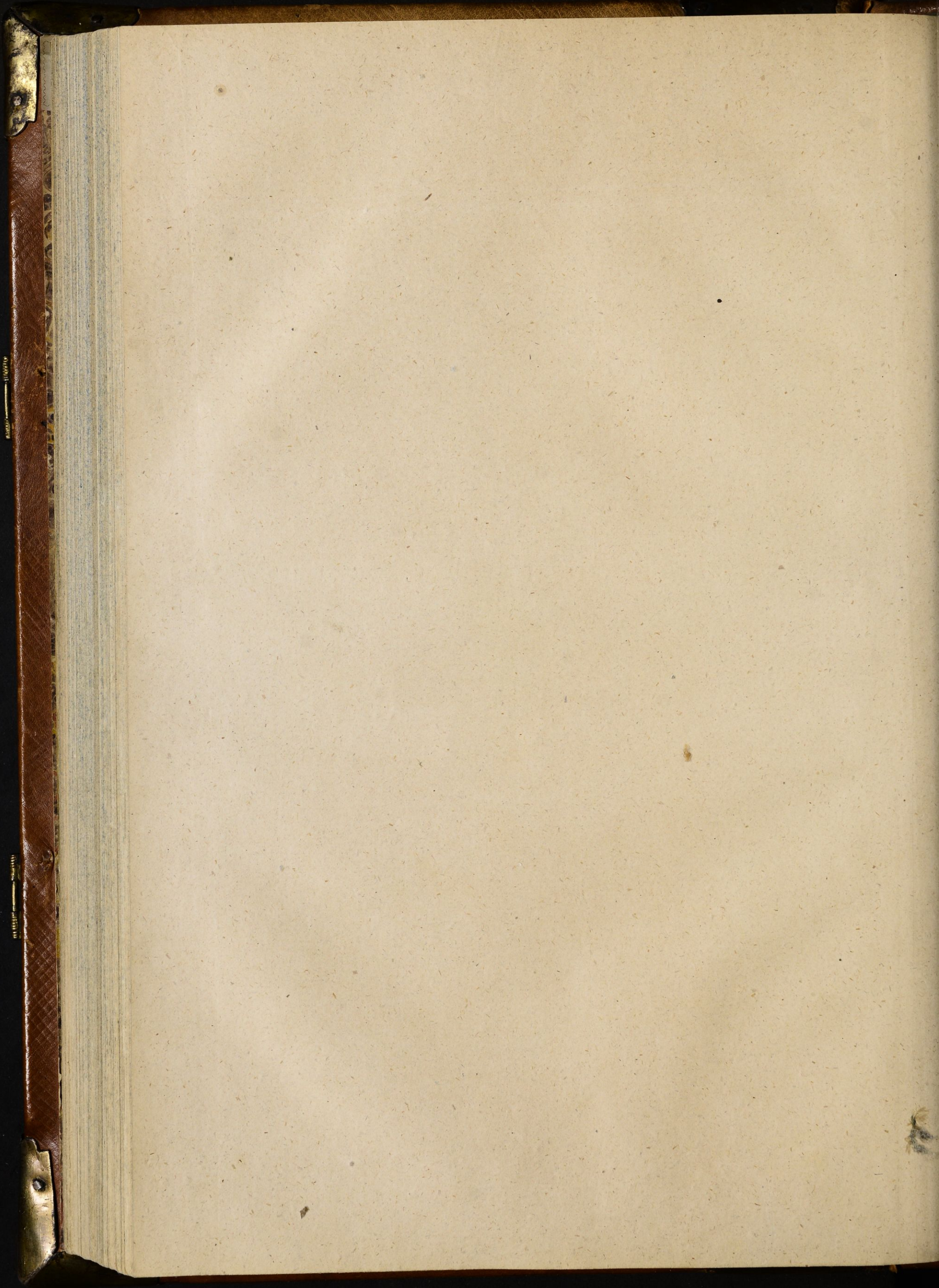
Iesus Christus kit az Atya, váltásunkra el bocsáta:
Kérünk téged légy szószóllónk, szent Atyádnak
előtte.

Atya, Fiu, és szent Lélek, tellyes szent Háromság egy
Isten: Lakozzék mi sziveinkben mind örökkön örökké.

A L I A.

AZ teremő Atya Isten, és megh váltó Fiu Isten:
vigasztaló szent lélek Isten, áldgyon minket mind-
nyájan.

Eggyetemben kereztyének fellyük őtet mint Vrun-
kat, és dicsirjük igaz hitből mind örökkön örökké.

PROSA ET HYMNI COENAE ADMINISTRATIONIS TEMPORE CANENDI. HIC CA-

ni possunt I. prosa pœnitentialis: *Nagy Siralommal:* II. Pro-
sa Festi Trinitatis: *Szent az, Atya Isten, &c.* vide ceremo-
nias Quadragesimales, & Festi Trinitatis.

SANCTVS ANGELICVS.

Szent Angyalok menyországban Isten te-

ged dicsirnek. Szentnek földön minden nemzet-

segek tégedet mondnak. Szentnek föld és meny,

mindenkoron téged Vr Isten dicsir, mert minden ál-

latoknak, vagy Vra és Istene. Tellyes meny-ország
és az

és az széles föld az te dicsőséggeddel: Kérünk té-

ged hatalmas Atya Isten, légy kegyelmes nyomoro-

dot kereztyéneknek. Aldot légy Christus kegyes

szószólónk, ki Atyának kebeléből le szállál szűz Má-

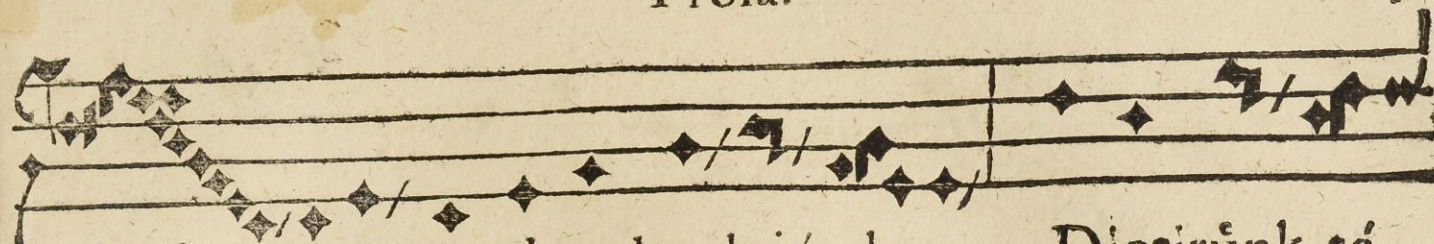
riának méhébe, és megh váltál szent vérednek ked-

ves árrával.

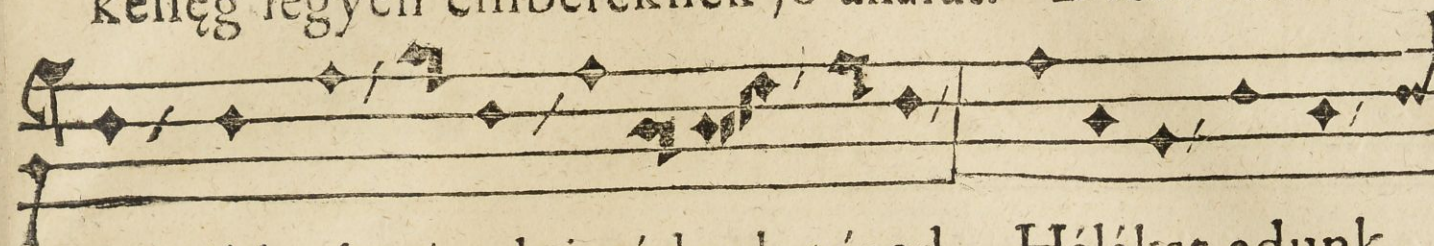
II.

GLORIA IN EXCELSIS DEO.

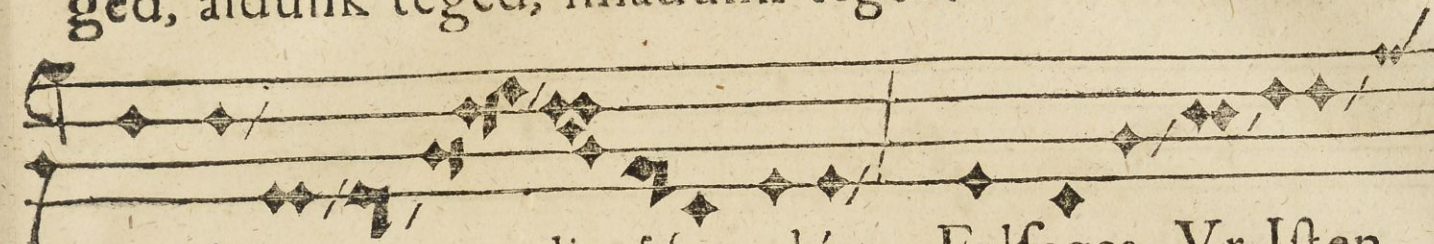
Dicsőséggh menyégben Istennek és ez földön bé-
kesség

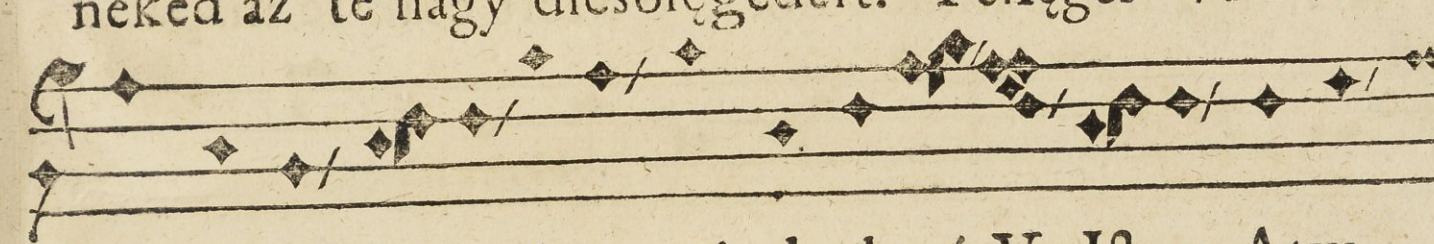
kesseg legyen embereknek jó akarat. Dicsirünk té-

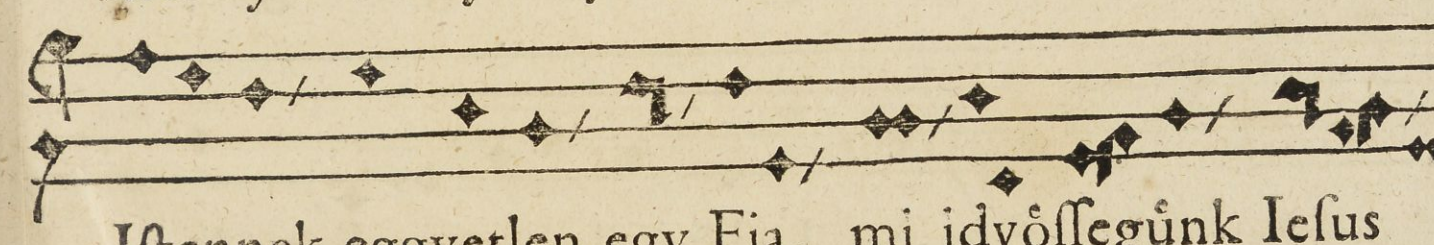
ged, áldunk téged, imádunk téged. Hálákat adunk

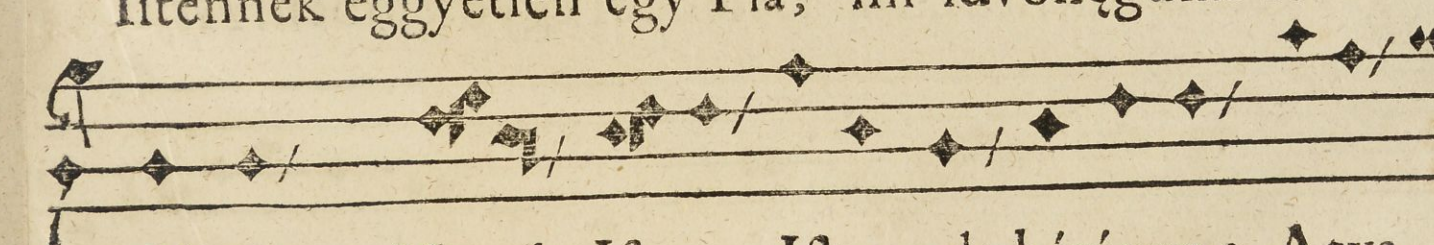
néked az te nagy dicsősegedért. Felseges Vr Isten

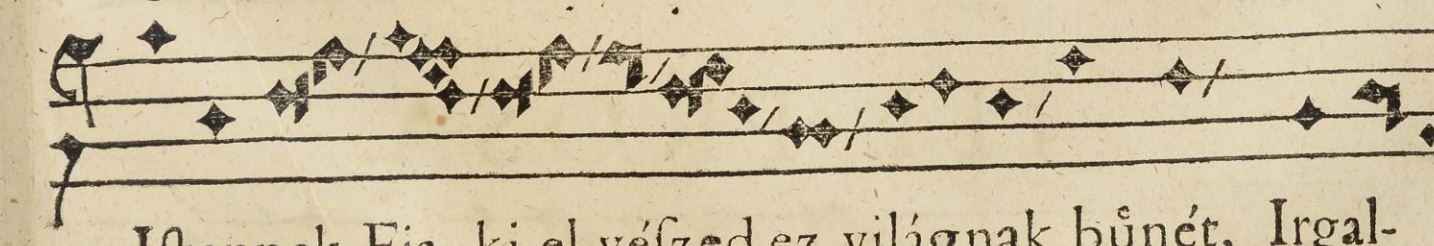
mennyei Király Atya mindenható Vr Isten. Atya

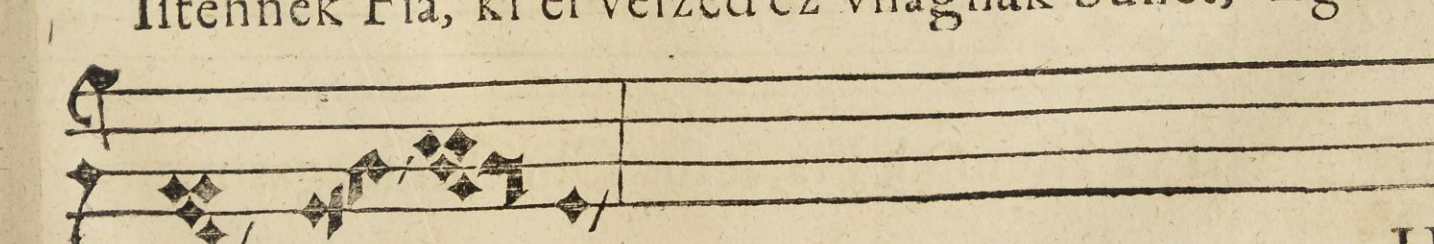
Istennek egyetlen egy Fia, mi idvősségünk Iesus

Christus: Vrunk Isten; Istennek báránya; Atya

Istennek Fia, ki el vészted ez világnak bűnét, Irgal-

mazz minekünk.

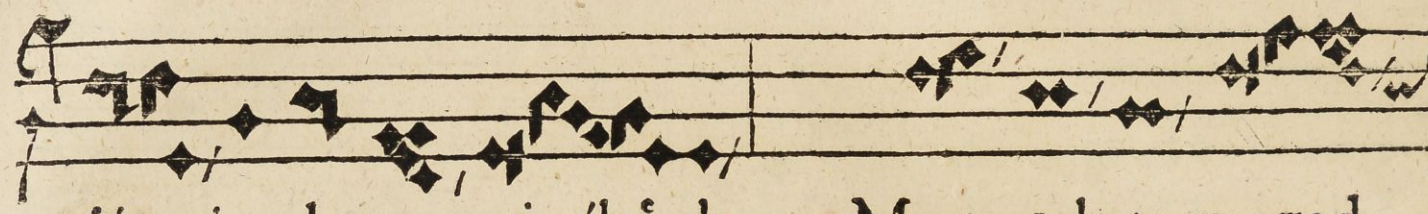
Há-

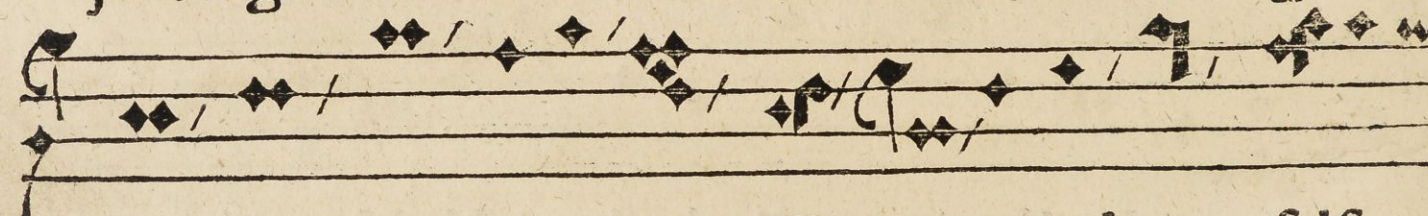
Hálákat: Ki el vészedez világnak bűnét, fogadgyad

az mi könyörgésünket. Ki ülsz Atya Istennek jób-

jára, irgalmazz minékünk. Mert csak te magad

vagy szent, te magad vagy Vr, te magad vagy felsé-

ges Iesus Christus, Sz. Lélekkel egyetemben, Atya

Istennek dicsőségében, mind örökké élsz, uralkodol.

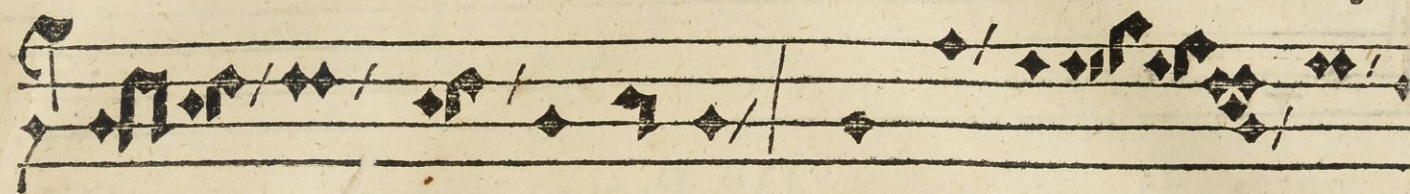
III. PROSA.

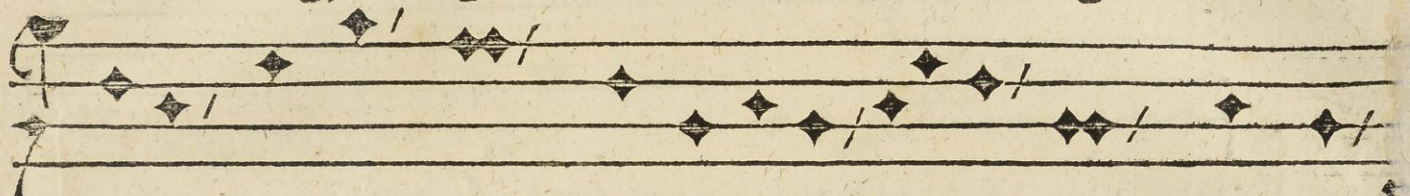
Atya Istennek Fia, Iesus Christus magas meny-
ből

ből le szálla, testben öltözék mi érettünk, halált szeny-

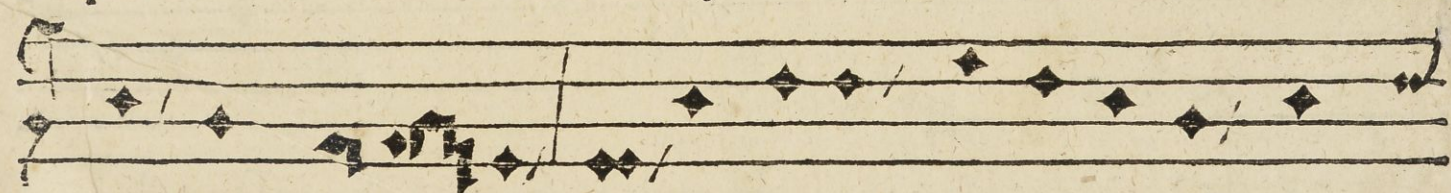
vede, hogy meg váltana. Kinek drágalátos szen-

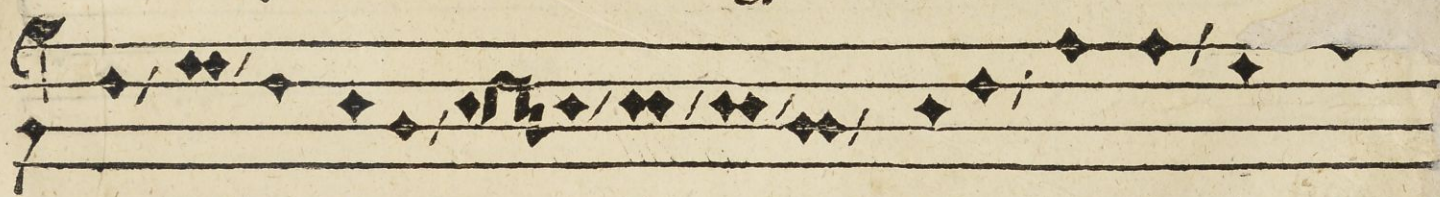
vére, minket megh mosogata, haláltul megh mente,

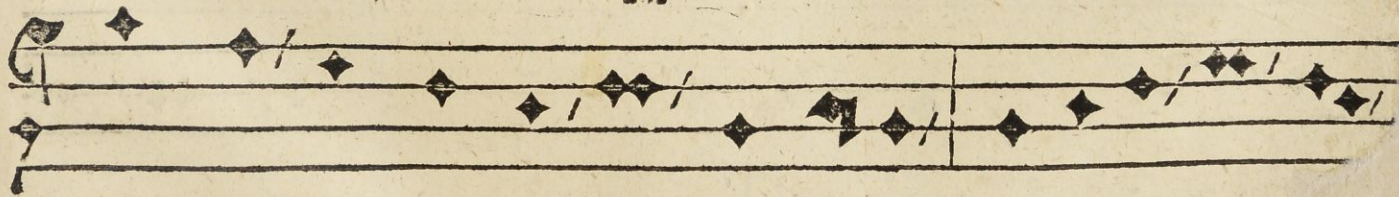
pokol torkát bé zárá, Atya Istennek kedvében min-

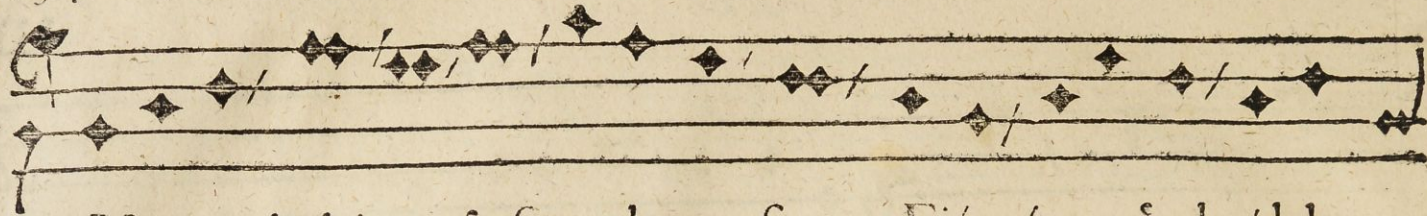
ket helyheztete. Es kegyelmes beszédekkel min-

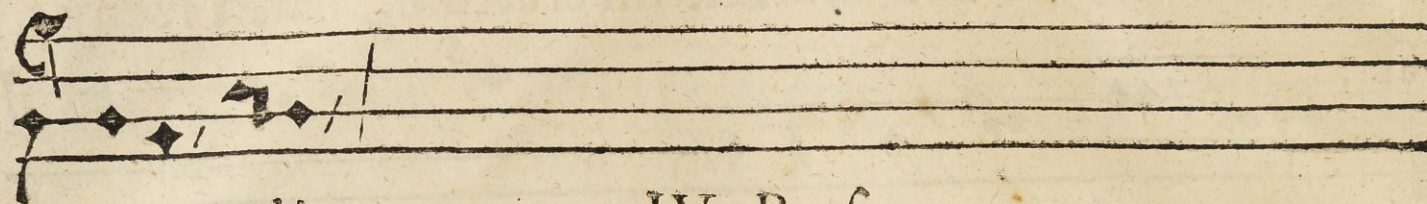
ket ő hozzája hiva; hogy csak ő volna minden bűnő-

sőknek kegyelmes megh váltója. Dicsiret az A

Istennek ki az ő szerelmes szent Fiát érettünk áldo-

zatra adá.

IV. Prosa.

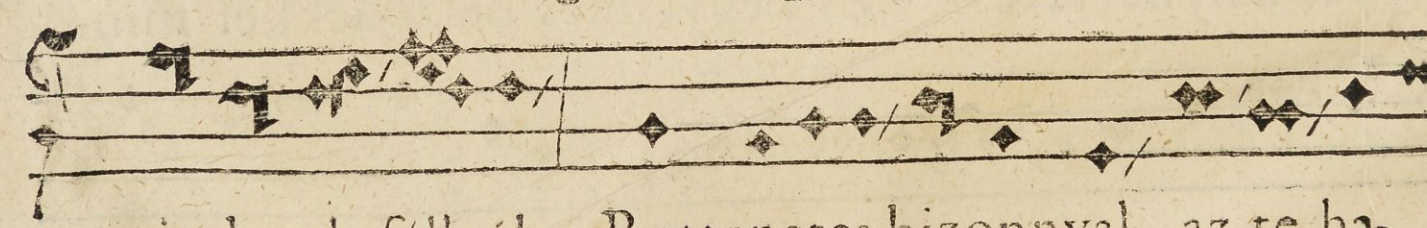
Mindenható Vrlsten, ki teremted a mennyet és az

földet, minden ékessegével, és töl fok csudákat, az te

nevednek tisztességére; Hogy az te hatalmasságodat

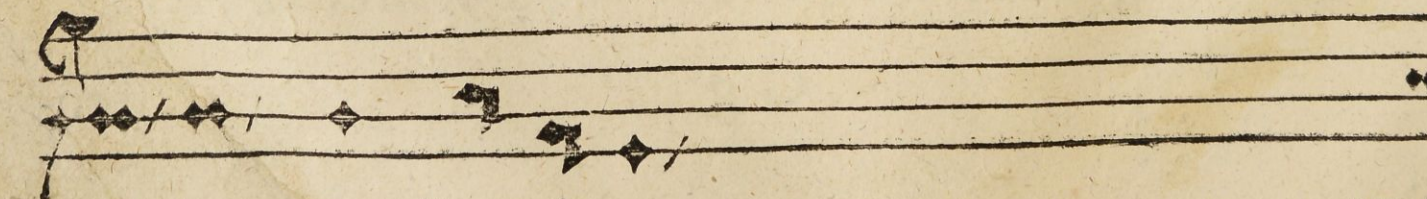

mindenek féllék. Rettenetes bizonynal az te ha-

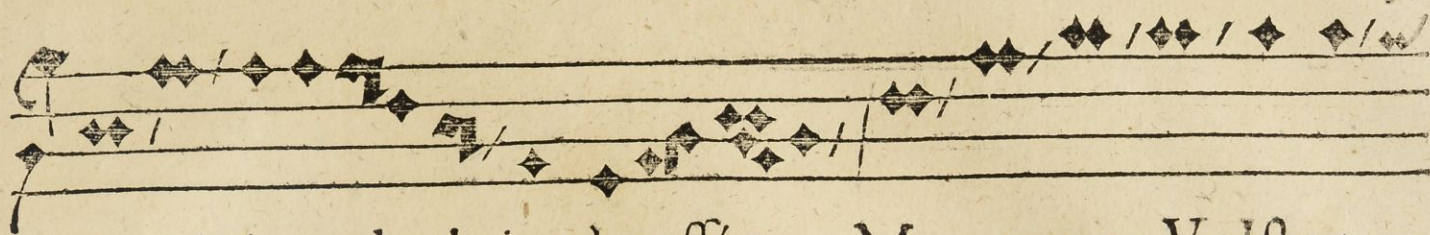
ragod az bűnös emberekhez.

De viszont nagy

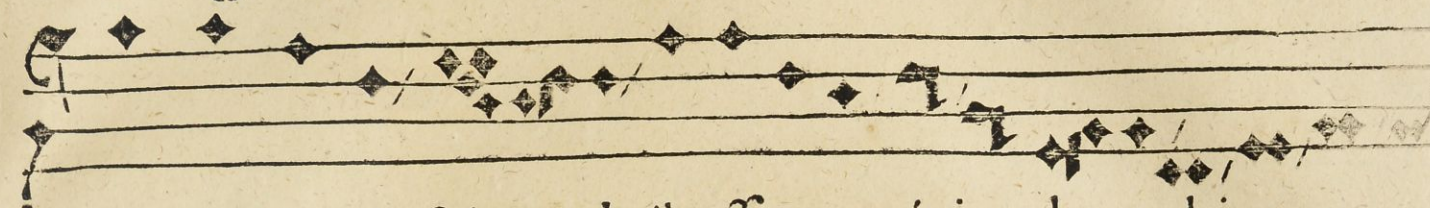

és meg mondhatatlan,

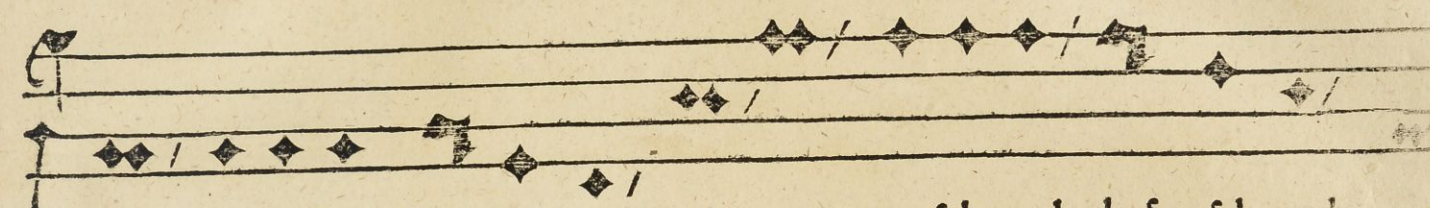
az te

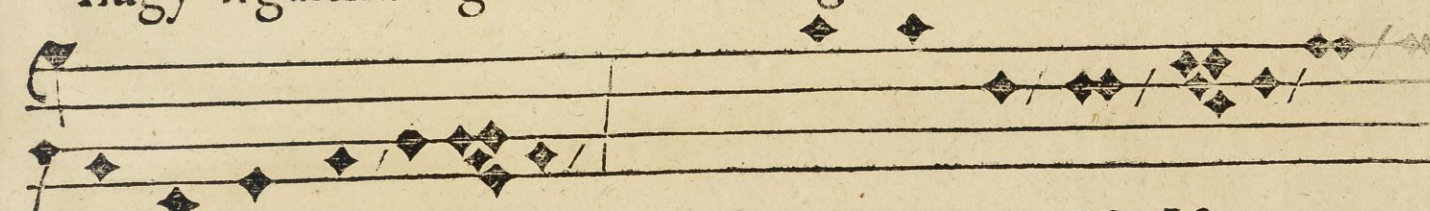
à te igiretednek irgalmassága. Mertte vagy Vrlsten

mindeneknek felette békeffeges, és irgalmas, ki az te

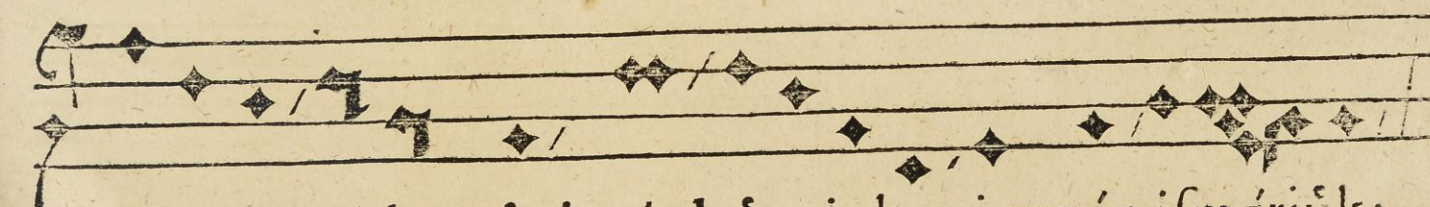

nagy irgalmasságodból, az megterőknek bűnöknek

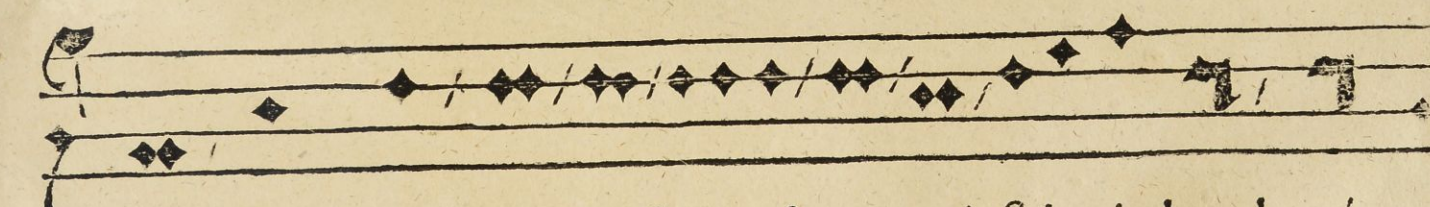

bocsánattyát igírted.

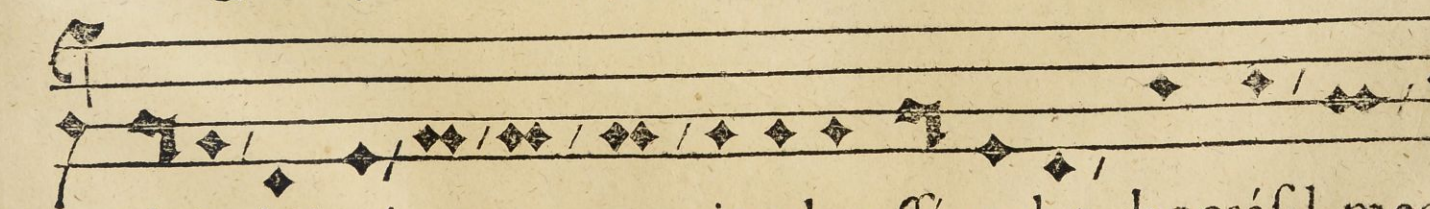
Vétkeztünk Vrlsten te

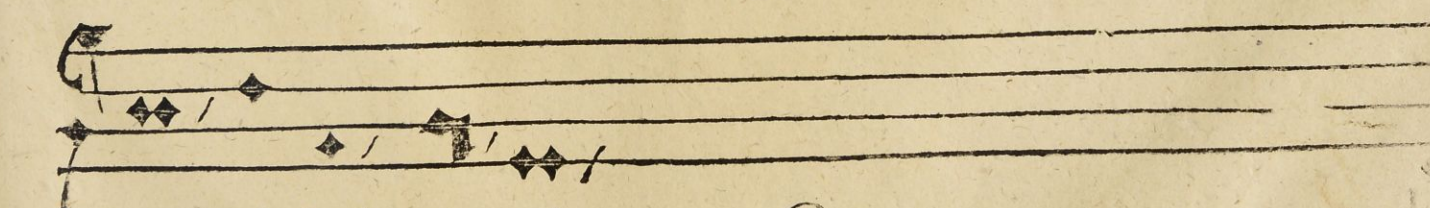
ellened vétkeztünk, és bűneinket immár ismérjük:

Meghajtyuk mi te előtted, az mi sziveinknek tér-

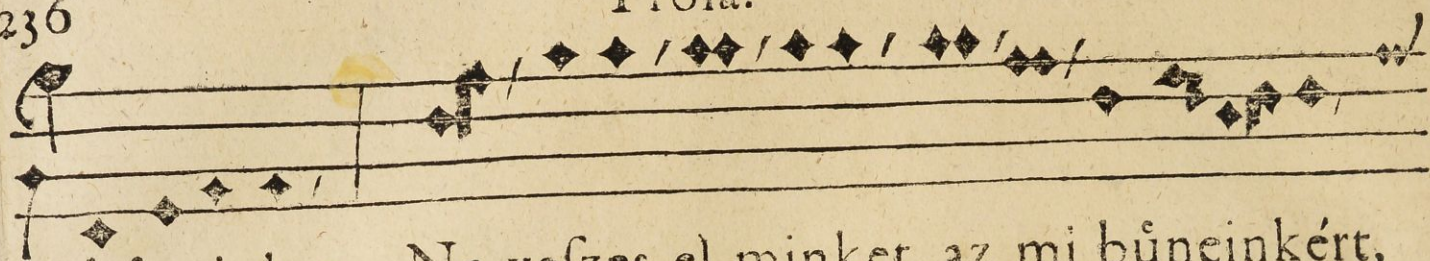
deit, kérvén az te nagy irgalmasságodat, bocsásd meg

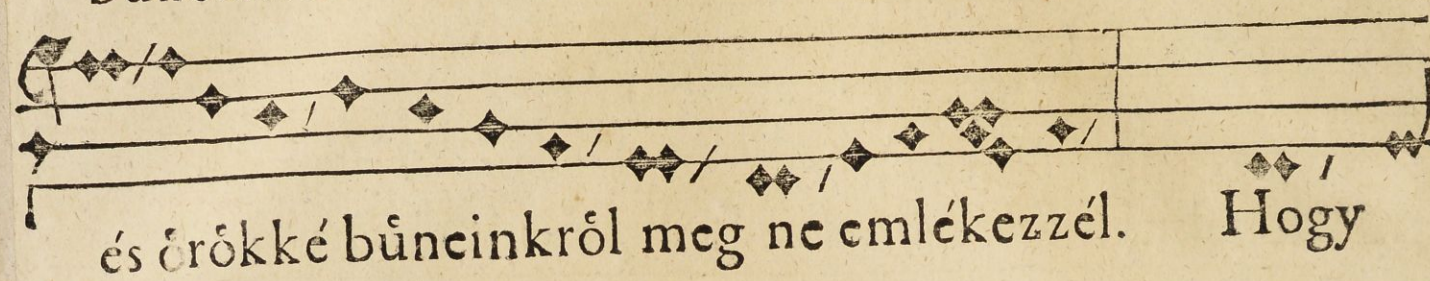
mi-nékünk az mi

G g²

bü-

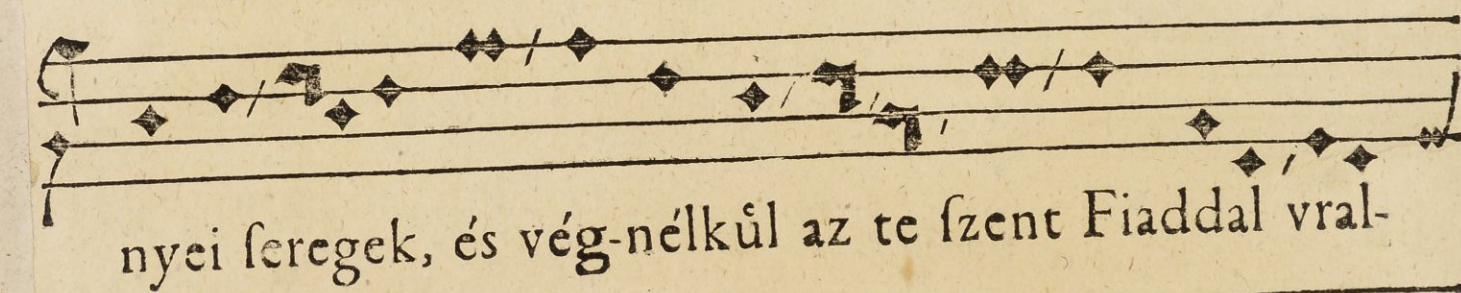
bűncinket. Ne vesztes el minket, az mi bűneinkért,

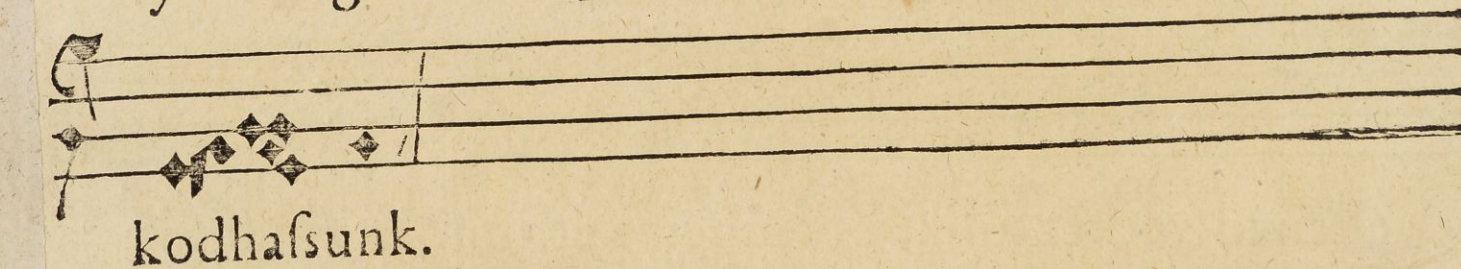
és örökké bűneinkről meg ne emlékezzél. Hogy

dicsirhefsünk örökké tégedet, kit dicsirnek az men-

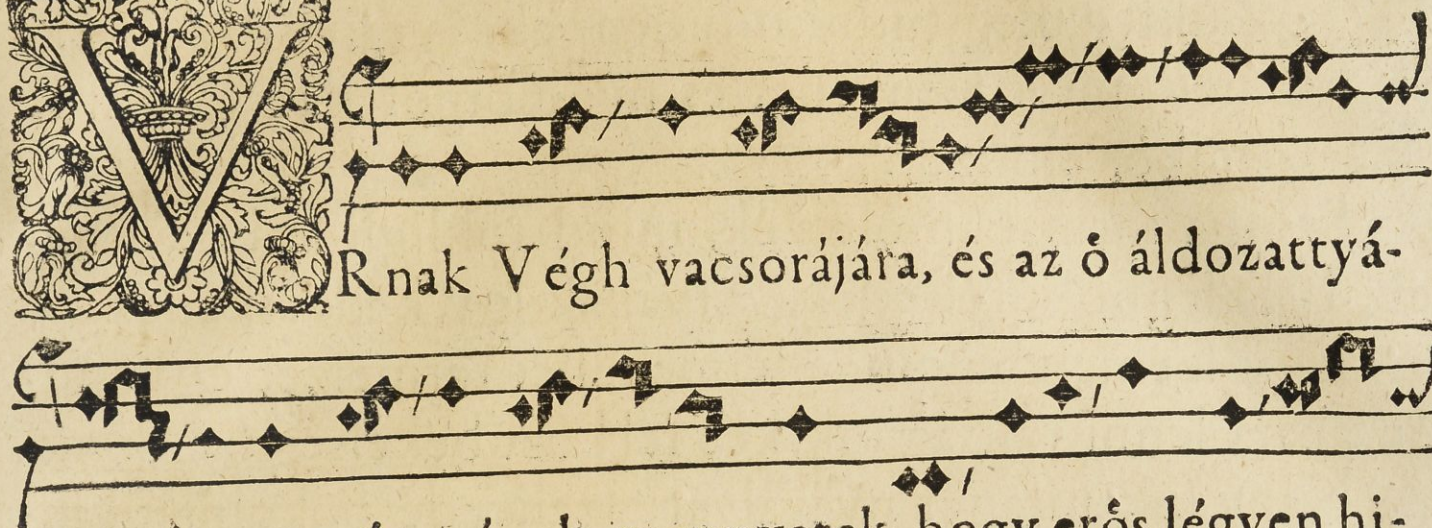

nyei seregek, és vég-nélkül az te szent Fiaddal vral-

kodhafsunk.

HYMNI.

Rnak Végh vacsorájára, és az ő áldozattya-
ra, kereztyén népek mennyetek, hogy erős légyen hi-
tetek.

Kinek ő szentséges teste magas kereztfán epede, rosa
szinű szent vérevel, szabadita bűneinkből.

Az verekedő Angyaltul, és kegyetlen Pharahótul, ve-
res tengert által menvén, óltalmazza kegyelmessen.

Oh bizony méltó áldozat, ki által pokol meg romlot,
elvezet nép megh szabadult, örök életre meg uijult.

Már mi jutalmunk az Christus, kinek halála hathatós,
ő szent Attyánál érdemes, mindenkoron kellemetes.

Tégedet kérünk Vr Isten, ez üdvösségnek ideien, te
népedet óltalmazad, szent lelkeddel bátorítsad.

Nálad nélkül mi el veszünk, és semmi jót nem tehe-
tünk, bűnben igen el áradtunk, ördög miatt csalatkoztunk.

Bocsásd megh mi bűneinket, vigasztallyad sziveinket,
hogy téged minden üdöben, dicsirhefsünk az mennyek-
ben.

Dicsősség legyen Atyának, és egyetlen egy Fiának,
ezeknek ajándékának az dicső szent Háromságnak.

Vgy légyen.

A L I V S. Eiusdem notæ.

SZükség meg tudni mindennek, és érteni az hiveknek, mint szenvedet és nyomorgot, az Christus mikor áldozot.

Szólga formában öltözék, mind földigh le bocsátkozék, Istenfégből üressédek, Atyának így kedveskedék.

Egy személybē csudáképpen, két természet egyesülvén, akara lenni váltságunk, két fel közt békeség szerzőnk.

Nagy sok inséget nyavalyát, szenvedé pokolnak kinnyát, mert bűneink mindenestől, rá rakatának Istentől.

Hogy bűnünket reá vévé, bűn földgyát-is ő fel vévé, halálával meg fizete, ördög hatalmát el veszté.

Sidóktul el adattaték, ostromoztaték, kinzaték, csufoltaték, pökdösteték, nagy kinokkal meg öleték.

Erettünk ő így ontá vért, így lón áldozat bűnünkért, fizető adósságunkért, elégsegh igazságunkért.

Száná nekünk nyavalyánkat, ördög mia rablásunkat, törvény átkában estünket, pokol torkába létünket.

Azért szálla le poklokra, mondhatatlan nyavalyákra, Vr haragjának kinnyára, foglyok szabadítására.

Születése ujulásunk, szenvedése szabadságunk, vér ontása tisztulásunk, szent halála lón váltságunk.

Iól mondgya az szent Pál azért, hogy megh hólt mi bűneinkért, fel támadt igazságunkért, menyben szót szól már ügyünkért.

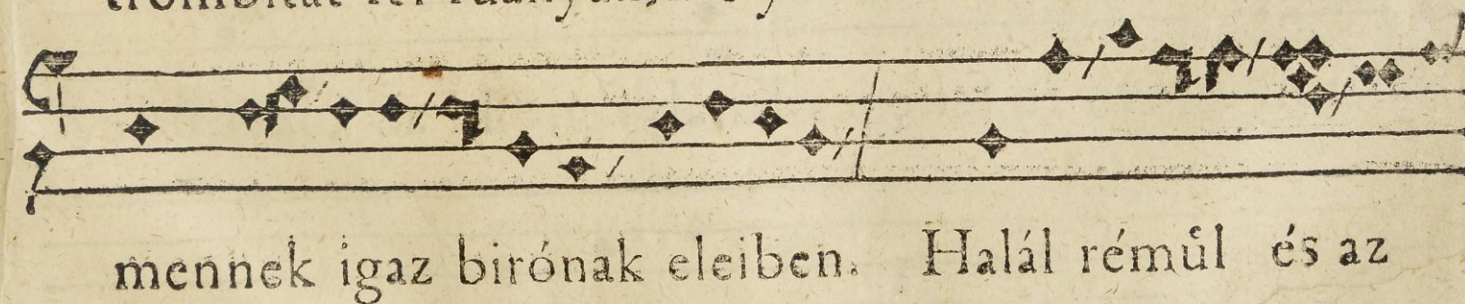
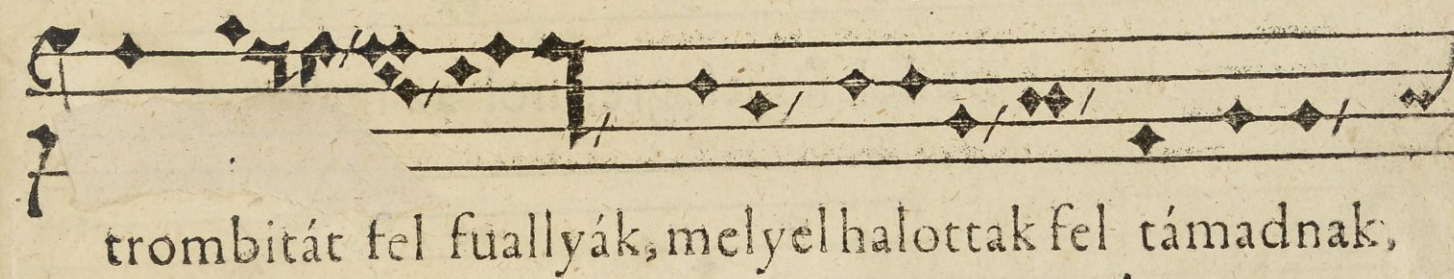
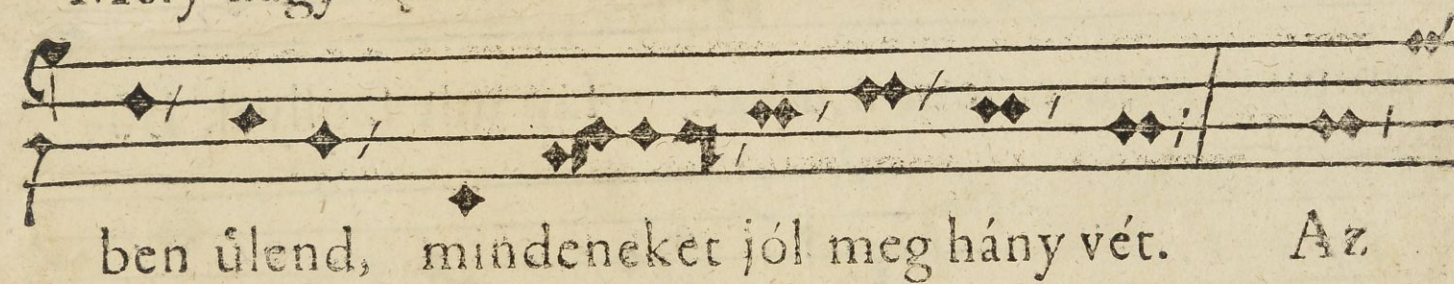
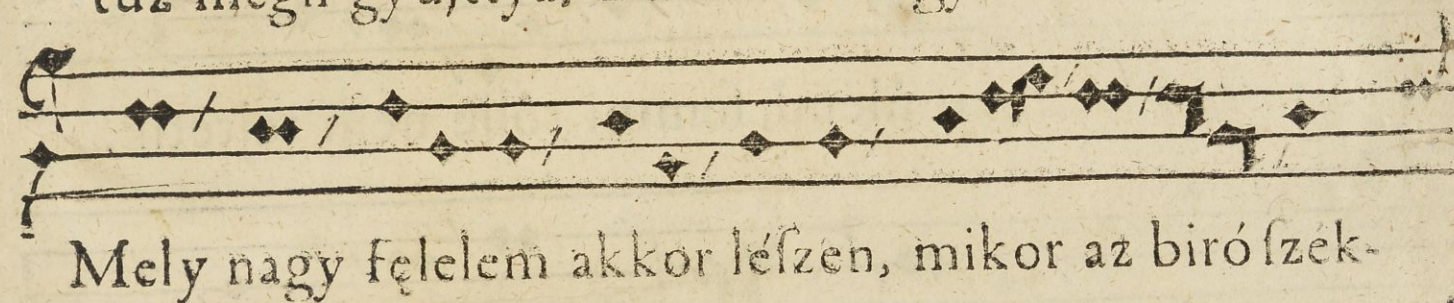
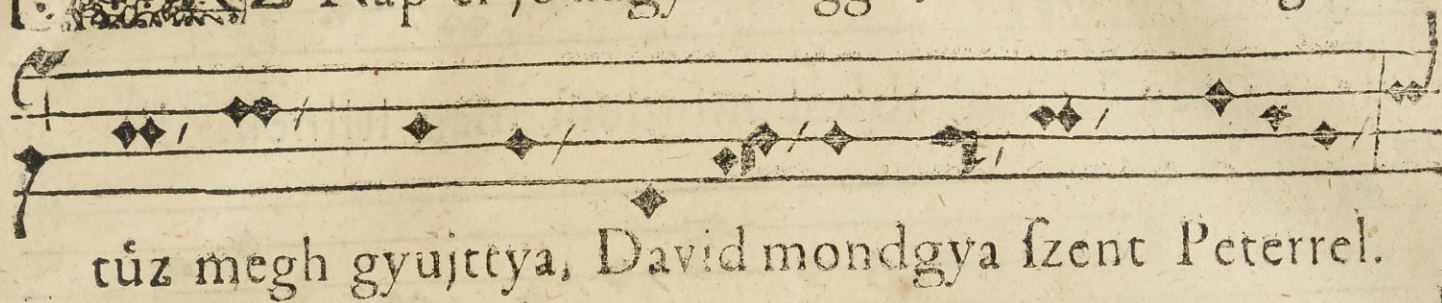
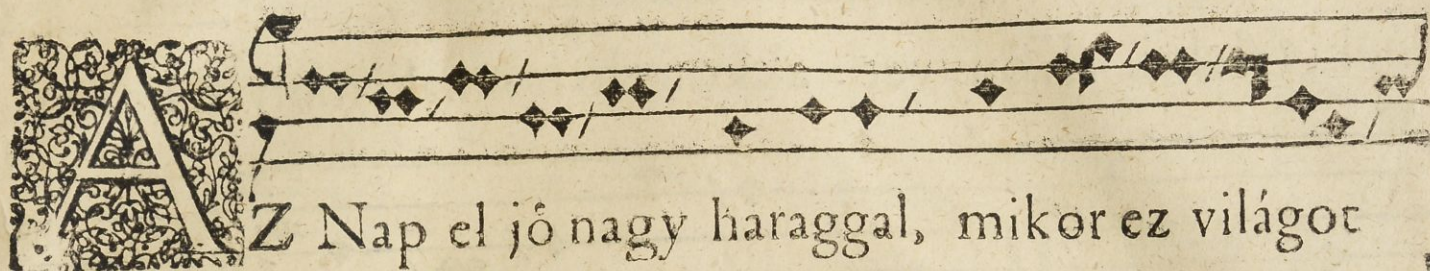
Kérjük tehát most az Atyát, nézze vérben fagyot Fiát, adgya kegyelme zálagját, szent Léleknek ajándékát.

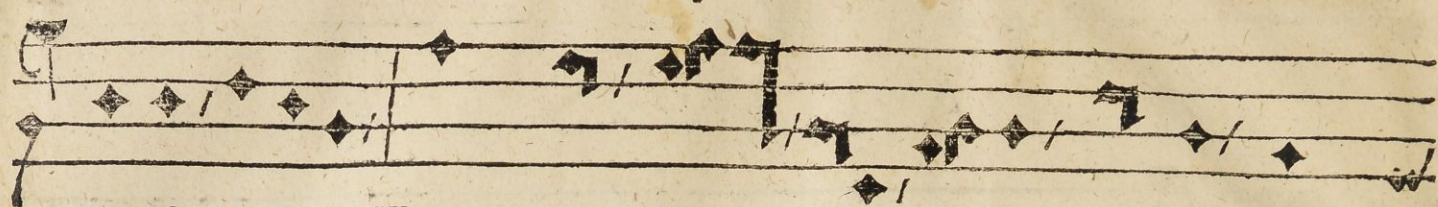
Dicsirünk téged Vr Isten, ki minket megh vól véreden, el vesztet örökségünkben, így állatál bé ismeglen.

Vgy légyen.

Alius

A L I V S.

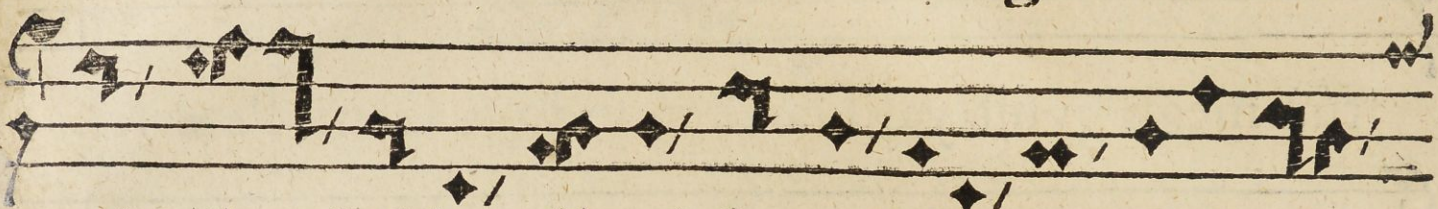

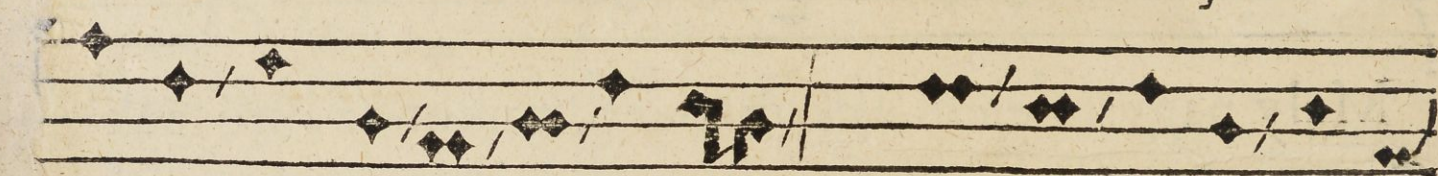
néki felelni. Könyvet akkor elő hoznak, melyben min-

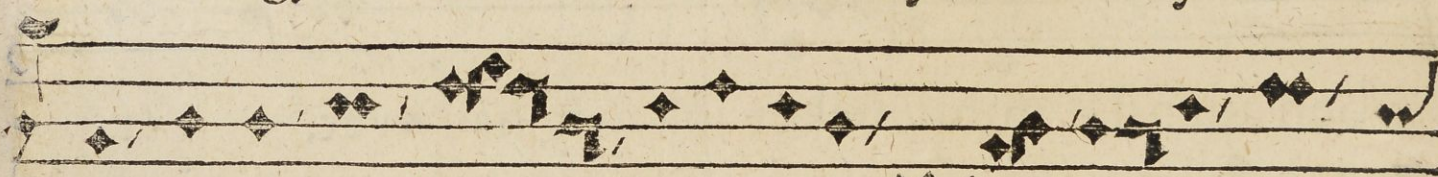
dent irván látnak, abból mindent meg itilnek. Bi-

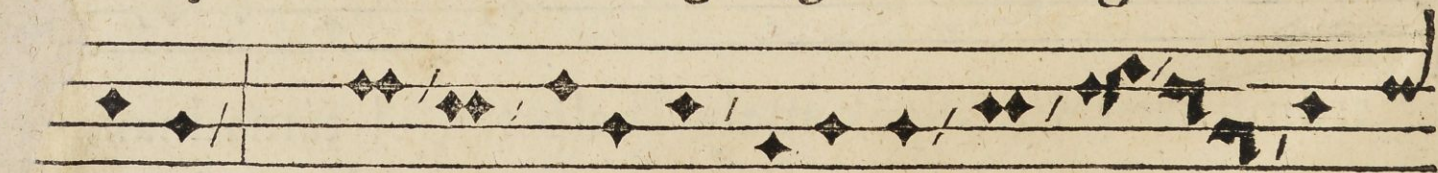
ró mikor székből ülend, semmi tőle nem rejtetik,

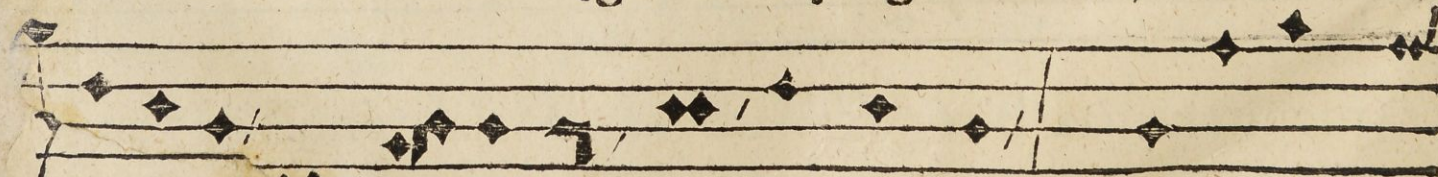
semmi ingyen el sem mulhat. Ily mit szóllyak bú-

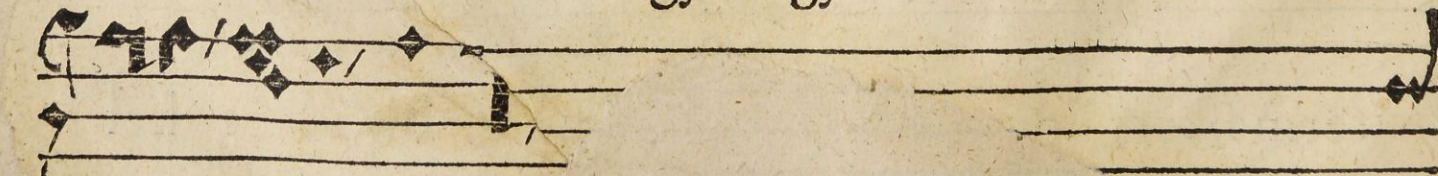
nós fejem, kit keressék segítségre, hol az igaz-is nem

bátor. Oh te felséges Királyság, ki az jókat üd-

vózited, én' ozzám-is légy kegyelmes. Emlékez-

zél kegyes Iesú

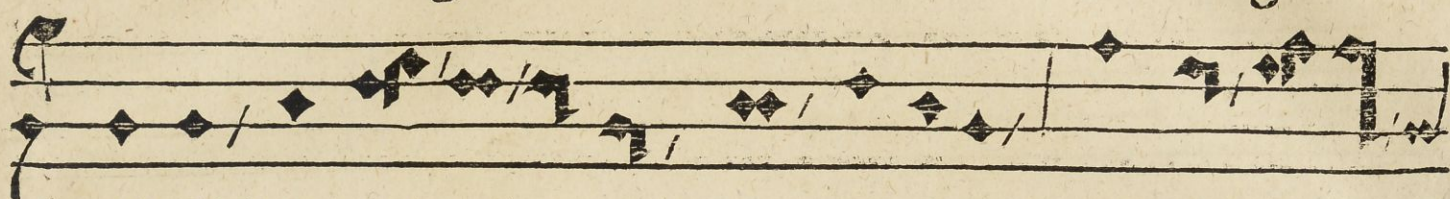
hogy

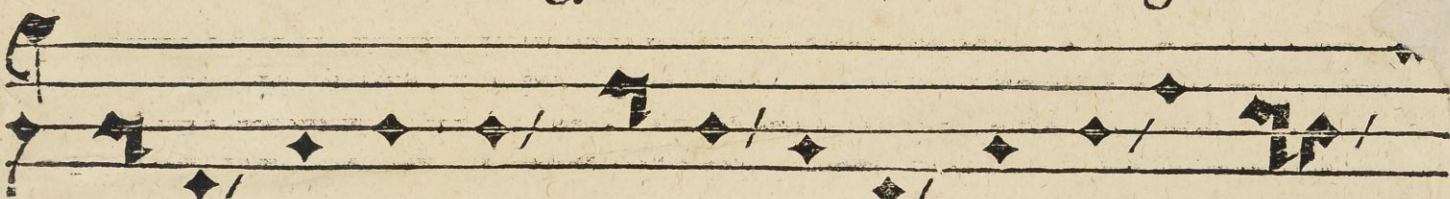
hogy érettem kéntszenyvedtél, ne vésd engem örök

kénra. Fáradtságot értem vállal, az kereszt fán engem

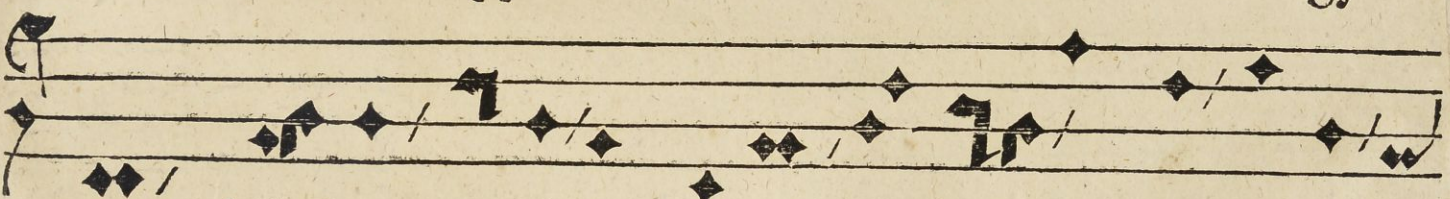
váltál, kérlek ne legyen mind hiában. Igaz bíró

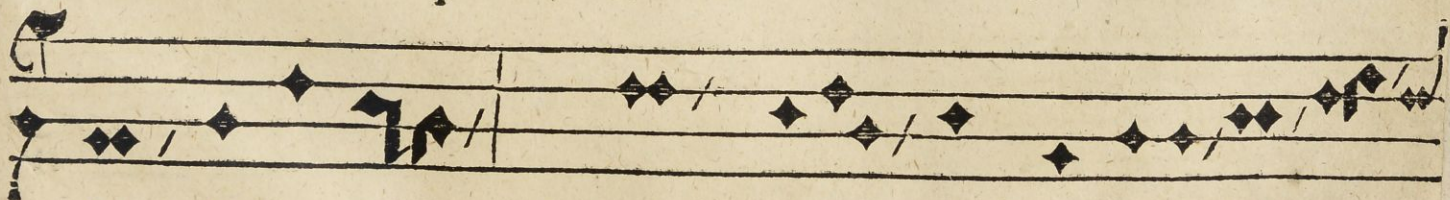
néked könyörgök, bocsás nekem ugyan mostan,

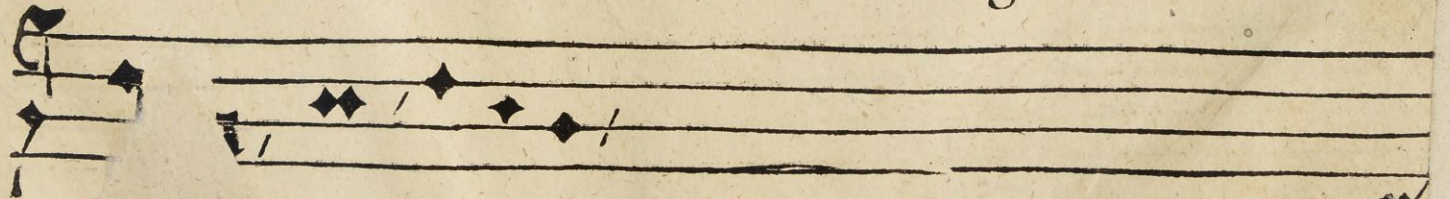
számadásnak napja előtt. Csak foházkodom úgy

mint bűnös, pirul orcám te előtted, kérlek Isten

légy kegyelmes. Lám Mária Magdalénát, és az

meg halgatád.

Hh

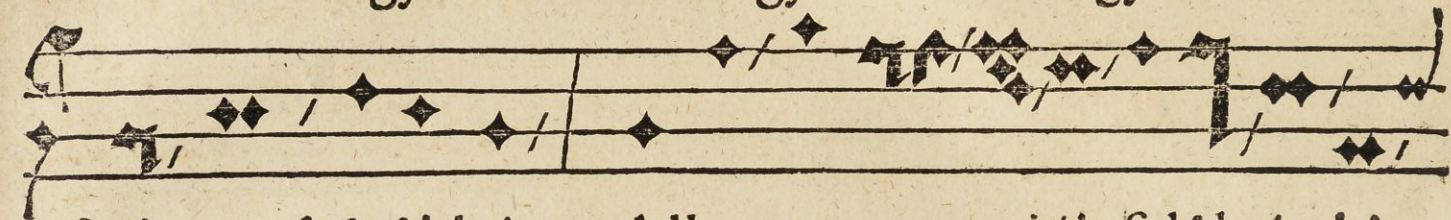
en

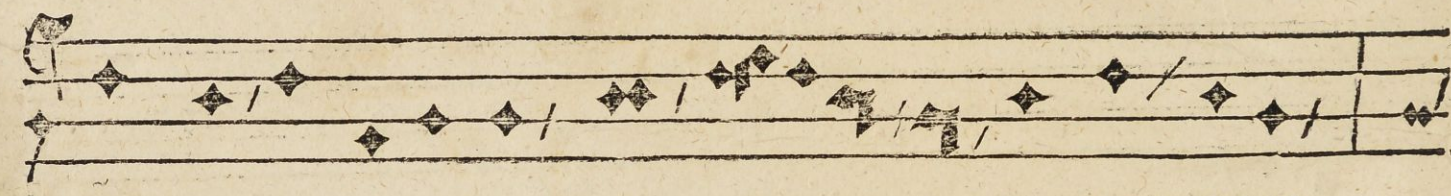
engemet-is meg biztatál. Kőnyörgésem most nem

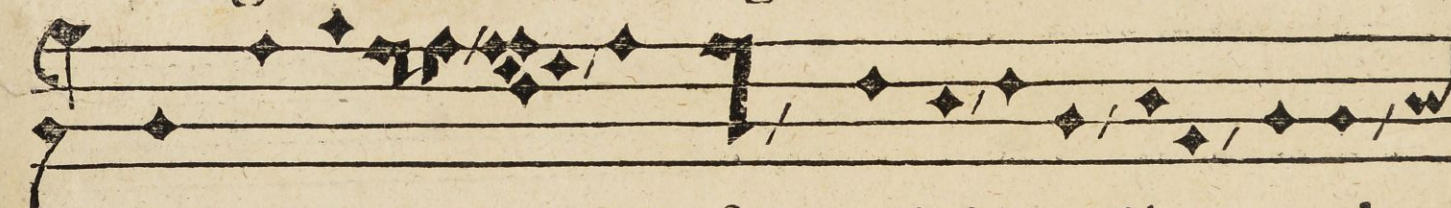
méltó, de tegyd méltóvá kegyes Iesus, hogy ne vesz-

szek mind örökké. Allass engem az jók felől, és ki

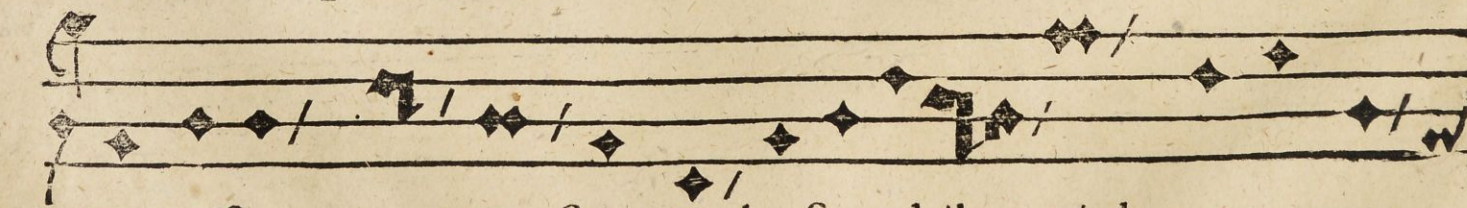
válasz gonoszoktul, láss engemet jób kezed felől

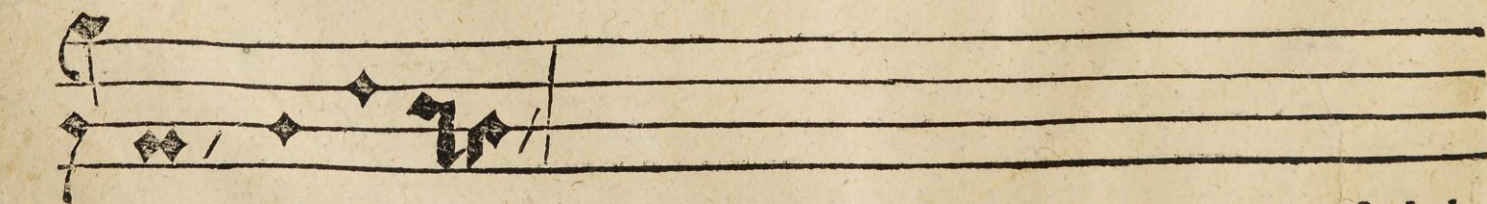
Gonoszokat mikor átkoszz, örök kinra őket veted,

bij el engem az áldottakkal. Es kőnyörgők alá-

zatosson, mert én szivem keseredék, végh napomon

légy órtalmam.

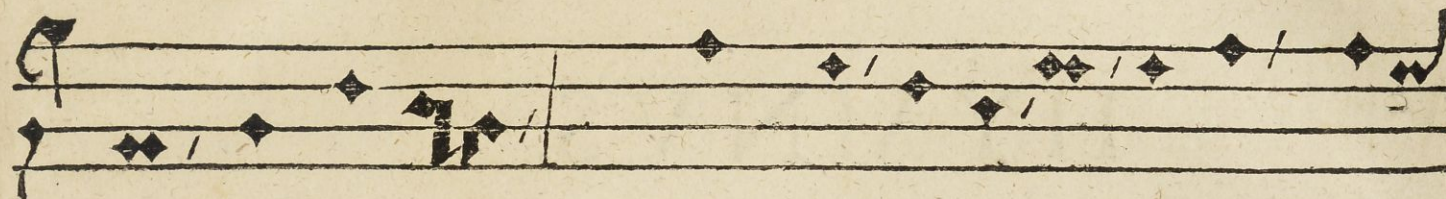
Mely

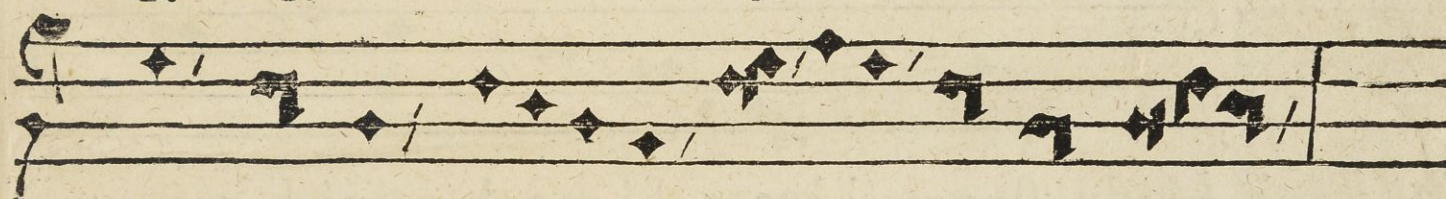
Melly siralmas leszzen az nap, mikor az test földből fel

támad. Itiletben bűnös lelkeknek, kerünk Isten

légy kegyelmes. Kegyes Iesus mi Vrunk, ad-

gyad nekünk hiveidnek, az örök nyugodalmát.

*Posunt canieodem tempore; Te Deum laudamus. &c. Itém. Symbo-
lum Apostolicum.: Mi hiszünk mind egy Istenben &c. Ex ceremo-
niis Trinitatis.*

PERACTA COENA.

VERSICVLI.

IOL tóttél mi velünk bűnösökkel, Irgalmas Isten.
Dicsirteffel szent háromság: Egy örök Isten.

H h 2

Alius.

ALIVS-VERSICVLVS.

MEnnyetek el békefleggel Vr Istennek áldottal.
Mindenkoron dicsirjete az ti szent Atyátokat.
Hála légyen az Istennek, ki minket érde.
munk nélkül, fiaivá mind fogadott, csak az ő jóvóltából.

HYMNVS.

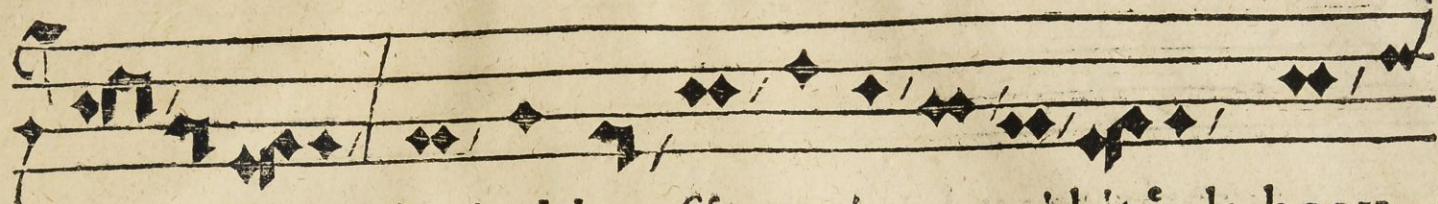
 Hidvőfleges áldozat, ki megh nyitád, meny-

ország kapuját, el vevéd Istennek haragját, az örök

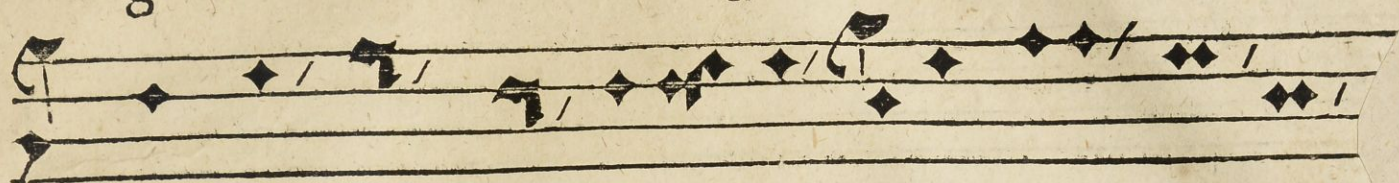
halálnak hatalmát. Vrunck Iesus kerezt fán megh

halá, drága szent vére ott ki omla lón idvőflegünk-

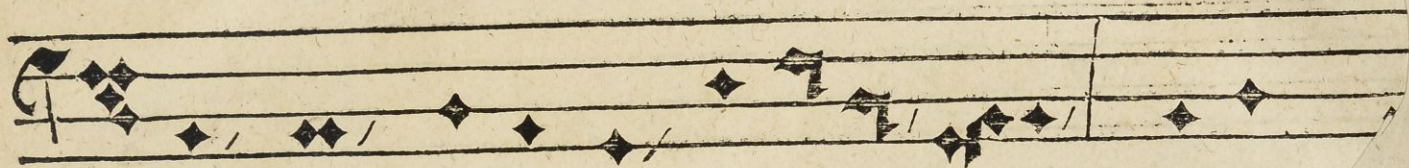
nek árra, mi bűnűnkéből meg

meg tisztita. Csak ebben fűg azért az. mi hitünk, hogy

Christus megh holt érettünk, idvősseget nyert mi-

nékünk, mert kedvéért kedvesse lóttünk. Bizony-

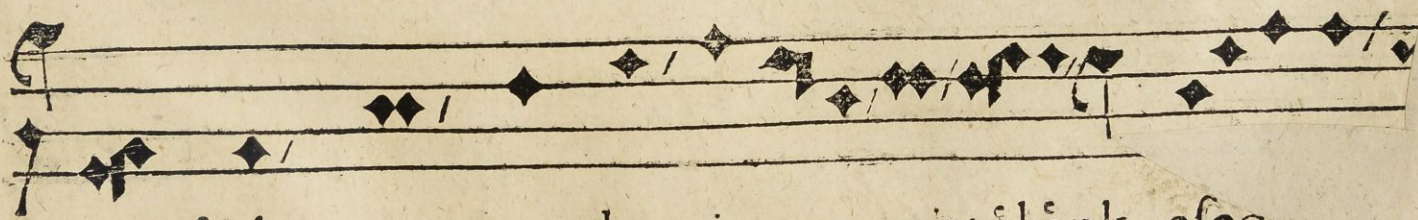
ságot vallást erről tészünk, szent testének jegyét ha

eszsűk, és szent vérének jegyét iszsűk, szent halá-

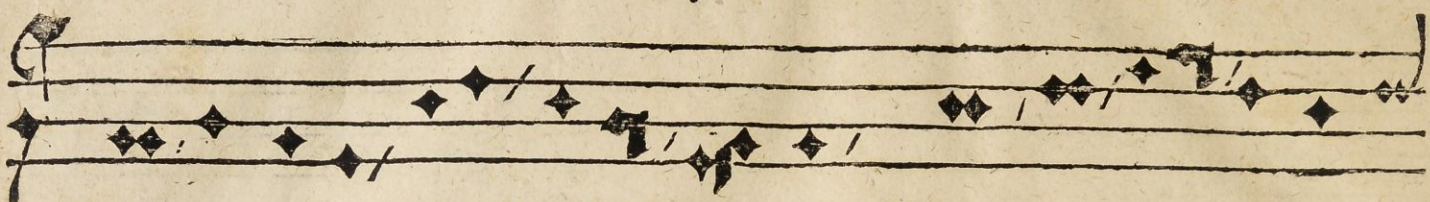
láról emlékezünk. Hitünkkel kel Christus testét

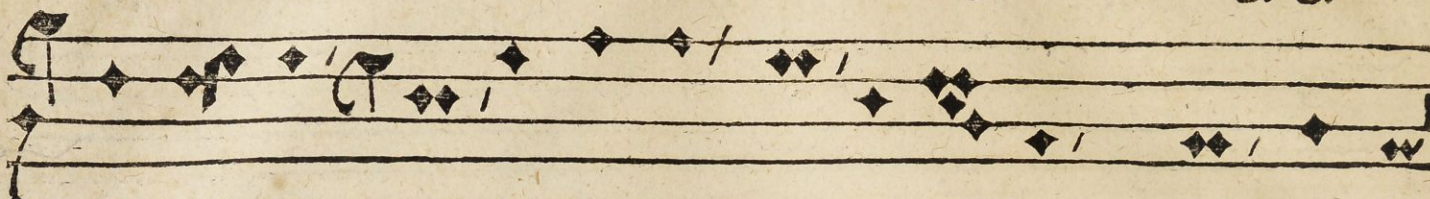
ennünk, mert menybe vitetett mi tólunk, escaez.

ott érettünk, valakik az ő nevében bizünk.

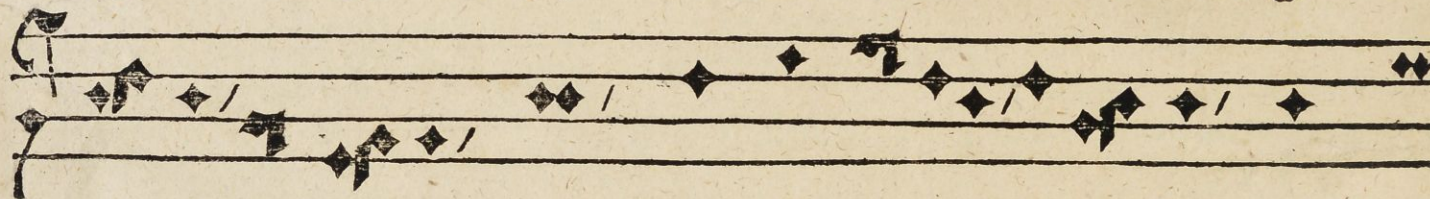
Ez vacsorát azért hadta nekünk, hogy ő véle egygye-

fülhessünk, és lelkünkben ne rettegjünk, mert ke-

gyelmet nyert Attyátul nekünk. Iámborfágot

azért kövessünk, hogy Christus tagjai lehessünk, gyű-

lölseget el távoztassunk, atyafiúi szeretetben éllyünk,

de magunkat megh próbállyuk, új életre mi igye-

kezzünk, hitetlenséget el távoztassunk.

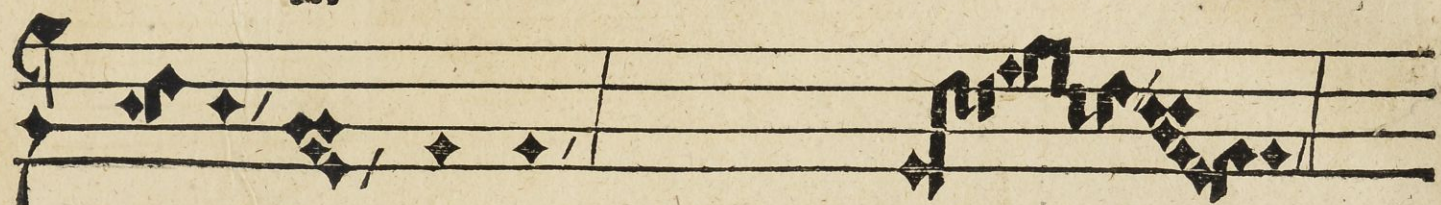
Hálát
adunk

adunk te-néked Vr Isten, hogy minket olly igen sze-

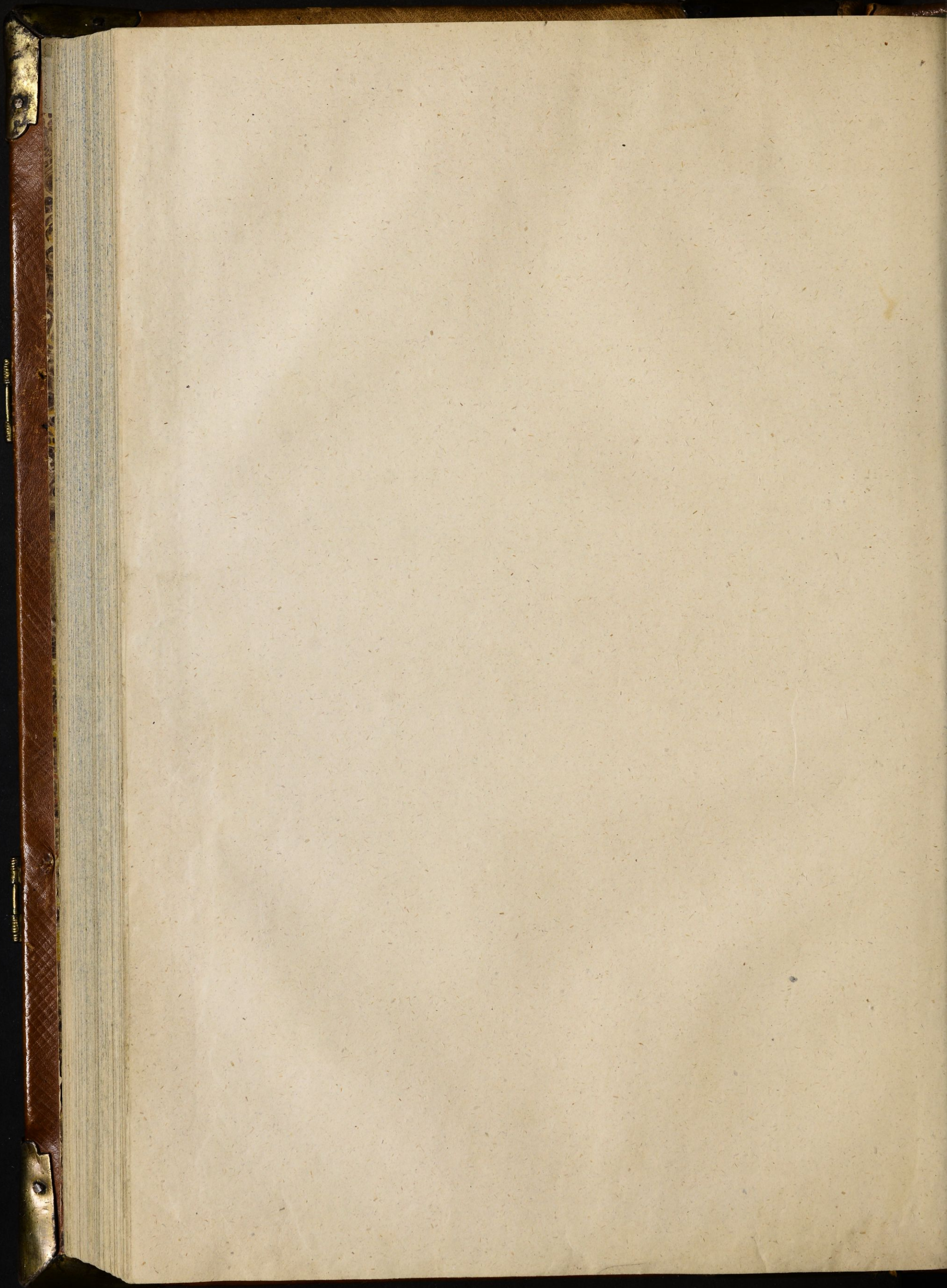

rettél, hogy szent Fiadnak nem kedveztél, veszede-

lemtől meg mentél.

Vgy légyen.

INCIPIUNT
LAMENTATIONES
IEREMIE PROPHETÆ.
PRIMA PRIMI DIEI.

Inek utánna Sidófág Babylioniának fog-

ságában viteték, és Ierusalem el hagyaték, Ieremias

Propheta le üle sirván, és Ierusalem városának ször-

nyű pusztulásán szomorkodván, keserves szível ezt

mondá.

ALLE

Miképpen áll pusztán

csak önnön maga az Város, ki annak

pel, vala tellyes. Tétetek ugy-mint özvegyé, po-

gány népeknek Aszszonyá: Tartományoknak Fe

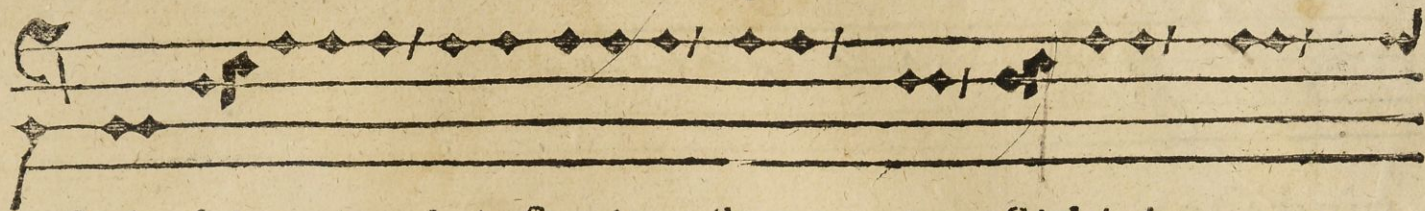
delme, tétetek adó fizetővé. BETH. Szű

telen való firást téfzen étzaka, és az ő könyhul

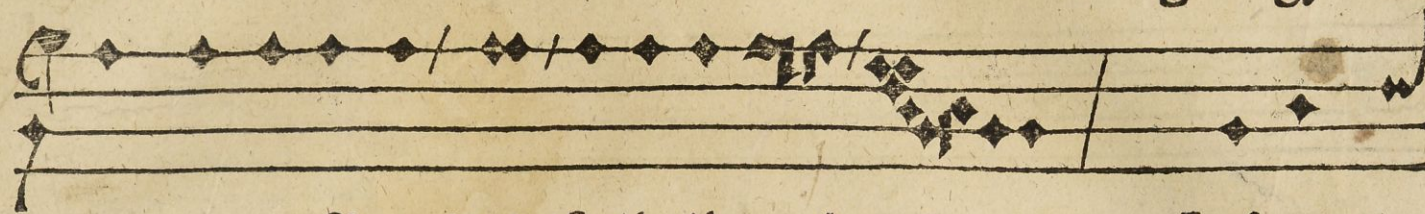
fi az ő orczáján el le futnak. Nincsen néki mi

den ő barati közzül ki őtet meg vigasztalna. Mi

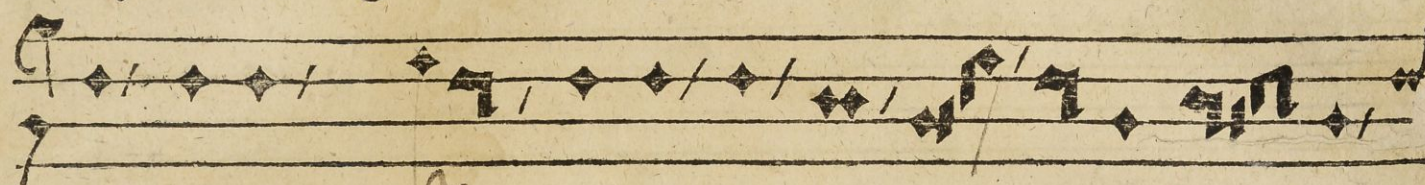
, és ő néki lőnek elle

Számkivetésre kényszeríteték menni az Sidóság, nagy

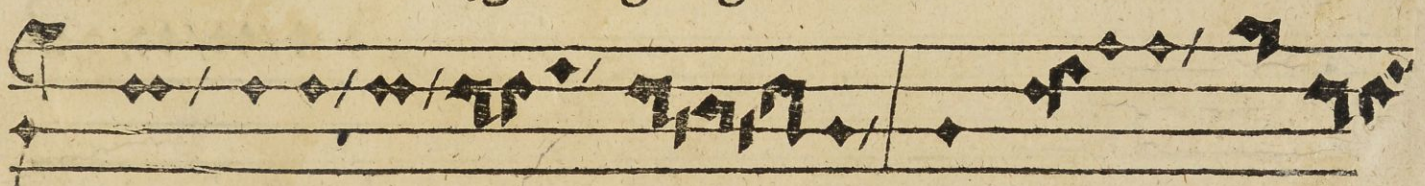
nyomoruságnak és szolgálatnak miatta. Lako-

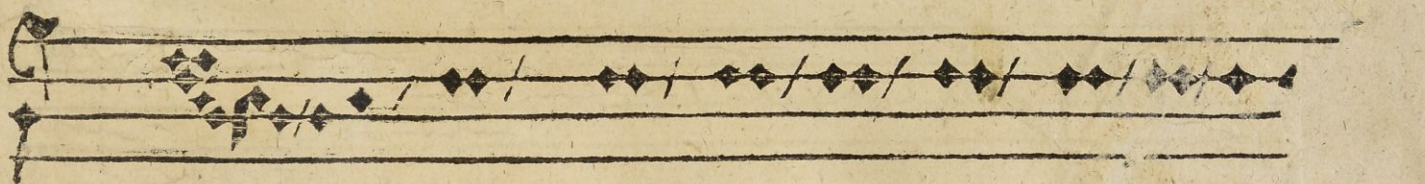
zik pogány népek között és nem lel nyugodalmát:

Minden ellensége meg fogák őtet, nem különben

mint erős és szoros utákon. Ierusalem Ieru-

falem, mire hogy még sem tér sz meg az te Vra

hoz Istenedhez.

DALI

SEC

Sij k utai

Li 2

A fragment of a musical manuscript on aged, yellowed paper. It features two horizontal staves. The top staff contains several diamond-shaped notes, some of which are connected by horizontal lines. A vertical bar line is positioned in the middle of the fragment, separating the two staves. The paper shows signs of wear, including creases and discoloration.

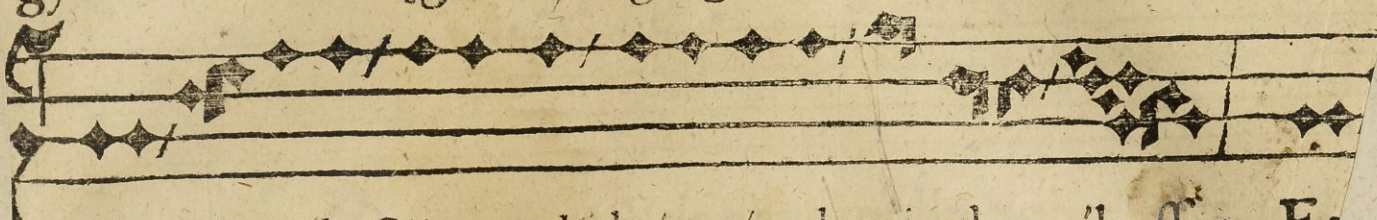
A musical score on two staves. The notation consists of diamond-shaped notes and vertical stems, some with flags, arranged in a sequence across the staves. The paper is aged and slightly discolored.

A decorative border featuring a repeating pattern of black diamonds and vertical lines on a light background, framed by dark horizontal lines.

[illegible]

gyermeki ellenségi előtt fogságra vitetének. VAVV.

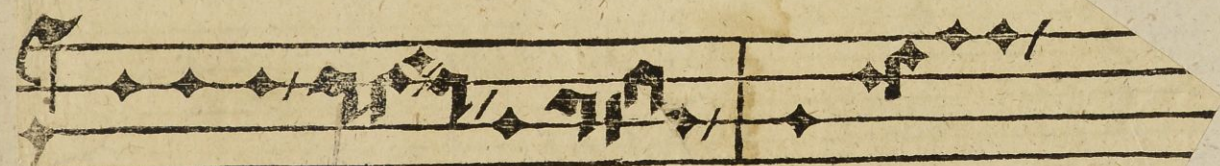
El véteték Sijonnak leányától minden ékeség. Es

az ő Fejedelmi hasonlatosok lőnek, éledelt nem t

láló szarvasokhoz. Mert minden erő ne

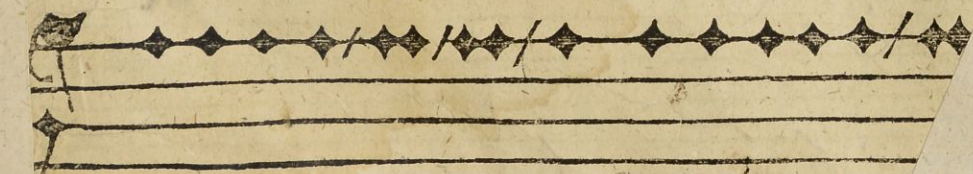

ellenség előtt el menének. Ierusalem &c

TERTIA
primi diei.

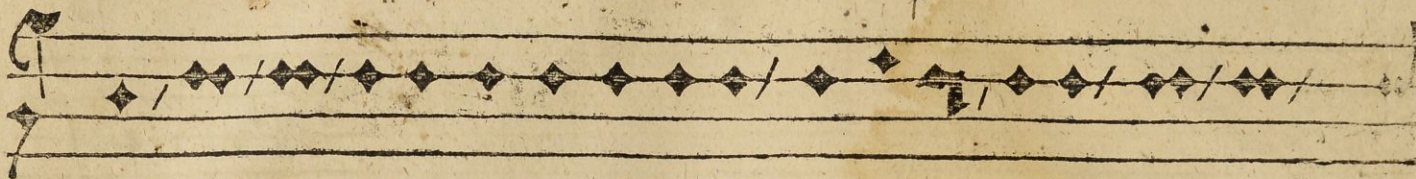
ZAAAIN. Me

moruságánál

gyönyörűségéről, kiből régtől fogván élt vala. Mi-

kor az ő népe ellenségeinek kezében esék, és nem

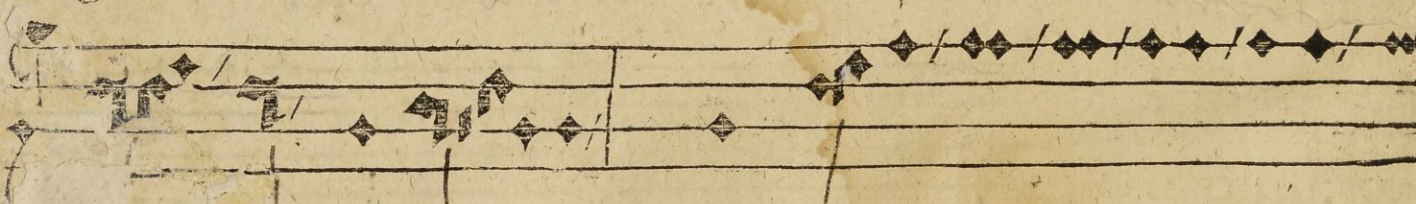
vala néki segítője. Láták őtet az ő ellenségei, és

meg neveték az ő nyugodalmának napját. HEEET.

Igen vétkezők Ierusalem Istennek ellene, annakokáért

lle meg nevetterék. Mindenek az kik őtet éléb

c vala szidalmazták mostan, mert láták az ő

önnem

Jeremiae Prophetæ.

önnen maga penig foházkodván, és sírván hátra té-

re. TEEETH. Az ő fertelmessége mindenek

nél nyilván vala, de még sem emlékezék meg jó-

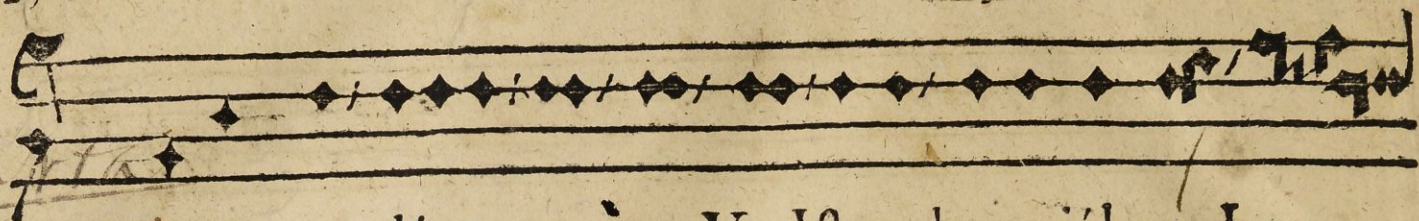
endő itiletiről. Azért meg gyaláztaték csuda-

en és nem lón néki vigasztalója: Tekintl

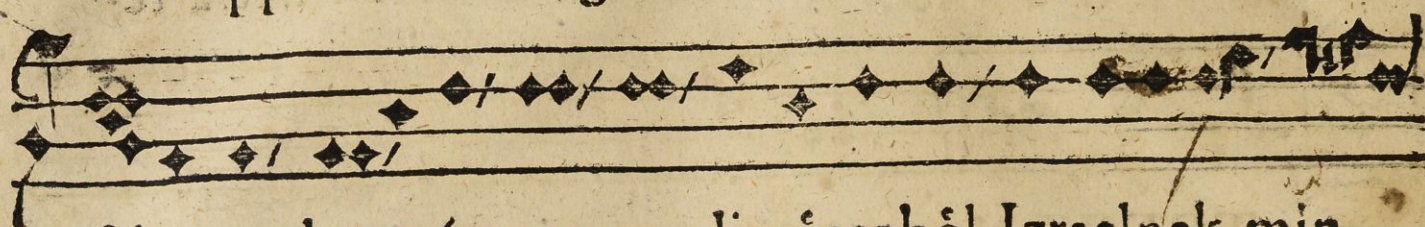
ram Isten az én nyomorúságomat, mert igen fel r

talaték r az én elmenégem.

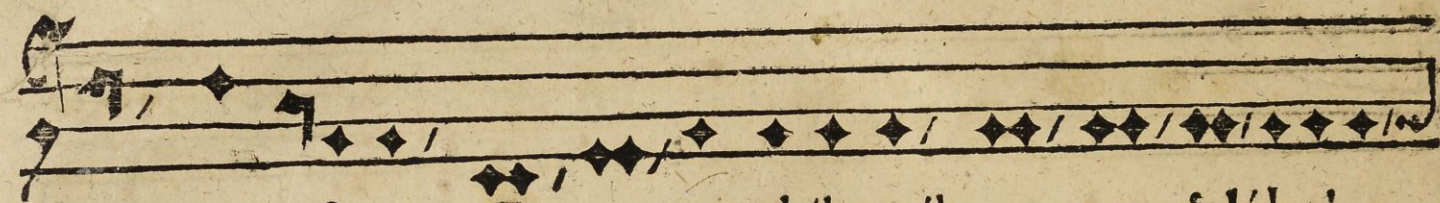
ma + li dieci.

Miképpen aláza meg az Vr Isten haragjában Ieru-

salem, le veté az nagy dicsőségből Izraelnek, min-

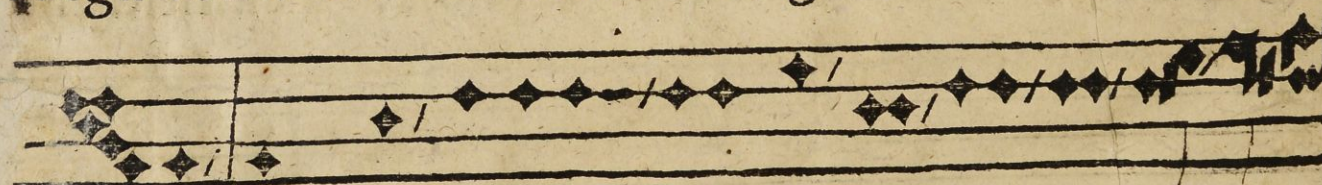
den ékességét; Es nem emlékezék meg az ő lábai-

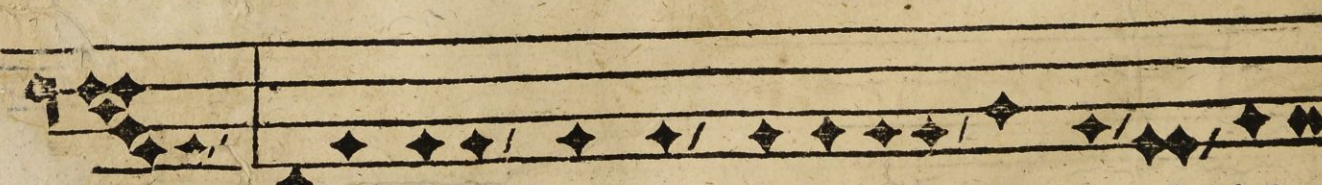
nak sármolyáról nagy haragjának idején. BEEETH.

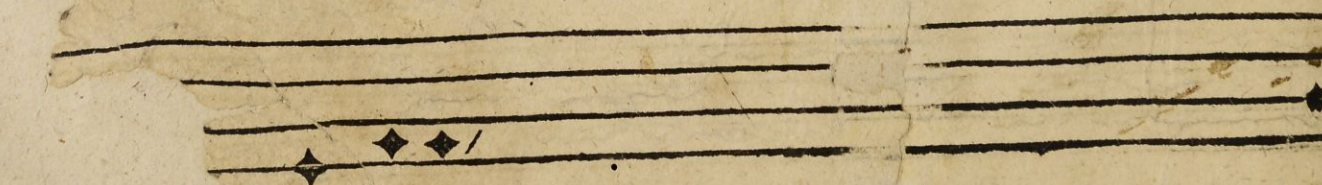
Megh rontá az Vr Isten Sidóságot, és nem kedve-

ze néki; Minden Sátorit Iacobnak le rontá az ő ha-

jában: Sidóságnak minden erősségét földre le há-

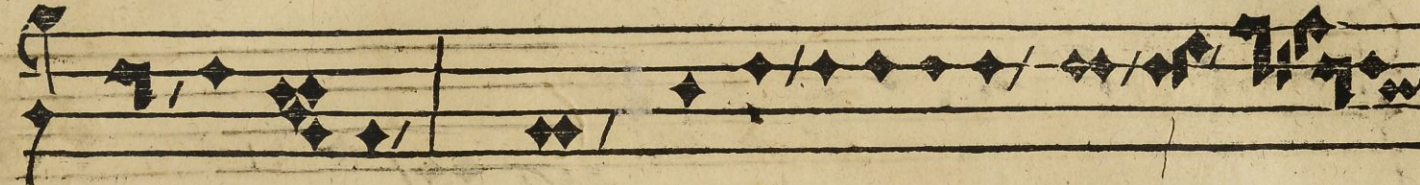
rutitá

az országot és az ő Fejedelmit.

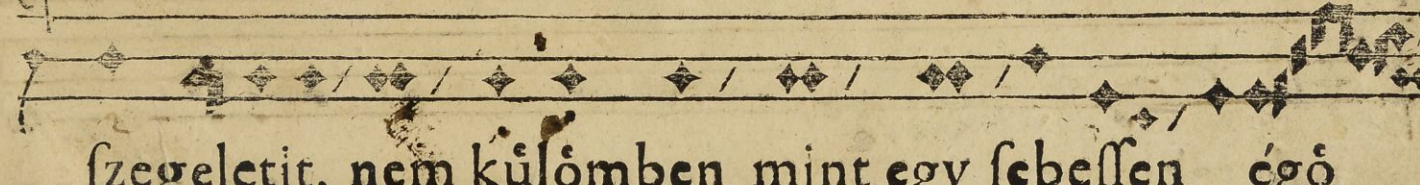
GIMMEL Le tőré haragjában Sidósagnak min-

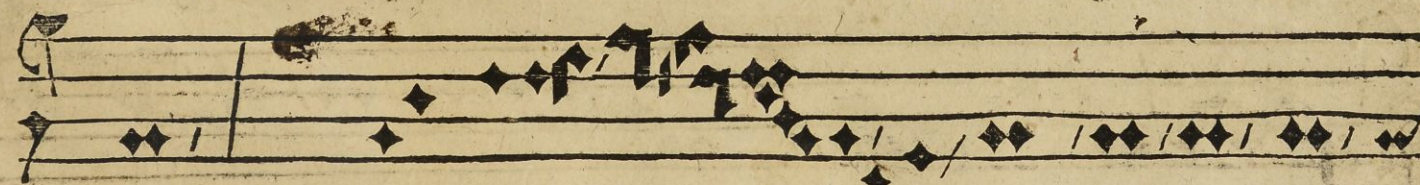
den hatalmát: Meg voná segítségét mint ő ellensé

gitól. És megh emészte Iacob országának minden

szegeletit, nem külömben mint egy sebesen égő

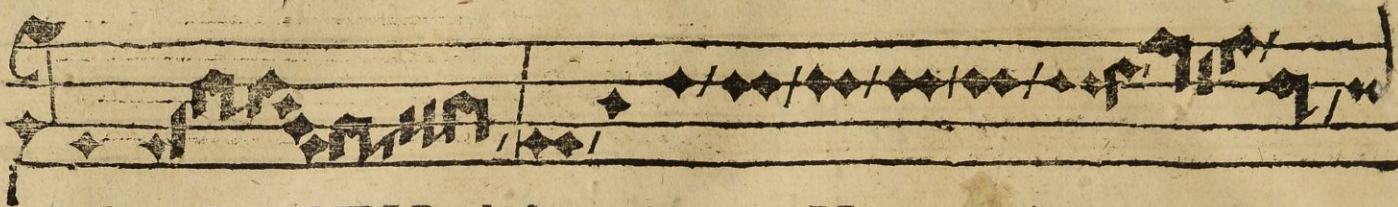
láng. Ierusalem Ierusalem, mire hogy még sem térsz

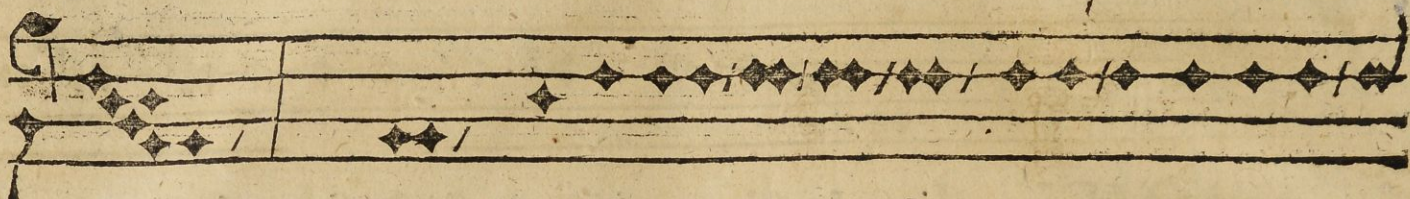
meg az te Vradhoz Istenedhez.

K k

DAL

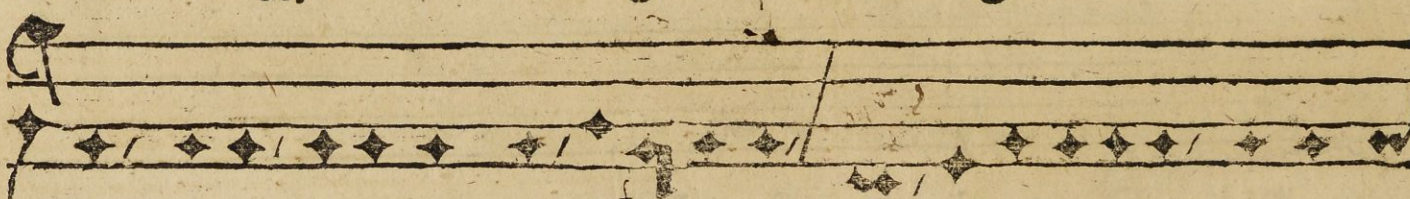
DALLETH Megvoná az Vr az ő ijet, mint egy

ellenfegh: Megh erősité az ő jób karját Ierusalem

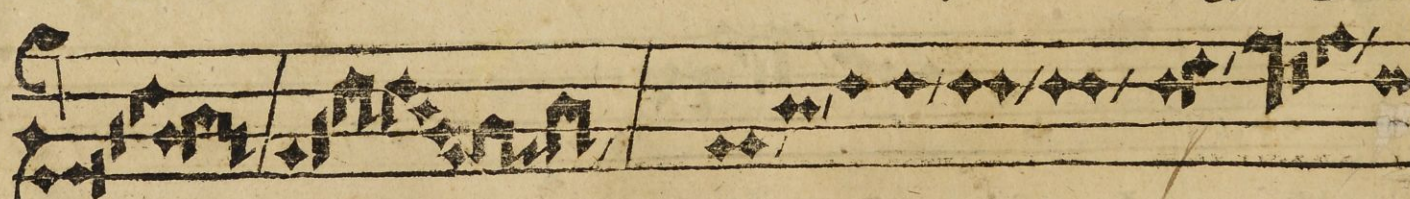
ellen ugy mint háborgató. Es meg öle mindene-

ket Sion leányának sátorában, kik kíváncatosok valá-

nak tekintetre, el ki önté az ő haragját, mint egy égő

tűzet. HEEETH. Az Vr Isten lön ugy mint egy

ellenfeg. Mert el pusztitá Sidóságot, és le tőre

minden palotáit.

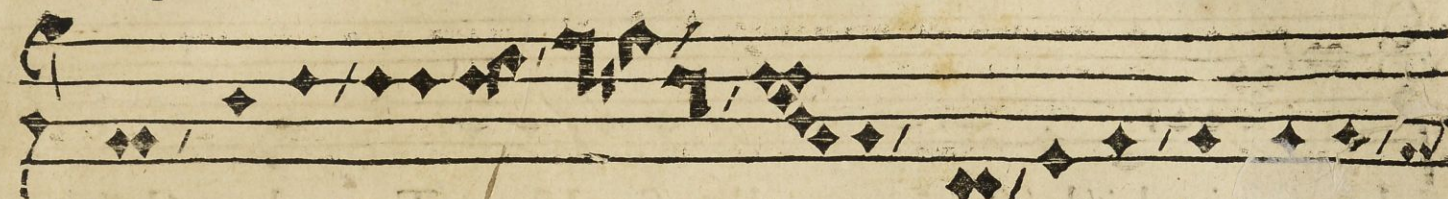
Es

El rontá minden erős kő falait, és meg sokasítá Israel

népének bánattyat és síralmát. V A A A V.

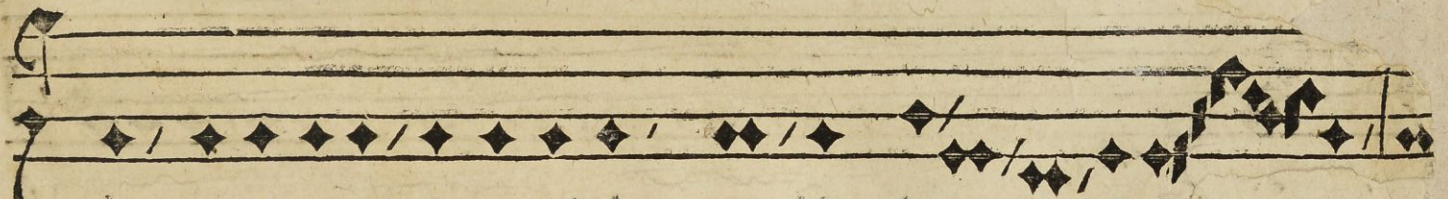
Le voná Sátorat mint egy kertet, el veszté hajlékát

mellybē lakik vala. El feletkezék az Vr Isten Sion.

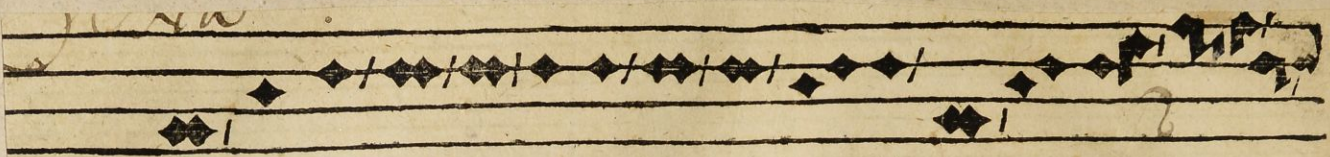
nak áldozattyárol és innepéről, meg átkozá bos

szu állásának haragjában az Királt és az Papokat.

Ierusalem Ierusalem, &c.

IN. Elhánia az Vr Isten az ő óltárát, megutálá az ő

emplomát, és adá ellenség kezébe, palotáinak erős

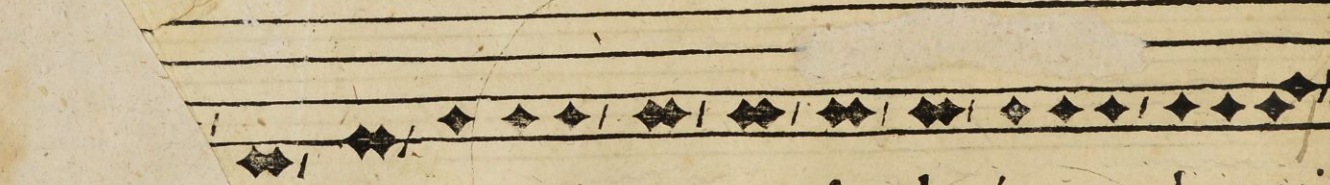
falait, kiáltást tön az ellenség Isten Templomába

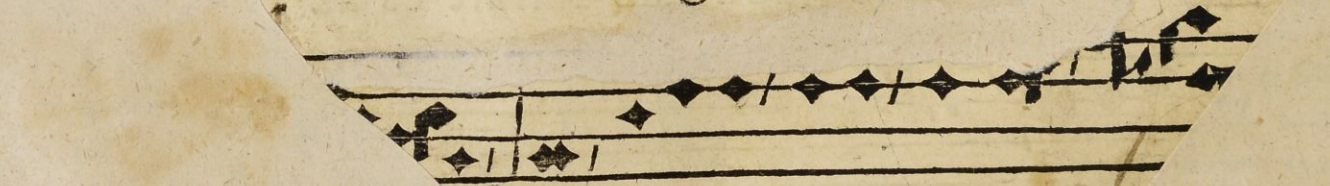
egy innep napon. HEETH. Gondolá

elő Isten, hogy el vesztene Jerusalemnnek minden

és nem téríté meg az ő el végezet akaratt

El töreték azért környű

Ieremiæ Prophetæ.

TEETH. Bé süllyedének az földbē Ierusalemnek

erős kapui. Es el tóretének minden erős zárja, a

Királyt, és az fejedelmeket el vivék az pogányok,

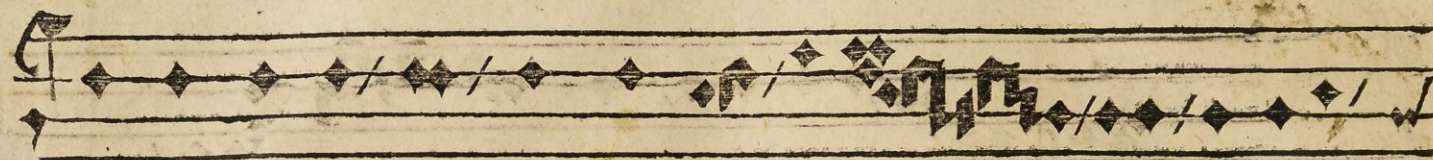
köze nincsen az Istennek törvénye, nincsen

Propheták kik Istenről jövendőt mondha

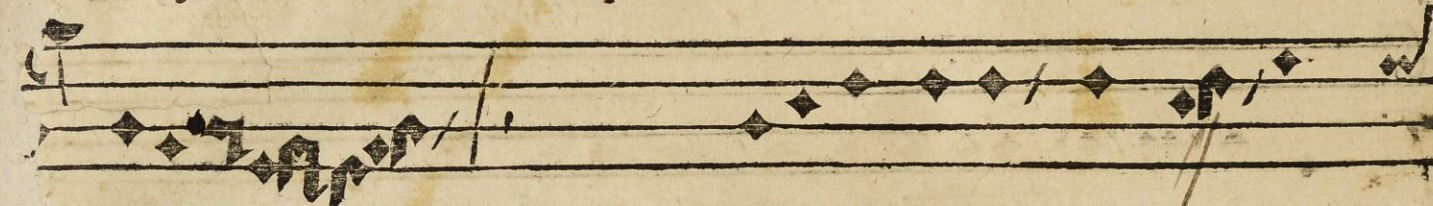
Ierusalem Ierusalem &c.

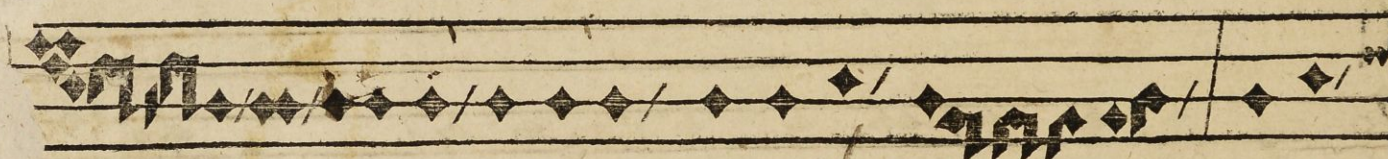
változott természet szerint való jó színében. Széllal

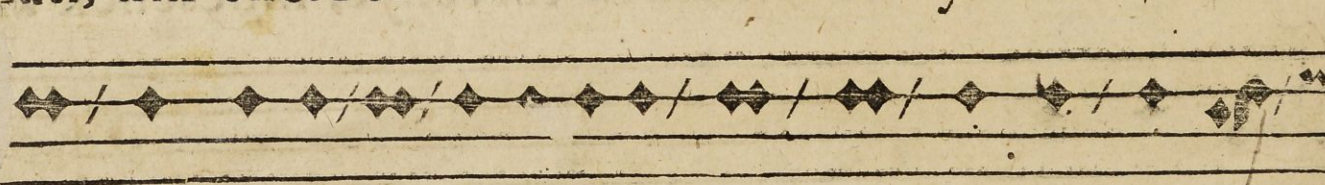
hányatának az Templomnak kővei, minden utzáknak

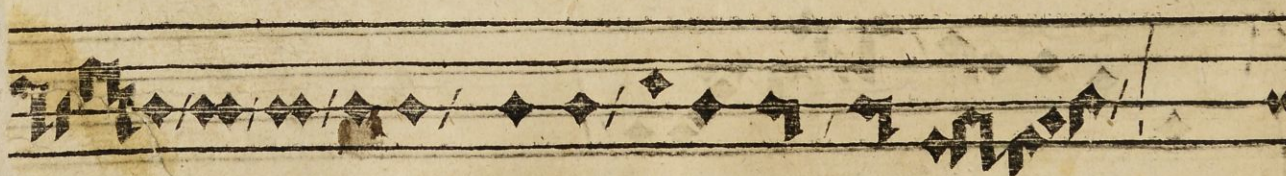
• platzira. BEETH. Ierusalemnek nemes mag-

zati, kik ékesbek valának éreztet aranyál. Imé

eny hirtelen el történek, mint egy földből csinált

lény, kit az fazék gyártó kezével készített.

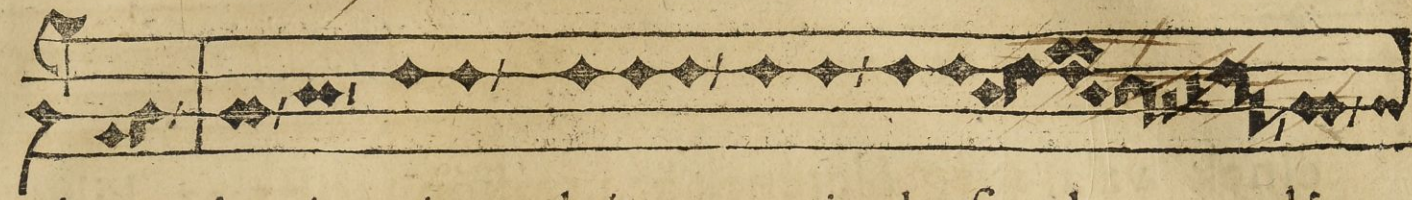

Megh az Sárkányok is

kl ve-

ki vetik az emléöiket, és szoptattyák az ő kőlykő-

ket, Az én népem leánya pedig hasonlatos lón,

az pusztábā lakozó kegyetlen Strucz madárhoz. Ie-

rusalem Ierusalem, &c.

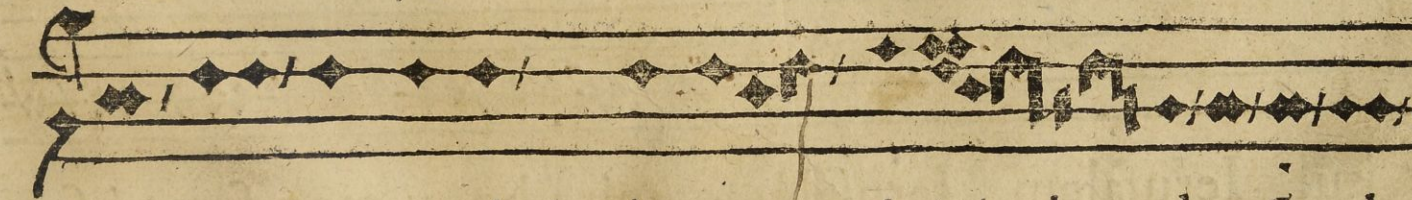
SECUNDA
Secundi diei.

DALLETH. Az szoptató gyermekeknek nyelvek

nagy szomjusággh miat ragadának inyekhez. Es

az apro gyermekek kenyeret kérének, de nē vala

ki ő nekik adna.

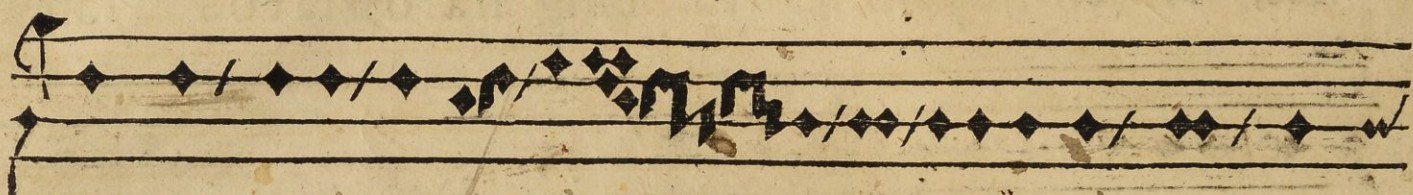
Heeeth.

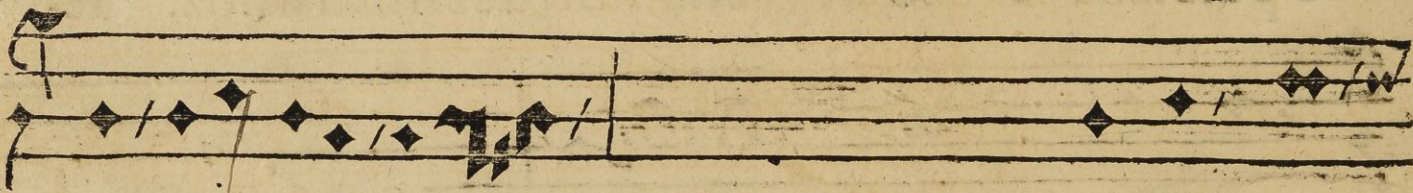
HEETH Kik annak előtte nagy gyönyörűségben

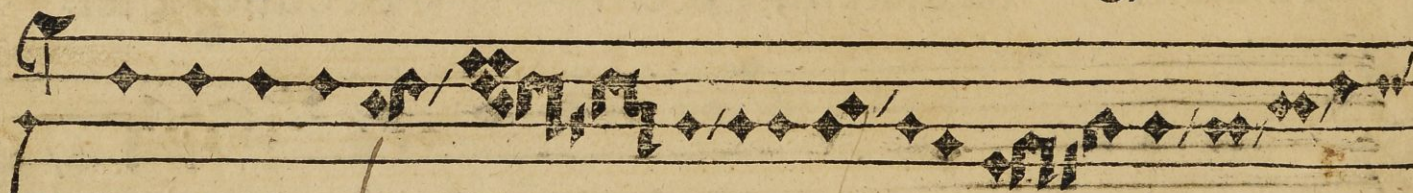
élnek vala, meg öletének az utzákon. Es az kik

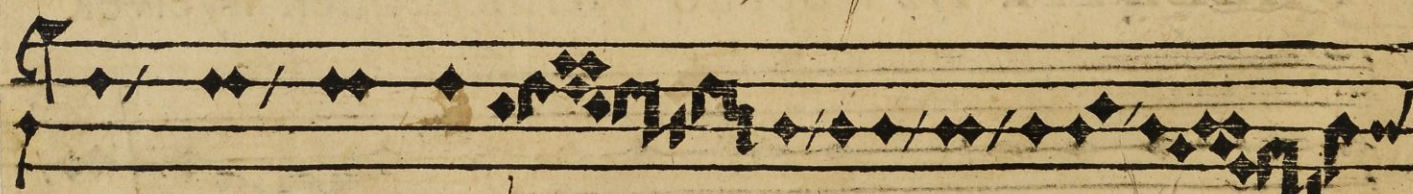
járnak vala, veres bársonban, az ganéjokat meg hal-

ván ölelgedtik vala. VAAV. Nagyob lön

Ierusalemnek vétke, Sodomának bűneinél ki el ve-

szé egy izémpillantásban, minden ez világi erő nél-

kül Ierusalem, Ierusalem, mire hogy meg sem tér sz

meg az te Vradhoz Istenedhez.

ORATIO

IEREMIÆ PROPHETÆ.

Eremias Prophetának imádsága Emlékez-

zél meg Vram Isten arról, mi történt legyen mi

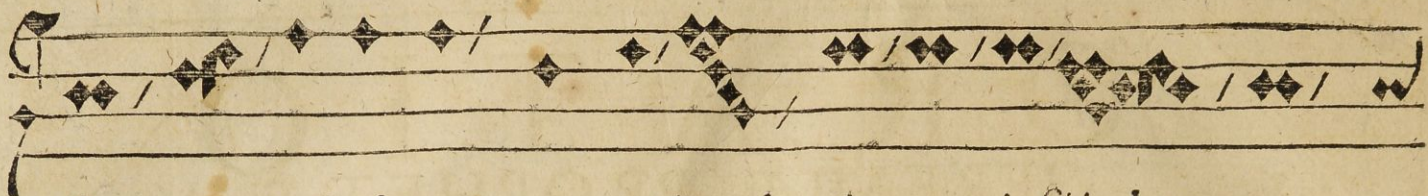
tunk: Nézzed és lásd megh az mi gyalázatunka

Az mi örökségünket idegenek birják, és az

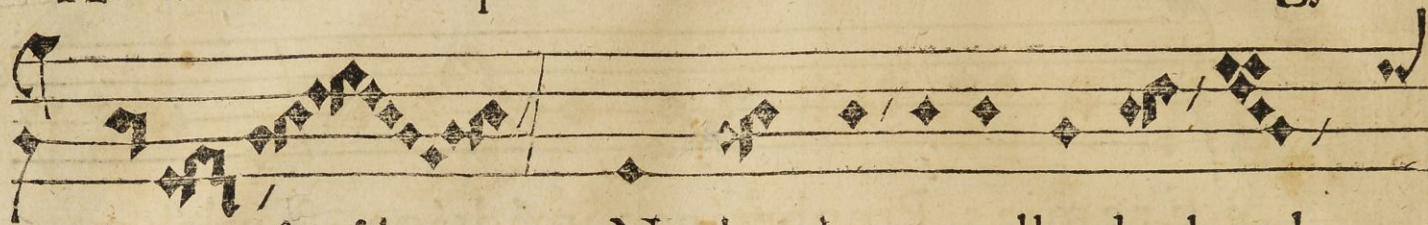
zunkban kívül valók uralkodnak: Arvakká n

tunk Atya nélkül, az mi Anyáink oll

zvegyek.

Az mi vizünket penzen ittuk, és az mi fáinkat nagy

árron vöttük.

Nyakunkon uralkodnak vala

meg fáradtaknak nem adatik vala nyugalom.

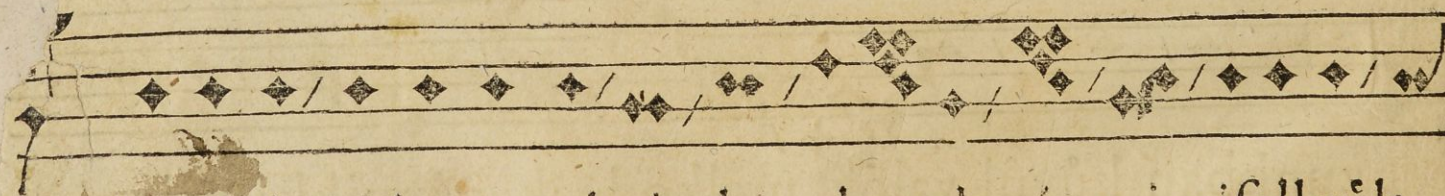

Ægyptombélieknek szolgálatot tóttunk, és az Assy.

riabélieknek hogy kenyeret ehetnénk.

Az mi

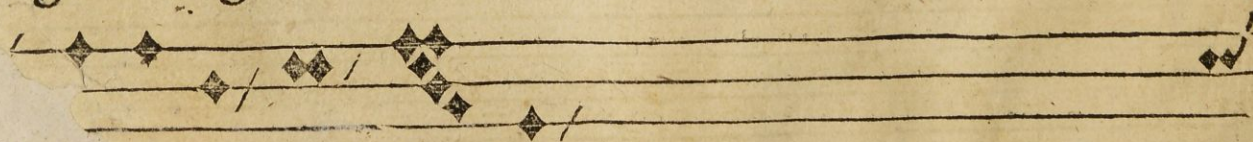

Atyáink vétkeztenek és el multanak, és mi visellyük

z ő gonosságoknak terhét.

Szolgaink hatal-

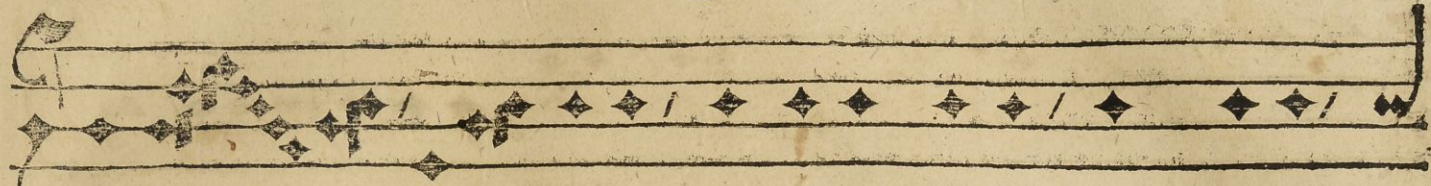

2

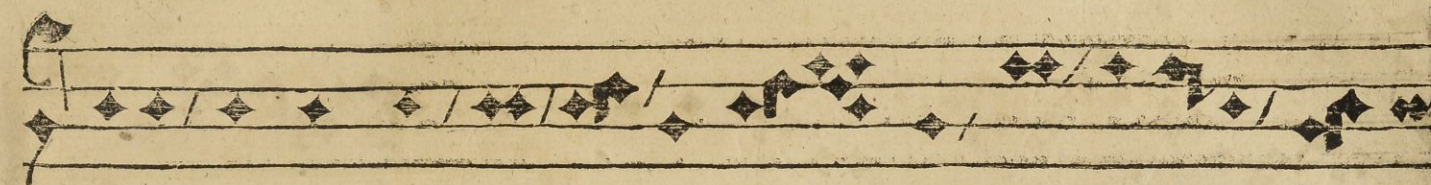
mi rajtunk.

és senki nincsen, ki meg szabaditana minket az ő

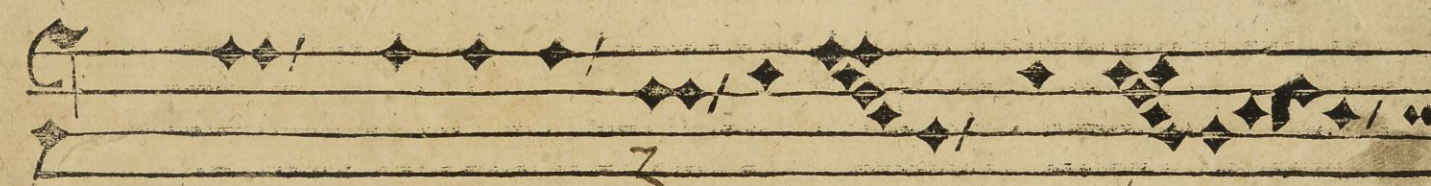
kezekből. Eletünknek veszedelmével hordozzuk

vala kezünkben az mi kenyérünket. az ellenség fegy-

vere előtt az kietlenben. Az mi bőrünk mint az

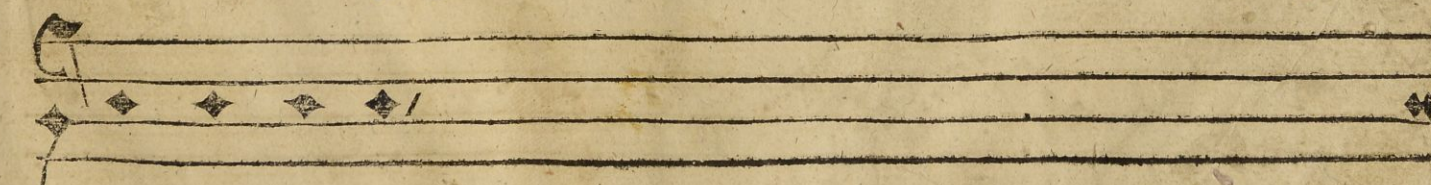
mész kemenc ze meg száradott, háboruságnak

és nagy éhségnek miatta. * Sidóságbéli Aszszonyi-

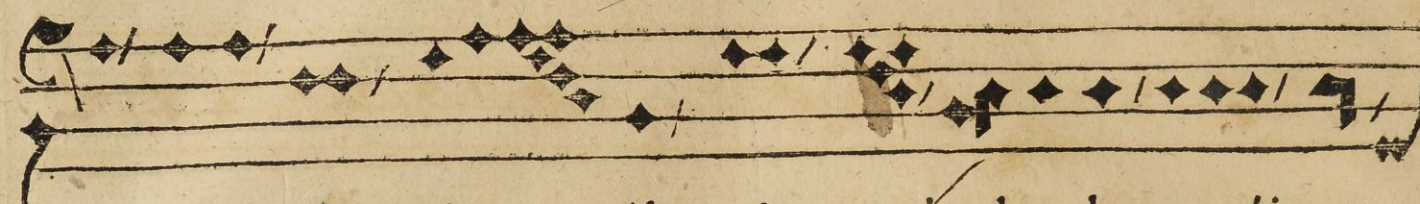
állatok meg gyaláztatának, és az szűzek meg

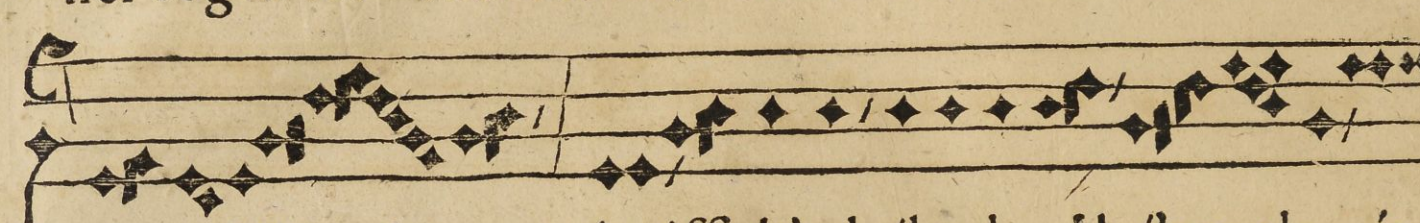

Iudának városában.

hymn Az Fejedelmeket kezek-

nél fogva fel akasztották, és az véneknek orczáit nem

bócsúllótték. * Az iffiakkal éktelenül éltenek, és

az gyermekek az fákon meg száradának. *hymn* Az vé-

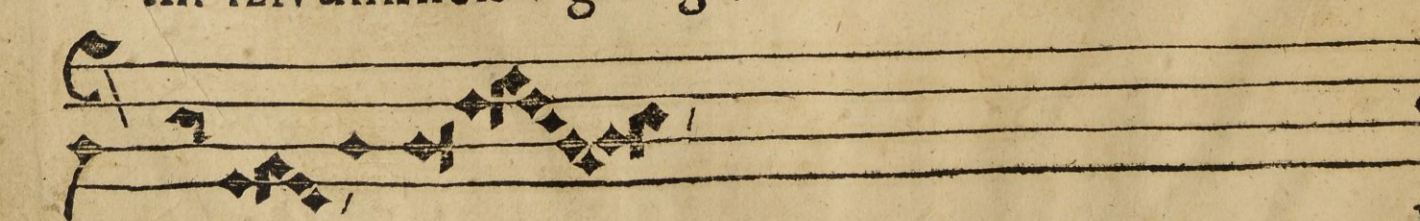
nek az kapukrol el fogytanak, és az leányzok örven-

dezőknek seregi közzül. * Meg szűnt immár az

mi szívünknek vigassága, és az mi éneklésünk sira-

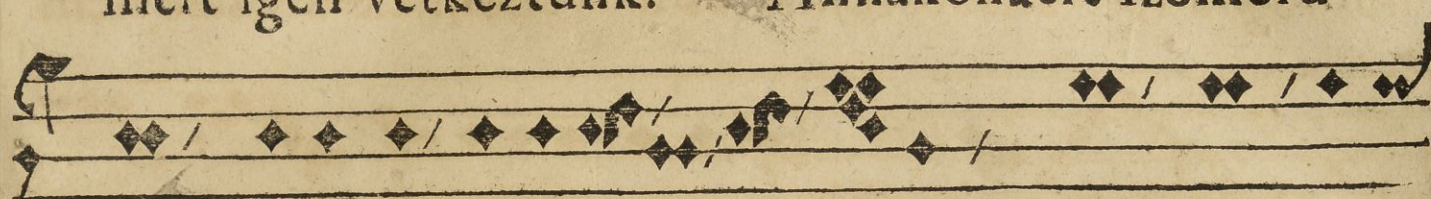
lomra fordula.

El esett az mi fejünknek koronája, jaj mi-nékünk

mert igen vétkeztünk. Annakokáért szomorú

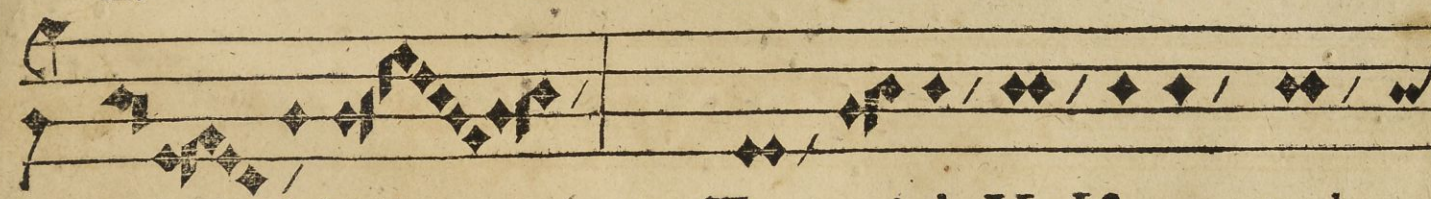
lón bánatnak miatta az mi szívünk, és megho-

mályosodának az mi szemeink. *Sigues* Az Sijonnak he-

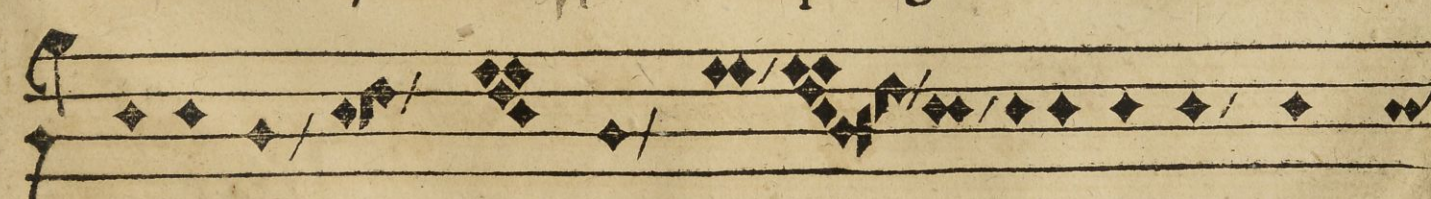

gyéiert, mivel hogy az el pulztult, ugy-annyira hogy

rokák lakják.

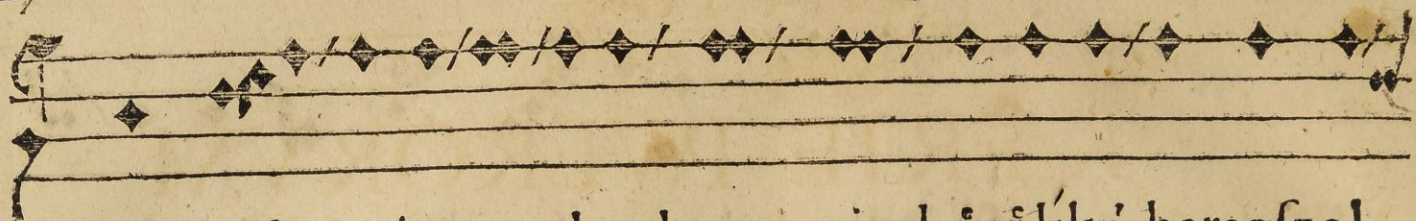
✱ Te penigh Vr Isten mind

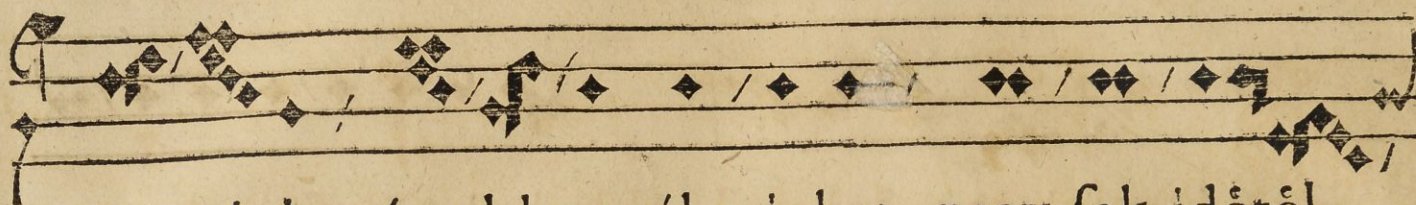
örökké meg maradsz, és az te birodalmad nem-

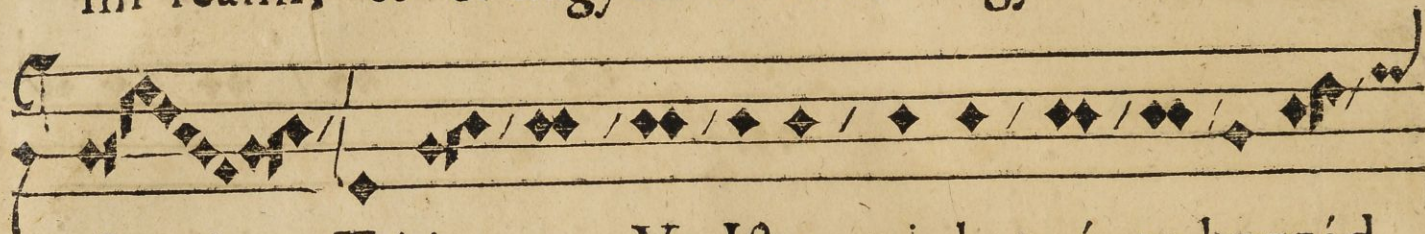
zetlegről nemzetsegre.

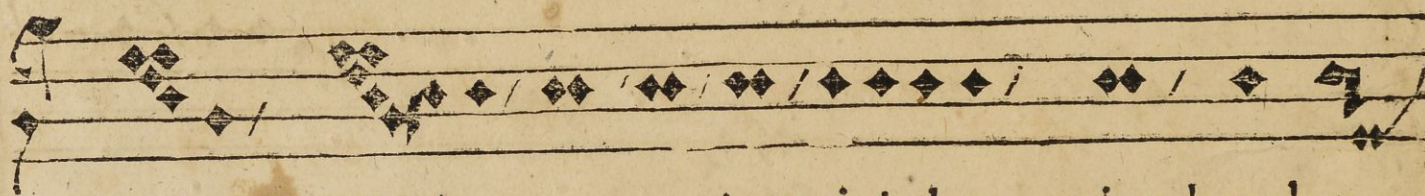
Supra Micsoda azért az oka, hogy mind örökké haragszol

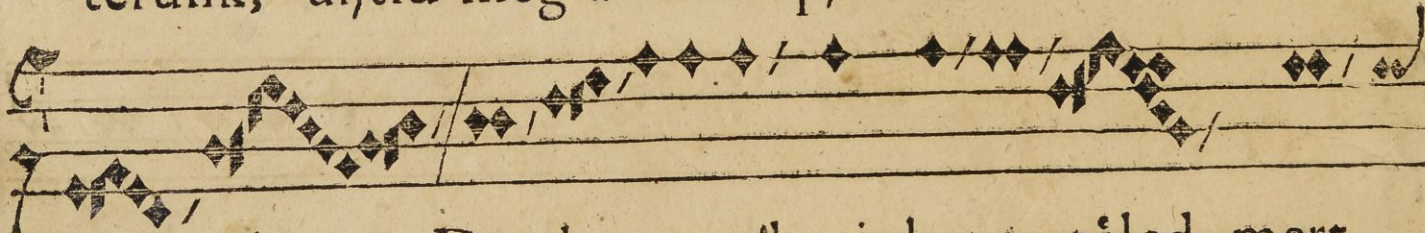
mi reánk, és el hagytál minket nagy sok időtől

fogván? Térits meg Vr Isten minket, és te hozzád

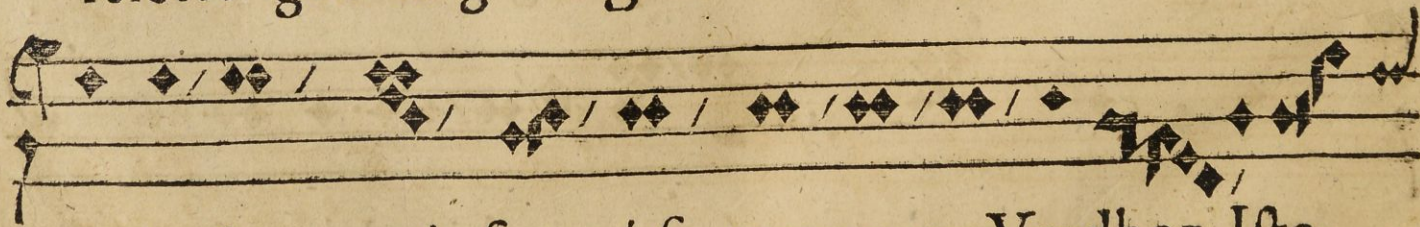
terünk, ujjtá meg az mi napjainkat, mint kezdet-

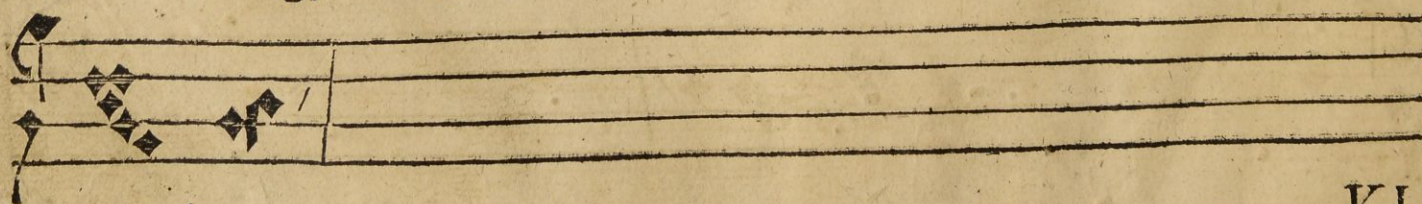
ben vala. De el vetettél minket te tőled, mert

felette igen meg haraguttál. Ierusalem Ierusalem

mire hogy még sem térsz meg az te Vradhoz Iste-

nedhez.

KI-

KYRIE PVERORVM

Rgalmazz nekünk Vr Isten. Christus irgal-

mazz minékünk. Vr Isten irgalmazz minékünk

Christus Vrunk engedelmes lól érettünk mind ha-

lálíglan. Irgalmazz nekünk. Ki jóvendóképpen

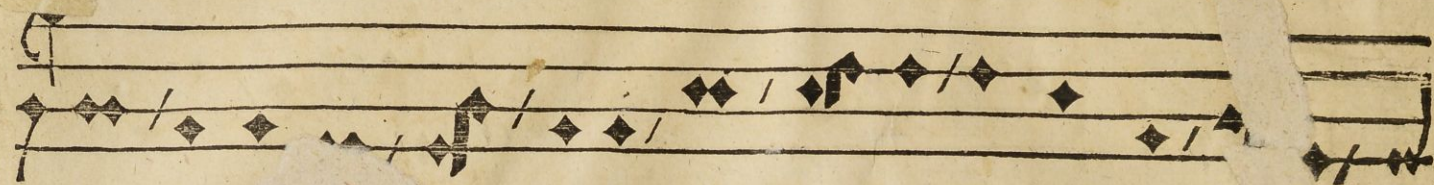
meg mondád, lélszek te halálod ô halál, Irgalmazz

nekünk. Ki el terjeztvén az keresztfán kezei

mind ez világot te

hozzád foglalád: Irgalmazz nekünk. A élet

az kereszti... hala, az pokol peniglen ott

megh romla. Irgalmazz nekünk. &c.

PASSIO

DOMINI NOSTRI

IESV CHRISTI

SECUNDVM

MATTHÆVM.

Z mi Vrunk Iesus Christusnak kén szeny-

vedését, ekképpen írta meg az szent Mathe Euan-

gelista.

Evangelista.

Az údöben mikoron el közel-

geter volna az Húsvétnek innepe napja, monda Iesus

az ő Tanítványinak.

IESVS.

Tudgyatoké hogy két napok

M m

el

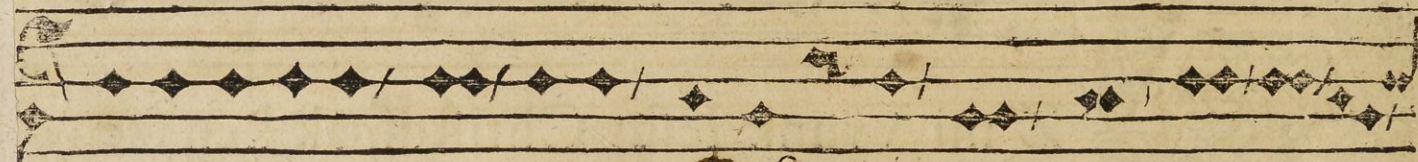
el mulván, Ægyptomból való ki szabadulásnak em-

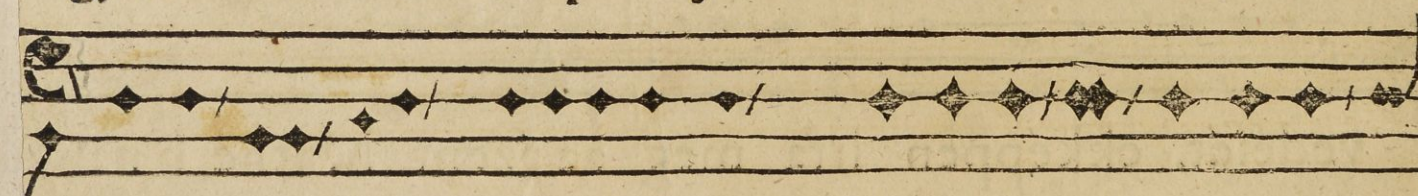
lekezetinek innepe leszzen, és az Embernek fia el á-

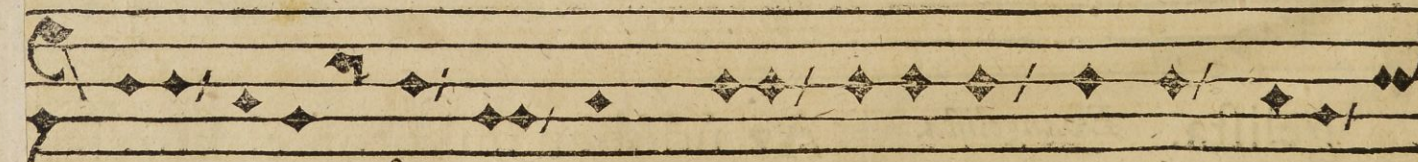
rultatik, hogy meg feszítteffek. *Evang.* Akkoron fel

gyülekezőnek az Papi Fejedelmek, és az fő fő Sidó-

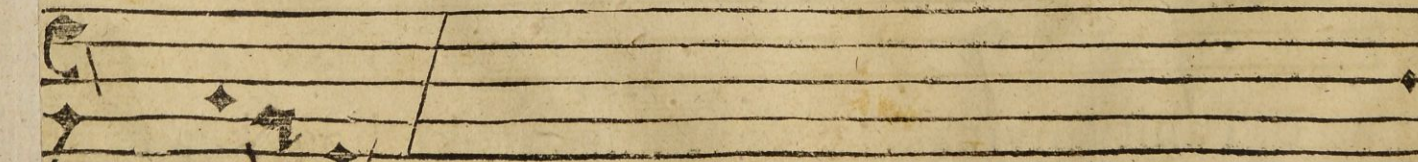
népek, az Papi Fejedelemnek házában, ki mondatik

vala Cajaphásnak; és tanácsot tartának Vrunk Iesus

ellen, hogy ötet csalárdfággal megh fognák és meg

ölnejek.

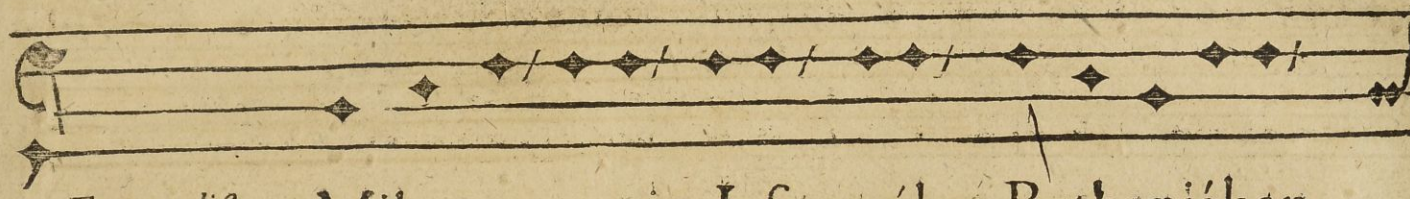
De ezt

De ezt mondgyák vala, *Iudei*, Ne ez innep napon,

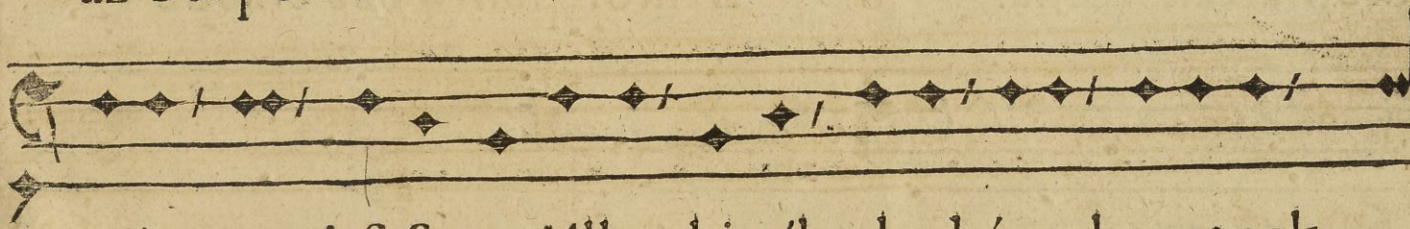
hogy valamiként támadás ne légyen az nép közöt.

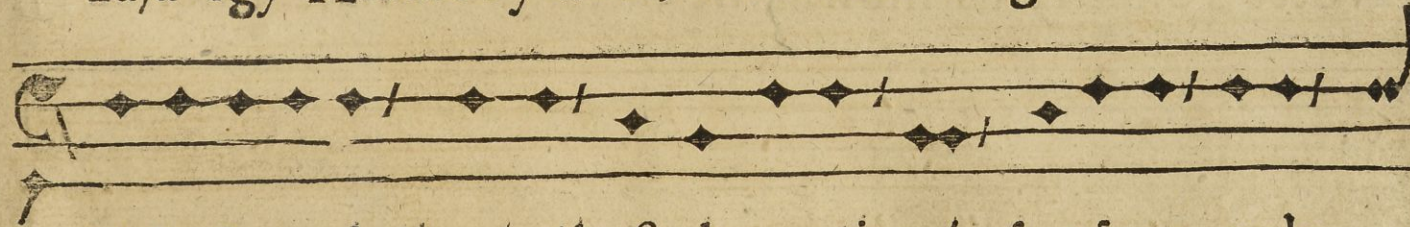
Evangelista. Mikoron penig Iesus vólna Bethaniában

az bél poklos Simon²nak házában. Ment vala ő hoz-

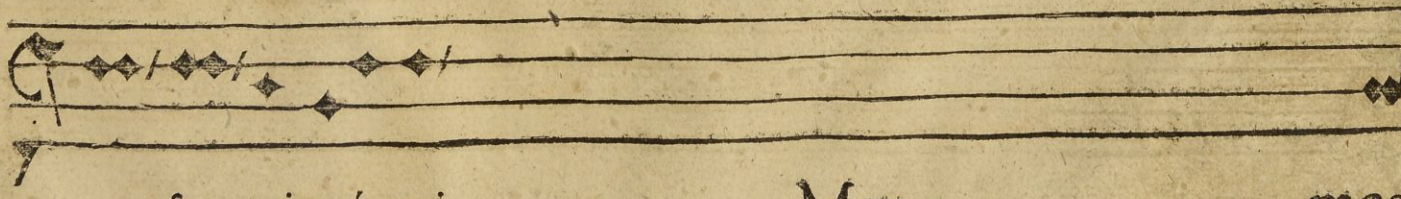
zája egy Aszszonyiállat, kinél vala drága kenetnek

Alabastromból csinált szelenczéje, és öntötte vala

az alztalhoz le űlt Iesusnak fejére. Azt látván penig

az ő tanítványi,

Mm 2

meg

meg haraguának, ezt mondván: *Discipuli.* De mire

való ez haszontalan vesztegetés? Mert el adhatták

vólna ez drága kenetet nagy árron, és a szegényeknek

oszthatták vólna. *Evangelista.* Mikor pedig ezt eszébe

vőtte vólna Iesus, monda nekik: *Iesus.* Miért nehez-

teltek ez aszszonyiállatra, mert jó cselekedetet töt

én velem? Mert szegények mindenkor léfznek ve-

letek: de

de én nem mindenkoron léfzek veletek. Mert hogy

ez aszszonyiállat/ez kenetet az én testemre önté, az

én temetlegemre tövé. Bizony mondom tinéktek,

valahólot hirdetendik/az Euangelium ez egész vi-

lagon, ez-is hirdettetni fog, az mit ez cselekedék

az ő emlékezetire. *Evang.* Akkoron el menvén

egy az tizenkét tanítványok közzül, az ki monda-

tik vala Iudás

M m 3

Ischa.

Isariotestnek, az Papi Fejedelmekhez, monda nekik:

Iudás. Mit akartok énnékem adni, és én ti-néktek

kezetekben adom ötöt? *Evangelista.* Eők pedig adá-

nak ő neki harmintz ezüst penzeket, Es az üdötöl

fogva, keres vala Iudás alkolmatosságot ráia, hogy ő-

tet el arulná. Az kováztalan pogácsáknak pedig in-

nepének első napján, iarulának Iesushoz az ő Tanítvá-

nvi, ezt mondván:

Disci-

Discipuli. Hól akarod, hog^y meg készíttsúk tenékéd,

meg enned az Húsvéti bárányt? *Evang.* Eo penig

len monda nékik. *IESVS.* Eredgyetek el az város-

ban egy emberhez, és mondgyátok nékie: Az

Mester azt mondgya: Az én rendelt údóm közel

vagyon, te nálad eszem meg az Húsvéti bárányt az

én tanítványimmal. *Evangelista.* Es az Tanítványok

az szérinc

cselekedének, miként meg parancsolta vala ő nékik

Iesus, és el készíték az Húsvéti barányt. Mikoron

penig az este el jöt volna, le telepedék Iesus az ő ti-

zenkét tanítványival, és immár eddegelvén monda

nékik. *IESVS.* Bizony mondom tinéktek, hogy

eggyitek engemet el fog árulni. *Evang.* Es felette

igen meg szomorodván rajta az Tanítványok, kez-

dék eggyenként

ő né-

7
 ő neki mondani: *Discipuli* Avagy én vagyoké az Vram?

Evang. Eő pedig felelvén monda: *Iesus.* Az ki

én velem, az tálban márt az ő kezével, az a ki enge-

met el fog árulni. Iollech az Embernek fia az halál-

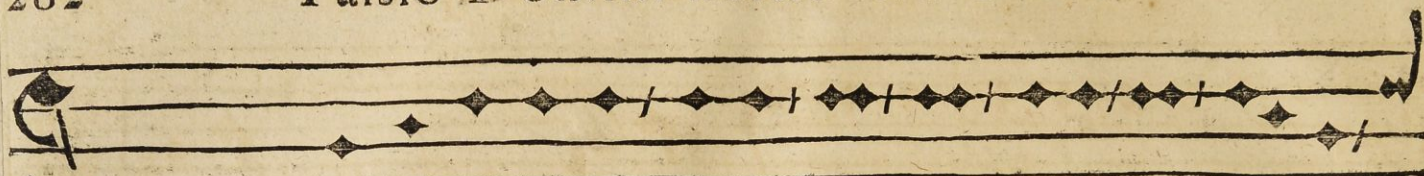
ra el megye ugya, a mint meg vagyó ő felöle írva.

f
 De jaj annak az embernek, az ki által az Embernek

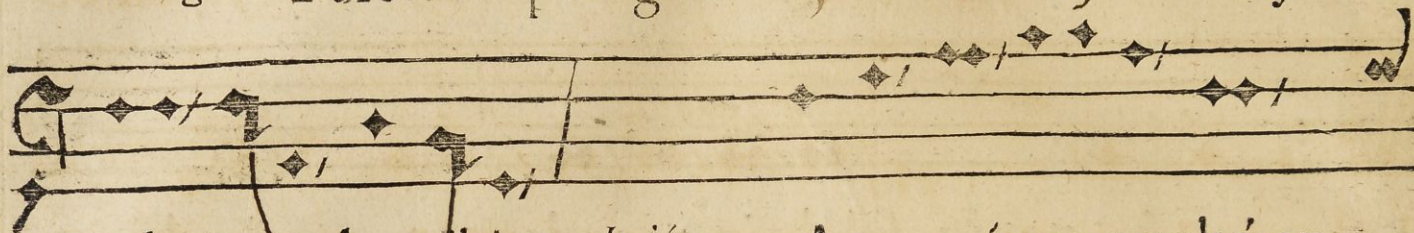
fia el árultatik. Iób löt volna annak az embernek

hogy ha nem született volna.

N

Evangel. Felelvén penig Iudás, az ki őtet, el árullya

vala, monda nékie. *Iudás.* Avagy én vagyoké az

Mester? *Evangelista.* Monda nékie Iesus: *Iesus.* Te

magad mondád. *Euang.* Mikoron penig immár

ennének, vővé Iesus az kenyeret, és meg áldá, és meg

tőré, és adá az ő Tanítványina. ezt mondván: *Iesus*

tek, és egyétek, ez ^{az} én testem. *Euang.* Es à po-

és hálákat adván, adá nekik mondván: *Iesus* Igyatok eb-

ből mindnyájan: mert ez az én új Testamentomi

vérem, mely fokakért ki öntatik, bűneiknek bocsánat-

tyokra. Mondom pedig ti néktek, hogy nem iszom

ez üdőtől fogván, ez szőlőtőnek gyümölcséből, mind

az napiglan, midőn ismét ujjat íjándom veletek, az

én Atyámnak országában. *Evang.* Es dicséretet éne-

kelvén, ki

menének az olaj fának hegyére. Akkoron monda

nékik Iesus. *Iesus.* Ti ez étzaka én bennem mind-

nyájan meg fogtok botráncozni, mert meg vagyon

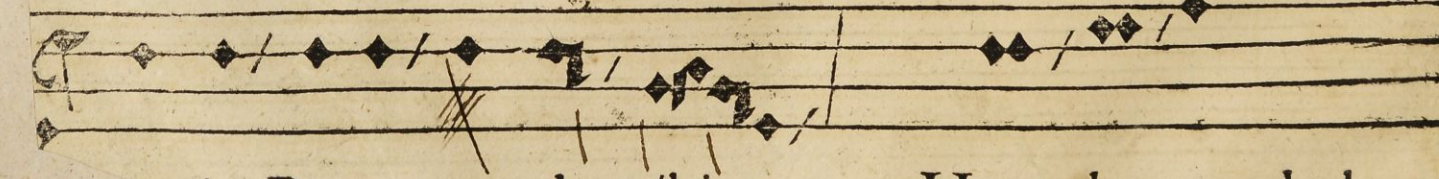
irva, meg verem az pásztort, és el szélednek az nyaj-

nak juhái: Minek utánna penig fel támadándok, e-

löttetek fogok menni Galilæában. *Euang.* Felelvén

io Peter monda nékie: *Petrus* Hogy ha egyebek

mind még botránkoznak-is, én soha meg nem bo-

tránkozom. *Euang.* Monda nékie Iesus: *Iesus* Bizony

mondom te néked, hogy ez étzaka minek előtte az

kakas meg szállalna, háromszor meg tagadsz ²enge-

met. *Euang.* Monda nékie Peter: *Petrus.* De ha együt ve-

led meg kelletik halnom-is, téged meg nem tagad-

lak. *Eua* . Hasonlóképpen mind az több

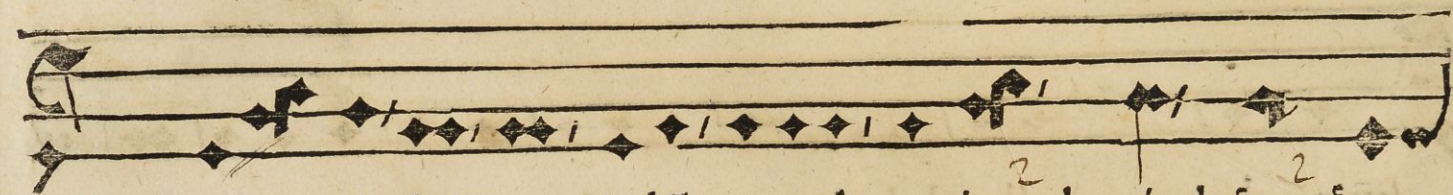
nyok-is mondának

Akkor on Iesus mene ő vélek az majorban, mely mon.

datik Getsemánénak, és monda az ő Tanítványinak.

Iesus Eüllyetek le itt, miglő amoda mégyek, és könyör-

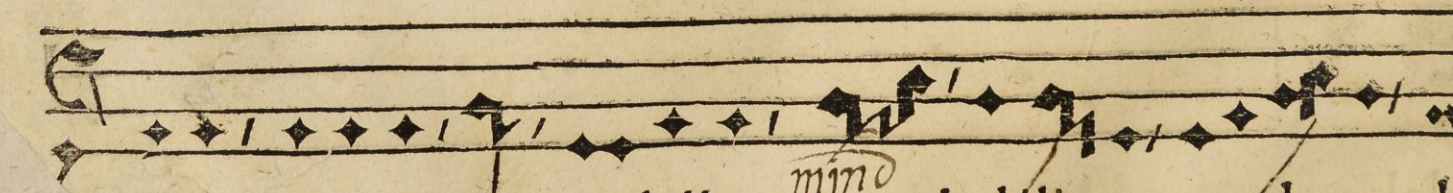
gők. *Euang.* Es melléje vevő Pétert, és az Zebedeus

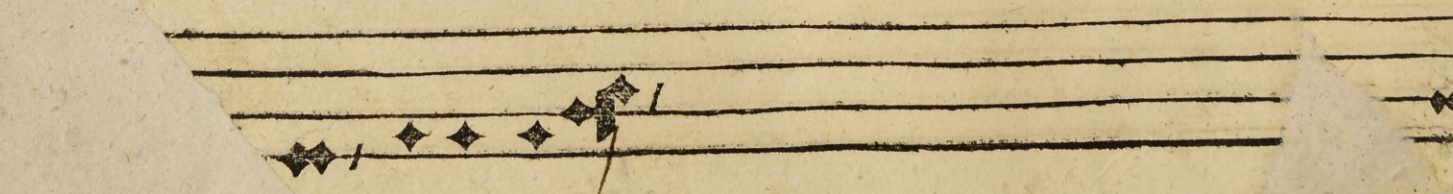
két fiait, kezde szomorkodni és felette igen győ.

tródni. Akkoron monda nekik Iesus. *Iesus.* Minden

felől szomoru az én lelkem, ^{*mind*} az halálig, maradgyatok

és vigyázzatok

én velem. *Euan.* Es egy kevéssé előb menyén, artzra

borula, könyörögvén és mondván: *Iesus.* Oh én A-

tyám, ha lehetséges mullék el én tőlem ez pohár,

mind az által nem úgy légyen á mint én akaró, ha-

nem az mint te akarod. *Euang.* Akkoron ^{men} ~~jöve~~ az ta-

nitványokhoz, és találá őket aluva, és monda Petérnek

Igy nem vigyázhattatok-é csak egy

Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetben

ne jussatok. Mert az lélek kész ugyan, de az test

igen erőtelen. *Evang.* Ismét másodszor-is el mene, és

könyörge mondvá: *Iesus.* Oh én édes Anyá, ha el

nem mulhatik én tőlem ez pohár, hogy meg ne in-

nám ezt, legyen az ²te akarátod. *Ev.* Es mikor vissza

vólna, találá őket ismét aluva, mert az ő szemeik

meg

nehe-

nehezítetttenek vala. Es el hagyván őket, ismét el

mene, és könyörge hármadszor-is, azon beszéddel

szólván. *Euang.* Akkoron mene az ő Tanítványihoz,

és monda nekik. *Iesus.* Aludgyatok immár, és nyu-

godgyatok. Imé el közeli ett az ora, és az em-

bernek Fia adattatik az bűnösöknek kezekben.

Kellyetek fel, mennünk el; imé el érkezet az ki

engemet el ad. *Euang.* Es midőn ő még ezeken

daná, imé Iudás egy az tizenkét, Tanítványok köz-

zúl el jöve, és ő véle nagy sok sereg, fegyverekkel,

és dorongokkal, küldetvén az fő Papoktól és az nép-

nek véneitől. Iudás pedig az ki őtet kézben adan-

dó vala, jegyet adott nekik mondván Iudás. Az

én meg csokolándok, az a Chorus fogjátok meg

et. *Evang.* Annakokáért mihelyt a Choruszhoz jutta ottan

Iudás. Egészleggel Meste

Euan:

Evang. Es meg csokolá ötet. Iesus penig monda néki:

Iesus. Barátom de mire jöttél. *Evang.* Akkoron járulának,

és kezeket az Iesusra veték, és ötet még fogák. Es

imé egy azok között a kik Iessal valának, ki nyújtván

kezét, ki voná az ő fegyverét, és csapván az fő Papnak

szolgájához, el vágá az egyik fülét. Akkoron monda né-

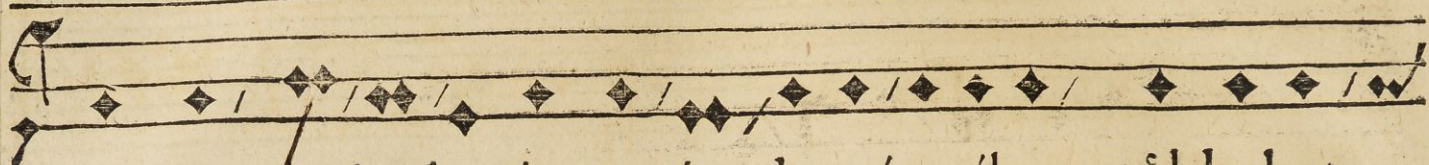
ki Iesus: *Iesus.* Fordítsd vissza a te fegyveredet az ő h-

lyében, mert valakik fegyvert fognak, f-

170
103

vesznek el. Avagy véledé, hogy én most nem kér-

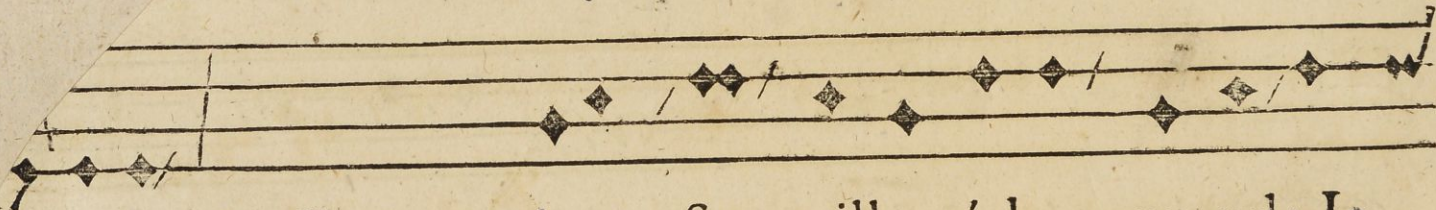
hetnem az én Atyámat, és adna énnékem többeket

tizenkét Legio Angyaloknál? Dé mi módon telnének

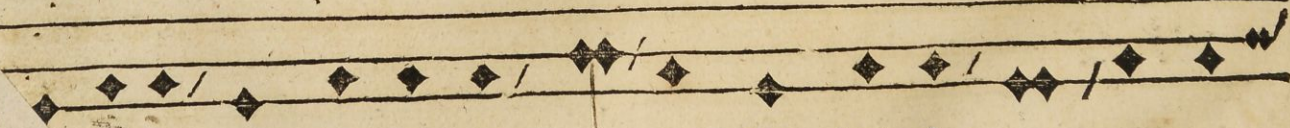
az irások, az mellyek szérint ezeknek így kel len-

niek. *Evang.* Azon szempillantásban, monda Ie-

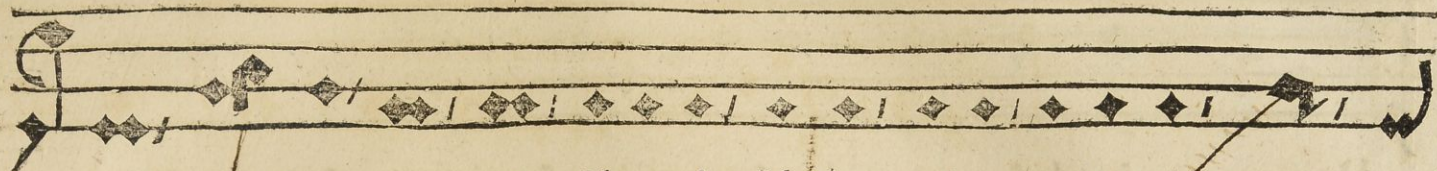

sus a seregnek: *Iesus.* Így jötteteké ki én reám mint

orfa, fegyverekkel és fustéllyokkal, hogy enge-

ok.

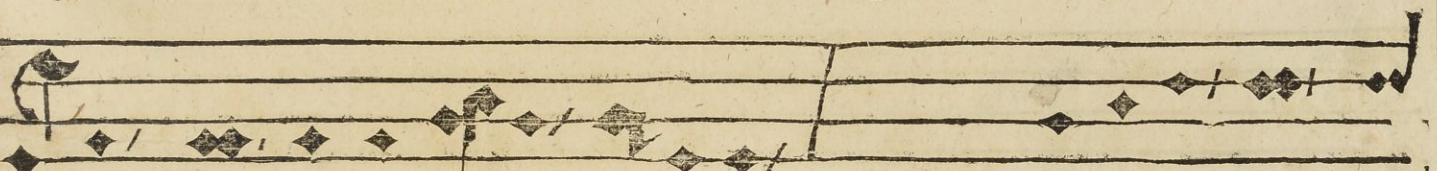
Lám minden nap, ti nálatok ülők vala tanítván az

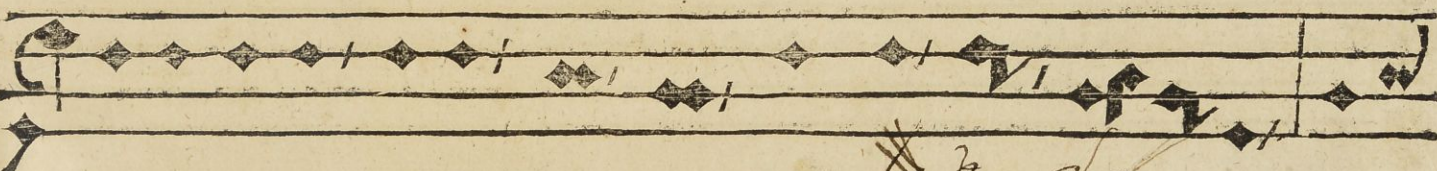
Templombá, és meg nem fogatok engemet. Ez

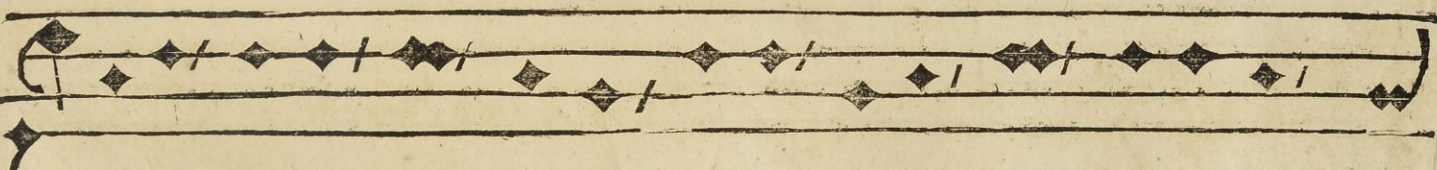
penig egészen mind azért lón, hogy bé tellyesedné-

nek az Prophetáknak írások. *Evang.* Akkoron az

Taniványok ötet mind el hagyván, el futának. A-

mazok penig meg fogván Iésust, vivék az Cajaphas

fő Paphoz, a hól az írás tudok és az v

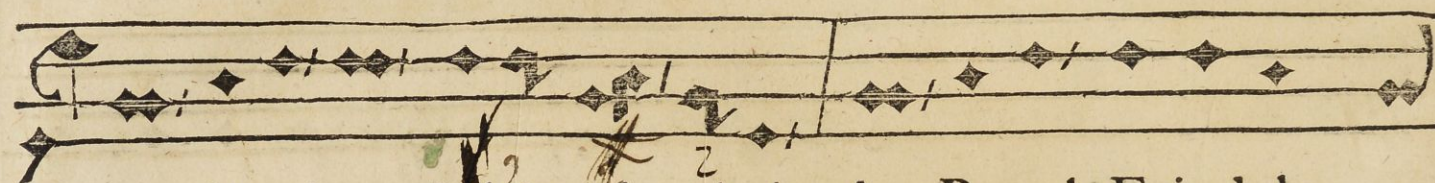
ovülekezve valának.

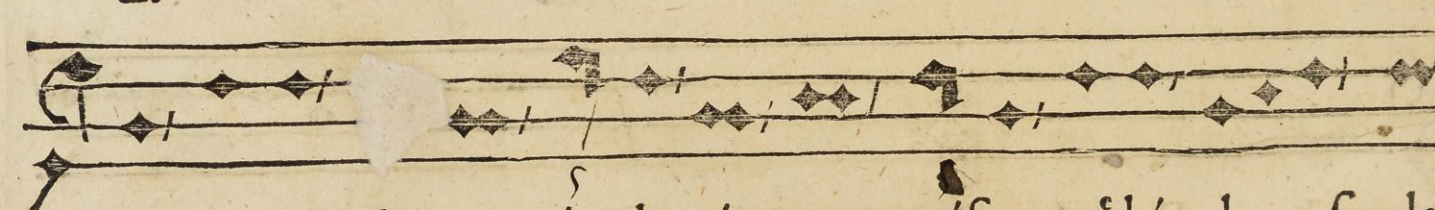
Peter penig követi vala őtet távulról, mind a fő Pap-

nak udvaraigh, és bé menvén ül vala az szolgákkal,

hogy látná az dolognak végét. Az Papok Fejedel-

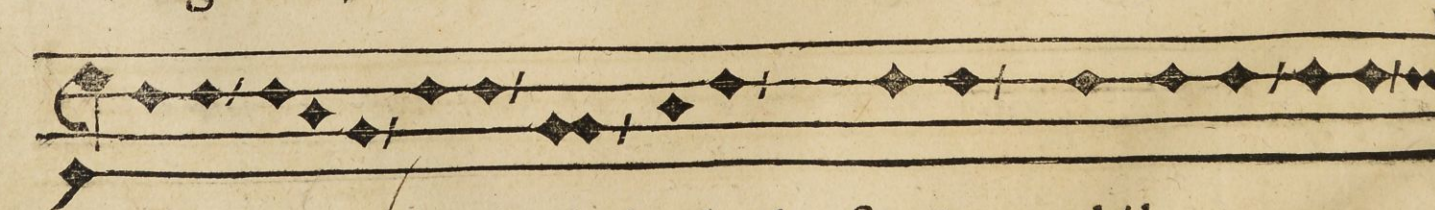
mi penig, és az vének, és az egész gyűlés, keresnek

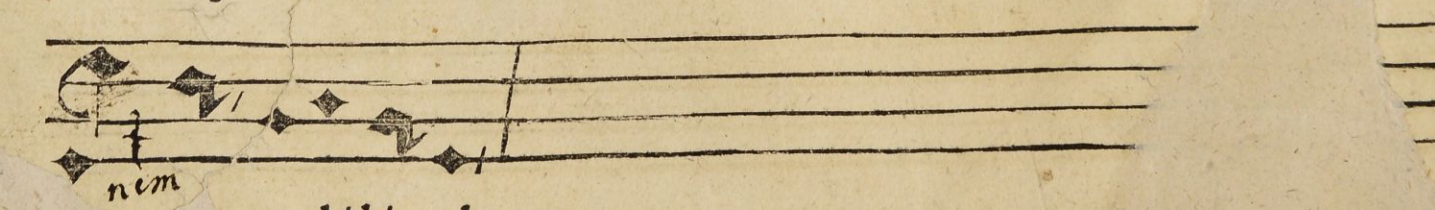
vala hamis tanubizonyságot Iesus ellen, hogy őtet

meg ölnejk. Es nem találának. Noha sok hamis

tanuk jöttek vala, de kedvek szzerint valókat ugyan

nem
1 találának.

Végre penig elő jöven két hamis tanuk, mondanak

Falsi Test. Ez azt mondotta: el ronthatom én az Isten-

nek Templomát, és ismét harmad napra fel éppit-

hetem. *Euan.* Es fel kelvén az fő Pap monda nékie

Pontifex. Semmit sem felelsz é? Micsoda az à mit

te ellened bizonyítanak? *Euang.* Iesus penig csak vez-

tég halgat vala. Es felelvén az fő Pap, m

Pontifex. Kényszeritelek

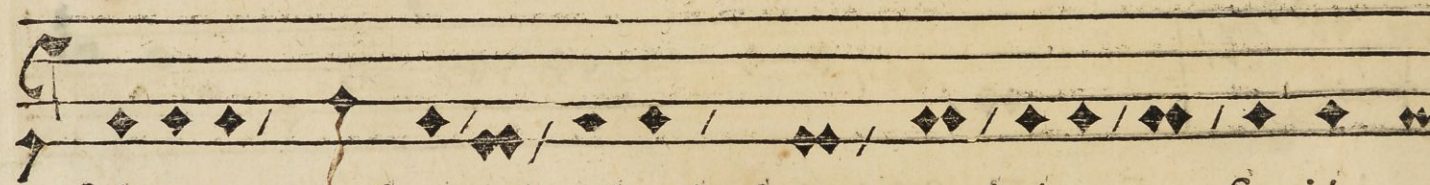
tégedet az élő Istenre, hogy meg mondgyad miné-

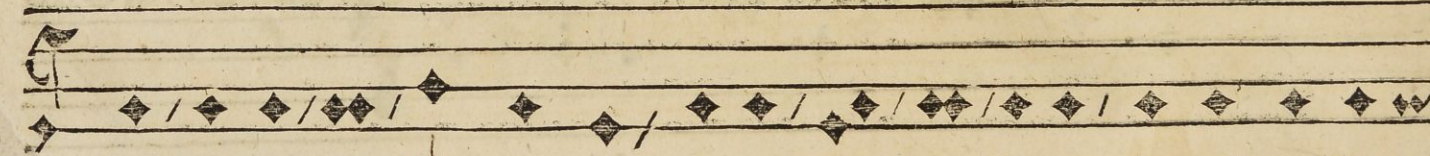
künk, ha te vagy a Christus, az Istennek Fia. *Euangel.*

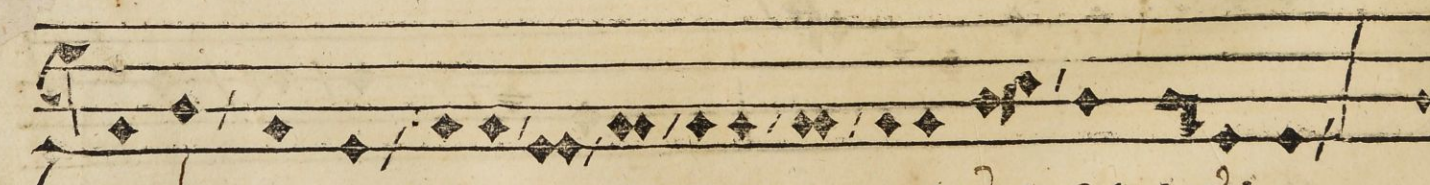
Monda nékie Iesus. *Iesus.* Te ^{mao ad}mondád. Sőt ennek

felette mondom ti-néktek, hogy ez után meg fogjá-

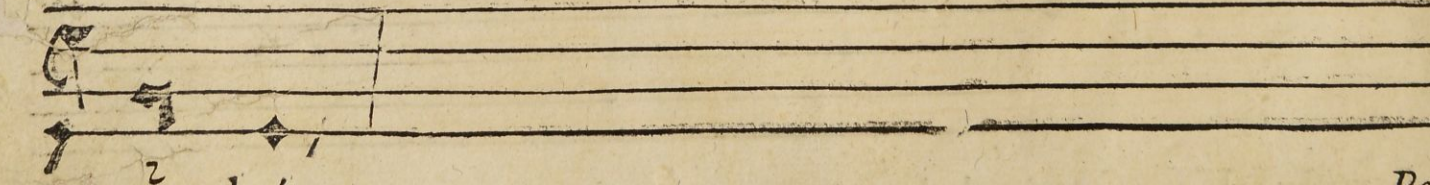
tok látni az embernek Fiát, ülni az Isten hatalmá-
sá-

gának jobja felől, és el jöni az egeknek felyhőiben.

Evangel. Akkoron az fő Pap meg szaggatá a maga ruháit

mondván:

Pon-

Pontifex.

Káromkodék. Mi szükségünk vagyon, miné-

künk több tanukra? Imé, mostan halljátok az ön-

nön káromkodását. Mi tetszik ti-néktek. *Euang.*

Eok penig felelvén mondának. *Iudei.* Méltó halálra.

Euang. Akkoron pökdősenek az ő orczájára, és ötet

arczul csapdosák, némellyek penig ötet bototskák-

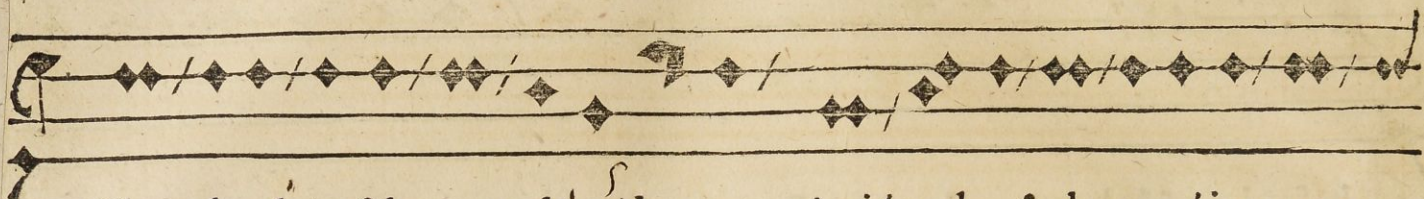
kal verik vala mondván: *Scriba.* Prophetáld meg né-

künk Christe

P p

Kicsoda az a ki téged meg űte. *Euang.* Peter penigh

ül vala kívül az palotában, és járula ő hozzája egy

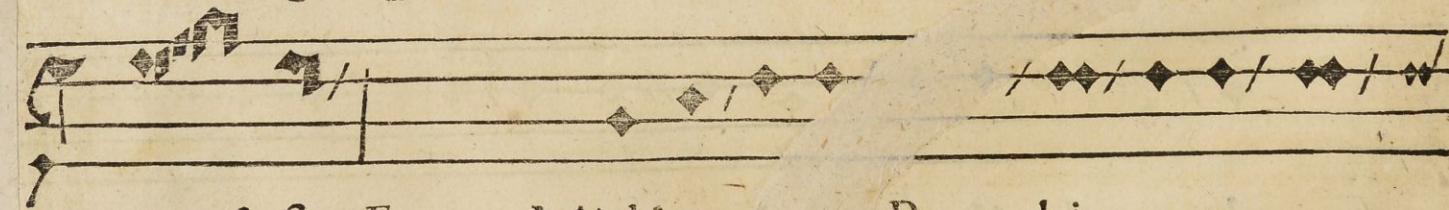
szolgáló leányka mondván nékie: *Ancilla.* Te-is az Ga-

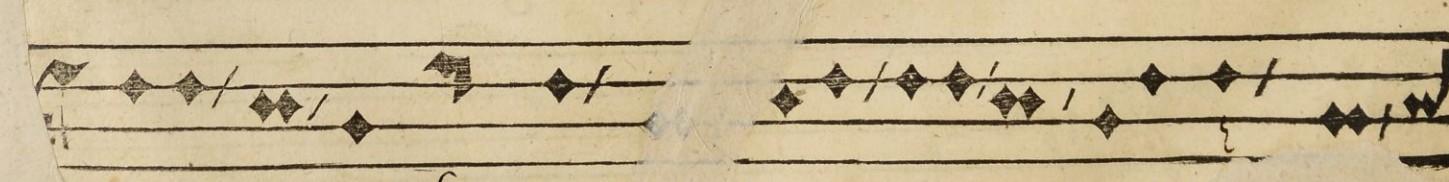
lileabéli Iesussal valál? *Euang.* Eő penig mindenek

előt meg tagadá mondván: *Petr.* Nem adom mit

mondasz. *Euang.* Midőn g Peter ki menne az

ajton az Tornáztban, meg látá őtet más szolgáló, e.

à kik ott valának. *2. Puella.* Ez-is az Nazáretbéli Iesuf-

fal vala. *Euang.* Akkoron ismet megh tagadá őtet

nagy esküvéssel mondván: *Petrus,* Nem ismértem az

embert. *Euang.* Es egy keves vártatva elől jövének

azok à kik ott álnak vala, és mondanak Péternek:

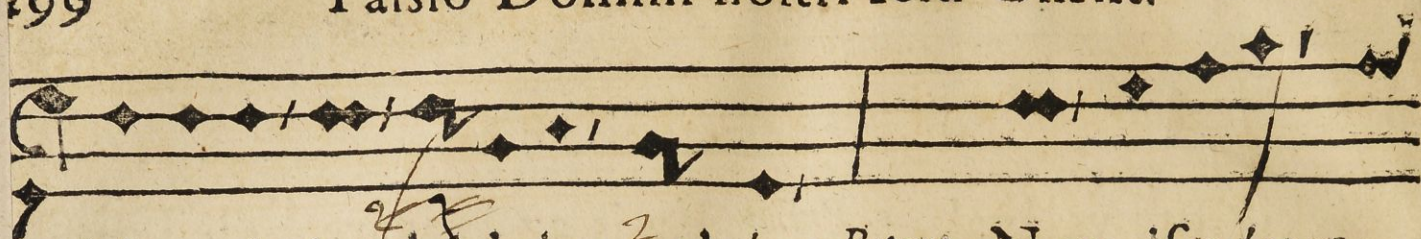
Servi. Bizony te-is azok között való vagy, mert még à

szóllásod-is meg ismértet tégedet: *Euang.* Akkoron

kezdé magát

Pp 2

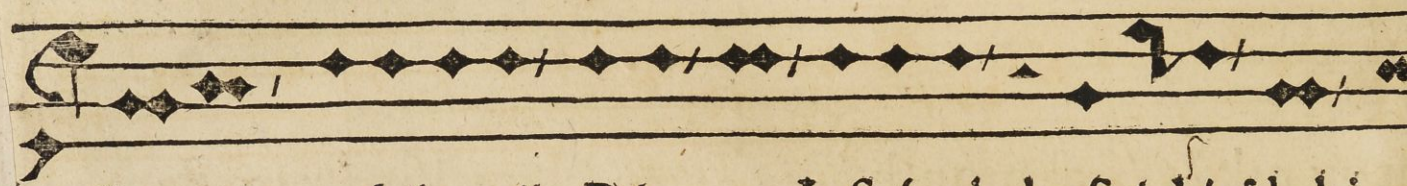
át'

átkozni, és esködni mondván: *Petrus.* Nem ismérem

az embert. *Evang.* Es az kakas azonnal meg szölla.

Es meg emlékezék Péter az Iesusnak beszédéről, ki

ő néki ezt mondotta vála: Minek előtte az kakas

szöllana, háromszor engemet meg tagadsz. Es ön-

nét ki menvén, nagy keserveksen síra.

SECUNDA PARS Cap. 27.

MA sod napon penig reggelre kel-

ve, tanátsot tartának mind az Papi Fejedelmek, és az

népnek venebbel Iesus ellen, hogy őtet meg ölnejk,

Es őtet kötözve el viték, és adák Pontius Pilátus

Tisztartónak. Akkoron Iudas á ki őtet el arulta

vala, látván hogy ^{halálra} ~~k~~karhozot ^{attak} volna, meg bánván dol-

gát, viszlaa vité az harmincz ezüst penzeket az Papi

Fejedelmeknek, és az véneknek ezt mondván: *Iudas*

el árulván az ártatlan vért. *Euang.* De azok mondá-

nak: ^{reki} *sacer.* & *Sen:* Mi gondunk minékünk reá, ám

te lássad. *Euang.* Eő penig el hagyitván az ezüst pén-

zeket a Templomban, fél felé mene, és magát fel

akasztá. Az fő Papok penig azokat az ezüst pénze-

ket fel vevén mondának: *Prin.Sac:* Nem szabad ezeket

az Templomnak kéncses ládjában tennünk, mert

vérnek arra.

Taná-

Tanácsot tartván azért, meg vevék azokon az faze-

kasnak amaz mezejét, az jövevényeknek temetsegek-

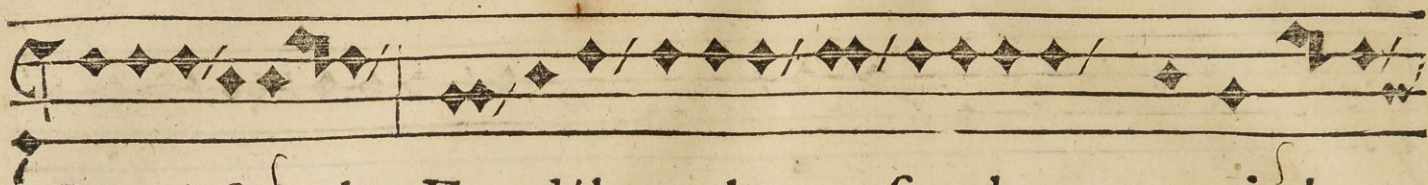
re. Annakokáért hivattaték az a mező, vérnek me-

zejének, mind ez maj napiglan. Akkoron tellyese-

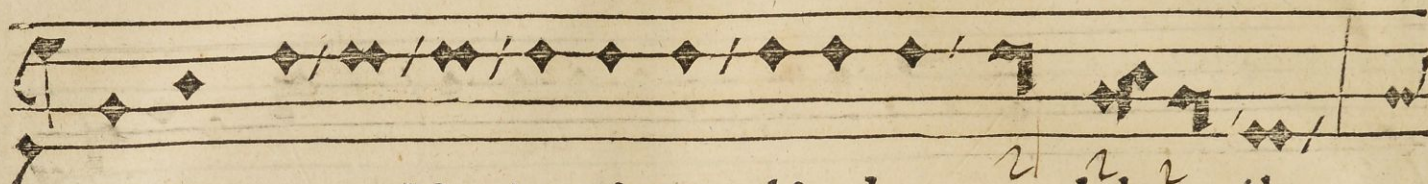
dék bé a mi meg mondatót vala, az Zacharias Pro-

phéta által, ilyen szokkal: Es vevék az harmincz ez-

üst pénzeket, az meg bőcsülteretnek árrát, ki

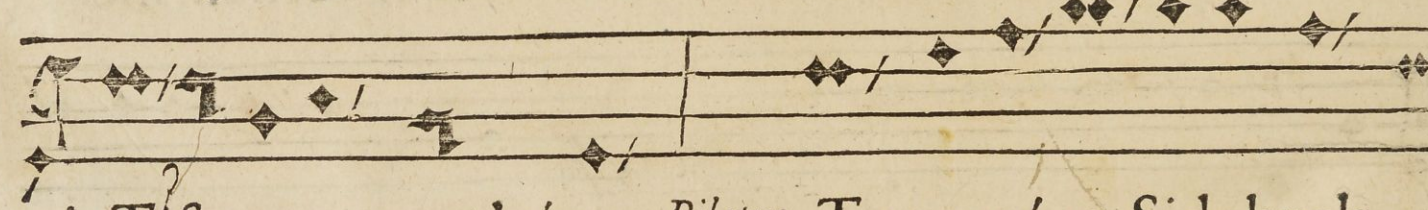
Izrael fiaitól. Es adák azokat az fazokas mezejeért,

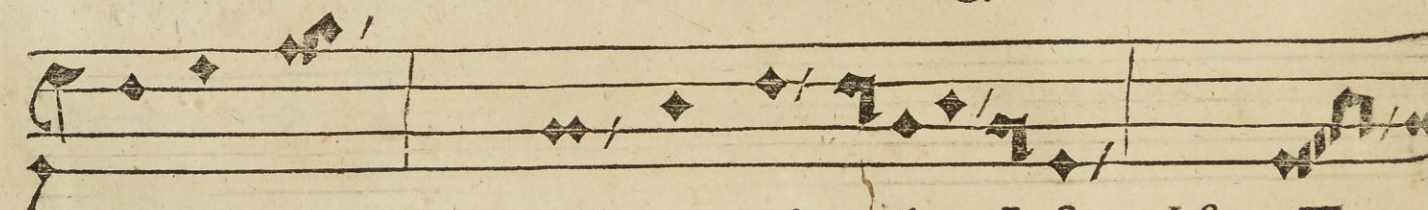
miképpen az Vr énnékem előmben rendelté vólt.

Iesus penig meg álla az Tisztarto előtt, és kérdé őtet

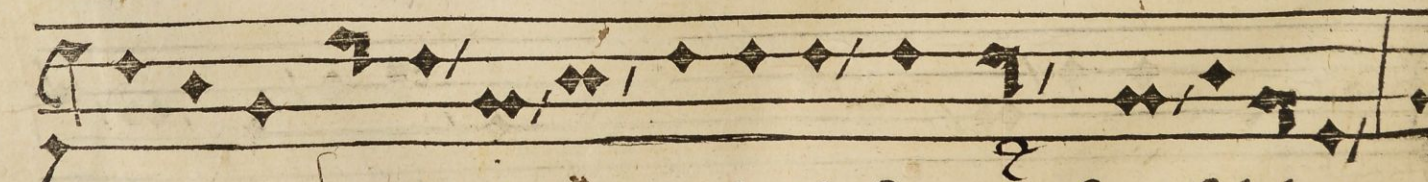
à Tisztarto mondván: *Pilatus*. Te vagyé az Sidoknak

Királyyok. *Euang.* Es monda nékie Iesus: *Iesus*. Te

magad mondod. *Euang.* Es mikoron ő vádoltatnék az Papi

Fejedelmektől, és az vénektől, semmit sem felele.

Akk

néki Pilatus *Pilatus* Nem hallodé menyí fok bizony-

fágokat tésznek te ellened? *Euang.* Es nem felele

néki egy szavara-is, ugy annyira, hogy felette igen ál-

mélkodnek rajta az Tisztartó. Az Tisztartó szokott

vala az innepen el bocsátani az kősségnek egy fog-

lyot, à kit ők akarnak vala. Vala penig akkoron egy

hires foglyok, à ki mondatik vala Barabbásnak. Eők

annak-okáért

Passio Domini nostri Iesu Christi

Mikoron őszve gyülekeztek volna, monda nékik Pi-

latus. *Pilatus.* Mellyiket akarjátok hogy el bocsássam ti-

néktek? Barabbást-é avagy az Iesust, ki mondatik

Christusnak? *Euang.* Mert tudgya vala hogy irigységből

dták volna ötet kézben Es mikoron törvény szé-

et ülne, küldé hozzá az ő felesége, ezt izenvén:

cor Pilati. Semmi közödöt ne avasd ahoz az igazhoz,

szenyvedtem ma álmomban ő miatta. *Euang.*

Az fő Papok penigh, és az vének, tanácsul adák az

kősegek, hogy Barabbást kérnék meg, Iesust penig

el vesztenék. Felelvén penig az Tisztartó monda

nékik: *Pilatus.* Mellyiket akarjátok az kettő közzül

hogy el bocsássam tinéktek? *Euang.* Eők penigh

mondának: *Judei.* Barabbást. *Euang.* Monda né-

kik *Pilatus:*

Qq 2

Pilatus.

Pilatus. Mit cselekedgyem rehat az Iesussal, az ki

mondatik Christusnak? *Euang.* Mondának neki

mindnyájan: *Iudai.* Meg feszítetsek. *Euang.* Az

Tisztartó pedig monda: *Pilatus.* Vallyon f-micsoda

gonoszt tótt? *Euang.* De azok annál inkább kiál-

tonak vala mondván. *Iudai.* Feszítetsek meg. *Euang.*

Látván pedig Pilátus hogy semmit nem használna,

mind nagyobb zuzavar támadna, vizet vón és meg

mosá az ő kezeit / az sereg előtt ezt mondvá: *Pilat.*

Artatlan vagyok én ennek az igaznak verétől, ám ti

lássátok. *Euang.* Es felelvén az egész nép, monda:

Iudai. Az ő vére mi rajtúk legyen, és az mi fiaín.

kon. *Euang.* Akkoron el bocsátá ő nékik az Barab-

bást, Iesust pedig meg ostromoztatvá kézben adá,

hogyan meg

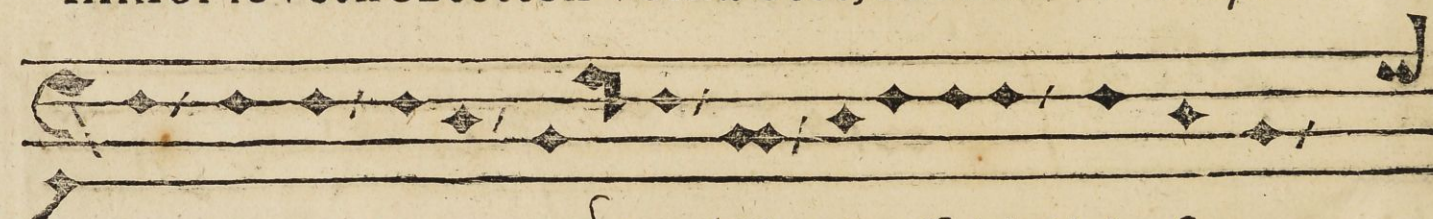
feszítenék. Akkoron az Tisztartó vitézi, ki vivén

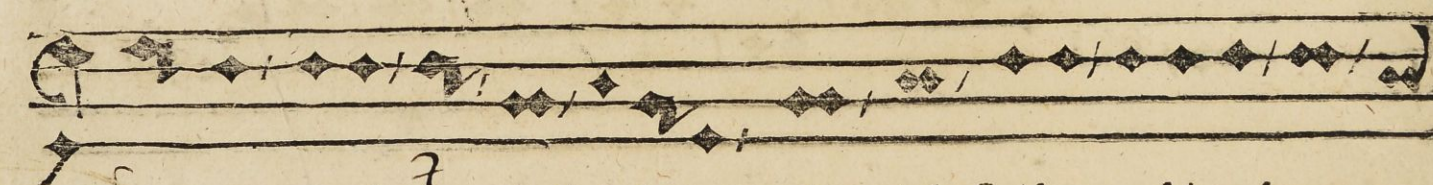
Iesust az palotában, reá gyűjték az egész sereget. Es

mikor levetkőztették volna őtet, adának ő reája ve-

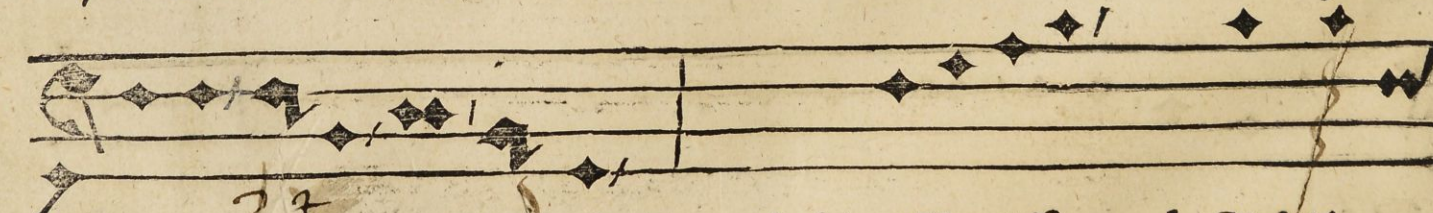
res bársony kurtapalaástot.† Es tövissekből koszorut

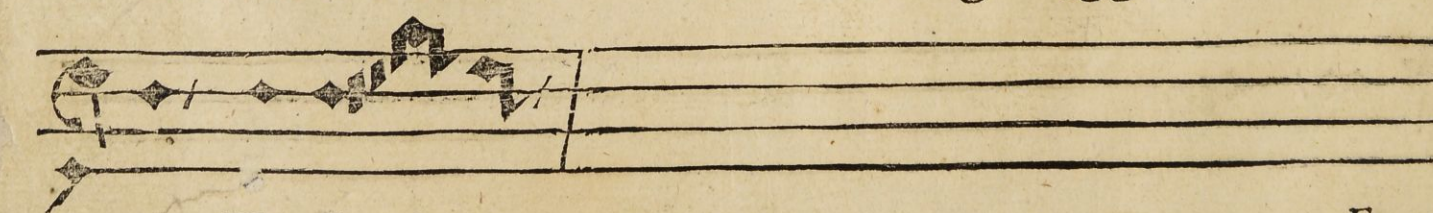
fónván tövék az ő fejében, és nád szálat adának, az

jóbb kezében, és előtte térdet hajtván csufollyák

vala őtet ezt mondván: *Iudei.* Egészséggel Sidók-

nak Királyok.

Euang.

Evang: Es mikoron ő rea pökdöstenek vólna, ki ve-

vék az kezéből az nád szálat, és az fejéhez verék.

Es minek utánna eléggé meg csufolták vólna, ki vet-

közteték az tábori veres bársony kurta palástból, é

fel öltözteték az önnön ruháiban, és el vivék őtet

hogy még feszítenék. Ki menvén penig az városból,

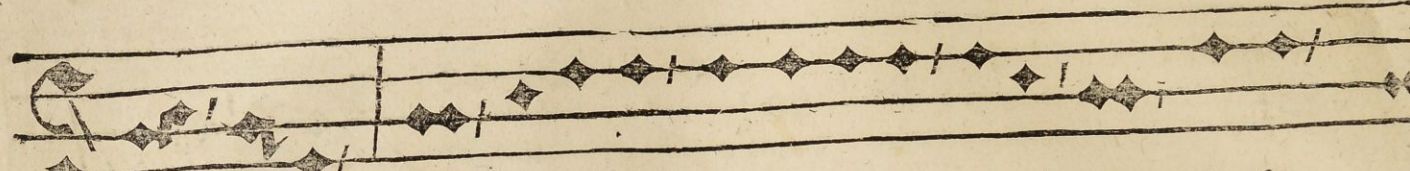
találának egy Cyrenebéli er

• kinek neve Si-

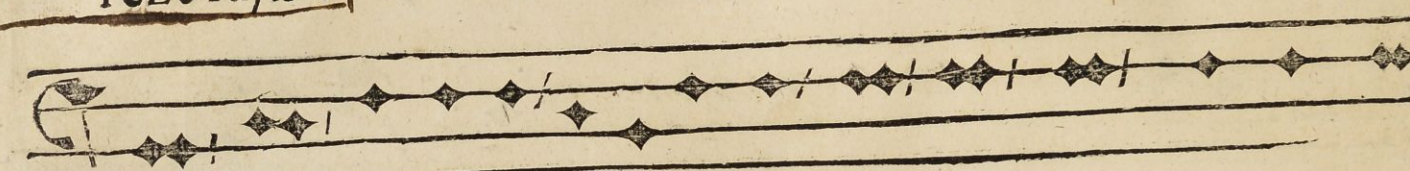

azt el vonák és reá kényszeríték, hogy vinné az ő ke-

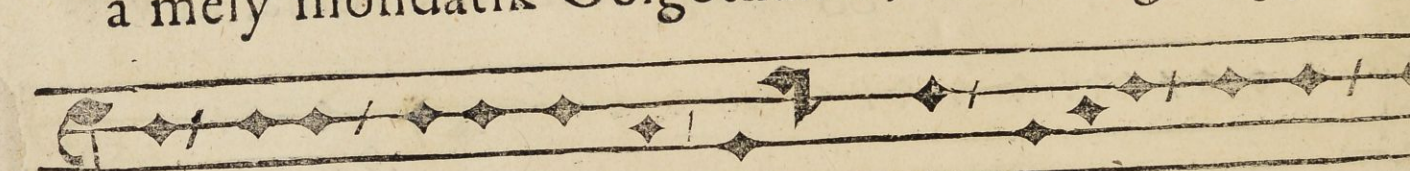
vide pag 414.

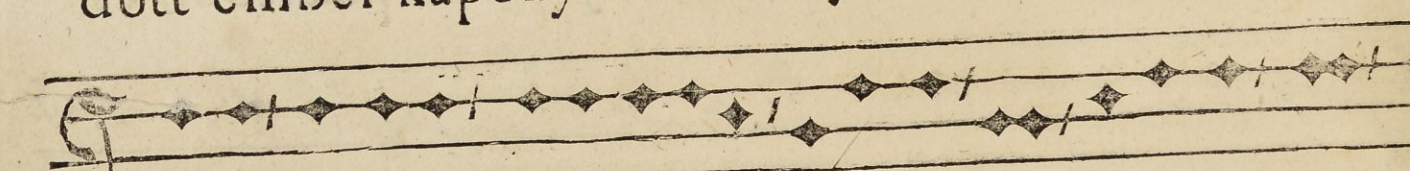
rezt fáját. Es mikoron jutottanak volna az helyre,

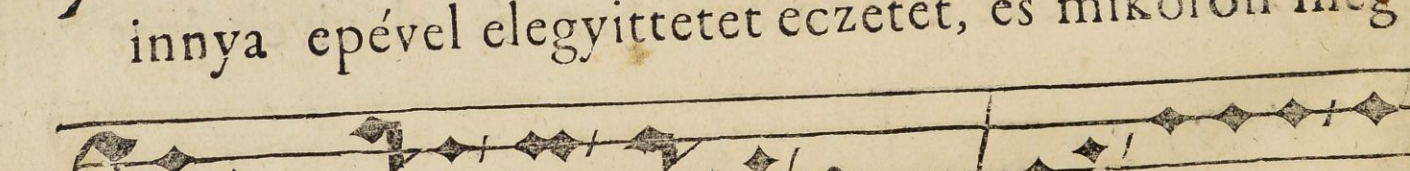
à mely mondatik Golgothának, az az, meg koppa-

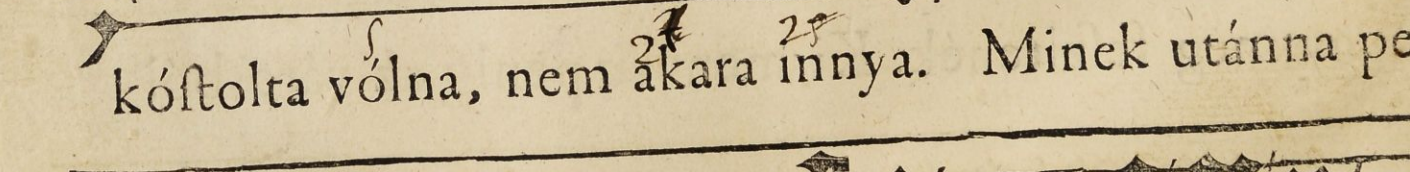
dott ember kaponyáknak helyének; Adának néki

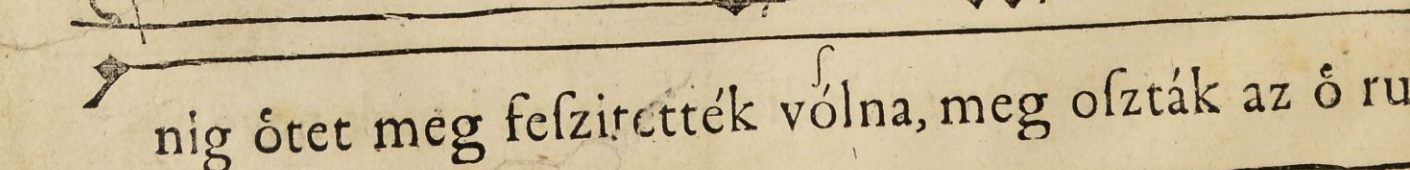
innya epével elegyittetett eczetet, és mikoron meg

kóstolta volna, nem akara innya. Minek utánna pe-

nig ötet meg feszítették volna, meg oszták az ő ru-

háit, forfot

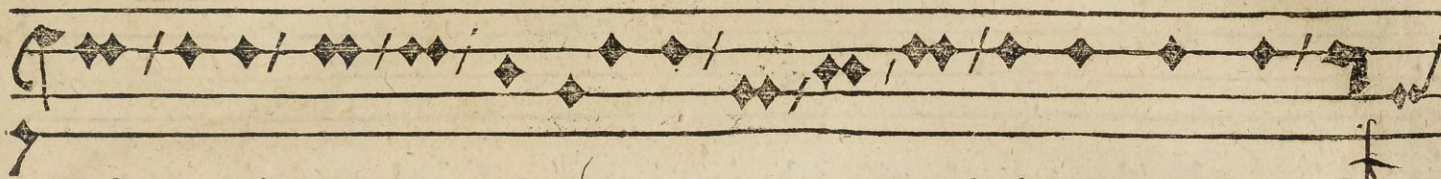
vet-

vetvén reájok; hogy bé tellyesednék a' mi meg mon-

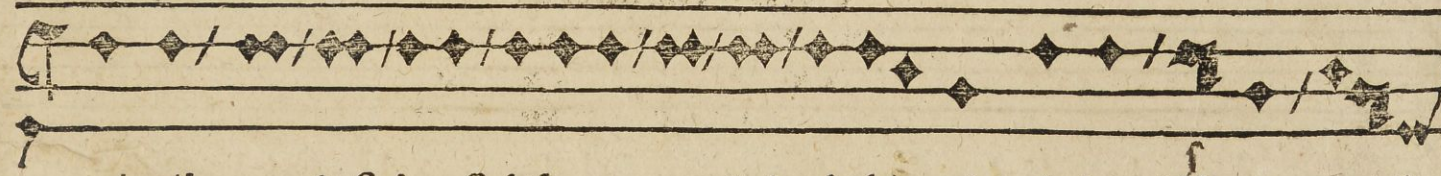
datott vala az Prophetától ilyen szokkal: El oszták

ő köztők az én ruháimat, és az én dolmányomra for-

sot vetének. Es ott ülvén tartják vala őtet. Es fel

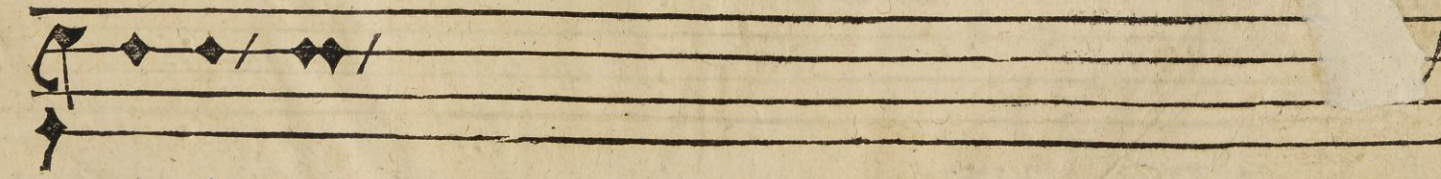
tévék az ő feje feliben az ő halálának okát, ilyen írás-

ban: EZ AZ IESVS SIDOKNAK KI-

RALLYOK. Akkoron ő véle egyyüt meg fel tte-

tének két

R r

tol-

tólvajok-is, az egyik jobb keze felől, az másik bal-

keze felől. Az kik pedig mellette el mennek vala,

káromlyák vala ötet, hajtogatván fejeket, és ezt

mondván: *Vitores.* Te ki el rontod az Istennek

Temploját, és harmad napra feléppited, tartsd meg

tennen magadat: Ha Istennek Fia vagy, szállj le *most*

az keresztfáról. *Evang.* Hasonlatosképpen pedig

az fő fő Papok-is,

csu-

csufolván őtet az Irás tudokkal és az vénebbekkel, így

mondanak vala: *Primarij Sacerd.* Egyebeket még tar-

tott, magát meg nem tarthattya: Ha Izraelnek Ki-

rállya, szálljon le most az kerezt fáról, és hiszünk ő

néki. Bizott az Istenben; szabadítsa meg őtet mo-

stan ha kedvelli őtet, mert ő ezt mondotta, én I-

stennek Fia vagyok.

Euang..

Az tólvajok-is pe

az kik ő véle

Rr

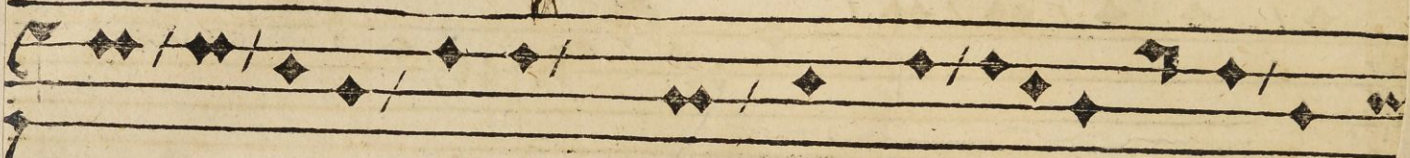
Passio Domini nostri Iesu Christi

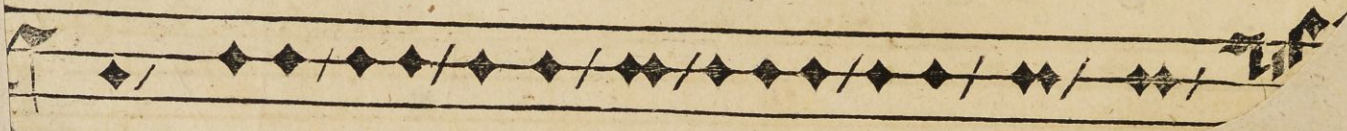
eggyüt fel feszítették vala, ugyan azont hánnyák

vala az ő szemére. Hat órától fogva penig sötétség

lön az egész földön, mind kilencz orakoriglan, ki-

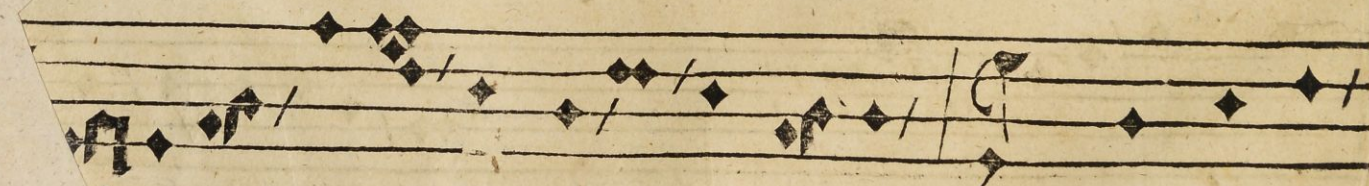
lencz ora felé penig fel kiálta Iesus nagy fel.

ezt mondván: *Iesus.* E L I E L I LAMMA

ABACHTHANI, Az az: En Istenem, én

Istenem, miért hagyál el engemet. *Euang.* Némellyek

álnak vala, mikoron ezt hallották volna, ezt mond-

gyák vala: *Iudei.* Az Illyést hija ez. *Eváng.* Es azonnal fu-

tamodván egy közzülök, spongiát ragada, és azt meg

cóltvén eczettel, nád szál végében tévé, és fel nyuj-

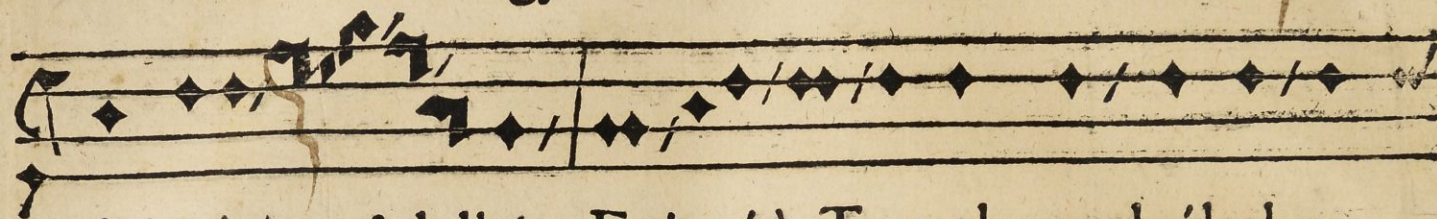
tá néki hogy innék. Az többek *penig* - ezt mondgyák

la: *Iudei.* Ne bá tsd, hagy békét néki, lássuk

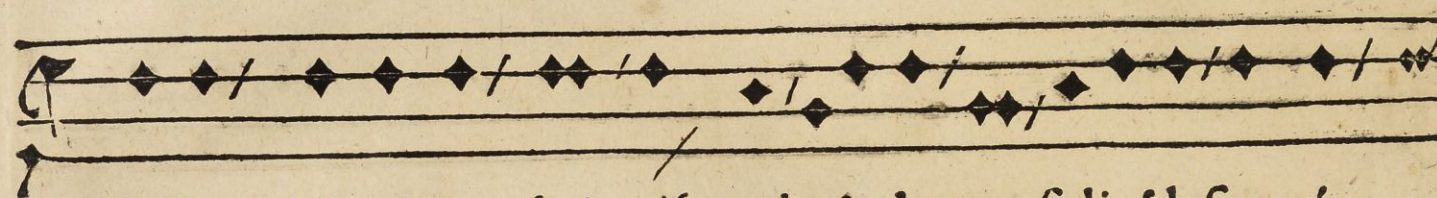
el jó az illyes, hogy ötet meg szab

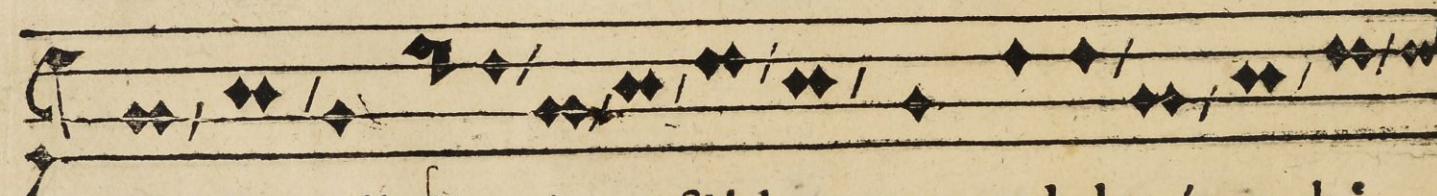
mikoron ismet nagy fel szóval fel kiáltott volna, ki

bocsátá az ő lelkét. Es imé a Templomnak által re-

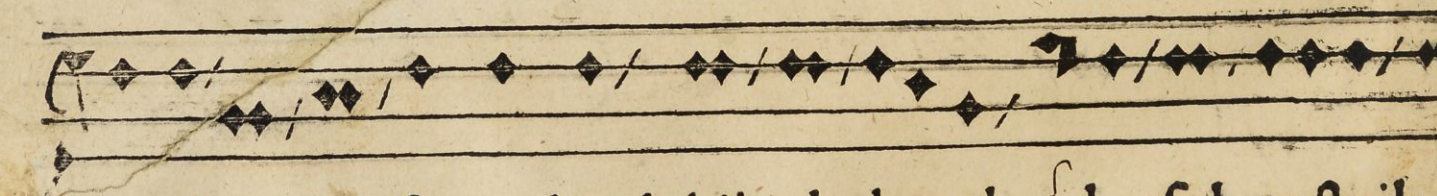
kesztő kárpittya két részre hasada, az felitől fogván

mind az allyáig, és az föld meg mozdula, és az kő-

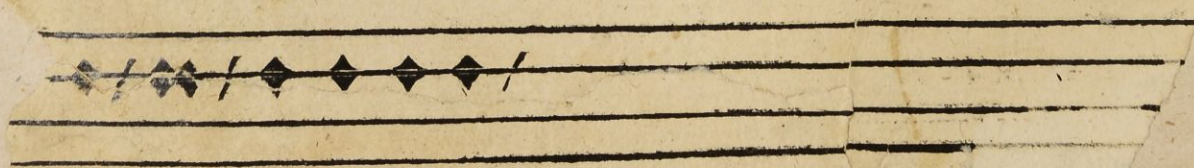
sziklák meg repedezének. Es az koporsók meg nyi-

lának, és az szenteknek kik el aluttak vala, fok testeik

el támadának. Kik a koporsókból ki jöven, az le-

fulnak fel támadása

után, bé mentenek az Sz. városban, és sokaknak meg

jelentek. Az százados hadnagy pedig, és az kik ő

véle az Iesust őrzik vala, látván az föld indulást, és

azokat az mik lóttek vala, meg ijedének felette igen

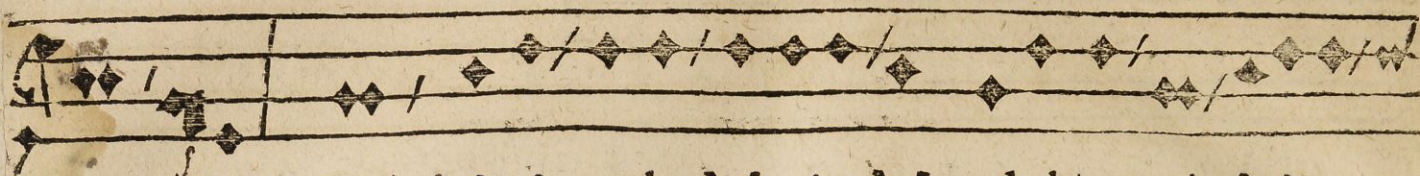
és mondának: *Centurio.* Bizony Istennek Fia vala ez.

Euang. Valának pedig ott sok Afzszonyiállatok, kik

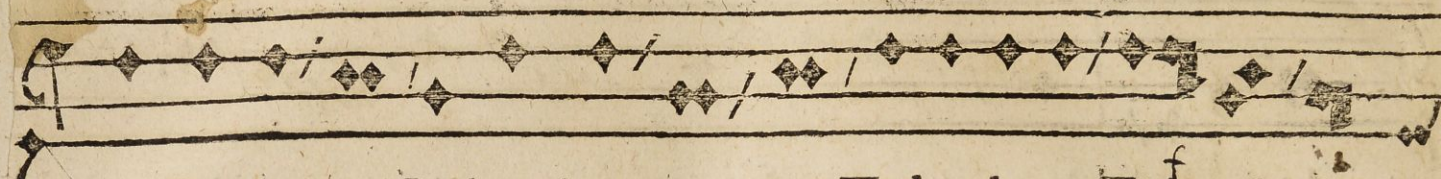
távolrol néznek vala, kik kiférték vala Iesust Galiléa-

ból, szolgálván

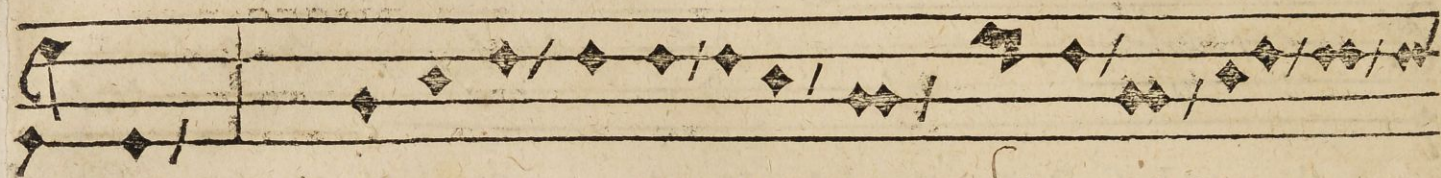
ő né

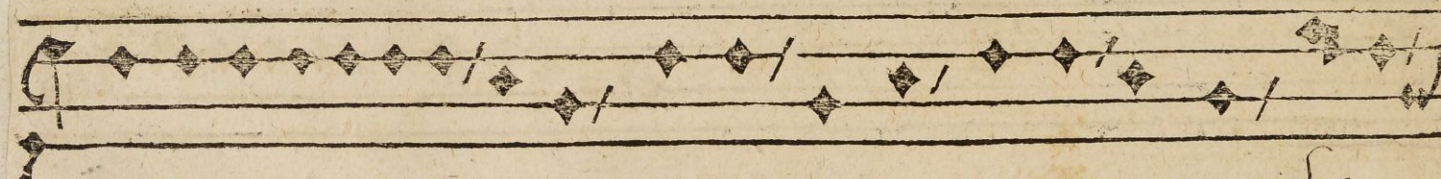
ő néki. Kik közöt vala Maria Magdaléna, és Maria

Iacobnak és Iosénak, és az Zebedæus Fiainak An-

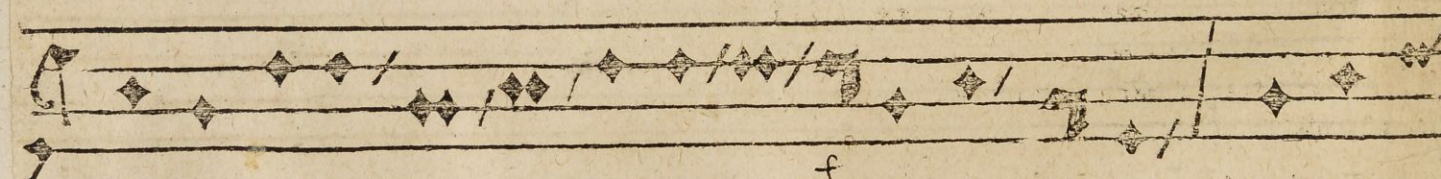
nyok. Mikoron penig estve lótt volna, el jöve egy

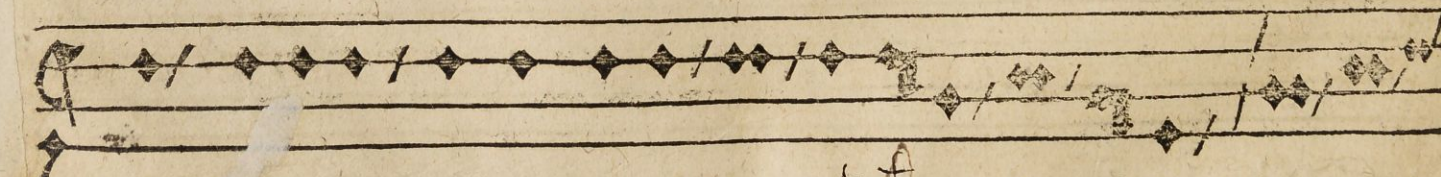
Arimathæabeli kazdag ember, kinek neve Ioseph vala,

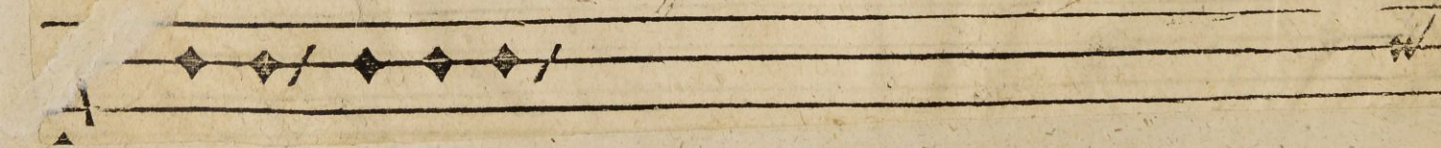
ki-is az Iesusnak tanítványa vala. Az hozzája mene

Pilátushoz, és meg kéré az Iesusnak testét. Akko-

ro Pilatus parantsolá meg adatni az testet. Es az

az testet le vőtte vőlna, bé takára azt tiszta gyolcs-

ban, és fekteté az ő uy koporsójában, az mellyet

kősziklába bé vágatot vala, és az koporsó szájára egy

nagy követ hajtogatván, onnét el mene: Vala pe-

nig ott Maria Magdaléna, és az másik Maria, kik ül-

nek vala az koporsó ellenébe. Másod napon penig

melly az innep esti után vala, gyülekezének, az fő fő

Sidók

ok, és az

S s

Pha-

Pharisæusok az Pilátushoz, ezt mondván neki. *Sacerdo.
& Pha.*

Vram emlékezünk reá, hogy amaz hitető mig még

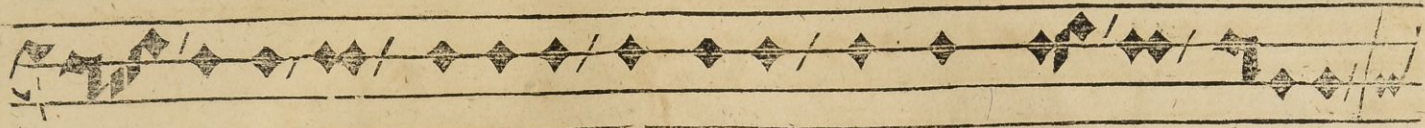
élne ezt mondotta: Három napok után fel támad-

ni fogok. Parancsollyad azért, őriztetni az koporsót

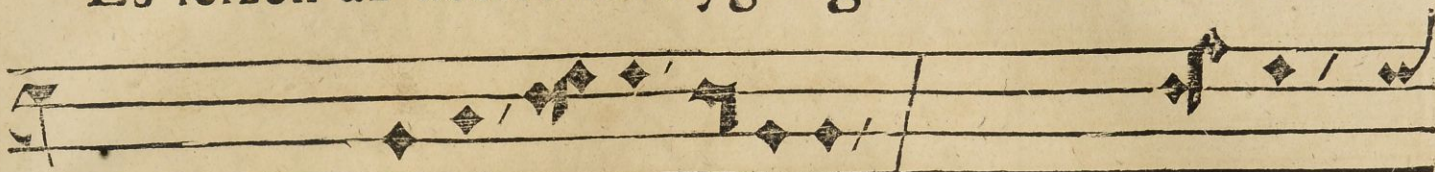
mind harmad napiglan, hogy valamiként el ne jőjő-

nek az ő tanítványi éjjel, és el ne lopják őtet, és azt

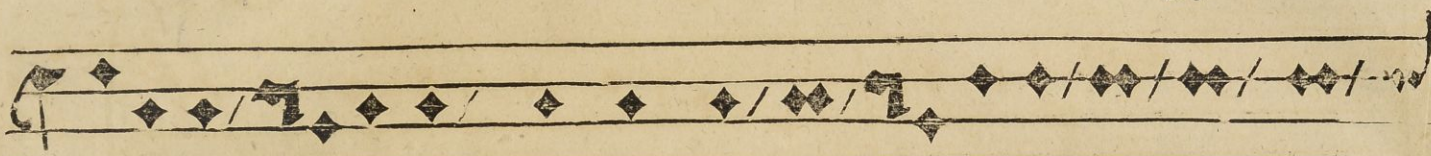
ne kezdgyék mondani az kőtségnek: Fel támadot

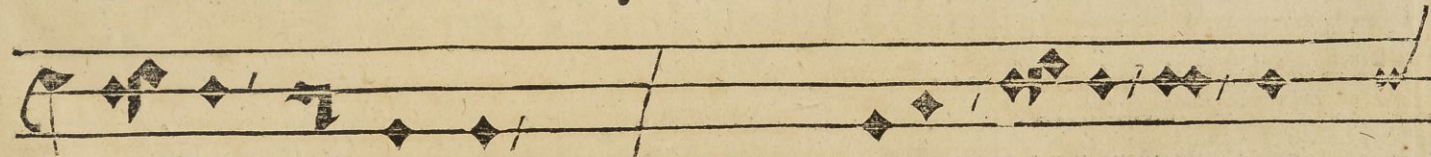
Es léfzen az utolsó tévelygés gonoszszab az elsőnél.

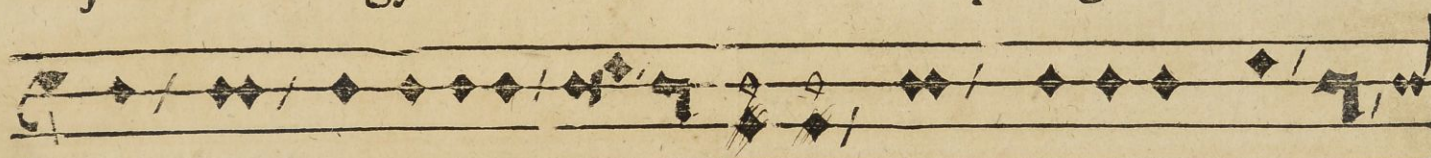
Sub missa voce omni p.
Euang. Monda nékik Pilatus. *Pilatus.* Vagynak

őriző vitézitek, mennyetek el őrizzétek, a mint legh

jóbban tudgyátok. *Euang.* Azok pénig el men-

vén, meg erőssíték az koporsót, meg pecsételvén az

követ, és az őrizőket környüle hagyván.

P A 2 2 1 0

DOMINI NOSTRI 1524

CH R I S T I

RECVNDVM OVATVOR

Mandatum I. unigeniti filii

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

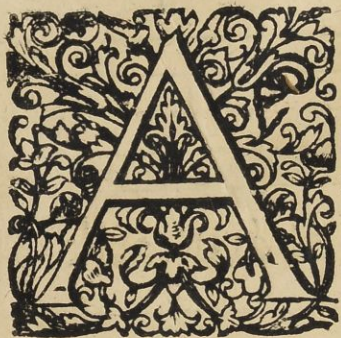
et filii dei

et filii dei

et filii dei

et filii dei

P A S S I O
DOMINI NOSTRI IESV
C H R I S T I
S E C V N D V M Q V A T V O R
Euangelistas.

Z mi Vrunk Iesus Christusnak kénfszeny-

vedéset, ekképpen irták meg, szent Mathe, szent

Mark, szent Lukacs, és szent Ianos Euangelisták

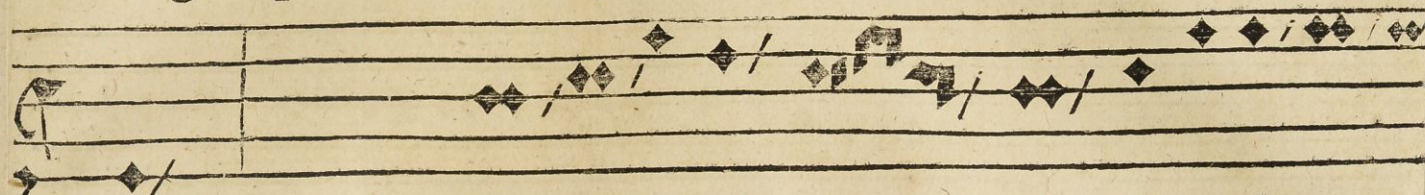
Euangelista. Az üdőben mikoron el közelgetet volna

az kováztalan pogácsáknak innepe napja, mely Hus-

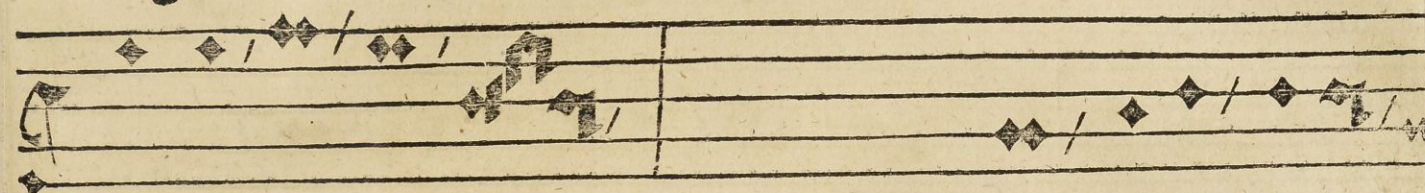
vétnak mondatik vala; monda Iesus Vrunk az ő Ta-
nitványinak. *Iesus.* Tudgyátok-é hogy két napok
után Husvet lélzen, és az embernek Fia el árultatik
hogy meg feszítették. *Euang.* Akkoron őszve
gyűlének az fő Papok az irás tudók, és az népnek
venei, az fő Papnak palotájában, ki hivattatik vala
Cajáphásnak, és tanácsot tartának hogy az Vr Ic,
sust csalárdfággal meg

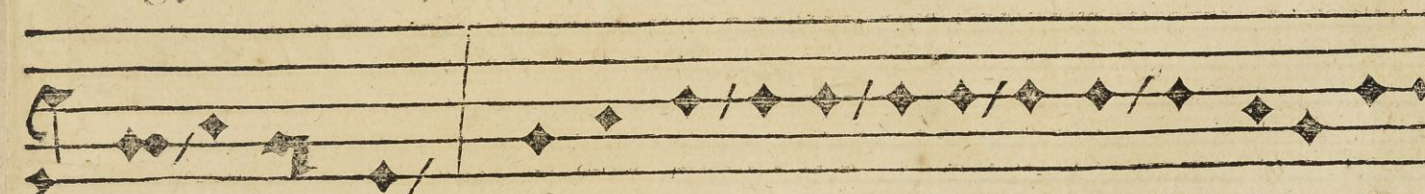
meg fognáják és meg ölnéjék Mondnak vala pe-

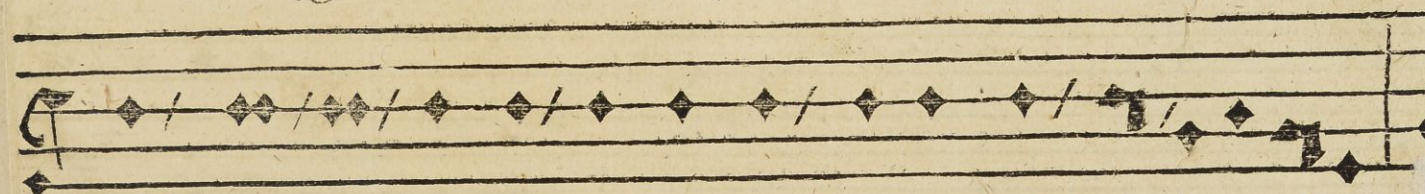
nig. *Iudai.* Ne ez innep napon, hogy támadás ne

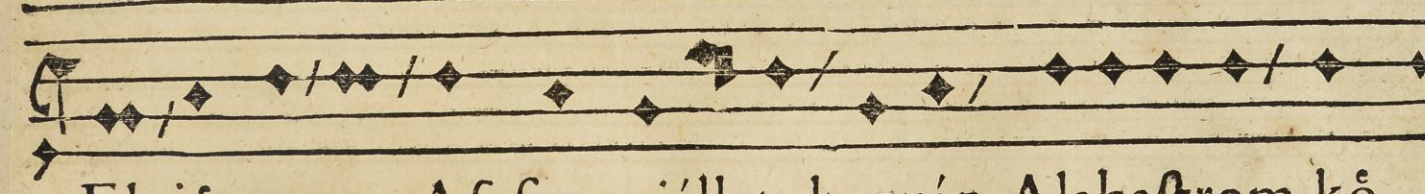
légyen az nép közöt. *Euang.* Mert félnek vala

az kősegtől. Mikoron penig Iesus volna Bethaniá-

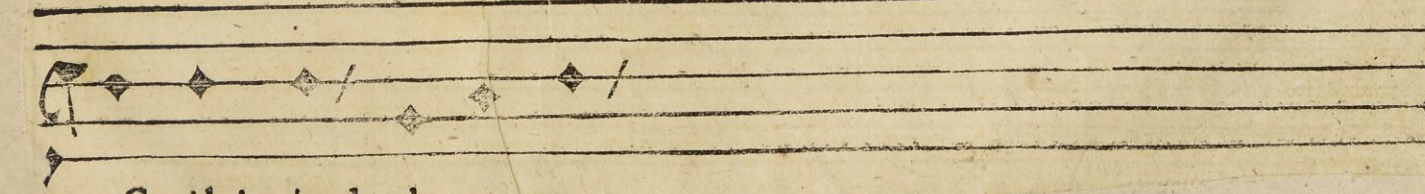
ban, az bél poklos Simonnak házában le telepedvén.

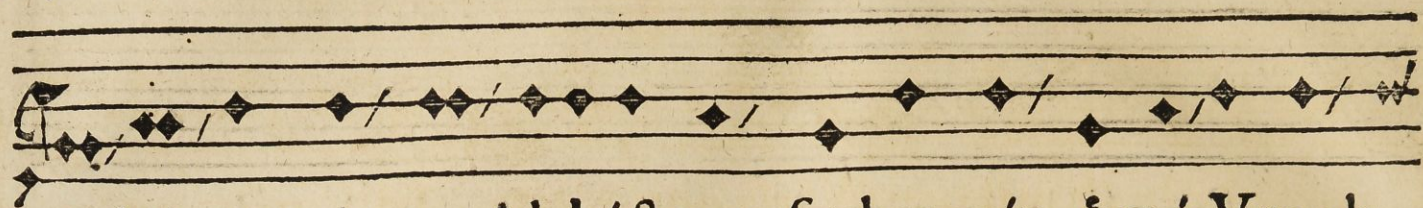
El jöve egy Afzszonyiállat, hozván Alabastrum kő-

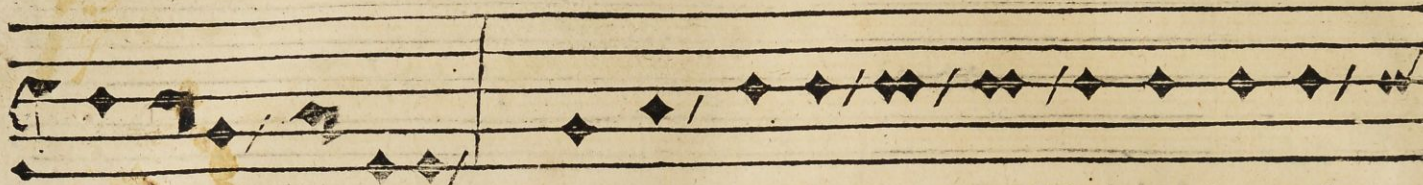
ból csinált edényben, Nárdusból készítettet drága

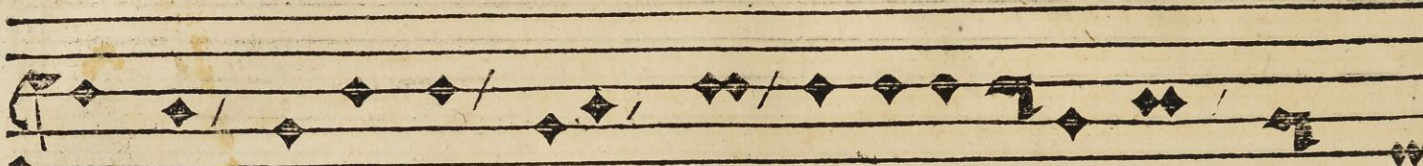
Spikinárd kenetet,

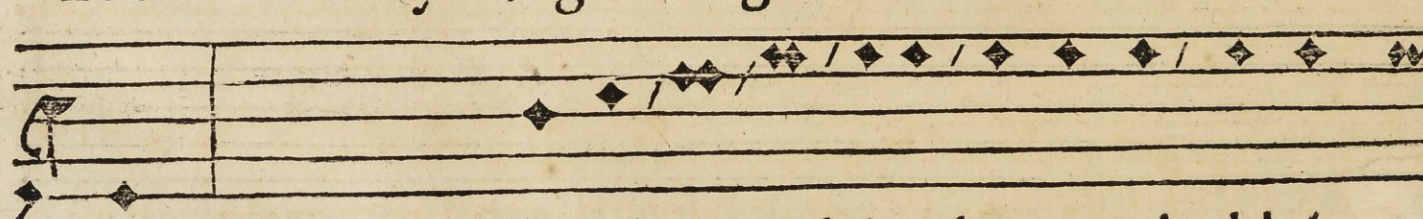
és bé rontván az Alabástrom szelenczét, önté Vrunk

Iesusnak fejére. Látván pedig ezt az Tanítványok

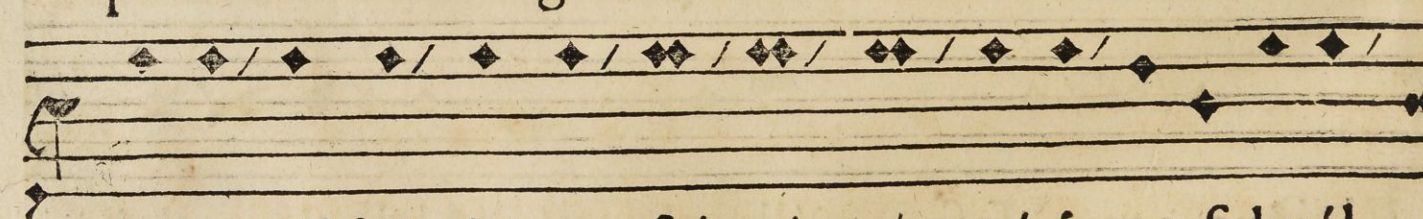
közzül némellyek, igen meg háborodának ezt mond-

ván: *Discip.* Miért lón ez drága kenetnek ekkép-

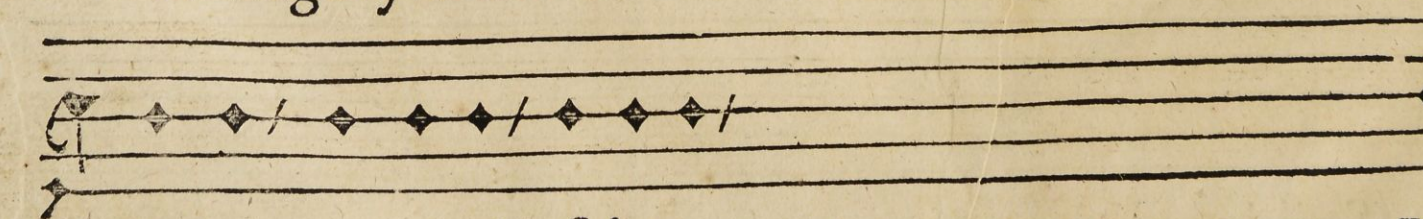
pen való vesztegetése? mert ezt el adhatták

vólna többön három száz tiz pénzt érő garafoknál,

és az szegényeknek el oszhatták vólna; *Euang.* Es haragos

orczát mutatván felette,

zu-

zugolodnak vala az Aszszony ellen. Mikoron pe-

nig Iesus ezt meg értette volna, monda ő nékik: *Iesus.*

Hadgyatok békét ő néki. Miért vagytok nehézse-

gere ez Aszszonyiállatnak, mert jó dolgot cselekédék

én velem. Mert mindenkoron veletek vadnak az

szegények, és valamikor akarjátok jól tehettek ő vé-

lek, de én nem mindenkoron lészek veletek, az mie

vólt azt cselekedte

Tt

én ve-

én velem, mert még jó elevè meg kené az én teste-

met az ő temetsegére. Bizony mondom tinéktek

valahol hirdettetik az Euangelium ez széles világon,

ez-is az ő emlékezetire hirdettetni fog, hogy én ve-

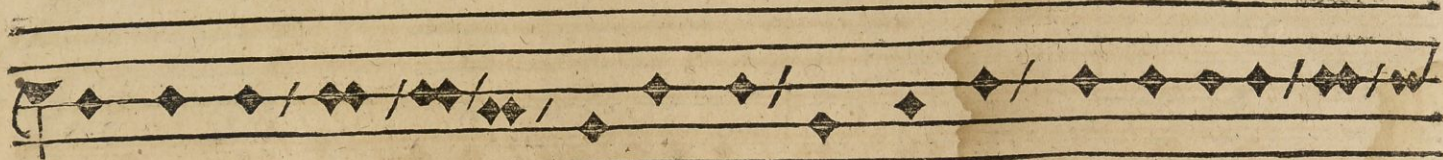
lem ezt cselekedte. *Euang.* Bé mene penig az Sá-

tán Iudásban, ki neveztetik vala Ilchariotesnek. ki

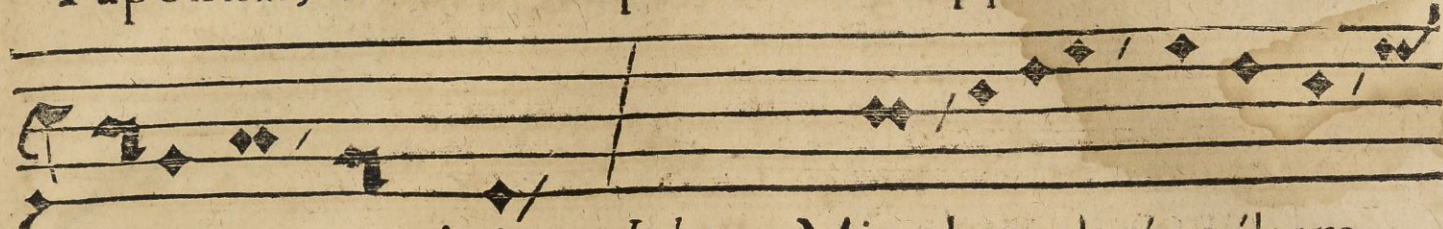
eggyik vala az tizenkét Apostolok között, el men-

vén szólla az fő

Papok-

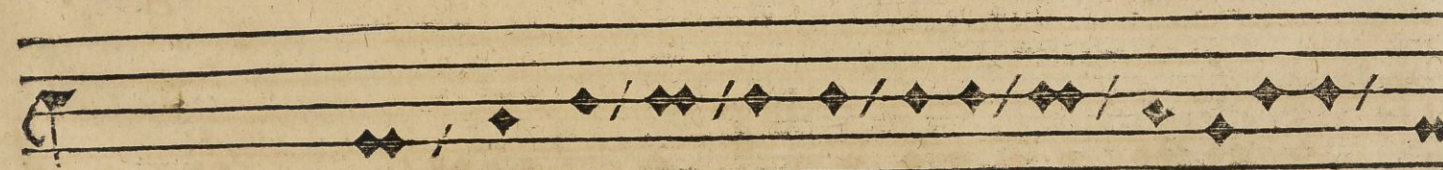
Papokkal, és az fő népekkel, miképpen árulnája el

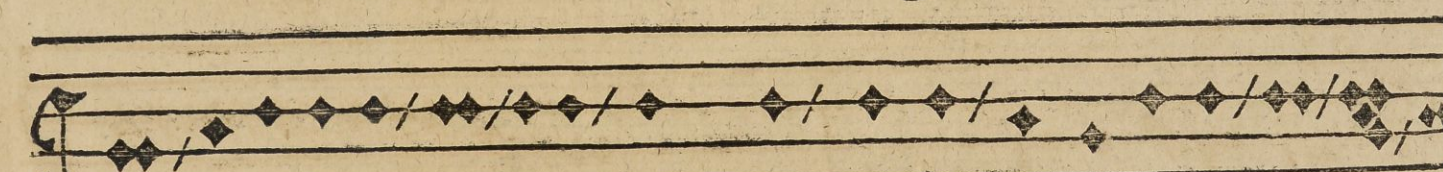
ötet ezt mondván: *Iudas.* Mit akartok énnékem

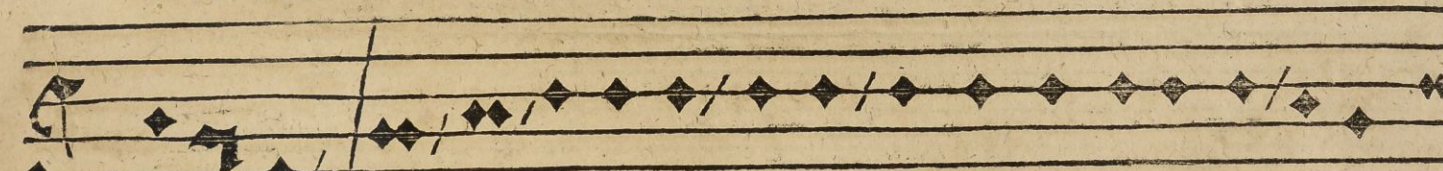
adni, és én ötet tinéktek kezetekben adom.

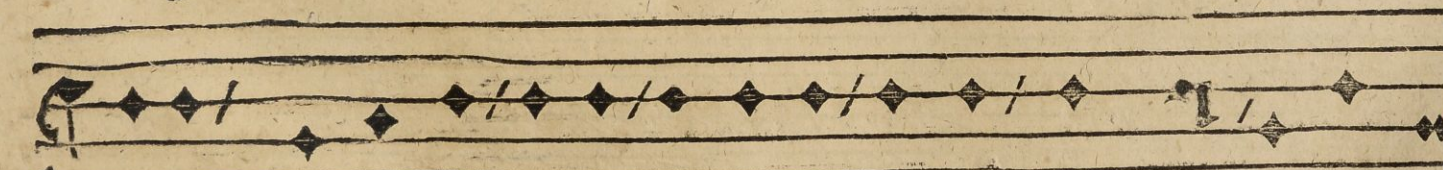
Euang. Ezt halván az Sidók igen meg örülének,

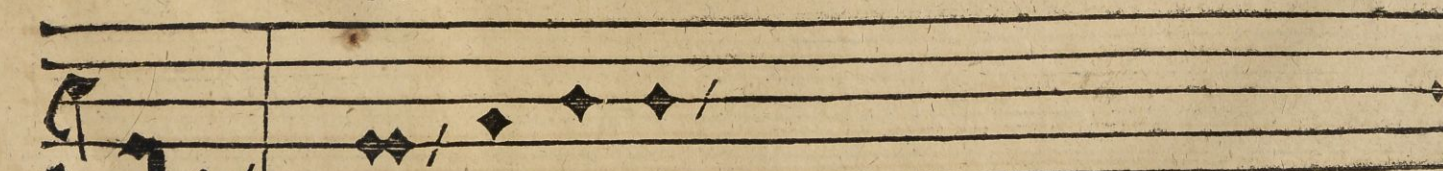
és ígérének ő néki harmintz ezüst garafokat, és fel

fogadá; Es az údótól fogva, álkolmatosságot keres

vala, miképpen ötet zurzavar nélkül kézben adhat-

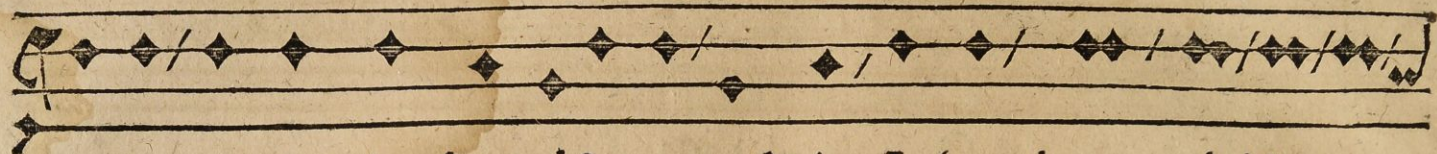
nája.

Az Husvétnek

Tt2

pe.

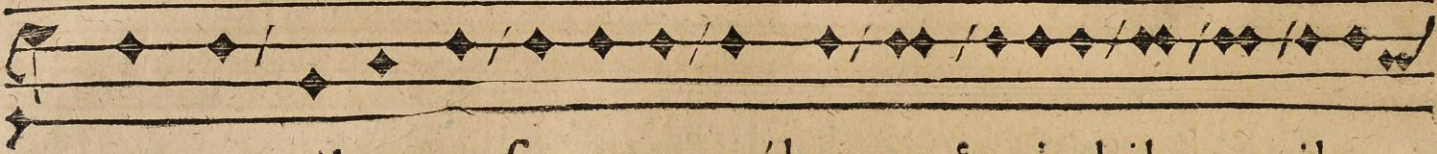
3

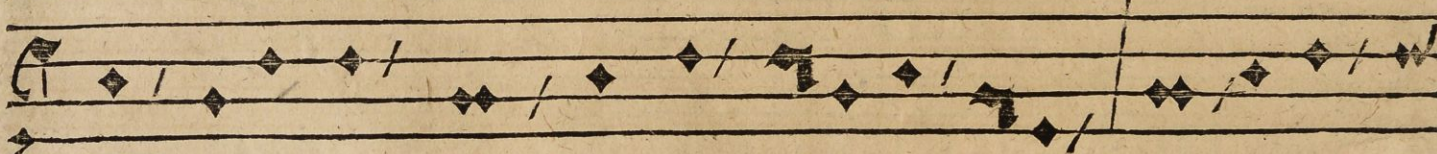
penig innepének előtte tudván Iesus, hogy el jöt az

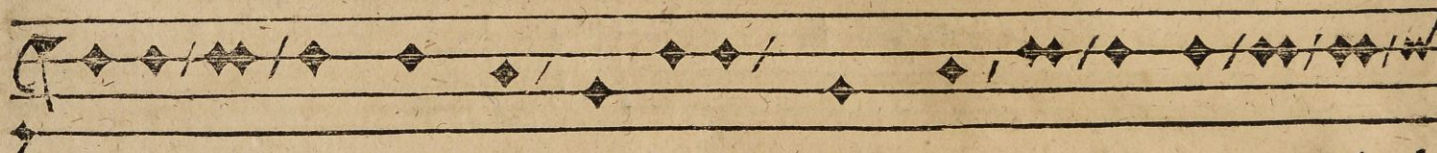
ő orája, mellyen ez világból az ő szent Attyához

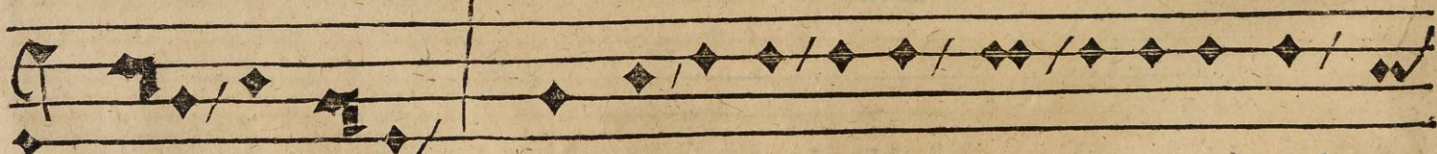
menne, mikoron szerette volna az őveit kik ez vilag-

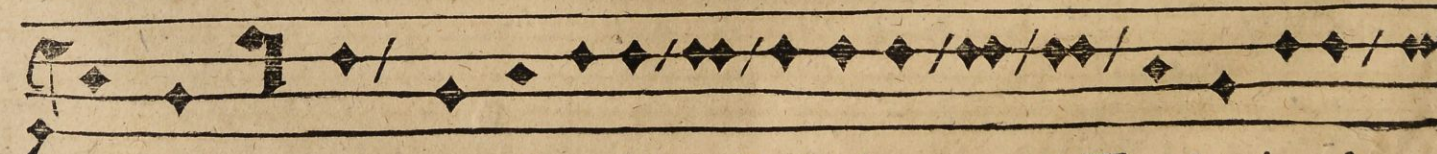
ban valának, mind végigh szerette őket. El jöve

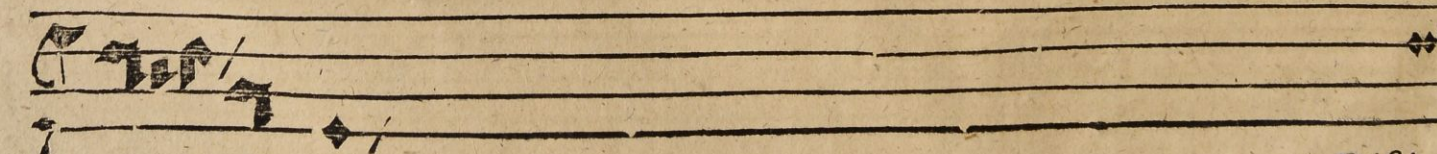
azért az Husvétnek innepe, melybē a bárányt meg kel

vala áldozni. Első napján azért az pogátsáknak

Innepének, járulának az Iesushoz az ő Tanítványl,

ezt mondván:

Discip.

Discip. Hol akarod hogy elkészítsük tenéked meg ételre az

Hulvétibárányt? *Euan.* Es el küldök tőte az ő Tanítványi

közzül, Petert és Ianoft mondván nekik. *Iesus.* Men-

nyetek bé az Városban valakihez. Es imé hogy

bé mennétek egy ember egy korso vizzel jó elő-

tőkben és kővessétek azt az házban melyben bé

megyen, és mondgyátok azt az háznak gazdájának. Az

Mester azt

Tt 3

mond-

mondgya te-néked, az én údóm közel vagyon, hól

vagyon az szállás? mert te nálad érzem megh az

Husvétibaránytaz én Tanítványimmal: Es ő el készít-

tetett meg terítettet l-fel ékesítettet nagy Vacsoráló

helyet mutat ti-néktek, és ott készítsétek el nekünk az

Vacsorát. *Euang.* El menvén azért az Tanítványok, ugy

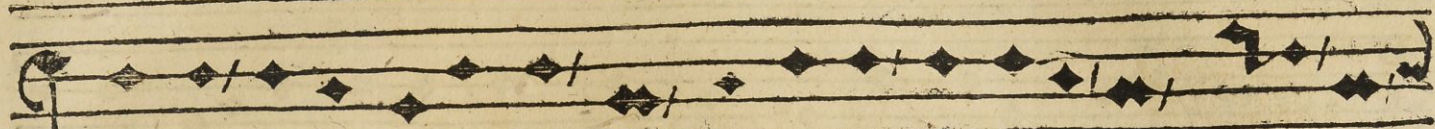
találák az mint Iesus meg mondotta vala nekik, és

el készíték az Husvéti bárányt.

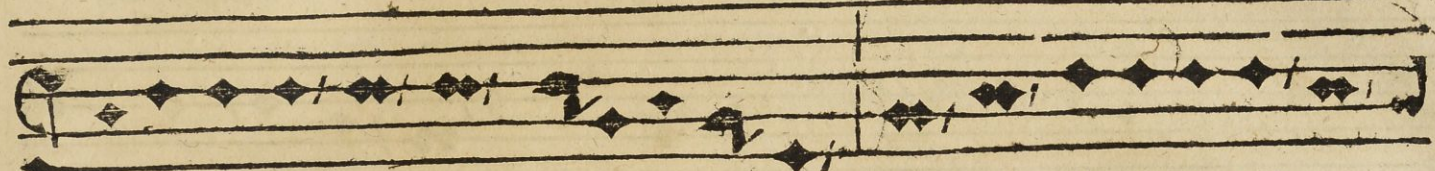
Es

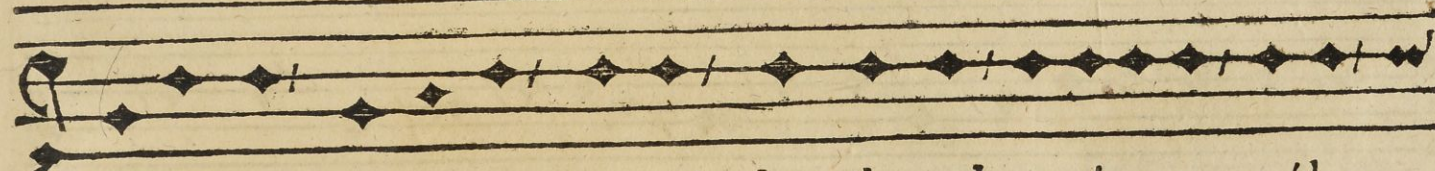
Es mikoron estve felé vólna, el jöve Iesus az ő ti-

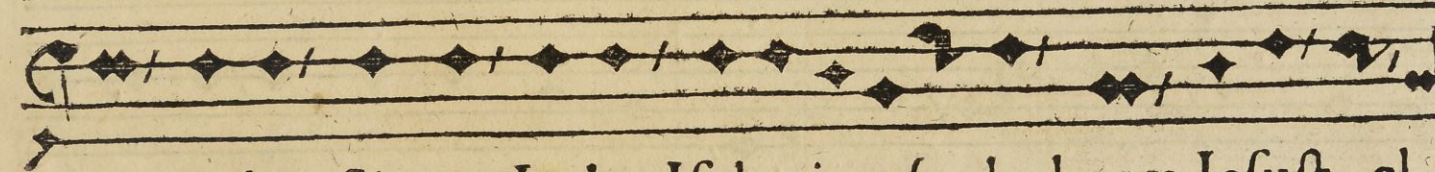
zenket Apostolival, és mikoron ideje lőt vólna, le

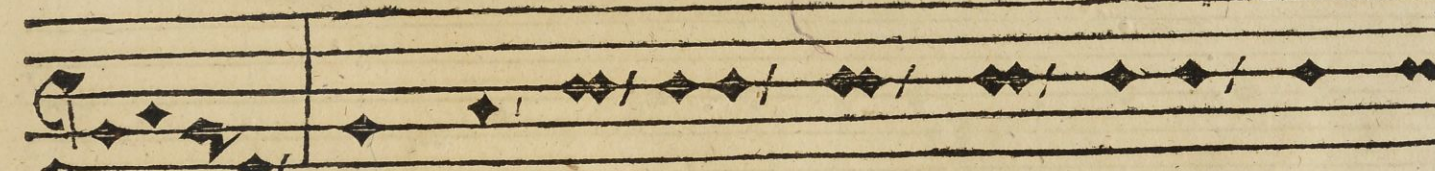
telepedék az ő Tanítványival. Es el végezödvé az

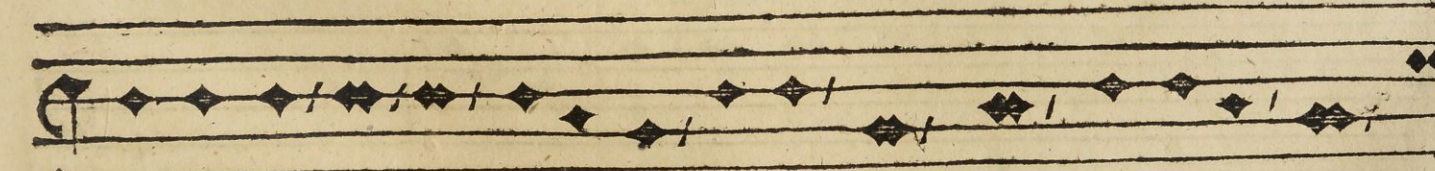
vacsora, mikoron immár szivében bocsátotta vólna

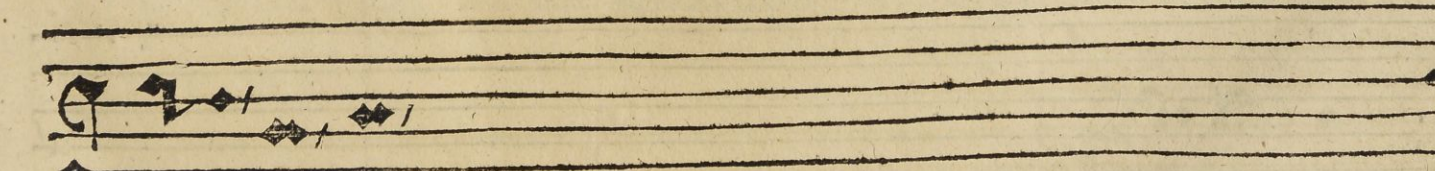
az ördög Simon Iudas Ischariotesnek, hogy Iesust, el

árulnája. Tudván azt Iesus, hogy az Atya min-

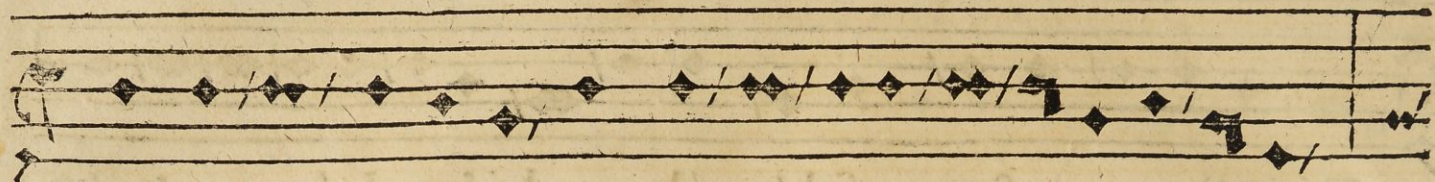

deneket az ő kezében adott, és hogy Istentől jöt

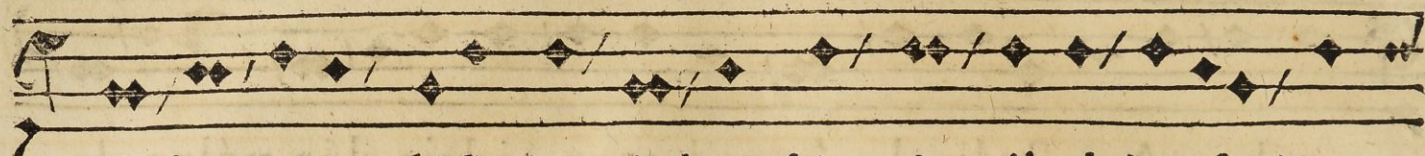

vólna, és hogy

ilmeg

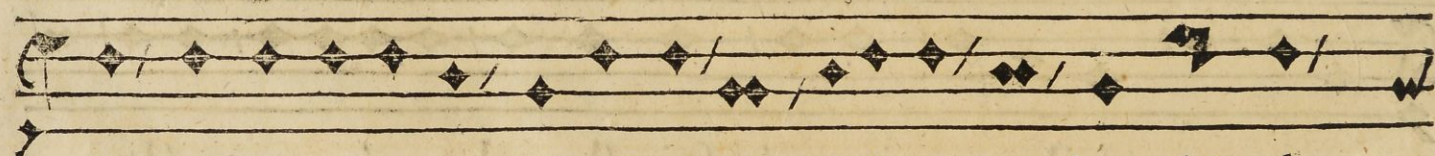
ismég az Istenhez menne, fel kele az Vacsora felül

Es le tövé palástyát, és kendőt vön, által ővedzé ma-

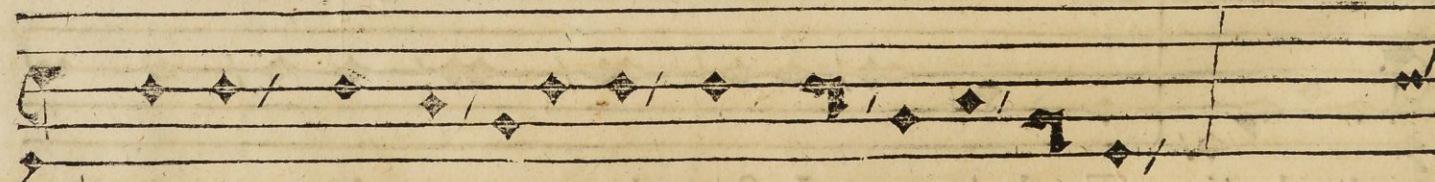
gát, és vizet tölte az medenczében, és kezdé mos-

ni Tanítványinak lábokat, és törteni az kendővel,

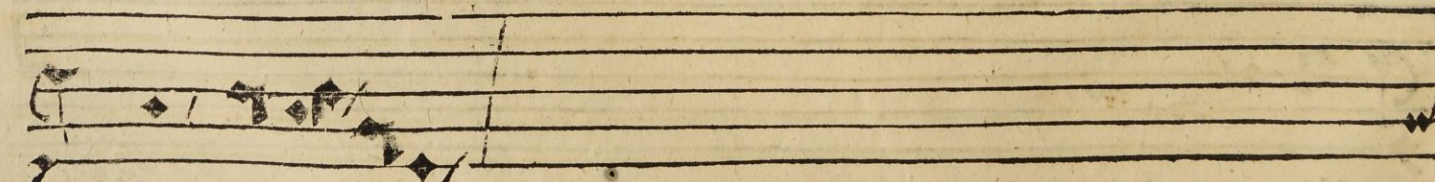
mellyel által vala ővedzvé. Mikoron penig jutot

vólna Simon Peterre; Monda néki Péter *Petrus.*

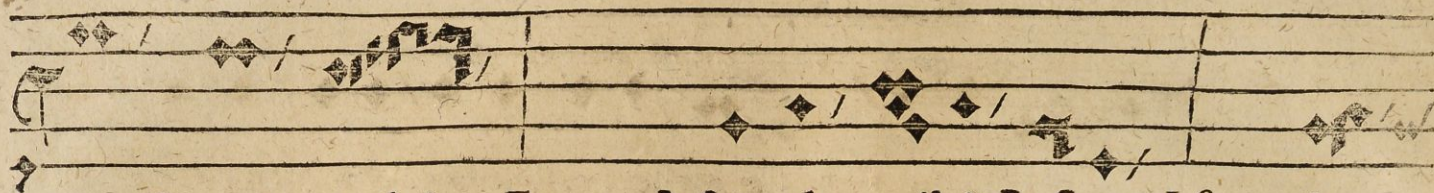
Vram te mosodé meg az én lábaimat? *Euang. Mon-*

da néki Iesus.

Iesus.

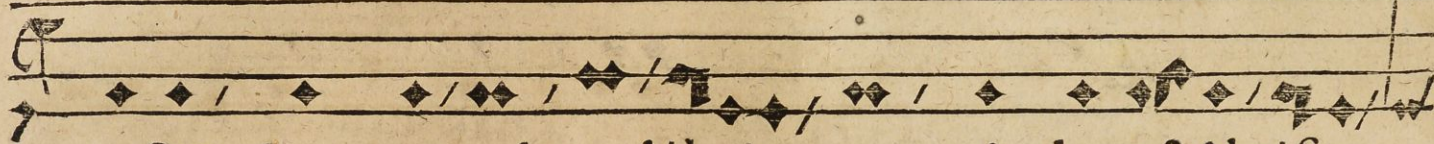
Jesus. Az mit én most cselekedem, te nem tudod,
de ennek utánna megh fogod tudni. *Euang.* Mon-
da néki Peter: *Petrus.* Nem mosod meg soha örökké
az én lábaimat. *Euang.* Felele néki Iesus. *Jesus.* Ha
meg nem mosándlak tégedet, nem lélszén részed te-
néked én velem. *Euang.* Monda néki Peter: *Petrus.*
Vram ne csak az én lábaimat, de még kezeimet és
fejemet-is Vu mold

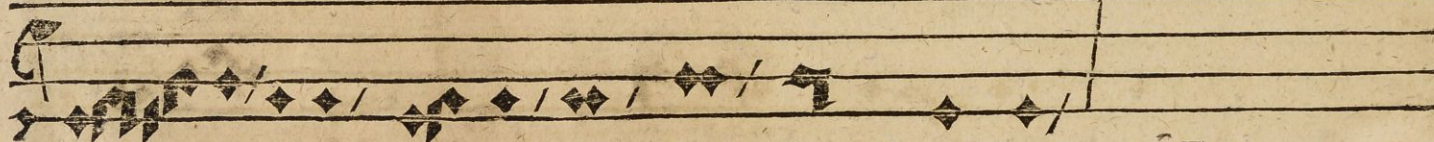
mosd meg tehát. *Evang.* Monda néki Iesus: *Iesus.* Az

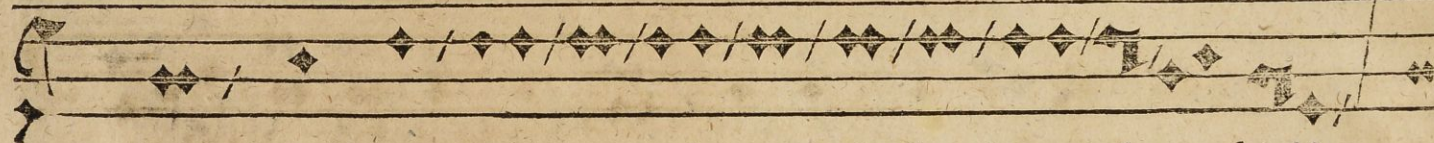
ki meg mosdott annak nem szűkség egyébét meg

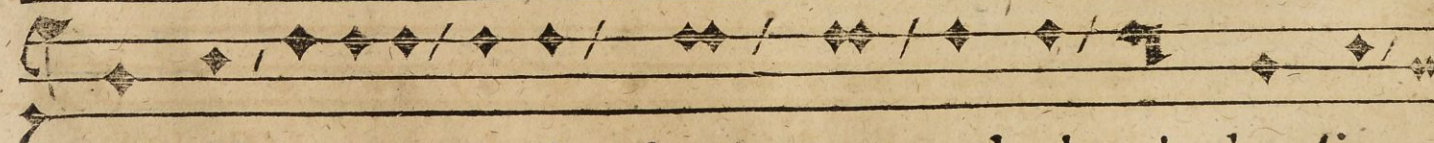
mosni, hanem csak az lábait, mert mindenestől tiszta.

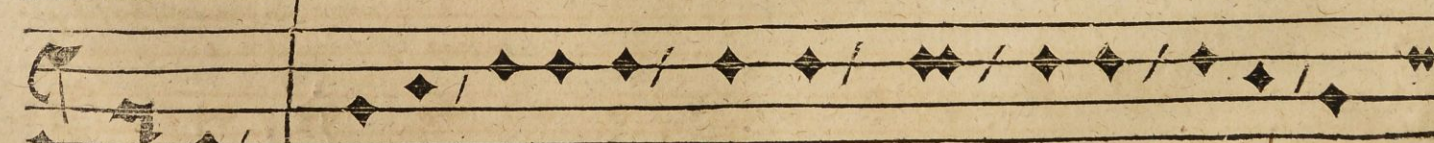
Ti-is tiszták vadatok, de nem mindnyájan. *Evang.*

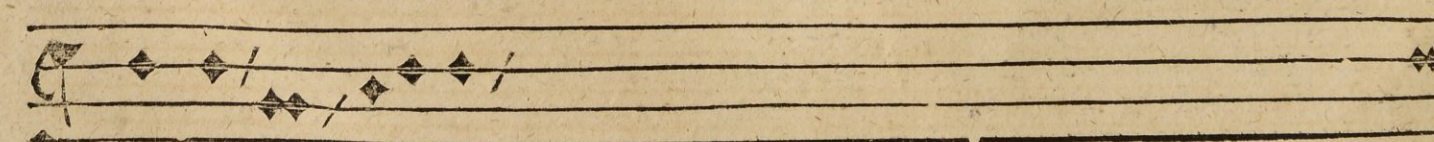
Mert tudgya vala ki volna az a ki őtet el arulnája.

Annakokáért monda, hogy nem vadatok mindnyájan

tiszták. Minek utánna penig meg mosta volna lá-

bokat, és reája

vőtte

vőtte volna palástyát, és le telepedet volna ísmet

monda nékik: *Iesus.* Tudgyátok-é mit cselekedém ve-

letek: Ti Mestereteknek és Vratoknak hiutok engé

met, és jól-is szóllotok, mert az vagyok; Ha azért én

Vratok és Mesterték lévén meg mostam az ti lábai-

tokat, tinéktek-is meg kel mosnotok egy másnak lá-

baít. Mert példát adtam tinéktek, hogy az mint

én cselekedtem.

Vu 2

ti-is

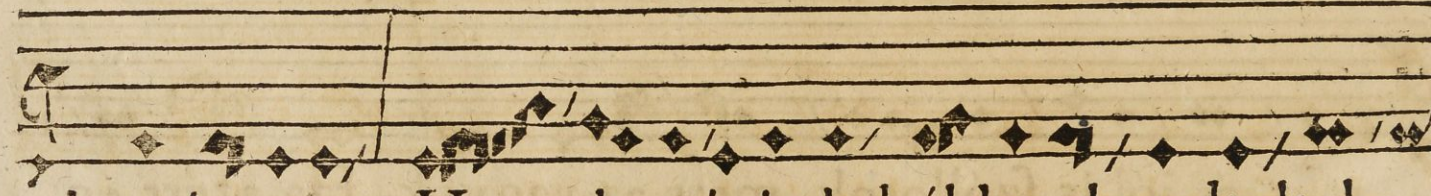
ti-is ugy cselekedgyetek. Bizony bizony mondom

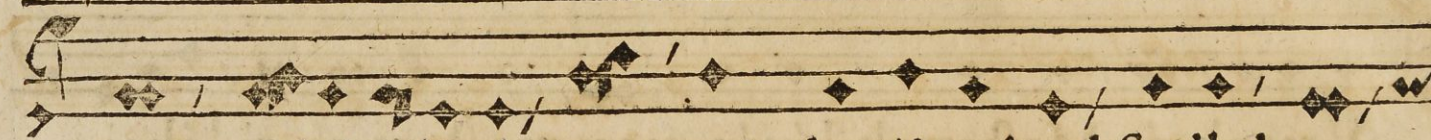
ti-néktek, hogy nem nagyobb az szolga az ő Vránál,

fem az követ nem nagyobb annál, az ki őtet el

bocsátotta: Ha ezeket értitek bóldogok vadatok, ha

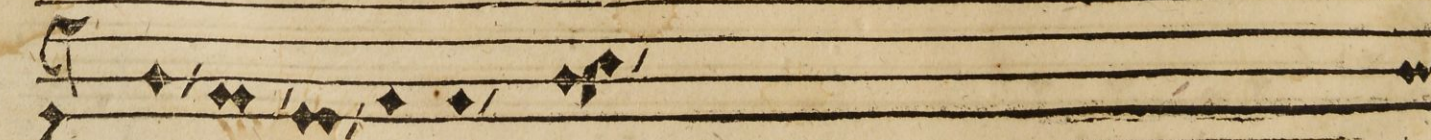
meg cselekeditek, nem mindnyájatokról szollok, mert

én tudom kiket választottam: de hogy bé tellyék az

írás, az ki észli az én kenyeremet, fel emelte én elle-

nem az ő farkát most

Im

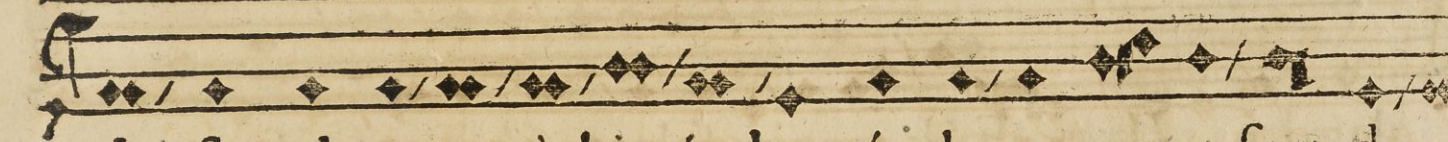
im meg mondom ti-néktek, minek előtte meg lenne

hogy mikoron az bé telik, el hidgyetek, hogy en az

vagyok. Bizony bizony mondom ti-néktek, az ki

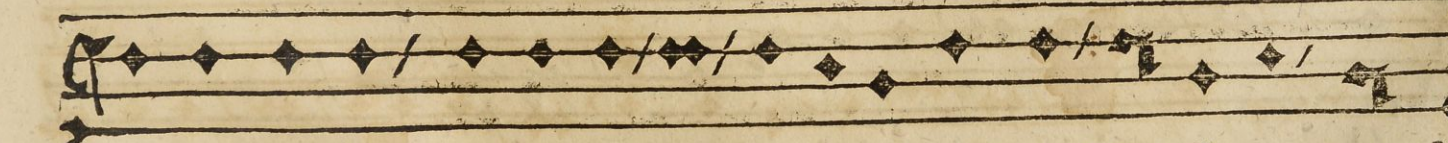
bé fogadgya azt a kit én bocsátok, engemet fogad

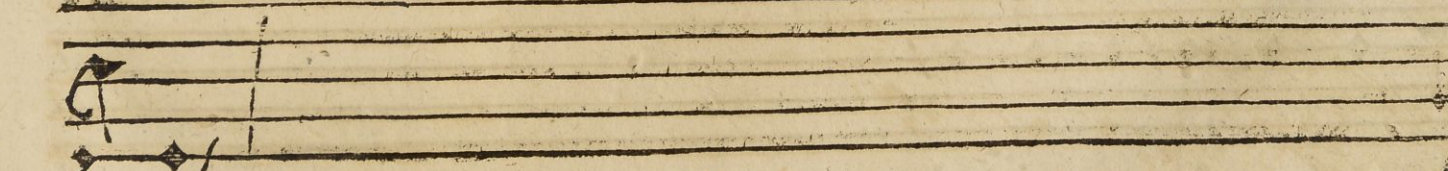
bé: Az ki penig engemet bé fogad, azt fogadgya

bé az ki engemet el bocsátot. *Evangelium.* Es mikoron le

telepedvén ennének az Tanítványoknak ezeket mond-

van.

V u 3

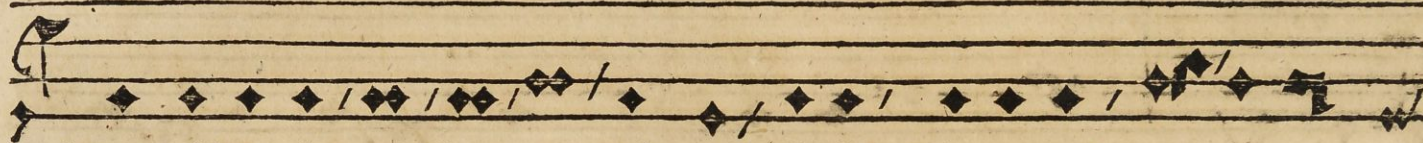
Az

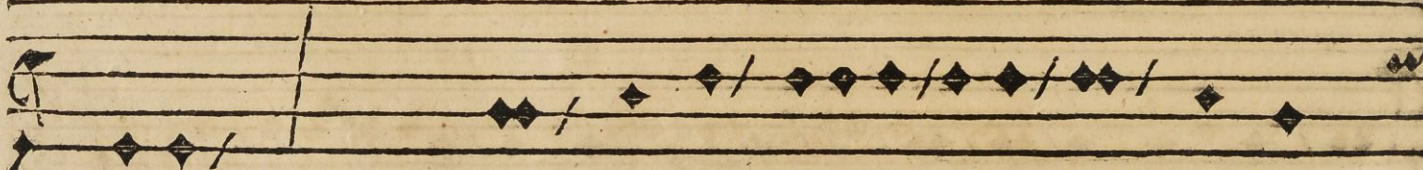
Az Iesus meg háborodék lelkében, és monda nékik:

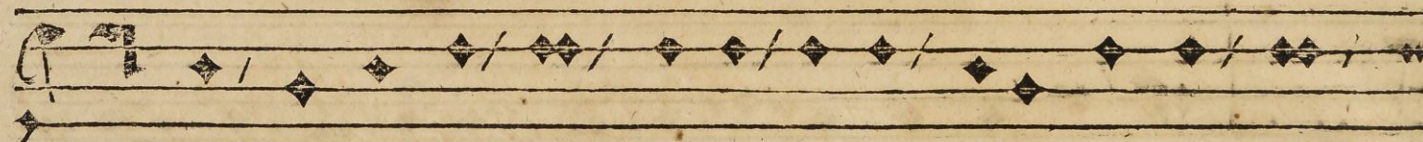
Iesus. Bizony bizony mondom tinéktek, hogy eggyik

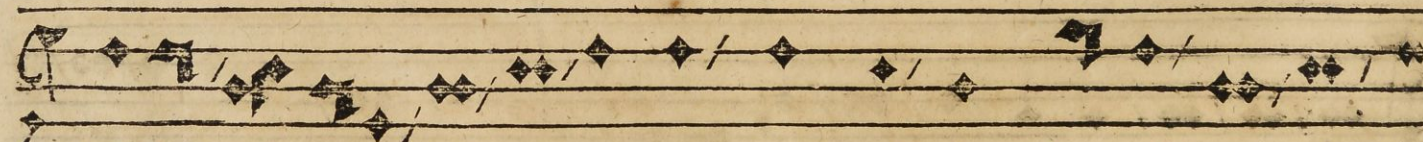
közzületek, az ki én velem észik, engemet el áru-

lando. *Euang.* Eők pedig felette igen meg szomo-

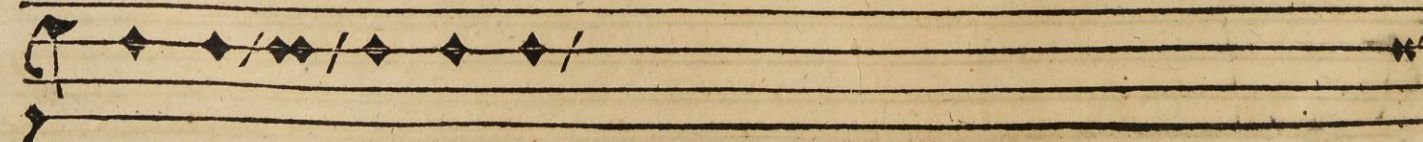
rodván, kezdének egy másra nézni kételkedvén, ki

felől szóllana, és ő köztök kezdék kérdezni, hogy ki

vólna az, az ki ezt cselekedendő vólna, és eggyen

eggyen ő magoktól

mon-

Mondának néki: *Discip.* Avagy én vagyok-é Vram?

Euang. Más azonközben monda: *Discip.* Avagy én

vagyok-é? *Euang.* Monda nekik Iesus: *Iesus.* Eggyik

az tizenkettő közzül, az ki én velem egygút nyujtya

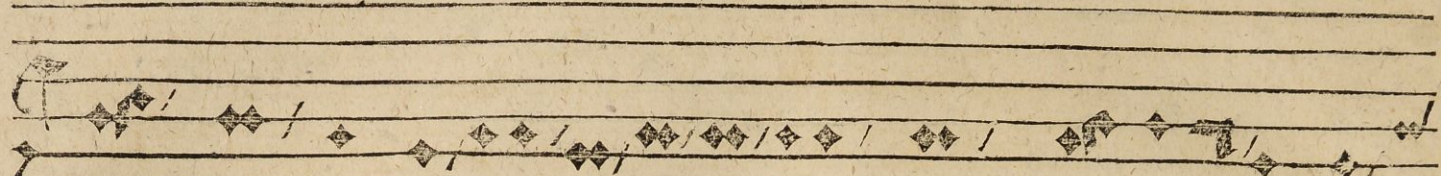
kezét az tálban, el fogh árulni engemet. Az ember

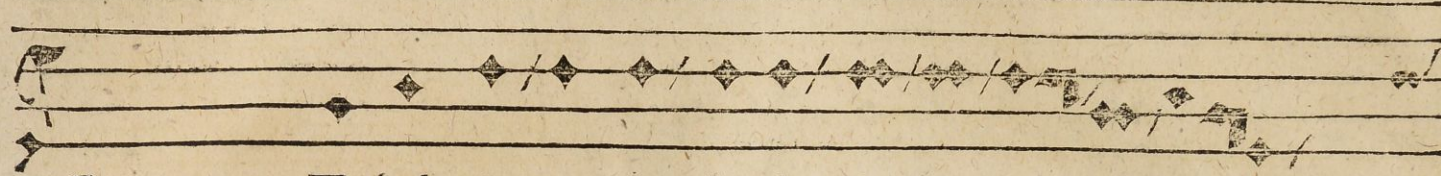
nek fia el mégyen ugyan az mint irván vagyon felőle.

De jaj annak az embernek az ki által az embernek

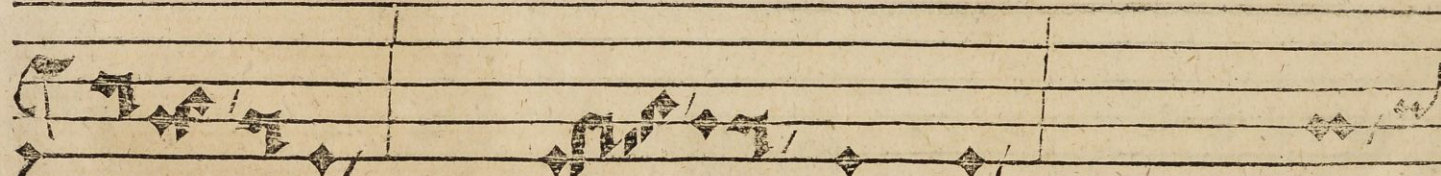
Fia el árultatik

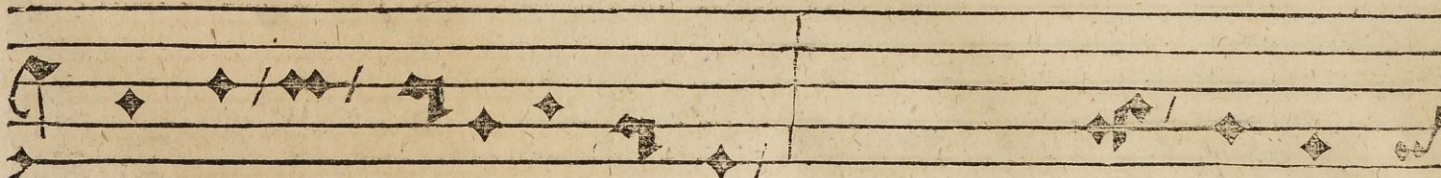
.Iób

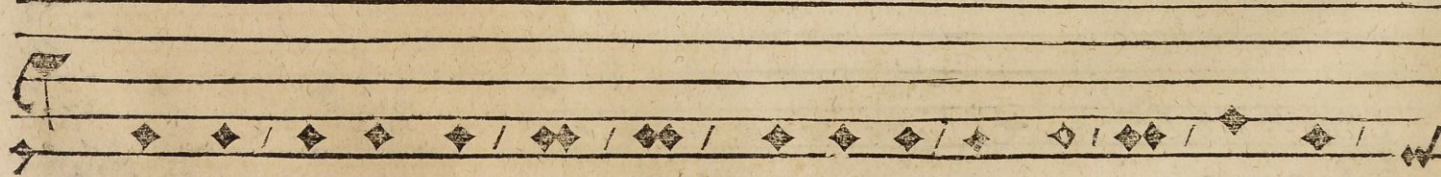

 Iób lótt volna néki ha az ember nem születet volna.

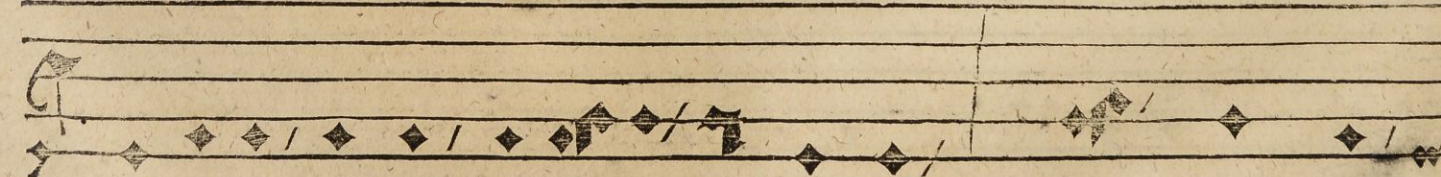

Euang. Felelvén pedig Iudás az ki őtet el árulá. *Iudas.*

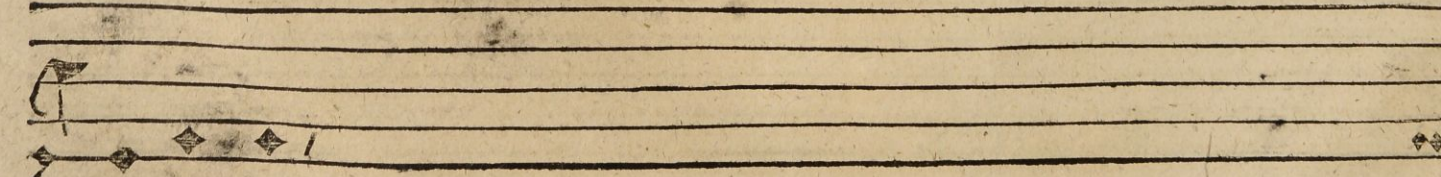

 Nem de én vagyok-e az Mester? *Euang.* Monda

 néki Iesus: *Iesus.* Te magad mondod. *Euang.* Es

 monda az Tanítványoknak: *Iesus.* Nagy kíván-

 sággal kívántam ezt az Húsvéti báránt megennem

 veletek minck előtt szennyvednék: Mert mondom

 tinéktek hogy

hogy ennekutánna, nem eszem ebből míg bé nem

telik az Istennek országa. *Euang.* Es vévén az pohárt,

mikoron hálákat adot vólna, monda: *Iesus.* Vegyé-

tek ezt és oszszátok el közöttetek: Mert mondom

tinéktek, hogy ez szőlőtőnek gyümölcséből nem

iszom addigh, míg el nem jő az Istennek országa.

Euang. Es mikoron vacsoráltak vólna: az mi V-

runk Iesus

X x

Christus

Christus az éjnek estin az mellyen el árultaték, vővé

az kenyeret, és mikoron hálakat adott volna, meg sze-

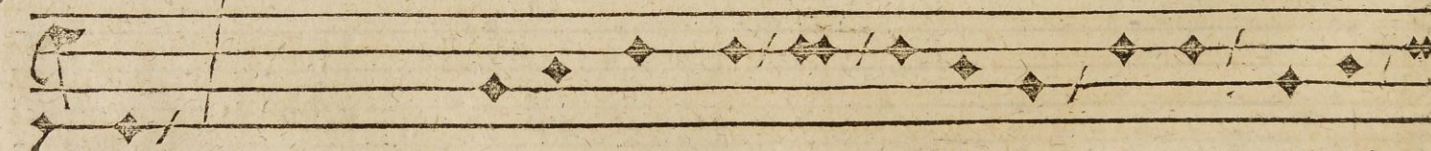
gé és adá az ő Tanítványinak mondván: *Iesus.* Ve-

gyétek egyétek ez az én testem, az mely ti érettetek

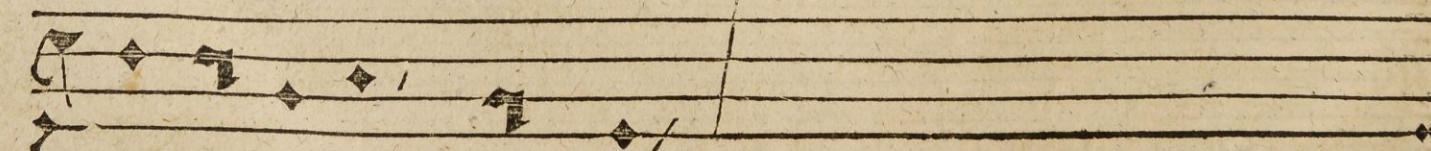
halálra adatik, ezt cselekedgyétek az én emlékezetem-

rc. *Euang.* Azonképpen az pohárt is vővé, minek

utánna vatsorált volna, és hálakat adván adá az ő Ta-

nitványinak, mondván:

Igya-

Iesus. Igyatok ebből mindnyájan, ez az én új Testa-

mentomi vérem. Ez az pohár új Testamentom az

én véremben, mely ti érettetek, és sokaknak bűnök-

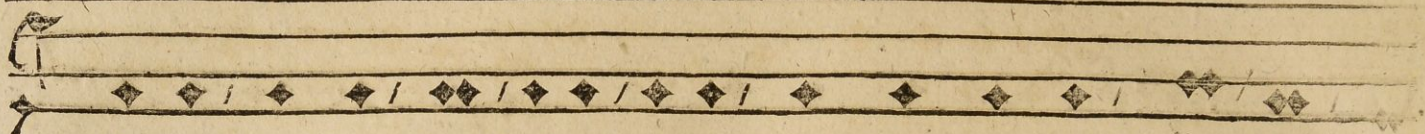

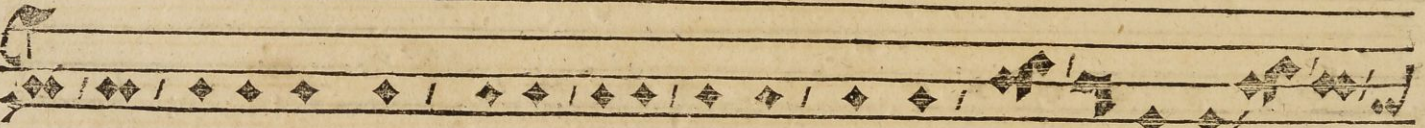

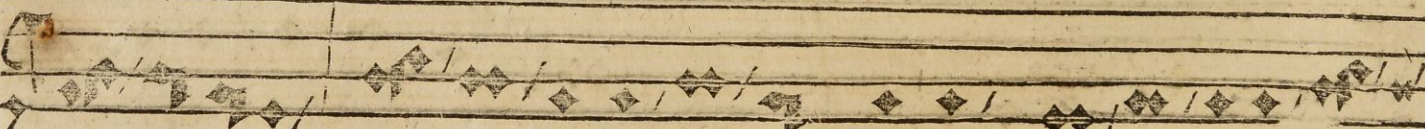

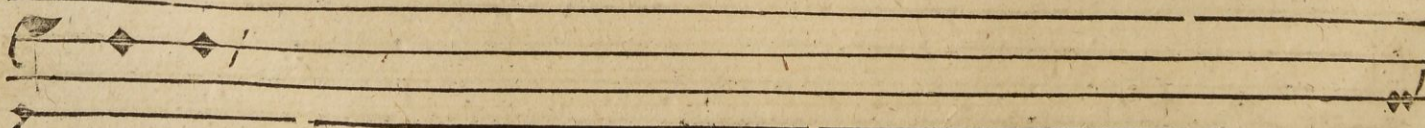
nek bocsánattyáért ki ontatik, ezt cselekedgyétek

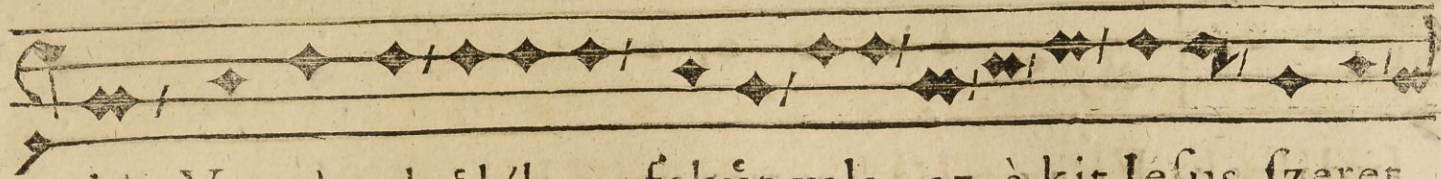
hogyan valamenyiszor ezt ijjandgyátok, az én emléke-

zetemre tegyétek. *Euang.* Es mindnyájan ivának

belőle, és monda nekik *Iesus.* Bizony mondom

ti-néktek, hogy nem X x 2 iszom

 iszom többé ez szóló tőnek gyümölcséből mind az

 napiglan, az mikoron ujjonnan iszom azt ti veletek

 az én Atyámnak országában. Azonbá mindaz által

 az én árulomnak keze imévelé vagyon ez asztaló és az

 Embernek fia el megyen ugyan, az mint el végeztetet

 ő felőle. De jaj annak az embernek, à ki által el

 árultatik. *Euang.* Vala penig egy az ő Tanítványi

 között ki

ki Vrunknak ölében fekűt vala, az à kit Iesus szeret

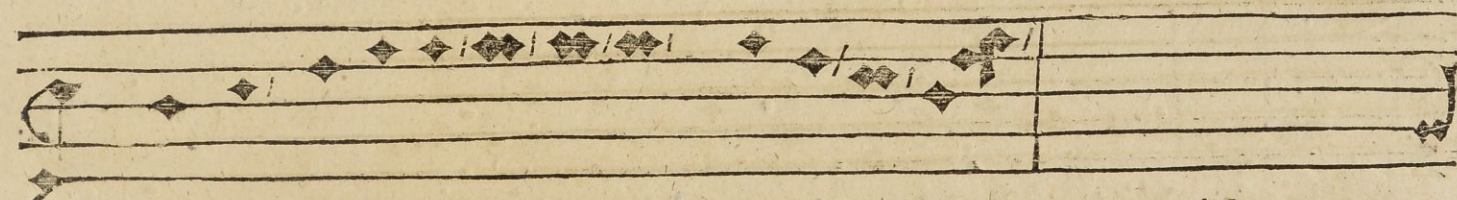
vala. Ennek azért inte Péter, hogy meg tudakozna-

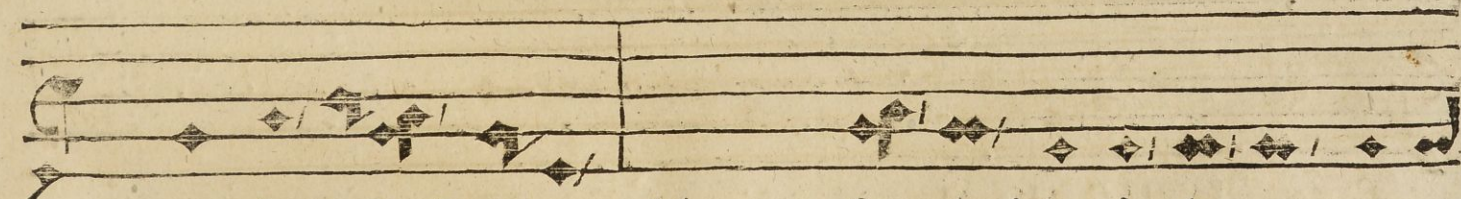
ja ki volna az, az kiról szóllana. Mikoron azért az,

az Iesus mellyére hajlott volna, monda néki: *Iohannes.*

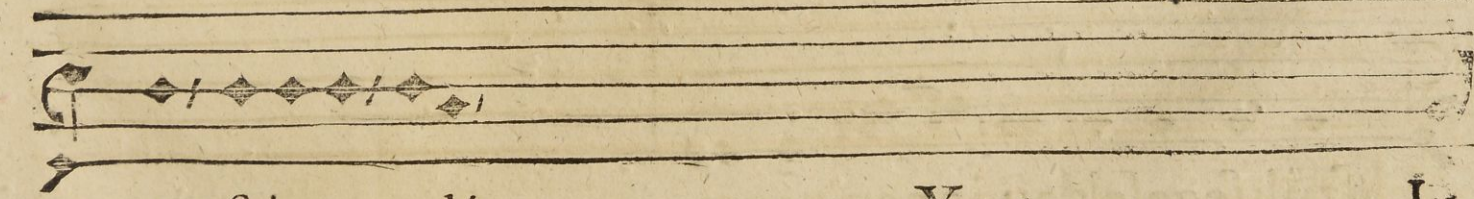
Vram kicsodaaz, az ki téged el árul. *Euangelista.*

Monda néki Iesus: *Iesus.* Az à kinek én az mar-

tot falatot nyujtándom *Euang.* Es az étekben már-

tot falatot adá

X x 3

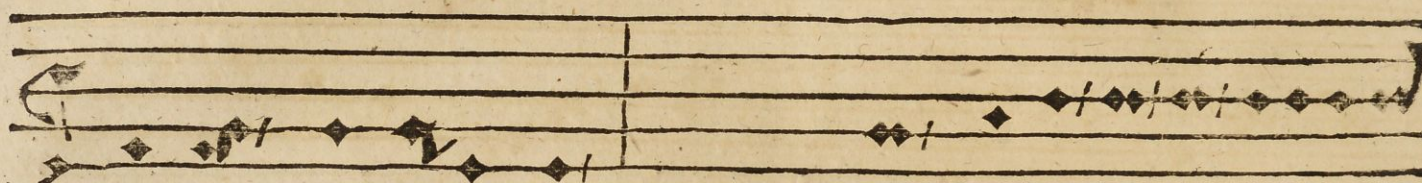
Iu-

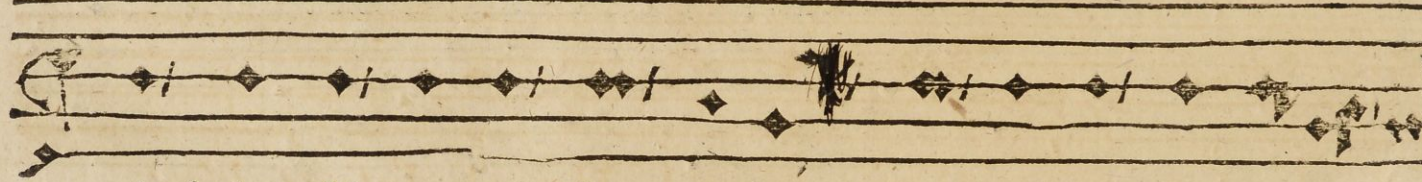
Iudásnak; Es az falat kenyér után belé mene az Sá-

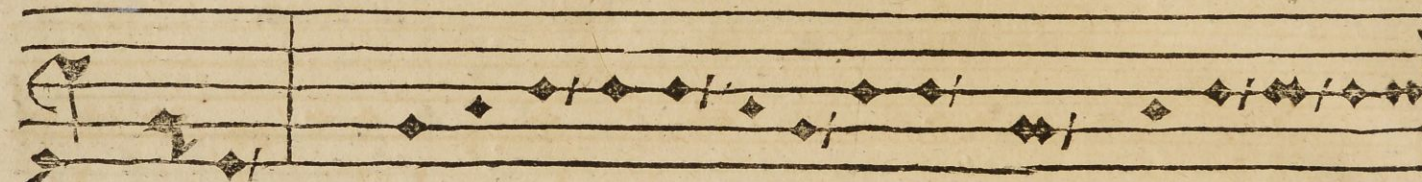
tán; Monda néki Iesus: *Iesus.* Az mit cselekedszel

hamar cselekedgyed. *Euang.* Ezt penig az leteleped-

tek között egyik sem értheté meg, miről mondotta

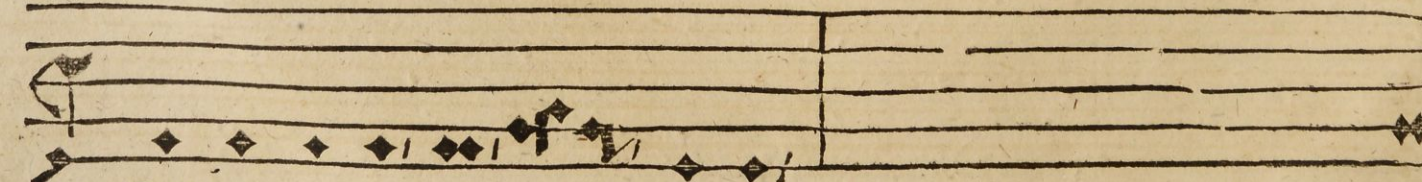
vólna. Némelleyek arra vélik vala, hogy mivel az er-

szény Iudásnál vala, nétalám Iesus Vrunk ezt mon-

dotta vólna néki. Vegyd meg azokat az mellyek

szükségesek az innep napra,

avagy

avagy hogy az szegényeknek valamit adna. Mihelt

azért Iudás vőtte volna az mártot kenyeret, ottan

ki mēne, immár penig etszaka vala. Mikoron azért

Iudás ki ment volna, monda Vrunk Iesus: *Iesus.*

Mostan dicsőítettett meg az Embernek Fia, és az I-

sten-is meg dicsőítettett ő benne. Ha az Isten meg

dicsőítettett benne, az Isten-is meg dicsőíti őtet ő

magában.

és

és mindgyarást meg dicsóiti őtet. *Euang.* Támada

penig versenges az Tanítványok közöt, éfelett, mellyik

láttatnék nagyobbak lenni ő közzülök. Monda

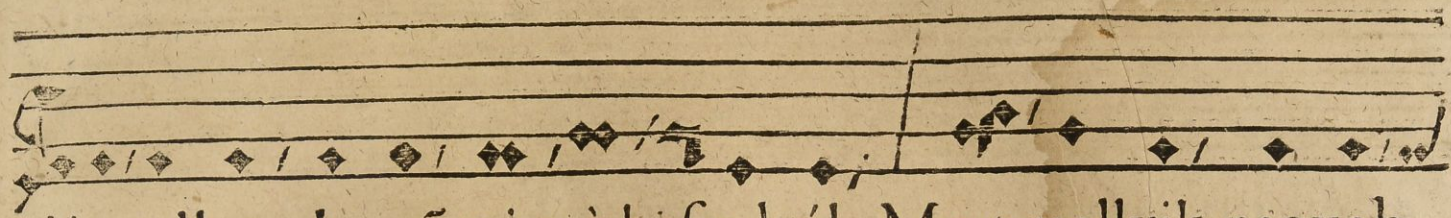
nékik Iesus: *Iesus.* Az nemzetsegeknek királyik uralkod-

nak ő rajtok, és az kiknek hatalmuk vagyon azokon,

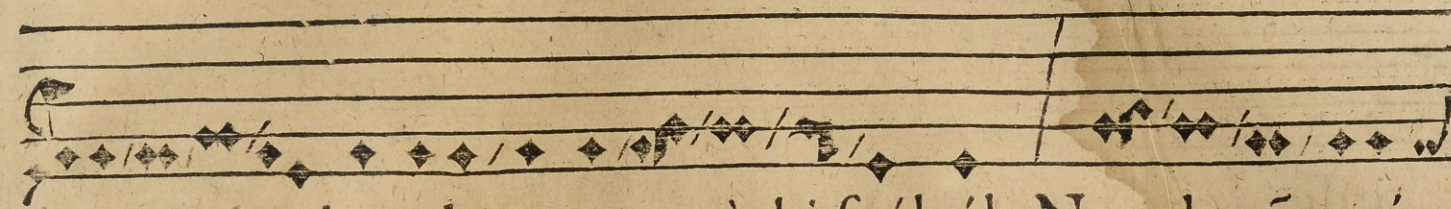
jó tévőknek hivattatnak. De az ti hivataltok nem

ekképpen vagyon. Hanem az ki nagyobb ti közte-

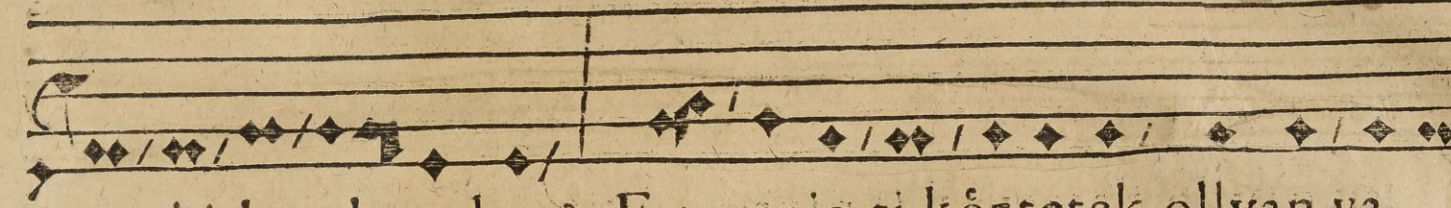
tek olyan légyen mint az leg kisebbik: Es az ki elől

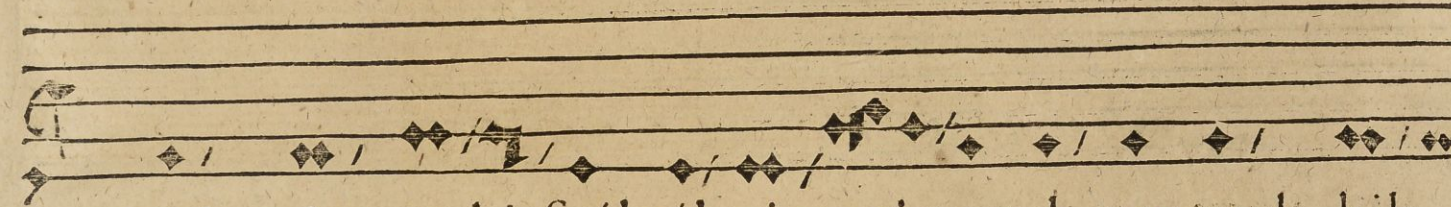
járollyan legyē mint à ki szolgál. Mert mellyik nagyob

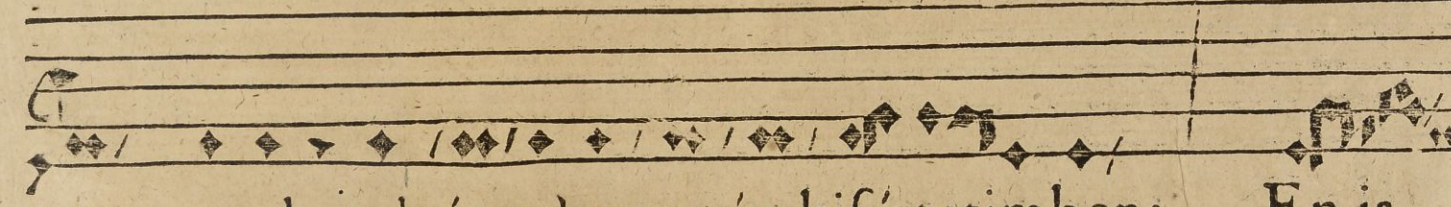
azéà ki letelepedet avagy az à ki szolgál. Nemde nē az-é

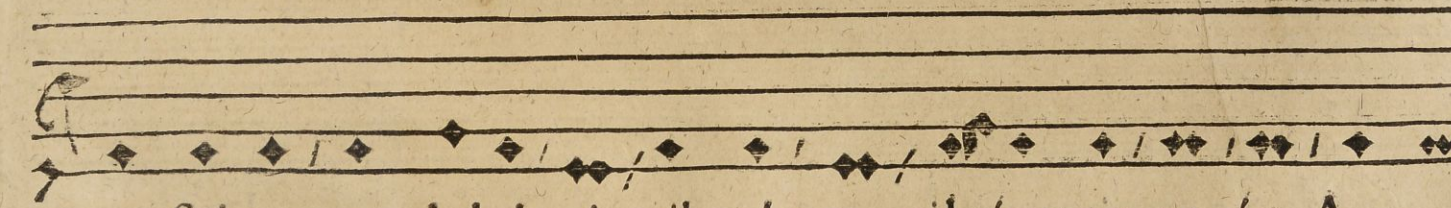
az ki le-telepedett? En penig ti kőztetek olyan va-

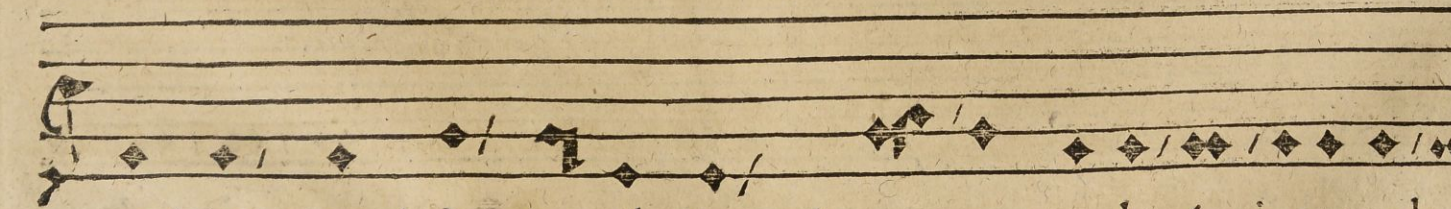
gyok mint az ki szolgál, ti penig azok vagytok, kik

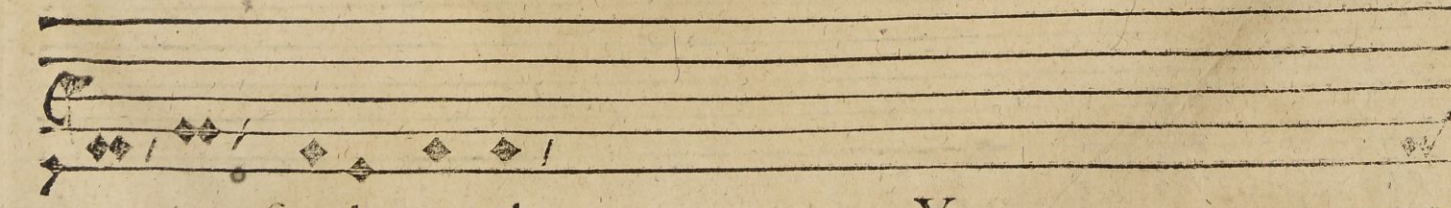
meg maradtatok én velem az én kísértetemben: En-is

országot rendelek ti-néktek, az miképpen az én A-

tyám rendelt énnékem, hogy egyetek, és igyatok

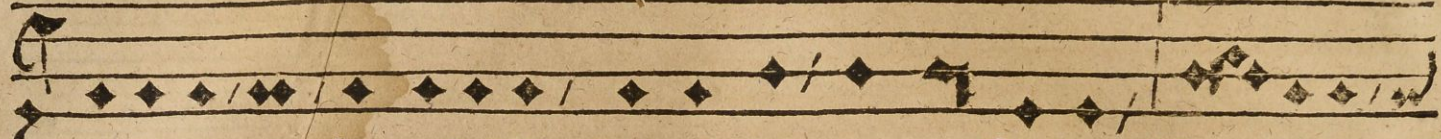
az én asztalomnál

Y y

az en

az én országomban, és üllyetek tizenkét székekben,

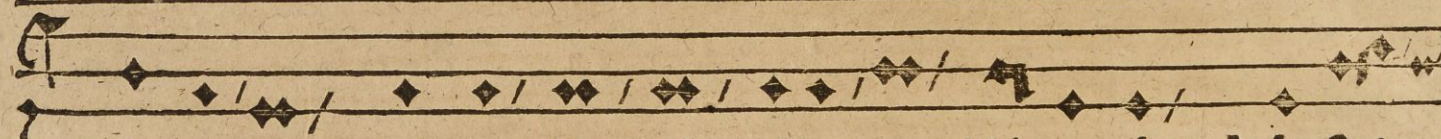
itilvén az Izraelnek tizenkét nemzetségit: Fiatskáim

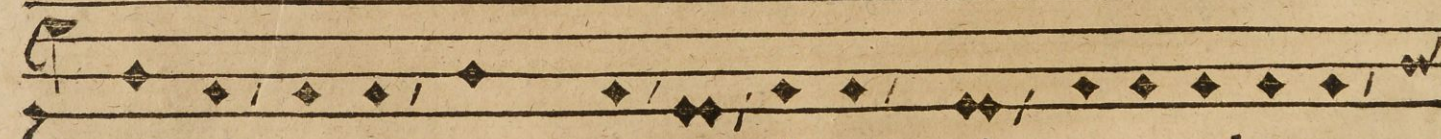
még kevés ideig veletek vagyok, keresni fogtok enge-

met, és az mint megh mondtam az Sidóknak, az

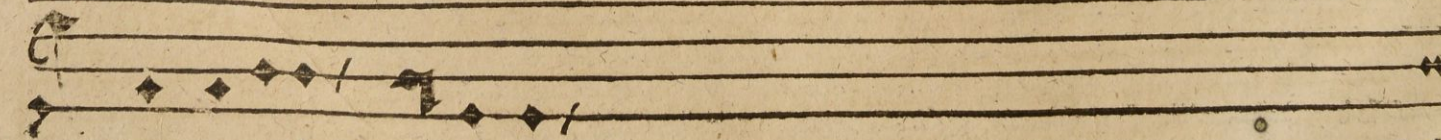
hová én megyek ti most oda nem jöhettek. Most-is

ugyan azont mondom ti-néktek, új parancsolatot

adok ti-néktek, hogy szeressétek egy-mást, az mint én

szerettelek titeket:

ti is

ti is egy-mástazon modon szeresétek. Erről ismérnek

meg mindenek titeket, hogy én Tanítványim vagy-

tok, hogy ha egy máshoz való szeretet lesz en közöt-

tetek. *Euang.* Monda néki Simon Péter: *Petrus.* V.

ram hová mégy? *Euang.* Felele néki Iesus. *Iesus.* Az

hová én mégyek, most nem követhetsz engemet, de

ennek utánna követni fogsz engem. *Euang.* Monda

néki Peter:

Y y z

Vram

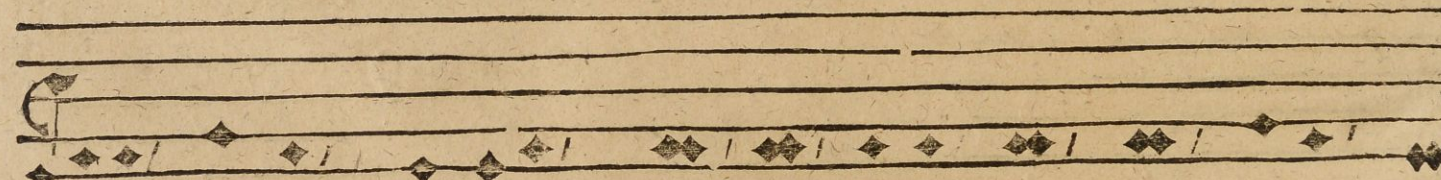
Petrus. Vram miért nem követhetnélek tégedet mostan?

Az lelke-met-is le télzem éretted. *Euang.* Felele néki

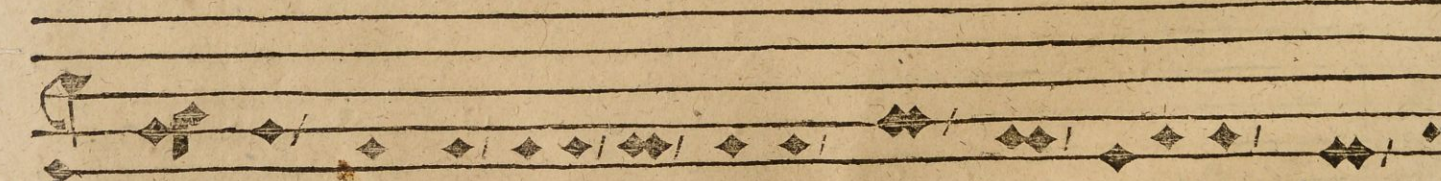
Iesus. Iesus. Az lelke-det télszed leérettem? Bizony

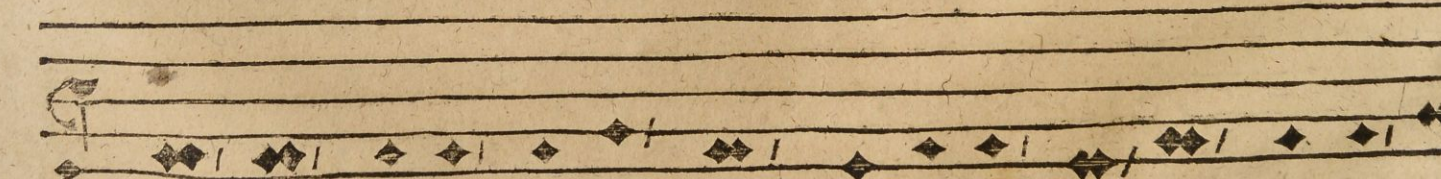
bizony mondó tenéked, hogy az kakas nem szól addig

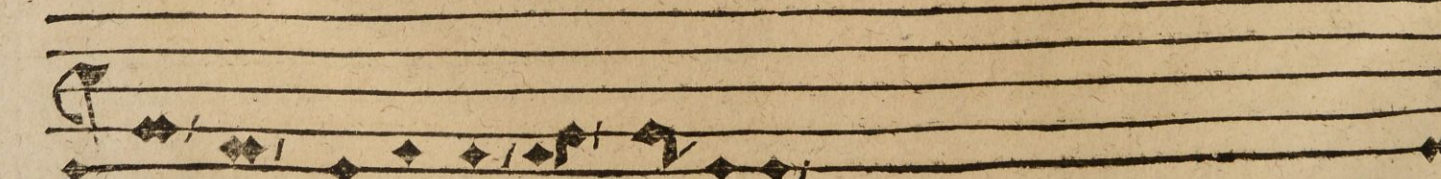
ez éj-jel, míg háromszor meg nem tagadsz engem;

Simon Simon, imé az Sátán meg kért titeket, hogy

mint az buzát ugyan megrostállyon, de én kértem

az én Atyámat te éretted

hogy

hogy el ne fogygyon a te hited, hogy te-is valamikor

meg térvén, meg erősítsed az te Atyád fiait. *Euang.*

Eő penig monda: *Petrus.* Vram kéíz vagyok te ve-

led mind tömlőczre, s mind halálra mennem. *Euang.*

Monda néki Iesus: *Iesus.* Péter mondó tenéked,

nem szól az kakas ez éjél, mig háromszor meg nem

tagadod, hogy soha nem ismértél engemet. *Euang.*

Monda penig

az tanítványoknak. *Iesus.* Mikoron táskánélkül,

érszény-nélkül, és faru-nélkül bocsátottalak valaho-

vá titeket, nem-de volt-e valami fogyatkozástok?

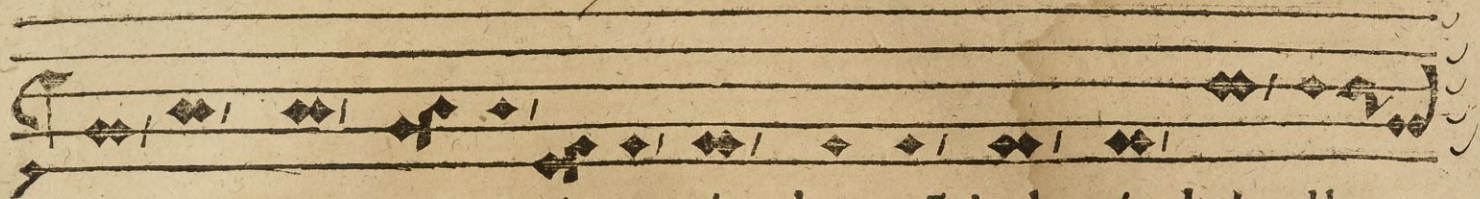
Euang. Eők penig mondának: *Discip.* Nem volt

semmi. *Euang.* Monda azért nekik: *Iesus.* Mostan

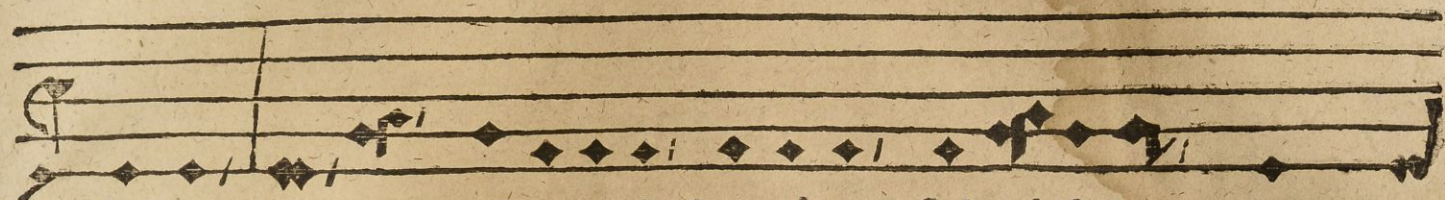
penig az kinek táskája és érszénye vagyon, vegye fel,

és az kinek fegyvere nincs adgya el ruháját, és végyen

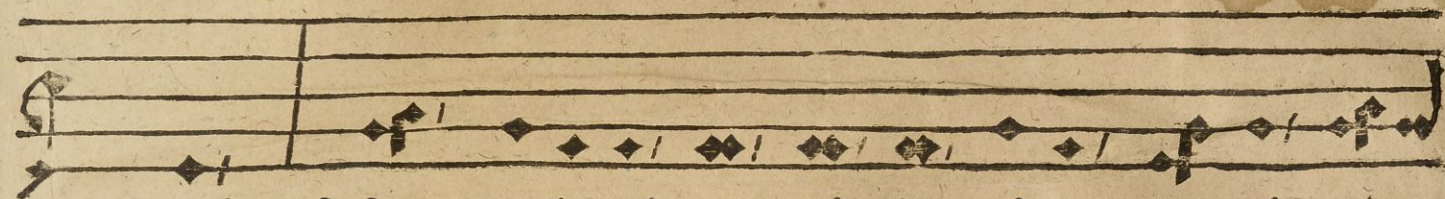
fegyvert rajta. Mert mondom tinektek, hogy az m

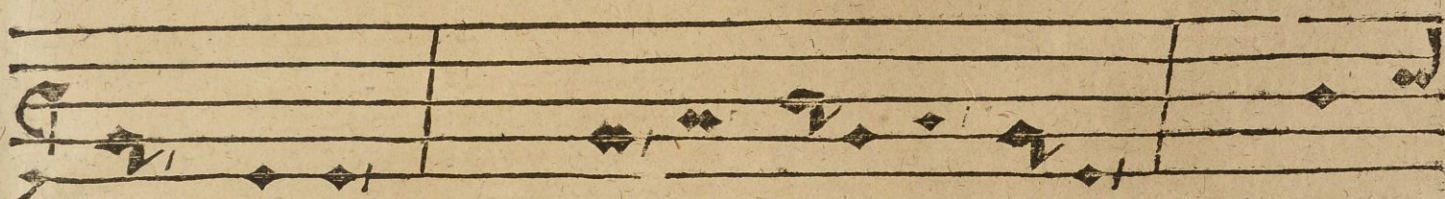
az mi meg vagyon írva, én bennē kel még bé tellye-

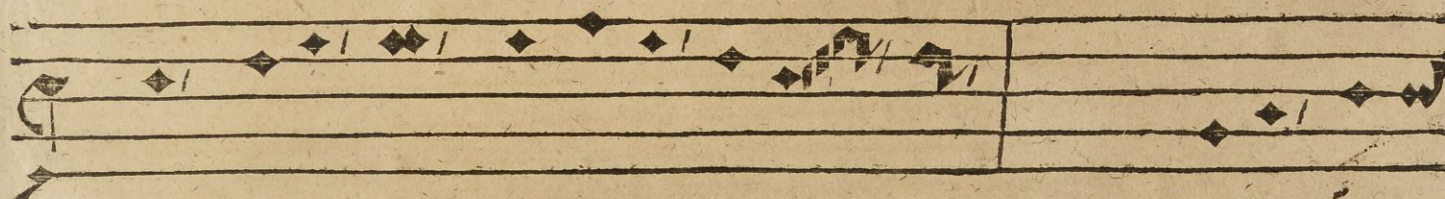
fedni: Es az hitetlenek köziben számláltatot ugy-

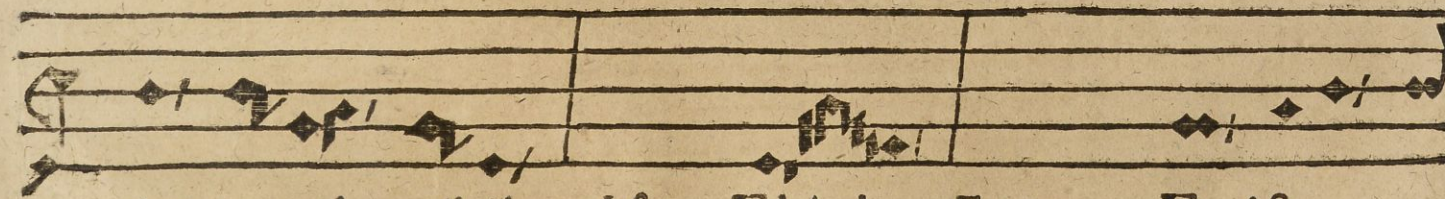
mond: Mert azoknak az mik én rolam vadnak vé-

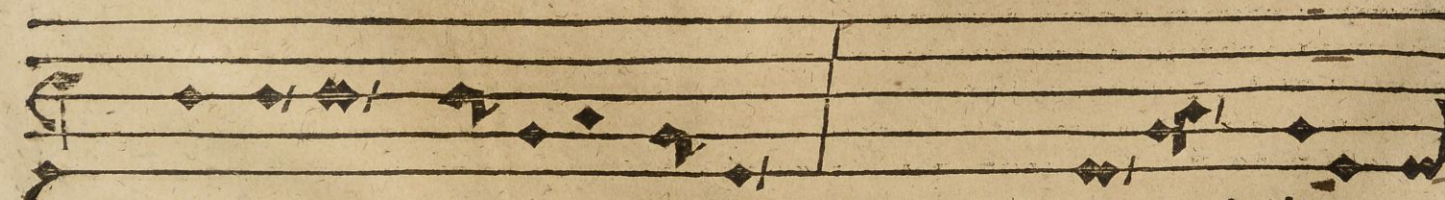
gek vagyon. *Euang.* Es ők mondának néki: *Discip. V.*

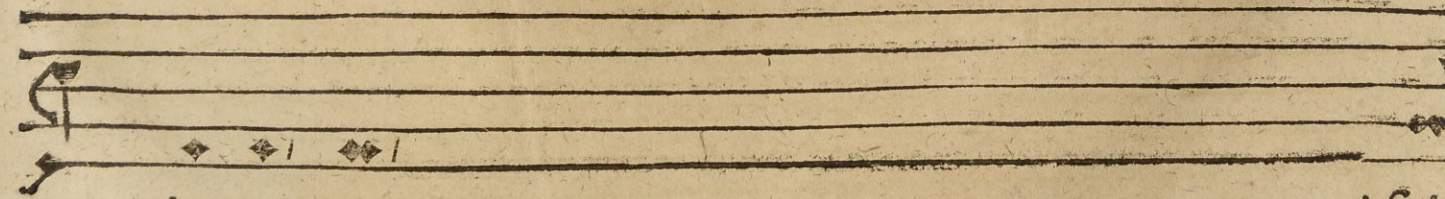
ram ihon két fegyverek vadnak itt. *Euang.* Iesus pe-

nig monda nekik: *Iesus.* Elég: *Euang.* Es ismet

monda az Tanítványoknak: *Iesus.* Meg ne hábo-

rodgyék az

tízi-

ti szivetek, Hísztek-é az Istenben? En bennem is

hidgyetek Az én Atyámnak házában sok lako haj-

lékok vadnak, hogy ha külömben volna, meg mon-

dottam volna tinéktek: el megyek helyt szerzek ti-

néktek: Mikoron penig el menendek, hogy helyt

szerezsek ti-néktek: Ismég hozzátok iövök, és hoz-

zám vészlek titeket, hogy a hól én vagyok ti-is ott le-

gyetek.

SE-

SEQUVNTVR ACTA
in horto.

Euang. Es mikoron

Vrunk Iesus mind ezeket meg mondotta volna, és

az vacsora után az hálá-adó dicsiretet el éneklették

vólna, fel kelvén ki méne Iesus az ő szokása szerént

az Cedron patakán tul, az olaj fáknak hegyére,

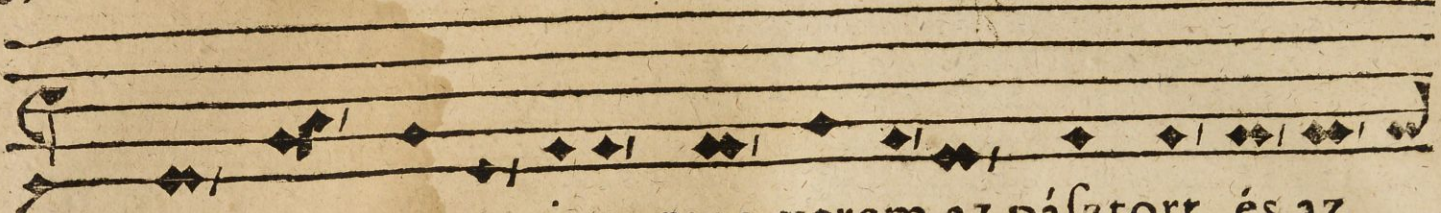
követék pedig őtet az ő Tanítványi, és akkoron mon-

da nékik Iesus: *Iesus*. Mindnyájan meg botránkoztok

ti ez éjél én bennem,

Zz

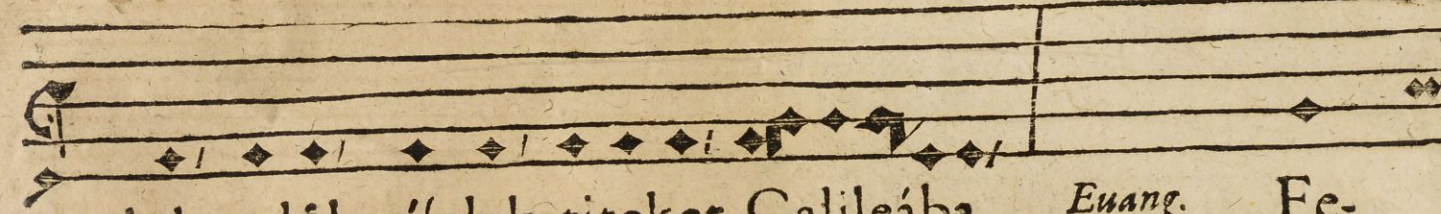
mert

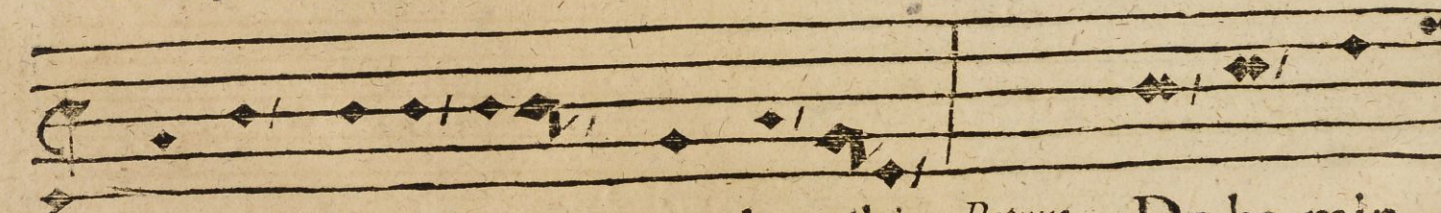
mert meg vagyon írva, meg verem az pásztort, és az

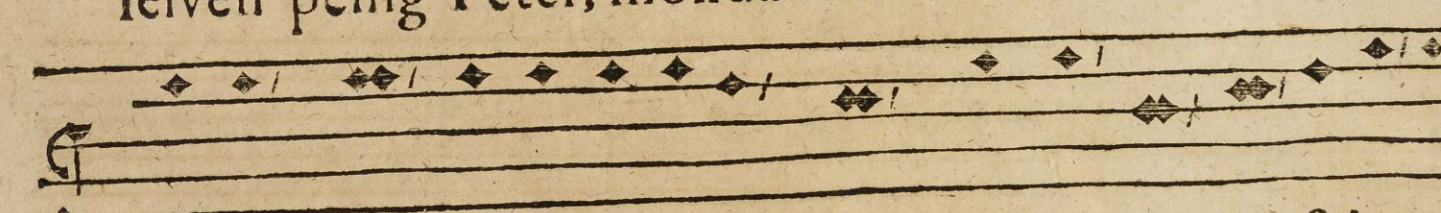
juhok elcszlonak. De minek utánna fel támadán-

dok, elől vészlek titeket Galileába. *Euang.* Fe-

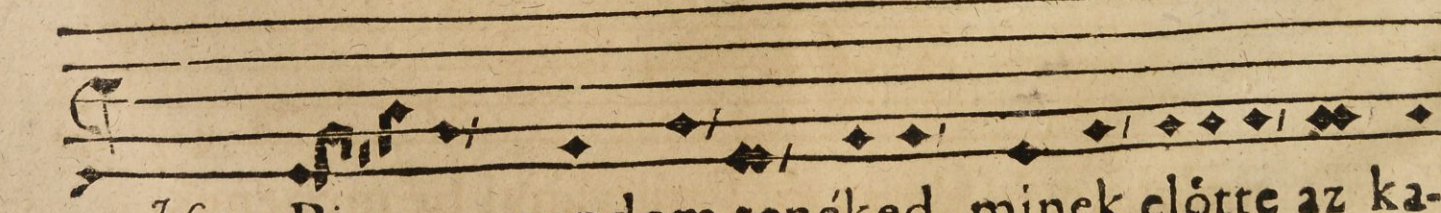
lelvén penig Peter, monda néki: *Petrus.* De ha min-

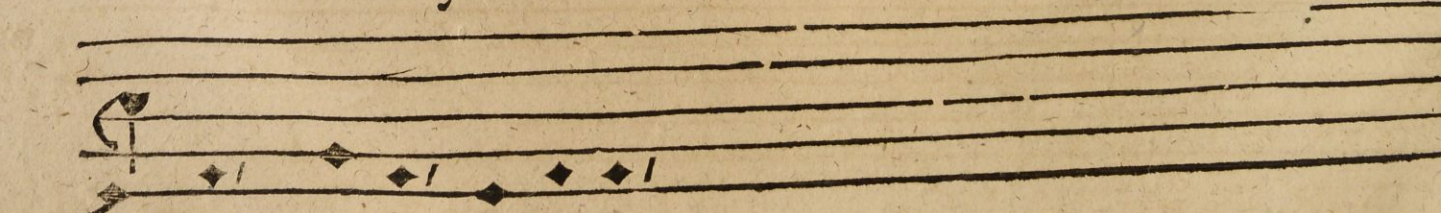
denek meg botránkoznak-is te benned, de én soha

meg nem botránkozom. *Euang.* Mondá néki Iesus:

Iesus. Bizony mondom tenéked, minek előtte az ka-

kas kétszer szóllana.

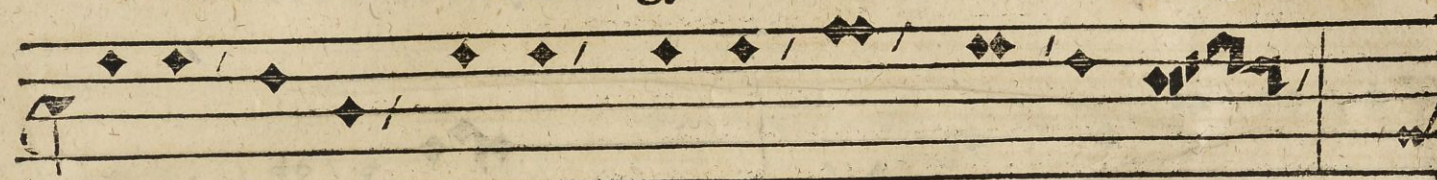
ha-

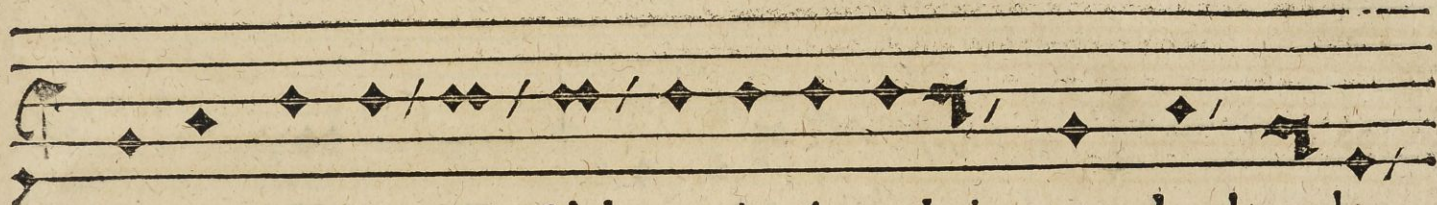
háromszor tagadsz meg engemet. *Euang.* De Pe-

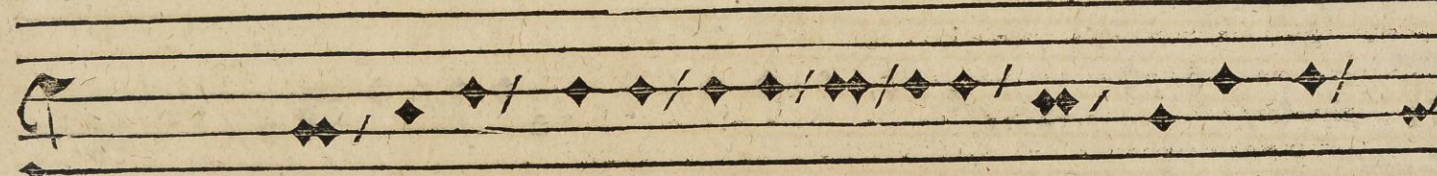
ter annál inkább mondgya vala. *Petrus.* Ha meg kelle-

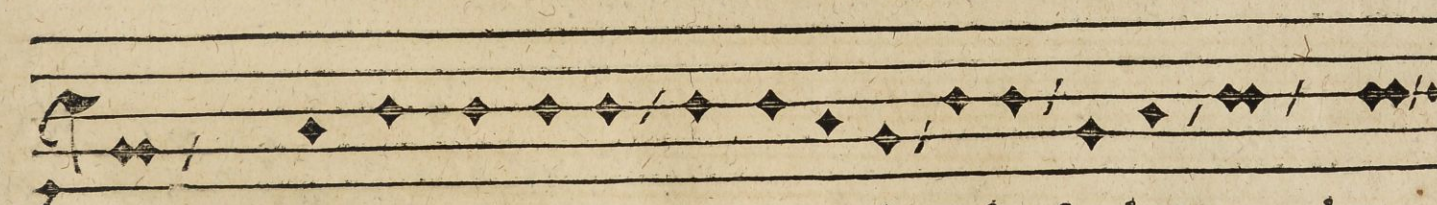
tik-is veled halnom, még-is meg nem tagadlak. *Euang.*

Azonképpen az több tanítványok-is mondnak vala.

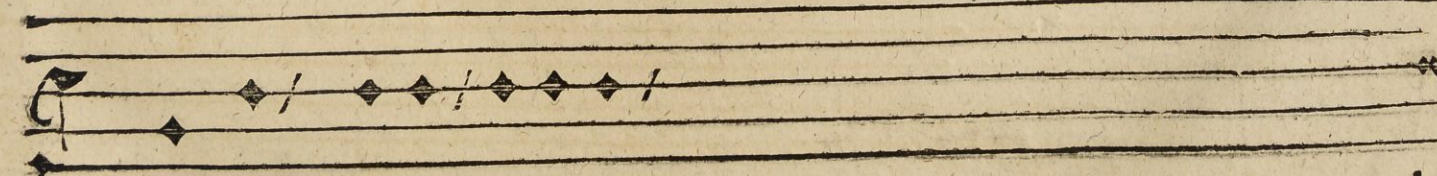
Es akkor méne Iesus ő vélek az májorban,

mely Gethsemánénak hivattatik vala, holot egy kert

vala, melyben ő, és az ő Tanítványi bé menének.

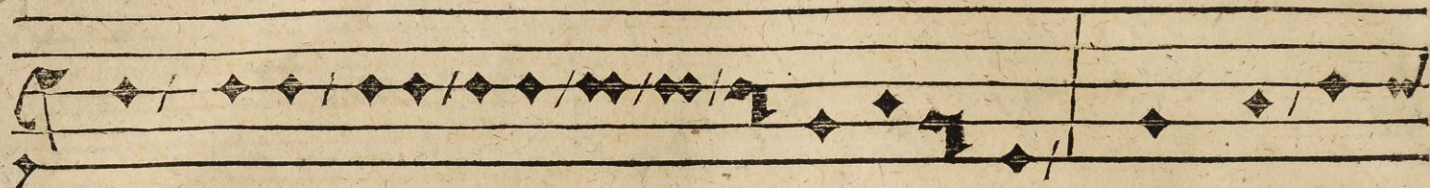
Tudgya vala Iudás-is,

Z z z

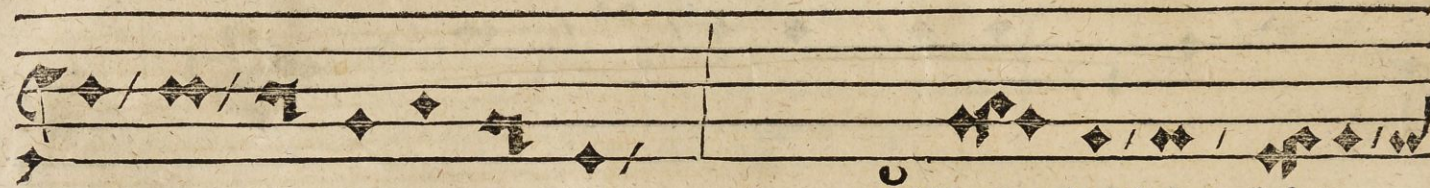
az ki

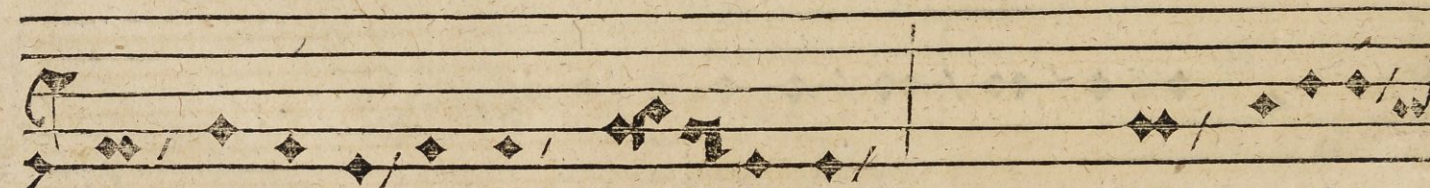
az ki őtet el árulá azt az helyet, mert gyakorta me-

gyen vala oda Iesus az ő Tanítványival. Monda a-

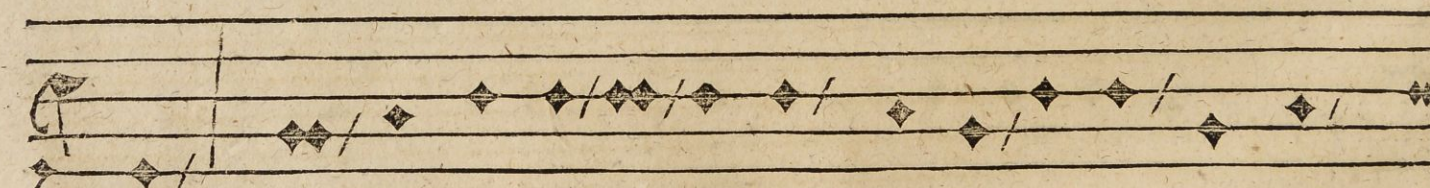
zért az Tanítványoknak: *Iesus.* Vlllyetek itt addég

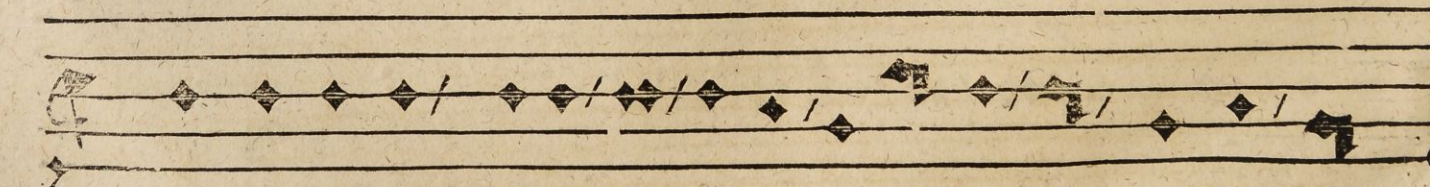
mig amoda mégyek fimádkozom. *Euang.* Es melléje

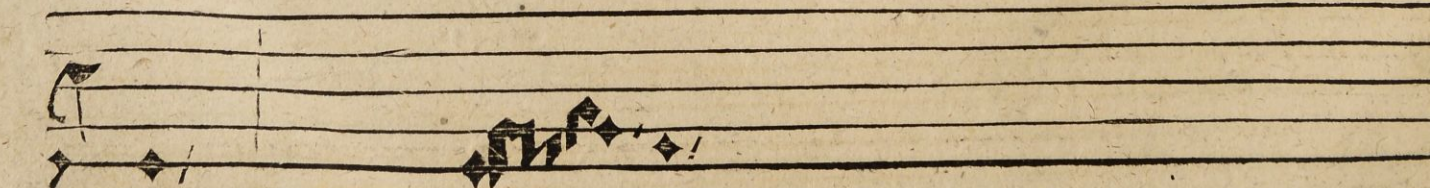
vévé Petert, és Zebedæusnak két fiait, Iacabot és Ia-

nost. Es mikoron az helyre jutott vólna, kezde

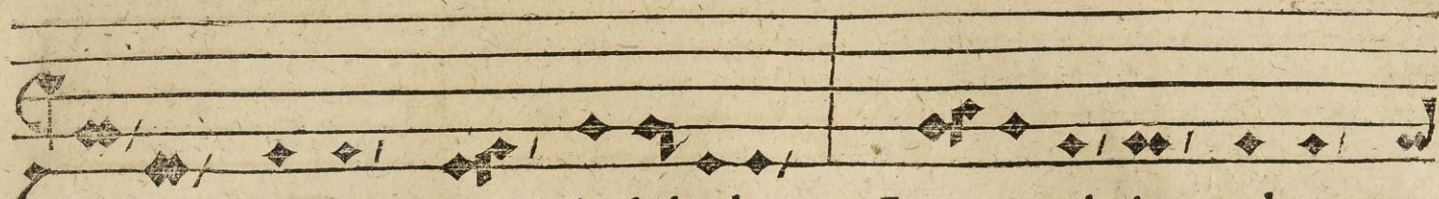
szomorkodni, félni és igen rettegni, és monda né,

kik: *Iesus.*

Szomoru

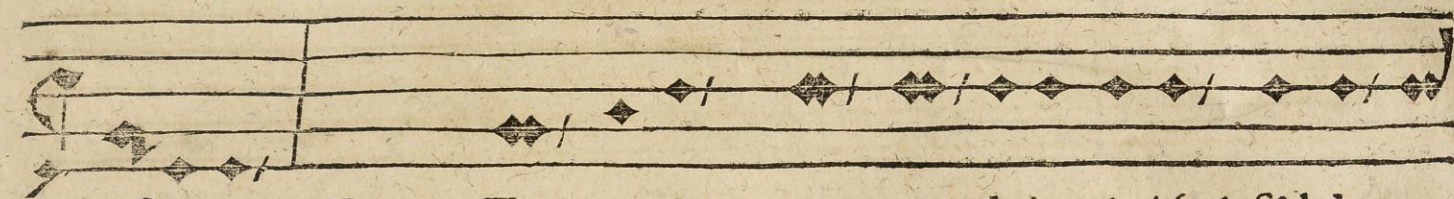
az én

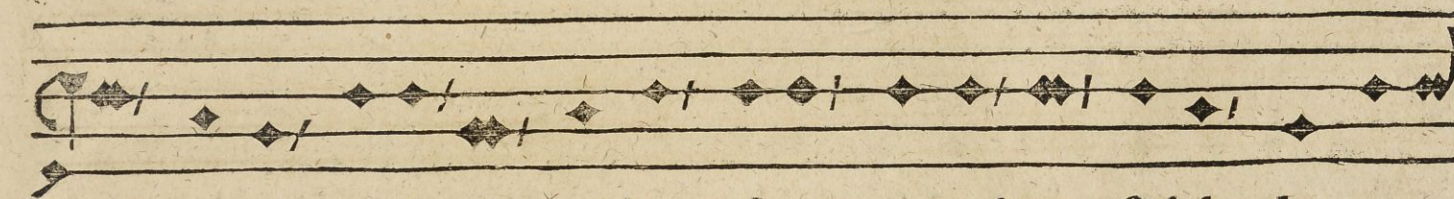
az én lelkem mind haláliglan. Legyetek itt velem

vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kisértetben ne

esetek. *Euang.* Eő pedig mint egy hágyitási földre

el mene tőlök, és terdre esvén arczul az földre boru-

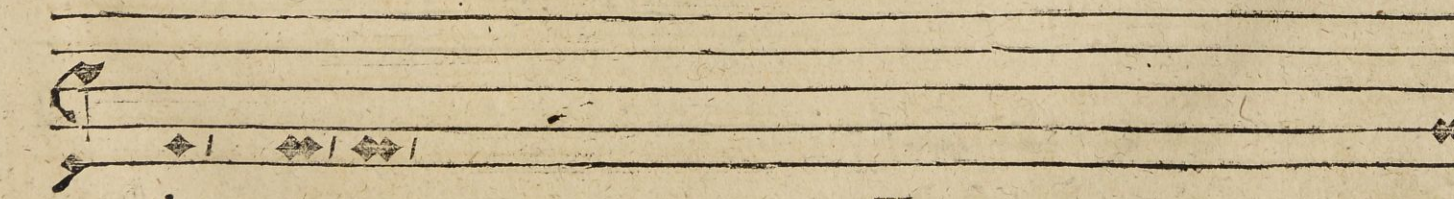
la, és imádkozék mondván: *Iesus.* En mennyei szent

Atyam, ha lehetséges mullýék el én tőlem ez po-

hár, mindenek lehetségesek pedig tenéked. Iolle-

het nem az

Zz 3

én

én akaratom, hanem az tied légyen. *Euang.* Es jöve

az ő tanítványihoz, és aluva találá őket, és monda

Peternek: *Iesus.* Simon aluszol? Ennyire nem vi-

gyázhattál-é én velem csak egy óráig-is? Vigyázza-

tok és imádkozzatok, hogy kisértetben ne esetek.

Euang. Ismét másodszor-is el mene tőlök, és ugyan

azon beszéddel imádkozék mondván: *Iesus.* En

szent Atyám ha el

nem

nem távozzhatik én tőlem ez pohár, hanem

meg kel innom, legyen az te akaratod; A lélek kész

ugyan az halálra, de az test igen erőtlen. *Euang.* Es

isméglen meg térvén, aluva találá őket: Mert megh

neheztedtenek vala az ő szemeik, és nem tudgyák

vala mit felellyenek néki. Es el hagyván őket ismeg-

len imádkozék harmadszor-is, azon beszédet mond-

ván: *Iesus.* En

szent

szent Atyám, ha lehetséges távozzék el én tőlem ez
pohár; De mind azon által nem az enyim, hanem
az te akaratod legyen. *Euang.* Meg jelenék penigh
néki az menyből az Istennek Angyala, erősitvén
ötet. Es mikoron az busulástól igen szorongattat-
nék, hoszszabban imádkozik vala: Es az ő veritéke
ollyan vala mint az vérnek cseppei, le folyván ő rola
az földre.

Esmi-

Es mikoron az imádságtól fel költ vólna, s-az ő Ta-

nitványihoz ment vólna, találá őket az szomorúság

miatt aluván harmadszor-is, és monda nékik: *Iesus.*

Aludgyatok imár ez után és nyugodgyatok. Eleg eddig

mit alusztok? Kellyetek fel vigyázzatok, és imádkoz-

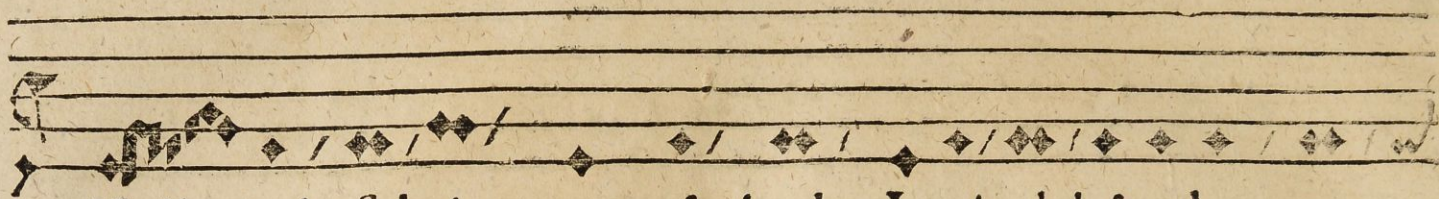
zatok, hogy kísértetben ne jussatok, imé el közel-

getet az ora, és az embernek Fia adattatik, az bűnő-

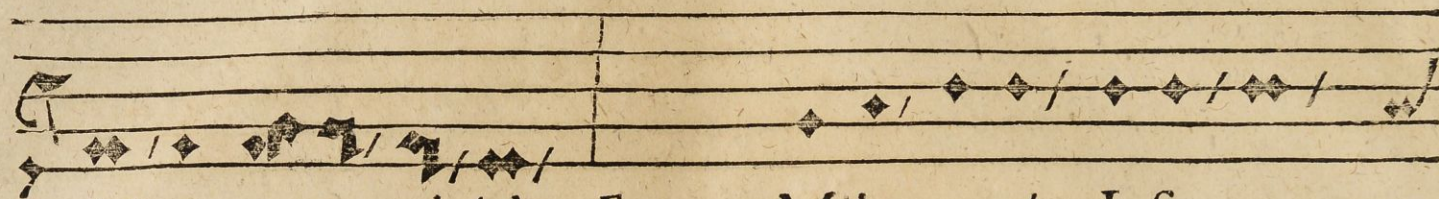
sőknek kezekben.

Aaa

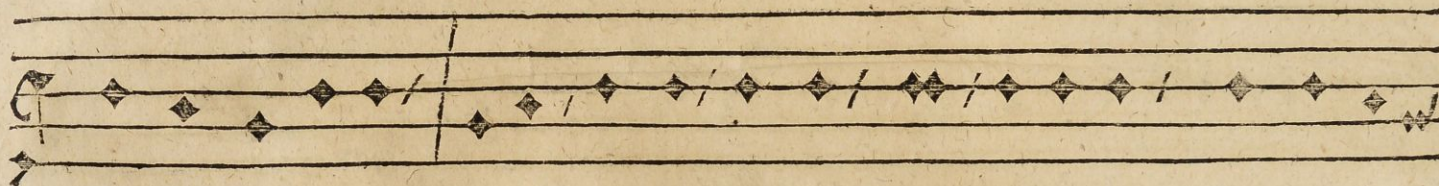
Kellye-

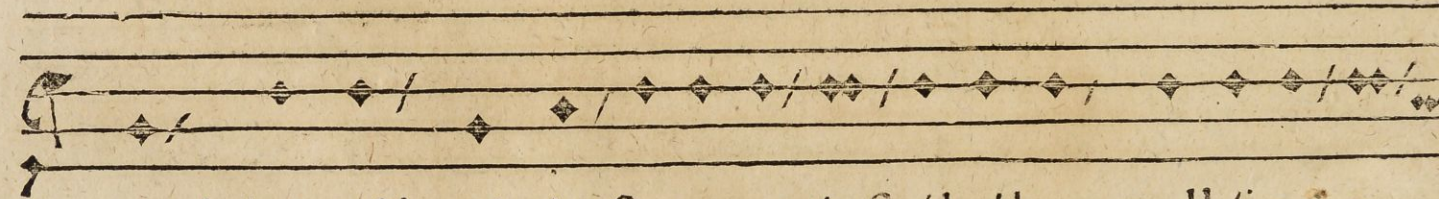
Kellyetek fel és mennyünk el; Imé el közelget az

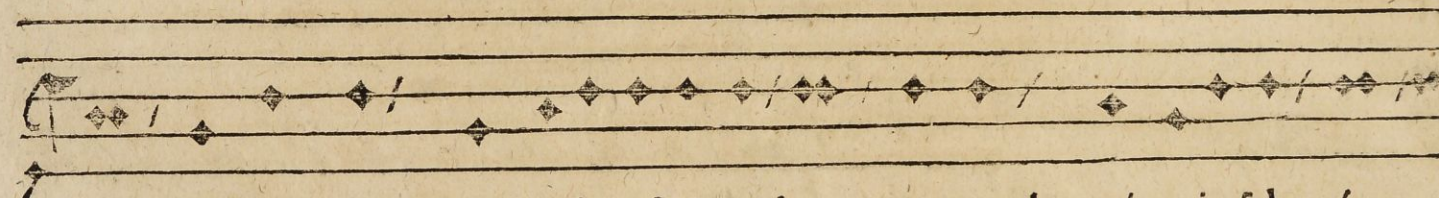
ki engemet el ad. *Evangelium.* Mikor azért Iesus ezt

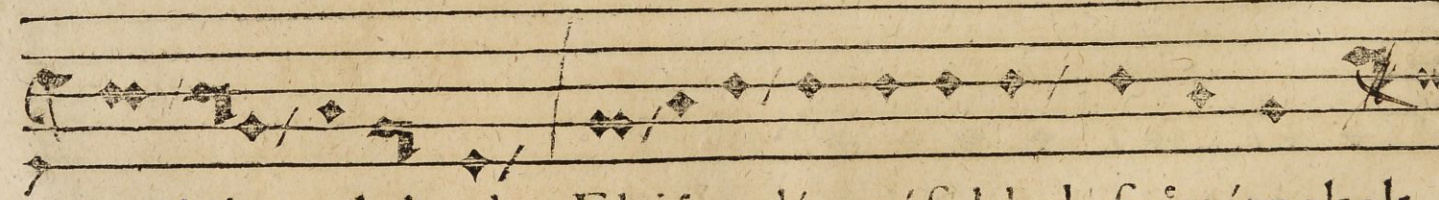
beszéllenéje: Imé Iudas eggyik az tizenkét Tanítvá-

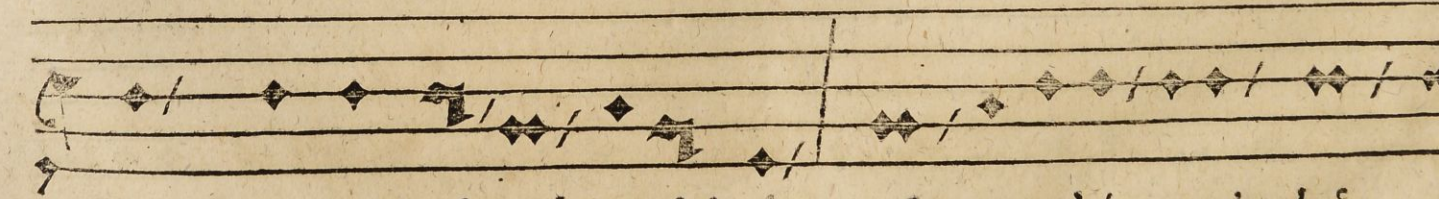
nyok között, vévén sereget, és szolgákat melléje, az

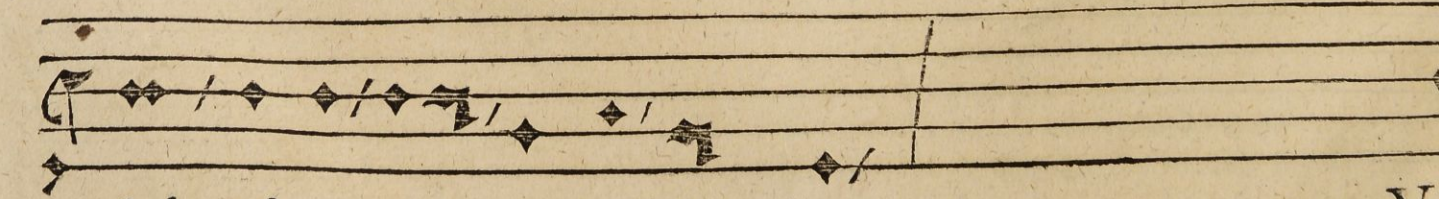
fő Papoktól, Phariséusoktól az népnek véneitől, és

az írás tudoktól. El jöve lámpásokkal, szövétnekek-

kel, kardokkal és botokkal. Az aruló pedig köz

jelt adott vala nékik mondván:

Va-

Iudas. Valakit én meg csokolándok ő az fogjátok

meg őtet, és igen okosson vigyétek el. *Ewang.* Iesus

penig tudván mindeneket, az mellyek ő reája követ-

kezendők vólnának, eleikben ki méne, és monda ő

nékik *Iesus.* Kit kerestek? *Ewang.* Es mondának

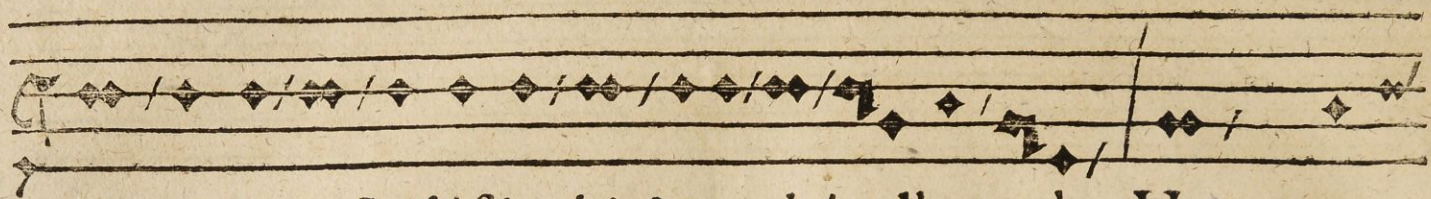
neki: *Servi.* Az NAZARETHBELI IESVST. *Ewang.*

Monda nékik Iesus: *Iesus.* En vagyok az. *Euangelista.*

All vala penig

Aaa 2

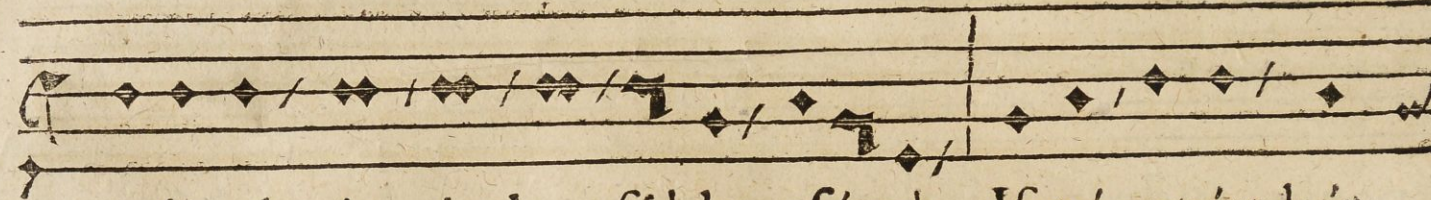
ő vé-

ő vélek az Iudás-is, ki őtet el árullya vala; Hogy pe-

nig Iesus azt mondá nekik; Envagyok: Hátra tánto-

rodának, és mind az földre esének. Ismét azért kér-

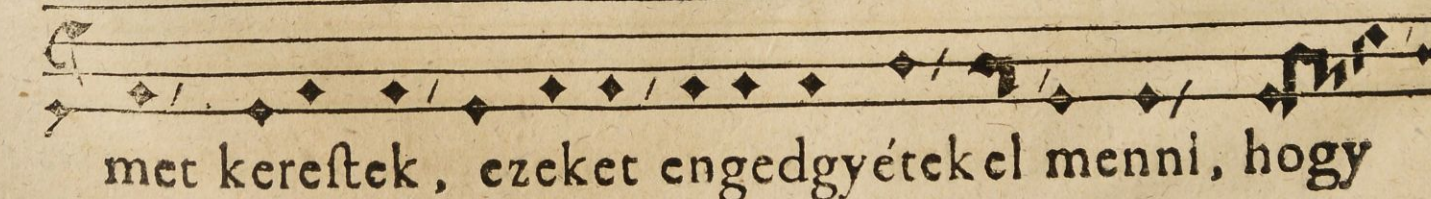
dé őket. *Iesus.* Kit kerestek? *Euang.* Eők pedig mondá-

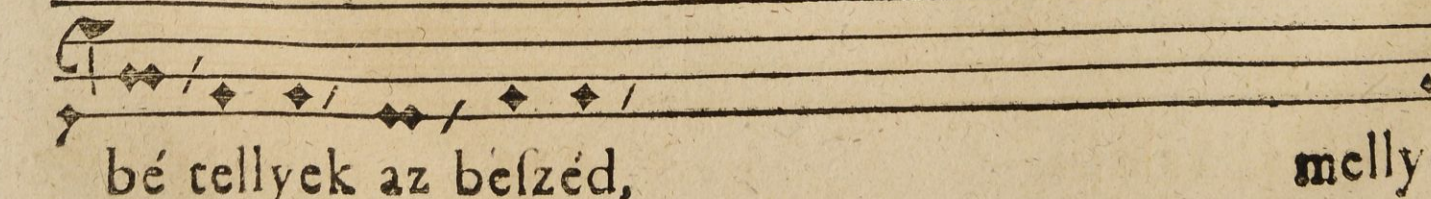
nak: *Servi,* Amaz Nazarethbéli Iesust. *Iesus.* Mon-
Turba.

dám tinéktek, hogy én vagyok az. Ha azért enge-

met kerestek, ezeket engedgyétek el menni, hogy

bé tellyek az beszéd,

mellyet

mellyet mondott vala. Azok között Atyám a kiket

énnékem adtál, egyet sem vesztettem el. *Euang.* Es

elő járula Iudás, hogy az Iesust meg csokolná, és

monda: *Iudas.* Idvöz légy Mester! *Euang.* Es meg cso-

kolá őtet: Monda néki Iesus: *Iesus.* Barátom mire

jöttél? Iudacsokolással árulod-e el az embernek Fiát?

Euang. Akkoron az Sidók elő járulának, és kezeket

veték Iesusra,

Aaa 3

és meg

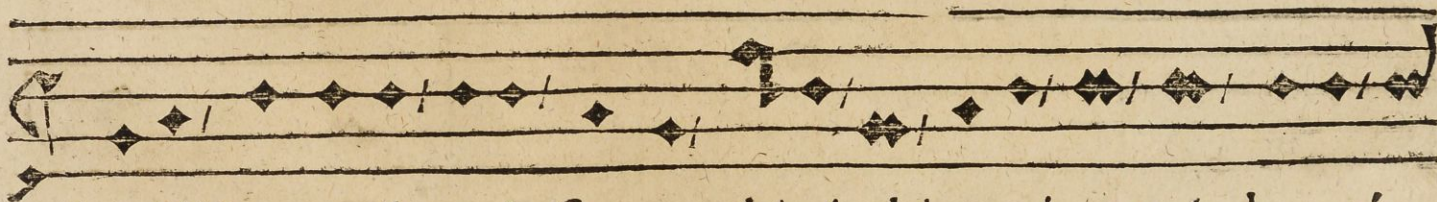
és meg fogák őtet. Látván peniglen azok, kik kőr-

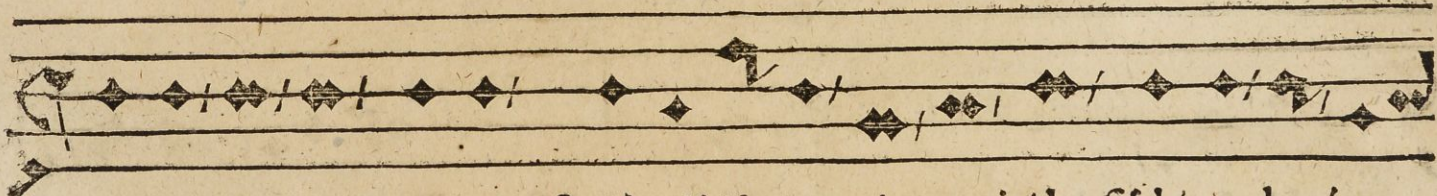
nyüle valának, az mi következendő volna, mondának

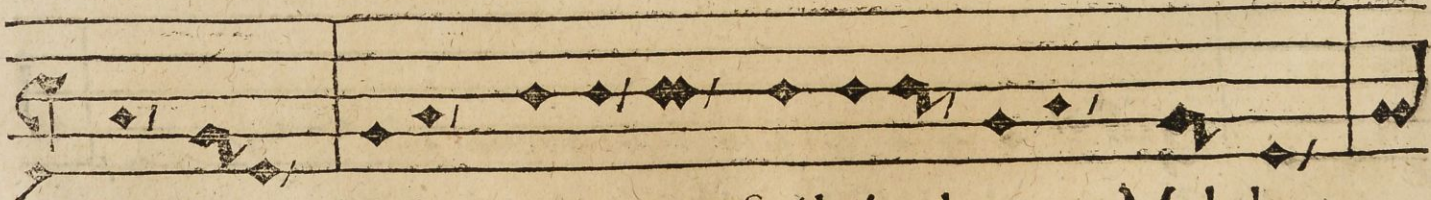
néki: *Discipuli.* Vram vágjuk-e fegyverrel őket? *Evang.*

Simō Peternél penig fegyver lévén, ki voná azt, és hozzá

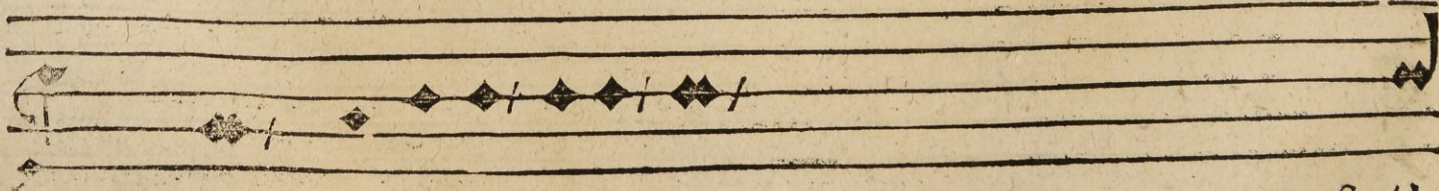
csapá az fő Papnak szolgájához, és az jobb fület el vá-

gá néki. Vala penig az szolgának neve Malchus.

Monda penig Iesus: *Iesus.* Hadgyátok el, elég eddig.

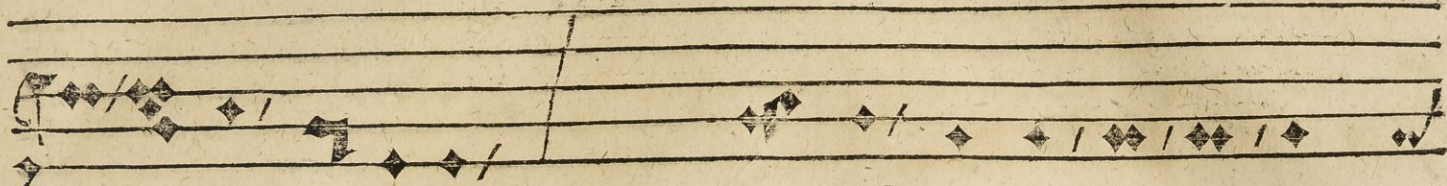

Evang. Es mikoron Iesus az

szól.

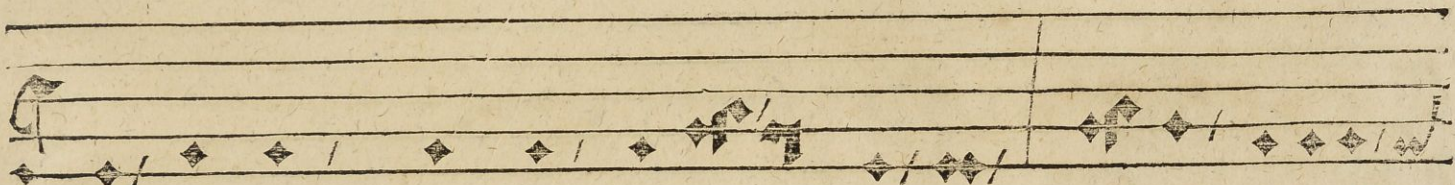
szolgának fülét meg illette volna, meg gyógyítá őtet,

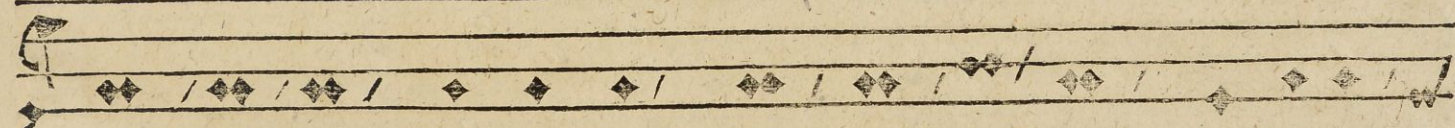
és monda Peternek. *Iesus.* Fordítsd vissza az te fegy-

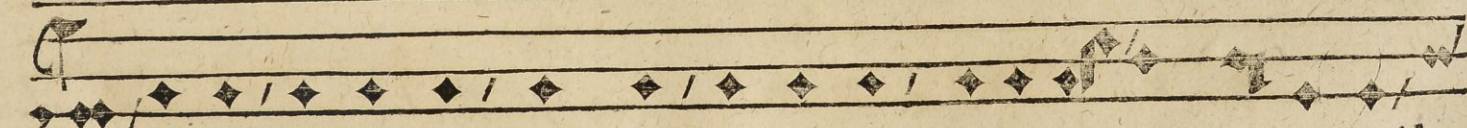
veredet az ő hűvelyébe, mert mindenek az kik fegy-

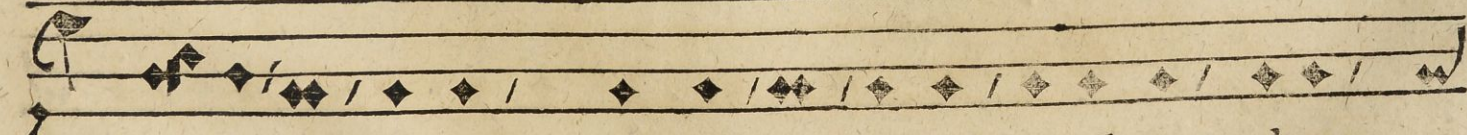
vert fognak, fegyver miatt vesznek el. Avagy véled-é

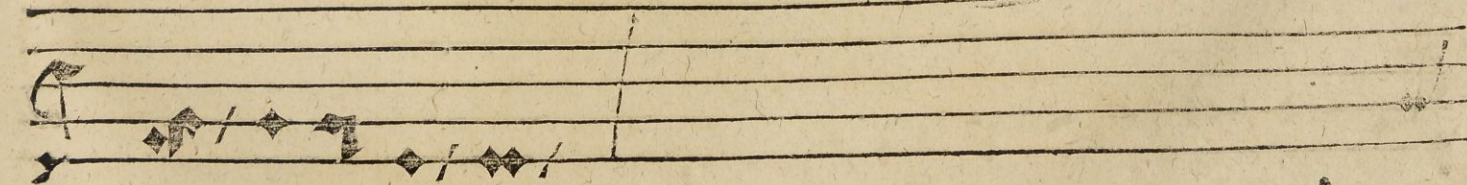
hogy én nem kérhetném most az én szent Atyámat,

és adna énnékem többet tizenkét legio Angyaloknál

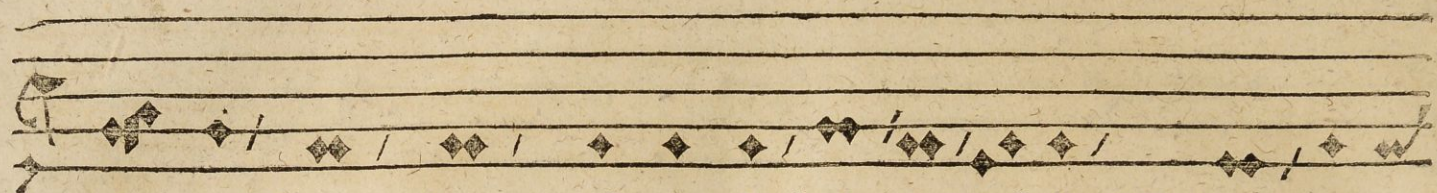

Avagy az pohárt, mellyet az Atya énnékem adott

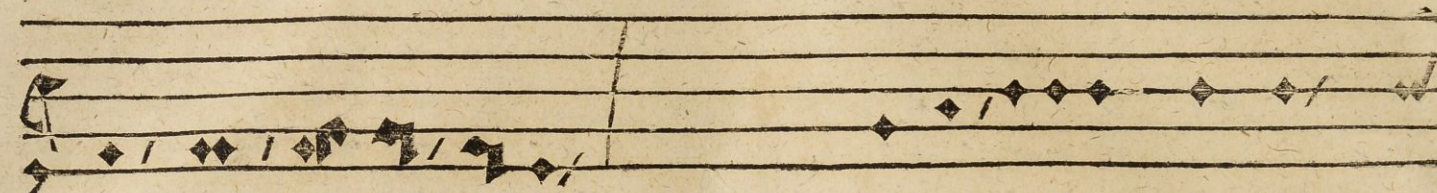

nem iszom-é meg?

Avagy

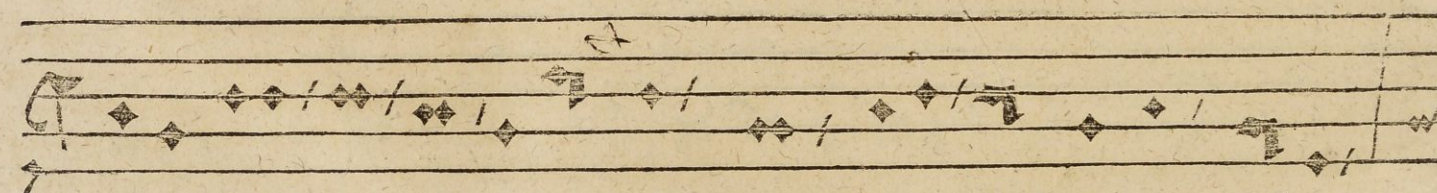
Avagy hogy hogy telnének bé az irások? Mert en-

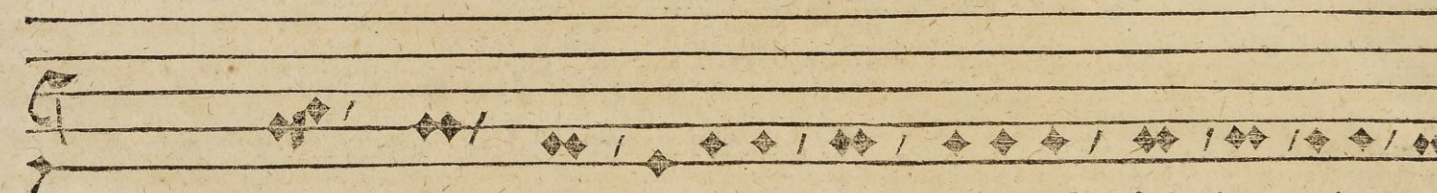
nek így kellett lenni. *Evangelium.* Azon órában penigh

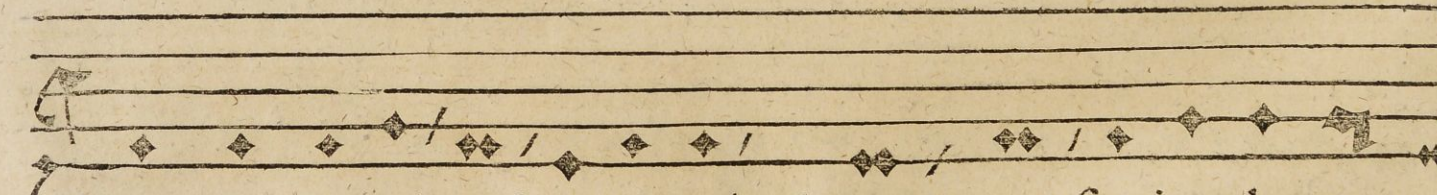
monda Iesus az fő Papoknak, az Templom gondvi-

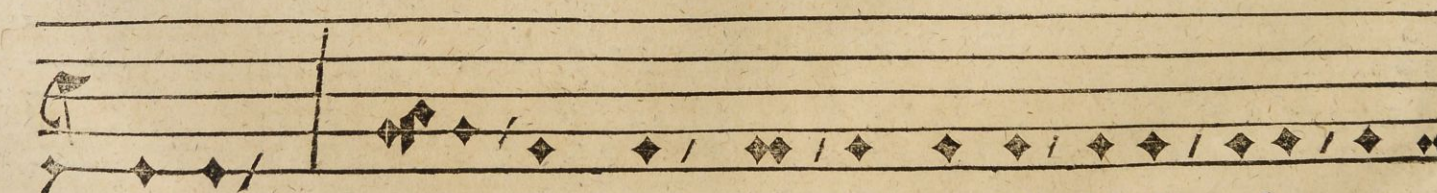
selőinek, és az véneknek, kik reá mentenek vala.

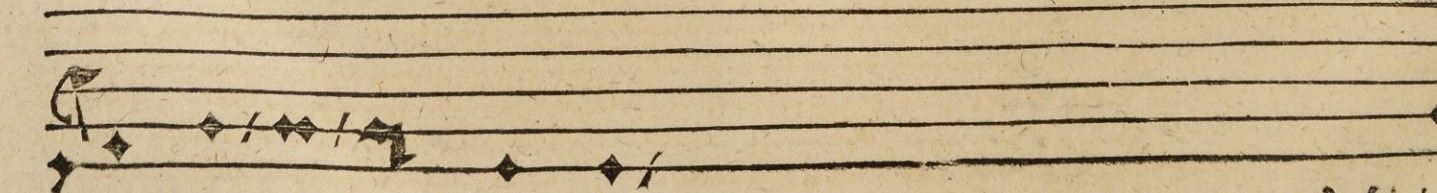
Iesus. Lám mint egy latorra úgy jöttetek ki én reám

fegyverekkel és botokkal, hogy meg fogjatok en-

gemet. Holot minden nap köztetek ülök vala, ta-

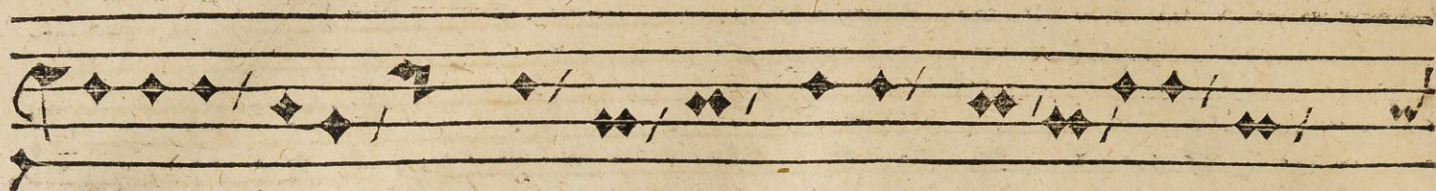
nitván az Templomban.

Miért

Miért nem nyújtottátok ki kezeiteket én reám, hogy
meg fogtatok volna engemet? De ez az ti orátok
és az sötétiségnek hatalma. *Euang.* Mind ezek penig azért
lőnek, hogy az Prophetáknak írásik bétellyesedné-
nek. Es akkoron az ó Tanítványi mindnya-
jan őtet el hagyván el futának: Egy neminémű
iffjatska penig követi vala őtet, ki mezitelen testét csak
gyolts lepedővel

Bbb

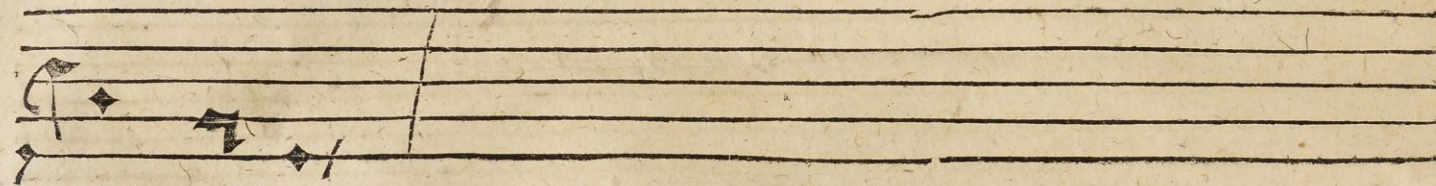
ta

takarta vala kórnyúl, és meg fogák azt az Iffjat, ő

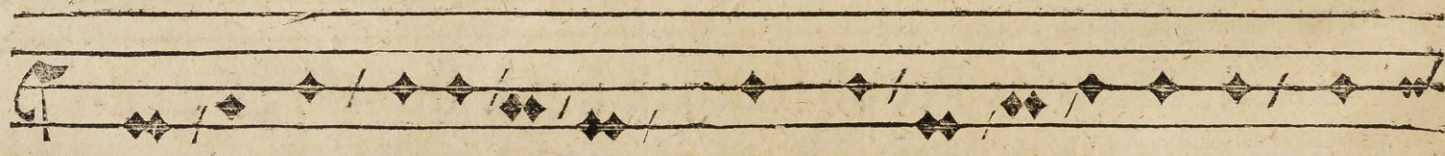

penig nékik hagyván az gyólcso, mezitelen ki futa

kózzúlók.

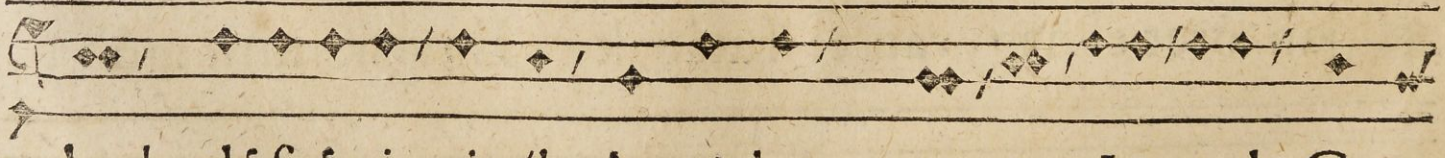
ACTA APVD CAIA-
pham Pontificem.

AZ seregh azért és az Hadnagy, és az Sidóknak szól-

gaik meg fogák az Iesust, és meg kötözék őtet; Es

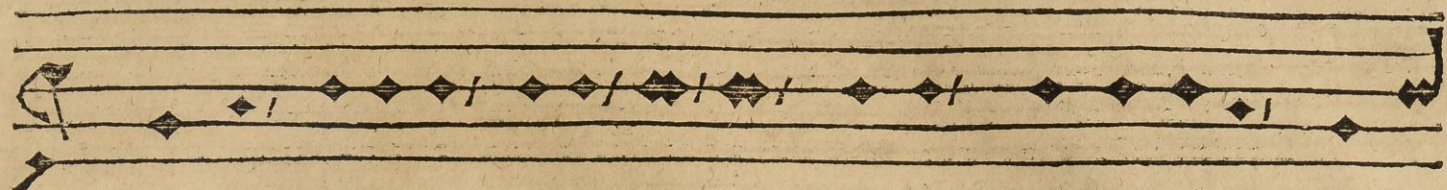

leghe először-is vivék Annáshoz, mert az, Ipa vala Ca-

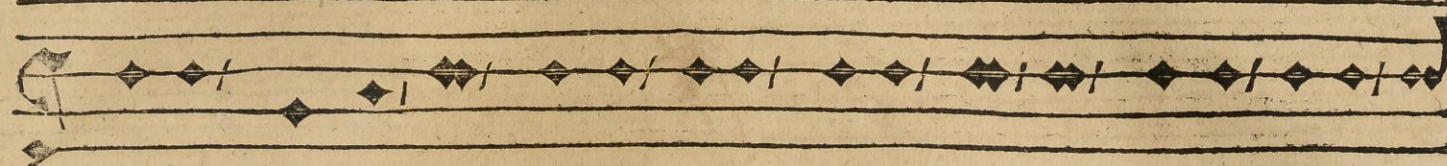

japhásnak, ki abban az esztendőben fő Pap vala:

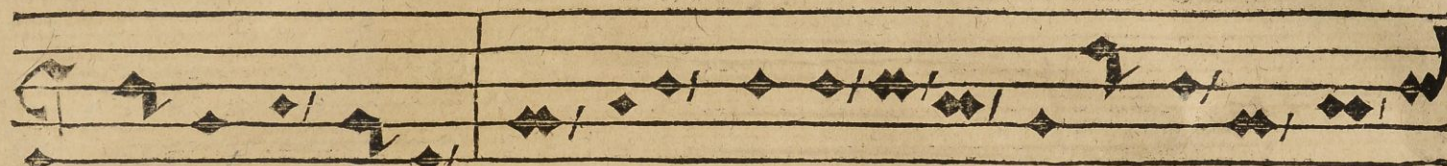
Annak

Annak utánna vivék az fő Papnak Cajaphasnak há-

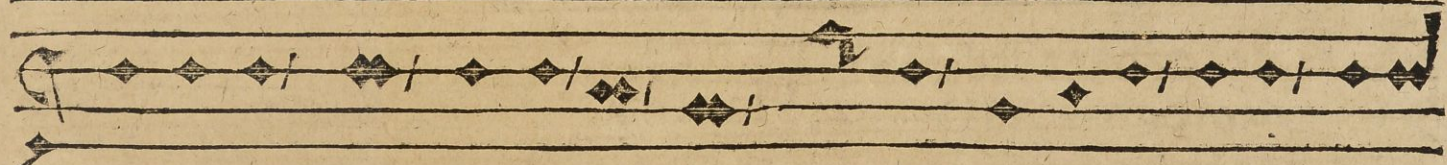
zában, holot az Papok, irás tudók, és az vénék öszve

gyűltenek vala- Ez vala penig az à Cajaphás, ki az

Sidóknak tanácsul adta vala, hogy jobb vólna egy

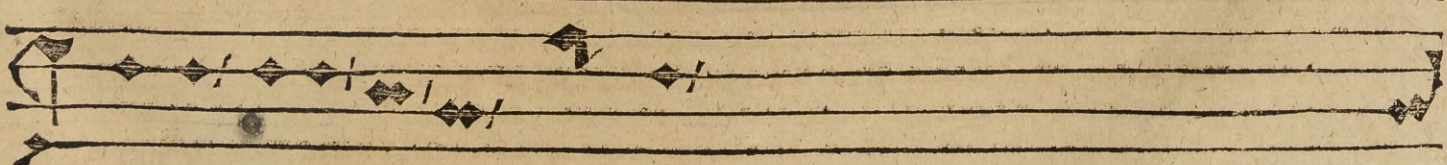
embernek meg hálni az köz népért: Követik vala pe-

nig Iesus Vrunkat két Tanítványi távol, Simon Pe-

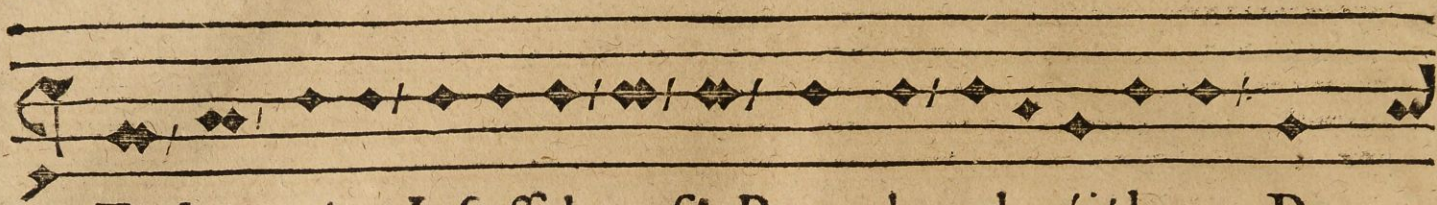
ter, és Ianos, az fő Papnak házáig, és Ianos ismére-

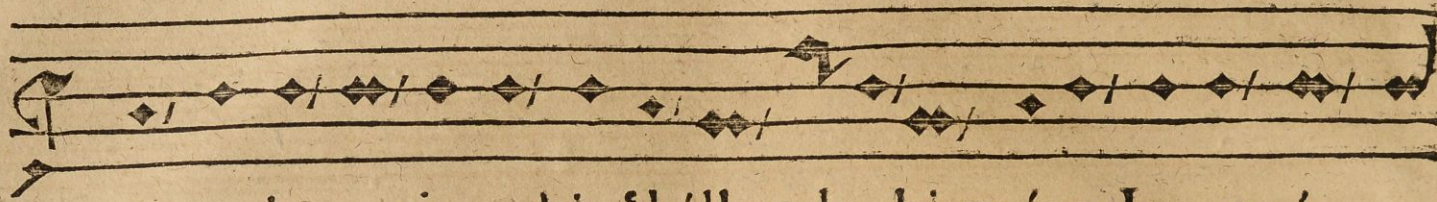
tiben vala az fő Papnak.

Bbb 2

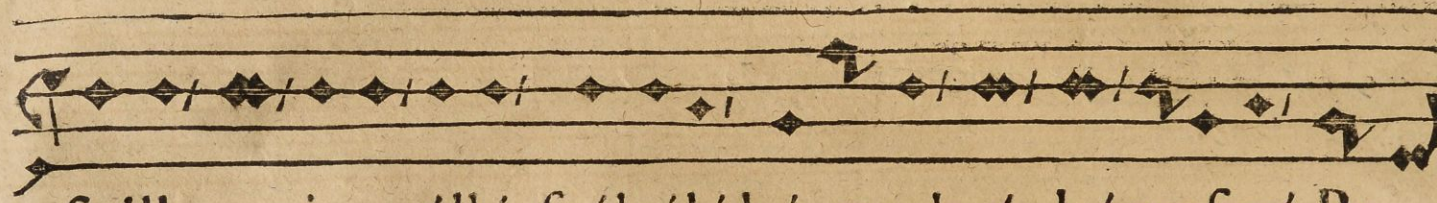
Es bé

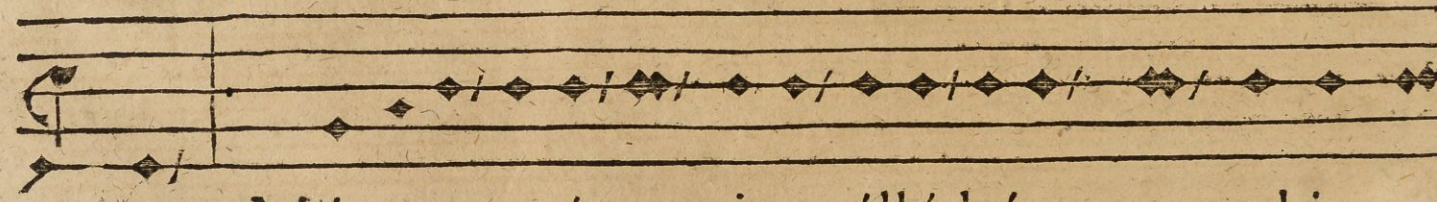
Es bé méne Iesussal az fő Papnak palotájában, Pe-

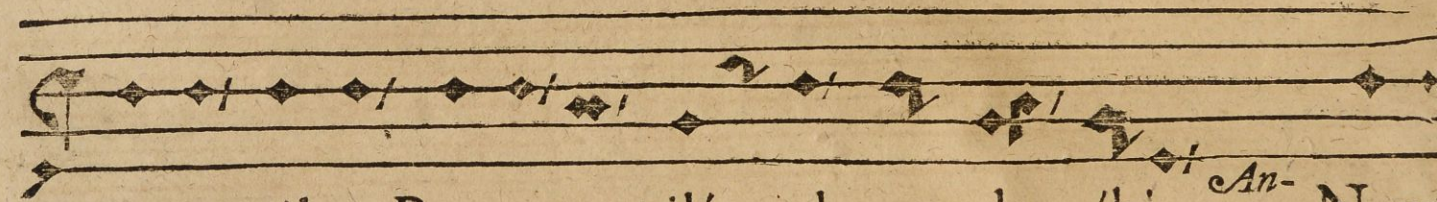
ter penig az ajton kívül áll vala, ki méne Ianos, és

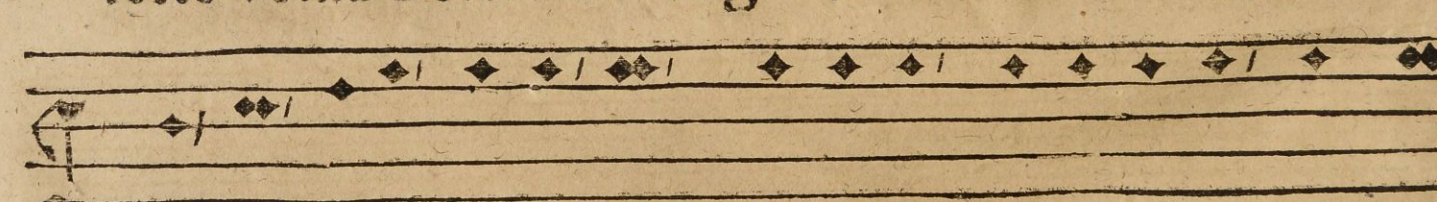
szólla az ajton álló szolgáló leánynak, és bé csezté Pe-

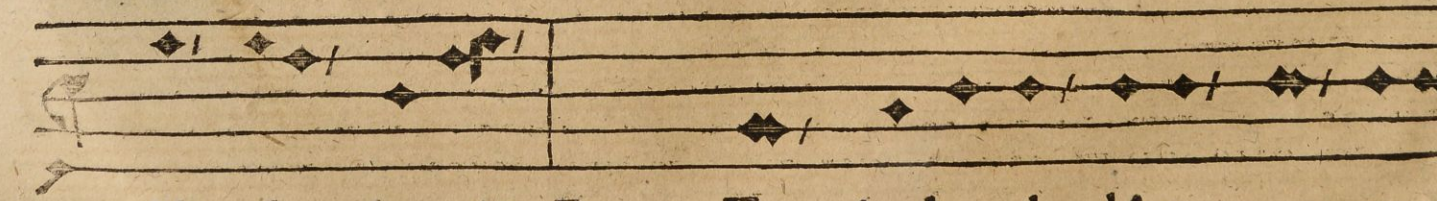
tert. Mikoron azért az ajton álló leány meg tekin-

tette volna Petert az világnal, monda néki: ^{An-}_{cilla}. Nem-

de nem te-is ennek az embernek Tanitvanyi köz-

zúl valo vágy-é? *Euang.* Es mindenek előtt meg ta-

gadá ezt mondván:

Petrus. Aszszonyiállat nem vagyok, nem is ismértem

ötet, sem nem tudom mit mondasz: *Euang.* Bé men-

vén azért Peter, az tűznél ül vala az szolgákkal, hogy

az dolognak végét láthatnája. Az fő Papok penigh,

és az vénnek, és mind az egész Concilium, hamis ta-

nukat keresnek vala Iesus ellen, hogy ötet megli öl-

nejék; de nem találhatnak vala. Sokan mondanak

vala ugyan ellene

Bbb 3

ha-

hamis tanubizonyosságokat, de nem eggyeznek vala az
ő bizonyságok. Végezetre penig el jövének két ha-
mis tanuk, és mondának: *Testes falsi*. Hallottuk mi
hogyan ezt mondotta: El ronthatom én ez kéz-
zel csináltatott Templomot, és harmad napon kéz-
nélkül csináltattat éppithetek. *Euang.* De még így
sem lőnek eggyezőek az ő bizonyságik. Es fel kel-
vén középpen az fő Pap mon-

monda Vrunk Iesusnak: *Pontifex.* Semmit nem fe-

lész-e ez tanubizonyosságokra, az mellyeket ezek

mondnak te ellened? *Ewang.* Iesus penig semmit

sem felele neki. Az fő Pap azért ismég meg kér-

dé őtet, mondván: *Pontifex.* Te vagyé az Christus a-

maz áldotnak Fia? Kényszeritek tégedet az elő I-

stenre, hogy meg mondgyad minékünk ha te vagy

az Christus, az

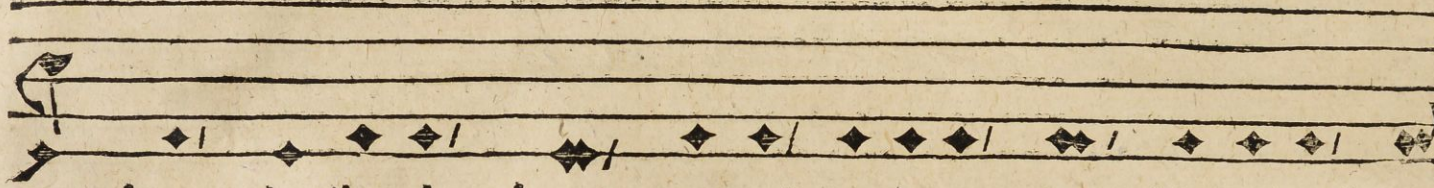
Isten-

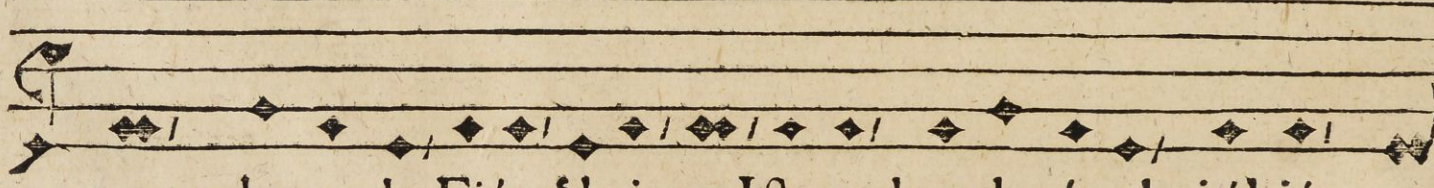
Istennek amaz Fia? *Euang.* Monda nékie Iesus:

Iesus. Te mondod, én vagyok; S-bizonnyal mon-

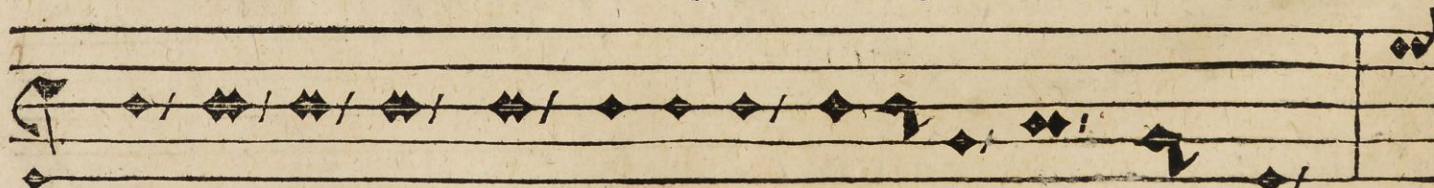
dom tinéktek, hogy ennek utánna meg láttjátok

az embernek Fiát űlni az Isten hatalmának jóbján,

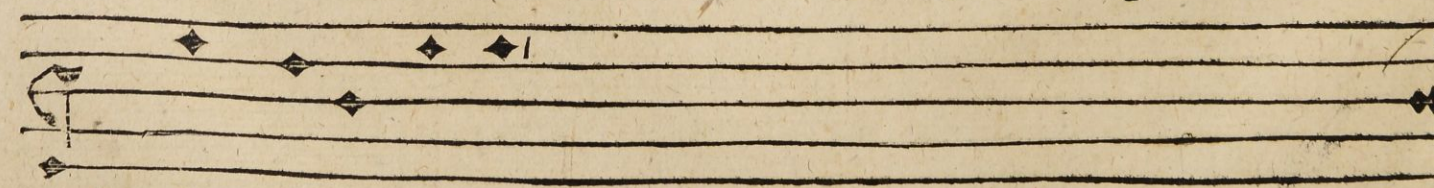
és az egeknek fényességében el jőni. *Euang.* Akko-

ron az fő Pap meg szakasztá ruháját, ezt mondván:

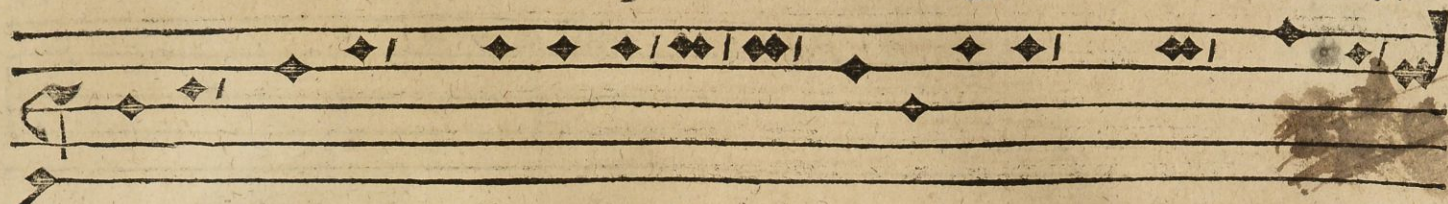

Pontifex. Káromlást szólla: Mit tészünk még-is több

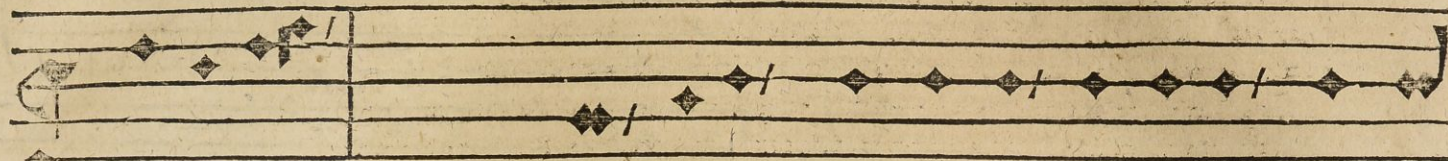

bizonyosságokkal?

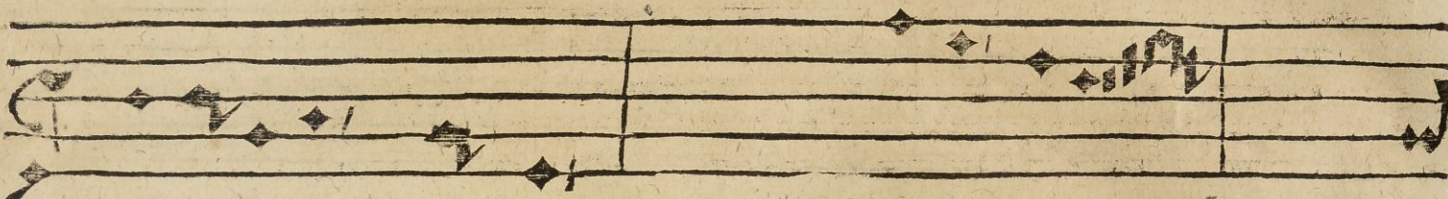
Imé

Imé mostan halljátok az ő káromlását, Mi tetszik

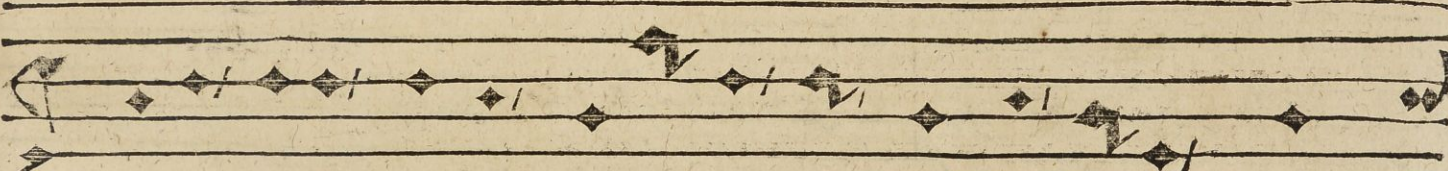
tinéktek? *Euang.* Es ötet mindnyájan halálra sen-

tentiázák mondván: *Turba lud.* Méltó halálra. *Euang.*

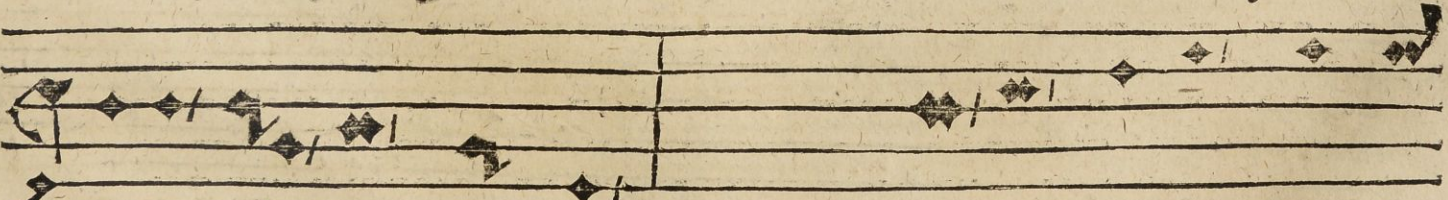
Akkoron azok az férfiak, kik tartják vala Iesust, tsu-

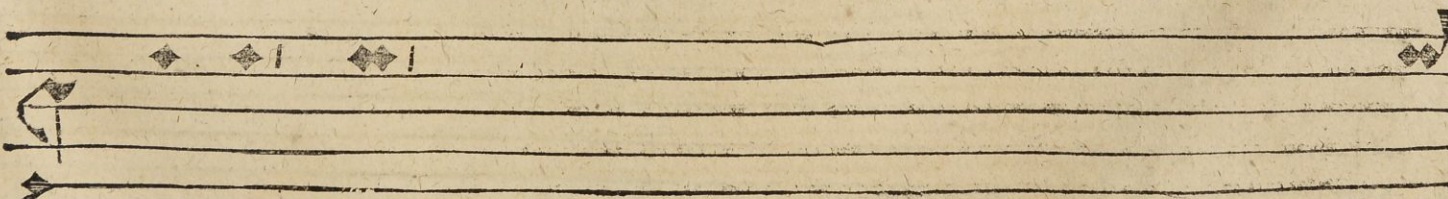
folván ötet arczul pökdösék, és nyakon verék; Né-

mellyek penig bé kötven orczáját, arczul, és nyakon

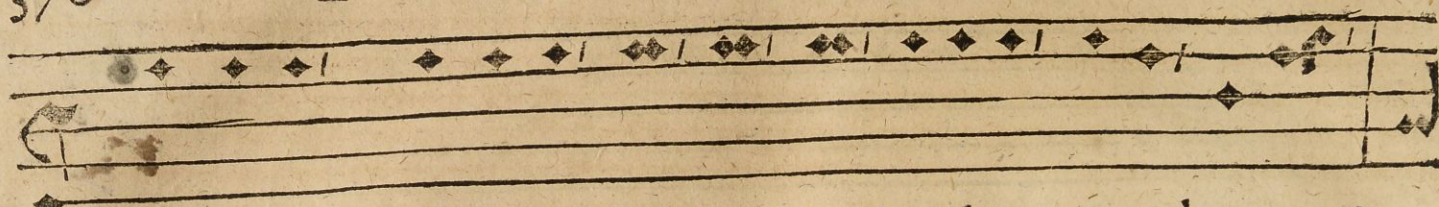
verik vala ezt mondván: *Milites.* Oh te Christe, Pro-

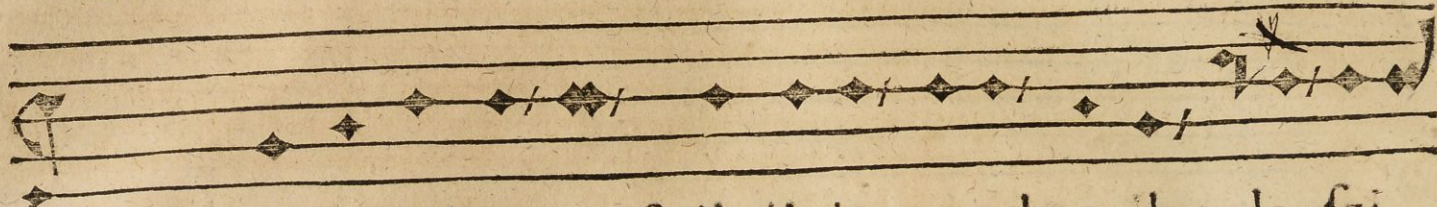
phetáld meg

Ccc

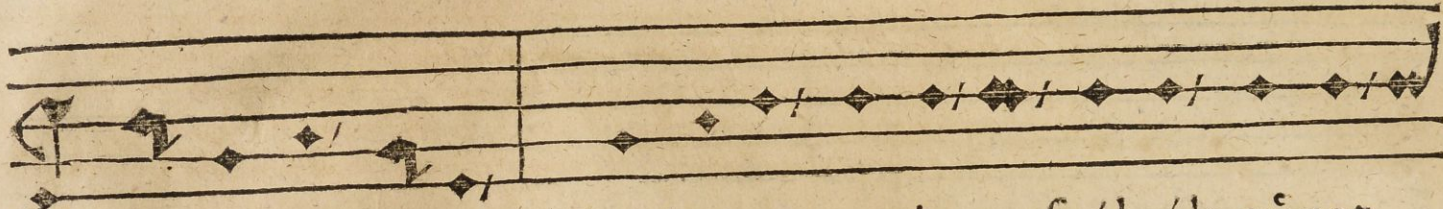
miné-

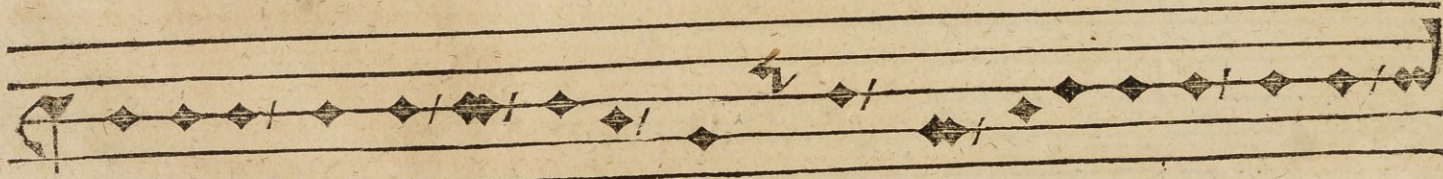
minékünk, kitsoda az, az ki tégedet arczul tsapa?

Euang. Ezenközben az szolgák-is arczul verik vala, szí-

dalmazván őtet. Mikoron penig az szolgák tüzet

tóttének volna az Vdvar közepin, és fűjtőznének nála

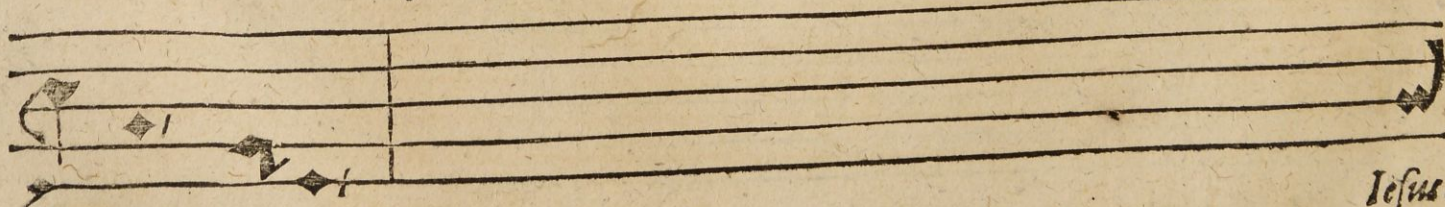
mivel hideg vala: Peter-is közöttök ül vala, és fűj-

tózik vala Az fő Pap penig meg kérdé az Iesust,

az ő Tanítványifelől, és tudománya felől. Felele né-

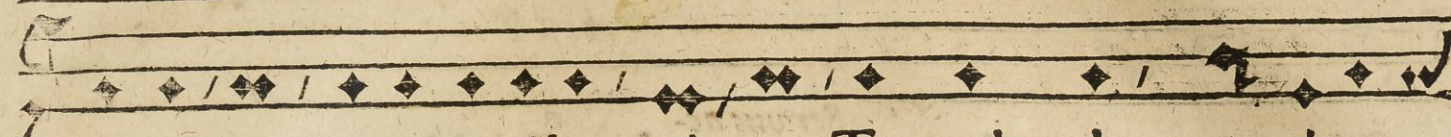

ki Iesus:

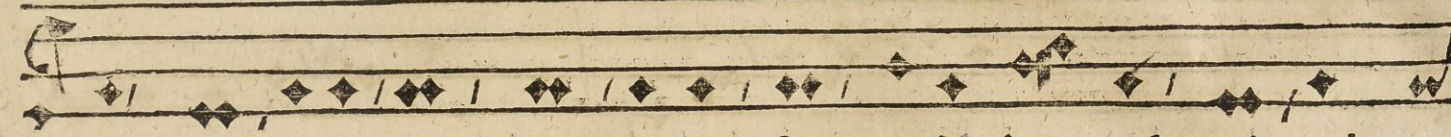
Iesus.

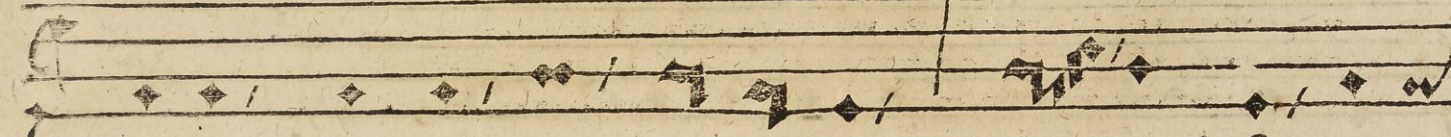
Iesus. En nyilván szóllottam ez világnak, én minden-

koron az Synagogában, és az Templomban tanítot-

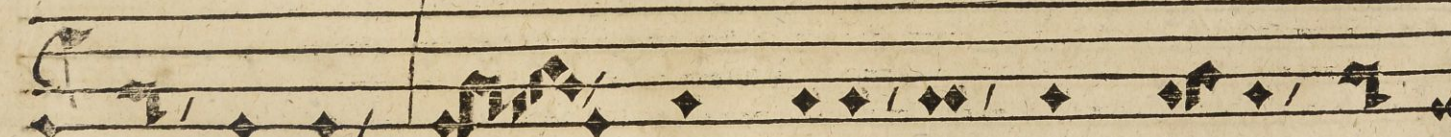
tam, ahová mind az Sidók bé gyülekeznek, és rej-

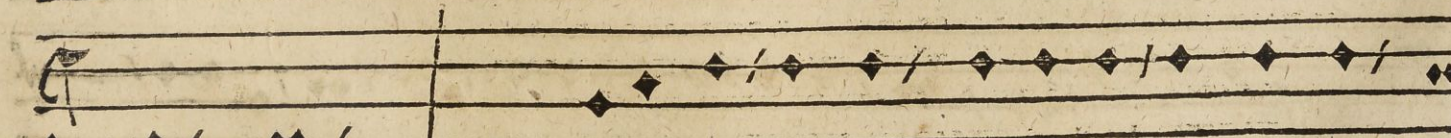
tekben semmit sem szóllottam; Mit kérdesz en-

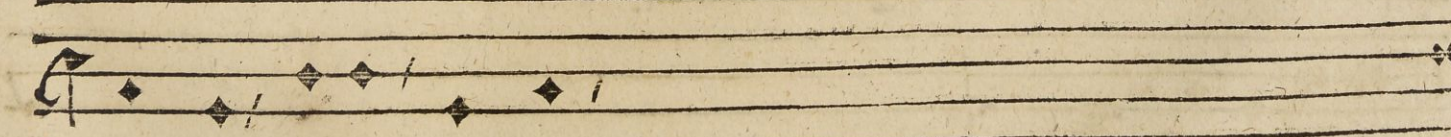
gemet? Kérdegyed azokat az kik hallották mit szóllot-

tam nékik: Imé tudgyák ezek mit mondottam lé-

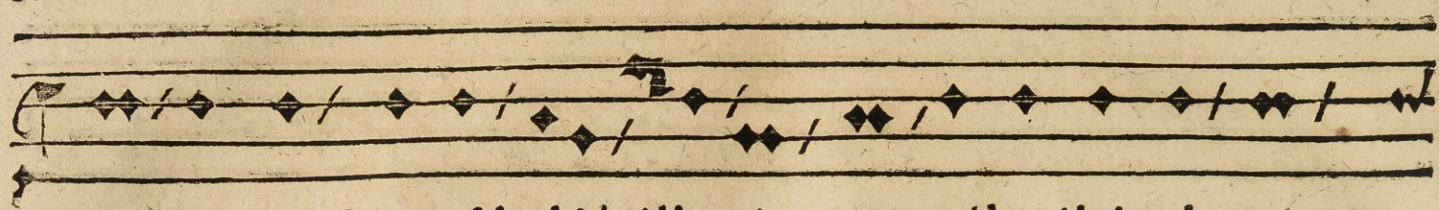
gyen én. *Euang.* Ezeket pedig mikoron mondotta

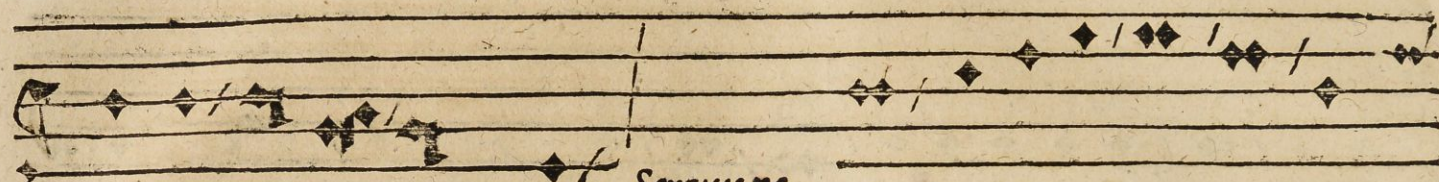
vólna Iesus, eggyik

Ccc 2

az

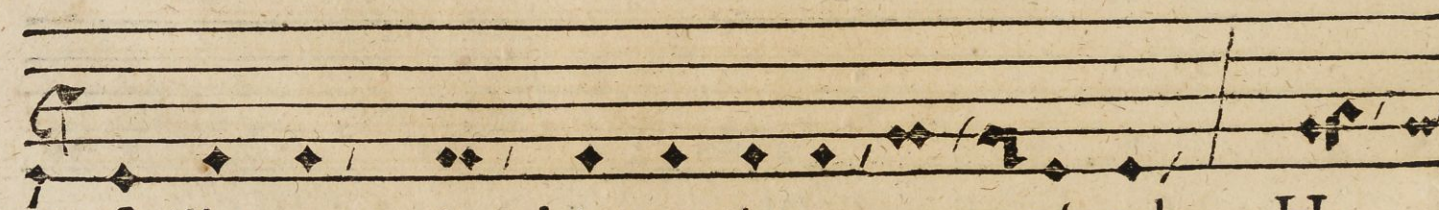
az szolgák közzül elől álla, és egy pálczikával meg

sujta őtet mondván: *Servus ne-* *quam.* Így felelsz-é az fő Pap.

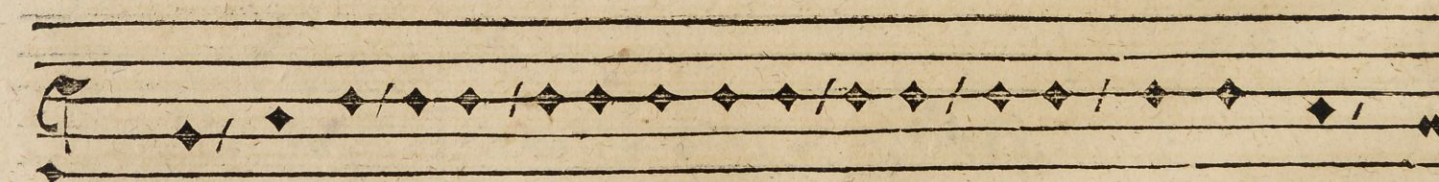
nak? *Euang.* Felele néki Iesus: *Iesus.* Ha gonoszul

szóllottam, tégy bizonytságot az gonoszrol: Ha

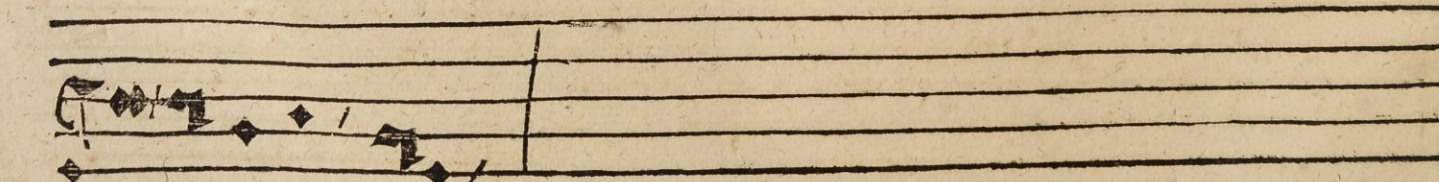
penig jól szóllottam, miért versz engemet? *Euang.*

Küldötte vala annakokáért őtet Annás, Cajaphás

fő Paphoz: Ott áll vala penig Peter kún az udvaron

és fűjtözik vala:

és az

Es az első meg tagadás után, látá Petert más leány-

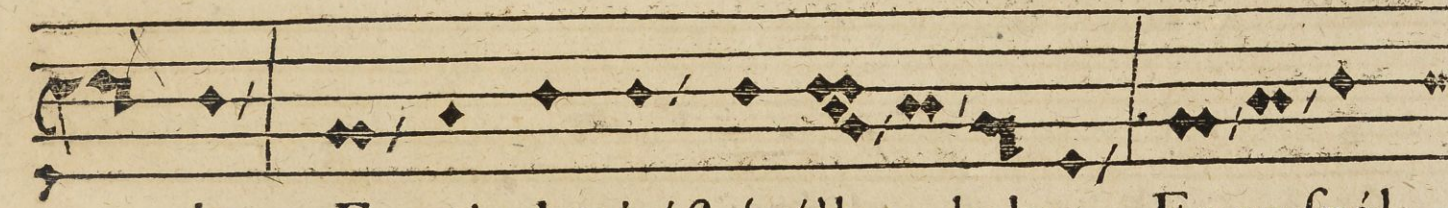
zó, és kezdé mondani azoknak, kik ott álnak vala.

Ancilla. Ez-is az Nazarethbéli Iesussal vala. *Euang.* Es

nagy esküvéssel meg tagadá, hogy nem ismérnéje az

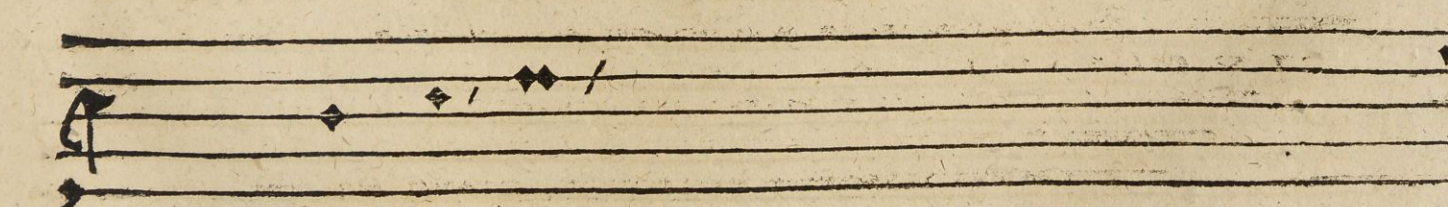
embert: Es mindgyarást szólla az kakas. Es az szól-

gák-is kezdék mondani: *Servi.* Ez-is az Nazareth-

béli Iesussal vala. *Euang.* Es mondnak vala néki:

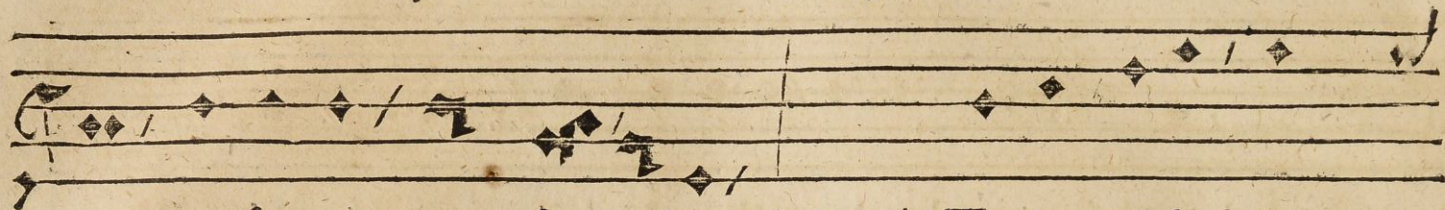
Servi. Nemde nem

Ccc 3

az 3

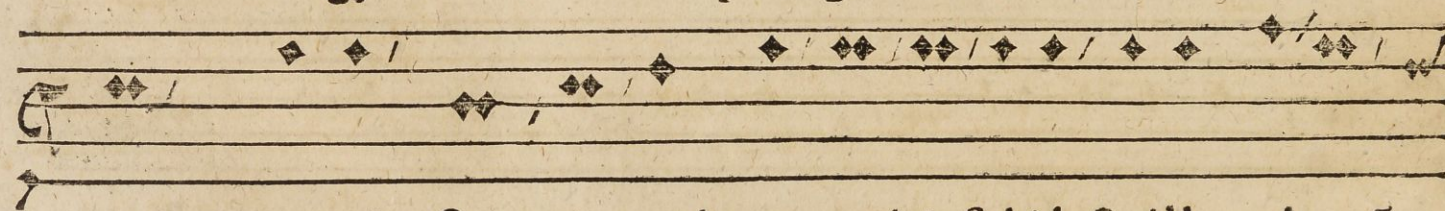
az ő Tanítványi közzül való vagy-e te? *Euang.* Más

egy ember. is monda néki: *Homo quidam.* Te-is azok köz-

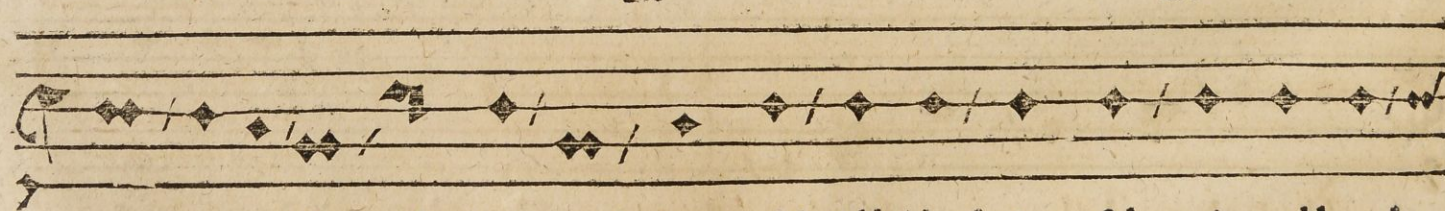
zül való vagy. *Euang.* Peter pedig monda: *Petrus.* Ember

nem vagyok, sem az embert az ki felől szóllotok né

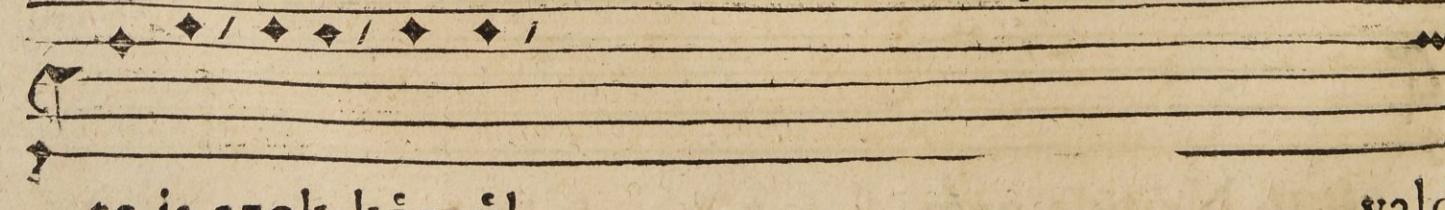
ismérem. *Euang.* Es egy kevés idő után, úgy mint

egy ora el mulván, az környül állók közzül némelleyek

azont bizonyították vala mondván: *Circumstantes.* Bizony

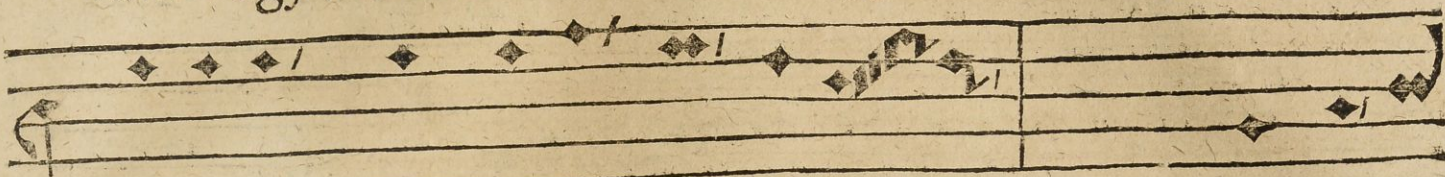

te-is azok közzül

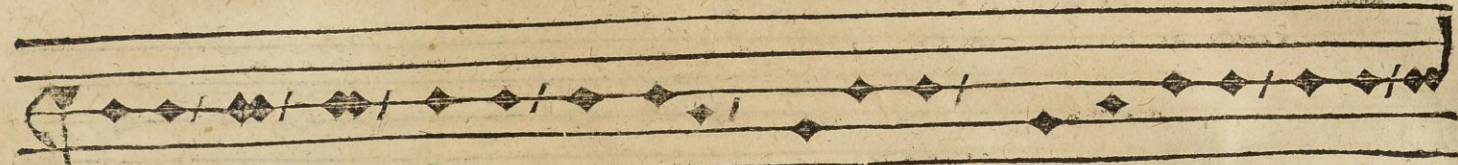
való

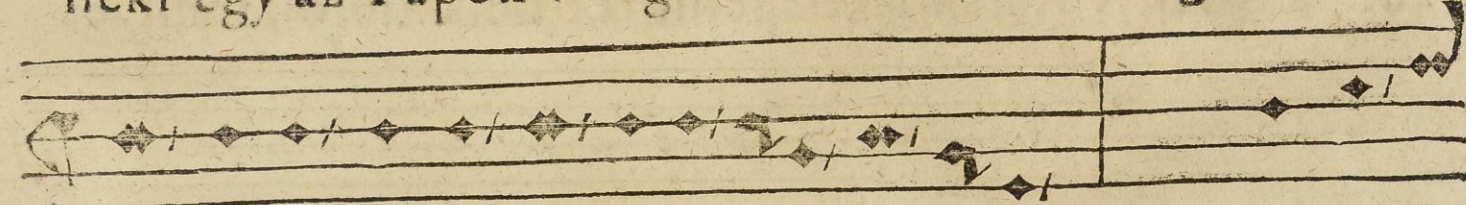
való vagy, mert Galilcabéli vagy, mint még az szól-

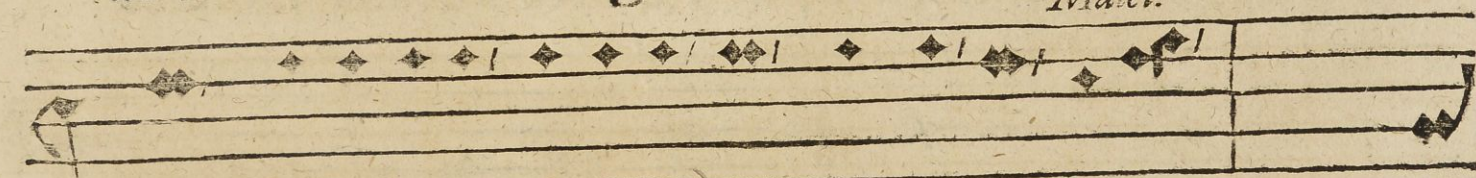
láfodnak módgya-is meg mutattya. *Euang.* Monda

néki egy az Papok szolgálai között-is, rokonsága annak

az kinek Peter el vágta vala az fülét. *Cognatus Malci.* Nemde

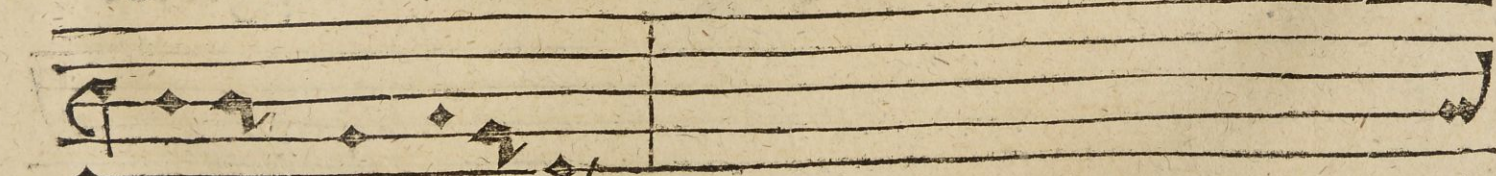
nem láttalak-é tégedet az kertben ő véle? *Euang.*

Akkoron Peter harmadszor-is kezde esküdni és ma-

gát átkozni, hogy nem ismérnéje az embert, az ki

felől izóllannának.

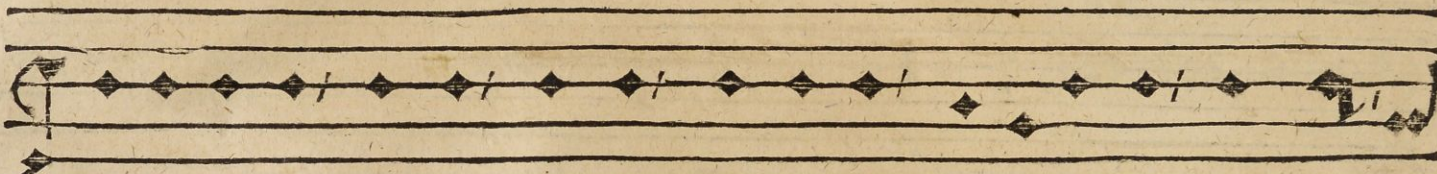
Es

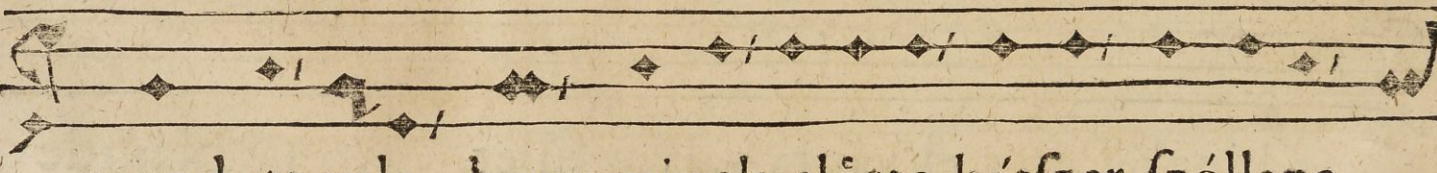
Es ottan az kakas másodszor is meg szólala. Es

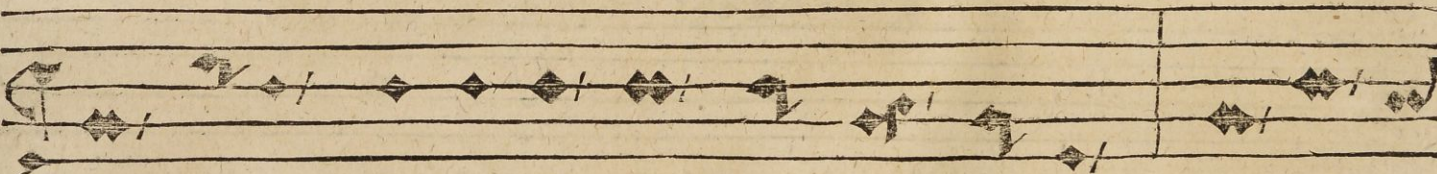
meg fordulván Vrunk tekintte Peterre. Es megh

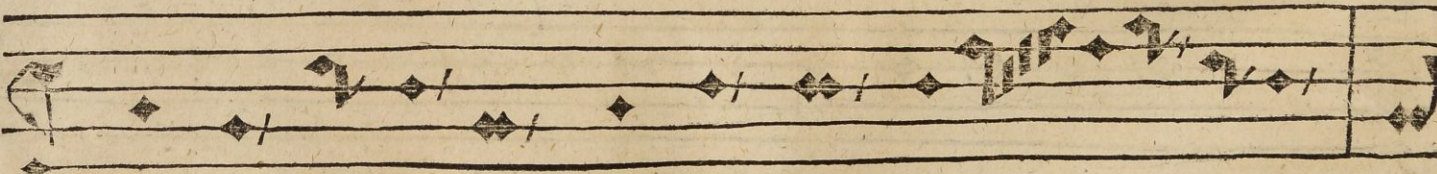
emlékezék Péter Vrunk Iesusnak belzédéről, mellyet

mondott vala, hogy minek előtte kétszer szólana

az kakas, háromszor meg tagadsz engem. Es ki

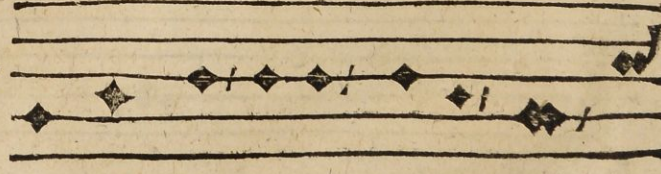

menvén Péter, el kezdvén nagy keservessen síra.

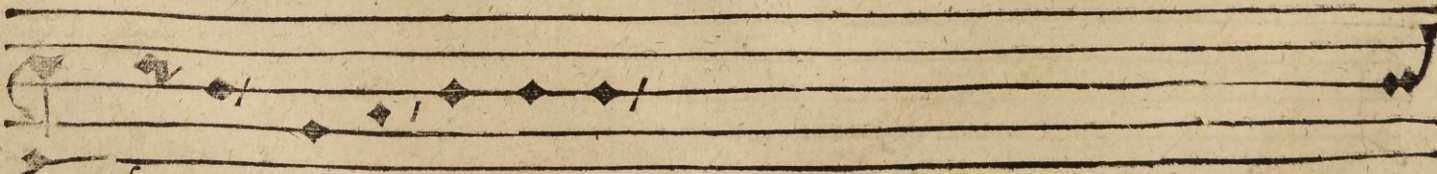
HACTENVS

prima pars, sequitur
secunda. *Euang.*

M

lkoron azért reggel lóc

vólna, ószve gyűlének

mind

mind az Papok s-az írás tudók, és az népnek vénei,

mind pedig az egész Concilium az Iesus ellen, hogy

ötet meg ölnejék, és vivék ötet az Conciliumban

mondván néki: *Universitas Iudeorum.* Ha te vagy az Christus

mond meg minékünk; *Euang.* Es monda nékik:

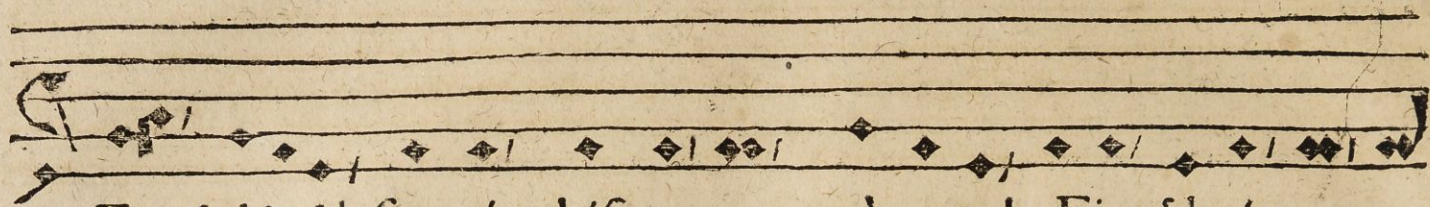
Iesus. Ha meg mondom-is ti néktek nem hiszitek: Ha

pedig meg kérdlek nem feleltek nékem, sem el nem

bocsátotok.

Ddd

Ez

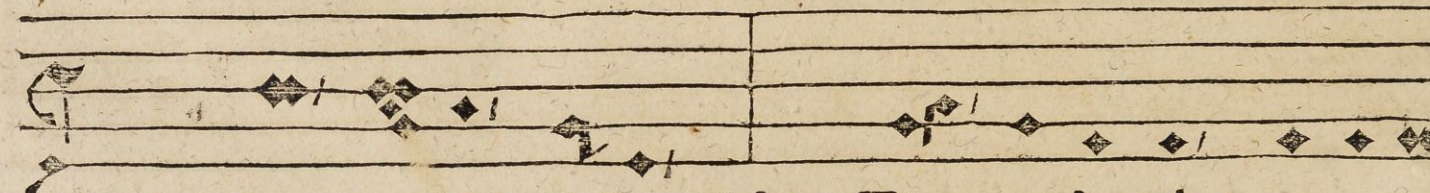
Ez údótól fogván léfzen az embernek Fia úlvén az

Istennek hatalmas jóbján. *Euang.* Mondának

azért mindnyájan: *Vniver.* Te tehát Istennek Fia vagy?

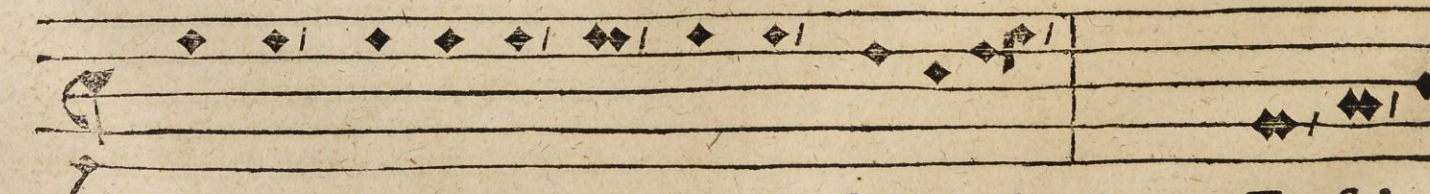
Euang. Es monda nekik: *Iesus.* Ti mondotok enge-

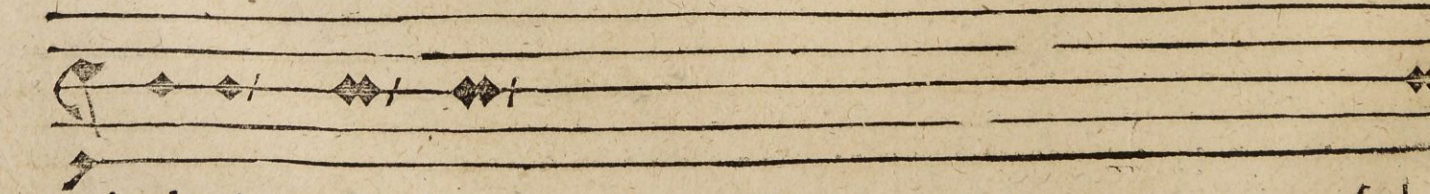
met annak lenni. *Euang.* Eők pedig mondának: *Vniver.*

Mit szúkólkódunk még-is tanuk nélkül? mert imé

magunk hallottuk az ónnón szájából. *Euang.* Es fel

kelvén mind az

foka-

fokaság kötözve vivék Iesust Cajaphástól az Tanats

házban, és adák ötet az Tisztartónak, Pontius Pilá-

tusnak. Akkoron látván Iudás az ki ötet el árulta

vala, hogy el kárhozot volna, meg bánván dolgát,

meg vivé a fő fő Papoknak, és az véneknek az harmintz

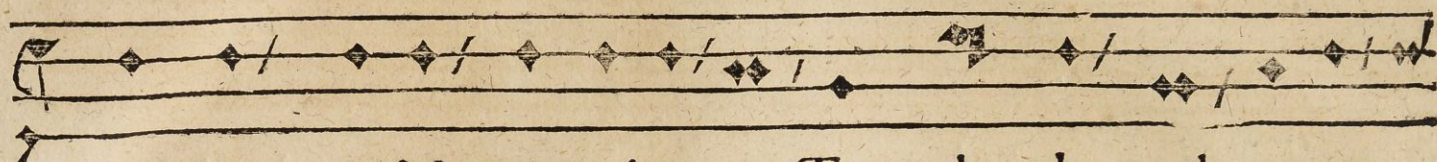
ezüst pénzeket mondván: *Iudas.* Vétkeztem el

árulván az ártatlan vért. *Euang.* Eők penig mondá-

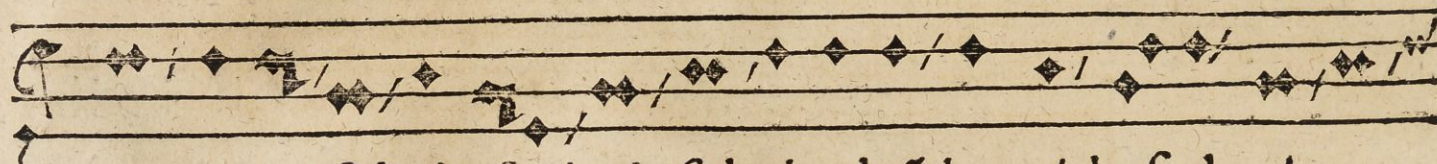
nak: *Sacerd: & Sen.* Mi gondunk *Ddd 2* né-

nékünk reá, ám te lássad. *Euang.* Es el vetvén az

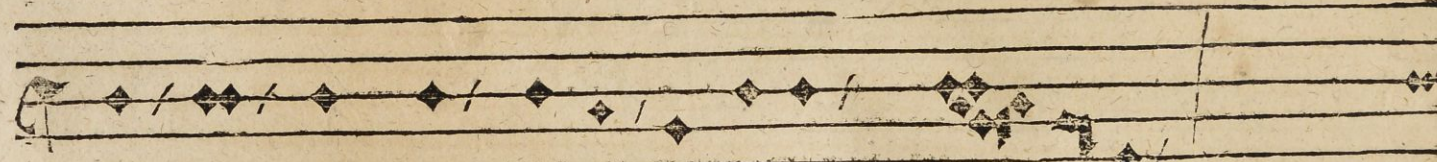
harmintz ezüst pénzeket az Templomban, el mene

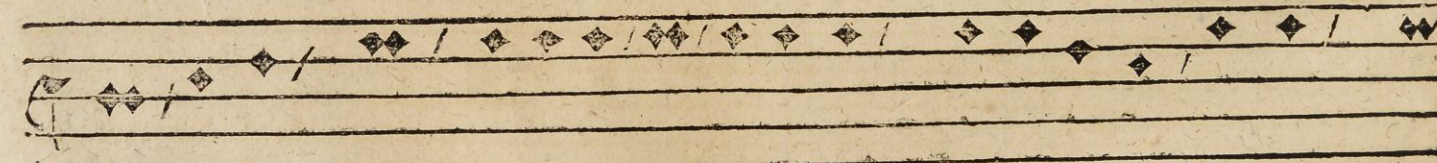
és magát fel akasztá, és fel akadva ketté hasada, és az

ó bélei mind ki omlának. Az fő fő Papok pedig fel vé-

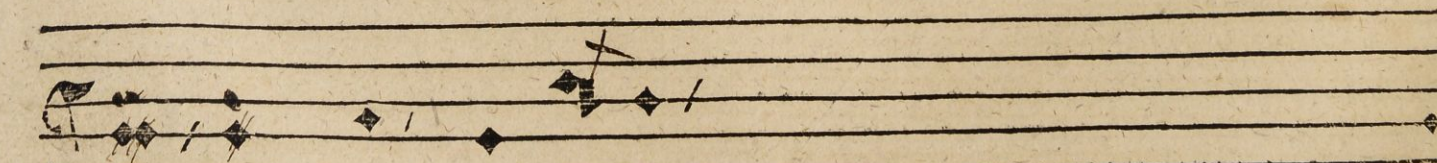
vén az harmintz ezüst pénzeket, mondának: *Primarij Sacerd.*

Nem illik hogy ezeket az Istennek ládájában tégyúk,

mert vérnek árrai. *Euang.* Es tanácsot tartván vőnek

az harmintz pénzeken,

az ha-

az hamisságnak árrán egy mezőt, az fazakának föl-

dét az szarándokoknak temető helyeknek. Es ez

el hirhedék mind az egész Ierusalembe lakozóknak,

el annyira, hogy az a mező az ő nyelveken, mind ez

maj napig-is Akeldámának, az az: Vérnek mezejé-

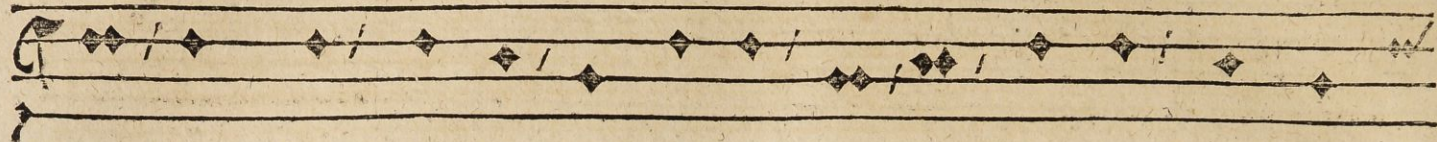
nek hivattatik. Akkoron bé tellyesedék az mit meg

jövendölt vala Ieremias Propheta ezt mondván: Es

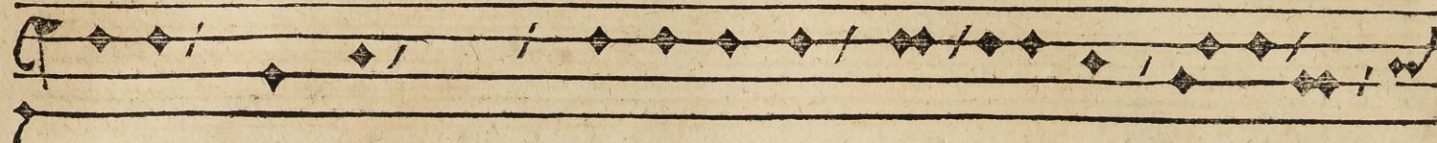
vóvék ugy-mond

Ddd 3

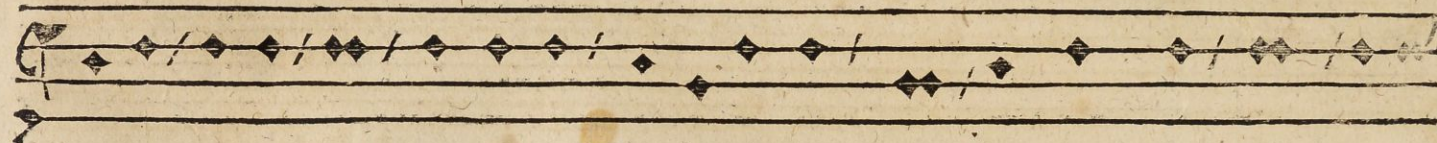
az har-

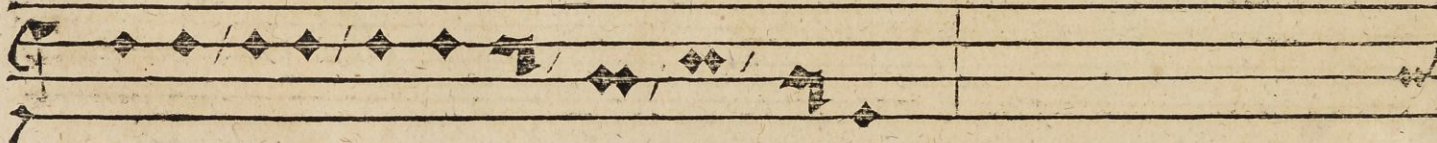
az harmintz ezüst pénzeket, az meg bocsúlt vérnek

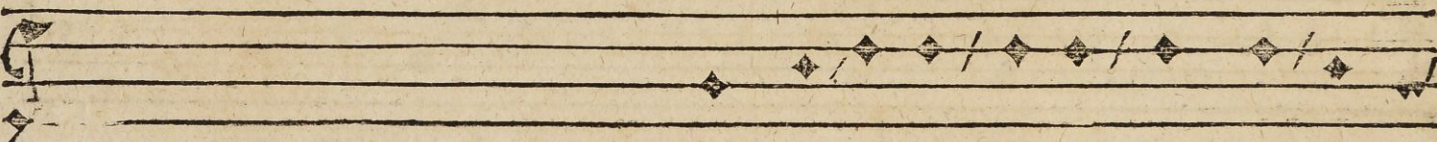
arrát, mellyre bocsúlták az Izrael fiaitól, és

adak ötöt az fazakas mezejében, az miképpen el ren-

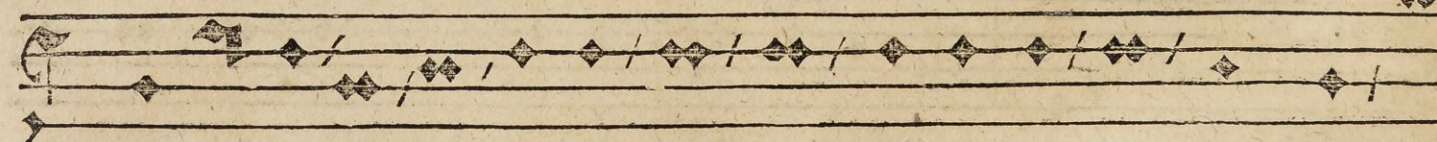

delté vala énnékem az Vr Isten.

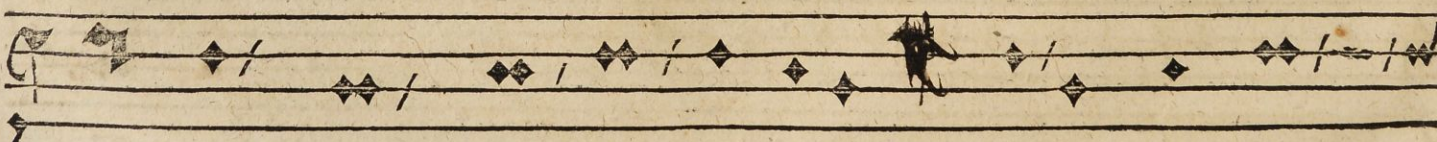

ACTA CORAM PILA-
to & Herode.

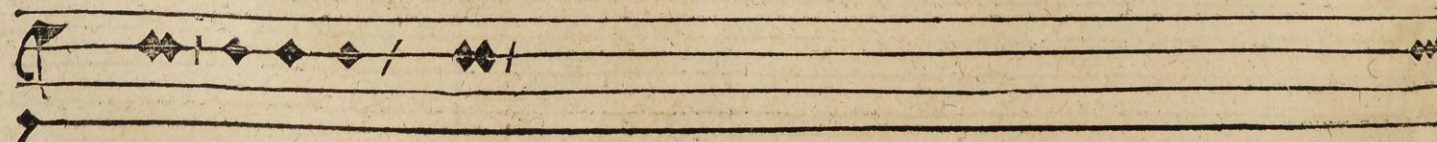
Reggel azért vivék Iesust Pi-

latushoz, és az Papok bé nem menének az törvény

házban, hogy meg ne fertőztetnének; hanem hogy

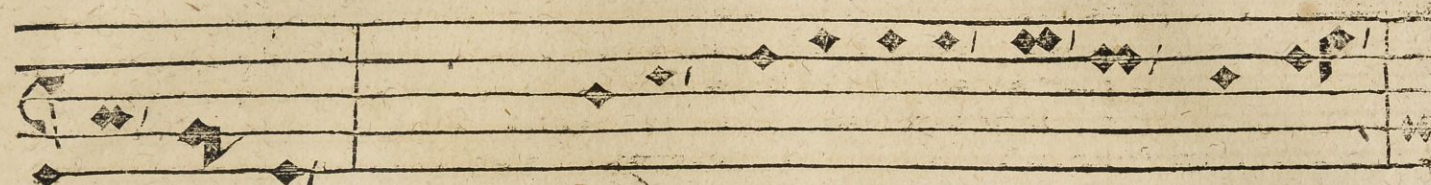

meg chetnék az

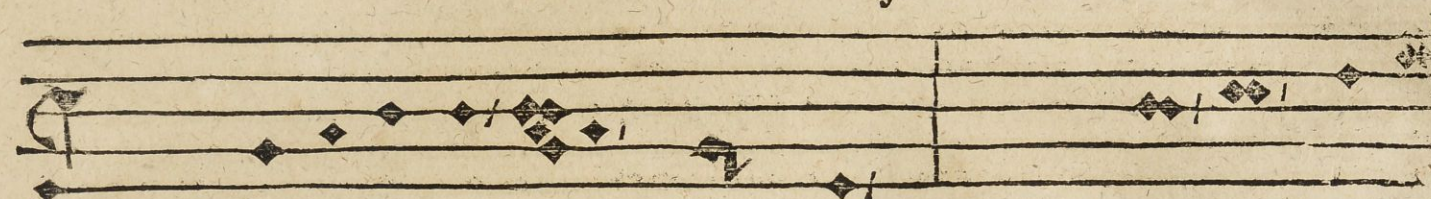
Huf.

Husvéti bárányt. Ki jöve azért Pilátus hozzájok

és monda: *Pilatus.* Mivel vádollyátok ezt az embert?

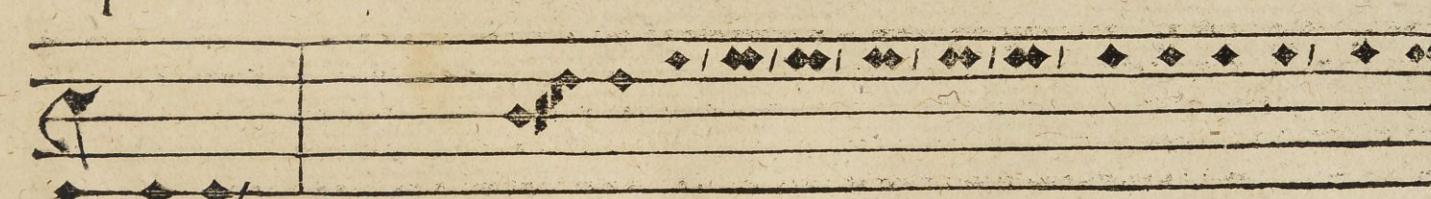
Euang. Felelének néki mondván: *Sacerdotes.* Ha ez go-

noz tévő ember nem volna, tenéked őtet semmikép-

pen nem hoztuk volna: *Euang.* Monda nekik Pi-

látus: *Pilatus.* Vigyétek el ti, és az ti törvényétek sze-

rént sententiázzátok meg őtet. *Euang.* Mondának

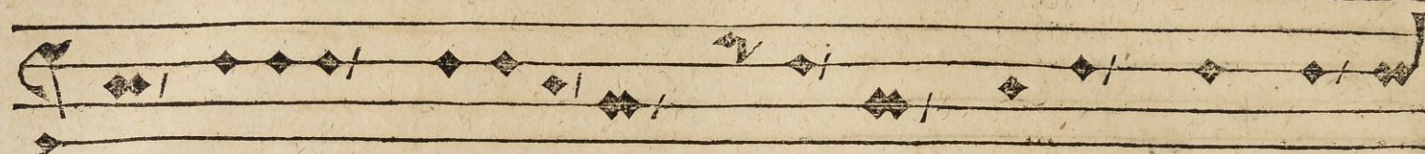

azért az Papok néki:

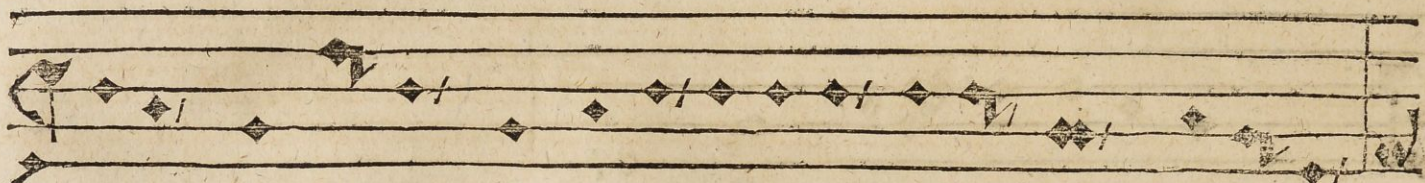
Nem

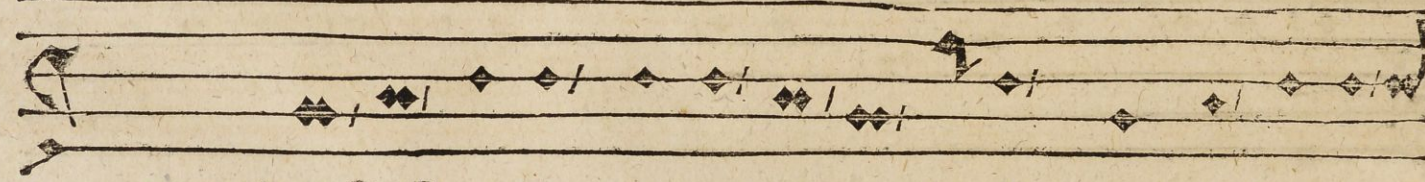
Sacerdotes. Nészabad nekünk senkit megölnünk. *Evang.* Hogy

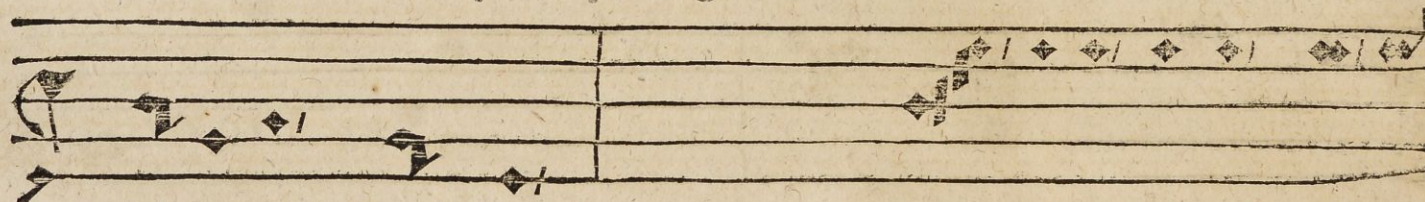
az Iesusnak beszéde bé telnék, az mellyet mondott

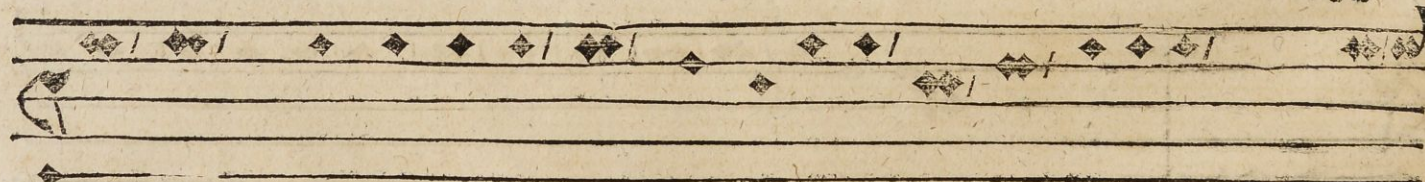
vala jelentvén, minémű halállal volna meg halandó.

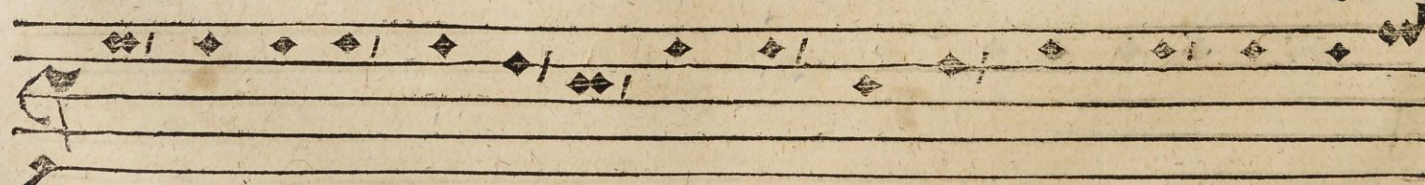
Az fő Papok penig, és az vének kezdék ötet

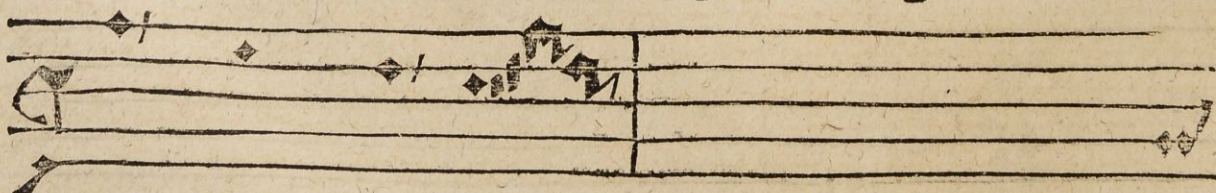
vádolni, mondván: *Sacerdotes & Sen.* Ezt rajta értük, hogy

az mi nemzetünket el fordította és meg tiltotta hogy

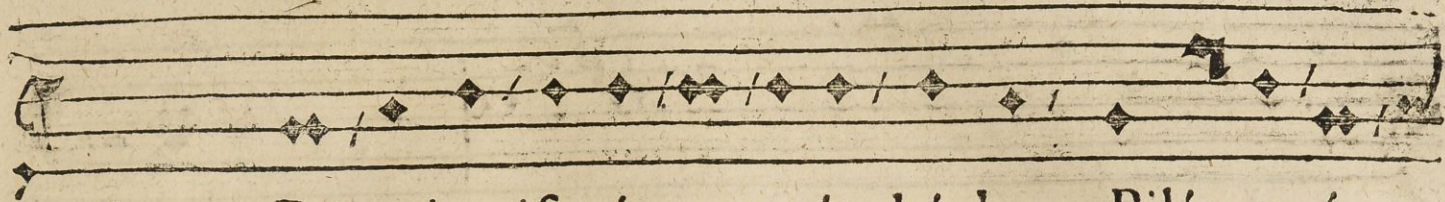

az Császárnak adot ne adgyon magát Christus Király-

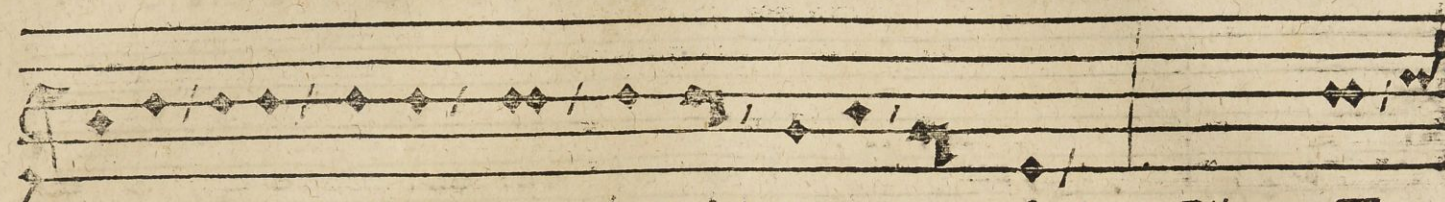

nak mondván lenni.

Bé

Euang. Bé méne ismét az tanáts házban Pilátus, és

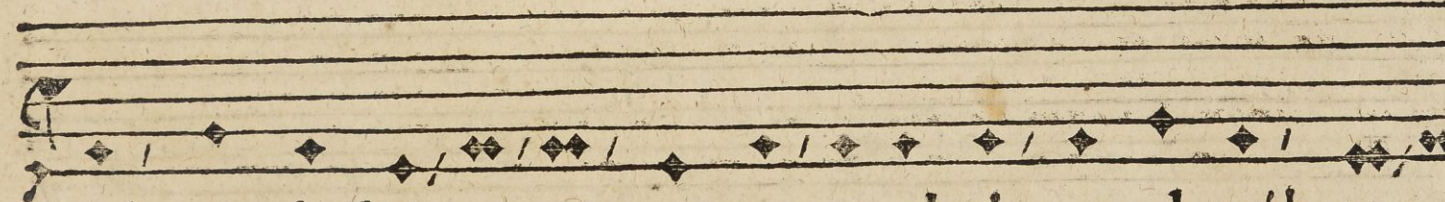
elő híván Iesust, meg kérdé őtet mondván *Pilatus.* Te

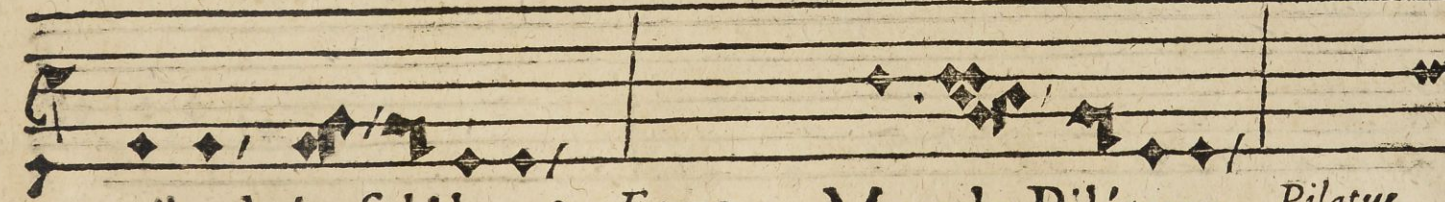
vagy-e az Sidóknak Királya? *Euang.* Alván pe-

nig előtte az Iesus, felele néki: *Iesus.* Te magad-

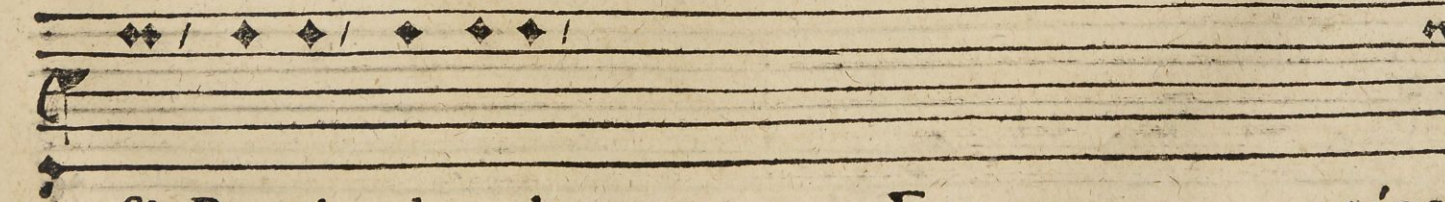
tol mondod-e te ezt, avagy egyebek mondották te-

néked én felőlem? *Euang.* Monda Pilátus: *Pilatus.*

Avagy Sidó vagyok-e én? Az te nemzeted és az fő

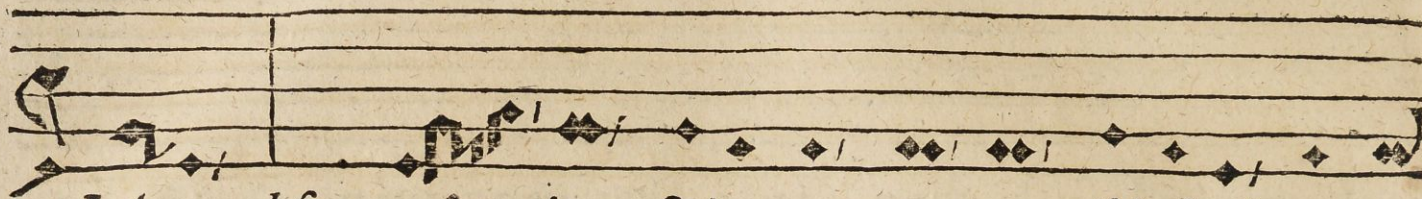
fő Papok adtanak

Ecc

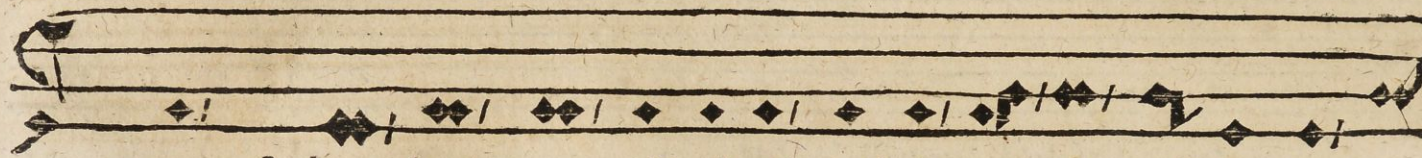
téged

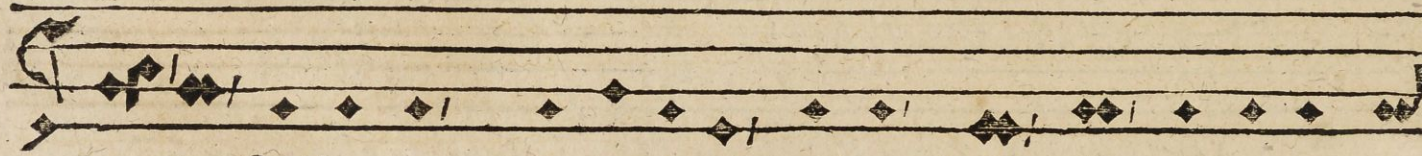
téged énnékem mit tselekeditél? *Euang.* Felele

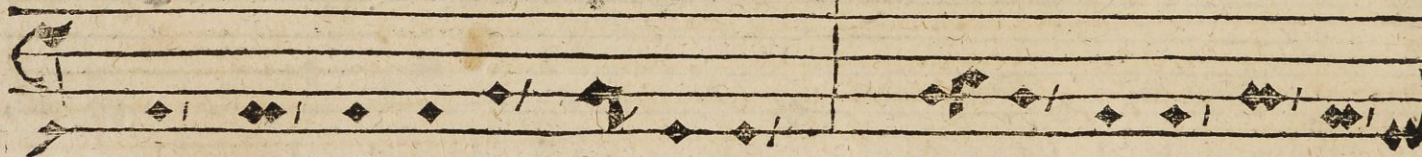
Iesus: *Iesus.* Az én országom nem ez világból va-

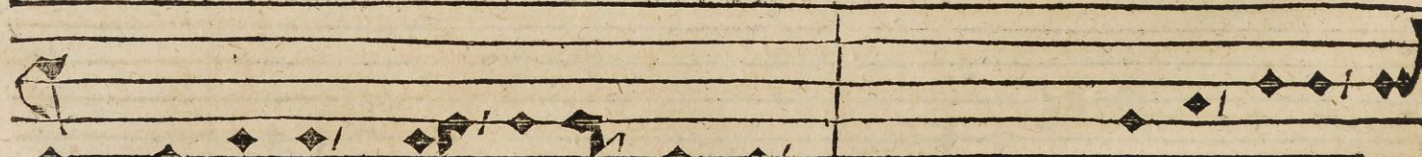
gyon: Mert ha ez világból volna az én országom,

az én szolgálaim vitezkedtek volna, hogy ne adattat-

nám az Sidóknak kezekben. Mostan penig az én

országom nem innét vagon. *Euang.* Monda azért

néki Pilátus: *Pilatus.* Király vagy-e tehát te? *Euang.*

Iesus felelvén monda:

T c

Iesus. Te magad mondod, hogy én Király vagyok.

En arra születtem, és azért jöttem ez világra, hogy

bizonyságot tégyek az igazságról: Minden valaki az

igazságból vagyon, halgattya az én beszédemet. *Euang.*

Monda néki Pilátus: *Pilatus.* Mitsoda az igazság?

Euang. Es hogy ezt mondotta volna, ismét ki méne

az Sidókhoz, és monda nekik: *Pilatus.* En semmi

bűnt nem találok az emberben.,

Es

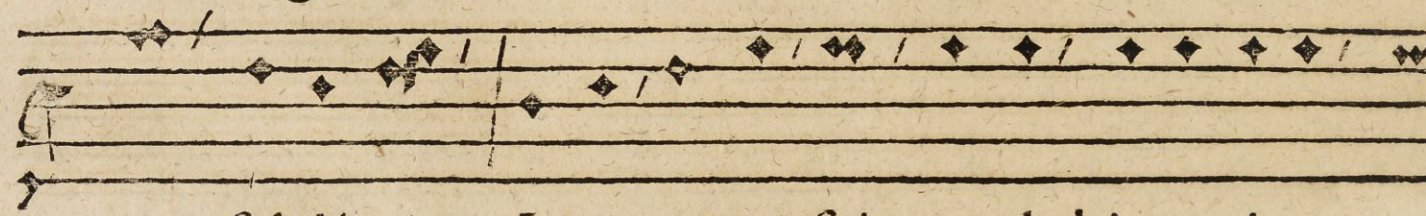
Euang. Es mikoron vádoltatnéjék az fő fő Papok-

tol és az vénektől semmit nem felele. Pilatus is-

mét meg kérdé őtet mondván: *Pilatus.* Semmit

nem felel-sz-é? Imé menyi sok tanuk bizonyito-

nak te ellened, nem hallod-é? *Euang.* Iesus penig

egy szót sem felele néki. El annyira, hogy az Pi-

latus igen csudálnája. Az Sidók azért néki zajdul-

ván fel emelék szavokat

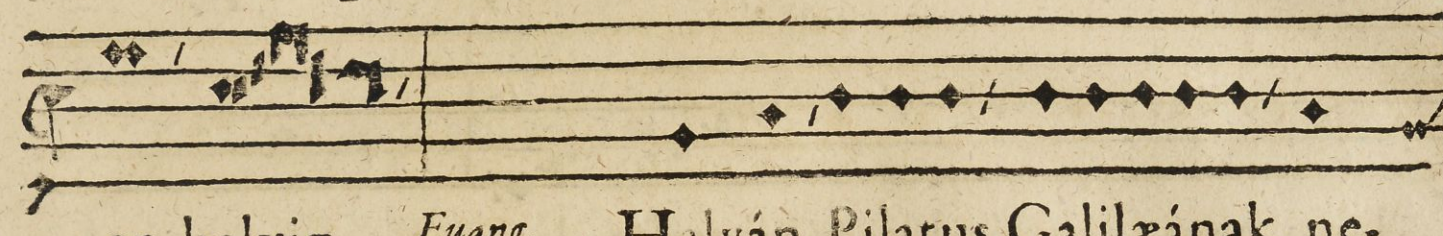
mon-

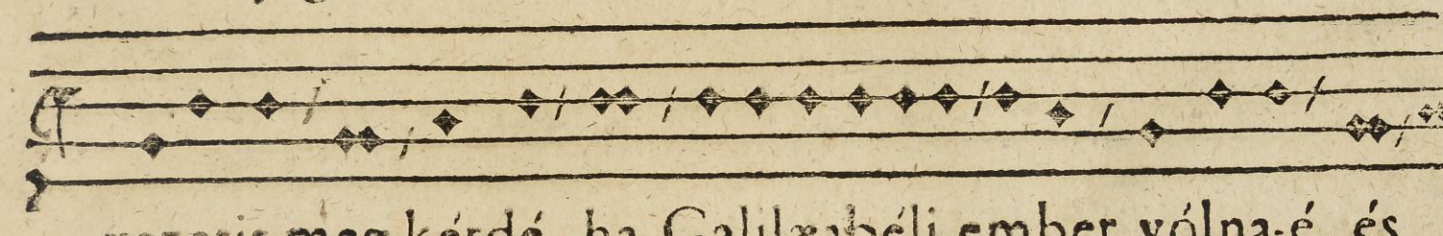
mondának: *Sacerd. & Turba.* Fel lázszította az népet, tanítván

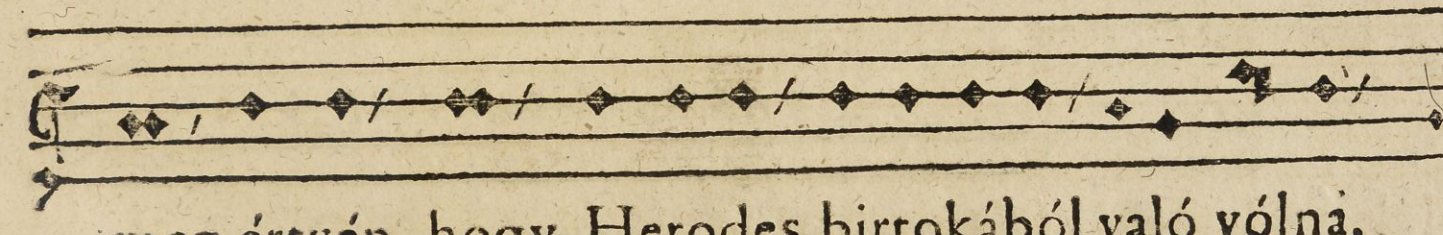
mind az egész Sidószágban, el kezdvén Galilæan mind

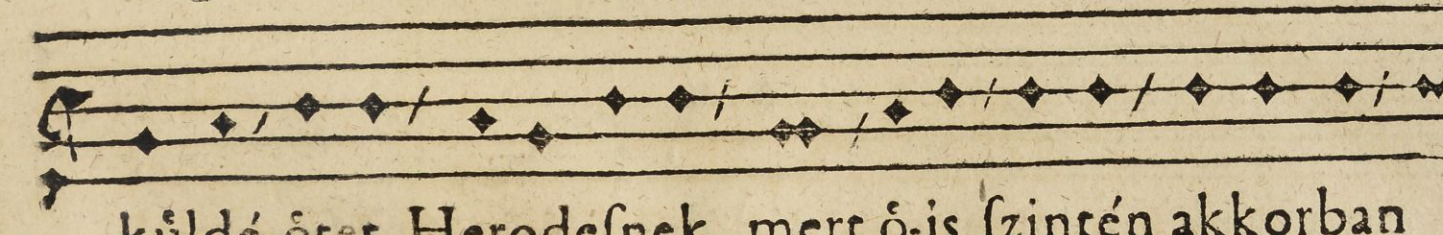
ez helyig. *Euang.* Halván Pilatus Galilæának ne-

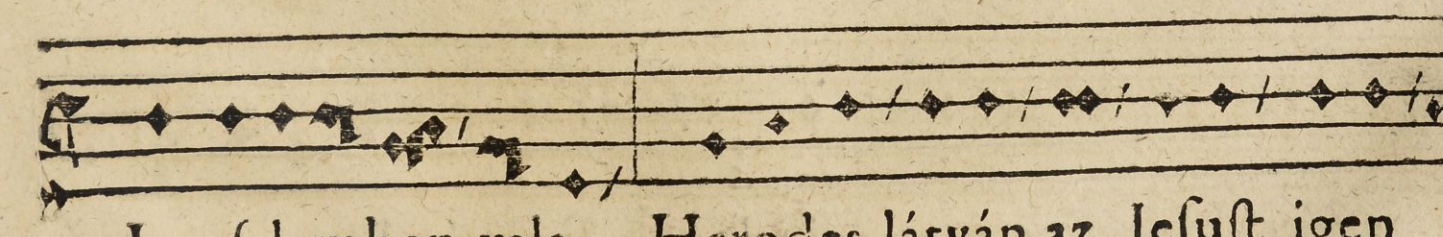
vezetit meg kérdé ha Galilæabéli ember volna-e, és

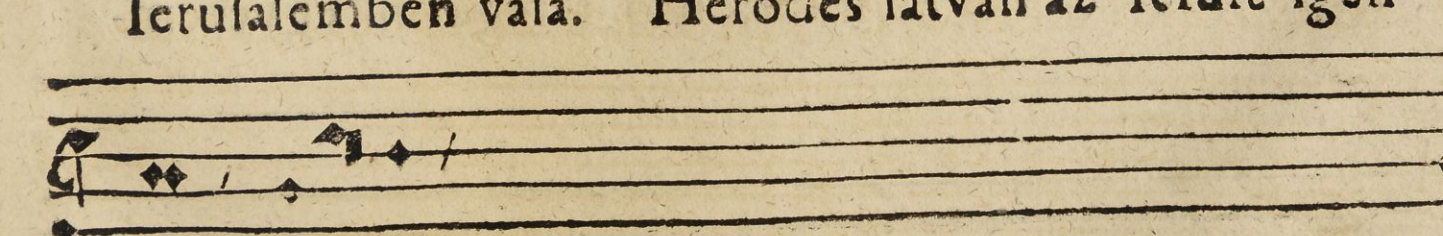
meg értvén, hogy Herodes birtokából való volna,

küldé őtet Herodesnek, mert ő-is szintén akkorban

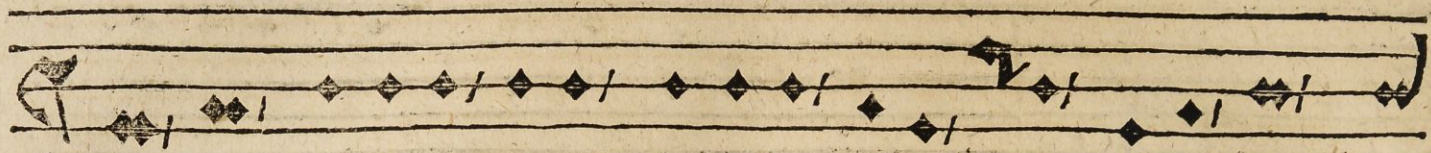
Ierusalembe vala. Herodes látván az Iesust igen

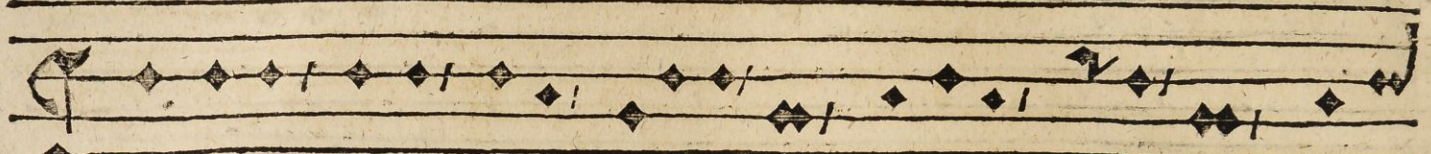
meg örüle,

Ecc3

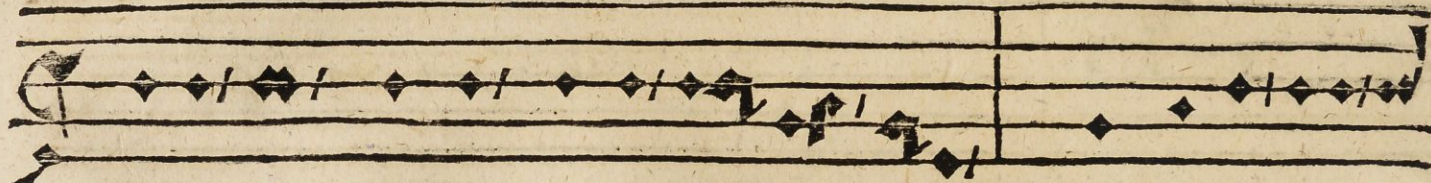
merc

Mert sok údótól fogva kívánta vala látni, mivel hogy

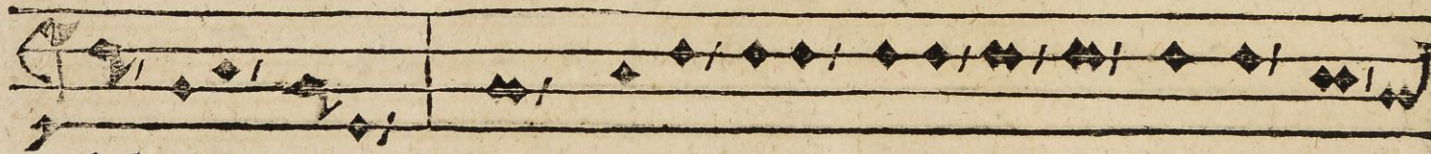
sokakat hallott vala felőle, és reménylivala, hogy va-

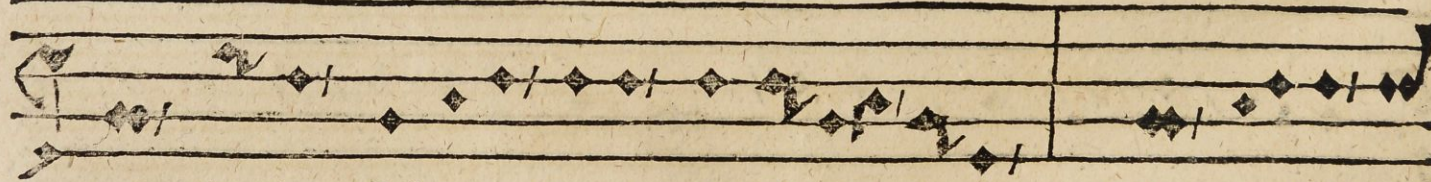
lami nagy csudát látna tétetni tőle. Kérdezi vala

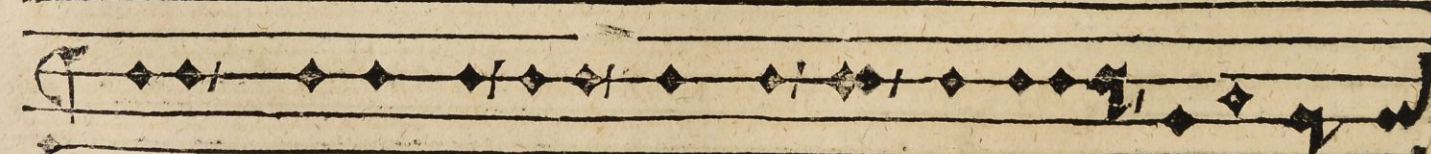
penig Iesust sok beszédekkel, de ő semmit nem fe-

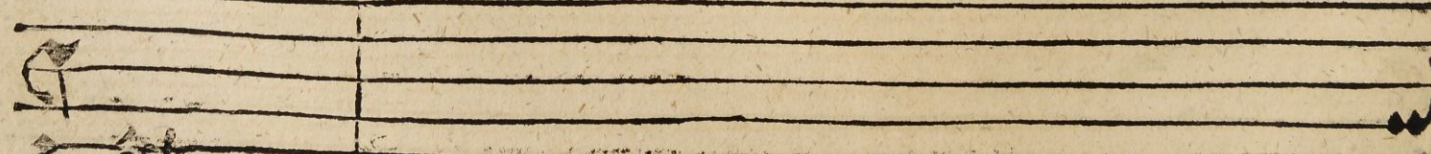
lel vala néki. Ott álnak vala penig az fő Papok, és

az vének, felette igen vádolván őtet. Meg utálá

azért Herodes őtet minden ő seregével egyetem-

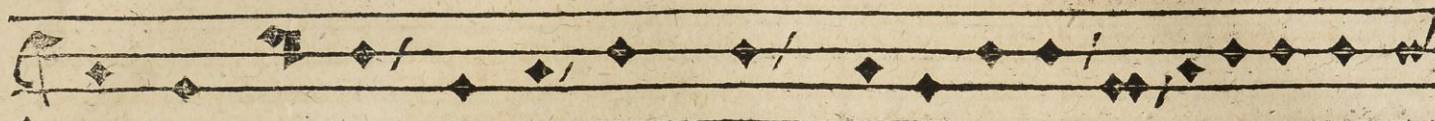

ben.

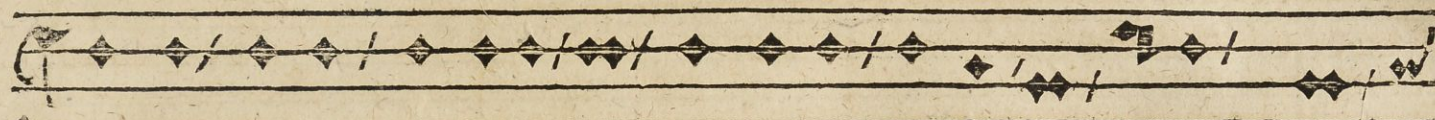
Es mi-

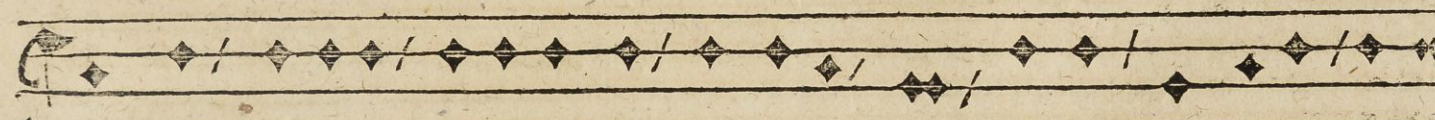
Es mikoron meg csufolta volna őtet, fejir ruhában

öltöztetvén, viszfa küldé Pilátusnak, és barátságo-

sokká lőnek Pilátus és Herodes azon az napon, mert

annak előtte haragosok valának egy-mással: Pilátus a-

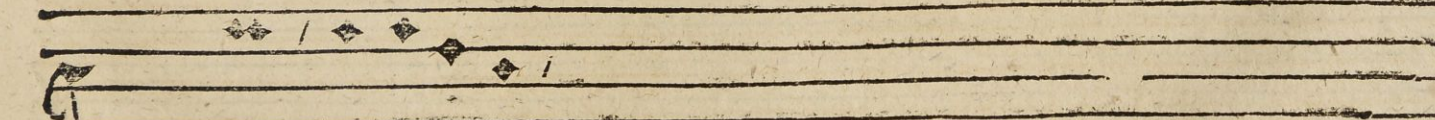
zért őszve hívá az fő fő Papokat és az Tiszt-víselőket,

í-mind az köz népet, és monda nékik: *Pilatus.* En

előmben hoztatok, ezt az embert, mint ha az népet

el fordította.

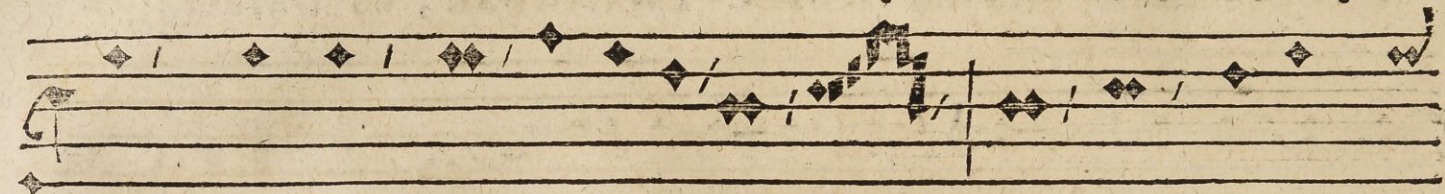
vólta

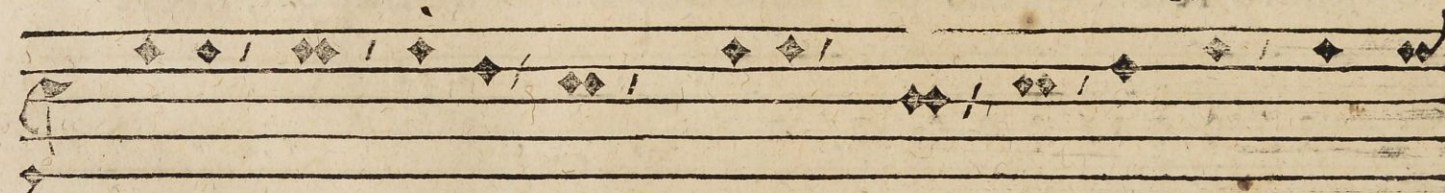
vólna, és imé én ti előttetek meg kérdezvén, azok

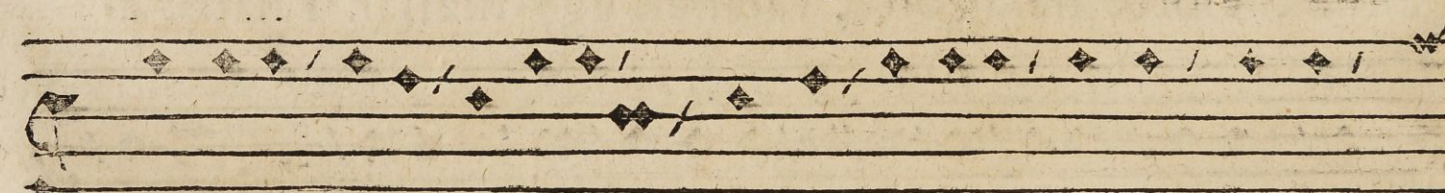
közzül az bűnők közzül, az mellyekkel őtet vádollyá-

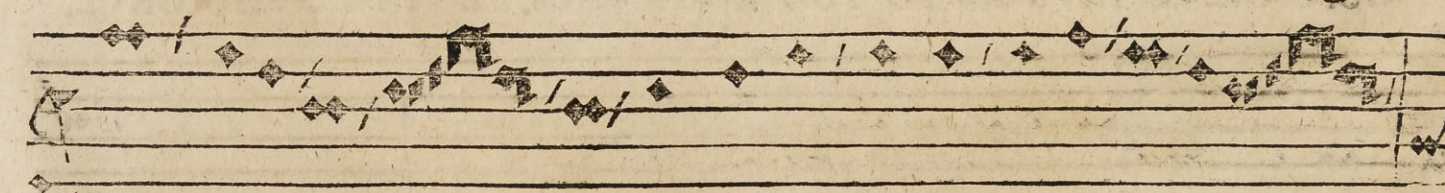
tok, semmit nem találok ő benne; Sőt még Hero-

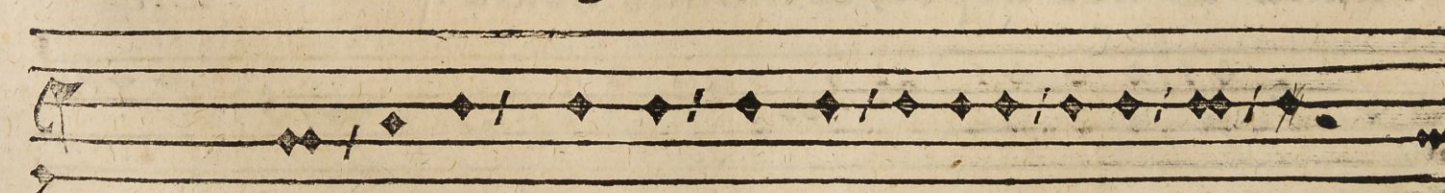
des-is nem talált bűnt benne, mert lám hozza kül-

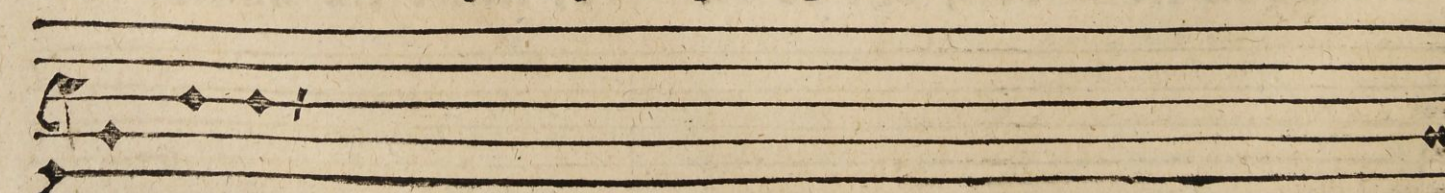
döttelek vala titeket, és semmi halálra méltó dolog

nem eset ő rajta, meg veretvén azért őtet el ereszttem.

Evang. Az Innép napon penig szokása vala az Tisz-

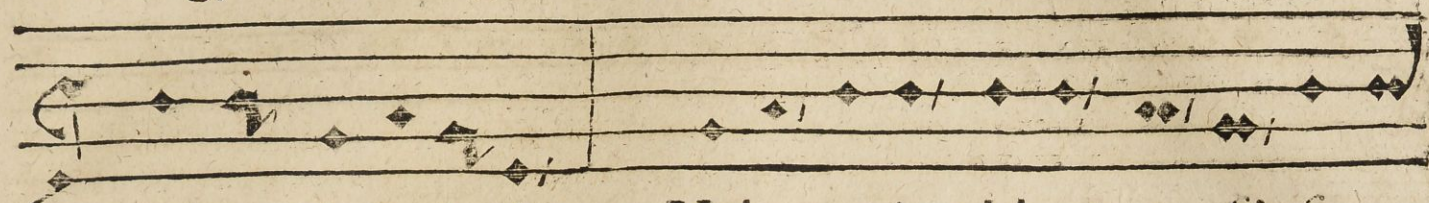

tartónak:

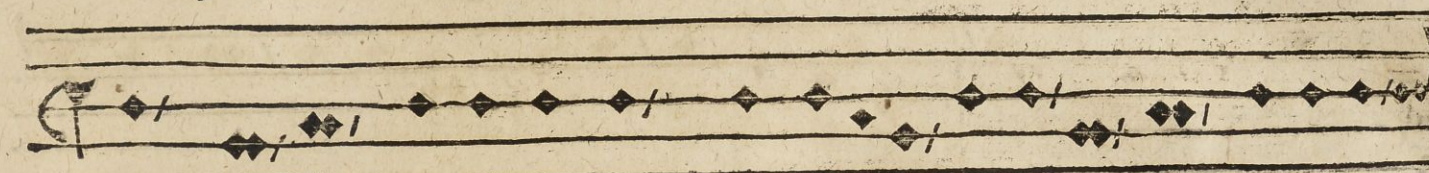
Hogy

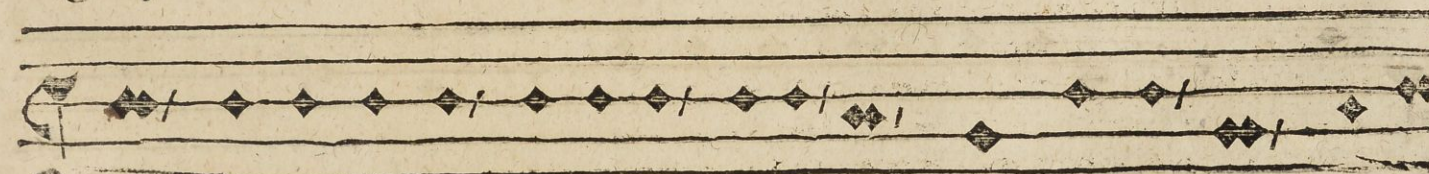
Hogy az kőtségnek egy foglyot bocsátana el, az

mellyet akarnának. Vala penig akkor egy fő fo-

goly, az ki Barabbásnak hivattatik vala, ki párt útélért

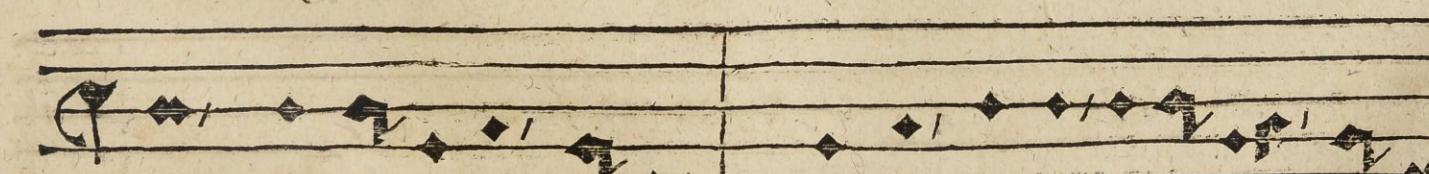
és gyilkosságért vettetet vala az tómlőczben, és mi-

koron fel kiáltot volna, az sereg kezdé kérni Pilá-

tust, hogy az mint mindenkoron tselekedett most-is

ugy tselekednék vélek. Monda azért Pilátus né-

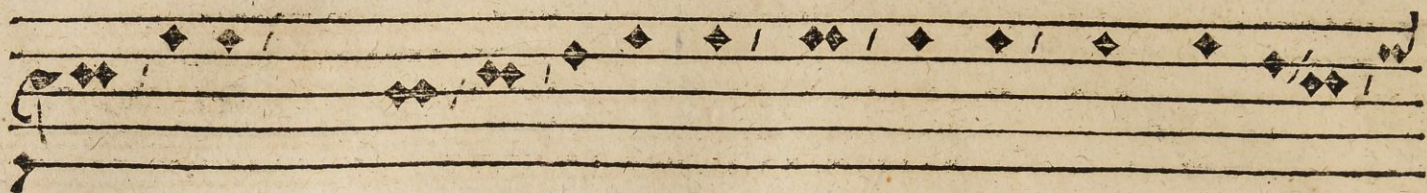

kik: *Pilatus.*

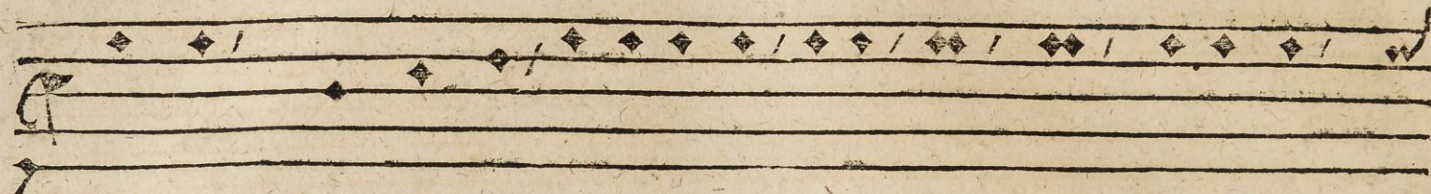
Szokástok

Fff

ii

ti-néktek, hogy az Innepen egy foglyot botsáßak el

néktek, mellyiket akarjátok azért hogy el botsáßam

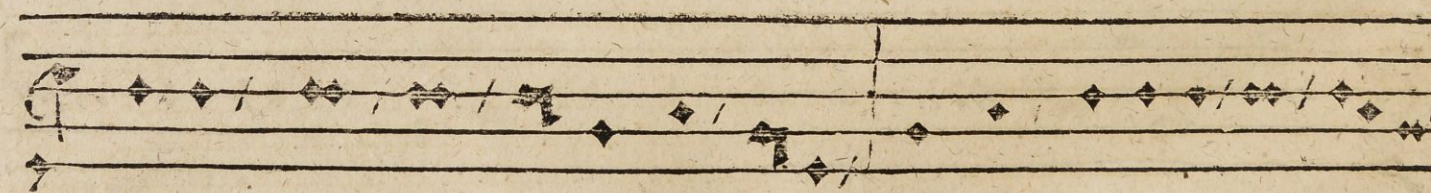
mostan néktek, Barabbást é avagy az Iesust, az Si-

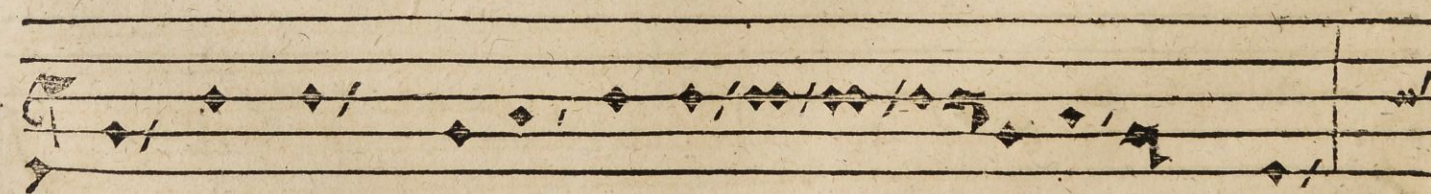
dóknak Királyát, ki mondatik Christusnak? *Euang.*

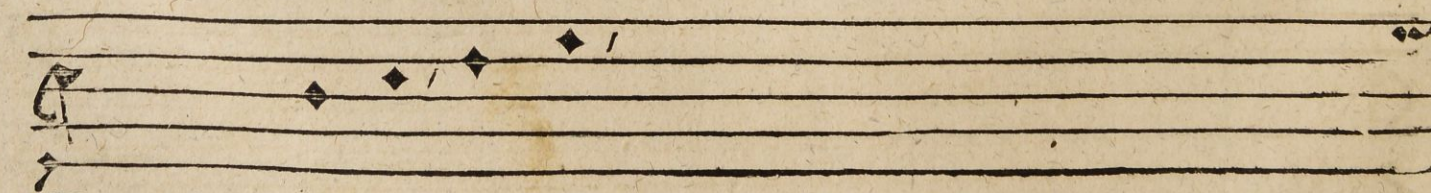
Mert tudgya vala, hogy az fő fő Papok irégységből

fogták meg és vádollyák őtet. ülven Pilátus az ité-

lő-székben, hozzá küldé az ő felesége, mondván:

Vxor Pilati.

Semmi közöd

nin-

nincsen tenéked azzal az igaz emberrel, mert én az

éjjel álmomba fokát szényvedtem ő érette. *Euang.* Az

Papi fejedelmek penig fel tsöditvén az népet, reá

vövék hogy Barabbást kérnék, Iesust penig el vesz-

tenejék. Monda azért Pilátus: *Pilatus.* Mellyi-

ket akarjátok ez kettő közzül, hogy el botfássam.

Euang. Fel kiálta azért mind az egész sereg mond-

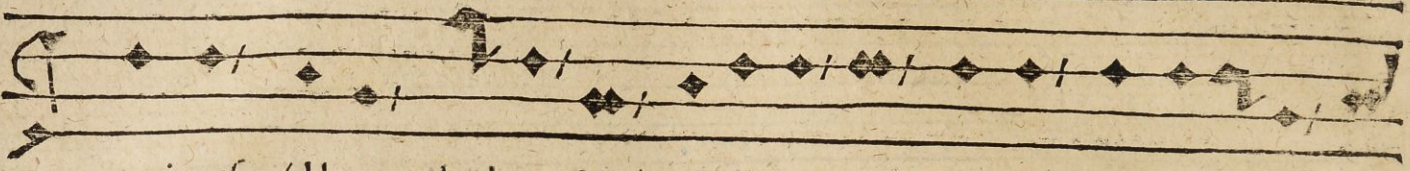
^{urbā}
vān: *Iudeo:* Veszeld el

Fffz

az Ié-

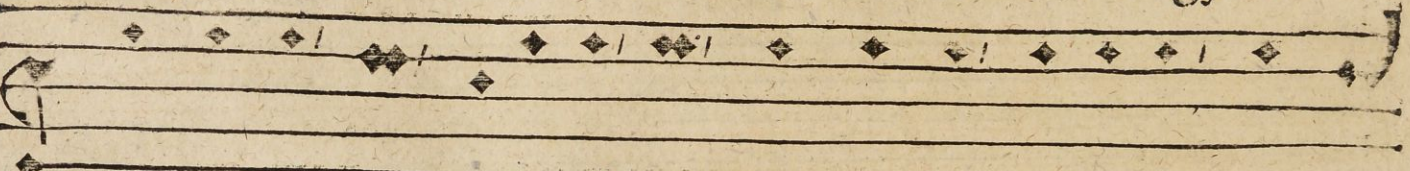
az Iesust, és cserzd el az Barabbást. *Euang.* Pilátus

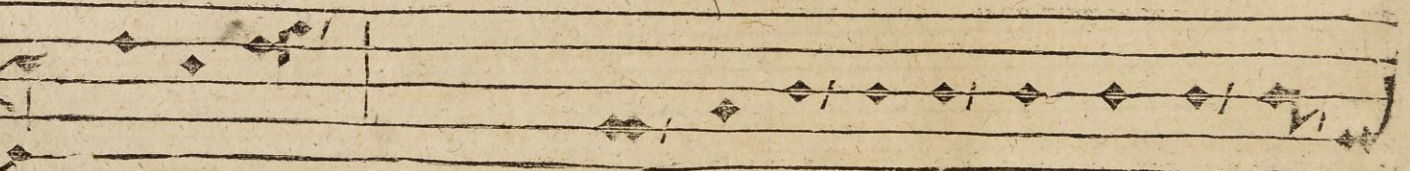
penig szólla nékik, el akarván az Iesust botsátani,

ezt mondvan: *Pilatus.* Mit akartok azért, hogy cse-

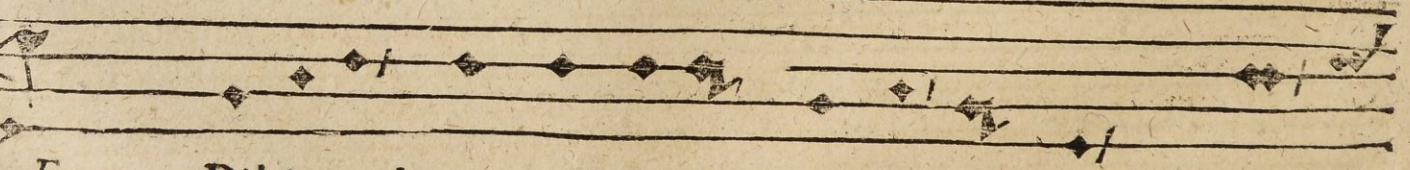
kedgyek az Iesussal, kit mondotok Sidóknak Ki-

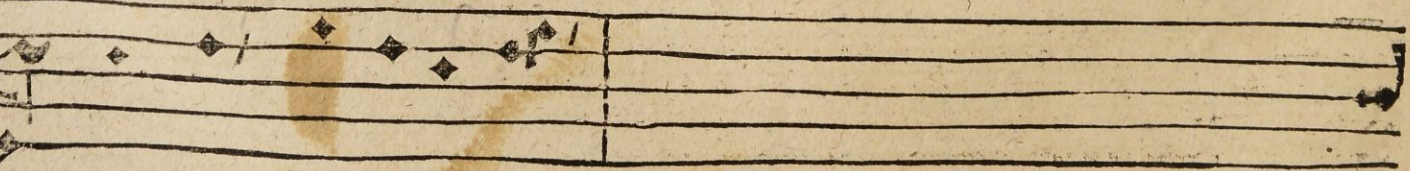
rállyának? *Euang.* Eok penig ismet mindnyáján fel

kiáltának: *Turba* Feszítsd meg feszítsd meg őtet.

Euang. Pilátus harmadszor is monda nékik: *Pilatus.* Mi

gonoszt cselekedett?

Semmi

Semmi főben járó dolgot nem találok ő benne; meg

ostoroztatom azért, és el botosátom őtet. *Euang.* Azok

annál inkább kiáltnak vala, ezt mondván: *Populus.* Meg

feszítették. *Euang.* Ekképpen az fő fő Papok is

nagy torokkal kiáltják vala, hogy meg feszítették.

Pilatus penig cleget akarván tenni az seregnek, el

botosátá nekik Barabbást, és az Iesust meg ostoroz-

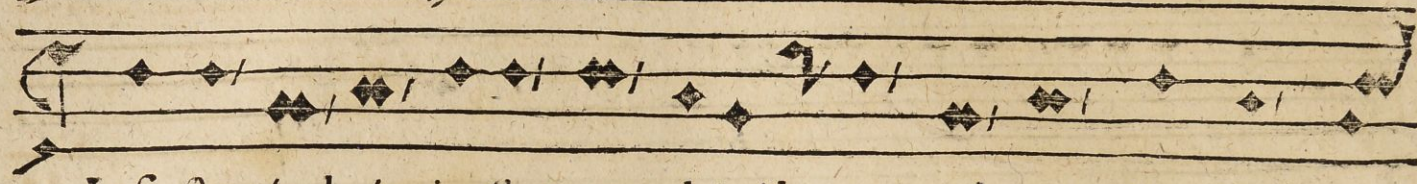
tatván, kezekben

Fff 3

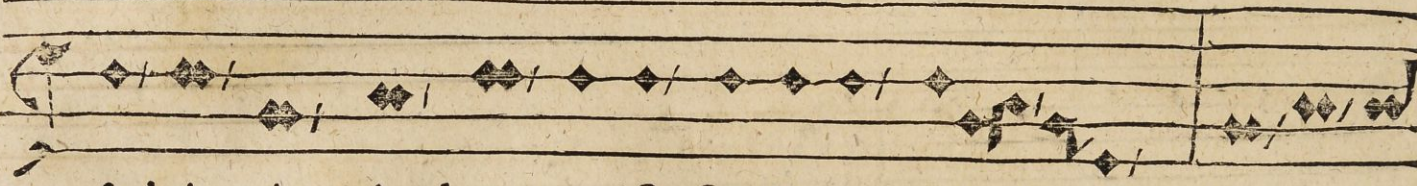
adá,

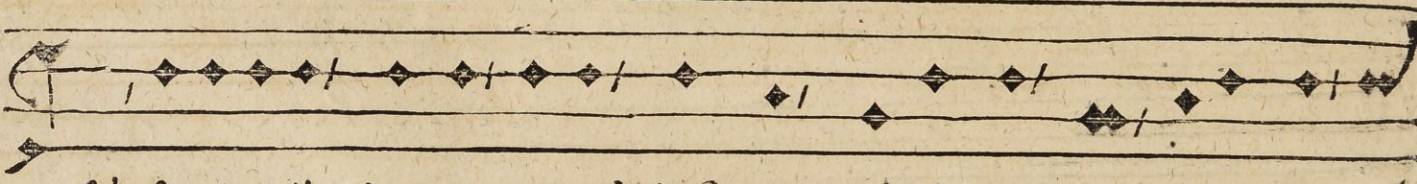
adá hogy meg felzitenék. Az vitézek pedig fogák

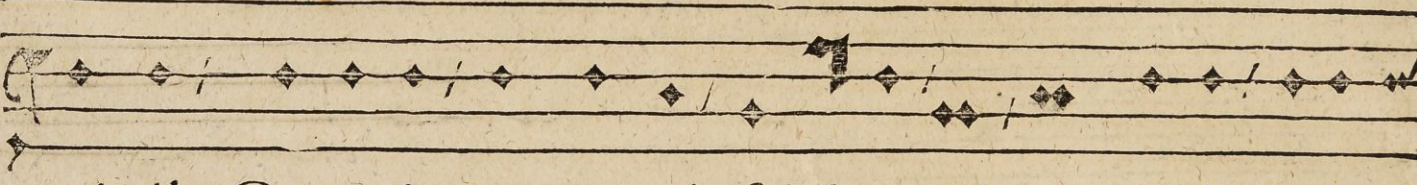
Iesust, és bé vivék az palótában, mely az törvény té-

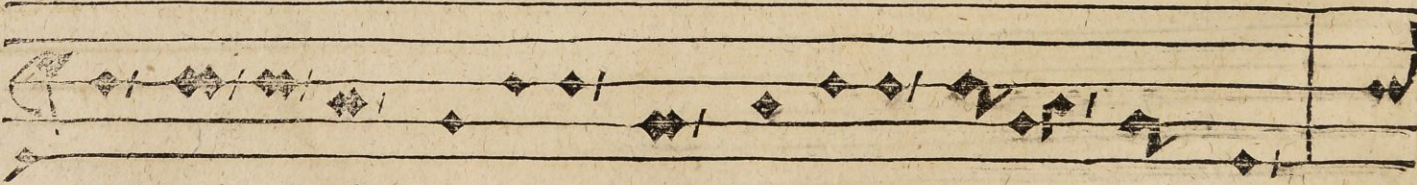
vő ház, és mind az egész sereget őszve hívák. Es fel

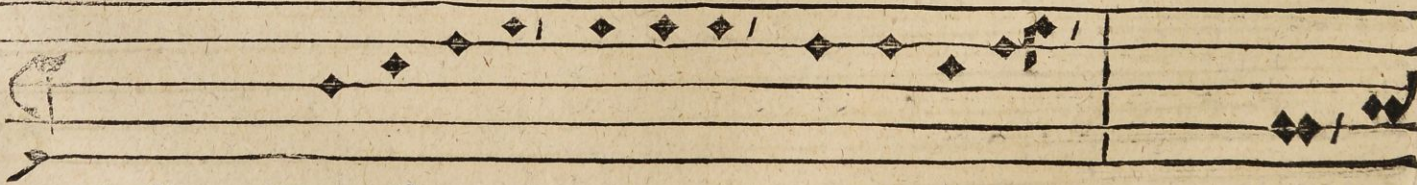
öltözteték ötet veres bársony pállásban, és tövisből

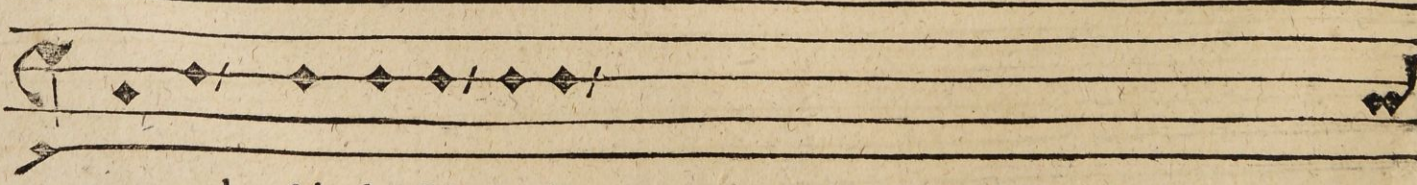
csinált Coronát nyomának fejében, és nád szálát adá-

nak az őjób kezében, és imádnak őtet mondván:

Milites. Egészséggel Sidóknak Királya. *Euang.* Es

arczul pókdőfik vala

nya-

nyakon vervén ki vészik vala az nád szálát kezéből

és verik vala az fejét véle. Ki méne ismét Pilátus

az Sidókhoz, és monda nekik: *Pilatus.* Imé ki ho-

zom ötet ti-néktek, hogy meg tudgyátok, hogy semmi

vérket nem találtam ő benne. *Euang.* Ki jöve azért

Iesus viselvén az tövis Coronát, és az bársony palá-

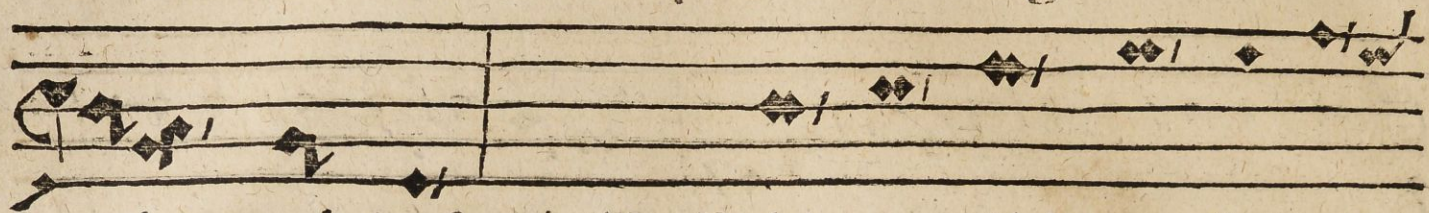
stot, és monda Pilátus. *Pilatus.* Ihon az ember;

Euang. Mikor látták

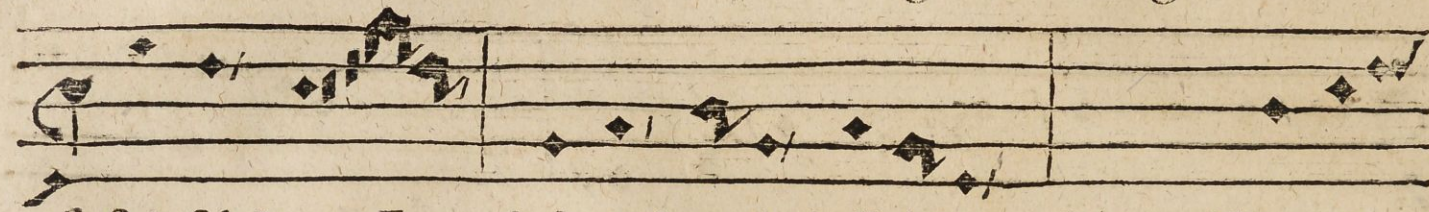
vól-

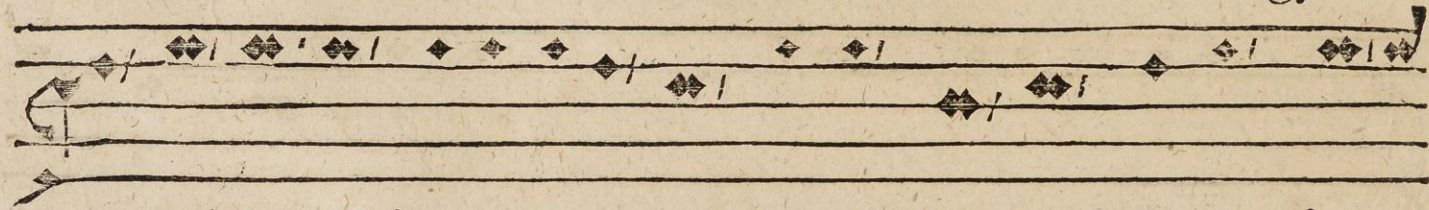
vólna azért Iesust az Papok, és az szolgák kiáltanak

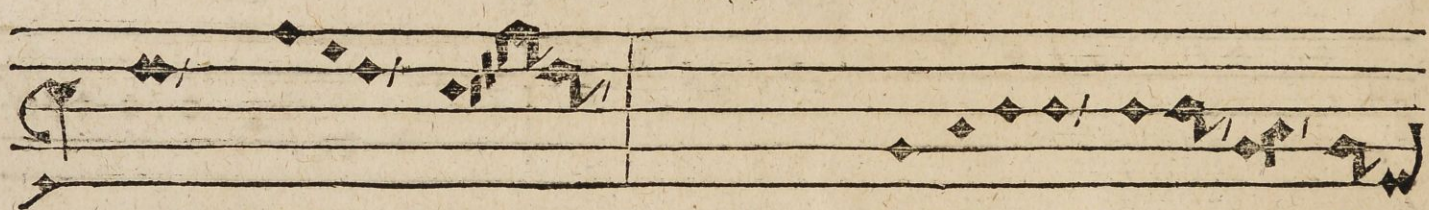
vala mondván *Sacerd. & Ser.* Eold meg, öld meg, feszítsd,

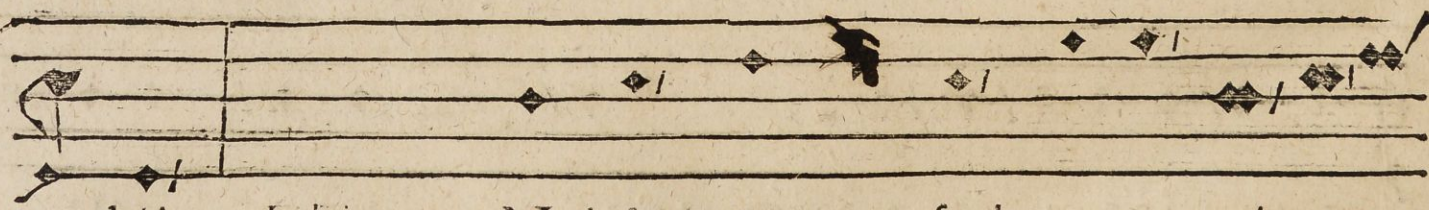
feszítsd őtet. *Euang.* Monda nékik Pilátus: *Pilatus.* Vigyé-

tek el ti, és feszítsétek meg őtet, mert én semmi bűnt

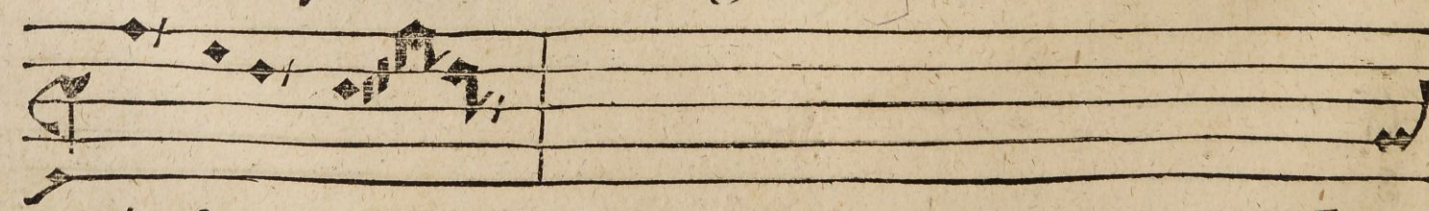
nem talállok benne. *Euang.* Felelének néki az Si-

dók: *Iudai.* Nékünk törvényünk vagyon, és az

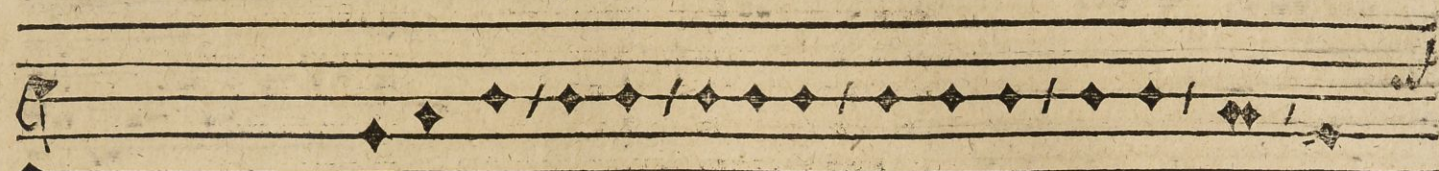

mi törvényünk szerént meg kel halni, mert Isten Fiá-

vá tötte magat.

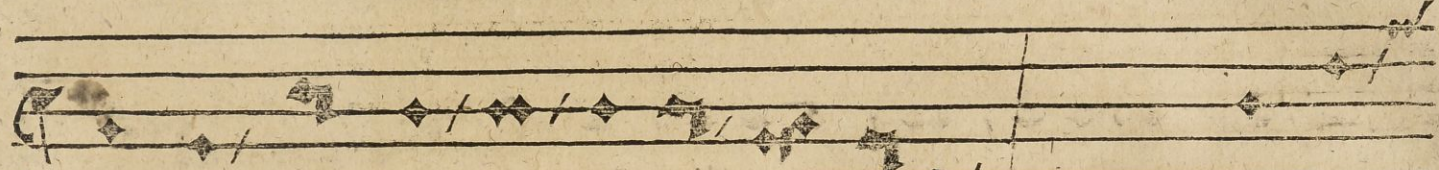
Euang.

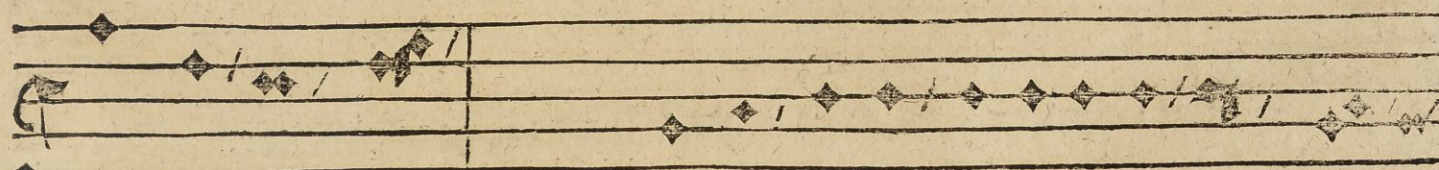
Euang. Mikoron azért Pilátus hallotta volna ez be-

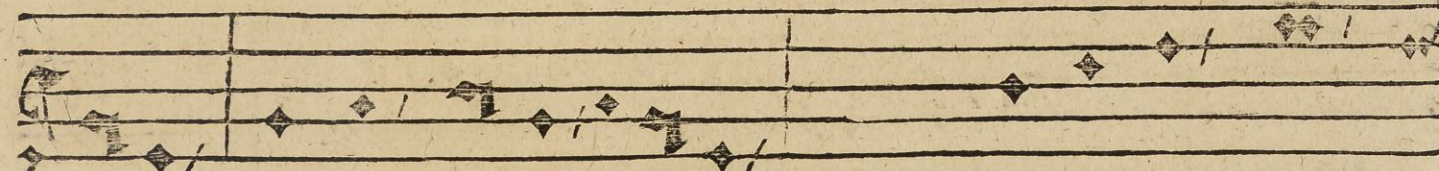
szédet, inkább kezdé félni. Es bé méne ismét az

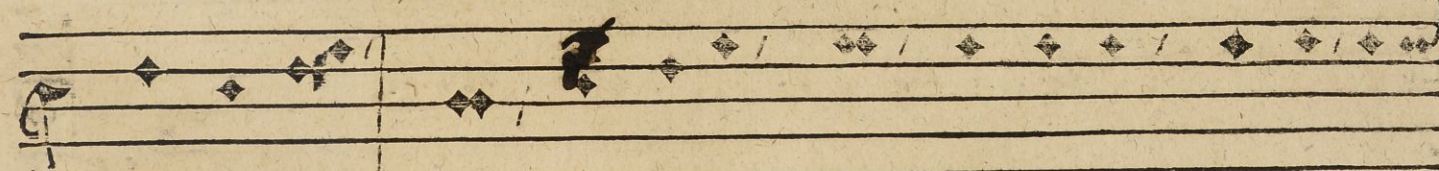
tanatsházban, és monda Iesusnak. *Pilatus.* Honnét

való vagy te? *Euang.* Iesus pedig feleletet nem ada

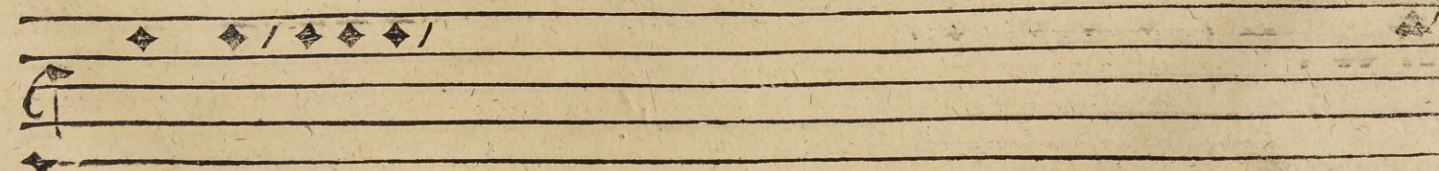
néki. Mondanéki Pilátus: *Pilatus.* Ennékém nem

szóllasz-é? Nem tudod-é, hogy hatalmā vagy on né-

kē rcá, hogy téged meg feszítteffelek, viszont hatalmam

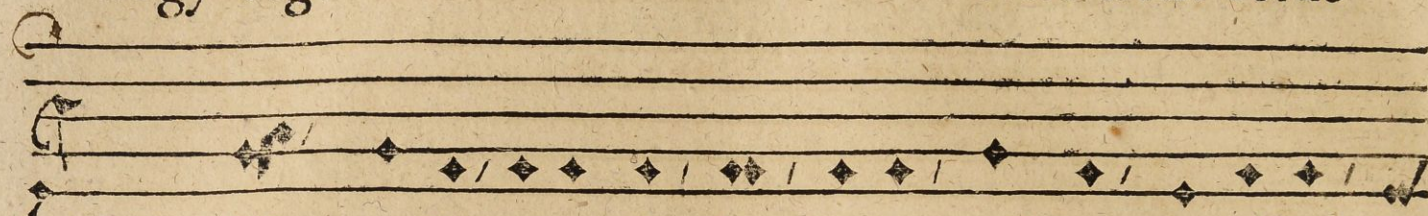
vagy on arra-is,

Ggg

hogy

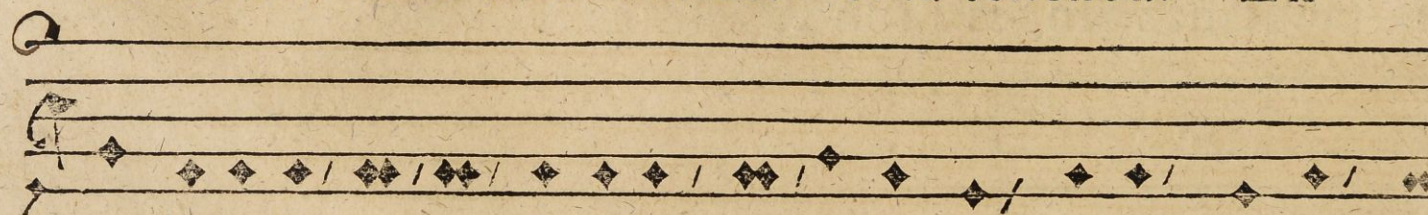
hogy téged el bortsássalak. *Euang.* Felele néki Iesus

Iesus. Nem volna tenéked én rajtam semmi hatalmad

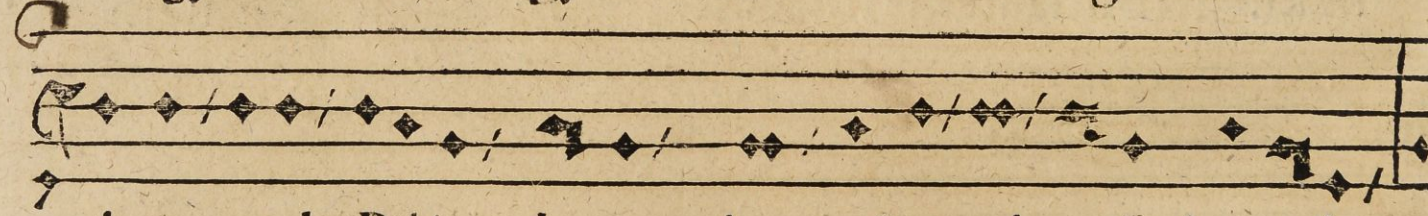
ha onnan felül nem adatott volna tenéked. En

nekokáért az ki engemet te kezekben adott, annak

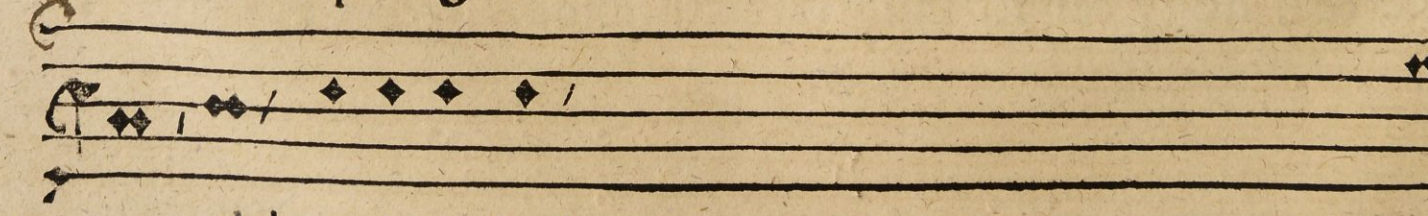
nagyob bűne vagyon. *Euang.* Ettől fogván okot

keres vala Pilátus benne, hogy őtet el erefzthetnéje.

Az Sidók penig kiáltnak vala mondván: *Iudai.* Ha

ezt el bortsátandod

nem

nem leszesz barattya az Tsászárnak. Mert valaki Ki-

rállyá teszi magát, ellene mond az Tsászárnak. *Euang.*

Pilátus pedig hogy hallá ezt az szót, ki hozzá lelust, és

üle az itilő székbé az helyen, mely Lithostrotonak

mondatik, Sidóul pedig Gabbathának: az az: kő-

vekkal fel nőtt helynek. Vala pedig Husvét esti,

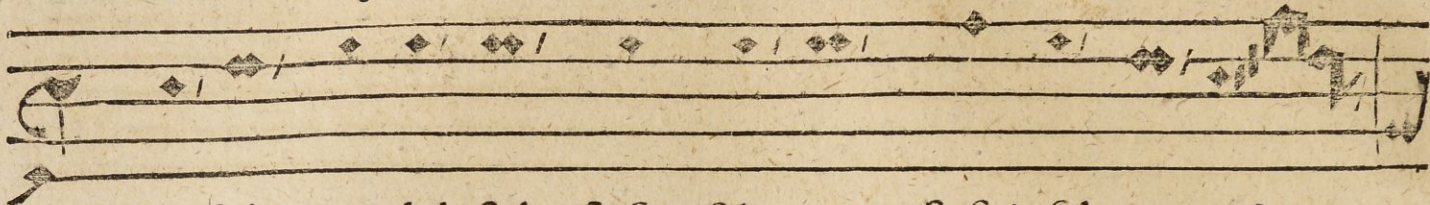
ugy-mint hat ora. Es akkoron monda Pilátus az Si-

doknak. *Pilatus.* Ihon az ti Királyotok.

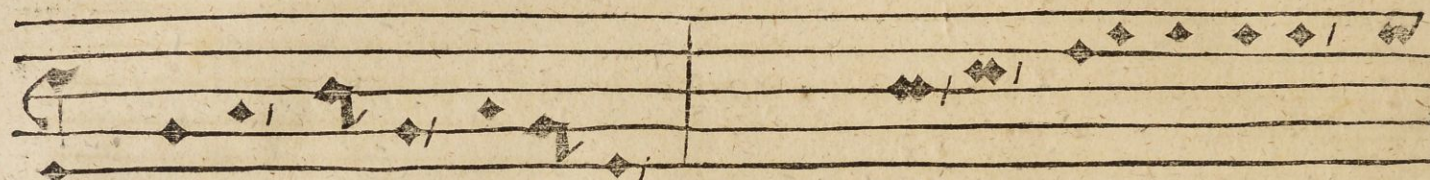
Az

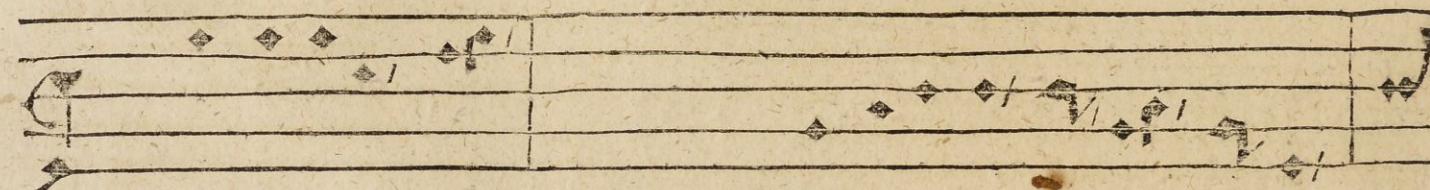
Az Sidók pedig kiáltanak vala mondván: *Iudai.* E-

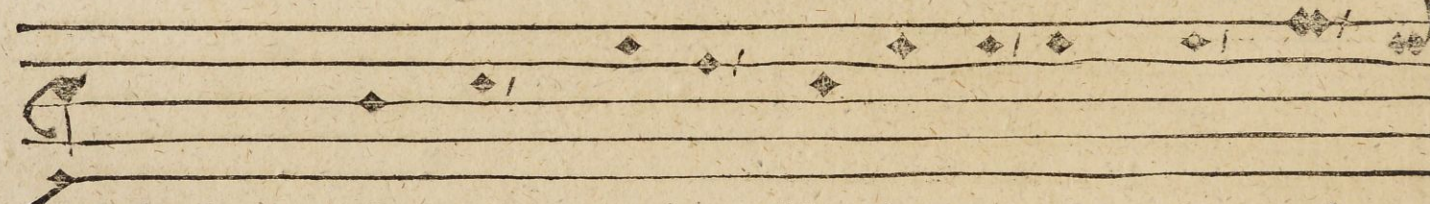
meld fel, emeld fel, feszítsd meg, feszítsd meg őtet.

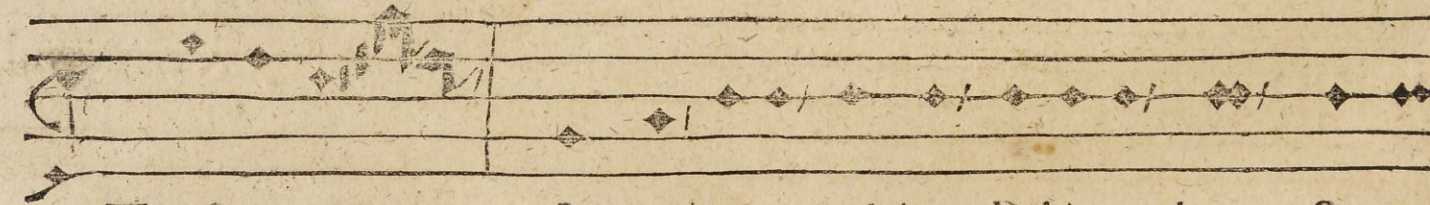
Euang. Monda nékik Pilátus: *Pilatus.* Az ti Királyotokat

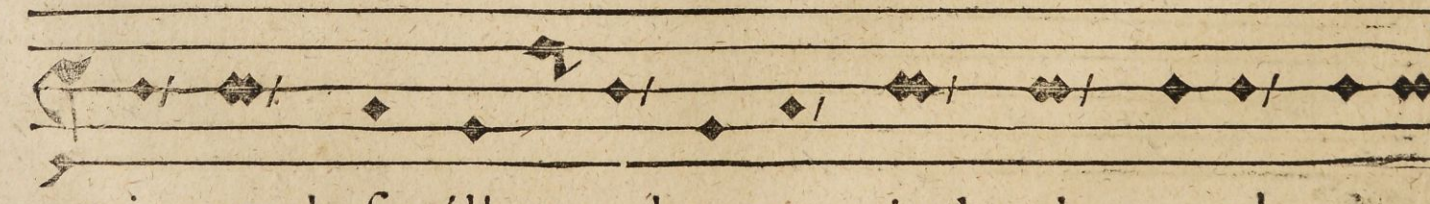
feszítem-e meg? *Euang.* Felelének az fő Papok. *Prim.*

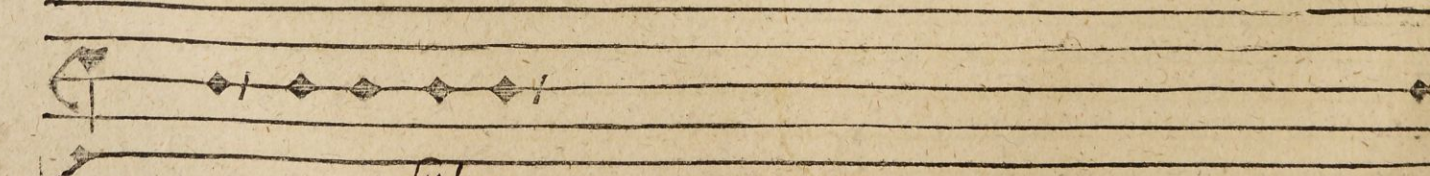
Sacerdotes. Nincsen nekünk Királyunk, hanem csak

Tsászáruk; *Euang.* Látvā azért akkor Pilátus, hogy sem-

mit nem használhatna, hanem mind csak nagyobb ná-

gyob ^{döles} zene ~~zene~~

lenne

lenne az nép közöt, akara az seregnek eleget

tenni. Es azt itélé hogy az mit a kívánna az lenne: Vi-

zet kére ő az nép előtt meg mofá kezeit mondván:

Pilatus En artatlan vagyok ennek az igaznak vérétől:

Am ti lálsátok. *Euang.* Es felele mind az egész so-

kaság, mondván: *Turba Jud.* Az ő vére legyen mi raj-

tunk és az mi fiainkon. *Euang.* Akkoron Pilá-

tus halálra itélé

Ggg 3

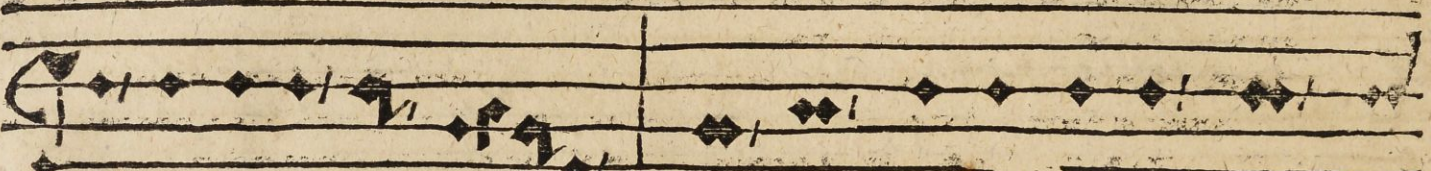
Iesust

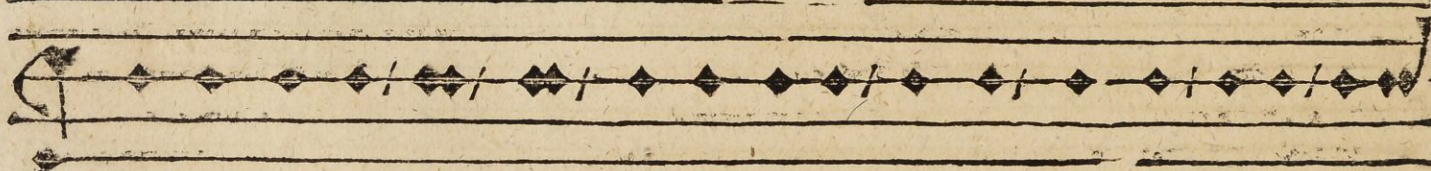
Iesust az ő kívánságok szerént, Barabbás latrot pe-

nig, ki párt útélért, és gyilkosságért tartatik vala fog-

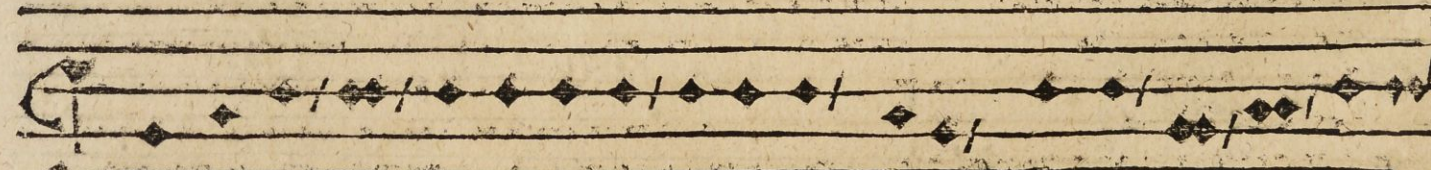
va, kértekre el ereszté. Az meg oltoroztatot, meg

pókdósteret, és meg csufoltatot Iesust penig adá ké-

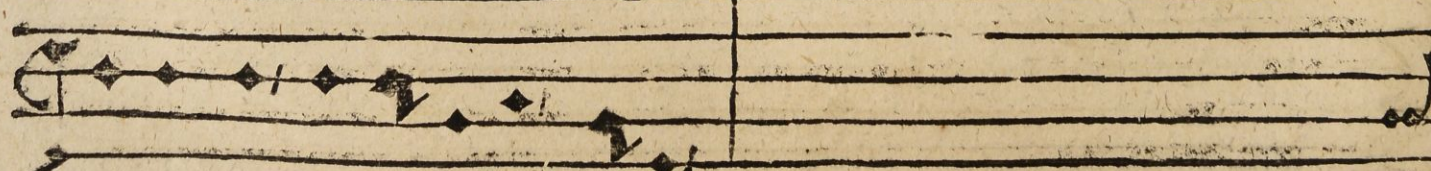
vánságok szerént kezekben, hogy meg feszitenejék

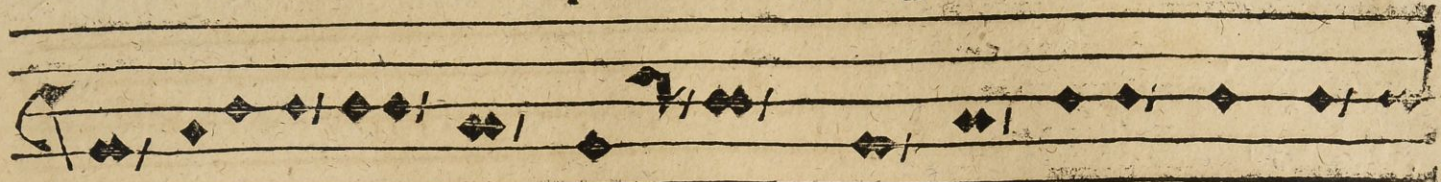
Akkoron az Pilátusnak vitézi fogák Iesust, és le vo-

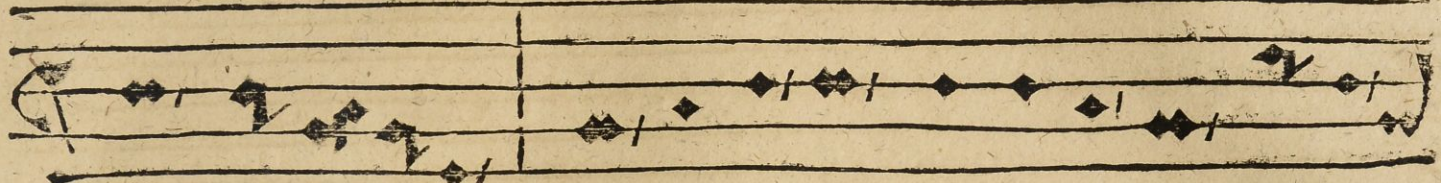
nák rola az bársony palástot, és ilmet az önnön ru-

hájában öltöztetek ötet.

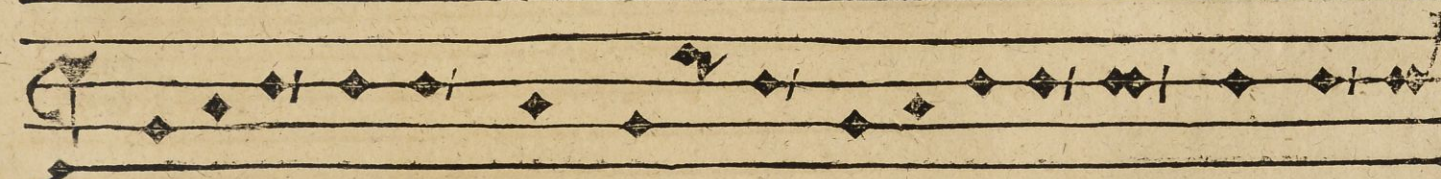
Es vállára adák, az kereszt fát, hogy ki vigye mellyen

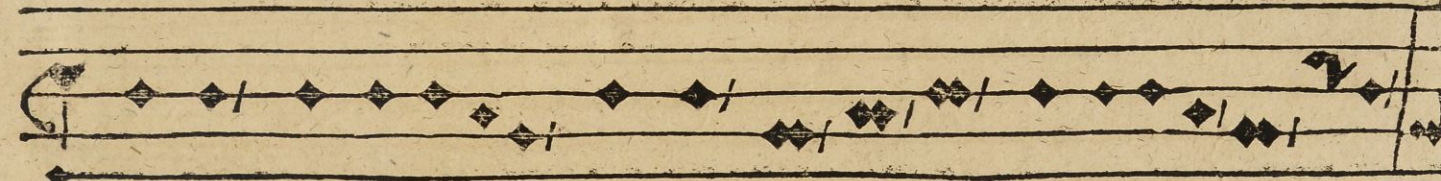
meg feszítettek. Es mikor ki mennének az helyre

mely Izáraz agy kaponyának helyének mondatik

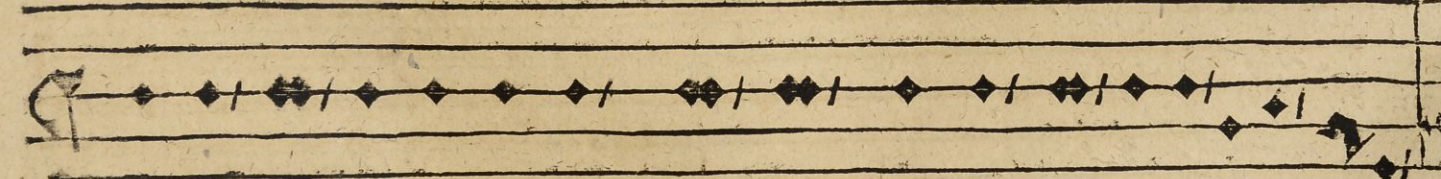
Sidoul penig Golgothának, találának egy Simon

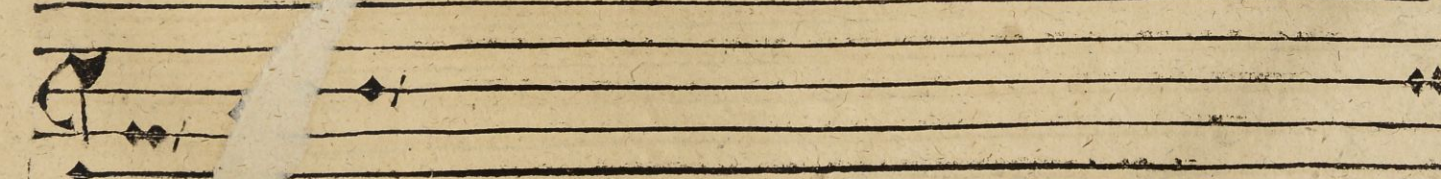
nevű Cyrenebéli embert, ki az ő mezejéről jő vala

ki Alexandernek, és Rufusnak Attya vala. Ezt meg

fogák, és kényszeritek, hogy az kereszt-fat Iesus utá vinné.

Es vállára

te-

tevék, hogy ki vigye. Követik vala penig ötöt férfiak-

nak, és Afzony nepeknek sok seregi: kik kísérvén

júgattyák és sirattyák vala Iesust. Reájok fordulván

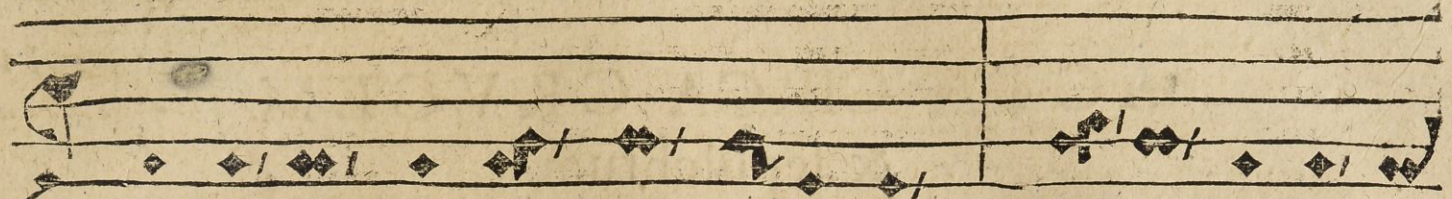
penig Iesus, monda nékik: *Iesus.* Ierusalemnek leányi

ne sirassatok engemet, hanem ti magatokat, és az ti

mágzatitokat. Mert imé el jönnek az napok az

mellyekben ezt mondgyák: Bóldogok az magta-

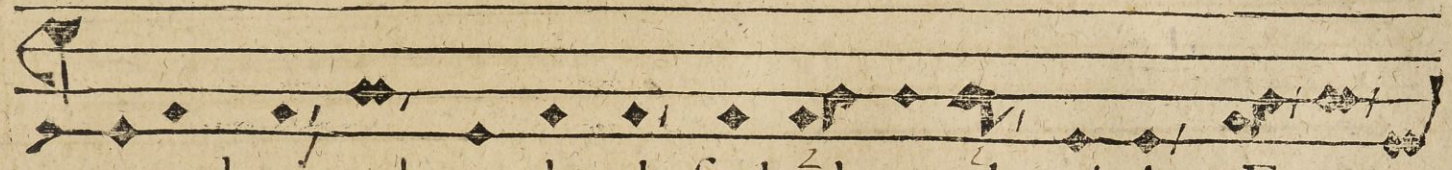
lanok, és az méhek

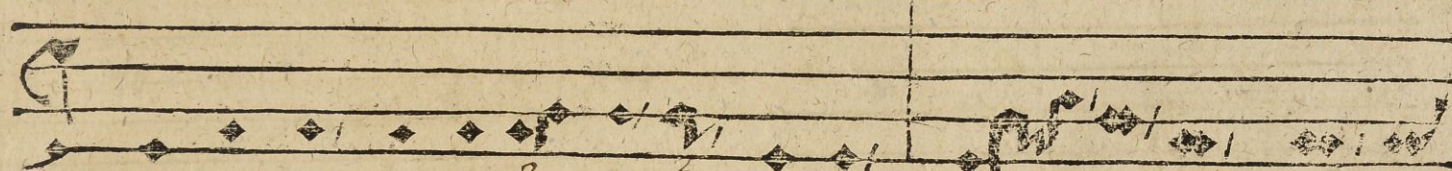
méhek az mellyek nem szűltenek; Es az emlők

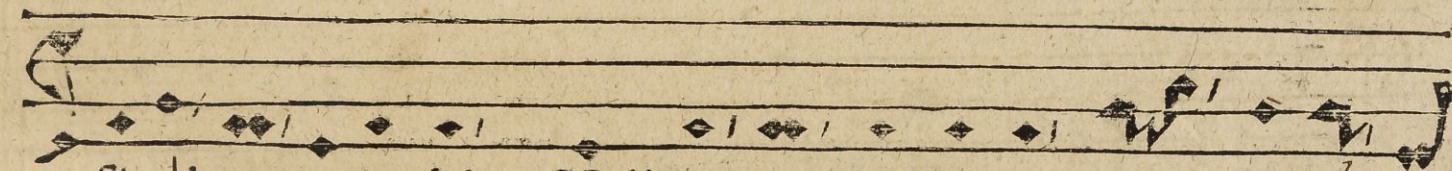
az mellyek nem szoptáttanak. Akkoron kezdik

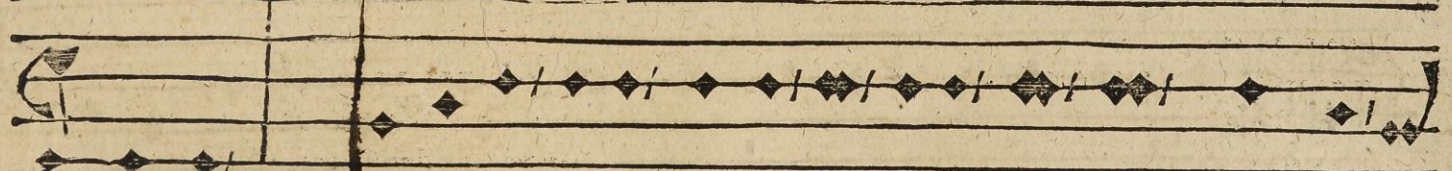
mondani az hegyeknek, szakádgátok reánk. Es az

halmoknak borítsatok el minket. Mert ha az nyers

fával ezt mivelik: Vallyon az aszszunak mint léfzen

dolga? *Euang.* Vitetnek vala penig övéle más két gonosz

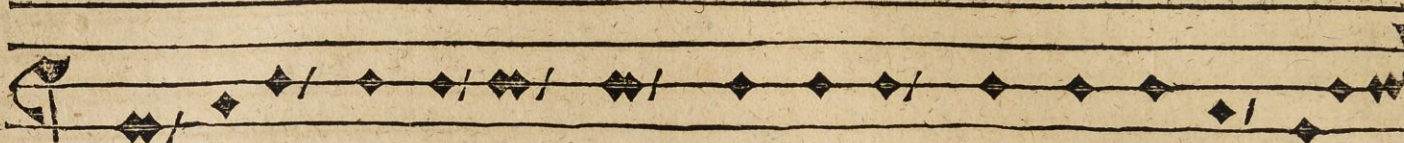

tévők-is, hogy meg feszítettessenek.

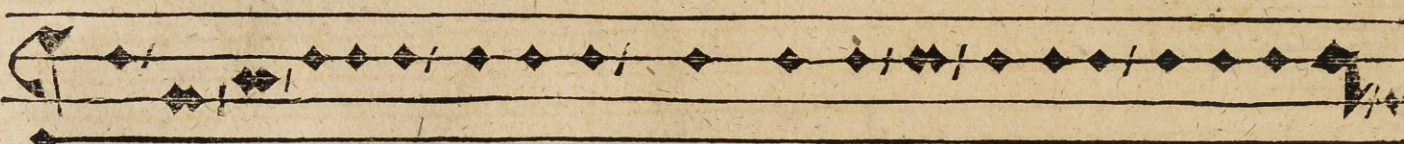
Hhh

ACTA

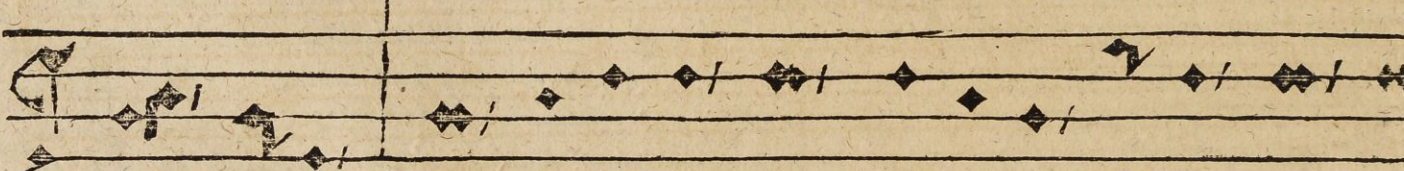
ACTA CIRCA CRUCEM
& sepulchrum.

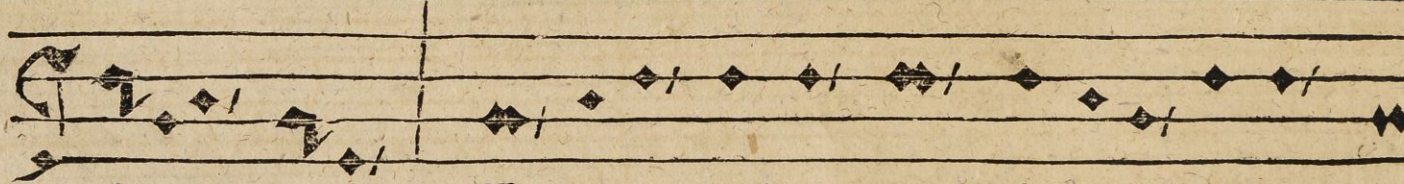
ES vivék Iesust az meg mondatot Golgothának helyé-

re, és ott adának eczetet s myrhával és epével elegitet

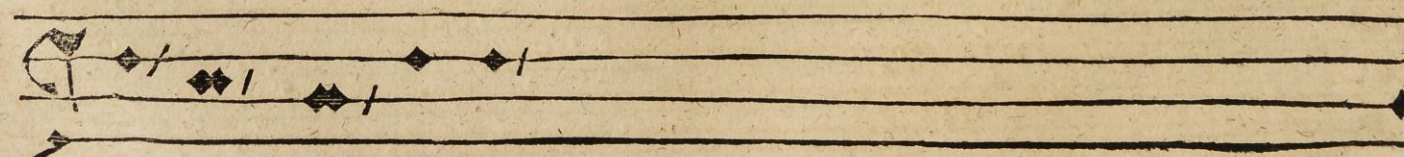
bort innya. Es mikoron meg kostolta volna, nem

akara innya. Es azon helyen meg feszíték őtet,

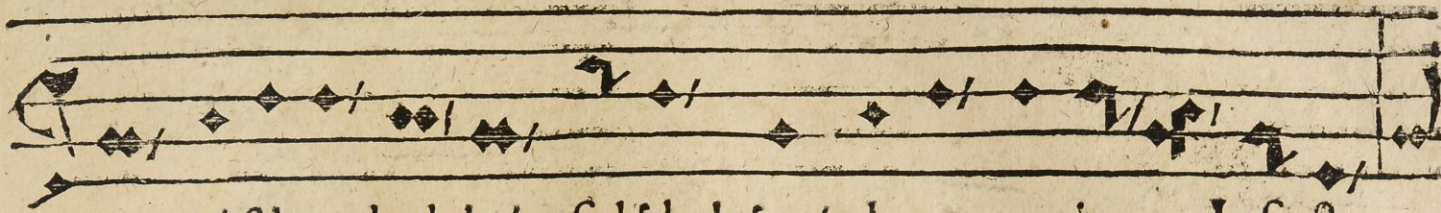

és ő véle együt feszítének meg két tólvajokat-is, eggy-

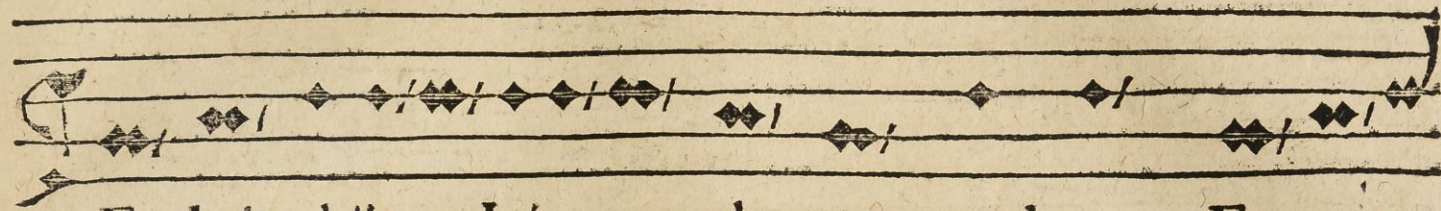

ket jobb kéz felől,

az má-

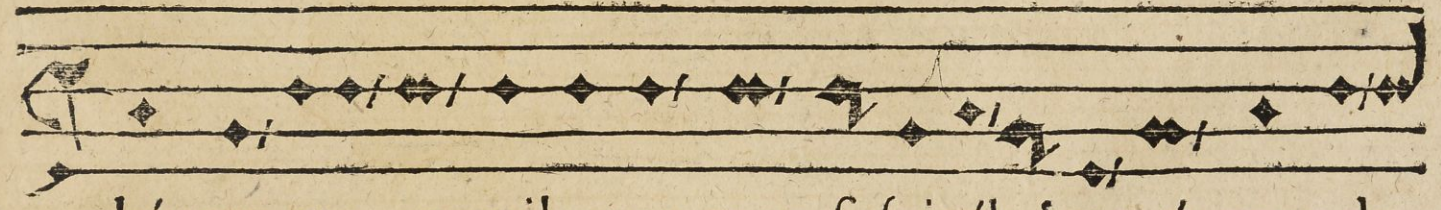
az másikat bal kéz felől, középsben pedig az Iesust.

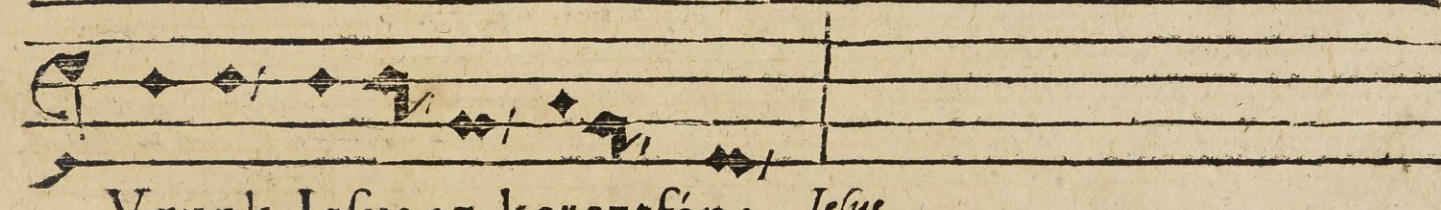
Es bé telék az Irás az mely azt mondgya: Es az

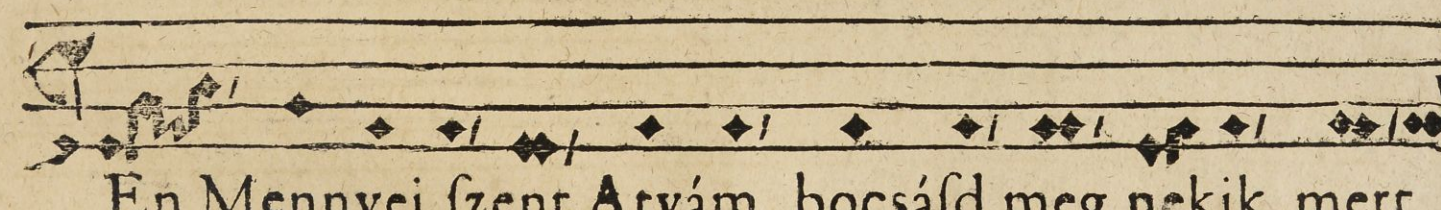
bűnösök között számláltaték. Vala pedig immár

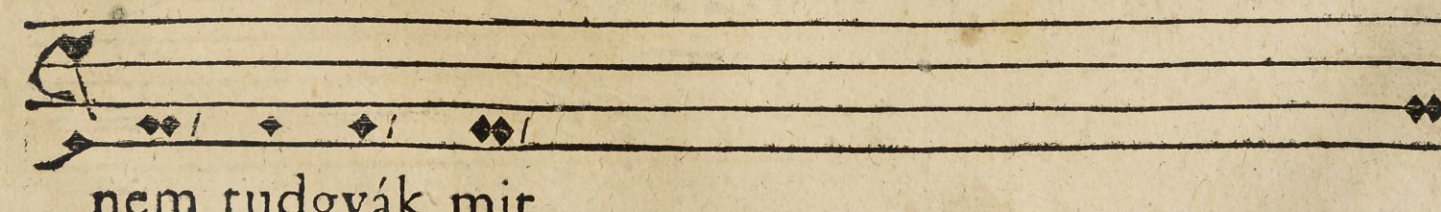
három ora, az mikoron meg feszíték őtet, és monda

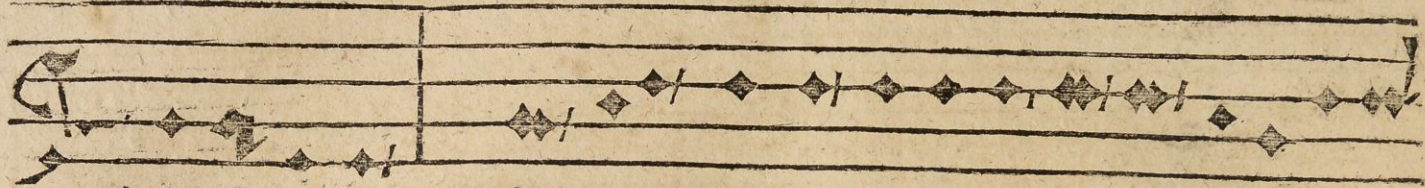
Vrunk Iesus az keresztén: *Iesus.*

En Mennyei szent Atyám, bocsásd meg nekik, mert

nem tudgyák mit

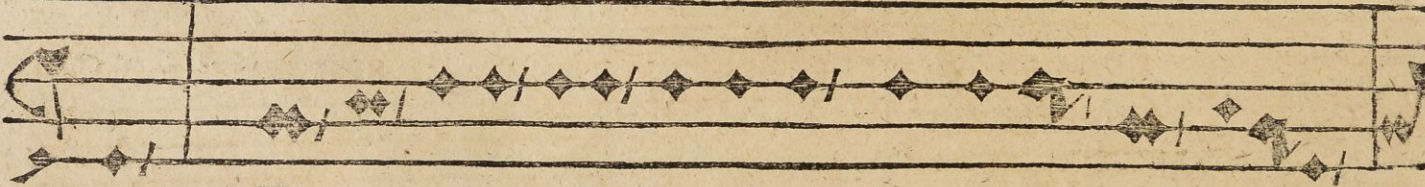
cselekedeznek. *Euang.* Megírá pedig Pilátus az ő tituluf-

sát, és tetetvé azt az kereszt fará, az ő feje feliben. Az

melyben okát jelenté, az mellyért ő meg öleter vól-

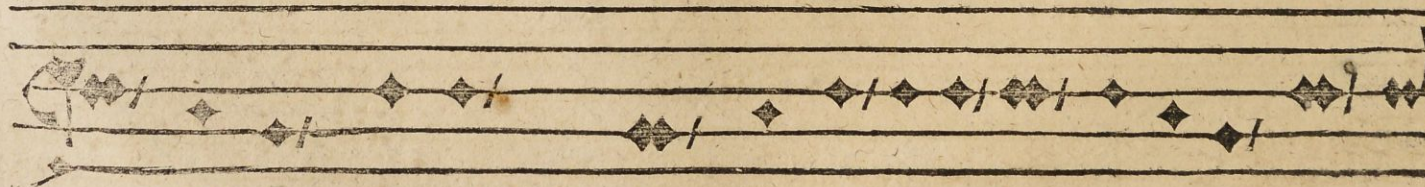
na. Es az vala írva Deákul, Görögül, és Sidóul:

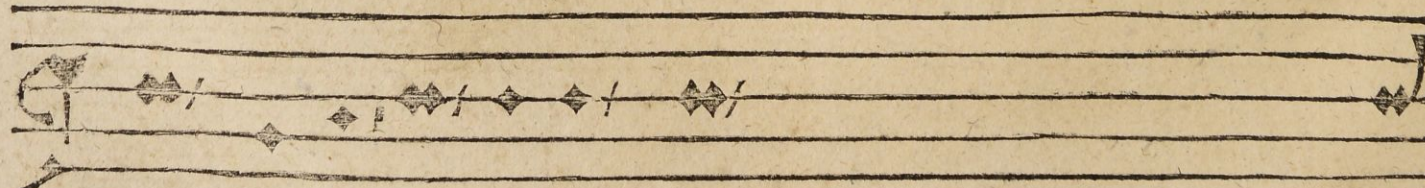
EZ AZ NAZARETHBELI IESVS Sidók-

nak Királlyok. Ezt az írást azért sokan olvasák vala

az Sidók közzül. Mert közel vala az városhoz az

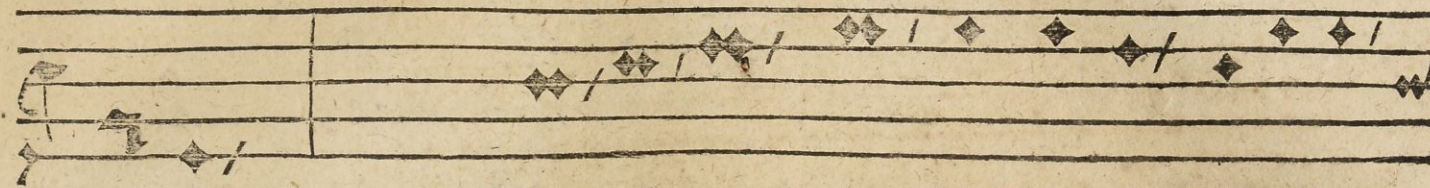

hely, holott az Iesust meg

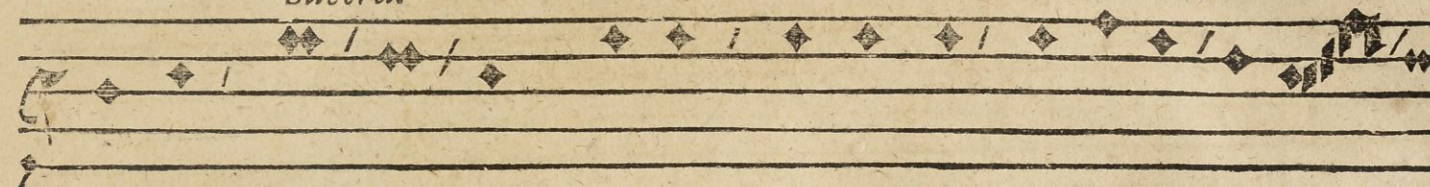
felezi-

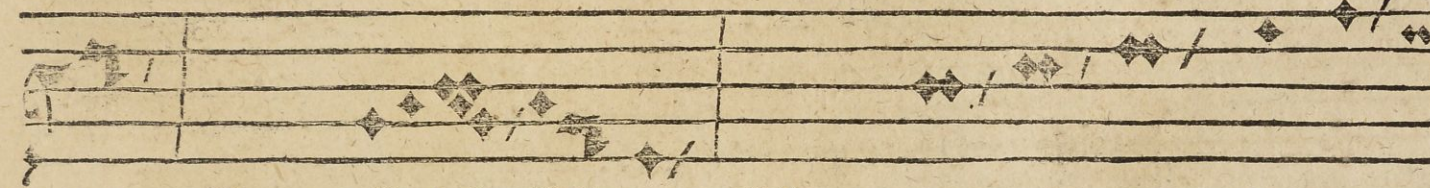
feszítették vala. Mondának azért az fő Papok Pilá-

tusnak: *Primarij Sacerd.* Ne ird azt, hogy Sidóknak Királya,

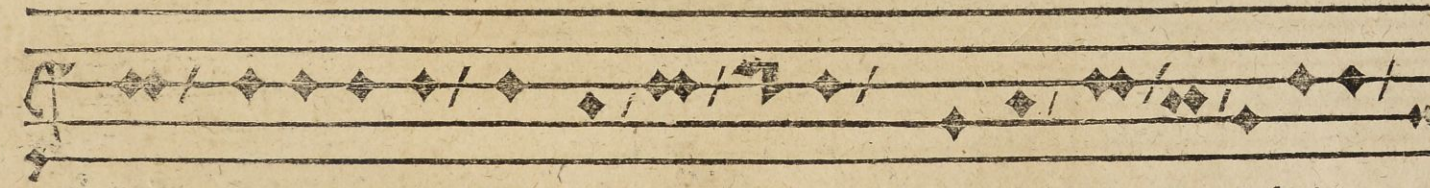
hanem hogy ő mondotta; Sidóknak Királya vagyok

én. *Euang.* Felele Pilatus: *Pilatus* Az mit meg irtam

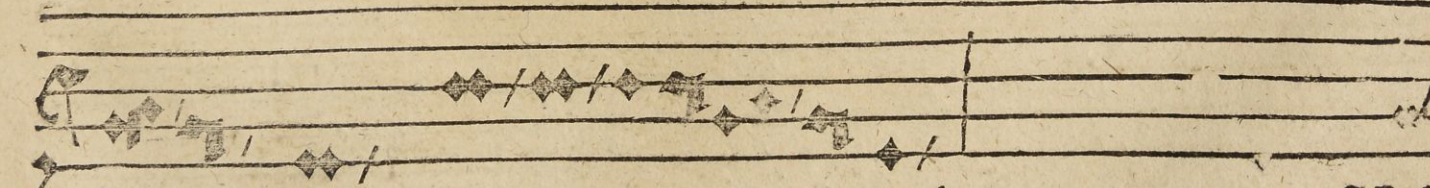
meg irtam. *Euang.* Az vitézek pedig minek utánna

meg feszítették volna az Iesust, vevék az ő ruháit,

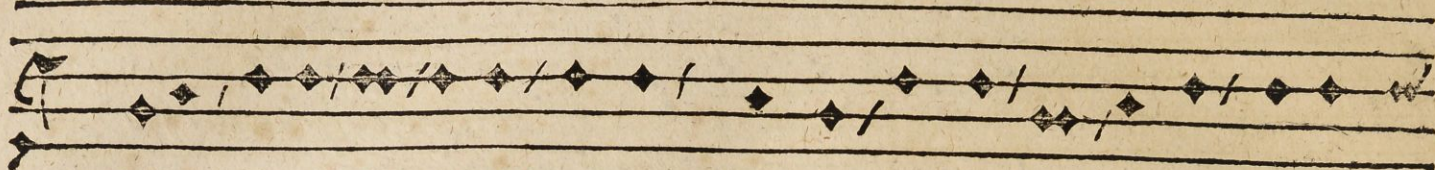

és négy részt tsinálának belőle, mindenik vitéznek

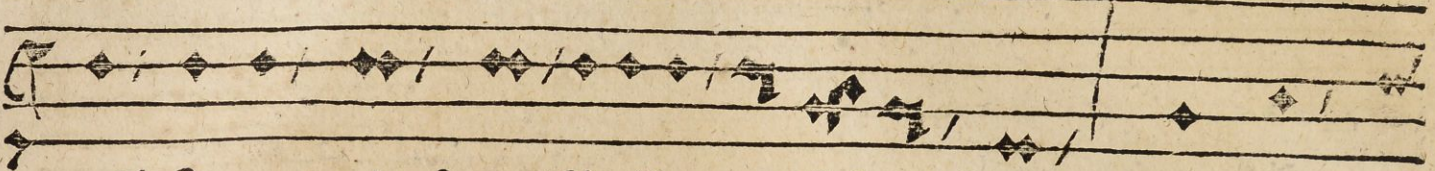

egy egy részt, az ő palástyat-is vevék.

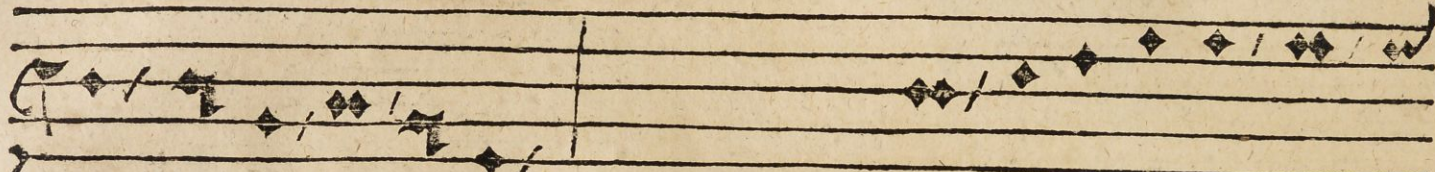
Vala

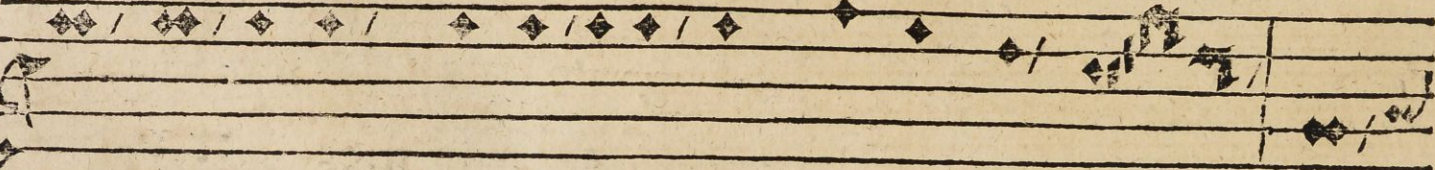
Vala penig à palást varrás nélkül való, az felső részé-

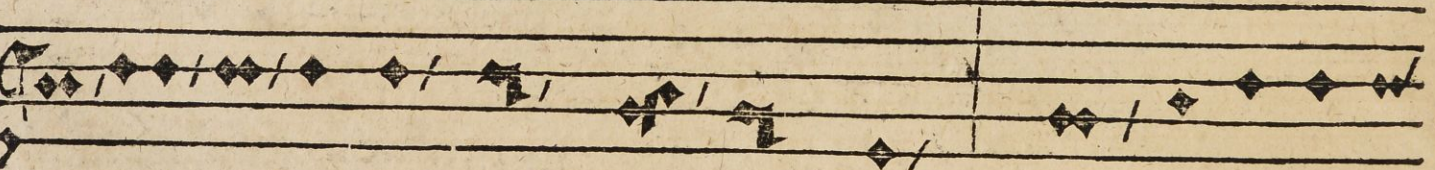
től fogva mind az allyáig egészen szótt. Mondá-

nak azért ő köztők: *Milites.* Ne hasogassuk ezt

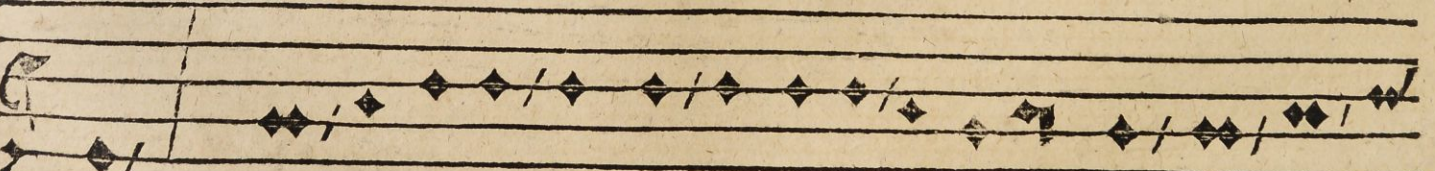
el, de vessünk sorlot reá, melyikünk-é légye. *Euang.* Hogy

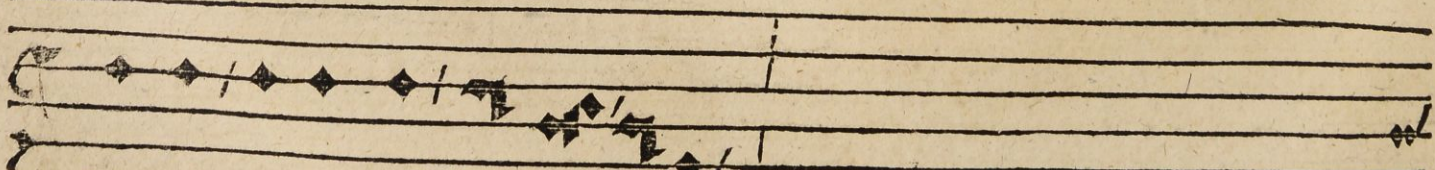
az irás bé telnék, mely azt mondgya: Meg osztózá-

nak az én ruháimmal, és az én köntösömre sorlot veté-

nek. Az vitézek penig ezeket cselekedék, és ott

ülvén vigyáznak vala reá

Alla-

Allanak vala penig az Iesus kerezt fajamellet, az ő

Annya à Maria, és az ő annyanak nénnye, az Maria

Cleophásnak felesége: Es az Maria Magdalena. Mi-

koron azért Iesus látta volna az ő annyát, és az Ta-

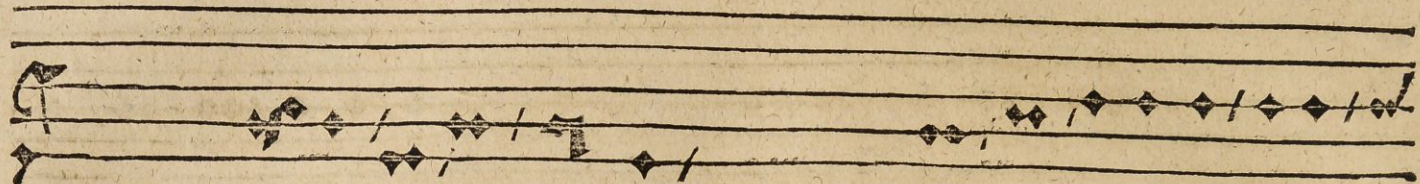
nitvánt, kit szeret vala ott állani, monda az ő Annyá-

nak.

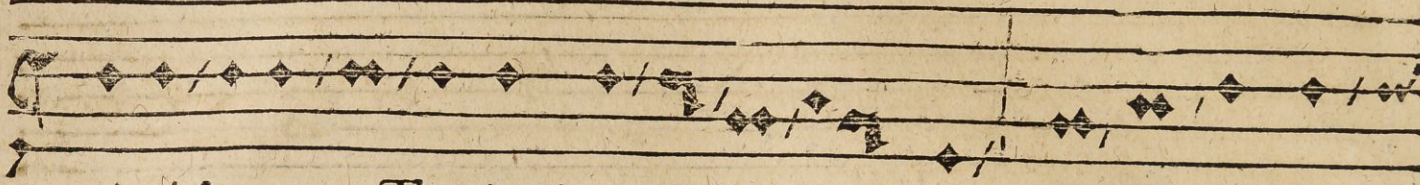
Iesus. Asziszonyiállat ahon az te fiad. *Euang.* Ez után

monda az tanítványnak-is.

Ic

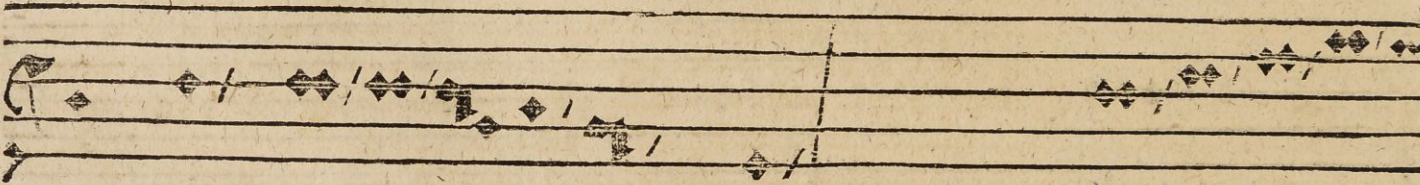
Iesus. Ahon az te Anyád. *Euang.* Es az orától fogva

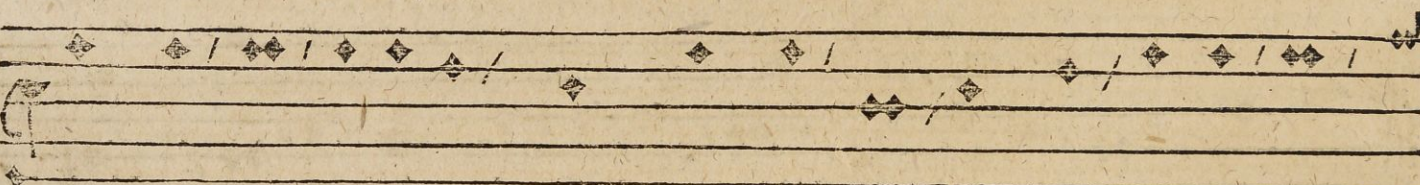
vivé őtet az Tanítvány az ő házához. Az kik pedig

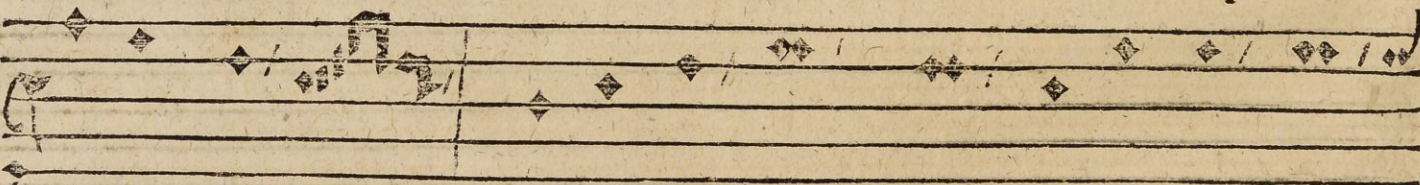
azon elől mennek vala, szidalmazták vala őtet, tsó-

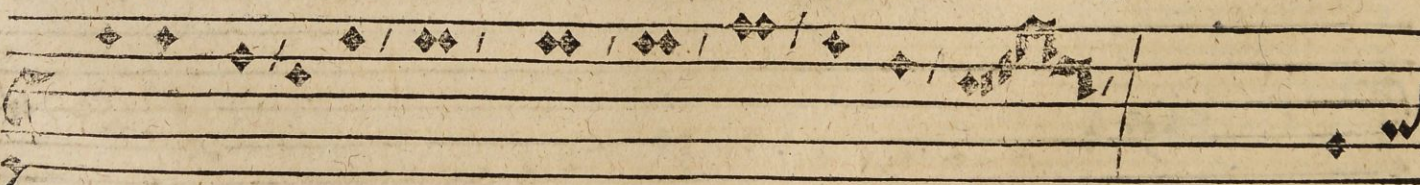
válván az ő fejeket, mondván: *Viatores.* No te ki el

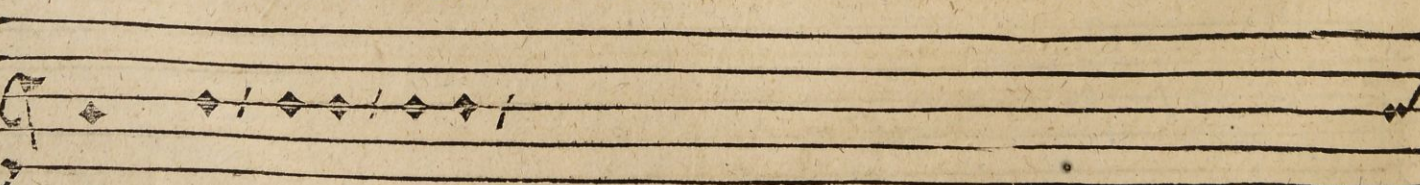
rontod az Istennek Templomát, és harmad napra fel

éppited őtet. Szabadítsd meg most magadat, ha

Istennek fia vagy szállj le az keresztfáról. *Euang.* Csu

follyak vala őtet

az fő

az fő fő Sidók-is mondván: *Primarij Sacerd.* Egyebeket

meg szabadított, szabadítsa meg mostan ő magát-is, ha

ő az Christus az Istennek választotta. *Euang.* Ezen-

képpen az fő fő Papok, Irás tudók, és az vének-is gya-

lazzak vala őtet mondván: *Sacerd. Scribe & Senes.* Egyebeket

meg segített, ő magát nem segítheti meg, ha ő az

Christus szálljon le most az keresztfáról, hogy lássuk

és hidgyünk ő

liri,

ben-

benne. Bizott az Istenben szabadítsa meg most

ötet ha akarja: Mert ő azt mondotta: En Istennek

Fia vagyok. *Euang.* Tsufollyák vala továbbá ötet az

virézek-is hozzá járulván, és eczetet adván néki ezt

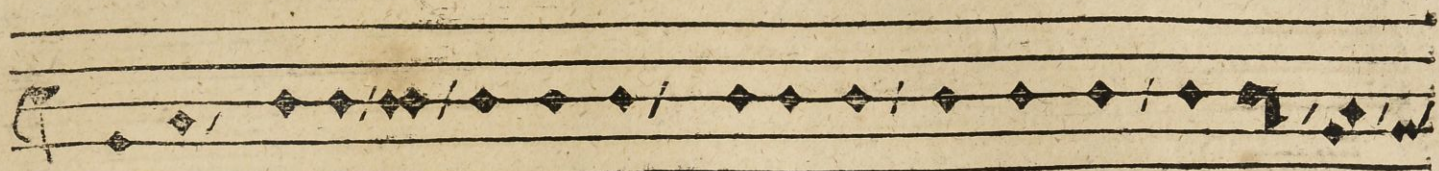
mondván: *Milites.* Ha te vagy az Sidókna! **K**irályok

szabadítsd meg magadat. *Euang.* Azonképpé a tólva-

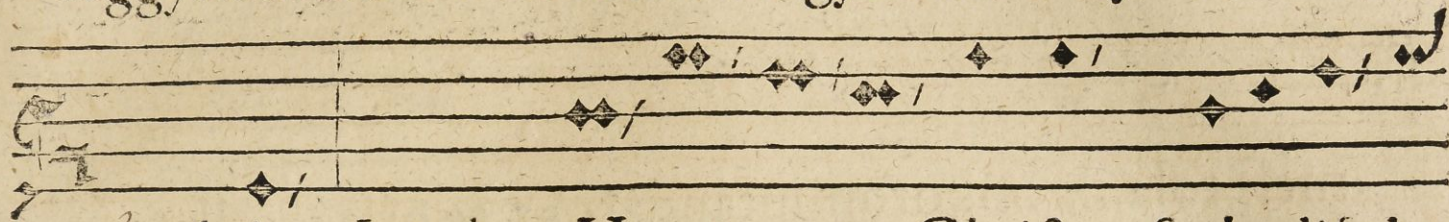
jók-is, kik ő véle fel feszítetvén valának, szidalmaz-

zák vala ötet.

Egyik

Egyik azért ő közzülök, imigyen káromlya vala² őtet

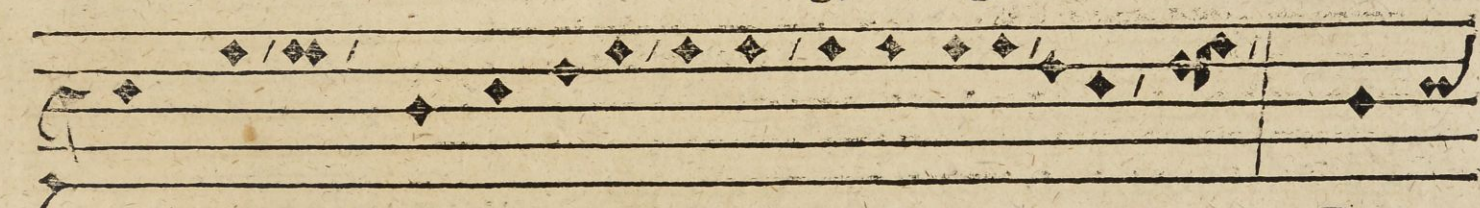
mondván: *Latro dam-* Ha te vagy az Christus, szabadítsd

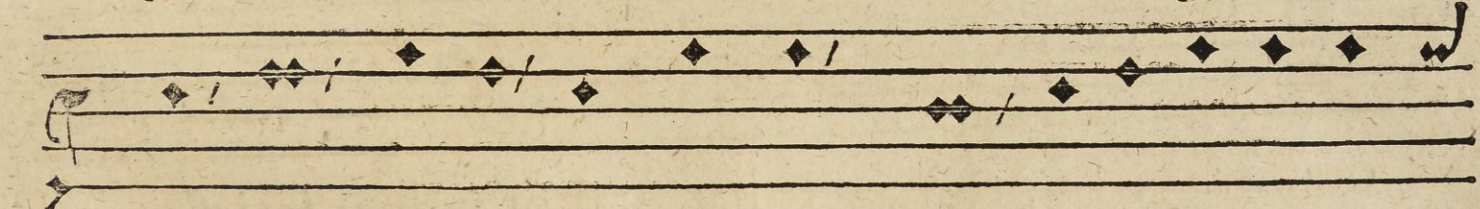
meg magadat, s-minket-is. *Euang.* De az másik feddi vala²

őtet mondván: *Latro salu.* Avagy még az Istentől sem

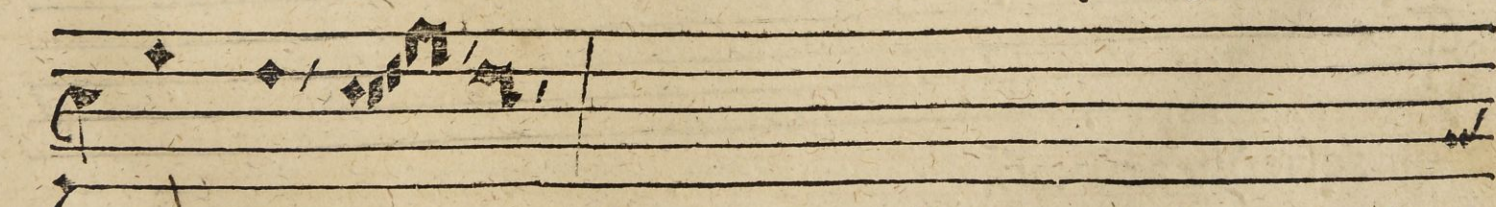
felsz-é te, holott te-is azon sententia alatt vagy? Bi-

zony mi méltan szenyvedgyük, mert cselekedetünk-

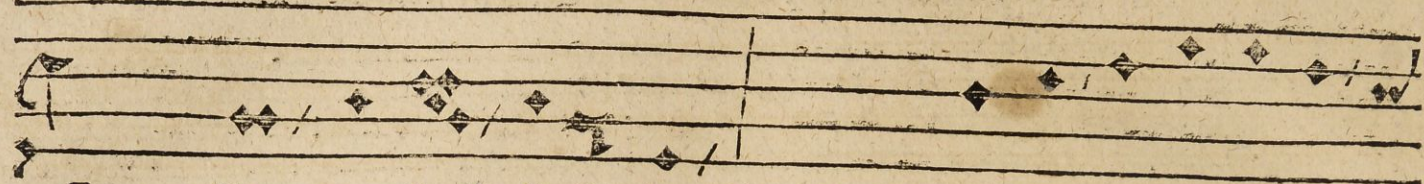
höz illendőt fizetnek nekünk; Ez pedig semmi

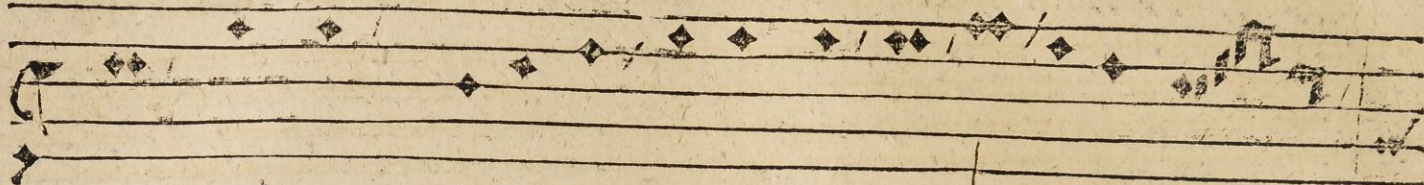
gonoszt nem tött.

Iii 2

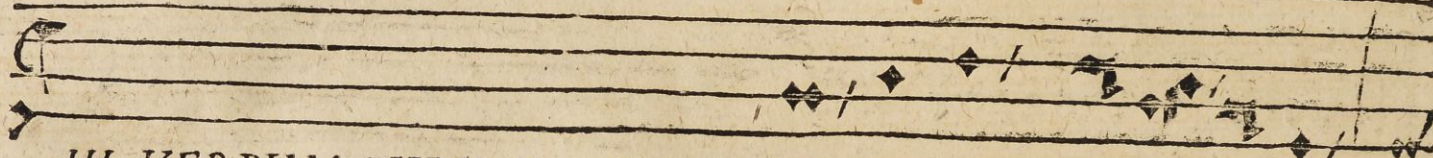
Euang.

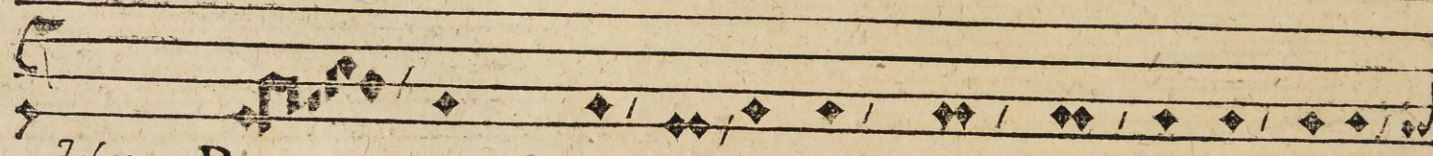
Euang. Es monda Iesusnak: *Idem Latro.* Vram emlekezzél

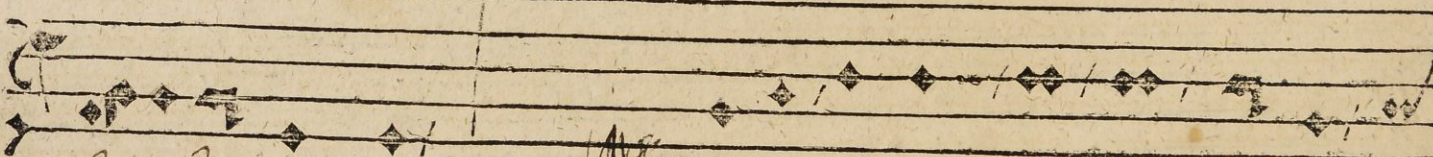
meg rolam, mikoron jutándasz az te országodban.

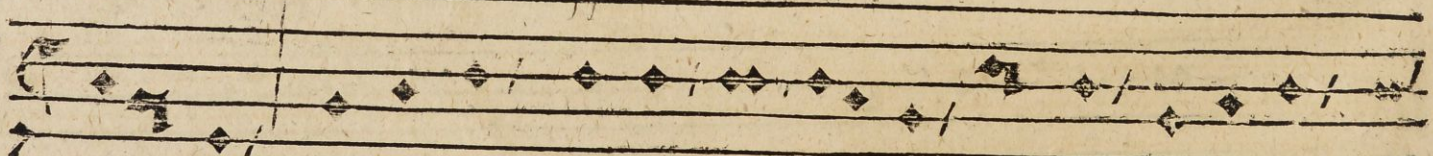
III. VERBUM CHRISTI. *Euang.* Es monda néki Iesus:

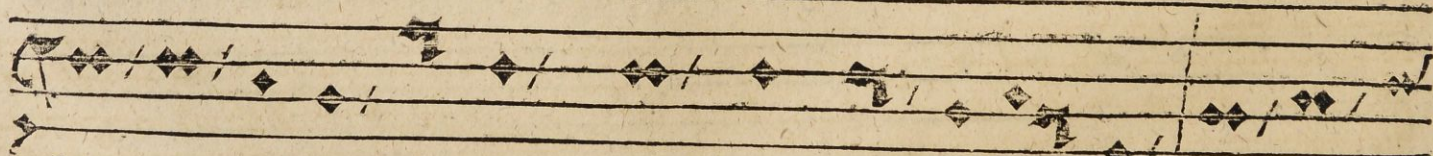
Iesus. Bizony mondom tenéked, hogy ma velem lélsz

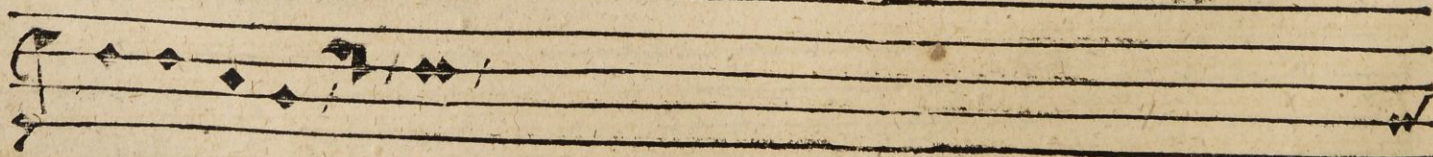
²Paradicsomban. *Euang.* Vala penig ugy-mint hatod

orakor. Mikoron azért hat orakor vólna, setitűség

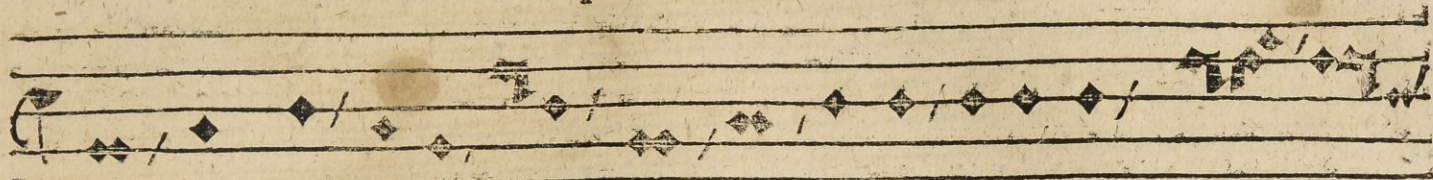

lón az egész földön, mind kilencz oraiglan. Es meg

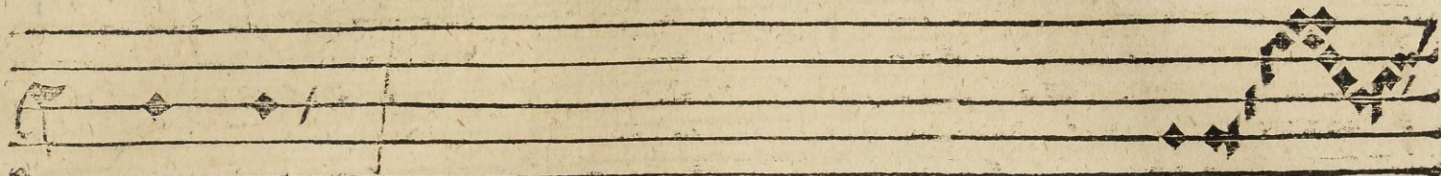

setitűle az Nap.

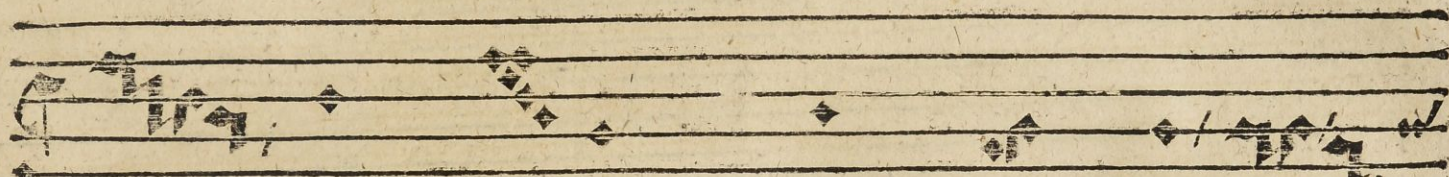
Es ki-

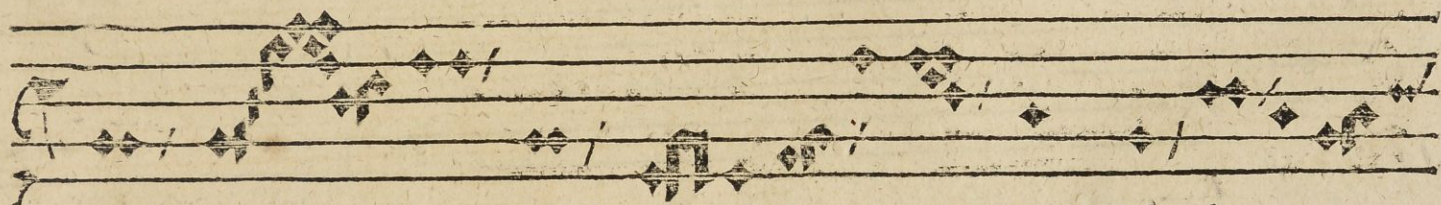
Es kilencz ora felé, nagy fel szóval kiálta az Iesus.

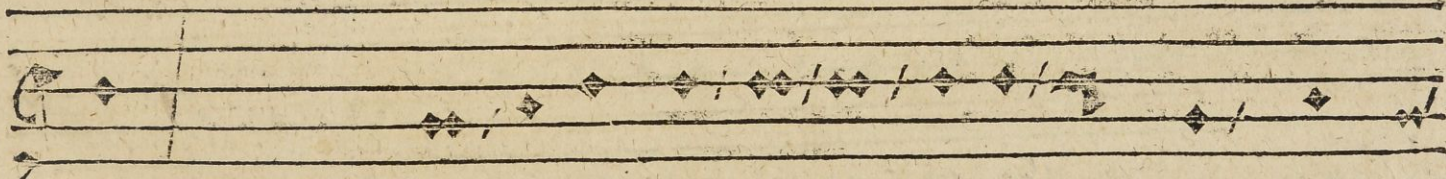
mondván : *Iesus. IV. VERBUM CHRISTI in Cruce.* E L I

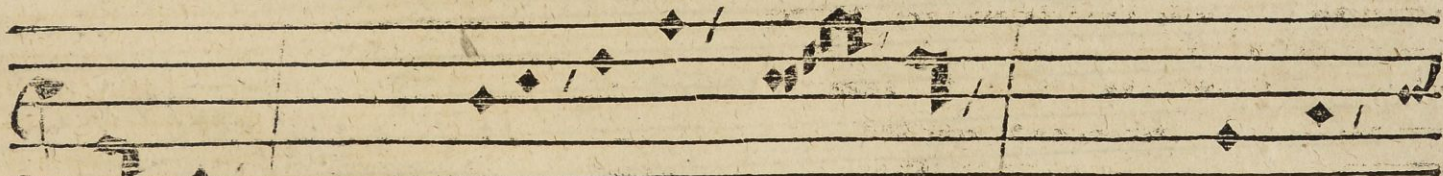
ELI LAMMASABACHTHANI; az az:

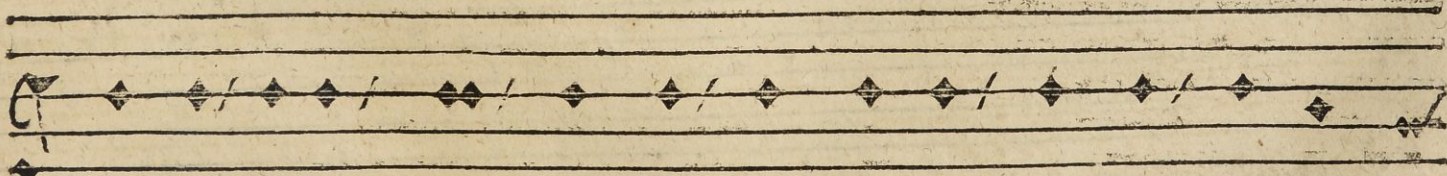
En Istenem, én Istenem, miért hagyál el enge-

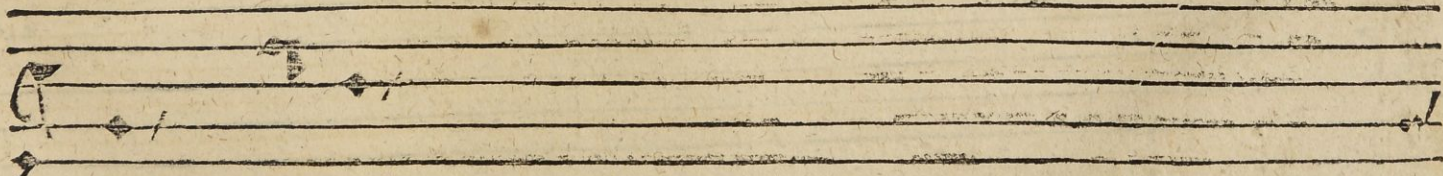
met. *Euang.* Es némellyek az ott állók között mon-

dának. *Indei.* Imé Illyest hja ez. *Euang.* Tudván

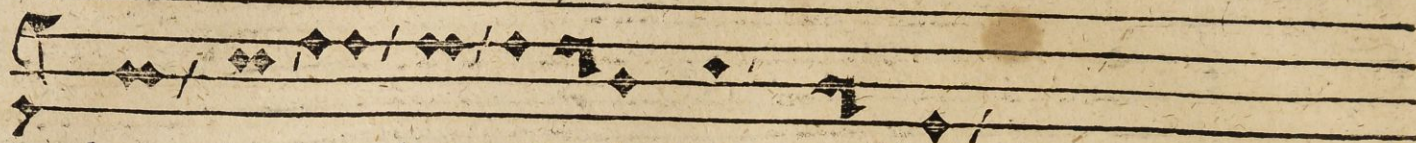
penig Iesus, hogy immár mindenek végben mente-

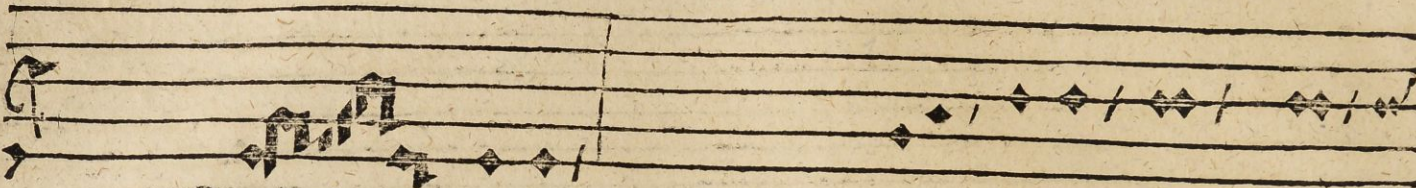
nek volna,

lii 3

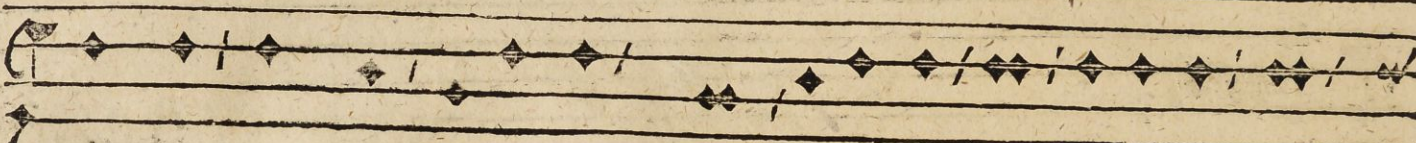
hogy

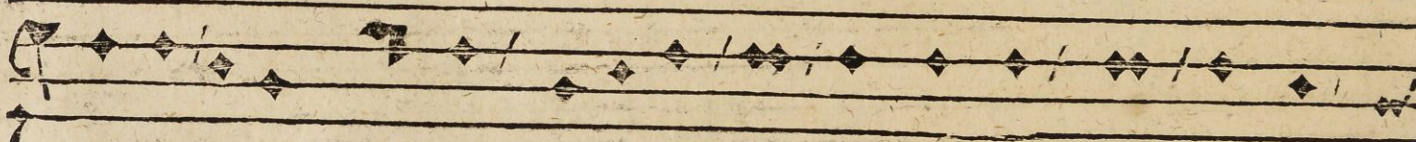
hogy az iras bé tellyesednék, monda: *Iesus.*

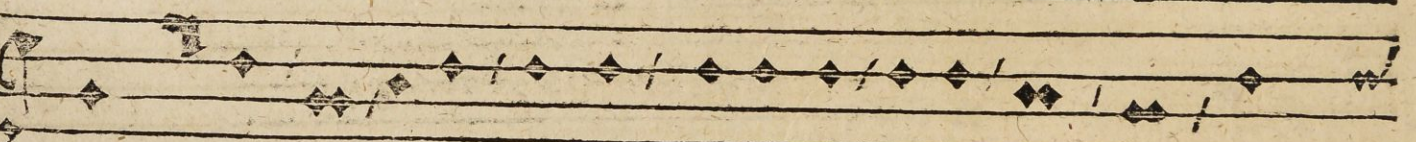
Szomjuhozom. *Evang.* Vala penig ott egy

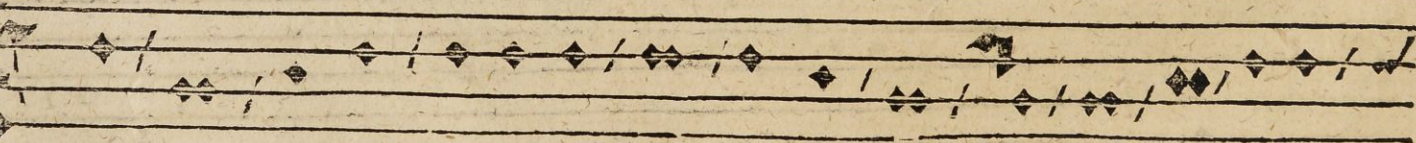
edény tellyes eczettel, és azonnal ő közzülök egy

oda futamodván, ragada egy spongiát, meg tölté

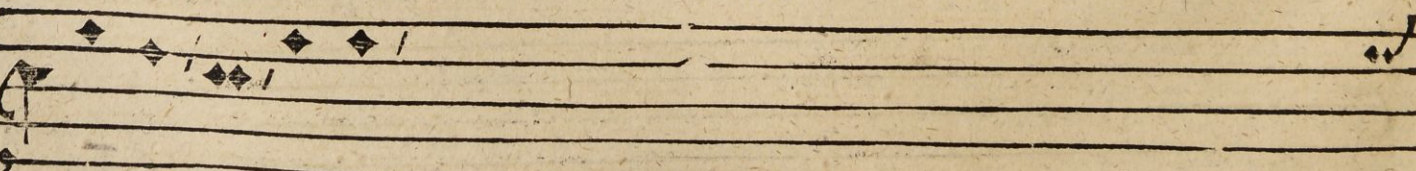
eczettel, és körül rakván Isoppal tevé egy nád szál-

ra, és nyujtá szájához és innya ad vala, és az többi

néki mond vala: *Judai.* Hagyd el őtet, lássuk-ha el

jő-e az Illyes,

hogy

hogy le vegye őtet. *Euang.* Azonképpen az többi is

mondnak vala. *Iudai.* Várjuk ha el jő az Illyes, hogy

meg szabadítsa őtet. *Euang.* Mikor azért meg kösöl-

ta volna, Iesus az eczetet, monda: *Iesus.*

Bé tellyesedett. *Euang.* Ismét nagy fel szóval fel kiál-

ta mondván: *Iesus.*

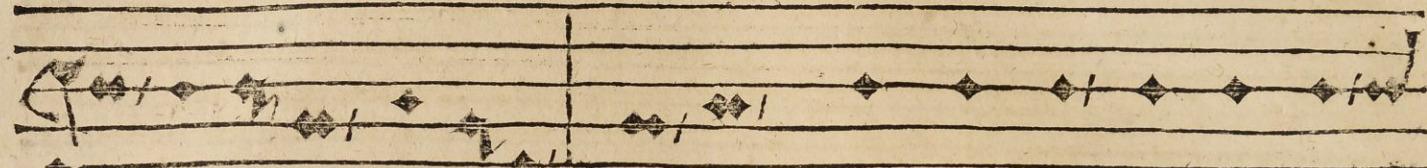
En Mennyi szent Atyám, az te kezeidben aján-

lom az én lelkemet.

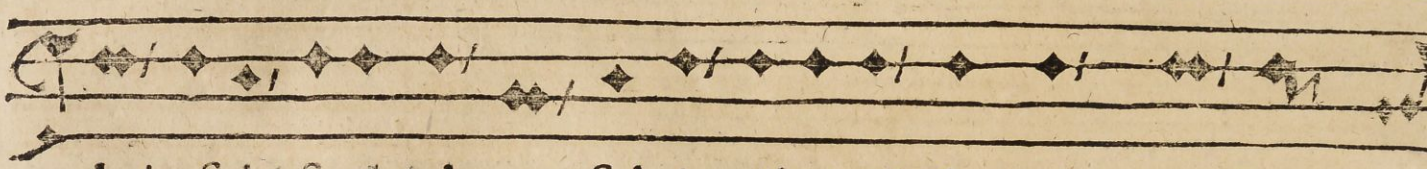
Euang.

Es hogy ezeket mondotta volna, le függeszté fejét

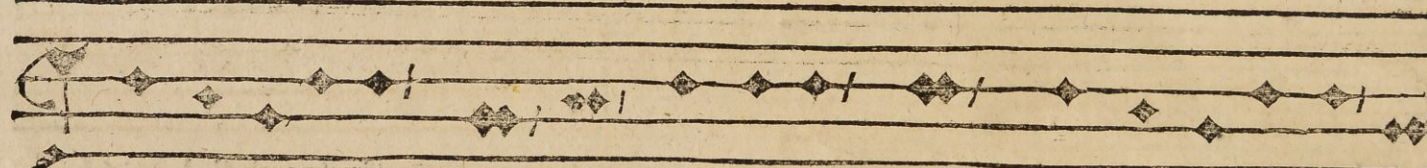
es lelkét ki botsátá. Es az Templomnak kárpittya

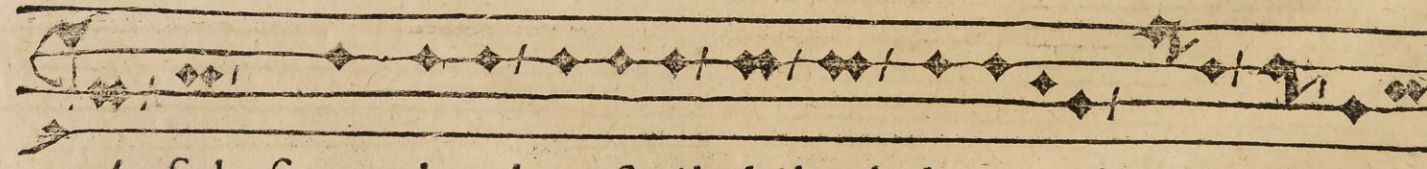
két felé szakáda, az felső részétől fogvan mind az

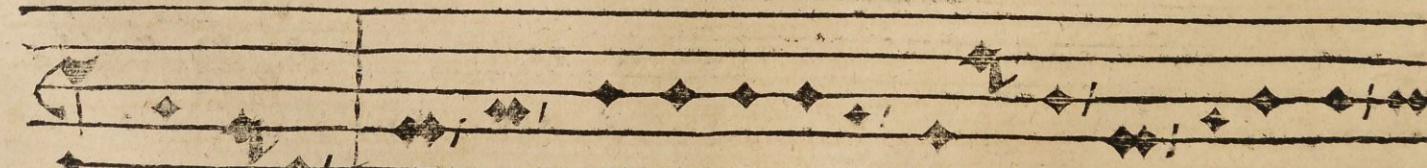
allyáig. Es az föld meg indula. Az kő-sziklák meg

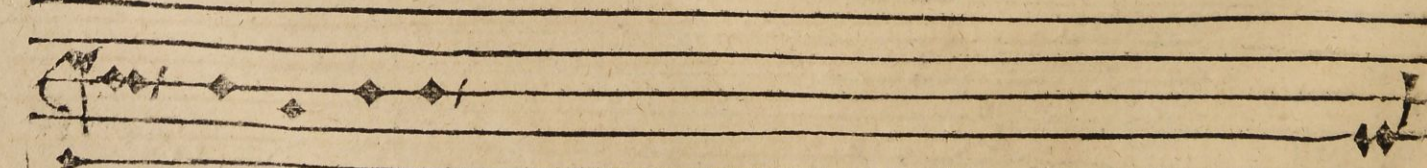
repedezének. Es az koporsók meg nyilatkoznak,

és sok szenteknek testeik kik el aluttanak vala, fel tá-

madának. Es fel támadásoknak utánna, ki jövének

az koporsókból,

és

és az sz. Városban mind bemenének, és lokaknak

megjelenének. Az Századospenig, és kik ő véle va-

lának őrizvén az Iesust; Látván az föld indulást, és

az több tsudákat, az mellyek lóttének vala, felette

igen meg ijedenek, mondván *Centurio.* Bizony ez

az Istennek Fia vala. *Euang.* Es az többi igen meg

félemlének, és ditsóíték az Istent mondván: *Milites.*

Bizony ez az

Kkk

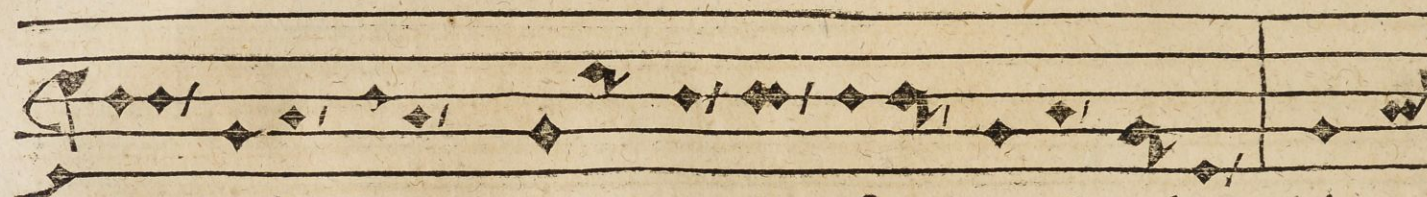
ember

ember igaz vala. *Euang.* Es mind az sokaság az mely

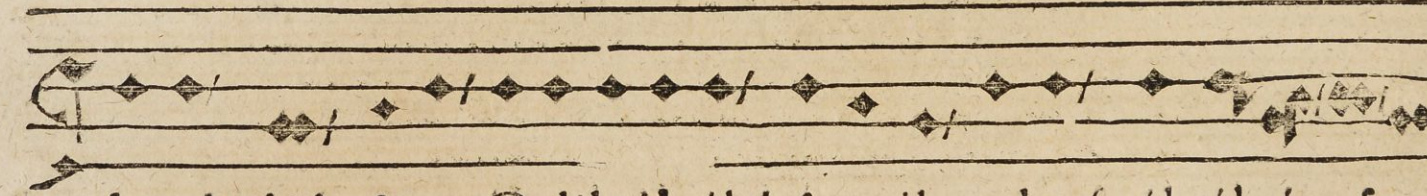
ennek nézésére ki ment vala, látván az mik lesznek

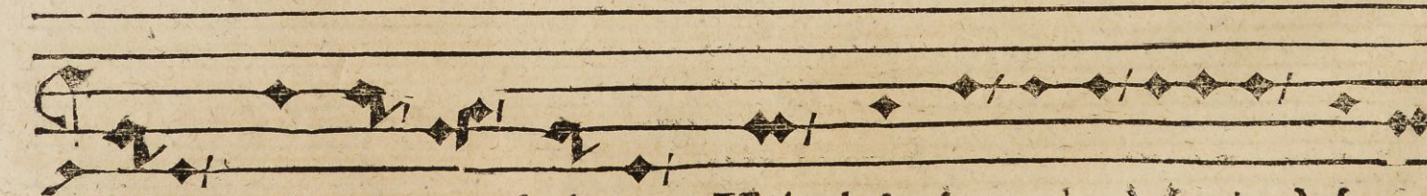
vala, verik vala mellyeket, és vissza térnek vala. Al-

nak vala pedig távol az ő ismerői, és az Afzszonyiál-

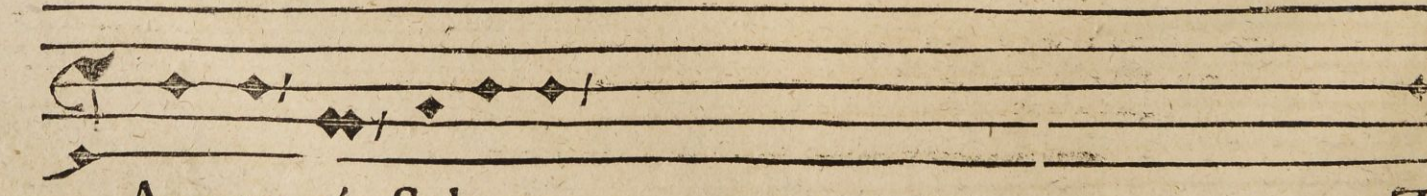
latok, kik őtet Galileából követik vala, szolgálván ő

néki, nézvén ez dolgot. Kik között vala Maria Mag-

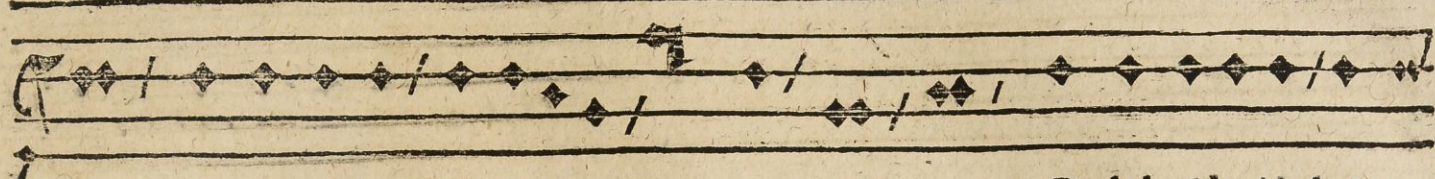

dalena, és Maria az kisebbik Iacabnak és Iosephnek

Annya, és Salome

az Ze-

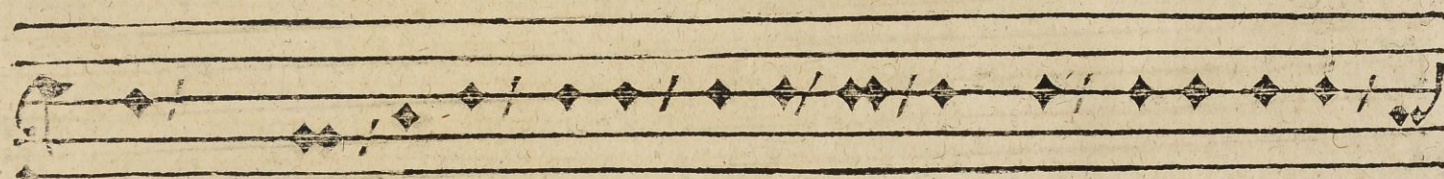
az Zebedeus Fiainak annya, kik még Galileából kö-

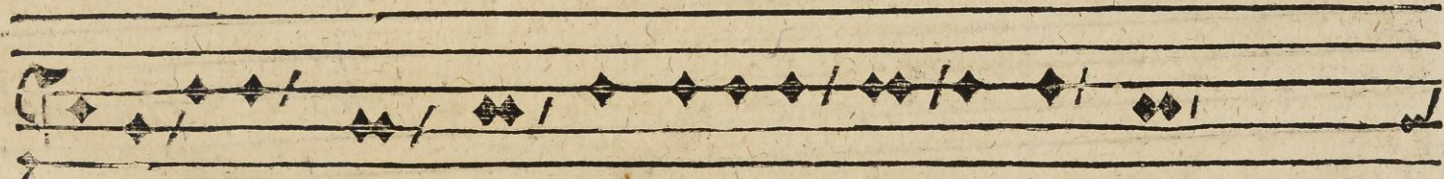
vették vala őtet, és szolgálának néki: Es többen-is

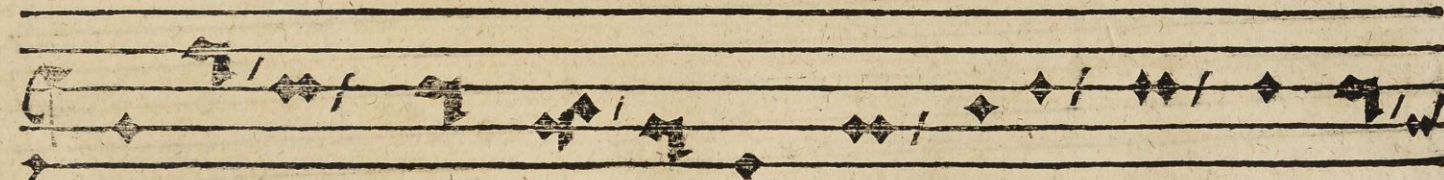
kik ő véle Galileából fel jötte nek vala Ierusalem-

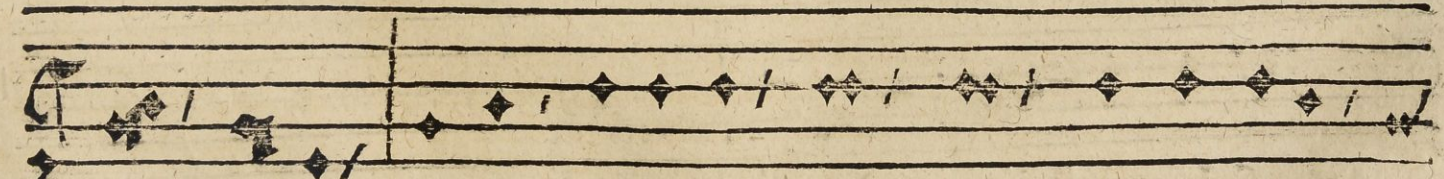
ben. Az Sidók penig, mivel az Hufvét innepének

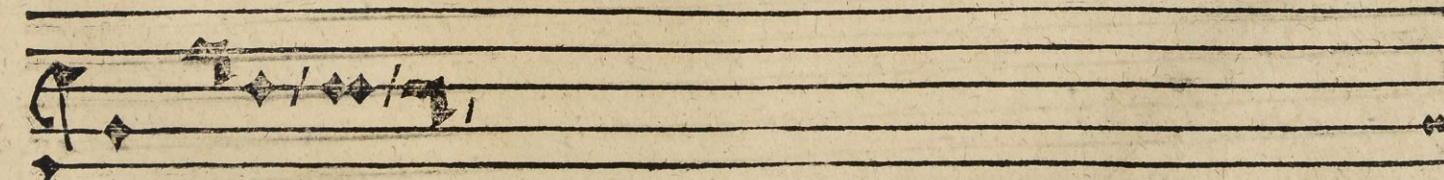
esti vala, hogy ne maradnának az testek az

kereszt fán Szombath napon, mely igen nagy innep

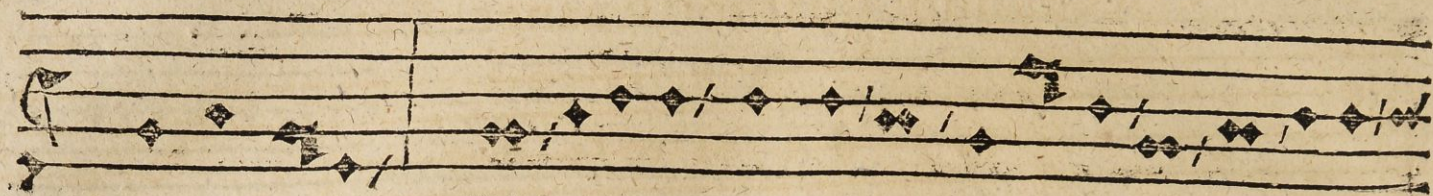
nap vala. Kérék Pilátust, hogy meg történnének

száraik és le

Kkk 2

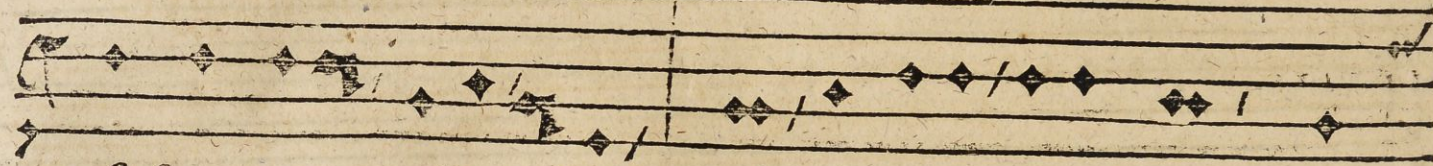
vé-

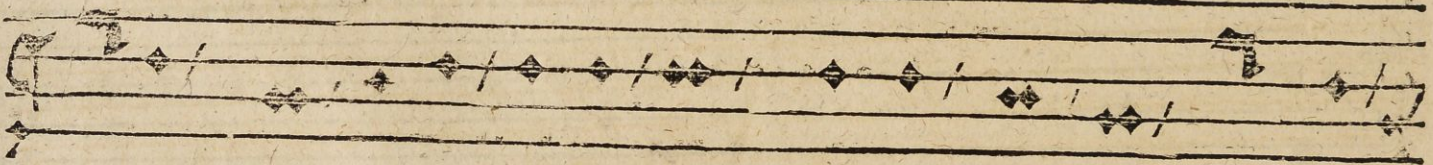
vétetnének: El jövének azért az vitézek, és az első

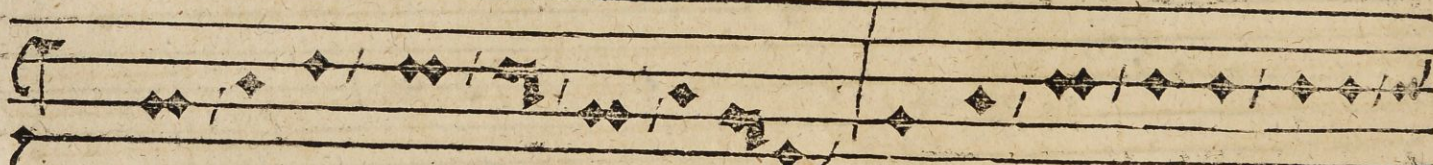
tolvajnak meg törék szarait, s az másíknak is, ki meg

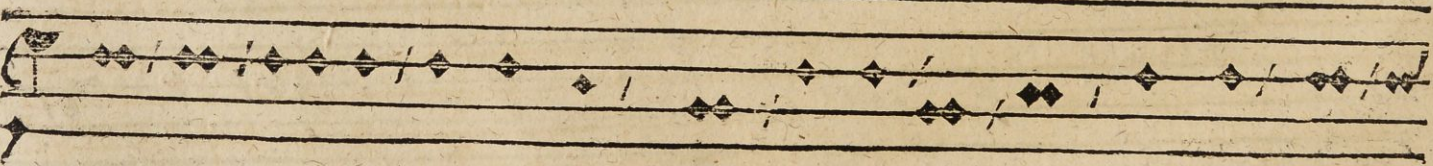
feszitteret vala vélc. Az Iesusra pedig hogy ju-

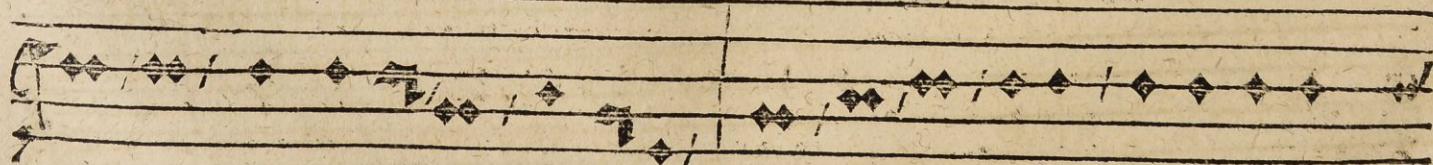
tának; és látták volna, hogy immár meg holt volna,

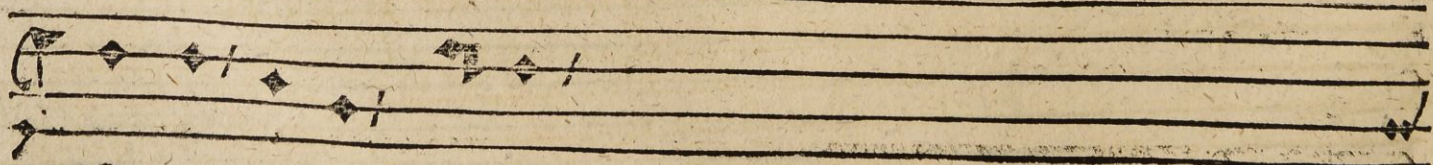
nem törék meg az ő szarait. Hanem az egyik vitez

az ő oldalát láncával meg szurá, és legh ottan vér

és viz folyamék ki belőle. Es az ki látta tanubizony-

ságot tészén rola.

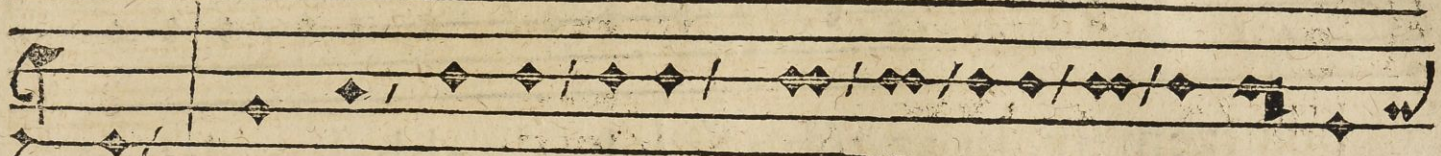
Es

Es tudgyuk hogy igaz az ő tanubizonyság tétele, és

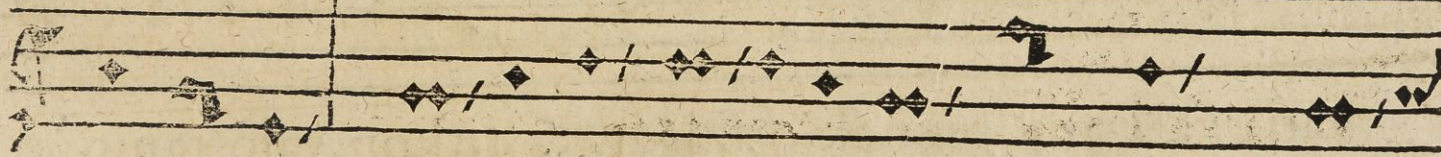
az-is tudgya hogy igazat mond, hogy ti-is hidgyé-

tek. Lőnek penig ezek, hogy az irás bé tellyesed-

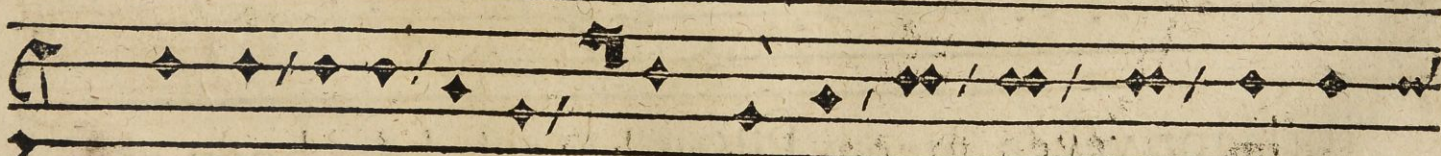
gyék, mondván: Semmi csontyát ő néki meg ne

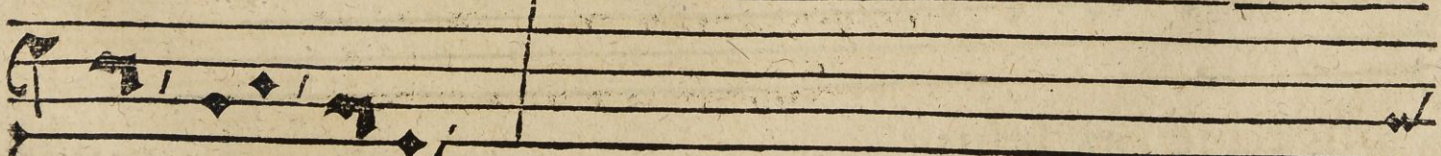
rontsátok. Es ismet más irás azt mondgya: Meg

lattyák az kit által ütötenek. Ennek utánna mi-

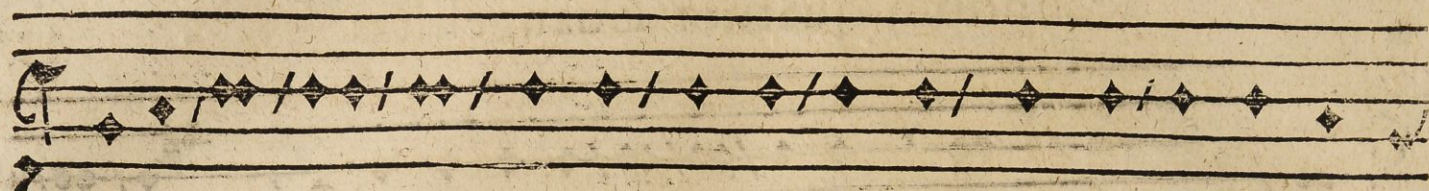
koron estve felé volna, mivelhogy az nagy Innep-

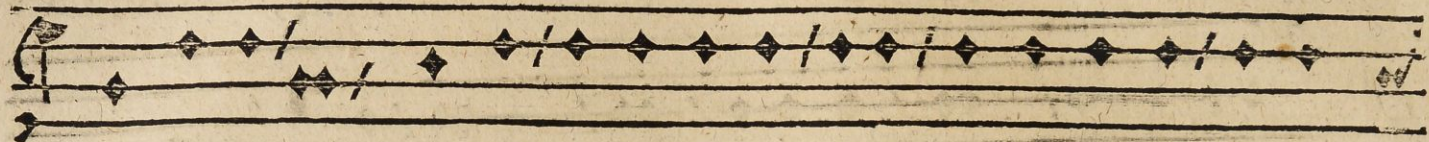
nek esti vala.

K k k 3

Imé

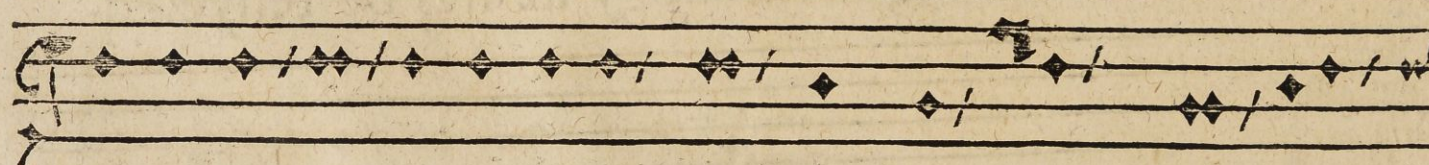
Imé el jöve egy Ioseph nevű kazdag ember Arima-

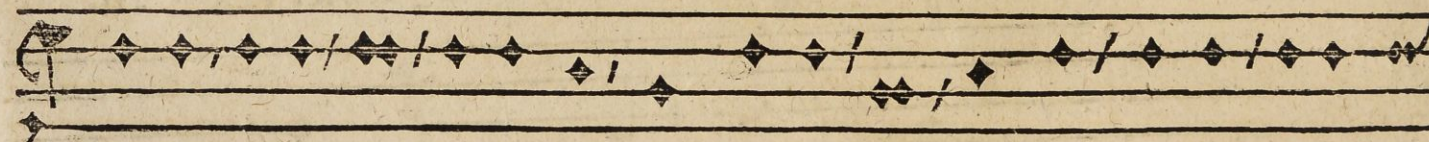
theából, az Sidók Várasából való, tisztefféges tanats-

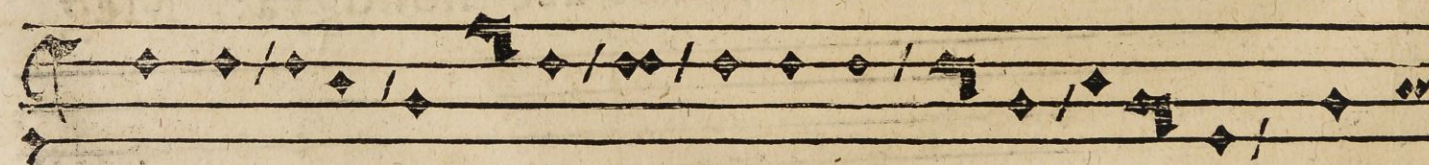
béli személy, ki az több Sidóknak abbéli cseleke-

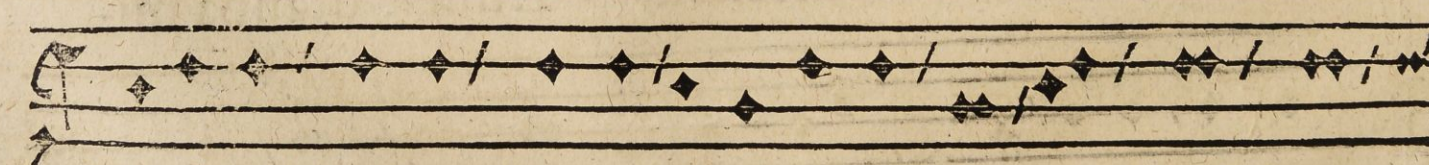
detekre és tanátsokra nem hajlot vala. Mert ő-is

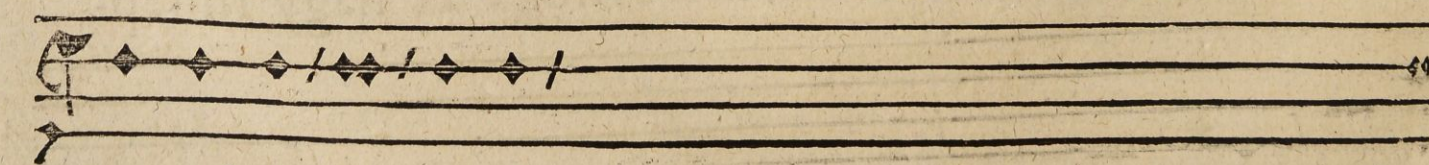
várja vala az Istennek országát, és titkon való tanit-

ványa vala Iesusnak, az Sidóktul való féltében. Bá-

torfágot vévén mene Pilátushoz, és kéré hogy meg

engedné az Iesus

testét

testet le vennjé. Pilatus penig tsudállya vala, hogy

ha immár meg holt volna. Es hozzá hivatá az Sza-

zadoszt, meg kérdé tőle, ha immár meg holt volna

Mikoron meg értette volna a Századosztol, meg adá Pi-

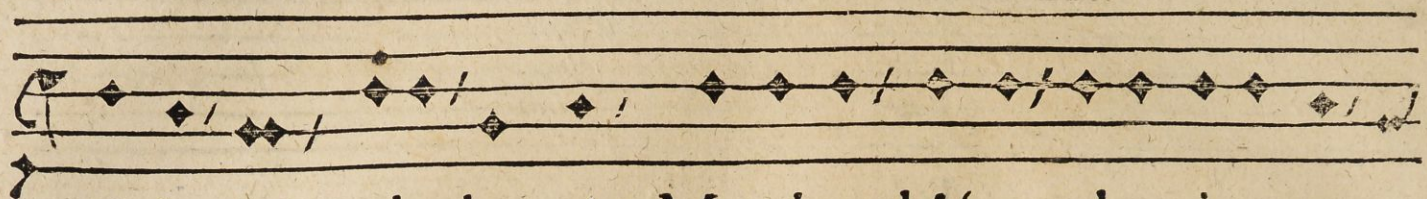
latus a Iesus testét Iosephnek. Es az gyoltsot vásárol-

ván, le vévé az keresztről az Iesus testét, és belé taka-

rá. El jöve penig Nicodemus-is, az ki az Iesus-

hoz elsőben

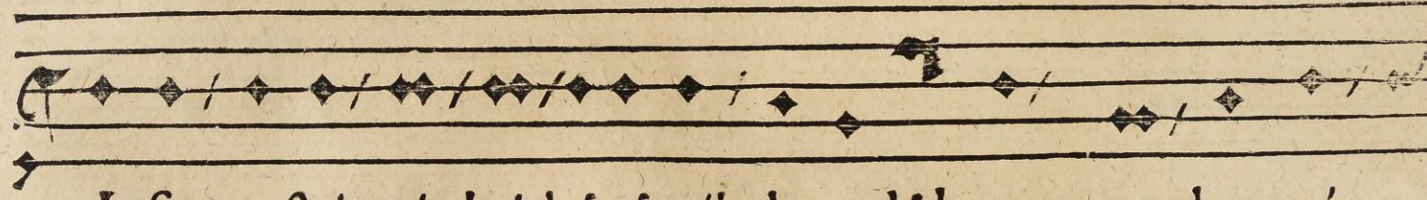
éjel

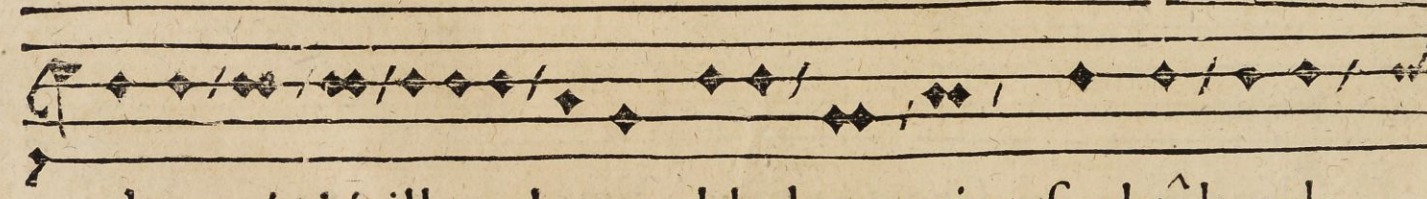
éjel ment vala, hozván Myrrhaval ólzve elegyítettet

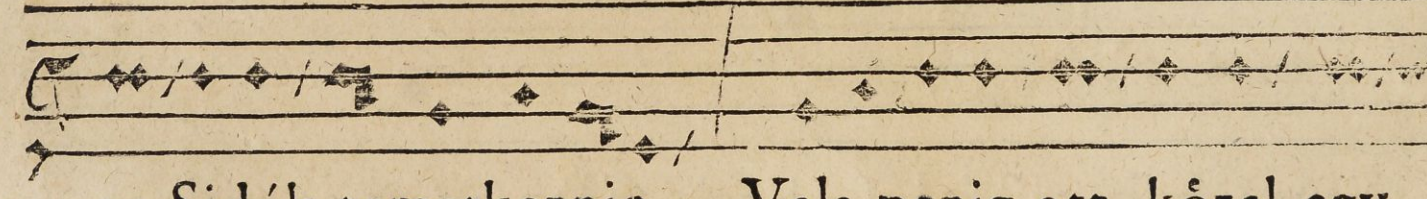
Alocét, ugy-mint száz fontot. Le vévék azért az

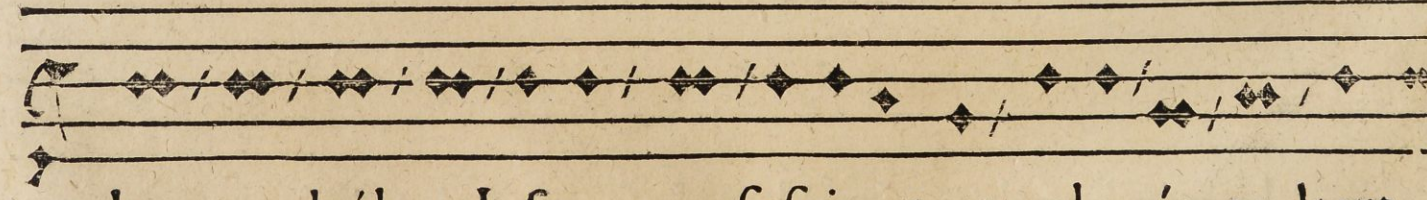
Iesus testét, és bé kötözék lepedőben, meg kenvén

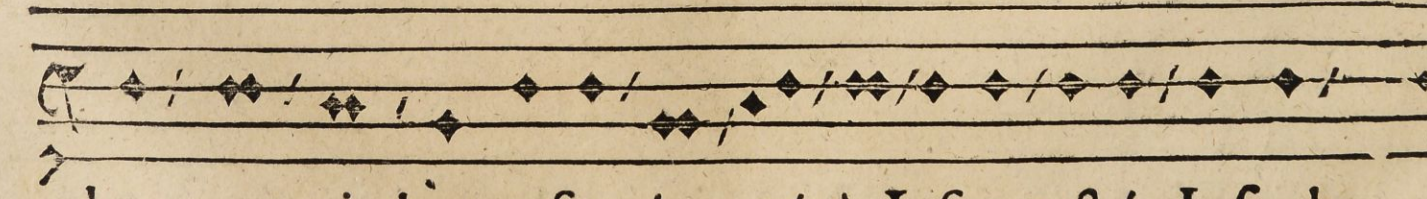
draga és jó illatu kenetekkel, az mint szokták vala

az Sidók temetkeznie. Vala penig ott közel egy

kert, az hól az Iesus meg feszítettett vala, és az kert-

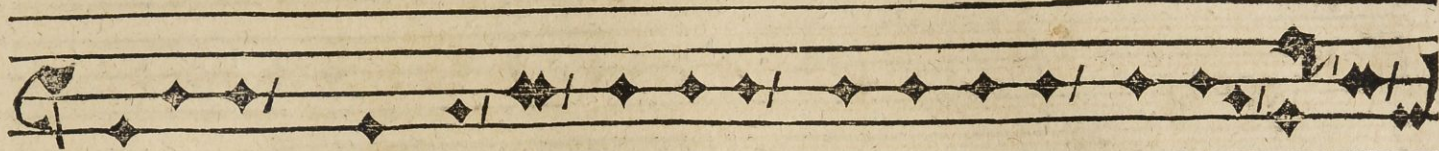

ben egy uj koporso, és tevé à Iesus testét Ioseph

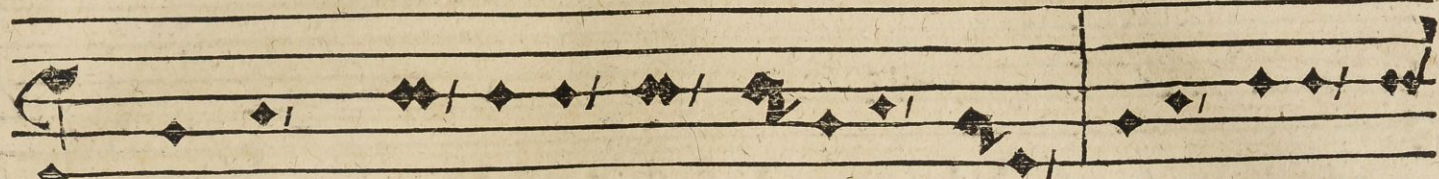

abban, az ő uj

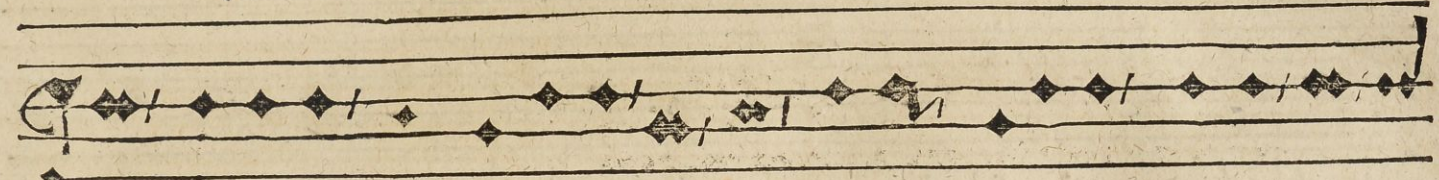
sirjá-

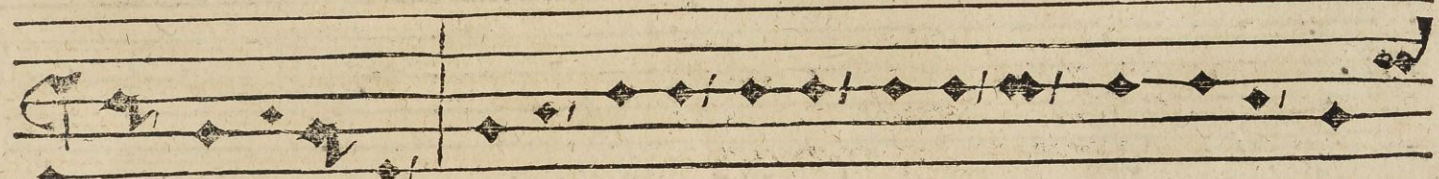
sirjában, mellyet ő magának kősziklából vágatott vala ki,

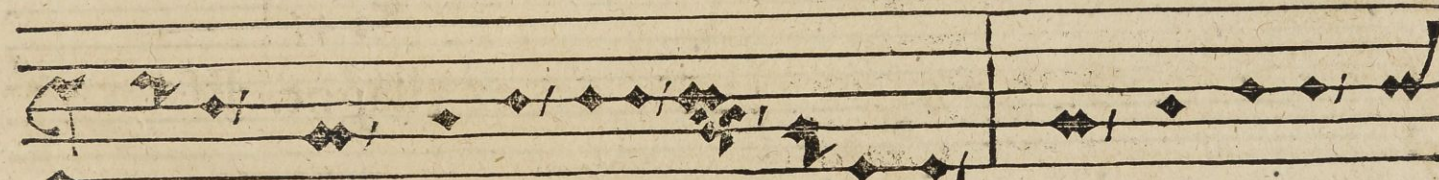
mellyben még senkinem tétetett vala. Vala penig

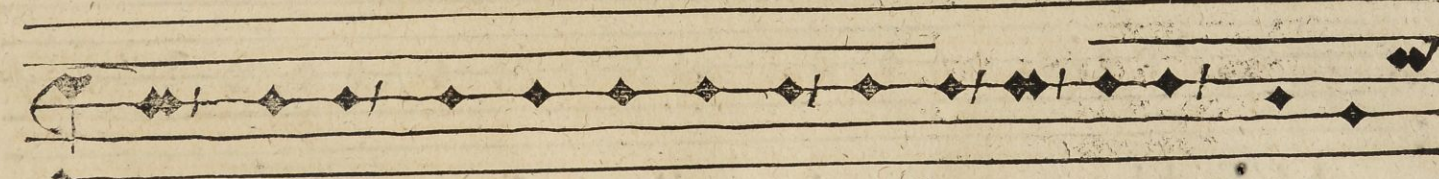
ott Maria Magdaléna, és az másik Maria, ülven az

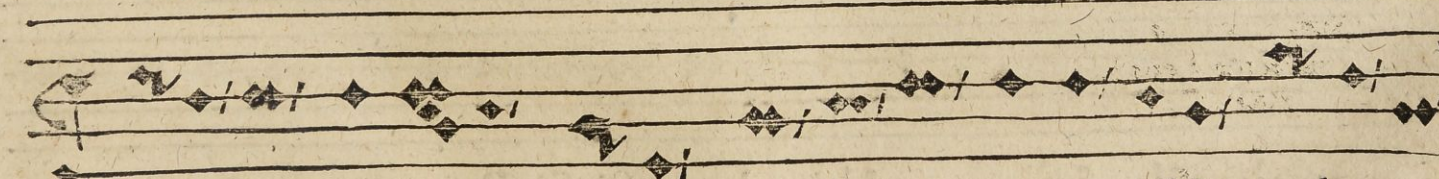
sir ellenében: Oda tévék azért őtet az Innepnek e-

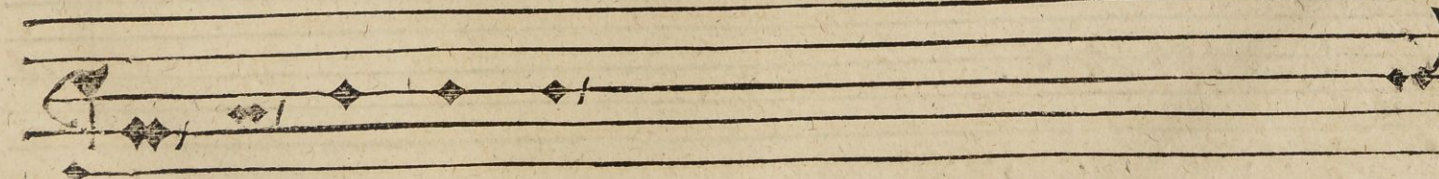
stíért. mert közel vala az koporsó. Es mikoron

nagy követ hőmpolygettének volna az sirnak ajta-

jára, el menének onnét, Es ez az innep estin vala,

az nagy Szombathra

LII

vira-

virradolan. Az aszszonyiállatok penig nézik vala az

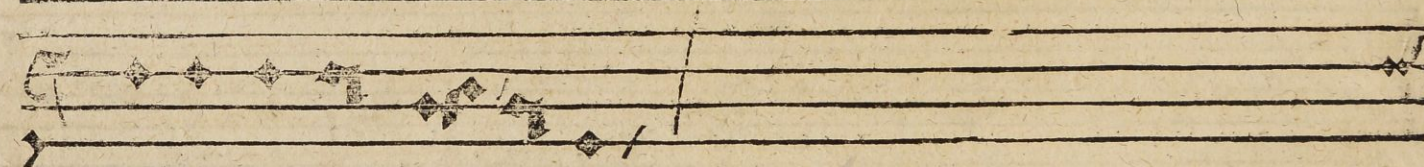
koporsót, melyben az Iesusnak teste téteték. Meg

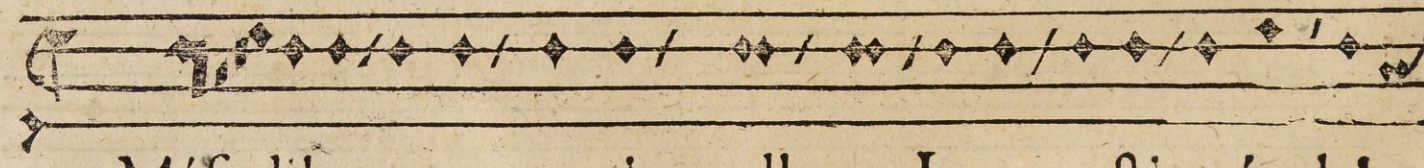
térvén penig ők-is onnan szerzének jó szágu kene-

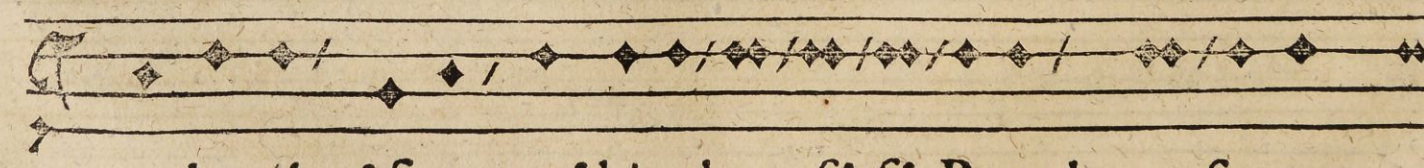
teket. Es az Szombathővesztéglőnek, az Istennek

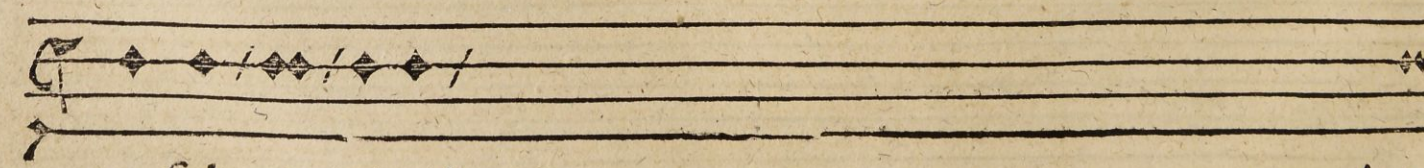
parancsolattya szerént.

Második napon penig, melly az Innep esti után kő-

vetkezik, őszve gyűlének az fő fő Papok, az szerze-

tesek, az vének,

és az

és az Irás tudok Pilátushoz, mondván néki: *Universitas Iudaorum.*

Vram jól emlékezünk reá, hogy az tsalárd meg él-

tében azt mondgya vala, harmad nap után halottai-

ból fel támadok. Parantsollyad azért meg erősi-

tetni az koporsót, mind harmad napiglan, mert né-

talám eljönek az ő Tanítványi, és el lopják őtet, és

az népnek azt hirdetik, hogy fel támadott halottái-

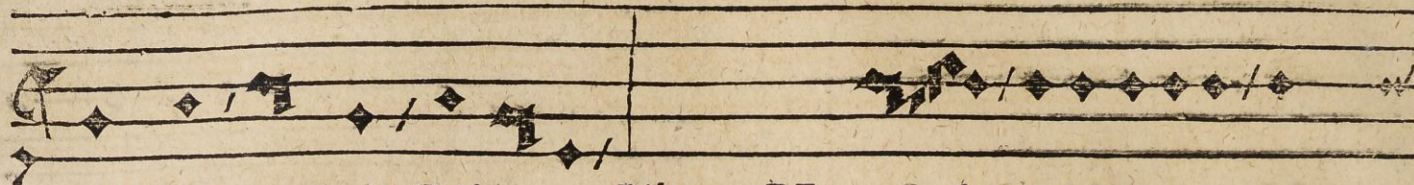
ból és leszzen az

Lll 2

utól-

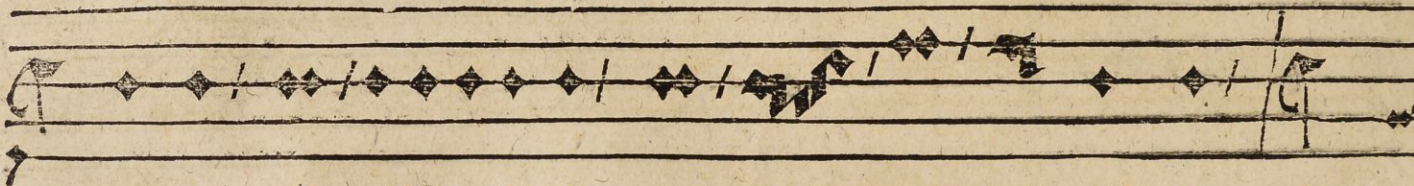

Einung.

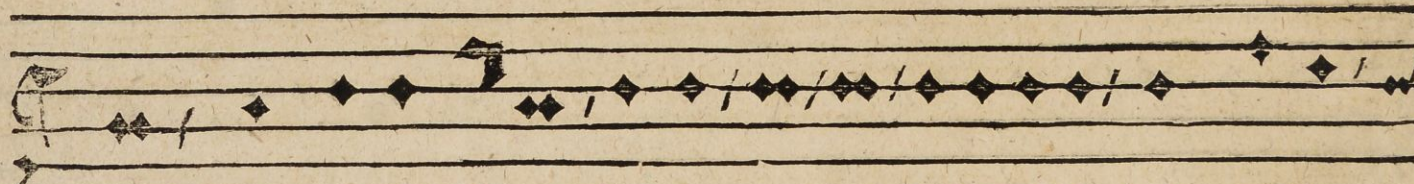
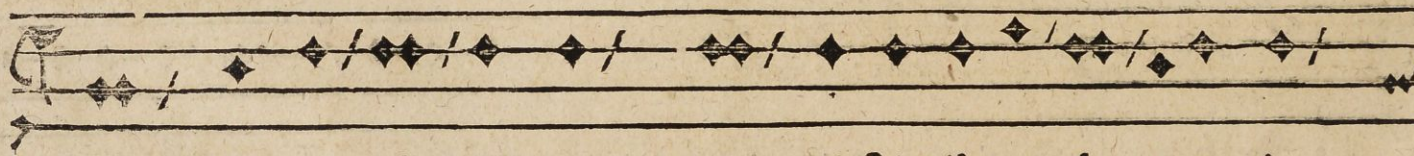

Pilatus

Monda nekik Pilatus *Pilatus* Vagynak őrizőitek men-

Euang.

John 60 v. 11a G. - Broken Day

ANTIPHONÆ DOMINICALES.

R

Egi el mult űdōktōl fogván meg értettük

az szent Prophetákbl, hogy az Atya Istennek

Fia, ez világra jōvendō vōlt, az űrdōgnek hatalmá-
sá-
gában lévō emberi nemnek meg szabadulására.

Psalms.

Régi űdōktōl fogván mi hallottuk az

Prophetáknak szájókból, hogy ű az à ki el jōvendō

kinck veszeje

Mm'm

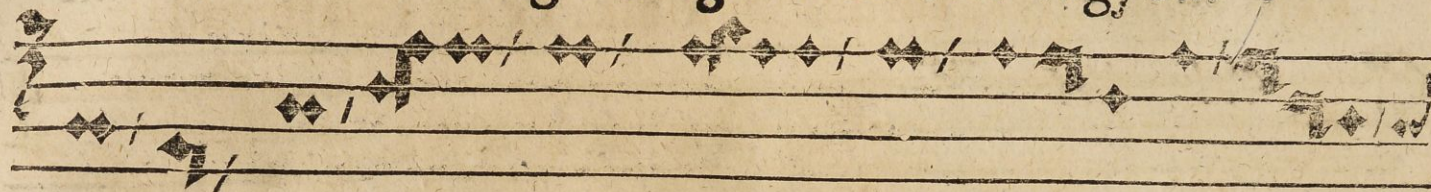
meg

meg virágozott Iessének gyökéréből; Országának biro-

dalma, mind ez világ országának felette vagyon. *Psal: Lau-*

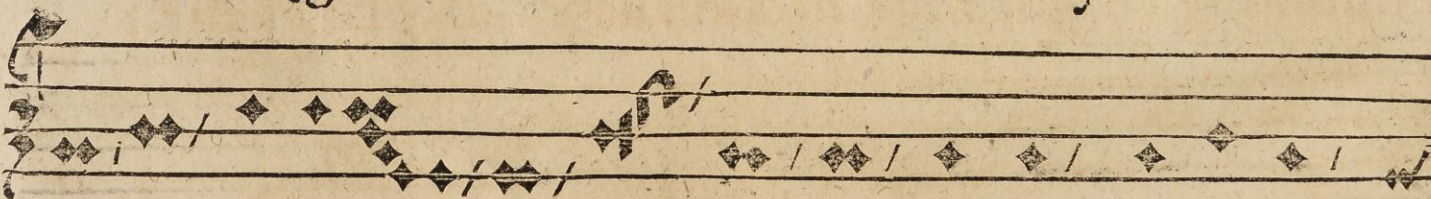
Az Vr ugy jó ki mint Oriás, mint hadakozó Férfiu,

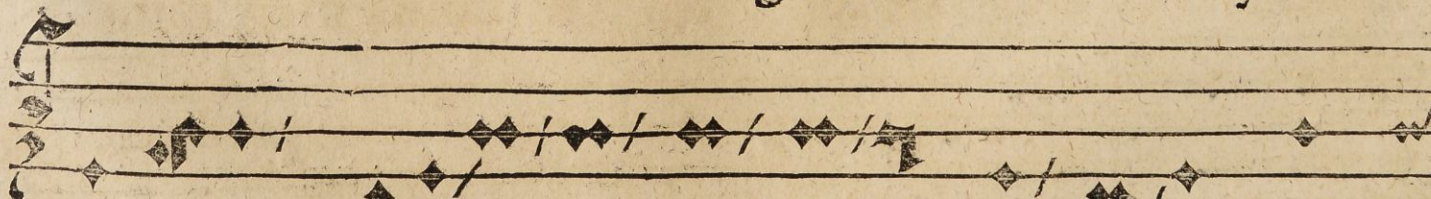
irégységet indit, zeng és úvólt, győzödelmet vész en az

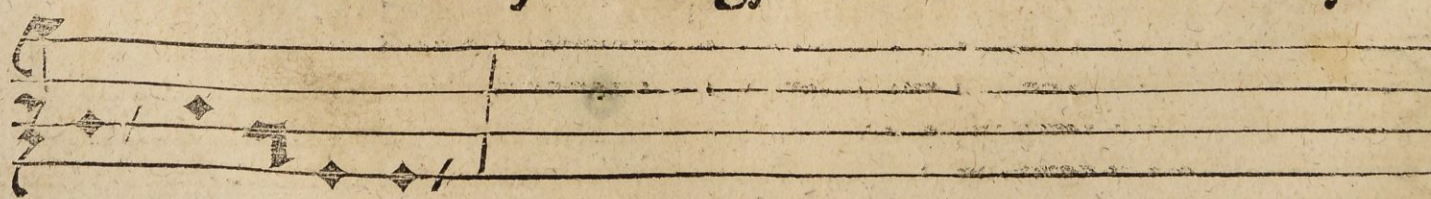
ő ellenségin. *Psalms. 19.* Emeld fel keresztyén ember

az te szemeidet, Es lásd meg az Christus Királynak

hatalmát: Imé el jött, hogy ki mentsen az törvény-

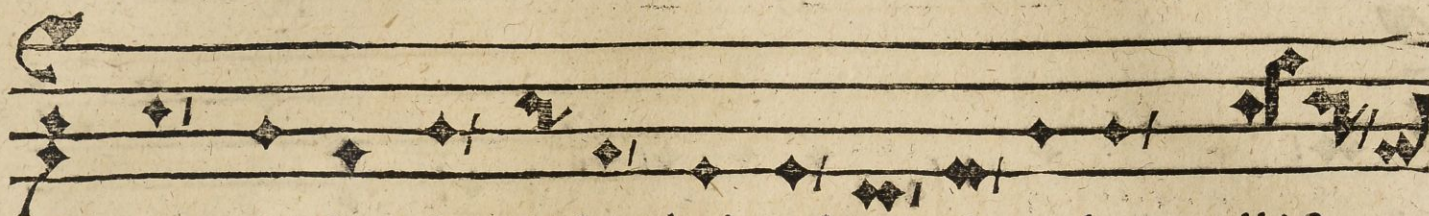
nek köteléből.

Magnificat. &c.

En

En előttem nem vólt Isten, utánam sem leszen, ne-

kem mindenek térdet hajtnak, és én rolam vallást

tésznek. Evovae. Istennek bőltsefége Iesus Chri-

stus ki Atyádnak állattyából származál, el hatottad

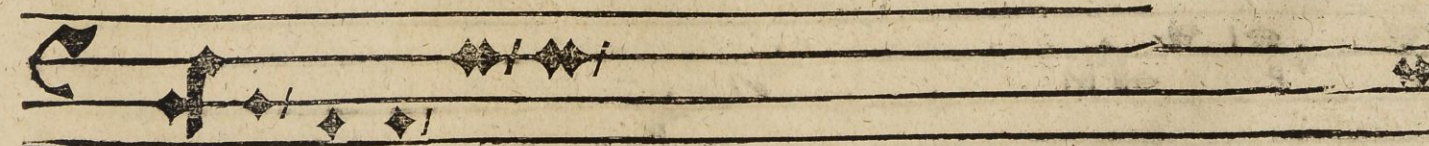
mind ez világot nagy hatalmasságoddal; Es ékefsen

mindeneket meg szerzél: Ióvel és tanits meg min-

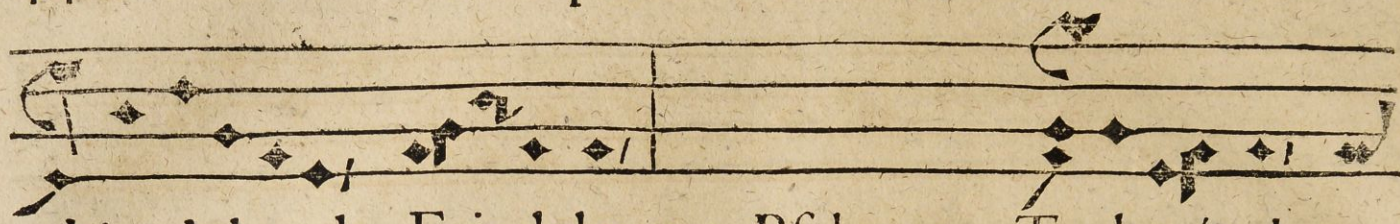
ket az bőltsefegnek utára. *Magnificat. &c.* Az te ma-

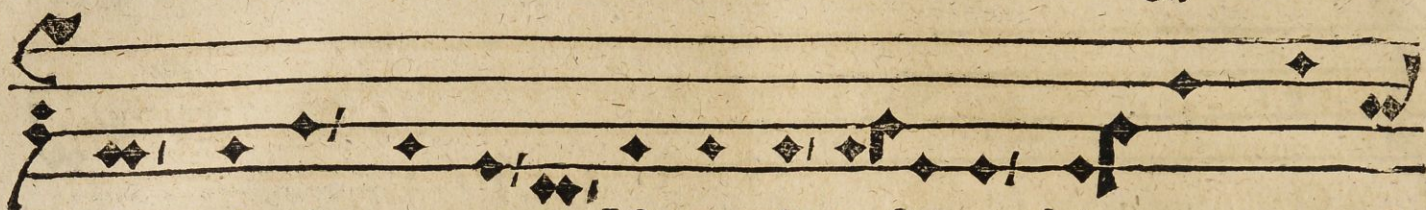
godból tészek az te

Mmm z

bi-

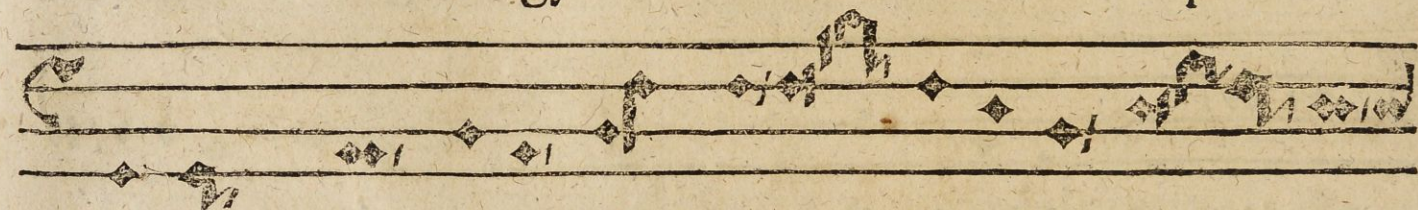
birodalmadra Fejedelmet. Pfalmus. Tudgyátok

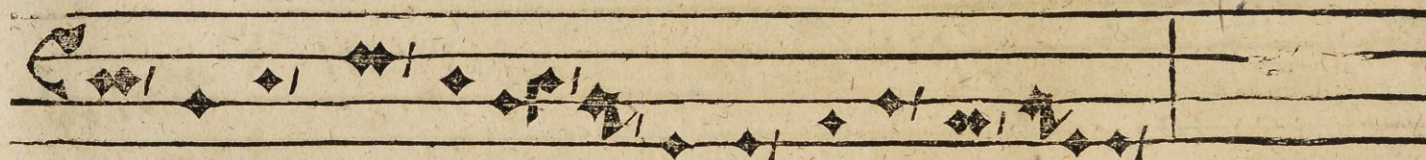
hogy közel vagyon az Istennek országa, bizony mon-

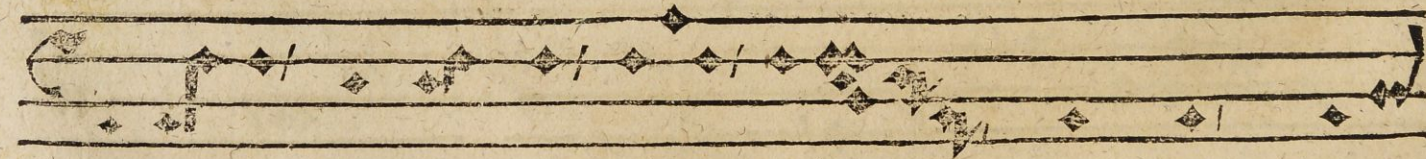
dom ti-néktek, hogy nem késik. Laudate pueri.

Aldott Vr Iesus Christus mi közinkben jövén az

ő ditsó szent neve bé tölté széles ez világot. Pfalmus.

Gabriel Archangyal felele Mariának mondván: Id-

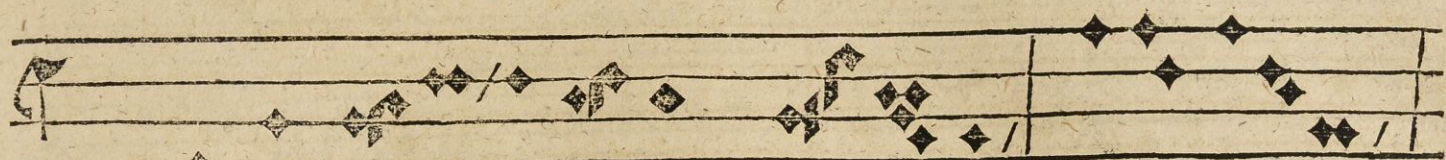

vőz légy kedves szép szűz; Vr vagyon te veled, te

vagy áldott Afzszonyoknak közöttte:

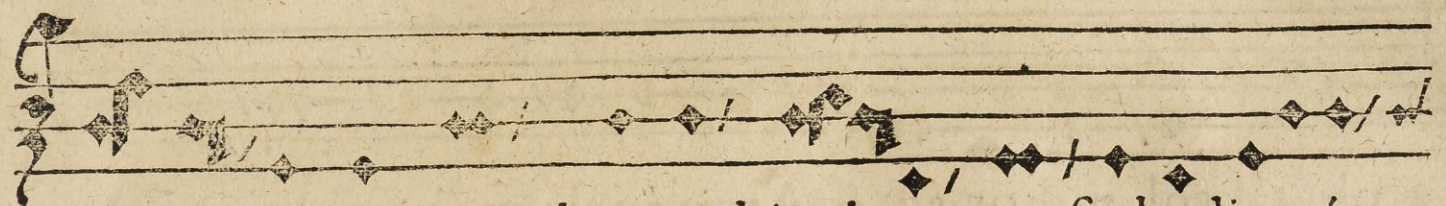
és

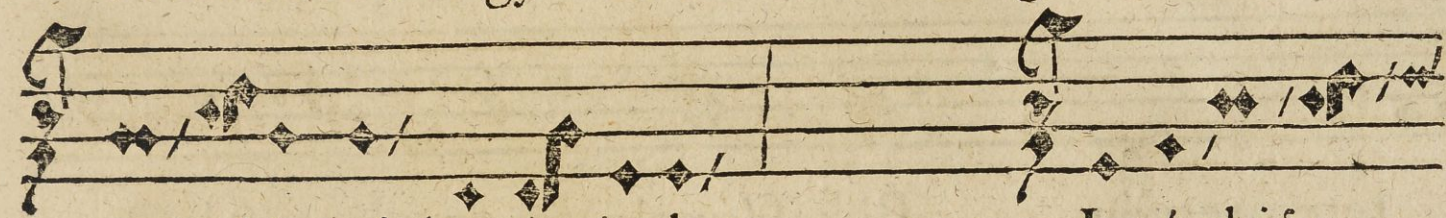
Es áldot az te méhédnek gyümöltse. *Magnificat, &c.*

Az Atyá Isten ez világra el botsátá az

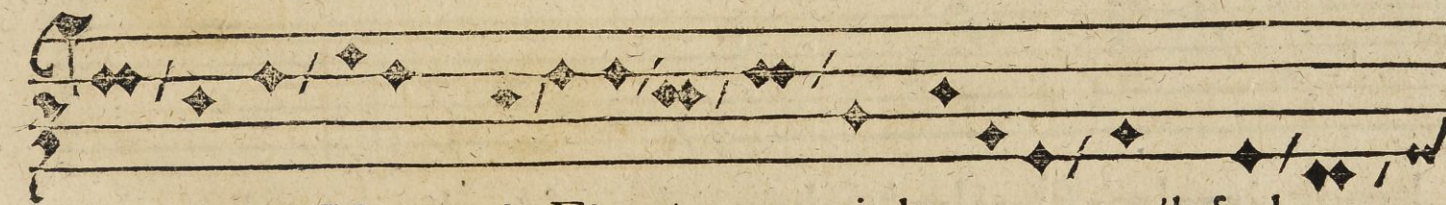

ő szent Fiát, hogy benne bizokat meg szabadítaná

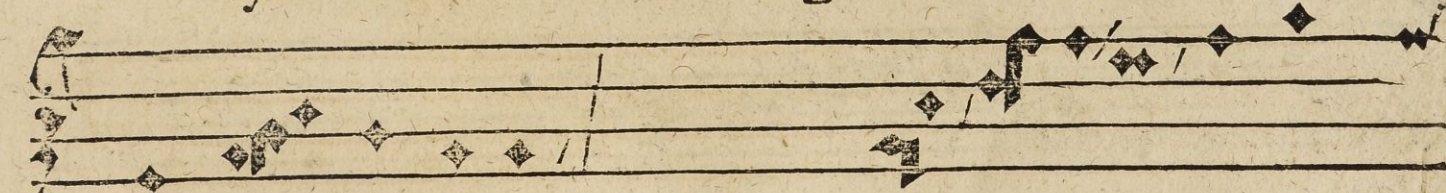

az ördögnek hatalmától.

Imé el jött

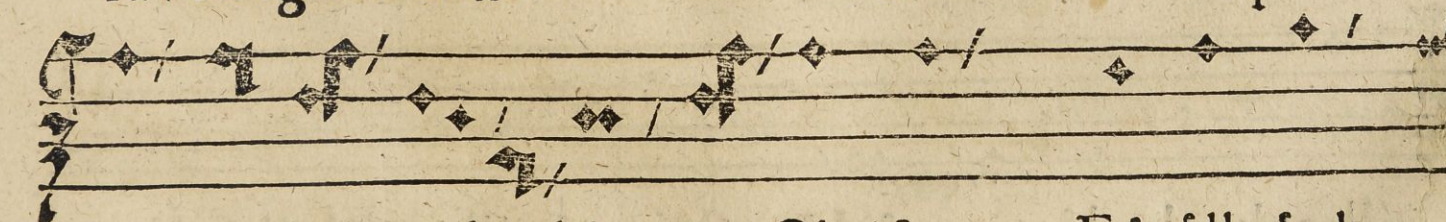
az Atya Istennek Fia, és meg jelentette nekünk az

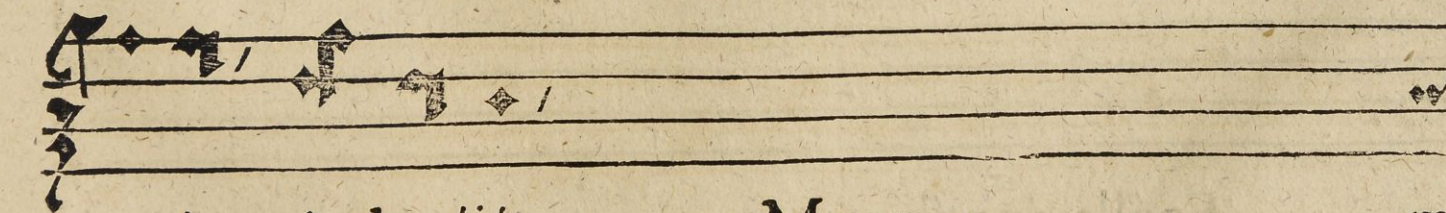
idvőségnek utát.

Psalmus.

Imé kiról az Prophé-

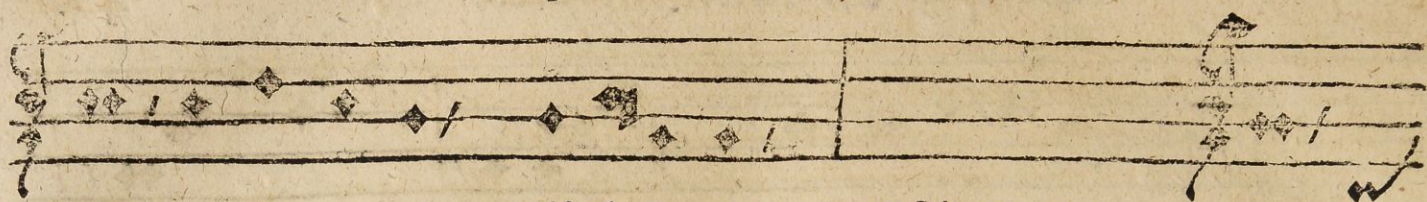
ták szólnak vala el jött az Christus: Eörüllünk

azért mindnyáján

Mmm ;

mi

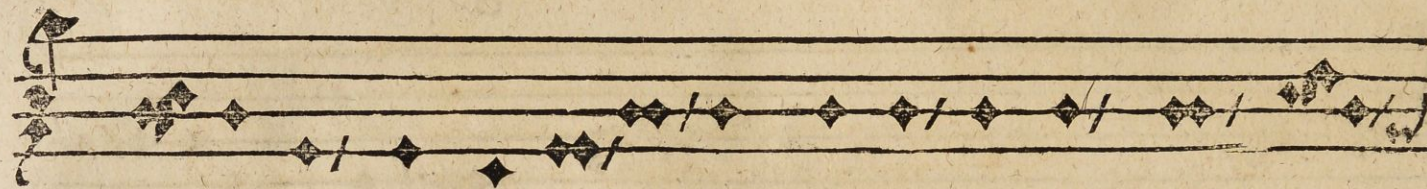
mi keresztyének. Alleluja.

Psal. Cantate &c.

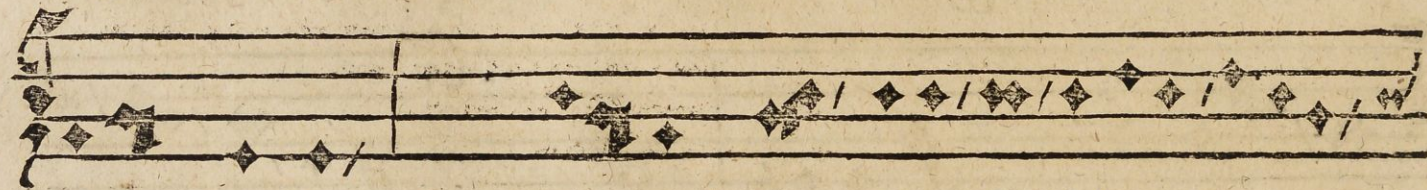
Az

Christus születése hirdették még akkor-is az Pro-

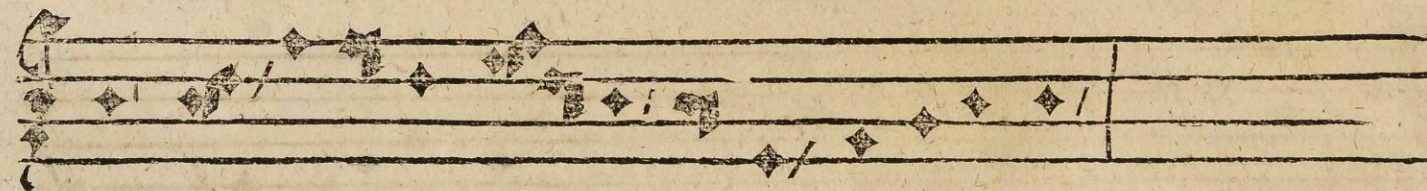

phetáktól, mikor az ő Annyának méhe nem volna

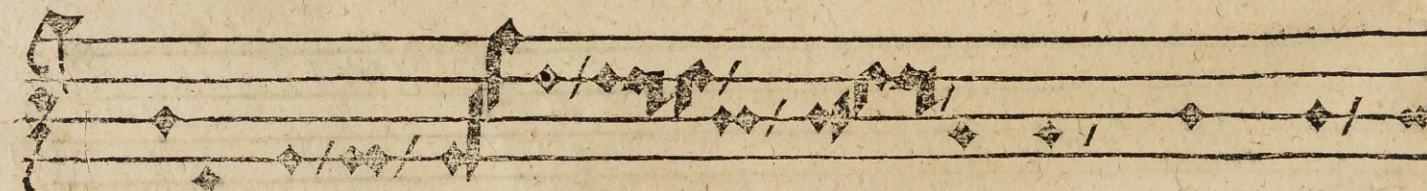
teremtetvén.

Békeségnek Vra ez világra adaték

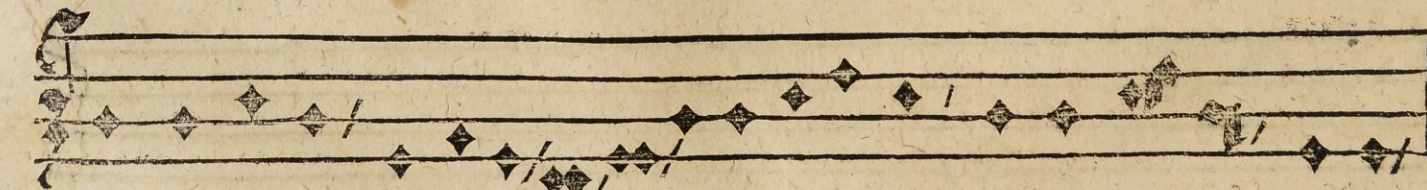

kinek irgalmasságából sokan idvözülnek.

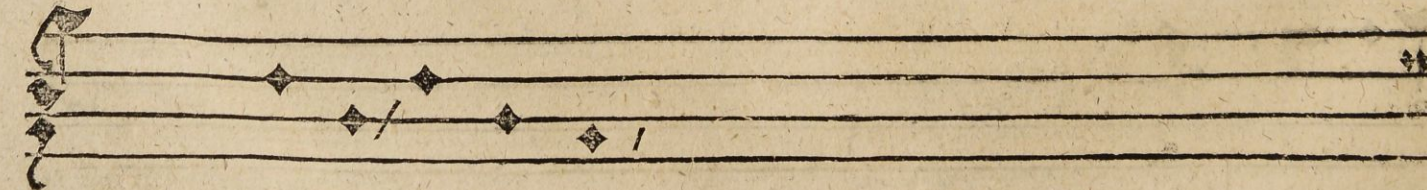
Psal.

Tégedet az Atya Isten Vr Iesus Christus minden

állatoknak előtte az ő Istenségének állattyaából szüle.

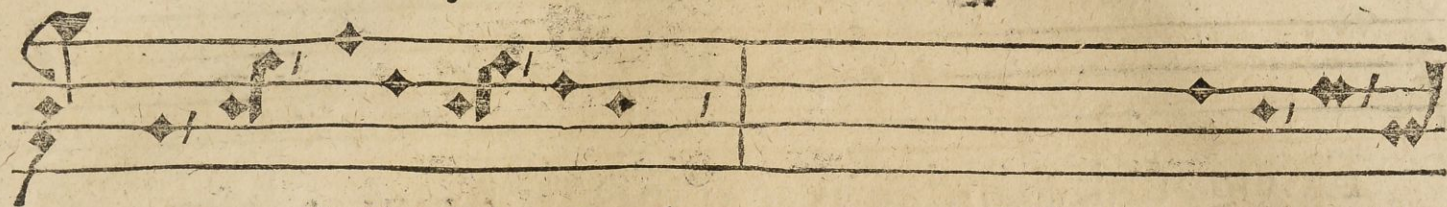

Szólla énnékem

az én

az én szent Atyám: En Fiam vagy te, ez mai na-

pon én szültelek téged.

Psal: 2.

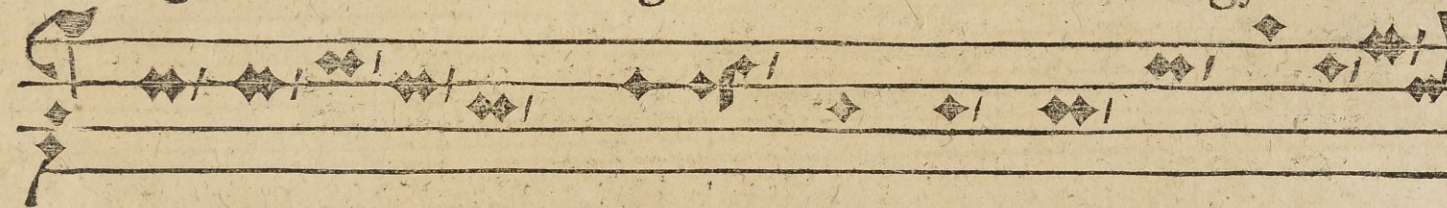
Atya Vr

Isten monda: Fiam vagy te énnékem, mert öröktől

fogva nemzettelek tégedet. *Psal: idem.* Hidgyétek

mert im el jót az Iesus Christus, kit az Atya Vr

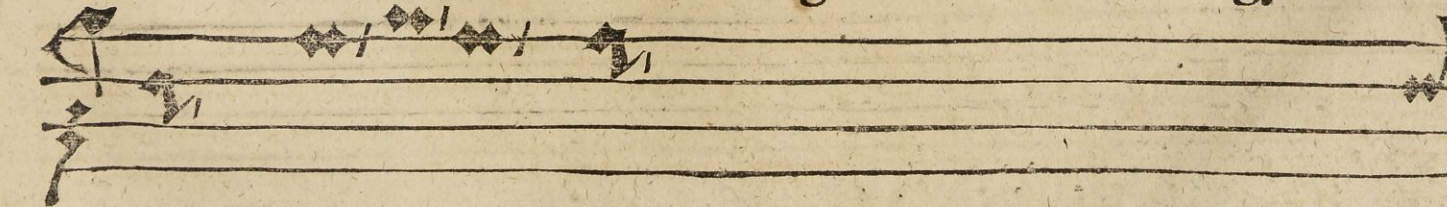
Isten meg ígért vala.

Psal: Beatus vir. &c.

INDIE-
bus Epiph.

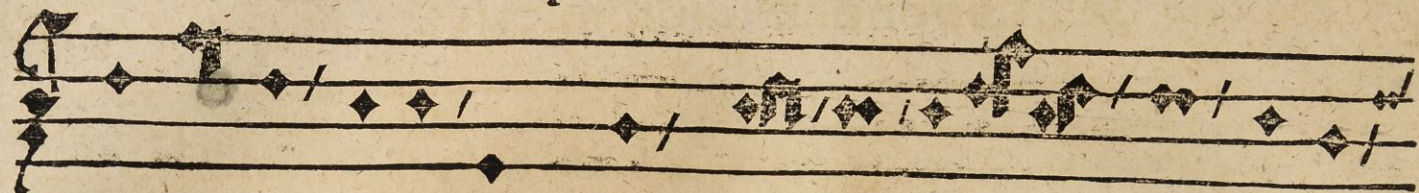

Böltsek látván az tsillagot, mondának egymás-

nak: Ez az jel nagy

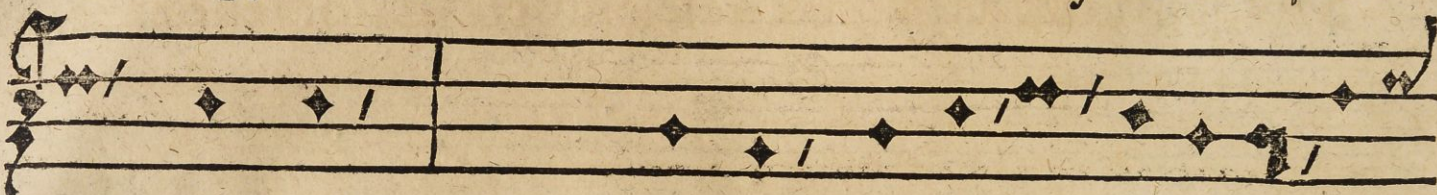
Ki-

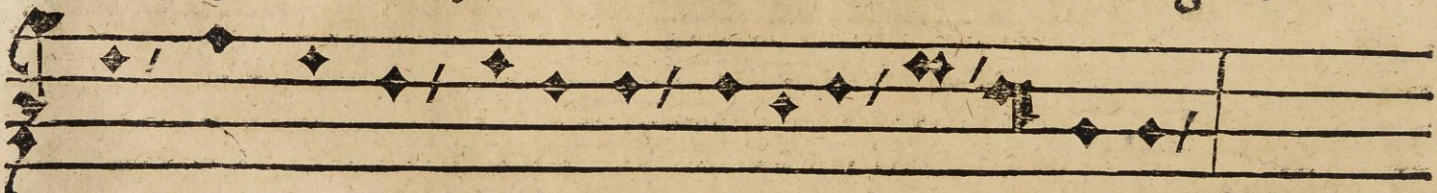
Királynak jele, mennyünk el és keressük meg őtet,

Es vigyünk ajándékokat ő néki: Aranyat, tömjént

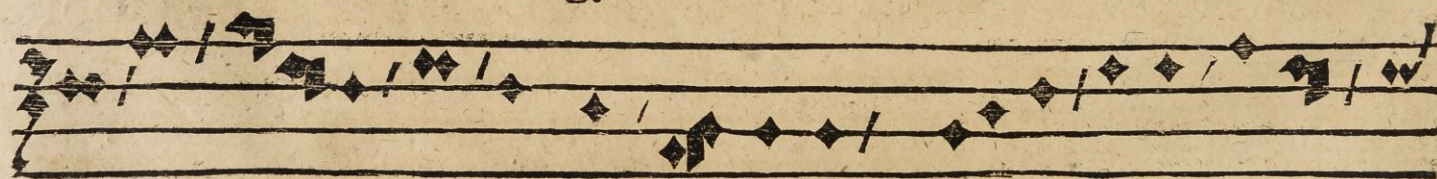
és Myrrhát. *Psal. 72.* Bölcsék látván az csillagot, vi-

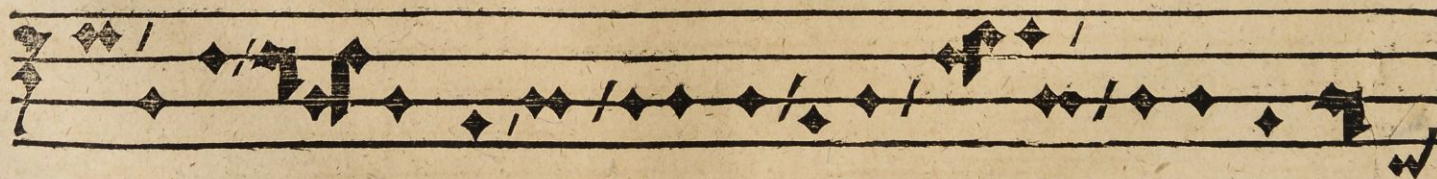
nek Vrunknak aranyat tömjént, és kenetet. *psal:*

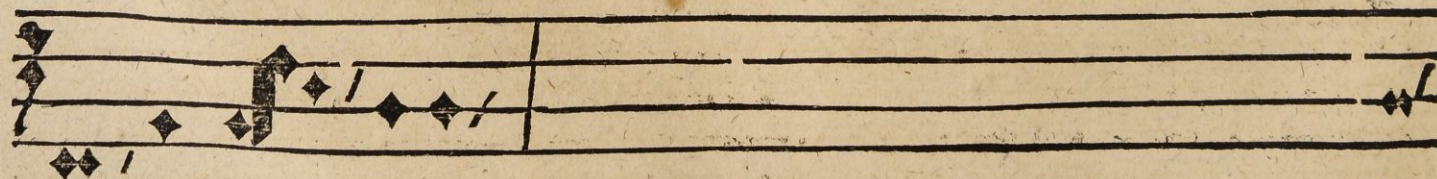
El marada az gyermek Iesus Ierusalembe: Es

az ő szülei nem vévék eszékben, alitván őtet lenni

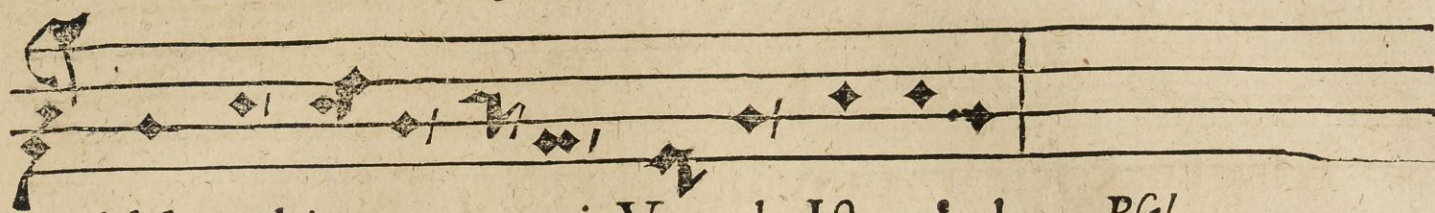

az uti tárlaságban, és keresik vala őtet az rokonságok

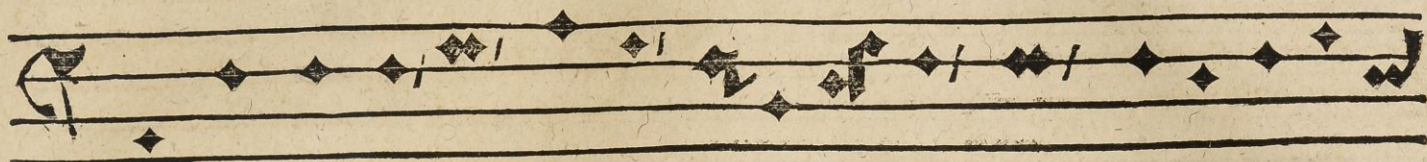

és ismerők között. Magnif.

Al.

Aldott légyen az mi Vrunk Istenünk. *Psal.*

Szolgálatok az Vrnak félelemben. Es örvendezze-

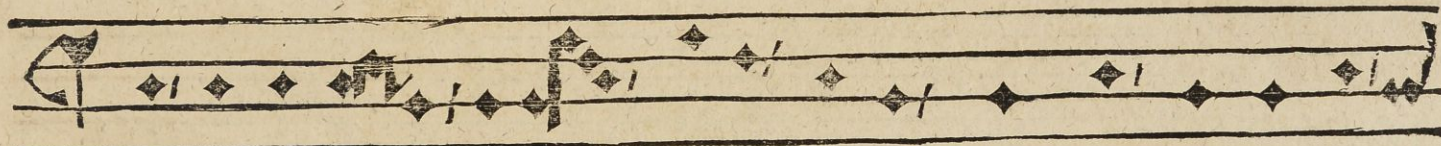

tek ő néki rettegésben.

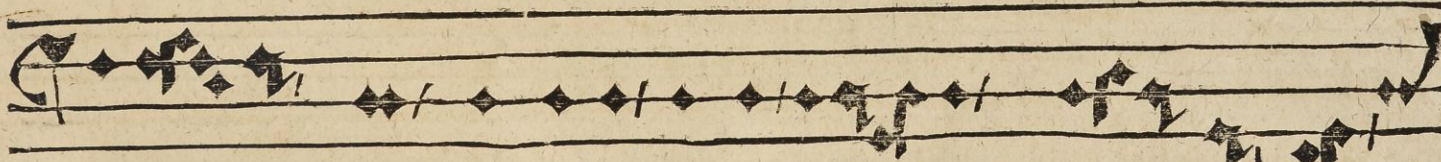
AD ANTI-
ph. Nataliciorū
D. adjunge has
duas subsequen:

Oh tsudálatos eggyesülés, emberi nemzet-

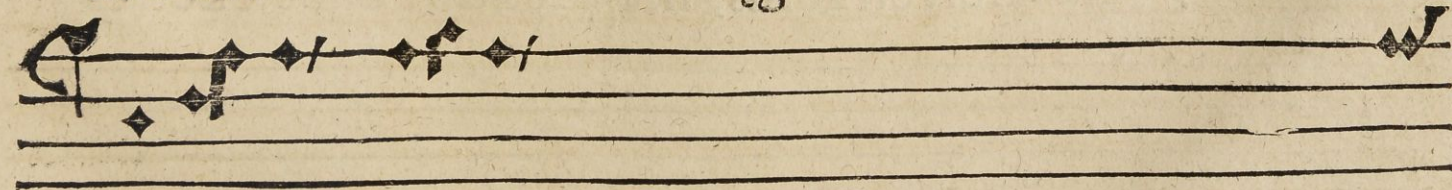
nek teremője, lelkes testet vévén, szűznek méhéből

születék. Es emberre lévén férfiúi mag-nélkül, így

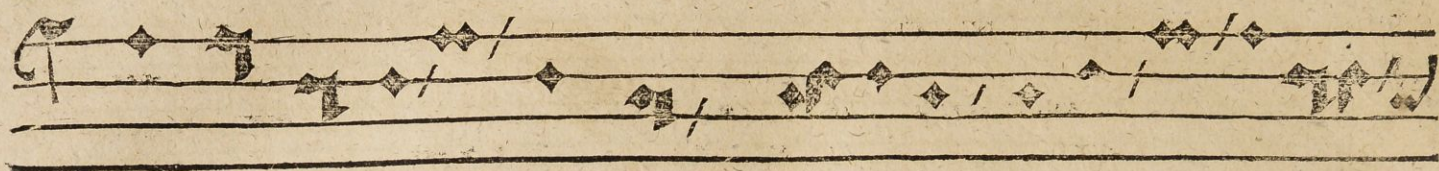
adá minékünk az ő Isteniségét. *Psalms.* Mikor

születék nekünk.

N nn

tsu-

csudaképpen az szűznek méhéből, akkor bé telék

az szent irás: Miként az harmat ez földre le jövet,

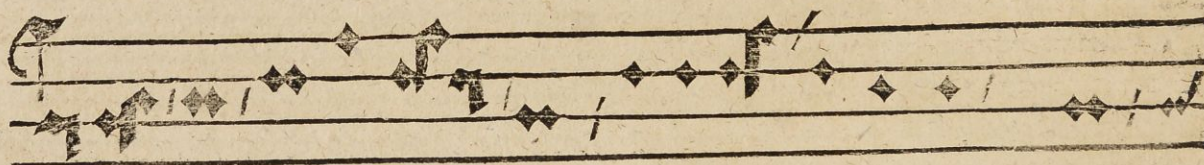

hogy idvözitenéd az emberi nemzetséget: Téged

dicsérünk édes Istenünk. *Psalms.*

DOMINI-
ca 3. post E-
piphan: D.

Vram ha te akarod megtisztithatsz engemet: Es

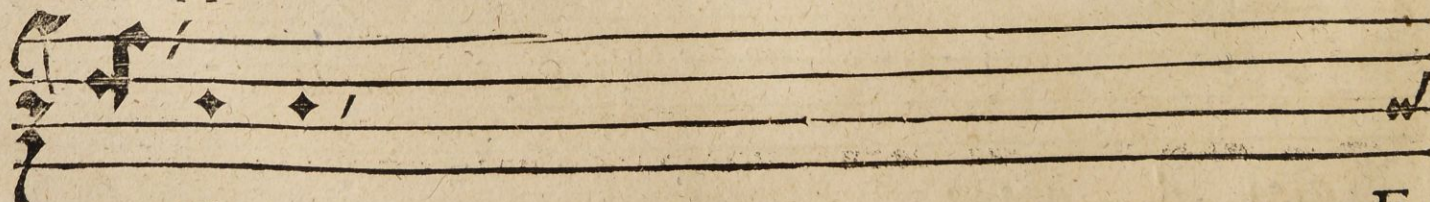

monda néki Iesus: Akarom tisztully meg. *Psalms.*

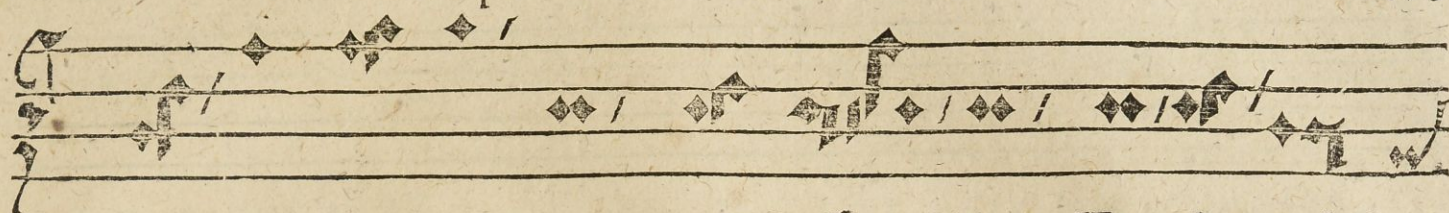
DOMINICA
4. post Epiph.

Fel kelvén Iesus, meg feddé az szeleket és

az Tengeret:

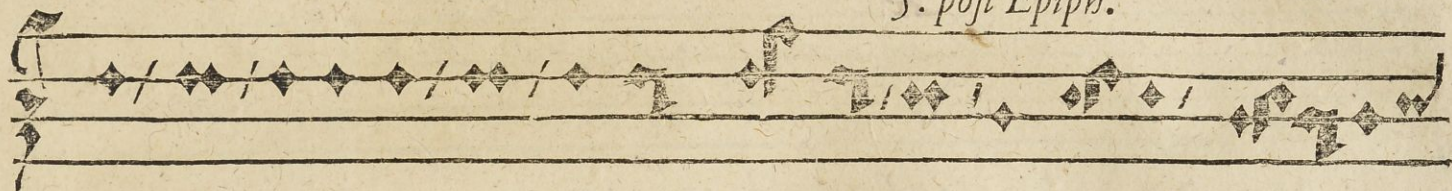
Es

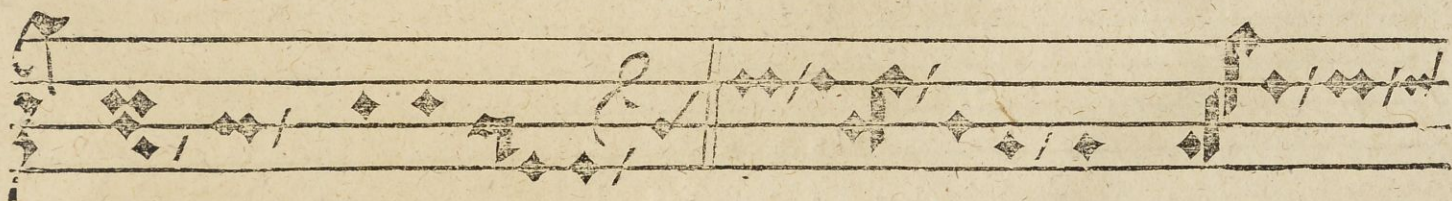
Es mindgyáraft nagy tsendesség lön: Es el tsudál-

kozának mindnyájan. *Magnif. DOMINICA* Szedgyé-
5. post Epiph.

tek ki elsőben az konkolyokat, és kőssétek kőtések-

ben meg égettetésre; Az buzát penig gyűjtsétek az

én tsűrőmben, azt mondgya az Vr. *Magnificat, &c.*

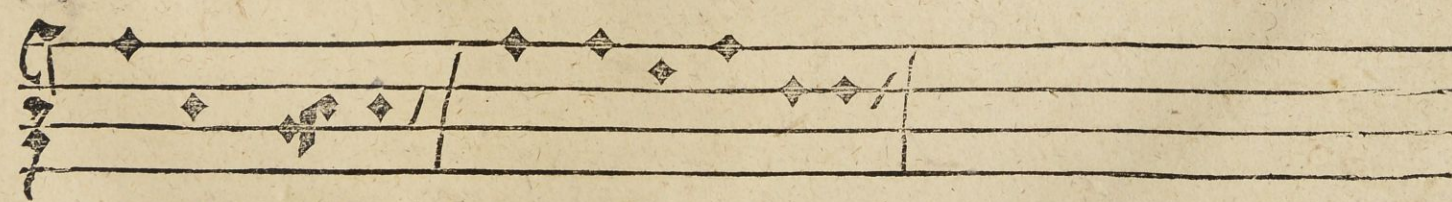

DOMINICA
Septuages.

Az utólsok lesznek elsőkké, és az elsők u-

tólsokká: Mert sokak az hivatalosok, de kevesek az

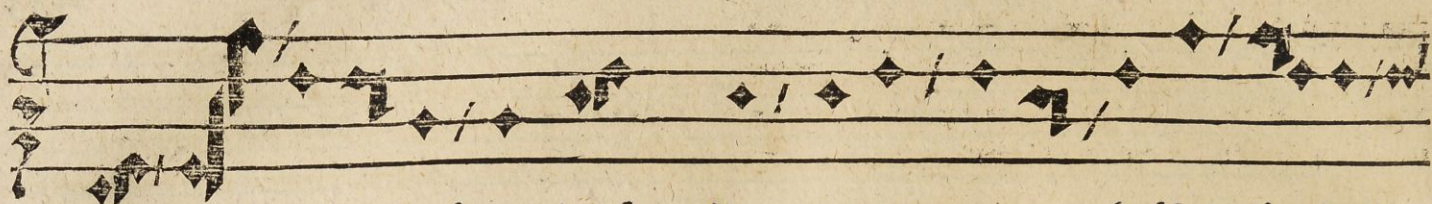

választattak.

Psalms. cm

Nnn 2

Az

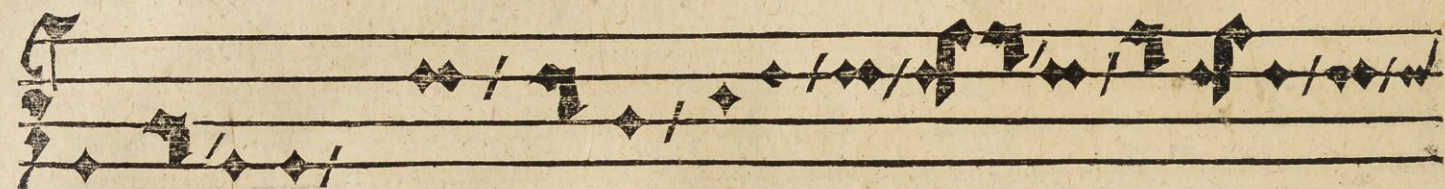

Az mi Atyáink mindnyájan ugyan ezen lelki éledelt

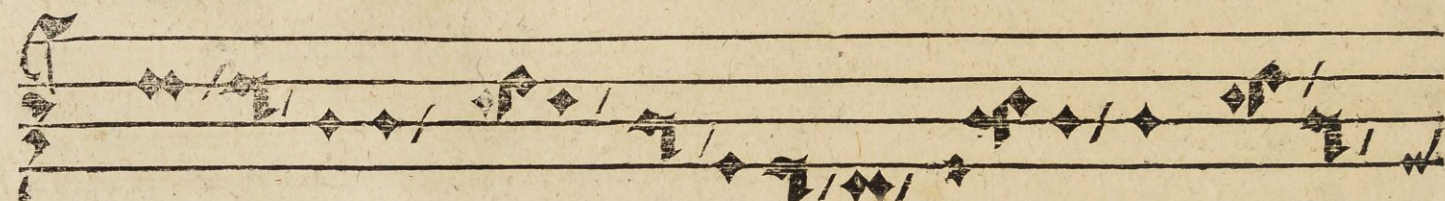

észik vala.

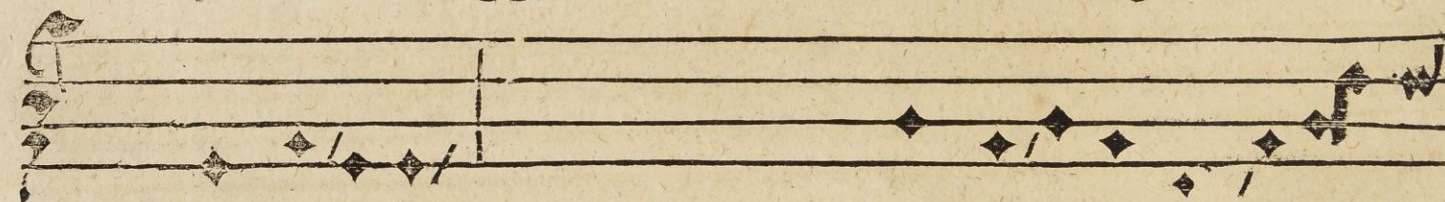
Es mindnyájan ugyan ezen lelki italt

iszák vala: mert isznak vala az lelki kő-sziklából, az

mely ő vélek egyyűt jár vala, az kőszikla penig az

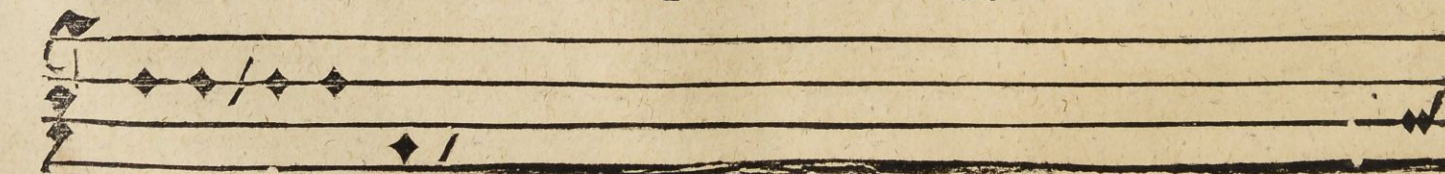

Christus vala.

Igen örömost ditse.

kedem az én erőtlenségemmel, hogy Christusnak e-

reje lakozzék.

én

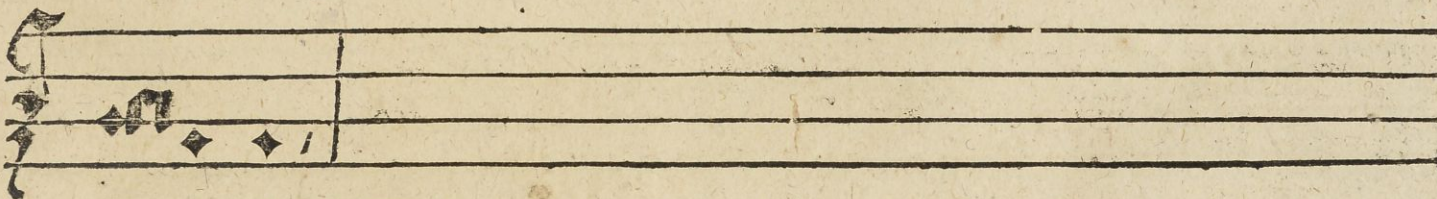
én bennem. *Psalms.* Az mely mag jó földben

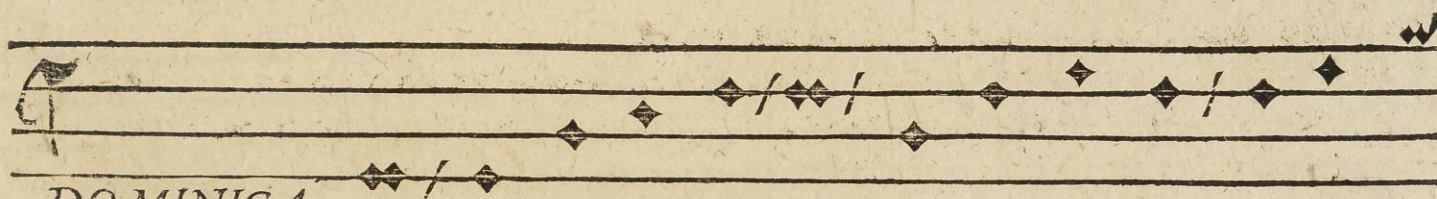
esik, azokat jegyzi, az kik jó és tiszta szível halgat-

tyák az igét, meg tartják, és tűrés által gyümölsét

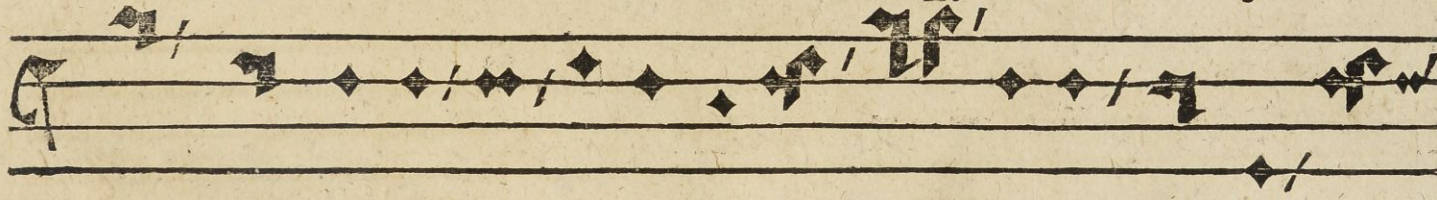
teremtik: *Psalms.*

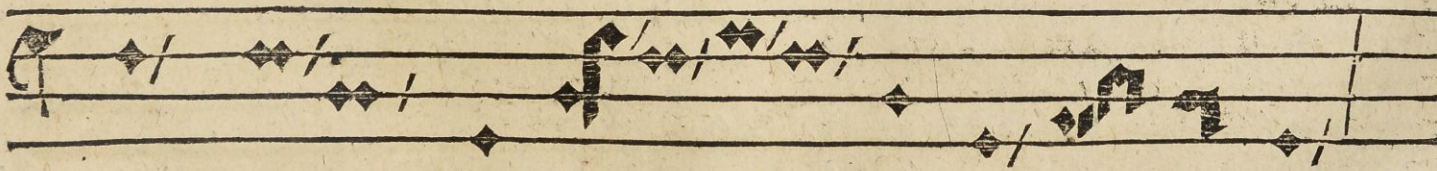
DOMINICA

Quinquages.

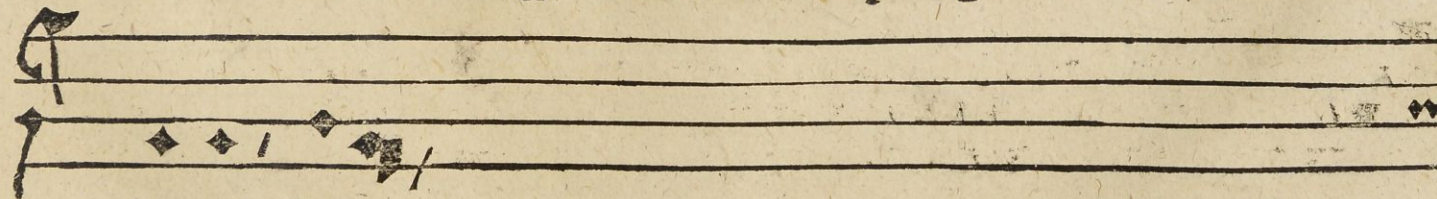
Ha embereknek és Angyaloknak nyelve-

ken szólnék-is, de szeretetem nem volna, olyan vol-

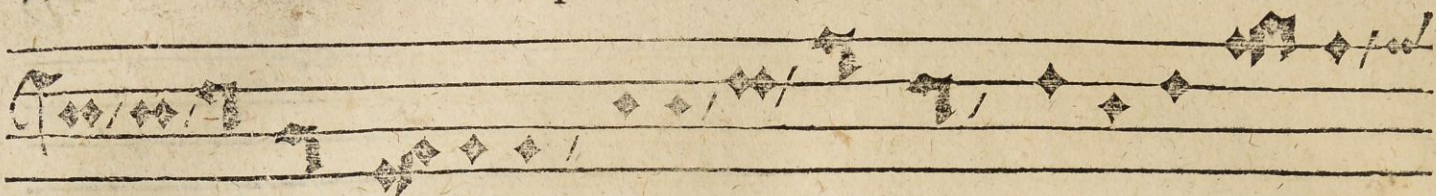
nék, mint az zengő értz, és az pengő czimbalom.

Monda Iesus

Nnn 3

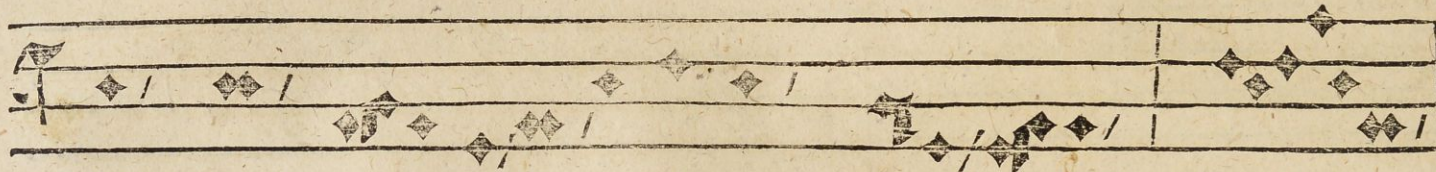
az ó

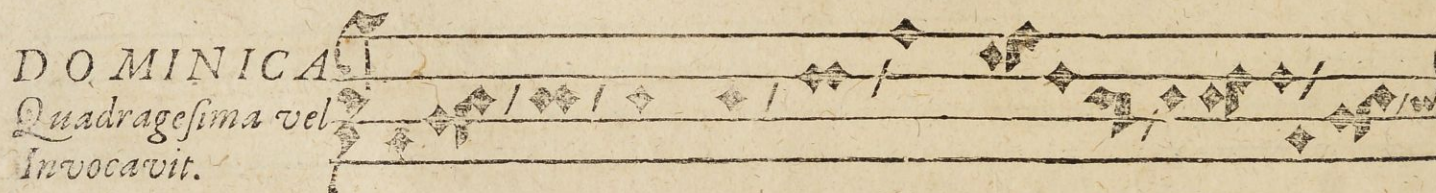
az ő tanítványinak. Imé fel megyünk Ierusalembe,

és bé tellyessédnek mindenek, valamellyeket az Prophe-

tak meg irtanak az embernek Fia felől. *Psalmus.*

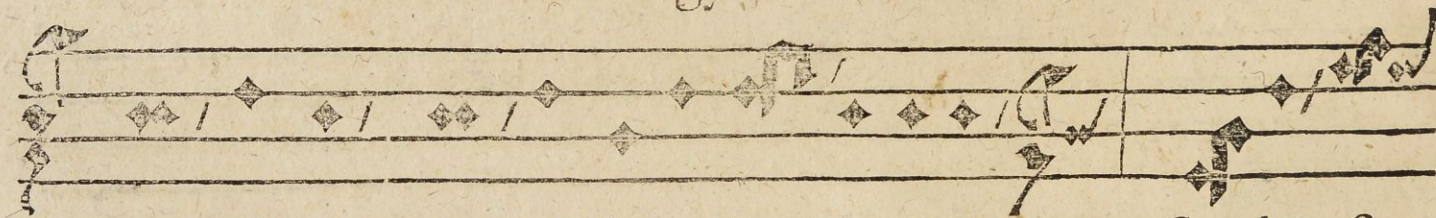

DOMINICA

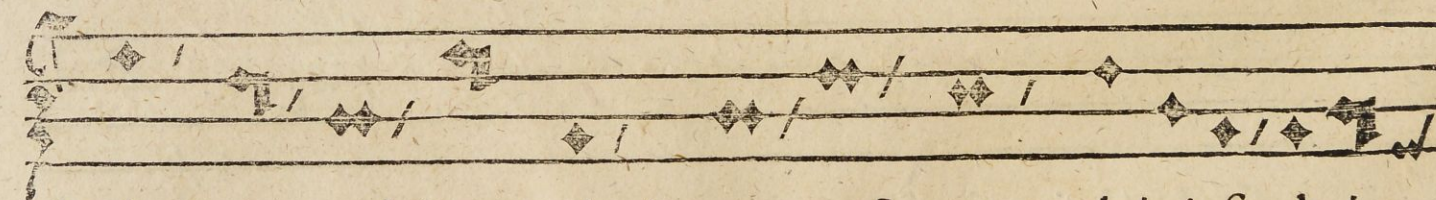
Quadragesima vel

Invocavit.

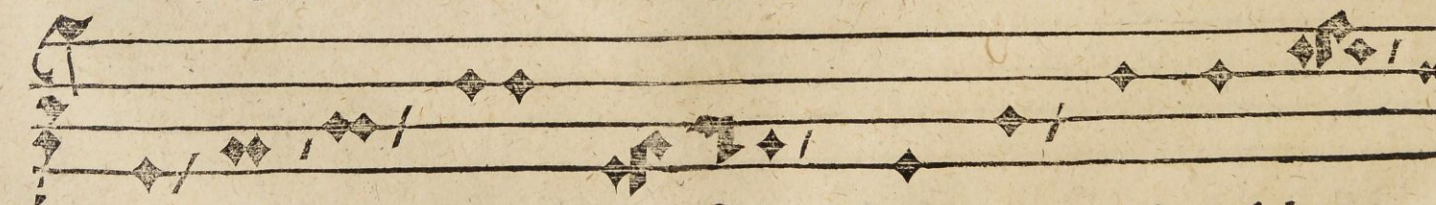
Imé most vagyon az kellemetes idő: Imé

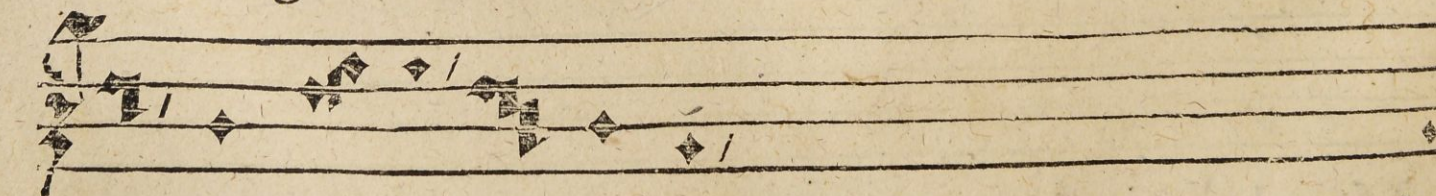
most vadnak az idvösségnek napjai. Senkit so-

hul meg ne bántsunk, hogy az szent egyházi szolgál-

lat meg ne szidalmaztassék: Hanem mindenekben

ugy visellyük magunkat

mint

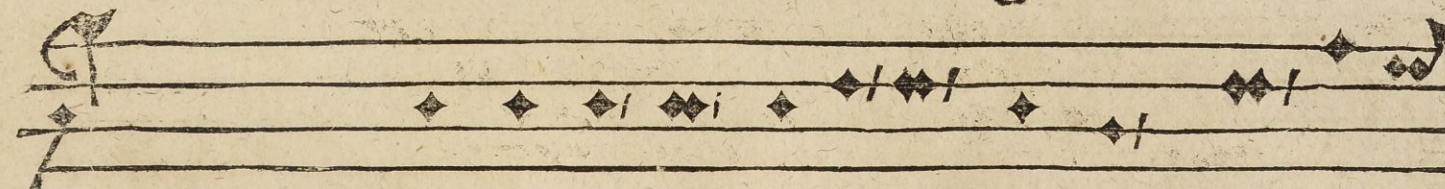

mint illik Istennek szolgálaihoz. *Psal:* Irván vagyon; Nem

csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével

az mely ki jő az Istennek szájából. *Psalms.*

Fordits hozzád minket mi kegyelmes idvőzítő Iste-

nünk: Es el térítsed az te haragodat mirolunk.

Könyörűly Vr Isten mi rajtunk, és hal-

gald meg az mi imádságunkat. *Psalms 51.*

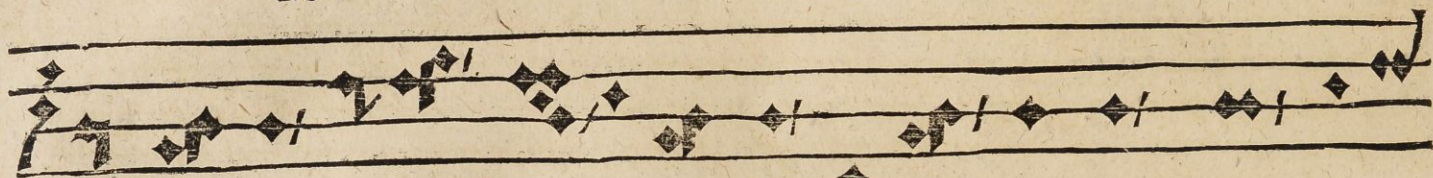

Vigyázzatok keresztyének. mert

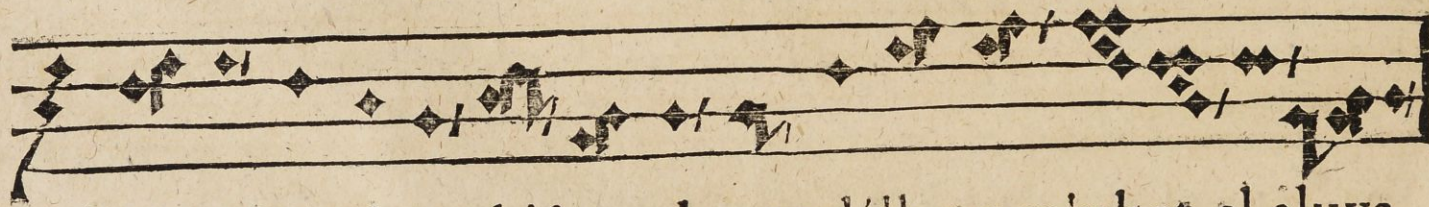
mert nem tudgyátok az údót; vigyázzatok azért, mert

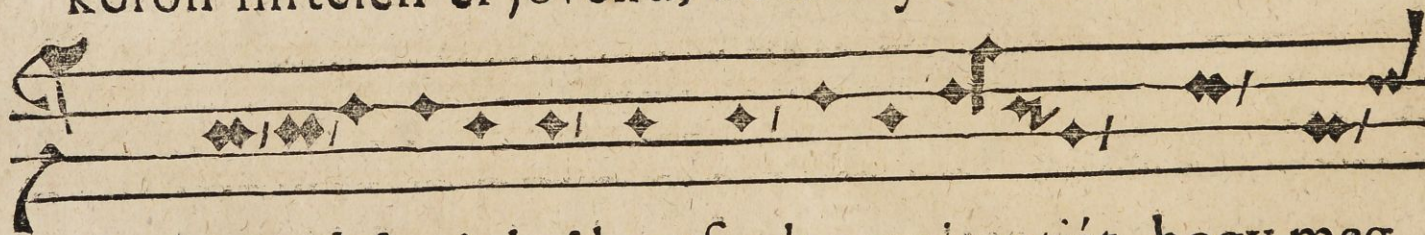
né tudgyátok mikoron az Vrel jövend. Este avagy

éjfélkoron, avagy tik szókoron, avagy reggel, hogy mi

koron hirtelen el jövend, ne talállyon minket el aluva.

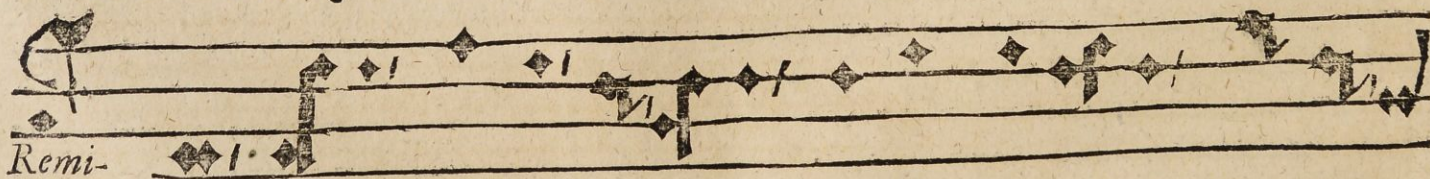

Az mi bűneinkről tartunk pœnitentiát, hogy meg

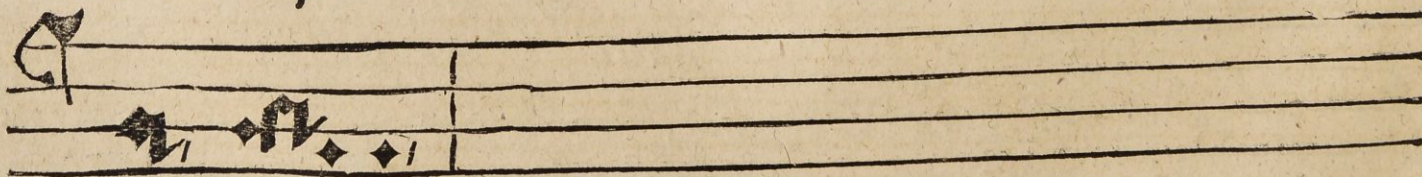
botsáttassék bűnünk, és idvözüllyön lelkünk.

*Psal. Nunc
dimittis.*

*Remi-
niscere.*

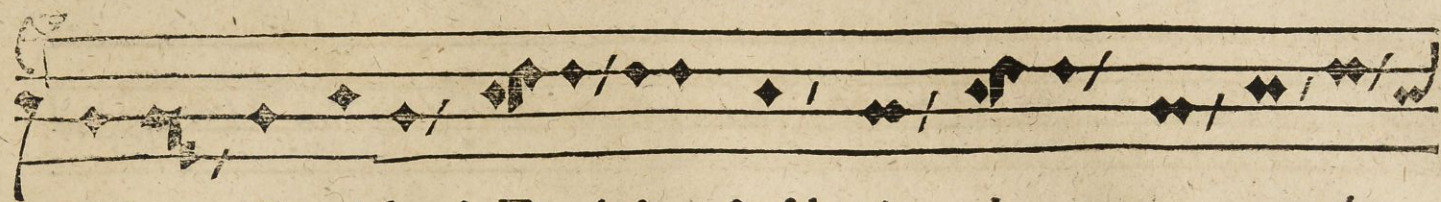
Nem hjut minket az Isten tisztátalanfágra, hanem

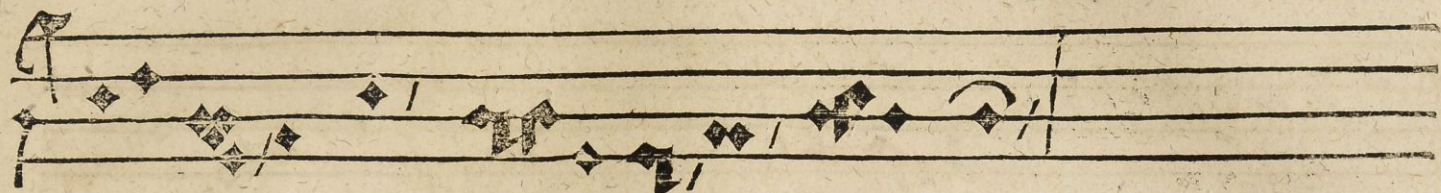
szent életre.

Psalmus.

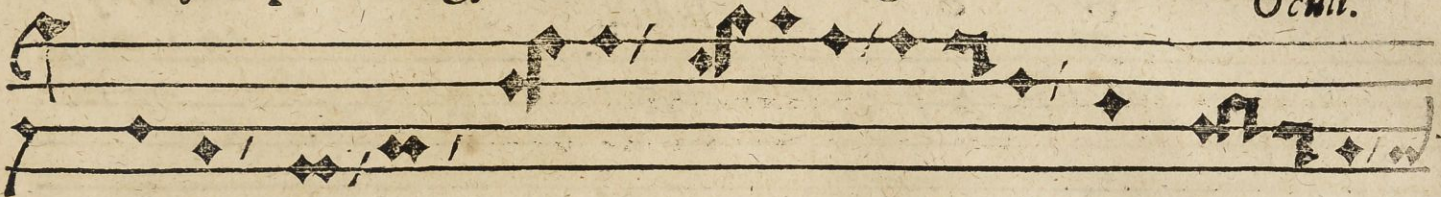
Vram

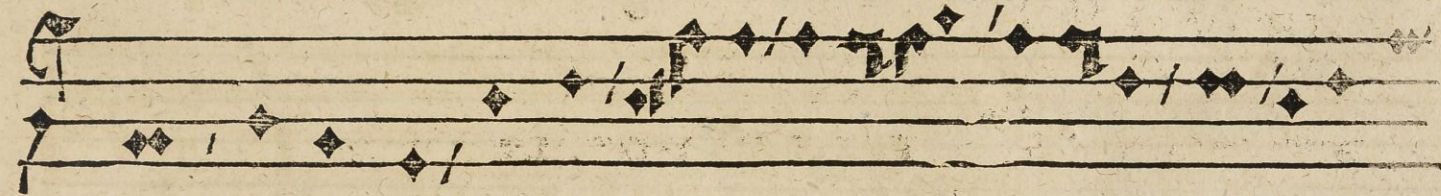
Vram Davidnak Fia könyörűly én rajtam mert az én

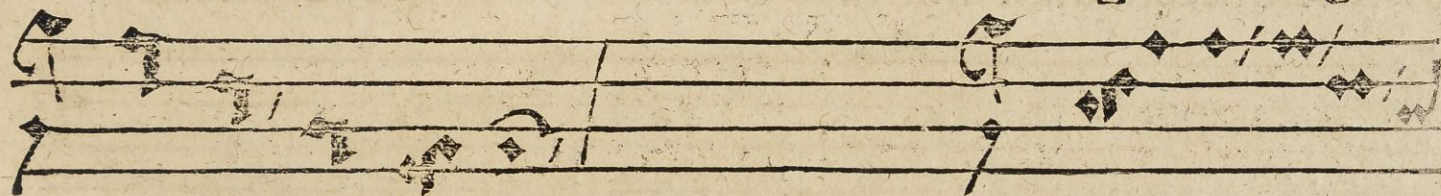
Léányo poklul gyötretik az ördögtől. *Magn. DOMINICA*
Oculi.

Senki meg ne tsallyon titeket hiúságos beszédekkel,

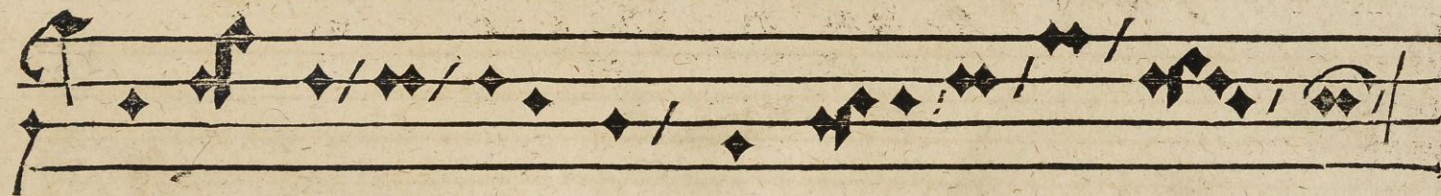
mert ezekért szokott jöni Istennek haragja az enge-

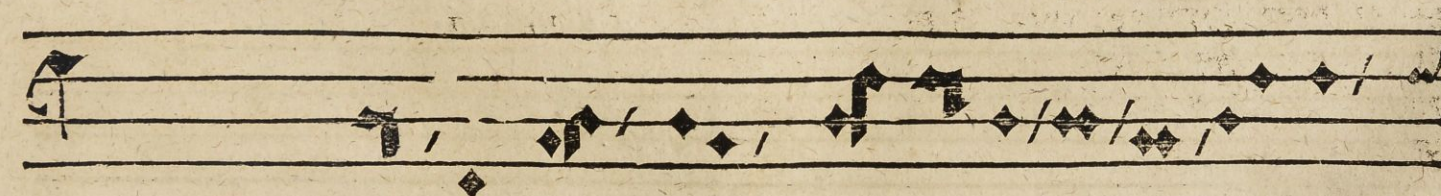
detlen fiakra.

Psalmus.

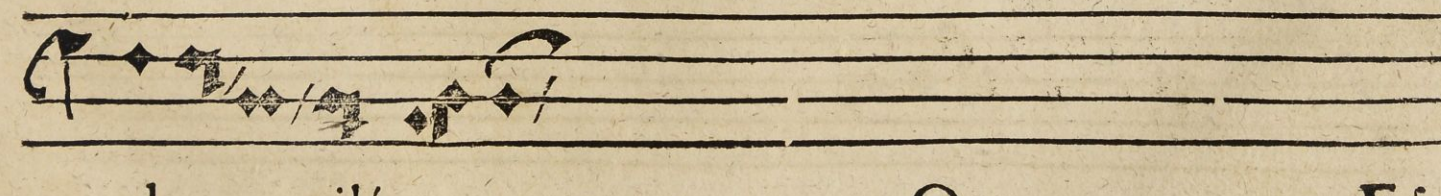
Bóldogok az kik

halgattyák az Istennek beszédét, és meg. őrizik azt.

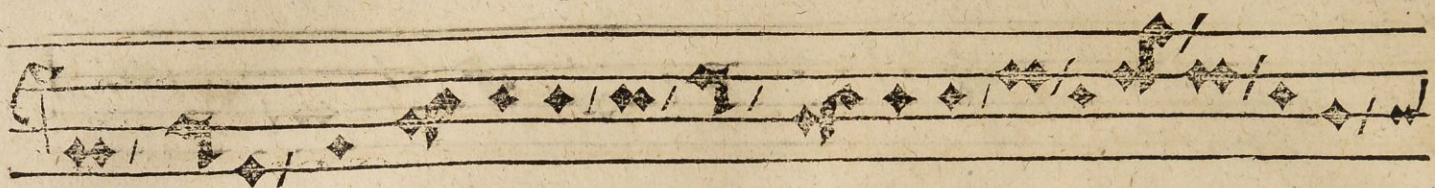
DOMINICA Ez bizony amaz Prophéta, az ki jövendő
Latere.

vala ez világra.

Ooo

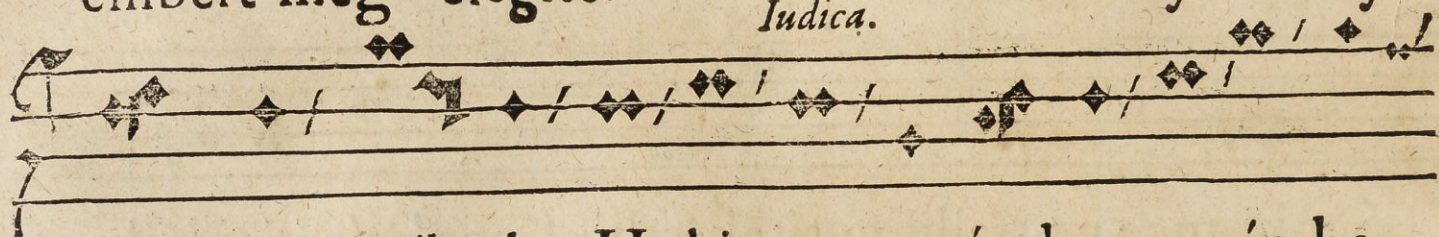
Eöt

Eőt árpa kenyerekkel, és két halakkal az Iesus öt ezer

embert meg elégite. *Pf. DOMINICA Indica.* Bizony bizony

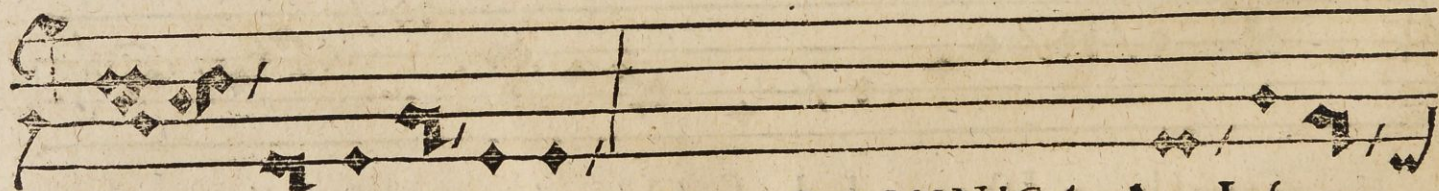
mondom tinéktek: Ha ki meg tartándgya az én be-

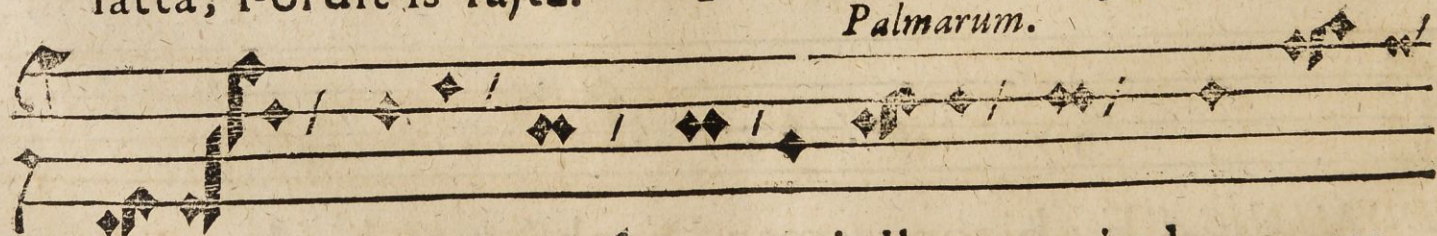
szédemet, halált nem lát örökké. *Pfal. Abrahám*

az ti Atyá|tok örömmel kívánta látni az én napomat,

látta, f-örült-is rajta. *Mag. DOMINICA Palmarum.* Az Iesus

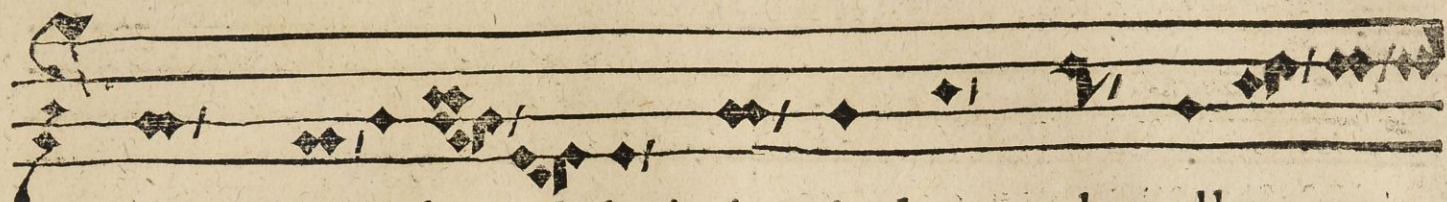

nevében minden térd meg hajollyon, mind mennye-

iek-é f-mind földiek-é,

f-mind

f-mind föld alatt valók-é. és minden nyelv vallya azt,

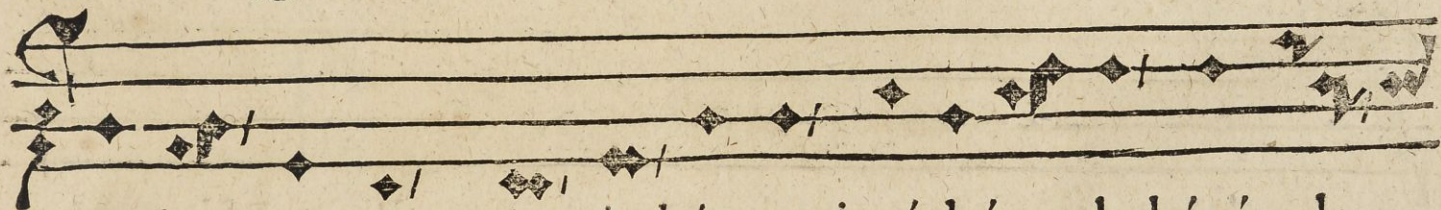
hogy Vr légyen az Iesus Christus Atya Istennek di-

csőfégeben.

Pfal:

Monda Iesus az Sidóknak;

irván vagyon: Az én házam imádságnak házának

hivattatik, de ti töttétek azt latroknak barlangjá. *Mag.*

El jöttek nekünk poenitentiának napjai, bú-

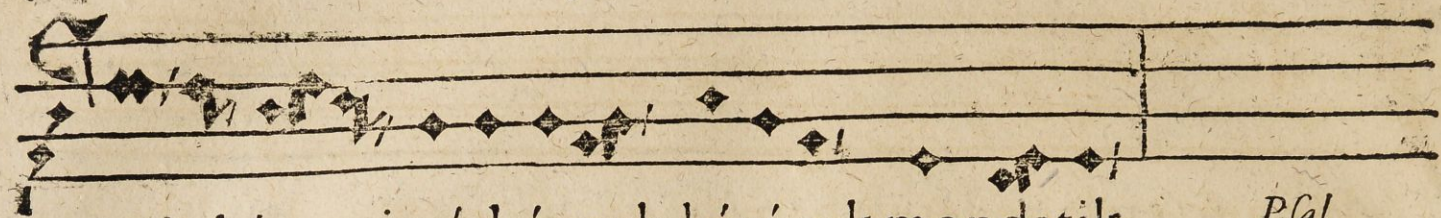
neinknek váltságára, lelkünknek idvősségére. *Pfal.*

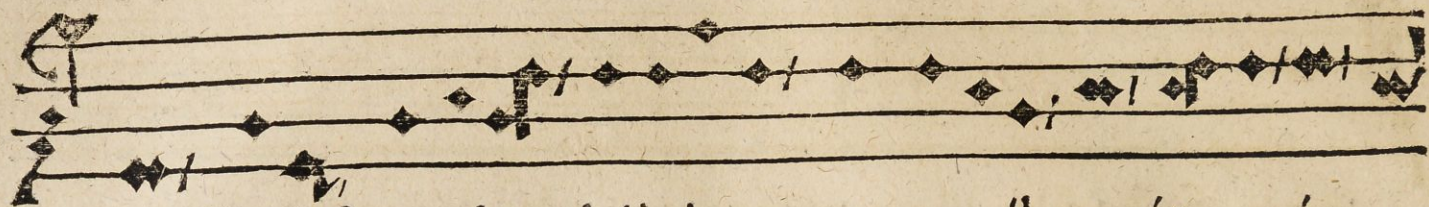
Monda Christus

Ooo

az én

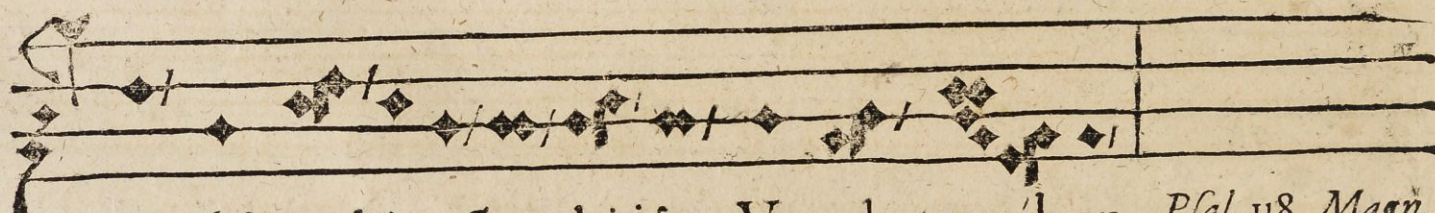
az én házam imádságnak házának mondatik. *Pfal.*

Az Sidó seregek ruhájokat terengeték az útra, és

kiáltnak vala mondván: Ió szerentsé az David Fiá-

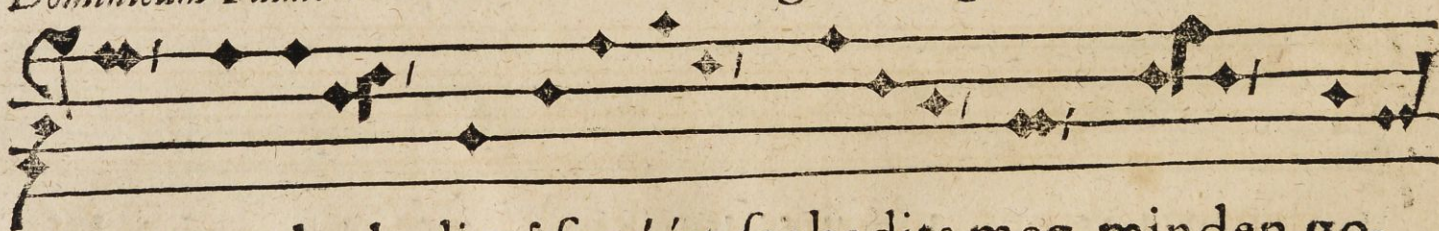
nak, áldott légye az ki jött Vrnak nevében. *Pfal. 118. Magn.*

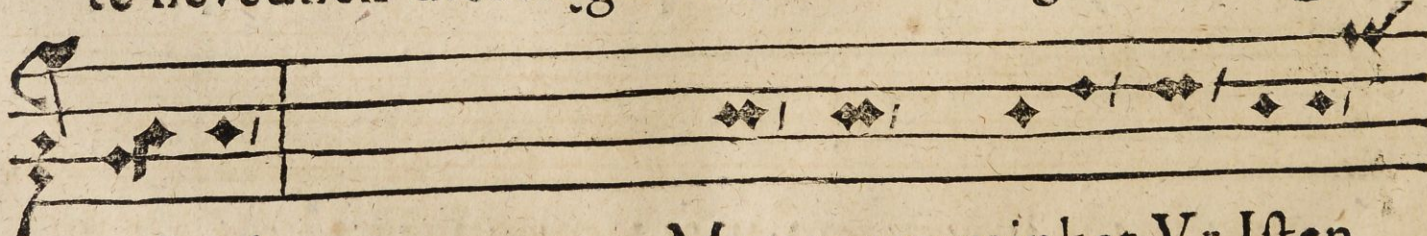
ANTIPHONÆ

*in Hebdom: post
Dominicam Palm.*

Aldot Vr Isten segits meg minket, és az

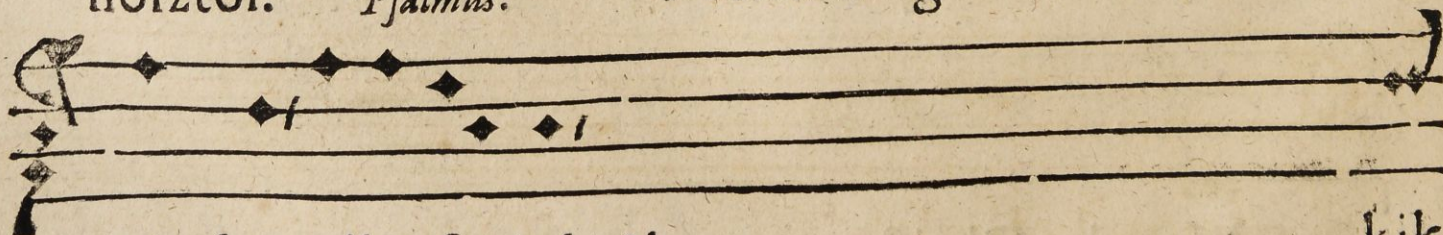
te nevednek dicsőségeért szabadits meg minden go-

nosztol.

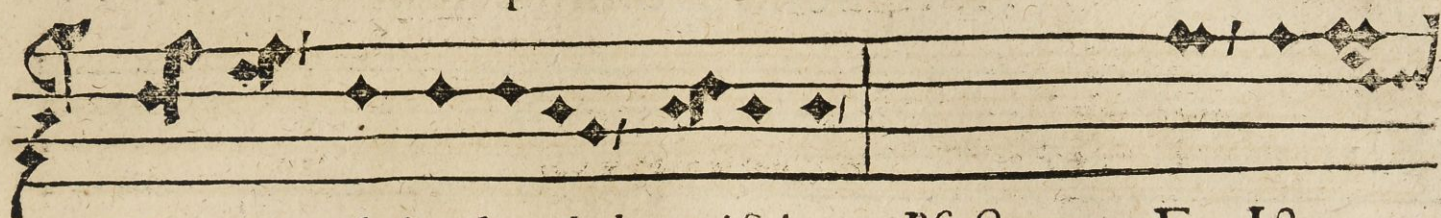
Psalms.

Ments meg minket Vr Isten

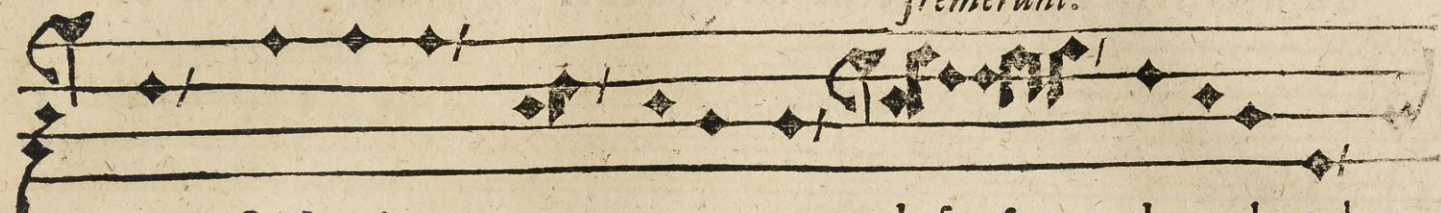

minden ellenséginktől,

kik

kiknek tselekedetek hamisság. *Psf. Quare fremerunt.* En Iste-

nem szabadits meg engemet az bűnös embereknek

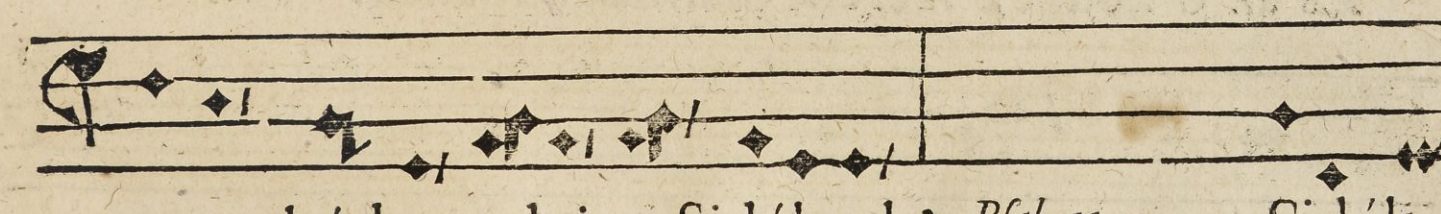
kezekből *In te Iehova confid.* Simon aluszol? Nem vi-

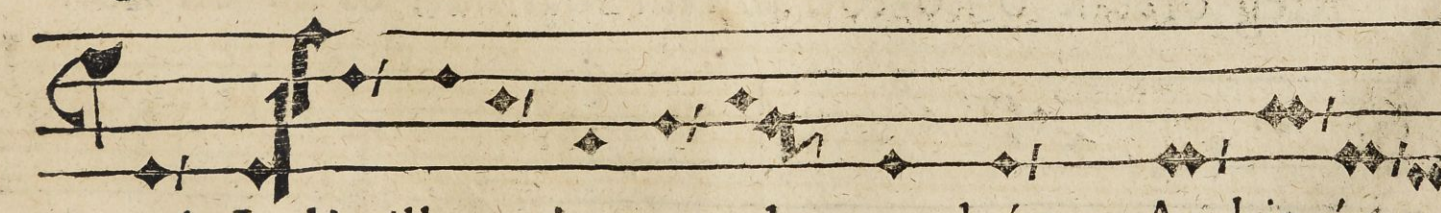
gyázhattál é egy oráiglan én velem? Avagy Iudást

nem látod é, miképpen nem aluszik, hanem siet en-

gemet kézben adni az Sidóknak? *Psal. 55.* Sidók-

nak Iudás ilyen jegyet ada mondván: Az kit én

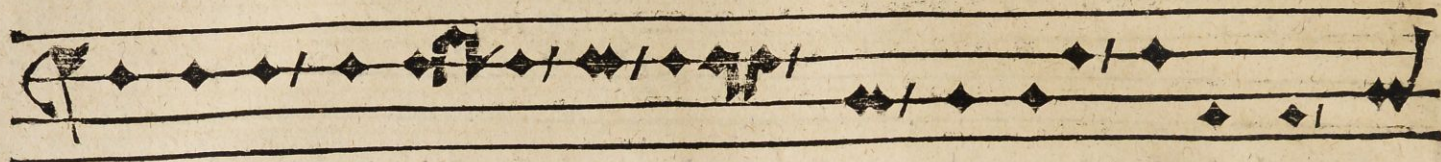
meg tsokolándok,

Ooo 3

az à

az à Christus, fogjátok meg ötet. *Psalms.* Az te

háznak szerelme Vr Isten, meg emeszte engemet;

Es az te káromlóidnak káromlái esének én rajtam.

Psal. 69. Nagy fok hamis tanuk reám támadának:

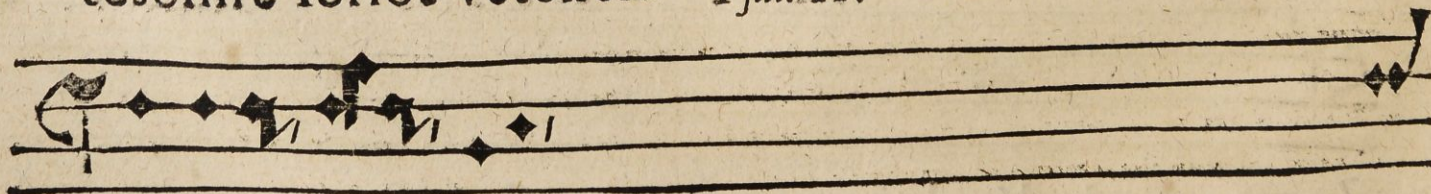
Es az ő kedvek szerént reám hazudának. *Psal. 3.*

Meg ofzták ő köztök az én ruháimat, és az én kőn-

tősmre sorfot vetének. *Psal. 22.* Fel tévék az ő ha-

lálának okát feje.

feil-

feliben irván: Nazarethbéli Iesus Sidóknak Ki-

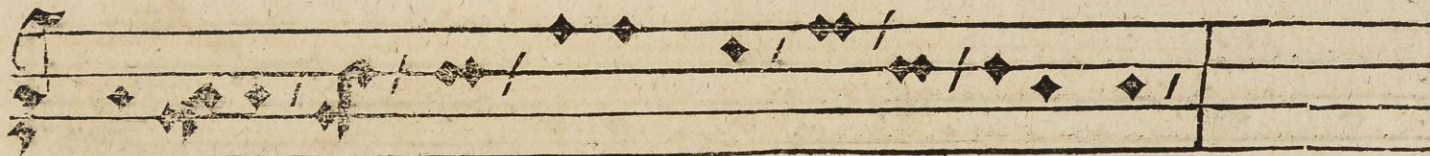
rállyok. *Psalms.* Meg feszítvén Atya Istennek fiát,

imezt irák feje feliben: Nazarethbéli Iesus, Sidók-

nak Királlyok. *Magn.* Nagy békeséggel ki mulok ez

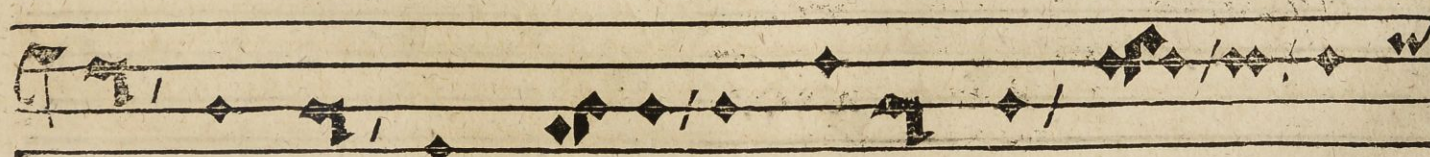

világból: Es meg nyugoszm az Vr Istenben.

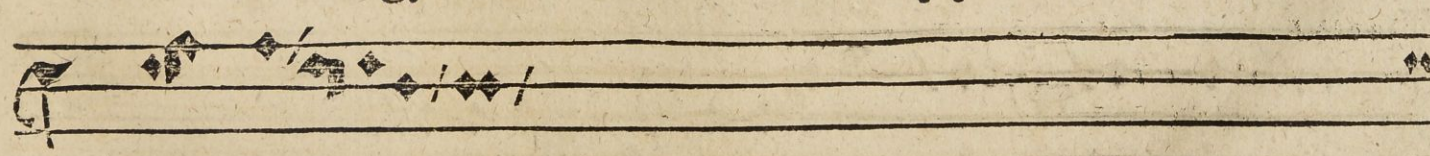
Psalms.
Custod.

Miképpen Ionás vólt három nap és három éijel az

Czet hálnak gyomrában: Azonképpen lészén az em-

bernek fia-is az

föld-

földnek szívében három éjél nappal. *Psal.* Az szom-

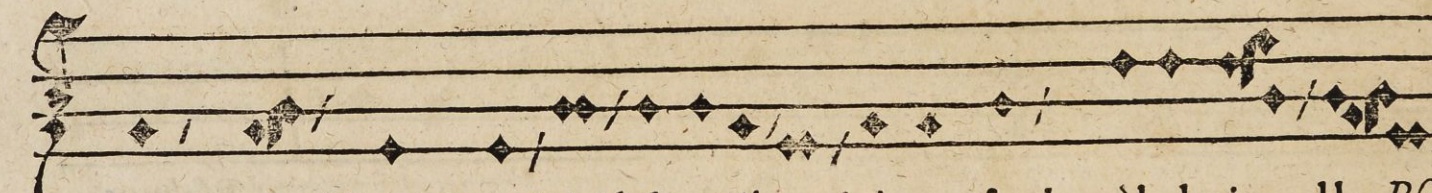
bathnak estvéjén, mikor Húsvét napjára virradna, jöve

Maria Magdalena és az másik Maria látni az kopor-

tot. Alleluia. *Psal.* Alleluia, az mi Húsvéti bárá-

nyunk az Christus ki áldozék mi érettünk, alleluia, all. *Psal.*

En vagyok az Christus, és az én tanátsomat nem

közlöm az hitetlenekkel, de az Istennek törvényé-

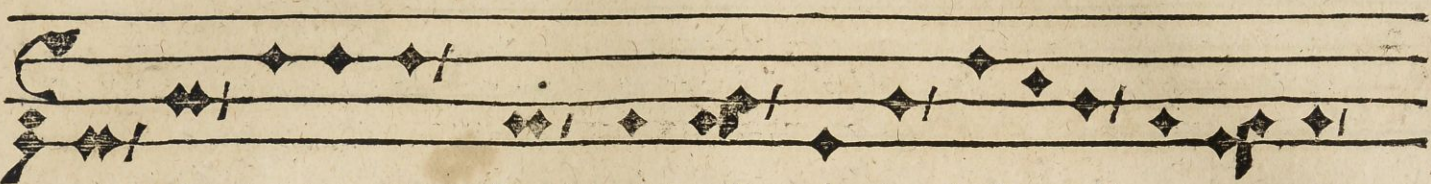

ben vagyon az én akaratom, alleluia. *Psal.*

En

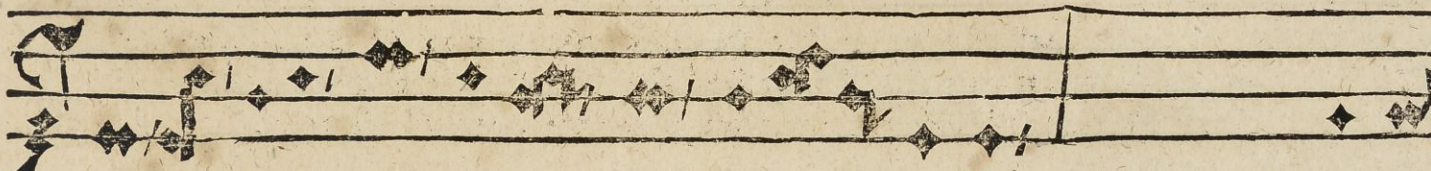
En el temettetem vala, és fel támadtam, mert

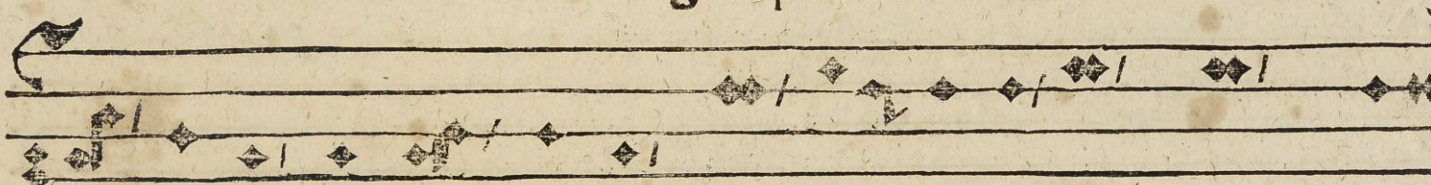
az én mennyei szent Atyám hozzá fogada engemet.

Psal. 27. Vrunk Iesus halálának idején meg indula az föld.

Es az erős kősziklák meg repedezének. *Psalmus.* Hol-

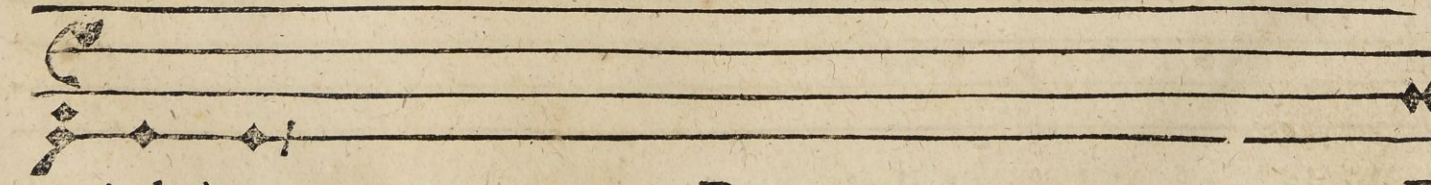
val reggel Husvét napján nagy sietéssel az szent Asz-

szonyok el menének Christusnak koporlojához.

Az mi Vrunk Iesus Christus meg hala az mi bűne-

inkért,

Ppp

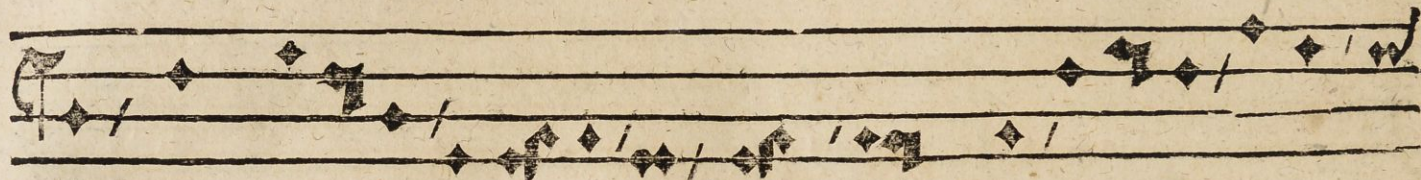
Es

Es fel támadá az mi igazulásunkért, alleluja. En

vagyok az kezdet és az végezet, ki voltam ez világ-

nak kezdetének előtte; és mind örökkön örökké élek

én, azt mondgya az Vr Isten, alleluja. Az Vr Isten-

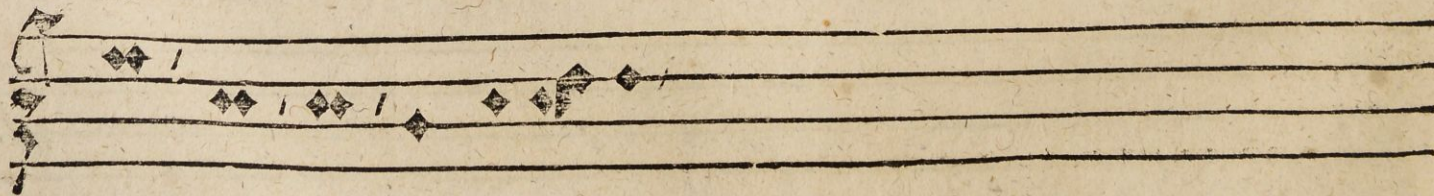
nek Angyalale szálla menyországból: Es járulván

el fordítá az követ, és ül vala felül rajta: Ditséret

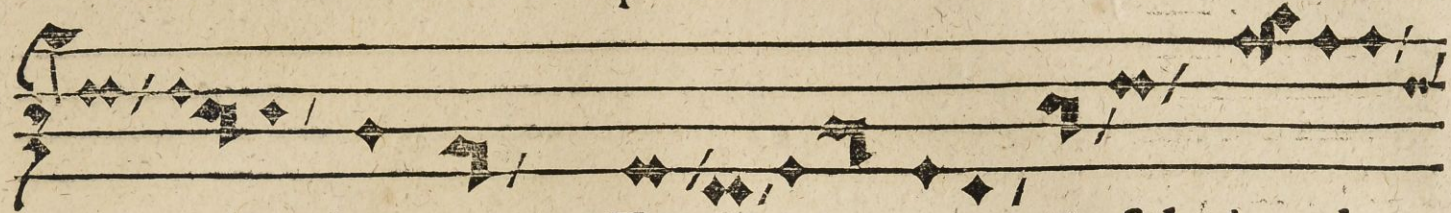

légyen Istennek. *Pfal.* Az Iesus Christus meg

hólt az mi bűneinkért,

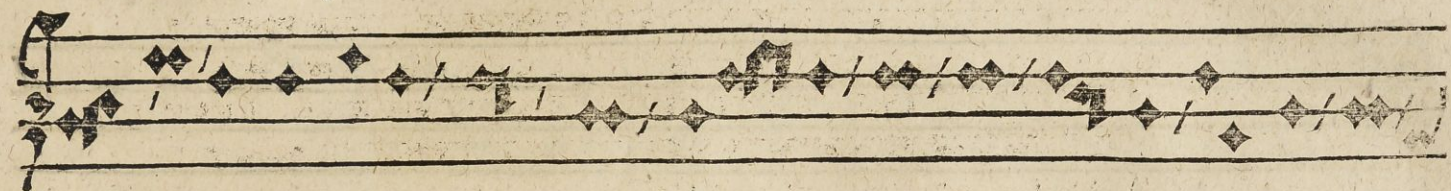
azra-

az írások szerént; Es el temettetet, és fel támadot

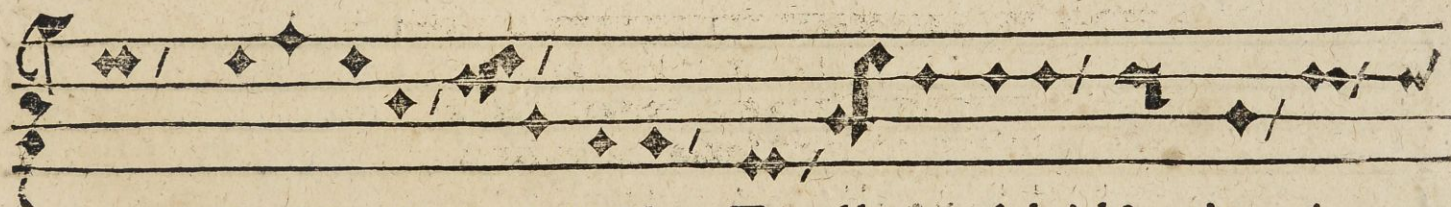
harmad napon azon írások szerént. *Psal.* Vala penig

az ő tekénteti mint az villámás, az ő ruhái fejérek mint

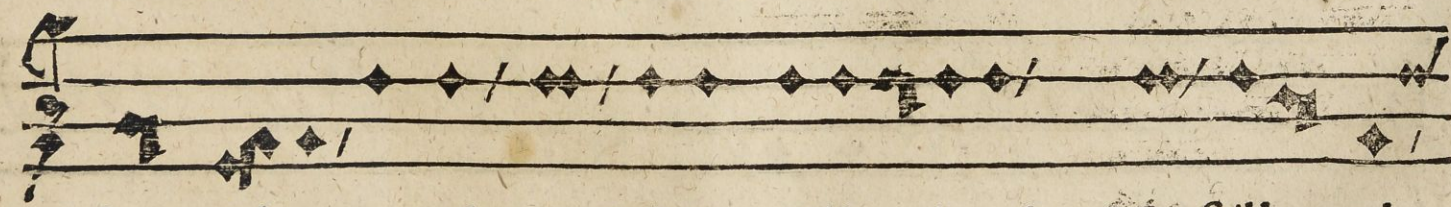
az hoó; Alleluja. *Psal.* Eő tőle való féltekben

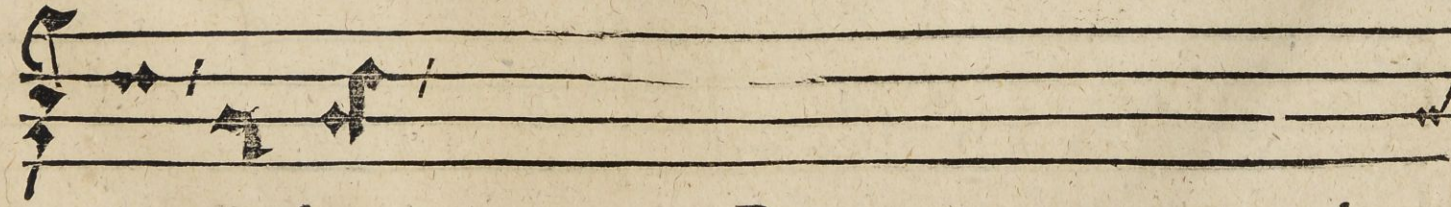
meg ijedének az őrizők; Es olyanokká lőnek mint

az meg hóltak, alleluja. *Psalmus.* Felelvén az Vrnak

Angyala, monda az Aszonyiállatoknak: Ne féllyetek

mert tudom,

Ppp

hogy

hogy az Iesust keresitek, alleluja. *Psalmus.* Fel

támadván az Christus, meg jelenék az ő Tanítványi-

nak eztmondván: Békeség légyentek, alleluia.

Ne félljétek semmit, mert én vagyok, alleluia. *Psal.*

Meg ismérék az Vrat, allel; Az kenyérnek meg sze-

gésen, alleluja. *Psal.* Az kegyelmes Iesus Christus

könyörülven embereken, hatalmat von őrdögön mi

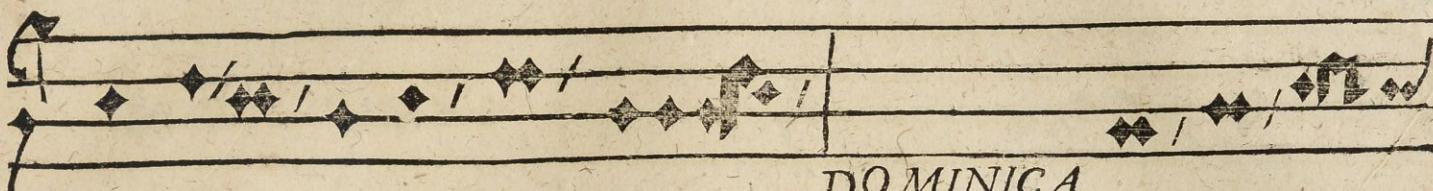

ellensegünkön, alleluia. *Psal.*

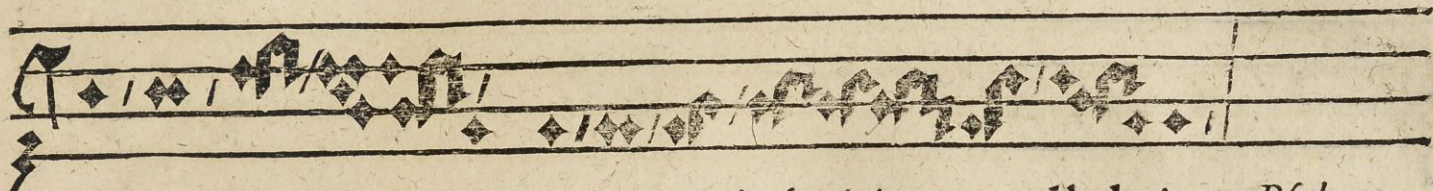
Fel

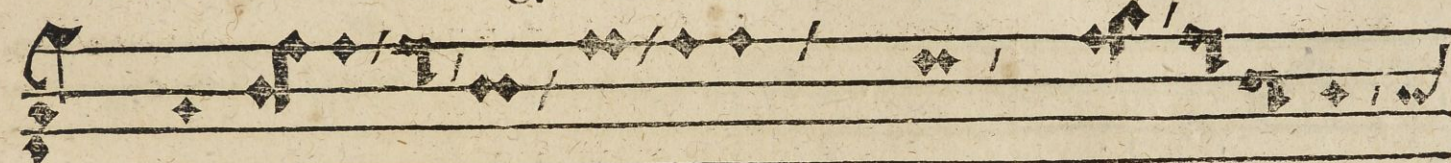
Fel támadt az Christus halottaiból, ki mi érettünk

függe az kereszt-fán, all. *Psal.* DOMINICA Misericord. Az jó pász-

tor az ő életét adgya az ő juhaiért, alleluia. *Psal.*

DOM. *Iubilate.* Mitfoda az mit mi-nékünk mond; Egy kevesse?

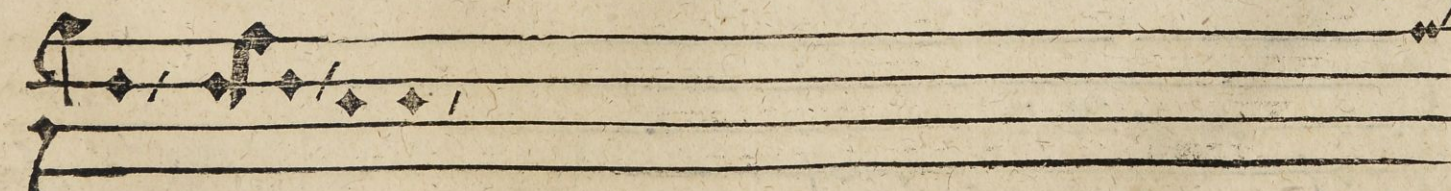
Nem tudgyuk mit szóllyon, allel. *Psal.* Az ti szomo-

ruságtok; alleluja. Eörömre fordul ti-néktek; all. *Psal.*

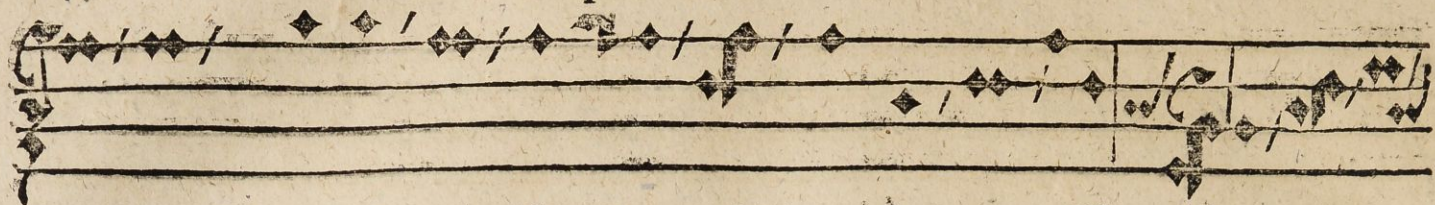
D. *Cantate.* Mikoron eljövend az igaztaló az Vigasság-

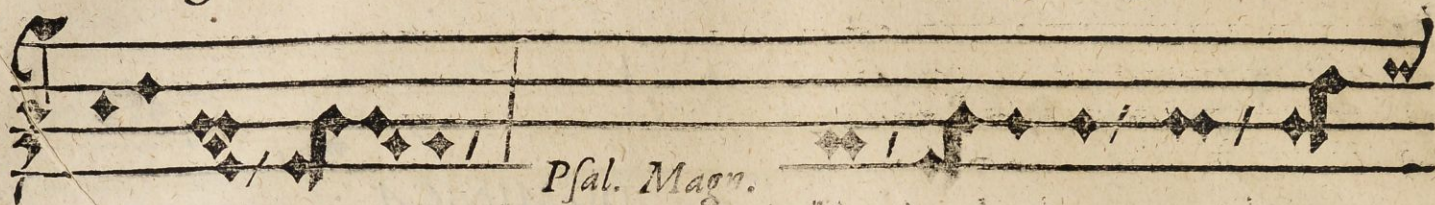
nak ama lelke,

Ppp 3

az

az meg feddi ez világot az bűnről, az igazságról, és az

itéletről, alleluja. *Psal. Magn. DOMINICA Vocem Iucund.* Ez kediglen nem kér-

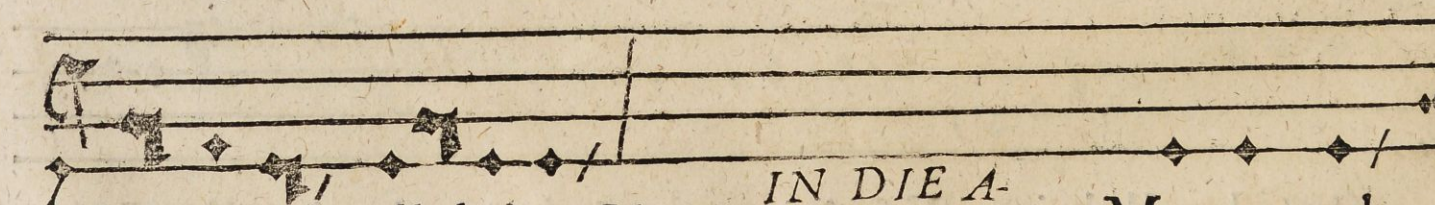
tetek semmit az én nevemben, kérjete és elveszitek

Alleluja. Ha én el nem menedek, az Vigasztaló

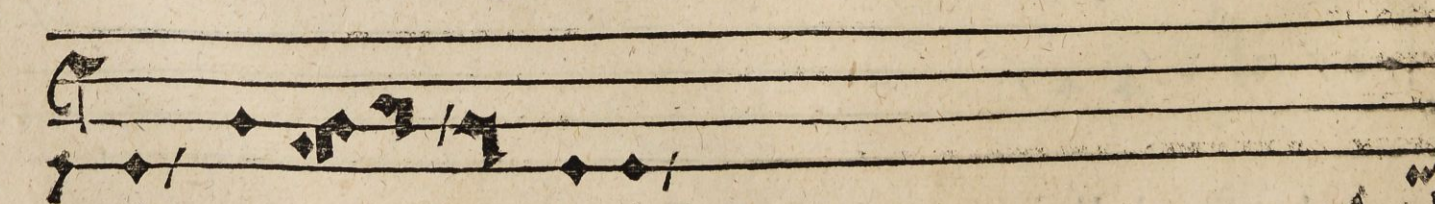
nem jó el, de hogy ha el megyek, elküldöm ötet ti

hozzátok, alleluja. *Magn. IN DIE A- scension. D. N.* Mennyetek

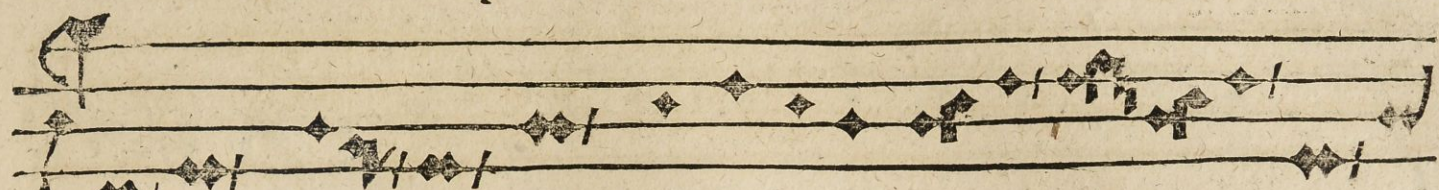

el az széles világra hirdessétek az Euangeliumot min-

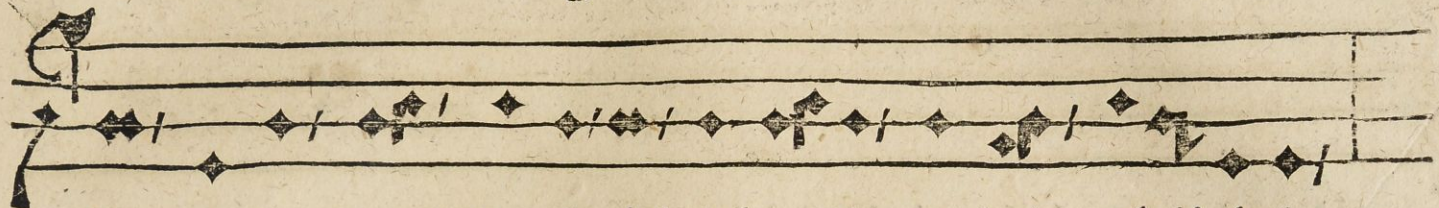

den teremtet állatnak

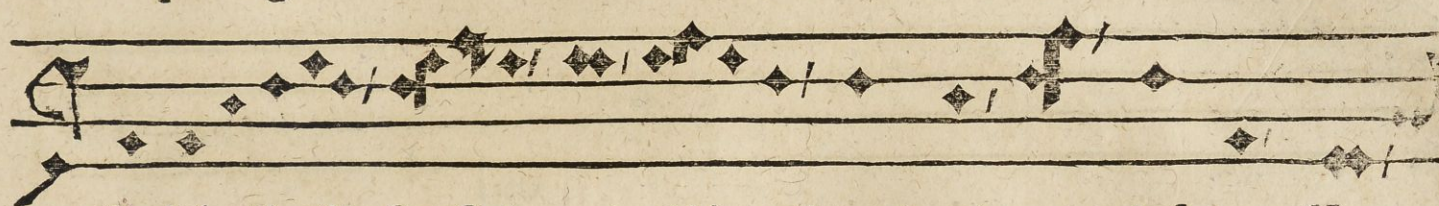
Az ki

Az ki hiend, és meg kereszstelkedendik, idvözül, az

ki penig nem hiend el kárhozik nyilván, Alleluja.

Galileábéli férfiak mit állotok nézven az égbe. Ez

Iesus az ki fel vitetek ti tőletek az menyben: Azon-

képpen jó el, az mint láttátok őtet fel menni a meny-

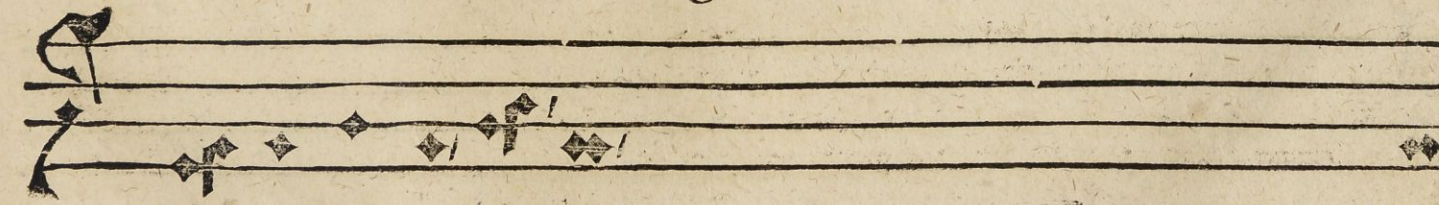

ben, alleluja.

Szemek láttára fel emelkedék

az Iesus, és az kőd el fogá őtet az menyben, alleluja.

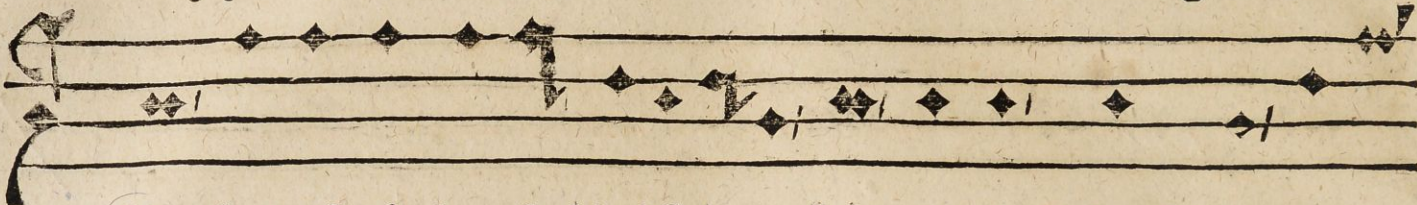

Azonképpen jó el,

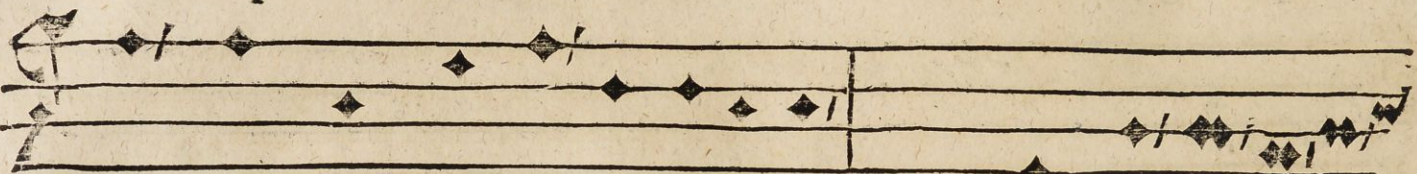
Mi-

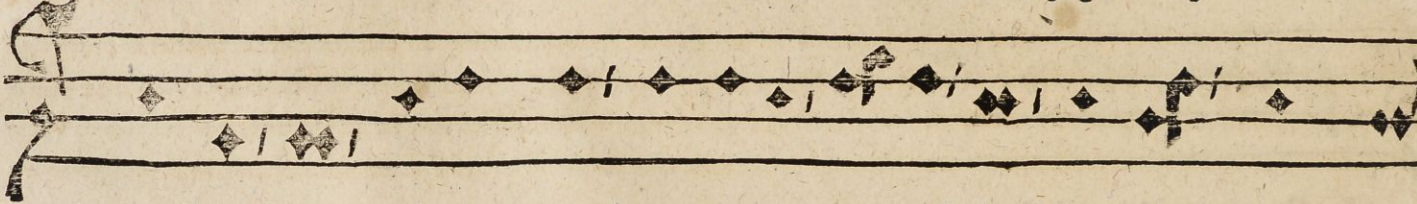
Miképpen láttátok őtet fel menni menyországba, all. *Psal.*

Az Apostoloknak látásokra fel méne Christus ma-

gos menyországban, allel *Psal.* Ez képpen jó el az

Christus az miképpen láttátok őtet fel menni meny-

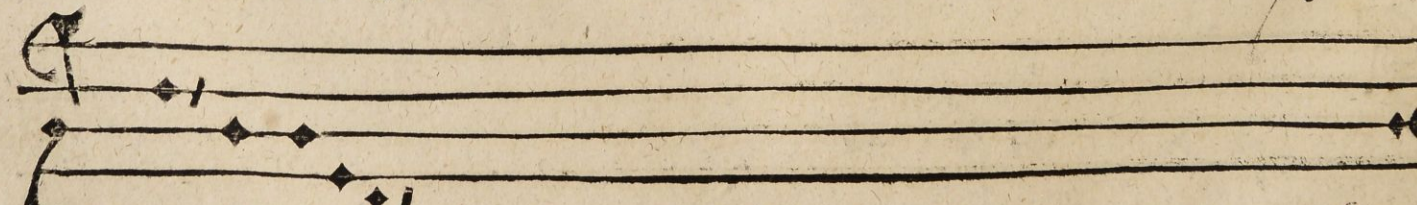
országban; All. *Psal.* Fel megyek az én Atyám-

hoz, és az ti Atyátokhoz, az én Istenemhez és az ti

Istentekhez All. *Psal.* Fel menvén Christus mennyek-

ben, alleluja.

fog-

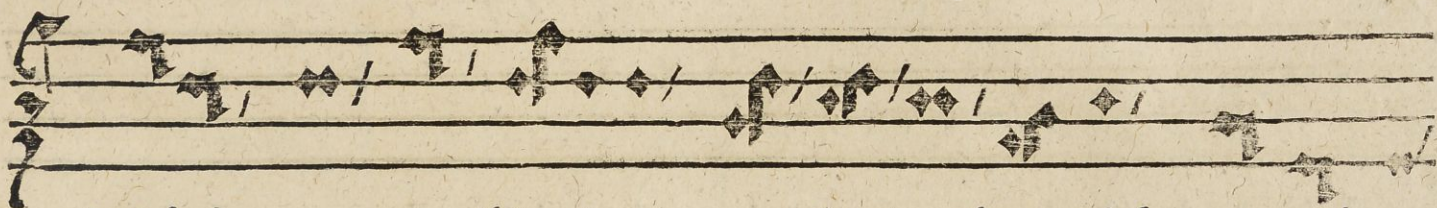
fogva vivé az fogságot, alleluia; all. *Magn.* En szent

Atyám megjelentettem az te nevedet az emberek-

nek, az kiket énnékem adtál, most pedig ó érettek

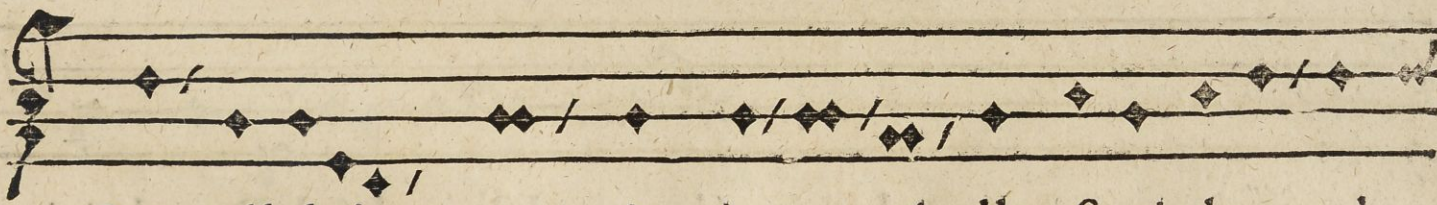

kérlek nem ez világért, mert én te hozzád megyek,

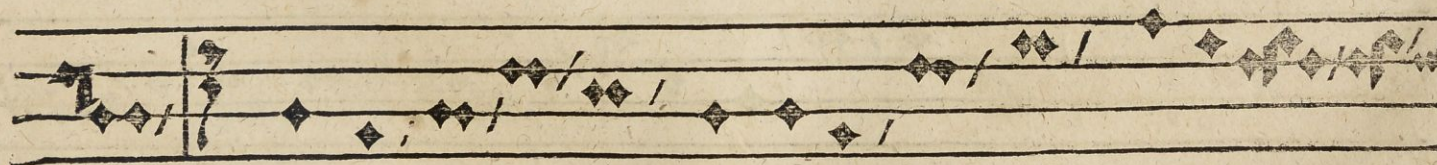

alleluia.

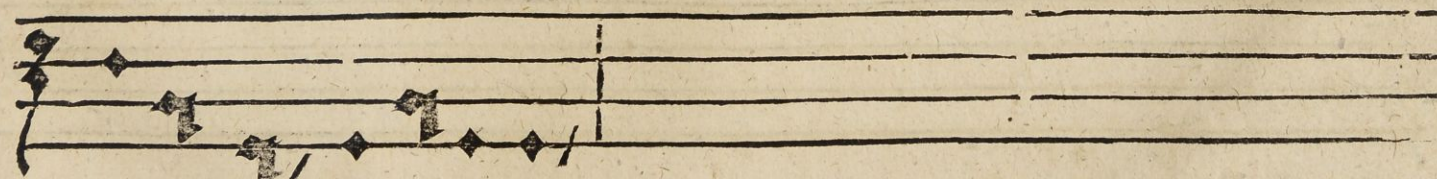
Menyországban ment az Chri-

stus, alleluja. meggyőzván az mi ellenséginket. al-

leluja. kérem én az én Atyámat, és más Vigasztalot ad

tinéktek, alleluia. *Magn.*

Qqq

AN.

IN FESTO

Pentecostes.

Ióvel Sz. Lélek Isten, töltsd bé az te hi-

veidnek sziveket, Es az te szeretetednek tűzét, ó

bennük fel gerjeszed, ki minden nyelveknek külö-

bözések által, az pogányokat hitnek eggyeségé-

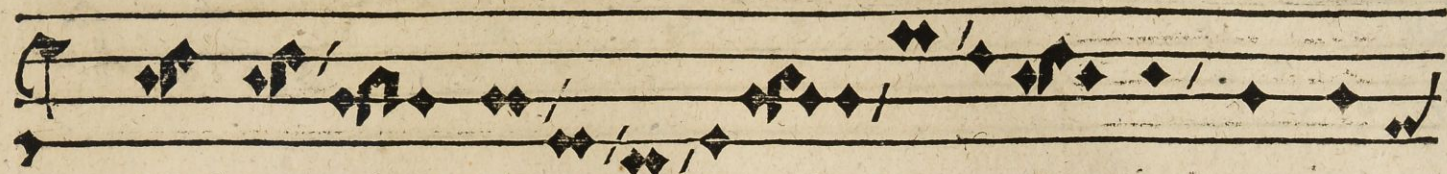
ben ólzve gyűjtötted; alleluja all. *Psalms.*

Ez az, az mit mondot vólt az Isten, Ióel Prophétá-

nak általa: Lészén az utolsó napokban, ki óntók az

én lelkemből

min-

minden testre; Es az ti fiaitok, és leányitok Prophe-

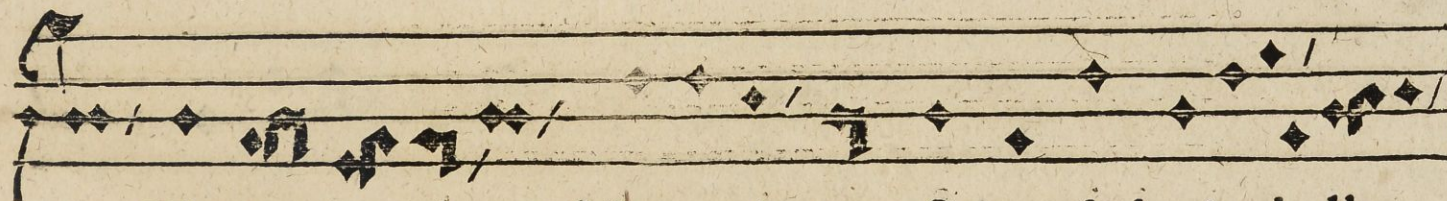
tálnak; allel. *Psal.* Mikor el tölt volna az ötvenedik

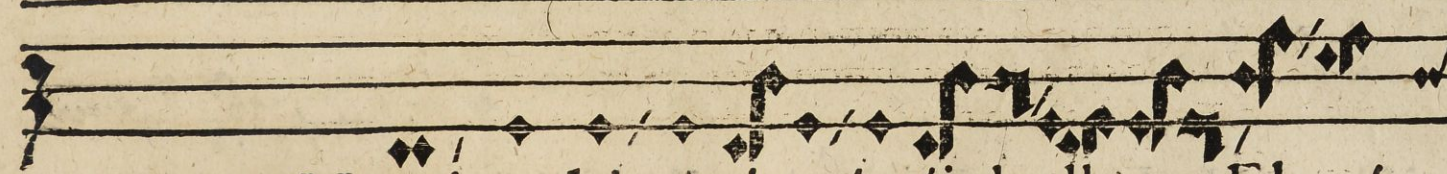
nap, eggyező akarattal mindnyájan eggyüt valának,

alleluja. *Psal.* Szólnak vala más nyelveken

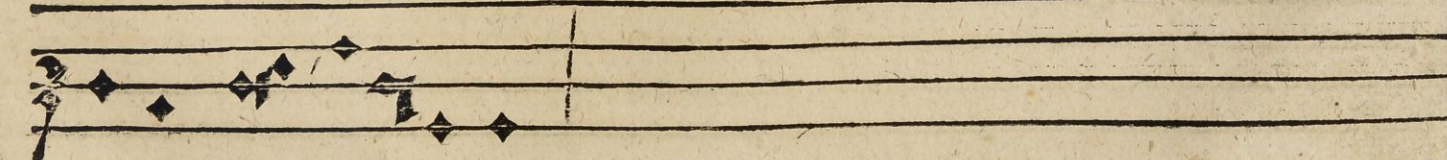
az Tanítványok az Istennek nagyságos dolgairól, all *Mag*

Nem hagylak titeket árvájul, all: El mé-

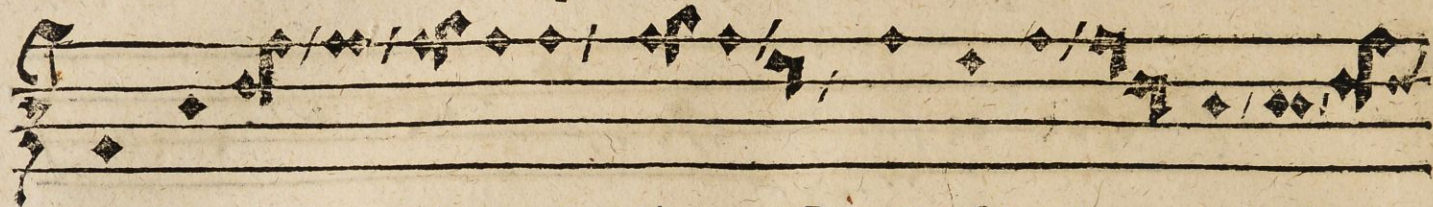
gyek; és hozzátok jövök, alleluja. Es örvendez az ti

szívetek; alleluja. *Psal.*

Q q q 2

Mi-

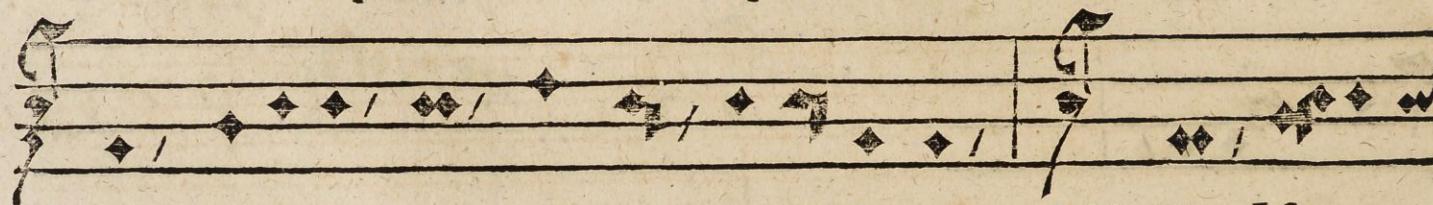
Mikoron bé töltenek volna az Pünkösdek napjai, el jö-

ve az szent Lélek az Apostolokra, alleluja. *Dixit Dng*

Husvét nap után ötven napok el telvén, az Apo-
sto-

lok valának egy házban imádkozván. *Psal.* Vr Isten-

nek szent Lelke bé tölte földnek kerektségét ditsér-

jük az Vr Istent. *Psal.* Bé tellyesedének az Apo-
sto-

lok szent Lélekkel; Es kezdének szóllani, allel. *Psal.*

Vram Isten botsásd el

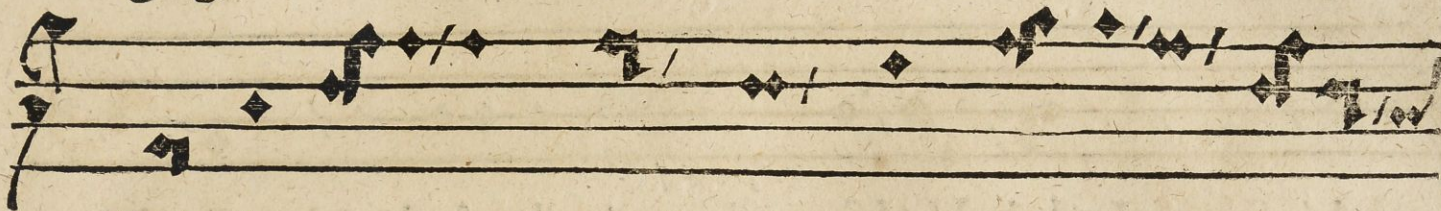
ez

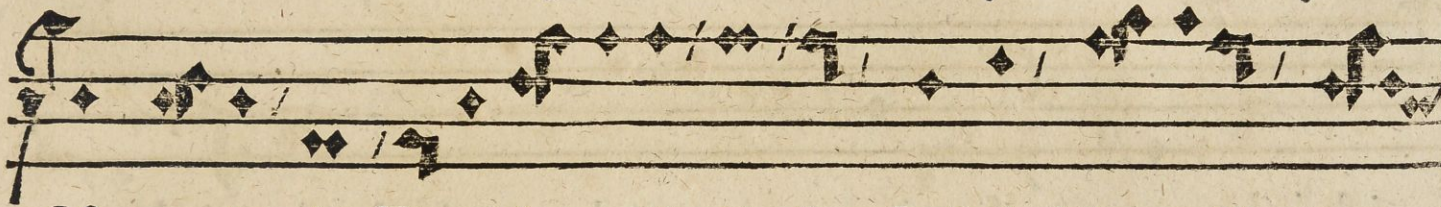
ez mai napon-is az te Sz. Lelkedet, miként nekünk

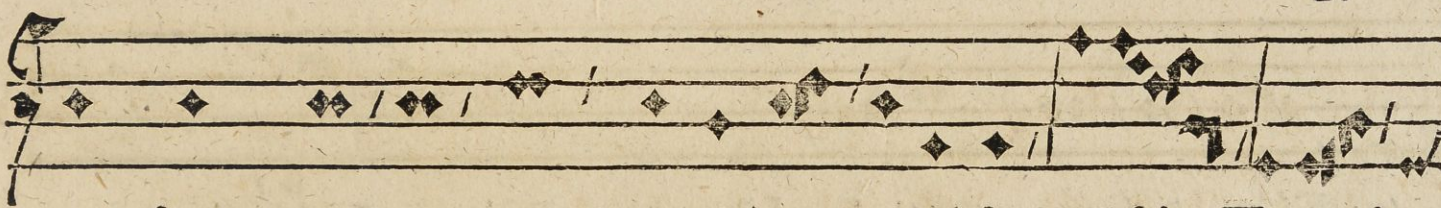
meg ígérted. Alleluja.

Dicséretet mondgyunk mi mindnyájan az Atya

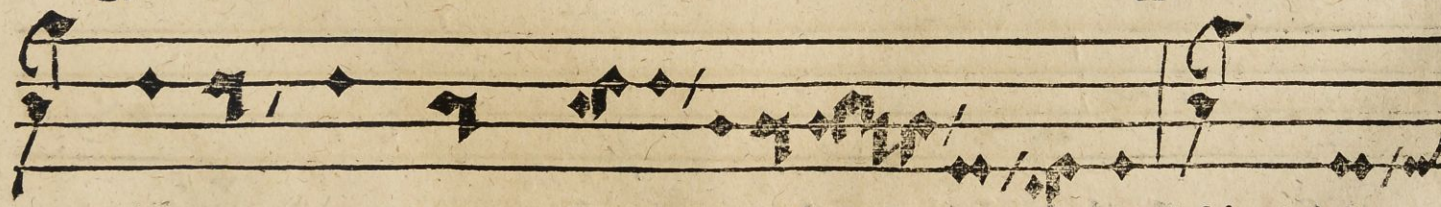
Istennek, és Fiu Istennek, és Sz. Lélek Istennek egye-

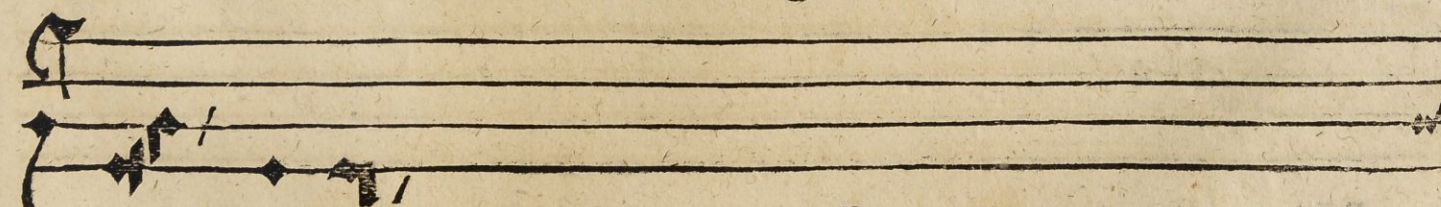
temben, most és mind örökkön örökké. *Psal.* Téged

egynek állatban, és három személyűnek, igaz hittel

vallunk mindenkoron felseges Vr Isten. *Psal.* Aldgy

meg minket

Qgg 3

Arya

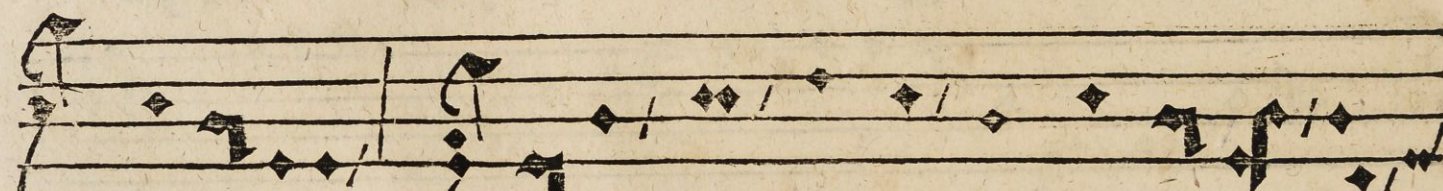
Atya Vr Isten, őrizz meg minket élő Istennek

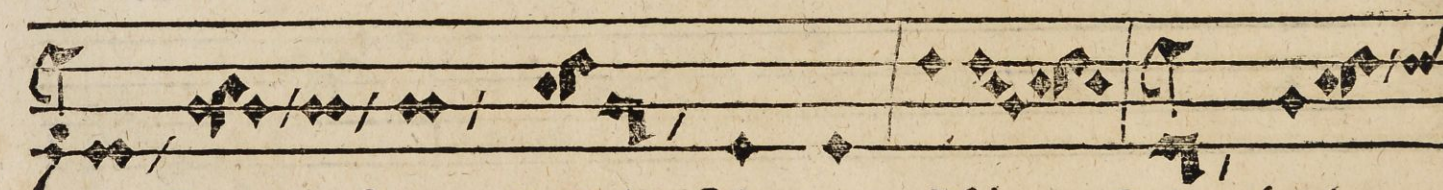
Fia Vr Iesus Christus, világosíts meg minket vigazta-

ló szent Lélek Vr Isten, ma, és életünknek minden

idejében. Segíts meg minket mindenható Atya

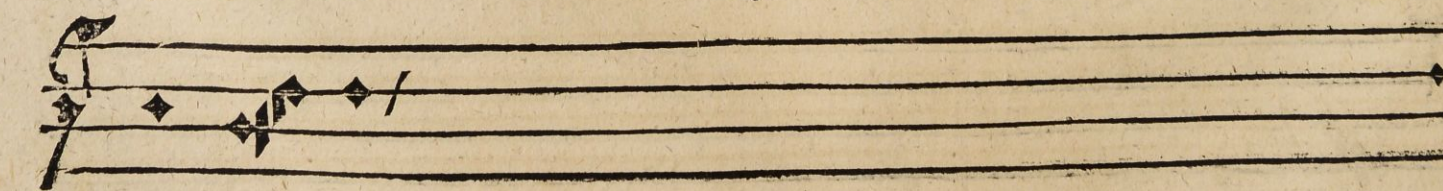
és Fiu, és szent Lélek Isten. *Pfal.* Légy segít-

seggel Vr Isten mi mennyei Atyánk Szent Fiaddal

és szent Lélek Istennel. *Pfal.* Dicséret néked szent

Háromság

egy

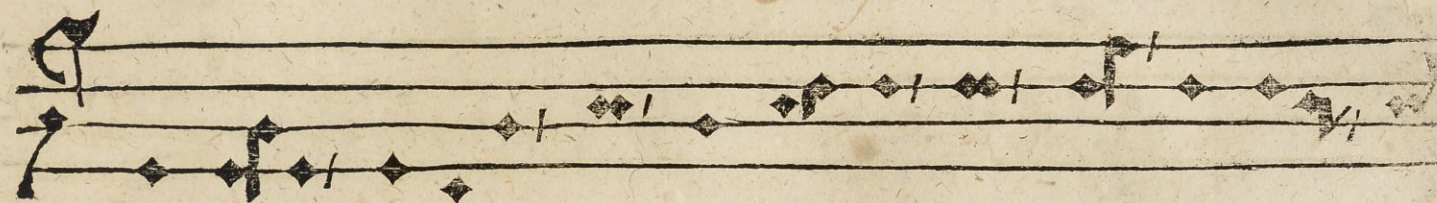
egy egyenlő Istenség mind ez világnak előtte most és

mind örökké.

Psal. 110.

In Jesu S.S. Trinitatis

Ditsóság tenéked szent Háromság tsak egy egyenlő

Istenség, minden üdőknek előtte, mostan és mind

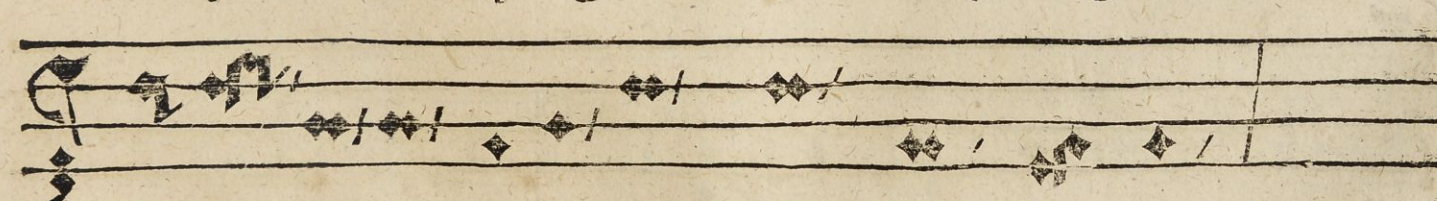
örökkön örökké.

Psal.

Hárman vagynak kik az

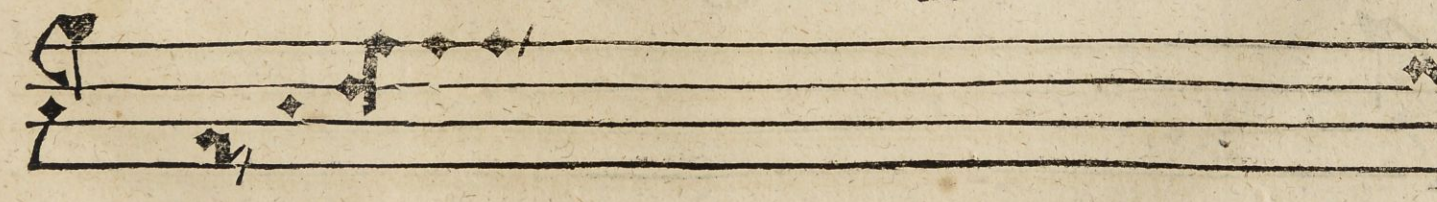

menyben bizonysgot téfznek: Atya, Ige, és Szent

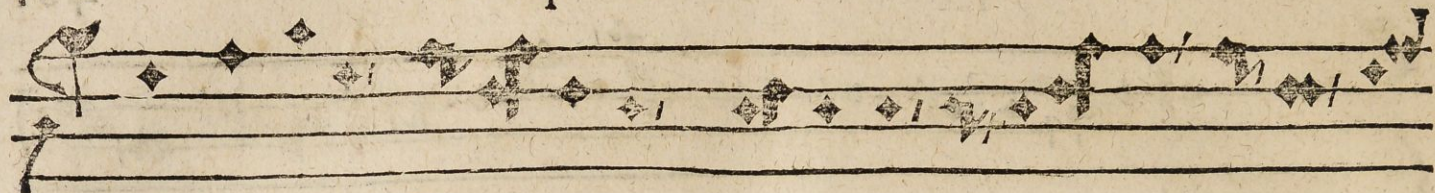
Lélek, és ez három mind tsak egy állat.

Psal.

Nagy ditséretet

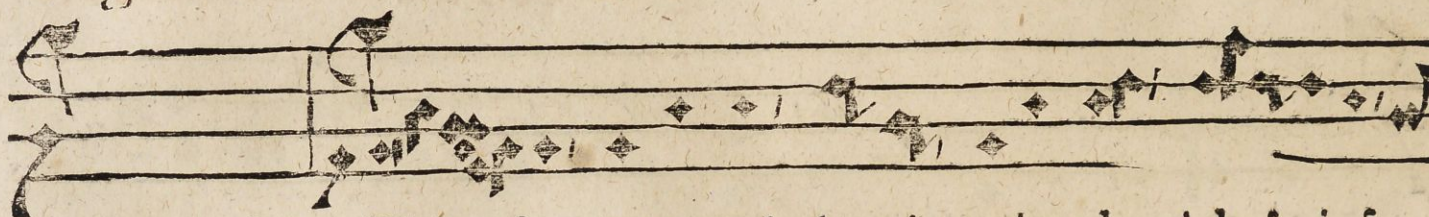
dicső.

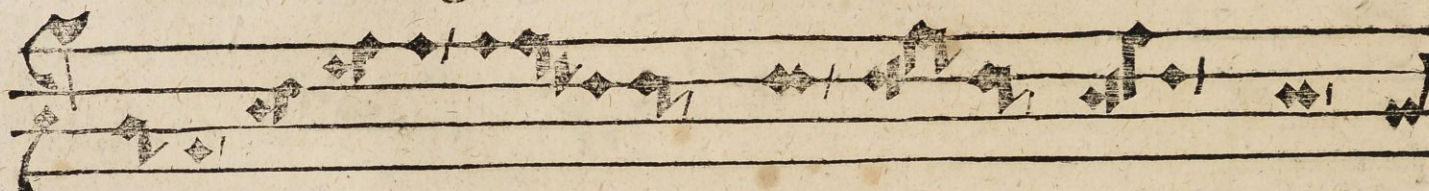
ditsőseget énekellyünk Atyának és Fiunak, és az vi-

gasztaló szent Léleknek, örökké való ditsérettel. *Psal.*

Tégedet teremtvő Atyát, tégedet idvőzítő

Fiut, tégedet vigasztaló szent Lelket, tellyes szent

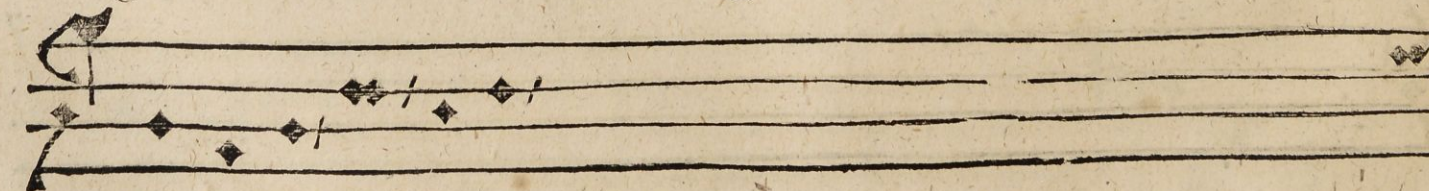
Háromság egy bizony Istent, tiszta szívelés nyelvel

vallunk, mindenkoron ditsérünk, áldunk, és fel ma-

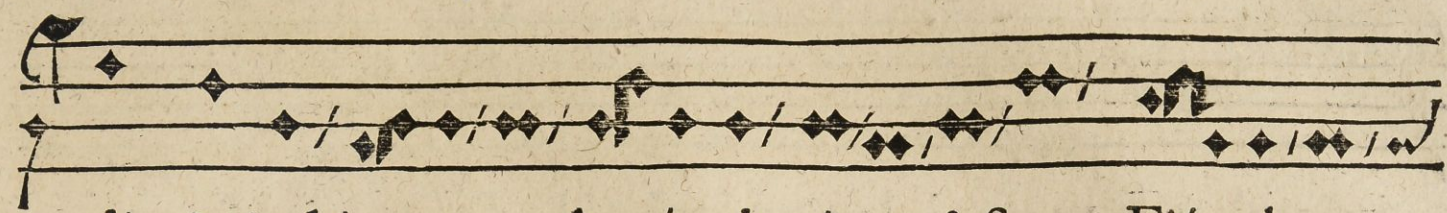

gasztalunk, néked ditső ég mind örökké. *Psal.*

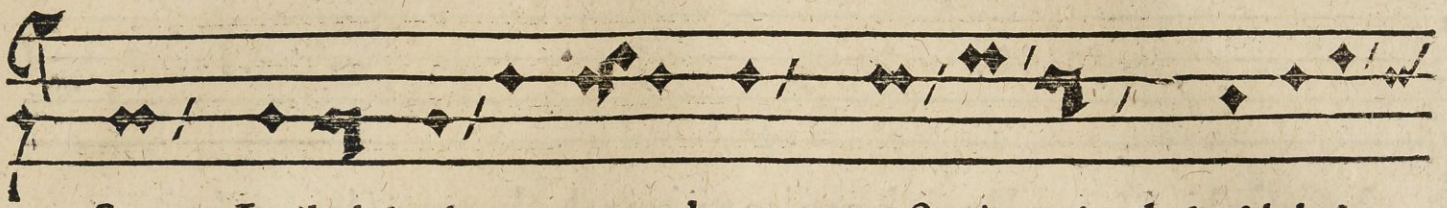

Ditséret és örök

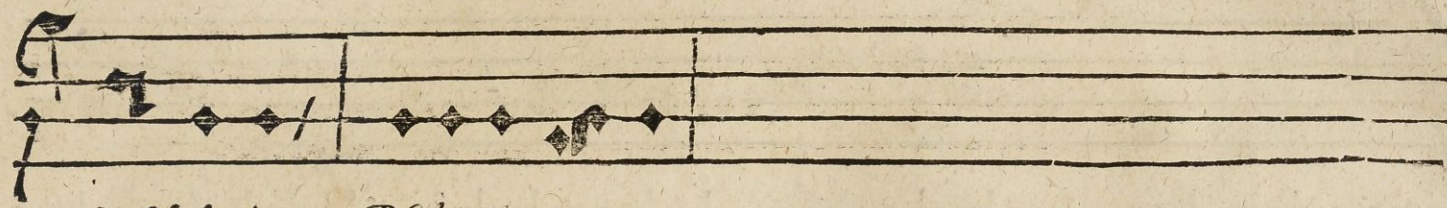
ditső-

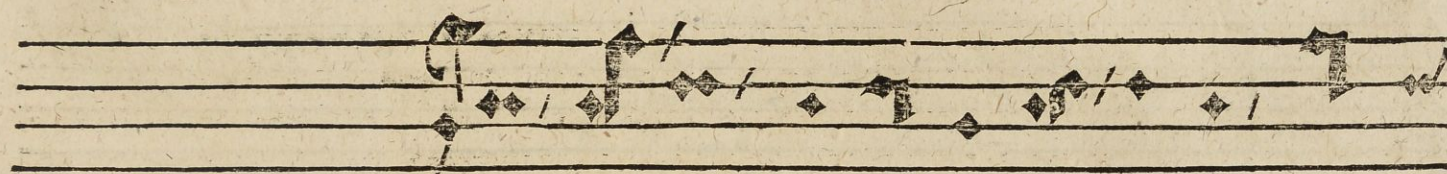
ditsőség legyen az Atyának, és az ő szent Fiának, az

szent Lélekkel egyetemben, most és mind örökkön

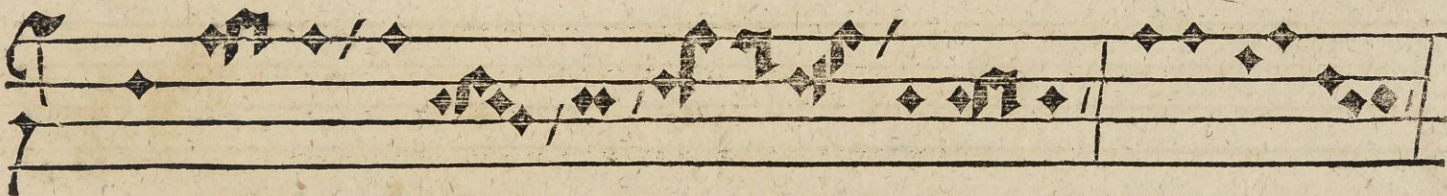

örökké. *Psalms.*

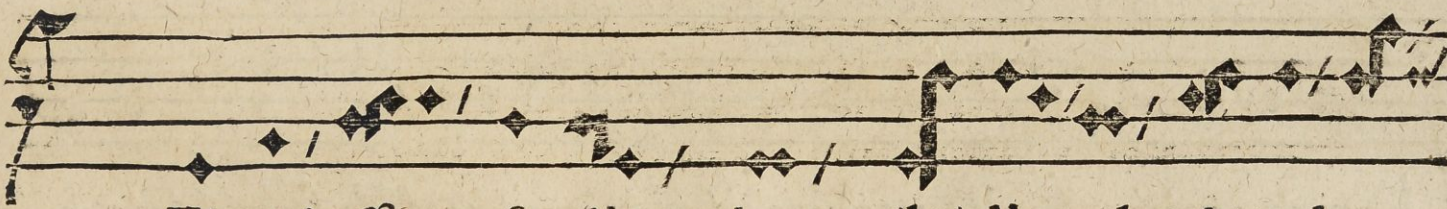

PRIMA DOM.
post Trinitat.

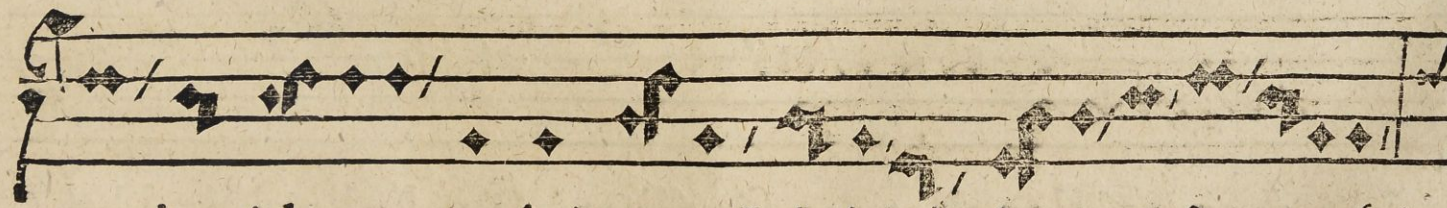
Az mi nagy bűnsületben vagyon em-

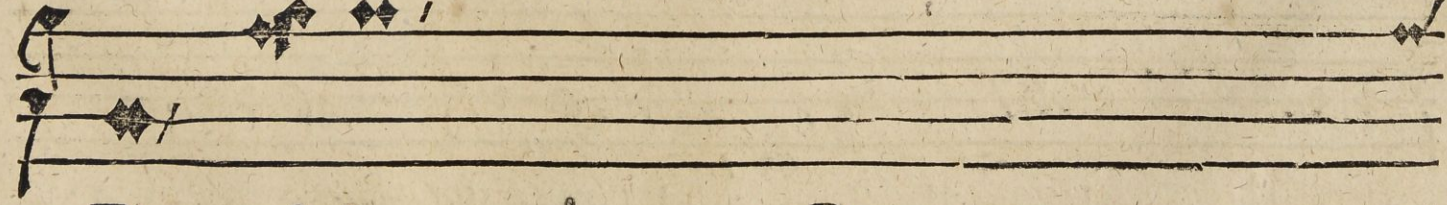
bereknel, utálatos az Istennek előtte. *Psal.*

Fiam jussón eszedben, hogy éltédbe el vőtте az

te javaidat, azonképpen Lázár el vőtте az ő gonoszt.

De most ő

Rrr

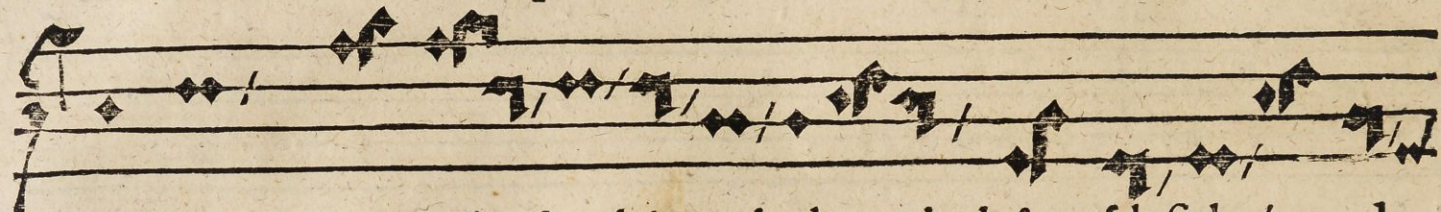
vi.

vigasztaltatik te peniglen gyótródól. *Psal. 4.* Ha az

Mosest, és az Prophetákat nem halgattyák, még an-

nak sem hinnének, ha ki az halottak között fel támad-

na-is.

DOM. 2. post Trinitat.

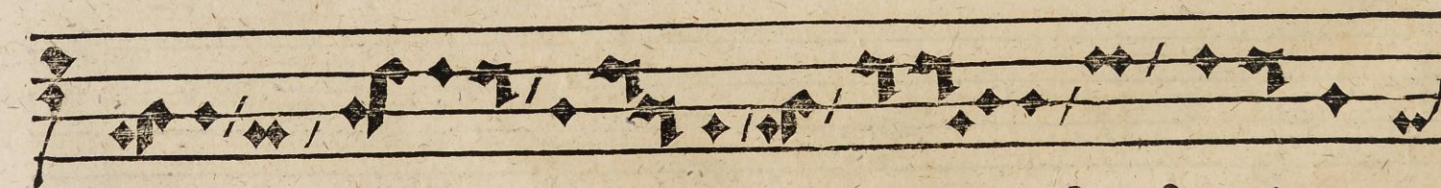
Bóldog az ki észik ke-

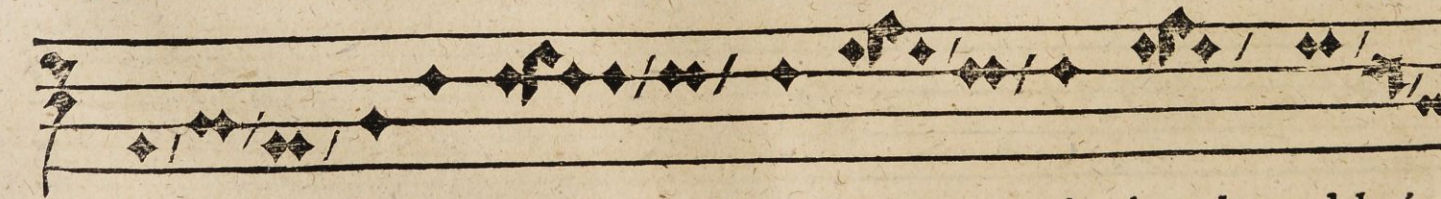
nyeret az Istennek Országában.

Psal.

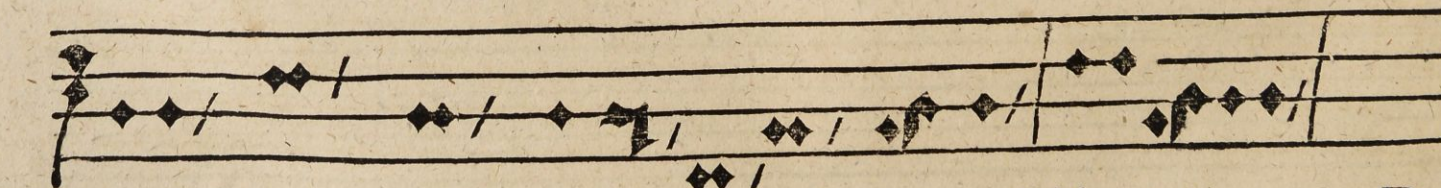
Meny ki

hamar az városnak utzáira és síkatorira, s az szegénye-

ket és az erőtlenecket, az fántákat, és vakokat hozd bé

ide, hogy bé tellyék az én házam. *Psalmus.*

Do.

Dominica
3. post T.

Zugolodnak vala az Phariseusok és az

írás tudók mondván: Ez hozzá fogadgya az bü-

nósóket, és vélek észik. *Psalmus. Magnif.* Mondom

ti-néktek, öröm lészén, az Istennek Angyali előtt, tsak

egy pœnitentia tartó bűnösön-is. *Mag. anim. &c.*

Dominica 4.
post Trinitat.

Mondom ti-néktek, az kik hallyátok; Sze-

ressétek az ti ellenségiteket, jól tégyetek, azokkal az

kik titeket gyűlölnék,

Rrr 2

Ald.

Aldgyátok azokat az kik titeket átkoznak; Es Imád-

kozzatok az ti ellenetek patvarkodókért. *Psalmus*

Az mely mértékkel ti mérendetek, ugyan azonnal

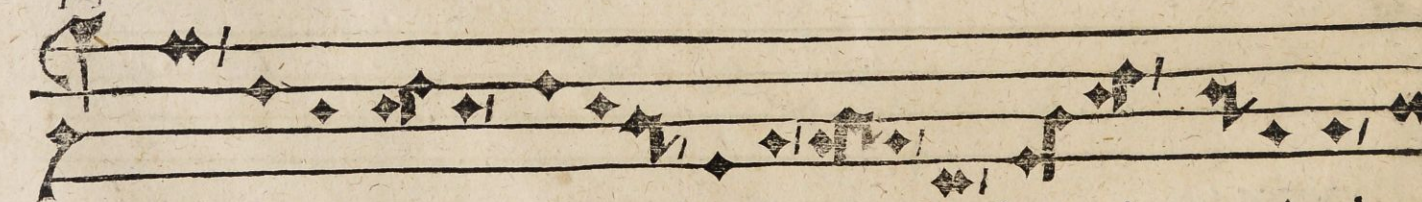

mérnek tinéktek-is. *Mag. anim. &c.*

*Dominica 5.
post Trinit.*

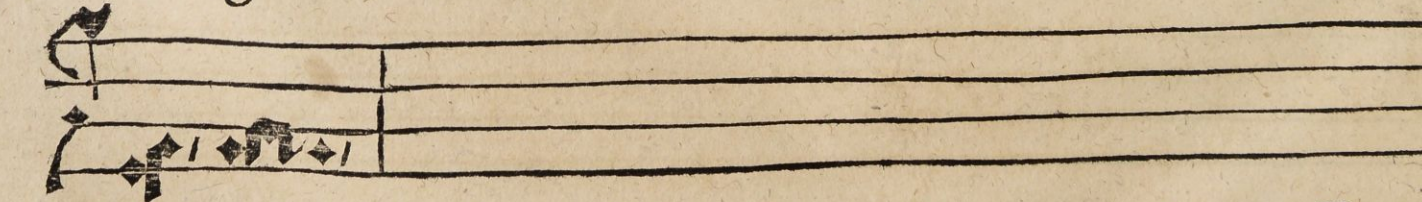
Pusztában mégyen vala Iesus, és egyben

gyúlt fokaágok keresik vala őtet, és hozzá menének

í-meg tartoztaták őtet, hogy el ne távozne-jék

ő tőlök,

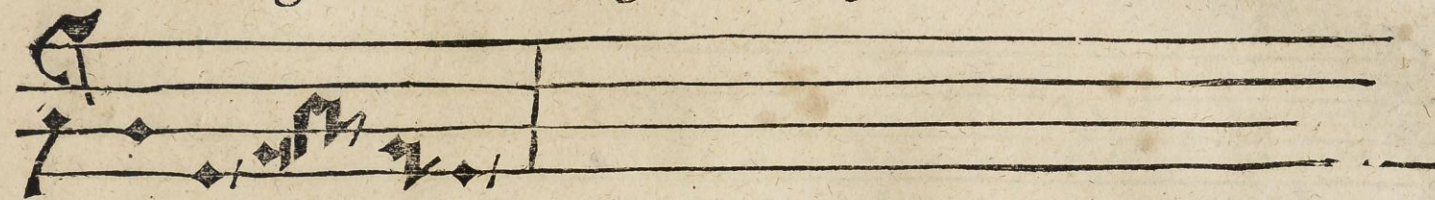
Paran-

Parantsoló Iesus mind ez étszaka fáradozván semmit

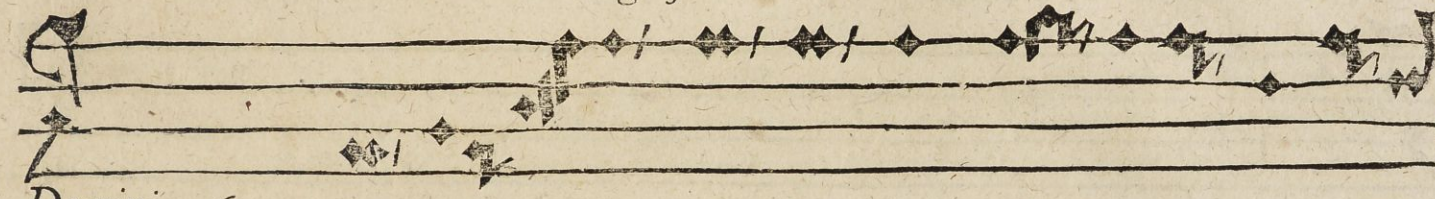

nem fogtunk, de mégis az te parantsolatodra meg

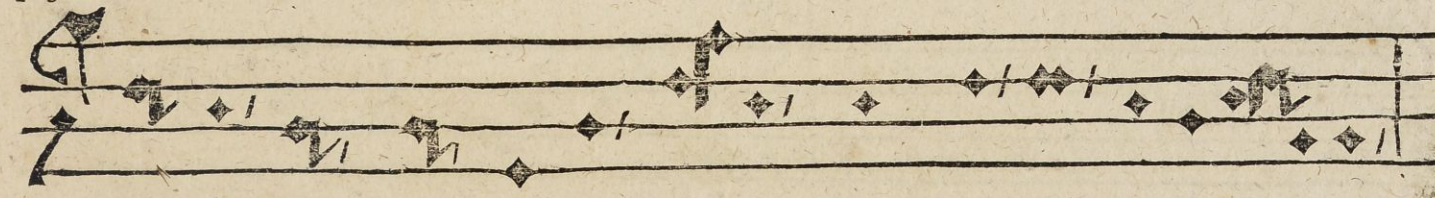
vetem az hálót.

Magnif.

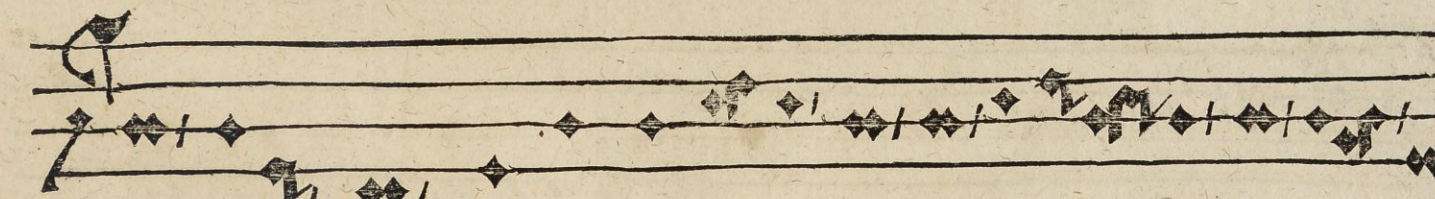

*Dominica 6.
post Trinitat.*

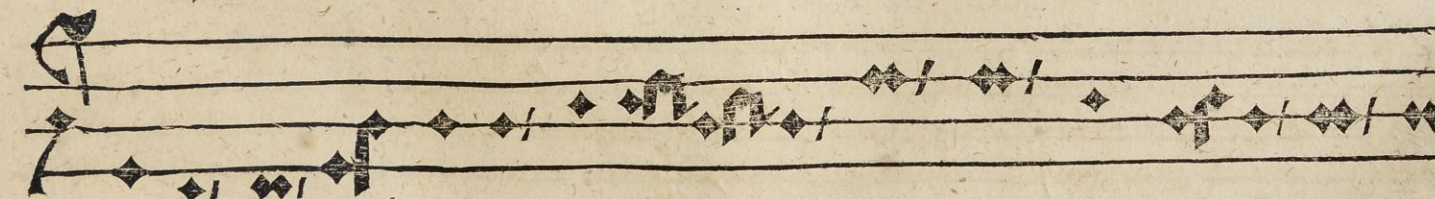
Ne alitsátok hogy én törvény tórni jöttem

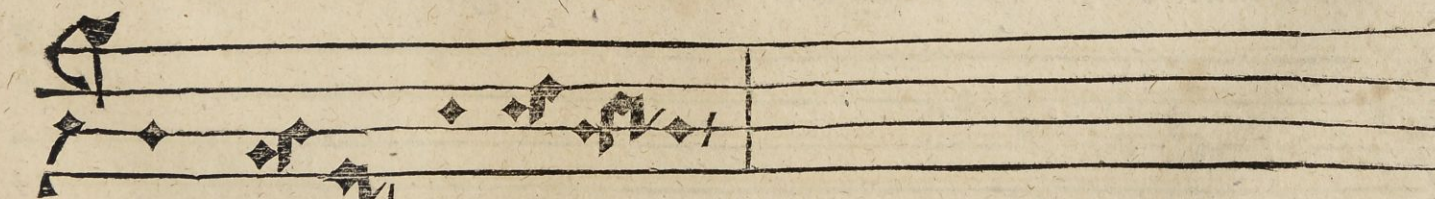
vólna, mert nem tórni jöttem, hanem bé tellyesíteni.

Ha inkább nem bővölködendik az ti igazságtok az irás

tudok és szerzetes Sidókénál; bé nem mehettek az

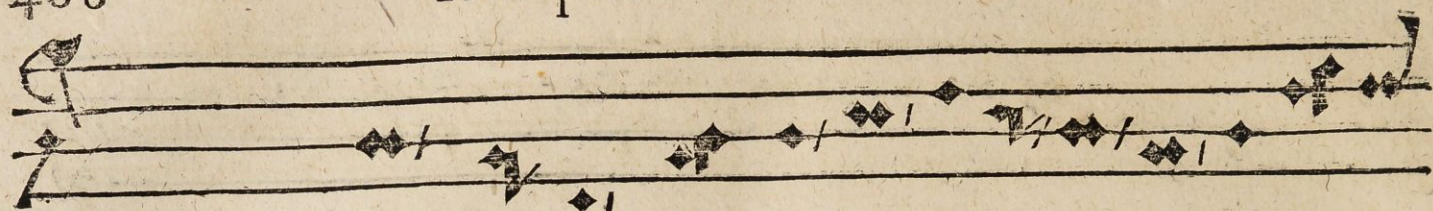

mennyeknek országában.

Magnif.

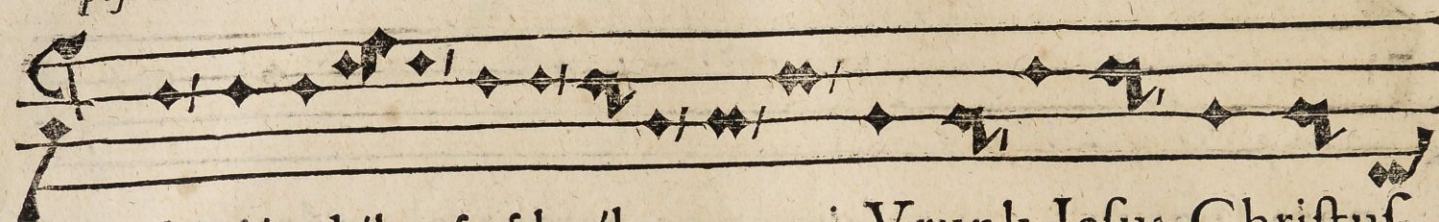
Rrr3

Az

*Dominica 7.
post Trinitat.*

Az bűnnek soldgya az halál, de az Isten-

nek ajándéka örök élet, az mi Vrunk Iesus Christuf-

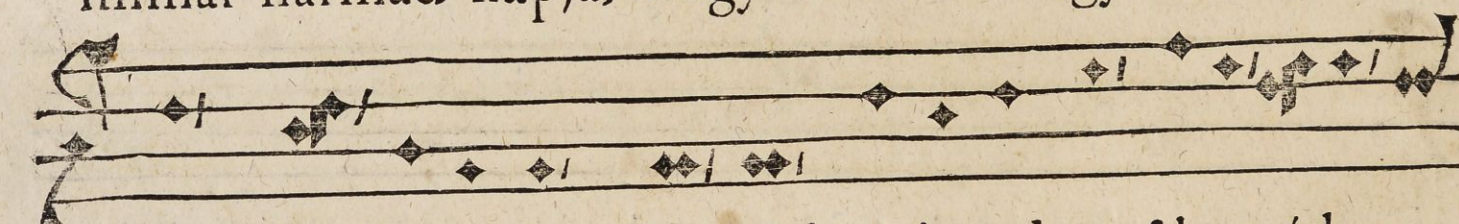
nak általa.

Psalmus

Keserülöm ez sokaságot, mert

immár harmad napja, hogy én velem vagynak, és nin-

tsen mit egyenek, s ha el botsátandom őket étlen

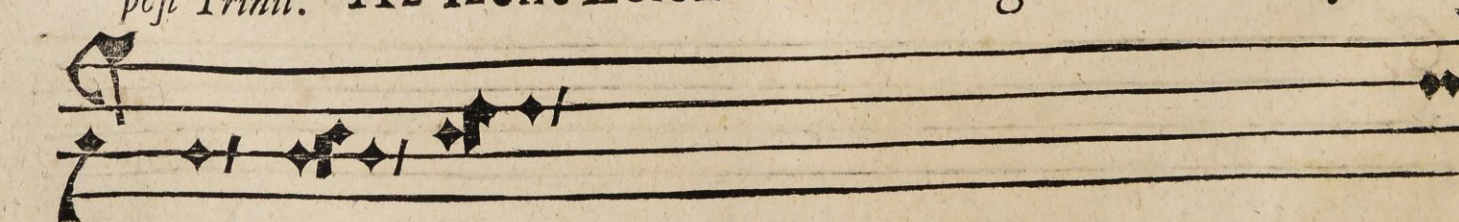
házokhoz, meg fogyatkoznak az uton.

Magnif.

*Dominica 8.
post Trinit.*

Az szent Lélek önnön maga tanubizonysá-

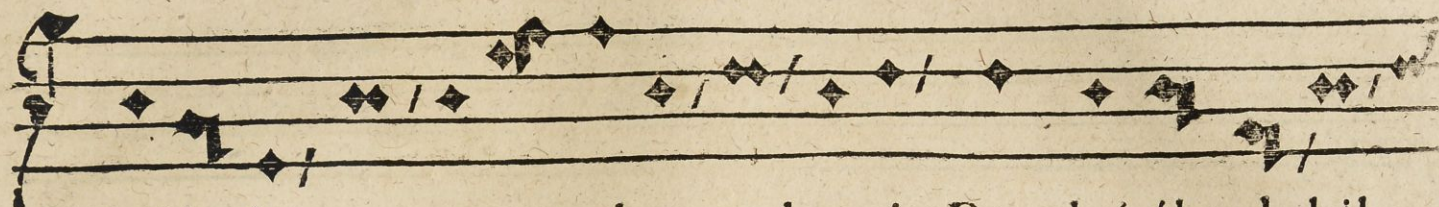

got tész en arról

az

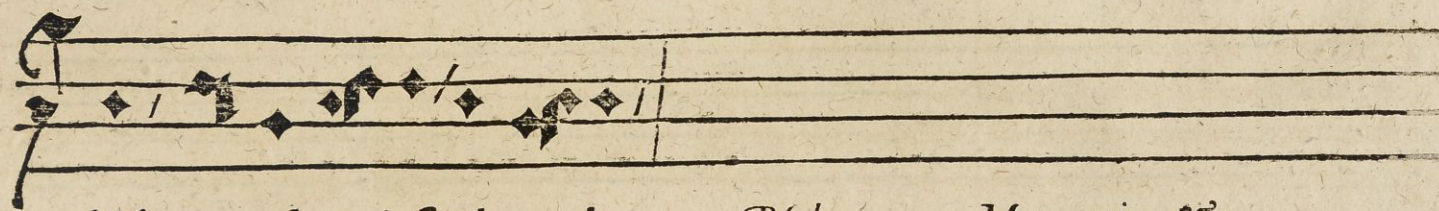
az mi lelkünknek, hogy Istennek fiai vagyunk. *Psal.*

Oijátok meg magatokat az hamis Prophétáktól, kik

jőnek ti hozzátok juhoknak ruháiban, de onnan be-

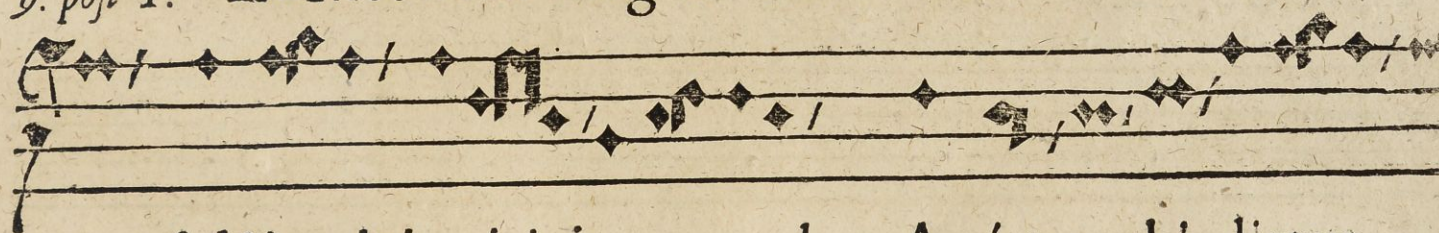

lől ragadozó farkasok. *Psalms. Mag. anim. &c.*

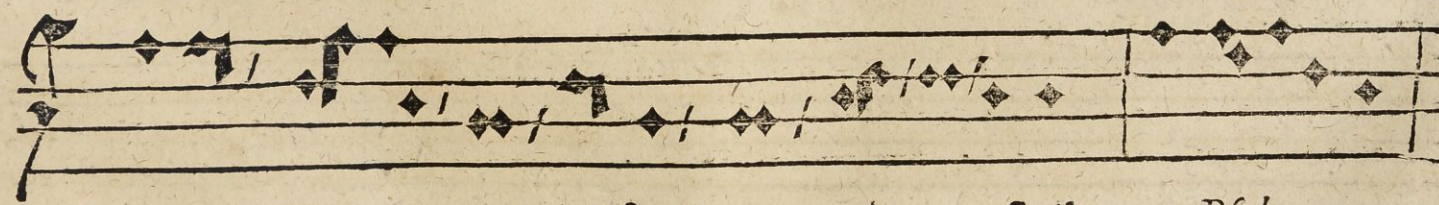

*Dominica
9. post T.*

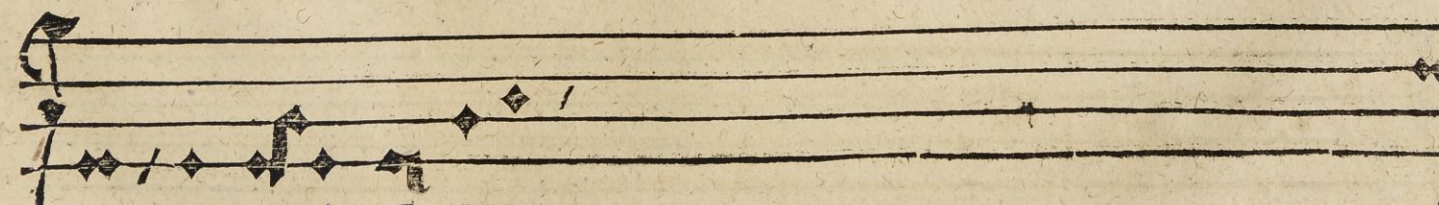
Ezeket írták meg az mi intettetésünkre, kikre

ez űdőknek határi jutottanak; Azért az ki alittyá

magát állani, meg lássa hogy el ne esék. *Psal.*

Ez világnak fiai

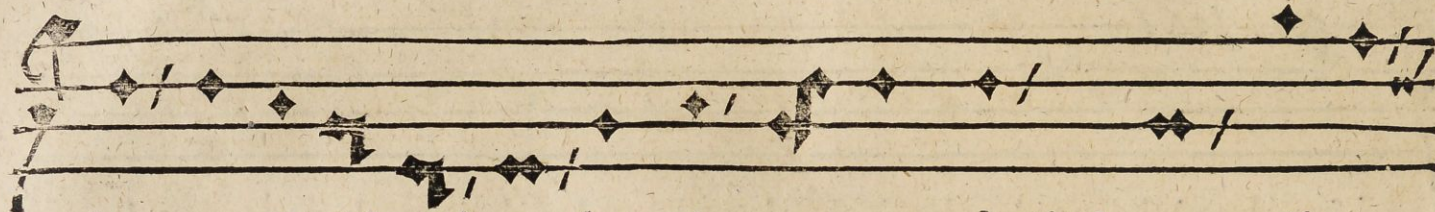
az ő

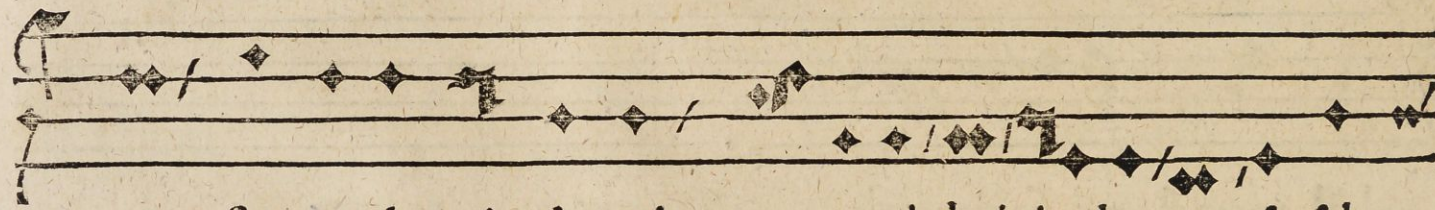
az ő nemzetsegekben, eszesbek az világosságnak fiai-

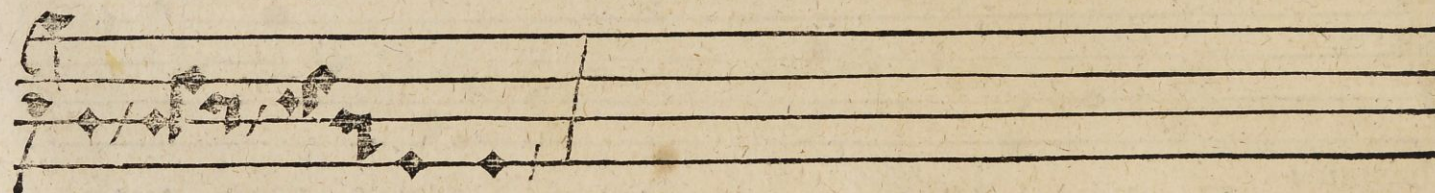
nál: En-is mondom ti-néktek, szerezzetek barátó-

kat magatoknak az hamis mammonból, hogy mikor

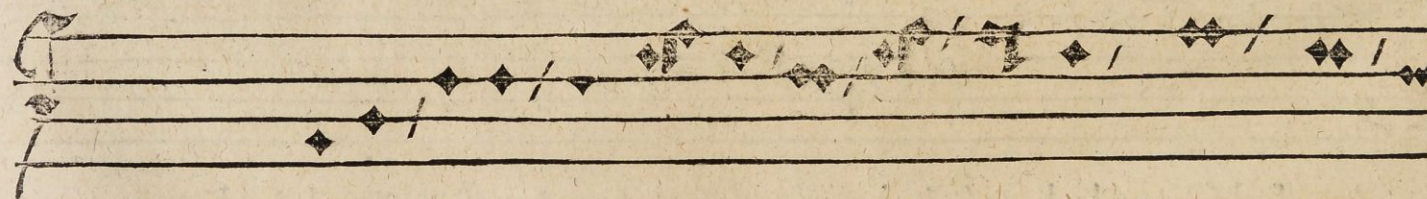

meg fogyatkozándotok, vegyenek bétiteket az örök-

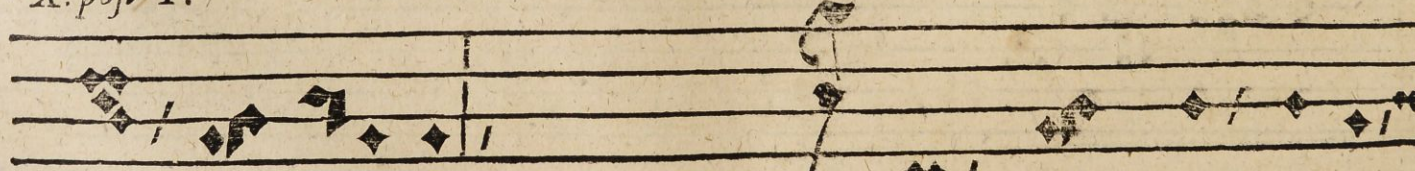
ké való hailékokban.

Psal. Magn.

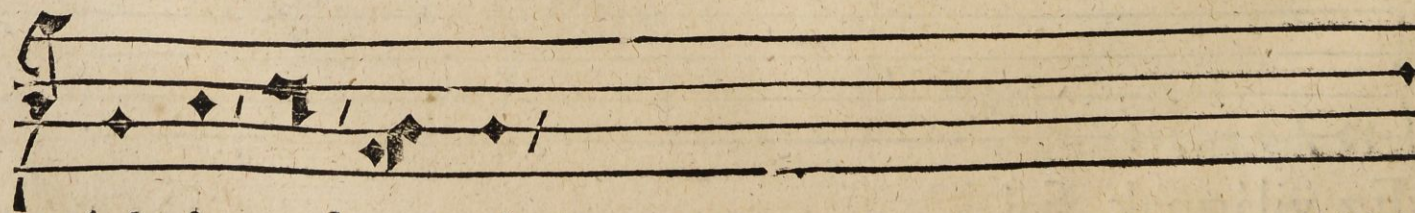
*Dominica
X. post T.*

Azért esett fogságban az én népem, hogy nem

volt isméreti.

Nem hagynak követ

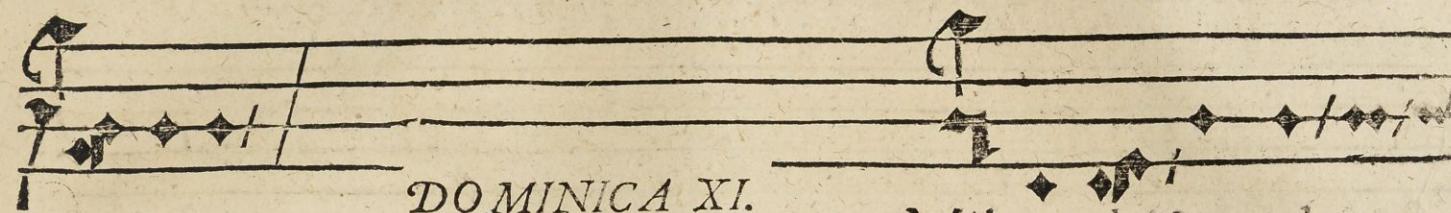

kövön te benned,

mert

mert nem ismérted meg az te meg látogattatásodnak

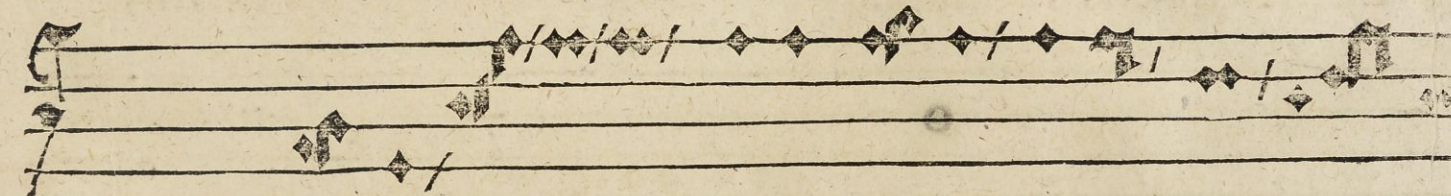
idejét

DOMINICA XI.
post Trinitat.

Mikor el jövend az

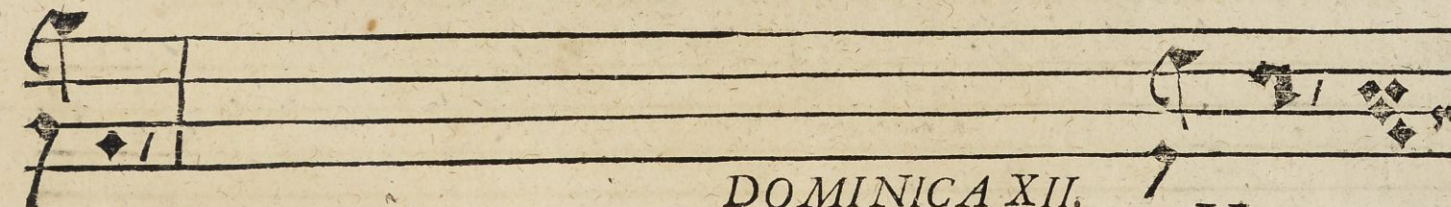
Embernek Fia, vallyon f-talál-é akkor hitet ez földön?

Minden az ki fel magasztallya magát, meg aláz-

tatik: Es az ki meg alázza magát fel magasztal-

tatik

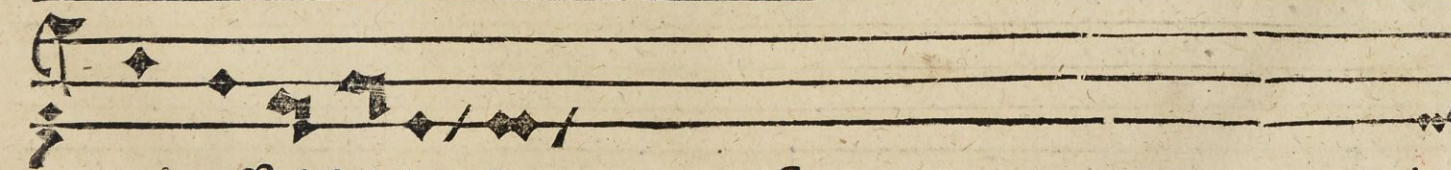
Magnif.

DOMINICA XII.
post Trinitat.

Ha va-

lamire elegek vagyunk, az Istentől vagy on, ki alkol-

matosfokká-is tött

S s s

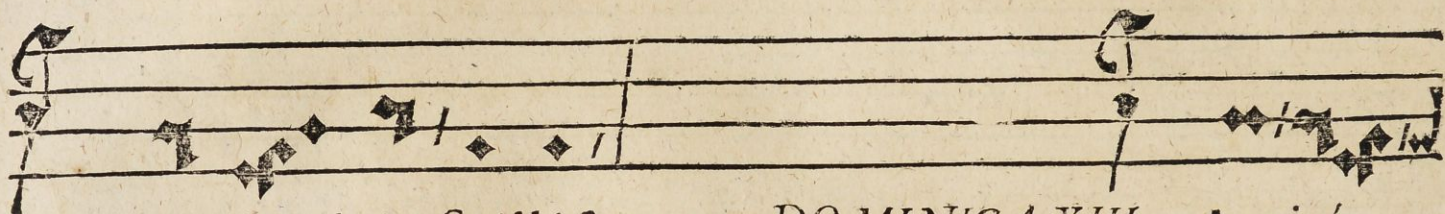
min-

minket az új Testamentomnak szolgálatyára. *Pfal.*

Iól tött mindeneket, az sikeknek hallást adott, az

némáknak-is szóllást.

DOMINICA XIII.

post Trinitat.

Az irás

bűn alá rekesztet mindeneket, hogy az ígérlet az Ie-

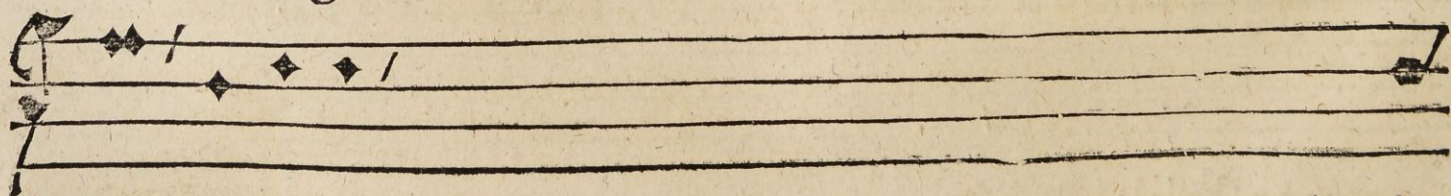
fus Christusnak hűtiből adattatnéjék az híveknek.

Az Samaritanus másod napon ki vón két garafokat

és adá az gazdának, s-monda néki: Viseld gondgyát

ez sebesnek,

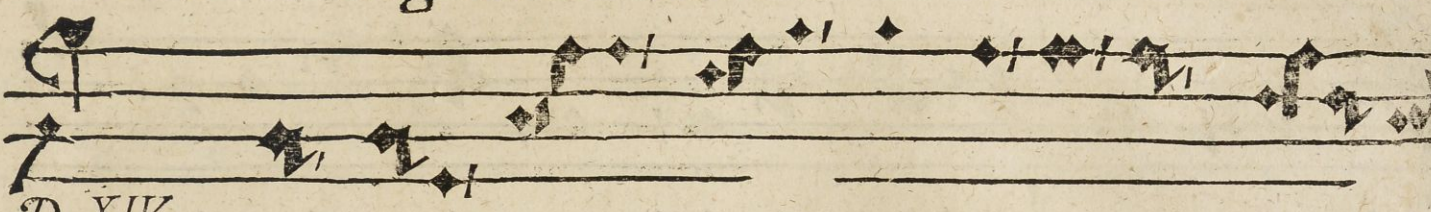
svala

f-valamit ezeknek felette réá költendesz, mikor én meg

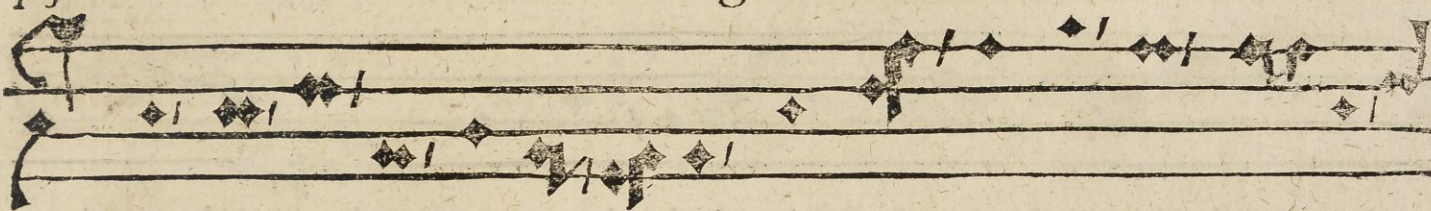

térendek meg adom tenéked. *Psal. Magnif.*

*D. XIV.
post Trin.*

Mit kellet volna még-is tennem az én szőlőm-

mel, az mit né töttem volna, f-tehát mikor én várnám,

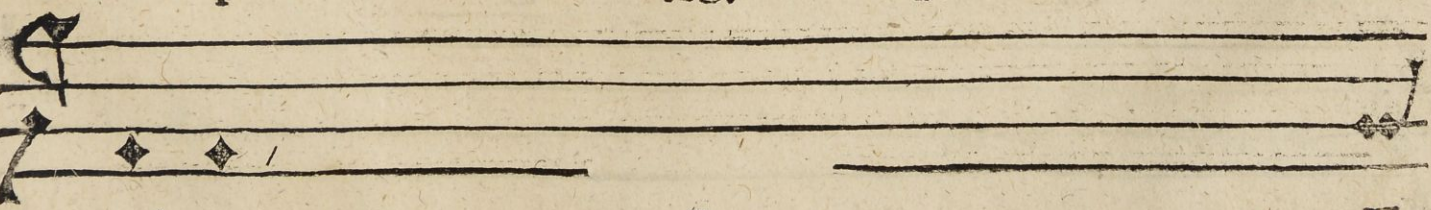
hogy édes szőlőt hozna, miért teremtet vad szőlőt?

Es mikor mennének, hogy meg mutatnak magokat.

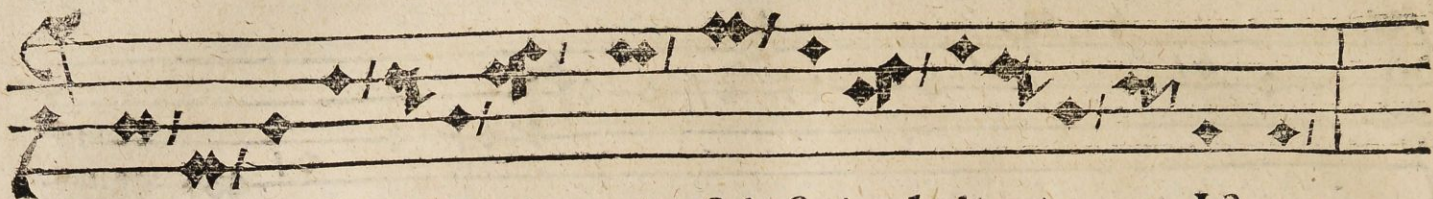
az Papoknak, látá az eggyik, hogy meg tisztult

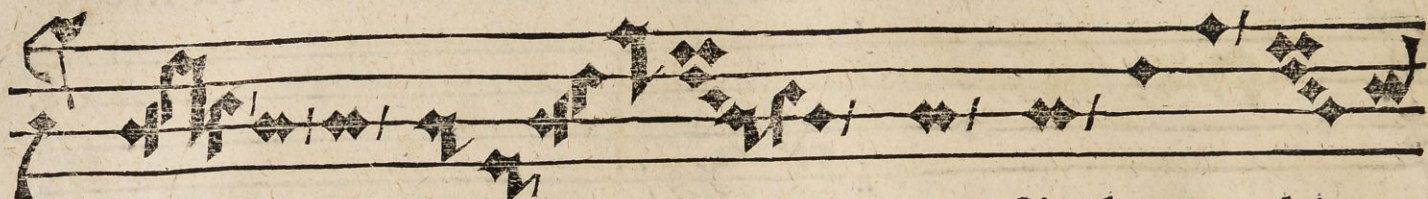
vólna;

S ss 2

Es

Es az viszfzátére, és nagy fel szóval dicsére az Istent. *Psal.*

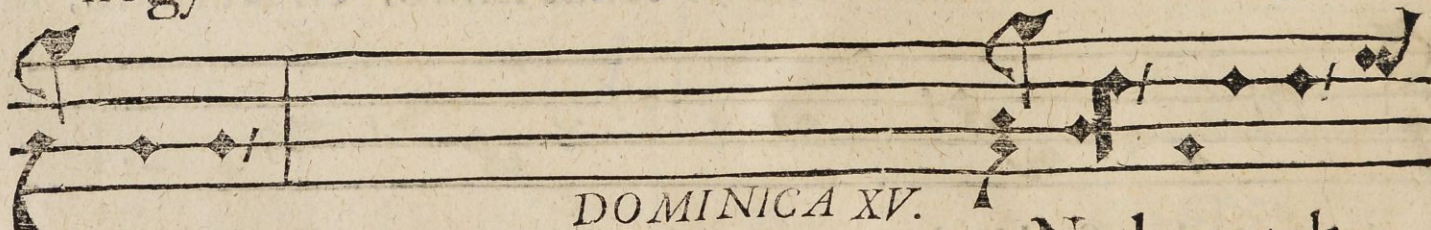
Nem de nem tizen tisztulának-é meg, s-hól amaz ki-

lentze? nem találtatának, kik meg tértenek volna,

hogy hálát adnának Istennek, hanem tsakez idegen

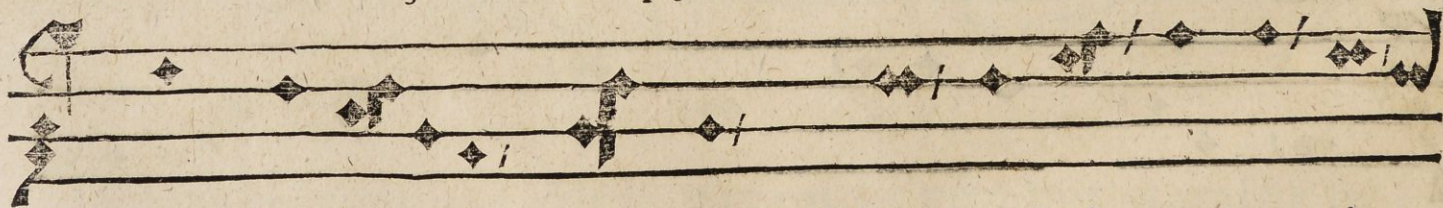
nemzet.

Psal.

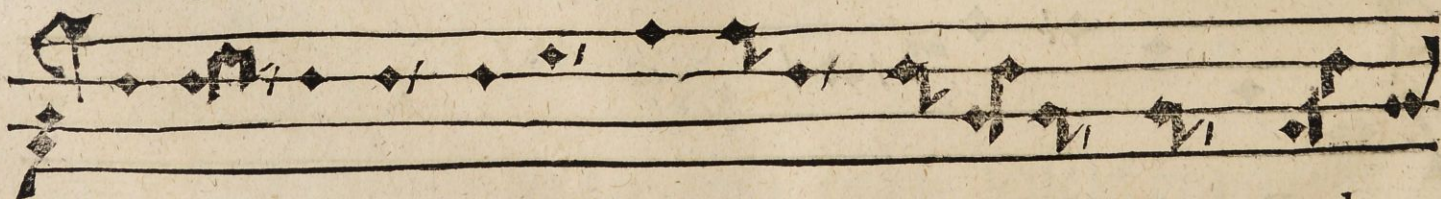
DOMINICA XV.

post Trinitat.

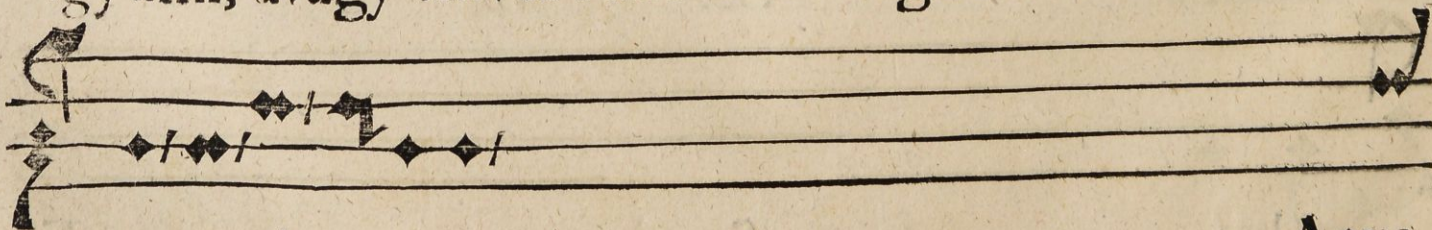
Ne legyetek

szorgalmatosok, mondván: Mit együnk avagy mit

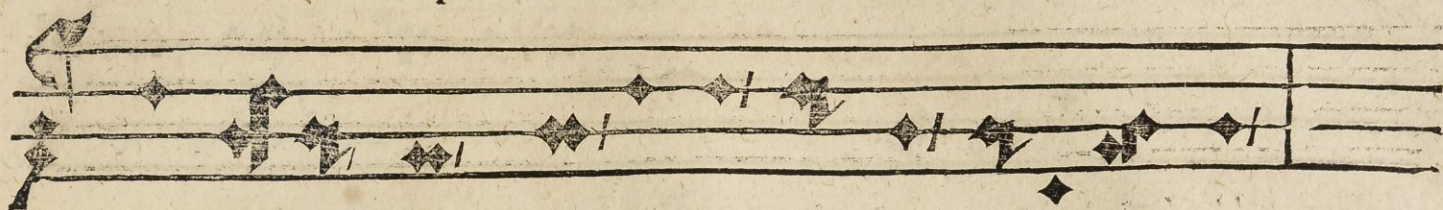

igyunk, avagy mivel ruházzuk magunkat, mert tud-

gya az ti mennyei

Atya-

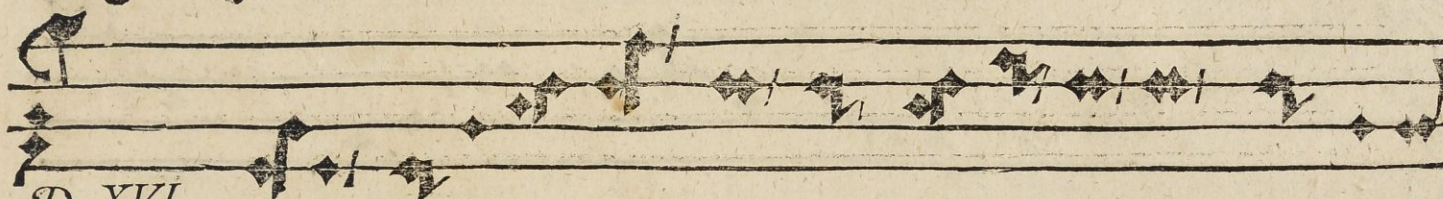
Atyátok, hogy mindezek-nélkül szűkölködtek: *Magnif.*

Leg először kerestétek az Istennek országát, és annak

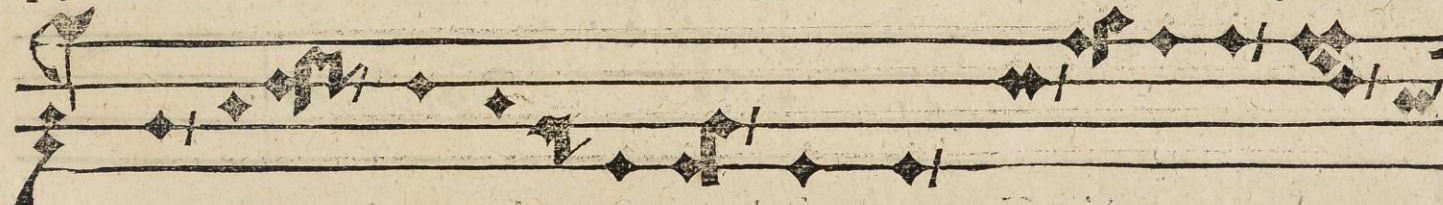
igasságát, s mind ezek hozzájok adattatnak tinéktek.

D. XVI.

post Trin.

Vram emlékezzél meg mi rolunk, az te néped-

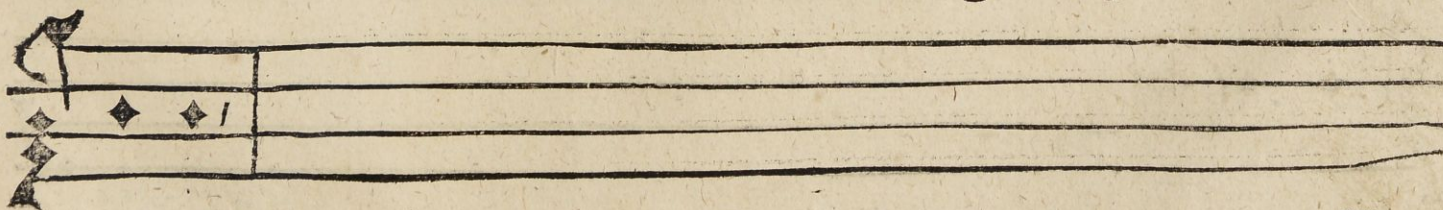
nek ígért kegyelmességed szerént; Es látogas meg

minket az te Idvőzítőddel. *Psal.* Nagy Propheta tá-

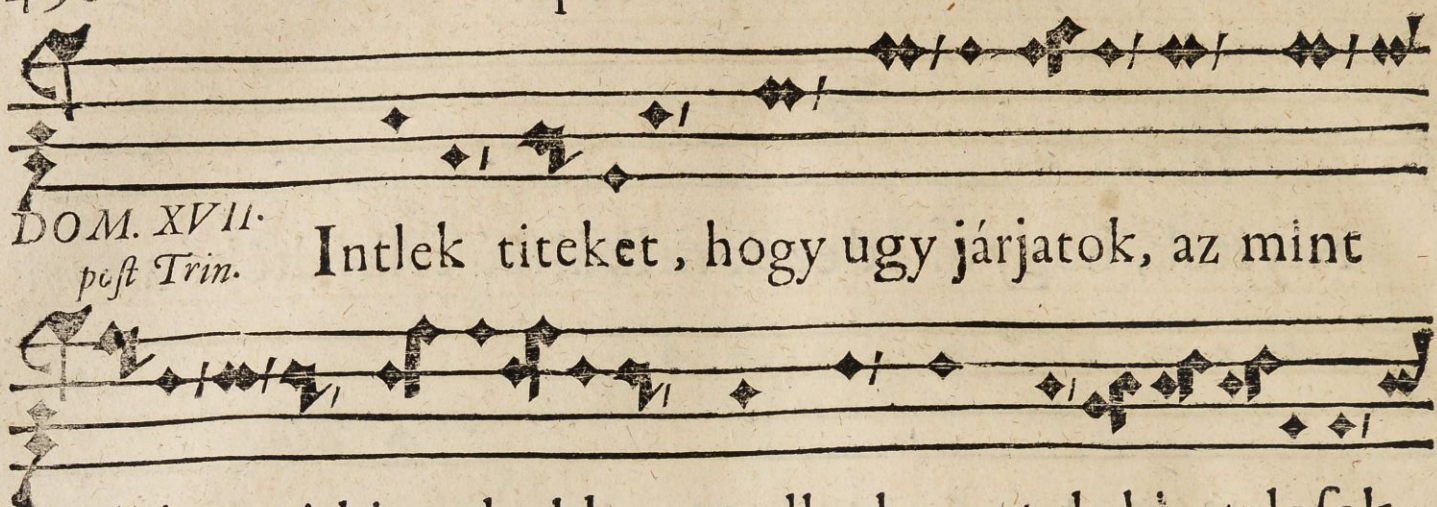
madott mi köztünk; Es Isten meg látogatta az ő

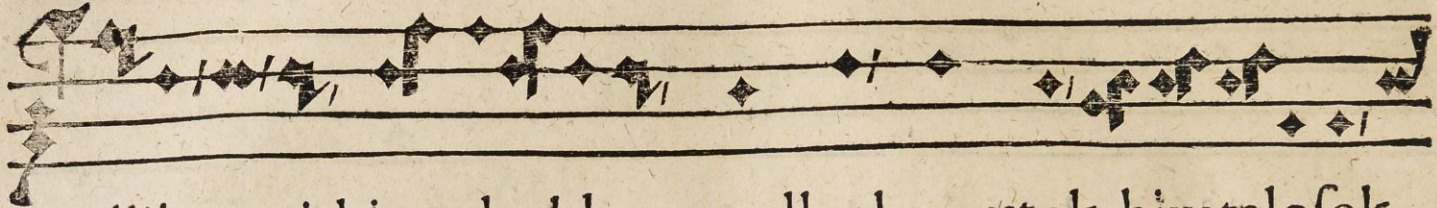
nepét.

Sss3

Do-

DOM. XVII.
post Trin.

Intlek titeket, hogy ugy járjatok, az mint

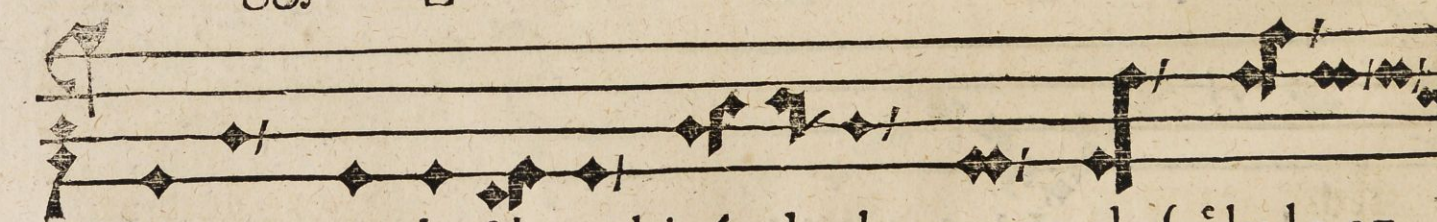
illik az ti hivatalokban, mellyel vagytok hivatalosok

minden alázatossággal és szelidleggel, túrvén egy-más-

nak az szeretet által, igyekezzvén meg tartani az lélek-

nek eggyeségét az békeségnek kötele által. *Psal.*

Mikormenyekzőben hívándnak, meny el, s-űly le az

utolsó helyen, hogy mikoron el jövend az, az ki té-

gedet hívott

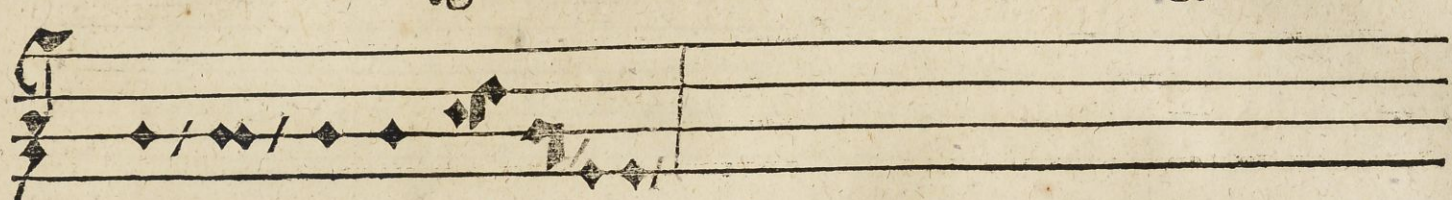
ven-

vendéggé, azt mondgyate-néked; Barátō űlly fellyeb

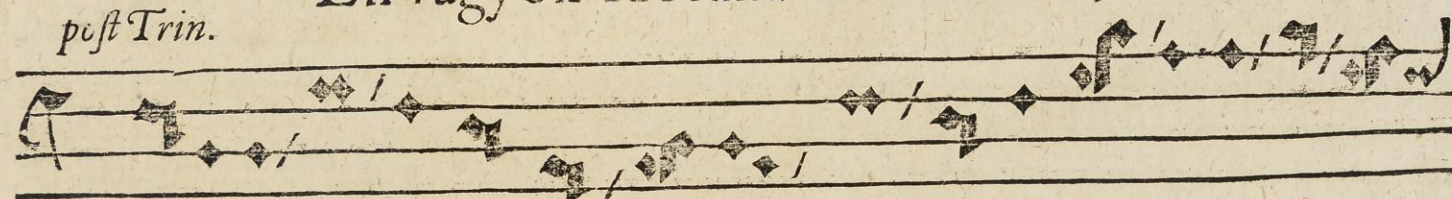
akkor tiszteűűged l űzen tenéked mind az egyetem-

ben le telepedtek előtt. *Magnif.*

DOM. XVIII. En vagyok Abrahámnak Istene,  s Is knak
pest Trin.

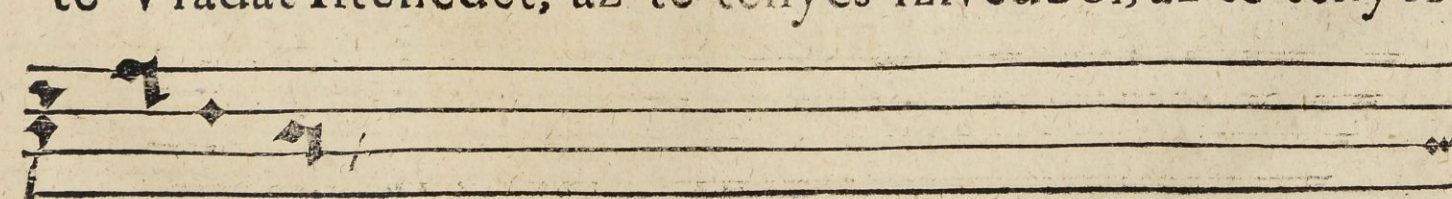
Istene,  s Iacobnak Istene, nem h ltak-  penig az I-

sten, hanem az  l k- , *Psal. 14.* Szerel űed az

te Vradat Istenedet, az te tellyes szivedből, az te tellyes

lelkedből

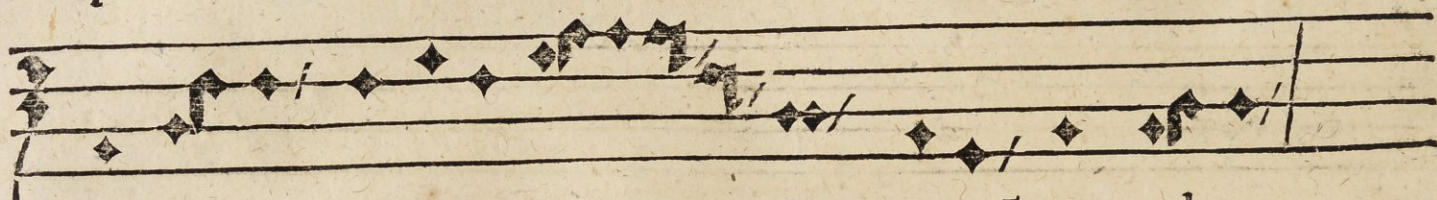
 s az

és az te tellyes elmédből; Ez az első és az nagyobb

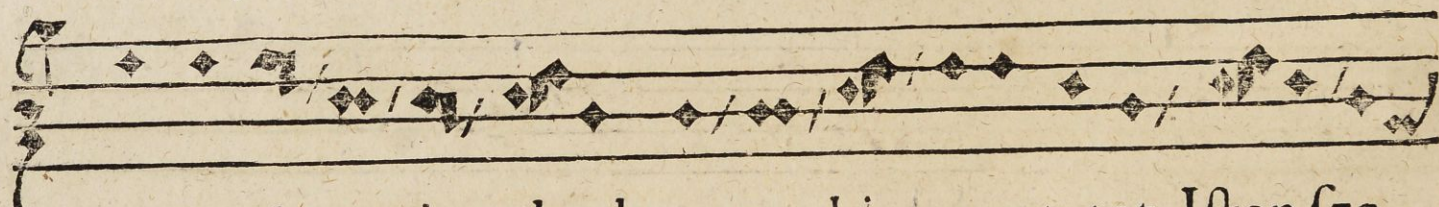
parantsolat. Az második pedig hasonlatos ehez:

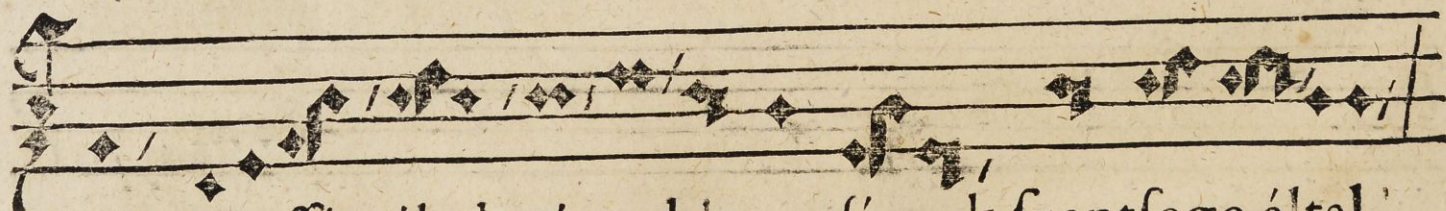
Szeressed felebarátodat úgy mint tenné magadat. *Mag.*

Vijjulljatok meg az ti elméteknek lelkével; Es öl-

tózzetek az új emberben, az ki teremtetet Isten sze-

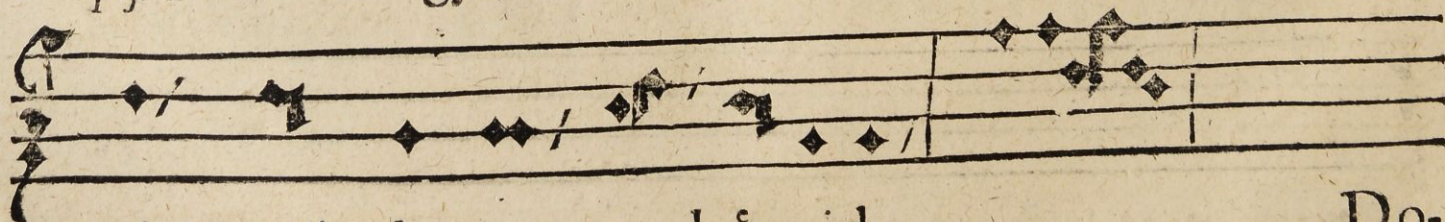

rent igazság által, és az bizonyfágnak szentsége által.

DOMIN. XIX.
post Trin.

Légy jó reménységben fiam megbotsáttat-

tak néked az te bűneid.

Do-

Antiphonæ Dominicales.

DO. XX.

post Trinit.

Ne legyetek esztelenek, hanem értsétek meg

mi legyen az Istennek akarattya. *Psal.* Kész

ugyan az menyekző, de az kik hivatalosok vóltanak

nem vóltanak méltók. *Psalmus Magnif.*

DOM. XXI.

post Trin.

Mindeneknek felette vegyétek fel az hitnek

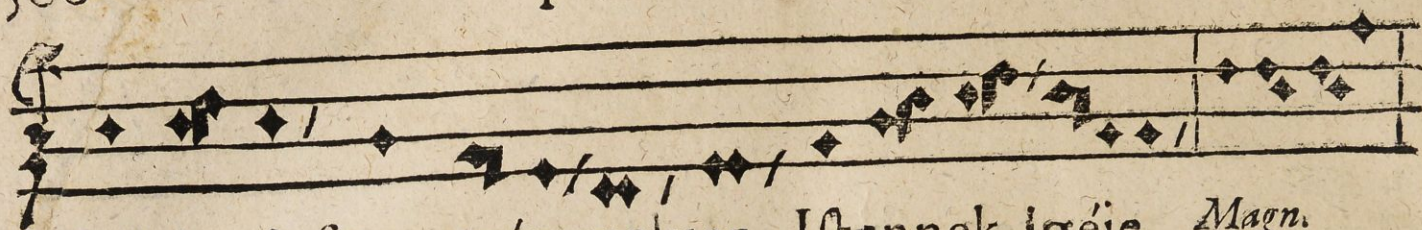
paifát, hogy amaz gonosznak minden tűzes nyilait

meg ólthassátok, az idvőségnek sífakját-is fel vegyé-

tek, és az

T t t

Lé-

Léleknek fegyverét, mely az Istennek ígéje *Magn.*

Vram jőj alá minck előtte meg halna az én fiam;

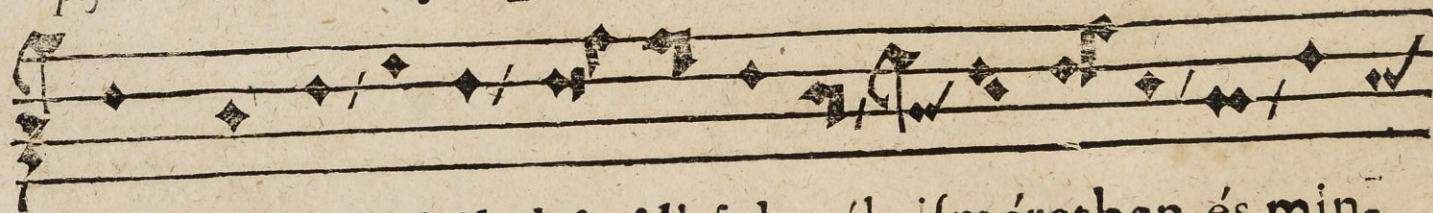

Monda néki Iesus; meny el, él az te fiad. *Magnif*

DOM. XXII.
post Trin.

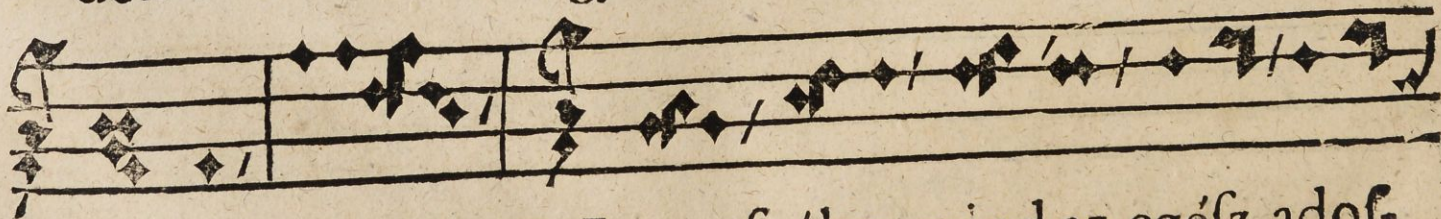
Könyörgők Istennek, hogy az ti szeretete-

tek még-is inkább bővölködjék isméretben, és min-

den értelemben, hogy azokat dicsérjétek az mellyek

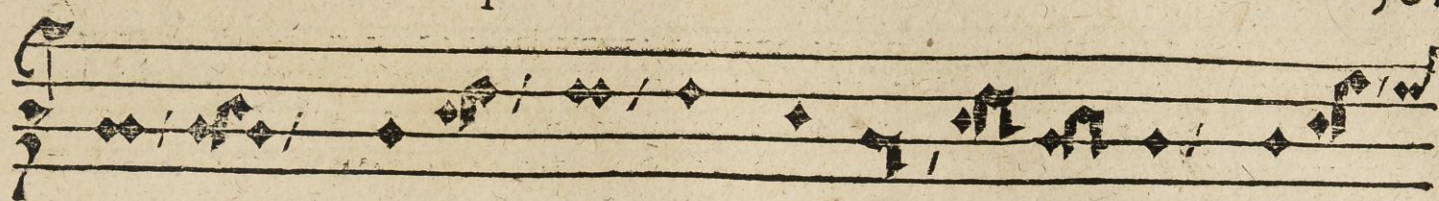
jóbbak. *Psal.*

Lator szolgál mind az egész adof-

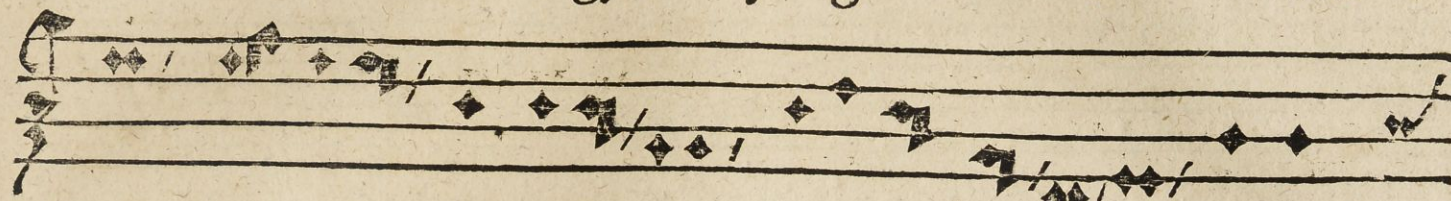

fágot meg engedém

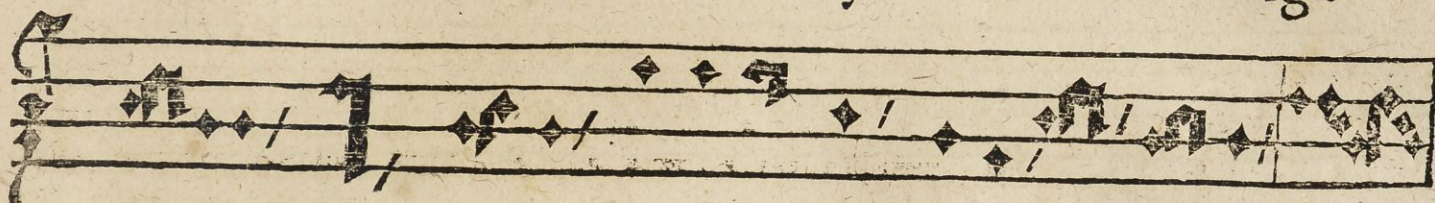
tc.

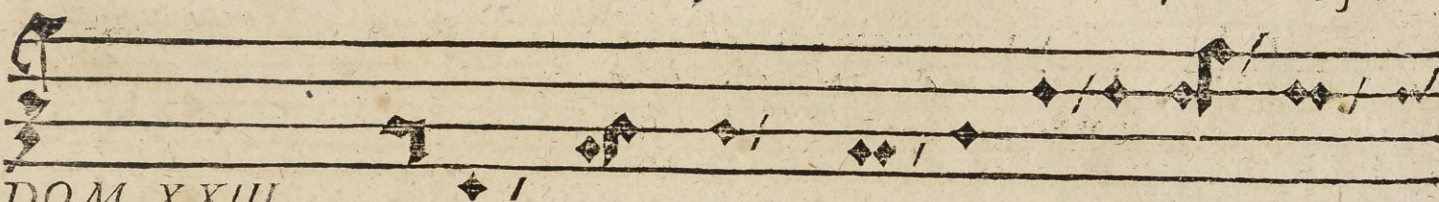
te-néked mivel hogy könyörgél énnékem: ftehat

nem tartoztál volna-e te-is könyörölni az te szolgálga

társodon, mint én-is könyörültem vala te rajtad? *Tsal.*

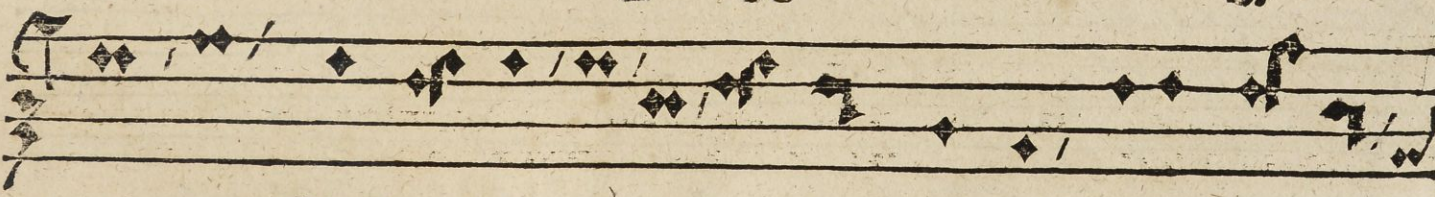
DOM. XXIII.

post Trin.

Mester, tudgyuk, hogy igaz mondó vagy

és az Istennek utára igazsággal tanítasz. Adgyátok

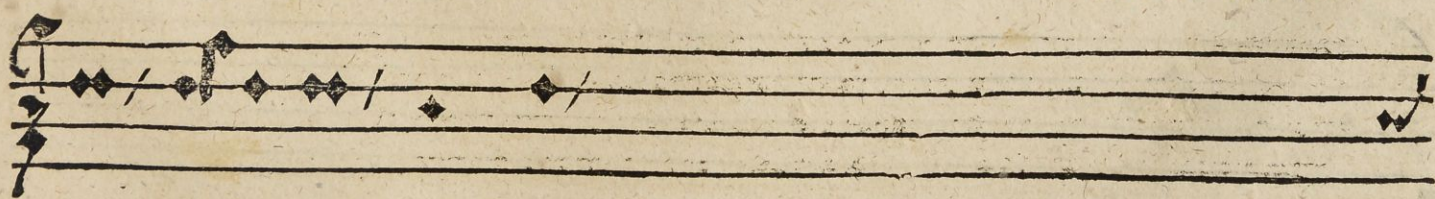
meg az Tsászárnak az mi az Tsászár-é, Istennek-is

az mi az Isten-é.

DOM. XXIV. *post Trin.*

Ditsérendő

az Isten, ki minket

Tet 2

ki ra

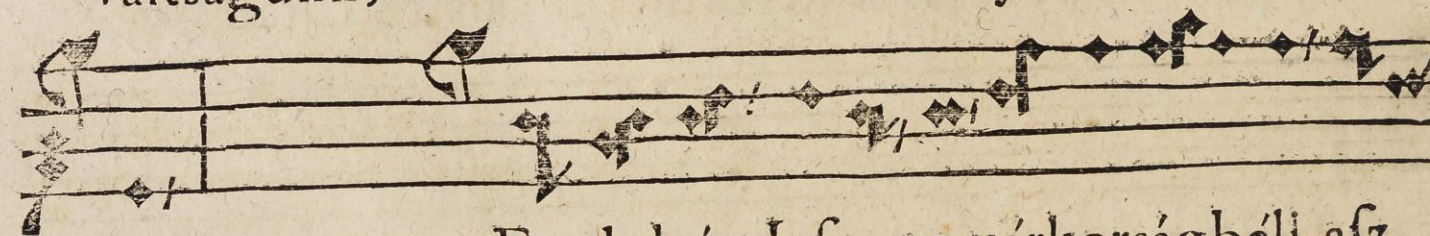
ki ragadot az sötéttségnek hatalmából. Es által

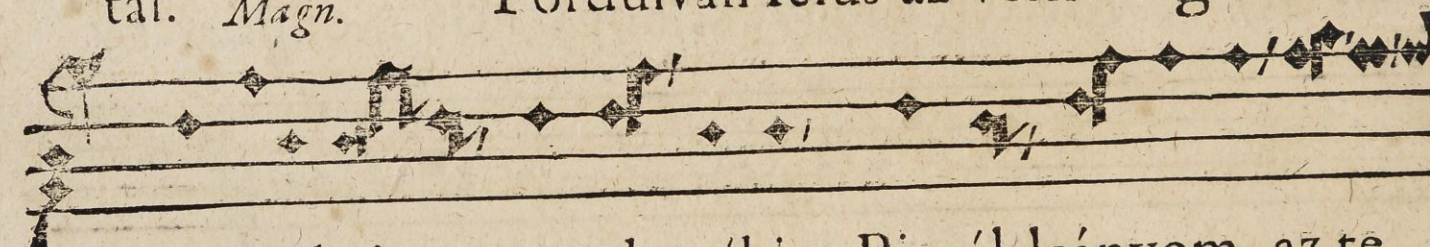
vitt az ő szerető Fiának országában, kiben vagyon

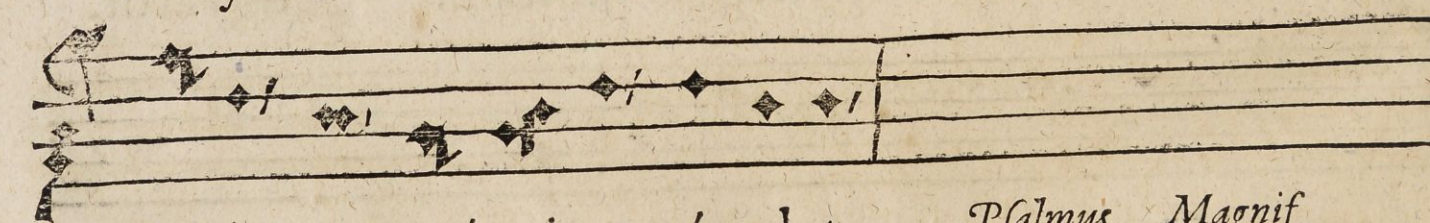
váltságunk, s-bűneinknek botsánattya az ő vére ál-

tal. *Magn.* Fordulván Iesus az vérkorságbéli afz-

szonyiállathoz, monda néki: Bizzál leányom, az te

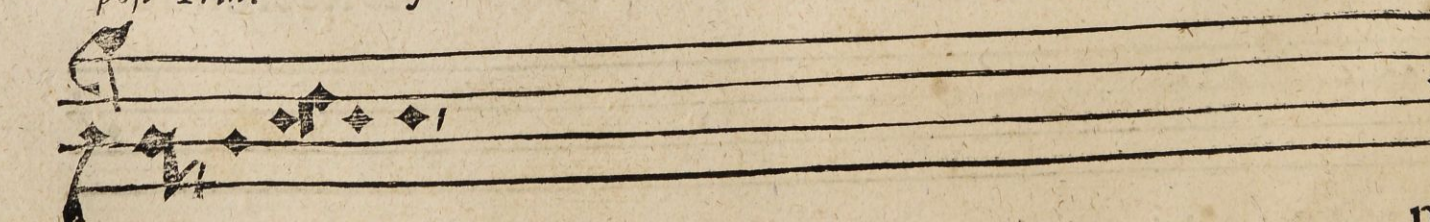
hited meg gyógyított tégedet

Psalmus. Magnif.

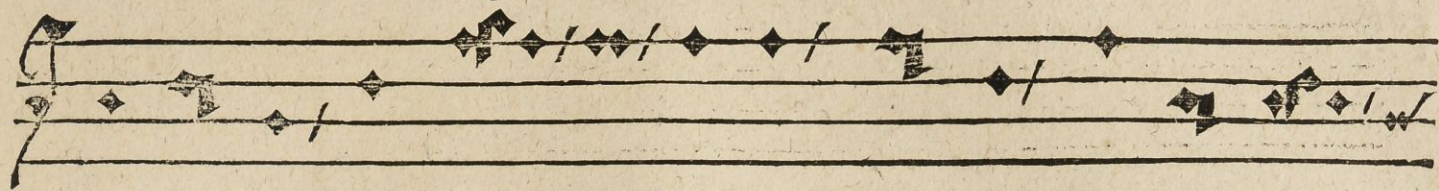
DOM. XXV
post Trin.

Atyám-fiai ne bánkodgyatok azokon, az kik

elaluttanak,

mi-

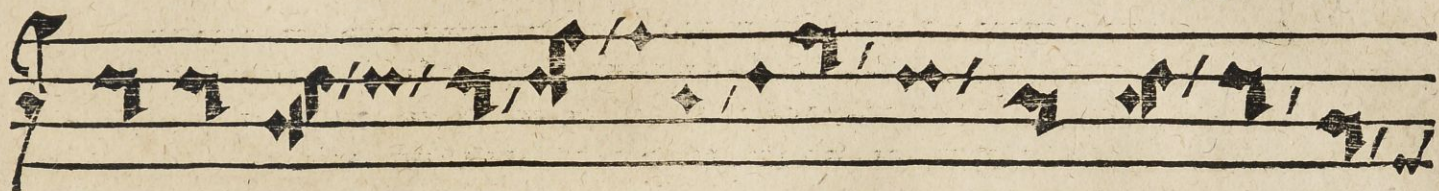

Mikeppen egyebek, az kiknek nintsen reménysegek

az fel támadás felől. *Magn.*

Miképpen az

villamas ki jó nap kelet felől, s-meg látzik mind nap

nyugatig: Azonképpen lesz az Embernek Fiának

el jövele, mért valahól leendő az dög, oda gyulnek

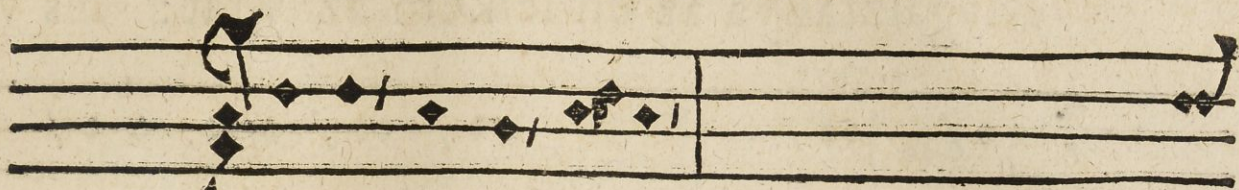

az Sas Kefelyük; *Magnif.*

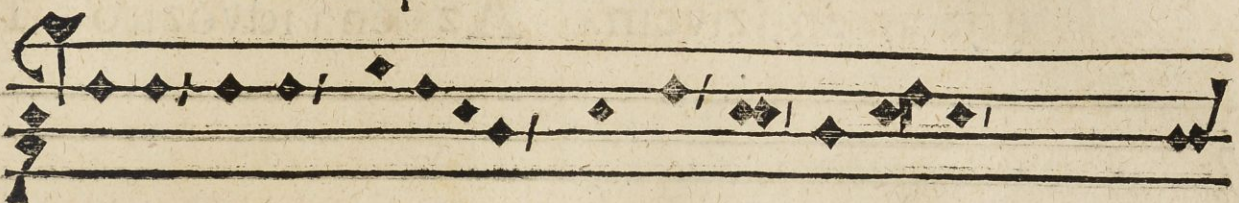
T t t 3

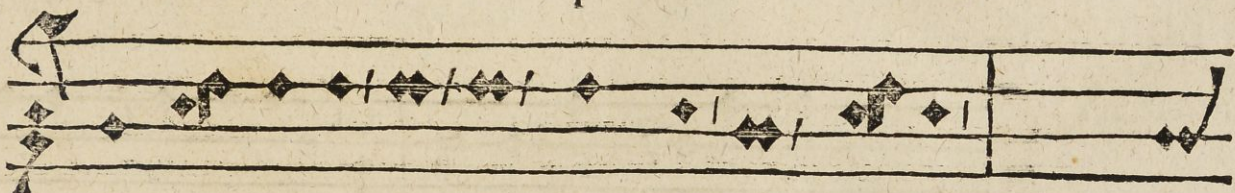
TONI PSALMO- RVM DISTINCTI.

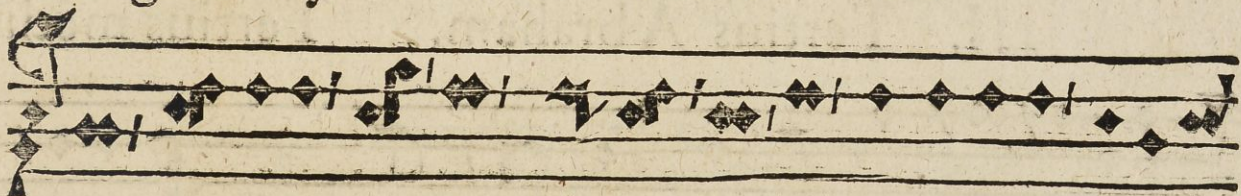
I. Adam primus homo-

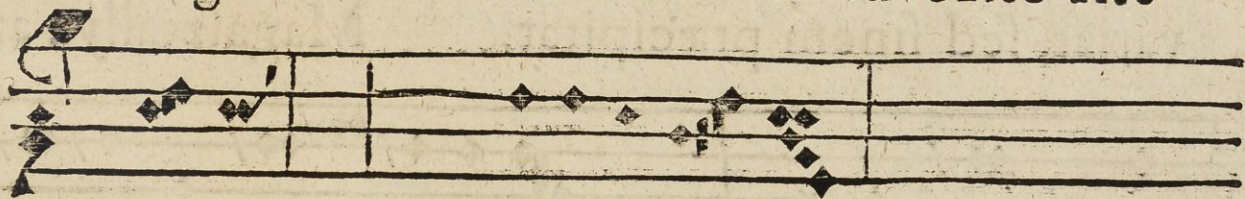
Primi toni melodia, psallat in directè.

Magasztallya az én lelkem az Vrat:

Es vigadoz az én szivem az én idvôzító Iste-

nemben.

Differentia.

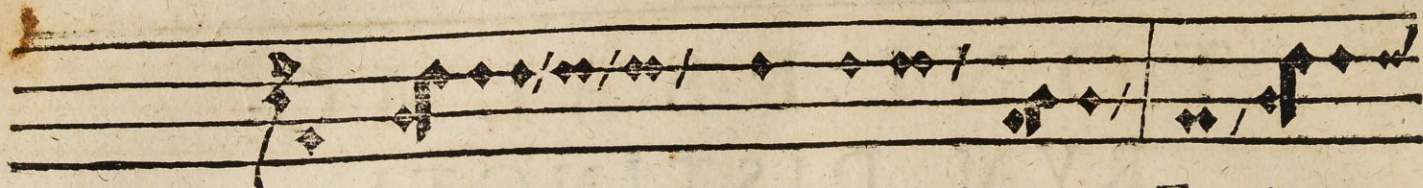
II. Tonus. Noe secundus.

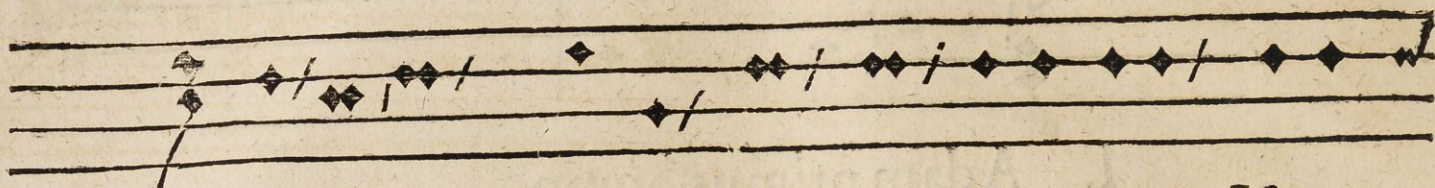
Secundi medium deponito: Sed finem attollito.

Vuu

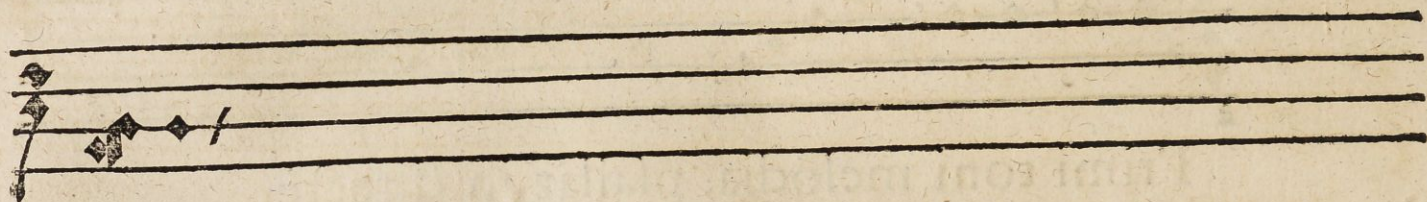
Magasz-

Magasztallya az én lelkem az Vrat: Es viga-

doz az én szívem. Az én idvőzítő Iste-

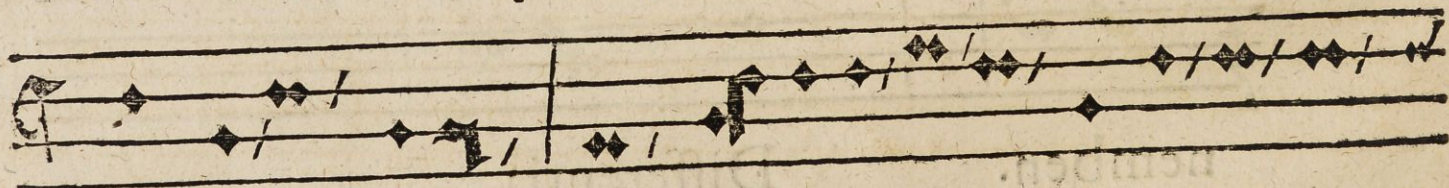
nemben.

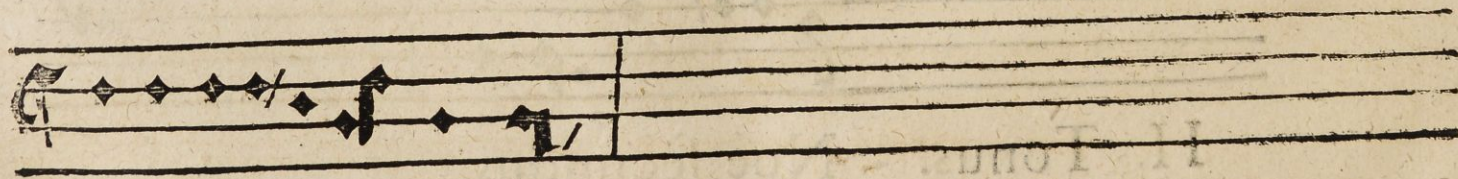
III. Tertius Abraham. Tertius medium

variat, sed finem præcipitat. Magasztallya az én

lelkem az Vrat: Es vigationoz az én szívem az én

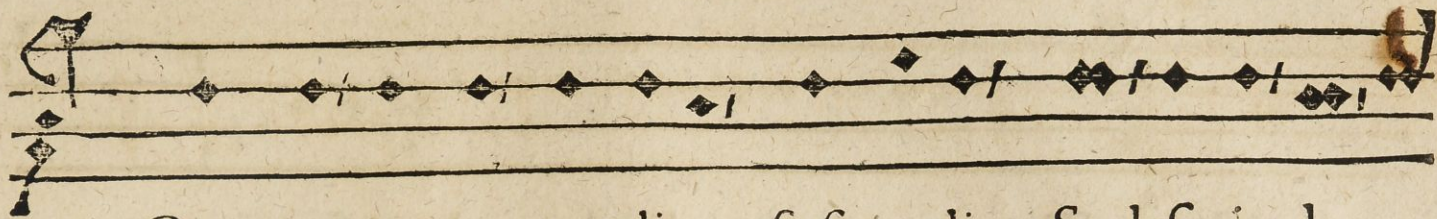

idvőzítő Istenemben.

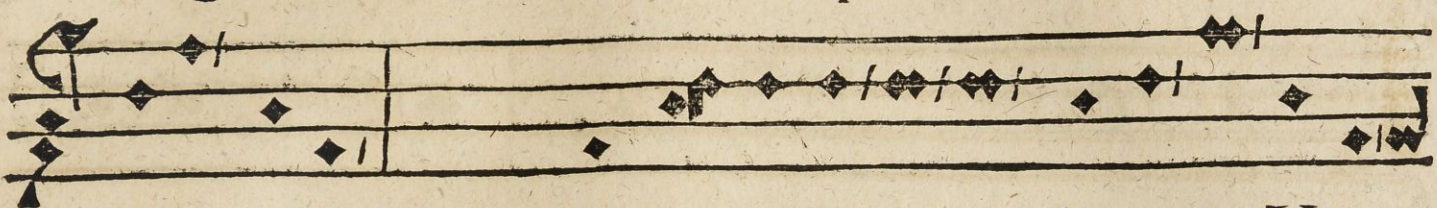
Differentia.

IV. Tonus. Quatuor Evangelistæ. Quar-

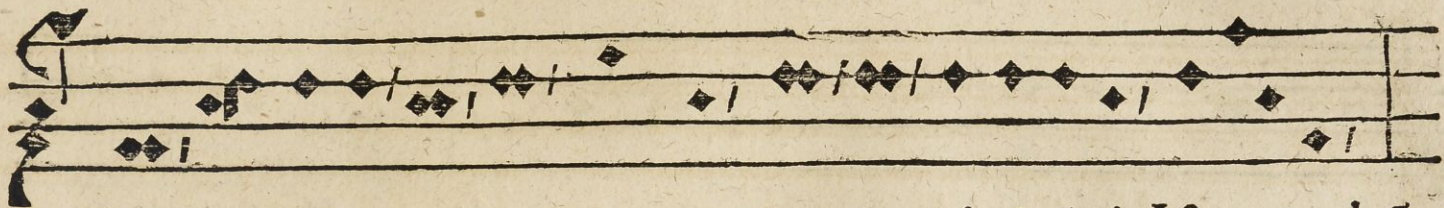

Quartus autem medium suspendit: Sed finis de

alto cadit.

Magasztallya az én lelkem az Vrat.

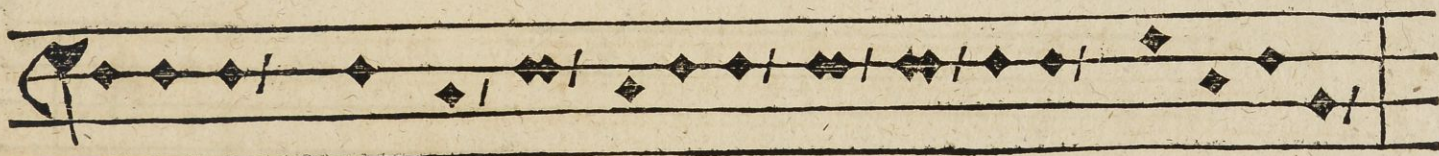

Es vigadoz az én szivem: Az én idvőzítő Istenembé.

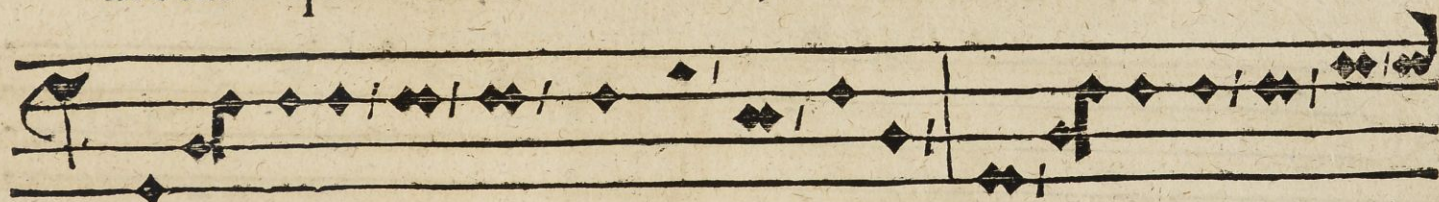

V. Tonus. Quinque libri Mosis.

Quinti me-

dietas quarti est similis; Sed in fine dissimilis.

Magasztallya az én lelkem az Vrat: Es vigadoz az én

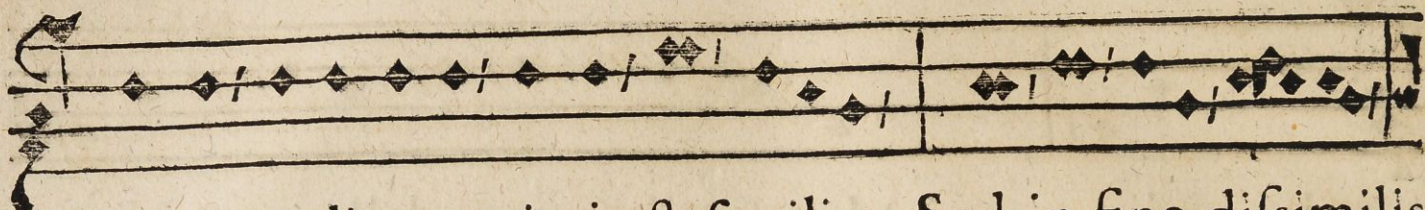
szivem az én idvőzítő Istenemben.

Vuu 2

VI.

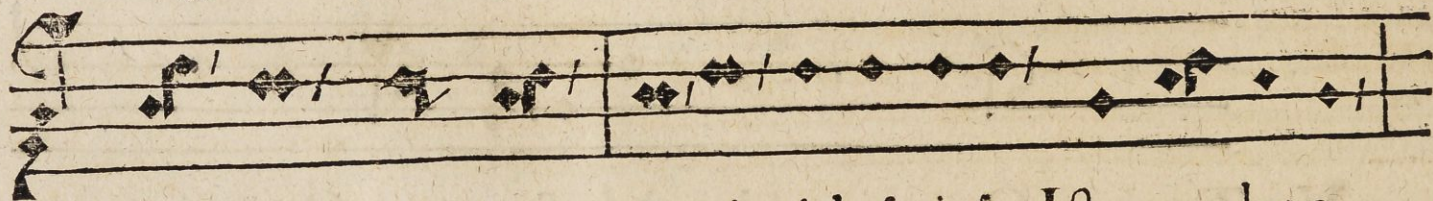
VI. Tonus. Sex hydriæ depositæ.

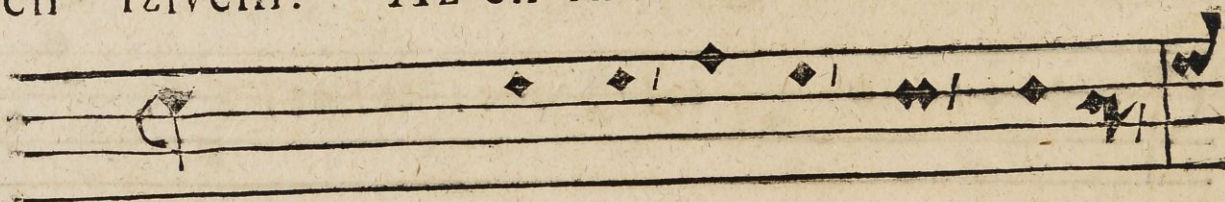
Sexti medietas primi est similis: Sed in fine dissimilis

Magasztallya az én lelkem az Vrat; Es vigadoz

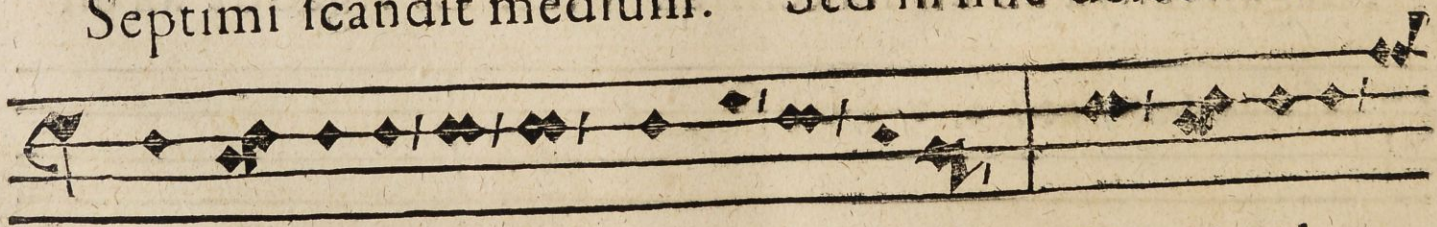
az én szivem: Az én idvőzítő Istenemben.

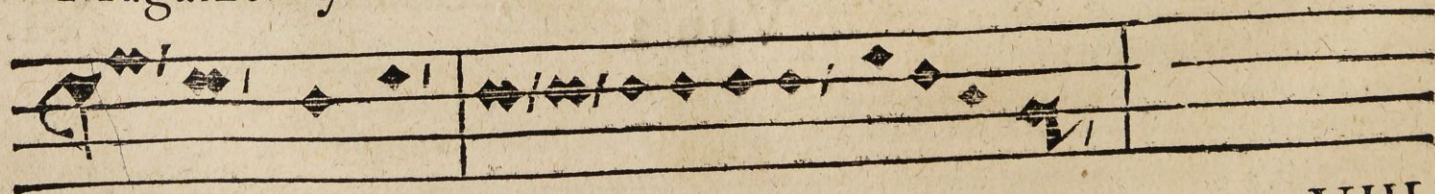
VII. Tonus. Septem Scholæ sunt Artes.

Septimi scandit medium: Sed in fine descendit.

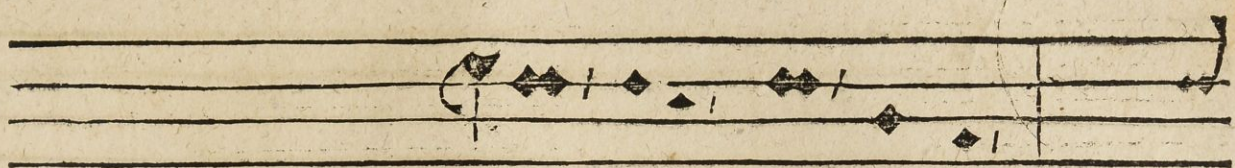

Magasztallya az én lelkem az Vrat: Es vigadoz

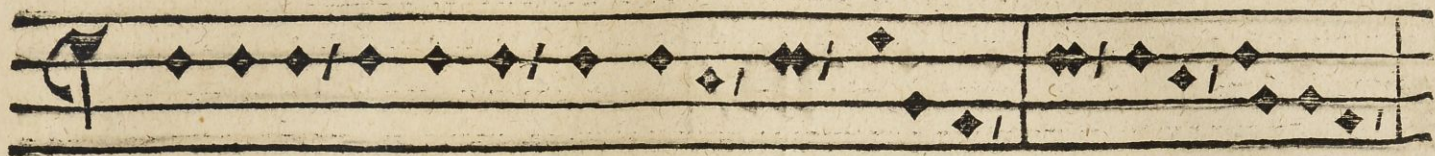

az én szivem: Az én idvőzítő Istenemben.

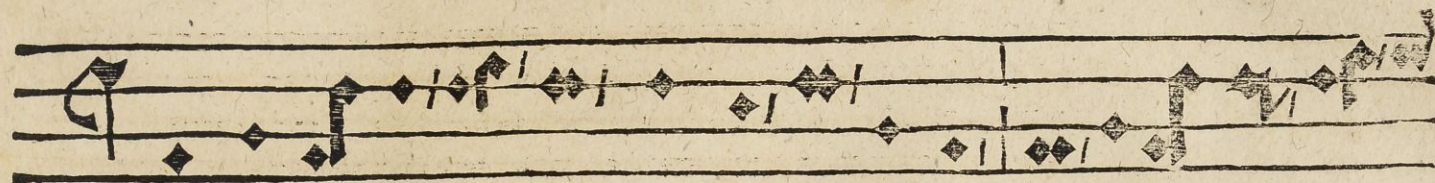
VIII.

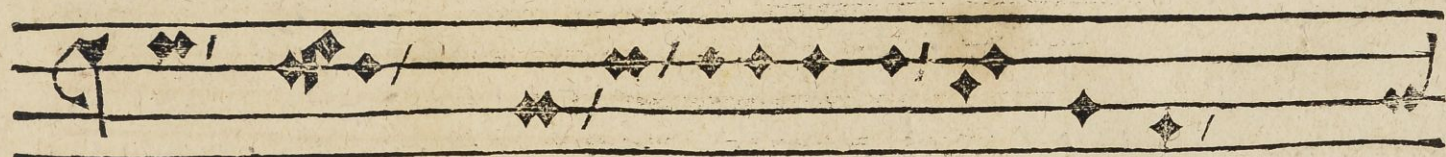
VIII. Tonus Sed octo sunt partes.

Octavi medium secundi est similis; sed finis absimilis.

Magasztallya az én lelkem az Vrat: Es vigadoz az

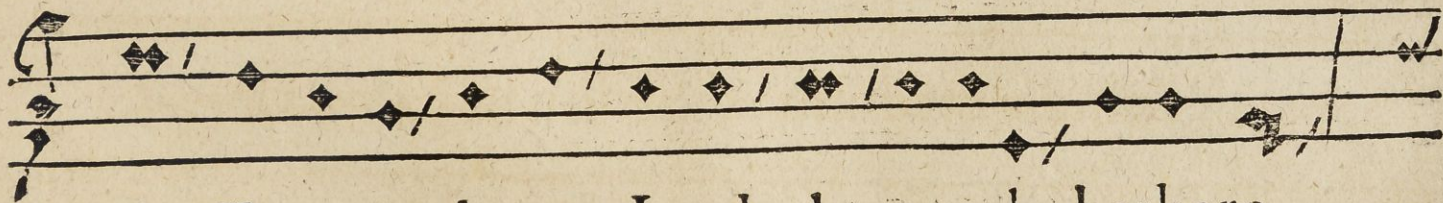

én szivem; Az én idvőzítő Istenemben.

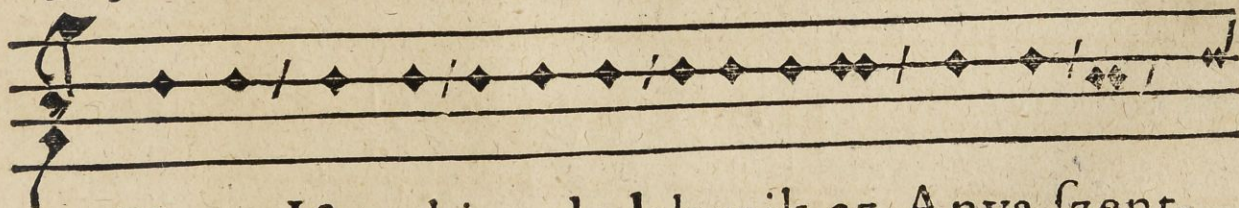
PEREGRINVS TONVS.

Ecce peregrinus: In exitu Israel

de Ægypto; domus Iacob de populo barbaro.

Vram Isten kitsoda lakozik az Anya-szent-
Vuu 3 egy-

egyházban?

Avagy kitsoda nyugszik meg az

magas Menyországban.

Finis.

PSALMI

DAVIDIS.

Primus

Oldogh ember ki nem jár az Istentől szakadtaknak tanácsán; Es az bűnösöknek után nem ül, az megh csufolok között.

Hanem ő néki az Istenben vagyon minden bizodalma: Es az Istennek törvényét forgattya elméjében éjél és nappal.

Es olyan mint az folyo viz mellet ültetet élő fa: ki gyümölcsöt terem alkalmatos üdőben.

Es az ő levelei meg nem hirtvadnak: Es valamit cselekszik jó szerencsés lészén.

De az Istentől szakadtak nem illyenek: hanem olyanok mint az polyva kiaz széltől idestova hányattatik.

Ennek okáért megh nem maradhatnak az Istentől szakadtak az itiletben: sem az gonoszok az igazaknak gyülekezetiben.

Mert tudgya Isten az igazaknak utokat: de az Istentől szakadtaknak utak mind el vész.

Dicsőleg Atyának és Fiunak: és szent Lélek Istennek.

Miképpen kezdetben dicsőleges vala: most és mind örökkön örökké ugy légyen.

A

Pfal:

PSAL. II.

Mért dühösködnek az pogányok: Es az ő népek
miért gondolnak hiában valókat.

Az földnek Királyi egybén gyűlnek: Es az Fejedelmek
tanácsot tartanak az Vr ellen, és az ő Christusa ellen.

Szaggassuk el, ugy-mond, az ő köteleket: Es rázzuk le
nyakunkrol az ő igájokat.

De az ki az egekben lakozik megh neveti őket: Es az
Vr megh csufollya őket.

Akkor az ő haragjában szól ő nékiek: Es bufulásában
meg neveti őket, ezt mondván.

En penig válaztattam az én királyomat Sionon: Es hely-
heztettem őtet, az én szent hegyemen.

Megh beszéllem az Vrnak decretomát; ki ezt mondá né-
kem: En Fiam vagy te, én ma szültelek tégedet.

Kérjed én tőlem az pogányokat örökseggül, és tenéked
adom: Es az földnek határit birodalmul.

Megh rontod őket vas vészszóvel: és mint egy cserepet
öszve töröd őket.

Mostan azért ti Királyok eszméllýétek meg magatokat:
Es ti földnek birái az tanitást be vegyétek.

Szolgályatok az Vrnak felelemben: Es örüllyetek neki
rettegésben.

Csokolgassátok az Fiat, hogy meg ne haragudgyék: Es
el ne vészessen titeket az ti útatokban.

Mert hamar fel gerjed az ő haragja: Bóldogok mind a-
zok kik ő hozzá ragazkodnak.

Dicsősegh: Miképpen:

Pfal:

PSAL. III.

Ram mely igen megh sokasodtanak az én ellenfe-
gim: Mely felesen vadnak kik én ellenem támad-
tanak.

Sokan mondgyák az én lelkem felől: Nincsen segítse-
ge néki az Istentől.

De te vagy Vram énnékem payfom En dicsőségem
vagy, és fel magasztalod az én nevemet.

En fel szóval az Vrhoz kiáltottam: Es meg halgatot en-
gemet az őszentségének hegyéről.

En le fekszem és el aluszom és fel kelek: Mert az Vr
óltalmaz engemet.

Nem felek sok ezer néptől mely minden felől meg kör-
nyékezet engemet: Kely fel Vram, tarts meg engemet én
Istenem.

Mert minden én ellenfeget te csapdosod arczul: Es
ki töröd az Istentől szakadtaknak fogokat.

Az Vré az szabadítás: Es az te népeden vagy on az te ál-
dásod.

Dicsőség Atyának &c.

PSAL. IV.

Algas meg engemet én igazságomnak Istene: Mi-
kor kiáltok te hozzád, vidámits meg engemet az
nyomorúságban.

A 2

Ke.

Kegyelmességedből könyörüllyén raytam: Es halgasd
megh az én imádságimat.

Oh embernek kemény szivű Fiai, meddig leszén az én
dicsőségem, gyalázatban: Meddigh szeretitek az hiulágot,
és követitek az hamisságot.

De légyen tudtotokra hogy magának választot az Vr
engemet: Es az én könyörgésemet megh halgattya vala-
menyíster ő hozzá fel kiáltok.

Haragudgyatok de ne vétkezzetek: Beszélgeſſetek ſzi-
veitekben, és az ti ágyas házatokban legyetek csendességbé.

Aldozzatok igasságnak áldozattyával: Es bizzatok az
Vrban.

Sokan mondgyák ezt ő közöttök: Kicsoda mutattya
megh minékünk az Istennek javait?

De te, Vram, mutassad megh minékünk az te orczád-
nak világát: Es így nagyub örömet adsz az én szivemben,
hogy nem mint mikor az ő borok, és buzájok meg sokasod-
nak.

Békesseggel nyugoszm, és el aluszm: Mert Vram,
te adíz egyedül, énnékem bátorfágos lakást ez földön.

Dicsőség Atyának és Fiúnak, &c.

Psalm. V.

Ram az én beszédemet vegyd füleidben: Ertsd meg az én gondolatimat.

Figyelmezzel az én kiáltásomnak szavára, én Királyom és én Istenem: Mert én tenéked könyörgök.

Vram hamar halgasd meg az én szómat: Minden dolgaim előtt készítettem magam te hozzád, és várom az te segítségedet.

Mert nem oly Isten vagy ki gyönyörködgyél az hitetlenségben: Nem lakik te nálad az gonosz.

Nem álnak meg az te szemeid előtt az kevélyek: Es gyűlölz minden gonosz cselekedeteket.

El veszted az kik hazuglágot szólnak: Az vér szopót, és álnokságnak emberét gyűlöli az Vr.

En penigh az te jóvóltodnak sokaságában bizván megyek bé az te házádban: Es könyörgök az te szent Templomodban, az te felelmedben.

Vram igazgas engemet az te igazságodban, az én ellenfe-gimért: Igazgasd én előtttem az te útadat.

Mert nincsen az ő szájokban igazság, szívek merő álnokság: Torkok meg nyílt koporsó, nyelvekkel csalárdul hízeltkednek.

Itild meg ezeket, oh Isten, hogy csalatkozzanak meg az ő tanácsokban: Es az ő hamisságoknak sokaságáért vezeld el őket, mert engedetlenek tenéked.

Es örülnek mindnyájan kik biznak te benned; mind örökké vigadnak az kiket megh óltalmaz: Es örvendeznek te benned mindnyájan kik szeretik az te nevedet.

Mert te Vram megh áldod az igazat: Az te jóvóltoddal mint egy paissal környül vészted őtet.

Dicsőség Atyának és Fiúnak, &c.

Psalm. VI.

Ram az te busulásodban ne fedgy megh engemet: Es az te haragodban ne ostorozz meg engemet.

Könyörűly én raytam Vram mert erőtelen vagyok: Gyógits meg engemet, Vram, mert megh háborodtanak az én csontaim.

Térj hozzám Vram és szabadítsd meg az én lelkemet: Es tarts meg engemet az te irgalmasságodért.

Mert nincsen az halálban te rollad emlékezet: Az koporsóban penigh kicsoda mond tenéked dicsiretet?

El faradtam foházkodásimban, megh mostam minden éjjel az én ágyamat: Es könnyhullatásimmal meg öntöztem nyoszolyamat.

Megh homályosodtanak az én szemeim az keserűségnek miatta: Es az én orczám megh vénhűdt az én ellenfegimmiat.

Tá.

Távozzatok el töllem mindnyájan kik álnokságot cselekeztek: Mert megh halgata az Vr az én könyörgésemet; és az Vreleiben vötte az énesedezésemet.

Pirullynak megh és igen meg háborittassanak minden én ellenfegim: Hátra térjenek és hirtelen meg szégyenüllyenek.
Dicsősegh Atyának és Fiunak, &c.

Psalm VII.

EN Vram, és én Istenem, te benned vetem az én remenységemet: Oltalmaz meg engemet minden háborgatoim ellen, és szabadits meg engemet.

Hogy el ne ragadgyák mint egy orofzlán az én életemet: Es el ne szaggassanak, s-ne légyen ki megh szabaditsón.

En Vram Istenem ha ezt cselekedtem, ha vagyon hamisfágh az én kezeimben: Ha gonoszszal voltam az én velem békével lakónak, és ha nem kedveztem mégh annak-is, az ki engemet ok-nélkül nyomorgatot.

Bátor üldözze életemet az én ellenfegem, megh fogjon, és földre tapodgyon: Es az én dicsőségemet porba keverje.

Támadgy fel Vram az te haragodban, és magasztaltassál fel az én ellenfegimnek dicsősege ellen: Es serkény fel én mellettem, az itiletért, mellyet parancsoltal.

Hogy téged népeknek serege környul végyen: Es ezért fel magasztaltassál.

Az

Az Vr megh itili az népeket: itily megh Vram engemet az én igazságom és ártatlanágom szerint.

Szünnység megh kérlek az hitetleneknek gonosságok, és erősítsd meg az igazat: mert te vagy szíveknek, és veséknek által látó Istene.

Paisom énnékem az Isten: ki megh szabadította az igaz szívű embereket.

Az Isten az igazat meg őrizi: Es az Isten naponként haragszik az gonoszokra.

Ha meg nem térnek az ő fegyverét meg élesítette ő ellenek: Az ő nyilait az ellenség ellen készítette.

Halálos nyilakat készítet ellenek: Es az ő kéz iját megh vonta, és irányozza őket.

Imé hamisságot visel elméjében, mert gonossággal eset terehben: Es hazuglágot fogh szólni.

Vermet áfot, és mellyen áfota azt: De ő maga esett az verembe mellyet áfot.

Fordul az ő munkája az maga fejére: Es az ő tetejére szál minden ő álnoksága.

Dicsírem az Vrat az ő igazsága szerint: Es éneklek az felleges Vrnak nevének. Dicsőség.

PS. VIII.

MI Vrunk Istenünk, mely igen csudálatos az te neved ez egész földön: Ki az te dicsőségedet az egeknek felette magasztaltad.

Az Kicsideknek és csecsemőknek szájok által erősítettetted

tetted megh az te hatalmadat, az te ellenſegidért: Hogy
megh rontſad ellenſegidet, és az boſzſzu állókat.

Mikoron látom az te egheidet, az te kezeidnek munkáit:
Az hóldot, és az csillagokat mellyeket te teremtetted.

Kicsodá az ember, azt gondolom, hogy megh emléke-
zel ő rolla: Avagy az embernek fia, hogy megh látogatód
őtet?

Noha őtet valamenyivel kiſlebbé teremtetted az Angya-
loknál: Mind az által dicsőſéggel, és tiſzteſſéggel meg é-
keſtitted őtet.

Tőtted őtet minden te kezeidnek munkáin Vrrá: Min-
deneket vetetted az ő lábai alá.

Iuhohat és minden barmokat: Még az mezei vadakat-is.

Az éghi madarakat, és az tengernek halait: Mellyek ál-
tal járnak az tengernek őlvényit.

Mi Vrunk Iſtenünk mely igen dicsőſéges az te neved:
Mind az egész föld kerekſégében.

PS. IX.

Dicsirem az Vrat tellyes ſzivemből: Hirdetem min-
den te csuda tételidet.

Eorvendezek és vigadok te benned: Es dicsíretet mon-
dok ſeſéges Iſten az te nevednek.

Hogy az én ellenſegim hátat adtak: Megh útköztek, és
elveſztek, az te orczád elől.

Hogy az én itiletemet, és igyemet véghez vitted: Es
úlvén az ſzékben igaffágot ſzolgáltattál.

B

Megh

Megh feddetted az pogányokat, el vesztetted az hitet.
lent: Az ő neveket mindenha, és mind örökké el töröltted.

Az ellenségnek pusztitási mindenestől fogva meg szün-
tenek: Az ő várasitelrontottad, és az ő emlékezetek vélek
egyembe el veszett.

De az Vr mind örökké megh marad: Es az ő székit ké-
szíti az itiletre.

Es ő megh itili ez világot igazságban: Es az népeknek
törvényt mond tökéletességben.

Es az Vr fel magasztallya az nyomorítattat: Mert ide-
jekorán való segítése lészén az nyomorúságban.

Te benned, Vram, biznak az kik isméri az te nevedet:
Mert el nem hagyod azokat, kik keresnek tégedet.

Mondgyatok dicsiretet az Vrnak ki Sionban lákik: Hir-
desseitek az népek közöt, az ő cselekedetit.

Mert ki keresi, az ki ontot vért, és arrul megh emléke-
zik: Nem felelkezik el az szegénynek kiáltásáról.

Dicsőség Atyának, és Fiunak, &c.

PSAL

mi eiusdem continuatio.

K

önyörűly én raytam Vram, és szabadits meg enge-
met, az halálnak kapuiból: Lásd meg nyomorulá-
gomat mellyet szenvedek ellenségitől.

Hogy hirdessem minden te dicsiretedet Sion leányának
kapuiban: Es örüllyek az te meg szabadításodban.

Bé merültenek az pogányok, az véremben mellyet ásta-
nak: Az hálóban megh akadt lábok, mellyet el rőjtette-
nek.

Megh

Megh jelentette magát az Vr, az igazſágnak ki ſzolgálta-
táſában : Az hitetlen az ő kezének munkájával csuda mint
megh kötöztetet.

Szállyanak az koporsóban az hitetlenek: Es minden né-
pek, kik el feletkeznek az Iſtenről.

Mert nem léſzen mind örökké feledékenſégben az ſze-
gény: Es az nyomorultaknak reményſégek nem vész el
mind örökké.

Kely fel Vram ne végyen hatalmat az ember én raytam:
Itelteſſenek meg az Iſtentelenek te előtted.

Rémétsd megh Vram őket: Hagyd iſmérjék meg az
hitetlenek, hogy ők halandó emberek.

Dicsőſég Atyának, &c. Miképpen:

Pſal. X.

VRam miért állasz távol tőlünk: Miert rejted el
magadat kellettekorán az mi nyomorúságinkban?
Nagy kevélyen háborgattya az hitetlen az ſze-
gényt? De fogattáſának megh az ő tanácsokban mellye-
ket gondoltanak.

Mert dicsekedik az gonosz ember, az ő gondolatinak ki-
vánſágiban: Es az főſvény magának hizelkedvén, káromlya
az Vrat.

Az hitetlen az ő kevélyſégének miatta, nem tudakozik
az Iſtenről: Hanem minden ő gondolati azok hogy nin-
csen Iſten.

Az ő útja minden űdőben ſzerencsés: Es noha meſzſze
vetette az te itiletedet, az ő ſzemei elől, mindaz által minden
ellenſégin győződelmes.

Bz

Azt

Azt gondollya az ő szívében, hogy soha örökké meg ne hanyatlik: Es hogy semmi nyavalya őtet soha nem talállya.

Kinek szája, átkozódással, csalárdfággal, és álnokfággal rakva: Es az ő nyelve alatt ártalom és álnoklág vagyon.

Az útzáknak szorossain lefelkedik, és megh öli az ártatlant: Az ő szemei csak az szegényre vigyáznak.

Lefelkedik titkon, mint az Oroszlány az Barlangban: Hogy el ragadgya az szegényt midőn az ő töriben ejti őtet.

Megh rontya, és megh nyomorittya az szegényeket, az ő erejével ezt mondván az ő szívében: El feletkezzén az Isten ezekről, el fordította orcáját, és soha nem láttya őket.

Kely fel azért, Vram Isten, és emeld fel az te kezeidet: Ne feletkezzel el az szegényről.

Az hitetlen miért boszszonttya az Istent: Mert azt mondgya, az ő szívében, hogy meg nem bünteted őtet.

Maga, Vram, midőn látod az álnokfágot, és nyomorgatást, úgy tetszet tenéked, hogy az te kezeiddel ő néki meg fizess: Vgyan-is te reád hagyattat az szegény, és az árváknak te vagy segítőjök.

Rontsd meg az hitetlennek, és gonoszoknak karját: Hogy az ő Istentelenfegek többé ne regnállyon.

Az Vr, vralkodik mindenha és mind örökkön örökké: De el vesznek az Istentelenek az ő földökről.

Az szegényeknek kívánfágokat megh halgatod Vram: Meg erőlsited az ő szíveket, és füleiddel, reájok figyelmeasz.

Hogy itilletet tégy az árváknak, és az nyomorultaknak: Hogy többé ne kegyetlenkedgyék raytok az földből való ember.

Dicsősegh Atyának, és Fiunak, &c.

Pfal:

Psalm. XI.

AZ Vrbán vagyon énnékem bizodalma: Hogy
hogy mondgyátok az én lelkemnek, hogy el fuf-
son az ti hegyetekről, mint az madár?

Mert imé az hitetlenek az ő nyilokat, az idegben vetvén,
íjokat meg vonták: Hogy lővöldözzék titkon, az igaz szivű
embereket.

Miért hogy megh az fundamentomok-is el rontatnak:
Az igaz mit cselekedhetik?

Az Vr az ő szent Templomában, és az Vrnak széki az
egekben vagyon: Az ő szemei néznek, és megh próbállyák
az embereknek fiait.

Az Vr az igazat szereti: Az hitelent penigh, és az go-
nosságnak szeretőjét gyűlöli az ő lelke.

Bocsát az Isten az, hitetlenekre eleven szemet, tűzet, és
kénkövet: Es az meg emésztső szél léfzen, az ő pohároknak
része.

Mert mivel az Vrigasságot szeret: Es az igaz emberre
néznek az ő szemei Dicsőség Atyának, &c.

Psalm. XII.

SZabadits megh, Vram, engemet, mert el fogytak
az te szentid, a kik jót cselekednének: Megh fo-
gyatkoztak az igaz mondók embereknek fiai között.

Hazugságot szól ki ki az ő fele baráttyának: Szájával
hizelkedvén belől kettős szívet visel.

Vágja kiaz Vrmind az hizelkedő ajakokat: Es az kevély nyelveket melle ki.

Kik ezt mondgyák, nyelvünkkel mindent tehetünk: Es az mi ajakink, mi birtokunkban vadnak, f-kicsoda minékünk Vrunk?

Az nyomorultaknak pusztitásokért, és az szegényeknek foházkodásokért már fel kelek; azt mondgya az Vr: Meg szabaditom azokat, kiket tőrben ejtet az Istentelen.

Az Vrnak beszédi, tiszta beszédek: Mint az kohban meg próbáltatot, és hétszer megh tisztitatot ezűst.

De Vram, tartsd megh őket: Es őrizd megh őket ez nemzetsegtől mind örökké.

Mert igen kevélyen viselik magokat az gonoszok: Mikor az embereknek alá valói fel magasztaltatnak. Dicsőség:

PSAL. XIII.

VRam miglen feletkezel el én rolam mindenestől fogva? Miglen rőjted el orczádat én tőlem?

Miglen tanácskozom az én lelkemben, keserűségemet naponként miglen tartom szivemben? Miglen magasztaltik fel ellenfelem én raytam?

Nézz reám, és halgas meg engemet én Istenem: Világosítsd meg én szemeimet, hogy ne alugyam bé az halálban.

Hogy valamikor ne mondhasa az én ellenfelem, megh győztem őtet: Es az én háborgatoim ne örüllyenek ha meg esendem.

En

En penig az te jóvóltodban bizván, örvendek az te szabadításodban: Es éneklek az Vrnak, mert jól tótt, én velem.
Dicsőfőgh Atyának, &c.

Psalm. XIV.

AZ bolond azt mondgya az ő szivében, hogy nincsen Isten: Megh vesztek az emberek, útalatos dolgokat követnek, és nincsen az ki jót cselekedgyék

Az Vr, az menyből alá tekintet az embereknek fiaira: Hogy megh lássa ha vagyon köztök értelmes Isten felő.

Mindnyájan el hanyatlottak, egyetemben hiában valokká lóttanak: Es nincsen csak egy-is az ki jót cselekedgyék.

Az ő torkok olyan mind az megh nyílt koporsó, Es az ő nyelvekkel álnokságot szólnak, s az ő ajakok alatt áspis kígyó mérge vagyon.

Kiknek szájuk átkozódással, és boszszúságh szóllással tellyes: Es az ő lábok gyorsak az vér ontásra.

Az ő útokban romlás és nyomorgatás vagyon: Az békeslegnek útát nem tudgyák, és nincsen az Isteni felelem ő előttök.

Avagy nincsé értelem az gonosságnak cselekedőiben? Hogy az én népemet megh eszik, mint az kenyeret szokták megh enni, és az Vrat nem tisztelik?

Akkor rémülnek megh nagy rémüléssel: Mikor az Vr az igazaknak nemzetsege baját fel veszi.

Az szégyénynek tanácsát megh csufollyátok: Mikor az Vr ő néki reménysege.

Oh vajha eljöne Sionból az Izraelnek szabadítója: Hogy mikor az Vr, az ő népének foglyait megh szabadította, az Iá-kób örüllyen, és az Izrael örvendezzen.

Psalm. XV.

VRam kicsoda lakozik az te sátorodban? Es kicsoda nyugszik megh az te szent hegyeden?

Az ki tőkélletességben jár, és igazságot cselekedik: Es igazságot szól az ő szívében.

Az ki nem rágalmaz nyelvével: Es nem cselekedik fele baráttával gonoszul, s- attyafiát meg nem gyalázza.

Kinek szemei előtt utálatos az gonosságnak cselekedője: De az Isten felőket igen szereti és bocsúlli.

Az ki esküvéset nagy kárával-is meg állja: Es azt semmi úton megh nem változtattya.

Az ki pénzét nem adgya ulorára: Es ajándékot ártatlan ellen fel nem vészén.

Az ki ezeket cselekedti: Megh marad mind örökkön örökké.

Dicsőség Atyának, és Fiunak, &c.

Psalm. XVI.

IArts megh, és őrizz megh engemet, oh én Vram Istenem: Mert én egyedül csak tebenned bizom. Mondgyad ezt oh én lelkem az Istennek, én Vram vagy te: Noha én tőlem semmi nem származhatik, mely néked használna. Ha-

Hanem az ſzenteket ſegittem, kik ez földön vadnak: Es az bocsúleteſſekét éppitem, kikben vagyon minden én gyönyörűſégem.

Megh ſokaſodnak azoknak bánattyok, kik idegen Iſtnek után ſietnek: Nem áldozom azoknak véres áldozattyokkal, fel ſem veſzem azoknak neveket az én ajakimra.

Az Vrat az én örökſégemnek, és poháromnak része: Te vagy az ki megh tartod énnékem az én részemet.

Az én nyilaſom eſett énnékem igen kies helyen: Nyilva ſzép örökſég jutot énnékem.

Aldom az Vrat ki énnékem tanácsot adot: Kiazta cselekedti, hogy meg éjél-is tanítſanak engemet az én bélső tagaim.

En ſzűntelenűl az Vrranézek: Mert jóbbom felől vagyon azért megh nem tántorodom.

Annakokáért örűl az én ſzivem, és örvendez az én dicsőſégem: Megh az én téſtem-is bátorságban nyugſzik.

Mert nem hagyod az én lelkemet az koporsóban: Es nem engeded, hogy az te ſzented rothadásra juſſon.

Te tanítſz megh engemet az életnek őſvényére: Elégſeges öróm vagyon te előtted, és gyönyörűſégek vadnak az te jóbbod felől mindenkoron.

Dicsőſég &c.

Psalm XVII.

Ald meg Vram az én igasságomat, és figyelmezzél az én kiáltáſomra: Halgald meg az én könyörgéletem melyben nincsen csalárdſág.

C

Az

Az te orczád elöl jöijön ki az én itiletem: Es az te szemeid lássanak igazat.

Megh próbáltad az én szívemet, és megh vizgáltál éjjelel engemet: Es nem találtál mást az én számban, hanem az mit szívemben gondoltam.

Az gonosz embereknek cselekedetektől, és az latroknak ösvényetől az te szádnak parancsolattyára: Felette igen megh óltalmaztam én mindenkoron magamat.

Igazgassad lépésimet az te ösvényidben: Hogy valahazokból ki ne hágjanak az én lábaim.

En tégedet segítségül hvlak, annakokáért halgas megh engemet, én Istenem: Haitsd le füleidet én hozzám, és halgald megh beszédimet.

Mutasd meg az te csudálatos irgalmasságodat: Ki meg szabadítod az te benned bizókat azoktól, kik az te jobbold ellen támadtanak.

Eorizz meg engemet mint szemed fényét: Óltalmaz meggh engemet az te szárnyaidnak árnyéka alatt:

Az hitetleneknek orczájok előtt, kik engemet háborgatnak: Ellenféggim előtt, kik életemet halálra környül vötték.

Az kövérség el borította orczájokat: Annak-okáért nyelvekkel kevélyen szóllottanak.

Az én útaimban mostan környül vöttek engemet: Es csak azt szemlélik holot szegezhesse nek az földhöz.

Hasonlok az præda szomjuhozó oroszlányokhoz: Es az barlangban ülő oroszlány kőlykekhez.

Kely fel, Vram, vegyd eleit az ő orczájoknak, és véd le őket: Szabadítsd meggh az én életemet az hitetlenektől az te fegyvereddel.

Az go-

Az gonosz emberektől szabadíts meg az te kezeddel Vram: Kiknek részek ez világban vagyon, és hasokat bé től-
tód kazdagfággal, megh elégítettnek magzatokat, és had-
gyak marhájakat az ő fiaiknak.

En penig igazságban megh látom az te orczádat: Meg
elégedem az te ábrázatoddal midőn fel serkenek.

Dicsősegh Atyának, &c.

Psalm. XVII.

Szeretlek tégedet oh én Vram Istenem, tellyes szí-
vemből, mint én erősségemet: Mert te vagy
énnekem kösziklám, erős váram, és megh szaba-
ditom.

En Istenem, én segítsegem vagy, én te benned bizom:
Paisom vagy, és az én szabadulásomnak szarva, én fel ma-
gasztaltatásom.

Az dicsirendő Istent midőn segítségül hittam: Az én
ellensegimtől megh óltalmaztattam.

Környül vóttének vólt engemet az halálnak kötelei: Es
az álnok embereknek soksága rettent vala engemet.

Az koporsónak fájdalmi környékeztek vólt meg enge-
met: Előmet vótték vólt az halálnak törei.

Az én nyomoruságomban hittam segítségül az Vrat,
és kiáltottam az én Istenemnek: Es megh halgatta szómat,
az ő Templómából, és az én kiáltásom ő eleibe jutot, az
ő fülében.

Megh indult és reszketet az föld: Es az hegyeknek
fundamentomi megh háborodtanak, az ő haragja ellen.

Füst jött ki az ő orrából, és meg emésztő tűz az ő szájából: Sebessen lángoló szenek származtak tőle.

Felettünk bé vonta az egheket felhőkkel: Es le szállot, az homály volt az ő lábai alatt.

Es vitettetet az Cherubimokon, úgy-mint ő szekeren: Es sebessen repült az szeleknek szárnyain.

Az sűrű ködben el rejtette önnön magát: Es az ő sátorát környül vötte letét vizekkel, és sűrű felhőkkel.

Az ő előtte való villámások miatt az felhők el oszlottanak: Kő esők, és élevén szenek következtenek.

Az Vr dörgöt az éghből; és rettenetes szót adott: Kő esők, s-elevén szenek érkeztek.

Es ki bocsátotta az ő nyilait: Es megh sokasítván az villámásokat el széllesztette, és megh háborította őket.

Akkor az vizeknek örvényi láttattanak, és ki nyilatkoztatattanak az föld kerekségének fundamentomi: Az te megh feddésednek miatta, oh Vram, és az te haragodnak szelének fúása miatt.

Segítseget bocsátot az éghből, és fel vött engemet: Es kivont engemet az sok vizekből.

Ki ragadot engemet az én hatalmas ellenfegim közzül; és az én sok gyűlölőim közzül: Mert erősbek voltak az én nálamnál.

Előmet vötték énnékem az én veszedelmemnek napján: De az Vr volt énnékem segítő gyámolom.

Ki vitt engemet tágas helyre, és ki ragadot engemet: Mert jómat kívánnya énnékem.

Megh fizetet énnékem az Vr, az én igazságom szerint: Az én kezeimnek tisztasága szerint fizetet énnékem.

Mert

Mert megh őriztem az Vrnak útait: Es nem szakadtam el hitetlenül az én Istenemtől.

Minden ő itéleti én előtttem vadnak: Es az ő parancsolatit nem hánytam el töllem.

Es voltam tökélletes ő előtte: Es megh tartoztattam magamat az én bűneimtől.

Annakokáért megh fizetet énnékem az Vr, az én igazságom szerint: Az én kezeimnek tisztasága szerint, az ő szemei előtt.

Az irgalmashoz te irgalmas vagy: Es az tökélleteshez tökélletes vagy.

Az tisztával peniglen tiszta vagy: Es az vizáshoz vizás vagy.

Annakokáért te az nyomorodot népet meg tartod: Es az kevélyeknek szemeket megh alázod.

Dicsősegh Atyának, &c.

VRAM

mi eiusdem continuatio.

N. Vram Istenem te gyűjtod meg az én szövéte-
nekemet: Es megh világosítod, az én sötétsége-
met.

Mert én te általad megyek által az ellenségeknek táborán:
Es az én Istenem által megyek az kő falokon által.

Ennek az Istennek útja tökélletes: Es az Vrnak be-
széde igen tiszta, és paísa minden ő benne bizoknak.

Mert kiesoda volna Isten, az Ichova kívül? Es kicso-
da hatalmas az mi Istenünk kívül?

Az Isten ővedzett fel engemet erővel: Es ő igyene-
sítette meg az én útaimat.

Ollyanokká tőtte az én lábaimat mint az szarvasoknak lábok: Es az én váraimban állatot bé engem.

Eo tanittya az én kezemet harczolásra: Annyira hogy az én kezeim által megh romlonak az ércz kézi ijak.

Adtad Vram énnékem az te szabadításodnak payilát: Es az te jób karod tartot engemet, és az te jó-vóltod magzalt fel engemet.

Ki terjeztetted lépésimet én alattam: Es az én lábaim nem fáradtanak el.

Midőn ellenségimet kergettem, meg fogtam őket: Es megh nem tértem miglen megh emésztettem őket.

Megh vertem őket és fel nem kelhettenek: El hullottanak az én lábaim alatt.

Mert fel ővedzettél engemet erővel az hadra: Es az én ellenségimet én alattam le nyomtad.

Az én ellenségimnek nyakokat én kezemben adtad: Es az én gyűlölőimet el vesztetted.

Kiáltottanak de nem vólt ki őket meg szabadította volna: Az Vrhoz, de nem halgatta megh őket.

Es aprora törtem őket, mint az port az szél előtt: Es mint az piaczon lévő fárt le tapodtam őket.

Megh szabadítottál engemet az népnek pártolásától: Tóttél engemet az pogányoknak fejévé, az mely népet né ismértem izólgált énnékem.

Az kik csak meg halhattanak-is engedtenek énnékem: Es az idegen fiak hazudván meg adták énnékem magokat.

Az idegen népek meg epttenek feltekben: Es reszkedtenek az ő hajlékokban.

Ellyen

Ellyen az Vr, és légyen áldot az én kősziklám: Es magasztaltassék fel az én szabadittatásomnak Istene.

Isten az ki én érettem bölz szut áll: Es az ki sok népet én hozzám hodoltat.

Ki engemet az én ellenfegimtől meg szabadított: Es az én ellenem támadtakul meg mentett, és az gonosz emberek kezekből ki ragadott.

Ennek-okáért dicsirlek téged, oh Vram, az pogányok kőzöt: Es az te nevednek szivemből éneklek.

Mert te az te Királyodat sokszor csudálatosképpen meg szabadítottad: Es az te meg kent Királyoddal az Daviddal irgalmasságot cselekedtél, és az ő maradékival mind örökké.

Dicsőleg, &c.

Psalm. XIX.
In Pentecoste

AZ Eghek hirdetik az Istennek dicsőségét: Es az ő kezeinek munkáját, ki beszéli amaz ki terjesztett erősség.

Az egymás után következő napok egyik az másiknak, bőszeggel prädikállyák az igét: Es eggyik étzaka az másiknak hirdet bölcseséget.

Nincsen beszédek nékik sem igéjek: Meg-is meghalhatnak az ő szavok.

Minden földre ki hatot az ő zengések, és az földnek kekrelegének határra az ő beszédek: Mivel az Isten az napnak az egekben szerzet fátort.

Es

Es az úgy mint egy vőlegény ki jövén az ő ágyas házából: Siet mint egy erős fűtő férfiú az ő útának el végezésére.

Az ő ki jövetele, az éghnek eggyik végétől fogva az másik végeiglen vagyon: Es nincs az ki elrejtezhetnék az ő melege előtt.

Az Vrnak törvénye tökéletes, és meg eleveníti az lelkeket: Az Vrnak igaz tanubizonyfág tétele, bölcsésegét ad az kisdedeknek.

Az Vrnak parancsolati, igazak; és megh vidámittyák az szívet: Az Vr parancsollattya tisztá, és meg világosittya az szemeket.

Az Vrnak felelme tisztá és meg marad mind örökké: Az Vrnak itileti igaz mondás mindenestől fogva.

Kivánatosbak minden tisztá arany nál: Es édesbek minden szín méznél.

Megh az te szolgád-is megh intetik azokból: Es azoknak megh tartóinak sok jutalmok vagyon.

De kicsoda tudhattya, Vram, az vétkeket? Az én titkos bűneimből tisztíts megh engemet.

Tartoztasd megh az te szolgádat, az vakmerő bűnőktől, hogy ne uralkodgyanak én raytam: Akkor tökéletes léfzek, és tisztá léfzek sok vétkektől.

Az én számnak beszédi, és az én szívemnek gondolati legyenek az te kedved szerint valók: Vram ki énnékem erősségem, és szabadítóm vagy. Dicsőség &c.

Psalm. XX.

El gasson meg tégedet az Vr, az te háboruságodnak napján: Es tegyen győzdelmeslé tégedet az Iácobnak Istene. Küld.

Küldgyön segítséget tenéked az őszentléges helyéről:
Es az Sionból óltalmazzon megh tégedet.

Emlékezzék megh minden te áldozatodrol Es az te
szűbéli imádságodat kedvellye.

Cselekedgyék az te jó kívánságod szzerint: Es min-
den te tanácsodat tellyesittse meg.

Hogy örülhessünk az te szabadításodban, és az mi I-
stenünk nevében énekellyünk: Az Vr tellyesittse megh
minden te kérésidet.

Mostan ismérem hogy meg tartya az Vr az ő Királyát:
Meg halgatván őtet az magas egekben, jób keze által ha-
talmassan meg szabadittya.

Némelleyek az ő szekerekben, némelleyek az ő lovaik-
ban biznak: De mi az mi Vrunknak Istenünknek nevérol
emlékezünk megh.

Azok megh hanyatlottanak és el estenek: Mi pedig
fel kóltunk és fel egyenesedtünk.

Oh Vram tarts megh minket: Ama mennyei király
halgasson megh minket az napon mellyen őtet segítségül
hijuk.

Dicsősegh Atyának &c.

psal. XXI.

Ram az te erősségedben örül az Király: Es az
te szabadításodban felette igen örvendez.

Az ő szívének kívánságát megh adtad néki:
Es az ő ajakinak kérését nem tagadtad megh ő tőle.

Mert elől vetted őtet az te javaidnak áldásával: Es
töttél az ő fejében tiszta arany Coronát.

D

Ele-

Eletet kért te tőled: Es adtál ő néki napoknak hossz-
ságot mind örökké és mind éltigh.

Nagy az ő dicsősége az te megh tartásodban: Fé-
nyességet, és ékesseget töttél ő réá.

Mert vetetted ő réa minden fele bőséges áldásodat:
Mind örökké megh vidámitottad őtet az te szinednek ő-
rómével.

Mert az Király bizik az Vrbán: Azért bizván az ma-
gasságosnak ő kedvében, megh nem hanyatlik.

Megh talállya az te kezed minden te ellenségedet: Es
az te jobbod meg talállya azokat kik gyűlölnek tégedet.

Ollyanná tészed azokat, mint az tűznek kemenczéjét
az te haragodnak idején: Az Vr az ő haragjában el nyeli
azokat, és megh emészti őket mint az tűz.

Az ő magzattyokat ez földről el vesztet: Es az ő
magvokat az embereknek fiai közzül.

Mert ellened gonoszt végeztenek, és csálardíságot gon-
doltanak: Mellyet mind az által véghez nem vihettek.

Mert te őket czélúl vetted: Es meg vonszod az te i-
jadat ő ellenek.

Magasztaltassal fel Vram az te erősségedben: Hagyd
énekellyünk, és dicsirjük az te hatalmadat. Dicsőség:

psal. XXII.

N Istenem, én Istenem, oh miért hagyál el en-
gemet: Es miért távozá el az én megh tartá-
somtól, és az én jajgatásimnak beszéditől?

En

En Istenem mind nap estig kiáltok, de nem halgat sz
megh engemet: Eijel-is nincsen énnékem veztéglésem.

Te peniglen szent vagy: Ki lakozol az Izraelnek di-
csireti közöt.

Az mi Atyáink te benned biztanak: Biztanak és meg
szabadítottad őket.

Te hozzád kiáltottanak és megh szabadultanak: Ben-
ned biztanak, és megh nem gyálaztattanak.

En penigh feregh vagyok és nem férfiú: Emberek-
nek szidalmok, és népeknek útálatosságok.

Mindenek kik engemet láttanak megh csufolnak: Fél-
revonszakajakokat, és hajtogattyák az ő fejeket ezt mondva.

Bizot ő az Vr Istenben: Szabadítsa megh őtet ha ő
néki jó akarója.

Mert te vontál ki engemet az én Anyámnak méhéből:
Es biztattál engemet az én Anyámnak emléjétől fogva.

Te óltalmad alá vettettem az én Anyámnak méhétől
fogva: Az én Anyámnak méhétől fogva te vóltál énné-
kem Istenem.

Ne távozzál meszsze én tőlem: Mert az nyomorúság
közel vagyon, és senkinincs ki énnékem segítségül légyen.

Környűl vőtenek engemet sok tulkok: Es az Bálán-
nak bikái megh környékeztenek engemet.

Fel tátották én ellenem az ő szájokat: Mint az raga-
dozó és ordító oroszlány.

Mint az viz ugyan ki öntődtem; és minden csor taim
el oízlottanak: Az én szívem mint az viaí el olvadt az
én bélső tagaim közöt.

Megh száradot mint az cserép az én erőm: Az én
nyelvem-is az én inyemhez ragadt és az halálnak porá-
ban vetettél engemet.

Mert környűl vőttenek engemet az ebek, és az gonoszoknak serege meg környékezet engemet: Altal liggták kezeimet és lábaimat.

Megh számlálhatom minden én csontaimat: ők pēnigh azt örömöst nézik és hallyák.

El oszták ő köztők az én ruháimat magoknak: Es az én kőntősómre forfot vetének.

De te Vram ne légy távul én tőlem: En erősségem lies az én segitségemre.

Mentsd megh az én lelkemet az fegyvertől: Es az én egyyetlen eggyemet az ebeknek kezekből.

Szabadits megh engemet az oroszlánynak szájából: Es az Vnicornisoknak szarvai ellen halgas megh engemet.

Es hirdetem az te nevedet az én Atyámfiainak: Az gyülekezetnek közepette dicsirlek tégedet.

Kik felitek az Vrat dicsirjétek őtet: Iácobnak minden nemzeti dicsirjétek őtet, és fellyétek őtet Izraelnek minden maradéki.

Mert nem utálta, és nem vetette meg az szegénynek nyomorgatását: Es el nem rejtette az ő orczáját ő tőle, és midőn kiáltot ő hozzá megh halgatta őtet.

Te tőled léssen az én dicsiretem az nagy gyülekezetekben: Az én fogadásimat megh tellyesitem azok előtt kik felik őtet.

Esznek az nyomorultak és megh elégefznek dicsirik őtet, az kik keresik őtet: Es él az ő szivek mind örökké.

Megh emlékeznek erről, és meg térnek az Vrhoz ez földnek minden határi: Es imádkoznak ő előtte az pogányoknak minden nemzetségi.

Mert az Vré az birodalom: Es uralkodik az pogányokon.
Elz.

Esznek, és imádgják őtet ez földnek minden kővé-
ri: Térdet haitnak ő előtt mindenek kik az porban fe-
kúsznek és nyomorultul élnek.

Az ő magzatik nékie szolgálnak: Es az Vréi lesz-
nek mind örökké.

El jönnek és hirdetik az ő igasságát az ő utánnok való
népeknek: Hogy az Vr ezt cselekedte.

Dicsőfegh Atyának, &c.

psal. XXIII.

AZ Vr énnékem legeltető pásztorom: Azért sem-
miben megh nem fogyatkozom.

Gyönyörűséges és szép fűves helyeken le-
geltet engemet: Es kies vizek mellé viszen engemet.

Az én lelkemet megh vidamittyá: Es visel engemet
az igasságnak ósvényén, az ő nevéért.

Megh ha szinte az halálnak árnyékának völgyében já-
rok-is nem félek az gonosztul, mert te vagy én velem: Az
te veszsződ, és az te pásztori botod, megh vigasztalnak
engemet.

Afztalt teritesz énnékem az én ellenfegim előtt: Es
meg hizlalod olaijal az én fejemet, és meg töltöd az én po-
háromat sziniglen.

Sőt nagy bizonnyal az te jó vóltod, és irgalmasságod
követnek engemet életemnek minden idejében: Es lako-
zom az Vrnak házában, holzszu ideiglen.

Dicsőfegh Atyának, &c.

Psal. XXIV.

AZ Vré az föld, és annak minden ő tellyessége :
Eové az földnek kereksege, és annak minden
lakosi.

Mert ő az földet az tengeren fundálta: Es az folyó
vizeken állatta őtet.

Kicsoda mégyen fel az Vrnak hegyére? Es kicsoda
áll megh az ő szentsegének helyen?

Az ártatlan kezű, és az tiszta szívű: Es az ki nem ad-
ta elméjét hivalkodásra, sem penigh hamissan megh nem
eskűtt.

Az vészen áldást az Vrtól: Es igazságot az ő idvőzítő
Istenétől.

Illyen az Isten keresőknek nemzetsege: Es az igaz
Iacobnak nemzetsege az kik az te orczadat keresik.

Ti kapuk emellyétek fel az ti fejeiteket: Es emel-
kedgyetek fel örökké való ajtók, hogy mennyen bé az di-
csőségnek Királya.

Kicsoda ez az dicsőségnek Királya? Az erős és hatal-
mas Vr, az erős és hadakozó Vr.

Ti kapuk emellyétek fel az ti fejeiteket, és emelked-
gyetek fel ti örökké való kapuk: Hogy mennyen bé az di-
csőségnek Királya.

Kicsoda ez az dicsőségnek Királya? Az seregeknek I-
stene, ő az dicsőségnek Királya.

Dicsőség Atyának, &c.

Psal:

psal. XXV.

Oratio Davidis afflicti .i.

E hozzád emelem fel Vram az én lelkemet: En Istenem te benned bizom, hogy megh ne gyaláztassam, és ne örüllyenek az én ellenfegimén rajtam.

Mert mindenek kik tégedet várnak megh nem szégyenülnek: Szégyenüllyenek megh azok, az kik gonoszul cselekednek az te szolgáddal oknélkül.

Az te útaidat mutasd megh Vram énnékem: Es az te ólvényidre tanits megh engemet.

Vifely engemet az te igazságodban, és tanits meg engemet: Mert te vagy énnékem szabadító Istenem, tégedet várlak egész napon.

Emlékezzel megh Vram az te irgalmasságodrol, és jóvóltodrol: Mellpek kezdettől fogva vadnak.

Az én iffiúságomnak bűneiről, és az én álnokságimról meg ne emlékezzél: Hanem inkább Vram, az te irgalmasságod szerint, emlékezzél megh én rolam az te jóvóltodért.

Igen jó, és igaz az Vr: Ennekokáért tanittya az kik az útrol el tévelyednek.

Igazgattya az nyomorultakat az itiletben: Es tanittya az alázatosakat az ő útaira.

Minden utai az Vrnak irgalmasság és igazság: Azoknak kik az ő frigyét, és parancsolatit megh őrzik.

Az te nevedért Vram legy kegyelmes az én álnokságimnak: Mert felette igen sokak az én bűneim.

Kicso-

Kicsoda az az ember ki felel az Vrat? Az tanította az útra mellyet választson magának.

Annak lelke az jóban megh marad: Es az ő magzata örökseggül bírja ez földet.

Az Vrnak titka azoknak adatik, kik őtet felik: Es az ő frigyét megh jelenti nekik.

Az én szemeim mindenha az Vrra néznek: Mert ő veszi ki az tőrből az én lábaimat.

Tekintsd réám Vram és könyörűly én rajtam: Mert én eggyes, és szegény vagyok.

Az én szívemnek háborusági igen meg sokasultak: Az én nyomoruságomból szabadíts megh engemet.

Láld megh az én nyomoruságomat és gyötrelmemet: Es bocsáld meg minden bűneimet.

Tekintsd meg az én ellenfeleimet: Mert igen meg sokasodtanak, és méltatlan gyűlölséggel gyűlöltének engemet.

Eorizd meg az én lelkemet, és szabadíts megh engemet: Hogy meg ne szégyenüllyek, mert én te benned biztam.

Az tökéletesség és igazság megh őriznek engemet: Mert én te benned biztam.

Szabadítsd megh ő Vr Isten az Izraelt: Minden ő nyomoruságiból.

Dicsőség:

Miképpen kezd:

Pfal.

psal. XXVI.

E Tilly megh engemet Vram, mert én tókélletes-
ségben jártam: Es bizom az Ichovában, hogy én
meg nem tántorodom.

Probály meg engemet Vram, kétség meg engemet:
Kérdezd meg az én veséimet, és az én szívemet.

Mert az te irgalmasságod az én szemeim előtt vagyon:
Es jártam az te igazságodban.

Nem ültem egyűt az hivalkodó emberekkel: Es az
csalárd emberekkel nem nyájaskodtam.

Gyűlölöm az gonoszoknak gyülekezeteket: Es az hi-
tetlenekkel egyűt nem ülök.

Megh mosom az én kezeimet az ártatlanságban: Es
én Vram az te oltárod környűl forgok.

Hogy hálá-adatos szóval dicsirjelek tégedet: Es hirdes-
sem minden te csuda dolgaiddat.

Vram szerettem az te házában való lakásomat: Es az
te dicsőségednek hajlékának helyét.

Ne rekezd egyűvé az bűnösökkel az én lelkemet: Sem
az én életemet az vér szopó emberekkel.

Mert az ő kezekben bűn vagyon: Es az ő jób kezek
rakva megh csaló ajándékokkal.

En penigh az én ártatlanságomban járok: Annako-
káért szabadits megh engemet, és könyörűly én raytam.

Az én lábaim állanak igazságban: Es az gyülekezetek-
ben hálákat adok az Vrnak. Dicsőség Atyának, &c.

E

Pſal:

Pſal. XXVII.

Az Vr az én világom, és szabadításom, ſ-kitől fel-
nek? Az Vr az én életemnek erőſſége, ſ-kitől ret-
tegnék.

Midőn jönének az gonolſzok én ellenem, hogy az én
teſtemet megh ennék: Az én ellenſégim és háborgatoim
megh űtközének, és el hullának.

Ha ſzintén én kőrnýűlem tábort járnának-is, nem fel
az én ſzivem: Es hogy ha had támad ellenem-is, meg-is
ő benne bizom.

Egy dolgot kértē az Vrtol, moſt-isazont kérem: Hog'
lakhaſſam az Vrnak házában életemnek minden idejében.

Hogy láthaſſam az Vrnak ſzépségét: Es láthaſſam az
ő templomát.

Mert el rejt engemet az ő ſátorában az veſzedelem-
nek napján: Es az ő ſátorának titkos rejtekéből kőſziklára
emel fel engemet.

Es moſt-is fel emeli az én fejemet az én ellenſégim fe-
lett, kik kőrnýűlőttem vadnak: Es áldozom az ő ſátorá-
ban őrómnak áldozattyát, éneklek és dicsiretet mondok az
Vrnak.

Halgaſd meg Vram az én ſzómat midőn hozzád kiál-
tok: Es konyőrüly én rajtam, és halgas megh engemet.

Te felőled mondgya az én ſzivem: Kereſſetek megh
az én orczámat; az te orczádat Vram megh kereſem.

Ne rejtſd el orczádat én előttem, és ne veſs el hara-
godban: Te vagy énnékem ſegitſégem, ne hadgy el en-
gemet en idvőſſégemnek Iſtene. Ha

Ha az én Atyám és Anyám el hagynak-is engemet:
Az Vr hozzája vészén engemet.

Tanits megh engemet Vram az te úadra: Es hor-
dozz engemet az egyenes úton, az én ellenfégimért.

Ne cselekedgyél velem Vram az én ellenfégemnek ki-
vánfága szerint: Mert hamis tanuk támadtanak ellenem,
kik hazugságot szólnak.

En penigh hiszem hogy meg látom az Vrnak jóvait:
Az élőknek földében.

Várjad az Vrat és légy erős: Es megh erőssiti az te
szivedet, s-várjad az Vrat. Dicsőség &c.

psal. XXVIII.

E hozzád kiáltok, Vram, én erősségem, ne vesz-
tégely az én kiáltásomra: Mert ha vesztéglendesz
né talám hasonló leszek az megh holtakhoz.

Halgasd megh az én könyörgesemnek szavát midőn
kiáltok te hozzád: Es midőn fel emelem kezeimet az te
szentséges templomodhoz.

Ne számlály engemet az hitetleneknek és gonosság-
nak cselekedői között: Kik békesseget szólnak feleba-
rattyokkal, gonosz vagyon penig az ő szivekben.

Fizes meg nékiek az ő cselekedetek szerint: Es az ő
gonosz igyekezeteknek jutalmát add megh nékiek.

Mert nem vészik eszekben az Vrnak cselekedetét, és
az ő kezeinek munkáit: Ennekokáért elrontya őket, és fel
nem éppiti többé őket.

Aldot legyen az én Vram Istenem; Mert megh halgatta az én könyörgésemnek szavait.

Az Vr az én erősségem és paisom: Eo benne bizott az én szivem, és megh segítetttem.

Eorúl az én szivem, és az én énekemmel dicsírem az Vrat: Mert az ő Királyának erőssége, és meg tartó ereje.

Tartsd megh az te nevedet, és ald meg az te örökségedet: Birjad őket, és magasztald fel őket mind örökké.

Dicsőség Atyának &c.

psal. XXIX.

I földnek fejedelmi, és hatalmasoknak fiai: Adgyátok az Vrnak az dicsőséget, és az erősséget.

Az Vrnak nevének adgyátok illendő dicsőséget: Imádgyátok az Vrat az ő fenyves szent hajlékában.

Az Vrnak szava vagyon az vizeken; és az dicsőségnek Istene megh dördüle: Es az Vrnak szava az fok vizeknek felette.

Az Vrnak szava hatalmas: Az Vrnak szava dicsőséges.

Az Vrnak szava le tőri az Cedrus fákat: Az Vr le tőri az Libanusnak Cedrusit.

Es meg tomboltattya azokat mint az tulkokat: Az Libanust, és az Sirion hegyeket mint az Vnicornisnak fiai.

Az Vrnak szava bocsát langós tüzet: Az Vrnak szava reszketteti az pusztát, és az Cadesnek pusztáit.

Az Vrnak szava megh borjuztattya az nőstén szarvasokat, és megh fozt্যা az erdőket: Es az ő szenttemplomában ki ki ő néki dicsíretet mond. Az

Az Vrszerez őzön vizeket. Esaz Vrcrokké való király.
Az Vrád erősséget az ő népének: Az Vr meg áld-
gya az ő népét békeségben. Dicsőség &c.

psal. XXX.

El magasztallak tégedet Vram, mert fel emel-
tél engemet: Es nem engedted hogy az én
ellenfegim én rajtam örüllyenek.

En Vram Istenem te hozzád kiáltottam: Es megh-
gyógyítottál engemet.

Oh Vram ki hoztad az koporsóból az én lelkemet:
Megh elevenítettél engemet, holot egyebek az koporsó-
ban szállottanak.

Dicsirjétek az Vrat ő hivei: Es dicsirjétek az ő szent-
ségének emlékezetit.

Mert egy izem pillantásig tart az ő haragja, de örök-
ké való az ő jó akarattya: Estve ha síralom vagyon ő előttte,
reggel öröm vagyon.

En penigh az én jó állapotomban így gondolkodom
vala: Soha meg nem változik az én állapotom.

Vram az te jó kedvedből erősítettél vala meg az én
hegyemet: De mihelt el rejtéd az te orczádat, én meg
háborodám.

Te hozzád kiáltottam Vram: Es tenéked könyör-
göttem ezt mondván.

Mi haszon vagyon az én véremben, hogy ha az kopor-
sóban szállok? Vallyon f-dicsir-é tégedet az por? vallyon f-
hirdeti-é az te igazságodat?

Halgas meg Vram, és könyörűly raytam: Vram légy énnékem segitőm.

Forditottad az én siralmimat énnékem örömré: Levettted az én gyász ruhámat, és bé övedzettel engemet örömmel.

Ennek okáért énekel te néked az én lelkem, és nem vesztégel: En Istenem örökké dicsirlek tégedet.

Dicsőség Atyának, &c.

psal. XXXI.

E benned biztam Vram kérlek soha megh ne gyálaztassam: Az te igazságodban szabadíts meg engemet.

Hajtsd hozzám az te füleidet, hamar szabadíts meg engemet: Legy énnékem erős kősziklám, és erős házam, hogy megh tarts engemet.

Mert te vagy az én kő sziklám, és az én erősségem: Annakokáért az te nevedért vezérel, és vijely engemet.

Szabadíts ki engemet az tőrből, kit el rejtettének énnékem: Mert te vagy az én erősségem.

Az te kezekben ajánlom az én lelkemet: Mert meg váltottál engemet Vram, igazságnak Istene.

Gyűlöltem az hiában való hazugságoknak követőit: En penigh az Vrbán bizom.

Vigadok és örvendezek az te jóvóltodban: Mert meg tekintetted az én nyomoruságomat, és láttad az én lelkemet az háboruságokban.

Es

Es nem rekesztettél engemet az ellenségek kezében:
Hanem állattad széles helyen az én lábaimat.

Psalmi ejusdem continuatio.

Könyörűly rajtam Vram mert nyomorúságom va-
gyor. Megh hirvadot bánat miat az én orczám,
az én lelkem és az én hasam meg apadot.

Mert el fogyatkozot életem az bánat miatt, és az én
esztendeim az foházkodás miatt: Az én erőm el szakadot,
az én hamisságomért, és az én csontaim meg senyvedtenek.

Minden én ellenséгимnek voltam szidalmok: Ieles-
ben penig szomszédimnak.

Vtálatos voltam az én barátimnak: Es az kik enge-
met kívül láttanak, el futottanak én tőlem.

El feletkeztenek én rolam mint az halotrol ki az élők-
nek szivekből ki ment: Ollyanná lőttem mint az el ros-
hadt edény.

Mert sokaknak szidalmazásokat hallottam: Es min-
den felől félelem vagyon én rajtam.

Mivelhogy eggyetemben tanácskoznak én ellenem:
Es ténacsot tartnak hogy meg fogják az én lelkemet.

En penigh Vram te benned biztam: El hittem hogy
Istenem vagy te.

Te kezeidben vadnak az én életemnek napjai: Szaba-
dits megh engemet az én ellenséгимnek kezekből, és az
én háborgatoimtól.

Világosítsad megh az te orczádat az te szolgádon:
Tarts meg engemet az te jóvóltodból.

Vram kérlek meg ne gyaláztassam: Mert én tégedet
hittalak segítségül. Gya-

Gyaláztassanak megh az hitetlenek: Es vágattassanak ki hogy szállyanak koporsóban.

Megh némullyanak az hazugfágnak ajakai: Kik szólnak az igaz ellen keményeket kevélységgel, és Vtálatossággal.

Dicsőség Atyának, &c.

Pfalmi ejusdem continuatio.

Ely igen bőféges óh Vr Isten az te jóvóltod mellyet külön töttél az téged felőknek: Es mellyet meg adtál azoknak kik te benned biznak, az embereknek fia előtt.

El rejtéd azokat az te orczádnak rejtekében, mindeneknek kevélysége előtt: El reitéd őket az te sátorodban az háborgó nyelvek előtt.

Aldott az Vr, az ki csudálatossá tette az ő irgalmafságát: Engemet óltalmában tartván, mint egy erős városban.

En penig azt gondolom vala hirtelenféggemben, hogy el vettettem az te szemeid előtt: De meg-is meghalgattad az én könyörgesemnek szavát, midőn kiáltottam te hozzád.

Szeressétek az Vrat minden ti iótéteményesi: Az ő hiveit megh őrzy az Vr, és bőven megh fizet az kevélyen cselekedőknek.

Erőfsek legyetek, és erős legyen az ti szivetek: Mindnyáian kik az Vrban biztok.

Dicsőség Atyának, és Fiunak, &c.

Pfal:

psal. XXXII.

Oldog ember, az kinek az ő hamisága megh bocsáttatott: Es kinek az ő bűne el fedeztetet.

Bóldog ember kinek az Vr nem tulajdonit-
tya az ő hamiságát: Es kinek lelkében nincsen csalárdság.

En mikor vesztéglenék meg avultanak az én csontaim:
Az én estigh való jajgatásim miat.

Mert Vram eijel és nappal nehezkedik vala rajtam az
te kezed: Változik vala az én nedvességem nyári szárazsá-
gokká.

Annakokáért az én bűnömöt tenéked megh jelentet-
tem: Es az én hamiságomat el nem fedeztem.

Megh vallom, mondék, én ellenem, az én álnokságo-
mat az Vrnak: Es te meg bocsátod az én bűneimnek ha-
miságát.

Azért könyörög tenéked minden szent, míg vagyon
ideje: S-ez az oka hogy az vizeknek áradási őket el nem
búrittyák.

Te vagy az én óltalmam az háboruságban, őrizz meg
engemet: Szabadulásnak énekével végy környűl engemet.

Bölcsé tézlek tégedet, úgy mond az Vr, és megh tanit-
lak tégedet az útra, mellyen járj: Tanácsot adok tenéked,
és szemeimmal réád vigyázok.

Ne legyetek olyanok mint az lo, és mint az őszvér,
kiknek nincsen értelmek: Kiknek állokat ha megh nem
szoritod zabolával és fékkel, tenéked nem engednek.

F

Sok

Sok bánatik és bufulásik vadnak az hitetleneknek: De az ki bizik az Vrbán meg környékezi azt az ő irgalmassága.

Vigadgyatok az Vrbán, és örüllyetek ti igazak: Enekellyetek mindnyájan ti tiszta szivűek. Dicsőség &c.

psal. XXXIII.

Orüllyetek ti igazak az Vrbán: Mert az igazakhoz illik hogy őtet dicsirjék.

Dicsirjétek az Vrat hegedűben: Lantban és tiz huru műfika szerfzamban énekellyetek ő néki.

Mondgyatok ő néki uy éneket: Hangicsáló szóval és nagy örömmel énekellyetek.

Mert igaz az Vrnak beszéde: Es minden ő cselekedeti álhatatosok.

Szereti az igasságot, és az itilletet: Es az Vrnak jóvóltával rakva az földnek keréksege.

Az Vrnak beszéde által lóttének az egek: Es az ő szájának lelkével minden ő seregi.

Eofzve gyűjti az tengernek vizeit mint egy tömlőben: Es helyhezteni az mélységeket az ő titkos helyeire.

Fellye az Vrat minden föld: Fellyetek ő tőle, az földnek minden lakosi.

Mert ő mihelt mondotta mindgyarást lótt: Eő parancsolta és elő állott.

Az Vr el fordittyá az pogányoknak tanácsokat: Es el rontya az népeknek gondolattyokat.

Az Vrnak tanácsa penig mind örökké megh marad: Es az ő szivének gondolati nemzetsegről nemzetsegre.

Bóldogh

Bóldogh nép az à kinek Iſtene az Iehova: Es az nép
mellyet válaſztot örökſégül magának.

Az égből le tekinté az Vr: Es meg látá az emberek-
nek minden fiait.

Az ő lakó házának ſzékiből néz alá: Ez földnek min-
den lakosira.

Ki teremttette egyetemben az ő ſziveket: Es ki érti
minden ő cselekedeteket.

Nem ſzabadul megh az Király az ő népének fokasága
által: Sem az erős nem ſzabadul meg az ő nagy ereje által.

Meg csal az loo az megh ſzabadításban: Es az ő fok
ereje által ſenkit megh nem ment.

Imé az Vrnak ſzemei vadnak az ötöt felőkön: Es az
ő irgalmaſſágában bizókon.

Hogy megh ſzabadítsa haláltul az ő lelkeket: Es el
tartsa őket az éhſégnek idején.

Az mi lelkünk várja az Vrat: Mert ő az mi ſegitſé-
günk, és paſunk.

Mert ő benne vigad az mi ſzivünk: Ezert mert az ő
ſzent nevében bizunk.

Légyen Vram mi rajtunk az te irgalmaſſágod: Mi-
képpen biztunk te benned. Dicsőſég &c.

psal. XXXIV.

Aldomaz Vrat én minden időben: Es ſoha az ő
dicsireti az én ſzámból ki nem ſzakad.

Az Vrban dicsekedik az én lelkem: Ezt meg halván az nyomorultak örülni fognak.

Magaztallyátok az Vrat velem őszve: Es magaztallyuk az ő nevét egyetemben.

Megh kerestem az Vrat és megh halgatot engemet: Es minden rettegésimből meg szabadított engemet.

Az kik ő réá néznek, és ő hozzá futnak: Azoknak orczáik megh nem pirulnak.

Imé ez az szegény fel kiáltott, és az Vr megh halgatta őtet: Es minden háboruságiból meg szabadította őtet.

Tábort járt az Vrnak Angyala az őtet félők környűl: Es megh szabadította őket.

Köztollyátok megh, és lássátok meg, mely igen jó legyen az Vr: Bóldogh ember az, az ki ő benne bizik.

Féllyétek az Vrat kik szenti vadatok: Mert semmi fogyatkozások nincsen az őtet félőknek.

Az oroszlányoknak kölkeik megh éheznek, és szűkölködnek: De az kik az Vrat keresik semmi jó nélkül nem szűkölködnek.

Iőyjetek ide fiaim, és halgassatok engemet: Az Vrnak felelmere megh tanitlak titeket.

Kicsoda az ember, az ki életét kívánnya: Es kíván látni jó napokat?

Tartoztassa megh nyelvét az gonosztul: Es az ő ajkait, hogy ne szóllyanak csalárdfágot.

Távozzék el az gonosztul és cselekedgyék jót: Keresse az békefséget, és kövesse azt.

Az Vrnak szemei az igazakra néznek: Es az ő fülei azoknak kiáltásokra figyelmeznak.

Az

Az Vrnak tekinteti azok ellen vagyon, kik gonofzt cselekednek: Hogy ki gyomlállyá ez földről azoknak emlékezeteket.

Az igazak fel kiáltnak, és az Vr meg halgattya őket: Es minden ő nyomorúságokból meg szabadittya őket.

Közel vagyon az Vr, az tőredelmes szívűkhöz: Es a tőredelmes lelkűeket meg tartya.

Sok nyomorúságik vadnak az igazaknak: De mind azokból ki szabadittya őket az Vr.

Megh őrizi minden ő csontaikat: Vgy hogy csak egy-is azok közzul meg nem rontatik.

Az hitetlent penig meg őli az gonofság: Es az kik gyűlölík az igazat el vesztetnek.

Megh szabadittya az Vr az ő szolgainak lelkeket: Es el nem vesznek az kik ő benne biznak.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Pſal. XXXV.

Derelty Vram az én velem perlőkkel: Es harczoly az én velem harczolokkal; Ragadgy fegyvert, és pailt, és kely fel az én segitlegemre.

Es nyujtsd ki dárdádat, s-rekezd meg az én háborgatoimnak utokat; Mondgyad az én lelkemnek, én vagyok az te megh tartód.

Gyaláztassanak meg, és szégyenűllyenek meg kik ke-

resik az én lelkemet: Veretteffenek hátra, és pirullynak meg, kik én ellenem gonozt gondolnak.

Legyenek olyanok mint az polyva az szél előtt: Es az Vrnak Angyala háborgassa őket.

Legyenek az ő utok homályosok és sikkak: Es az Vrnak Angyala kergesse őket.

Mert ok nélkül megh vetették énnékem az ő hálójo-
kat: Es minden ok nélkül vermet ástának az én lel-
kemnek.

Szállyon rájuk az veszedelem mellyet nem tudnak:
Es az ő hálójo mellyet el rejtettek, fogja megh őket, és
hirtelen essenek veszedelemben.

Az én lelkem penigh vigad az Vrbán: Es örvendez
az ő megh szabadításában.

Minden én tetemeim mondgyák én bennem: Vram
kicsoda hasonló te hozzád ki megh szabaditod az nyomor-
rultat.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Psalmi eiusdem continuatio.

El támadtanak én ellenem az hamis tanuk: Es
az mellyeket nem tudtam azokat kérdezték én
tőlem.

Fizettenek énnékem gonozt az jóért: Hogy engemet
meg foszszának az én lelkemtől.

En penigh mikoron ők betegek vóltanak gyázban öl-
töztem: Szenyvedtettem lelkemet bőitel, és érettek ugy
kőnyörgöttem mint magamért.

Mintha

Mintha énnékem barátom, és atyámfia lôt vólna, érette ugy jártam: Mintha anyámat fíratnám, ugy jártam gyázban nagy alázatoson.

Eők penig az én nyomorúságomban örúltének: Egyben gyúltének én ellenem az fántikálok.

Es én hátam megé rágalmaztanak engemet: Es egy csépnyre sem vesztéglettenek.

Eőszve gyúltének az hizelkedőkkel, és az csufolokkal: Agyarkodván az ő fogokkal én ellenem.

Te penig Vram miglen nézed ezeket? Szabadítsd meg az én lelkemet az ő veszedelmekből, az orofzlányok közül az én eggyetlen eggyemet.

Hálákat adok én tenéked ezért az nagy gyúlekezetben: Az fok nép közöt dicsirlek tégedet.

Ne örúllyenek én rajtam kik méltatlanul lóttének énnékem ellenfégim: Se szemmel ne hunyorítsanak kik ok nélkül engemet gyúlólnak.

Mert nem szólnak békefféget: Hanem azok ellen kik békeffégesek ez földön, álnok beízédekét gondolnak.

Es fel tátották az ő szájókat én ellenem: Es mondanak; ha ha ha; látá az mi szemünk.

Láttad te, Vram, azért ne halgas Vram: Es ne légy távul én tőlem.

Kely fel és serkeny fel az én itiletemre; En Istenem és én Vram, az én ügyemnek itiletire.

Itilly megh engemet az te igazságod szerínt, óh én Vram Istenem; Hogy ne örúllyenek ezek én rajtam.

Ne mondgyák ezek az ő szivókben, örúly mi lelkünk; Se ne mondgyák nyellyük bé őtet.

Gya-

Gyaláztassanak meg és egyetemben pirullyanak meg, kik örülnek az én nyavalyámon: Eöltöztessenek fel gyaláztossággal és szidalommal, kik fel fúalkodnak én ellenem.

Vigadgyanak és örüllyenek, kik akarják az én igazságomat, és mondgyák ezt mindenkoron: Magasztaltassék az Ur, ki akar békesseget az ő szolgainak.

Es az én nyelvem szólja az te igazságodat: Minden napon hirdeti az te dicsiretedet.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

psal. XXXVI.

AZ hitetlenek hitetlensége felől az én szívemben ilyen módon gondolkodom: Hogy nincsen Istennek felelme az ő szemek előtt.

Mert hízkelkednek magoknak az ő szemek előtt: Míglen méltónak találtatik az ő hamisságok gyűlölségre.

Az ő szájoknak beszédi hamisság és álnokság: Nincs semmi kedvek ahhoz hogy jól cselekedgyenek.

Gonosságot gondolván az ő agyokban, nem jó úton járnak: Es az gonoszt tartoztatni nem igyekeznek.

Vram az éigiglen vagyon az te irgalmasságod: Es az te igaz mondásod az folyhókigh.

Az te igazságod mint az hegyeknek magassági, és az te itiletod, mint az bő mélséges vizek: Vram az embert, és az barmot te tartod megh.

Oh Isten mely igen bőcsületes, az te irgalmasságod:

An-

Annakokáért, az embereknek fiai biznak az te szárnyaidnak árnyékában.

Megh elégítettnek az te háznak kővérségével: Es az te gyönyörűségednek folyó vizével megh itatod őket.

Mert nálad vagyon az életnek kút feje: Es az te világosságod által látunk világosságot.

Terjezd ki az te irgalmasságodat az te ismerőidre: Es az te igazságodat az igaz szívű emberekre.

Ne támadgyanak én réám az kevelyeknek lábok: Es az hitetleneknek kezek ne háborítsanak meg engemet.

Hanem hullyanak el az gonosságnak cselekedői: Ejtessenek úgy el hogy soha fel ne kelhessenek. Dicsőség.

psal. XXXVII.

NE boszszonkodgyál az Istentelenekre: Se ne irigyledgyél az gonoszul cselekedőkre.

Mert mint az fű hirtelen ki vágattatnak: Es mint az zöldellő fű meg száradnak.

Bizzál az Vrbán és cselekedgyél jót: Lakozzál ez földön, és ély hitnek általa.

Gyönyörködgyél az Vr Istenben: Es meg adgya tenéked az te szivednek kérését.

Hadgyad az Vrra az te útaidat: Es bizzál ő benne, és ő tenéked gondodat viseli.

Es ki hozza az te igazságodat, mint az világot: Es az te itiletedet miképpen az délt.

Vesztégségben légy az Vrbán, és várjad őtet: Es ne boszszonkodgyál, hogy te-is gonoszt ne cselekedgyél.

G

Mert

Mert az gonoszok ki vágattatnak: De az kik az Vrat várják, örökſégül birják ez földet.

Es kevés idő múlva az hitetlen el vész: Nézed az helyét, és nem lézzen.

Az szelidek penigh lesznek örökösí ez földnek: Es gyönyörködtetik magokat az békeſségnek sokaságában.

Tanácsot tart az hitetlen az igaz ellen: Es foggal csikorgat ő ellene.

Az Vr penig neveti őtet: Mert láttya hogy el jó az ő napja.

Fegyvert vontanak az hitetlenek, és meg vonták az ő ijokat: Hogy le verjék az szegényt, és az szűkölködőt és megh öllyék az igazán élőket.

De az ő fegyverek mennyen bé az ő szivókben: Es az ő ijok törettelének el.

Iób az igaznak a kicsin: Hogy nem az hitetleneknek az ő kazdagságok.

Mert az hitetleneknek karjaik el törettetnek: Es el tarttya az Vr az igazakat.

Esméri az Vr az tökéletelſeknek napjait: Es az ő örökſégek meg marad mind örökké.

Megh nem gyaláztatnak az veszedelmes időkben: Es az éhségnek idején meg elégítetnek.

De az hitetlenek el vesznek: Es az Vrnak ellenſégi mint az bárányokban való köverſég, meg eméſztetnek és fommivé lesznek.

Költſön kér az hitetlen de megh nem fizeti: Az igaz penigh irgalmas és adakozó.

Mert az kik meg áldattatnak ő tőle, ez földet birják; Es az kik megátkoztatnak ő tőle, ki gyomláltatnak.

Az

Az igaz embereknek lépéſi az Vrtól erőſſittetnek meg:
Es az ő útait ſzereti.

Ha el eſendik megh nem rontatik: Mert az Vr tar-
tya őtet az ő kezével.

Gyermek voltam én, és immár megh vénhettem: De
főha nem láttam hogy az igaz el hagyatot volna, és az igaz-
nak kenyér kereső magva.

Minden naponként irgalmaskodik és kölcsönt ad:
Es az ő magzattya áldásban vagyon. Dicsőſég &c.

Pſalmi eiusdem continuatio.

Avazzál el őh te halandó ember az gonofztul, és
cselekedgyel jót: Es maradandó léfzeſz mind ő-
rökke.

Mert az Vr ſzereti az itiletet, és el nem hadgya az ő
élő ſzenteit, hanem örökké megh őriztetnek: Az hitetle-
neknek penigh maradékik ki vágattatnak.

Az igazak örökſégűl birják ez földet: Es lakoznak ő-
rökké azon.

Az igaznak ſzája bölcſeſéget beſzél: Es az ő nyelve
itiletet ſzól.

Az Iſtennek törvénye az ő ſzivében vagyon: An-
nak-okáért az ő lépéſi megh nem tántorodnak.

Az hitetlen álnokul ſzemléli az igazat: Es dühőſſen
keréſi őtet halálra.

Az Vr penig nem hadgya őtet az hitetleneknek kezek-
ben: Sem nē engedi kárhoztatni őtet mikor itiletbē forog.

Várjad az Vrat, és őrizd megh az ő ítát, és fel magaz-
tal tégedet, hogy örökſégűl birjad ez földet: Esmikor az
hitetlenek ki gyomláltatnak meg látod.

Láttam én el hatalmazott hitetlent: Es hogy az fel
fualkodott, mint az ki terjedet zöldellő fa.

De el mulék és imé nem vala: Keresém őtet és én
nem találám.

Nézd meg az tőkélletest, és vedd eszedben az igazat:
Mert effele embernek végre békeſſége lészén.

Az hitetlenek penig egyetemben el vesznek: Es az
gonoszoknak maradékik ki gyomláztatnak.

Az igazaknak penig meg maradások az Vrtol vagyon:
Ki ő nékik erőſſégek az háboruságnak idején.

Megh segiti őket az Vr, és megh szabadittya őket:
Megh szabadittya őket az hitetlenektől, és meg tarttja ő-
ket, mert ő benne biznak. Dicsőſég &c.

psal. XXXVIII.

Ram ne fedgy megh engemet az te busulásod-
ban: Se ne ostorozz engemet az te harágódban.
Mert az te nyilaid belém akadtanak: Es az
te kezéd szállott én réám.

Nincsen épſég az én testemben az te harágod miat:
Es nincsen épſég az én csontaimban az én bűneim miat.

Mert az én hamisságim el borították az én fejemet:
Es mint egy nehéz tereh réám nehezűltenek erőm félet.

Meg rothadtanak és meg senyvedtenek az én sebeim:
Az én bolondságom miatt.

Le horgattam, és igen le nyomattattam: Es minden
nap szomorúan járok.

Mert

Mert az én tomporim megh rakodtanak nagy fájdalmakkal: Es nincsen épség az én testemben.

El szakazkodtam, és igen még rontattam: Iajgattam az én szívemnek keßerűségé miatt.

Vram te előtted vagyon minden kívánságom: Es az én nyögésem te előtted el nem rejtetett.

Az én szívem csak kereng el hagyott engemet az én erőm: Es az én szememnek világa meg homályosodott.

Az én barátim, és az én rokonim távul álván én tőlem tört vetettenek énnékem, kik az én lelkemet keresik: Es kik ártani akarnak énnékem gonosz szókat szólnak, és mind nap estig csalárdfágot gondolnak.

En penigh mint az süket nem hallok vala: Es olyan valék mint az néma, ki az ő száját fél nem tãtgya.

Es lők olyan mint az süket ember: Kinek az ő szájában nincsen feddés.

Mert én tégedet vártalak Vram: Te halgas meg Vram, én Isténem.

Mert azt gondolom vala, hogy ne talám örülni fognak én rajtam: Az én lábamnak sikamlásakor ellenem fognak támadni.

En nyilvánfággal csak az nyomorúságokra készítetttem; Es az én ferelmem mindenkor én előttém vagyon.

En bizonynyal az én hamisságomat hirdetem; Es szorgalmatos vagyok az én bűneim felől.

Az én ellenségitim penigh élvén meg erőlsődnek; Es meg sokasodnak, kik engemet méltatlanul gyűlölnék.

Es azok ellenkednek én velem: Kik az jó-ért gonoszt fizetnek hogy az jót követem.

Ne hadgy el engemet Vram; En Istenem ne távozzál melzszé én tőlem.

Sies az én segítségemre: Oh Vram én szabádítom.

Dicsőség &c.

Psalm. XXXIX.

El végeztem magamban, hogy megh őrizzem az én útaimat, hogy ne vétkezzem az én nyelvemmel: Megh zábolázom az én számat migh az hitetlen én előtttem vagyon.

Megh némulék vesztégléssel, és az jót-is el halgatom vala: Mikor az én nyavalyáim nevednek vala.

Megh hevüle az én szívem én bennem, és az én gondolatomban fel gerjede az tűz: Es végre így szólék az én nyelvemmel.

Ielentí meg Vram énnékem az én végemet, és az én napjaimnak mértékek mennyi légyen: Hogy meg tudgyam, hogy csak ideigh való vagyok.

Imé egy tenyernyivé tőtted az én napjaimat, és az én időm ugymint semmi te előtted: Bizonyára merő hiában valóság minden ember, még az igen megh erősstetted-is.

Bizonyára mint az árnyék úgy jár az ember, és csak hiában szorgalmatoskodik: Rakásra gyűit, de nem tudgya kicsoda éli meg azt.

Azért én most mit várok Vram? Bizonyára minden bizodal mam csak te benned vagyon.

Minden én vétkeimből szabadits megh engemet: Es az bolondnak szidalmazására ne vels engemet.

Megh némulék, és megh nem nyitám az én számat: Mert te cselekedted Vram ezeket én velem

Vegyed

Vegyed el én rolam az te oltorodat: Mert à te kezednek fenjétéke miat én el fogytam.

Midõn meg fedded az embert az hamisságért, megh emészted az õ szépségét mint az moly: Ennekokáért minden halandó ember csak semmi.

Halgasd meg, Vram, az én könyörgésemet, és vegyd füleidben az én kiáltásomat: Az én könyhullatásimra ne vesztégely, mert én te előtted jövevén vagyok és fellér, miképpen minden én Atyáim vóltanak.

Szûnnyél meg én tõlem, hogy vehessek erõt: Minek elõtte el mennek, hogy az után ne legyek.

Dicsőség &c.

psal. XL.

Arván vártam az Vrat és õ én hozzám tere: Es meg halgatá az én kiáltásomat.

Es kivont engemet az rettenetes kútból, és az sáros fertóból: Es fel állatá az kősziklára az én lábaimat és meg erősité az én lépésimet.

Es ada az én számban uy éneket, az mi Istenünknek dicsiretit: Látván ezt nagy sokan felni kezdének, és reménysegeket veték az Vrbán.

Bóldog ember az kiaz Vrbán vetette az õ reménységét: Es nem nézett az kevélyekre, és azokra, az kik az hazugságra hanyatlanak.

Megh sokasítottad, Vram, én Istenem, az te csudálatos cselekedetidet: Es az te mi felölünk való gondolatodat senki te tõled el nem fordithattya.

Mellye-

Mellyeket ha elő akarnék számlálni, és meg beszélni: Többek lennének hogy nem mint ki mondhatnám.

Aldozatot, és ajándékot nem kívántál, hanem fűleimet által furtad énnékem: Egészszén égő áldozatot és bűnért való áldozatot nem kívántál.

Akkoron mondék; imhol vagyok én: Az törvénynek könyvében írva vagyon én felőlem.

Hogy cselekedgyem az te akaratodat, én Istenem, azt akarom: Es az te törvényed az én belső tagaimnak közepette vagyon.

Hirdettem az te igazságodat az nagy gyülekezetben: Imé az én ajakimat meg nem tiltom, te tudod Vram.

Az te igazságodat el nem rejtettem, az én szívemnek közepette: Az te igiretedben való igaz mondásodat, és a te jóvóltodat, az nagy gyülekezetben el nem titkoltam.

De azért Vram ne tartsd megh én tőlem az te irgalmasságodat: Az te jóvóltod, és az te igaz mondásod, mindenha őrizzenek engemet.

Mert környűl vőttének engemet számtalan gonoszok: Es környűl fogtak engemet az én hamisságimnak büntetési.

Felette igen sokak azok, ugy annyira hogy szememmel el nem lephetem azokat: Többek az én fejemnek haj szálínál, és az én szívem el hagyja engemet.

Köllyen Vram, tenéked az én megh szabadulásom: Te Vram, az én segítségemre fies.

Gyaláztassanak megh és szégyenűllyenek meg eggyetemben, kik keresik az én lelkemet, hogy el veszessék azt: Veretteffenek hátra, és gyaláztassanak meg kik akarják az én gonoszomat.

Pusztittassanak el az ő gyalázatosságoknak jutalma szerint:

rint: Kik mondgyák énnékem csufolásképpen; ha ha ha.

Vigadgyanak, és örüllyenek te benned mindenek, kik keresnek tégedet, és mondgyák azt mindenha: Fel magasztaltassék az Vr azoktul, kik szeretik az te megh tartásodat.

En penigh noha szegény, és szűkölködő vagyok, mind az által az Vr gondot visel én rolam: Te vagy az én segítségem, és az én meg szabaditom, én Istenem, ne kéfé. Dicsősség.

Psalm. XLI.

BOldogh az olyan ember, az ki könyörül az nyomorulton: Az veszedelemnek napján meg szabadittya őtet az Vr.

Az Vr megh őrzl azt, és elteti s-boldog léssen ez földön: Es nem adgya azt az ő ellenféginek kívánságára.

Az Vr meg erőssíti azt az ő beteges ágyában: Es minden ő nyavályáiból egészsegre indittya.

En mondék; Vram, könyörűly rajtam: Gyógyítsd meg az én lelkemet mert vétkeztem te ellened.

Az en ellenfégim gonoszt szollottanak én felöllem: Mondván; mikor hal megh és vész el az ő neve?

Ha mikor el jönnek látogatnom, tehát csak hazudnak: Es az ő szivek álnokságot gondolnak, és ha ki mennek azt beszélik.

Minden én ellenfégim egyetemben én ellenem susognak: Es ellenem gonoszt gondolnak, mondván.

H

Isten.

Istennek átka szállot ő rejá: Es miért hogy le esett, nem kel fel többé.

Még h az én békeſségemnek embere-is, az kiben bizom vala, és ki az én kenyere met éſzi vala: Az ő farkát fel emelte én ellenem.

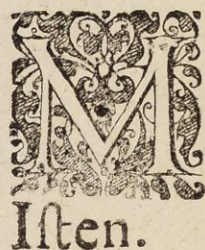
De te, Vram, könyörűly én rajtam: Es emélly fel engemet, hogy megh fizessék nékiek.

Ebből ismértem megh hogy iómat akarod: Hogy az én ellenségem örűl én rajtam.

Es imé engemet éppen megh tartottál: Es állattál engemet te elődben mind örökké.

Aldot az Israelnek Vra Istene: Eleitől fogva mind örökké: Amen. Dicsőség &c-

psal. XLII.

Iképpen kívánkozik az Szarvas az folyo vizekre: Akképpen kívánkozik az én lelkem te hozzád Vr Isten.

Szomiuhozik az en Lelkem az élő Istenhez: Vallyon smikor mehetek el, hogy be mutassam magamat, az Vr előtt.

Az en köny hullataſsom volt ennekem eijel nappal kenyerem: Midőn mondgyak ennekem minden napon hol vagyon â te Istened?

Mikoron ezekről emlekezem lelkemben felette igen megh keſeredem: Mert en ennek előtte megyek vala nagy ſokasaggal, viven mind az isten házáig nagy örömmel es dicsirettel az örvendező ſokſagot.

Miért

Miért ő én lelkem, hogy illyen igen el hagytad magadat, és nyughatatlankodol én bennem? Bizzál az Iſtenbē mert még én ő néki, hálákat adok az ő meg ſzabaditáſáért.

En Iſtenem az én lelkem én bennem el hagyta magat: Miért hogy emlekezem té rolad innét az Iordánnak földéről, és ez Hermonnak kicsin hegyéről.

Az nyomorúſágnak eggyik mélyſége az másikat követi: Az te csatornáidnak minden áradáſi, és habjai én rajtam által mentenek.

Nappal küldi vala az Vr az ő igazſágát, és éjfel az éjnek éjjen hozzám: Az én könyörgéſem az én életemnek Iſtenéhez.

Mondom az Iſtennek én erőſſégemnek, miért felekezteél el én rolam? Es miért járok gyász ruhában midőn ellenſégem háborgat engemet?

Nem külömb vólt éles fegyvereknél az én csontaimban, mikoron az én ellenſégim ſzidalmaztanak engemet: Mondván énnékem naponként, hól immáran à te Iſtened?

Miért hagytad el oh én lelkem magadat? Es miért buſongasz én bennem?

Várjad az Iſtent mert még én hálákat adok ő néki: Mert az én orczámnak meg ſzabadítója, és ő énnékem Iſtenem.

Dicsőſég Atyának &c.

H 2

Pſal.

psal. XLIII.

Tilly meg engemet én Istenem, és óltalmazd meg igyemet az gonosz nemzet ellen: Az álnok és hamis embertől szabadíts meg engemet.

Mert te vagy az én erősségemnek Istene, s-miért vetted meg engemet? Es miért járok szomoruan midőn az én ellenségem háborgat engemet?

Bocsásd ki az te világosságodat, és az te igazságodat, hogy azok vezérellyenek engemet: Es bé vegyenek engemet az te szentségednek hegyére az te szent házadban.

Hogy bé mennyek az Istennek oltárához, és az én vigasságomnak és örömömnek Istenéhez: Es dicsírélek tégedet óh Isten, én Istenem.

Miért hagytad el ő én lelkem magadat, és miért buskodol én bennem? Bizzál az Istenben mert én még ő néki hálákat adok, mert ő az én oraczámnak szabadítója, és ő énnékem Istenem.

Dicsősegh, &c.

psal. XLIV.

Az mi fülcinkkel hallottuk Vr Isten, az mi Atyáink beszélték minékünk: Minémű dolgokat cselekedtél az ő idejekben, és régtől fogva.

Te az te kezeiddel ki űzted az pogányokat, és őket szállí-

szállítottad helyekbe: El vesztetted az ő népeket, és őket meg gyökereztetted.

Mert nem az ő fegyverek által vótték meg ez földet, sem az ő karjok tartotta meg őket: Hanem az te jób kezéd, és az te jób karod, az te orczádnak világossága, mert jó akaro vóltál ő hozzájuk.

Te vagy Isten én Királyom: Ki igirsz Iacobnak győzödelmet.

Te általad vertük meg az mi ellenséginket: Es az te nevedben tapodtuk le azokat, kik mi ellenünk támadtának.

Mert én nem bizom az én ijamban: Es az én fegyverem nem óltalmaz megh engemet.

Hanem te szabadítasz meg minket az mi ellenséginktől: Es te szégyenited meg az mi gyűlölőinket.

Annakokáért tégedet, ő Isten, minden napon dicsűrünk: Es az te nevedet mind örökké magasztallyuk.

De te mostan meg vetettél és meg gyaláztál minket: Es nem jősz ki az mi fereginkkel.

Megh futamtattál minket az mi ellenségünk előtt: Es az kik gyűlölnek minket, megh prädáltatz azokkal.

Adsz minket ételül nékiek mint az juhokat: Es az pogányok közöt el hintesz minket.

El adtad az te népedet minden pénz nélkül: Es meg nem öregbitetted az ő bőcsűjét.

Vetettél minket szidalomfágra az mi szomszédinknak: Meg csufolásra, és nevetsegre az mi környülünk valóknak.

Töttél minket példa beszéddé az pogányoknak: Es fő csóválásra minden nemzetsegeknek.

Az én gyalázatom naponként előttem vagyon: Es az én orczámnak pirongattatása el buritott engemet.

Az szidalmazóknak és boszszufággal illetőknek f zavokért: Az ellenfegért és az boszszu állókért.

Mind ezek noha rajtunk meg lóttének, mindazáltal nem feletkeztünk el te rolad: Se meg nem szegtük az te frigyedet.

Nem szakadott el tóled az mi szivünk: Sem az mi lábunk ki nem tért az te ósvényidből.

Noha minket oroszlányok köziben úztél: Es el borítottál minket az halálnak árnyékával.

Ha hól penig el feletkeztünk volna a mi Istenünknek nevérol: Es fel emeltük volna kezünket idegen Istenhez.

Nemde ezt nem ki kereste volnaé az Isten? Mert ő jól isméri minden sziveknek titkait.

Bizonyára te éretted naponként őlettetünk: Es tartatunk mint az meg metzendő juhok.

Serkény fel, miért aluszol Vram? Kely fel, és ne ves el minket örökké.

Miért rejted el az te orczádat? Es el feletkezel az mi nyavalyáinkrol, és háboruságinkrol?

Mert le nyomattatot mind az poriglan az mi lelkünk: Az földhöz ragadot az mi hafunk.

Kelly fel az mi segítségünkre: Es szabadits meg minket az te irgalmasságodért.

Dicsőség Atyának &c.

Pfal. XLV.

Psalm. XLV.

NAgy kívánsággal az én szívem kívánván mondani szép éneket, el mondom az én énekemet az Királyról: Az én nyelvem gyors írónak pennája.

Te szépb vagy minden emberek fiainál, az te ajakadban vagyon ékeksen szóllásnak kedvessége: Mert megháldott téged az Isten mind örökké.

Kösd felóldaladra fegyveredet te erős vitez: Az te dicsőségedért, és ékecségedért.

Es légyen az te ékecségedben elő meneteled, uralkodgyál az igazságnak igiéjért: Es tanit tégedet az te jób kezded csudálatos dolgokra.

Az te nyilaid igen élesek: Az népek te előtted le hülnek, és az Király ellenfegének szívében esnek a nyilak.

Az te széked, oh Isten, meg marad mind örökké: Az te országodnak pálczáia, igazságnak pálczáia.

Szereted az igazságot, és gyűlölöd az hamisságot: Ennek-okáért mert meg kent tégedet, oh Isten, az te Istened vigasságnak olajával, az te tarsaid felett.

Minden te öltözetid mirha, Aloe, és Casia illatuak: Mellyek ki hozzattatnak, az te Elephánt tetémből csináltatot palotaidból, honnét mikor ki jósz tenéked mindnyájan örvendeznek.

Az Királynak leányi az te ékecségedben járnak: Az te jegyesed penig áll az te jób kezded felólaranyás öltözetben.

Hal.

Halgasd meg én leányom, és lásd megh, és hajtsd ide az te füleidet: És feletkezzél el az te népedről, és az te Atyádnak házárol.

Es megh kívánnya az Király az te ékecségedet: Mert ő az te Vrad, es te tiszteltyed őtet.

Az Tyrusnak leányi-is: Ajándékokkal az te orczádat tisztelik.

Mindenestől fogva dicsőséges a Királynak leánya belől: Es az ő ruhája vont aranyból vagyon.

Hives öltözetekben vitetik az Királyhoz: Az ő szűz társai utánna vadnak, és bé vitetnek te hozzád.

Bé vitetnek nagy örömmel és vigassággal: Es be mennek az Királynak palotájában.

Az te Atyaid helyet lesznek tenéked fiaid: Kiket fejedelmekké térsesz mind ez széles földön.

Megh emlékezem az te nevedről nemzetsegről nemzetsegre: Ennek-okáért az népek hálát adnak tenéked mind örökké.

Dicsőség &c.

Psalm XLVI.

Z Vr Isten az mi oltalmunk és erősségünk: Es igen alkalmas segítségünk nyomorúságinkban. Ennek-okáért nem felünk ha az föld megh indulna-is: Es ha szintén az hegyek az tengerben bé mérülénének-is.

Mégh ha zugnak, és fel emelkednek az ő vizei-is: Es ha annak háborgatása miatt az hegyek le omolnának-is.

Az ő

Az ő vizének folyáſi megh vidámittyák az Iſtennek városát: Es az felféges Iſtennek ſzent lakó helyét.

Az Iſten ő közepette vagyon; ennekokáért meg nem indul: Meg ſegiti Iſten őtet hajnal felé.

A pogányok fel tsóndúltének, az orſzágok meg indulta-
nak: De mihelyen ő ſzót ad, ottá meg csendeſzedik a föld.

Az ſeregeknek Iſtene velünk vagyon: Az Iacob-
nak Iſtene mi várunk.

Iövetek el láſſátok meg az Vrnak cselekedetit: Mely
nagy puſztáſágot ſzerzett ez földön.

Eo ſzállittya le a hadakat mind a ſzéles földön: El tóri
az ijar, és el rontya a kopját, és a ſzekereket tűzzel megégeti.

Szűnnyetek meg, és iſmérjétek meg hogy én vagyok az
Iſten: Ki fel magasztaltatom az pogányok között, és fel
magasztaltatom ez egész földön.

Az ſeregeknek Vra Iſtene mi velünk vagyon: Es
mi jutalmunk az Iacobnak Iſtene. Dicsőſég, &c.

Psál. XLVII.

MInden népek tapsollyatok kezétekkel: Eorven-
dezzetek az Iſtennek vigaffágos énekekkel.

Mert az Vr felféges, és rettenetes: Nagy Király mind
az egész föld kerékſégében.

Ki az mi birodalmunk alá veti az népeket: Es az po-
gányokat az mi lábaink alá.

Ki el válaztotta mi nekünk az mi örökſégünket: Ia-
cobnak dicsőſégét kit ſzeretett.

Fel mene az Iſten nagy örömmel: Az Vr fel mene
trombita ſzóval. I Ene-

Enekellyetek az Istennek énekellyetek: Enekellyetek az mi Királyunknak énekellyetek.

Mert az Isten mind ez széles földnek Királya: Enekellyetek ő néki bölcsén.

Vralkodik az Isten minden pógányokon: Az Isten ül az ő szentségének székibén.

Az népeknek fejedelmi gyülekeztenek az Abraham Istenének népéhez: Mert Isten-e ez földnek meg óltalmazása; ki igen fel magasztaltatott. Dicsőség, &c.

Psalm XLVIII.

Nagy Vr, és igen dicsiretes az mi Istenünk: Az ő városában, az ő szentségének hegyén.

Az Sionnak hegye kies hely és mind ez széles földnek öröme: Eszak felől való oldala az nagy Királynak városa,

Isten vagyon az ő palotájában: Es ő ismértetik erős óltalomnak.

De imé az Királyok egyben gyűltenek: De héában el-multanak mellőle.

Eők penig ezt látván el csudálkoztanak: Meg rettentenek és hanyat homlok estenek.

Az reszketés ott őket el fogá: Es az fájdalom mint egy szülő Aszszonyiállatot.

Mert az nap keleti széllel el rontod: Az tengernek hajóit.

Miképpen hallottuk, akképpen láttuk az Seregeknek Vrának városában, az mi Istenünk városában: Az Isten meg erősíti mind örökké. Vár-

Vártuk ô Isten az te irgalmasságodat: Az te templo-
modnak közepette.

Miképpen vagyon Isten az te neved; akképpen va-
gyon az te dicsireted mind az egész földnek határáig:
Az te jób kezed tellyes igazsággal.

Eorúllyen Sijonnak hegye: Es vigadgyanak Iudának
leányi, az te itiletedért.

Környékezzétek meg az Sion, és kerüllyétek meg
ötet: Számlállyátok meg az ô tornyait.

Nézzétek meg szivetek szerint az ô kőfalainak erőssé-
gét: Lássátok meg az ô palotáit, hogy hirdessétek az u-
tánnatok való nemzetiségnek.

Mert az Isten mi Istenünk mind örökkön örökké:
Eô igazgat minket mind haláligh. Dicsőség, &c.

psal. XLIX.

MEG halgassátok ezeket minden népek: Es meg
értsetek mindnyáijan kik vagytok e szélesvilágon.

Mind köz népek mind Fejedelmek: Mind kaza-
gok, és mind szegények.

Isteni bölcseséget mondunk tinéktek az mi szájunk-
kal: Es az mi szivünkől mondgyuk tinéktek az Isten-
nek igéjét.

Nagy szép példa beszédet mondunk mi tinéktek: Es
ki jelenttyük az mi énekünket hegedűben tinéktek.

Miért felnének az vezedelemnek napján; Midőn kör-
nyúl vesznek minket az mi reánk törő hamis emberek.

Kik az ő kazdagságokban bizakodnak: Es az ő kazdagságoknak sokságában dicsekednek.

De az ő Attyafiát senki nem válthattya meg kárhózzattól: Sem meg nem adhattya Istennek az ő váltságának árrát.

Mert az ő lelkének váltsága drágáb, hogy sem mint azok által megh menthetné azt az örök haláltól: Es élne mind örökké, és ne látná soha az koporsót.

Mert minden ember nyilván láttya, hogy az bölcsék is az kazdagokkal egygyűt meg halnak: Es az bolondok az esztelenekkel egyetemben el vesznek, és az ő kazdagságokat másnak hadgyák.

De még is az ő gondolattyok ez, hogy az ő házak örökké meg maradgyon, és az ő lakóhelyek nemzetsegről nemzetsegre szállyon: Es az ő nevek ez földön mind örökké meg maradgyon.

De effele emberek az ő tisztelességekben meg nē maradnak: Mert hasonlatosok az barmokhoz kik el vesznek.

Es ő életek noha merő bolondság: Még is az ő maradékik jóvallyák az ő cselekedeteket.

Mint az sereg juhok pokolra vettetnek: Es az örök halál emészti meg őket.

Es hamar való napon uralkodnak ő rajtok az igazak: Mert az ő erősségek el vész, és az Pokol léfzen az ő lakó helyek.

De az Isten meg szabadított minket pokoltól: Es az mi lelkünket meg váltván hozzája vészli.

Ne féllünk azért attul haki meg kazdagodik: Es az ő házának dicsősége meg öregbedik.

Mert semmit az halálban vélc el nem vífzen: Es nē használ néki pokolban az ő kazdagsága.

Mert

Mert itt életében el vőtte az ő javait: Es az mi ked-
vének tetstett azt cselekedte.

Ekképpen mégyen pokolra az ő elei után: Es soha
örökké nem lát világosságot.

Igy az ember mikor tisztességben volna, nem vőtte
eszében magát: Annakokáért mint az barmok hasonlatos-
képpen el vesznek. Dicsőség Atyának, &c.

psal. L.

AZ Isteneknek Istene, az Ichova szól, és hja az
földet nap kelettől fogván mind nap nyugattig:
Az tőkélletes szépségű Sionból jelenék megh az
Isten.

El jó az mi Istenünk és nem vesztégel: Meg emész-
tő tűz vagyon ő előtte, és ő környüle erős forgó ízel.

Szólította az eget onnan fellyül: Es az földet az ő
népének meg itilésére, ezt mondván:

Gyűjtsétek én előmben azokat az kiket kedvemben
vettem vólt: Kik én velem szövetséget tettenek vala az
áldozatok által.

Es az eget ki jelentik az ő igazságát: Mert az Isten
igaz itilő bíró.

Halgasd meg én népem tenéked szóllok Iszrael, és bi-
zonfágot télsz tenéked: Hogy én Isten te Istened va-
gyok.

Nem az áldozatokért haragszom te reád: Mert az
te égő áldozatid szüntelen én előttem vadnak.

Nem kedvellem az te házadból az tulkokat; Es az te
aklaidból az bakokat.

Mert enyim az erdőnek minden vada: Es az hegyeken való lok ezer barmok.

En ismerem az hegyeknek minden repeső állatit: Es az mezőnek vadaival én birók.

Ha megh éhez nem nem mondanám megh tenéked: Mert enyim ez világnak kereksege és annak minden kazdaglága.

Avagy eszem-é én az bikáknak husokat: Vagy az bakoknak véreket iszom-é.

Aldozzál az Istennek dicsirettél: Es add meg az magasságos Istennek az te fogadásodat.

Es hij engemet segítségül à te nyomorúságodnak idején: Meg szabaditlak, és dicsőítesz engemet.

Az hitetlennek penig azt mondgya az Isten: Miért hirdeted te az én rendelésimet, és miért veszed az én szövetségemet az te szádban.

Te penig gyűlölted az fenytéket: Es hátad megévetetted az én beszédemet.

Mihelt lopót látandasz azonnal melléje adod magadat: Es az te társaságod az paráznakkal vagyon.

Az te szádát meg nyitod az gonoszra: Es az tenyelled álnokságot szól.

Le ülsz és az te felebarátod ellen szólsz: Es az te Anyádnak fiát is gyalázattal illeted.

Mikor te ezeket cselekeded vala, mivel hogy én halgatok vala, azt gondoltad hogy én te hozzád hasonlatos vagyok: De én megh fedlek téged, és rendel szemed eleiben rakom az te gonosságidat.

Vegyétek eszetekben immár ezt ti kik Istent el felejtitek: Hogy el ne ragadgyalak, és ne legyen ki megmentsen titeket.

Az

Az ki dicsirettel áldozik az dicsőit engemet: Az ő utait jól vezérli, meg mutatom annak szabadítását.

Dicsőség, &c.

psal.

XLI.

Eőnyörűly én rajtam, én Istenem: Az te nagy irgalmasságod szerint.

Az te irgalmasságodnak soksága szerint: Töröld el az én bűneimet.

Moss meg engemet az én álnokságimból: Es tisztíts meg az én bűneimből engemet.

Mert ismérem az én bűneimet: Es naponként szemeim előtt forognak énnékem az én bűneim.

Tenéked, csak tenéked vétkeztem ó Vŕ Isten: Es az gonofságot az te szemeid előtt cselekédtem.

Hogy igaznak itiltesse az te beszédidben: Es tiszta légy mikoron itilsz.

Imé én álnokságban fogantattam az én anyámnak méhében: Bűnben meleggetett engemet az én anyám az ő méhében.

Te pénig gyönyörködöl az igazságban mely az vesékben vagyon: Es engemet kiváltképpen az bölcseségre meg tanítottál.

Moss meg engemet Isóppal és még tisztulok: Moss meg engemet, és fejérb leszek az hónál.

Engedgyed hogy hallyak örömet és vigasságot: Hogy örvendezzenek az én tetemim mellyeket meg rontottál.

Fordítsd el az én bűneimről az te orczádat; Es minden álnokságimat töröld el énnékem.

Te-

Teremts én bennem tiszta szívet, én Istenem: Es az te igédben való tőkélletes lelket, uijtsd még én bennem.

Ne veds el engemet az te orczádnak előlle: Es az te szent lelkedet ne vegyd el én tőlem.

Add meg énnékem az én lelkemnek vigasságát, melyet értettem az te igédből idvösségem felől: Es erőszits meg engemet az engedelemnek lelkével.

Ha én velem így tejendesz hirdetem az bűnösöknek az te útaidat: Es az bűnösök te hozzád térülnek.

Oh én idvőzítő Istenem szabadíts meg engemet minden bűneimtől: Hogy az én nyelvem nagy örömmel valhassa az te igazságodat.

Nyisd meg Vram az én ájakimat: Es az én szám hirdeti az te dicsőretedet.

Mert ha akartad volna áldozatot tőttem volna tenéked: De né gyönyörködől külső áldozatnak mivóltában.

Tenéked Fellegetes Isten kellemetes áldozat bűnből való fel sérkent lélek: Es alázatosképpen meg szomoro dot szívet nem útálsz meg.

Tégy kegyelmességet az te jóvóltodból az Sionnal: Es építsd meg Ierusalemnek kőfalait.

Akkoron kedvesek lesznek te előtted az igazságnak, és hála-adásnak áldozati: Mert az hivek az ő igazságok- nak jegyeit külsőképpen-is meg mutatják tenéked.

Dicsőség, &c.

Psalm. LII.

De Vere.

Tempore vernali florescunt lilia campi

Et florent vernæ cespitis en violæ

Tempore vernali dulces modulans olores

Et philomela novos, construit arte modos

Psalm LII.

Mit dicsekedel az gonozságban, oh gonosz ember, ki hatalmas vagy az alnokságban? Nem tudod-e hogy az Istennek irgalmassága megh marad mind örökke?

Az te nyelveddel, oh alnokságnak mestere, szollasz megh gondolt artalmakat. Es az hasonlatos az éles beret-uahoz.

Szereted az gonoszt inkább hogy sem mint az jot: Es az hazugságot szollani inkább hogy sem mint az igazságot.

Szereted az artalmas beszedecket: Es az te nyelvedet alnokságban forгатod.

Annak okaért az Isten-is meg ront teged mind örökke: Ki gyomlat tegedet az te hajlekodból, és az előknek földőkből ki szaggat.

Mellyet latvan az igazak felik az Vr Istent: Es megh csufolnak tegedet, ezt mondvan:

Ime ez az gonosz ember ki az Istennek hatalmasságában nem bizott: Hanem bizott az ő kazdaglágának foklágában, meg erősödött az ő gonozslágában.

En penigh olyan vagyok az Istennek hazában mint az zöldellő olaj fa: Bizom az Istennek jo voltában mind örökkön örökke.

Tisztellek tegedet, oh Vram, mind örökke, hogy ezt cselekedted en velem: Varom az te nevedet mert igen jo azok előtt az kikhez te kegyelmes vagy.

Dicsősség &c.

K

Psalm LIII.

Psal. LIII.

AZT mondgya az balgatag ember az ő szívében:
Nincsen Isten, ki ez világnak gondgyat visellye.

Igen meg romlottak az emberek természetekben, és
útálatos hamisságot cselekefsznek: Nincsen közzülök az
ki jót cselekedgyék.

Az Isten az menyékből alá tekintett az emberek fiaira:
Hogy meg látná ha vólna valaki értelmes, és ki az Istent keresné.

Mindnyájan el hajlottanak és egyenlőképpen megh
vesztenek: Nincsenki jót cselekedgyék, nincse csak egy-is.

Avagy nem értelem nélkül valóké az hamisságnak cselekedői:
Kik az én népemet meg eszik mint az kenyeret, és az Istent segítségül nem hívják?

Ott félnek nagy félelemmel ahól nincsen félelem:
Mert te, óh Isten, el széllezted azoknak tetemiket kik te
ellened tábort járnak.

Es te igen meg szégyenited azokat: Es térszed őket
utálatosokká minden népek előtt.

Oh vajha eljöne Sionból Izraelnek az szabadító: Mi-
nek utánna az Isten vissza hozza az ő népének foglyait,
örül az Iacob, és örvendez az Izrael.

Dicsőség Atyának, és Fiúnak, &c.

Psal. LIV.

psal. LIV.

OH Isten az te nevedért szabadíts meg engemet:
Es a te hatalmasságodból forgassad az én igyemet.
Halgasd meg óh Isten az én imádságomat: Kérlek
figyelmezzél az én számnak beszédére.

Mert az idegenek fel támadtanak én ellenem: Es az
kegyetlenek keresik az én lelkemet, kik az Istent nem
gondolják.

Imé az Isten az én segítségem: Es az Vr őrizője az
én lelkemnek.

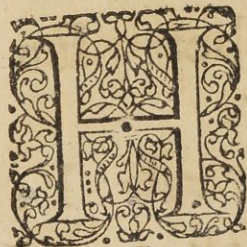
Boszszut áll az én utánam leselkedőkön: Az te i-
gasságod által ronts meg őket.

Akkoron szabad akaratomból áldozom én tenéked:
Tisztelem az te nevedet mert igen jó.

Mert minden nyomorúságimból meg szabadítál en-
gemet: Es az én ellenfeleimen való boszszú állást megh-
látá az én szemem.

Dicsőség, &c.

psal. LV.

Halgasd meg Isten az én imádságomat: Es ne
reítsd el magadat az én könyörgésem előtt.

Figyelmezzél reám és halgass meg engemet: Mert si-
rok az én gondolatimba, és igen háborgok.

K 2

Mert

Mert az ellenség réám kiált, és az hitetlenek nyomor-
gatnak engemet: És akarnak énnékem ártani, mert igen
gyűlölnek.

Hazugságot költőnek azok én réám: És nagy dü-
hosséggel ellenkeznek én velem

Az én szívem retteg én bennem: És az halálnak fe-
lelmi környűl vóttének engemet.

Félelem és rettegés vagyon én rajtam: És meg kör-
nyékezett engemet az iszonyodás.

Es ezt mondom; vajha szárnyam volna nékem mint a
galambnak: Hogy bátorfágos, és nyugodalmas helyre
repülhetnék.

Nyilva megszűne el mennék, és az pusztában lakoz-
nám: Sietnék meg szabadulni ez sebes és forgó széltől.

Veszessd el, Vram, és oszlassd el az ő nyelveket: Mert
látok nagy boszszuság tételt, és háborgást a városban.

Nappal és éjél környűl vészik az várost az kőfalokon
vigyázván: És hamisság fártalom vagyon abban.

Nyomoruságok vadnak abban: És el nem távoznak
az ő utzájáról az ravaszság és álnokság.

Mert nem az ellenség illetett engemet szidalommal,
mellyet könnyebben szenvednék: Nem az én gyűlölőm
emelte fel magát én ellenem, mert el rejtettem volna ma-
gamat az előtt.

Hanem te én hozzám hasonló halandó ember: En
vezérem, és én barátom.

Kik egyűt gyönyörűségesen tanácskozunk vala: És
az Vrnak házában megyűnk vala ugy mint társok.

Környékezze meg az halál és szállyanak elevenen az
pokolra: Mert azoknak társaságokban csak gonosságok
vadnak.

En

En pedig az Istenhez kiáltok: Es az Vr meg szabadit engemet.

Eltve, délbe, és reggel imádkozom és panaszkodom: Miglen meg nem halgatándgya az én szómat.

Meg szabadítja az én életemet az én ellenem valoktúl nagy békével: Oh mely sokan vadnak az én ellenfegim.

Meg halgat az Isten engemet és meg bünteti azokat: Mivelhogy nem akarnak meg térni, és nem félik az Istent.

Mert kezeket azok ellen emelték fel, kik ő vélek békességessek: Meg rontották az ő szövetségeket.

Az vajnál lágyabbak valának az ő szájoknak beszédi: De az ő szivekben háboruság vala.

Lágyabbak valának az ő beszédik az olajnál: Noha mind azáltal olyanok valának mint az éles szablyák.

Vessed az Vrra az te terhedet, oh Isten felő ember, és ő gondot visel te rólad: Es nem engedi hogy az igaz ember mind örökké háborgattassék.

Te azért, oh Isten, az verembe taszítod ezeket: Mert az vér szopók, és álnokok az ő életeknek felét-is nem élik meg; de én te benned bizom. Dicsőség, &c.

psal. LVI.

Könyörűly rajtam én Istenem, mert el akar engemet nyelni az gonosz ember: Es az minden nap ellenem hadakozván nyomorgat engemet.

Az én ellenfegim minden napon el akar engemet nyelni: Bizony sokan hadakoznak én ellenem, oh magasságos Isten.

K₃

Mind

Mind az által valamenyiszér feltem: En te benned vetettem az én reménységemet.

Az Istent dicsírem az ő beszédéért: Az Istenben bizom, nem félek, mit árthatna nékem az ember.

Minden napon az én beszédemben patvart találnak: En ellenem vadnak minden ő gondolatik nékem ártalmamra.

Egyben gyűlnek, el rejtik magokat, nyomoznak engemet: Vgy mint kik várják az én életemnek végét.

Az ő hamisságokért azt alittyák, hogy meg menekednek: De rontsd meg óh Isten, az te haragodban mind ezeket.

Az én bujdósásimnak számokat jól tudod: Az én könnyhullatásimat az te tömlődben raktad; avagy nem tudod-e azoknak számokat?

Az melly napon én fel kiáltandok te hozzád, akkor az én ellenségim hátra fordulnak: Igy tudom meg hogy az Isten vagyon én velem.

Az Istent dicsírem az ő beszédéért: Dicsírem az Vrat az ő igéjeért.

Az Istenben bizom semmit nem félek: Mit árthatna nékem az ember?

Eszemben forognak, óh Isten, az tenéked tött fogadásim: Meg adom tenéked az dicsireteket.

Mert meg szabadítottad az én lelkemet az halálból, és az én lábaimat az esettől: Hogy járjak te előtted Isten, az élőknek világosságokban.

Dicsőség &c.

Psalmus

psal. LVII.

Könyörűly én rajtam, Vr Isten, könyörűly én rajtam: Mert te benned bizik az én lelkem.

Es az te szárnyaidnak árnyékában vagyon reménységem: Miglen el mulnak én rolam az nyomoruságok.

Kiáltok az magasságos Istenhez: Az Istenhez ki véghez viszi hozzám való jó akaarttyát.

El küld az menyből és meg tart engemet az engem bé nyelőnek gyalázattya ellen: El bocsáttya Isten az ő kegyelmességét és igazságát.

Az én lelkem az oroszlányok között vagyon, és fekszőm a gyujtogatok között: Kiknek fogok dárda, és nyilak, és kiknek nyelvek éles szablya.

Magasztaltassál fel az egeknek felette: Es az te dicsőséged az egész földön.

Mivel hálót csináltanak az én járásimnak, meg görbedt az én lelkem: Vérmét ástak énfelelőmben, de ők abban estenek.

Kész az én szivem én Istenem, kéz az én szivem: Eneklek és dicsiretet mondok én tenéked.

Serkeny fel, óh én dicsőségem, kely fel, és szóly én hegedűm: Jó reggel fel kelek, és az Vr Istent dicsírem.

Dicsirlek téged, óh Vr Isten az, népek között: Es éneket mondok tenéked az pogány népek között.

Mert mind az égig fel magasztaltatott az te irgalmaságod: Es mind az felyhőkig az te igaz mondásod.

Magasztaltassál fel, óh Isten, az egeknek felette: Es az te dicsőséged legyen mind az egész földön.

psal. LVIII.

Allyons bizonynyal igazságot szoltok ti, kik egyben gyűltetek? Avagy igazan ítélték ti embernek fiai?

Sőt inkább az ti szivetekbē hamisságot forgattok: Es ez földön az ti kezeteknek hamisságát meritek.

El fajultak az hitetlenek az ő annyoknak méhétől fogva. Tevelygették az ő annyoknak méhétől fogva hazugságot szolvan.

Az ő mergek olyan mint az kigyónak merge: Mint a fíket aspisnak, mely az ő fűleit be dughja.

Mely nem hallja az bűbajosoknak szauokat: Kik nagy bölcsen tudnak bűvölni és varázsolni.

Rontsd el, az ő fogaikat az ő szajokban: Rontsd ki Vram az oroszlánoknak zápfogokat.

Es el olvadnak mint az víz: Megh vontak az cő kezijokat de el romolnak.

Mint az csiga el olvadva el mulnak: Es mint az asz/zonyallatnak idetlen gyermeke, mely nem latta az napot.

Mégh felben el bomolnak az ő practikaik: Mert az igazakat megh segítő Istennek haragja el bontya azt.

Oerül az igaz mikor láttya az boszu allást: Az ő labait mossa az hitetlennek vereben.

Es az mondgya az ember, bizonyara vagyon az igaznak jutalma: Kétségnélkül vagyon itilő Isten ez földön.

Dicsősség &c.

Psal.

Psalm LIX.

Szabadíts meg engemet az én ellenségitől, én Istenem: Es az én ellenem támadoktól ments meg engemet.

Szabadíts meg engemet az hamisságnak tselekedőitől: Es az vér ontó emberek ellen tarts meg engemet.

Mert imé leselkednek az én életem után: Egyben gyűltek én ellenem az erősek, nem az én hamisságomért, sem az én bűnömért, óh Vram.

Minden ellenek való vétsegem-nélkül egybē gyűlnek, és magokat készítik: Serkeny fel én előmben, és ezeket láld meg Vram.

Te Vram seregeknek Istene, Israelnek Istene, serkény fel, hogy büntesd meg az pogányokat: Ne könyörűly mind azokon kik hamisságot tselekednek.

Estvére én hozzám jőnek: Orditanak mint az ebek, és kerűlik az várost.

Tsátsognak az ő szájokkal, szablya vagyon az ő ajakokban: Mert azt mondgyák; kitsoda hallja ezeket?

Te pedig, Vram, le vetéd őket: Es meg tsufolod mind az pogány népeket.

Mig az ő hatalma tart, te reád vigyázok: Mert te vagy, én Istenem, énnékem erős váram.

Az én kegyelmes Istenem engemet elő vészén: Az Isten meg adgya látnom az én ellensegem felől való kívánságomat.

Ne veszeld el őket mindenestől, hogy el ne felelkez-

zék az én népem: Hanem az te hatalmaddal tegyed bujdofokká őket, és alázd meg őket, Vram, mi pailunk.

Az ő szájoknak bűne, az ő ajakoknak beszéde: Fogadtassanak meg az ő kevélysegekben, mert csak átkot és hazuglágot szóllanak.

Emésszd meg őket az te bufulásodban, úgy hogy ne legyenek: És tudgyák meg hogy az Isten uralkodik az Iacob népe között, mind az földnek határaig.

Kik hozzám jönnek estve: Vgatnak mint az ebek, és kerülik az várost.

Széllal bujdofsanak, hogy eledelt keressének: Es mikor meg nem elégitternek, éhen fekedgyenek le.

En penig éneklek az te hatalmadat, és minden reggel hirdetem az te kegyelmességedet: Mert nekem váram voltál, és óltalmam, az én nyomoruságomnak napján.

Az én óltalmam te nálad vagyon: Éneket mondok tenéked, mert engemet kegyelmesen szerettél. Ditsós.

Pſal. LX.

O H Vr Isten, ki el vetettél vala minket, el szel-
lesztettél vala minket, mert meg haraguttál vala
reánk: Térj megkérünk kegyelmesen mi hozzák.

Meg renditvén az földet két felé választottad azt: Ep-
pitd meg annak romlásit, mert meg indult.

Az te népednek nehéz dolgokat mutattál vala: Itat-
tál minket rettegésnek borával.

Zászlót adtál az téged félőknek: Mellyel éllyenek
az igazságért.

Hogy

Hogy meg szabaduljanyak az te szerelmesid: Tarts meg az te jób kezeddal, és halgas meg engemet.

Az Isten szóllot az ő szentsegének hajlékában, ezokáért örvendezek: El osztom az Sichemitáknak örökségeket; és az Succuthnak völgyet el mérem.

Enyim Galaad, és enyim az Manasse: Az Ephraim az én fejemnek ereje, Iuda az én törvény rendelóm.

Moáb én mosdó medentzem: Az Edomra vetem az én sarumat, te Palästina énnékem örüly.

De kitsoda viszen engemet az erős városokba? Kitsoda vezérlene engemet Edomig?

Avagy nem te vagy-e Isten kiminket meg vetettél vala; Es nem megy vala ki az mi sereginkkel?

Légy segítséggel mi nekünk az mi nyomorúságunk után; Mert hiában való az emberi segítség.

Te benned bizván erősen tselekedünk: Mert te el tapodtad az mi ellenségünket. Ditsóság; &c.

Psalm. LXI.

Halgasd meg Vr Isten, az én kiáltásomat: Figyelmezzél az én könyörgésemre.

Az földnek határából kiáltok te hozzád, az én szívemnek keferűségében: Vigy engemet magas kősziklákra.

Mert lóttél énnékem egygyetlen egy remenységem: Es erős tornyom az ellenség ellen.

Lakozom az te hajlékodban mind örökké: Folyamodom az te szárnyaidnak árnyéka alá.

Mert te Isten meghalgadtad az én kívánságomat: Es az te nevednek tisztelőinek meg adtad az ő öröklégeket.

Szaporítsd meg az Király életének elztendejét: Es az ő elztendei legyenek mint sok nemzetségeknek elztendei.

Lakozzék mind örökké az Isten előtt; Készíts kegyelmességet, és igazságot mellyek meg őrizik őtet.

Es így éneket mondok az te nevednek mind örökkön örökké; Es meg tellyesítem az én fogadásimat, minden napon.

Ditsőség; &c.

Psalm LXII.

Tsak az Istenben nyugszik az én lelkem: Mert ő tőle vagyon az én szabadulásom.

Tsak ő énnékem az én kősziklám; és az én szabadítom: Eo az én őltalmazom, azért meg nem mozdulok felettébb.

Meddig gondolkodtok, ti mindnyáján az férfit ellen, hogy őtet meg öllyétek: Mint egy el hanyátlot falt, és meg dőlt gyeput.

Tanátskoznak tsak arról mimodon őtet az ő méltóságából levefsék: Gyönyörködnek az hazugságban, mert szájokkal nekem jót mondonak, szivekben gonoszt gondolnak.

Mind az által az Istenben nyugodgyál, óh én lelkem: Mert ő tőle vagyon az én reményiségem.

Tsak ő az én kősziklám és szabadítom: Fel magasztalom őtet, mert én meg nem mozdulok.

Az Istenben vagyon az én szabadításom, és ditsőségem: En erős kősziklám, az én őltalmam az Istenben vagyon.

Bizza-

Bizzatok ő benne mindenkor ti népek, nemzetlegék:
Az ti szíveteket töltsétek ki ő előtte, az Iſten óltalmunk mi
nékünk.

Bizony hiában valók az embereknek fiai, és hazugok
az fejedelmeknek fiai: Ha mérő serpenyőben vettetnek,
az semminél mindnyájan alább valók lésznek.

Ne bizzatok az kegyetlenſégben, és az ragadozásban,
és ne legyetek hiában valók: Kazdagságokkal bővölkö-
dők ne bizzatok azokban.

Egytzer szóllot az Iſten, kétszer hallottá ugyan azont:
Hogy az hatalmaſság tsak az Iſten-é.

Estied, Vram, az kegyelmefſég: Bizony te meg fizetſz
mindennek az ő tselekedeti ſzerént. Ditsőſég; &c.

Pſal. LXIII.

EN Iſtenem, én Iſtenem vagy te: Io reggel ke-
reslek tégedet.

Az én lelkem ſzomjuhoz tégedet: Kévánt té-
gedet az én teſtem, ez puſzta, ſzomjuhozó, és viz-nélkül
való földön.

Hogy az te hatalmaſságodat, és ditsőſegedet látnám:
Az mint az ſzent hajlekban ſzoktalak vala téged látni.

(Mert az te kegyelmefſéged jób az életnél:) Hogy
az én ajakim ditsérjenek tégedet.

Es ugy áldanálak tégedet az én életemben: Es az
tenevedben fel emelném az én kezeimet.

Mint az kővérſéggel, ugy bé tellyeſedik ez én nyel-
vem: Mikor vig ajakakkal ditsér tégedet az én ſzám.

Bizony meg emelkezem te rolad az én ágyamban: Es
éjeli vigyázáſomban gondolkodom te felőled. Mert

Mert énnékem segitsegem voltál: Es az te szárnyaidnak árnyékában örvendezek:

Az én lelkem te hozzád ragaszkodott: Az te jób kezded őriz engemet.

Azok pedig az kik veszedelemre keresik az én életemet: Az földnek alsó részére mennek.

Az szablyának éliben élnek: Es az rokáknak lesznek eledeli.

Az Király pedig örvendez az Istenben, és ditselkedik valaki esküszik ő reája: Mert bé dugattatik az hazugság szóllóknak szájok. Ditsőség.

Psalm LXIV.

Elgaſd meg Vram az én panaszólkodásomban való szómat: Az ellenségnék felélmétől mentſd meg az én lelkemet.

Reits el engemet az gonosz akaroknak tanácsok előtt: Az hamisság tselekedőknek gyülekezetek előtt.

Mert meg éleſítették mint az szablyát az ő nyelveket: Az ő nyilokat reám igazították, az ő keſerű beſzédeket.

Hogy lövöldözzék titkon az ártatlant: Nagy hitetlenséggel lövöldözik azt, és nem félnek.

Meg erőſítvén magokat az gonoszban, arról tanácskoznak mint énnékem tört veſsenek: Es azt mondgyák kitsoda láttya őket?

Álnokságokról tudakozván, meg eméſztetünk azokkal, az mellyeket nagy álnoksággal találtak: Oly mélyſégeſek, és el rejtettek azoknak az férfiaknak ſzivek.

De

De meg lövi az Vr őket az ő nyilaival: Es nagy hirtelenséggel meg ostromoztatnak.

Es az ő magok nyelvekkel meg ütköznek ő magokban: Es meg rettennek mindnyájan az kik azt láttyák.

Es meg láttyák minden emberek, és beszélik az Vrnak dolgát: Es az ő tselekedetét meg értik.

Eorvendez az igaz az Vrbán, és bizik ő benne: Es ditselkednek mindnyájan az igaz szívű emberek. Ditső:

Psalm. LXV.

Egedet, óh Vr Isten, nagy tsendességgé vár az ditseret Sijonban; Es tenéked tellyesítettik meg az fogadás.

Ott mégyen te hozzád minden ember; Ki meg halgatod az könyörgést.

Az hamisságnak beszédit mellyek mi rajtunk erőt vóttenek; Es az mi bűneinket te tisztítod el.

Bóldog az, à kit te választasz, és hozzád fogadsz, az ki lakozik az te tornáztidban; Meg elégítettünk az te háznak jávaival, az te Templomodnak szent dolgaival.

Rettenetes dolgokat szóllasz minékünk, mi idvőségünknek Istene, az te igazságodban: Az földnek minden végeinek, és az megszűze való tengernek reménysege.

Ki az hegyeket meg erősitéd az te erőddel: Vgy-mint ki hatalommal környül vétettél.

Ki meg fenytéd az tengernek busulását, és az haboknak zugálokat: Es az pogány népeknek háboruságokat.

Es

Es félnek az ő jeleitől, valakik ez földnek utolsó hatá-
rin lakoznak: Es örvendezteted azokat az reggelért, és est-
véért.

Meg látogattad ez földet és meg öntözted azt, bősz-
gel meg kazdagítottad azt: Az Istennek folyó vize tellyes
vizekkel, gabonát szerez ő nekik, mert úgy rendelted az
földet.

Annak barázdáit meg részegited, meg nedvesited han-
tyait az zápor esőekkel: Meg lágyítod azt, annak termé-
sét meg áldod.

Meg koronázod az esztendőt, az te jóvóltoddal: Es
az te őlvényid kővérléggel tsepegnek.

Tsepegnek az pusztának aklaira: Es az halmok ő.
rómmel véternek környűl.

Az mezők juhokkal meg tellyesednek: Es az völgyek
gabonával meg kazdagulnak, örvendeznek, és éneket mon-
danak.

Ditsőség, &c.

Psalm. LXVI.

Örvendezzetek az Istennek, földnek minden la-
kosi: Enekellyetek ditsőséget az ő nevének, di-
tsóitsétek és ditsérjétek őtet.

Mondgyátok az Istennek: Mely tsudálatosok az te
dolgaidd!

Az te hatalmasságodnak nagy vóltáért: Az te ellen-
gid hazudnak tenéked.

Ez földnek minden lakosi imádgyanak tégedet, és
énekellyenek tenéked: Enekellyenek az te nevednek.

Ier-

Iertek el és lássátok, az Vrnak dolgait: Tsudálatosok az ő tselekedeti, az embereknek fiaihoz.

Az tengert meg szárazította, az folyo vizen száraz láb-bal mentek által: Ott örvendeztünk ő benne.

Vralkodik ez világon hatalmasságával; Az ő szemei az pogányokat nézik, hogy az kik engedetlenek felnefual-kodgyanak magokban.

Aldgyátok népek az mi Istenünket; Es zengjen az ő ditséretinek szava.

Ki meg eleveníti az mi lelkünket; Es nem engedi hogy az mi lábaink el essenek.

Mert meg keisergettél minket, Isten: Meg próbáltál minket tűzzel mint az ezűst meg próbáltatik.

Bé vittél minket az hálóban: Meg szoritottad az mi derekainkot.

Az mi fejűnkre űltetted az embereket; Tűzben, és viz-bē mentünk; mind azáltal vittél minket szép kies helyre.

Fel megyek azért az te házádba áldozatokkal: Meg tellyesítem tenéked az én fogadásomat.

Az mellyeket az én ajakim ígértenek: Es melyről szólt az én szám, az én nyomoruságomban.

Kővér kosoknak áldozattyával áldozom tenéked, jó illattal egybe: Aldozom ökrökkel és bakokkal.

Iőjjetek el, hallyátok meg, és meg beszéllem minden Isten felőknek: Az mellyeket tőtt az én lelkemmel.

Eo hozzája kiálték az én számmal: Es az én nyelvem alatt fel magasztaltaték.

Ha hamisságra néztem volna az én szivemben: Meg nem halgatot volna engemet.

De meg halgata engemet: Es az én könyörgésem-nek belzédére figyelmeze.

M

Al.

Aldot az Isten, ki nem vetette meg az én könyörgé-
semet: Es irgalmasságát nem vonta meg tőlem.

Ditsőség; Miképpen.

Psalm. LXVII.

Könyörüllyön mi rajtunk az Vr Isten, és áldgyon
meg minket: Világosítsa meg mi rajtunk az ő
ortzáját, s keferüllyön minket.

Hogy meg ismérhessék ez földön az ő utait: Es min-
den pogány népek közt az ő szabadítását.

Tisztelnek téged, oh Vr Isten, az népek: Tisztelnek
téged minden nemzetsegek.

Eörvendeznek és vigadoznak az népek: Mert itéled a
népeket igazságban, és az nemzetsegeket ez földön igazga-
ted.

Tisztelnek téged minden népek: Mert az föld meg
adgya az ő gyümölsét.

Meg áld minket az Isten a mi Istenünk: Meg áld min-
ket az Isten, és félik őtet, ez földnek minden határi.

Ditsőség; &c.

Psalm. LXVIII.

Keltyen fel az Vr Isten, és oszollyanak el az ő ellense-
gi: El fússanak az ő ortzája elől, kik gyűlölik őtet.

Mint az szél el szélleztetik, azonképpen el széleszted ő-
ket: Es miképpen el olvad az vialsz az tűz előtt, azon-
képpen el vesznek az hitetlenek Isten ortzája elől.

De az igazak örvendeznek és vigadnak az Vrelőt: Es
örülnek nagy örömmel. Ene-

Enekellyetek az Iſtennek, mondgyatok ditséretet az ő nevének; Magaſztallyátok azt, az ki lakozik kies helyeken, kinek neve Iah, és őrvendgyetek ő előtt.

Ki az árváknak Attya, és az őszvegyeknek őrizője, az Iſten tudni-illik; Ki az ő ſzentséges helyében lakozik.

Ki az egyedül valókat meg ſzaporittya tseléddel, és az fogságban lévőket meg ſzabadittya; De az engedetlenek lakoznak ſzáraz helyeken.

Iſten mikor ki jönél az te néped előtt; Es mikor az puſztában járnál ő előtt.

Az föld reng vala, az egek-is tsepegnek vala, az Iſten jelen való volta miatt. Azonképpen az Sinai hegy-is az Iſrael Iſtenének előtt.

Bőſeges eſőt adſz vala Iſten, az te örökſégedre: Es az el fáradtakat meg nyugotod vala.

Az te juhaid, oh Vr Iſten, lakoznak azon az földön: Mellyeket kéſzítettél jó vóltodból az ſzűkölködőkért.

Az Vr ad vala beſzédre való álkalmatoſſágot: Es az ditsérő aſzſzonyiállatoknak ſeregek nagy vala; kik ezt mondgyák vala.

Az ſeregeknek királyi el futottak: Es az othon ülő aſzſzonyiállatok oſztották az nyereſéget.

Ióllehet az kormos fazékek között ültetek: Mind az által léſztek haſonlatoſok az ezűſtől tündöklő galambnak ſzárnnyához, vagy az melynek ſzárnnyai haſonlatoſok az ſárga aranyhoz.

Mikor el veſzté az mindenható az ő örökſégeért a királyokat: Fejérlenek vala mint az hoo, az Salamonnak haſáiban.

Az Iſtennek hegye olyan mint az Báfánnak nagy hegye: Es olly magas mint az fel emelkedett hegyek közül egygyik.

Miért emelkedtetek fel ti magas hegyek? Azt az hegyet kívánta Isten, hogy lakoznék azon; az Vr lakozik azon mind örökké.

Az Vrnak szekerei husz ezerek; és Angyali számtalan ezerek: Az Vr vagyon azokkal, mint az Sinaj hegyen ugy vagyon az ő szent hajlékában.

Fel menvén az magasságban fogva vivéd az fogságot: Ajándékokat vévén, osztogatád azokat az embereknek; az engedetlenek-is ide jönnek lakni Vram Isten. Ditsőség:

CONTINUATIO ejusdem Psal.

Ldot légyen az Vr, ki minden nap meg ajándékoz minket: Mert ő minékünk meg szabadító Istenünk.

Az Isten minékünk szabadító Istenünk: Es az uralkodó Vr szabadit ki az halálból.

Az Isten meg rontya az ő ellenféginek fejeket: Az ő bűnökben járóknak űstökös fejeket.

Azt mondotta vala az Isten, meg szabaditom az én népemet Basanból: Az tengernek mélységéből ki hozom őtet.

Annakokáért, az te lábadat meg véresíted az vérben: Es az te ebeidnek nyelveket az ellenfégnek vérében.

Látták az te járásodat, óh Vr Isten: Az én Istenemnek és az én királyomnak járását, ki az sz: helyben vagyon:

Elől mennek vala az éneklők, az után az hegedűsök: Középbén valának dobolo leányok; ezt mondván.

Az gyülekezetekben áldgyák az Istent: Az Vrat áldgyák az Israel magvából valók.

Egy

Egy felől vagyon az kis Beniámin, kŕ ō rajtok uralkodik, az Iudának fejedelmi, és az ō gyülekezetek: Zabulonnak és Nephtalinnak fejedelmi.

Parantsolta az te Istened, hogy te erős lennél: Erősítsd meg Isten, azt az mit mi közöttünk tselekedtél.

Az te Templomodtól mely az Ierusalémben vagyon: Tenéked az királyok ajándékokat hoznak.

Veszsd el az nyilas sereget, az bikáknak seregét, mind az népeknek tulkaival egyben, kik ditsekednek az fok darab ezüstökben: Veszsd el az pogányokat kik gyönyörködnek az hadakozásban.

El jönnek az fejedelmek Ægyptomból: Az Szeretsenország hamar kezét adgya az Istennek.

Az földnek minden országi énekellyetek az Istennek: Mondgyatok ditséretet az Vrnak.

Ki kezdettől fogva az egeknek egein űl: Imé onnet szól nagy kemenységes szóval.

Adgyatok ditséretet az Istennek: Kinek ditsősége az Israelen, és az ō hatalma az felyhőben.

Rettenetes vagy az te szentséges hajlékidtől Israelnek Istene: Ki erőt és hatalmat adsz az népeknek.

Ditsőség; Miképpen.

psal. LXIX.

Zabadits meg Vr Isten engemet, szabadits meg mert fok háboruságok fogtanak környűl engemet: Mind az én halálomig.

M 3

Estem

Estem mélyfeges sárban, holott fel nē álhatok: Mélyfeges vizekre jutottam és azoknak habjók el fogott engemet.

El fáradtam az kiáltásban meg száradott az én torkom: El fogyatkoztak az én szemeim várván az Istent.

Mert többen vagynak az én fejemnek hajszálinál, az kik engemet gyűlölnek ok nélkül: Erőssek az kik engemet szorongatnak, kik nékem ellenfeim ok nélkül.

Az mit én el nem ragadoztam: Azt kel énnékem meg fizetnem.

Isten te tudod az én balgatágságomat: Es az én bűneim nyilván vagynak te előtted.

Ne szégyenüllyenek meg én érettem, az kik tégedet várnak, Vram, seregeknek Vra: Ne szégyenüllyenek meg én miattam, az kik tégedet keresnek Iraelnek Istene.

Mert te éretted terheltetem gyalázattal: Es az gyalázat bé fedezte az én ortzámat.

Az én atyámfiai előtt idegenné lőttem: Es az én Anyámnak fiai előtt jövevénnyé.

Mert az te házadhoz való buzgó szeretet meg emészte engemet: Es azoknak gyalázattyok kik téged gyaláznak, én reám estenek.

Mikor sirván gyótróm bőjtöléssel az én lelkemet: Az-is gyalázatomra vagyon énnékem.

Mikor az én ruhám helyett sárban öltözöm: Eő nékiek akkor példa beszéd vagyok.

Az kik a kapuban ülnek, én rolam szólnak: Es az lakodalomban én rolam énekelnek.

En annakokáért tenéked így könyörgők, Vram: Az te jó vóltodnak meg jelentésének ideje el jött.

Isten

Isten az te irgalmaŕŕagodnak foklágában halgas meg engemet: Az te ŕzabadításod felől való ígéletnek ígaŕŕágában.

Szabadíts meg engemet az ŕárból, hogy el ne borul-
lyak: Hanem inkább ŕzabadul-lyak meg az én ellenŕegim-
től, és az vizeknek őrvényétől.

Hogy el ne boritŕon engemet az vizeknek habja, és el
ne nyel-lyen engemet az őrvény: Es az veremnek ŕzája
ne dugattalsék bé én reám.

Es ne rejtŕd el az te ortzádat az te ŕzolgádtól: Mert
nagy ŕzorongattatásom vagyon énnékem; ŕies halgas meg
engemet.

Légy mellette az én lelkemnek, és ŕzabadítsd meg ő-
tet: Az én ellenŕegimért ŕzabadíts meg engemet.

Te tudod az én gyalázatomat, az én ŕzégyen valláŕo-
mat, és ŕzidalmimat: Te előtted vagynak minden ellen-
ŕegim.

Az gyalázat az én ŕzivemet meg alázta, annyira hogy
meg nyomorodtam: Es várom vala, ha valaki eggyűt én
velem bánkodnék, de ŕenki nem vala; és ha valaki meg vi-
gaztalna, de nem találék ŕenkit.

Sőt inkább az eledel helyében mérget adnak vala: Es
nékem innom adnak vala etzetet.

Légyen az ő alztalok ő előttők tőr gyanánt: Es az ő
jó ŕzerentséjek háló gyanánt.

Setétűl-lyenek meg az ő ŕzemeik, hogy ne láŕsanak: Es
az ő derékokat tégyed erőtlenné.

Eontŕd ki az te haragodat ő reájok: Es az te hara-
godnak buŕulása vegye kőrnyűl őket.

Légyen az ő palotájok puŕzta: Es az ő hajlékokban
ne légyen lakos.

Mert

Mert az kit te meg vertél, azt háborgatták: Es az te
tőled meg sebesítetnek nyavalyájáról beszéllettek.

Az ő hamisságokat sokasítsd meg: Es az te igazságod-
ra ne jussanak.

Törültesse ki az élőknek könyvökből: Es az iga-
zak közzé ne irátsanak.

En szegény szűkölködő és nyomorult vagyok: De
az te szabadításod engemet fel magasztal.

Ditsérem az Vrnak nevét énekekkel; Es őtet ditsé-
retekkel fel magasztalom.

Es kedvesb lézen ez az Vr előtt, az ökörnél és az tu-
loknál; Melynek szarvai és körmei vagynak.

Látták ezt az nyomorultak, és örvendeznek; Keref-
setek az Vrat, és él az ti lelketek.

Mert meg halgattya a szegényeket az Vr: Es az ő
foglyait el nem hagygya.

Ditsérjék őtet az egek, az föld, és az tengerek; Es va-
lami azokban vagyon.

Mert az Isten meg tartya az Siont; meg éppiti az Iu-
dának városit; Es ott lakoznak, és örökségül birják azt.

Es az ő szolgálknak maradéki örökségül birják azt:
Es az kik szeretik az ő nevét, laknak abban.

Ditsőség, &c.

Psalm LXX.

Díj el, én Istenem, az én szabadittatásomra: Sies,
Vram, az én segítségemre.

Szegyenüllyenek meg, és pirullynak meg, az kik ke-
resik

refik az én életemet: Hátra térüllyenek és meg gyaláztáfanak, kik gyönyörködnek az én nyomorúságomban.

Hátra térüllyenek, meg szégyenülvén nagy hamarfággal: Kik azt mondgyák én felőlem; ha ha ha.

Eőrüllyenek és örvendezzenek te benned mindenek kik keresnek tégedet, és ezt mondgyák; Magasztaltassék fel mindenkor az Isten, kik ízeretik az te szabadításodat.

En penig szegény nyomorult vagyok, fies én hozzám én Istenem; En legedelmem és szabaditom vagy te, Vram, ne kéfedelmezzél. Ditsőség; &c.

Psalm. LXXI.

E benned bizom, Vram, ne szégyenüllyek meg soha, : Az te igazságod ízerént, ments meg, és szabadíts meg engemet.

Hajtsd én hozzám az te füleidet; Es tarts meg engemet.

Légy énnékem erős kő-sziklám, melyhez folyamodgyam parantsolván, az én meg tartattatásom felől; Mert én kő-sziklám, és én erősségem vagy.

En Istenem szabadíts meg engemet, az gonosz embernek kezéből: Az hamisnak, és kegyetlennek kezéből.

Mert te vagy az én várasom, Vram Iehovah; En bizodalmam gyermekségemtől fogva.

Te tőled tápláltattam az én anyámnak méhétől fogva: Az én anyámnak méhéből te vontál ki engemet; te felőled vagyon az én ditséretem szüntelen.

Vgy mint tsudája lőttem sokaknak: De te vagy az én erős bizodalmam. N Meg

Meg tellyesedik az én szám az te ditséreteddel: Es a te ditsőlegeddel szüntelen.

Ne vész el engemet az én vénségemnek idején: Mikor el fogy az én erőm, ne hagy el engemet.

Mert szóltak az én ellenfegim én felőlem: Es az kik az én életem után lefelkednek, egygút tanátskoznak.

Es ezt mondgyák; az Isten el hagyta őtet: Kergessetek és fogjátok meg őtet, mert nintsen ki őtet meg szabadítaná.

Isten ne távozzál el én tőlem: En Istenem sies az én segítségemre.

Szégyenüllyenek meg, és fogyatkozzanak el, az én életemnek ellenségi: Borittassanak bé gyalázattal, és szégyennel, az kik nékem gonoszt akarnak.

En penig szüntelen te benned bizom: Es az te ditséretedet hirdetem.

Az én szám beszéli az te igazságodat, és minden nap az te szabadításodat: Ióllehet annak számát nem tudom.

Bátorsággal járok, az Vrnak hatalmasságában bizván: Meg emlékezem csak az te igazságodrol.

Vr Isten engemet gyermekségemtől fogva tanítottál: Es mind ez mai napig hirdetem az te tsudálatos dolgaidat.

Annakokáért vénségemig és az én meg őszülésémig; Isten, ne haggy el engemet: Hagyd hirdessem az te hatalmasságodat ez nemzetsegnek, és minden következendő nemzetsegnek az te erődet. Ditsőség;

PSALMI EIVSDEM

continuatio.

El magasztaltatott, óh Vr Isten, az te igazságod, mert nagyságos dolgokat tselekedtél: Kitsoda, Vr Isten, te hozzád hasonlós Mert

Mert minek utánna fok és gonosz nyomoruságokat
koltattál meg én velem: Ismet meg elevenítettél enge-
met, és az földnek mélységéből fel hoztál.

Meg öregbitetted az én nagyságomat: Es hozzám
fordulván, meg vigasztaltál engemet.

Annakokáért én-is tisztellek tégedet; és az te igazsá-
godat éneklő szerzőkkel, én Istenem: Eneklek hege-
dűvel Iſraelnek ſzent Iſtene.

Eorvendeznek az én ajakim mikor néked énekelnek:
Es az én lelkem-is, mellyet meg szabadítottál

Az én nyelvem-is minden napon hirdeti az te igazsá-
godat: Mert meg szégyenültek, és gyalázattal illettettek,
az kik nékem gonoszt akarnak.

Ditsóság;

Psalm. LXXII.

ISTen az te iteletedet adgyad az királynak: Es az
te igazságodat az királynak fiainak.

Hogy ítéllye az te népedet igazságban: Es az tesze-
gyényidet ítéletben.

Az hegyek hoznak békeséget az népnek: Es az hal-
mok igazságot.

Meg itéli az népnek szegényét, és meg szabadítja az
szegényeknek fiait: Es meg rontya az nyomorgatót.

Félnek tégedet valameddig léfzen az nap: Es mig az
hold tart, mind nemzetsegről nemzetsegre.

Le száll mint egy első az meg kaszált mezőre: Es mint az földet meg öntöző zápor első.

Virágozik ő idejében az igaz: Es az békeségnek foklága léssen, míg az hold nem léssen.

Es uralkodik egygyik tengertől fogva az másik tengerig: Es az Euphrates folyó viztől fogván az földnek határáig.

Eő előtte artzal le borulnak kik az pusztában vannak: Es az ő ellenfégi az port nyallyák.

Az tengernek és szigeteknek királyi ajándékot hoznak: Mindenik Sébának királyi ajándékot hoznak.

Es artzra le borulnak ő előtte az földnek királyi: Minden pogány népek szolgálnak ő néki.

Mert meg szabadította az kiáltó szegényt: Es az nyomorultat, kinek nem vala segítője.

Kedvez az szegénynek, és az szűkölködőnek: Es az fogyatkozottaknak életeket meg tartya.

Az tsalárdságtól, és erőszak tételtől meg szabadította azoknak lelkeket: Es az ő vérek drága az ő szeme előtt.

El ő, és adattatik ő néki Sébabéli arany: Es imádkoznak ő érette mindenkor, és minden napon áldgyák.

Lésznek gabona kévék az földön, és az hegyeknek tei: Akképpen meg indul annak gyümöltse, mint az Libanus, és virágoznak az lakosok mind az földnek füve.

Léssen az ő neve mind örökké, és míg az nap léssen, az ő neve nevelkedik: Es meg áldatnak ő benne, mindé népek, és magasztallyák őtet.

Aldot az Vr Isten, az Izraelnek Istene: Ki tsuda dolgokat tselekeszik egyedül.

Es áldot légyen az ő ditsóséges neve mind örökké: Es tellyesedgyék bé az ő ditsóségével az egész föld; Ditsó;

Psal. LXXIII.

Bizonyára jó Israelnek az Isten: De azoknak az kik tiszta szivűek.

Az mi néz én reám, ugy-mint meg hanyatlottak az én lábaim: Es kitsin hja, hogy az én lábaim el nem tsiszamodának.

Mikor irégykedném az kevélyekre: Es az gonoszoknak jó szerentséjeket látnám.

Mert nintsenek az halálnak kőteleiben: Es az ő erejek állandó.

Az embereknek nyomorúságokbā nintsen részek: Es az emberekkel egygyűt nem nyomorgattatnak.

Annakokáért mint egy arany lántz meg környékezte őket az kevélység: Pé borította őket az kegyetlenség mint egy ruha.

Az kővérlégnek miatta kin űlnék az ő szemek: Az ő elméjeknek gondolattyát végben viszik.

Kevélyek és szólnak álnokságot: Boszszuságot szólnak nagy kevélységgel.

Az égre tátották az ő szájokat: Es az ő nyelvek el járja ez földet.

Annakokáért erre fordul az ő népe; Mivel hogy tellyes pohár viz vagyon kezekben.

Hogy ezt mondgyák; mimodon tudhatná meg ezt az Isten; Avagy vagyon-é az magasságban értelem?

Imé az gonosz emberek; Mely nagy szerentsésen nevelik erejeket ez világon.

Annakokáért én hijában tartottam tisztán az én szivemet: Es hijában mostam ártatlanságban az én kezeimet.

Mert minden nap nyomorgottam: Es minden reggel ostoroztattam.

Ha azt mondándom és ilyen módon szólok: Imé ez az te fiaidnak nemzetsegek; hitetlen lészék.

Annakokáért gondolkodó vala szorgalmatoson hogy ezt meg tudhatnám: De az nehéz dolognak láttaték énnekem.

Mig nem bé mennék az Istennek szentséges helyében: Es meg érteném azoknak végeket.

Bizony Vram igen fikon helyezettetted őket: Es őket nyakra főre hányod alá.

Mimodon pusztultanak el egy szempillantásbā? Meg szűntek, meg emésztettek az rettegéstől.

Mint az alom, minek utánna fel serken az ember: Vram mikor fel serkented őket, az ő gondolattyokat, utálatossá tészed.

De az én szivem háborog vala: Es az én veséimben ősztónóztetem vala.

Annakokáért én balgátag voltam; és értelem-nélkül való: Oktalan állat voltam te előtted.

Mind-az-által én mindenkor te melletted voltam: Mert az te kezedd az én jób kezemet tartottad.

Az te tanátsoddal igazgas engemet: Hogy az után az ditsőségben fogadgy bé engemet.

Mitsoda volna nékem mennyekben te náladnál több? Es te náladnál egyébben nem gyönyörködöm ez földön.

El fogyatkozot az én testem és az én szivem: Az én szivem-

szivemnek kősziklája, és én örökségem, te vagy, Isten, mind örökké.

Mert imé az kik te tőled el távoznak el vesznek: El vesztet mind azokat, az kik te tőled el hajolnak.

Az mi én reám néz; Istenhez közelgetnem énnékem felette igen jó: Az Vr Iehovában helyheztettem reménységet, hogy hirdessem minden tselekedetit. Ditsóság.

psal. LXXIV.

Mért vetettél el, óh Isten, minket, mindenestől fogva? Es miért fűstölög az te haragod, az te mezőnek juhái ellen?

Emlekezzél meg az te gyűlekezetedről, mellyet régen szerzettél, és meg váltottál: Az te örökségednek részéről, az Sijon hegyéről, mellyen lakozol.

Emeld fel az te lábaidat, az hitetleneknek veszedelmekre: Mert az ellenség mindeneket el pusztítot, az te szentséges helyedben.

Orditottak az te ellenségid, az te templomodnak közepette: Es ott helyhezgették az ő jegyeiket jelenfégül.

Azoknak mindenik fő embernek íteltetett: Az mint fel emeli vala az ő fejszéjét az erdőnek fűrű fáira.

Mostannis annak faragott kőveit: Fejszékkel és pöröllyőkkel rontyák.

Tűzet vetettek az te szentséges helyednek: Az földre tapodván, meg fertőztették az te nevednek hajlékát.

Ezt mondották az ő szivekben; vessünk sákmánt bennük: Egyetemben meg gyujtották ez földön, az Istennek minden hajlékait.

Az mi eleinket nem láttuk nintsen immár Prophe-
ta: Es nintsen mi közöttünk az ki meg tudhadná med-
dig lesznek az nyomorúságok.

Meddig szidalmaz minket az ellenség? Avagy mind
örökké bőszenussággal illeti-e az ellenség az te nevedet?

Miért fordítod el az te kezedet? Es miért nem nyuj-
tod ki az te jób kezedet, az te kebeledből?

Mind az-által az Isten én királyom: Ki eleitől fogva
ez földön szabadulásokat mivelt.

Te választottad ketté az tengert az te erőddel: Meg
rontottad az nagy Czet halaknak fejeket az vizekben.

Te rontottad meg az Leviathánnak fejét: Es adtad
azt eledelül, az pusztában lakó népnek.

Te szárazítottad meg az forrást, és az patakot: Te
szárazítottad meg az széles folyo vizeket.

Tied az nap, és az étszaka-is tied: Te formáltad az
világosságot, és az napot.

Te rendelted az földnek minden határit: Az nyarat
és telet, te formáltad.

Emlékezzél meg arról, hogy az ellenség szidalmazta
az Vrat: Es az bolond nép bőszenontotta az te nevedet.

Ne adgyad az fene vadaknak, az te gerlitzédnek lel-
két: Az te szegényidnek gyülekezetiről ne feletkezzél el
mindenestől fogva.

Tekints az szövetségre: Mert bé töltenek ez földnek
setét helyei az kegyetlenségnek hajlékival.

Az ki meg rontatot, ne térjen el te előled szégyen val-
lással: Az nyomorult és az szegény ditsérje az te nevedet.

Kely fel Isten, és forgasd az te igyedet: Emlékezzél
meg az te gyalázatodrol. mellyel tégedet, minden nap il-
let az bolond.

Ne

Ne feletkezzél el az te ellenségednek ſzavokrol; Az te ellened támadoknak háborgatásokrol, mely minden nap nevelkedik.

Ditsóſég;

Pſal. LXXV.

MAgasztalunk tégedet, Iſten, magasztalunk: Mert az te nevednek közel való vóltát hirdetik az te tsuda dolgaidd.

Minek utánna az nékem rendeltetet űdöt vejéndem: En igazán itélek.

Az föld és annak minden lakosi meg mozdultanak: En pedig meg erősittem annak olzlopit.

Az kérkedékenyeknek azt mondom, ne kérkedgyetek: Es az gonoszoknak, ne emellyetek ſzarvat-

Ne emellyetek magas ſzarvat: Ne szóllyatok meg keményedett nyakkal.

Mert ſem nap támadattol fogva, ſem nap nyugattol: Sem az puszttától nintsen az fel magasztaltatás.

Mert az Iſten igazgató biró: Ki egygyet meg aláz ſmáſt fel magasztal.

Mert az Vrnak kezében pohár vagyon, és zavaros bor, és tellyes itallál: Mellyet abból tólt ki, mellynek az ſeprejét-is meg iſzſzák, és ugyan ki ſzopják, az földön lakozó minden latrok.

En pedig hirdetem mind örökké: Es eneket mondok az Iacob Iſtenének.

Es az gonoszoknak minden ſzarvaikat le rontom: Az igazakéinak pedig fel emeltetnek.

Ditsóſég;

O

Pſal:

Pſal. LXXVI.

Smértetik az Iſten Sidó országban: Iſraelben nagy az ő neve.

Kinek az ő hajléka vagyon Sálemben: Es az ő lako helye Sionban.

Ott el törté az nyilakat, kézijakat: Paíſt, ſzablyát, és az hadat.

Ekesb vagy te és tsudálatosb: Az koborlóknak hegyénél.

Meg foſztattak az erős ſzivűek, el alúttanak: Es az erős férjfiaknak kezeknek ſemmi ereje nem vólt.

Az te hatalmas beſzéded miatt, oh Iacobnak Iſtene: El ſzenderedet mind az ſzekér, ſ-mind az loo.

Te rettenetes vagy, és kitsoda álhat meg az te ortzád-nak előtte: Mikor meg haragſzol.

Az menyből jelentetted ki az te ítélétedet: Az föld meg rettent és halgatott.

Mikor az Iſten fel kelne az ítéletre: Hogy meg ſzabaditaná ez földnek nyomorultit.

Az embereknek dühőſségek tiſztel tégedet: Es azoknak dühőſségektől az kik meg maradnak, kőrnýűl vészéd.

Tegyetek fogadásokat, és adgyátok meg azokat az ti Vratoknak Iſtenteknek: Mindnyájjan kik ő kőrnýűle vagytok, vigyetek ajándékot az rettenetesnek.

Ki az fejedelmeknek lelkeket el vészí: Es rettenetes az királyoknak.

Ditsőſég:

Pſal:

Psalm. LXXVII.

AZ én szómmal az Vrhoz kiáltottam: Az én szómmal az Istenhez kiáltottam, és meg halgata engemet.

Az én nyomoruságomnak napján az Istent meg kere-
fém: Az én kezemet éjjel ki terjeztettem, és el nem fá-
radott, mikor az én lelkem vigasztalást nem akarna bévenni.

Meg emlekezem Istenről mikor háborgok: Gondol-
kodom mikor az én lelkemnek szomorúsága vagyon.

Az én szemöldökimet meg tartoztattad: Meg hábo-
rodtam vala annyjra, hogy nem szólhatnék.

Gondolkodni kezdék az régi napokról: Es az el-
mult időknek esztendejéről.

Meg emlekezem az én énekimről, és szaka az én szí-
vemben gondolkodván: Es az én lelkem tudakozik vala,
ezt mondván:

Avagy mind örökké el vetneje az Isten: Es nem len-
neje többé jó akaróm?

Avagy el fogyott-é mindenestől fogva az ő kegyelmef-
sege? Vagy meg szűnnék-é az ő igéreti nemzetsegről
nemzetsegre.

Avagy el feletkeznék-é az kegyelmességről? Avagy
az ő haragjában meg tartaná-é irgalmasságát?

Az után mondék; ez az én nyavalyám: De ezeket el-
változtattya az magasságos Istennek jobb keze.

Meg emlekezem az Istennek dolgairol: Meg emle-
kezem eleitől fogván való tsudálatos tselekedetiről.

Gondolkodom, mondom, minden tselekedetiről: Es szólok vala az te dolgaidról.

Isten az te utad szentséges; Kitsoda olyan nagy Isten; mint az Isten?

Te Isten tsudákat tselekeszel tsuda dolgokat, Az népeknek meg jelentetted az te hatalmasságodat.

Meg szabadítottad az te népedet hatalmad által; Az Iácobnak, és Iosephnek fiait.

Látának az vizek tégedet Isten, látának az vizek, és meg felemlének; Az mélységek-is meg indulának.

Az vizeket meg áraszták az felyhők; Meg zendülének az egek, és az te nyilaid széllel futkosának.

Az te menydörgésednek szava az égben; Az te vilámásid meg világosították ez földet, meg rendült és meg indult az föld.

Az tengeren vólt az te utad; és az te ősvényid az nagy széles vizeken; Es az te nyomodat nem ismérték meg.

Az te népedet mint az juhokat hordoztad; Mosefek és Aaronnak kezek által. Ditsőség; &c.

psal. LXXVIII.

Algassad, én népem: az én törvényemet: Hajtsátok az ti fülceiteket az én számnak beszédire

Tempore aternali gloriamus hunc campum

Meg

Meg nyitom az én számat bölts beszédek által: Nagy bővféggel ízöllok, régi titkos dolgokrol.

Az mellyeket hallottunk és tudunk: Es mellyeket a Atyáink beszéllettek minékünk.

Nem titkollyuk el azokat azoknak fiaitol, és maradékitol: Beszélvén az Vrnak ditséretit, és az ő erejét, és az ő tsuda dolgait, melyeket tselekedett.

Es bizonytságot állatott maga felől Iacob nemzeti között: Es törvényt adott az Israelben, mellyeket parantsolt az mi Atyáinknak, hogy azokat meg jelentsek az ő fiaiknak.

Hogy az Istenben vessék az ő reménységeket: Es el ne feletkezzenek az Istennek dolgairol, és hogy az Istennek parantsolatit meg tartsák.

Es ne legyenek olyanok mint az ő Attyok, vakmérő és rugodozó nemzetseg: Mely nem bizott Istenben, és az ő szive nem vólt Istenhez tókélletes.

Az Ephraimnak fegyveres fiai, kik kéz ijasok valának: Hátat adtak az útközetnek napján.

Nem őrizték meg az Istennek szövetségét: Es az ő törvényében nem akartak járni.

Es el feletkezének az ő dolgairol: Es az ő tsudáirol, mellyeket mutatott vala nékik.

Az ő Attyok előtt tsuda dolgokat tselekedett: Ægyptomban az Soán mezején.

Az tengert két felé választotta, és által vitte őket: Es rakásban állatta az vizeket.

Es hordozta őket, nappal felyhő által: Es minden étszaka tűznek világossága által.

O 3

Meg

Meg hasította az kősziklákat a pusztában: Es innyok adott nékiek, ugy-mint mélyfejes vizekből.

Es vizet hozott az kősziklából: Es azt mivelte hogy az vizek ki jöjjönek ugy-mint folyo vizek.

Mind az-által még-is vétkezének ő ellene: Hogy meg haragitanák az magasságos Istent az pusztában.

Es meg késérték az Istent az ő szivekben: Hogy kérnének eledelt az ő kívánságok szerént.

Es szóllának Isten ellen s-mondának: Avagy készíthet-e az Isten asztalt az pusztában.

Imé az kősziklát meg sújtá, és vizek jövének ki belőle:

Vallyon adhat é kenyeret-is, avagy készíthet-e húst az ő népének?

Annakokáért meg hallá az Vr, és meg haraguvék: Es tűz gerjede fel az Iacob ellen, és harag gerjede fel Israel ellen.

Mert nem biztak az Istenben: Es nem vetették reménysegeket az ő szabadításában.

Ióllehet parantsolt vala oda fel az felyhőknek: Es az egeknek kapuit meg nyitotta vala.

Es adott vala Mannát ételekre: Es mennyei kenyeret adott vala nékiek.

Az Angyalok kenyerét ötték: Es eledelt adott vala nékiek bővféggel.

El hozá az nap keleti szelet menyből: Es el hozá az ő erejének általa az déli szelet.

Es húst ada nékiek mint az port: Es madarakat mint az tengernek fővenyét.

Le szállítván azokat az ő táborok közepire: Es az ő sátoroknak környüle.

Evé-

Evének azért és igen meg elégedének; Es az ő kívánságokat bé tölték.

Az ő kívánságoktól meg el nem távoztak vala; Még az étek az ő szájokban vala.

Mikor az Isten haragja fel geriede ő ellenek: Es az kővérek között sokakat meg öle, és az Israelnek választottit le vágá.

Mind ezeknek felette még-is vétkezének; Es nem hivének az ő tsuda dolgainak.

Es annakokáért meg emészte az ő napokat hijába valóságban; Es az ő esztendejeket felélemben.

Mikor őket őli vala, azonnal meg keresik vala őtet; Es megtérnek vala, és jó reggel meg keresik vala az Istent.

Es meg emlékeznek vala hogy Isten volna az ő városok; Es az magasságos Isten az ő szabadítójuk.

Es hízeltkedének az ő szájokkal: Es az ő nyelvekkel hazudának néki.

Az ő szivek pedig nem vala tökélletes Isten előtt; Es nem voltak igazak, az ő szövetségében. Dicsőség;

CONTINUATIO

eiusdem Psalmi.

H mely igen irgalmas és kegyelmes az Vr Isten, az bűnösokhoz: Vgy mint ki nem veszté el atyákat az pusztában haragjából, noha igen meg busult vala ellenek.

Hanem meg emlékezék arról, hogy test vólnának: Es olyanok mint az el muló és meg nem térő szél.

Menyi-

Menyíszter haragitották meg őtet az pusztában: Ke-
ferűséggel illették őtet az pusztában.

Es meg tértenek, és késértették az Istent: Es neki bi-
zonyos határt vetettek.

Nem emlekeztek meg az ő kezéről: Sem az napról,
mellyen meg szabadította őket az nyomorgatától.

Mikor Ægyptomban helyhezteté az ő eleit: Es az
ő tsuda dolgait az Soan mezején.

Es vérré változtatá az ő folyó vizeket: Es az ő patak-
jokat, hogy ne ihatnának.

Botsáta ő reájok sok féle oktalan állatokat, mellyek
meg emésztenék őket: Es békákat mellyek el vesztenék
őket.

Es az tsere bogárnak adá az ő földök gyümölsét: Es
az ő munkájokat az fászáknak.

Es az ő szőlőjököt kő esővel el veré: Es az ő füge
fájokat villámásokkal.

Es adta az ő barmokat kő-esőnek. Es az ő oktalan
állatokat tűzes kőveknek.

Botsátá ő reájok az ő haragjának busulását, fel gerje-
dett haragot, és szorongatást: Botsátván reájok gonosz An-
gyalokat.

Vrat tsinált az ő haragjának ósvényének, és nem tar-
totta meg az haláltól az ő életeket: Es az ő oktalan álla-
tokat, adá az dög halálnak.

Es meg öle minden első szülőttet Ægyptomban, az
ő erejeknek első fengéjét: Az Cham maradékinak sáto-
rában.

Es ki hozá mint az juhokat, az ő népét: Es hordozá
őket mint az nyájat, az pusztában.

Es ki

Es ki hozá őket nagy bátorsággal, hogy ne félnének:
Es az ő ellenségeket el boritá az tenger.

Es bé vivé őket az ő szent határában: Az hegyre
mellyet szerzett az ő jobb kezével.

Es ki űzé ő előttök az pogányokat, és forsal el osztá
nekik az ő örökségeket: Es lakoztatá azoknak hajlékok-
ban az Israel nemzetségét.

Es meg kísérték, s meg haragíták az magasságos Istent:
Es az ő bizonylágit nem őrizék meg.

Es el fordulának, és hitetlenül rselekedének: Mi-
képpen az ő attyaik hátra fordultak, mint az hitván kéz ij.

Haragra inditották őket, az ő magas oltárok által: Es
az ő faragot bálványok által boszszontották őket.

Meg hallá az Isten, és fel gerjede: Es az Israelt felette
igen meg utálá.

Es el hagyá az Silóhnak sátorát: Az sátorot mellyet
helyheztetet vala az emberek között.

Es fogságban adá az ő erejét: Es az ő ditsóségét az
ellenségnek kezében.

Es fegyver alá rekeszté az ő népét: Es az ő öröklé-
ge ellen fel gerjede.

Az ő ifjait tűz emélté meg: Es az ő leányik meg
nem bõtsültetének.

Az ő Papjai fegyver miatt el hullottak: Es az ő öz-
vegyei nem sírtanak.

Es fel serkene az Vr, úgy mint mély álomból: Es
mint az erős, ki az bor után kiált.

Es meg veré az ő ellenségit hátul: Eörök szidalmat
vete reájok.

Az után meg utálá az Ioseph sátorát: Es az Ephraim
nemzetségét nem választotta. P Ha-

Hanem választotta az Iuda nemzetét: Az Sion hegyet mellyét szeret.

Es építé az ő templomát mint egy várat: Mint az földet, mellyet fundált hogy örökké álljon.

Es választá Davidot az ő szolgáját: Es elő vévé őtet az juhoknak aklaiból.

Az szoptatós juhok mellől voná el őtet: Hogy az Iacobot, az ő népét, legeltetné; és az Israelt, az ő örökségét.

Es ő azokat az ő lelkének tökéletessége szerint: Es az ő kezeinek okossága szerint vezérlette. Ditsóság.

Psalm. LXXIX.

Esten, bé jöttek az pogányok az te örökségedbe: Meg ferteztették az te szent Templomodot, és Ierusalemet rakásra rontották.

Az te szolgaidnak holt testeiket vetették eledelül az égi madaraknak: Es az kiket te kegyelmesen szeretsz azoknak testeiket az kegyetlen vadaknak.

Ki ontották az ő véreket mint az vizet, Ierusalem körül: Es nem vólt ki el temetné azokat.

Lóttunk szidalom az mi szomszédságinknak: Nevetség és tsufolás azoknak, kik környülünk vagynak.

Meddig haragszol, Vram, mind örökké-e? Es gerjedez-e az te haragod mint az tűz?

Ontsd ki az te haragodat az pogány népekre, kik tégedet nem ismérnek: Es az országokra, mellyek az te nevedet segítségül nem hiják.

Mert

Mert az Iacobot meg ötték: Es az ő hajlékát el pusztították.

Ne emlekezzél meg mi ellenünk az előbbi bűneinkről: Hamar vegyenek elől minket az te irgalmasságid, mert igen meg nyomorodtunk.

Légy segítségül nekünk, mi szabadító Istenünk; az te nevednek ditsőségéért: Es szabadíts meg minket, es az mi bűneinknek légy kegyelmes az te nevedért.

Miért mondanák az pogány népek; hól vagyon az ő Istenek? Légyen nyilván az pogányok előtt az mi szemünk láttára, az te szolgaidnak ki ontot vérekért való boloszu állásod.

Mennyen bé te elődbe, az foglyoknak foházkodások: Az te hatalmadnak nagysága által, tárd meg azokat, kik halálra rendeltettek.

Es fizes meg az mi ellenséginknek kebeleiben hét képpen: Az szidalomért mellyel illettek tégedet, Vram.

Mi pedig te néped, és te meződnek juhaid, te rolad vallást tészünk mind örökké: Es nemzetségről nemzetlegre, hirdettyük az te ditséretedet.

Ditsőség.

psal. LXXX.

H Israelnek pásztora, halgas meg minket, ki vezérled az Iosephet, mint az juhokat; Ki ülsz az Cherubinokon, jelentsd meg magadat.

Az Ephraim, Beniámin, és Manaffé előtt mutasd meg hatalmasságodat: Es jőj el hogy szabadíts meg minket.

Isten, állas helyűnkre minket: Es mutasd meg az te országodat, és meg szabadulunk.

Seregeknek Vra Istene: Meddig haragszol az te népnek könyörgése ellen?

Meg elégitetted őket siralmas kenyérrel: Es siralmas italt adsz nékiek nagy mértékkel.

Adtál minket szidalomra az mi szomszédságinknak: Es az mi ellenségink tsufolnak minket.

Seregeknek Istene, állas helyűnkre minket: Es mutasd meg az te országodat, és meg szabadulunk.

Ægyptomból szólót hozál ki, ki űzéd az pogányokat: Es azt el plántálád.

Te voltál ő előtte, az ő utának vezére: El plántálád annak gyökereit, és el lépé az földet.

Az hegyeket el fogá annak árnyéka: Es annak veszfzei olyanok mint az magas Cedrus fák.

Ki terjeszté az ő veszfzejét mind az tengerig: Es mind az Euphratesig az ő nevéfét.

Miért rontád el annak gyepűjét: Es miért szaggattyák azt mindenek, kik az uton el mennek?

Pusztittyák azt az erdei kanok: Es az mezőnek vadai élük azt.

Seregeknek Istene, térj meg kérlek, s tekints alá az menyekből: Es lásd meg, és tekintsd meg ez szólót.

Es az tsemetét mellyet az te jobb kezed plántált: Es annak ágát, mellyet magadnak meg erősitettél vala.

Mely meg égett tűz miat; ki vágattatot: Az te orzádnek haragja miat el vesznek.

Légyen az te kezéd, az te jób kezédnek férjfián: Es az embernek fián, mellyet magadnak meg erősítettél.

Elevenits meg minket és nem távozunk el tőled: Es az te nevedet segítségül hijuk.

Seregeknek Vra Istene, állas helyűnkre minket: Es mutasd meg az te ortzádat, és meg szabadulunk.

Ditsőség.

Psalm. LXXXI.

Nekellyetek Istennek, mi erőtségűnknek: Vigadgyatok az Iacob Istenének.

Vegyetek éneklő szerzőmokat: Ragadgyatok dobót, gyönyörűséges hegedűt és lantot.

Enekellyetek az új hódnak innepén kürtel: Az rendeltetett innepeken, az mi innepűnknek napján.

Mert végezett dolog ez Israelben: Az Iacob Istenétől szereztetett rend tartás.

Ezt bizonyságul adta Ioseph nemzetsége közöt, mikor Ægyptom földé ellen ki jőne: Holot olyan szót hallottam mellyet nem tudtam.

Meg szabadítottam az terehtől az te válladat: Es az te kezeidet az téglá tsinálástól.

Az te nyomoruságodban segítségül hívál engemet, és meg szabadítalak tégedet, meg halgatálak tégedet az menydörgésnek rejtekében: Meg próbáltalak tégedet az versengésnek vizeinél.

Halgasd meg én népem, és szóllok néked, óh Israel:
Ha meg halgatsz engemet.

Ne legyen tenéked idegen Istened: Es idegen Isten
előt ne hajoly meg.

En vagyok az te Vrad Istened, ki az Ægyptomnak
földéből ki hoztalak tégedet: Szélesítsd el az te szádat,
és bé töltöm azt.

De nem halgatá az én népem az én beszédemet: Es
az Israel nem engede énnékem.

Annakokáért hagyám őket az ő sziveknek gonozságá-
nak: Hogy járjanak az ő tanátsokban.

Oh vajha az én népem halgatot volna engemet: Es
az Israel az én utaimban járt volna!

Az ő ellenségeket meg aláztam volna: Es azok ellen
fordítottam volna az én kezemet.

Az Vrnak ellenségi hazudtak volna ő néki: Es az ő
jó szerentséjeknek ideje lőtt volna örökké.

Es meg elégitettem volna őket gabonának kővérivel:
Es kő-sziklából folyo mézzel töltöttem volna bé őket.

Ditsőség.

Psalm. LXXXII.

Az Isten áll, az Istenek gyülekezetiben: Es az
Istenek közöt ítéletet téfszen.

Meddig ítéltetek hamisságot: Es az gonoszok-
nak izemélyeket kedvellitek?

Tegyetek ítéletet az szegénynek és árvának: Az nyo-
morultat, és az szegényt igazítsátok meg.

Az

Az szegényt és az szűkölködőt mentsétek meg: Es a gonoszoknak kezekből szabadítsátok meg.

Nem tudnak semmit és nem értenek, az setitűségben járnak: Az földnek minden fundamentumi meg indulnak.

En mondom, Istenek vagytok: Es az magasságos Istennek fiai mindnyájan.

De minden kétség nélkül, mint egy kő ember meg haltok: Es mint akarki ti fejedelmek el hullotok.

Kely fel Isten, íteld meg az földet: Mert te bírod mind az pogány népeket. Ditsőség;

Psalm. LXXXIII.

E halgas, oh Vr Isten, és ne vesztégely: Oh Isten ne nyugodgyál.

Mert imé az te ellenséged háborgatnak: Es az kik tégedet gyűlölnék fejeket fel emelték.

Az te néped ellen álnok tanácsot gondolnak: Tanácskoznak az te szárnyad alatt el rejtettek ellen.

Es ezt mondták; jertek el, vessétek el ezeket, hogy ne legyenek nemzetiség: Es ne nevezettség többé az Israelnek neve.

Mert egyenlő akarattal tanácsot tartottak: Es te elled szövetséget tőtek.

Az Edómitáknak, és Ismaélitáknak sátorok: Az Móábiták és Agarenusok.

Az Gebáliták, Ammoniták, és Amaléchiták: Az Palæstinabéliek, az Tyrusbéliekkel.

Az

Az Assur-is társul adá magát hozzájok: Segítségül
löttek az Loth fiainak.

Tselekedgyél úgy vélek mint az Madiánitákkal, és az
Sisarával: Mint az Iábinna az Kisson patakánál.

Kik el vesztenek Endornál: Es löttek az földnek
ganejivá.

Tegyed őket és az ő fejedelmeket olyanokká mint a
Orebet: Es mint az Zeebet, és Zébát, és mint az Sal-
munát,, mind az ő fejedelmeket.

Kik ezt mondták: Birjuk örökségül az Istennek
hajlékait.

En Istenem tegyed őket olyanokká mint az lapta:
Es minemű az pozdorja az szél előtt.

Mint az tűz meg gyujtja az erdőt: Es mint az láng
meg gyujtja az hegyeket.

Akképpen kergessed őket az te szél veszeddel: Es
az te forgó szeleddel veszeld eszeker nékiek.

Töltsd bé az ő ortzáiokat gyalázattal: Hogy az te
nevedet, Vram, keressék meg.

Szégyenűllyenek meg, és háborittassanak meg mind
örökké: Pirullyanak meg és veszszenek el.

Es tudgyák meg hogy te, kinek neved Iehovah, tsak
egyedül vagy felséges Isten: Mind az egéiz föld kerek-
ségében. Ditsóság.

Psalm. LXXXIV.

H Seregeknek Vra Istene; Mely igen szerel-
metesek az te hajlékid.

Az

Az Vrnak tornáztibā való menetelnek kívánsága miatt el fogyatozik az én lelkem: Az én szívem és testem kívánczik az élő Istenhez.

Az te óltáridnál, seregeknek Vra, én királyom, és én Istenem, az veréb-is talált házat: Es az fetske fészket magának, melyben helyheztesse az ő fiait.

Bóldogok az kik lakoznak az te házádban: Es szüntelen tégedet ditsérnek.

Bóldog ember az, az kinek te erősege vagy: Es az kinek szívében vagynak az te ósvényid.

Kik által menvén az viznélkül való völgyeken: Azo-
kon forrásokat ásnak, és kutakat első viznek.

Seregenként, és föltonként mennek: Mig nem meg láttatnak Isten előtt Sionban.

Seregeknek Vra Istene, halgald meg az én könyörgésemet: Halgald meg Iacobnak Istene.

Te mi paisunk Isten, tekénts reám: Es tekénts meg az te meg kent királyodnak ortzáját.

Mert jobb nékem egy nap az te tornáztidban, hogy nem másut ezer nap: Inkáb akarnék az én Istenemnek házában kúszóben űlni, hogy nem mint lakni az gonoszoknak hajlékokban.

Mert olyan mint az nap, és az pais az Vr Isten: Kegyelmet és ditsóséget ád az Vr, nem vonza meg az jót azoktól az kik járnak ártatlanságban.

Seregeknek Vra, bóldog ember az: Az kinek ben-
ned vagyon bizodalma.

Ditsóság.

Q

Pfal.

Psalm. LXXXV.

Eő akarattal vóltál, Vram, az te földedhez: Az Iacob nemzetiségéből való foglyokat meg szabadítottad.

Az te népednek álnokságát meg engedted: El fedezted minden ő bűnöket.

El vótted rolok minden haragodat: El fordítottad haragodat hogy fel ne gerjedne.

Térj meg mi hozzánk mi szabadításunknak Istene: Es szálljon le ellenünk való haragod.

Avagy mind örökké haragszol-e ellenünk? Es az te haragodat meg tartanád-e mind örökkön örökké?

Avagy nem elevenítesz-e még minket-is meg? Hogy az nép te benned örvendezzen.

Mutasd meg minékünk, Vram, az te irgalmasságodat: Es az te szabadításodat adgyad minékünk.

Meg hallom mit szól az Isten: Mert kétség nélkül szól békeséget az ő népének, és az kiket kegyelmességgel környül vót, hogy ne térjenek az bolondságra.

Kétség-nélkül közel vagyon az ő szabadítása, az ötöt felőkhez: Hogy lakozzék az ditsőség az mi földünkön.

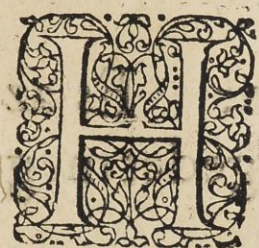
Az irgalmasság és igazság elől talállyák egymást: Az igazság, és az békeség egymást tsokollyák.

Az igaz mondás az földből gyümöltöst terem: Es az igazság menyből alá tekint.

Az Vr-is minden jót ad: Hogy az mi földünk meg teremje az ő gyümöltsét.

Az igazság jár ő előtte: Es annak elő menetele leszzen.
Ditsőség. I sal.

psal. LXXXVI.

Majtsd le, Vram, az te füledet, halgas meg engemet: Mert nyomorult és szegény vagyok.

Tartsd meg az én életemet, mert te szent vagyok: Tartsd meg, én Istenem, az te benned bizo
szolgadat.

Könyörűly én rajtam, Vram: Mert te hozzád kiál-
tok minden napon.

Vidámitsd meg az te szolgádnak lelkét: Mert az én
lelkemet csak te hozzád emelem fel.

Mert te, Vram, jó vagy és kegyelmes: Es sok irgal-
masságu azokhoz kik téged segítségül hiunak.

Figyelmezzél, Vram, az én könyörgésemre: Es hal-
gasd meg az ^{en} könyörgésemnek beszédét.

Az én nyomorúságomnak idején segítségül hiulak té-
gedet: Azért halgas meg engemet.

Nintsen, Vram, senki az Istenek közöt olyan mint
te: Es az te dolgaidhoz hasonlók nintsenek.

Minden népek az mellyeket teremttél el jönnek, és
az te ortzádat imádgják, Vram: Es dicsőséget adnak az
te nevednek.

Mert nagy vagy te, Vram: Es tsuda dolgokat tsele-
keszel egyedül.

Mutasd meg nékem az te utadat, hagyd járják az te igazságodban: Erősítsd meg az én lelkemet az te nevednek felelmére.

Tisztellek tégedet, Vram Isten, tellyes szívem szerént: Es ditsóitem az te nevedet örökké.

Mert az te jó vóltod nagy én rajtam: Es meg szabadítottad az én lelkemet az mélyseges sírból.

Isten, az kevélyek fel támadtak én ellenem: Es az hatalmasoknak serege keresi az én lelkemet, és tégedet meg nem gondoltanak.

De te, Vram Isten, irgalmas és hajlandó vagy az kegyelemre; késedelmes az haragra: Nagy kegyelmességű és igazságú.

Tekénts reám, és könyörűly rajtam, adgyad az te erődet az te szolgálodnak: Es szabadítsd meg az te szolgálóleányodnak fiát.

Ismérted meg velem nyilván való jelből, az te hozzá való jó akaratodat: Hogy lássák az én ellenségim, és szegyenűllyenek meg, mikor engemet meg segitendesz, és meg vigasztalándasz. Ditsóság.

Psalm. LXXXVII.

AZ Istennek fundálása az szent hegyek közöt vagon: Szereti az Vram Sionnak kapuit, az Iacobnak minden hajlékinak felette.

Felette igen tisztességesek azok: Az mellyek te felőled hirdettetnek, oh Istennek városa.

Az

Az Ægyptomot, és Babyloniát, azok közzé számlálom, az kik engemet ismérnek: Imé az Philistéusok, és Tyrusbeliek az Szerentsenekkel egybe ott születtetnek.

Es az Sijon felől jövendőben azt mondgyák; hogy mind ez, s-mind amaz ott születtetet: Es az felséges Isten erőlsiti azt meg.

Az Vr meg számlállya az népeket fel irván: Ez ott születtetet,

Es lesznek ott éneklők, és síposok: Es minden én forázsím te benned lesznek.

Ditsóság.

psal. LXXXVIII.

Ram, én szabadittatásomnak Istene: Mind nappal, s-mind eijel kiáltok te előtted.

Mennyen te elődbe az én imádságom: Hajtód le az te fűledet az én kiáltásomra.

Mert az én lelkem meg tellyesedet nyomoruságokkal: Es az én életem az koporsóhoz közelget.

Hasonlatos löttem az koporsóba szállottakhoz: Hasonlatos vagyok ahoz, kinek semmi eréje nintsen.

Az halottak közzé számláltattam az emberi társágtól meg fosztatván: Mint az koporsóban fekűvő meg ölettettek, kikről többé meg nem emlekezel, kik az te kezéd által vágattattak ki.

Az leg also sírban vetettél engemet: Az sötétségbe, az mélységes helyekre.

Az te haragod én reám szállott: Es minden te habjaiddal nyomorgattál engemet,

Q3

Az

Az én ismérőimtől meg fosztottál, és engemet utálatossággal adtal ezeknek: Bé-rekesztettem annyira, hogy meg nem szabadulhatok.

Az én szemem meg senyvedet az nyomoruság miat: Minden nap téged hiulak segítségül, Vram, és te hozzád terjesztet az én kezeimet.

Avagy az halottakkal tselekeszel-é tsudálatos dolgot: Avagy az halottak támadnak-é fel, hogy rolad vallást tegyenek?

Avagy beszélik-é az koporsóban az te kegyelmességedet? Es az te igazságodat az halálban?

Avagy meg tudhattyák-é az sötéttségben az te tsuda dolgaidat? Es az te igazságodat, az feledékensegnek földében?

En te hozzád kiáltok, Vram: Es minden reggel az én imádságom te hozzád érkezik.

Miért vetesz el engemet, Vram: Es miért rejted el az te országodat én tőlem?

Szegény és holt eleven vagyok az nyomoruság miat: Es a te tőled reám botsáttatot rettegéseket hordozvā félek.

Az te busulásid én rajtam által mentenek: Es az te tőled reám botsáttatot felelmek meg szoritottak engemet.

Környűl vőtenek engemet mint az vizek: Szüntelen környűl vesznek engemet egyenlőképpen.

El szakasztottad én tőlem az én barátomat, és tárfo-
mat: Es az én ismerőim olyanok mint az sötéttség.

Ditsőség; &c.

Psal:

Psalm. LXXXIX.

AZ Vrnak kegyelmességét mind örökké éneklek:
Minden nemzetlegről nemzetsegre hirdetem az
te igazságodat, Vram, az én számmal.

Mert azt mondom; hogy az ő kegyelmessége mind ő-
rökké meg marad: Es az mennyekben meg erősited az te
igaz mondásodat; mellyel ezt mondottad:

Szövetseget töttem az én választottammal: Es meg
esküttem Davidnak az én szolgámnak.

Hogy mind örökké meg erősitem az te magodat: Es
nemzetségről nemzetsegre meg épitem az te királyi szé-
kedet.

Annakokáért az egek hirdetik az te tsudálatos dolgai-
dat, Vram: Es az te igaz mondásodat az szentek gyüle-
kezetiben.

Mert az felyhőkbe kitsoda volna hasonlatos az Vrhoz:
Kitsoda hasonlatos az Vrhoz, az erősseknek fiai közöt?

Az Isten igen rettenetes az szenteknek gyülekezeti-
ben: Es tiszteletes mind azoknak felette az kik ő kőr-
nyüle vagynak.

Vram, seregeknek Istene, kitsoda olyan erős Isten mint
te vagy? Mert az te igaz mondásod te környüled vagyon.

Te uralkodol az tengernek kevélységén: Mikor az
ő habjai fel emelkednek, te enyhited meg azokat.

Az

Az Ægyptombélieket te rontád meg, mint ha fegyverrel verettettenek volna által: Es az te karodnak ereje által, az te ellenségidet el szélesztéd.

Tied az egek, tied az föld: Ez világot minden benne valókkal te fundáltad.

Az északot, és az délt te teremtetted: Az Thábor és Hermon hegye, az te nevednek énekelnek.

Tenéked az te karod hatalmas: Erős az te kezed, és fel magasztaltatott az te jobb kezed.

Az igazság és ítélet az te székednek helye: Az kegyelem és tökéletesség jár az te ortzád előtt.

Ditsőség.

PSALMI EIVSDEM

continuatio.

Oldog nép az mely tud az Vrban örvendezni: Vram, ezek az te ábrázatoznak világosságában biznak.

Az te nevednek örvendeznek minden napon: Es az te igazságodban fel magasztaltatnak.

Mert az ő erejének ékessége te vagy: Es az te jó akaratod által emeltetik fel az mi szarvunk.

Mert az Vr minékünk paisunk: Es az Israelnek szent Istene az mi királyunk.

Akkor meg szóllitád látásban az te szentidet; és ezt mondád: Segítseget rendeltem az ellen, és fel magasztaltam azt, az kit az kősség közzül választottam.

Találtam Davidot az én szolgálmat: Az én szent o-lajommal kentem meg őtet.

Azért

Azért az én kezem meg erőſſíti őtet: Minden ok vetetlen az én karom meg tartya őtet.

Nem nyomják el őtet az ő reája jövő ellenſégei: A gonosz ember-is nem nyomorgattya meg őtet.

Mert meg rontom ő előtte az ő nyomorgatoit: Es azokat kik őtet gyűlölík, meg verem.

Es az én igazságom, és kegyelmességem lészén ő vele: Es az én nevemben magasztaltatik fel az ő szarva.

Mert vetem az ő kezét az tengerre: Es az folyó vizekre az ő jób kezét.

Eő énnékem azt mondgya, én atyam vagy, én Istenem: Es az én szabadittatásomnak kősziklaja.

En-is első szűlöttemmé téſzem őtet: Es minden földi Királyoknál fellyeb valová.

Mind örökké meg tartom néki az én irgalmságomat: Es az én szövetségem ő vele erős lészén.

Es az ő magvát örökké valová téſzem: Es az ő kiralyi ſzekit, mint az egeſznek napjait.

Ha az ő fiai el hagyandgyák az én törvényemet: Es az én ítéletimben nem jarnak.

Ha az én rendeléſimet által hágnak: Es az én parancſolatimat meg nem őrzik.

Meg látogatom veſzővel az ő bűnöket: Es vereségekkel az ő alnokságokat.

De az én irgalmaſságom el nem veſzem ő tőle: Es az én mondáſomat el nem változtatom.

Nem rontom meg az én szövetségemet: Es az mi ki jót az én ſzámbol el nem változtatom.

Egyſzer meg eskűttem az én ſzentségemre: Davidnak tőtt ígéretemet nem változtatom el.

R

Az ő

Az ő magva mind örökké meg marad: Es az ő kiralyi
szeki mint az nap én előtttem.

Es mint az hold mind örökké meg marad, Es mint
az egekben valo tökelletes bizonyságok.

De te elvetted őtet, és meg utáltad: Es meg hara-
guttalaz te meg kent kiralyod ellen.

Fel bontottad az te szolgaddal tőt szövetséget: Az
földre vetvén meg gyalaztad az ő Coronáját.

El rontottad az ő kő falait: Minden erősségeit az föld-
re hánytad.

Minden uton járok sákmant vetettek ő bēne: Az ő
szomszedgyai előtt gyalázatos.

Fel magasztaltad az ő ellenséginek jób kezeket: Es
meg vidamítottad minden ő gonolz akarait.

Az ő fegyverének elit ki vontad: Es minden bator-
ságát el vőtted az hadban.

El töröltted az ő fenyeffégét: Es az ő kiralyi szekit á
földre le rontottad.

Az ő iffiuságának napiait meg rövidítetted: Kórnyúl
vőtted őtet gyalázattal. Ditsóság.

PSALMI EIVSDEM

continuatio.

Eddiglen rejted el te magadot mi tőlünk, Vt I-
sten, mind örökké? Es meddig ég az te haragod
mint az tűz?

Emlekezzel meg én rólam, melly rövid életű vagyok:
Miért teremtetted volna hijaban az embereket.

Kitsoda

Kitsoda az élők közzül az ki meg nem halna? Kitso-
da szabadithattya meg magát az koporſotol?

Hol vagynak az te elébbi irgalmaſſagid, Vram?
Mellyeket esküveſſel fogadtál vala Davidnak az te tókel-
leteſſégedben?

Emlekezzél meg az te ſzolgaidnak gyalázattoykról:
Hogy ſok nepeknek gyalázattyokat hordoztam az én ke-
belemben.

Mellyekkel illettenek tegedet az te ellenſégid, Vram:
Es mellyekkel illették az te meg kent kiralyodnak jö-
vetelet.

Aldot legyen az Vr: Mind örökké, amen, amen.
Ditsóség.

Psalm XC.

R Iſten, te voltal minekünk hajlekunk: Mind
nemzetlégről nemzetſégre.

Minekelötte az hegyek lennenek, és formal-
tatnek az föld, és ez világ: Eoróktúl fogva mind örök-
ké, tevagy Iſten.

Ki az embert ſemmié teszed, és ezt mondod: Ter-
jetek az földben embereknek fiai.

Mert az ezer eſztendő te előtted olyan mint az teg-
napi nap, mely-el mult: Es az eſzakanak negyed része.

El ragadod őket mint egy ár vízzel: Olyanok mint
az álom, mint az fű, mely hirtelen meg ſzárad.

Mely reggel virágzik és eſtvére el változik: Ki va-
gattatik és meg ſzárad.

R 2

Azért

Azért meg emésztetünk, az te haragod miat: Es az te busulásod miat meg romlunk.

Mert az mi álnokságinkat elődbé vetetted: Es az mi titkos bűneinket, az te orzádnak vilaga eleibe.

Annakokáért minden mi napjaink el mulnak az te haragod miat: Meg emésztjük az mi esztendőinket, mint az beszédet.

Az mi esztendeinknek napjai hetven esztendő, vagy mentől fellyeb nyolczvan esztendő: Es azoknak, szinte az javais nyomoruság és fáradág, mely mikor el mulik el repülünk.

Ki tudhattyá az te haragodnak erejet? Es az te felmed szerént, az te haragodat?

Tanits meg minket hogy tudhassuk az mi napjaink nak számokat: Hogy járhasunk bölts szivel te előtted.

Térj hozzám, Vram; meddig leszen az te haragod? Es legy kegyelmes az te szolgaidhoz.

Tölts be minket az te jó voltoddal minden napon: Hogy enekellyünk, és vigadgyunk minden mi üdönkben.

Vidamits meg minket az mi nyomoruságinknak napjai után: Es az esztendő után, mellyekben latunk nyomoruságot.

Lattassék meg az te szolgaidban az te tsuda dolgod: Es az te ditsóséged azoknak fiaiban.

Es legyen az mi Vrunknak Istenünknek szépsége mi rajtunk: Es az mi kezünknek tselekedetit erősítsd meg mi bennünk, és igazgasd az mi kezeinknek munkait.

Ditsóság.

Psal.

Psalm. XCI.

AZ ki lakozik az felséges Istennek rejtekében:
 Az hatalmas Istennek árnyékában nyugszik.
 Azt mondom azért én az Vrnak: En ol-
 talmam vagy, én erősségem, én Istenem, ő ben-
 ne bizom.

Mert ő szabadit meg tegedet az madarásznak tőri-
 ból: Es az veszedelmes dőgtől.

Az ő szárnyával fedez bé tegedet, és az ő szárnyai alatt
 leszen oltalmad: Pais az ő igaz igéreti.

Ne fély az ejeli rettegeéstől: Es az nappal repülő
 nyiltol.

Az étszaka kegyetlenkedő dőgtől: Es az delben
 pusztító dög haláltól.

Ha el esnek mellőled ezeren, és jobb kezed felől tiz
 ezerennis; Mind azáltal te hozzád nem közelget.

Ketfégnelkül az te szemeiddel nezed: Es az hitetle-
 neknek büntettetéseket meg látod.

Mivelhogy te azt mondottad; Vram, én oltalmam
 vagy: Es az felséges Istent választottad hajlékodnak.

Nem illet teged az veszedelem: Es az ostor nem
 közelget az te hajlékodhoz.

Mert az ő Angyalinak parantsolt te felőled: Hogy
 őrizzenek tegedet minden te utaidban.

Az ő kezekben hordoznak tegedet: Hogy meg ne
 űssted az te labaidat az kőben.

R 3

Az

Az orofzlányon, és az Álpis kigyón járſz: Meg tapodod az orofzlány kőlykőket és az ſárkányokat.

Mert ezt mondgya az Iſten; mivelhogy ez engemet ſzeret, meg ſzabadítom őtet: Fel magafztalom őtet, mert ismeri az én nevemet.

Segitſégűl hívot engemet és meg halgatom őtet: Vele vagyok haboruſagaban, meg mentem, és meg ditsőitem.

Hofzſzu napokkal be tőltöm őtet: Es meg mutatom neki az én ſzabadítáſomat. Ditsőség.

Psalm. XCII.

Tempore Vernali florescunt lilia Campi.

O dolog az Vrat tiſztelni: Es az te nevednek, oh magaffagbeli Iſten, eneket enekleni.

Hirdetni minden napon, az te kegyelmefſſégedet: Es az te igaz mondáſodat minden ejjel.

Tiz huru kintornával czimbalommal: Enekkel és hegedűvel.

Mert meg vidámitottal engemet, Vram, az te tselekedetiddel: Az te kezeidnek munkaiban örvendezek.

Mely nagyok, Vram, az te tselekedetid? Igen mélyſégesek az te gondolatid.

Az balgatatag ember nem veſzi azt eſzében: Es az boldond nem érti azt.

Hogy mikor viragoznak az gonofzok mint az fűvek: Es viragoznak mind az hamiffag tselekedők, el veſznek mind örökké.

De te vagy az felléges Iſten: Mind örökké Vram.

Mert

Mertimé az te ellenségid, Vram, á te ellenségid mondom, el vesznek: Es el szélhednek mind az hamisság tselekedők.

Es fel emeled az én szarvamat, mint az Vnicornisnak: Mivelhogy meg kenettettem szép zöldellő olajjal.

Es meg láttya az én szemem, az én ellenem támadot ellenségimen az te ítéletedet: Es az gonolzók felől meg hallja az én fülem az mellyeket akar.

Az viragozik mint az palma fa: Es meg szaporodik mint á Libanusnak cedrusza.

Az Vr házának palantai: Az mi Istenünknek tornáztiban virágoznak.

Vénsegekben is gyümölszöznek: Kővérek és zöldellők lesznek.

Hogy hirdessék az Vrat, az én kősziklámat, igaznak lenni: Es hogy nintsen semmi hamisság ő benne.

Ditsőség.

Psalm. XCIII.

VRalkodik az Vr, ditsőséget öltözöt fel, az Vr, nagy hatalmas erőt öltözöt fel, fel övedzette magát: Az föld-is ő tőle erősítettett meg, hogy meg ne indullyon.

Allando az te szeked öröktől fogva: Eöröktől fogva vagy te.

Az folyo vizek, Vram, az folyo vizek zugnak: Az folyo vizeknek habjai.

De az

De az fok vizeknek zugasánál, tengernek erős habjainál: Erősb az magasságban lakozo Vr.

Az te bizonyoság tetelid igen erőssék: Az te háznak kívánatos szentlégi, Vram, fok ideig meg maradnak.

Ditsóság. &c.

Psalm XCIV.

Ram, boszszu állának Istene: Boszu allo Isten jelennyel meg.

Magasztaltassál fel földnek biraja: Fizefs meg az kevélyeknek.

Meddig örvendeznek, Vram: Meddig örvendeznek az hitetlenek?

Vakmerőkeppen tsátsognak, keményen szólnak: Kérkednek az hamisságnak tselekedői.

Az te nepedet, Vram, rontyak: Es az te örökségedet nyomorgattyak.

Az özvegyet és jövevenyt meg ólik: Az arvakat-is meg haborgattyak.

Es kevélyen azt mondgyak; nem lattya Isten: Es az Iacobnak Istene, nem tudgya.

Vegyétek eszetekben magatokat, kik á kősség közöt bolondok vagytok: Es ti balgatagok mikor tértek eszetekre?

Az ki az fület plantalta, avagy nem hall-é? Es az ki az szemet teremtettenem lát-é?

Az ki az pogányokat meg feddi, avagy nem fedd-é meg titeket? Es az ki embereket tudományra tanit, avagy nem tudna-é az semmit?

Az

Az Vr tudgya az embereknek gondolattyokat: Hogy
heaba valok. Ditsóság.

PSALMI EIVSDEM

continuatio.

BOldog ember, az kit te tanitandasz, Vram: Es
az kit, az te törvényedre oktatsz.

Hogy nyugodalmat adgy annak az veszed-
lemnek napjan: Miglen az Istenteleneknek verem áfat-
tatik.

Bizony nem veti el az Vr az ő nepet: Es el nem
haggya az ő örökségét.

Mert még az ítélet meg tér az igazságra: Es ő utan-
na mennek az igaz szivű emberek.

Kitsoda tamadot fel én érettem, az gonoszul tseleké-
dők ellen? Kitsoda állot én mellem az hamissag tseleke-
dők ellen?

Ha az Vr segítséggel nem volt volna nekem: Az én
lelkem mostan tsendessegben lakoznék.

Mikor azt mondtam; az én labam él tsiszámodot:
Az te jó voltod, Vram, meg erősített engemet.

Es az én bennem való sok gondolkodásimban: Az
vigasztalások meg vidámittottak az én lélkemét.

Avagy vagyon-e te hozzád valami kôzi az hamisság-
nak szekinek: Mely nyomorúságot szerez törvénynek
szinè alatt?

Seregenként gyűlnek az igaznak lelke ellen: Es az
ártatlannak vérét kárhoztatták.

Es lôn ennekem az Vr, kô váram: Es az én Istenem
oltalomnak kô sziklájá.

S

Mert

Mert meg fizeti nekik az ő álnökságokat: Es az ő gonofzlágok el veszti őket, el veszti őket az mi Vrunk Istenünk. Ditsőség: &c. Miképpen.

psal. XCV.

In Xti Natalitys

Iövetek el örvendezzünk az Vrnak: Vigad-
gyunk a mi szabadításunknak kő sziklajanak:
Mennyünk eleiben hálá adással: Enekel-
lyünk néki ditséreteket.

Mert nagy Isten az Vr: Es nagy kiraly minden Isteneknek felette.

Mert ő hatalmaban vagynak ez földnek első részei:
Es az hegyeknek magassági övei.

Eöve az tenger, ő teremtetten azt: Es az földet az ő kezei formáltak.

Iövetek el imadgyuk őtet: Borullyunk le arczal, hajt-
sfuk meg terdünket az mi teremő Vrunknak előtte.

Mert ő az mi Istenünk: Es mi az ő mezejenek népei, és az ő kezének juhái, vagyunk.

Ma ha az ő szavát hallandgyatok: Meg ne keményi-
tsétek szivéteket, mint az verlengésnek helyen, az kísér-
tetnek napjan az pusztában.

Mikor meg kísértének engemet az ti atyaitok, és meg próbálanak engemet: Iolleshet látták volna az én tselekedetimet.

Negyven esztendőig bantattá ez nemzetsegtől; azért azt mondám: Tevelgyő szivű nép ez, és nem tudgyak az én utaimat. Kiknek

Kiknek meg esküttem az én haragomban: Hogy
bé nem mennek az én nyugodalmamban.

Ditsóság. &c.

psal. XCVI.

Nekellyetek az Vrnak uj eneket: Enekellyen
az Vrnak mind az egész föld.

Enekellyetek az Vrnak, és áldgyátok az ő
nevét: Hirdessétek minden napon az ő szabadítását.

Hirdessétek az pogany nepek közöt az ő ditsóséget:
Minden nepek közöt az ő tfuda dolgait.

Mert nagy az Vr és igen ditsóéretes: Tisztelendő min-
den Isteneknek felette.

Merta' pogányoknak minden Istenik bálványok: De
az Vr, az egeket teremtetten.

Ditsóság és szépség vagyon ő előtt: Erősség és
meltóság az ő szent hajlekában.

Adgyátok az Vrnak szentséget nepeknek nemzetse-
gi: Adgyátok az Vrnak ditsóséget, és erősséget.

Tulajdonítsatok az Vrnak nevének minden hatal-
masságot: Ragadgyátok ajandekokat, és mennyetek be
az ő tornáczaiba.

Imádgyátok az Vrat az ő szent hajlekának ékeségé-
ben: Rettegjen ő tőle mind az egész föld.

Mondgyátok; az pogan nepek közöt uralkodik az
Vr: Mert meg erősítette az földnek kerekségét hogy
meg ne indullyon, és meg itéli az népeket igazságban.

Eorúllyenek az egek, és örvendezzé az föld: Zengjen az tenger, és minden benne valok.

Eorúllyenek az mezők mindé benne valokkal: Akkor örúllyenek az erdőknek fáji.

Az Vrnak orczája élöt, mikor el jövend, mert el jöt birni ez földet: Meg itéli ez földet igazságban, és az nepeket igaz mondásával. Ditsóság.

psal. XC VII.

Valkodik az Vr, örúllyon az föld: Eorvendezzenek az nagy szigeték.

Felyhő és homályosság vagyon ő előtte: Igazság és itélet az ő szekinek erőssége.

Tűz jár ő előtte: És kőrös környül meg égeti az ő ellenségit.

Fénlettek az ő villámái ez vilagon: Láttya és megretten az föld.

Az hegyek mint az vialz meg olvadnak az Vrnak előtte: Az egész földnek Vranak sziné előtt.

Hirdetik az egek az ő igazságot: Es meg láttják minden népek az ő ditsóségét.

Szégyenűllyenek meg mind az faragott kepeknek szolgálai, kik dítsekednek az bálványokkal: Imadgyatok őtet minden Istenék.

Hallá, és örvendezze Sijon: Es örúlenek az Iudanak leanyi, az te itéletedért, Vram.

Mert te, Vram, magasságos vagy mind az egész földön:

dön: Es felette igen fel magasztaltattal minden Istenek-
nek feletté.

Kik szeretitek az Vrat gyűlöllyetek a' gonoszt: Meg
öriziaz ő szenteinek lelkeiket, és az gonoszoknak kezeik-
ből meg szabadittya őket.

Vilagosság támadot az igazaknak: Es az igaz szívű
embereknek vígaság.

Eorüllyetek igazák az Vrbán: Es tisztellyetek az ő
szentségének emlékezetit. Ditsőség:

Psalmus XCVIII.

Nekellyetek az Vrnak uj eneket; mert tsuda
dolgokat tselekedett: Szabaditast adott neki az
ő jób keze, és az ő szentséges karja.

Hirdette az Vr az ő szabadítását: Az po-
gany nepeknek szemek előtt meg jelentette az ő igazságát.

Meg emlékezett az ő jó voltáról, és az Israel hazához
való tökéletességről: Az földnek minden határi látták
az mi Istenünknek szabadítását.

Forómmel enekellyetek az Vrnak, földnek minden
lakosi: Zengjete, örüllyetek, és mondgyatok ditséretét.

Mondgyatok ditséretet, az Vrnak hegedűvel: He-
gedűvel mondom, és énekléssel.

Trombitaknak és kúrtnek zengélével: Zengjete az
Iehova Király előtt.

Zengjen az tenger minden benne valókkal egybe:
Az világ az ő benne valókkal egyetemben.

Az

Az folyó vizek tapsollýának kezzel: Az hegyek-is egyemben örüllyenék,

Az Vr elôt, mert el jôt a' földnek bírására: Birja ez vilagot igazsaggal, és az nepeket felette igazán.

Ditsóság:

Psalm XCIX.

Ralkodik az Vr, akar mint dühôskôdgyenek az nepek: Az Cherubinokon ül, akar mint rengédezzén az föld.

Az Sijonban lakozo Vr nagy: Es magasságos minden nepeknek felette.

Tisztellyek az te nagy, és rettenetes nevedet: Mert szent, és az királynak ereje ítéletet szeret.

Te rendelted az igazságot: Itéletet és igazságot te rendeltél az Iacob nemzetiségében.

Magasztallyátok az mi Vrunkat Istenünket: Es hajtátok meg magatokat az ő labainak sámonyánál, mert szent.

Moyzes és Aaron az ő Papjaival egybe: Es az Samuel azokkal egybe.

Kik az ő nevet segítségül híják vala: Segítségül híják vala az Vrat, és ő meg hálgatá őket.

Felyhőnek oszlopában szól vala nekik az Isten: Megörizik vala az ő biztonság tételit, és parancsolattyát, mellyet adott vala nekik.

Vram, mi Istenünk te meg halgattad őket, és kegyelmes voltál nekik: Mind azáltal bôszut allottal az ő tselekedetekert.

Magalz-

Magasztaljátok az mi Vrunkat Istenünket: Es hajtsátok meg magatokat az ő szentséges hegyénél, mert szent a mi Vrunk Istenünk. Ditsőség.

psal. C.

Rvendeztetek az Vrnak földnek minden lakosai: Szolgálatok az Vrnak vigassággal, és menyetek ő eleibe örömmel.

Tudgyatok meg, hogy az Vr Isten teremtet minket, és nem mi teremtetők magunkat: Eo népe vagyunk, az ő mezejének juhái.

Mennyetek be az ő kapuin hálá adással, és az ő tornáciba ditsérettel: Adgyatok hálákat neki, és áldgyatok az ő nevét.

Mert jó az Vr, és mind örökké vagyon az ő irgalmasága: Es nemzetiségről nemzetiségre vagyon, az ő tökéletessége. Ditsőség.

psal. CI.

Egyelmességet, és ítéletet eneklek: Es te neked, Vram, éneket mondok.

Szorgalmatosan igyekezem az tökéletes utnak őrizésére, mikoron én hozzam jövendesz: Iárok az én szívemnek tekéletességében, az én házamban.

Nem követek gonosz dolgot; az gonosz tévőknek tselekedeteket gyűlölöm: Es azok én barátim nem lesznek. Az

Az gonosz szívű ember távol lészen én tőlem: Es az gonoszokat hozzam nem botsátom.

Az ő fele-baráttynak titkon való rágalmazoit, elvesztem: Es az ki kevély szemű, fel fuvalkodot szívű, azt el nem szenyvedem.

Az én szemeim figyelmetesek lesznek, az földnek igaz mondoira; hogy én velem lakozzanak: Az tökéletességnek vtában járo szolgal énnekem.

Nem laknak az én házamban az álnokság tselekedők: Az ki hazugságot szol nem lészen maradása az én szemem előtt.

Nagy hamar él vesztem a földnek latrait: Hogy ki gyomlállyam az Vrnak varasából mind az hamisság tselekedőket.

Ditsóság.

Psalm. CII.

V Ram, halgasd meg az én imádságomat: Es az én kiáltásom jusson te elődbe.

Ne rejtse el az te orczádat én tőlem, mikor szorongattatom: Hajtsd én hozzam az te füleidet, az mely nap kiáltok te hozzád, és hamar halgas meg engemet.

Mert meg emésztetnek mint az füst az én napjaim: Es az en tsontaim, mint az úlzóg meg egtenek.

Az én szívem minek utanna meg verettetet, meg száradot mint az fű: Anynyira hogy él felelkezem ételemről.

Az

Az én könyörgésemnek szava miat; Az én tsontom az én hufomhoz ragadot.

Hasonlatos löttem a' pusztában lakozo okör bikához: Ollyanná löttem, mint az bagoly az pusztában.

Vigyazok, és olyan vagyok: Mint az egyedül való vereb az ház hean.

Minden napon gyalázattal illetnek engemet az én el-
lenségim: Es a' kik engemet tsufolnak, én ream eskűsznek.

Annakokaért a' port, mint az kenyeret eszem vala: Es az én italomat könyhullatassal elegyitem vala.

Az te haragod és busulásod miat: Mert fel emelvén az földhöz ütöttel engemet.

Az én napjaim hasonlatosok az el hanyatlot árnyék-
hoz: Es én mint az fű meg száradtam.

Te penig, Vram, mind örökké meg maradsz: Es az te emlekezeted nemzetségről nemzetségre meg marad.

Ditsóság.

EIVSDEM PSALMI

continuatio.

Ely fel, Vram, és könyörülly az Sionon: Mert ideje hogy könyörülly rajta, mivel el jött az űdö
Mert az te szolgaid annak kőveiben gyönyör-

kódnak: Es annak poran könyörülnek.

Es félik az poganyok az te nevedet, Vram: Es ez földnek minden királyi, az te ditsóségedet.

Mivelhogy az Vr meg éppitette az Sijont: Es ott meg láttatott az ő ditsóságében.

Es az nyomorultaknak könyörgésekre tekintett: Es azoknak könyörgéseket meg nem utálta.

T

Irat-

Irattassék meg ez, a' következédő nemzetségnek hasznára: Hogy a' meg ujttatot nép ditsérje az Vrat.

Mivelhogy alá tekéntett az ő magasságos szentféges helyéből: Az Vr, az mennyekből az földre tekéntet.

Hogy meg hallaná a' foglyoknak nyögéseket: Es meg oldozná az halálnak fiait.

Hogy hirdessék Sijonban az Vrnak nevét: Es az ő ditséretit Ierusalemben.

Mikor sok nép gyülekeznék egybe: Es sok országok hogy szolgállyanak az Vrnak.

Ki illyen módon nyomorgatván az én erőmet: Az én életemnek napjait meg rövidíti.

Azt mondám azért; én Istenem, ne vigy el engemet az én napjaimnak felén: Mind örökkön örökké vagynak az teesztendeid.

Minek előtte ez földet fundáltad volna: Es az te kezeidnek munkája az egek volnának.

Ezek el vesznek, de te meg maradsz: Mind ezek mint az ruha meg avulnak, mint az öltözetet el változtatod azokat, és el változnak.

Te pedig ugyan azon vagy: Es az te esztendeid el nem fogynak.

Az te szolgálidnak fiai meg maradnak: Es azoknak magvok te előtted meg erősfittetik. Ditsőség.

Psalm. CIII.

Aldgyad én lelkem az Vrat: Es minden belső rélzaim az ő szent nevet.

Aldgyad

Aldgyad én lelkem az Vrat: Es el ne feletkezzél semmi jó tétéről.

Ki meg kegyelmez minden te bűneidnek: Ki meg gyógyította minden betegségedet.

Ki meg szabadította a' koporsóból az te elétedet: Ki tégedet meg koronaz kegyelmességével és irgalmasságával.

Ki minden jóval meg elégíti az te szádat: Meg újította az te iffiuságodat, mint az Sas keselyűnek.

Igazságot tselekeszik az Vr: Es ítéletet a' nyomorultakkal.

Meg jelenti az ő utait Mosefnek: Az Israel fiainak az ő gondolatit.

Irgalmas és kegyelmes az Vr: Kesedelmes az haragra, és igen kegyelmes.

Nem mind örökké feddődik: Es nem tartya meg mind örökké az ő haragját.

Nem az mi bűneink szerint tselekeszik mi velünk: Es nem fizet mi nekünk az mi álnokságunk szerint.

Mert melly igen magas az ég az földön felül: Ollyan igen nagy az ő jó volta az őtet félőkhöz.

Melly távol vagyon az napkelet az napnyugattól: Oly messze vetette mi tőlünk, a' mi bűneinket.

Miképpen könyörül az atya, az ő fiain: Azonképpé könyörül az Vr, az őtet félőkön.

Mert ő tudgya hogy romlando edények vagyunk: Meg emlekezik rola hogy porból valok vagyunk.

Es hogy az halando embernek napjai hasonlatosok az fűhöz: Es hogy mint a' mezőnek virága ugy virágzik.

Es mikor a' szél által megyen rajta: Nem leszen többé, és még csak helye-is nem tetszik.

De az Vrnak jó volta mind örökkön örökké az őtet
felökön: Es az ő igazsága annak fiainak fiain.

Ezokon a' kik meg őrizik az ő szövetségét: Es meg
emlekeznek az ő parantsolattyáról, hogy azokat tseleked-
gyék.

Az Vra' mennyekben helyhezette az ő szekit: Es
az ő birodalmának mindeneken hatalma vagyon.

Aldgyátok az Vrat, ő angyali, kik erővel hatalmasok
vagytok: Kik az ő parantsolattyát mivelitek, engedvén az
ő beszédének szavának.

Aldgyátok az Vrat minden ő seregi: Minden ő
szolgai kik az ő akarattyának engedtek.

Aldgyátok az Vrat minden ő teremtetett állati; az ő V
ralkodásának minden helyein: Aldgyad én lelkem az
Vrat. Ditsőség.

Psalm CIV.

Aldgyad én lelkem az Vrat: En Vram Istenem
felette igen fel magasztaltattál; ditsőséget és e-
kességet öltöztél magadra.

Ki magadat világossággal, mint egy öltözet.
tel, környül vőtted: Es ki terjesztetted az eget mint
egy kárpitot.

Ki a' vizekben szerzette az ő lako helyeit: Ki az fély-
hőket rendelte az ő szekerevé, és jár a' szeleknek szárnyaín.

Ki az szeleket ő követie tötte: Es ő szolgálva az lán-
gozo tüzet.

Fundál.

Fundálta a' földet az ő oszlopín: Melly soha örökké meg nem mozdul.

Mélyféges vizekkel, úgy mint öltözettel bé borítottad vala azt: Az hegyeknek felette állanak vala az vizek.

De az te parantsólatodra el oszlának: Az te menydörgésednek szavára hamar el menének.

Fel emelkedének az hegyek, és az völgyek le szállának: Az helyre, mellyet azoknak rendeltél vala.

Határt vetettél azoknak mellyet által nem hágnak: Es vízfő nem térnek a' földnek el borittatására.

Ki az forrásokát folyo vizekké tészed: Hogy az hegyek között follyanak.

Hogy abból igyanak az mezei vadak: Es az vad szamárók meg enyhítsék az ő szomjuságokat.

Azok mellett lakoznak az égi madarak: Es az fának ágai között szólnak.

Ki meg öntözöd az hegyeket az te lako helyedből: Hogy az te telekedetidnek hasznából meg elégítették az föld.

Teremtél szénát a' barmoknak, és fűvet az embereknek hasznokra: Hogy eledelt vegyenek a' földből.

Ki borral meg vidámitod az embernek szívet, és orozáját meg fényesíted olajjal: Es kenyérrel az embernek szívet meg erőssíted.

Az Vrnak fjai meg elégítettnek: Az Libanusnac Cedrus fáji mellyeket plántált.

Mert a' madarak azokon fészket raknak, es az eszteragbok: Mellyeknek házok az jegyene fák.

Az magas hegyek a' vad ketskének: Az kősziklák az hórtsókóknek hajléki.

Teremtetted az holdot, bizonyos űdőknek mutatására: Es az napot mely az ő alá menetelit tudgya.

Setitféget szerzesz hogy étszaka legyen: Mellyen az erdőknek vadai kijőnek.

Az oroszlány kőlykők kik orditonak az pradaért: Keresven az Istentől az ő eledeleket.

Fel támadván az nap ismet el rejteznek: Es az ő hajlekokban le feküsznek.

Ki megyen az ember az ő munkájára: Es az ő dolgára mind estveig.

Melly nagyok az te tselekedetid, Vram: Mindeneket bőltfen teremtetted, és bé tölt az föld az te kazdagsgiddal.

Ditsőség.

PSALMIEIVSDEM

continuatio.

Ldgyad, én lelkem, az Vrat, ki igen fel magasztaltatot a' szeles tengeren: Mellyben vagynak számlalhatatlan uszo állatok, és apro állatoknagykkal egybe.

Azon jarnak az nagy gallyák: Az nagy Cet hal melyet te formálál, Vram, hogy jatzodozzék abban.

Mindenek te read neznek: Hogy éledelt adgy néki-ek alkalmatos időben.

Mikor te adsz nekik, akkor takarnak: Mikor az te kezedet meg nyitod akkor mindenek bé telnek az te jó vóltoddal.

Mikor el fordítod orczádor meg haborodnak: Mikor el veszed azoknak lelkeket, el fogyatkoznak és földé lesznek.

Há az te lelkedet ki botfátod meg ujjulnak: Es meg ujjitod az földnek szinet.

Legyen

Legyen az Vrnak ditsóság mind örökké: Es örven-
dezzon az Vr, az ő teremtet állatiban.

Ki mikor a' földre teként meg retten az: Ki az he-
gyeket meg úti és füstölgőnek.

Eneklek az Vrnak az én életemben: Eneket mondok
az én Istenemnek a' mig vagyok.

Legyen kedves néki az én beszédem: Es én örven-
dezek az Vrbán.

Veszszenek el a' gonosz emberek ez földről, és az hi-
tetlenek többé ne legyenek: Aldgyad én lelkem az V-
rat; ditsérjete az Vrat. Ditsőség.

psal. CV.

Híztellyétek az Vrat, és híjjátok segítségül az ő
nevét: Hirdessétek a' népek közöt az ő tseleke-
detit.

Enekellyetek és mondgyatok ditséretet né-
ki: Szollyatok minden ő tsudairól.

Ditsekedgyetek az ő szent nevében: Eörvendezzen
azoknak szivek kik keresik az Vrat.

Keressétek az Vrat, és az ő erejet: Hirdessétek az ő
orczáját szüntelen.

Emlekezzetek meg az ő tsudairol, mellyeket tseleke-
dett: Az ő tsudairol, és az ő szájának itéletiről.

Oh Abrahamnak, ő szolgájának, magva: Iacobnak ő
válalztottának fiai.

Az Vr az mi Istenünk: Mind az egész földön vagy-
nak az ő itéleti. Meg

Meg emlékezik mind örökké az ő szövetségéről, és az ő beszédéről: Mellyet parantsolt meg tartatni ezer nemzetféiglen.

Mellyet szerzett Abrahammal: Es az Ifaknak tött esküvéfiről.

Mellyet meg erősített Iacobnak örök vegezes szerént: Es az Israelnek örök szövetségül; ezt mondván.

Néked adom az Chanáán földét: Hogy legyen néked fors szerént való örökséged.

Iollehet szám szerént kevesen volnának: Felette igen kevesen, és ugy mint sellyerek.

Es egy nemzetség közzül mas nemzetség közzé menének: Es egy orszagból más nép közzé.

Es nem engedé hogy senki ártana nékik: Es ő crettek az királyokat-is meg dorgálta; ezt mondván.

Az én meg kenettetteimet ne illessétek: Az én Prophetaimnak ne ártsatok.

Es ehiséget szerze az földön: Es az kenyernek táplálását el vévé.

El küldé ő előttök egy férfiat: Az Iosephet ki el a dattatot vala rabfágra.

Kinek labait békokba veték: Es az vas által hatá az ő lelkét.

Mind az ideig, mellyben bé kell vala az ő beszédének tellyessedni: Az Vr beszéde meg próbálá őtet.

El küldé a' Kiraly, és el botsáttatá őtet az népnek fejedelme: Es el szabaditá őtet:

Vrrá tévé azt az ő hazan: Es minden jofzágán fejedelemmé.

Hogy az ő fejedelmit-is az ő akarattya szerént meg kötöz-

kötöztetné: Es hogy az ő veneit tanitaná bôltsefégre.

Akkor mene az Ísrael Ægyptomban: Es az Iakob bujdofék az Chámnak földén.

Es meg szaporitá Isten az ő népét felette igen: Es az ő ellenséginél erősbé tévé.

El forditá azoknak szíveket, hogy meg gyűlôlnék az ő népét: Es álnokul tselekedének az ő szolgálival.

El botsátá Moysest az ő szolgáját: Es az Aaront kit választott vala.

Kik azok között nagy tsudákat tôttek: Es jeleket a' Chamnak földén.

Botsáta setitséget, és bé setitité azt: Es az tsudák nem vóltak engedetlenek az ő beszédinek.

Azoknak vizeket vérré változtatá: Es meg ölé az ő halaikot.

Az ő földök békákat teremte: Mellyek az ő Királlyoknak házokban is vóltak.

Parantsola és támada legyeknek sokaságok: Es tetvek minden ő határookban.

Az ő esőjőket, kő-esővé változtatta vala: Es égő tüzet botsáta az ő földökre.

Es el veré azoknak szőlőjiket, fige fájikot: Es el veszté minden ő határoknak termő fáit.

Parantsola és támadának sáskák: Es számlálhatatlan sok tsere bogarak.

Es minden zöldellő füvet meg emésztenék az ő földökben: Es meg emésztek az ő földöknek gyümölsét.

Es minden első szűlöttet meg öle az ő földökben: Minden ő erejeknek első fengéjét.

Es ki hozá őket ezüsttel arannyal: Es az ő tseledgyekben egy sem vólt beteges.

Vuu

ör-

Eorvendeze Ægyptom az ő ki jöveteleken: Mert azoktól való félelem meg környékezte vala őket.

Ki terjeszté Isten az felyhőt hogy őket bé fedezné: Es az tűzet, hogy éjel világosságot adna.

Könyörge az Israel, és fűrjek jövének: Es mennyei kenyeret adott nékiek.

Meg nyitá az kősziklát és vizek jövének ki: Mellyek folytak az száraz földön mint az folyo viz.

Mert meg emlekezék az ő szentséges beszédéről: Mellyet mondott vólt Abrahámnak.

Ki hozá azért az ő népét örömmel: Es vigasággal az ő választottit.

Es adá azoknak az pogányok földét: Es az népeknek munkájokat vótték örökségül.

Hogy meg tartanak az ő rendelését: Es meg őriznék az ő törvényt; Ditséret Istennek. Ditsőség &c.

Psalm C VI.

Ditsérjétek az Vrat, mert jó: Mert mind örökké vagy az ő irgalmassága.

Kitsoda mondhatná meg az Vrnak nagy erejét: Es kitsoda jelenthetné ki az ő ditséretit.

Bóldogok az kik meg őrizik az ő itéletit: Es az ki igazán viseli magát mindenkoron.

Emlekezzél meg én rolam, Vram, az te jó vóltodért, mellyel vagy az te népedhez: Látogass meg engemet az te segítséggeddel.

Hogy lássam meg az te választottidhoz való jó tétedet: Es ör-

Es örvendezzek az te népednek örömében, hogy ditse-
kedgyem az te örökségeddel.

Vétkeztünk az mi Atyáinkkal: Alnokul tseleked-
tünk, gonoszul tselekedtünk.

Az mi Atyáink Ægyptomban nem értették az te tsu-
dáidat nem emlekezének meg a' te sok jó téteményidről:
Es engedetlenek lőnek az veres tengernél.

De meg tartá őket az Vr az ő nevéért: Hogy meg
jelentené az ő hatalmasságát.

Mert meg dorgálá az veres tengert és meg szárada:
Es által vivé őket az melységeken mint egy nagy pusztán.

Es meg szabaditá őket az ellenségnek kezéből: Meg
menté őket az ő ellenségektől.

Es az vizek el boriták az ő nyomorgatoikat: Tsak
egy-is nem marada meg azok között.

Akkor hivének az ő beszédének: Es éneklék az ő
ditséretit.

De azonnal elfeletkezének az ő dolgairol: Es nem
várák az ő tanátsát.

Es kívánságra indulának az pusztában: Es késírték
az Istent az pusztában.

Annakokáért meg adá nekik az ő kívánságokat: De
botsáta ő reájok őszítővérséget.

Annak felette irégységre indulának Moses ellen aztá-
borban: Es az Istennek szente ellen, az Aaron ellen.

Meg nyilatkozik az föld és el nyelé Dathant: Es el
boritá Abirámnak tseledét.

Es tűz gerjede az ő gyülekezete ellen: Az láng meg
gyujtá az gonoszokat.

Borju képet öntének az Horebnél: Es imádák az öntöt bálványt.

Es változtaták az ő ditsőséget: Baromnak hasonlatosságává mely szénát észik.

El feletkezének Istenről, ki meg tartotta vala őket: Ki nagy dolgokat tselekedett vala Ægyptomban.

Tsudálatosokat az Chamnak földén: Rettenetesekeket az veres tengernél.

Annakokáért meg mondotta vala, hogy el veszti őket: Ha Moses az ő választot szolgája nem állot volna az romlason az ő ortzája előtt, az ő haragjának el fordittatásáért, hogy őket el ne törlené.

Meg utálák az kívánatos földet-is: Nem hívének az ő szavának.

Es morgolódának az ő Satorokban: Es nem hallák meg az ő szavát.

Annakokáért fel emelé az ő kezét ő ellenek: Hogy őket el vesztené az puszttában.

Es hogy az ő magvokat az pogányok között el széleszténé: Es hogy minden földeken őket el hintené.

Annak felette adák magokat az Bál Peor mellé: Es halottak áldozattyát evék.

Es haragra inditák az Istent az ő tselekedetekkel: Es ostor szálla reájok.

Mig nem az Phineas elő álla, és boszut álla: Es meg szűnék az ostor.

Es tulajdoníttaték néki igazságul: Nemzetsegről nemzetlegre mind örökké.

Ha-

Haragra inditák őtet az vérfengésnek vizénél-is: Anyira hogy Moſes gonofzul járna ő miattok.

Mert meg háboriták az ő lelkét: Es maga gondolatlanul szólla ajakival.

Nem veſzték el az népeket-is: Az kikről az Vr ſzólt vala.

Hanem meg elegyedének az pogányokkal: Es azoknak tselekedeteket meg tanulák.

Es ſzolgálnak az ő bálványiknak: Mellyek nékiek romláfokra lőnek.

Mert meg áldozák az ő fiaikot: Es leányikot az örököknek.

Es ártatlan vért ontának, az ő fiaiknak, leányiknak véreket: Mellyeket az Chánaannak bálványinak áldoztak, és meg fertezteték az föld öldöklésekkel.

Es meg ferteztetének az ő tselekedetekkel: Es párnálkodának ſzánt ſzándékkal.

Azért fel gerjede az Vr haragja az ő népe ellen: Es meg utálá az ő örökségét.

Es adá azokat az pogányoknak kezekben: Es uralkodának ő rajtok az ő ellenſégik.

Es nyomorgaták őket az ő ellenſégik: Es meg gyá láztatának azoknak kezek alatt.

Nagy gyakorta meg ſzabadította őket; jóllehet ők meg háborították volna őtet, az ő tanátsokkal: El veſztenek az ő hamiffágokért.

Mind az által reájok tekénte mikor nekik nyomorúságok volna: Meg halgatván az ő kiáltásfokot.

Es ő érettek meg emlekezék az ő szövetségéről: Es az ő kegyelmességének nagysága szerént el változtatá szándékát.

Es könyörületességre inditá azokat: Az kik őket fogva el vitték vala.

Tarts meg minket mi Vrunk Istenünk, és gyűjts egyben minket az pogányok közzül: Hogy az te szent nevedet ditsérjük, és hirdessük az te ditséretedet.

Aldott az Izraelnek Vra Istene öröktől fogván mind örökké, és minden nép azt mondgya: Amen. Ditséritek az Vrat. Ditsőség; &c.

Psalm CVII.

Ditséritek az Vrat, mert jó: Mert mind örökké vagyon az ő irgalmassága.

Hirdessék ezt az Vrtol meg váltattak: Kiket meg szabadított az nyomorgatoknak kezeiből.

Kiket egyben gyűjtött ez földről nap keletről: Nap nyugatrol, északrol, és az tenger felől.

Bujdosnak vala az pusztában, az kietlenben az uton kívől: Es nem találnek vala lakásra való várost.

Ehek

Ehek és szomjak valának; Az ő lelkek az szomjuság miatt el fogyatkozott vala.

Es kiáltának az Vrhoz az ő nyomorúságokban: Ki meg szabadítá őket az ő nyomorúságokból.

Es vivé őket az egyenes utra: Hogy jutnának olly városban melyben laknának.

Tiszteltyék azért az Vrelőtt az ő kegyelmességét: Es az ő tsudálatos dolgait az embereknek fiai előtt.

Mert meg elégíti az szomjuhozó lelket: Es az éhező lelket bé tölti jóval.

Némeltyek setitűgben és az halálnak árnyékában űnek: Meg kötöztetvén keserűséggel és vassal.

Mert engedetlenek voltak az Isten beszédéhez: Es az felféges Istennek tanátsát meg utálták.

De minek utánna meg alázá az nyomorúság az ő sziveket: Es el esének annyira hogy segítségék nemí vólna.

Es kiáltának az Vrhoz az ő nyomorúságokban: Az ő nyavalyájokból meg szabadítá őket.

Ki hozá őket az setitűgből, és az halálnak árnyékából: Es az ő köteleket el szakasztá.

Hirdecsétek azért az Vr előtt az ő jóvóltát: Es az ő tsuda dolgait az embereknek fiaik előtt.

Mert meg rontotta az értz kapukot: Es az vas zárokat el tőrté.

Némeltyek bálgatagok lévén, az ő gonoszságoknak utáért: Es az ő hamisságokért ostoroztatnak.

Minden étket utál az ő lelkek: Es közelget az halálnak kapujához.

Es kiáltanak az Vrhoz az ő nyomorúságokban: Es az ő nyavalyájokból meg szabadította őket.

El-

El bocsátta az ő igéjét és meggyógyította őket. Es meg szabadította őket az ő vermekből.

Hirdessék azért az Úr előtt az ő irgalmaságát: Es az ő tuda dolgait az embereknek fiaik előtt.

Es áldozzanak dicséretnek áldozattával: Es hirdessék az ő tselekedetét örömmel.

Az kik hajókon az tengerre mennek: Es az nagy vizeken kereskednek.

Azok látják az Úrnak dolgait: Es az ő tudait az mélységben.

Mert minek utánna szól, szélvész támaszt: Melly az tenger habjait fel emeli.

Az égig fel emelkednek; az mélységben le bocsátkoznak: Az ő lelkek az nagy felelemnek miatta el olvad.

Hányattatnak, és tántorganak mint az részég: Es minden tudományoknak eszek vész.

Es kiáltonak az Úrhoz az ő nyavalyájokban: Ki az ő nyomorúságokból meg szabadította őket.

Meg állatta az szél vészét: Es meg tsendesednek az habok.

Es örülnek mert meg tsendesedtek: Es vezérli őket az partra mellyre igyekeztek menni.

Hirdessétek az Úr előtt az ő jó téteményét; Es az ő tuda dolgait az embereknek fiaik előtt.

Es magasztallják őket az népnek gyülekezetiben: Es az véneknek gyülekezetiben dicsérik őket.

Az folyó vizet pusztákká teszi; Es az vizeknek forrást szárazzá.

Az gyümölcs termő földet meddő földé tette; Azon az földön lakó népnek gonoszságáért.

Az

Az pusztát álló tókká tévzi: Es az kietlen földet
vizeknek folyásává.

Es azt miveli hogy ott lakozzanak az éhezők: Es
azt lakó várássá tegyék.

Hogy mezőket bé ültessenek: Szőlőket plántállyan-
nak, és hasznos jövedelmeket szerezzenek.

Es meg áldgya őket, és igen meg szaporodnak: Es
azoknak barmalkat meg nem kevesíti.

Az után meg kevesednek és meg aláztatnak: Az
nyomorúságnak veszedelemnek és keferűségnek miatta.

Gyalázatban ejti az Fejedelmeket: Es azt miveli,
hogy tévelyegjenek az ut nélkül való pusztában.

Es fel emeli az szegényt az szűkségből: Es meg sza-
porittya az tselédeket mint az juhokat.

Hogy lássák az igazak, és örvendezzenek: Es min-
den gonoszok meg tartoztassák az ő szájokat.

Kitsoda az börtsek között az ki ezeket eszében ven-
né? Hogy az emberek meg gondolnák az Istennek ke-
gyelmességét.

Ditsőség &c.

Psalm CVIII.

Es az én szivem, én Istenem: Eneklek és di-
tséretet mondok én tenéked, én ditsőségem.

Kelly fel én lantom és hegedűm: Fel serkenek jó
reggel.

Ditsérlek tégedet az pogányok között Vram: Es é-
neket mondok néked az népek között.

Mert mind az egeknek felette fel magasztaltatot az
X te jó-

te jóvoltod: Es mind az felyhőkig vágyon az te igaz mondásod.

Magasztaltassál fel az egeknek felette, oh Isten: Es mind az egész földön az te ditsőséged.

Hogy szabadullynak meg az te szerelmesid: Tarts meg az te jobb karoddal, és halgas meg engemet.

Az Isten szóllott az ő szentseges helyéből: Eörvendezek azért, ez Sichemitáknak jószágokat el osztom, és a Sukotnak, völgyét el mérem.

Enyim az Galaad, enyim az Manassé: Es az Ephraim az én fejemnek ereje, és az Iuda én törvény tévőm.

Az Moab én mőldó medentzém: Az Edomra vetem az én saruimat, és az Philisteusokon örvendezek.

De kitsoda viszen engemet az kerített városokban? Kitsoda vinne engemet az Edom ellen?

Avagy nem te-é, oh Vr Isten? Ki minket meg vettél vala, hogy ki mennél, Isten, az mi sereginkel.

Légy segítségül minekünk az háboruságban: Mert hijába volt az emberi segítség.

Az Istenben bizván tselekedgyünk erőssen: Es ő meg tapodgya az mi ellenseginket.

Ditsőség, &c.

Psalm. CIX.

N ditséretemnek Istene: Ne halgas kérlek tégedet.

Ne halgas kérlek

Mert az gonosznak szája, és az álnok száj én ellenem fel nyitotta magát: Szóltak én ellenem hazug nyelvel.

Es

Es gyűlöletes bezzéddel kőnyűl vőttenek engemet:
Es ostromlottanak engemet oknélkül.

Az helyébe hogy én szeretem őket, én velem ellen-
keznek: En pedig imádkozom vala.

Es adtak nékem gonoszt az jó helyébe: Es gyűlöl-
séget az én szeretetem helyébe.

Adgy ő nékie gonosz fejedelmet: Es az ellenség ál-
lyon az ő jobbkeze felől.

Mikor törvénykezik, meg győzettetvén jőjön ki on-
nét: Es az ő könyörgési változzanak bűnné.

Az ő életének napjai legyenek kevesek: Es az ő fe-
jedelemségét más vegye el.

Az ő fiai legyenek árvákká: S az ő felesége legyen
özvegyé.

Az ő fiai bujdossanak el, s koldullyanak: Es keresse-
nek eledelt az ő el pusztult helyeken.

Foglallya el az usorás néki minden jószágát: Es az
idegenek ragadozzák el minden márháját.

Ne legyen néki az ki álhatatos lenne hozzája az jo-
téteményben: Es ne legyen az ki könyörüllyön az ő ár-
váin.

Az ő maradéki veszfzenek el: Az második nemzet-
ségben törültesék el azoknak nevek.

Az ő atyainak álnoksága legyen emlékezetben az Vr
előt: Es az ő anyjának gonoszsága el ne törültesék.

Legyenek az Vr előtt mindenkor: Es törültesék el
ez földről az ő emlékezetek.

Mert nem emlékezett meg arról, hogy irgalmasságot
tselekednék: Hanem kergette a' szegény nyomorult
férjfiat, és az meg keseredett szívet, hogy azt meg ölné.

Es szerette az átkot, hogy reá szállana: Es nem akarta az áldást, és el távozik ő tőle.

Hogy fel öltöztetnék átokkal mint öltözettel: Es bé menne mint az víz ő beléje, mint az olaj, az ő tsontaiba.

Légyen ő rajta mint egy palást, mellyel bé fedeztefék: Es mint az ővedző, mellyel bé ővedztesseék.

Ez légyen jutalmok az Vrtol az én ellenségitimnek: Es az kik gonoszt-mondonak az én lelkem ellen.

De te, Vram Isten, tselekedgyél én velem jól, az te nevedért: Mivel hogy jó az te irgalmaságod, szabadíts még engemet. Ditsőség.

PSALMI EIVSDEM

Continuatio.

N² ditséretimnek Istene: Ne halgas kérlek tégedet.

Mert szegény vagyok és szűkölködő: Es az én szivem én bennem meg sebesítettett.

Mint az árnyék mikor el hanyatlik, el kel mennem: Es idestova hanyattatom mint az fáska.

Az én térdeim tántorgonak az étlenség miatt: Es az én testem meg száradot, mivel hogy nedvesség nintsen bennem.

Annakfelette gyalázatos löttē az én ellenségitim előtt: Mikor engemet látnak, tekergetik fejeket én rajtam.

Légy segítségem, oh Vram Isten: Szabadíts meg engemet, az te kegyelmességed szerént.

Es tudgyák meg hogy az te kezed ez: Es hogy, Vram, te mivelted ezt.

At-

Atkozzanak ōk, de te áldgy meg: Ellenem támadnak azok, de meg szégyenűlnek, és az te szolgád örvez.

Az én ellenséğim környűl vétetnek gyalázattal: Es bé fedeztetnek mint egy palástal, az ő szégyenekkel.

Ditsérem az Vrat felette igen az én számmal: Es sok embereknek gyűlekezetiben tisztelem őtet.

Mivel hogy az szegénynek jobb keze felől áll: Hog' meg tartsa annak lelkét azoktól, a' kik kárhoztattyák azt.

Ditsóleg.

Psalm CX.

M Onda az Vr, az én Vramnak: Vly az én jobb kezem felől, miglen vetem az te ellenségedet, az te lábaid alá sámlolyul.

Az te birodalmadnak páltzáját ki botsáttya az Vr Si-onból, ezt mondván: Vralkodgyál az te ellenségednek középettek.

Az te néped szabad akarattya szerént, az te seregednek muſtrálásának napján jelen léſzen tenéked ſzentſeges öltözetekkel: Az ő méhétől fogva, hajpaltol fogva, jelen léſzen tenéked, az te ifjaidnak harmáttya.

Meg eskűtt az Vr, és meg nem változtattya: Hogy te vagy örökké való Pap Melchifedeknek rendi szerént.

Az Vrlészen tenéked jobb kézed felől: Az ő haragjának napján meg rontya az Királyokat.

Itéletet tész az pogány népek közöt, és meg tölt fok helyeket holt testekkel: Sokaknak meg rontya fejeket e földön.

Az úton való zavaros patakból iszik: Annakokáért fel emeli az ő fejét. Ditsőség.

Psalm CXI.

Hirdetem az Vrat tellyes szivemből: Az igazaknak tanátsokban és gyülekezetekben.

Nagyok az Vrnak tselekedeti: Nyilvánvalók mind azoknál, kik azokban gyönyörködnek.

Ditsőséges, és tisztességes az ő tselekedeti: Az ő igazsága meg marad mind örökké.

Emlekezetet szerzett az ő tsudálatos dolgainak: Az kegyelmes és irgalmas Vr.

Eledelt ad az ötet félőknek; Meg emelkedik mind örökké az ő szövetségéről.

Az ő tselekedetinek erejét hirdette az ő népének; Hogy nékiek adná az pogányoknak örökségeket.

Az ő kezeinek tselekedeti igaz mondás, és ítélet; Erősek minden ő végezési.

Meg erősítették mind örökké: Mellyek lóttek hűséggel és igazsággal.

Váltságot küldöt az ő népének: Parantsolta az ő szövetségét hogy meg tartsák mind örökké; szent és rettetes az ő neve.

Az

Az bôltſeſégnek kezdeti az Iſtenl felelem: Io értel-
mek vagyon mind azoknak kik azt tſelekeſzik, az ô ditsé-
ti meg marad mind örökké. Ditsôſég.

ſal. CXII.

B Oldog az férjſi ki féli az Vrat: Es az ô paran-
ſolattyában igen gyönyörködik.

Hatalmas léſzen annak magva ez földön:
Az igazaknak nemzetſégek meg áldatik.

Kazdagſág és bôſég léſzen annak házában: Es az ô
igazſága meg marad mind örökké.

Fénylik az ſetitben-is az igazak világôſſága: Az ke-
gyelmes, irgalmas, és igaz Iſten, által.

Az jó férjſiu könyörül málon és költsönt ad: Az ô
dolgait igazán viſeli.

Annakokáért ſoha meg nem indul: Eörök emleke-
zetben léſzen az igaz.

Az gonofz hir halláſtol nem fél: Erôs az ô ſzive mi-
vel hogy Iſtenben bizik.

Bátor az ô ſzive, azért nem retteg: Miglen meg lát-
tya az ô ellenſéginek veſzedelmeket.

Ofztogat, adakozik az ſzegényeknek: Az ô igazſá-
ga meg marad mind örökké, és az ô feje fel emeltetik di-
tsôſéggel.

Az gonofz ember ezt látván haragſzik, és fogait tsi-
korgatván kegyetlenkedik: De az gonofzoknak kíván-
ſágok ſemmivé léſzen.

Ditsôſég.
Pſal.

psal. CXIII.

Ditsérjétek, Vrnak szolgálai, az Vr Istent: Ditsérjétek az Vrnak nevét.

Az Vrnak neve legyen áldott: Mostantol fogván mind örökkön örökké.

Nap kelettől fogva mind nap nyugatiglan: Ditséretes az Vrnak neve.

Fel magasztaltatot az Vr minden pogány népeknek felette: Az egeknek felette az ő ditsósége.

Kitsoda hasonlatos az mi Vrunkhoz Istenünkhöz? Ki az magasságban lakozik.

De magát úgy mint le botsátván: Néz mindenekre mennyen és földön.

Fel emeli az szegényt az porbol: Es az szegényeket elő vészti az ganéjból.

Hogy ültesse őket az Fejedelmek közzé: Az ő népének fejedelmi közzé.

Ki azt miveli, hogy a' ki meddő vala az házban: Nagy örömmel magzatoknak anyja legyen; ditsérjétek az Vrat.
Ditsóság, &c.

Psál:

psal. CXIV.

AZ Israelnek népe mikor Ægyptomból ki jöve:
Es az Iacobnak háza népe a' pogány nép közzül.

Lön az Iuda az ő szentséges népe: Es az
Israel ő uralkodása.

Látván az tenger ötet hátra folyamodék: Es az Ior-
dán vize hátra térüle.

Az hegyek szöknek vala mint az kosok: Es az hal-
mok mint az juhoknak bárányi.

Mitsoda az oka, tenger, hogy hátra fútamodál? Es
te Iordán vize hogy hátra fordulál?

Hegyek, mitsoda az oka hogy szöktök vala, mint az
kosok: Es halmok, mint az juhoknak bárányi?

Az Vrnak ortzája előtt indúlt meg az föld: Az Iá-
cob Istenének előtt.

Ki változtattya az kősziklákat álló tóvá: Es az kőszik-
lát vizeknek forrásává. Dicsőség.

psal. CXV.

Qui vulgo superioris annexi solet.

NEm nekünk Vram, nem nekünk, hanem az te né-
vednek adgyad az dicsőléget: Az te irgalmassa-
godért, és az te igazságodért.

Y

Miért

Miért mondanák az pógány népek: Hól vagyon most az ő Istenek?

Az mi Istenünk az mennyekben vagyon: Es mindeneket az mellyeket akar tselekezik.

De azoknak bálványikezüst és arany: Embereknek munkája.

Szájok vagyon, és nem szólnak: Szemek vagyon, és nem látnak.

Fülök vagyon, és nem hallonak: Orrok vagyon és nem illatoznak.

Kezek vagyon de nem táogatnak: Lábok vagyon de nem járnak, és nem szólnak az ő torkokkal.

Hasonlatosok legyenek azokhoz, az kik azokat tsinállyák: Es mind az kik azokban biznak.

Israel bizzál az Vr Istenben: Mert azoknak segítségék, és paifok, kik ő benne biznak.

Aaron háza népe bizzatok az Vrbán: Kiknek ő segítségtek, és paistok.

Kik félitek az Vrat, bizzatok az Vrbán: Mert azoknak ő segítségék és paifok.

Az Vr meg emlekezik mi rolunk, és még áld minket: Meg áldgya az Israel házát, meg áldgya az Aáron házát.

Meg áldgya azokat kik félük az Vrat: Mind kitsinyeket, mind nagyokat.

Meg szaporit az Vr titeket: Titeket és az ti fiaitokat.

Aldottak lésték az Vrtól: Ki teremtetten az mennyet és az földet.

Az ma-

Az magasságos egek az Vréi: Az földet penig adta az embereknek fiainak.

Az meg holtak nem ditsérnek téged, Vr Isten: Es az kik az föld alá mennek.

Hanem mi áldgyuk az Istent, mostantol fogva mind örökké: Ditsérjétek az Vr Istent.

Ditsóleg.

psal. CXVI.

Szeretem az én Vramat, Istenemet: Mert meg halgattya az én szómat, és az én imádságomat.

Es az ő fülét én hozzám hajtotta: Mikor az én életemnek napjaiba őtet segítségül hívám.

Környül vóttanak vala engemet az halálnak kötelei; és a' pokolnak keferűségi el foglaltak vala engemet; Nyomorúságot és nyavalyát találtam vala.

Es az Vrnak nevét segítségül hívám, ezt mondván: Kérlek Vram, szabadítsd meg az én lelkemet.

Kegyelmes az Vr, és igaz: Es az mi Istenünk irgalmas.

Meg őrizi az alázatosokat az Vr: Mikoron el fogyatkoztam volna meg szabadita engemet.

Térj meg, én lelkem, az te nyugodalmodban: Mert az Vr jól tött te veled.

Mivelhogy meg szabadítottad az én lelkemet az haláltól: Az én szemeimet az könyvhullatástól, és az én lábamat az eséstől.

Iárok az Vrnak őrztája előtt: Az élőknek földében.
Hittem, és annakokáért szóllottam: Noha én felet-
te meg aláztattam vala.

En azt mondtam, az én félelmemnek idején: Hogy
minden ember hazug.

Vallyon smivel fizessék én az Vrnak: Minden én
hozzám való jó teteményiért?

Az szabadulásért való hálaadásnak pohárát veszem:
Es az Vrnak nevét hívom segítségül.

Az én fogadásimat meg adom: Az egész kősség e-
lőtt az Vrnak.

Az Vrnak szemei előtt igen bősületes: Az ő szen-
teinek halálok.

Vram, kétség nélkül én te szolgád vagyok: En te
szolgád vagyok, te szolgáltató leányodnak fia, ki az én kőte-
leimet el szaggattad.

Tenéked áldozom hálaadásnak áldozattyával: Es az
Vrnak nevét segítségül hívom.

Az én fogadásimat meg adom az Vrnak; Az ő egész
gyülekezete előtt.

Az Vrnak házának tornácziban: Te közepedted Je-
rusalem; Ditsérjétek az Vrat. Ditsőség.

Psalm CXVII.

Ditsérjétek az Vrat minden pogány népek: Di-
tsérjétek őtet minden népek.

Mert el hatalmazott mi rajtunk az ő irgalmassága: Es
az Vrnak igazsága meg marad mind örökké; ditsérjétek
az Vrat. Ditsőség. Psal.

Psalmus
Psalm CXVIII.

Erdessétek az Vrat, mert igen jó: Mert mind örökké meg marad az ő irgalmassága.

Mondgya ezt most az Israel: Hogy mind örökké vagyon az ő irgalmassága.

Mondgya ezt most az Aron háza: Hogy mind örökké meg marad az ő irgalmassága.

Mondgyák most az Isten felők: Hogy mind örökké meg áll az ő irgalmassága.

Az én nyomorúságomban segítségül hívám az Vrat: Es nékem meg felelvén, tágas helyen helyheztete engemet az Isten.

Az Vr én velem vagyon, az én segítőim között: Es én meg látom az én ellenségimen az mit kívánok.

Ióbb az Istenben bizni: Hogy sem mint az emberekben.

Ióbb az Istenben bizni: Hogy sem mint az fejedelmekben.

Minden pogányok környűl vőttenek vala engemet: De az Vrnak nevében el vesztém azokat.

Felette igen meg környékeztek vala engemet: De az Vrnak nevében el vesztém őket.

Környűl vőttek vala engemet mint az méhék, el ottattak mint az tővisnek tűze; Mert az Vrnak nevében el vesztém őket.

Igen meg taszitottál vala engemet hogy el esném: De az Vr meg segite engemet.

En erősségem és énekem az Isten: Eő szabadított meg engemet.

Eneklefnek és szabadulásnak szava vagyon az igazaknak sátorokban: Az Vrnak, ugy mond, jobb karja hatalmast tselekedett.

Az Vrnak karja felmagasztaltatott: Az Vrnak jobb karja hatalmasson tselekedett.

Nem halok meg hanem élek: Es hirdetem az Vrnak dolgait.

Keményen meg oltoroza engemet az Vr Isten: De nem öle meg engemet.

Nyissatok meg nékem az igazságnak kapuját: Hogy azon bé menvén ditsérjem az Istent.

Az Vrnak kapuja: Mellyen az igazak mennek bé.

Ditsérlek tégedet, mert meg halgattál engemet: Es engemet meg szabadítottál.

PSALMI EIVSDEM continuatio.

Z kő mellyet az éppitők még vetettek: Az lőtt szegelet kővé.

Az Vrtól lőtt ez: Melly tsudálatos az mi izemeink előtt.

Ez az nap mellyet az Vr rendelt: Eörvendezzünk és vigadgyunk ezen.

Oh Vram, kérlek tarts meg: Kérlek, Vram, adgy jó elő menetelt mostan.

Aldott az ki jött az Vrnak nevében: Aldunk titeket kik az Vrnak házából valok vagytok.

Erős Isten az Iehova ki minket meg világositott: Kótelekkel meg kötözve vigyétek az bárányt az óltárnak szarváig. En

En Istenem vagy te, ditsérlek tégedet: En Istenem fel magasztallak tégedet.

Hirdessétek az Vrat mert igen jó: Mert mind örök-
ké meg marad az ő irgalmassága. Ditsőség.

Psalm. CXIX.

A L E P H.

B Oldogok az kik az ő utokban ártalanok: Es a
kik járnak az Vrnak törvényében.

Bóldogok az kik meg őrizik az ő tãnubi-
zonyfágit: Es az kik tellyes szivel keresik őtet.

Az kik nem tselekesznek hamisságot: Hanem az ő
utaiban járnak.

Te parantsoltad, Vram: Hogy az te parantsolatidat
meg őrizzúk.

Vajha igazgattatnának az én utaim: Az te paran-
tsolatidnak meg őrizésére.

Akkor meg nem szégyenűlnék: Mikoron néznék
minden te parantsolatidra.

Ditsérlek tégedet tiszta szivemből: Minek utánna
meg tanulándom az te igazságodnak ősvényit.

Az te parantsolatidat meg őrizem: Ne hadgy el so-
ha engemet.

B E T H.

V Allyon mi módon jóbbittya meg az iffju az ő utát:
Hanem az te beszédednek meg tartásával?

Tellyes szivemből kereslek tégedet: Ne engedgyed
hogy el idegenűllyek az te parantsolatidtól. Az

Az én szivemben el rejtettem a' te beszédedet: Hogy ne vétkezzem te ellened.

Aldot vagy te, Vram: Tanits meg engemet az te parantsolatidra.

Az én ajakimmal hirdetem: A' te szádnak törvényit.

Az te parantsolatidnak utában gyönyörködöm: Mikképpen minden kazdagságokban.

Az te parantsolatidrol gondolkodom: Es nézek az te ösvényidre.

Az te parantsolatidban gyönyörködtetem magamat: Es el nem felekezem az te beszédidről.

G I M E L.

Tégy jól, Vram, az te szolgálóddal: Hogy mig élek meg tartsam az te beszédedet.

Nyisd meg az én szemeimet: Hogy a' te törvényednek tsudálatos böltseségét láthassam.

Mig ez földön bujdosom: Ne rejtse el én tőlem az te parantsolatidat.

Meg emésztetet az én lelkem az te törvényedhez való buzgótságomnak miatta: Melly bennem vagyon mindenkor.

Meg dorgáloed az kevélyeket: Atkozottak az kik el távoznak az te parantsolatidtol.

Vegyde el én rolam a' szidalmat és gyalázatot: Mert meg őriztem az te parantsolatidat.

Az fejedelmek-is le ülnek, és én ellenem szólnak: Az te szolgálóddal pedig gondolkodik az te parantsolatidrol.

Az te parantsolatid én gyönyörűségim: Es énné-kem tanátsofim.

Ditsóleg.

Dal-

D A L E T H.

Az én lelkem az porhoz ragadot: Elevenits meg engemet, Vram, az te beszéded szerént.

Az én utaimat te néked meg beszéllettem, és engemet meg halgattál: Tanits engemet a' te parantsolatidra.

Engedgyed hogy értsem az te parantsolatodnak utát: Es gondolkodom az te tsuda dolgaidrol.

Az én lelkem el ólvadot az keferűség miat: Vigasztaly meg engemet az te beszéded szerént.

Az hamisságnak utát távoztasd el én tőlem: Es az te törvényedet adgyad énnékem.

Az igazságnak utát választottam magamnak: Az te törvényid forognak én előtttem.

Az te bizonyfágidhoz ragazkodom, Vram: Ne gyalázz meg engemet.

Az te parantsolatidnak utain járok: Minek utánna meg vigasztalod az én szívemet

H E.

Tanics meg, Vram, engemet az te parantsolatidnak utára: Mellyet meg őrizzek mind végiglen.

Adgy énnékem olly értelmet, hogy meg őrizzem az te törvényedet: Es meg tartsam azt tellyes szívemből.

Igazgass engemet a' te parantsolatidnak utában: Mert abban gyönyörködöm.

Hajtsd az én szívemet az te parantsolatidhoz: Es nem az telhetetlenséghez.

Forditsd el az én szemeimet hogy ne lássanak hejában valóságot: Az te utaidban elevenits meg engemet.

Tellyesítsd meg az te szolgádnak az te beszédedet: Ki az te tiszteletedhez ragazkodot.

Z

For-

Fordítsd el az gyalázatot én tőlem, melytől én félek:
Mert az te parantsolatid jók.

Imé kívánom az te parantsolatidat: Az te igazsá-
godban eleveníts meg engemet. Ditsőség:

V A V.

Szálljon én reám, az te irgalmasságod, Vram: Es az
te szabadításod az te beszéded szerént.

Hogy meg felelhessek valóbá az engem gyalázónak:
Hogy bizodalمام vagy az te beszédedben.

Es az igazságnak beszédét soha ki ne vegyed az én
számból: Mert az te ítéletedet várom.

Es meg őrizem az te törvényedet mindenkor: Es
mind örökkön örökké.

Es járok nagy széles uton: Mert az te parantsolati-
dat kerestem.

Es szólok az te bizonyságidrol az királyok előtt: Es
meg nem szégyenülök.

Es gyönyörködtetem magamat az te parantsolatid-
dal: Mellyeket szeretek.

Fel emelē az én kezeimet a' te parantsolatidra, mellye-
ket szeretek: Es gondolkodom az te parantsolatidrol.

Z A I N.

Emlékezzél meg az te szolgáddal való beszédedről:
Melyről nékem reményseget adtál.

Az én vigasztalásom az én nyomorúságomban: Hogy
az te beszéded meg vigasztal engem.

A' kevélyek felette igen tsufoltanak engemet: Mind
az által az te törvényedtől el nem hajlottam.

Meg emlekezem az te eleitől fogván való ítéletidről,
Vram: Es vigasztalást vészek. Az ret-

Az rettegés kőrnýűl vőtt engemet, Vram, az hitetlenek miatt: Kik az te törvényedet el hagyták.

Ennekem énekeim vőltanak az te parantsolatid: Az én bujdofásomnak helyén.

Meg emlekeztem éjjel az te nevedről, Vram: Es meg őriztem az te tudományodat.

Ez az én vigasztaltatásom: Hogy az te parantsolatidat meg őrizem. Ditsőség:

H E T H.

En azt mondotam, hogy az én őrkégem az Vr: Az te beszédidnek meg tartása.

Tellyes szivemből engesztetem az te ortzádat: Könyörűlly én rajtam az te beszéded szerént.

Meg gondolom az én utaimat: Hogy forditsam az én lábaimat az te bizonyfágidra.

Sieték és nem halasztám: Hogy meg őrizzem az te parantsolatidat.

Az gonoszoknak seregi meg fosztának engemet: De az te törvényedről el nem feledkeztem.

Ejféلكor fel kelék hogy tégedet tisztellyelek: Az te igazfágodnak ítéletíért.

Társok vagyok én mind azoknak kik tégedet félnek: Es meg őrizik az te parantsolatidat.

Az te irgalmasságoddal tellyes az föld: Tanits meg engemet az te parantsolatidra.

T E T H.

Kegyelmessen tselekedtél az te szolgáladdal, Vram: Az te beszéded szerént.

Az okosságnak és tudománynak drága vőltára tanits meg engemet: Mert az te parantsolatidnak hízek.

Z z

Mi-

Minek előtte meg aláztatnám, én tévelygek vala:
Mostan pedig az te beszédedet meg őrizem.

Ió vagy te, és jól tévő: Taníts meg engemet az te
parantsolatidra.

Az kevélyek én ellenem hazugságot gondolnak: En
pedig tellyes szível őrizem az te parantsolatidat.

Meg kövéredet mint az tsepesz háj az ő szivek: De
én az te törvényeddel gyönyörködtetem magamat.

Ió énnékem hogy engemet meg aláztál: Hogy meg
tanulnám az te parantsolatidat.

Ióbb énnékem az te szádnak törvénye: Sok ezer a-
rány és ezüst pénzeknél.

I O D.

Az te kezeid teremtettek és erősítettek meg enge-
met: Adgy, Vram, nekem értelmet, hogy tanuljam
meg az te parantsolatidat.

Az kik téged félnek, látnak engemet, és örvendez-
nek: Mivelhogy a' te beszédedben vagyon reménységem.

Tudom, Vram, hogy igazak az te ítéletid: Es iga-
zán ostromoztál engemet.

Légyen én velem az te kegyelmességed: Hogymeg
vigasztaljon engemet az te szolgádnak mondott beszéd
szerént.

Légyen az te irgalmasságod én rajtam, hogy éllyek:
Mert az te törvényed énnékem minden gyönyörűségem.

Szégyenüllyenek meg az kevélyek, kik ok nélkül há-
borgatnak engemet: Holott én az te parantsolatidról
gondolkodom.

Fordullynak én hozzám az kik téged félnek: Es a'
te bizonylágidat tudgyák.

Az

Az én szívem tőkélletes lesz az te parantsolatidban:
Hogy meg ne szégyenüllyek.

C A P H.

Az te szabáditásodnak kívánsága miatt, el fogyatko-
zott az én lelkem: Az te beszédedet várom.

Az te beszédednek kívánsága miatt el fogyatkoztak
az én szemeim, ezt mondván: Mikor vigasztallz meg
engemet?

Ollyanná löttem mint az füstön meg száradott tőm-
lő: De az te parantsolatidrol el nem feletkeztem.

Menyik lesznek az te szolgádnak napjai? Mikor ité-
led meg az én háborgatoimat?

Vermet áltanak énnékem az kevélyek: Kik nem
élnek az te törvényed szerént.

Minden te parantsolatid igazak: Ok nélkül hábor-
gatnak engemet, segilly meg engemet.

Tsak nē meg smészttetek engemet e' földön: Mind
az által én el nem hagytam az te parantsolatidat.

Az te jóvóltodból elevenits meg engemet: Es meg
őrizem az te szádnak bizonylág tételét.

L A M E D.

Vram mind örökké meg marad menyben: Az te
szentséges beszéded.

Nemzetsegről nemzetsegre vagy az te igazságod:
Meg erősitetted az földet, és meg marad.

Az te parantsolatid szerént állonak mind ez ideig:
Mert mindenek te szolgálid.

Ha az te törvényed nem vólt vólna én gyönyörűsé-
gem: El veszttem vólna régen az én nyomorúságomban.

Soha el nem feledkezem a' te parantsolatidrol: Mert azok által elevenítettél meg engemet.

Tied vagyok én, tarts meg engemet: Mert az te parantsolatidrol tudakozom.

Engemet vártanak az gonolozok hogy el vesszenek: De én az te bizonyfágidat gondolom meg.

Minden tókélletes dolognak látom hogy végelészén: De az te parantsolatid igen szélessek.

M E M.

Oh mely igen szeretem, Vr Isten, az te törvényedet: Egész nap estig tsak arról gondolkodom.

Az én ellenfélimnél bôltsebbé tóttél engemet, az te parantsolatiddal: Mert azok mindenkor én velem vagyok.

Minden én tanítóimnál engemet bôltsebbé tóttél. Mert az te bizonyfágid az én gondolatim.

Az vén embereknel bôltsebb vagyok: Mert az te parantsolatidat meg ôrizem.

Minden gonolznak ôsvényetôl meg tartoztattam az én lábaimat: Hogy meg ôrizném az te beszédedet.

Az te törvényedtôl el nem távoztam: Mert te tanítottál engemet.

Melly édessek voltak az én inyemnek az te beszédid: Edesbek voltak az én számnak az méznél.

Az te parantsolatidból bôltsé lóttam: Annakokaért gyûlölöm minden hamisságnak ôsvényét.

N V N.

Az én lábomnak szövétneke, az te igned, Vr Isten: Es az én ôsvényemnek világa.

Meg

Meg esküttem és meg állom: Hogy meg tartom az te igazságodnak törvényét.

Felette igen meg nyomorodtam, Vram: Elevenits meg engemet az te beszéded szerént.

Az én számnak szabad akarat szerént való áldozati legyenek kedvesek te előtted: Az te törvényedre tanits meg engemet.

Az én lelkemet az én markomban hordozom mindenkor: Mind az által az te törvényedről el nē feledkezem.

Az gonoszok nékem tört vetettek: De az te parantsolatidtól el nem tévelyedtem.

Eörökség szerént birom az te bizonyság tételidet mind örökké: Mert az én szívemnek öröme azok.

Hajlott az én szívem az te parantsolatidnak tselekedetire: Mind örökké és mind végig.

S A M E C H.

Vr Isten, én az álhatatlanokat gyűlölöm: Az te törvényedet pedig szeretem.

En rejtek helyem, és paisom vagy te: Az te beszédedben vagyon reménységem.

Távozzatok el én tőlem gonoszok: Hogy őrizzem meg az én Istenemnek parantsolatit.

Táplálly engemet, Vram, az te beszéded szerént, hogy éllyek: Es ne hadgy szégyent vallanom az én reménységemben.

Támogas meg engemet, hogy szabaduljak meg: Es az te parantsolatidra nézzek szüntelen.

Meg tapodod mind azokat, kik az te parantsolatidtól el távoznak: Mert az ő álnokságok hazugság.

Mint

Mint az értz esőléket azonképpen el veted e' földnek
istentelenit: Annakokáért én szeretem az te bizonyság
tételidet.

Az te tőled való félelem miat reszketet az én testem:
Mert az te ítéletedtől féltem.

A I N.

Ítéletet és igazságot cselekedtem, én Istenem: Ne
adgy azért engemet azoknak kezekben kik engemet nyo-
morgatnak.

Légy kezes az te szolgálóért, néki javára: Hogy az
kevélyek el ne nyomjanak engemet.

Az én szemeim el fogyatoznak az te szabadításod-
nak kívánsága miatt: És az te igazságodnak beszéde
miatt.

Tselekedgyel az te szolgálóddal a' te irgalmasságod sze-
rént: Es az te parancsolatidra taníts meg engemet.

Te szolgáló vagyok én, adgy nékem értelmet: Hogy
tudgyam meg az te bizonyság tételidet.

Ideje vagyon, hogy az Vr ítéletet tselekedgyék: Mert
az te törvényedet meg rontották.

Annakokáért az te parancsolatidat inkább szerettem:
Az igen tiszta aranynál.

Azért minden te parancsolatidat igazaknak mondom
lenni: Es az hamisságnak minden ösvényit gyűlölöm.

P E.

Dicsőség.

Tsúdálatosok az te bizonyság tételid, oh Vr Isten:
Azért meg őrizi az én lelkem azokat.

Az te beszédidnek ajtaja meg világosit: És értelmet
ad az kicsinyeknek.

Az

Az én számot el szélesítem, és lehek: Mert az te parantsolatidat nagy kívánsággal kívántam.

Tekénts reám és könyörülly rajtam: Az mint szoktál tselekedni az te nevednek szeretőivel.

Az én utaimat vezérellyed az te beszédeddel: Es engedgyed hogy semmi hamisság ne uralkodgyék én bennem.

Szabadíts meg engemet az embereknek álnokságoktól: Es meg őrizem az te parantsolatidat.

Az te ortszádat világosítsd meg az te szolgádon: Es taníts meg engemet az te parantsolatidra.

Vizeknek forrási származnak az én szemeimből: Azok miatt, kik az te törvényedet nem őrizik meg.

T S A D E.

Igaz vagy te, én Vram Istenem: Es igaz az te ítéleted.

Parantsoltad az te bizonyságidnak igazságát: Es az te igaz mondásodat igen meg őrizni.

Az te hozzád való buzgó szerelmem meg emészte engemet: Mert el feletkeztek az te beszédidről az én ellenfégim.

Felette igen tiszta az te beszéded: Es az te szolgád szereti azt.

Kitsin vagyok én, és utálatos: Az te parantsolatidról el nem feletkeztem.

Az te igazságod örökké való igazság: Es az te törvényed igazság.

Nyomorúság, és keserűség talált engemet: De az te parantsolatid én gyönyörűségim.

A a

Az te

Az te bizonyfág tételednek igazfága meg marad mind örökké: Adgy nekem értelmet hogy élhessek.

C A P H.

Mikor kiáltok te hozzád tellyes szivemből, halgafs meg engemet, Vram: Hogy az te parantsolatidat meg őrizzem.

Mikor segítségül hiulak tarts meg engemet: Hogy meg őrizzem az te parancsolatidat.

Hajnalnak előtte kiáltottam te hozzád: Az te beszédedben volt reménfegem.

Az én szemeim az vigyázókot elől vészik: Hogy az te beszédedről gondolkodgyam.

Az én szomat halgafd meg a' te kegyelmességed szerént: Vram, az te törvényed szerént elevenits meg engemet.

En hozzám közelgettek az gonosz háborgatok: Kik az te törvényedtől mészze távoztanak.

Közel vagy te, Vram: Es minden te parancsolatid igazak.

Régtől fogván tudom a' te bizonyfágid felől: Hogy azokat örökké állandókká tötted. Ditsóség.

R E S C H.

Láfd meg az én nyomorufágomat, Vram, és szabadits meg engemet: Mert a' te törvényedről nē feletkezem el.

Itéld meg az én igyemet, és szabadits meg engemet: Az te beszéded szerént elevenits meg engemet.

Távol vagyon az szabadítás az gonoszoktól: Mert az te parantsolatidat nem keresik.

Az te irgalmasságid nagyok, Vram: Az te törvényed szerént elevenits meg engemet.

So-

Sokan vagynak az én nyomorgatoim, és háborgatoim:
De az te bizonylág tételidtől nem távoztam el.

Látám az bűnösöket; és gyötrelmem vala: Hogy az
te beszédedet meg nem őrizték.

Lásd meg hogy az te parancsolatidat szeretem, Vram:
Az te jóvóltod szerént elevenits meg engemet.

Az te beszédednek feje az igaz mondás: Es mind
örökké vagyon minden te igaz ítéléted.

SCHIN.

Az fejedelmek ok nélkül háborgatnak engemet: Az
te beszédedtől félt az én lelkem.

Gyönyörködöm a' te beszédedben: Mint az kinag'
nyereseget talált.

Az álnoklágot gyűlölöm és utálom: De az te tör-
vényedet szeretem.

Minden naponhétszer dicsérlek tégedet: A' te igaz-
ságodnak ítéletiért.

Nagy békelegek vagyon az te törvényednek szere-
tőinek: Es nincsen azoknak bántások.

Várom az te szabadításodat, Vram: Es az te paranc-
solatidat tselekeszem.

Meg tartya az én lelkem az te bizonyfágidat: Es a-
zokat igen szeretem.

Meg tartom az te parancsolatidat, és bizonyfágidat:
Mert minden én utaim te előtted vagynak.

THAV.

Közelgessen az én könyörgésem az te ortzád eleibe,
Vram: Az te beszéded szerént tégy bőltsé engemet.

A a 2

Men-

Mennyen te elődbe az én könyörgésem: Az te beszéded szerént szabadíts meg engemet.

Az én ajakim mondnak ditséretet: Minek utánna meg tanítándasz engemet az te parantsolatidra.

Az én nyelvem énekli az te beszédedet: Mert minden te parantsolatid igazak.

Légyen az te kezed nékem segítségül: Mert az te parancsolatidat választottam magamnak.

Kévánom az te szabadításodat, Vram: Es az te törvényed nékem minden gyönyörűségem.

Ellyen az én lelkem hogy dicsérjen tégedet: Es az te ítéletid legyenek énnékem segítségül.

Tévelygettem mint az el veszett juh, keresd meg az te szolgádat: Mert az te parancsolatidat nem felejtettem el. Dicsőség.

psal. CXX.

Z én nyomorúságomban az Vrhoz kiálték: Es meg halgata engemet.

Vram, az én lelkemet szabadítsd meg az hamisságot szólló ajakaktól: Es az csalárd nyelvtől.

Micsodát ád tenéked? Avagy mivel kazdagit meg tégedet, az csalárd nyelvű ember?

Kinek beszédi hasonlatosok az erősnek éles nyilaihoz: Es az fenyű fában esett tűzhöz.

Iaj nékem hogy számki vettetett vagyok az Mészech nemzetsege közöt: Es lakom a' Kédár nemzetsege közöt.

Sok ideig lakot az én lelkem: Az békeségnek ellenséggel. En

En az békeséget szeretem: De mikor én szóllok ők
viadalhoz készülnek. Dicsőség.

Psalm CXCI.

El emelem az én szemeimet az hegyekre, honnæ
jöjjön énnékem segítségem: Az én segítségem az
Vrtól vagyon ki teremtetten mennyet és az földet.

Nem engedi hogy az te lábad el essék: Nem szun-
nyad az te őrizód.

Imé nem szunnyad és nem aluszik: Az Israelnek ő-
rizó Istene.

Az Vr tenéked őrizód, az Vr tenéked árnyékod:
Es az te jobb kezed felől vagyon.

Nappal az nap tégedet meg nem éget: Vagy az
hóld étszakán.

Az Vr meg őriz tégedet minden gonosztól: Meg
őrizi az te lelkedet.

Az Vr meg őrizi az te ki meneteledet, és bé mene-
teledet: Mostantol fogva mind örökké. Dicsőség.

Psalm CXXII.

EORvendezek én, mikor nékem azt mondgyák:
Mennyünk el az Vrnak házában.

Hogy állyanak az mi lábaink: Az te tor-
náczióban, oh Ierusalem.

A a 3

Az le-

Az Ierufalem szépen éppittetet város: Mely egybê szerkeŕztetet egyenlôkeppen.

Hogy oda gyûlekezzenek az nemzetŕsegek; az Vrnak nemzetŕgi, az Ísraelnek bizonyfágához: Az Vrnak nevének tiszteletire.

Mert ott helyhezttettek az ítéletnek ŕzekei: Es az David házának ŕzékei.

Könyörôgjetek az Ierufalemnek békeŕségéért: Es legyenek ŕzerentséŕek az kik téged ŕzeretnek.

Légyen békeŕég az te kërítéŕsedben: Es tsendesség az te tornyaiddban.

Az én atyámfiaiért, és az én baratimért: Kérem mostan hogy légyen békeŕég te benned.

Az mi Vrunknak Ístenünknek házáért: Kévánok én tenéked minden jót. Dicsôŕég.

Psalm. CXXIII.

E hozzád emelem az én ŕzemeimet: Ki lakozol mennyekben.

Imé miképpen az ŕzôlgáknak ŕzemeik az ô Vroknak ŕegitŕsegekre néznek: Es az ŕzôlgaló leánynak ŕzemei az ô aszŕzonyának ŕegitŕségére.

Azonképpen az mi ŕzemeink, az mi Vrunkra Ístenünkre néznek: Mig nem könyörûl mi rajtunk.

Könyörûly rajtunk, Vram, könyörûly rajtunk: Mert meg tellyesedtünk gyalázattal.

Igen meg tellyesedet az mi lelkünk, az kazdagoknak tsufolásokkal: Es az kevélyeknek meg utálásokkal. Ditsôŕég. Psal.

psal. CXXIV.

A az Vr nem vólt vólna mi velünk: Mond-
gya most az Israel.

Ha az Vr nem vólt vólna mi mellettünk:
Mikor az emberek mi ellenünk támadnának.

Akkor minket elevenen el nyeltenek vólna: Mikor
az ő busulások mi ellenünk fel gerjedet vólna.

Akkor az vizek el boritottak vólna minket: Es az
patak által ment vólna az mi lelkünkön.

Akkor által mentek vólna az mi lelkünkön: Az meg
árradot vizek.

Aldott légyen az Vr: Ki nem adott minket prädá-
ra az ő fogoknak.

Az mi lelkünk meg szabadult mint az madár, az ma-
darásznak töriből: Az tör el szakadozot, és mi meg sza-
badultunk.

Az mi segítségünk vólt az Vrnak nevében: Ki te-
remtette az mennyet, és az földet. Ditsőség.

psal. CXXV.

Az kik biznak az Vrbán, hasonlatosok lesznek à
Sijon hegyéhez, melly nem mozdul meg: Es
mind örökké meg maradnak.

Mint az Ierusalem környűl hegyek vagynak: Azon-
kép-

képpen vagyon az Vr, az ő népe környül, mostantol fogva mind örökké.

Mert nem marad meg az gonoszoknak birodalmok az igazakon: Hogy az igazak semmi hamisságra ne nyujtsák az ő kezeket.

Tégy jól, Vram, az igazakkal: Es az igaz szívű emberekkel.

A' kik penig az ő gonozságokban biznak, az Vr küldgye el azokat veszedelemre, az hamisságnak tselekedetivel: S-légyen békeség az Israelen. Ditsőség.

Psalm. CXXVI.

Mikor az Vr viszfá hozná az Sijonnak foglyait: Ollyanok valánk mint az kik álmodoznak.

Akkor bé telék nevetléggel a' mi szánk, és a' mi nyelvünk vigasággal: Akkor azt mondották az pogányok magokban; hatalmason tselekedett az Vr ezekkel.

Hatalmas dolgokat tselekedett mi velünk: Annak okáért méltán vigadunk.

Vram, szabadítsd meg az mi foglyainkat: Mint ha vizet vinnél az száraz tartományba.

Az kik vetnek könyhullatással: Azok nagy örömmel aratnak.

Az ki hordozván az ő keresett magvát sirva mégyen vala: Az térjen meg nagy ének szóval, hozván az ő kévéit. Ditsőség.

Pfal.

Psalm. CXXVII.

HA az Vr nem éppiti az házat; héjában fáradnak az kik azt éppitik: Ha az Vr nem őrizi az várost héában vigyáznak az őrizők.

Héában való dolog néktek reggel fel kelnetek: Es későn feküdnőtök le.

Es nagy fáradsággal kenyeret ennetek: Holott az Isten az ő szerelmének enged álmod.

Imé az Vrnak örökségi az fiak: Es az Aszszonyiálatnak méhének gyümöltse jutalom.

Miképpen az nyilak az hatalmas erősnek kezében: Ollyanok az ifjuságnak fiai.

Bóldogok az kik meg töltik az ő tegzeket azokkal: Nem szégyenülnek meg mikor az ő ellenségeket a' kapuban meg szollittyók.

Ditsőség.

Psalm. CXXVIII.

Bóldog ember, az ki féli az Vrat: Es az ki az ő utaiban jár.

Az te kezeidnek munkáját észed: Bóldog vagy és jól lélszen dolgoz.

Az te feleséged ollyan lélszen mint az termő szőlő a' te házaidban: Az te fiaid mint az olaj fának ágai az te asztalod környűl.

B b

Imé

Imé így áldatik meg az férfiú: Az ki féli az Vrat.
 Meg áld téged az Vr Sionból: Es meg látod az Ie-
 rusalemnek javait, életednek minden idejében.
 Es meg látod fiaidnak fiait: Es az Israelen való bé-
 keséget. Ditsóság.

psal. CXXIX.

GYakorta nyomorgattak engemet az én iffiúsá-
 gomtól fogva: Mondgya most ezt az Israel.
 Gyakorta nyomorgattak engemet az én if-
 fiúságomtól fogva: Mind az által nékem semmit nem
 ártottak.

Az én hátamon szántottak az Izántók: Es azon ho-
 szu barázdákat vontak.

De az Vr igaz: El szaggatá a' gonoszoknak kőteleket.
 Meg szégyenülnek és hátra térülnek: Mind az kik
 gyűlölnek az Sijont.

Ollyanok lesznek mint az ház fedelén való fű: Melly
 minek előtte fel huzalkodik meg szárad.

Mellyel az arató meg nem tölti az ő markát: Sem
 az ő ölét az kéve kötő.

Es nem mondgyák az uton járok; az Vrnak áldása
 legyen rajtatok: Aldunk titeket az Vrnak nevében.

Ditsóság.

psal. CXXX.

AZ mélységből kiáltok te hozzád, Vram: Vram
 halgass meg az én szómot, és az te füleid legye-
 nek

nek figyelmetesek az én könyörgésemnek szavára.

Ha az mi bűneinket meg számlálándod, Vr Isten :
Vram, kitsoda maradhat meg előtted?

De te nálad vagyon az kegyelem: Hogy igen nagy
bőtsülettel tiszteltessél.

Várom az Vrat, várja az én lelkem őtet: Es az ő be-
szédében vagyon az én reménységem.

Az én lelkem figyelmetesben várja az Vrat: Hogy
nem mint az vigyázók az reggelt, az virrasztók, mondom,
az reggelt.

Várjad, Israel az Vrat, mert az Vrnál vagyon az ke-
gyelmeség: Es bőszeges ő nála az szabadítás.

Es ő szabadította meg az Israelt: Minden ő bűnei-
ből. Ditsőség.

Pſal. CXXXI.

Ram, nem fuvalkodik fel az én szivem; sem az
én szemeim né emelkedtek fel: Es nem jártam
nagy és felettem való dolgokban.

Ha olyan nem voltam, és az én lelkem olyan nem
vált, mint az téjtől el választatott gyermek: Es hason-
latos vált én bennem az én lelkem, az téjtől el szakasza-
tot gyermekhez.

Bizzál Israel az Vrbán: Mostantol fogva mind örök-
kőn örökké.

Ditsőség.

B b 2

Pſal.

Psalm. CXXXII.

Mlekezzél meg, Vram, az Davidrol: Es minden ő nyomorúságirol.

Ki meg eskütt az Vrnak: Es fogadást tött az Iacobnak erős Istenének.

Ha bé menendek, ugy-mond, az én házamnak hajlékában: Es ha az én ágyamra fel hágok.

Ha az én szemeimnek alunni hagyok; és az én szemöldökimnek szunnyadni: Bátor nagy dolog történnék én rajtam.

Mig nem meg találom az Vrnak helyét: Es az Iacob erős Istenének sátorának helyét.

Imé hallottuk hogy volt régén az Ephráthánál: Vólt az ideje, mikor meg találtuk az Iáárnak mezején.

El megyünk most az ő hajlékihoz: Hogy meg hajtsuk magunkat az ő lábainak sármolyánál.

Kelly fel, Vram, hogy meny az te nyugodalmadban: Te, és az te erődnek ládája.

Az te Papjaid öltöztessenek fel igazsággal: Es az te szentid örvendezzenek.

Az Davidért az te szolgáért: Ne utáld meg az te meg kenetett királyodnak ortzáját.

Meg eskütt az Vr Davidnak igazsággal, és azt meg nem másollya, ezt mondván: Az te ágyéknak gyümölséből ültetek királyt az te székedben.

Ha meg őrizendik az te fiaid az én szövetségemet, és az én bizonyságimat, mellyekre őket meg tanítottam:

Azok-

Azoknak fiai-is mind örökké űlnek az te székedben.

Mert választotta az Vr Sijont: Szerette azt magának lakó helyűl; ezt mondván:

Ez lészén az én nyugodalmam mind örökké: Itt lakozom, mert ezt kívántam vala.

Az ő eleségét meg áldom kazdagon: Es az ő szegényit bé tőltöm kenyérrel.

Es az ő Papjait meg őltalmazom: Es az ő szentei nagy örömmel őrvendeznek.

Ezt mivelem ott, hogy teremjen az Davidnak szarva: Holott szerzettem szövétneket, az én fel kent Királyomnak.

Az ő ellenfegit gyalázattal vészem kőrnűl: Eő rajta pedig fénylik az ő ékessege. Ditsőség.

psal. CXXXIII.

Mé mely igen jó, és melly győnyőműseges dolog: Az atyafiaknak eggyességben való lakások.

Az szintén olyan mint az ember fejére őntetet drága kenet: Melly az Aaron Pap szakálán mégyen alá, és le foly szintén az ő őltőzetinek alsó peremeiglen.

Mint az Hermon hegyének harmattya, mely az Sion hegyeire száll: Mert ott parantsollya az Vr, hogy légyen áldás, és élet mind örökké.

Ditsőség.

B b 3

Psal.

psal. CXXXIV.

D Mé mostan áldgyátok az Vrat, Vrnak minden
szolgai: Kik minden ejjel állotok az Vrnak házába.
Emellyétek fel az ti kezeiteket az Vrnak házában:
Es áldgyátok az Vrat.

Aldgyon meg titeket az Vr Sionból: Ki teremttette
mennyet és az földet. Ditsőség.

psal. CXXXV.

D Itsérjétek az Vrnak nevét: Ditsérjétek Vrnak
szolgai.

Kik állotok az Vrnak házában: Az mi Istenünk-
nek házának tornáztiban.

Ditsérjétek az Istent mert jó az Vr: Enekellyetek
az ő nevének, mert gyönyörűséges.

Mert az Iacobot választotta magának az Isten: Az
Israelt ő saját népévé.

En bizonynal tudom hogy nagy az Vr: Es az mi
Istenünk minden Isteneknek felette.

Mindeneket, valamiket akar az Vr, tselekedik men-
nyekben és ez földön: Az tengerben és minden mély-
ségekben.

Ki az felyhőket az földnek utolsó határából fel hoz-
za; és

za; és villámáfokat szerez elsővel egyben: Es az szelet ki hozza az ő tár házából.

Ki az Ægyptomnak első szülöttit meg ölte: Mind emberek s mind barmok között.

Mikor jeleket és tsudákat botsátot vólna reád, te Ægyptom országa: Pharahora, és minden ő szolgaira.

Ki megvert sok népeket: Es erős királyokat meg ölt. Sihont, az Amorrhæusok királyát, Ogot Báfánnak királyát: Es a' Chananæusoknak minden birodalmokat.

Es az földet melly örökségek vala: Adá örökségül Israelek, az ő népének.

Vram, az te neved mind örökké vagyon: Vram, az te emlekezeted nemzetlégről nemzetsegre meg marad.

Mert meg itéli az Vr, az ő népét: Es az ő szolgálainak kegyelmes lesz.

Az pogányoknak bálványik ezüst és arany: Emberek kezének tsinálmányi.

Szájok vagyon azoknak, és nem szólhatnak: Szemek vagyon azoknak és nem látnak.

Fülök vagyon, és nem hallonak: Orrok vagyon és nintszen lehellet az ő szájokban.

Hasonlatosok legyenek azokhoz, az kik azokat tsinállyák: Es minden valaki azokban bizik.

Israel háza, áldgyátok az Vrat: Aaron háza áldgyátok az Vrat.

Lévi nemzetségének háza áldgyátok az Vrat: Kik félitek az Vrat, áldgyátok az Vrat.

Aldott legyen az Vr Sionból, ki lakozik Ierusalem-ben: Ditsérjétek az Vrat.

Ditsőség.

Pſal.

Psal. CXXXVI.

Ditsérjétek az Vrat, mert jó: Mert mind örökké meg marad az ő irgalmassága.

Ditsérjétek az Isteneknek Istenét: Mert mind &c.

Ditsérjétek az Vraknak Vrat: Mert mind:

Ki nagy tsudákat tselekedik egyedül: Mert mind.

Ki teremtetten az egeket, az ő bőltsefégenek általa:

Mert mind örökké meg marad az ő irgalmassága.

Ki meg erősítette az földet, az vizeknek felette:

Mert mind örökké meg marad:

Ki teremtetten amaz nagy lámpásokat: Mert mind:

Az napot hogy nappal uralkodnék: Mert mind:

Az hóldot, és az tsillagokat, hogy uralkodnának az étszakán: Mert mind:

Ki meg veré Ægyptomot, az ő első szülöttökben: Mert mind:

Ki ki hozá az Israelt ő közzülök: Mert mind:

Hatalmas erős kezével, és ki nyujtot karjával: Mert.

Ki az veres tengert két felé választá: Mert mind:

Es által vivé az Israelt annak közepette: Mert mind.

Es el veszté Pharahót; és mindē ő népét az veres tengerbe: Mert mind:

Ki az ő népét által vitte az pusztán: Mert:

Ki nagy királyokat meg vere; Mert mind.

Es meg öle hatalmas királyokat: Mert &c.

Sihont az Amorrhæusok királyát: Mert mind.

Ogot

Ogot az Bášánnak királyát : Mert mind örökke.
 Es adta az ő földököt örökségül: Mert mind.
 Eörökségül az ő szolgájának Ísraelnek: Mert mind.
 Ki az mi alázatos állapotunknak idejen, meg emleke-
 zett mi rolunk: Mert mind.
 Es meg szabadított minket az mi ellenséginktől: M.
 Ki eledelt ad minden testnek: Mert mind örök.
 Ditsérjétek az mennyeknek Istenét: Mert mind.
 Ditsőség.

Psalm. CXXXVII.

AZ Babylloniának folyo vize mellet ülünk vala,
 és sirunk vala: Mikor meg emlekeznénk az
 Sionrol.

Az fűzfákra felfüggeztettük vala a' mi hegedűinket:
 Babyllonnak közepette.

Ióllehet ott ugyan azok az kik minket fogva el vit-
 tek vala, és el rontották vala, kívánnak vala mi tőlünk vi-
 gaságos énekeket, ezt mondván: Enekellyetek miné-
 künk az Sionnak énekei közzül.

Mi módon éneklettünk volna: Az Vrnak éneket
 az idegen földön?

Ha el feletkezem te rolad Ierusalém: Feletkezzék
 el magáról az én jőbb kezem.

Ragadgyon az én nyelvem az én inyemhez, ha meg
 nem emlekezem rolad: Ha az én fő vigaságom az Ieru-
 salemben nem lélzen.

Emlekezzél meg; Vram, az Edomiták ellen, az Ierusalemnek napjáról, kik ezt mondták: Rontsátok rontsátok mind fundamentomig, valami abban vagyon.

Babylonnak leánya, te is el pusztítatol: Bóldog léfzen valaki meg fizet tenéked a' te gonozságodért, mellyel mi hozzánk vóltál.

Bóldog ember léfzen az ki meg ragadgya: Es az kősziklához veri az te kitsiny gyermekidet.

Ditsőség.

Psalm. CXXXVIII.

Itsérlek, Vram, tégedet tellyes szivemből: Az hatalmasok előtt éneket mondok tenéked.

Meg hajtottam magamat az te izentfégednek templománál: Es éneklek az te nevednek, az te kegyelmességed, és igaz mondásod felől.

Mert mindeneknek felette magasztaltad az te nevedet: Azonképpen az te beszédedet.

Az melly nap kiáltottam, azonnal meg halgattál engemet: Meg szaporitottad az én lelkemben az erőt.

Ditsérnek tégedet, Vram, az földnek minden királyi: Mikoron hallandgyák az te szádnak beszédét.

Es éneket mondnak az Vrnak utai felől: Mivel-hogy nagy az Vrnak ditsősége.

Mert jóllehet felséges az Isten; mind azáltal az aláza-toft nézi: Es az kevélyeket nagy távol láttya.

Ha

Ha az nyomorúságnak közepette járok-is, meg elevenítŕz engemet: Az én ellenŕégimnek haragjok ellen, ki nyujtod az te kezedet, és meg tart engemet az te jobb kezed.

Az Vr el végezi, az mit én bennem kezdett: Vram, az te irgalmasságod mind örökké vagyon, annakokáért az te kezednek munkáját ne hadgyad el. Ditsóség.

psal. CXXXIX.

Ram te meg kísértettél, és ísmérŕz engemet: Te tudod az én ũlésemet, és fel kelésemet, és távol látod az én gondolatimat.

Az én ŕŕvényemet, és le fekűésemet kŕrnyűl vŕtted: Es minden én utaimat jól tudod.

Mikor még az én nyelvem alatt nintsen az bŕszéd: Imé Vram, te azt mind jól tudod.

Elŕl és hátul meg kŕrnyékeztél engemet: Es az te kezedet én reám vetetted.

Tsudálatosb, és magasságosb az te bŕltseféged: Hogy nem mint én azt meg foghatnám.

Hová mennék az te lelked elŕtt: Es az te ortzád elŕtt hová futnék.

Ha az menybe megyek-is te ott vagy: Ha az koporŕóban vetem-is az én ágyamot, ott is jelen vagy.

Ha olyan szárnyam vŕlna-is mint az hajnalnak: Es az tengernek utŕlsŕ határánál laknám-is.

Oda-is az te kezed vinne engemet: Es az te jobb kezed meg fogna engemet.

Ha azt mondándom-is, talám az setitűség el fedez engemet: Az setitűség-is világossággá lesz én környűlem.

Az setitűség-is nem fedez el engemet te előtted; hanē az étszaka is mint az nappal fénylik: Az setitűség te előtted olyan mint az világossággá.

Az én veséimet te birod: Es te fedeztél bé engemet az én anyámnak méhében.

Ditsérlek tégedet hogy tsudálatosképpen tsudálatossá tőttél engemet: Tsudálatosok az te tselekedetid; és az én lelkem azt jól tudgya.

Nem rejtetet el te előtted az én tsontáimnak alkutása, mikor formáltattam rejtekben: Es tsudálatos mesterséggel alkottattam, ugymint az földnek alsó részeiben.

Az én testemet mikor még forma nélkül volna látták az te szemeid: Es az te könyvedbe mind ezek bé irattak.

Az napok-is mellyeken azok formáltatnak vala: Mikor még azokban egy sem volna.

Annakokáért ő melly tsudálatosok én előtttem az te gondolatid: Es azoknak summájok melly nagy.

Meg beszéllenem azokat, de az fővénynél többek: Mikor fel serkenek-is te veled vagyok.

Hogy ha el veztenéd, Isten, az hitetlen gonosz embert: Az kegyetlen vér szopók el távoznának én tőlem.

Kik te felőled gonoszul szóltanak: Es fel magasztallják az te ellenségedet.

Az kik tégedet gyűlöltek, Vram: Avagy nem gyűlöltem-é azokat, és a' te ellenségedet, avagy nē utáltam-é?

Tókél.

Tökélletes gyűlöléggel gyűlöltem azokat: Es én-
nékem ellenségim voltak.

Kisérts meg engem, Isten, és lássad meg az én lelke-
met: Probály meg engemet, és lásd meg az én gondola-
timat.

Es lásd meg ha boszszuságodra való uton járok: Es
hordozz engemet tökéletes uton. Ditsőség.

psal. CXL.

Zabadits meg engemet, Vram, az álnok embe-
rektől: Es az kegyetlenektől oltalmaz meg
engemet.

Kik gondolnak gonoszt az ő szivekben: Es minden
napon gyűlnek hartzra.

Meg élesítették, az ő nyelveket mint az kigyok: Af-
pis kigyonak mérge vagyon az ő ajakok alatt.

Oltalmaz meg engemet, Vram, az gonoszoknak ke-
zektől; az kegyetlenektől őrizz meg engemet: Kik arról
gondolkodnak hogy lábomrol el taszitsanak.

Az kevélyek tört vetettek nékem és kőtelet: Há-
lőtt vetettek nékem az én ősvényemre, és ártalmat tsinál-
tak nékem.

De én azt mondám az Vrnak; én Istenem vagy te:
Halgald meg az én könyörgésemnek beszédét.

Vram Isten, én meg tartásomnak Istene: Bé fedez-
ted az én fejemet az hadnak napján.

Ne engedgyed Vram, az mit az gonosz ember ké-
ván:

ván az ő gonosz gondolattyokat ne vigyed elő, hogy ne fualkodgyanak fel.

Az kik engemet környül vôttek, azoknak ajakoknak mérge borittya bé az ő fejeket: Szállyon azokra tűz.

Vesse azokat Isten az tűzbe és verembe: Honnét meg ne szabadullyanak.

Az átkozódé nyelv ne legyen állandó ez földön: A' kegyetlen embert mind addig vadászlja az vézedelem, míg nem nyaka szakad.

Bizonnyal tudom hogy az Isten, az nyomorultaknak perit fel vélszi: Es az szegényért boszszut áll.

Az igazak penig az te nevedet ditsérik: Es az igazak lakoznak az te ortsád előtt. Ditsóleg.

psal. CXLI.

Ram te hozzád kiáltok sies én hozzám: Figyelmezzél az én szómra mikor te hozzád kiáltok.

Mennyen fel az én imádságom te elődbe, mint az jó illatu fűst: Es az én kezemnek fel emelése, mint az este-li áldozat.

Eörizd meg, Vram, az én szájamat: Oltalmazd meg az én ajakimnak ajtaját.

Ne engedgyed hajlani az én szivemet gonoszra; és hogy foglallyam magamot hamisságnak tselekedetiben, azokkal egybe kik hamisságot tselekeznek: Es ne engedgyed hogy egyem az ő gyönyörűséges étkekben.

Fedgyen meg engemet az igaz, és jó neven vélszem tőle:

tőle, dorgállyon meg engemet, és nékem olyan léfzen mint az drága Balsamum, ne tartsa meg azt az én fejemtől: Mennél inkább miveli azt én velem, annál inkább imádkozom érette az ő nyavalyájában.

Vetteſſenek le az kősziklákra ezeknek birái: Hogy az én beſzédimet hallják meg; mivelhogy azok gyönyörűſégeſek.

Mert miképpen valamelly ember az követ vágja, és darabollya az földön: Azonképpen hányattatnak el az mi tetemink az koporsó ſzájánál.

De az mi ſzemeink, Vram Iehova, te reád néznek: Te hozzád folyamodom ne hagyd el az én lelkemet.

Eőrizz meg engemet az tőörtől, mellyet vetettek nékem: Es az hamiffág tselekedőknek hálójoktól.

Effenek a' gonofzok mindnyájan az ő magok hálójokba: En pedig mindenkor ártalom nélkül által megyek.
Ditsóſég.

Psalm. CXLII.

AZ én ſzómmal kiáltok az Vrhoz: Az én ſzómmal könyörgök az Vrhoz.

Ki öntöm ő előtté az én lelkemet: Az én nyomoruſágomat ő előtté meg jelentem.

Mikor az én lelkem keſeregne én bennem, te tudtad az én öſvényemet: Mikor valahóvá mennék, hogy nékem tőört vetettenek.

Tekénts az én jobb kezemre, és láſſad hogy nintsen ki en-

ki engemet ismérne: Nem szaladhatok el, nintsen ki az én életemre gondot viselne.

Kiáltok te hozzád, Vram, ezt mondván: Te vagy az én reményfegem, és én örökségem az élőknek földében.

Figyelmezzél az én kiáltásomra, mert igen meg fogyatkoztam: Szabadíts meg engemet, az én háborgatóimtól, mert el hatalmaztak én rajtam.

Szabadítsd ki az tömlőtből az én lelkemet; hogy ditsérjem az te nevedet: Engemet környül vésznek az igazak mikor én velem jól tejendesz.

Ditsőség.

psal. CXLIII.

Ram, halgasd meg az én könyörgésemet, figyelmezzél az én imádlágomra: Az te igaz igéreted és igazságod szerént halgas meg engemet.

Es ne perely az te szolgáladdal: Mert egy igaz sem találtatik te előtted az élők közzül.

De az ellenség kergeti az én lelkemet, és az földhöz verte az én életemet: Az setitfegben helyheztetet engemet, mint az kik régen meg hóltak.

Es az én lelkem én bennem el keseredet: Az én szivem el háborodot én bennem.

Mindazáltal meg emlekeztem az régi údókról; és gondolkodtam az te régi dolgaidrol: Az te kezeidnek tselekedetiről elmélkedtem.

Az én kezeimet ki terjeztettem te hozzád: Az én lelkem foházkodik hozzád, mint az szomjuhozó föld.

Sics

Sies halgás meg, Vram, el fogyatkozik az én lelkem,
ne reitsd el az te ortalátat én tőlem: Mert hasonlatos
vagyok az meg hóltakhoz.

Adgyad hogy hamar hallyam a' te kegyelmességedet
mert te benned bizom: Mutasd meg nékem az utat
mellyen járnak, mert te hozzád emeltem az én lelkemet.

Szabadíts meg engemet az én ellenségitől, Vram:
Mert te tőled várok óltalmat.

Taníts meg engemet, hogy az te akaratodat tegyem,
mert én Istenem vagy te: Az te jó lelked vezérellyen
engemet egyenes utón.

Az te nevedért, Vram, eleveníts meg engemet: Az
te igazságodért vigy ki engemet ez szorosságból.

Es az te kegyelmességedből veszed el az én ellensé-
git; és rontsd meg azokat, kik az én lelkemet hábor-
gattyák: Mert én te szolgád vagyok.

Ditsőség.

psal. CXLIV.

Aldot legyen az Vr, az én kősziklám, ki tanittya
az én kezeimet hadakozásra: Es az én ujjai-
mat az viadalra.

En jól tévőm, és én óltalmazóm, én kő váram, és én
szabadítóm, én paisom kihez folyamodom óltalomért:
Ki az én népemet nékem engedelmessé teszi.

Vram, mitsoda az ember hogy gondot viselsz ő rola?
Es az embernek fia, hogy ő felőle gondolkodol?

D d

Az

Az ember hasonlatos az héában valóságához: Es az ő napjai olyanok mint az el mulandó árnyék.

Vram, haitsd le az te egeidet és szály alá: Eúsd meg az hegyeket hogy füstölögjenek.

Botsáfs menyűtő kőveket, és veszéds el őket: Botsáds ki az te nyiladat, és veszéds eszeket nékiek.

Terjeszd ki az te kezedet az magasságból, szabadits meg, és ments meg engemet az sok vizekből: Az idegeneknek kezeiből.

Mert az ő szájok szól hazugságot: Es az ő jobb kezek hamisságnak jobb keze.

Isten uj éneket éneklek téneked: Tiz huru hegedűvel mondok néked ditséretet.

Ki meg szabadittya az királyokat: Es meg menti Dávidot az ő szolgáját az szablyától.

Szabadits meg, és ments meg engemet az idegeneknek kezeiből: Kiknek szájok szól hazugságot, és kiknek jobb kezek álnokságnak jobb keze.

Hogy az mi fiaink legyenek olyanok mint az nevedő palánták az ő gyermekdedkorokban: Es a' mi leányink mint az templum kőveinek hasonlatosságára szépen ki faragot kővek.

Az mi tellyes táár házaink szolgáltassanak szüntelen eleléget: Az mi juhaink ellyenek ezért, és tiz ezért az mi faluinkban.

Az mi ökreink legyenek kővérek: Ne legyen ellenfeznek semmi rablása, se valami költözés, se kiáltás az mi utzáinkban.

Bóldog nép az, az mélynek így vagyon dolga: Bóldog nép az, az melynek Istene az Iehova.

Ditsőség.

Psal

Psalm CXLV.

Agasztalak tégedet Isten én királyom: Es áldó
az te nevedet mind örökkön örökké.

Minden napon áldlak tégedet: Es ditsérem az te
nevedet mind örökkön örökké.

Nagy az Vr, és igen ditséretes: Es az ő nagyságá-
nak nem mehet senki végére.

Egyik nemzetiség az másiknak hirdeti az te dolgai-
dat: Es az te hatalmasságodat beszélik.

Az te méltóságodnak ékeslegét és ditsőségét: Es az
te tsudálatos dolgaiddat beszéllem.

Es az te rettenetes dolgaiddak hatalmasságát hirde-
tem: Es az te nagyságodat beszéllem.

Az te jóvóltodnak nagyságának emlekezetit szóllyák:
Es az te igazságodat éneklik mondván.

Kegyelmes és irgalmas az Vr: Késedelmes az harag-
ra, és nagy az ő kegyelmessége.

Ió az Vr mindeneknek: Es az ő irgalmassága minden
ő teremtetett állatin.

Ditsérnek tégedet, Vram, minden te teremtet álla-
tid: Es az te fiaid áldonak tégedet.

Az te országodnak ditsőségét szóllyák: Es az te ha-
talmadat hirdetik.

Hogy az embereknek fiainak tudtokra adgyák az ő
hatalmasságát: Es az ő országának ékeslegének ditsőségét.

Dd 2

Az te

Az te országod minden jóban álló ország: Es az te uralkodásod meg marad mind nemzetlégről nemzetlégre.

Az Vr támogattya az el esendőket: Es fel emeli azokat az kik meg görbedtek.

Mindeneknek izemei te reád néznek: Es te adsz azoknak eledelt alkalmatos időben.

Meg nyitod az te kezedet: Es bé töltesz minden lelkes állatot az te jóvóltodból.

Igaz az Vr minden utaiban: Es kegyelmes minden dolgaiban.

Közel vágyon az Vr mindenekhez kik őtet segítségül hívják: Mindenekhez mondom, kik őtet tökéletességgel hívják.

Az őtet félőknek akarattyokat télszi: Azoknak könyörgéseket meg halgattya, és őket meg szabadittya.

Meg őrizi az Vr mind azokat kik őtet szeretik: Es az gonoszokat mind el veszti.

Az Vrnak ditséretit szóllya az én szám: Es áldgya az ő szentséges nevét minden test, mind örökkön és örökké.
Ditsőség.

psal. CXLVI.

Ditsérjed én lelkem az Vrat: Ditsérem az Vrat az én életemben, és éneklek az én Istenemnek mig élek.

Ne bizzatok az fejedelmekben: Az embereknek fiaiban, kikben nintsen szabadításra való erő.

Ki

Ki mégyen az ő lelkek és ők földé lesznek: Az napon el vész minden ő gondolattyok.

Bóldog az, az kinek segítője az Iácobnak Istene: Es az kinek reménysege vagyon az ő Vrában Istenében.

Ki teremtetten az mennyet, földet, tengert, és mind azokban való állatokat: Es az igaz mondást meg őrizi mind örökké.

Az nyomorultaknak itéletet szolgálat: Eledelt ad az éhezőknek az Vr, és meg szabadítja az foglyokat.

Az Vr világosítja meg az vakokat: Az Vr emeli fel az el esteget, az Vr szereti az igazakat.

Az Vr óltalmazza az jövevényeket, az árvákat, és az özvegyeket táplálja: Az gonoszoknak utokat el veszti.

Vralkodik az Vr mind örökké: Az te Istened Sion nemzetsegről nemzetsegre meg marad. Ditsőség.

Psalm CXLVII.

Itsérjétek az Vrat, mert jó ditséretet mondani az mi Istenünknek: Mert gyönyörűséges és illendő dolog az ditséret.

Az Vr építi az Ierusalemet: Es az el szélhedet Israelitákat ő gyűjti egybe.

Eő gyógyítja meg az törődelmes szívűeket: Es ő kótozi be azoknak fájdalmokat.

Meg számlálja az tsillagoknak fokságokat: Es mindeneknek nevet ad.

Nagy az mi Vrunk, és nagy az ő ereje: Kinek az ő bőltsége meg számlálhatatlan.

Fel segíti az nyomorultakat az Vr: Az gonoszokat földig meg alázza.

Énekellyetek az Vrnak hálá-adással: Mondgyatok ditséretet Istennek hegedűvel.

Ki bé fedezi az eget folyhókkal, és esőt készít ez földre: Es az hegyeken fűvet terem.

Ki az barmoknak meg adgya az ő eledeleket: Az holló fiaknak kik ő reája kiálnak.

Nem a' lónak erejében gyönyörködik: Es az férfiaknak is gyorsaságában nintsen néki kedve.

Hanem kedvesek az Vrnak az kik őtet félik: Es az kik biznak az ő irgalmasságában.

Ditsérjed Ierufálem az Vrat: Ditsérjed az te Istenedet Sion.

Mert ő erőlsíti meg az te kapuidnak zárjait: Meg áldgya te benned az te fiaidat.

Ki az te határidat békeségesse teszi: Gabonának sírjával meg elégít tégedet.

Ki el botsáttya az ő igéjét ez földre: Es nagy gyorsan foly az ő beszéde.

Ki az gyapjuhoz hasonló havat adgya: Es hinti az havat mint az hamuat.

Ki az jeget darabokká fagylallya: Mellynek hidegségét ki álhattya meg?

Ki botsáttya az ő beszédét, és el olvasztya azokat: Az ő szele fu, és az vizek folynak.

Az ő szent igéjét hirdetteti az Iacobnak: Az ő rendelését és ítéletit az Israelnek.

Nem tselekedet ilyen módon semmi nemzetiséggel: Es az ő ítéletit egyéb nemzetiségek nem tudgyák.

Ditsőség.

Pſal. CXLVIII.

Ditsérjétek az Vrat mennyei állatok: Ditsérjétek őtet az magasságban.

Ditsérjétek őtet minden ő Angyali: Ditsérjétek őtet minden ő feregi.

Ditsérjétek őtet minden fényes tsillagok: Ditsérjétek őtet magasságos egek, és az égen felül való vizek.

Ditsériétek az Vrnak nevét: Mert ő mondotta és lőttek.

Es meg erősitette azokat mind örökké: Eörökké való rendet szabot azoknak, melly soha el nem változik.

Ditsérjétek az Vrat földi állatok: Sárkányok és minden mélységek.

Tűz, és kő eső, hó és nedvesség: Szelek, kik az ő akarattyának engedtek.

Hegyek és minden halmok: Gyümöls termő fák és minden Cédrus fák.

Vadak és minden barmok: Tsulzó mászó állatok, és repeső madarak.

Földi királyok, és minden népek: Feiedelmek és földnek minden birái.

Iffiak és szűzek, vének és gyermekek: Ditsériétek az Vrnak nevét.

Mert tsak az ő neve nagy: Az ő ditséreti, az földnek, és az egeknek felette vagyon.

Es fel magasztalta az ő népének szárvét: Ditséret minden ő szenteinek, az Israel fiainak, az ő hozzá közel való népnek.

Ditsóság.

Pſal.

Psalm. CXLIX.

Nekellyetek az Vrnak uj éneket: Az ő ditséreti zengjen az ő szenteknek gyülekezeteiben. Eorvendezzen az Israel az ő teremőjében: Az Sionnak fiai örvendezzenek az ő Királyoknak.

Ditsériétek az ő nevét fippal, dobbal, és hegedűvel: Mondgyanak néki ditséretet.

Mert gyönyörködik az Vr az ő népében: Meg ékesíti az nyomorultakat szabadulással.

Eorvendezzenek az ő szentei ditsőségesen: Enekellyenek az ő ágyas házokban.

Az Istennek fel magasztaltatási legyenek az ő torkokban: Es két élű fegyverek az ő kezekben.

Hogy az pogányokon bolzszut állyanak: Es meg bűntessék az népeket.

Hogy meg kötözzék azoknak királyokat vas lántzokkal: Es azoknak fő fő embereit meg békozzák.

Hogy az meg irott ítélet szerént tselekedgyenek ő vélek: Az, az ő szentinek ékeslégek.

Ditsőség.

Psalm. CL.

Itsérjétek az Istent az ő szentséges lakó helyében: Ditsérjétek őtet az ő ki terjesztet erejéről.

Ditsér-

Ditsérjétek ötet az ő hatalmasságáról : Ditsérjétek
ötet az ő nagyságának fokfága fzerént.

Ditsérjétek ötet trombitáknak zengésével : Ditsérjé-
tek ötet lanttal és hegedűvel.

Ditsérjétek ötet dobokkal, és sipokkal : Ditsérjétek
ötet huroknak zengésével, és orgonákkal.

Ditsérjétek ötet hangos czimbalmokkal, ditsérjétek
vigaság tévő czimbalmokkal: Minden Lélek ditsérje az
Istent. Ditsőség.

Miképpen &c.

E c

CANTICVM MARIÆ.

Ex Lucæ 1. A versu xlv. usq; ad lv.

Agasztallya az én lelkem az Vrat: Es örvendez
az én elmém, az én meg tartó Istenembén.

Mert meg tekénté az ő szolgáló leányának alázatos
vóltát: Imé azért engemet ez údótól fogva bóldognak
mondónak minden nemzetiségek.

Mert én velem nagyságos dolgokat tselekedék az ha-
talmas Isten: Ditséretes és szent az ő neve.

Es az ő irgalmassága nemzetiségről nemzetiségre va-
gyon: Azokon az kik őtet félik.

Hatalmas dolgot tselekedék karjának ereje által: Es
az kevélyeknek szivek gondolattyának esztét veszté.

Az hatalmasokat le voná az ő székekből: Es az alá-
zatosokat fel magasztalá.

Az éhezőket minden jókkal bé tölté: Ez az kazda-
gokat üressen botsátá.

Hozzá fogadá Israelt az ő szolgáját: Hogy meg em-
lekeznék az ő irgalmasságáról.

Miképpen szóllott vala az mi atyáinknak: Abraham-
nak, és az ő maradékinak mind örökké.

Ditsóség.

Ee 2

Can-

CANTICVM ZACHARIÆ.

Ex Luce i. A versu lxxviii. usq; ad lxxix.

Aldot légyen Israelnek Vra Istene: Hogy meg látogatta, és meg váltotta, az ő népét.

Es fel emelte az idvősségnek szarvát minékünk: Az ő szolgájának az Davidnak házában.

Miképpen szóllot az ő szent Prophetáinak általa: Kik eleitől fogva vóltanak.

Hogy az mi ellenséginktől meg szabaditana: Es azoknak kezekből az kik minket gyűlölnek.

Hogy irgalmasságot tselekednék az mi Atyáinkkal: Es meg emlekeznék az ő szent fogadásáról.

Meg emlekeznék esküvéséről, mellyel meg esküt az mi Atyáknak Abrahamnak: Hogy ő meg adná minékünk.

Hogy az mi ellenséginknek kezekből meg szabadulván: Minden kételkedés nélkül és félelem nélkül szolgáljunk ő néki.

Szentsejben és igazságban ő előttte: Az mi életünknek minden idejében.

Te pedig kis gyermek az magasságos Istennek Prophetájának hivattatol: Mert az Vrnak előttte jársz, hogy az ő utait meg készítsed.

Es az idvősségnek isméretire meg tanítlad az ő népét: Az ő bűnőknek botsánattyának általa.

Az mi Istenünknek nagy irgalmasságáért: Mellyel meg látogatot minket a' magasságból származott tsemete.

Hogy meg jelennék azoknak, az kik az setitűsejben, és az

és az halálnak árnyékában vagynak: Hogy az mi lábainkat igazgassa az békeségnek utára. Ditsőség.

CANTICVM SIMEONIS

Ex Luc. 2. à versu xxix. usq; ad xxxii.

Mostan botsátod el, Vram, az te szolgálodat békeséggel: Az te beszéded szerént.

Mert látták az én szemeim az te idvőzítődet: Kit készítettél minden népeknek szemek előtt.

Az pogány népeknek meg világosíttatásokra való világosságot: Es az te népednek az Israelnek ditsőségét. Ditsőség.

SYMBOLVM BEATI

A THANASII.

Valaki akar idvőzűlni: Mindeneknek előtte szükség, hogy tudgya az közönséges keresztyéni hitet.

Mellyet hogy ha ki tőkélletesen, és tisztán meg nem tartánd: Minden kétség nélkül örökké el kárhozik.

Ez penig az közönséges keresztyéni hit: Hogy egy Istent tisztellyünk az szent Háromságban, és háromságot az egy Isteniségben.

Sem egyben nem elegyítvén az személyeket: Sem az állatot azoktól el nem választván.

Mert más az Atyának személye, más az Fiuénak: Más az Szent Lélekének.

Ec 3

De az

De az Atyának, Fiúnak, és Szent Léleknek egy Istenfége vagyon: Egyenlő ditsósége, és örökké való felsége.

Minémű az Atya, ollyatán az Fiu: Ollyatán az Sz: Lélek.

Teremtetlen az Atya, teremtetlen az Fiu: Teremtetlen az Szent Lélek.

Végphetetlen az Atya, végphetetlen az Fiu: Végphetetlen az Szent Lélek.

Eörökké való az Atya, örökké való az Fiu: Eörökké való az Szent Lélek.

De mind az által nem három örökké valók: Hanē tsak egy az örökké való Isten.

Az minthogy nem három teremtetlenek, sem három végphetetlenek: Hanem egy az végphetetlen.

Hasonlóképpen mindenható az Atya, mindenható a' Fiu: Mindenható az Szent Lélek.

De mind az által nem három mindenhatók: Hanē tsak egy az mindenható.

Azonképpen Isten az Atya, Isten az Fiu: Isten az Szent Lélek.

De mind az által nem három Istenek: Hanem tsak egy az Isten.

Igy Vr az Atya, Vr az Fiu: Vr az Szent Lélek.

Mindazáltal nem három Vrak: Hanem tsak egy az Vr.

Mert miképpen kényszerítettünk az keresztyéni igazságból mindenik személyt, külön külön Istenünknek és Vrunknak vallani: Azonképpen három Isteneket, avagy három Vrakat, mondani meg tiltatunk, az keresztyéni közösséges hittől.

Az

Az Atya senkitől nem lőtt: Sem teremtetett, sem született.

Az Fiu tsak az Atyától vagyon: Nem lőtt, sem teremtetett, de született.

Az Szent Lélek az Atyától és Fiutól vagyon: Nem lőtt, sem teremtetett, sem született, de származott.

Egy azért az Atya, nē három Atyák; egy az Fiu; nem három Fiak: Egy az Szent Lélek, nem három Sz. Lelkek.

Ez Háromságban semmi elsőb, avagy utólsób, semmi nagyobb avagy kisebb nintsen: Hanem mind az három személyek, örökké valók és egyenlők.

Vgy annyira, hogy mindenekben az egy Istenfeg tisztelendő az háromságban: Es az háromság az egy Istenfegben.

Az ki akar azért idvőzűlni: Illyen értelme legyen az Szent Háromságról.

De szükség az örök idvősségre még az-is: Hogy az mi Vrunk Iesus Christusnak meg testesűlését-is igazán hidgye.

Ez azért az igaz hit: Hogy hidgyűk, és vallyuk, hogy az mi Vrunk Iesus Christus, Istennek fia, Isten és ember legyen.

Isten az Atyának állattyából, öröktől fogva születettvén: Ember, az anyának állattyából bizonyos időben születettvén.

Tökélletes Isten, és tökéletes ember: Okos lélekből, és emberi testből álló.

Egyenlő az Atyával Istenfége szerént: Kisebb az Atyánál emberfége szerént.

Ki jóllehet Isten és ember: De azért nem kettő, hanem egy az Christus.

Egy

Egy pedig, nem az Isteniségnek testé változásával:
Hanem az emberiségnek az Isteniségbe való fel vétetésével.

Egy, nem az természeteknek ölzve elegyedésekkel:
Hanem az személynek egy vóltával.

Mert miképpen az okos lélek, és test, egy ember:
Igy az Isten, és az ember, egy Christus.

Ki szenyvedett az mi idvőségünkért: Pokolra szállot, és harmad napon halottaiból fel támadott.

Fel ment az egekben, és ül az mindenható Istennek
jóbján: Az honnan el jövőendő itélni eleveneket és holtakat.

Kinek eljövételire minden emberek fel támadnak az
ő testekben: Es számot adnak az ő tulajdon tselekedetokről.

Es az kik jól tselekedtenek mennek az örök életre:
Az kik pedig gonoszul tselekedtenek mennek az örök-
ké való tűzre.

Ez az Keresztyéni hűt: Mellyeket valaki igazán, f-
tökéltetessen nem hiend, semmiképpen nem idvőzülhet.

Ditsóság Atyának: Miképpen &c.

V E G E.

ENNEK AZ HYMNVSNAK ODA
fel az Húsvéti cæremoniák közzé kellett volna tétetni, de
csak nagy későre vöm eszemben, hogy az írott Graduál-
ból ki maradott, hanem elide hátra kelle vetnem, va-
lamenyivel díszeskéb rhytmusokkal, mint
az előtt vólt.

HYMNVM DICAMVS DOMINO, &c.

Dítséretet mondgyunk jer az Vrnak, Es ő Fiának
Christusnak, Ki minket szent halálának, érde-
mével meg váltá; Irgalmazz minékünk.

Az estvének idején, az mellyen Christus el árultaték,
vatsorára jöve az Iudás, tettetvén hogy benne nints áru-
lás; Irgalmazz &c.

Iesus jövendőt jelente, azoknak kik évének véle, egy-
gyitek el árul engem, ki egyűt élzik most velem; Irgal.

Iudás az hamis fősvény kalmár, békeséggel köszön az
Vrnak, hogy már; az Vr mint ártatlan bárány, köszönetit
kegyesen el fogadá; irgalmazz.

Harmintz ezűst garafokon, Christus el adaték illy kis
árron, ki az foglyokat meg váltá, azt egy hitván rab el
adá; irgalmazz.

Pilátus nagy fel szóval azt mondá, semmi bünt nem
találok hozzá; kezét vizben meg mosá, Christust Sidók-
nak ki adá, irgalmazz.

Az gonosz álhatatlan kősség, az tólvajt kéri hogy el
eresztessék, Christust bűnősnek vádollya, meg feszítették
kiáltya, irgalmazz.

Tólvaj Barabbás el ereszteték, ki méltó lón hogy meg
öletnék, ditsőségnek ura meg feszítették, ki által sok ha-
lott támasztaték, irgalmazz

Ff

Di

Ditsőség legyen Atyának, és az ő eggyetlen egy Fiának, Szent Lélekkel eggyetemben; Most és örökké Amen; Irgalmazz minékünk.

CANTICVM

Pro necessariis quibusdam à Deo impetrandis.

Atalmas Vr Isten, kiben semmi változás nintsen;

halgass meg minket könyörgésünkben, tekénts

reánk illy nagy szűkségünkben.

Vegyed el mi rolunk, az te nagy haragodat, ne néz-
zed hálá-datlanfágunkat.

Adgy hitet te benned, és egy máshoz szeretetet,
rontsd el az fok hitetlenséget.

Ald meg munkánkat, és minden dolgainkat.

Adgy esőt, és égi harmatot. Adgy esőt.

Avagy ellenben:

Szüntesd meg ez nagy ég szakadáft. Szűn.

Avag. Adgy józan és tiszta életet. Adgy józan.

Vegyed el már rolunk ez nagy fok inséget, vegyd
el az pogány ellenféget. Avagy. Vegyd el az
fok kegyetlenséget.

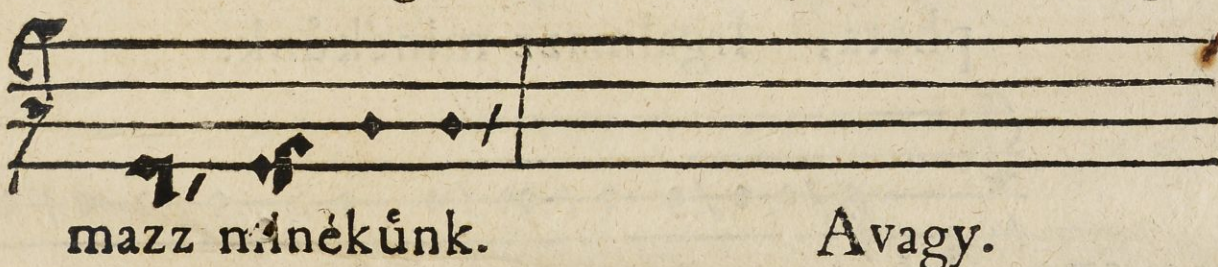
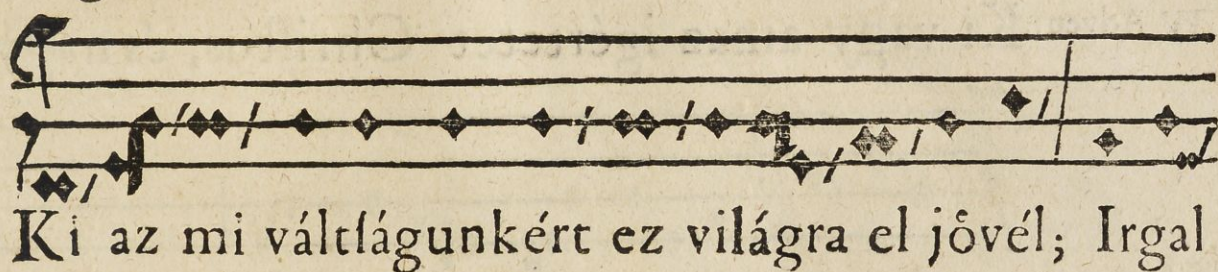
Ditsérhessünk tégedet; Adgyad az örök életet.

RES-

RESPONSORIA DOMINICALIA.

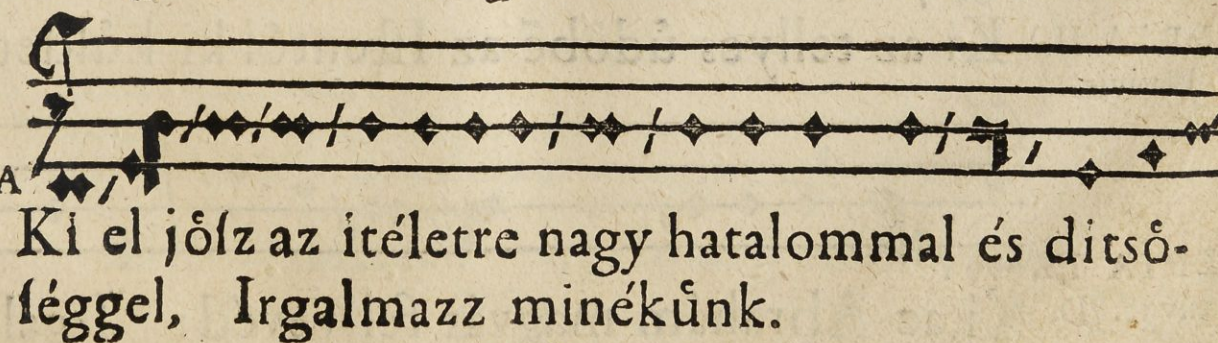

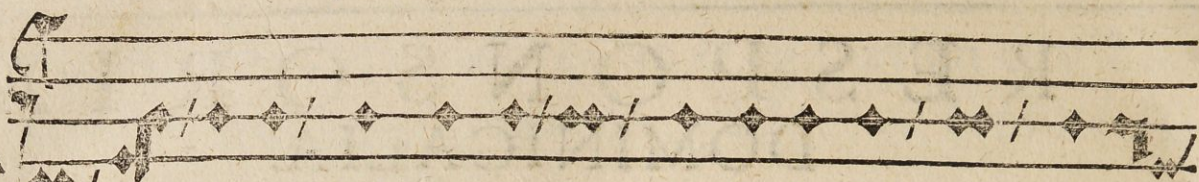
DOMINICA
I. Advent.

DOMINICA

II. ADV.

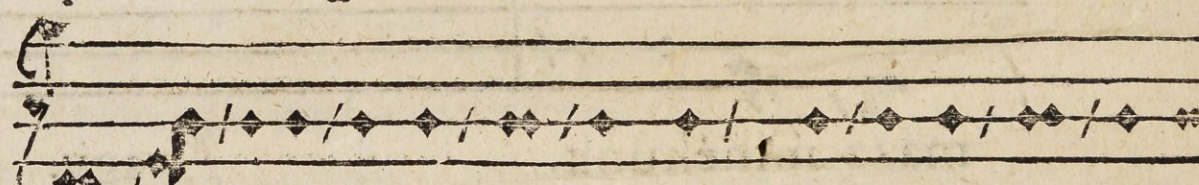

DOMINICA
III. ADV.

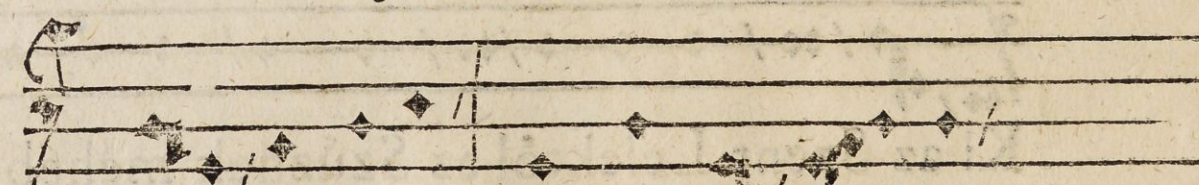
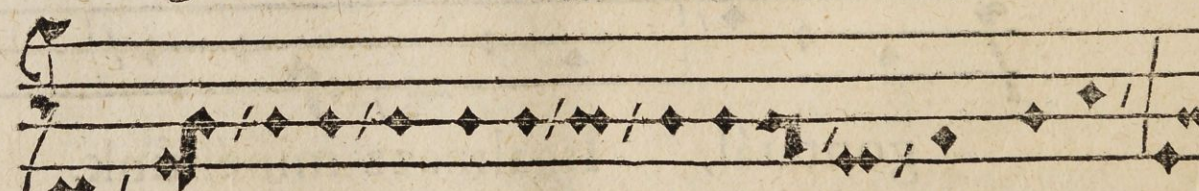
Ki eljöttél hirdetni az szegényeknek az Euan-
geliumot: Irgalmazz minékünk.

DOMINICA
IV Advent.

Ki vagy amaz ígértetet Christus, és nagy Pro-
pheta, Irgalmazz minékünk.

IN FESTO
Nativit. D.

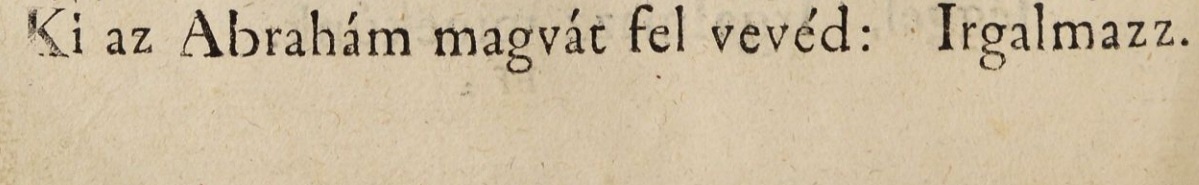
Ki ez mai napon az szűznek méhéből ez vi-
lágra születél; Irgalmazz minékünk.

FERIA II.
Nativit.

Ki az tellyes údóbē az Istentől ki küldetél: Ir.

FERIA III.
Nativit. D.

Ki az Abrahám magvát fel vevéd: Irgalmazz.

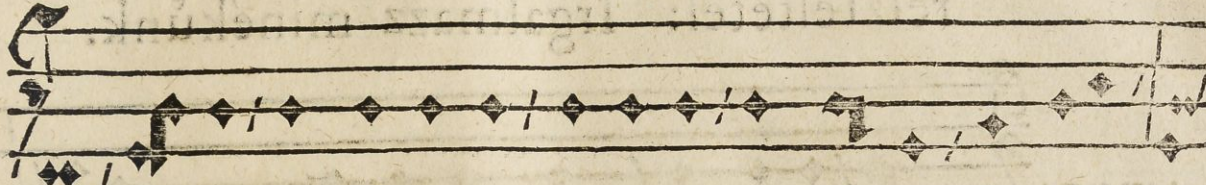

Avagy.

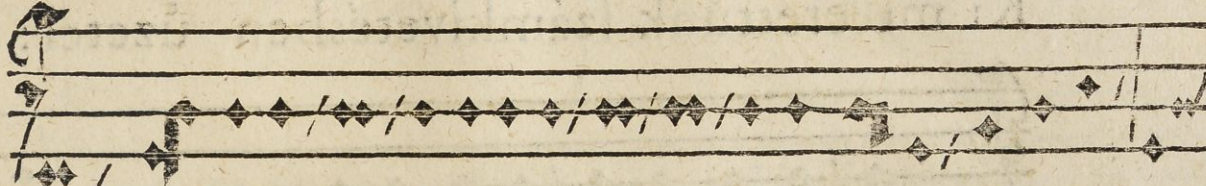
Ki íge lévén érettünk testé lól; Irgalmaz.

Avagy.

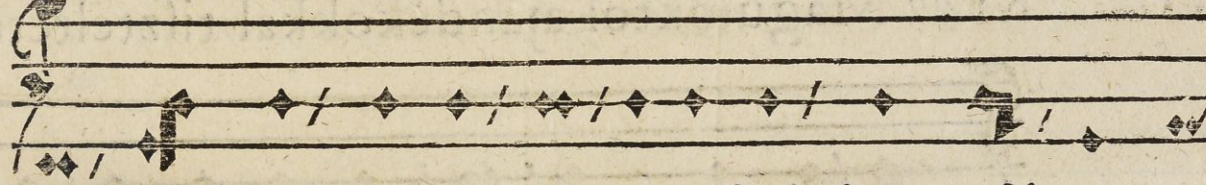
Ki Isten formájából szolgálai formában öltözél.

DOMINICA
post Natal.

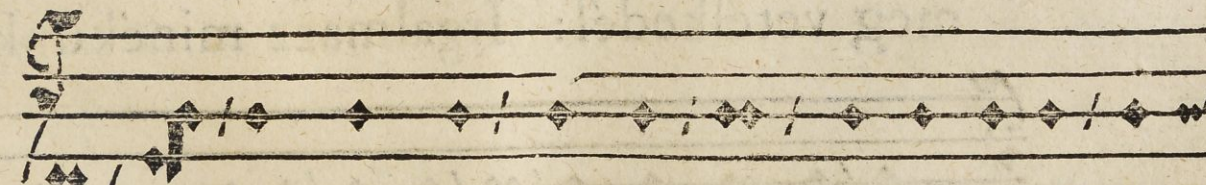
Ki sokaknak el esésekre és fel kelésekre tétetél:

IN FESTO
Circumcis.

Ki nyoltzad napon mi érettünk környül me-
teltetél; Irgalmaz minékünk.

IN MEMO-
ria Infanticid.

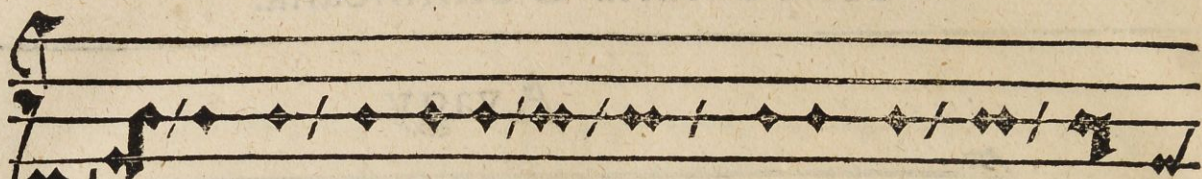

Ki az gyermetskék között, az Herodestól ha-
lálra keresztetél; Irgalmaz minékünk.

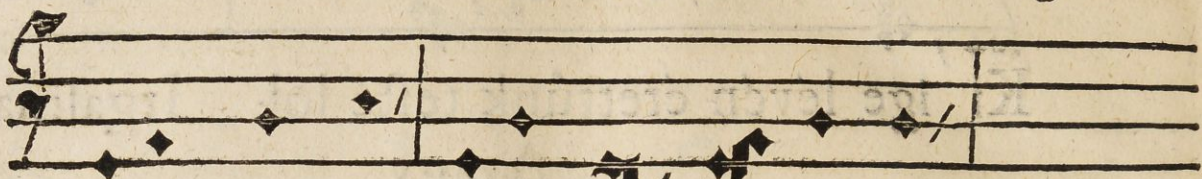
Ff 3

DO.

DONINICA
I. post Cir-
cumcis.

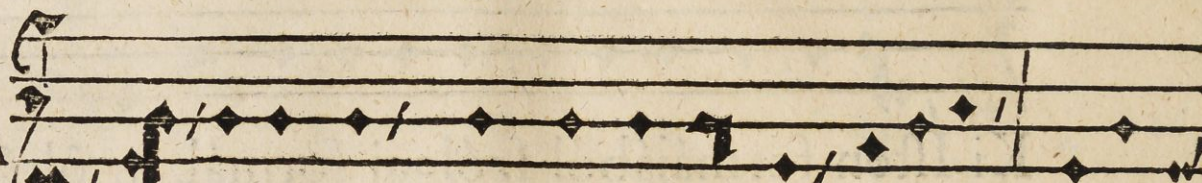

Ki az Iordán vizébē az Szent Ianoftol meg ke-

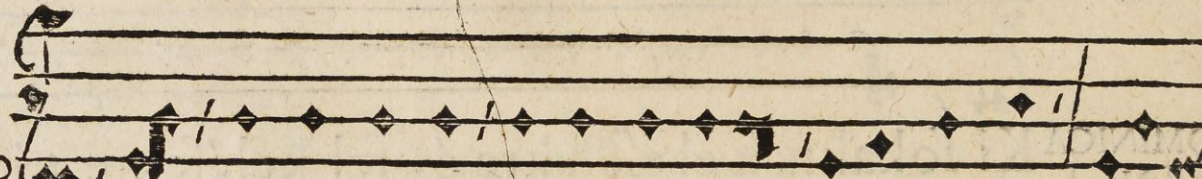
reszteltetél: Irgalmazz minékünk.

DOMINICA
II. post Cir.

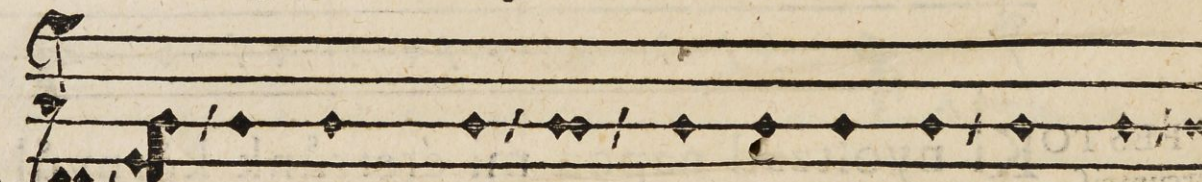
Ki mi erettünk számkivetésben űzetél: Irgal.

IN FESTO
Epiphaniar.

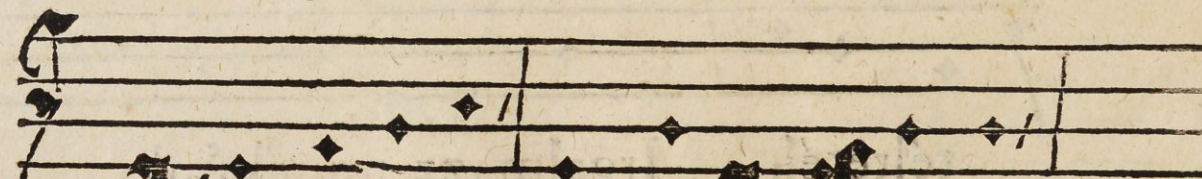

Ki az Magusoktól ajándékokkal tiszteltetél: Ir:

DOMINICA
I. post Epiph.

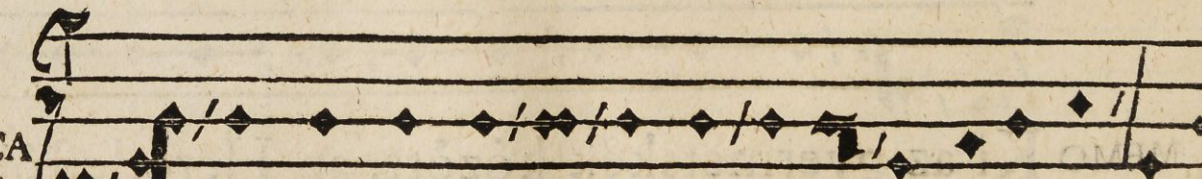

Ki az Templumban az Doctörökkel bõltsen

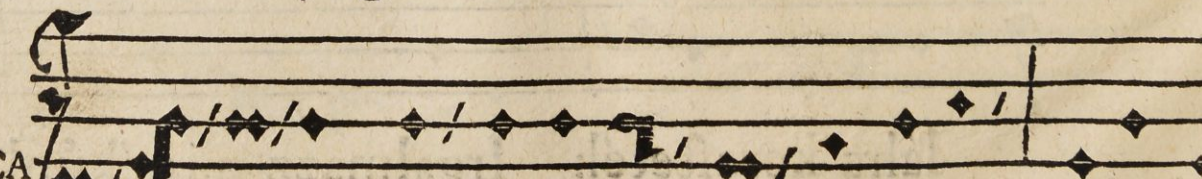
meg vetélkedél: Irgalmazz minékünk.

DOMINICA
II. post Epi.

Ki az menyegzőbe az vizet borrá változtatád: Ir.

DOMINICA
III. post Ep.

Ki az bél poklost, akarván meg tisztitád; Irg.

DOMINICA
IV. post Epi-
phan.

Ki az tengeri háborut meg fedvén le szállítád: Ir.

DOMINICA
V. post Epi-
phan.

Ki az te meződet jó maggal bé vetéd; Irgalmaz

DOMINICA
Septuagesima.

Ki az te szőlődben műveseket állatál; Irgal.

DOMINICA
Sexagesima.

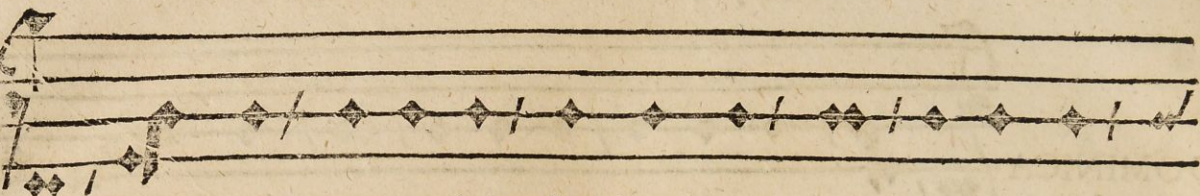
Ki az te igédnek magvát az mi sziveinkben
hinteted; Irgalmazz minékünk.

DOMINICA
Quinquages.

Ki az te szenyvedésidet tanítványidnak meg
jövendőléd; Irgal.

Ki

DOMINICA
QVADRA-
GESIMA.

Ki negyven napokig böjtölvén; az Sátántol

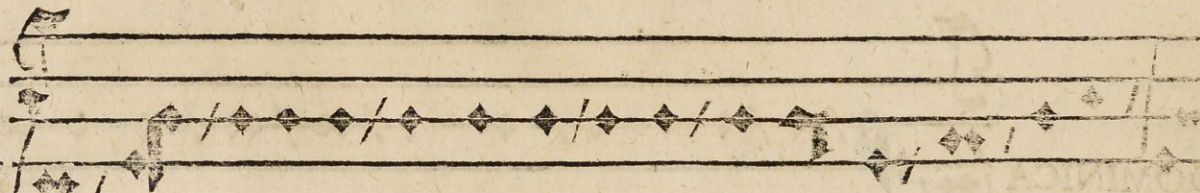
meg kísértetél; Irgalmazz minékünk.

DOMINICA
REMINIS-
CERE.

Ki az Cananea aszfzonymnak hititől meg győzetél:

DOMINICA
OCVLI.

Ki az némité őrdögöt Isten ujjával ki űzed, irg.

DOMINICA
LÆTARE.

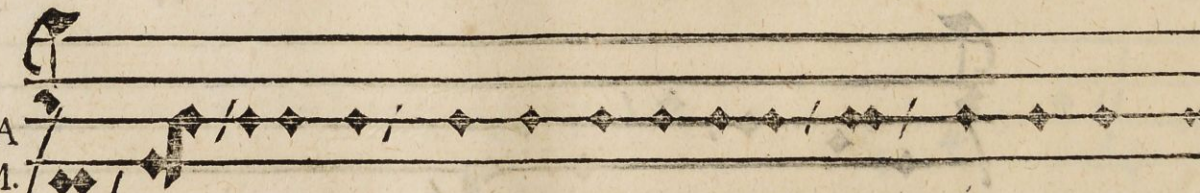

Ki öt árpa kenyerekkel, és két halatskákkal öt

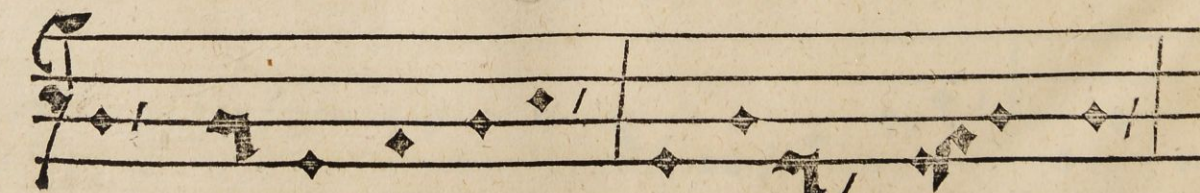

ezer férjfiakot meg elégítél; Irgalmazz;

DOMINICA
IVDICVM.

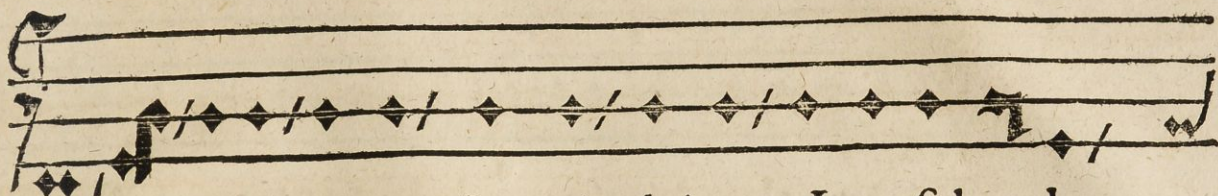
Ki mi érettünk Samaritánusnak, és őrdöngős-

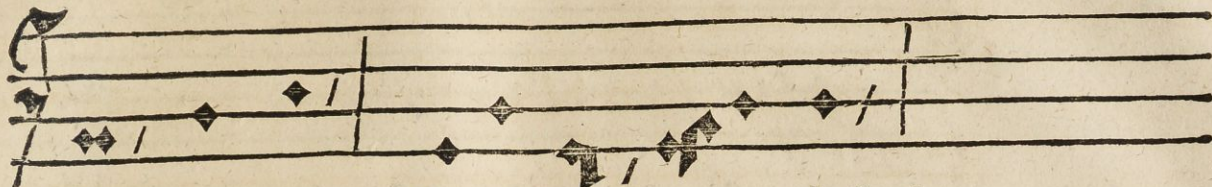
nek szidalmaztatál, irgal:

Ki

DOMINICA PALMARVM.

Ki ez mai napon szamar háton Ierusalembe

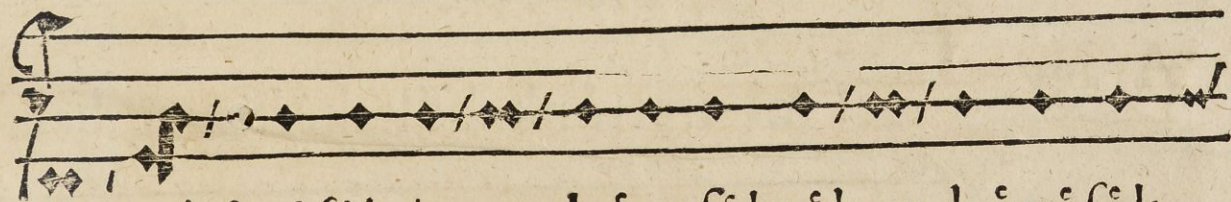

bé menél. Irgalmazz minékünk.

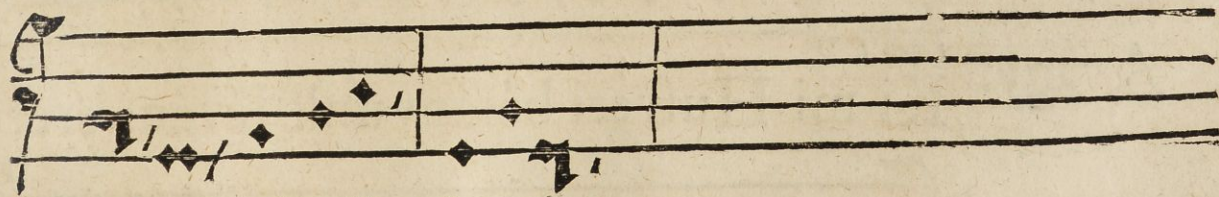
IN PARASCEVE PASSIO-
nis Domini nostri Iesu Christi.

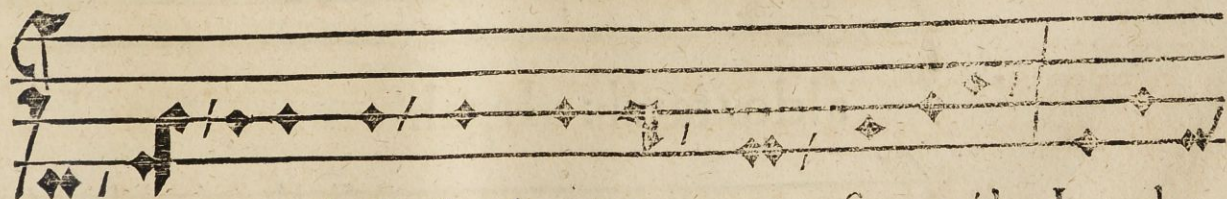
Ki mi érettünk el árultatál; Irgal.

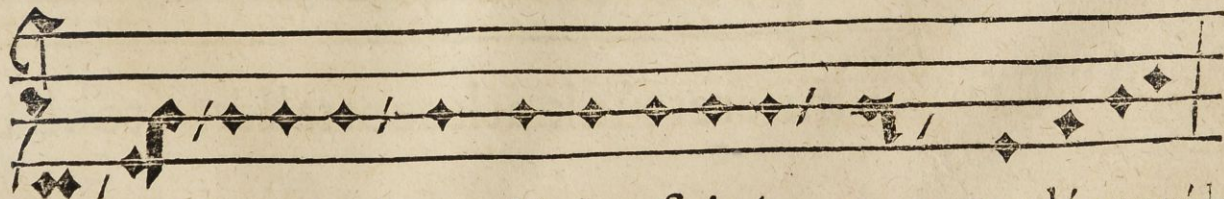
Avagy. Ki az bűnösökért, az bűnösöktől, az bűnösök-

nek el adatál; Irgal.

Avagy. Ki mi érettünk foglyokért meg fogatál; Irgal.

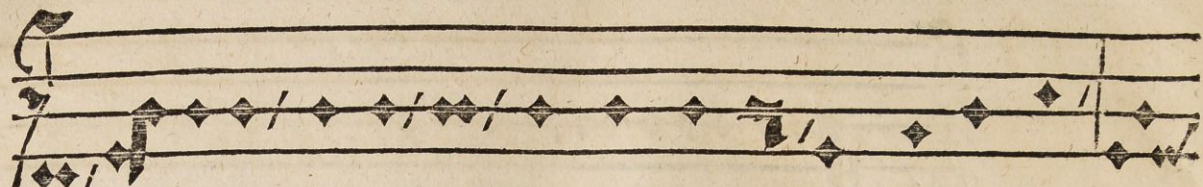

Avagy. Ki mi érettünk gyalázatosokért meg gyaláztatál:

G g

Kiár

Avagy.

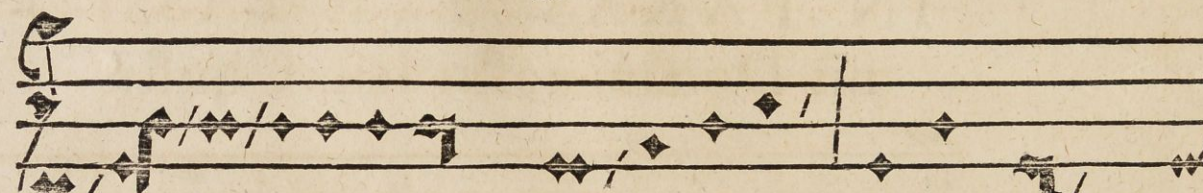

Ki ártatlan lévén az bűnösökért büntettetél; Ir.

INFESTO Ki ez mai napon kereszt fára feszítettél; Irgal.
 Passionis Dñi.

Avagy.

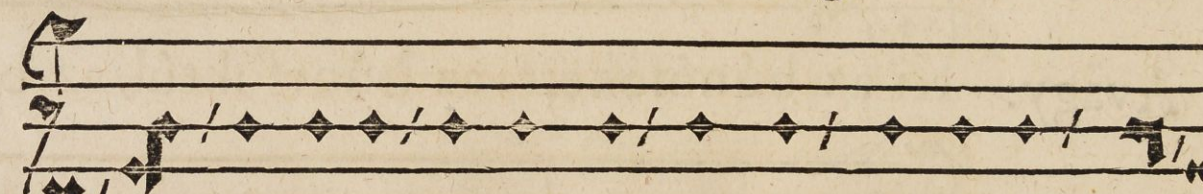
Avagy.

Ki az mi életünkért meg öletél; Irgalmazz.

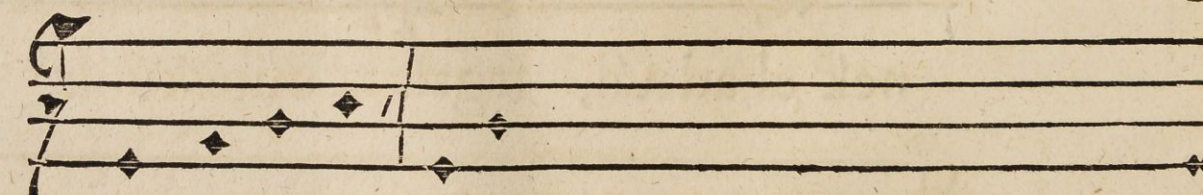
Avagy.

Ki mi érettünk hóltakért meg halál; Irgal.

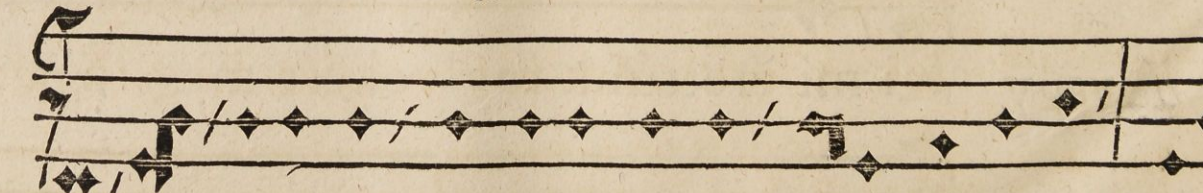

Avagy.

Ki mi Húsveti bárányunk lévén, érettünk meg

áldoztatál: Irgal.

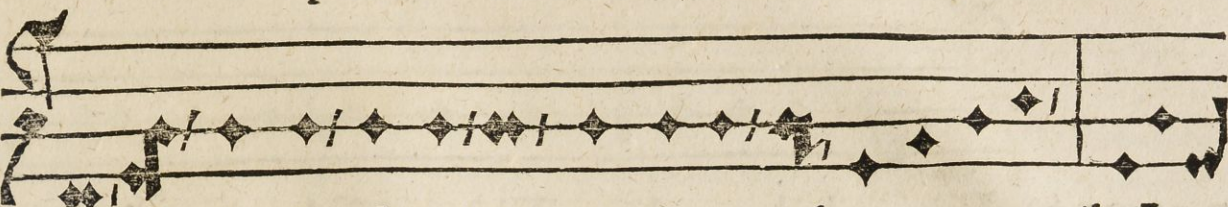

Avagy.

Ki mi érettünk átkozottakért átokká lével; Irg.

Ki az

EODEM Die
pro vesperis.

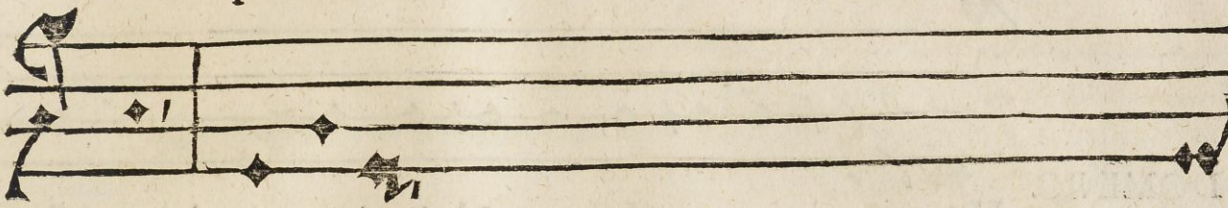

Ki az kereszt fárol le vétetvén el temettetél; Ir.

INFESTO
Paschat.

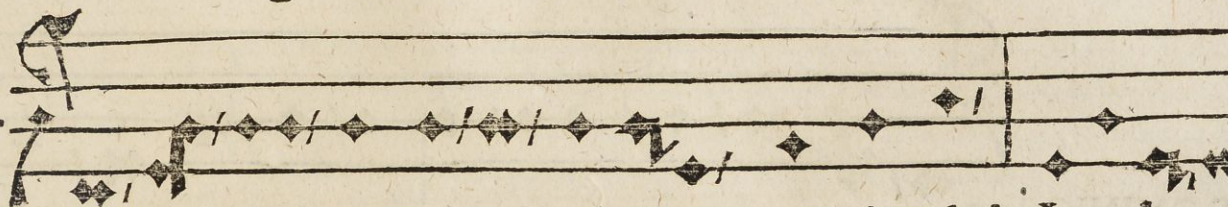

Ki ez napon az halálból ditsóségesen fel táma-

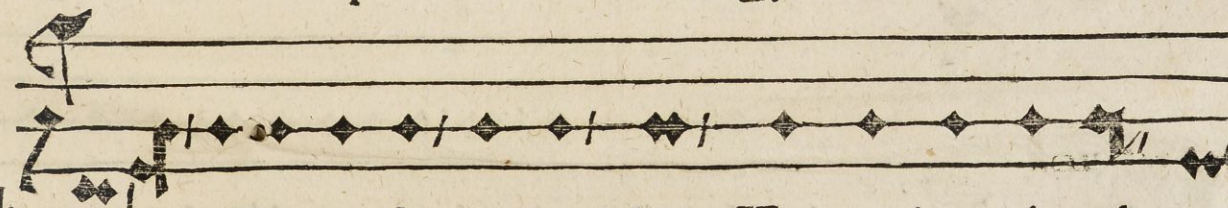

dál; Irgalmazz.

Avagy.

Ki ez mai napon az halálon győzködél; Irgalm

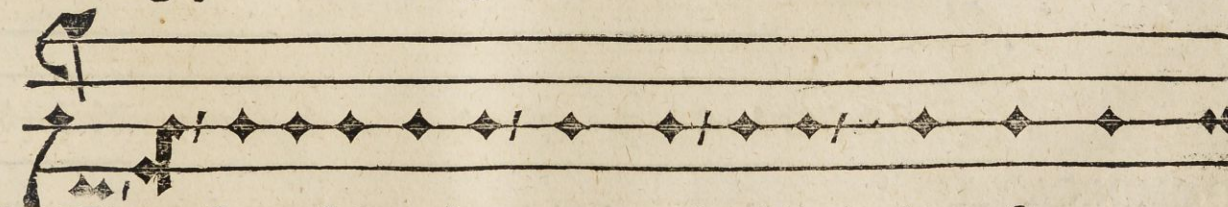

FERIA II.
Paschat.

Ki az Emausba menő két Tanítványoknak

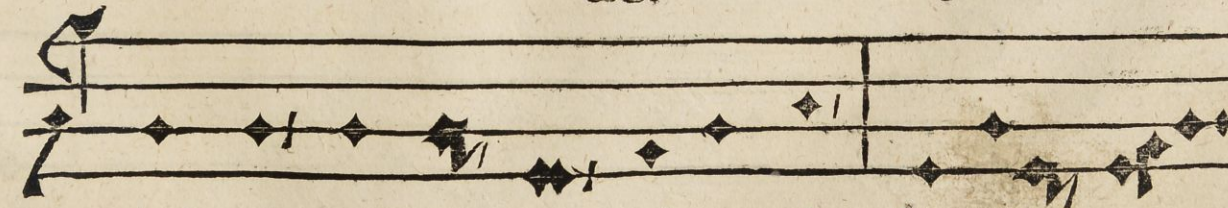

meg jelenél; Irgalmazz minékünk.

FERIA III.
Paschat.

Ki az Ierusalembe együt lévő Aposto-

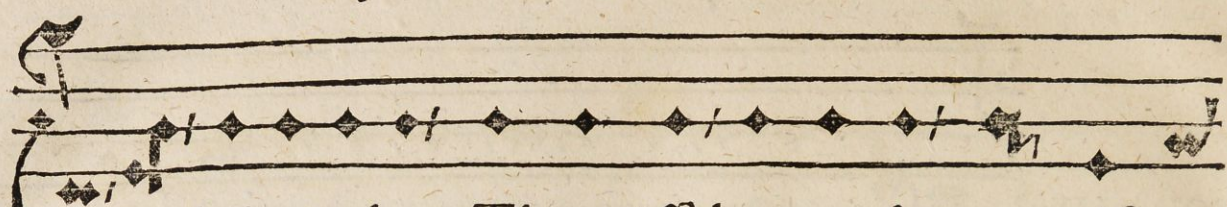
lidnak magad meg jelentéd; Irgalmazz mi.

G g 2

Ki az

Responsoría Dominicalia.

DOMINICA
Quasimod.

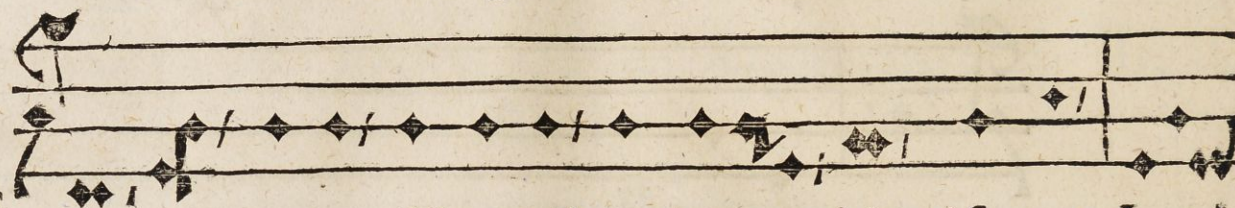

Ki az hihetetlen Thamással magadat meg is-

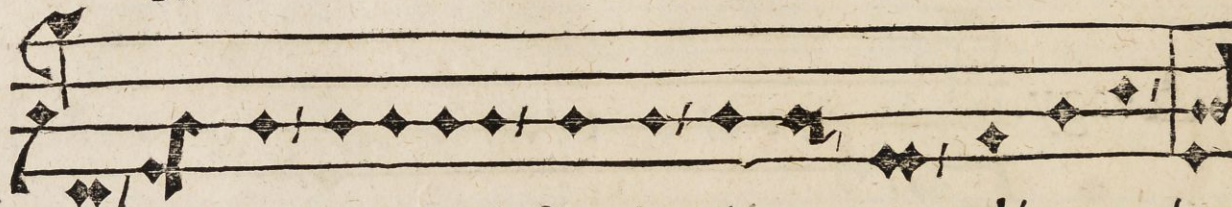
mértetéd; Irgalmazz minékünk.

DOMINIC.
Misericord.

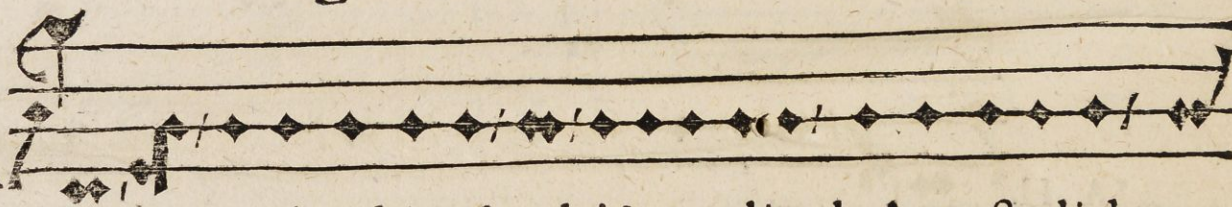
Ki vagy amaz Istentől ígértet jó pásztor; Irgal.

DOMINICA
IUBILATE

Ki minket ígéreted szerént ílmeg meg látogatíz:

DOMINICA
Cantate.

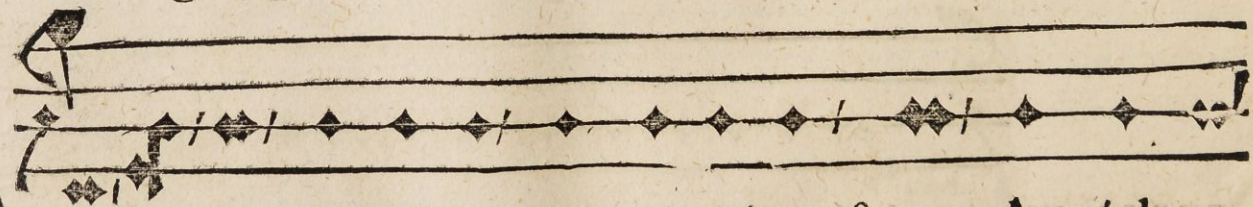

Ki az vigasztalónak el jövetelivel Apostolidat

meg vigasztalád; Irgalmazz minékünk.

DOMINICA
Rogationum.

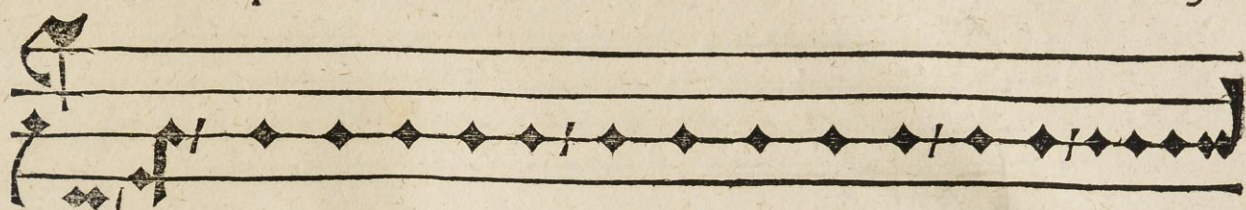

Ki az te nevedbē könyörgőket szent Atyád-

nak kegyelmével meg biztatád; Irgalmazz.

DOMINICA
Exaudi.

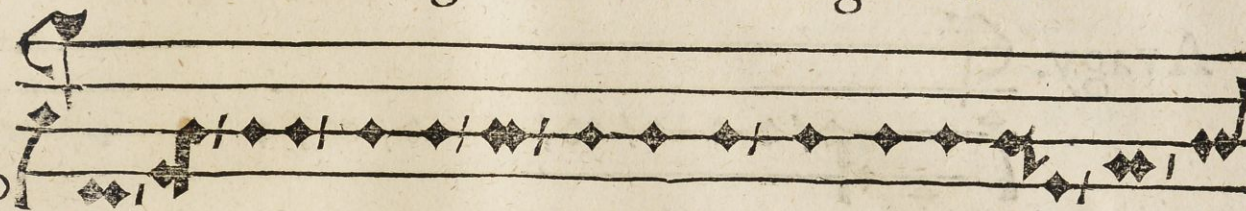

Ki az kegyetleneknek háborgatások ellen hivi-

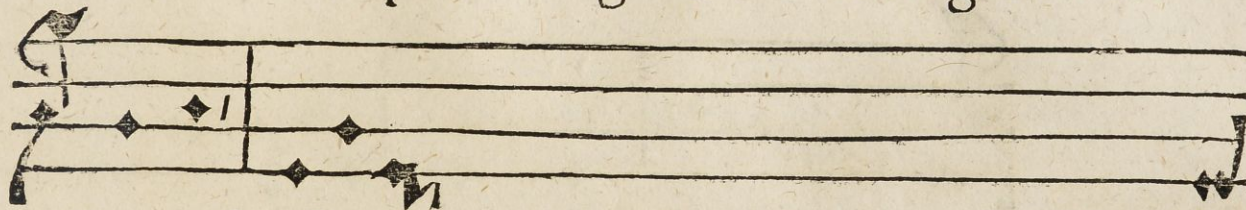

det eleve meg erősítéd, Irgalmazz.

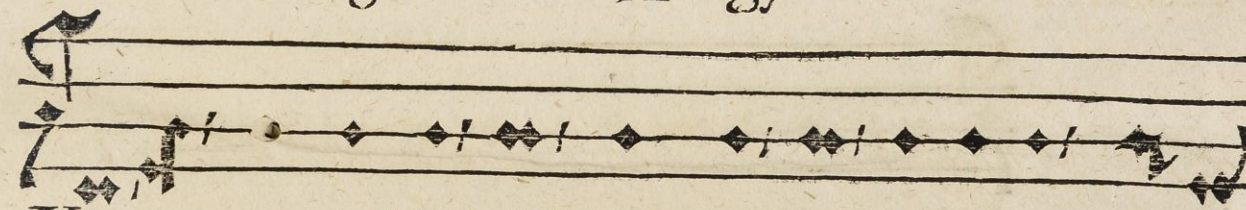
IN FESTO
Ascension.

Ki ez mai napon az egekbe ditsóségesen fel

menél. Irg. Avagy.

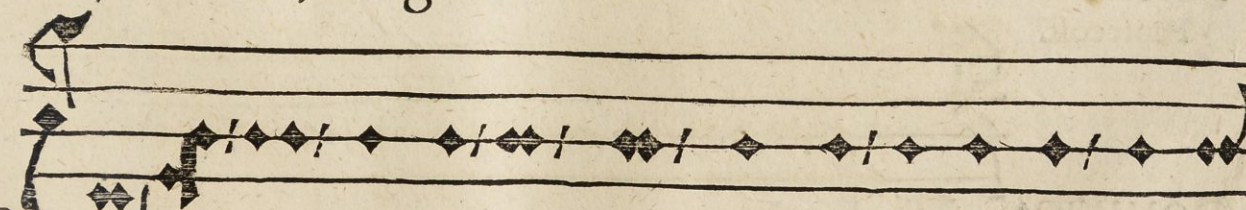

Ki az mennyekbē fel menvén az Atyának jób-

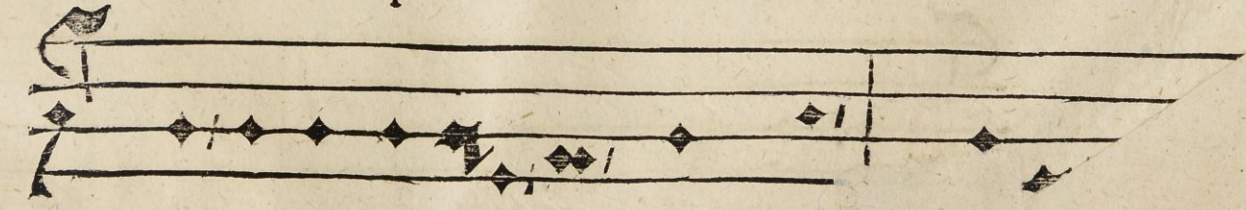

jára ülél; Irgalmazz.

IN FESTO
Pentecost.

Ki ez mai napon az Szent Lelket látható for-

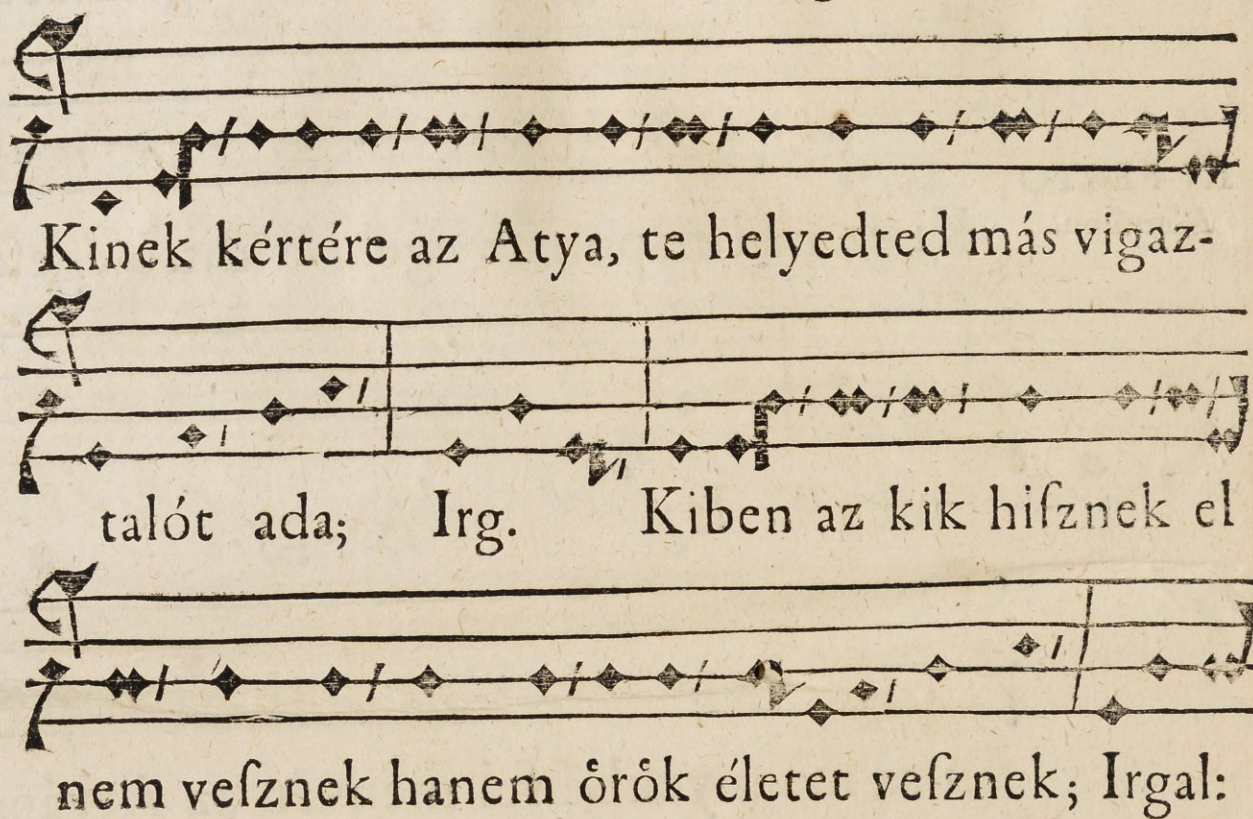

mán Apostolidra el küldéd; Ir

FERIA II.
Pentecost.

Ki ez napon Tanítványidat az magasságból e-
rövel fel öltöztetéd; Irgalmazz.

Avagy.

Kinek kértére az Atya, te helyedted más vigaz-
talót ada; Irg. Kiben az kik hisznek el
nem vesznek hanem örök életet vesznek; Irgal:

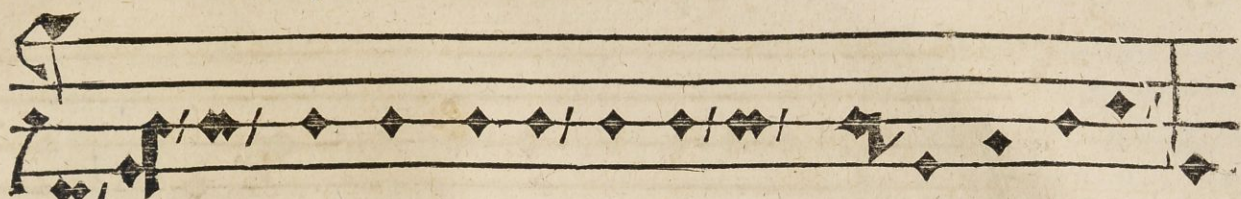
FERIA III.
Pentecost.

Ki el menvén a' Sz. Lelket az Atyától el küldéd:

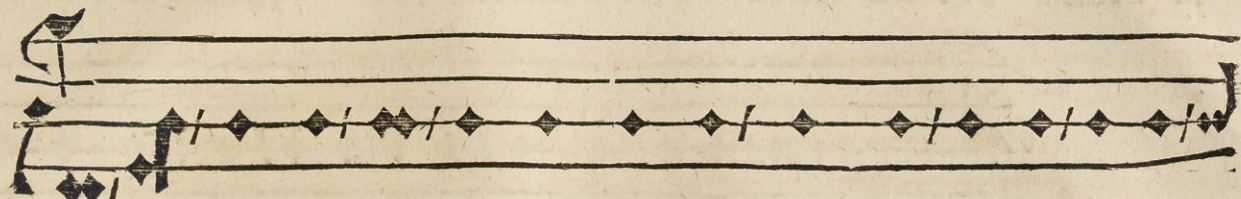
DOMINICA
Trinitat:

Ki az Szent Lélektől való születésnek szükség-

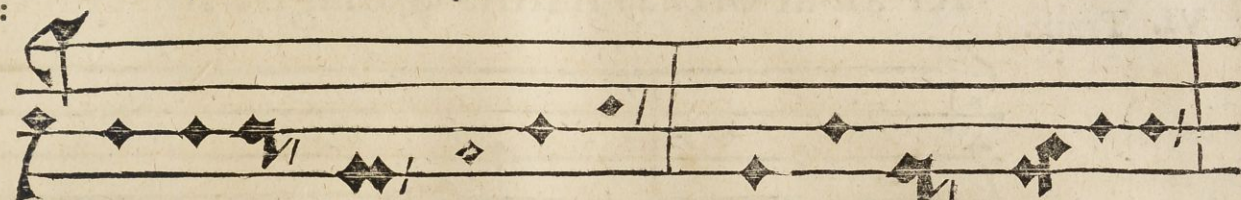
ges vóltát meg jelentéd; Irgal:

Avagy. Ki az sz. Háromságna k titkát ki nyilatkoztatád; Ir.

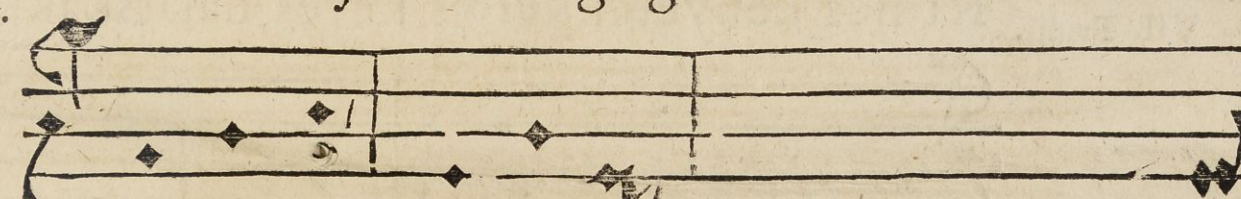
DOMINICA I. post Trin: Ki az jóknak és gonoszoknak holtok után való

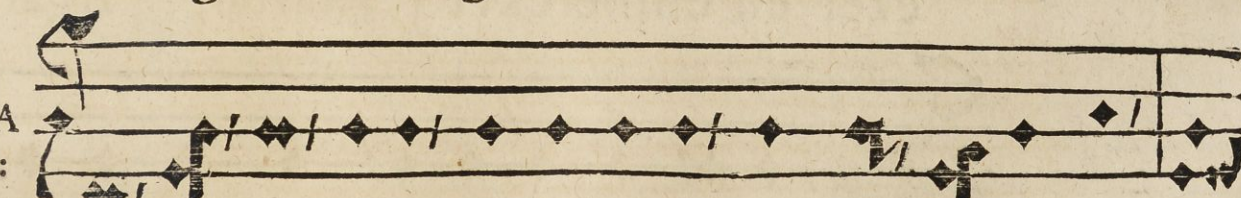
forfokat meg jelentéd; Irgalmazz minékünk.

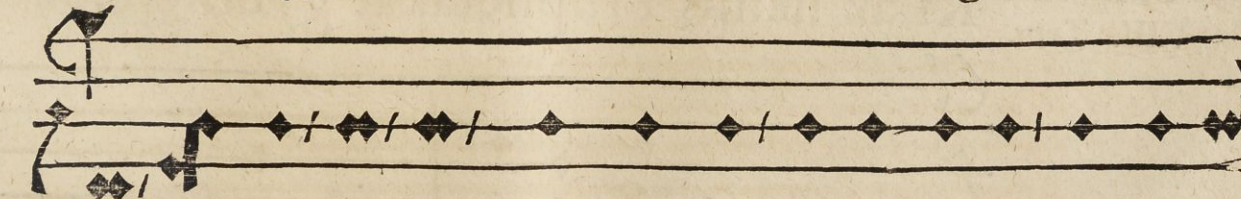
DOMINICA II. Trinitat. Ki az mennyei böl doglágnak közlésére fokakat

hivogat sz, Irgalmazz.

DOMINICA III. Trinit: Ki az meg térő bűnőföket hozzád fogadod; Ir.

DOMINICA IV. Trinit: Ki minket az mi Atyánkna k példájával Irgal-

masság ra tanítál; Irgalmazz.

DOMINICA
V. Trinit.

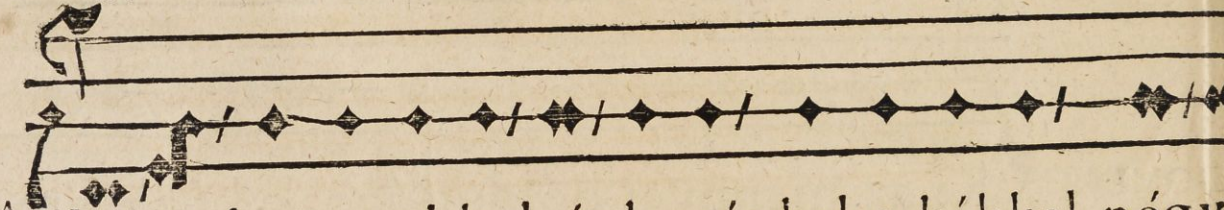
Ki az halászokat emberek fogokká tövéd; Irgal

DOMINICA
VI. Trinit.

Ki az ál ortzás hamis igazságot mi előttünk le

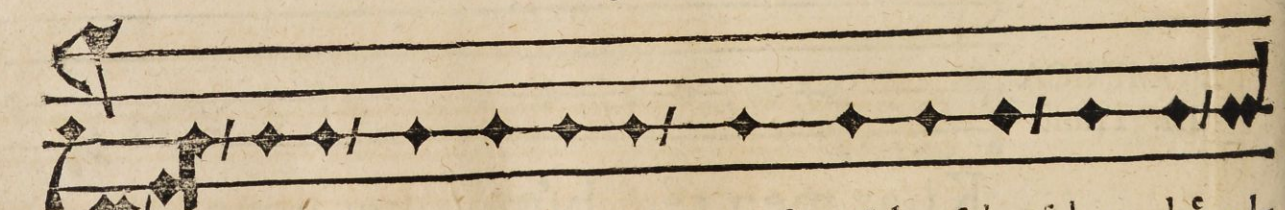
gyalázád; Irgalmazz.

DOMINICA
VII. Trinit.

Ki hét kenyerekkel és kevés halatskákkal négy

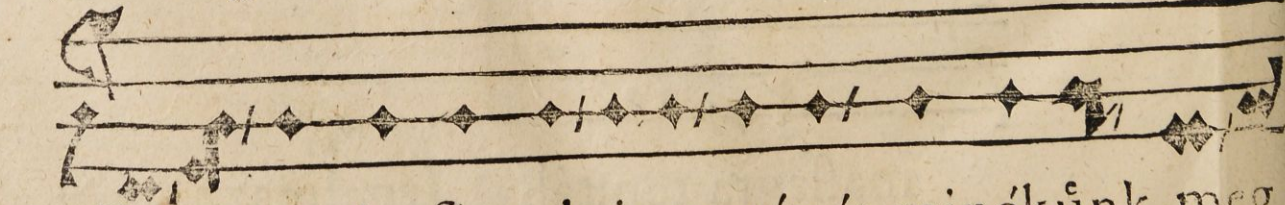
ezer éh embereket jól tartál; Irgalmazz.

DOMINICA
VIII. Trin.

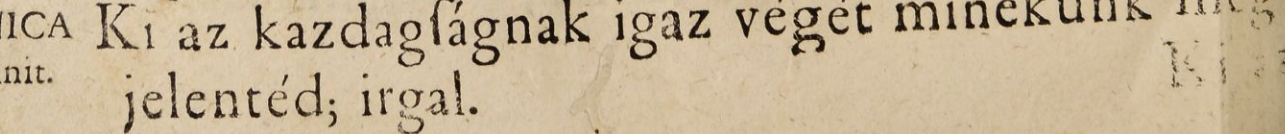
Ki az hamis Prophetákat gyümölsőkről velünk

meg ismértetéd; Irgalmazz.

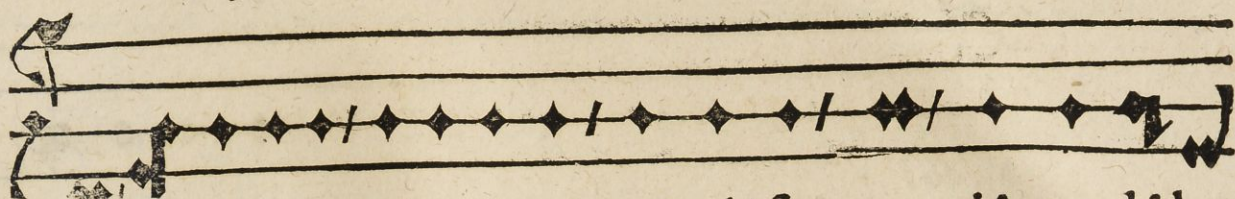
DOMINICA
IX. Trinit.

Ki az kazdagfágnak igaz végét minékünk meg

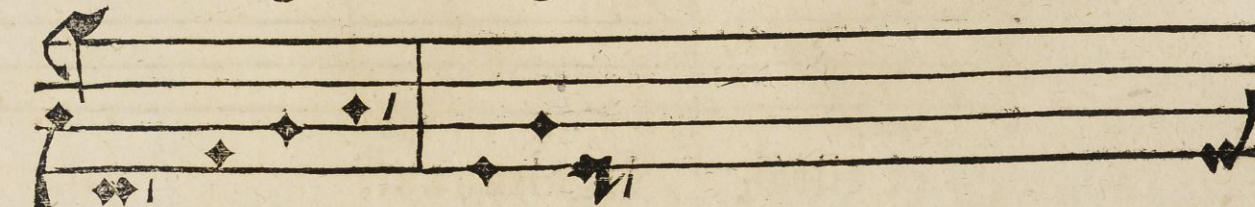
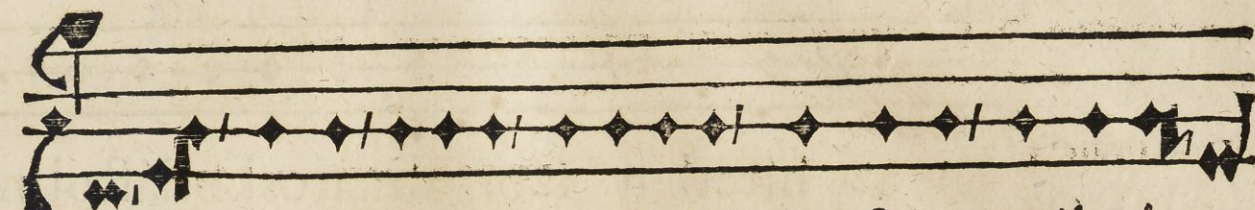
jelentéd; irgal.

DOMINICA X. post Trin: Ki Ierusalem városának romlását meg jövendöl-

vén síratád; Irgalmazz.

DOMINICA XI. Trin. Ki az magok alító igazaknak hiúságos vóltokat

meg mutatád; Irgalmazz.

DOMINICA XII. post Tr. Ki az akadozva szólló síketet meg gyógyítád; Ir.

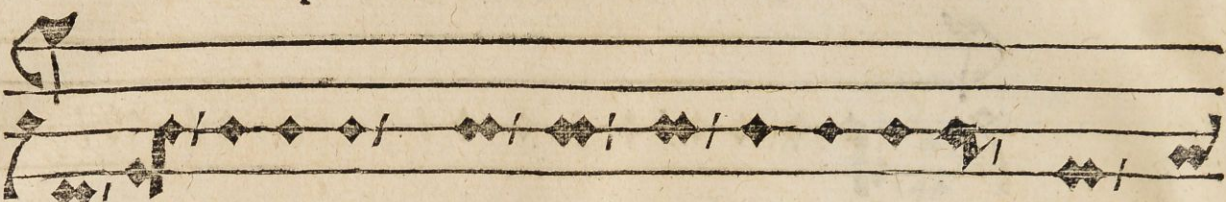
DOMINICA XIII. Trin: Ki a törvényből való meg igazulásnak módgyát

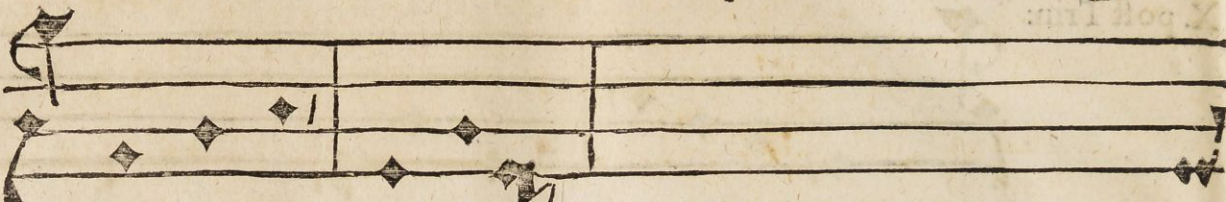
meg mutatád; Irgalmazz minékünk.

H h

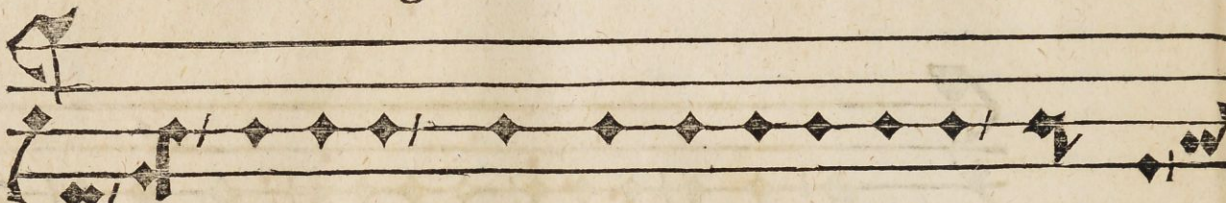
Ki

DOMINICA
XIV. Trin.

Ki az elődben ment tiz bél poklofokat meg

tisztítád; Irgalmazz.

DOMINICA
XV. Trin.

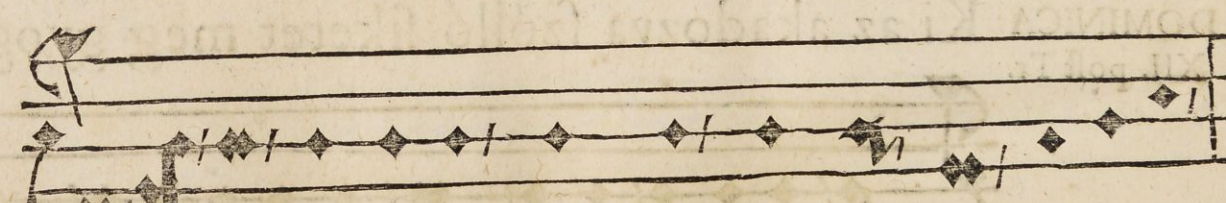
Ki az hitetlen szorgalmatoskodástól minket

el tiltál; Irgalmazz.

DOMINICA
XVI. Trin.

Kia Nainból ki vitetet halottat fel támasztád; Ir-

DOMINICA
XVII. Trin.

Ki a' viz korságozt szombat napō meg gyógyítád:

DOMINICA
XVIII. Trin.

Ki az törvénybéli nagy parantsolatot meg ma-

gyarázád; Irgal.

Ki az

DOMINICA XIX. Trin. Ki az gutta ütöttnek bűnét meg botsátván láb-
ra állatád; Irgalmazz.

DOMINICA XX. Trin. Ki az háládatlan Sidókot meg vetvén az hívő
pogányokat fel vévéd; Irgalmazz.

DOMINICA XXI. Trin. Ki az Capernaumi kis Királynak vonogo fiát fel
élesztéd; Irgalmazz.

DOMINICA XXII. Trin. Ki az mi tiz ezer talentominkat ingyen meg en-
gedéd; Irgalmaz minékünk.

DOMINICA XXIII. Trin. Ki minket az Istenhez és az Tsászárhoz való tisz-
tünkre meg tanítál, Irgal.

DOMINICA XXIV. Trin. Ki az Iairus leányát az halálból fel költéd; Irgal.

DOMINICA XXV. Trin. Ki Ierusalemnek végső romlását meg jövendő-
léd; Irgalmazz.

DOMINICA XXVI. Trin. Ki el jősz az utolsó napon itélni jókot és gon-
szokat; Irgalmazz minékünk.

H h 2

VER.

VERSICULI DOMINICALES.

DOMINICA
I. Adventus.

EOrvendgy oh Sijonnak leánya,
Christusnak Ecclesiája,
Imé el jött tenéked a' te Királyod,
Nagy alázatoson.

DOMINICA II.
ADVENTVS.

El jó az Embernek fia az felyhőben,
Nagy ditsőséggel,
Ki el jött vólt előbb az testben,
Nagy szelidséggel.

DOMINICA III.
ADVENT.

Az Vrnak lelke én rajtam,
Fel kent engem olajjal,
Hogy hirdetnék az foglyoknak szabadulást,
Az szegényeknek jó hir mondást.

DOMINICA
IV. ADVEN.

En vagyok az pusztában kiáltó szózat,
Egyengessetek az Vrnak utat,
Minden völgy emelkedgyék fel,
Es minden hegy botsátkozzék le.

IN FESTO
NATIVIT.

Imé Angyali ditsó követ jó hozzátok,
Es az égből Istentől Euangeliumot hoz,
Ne féllyetek, ugy mond, mert született ma
a' Christus,

Az ti idvőzitótók.

FERIA II.
NATIVIT.

El tölt immár az tellyes üdö,
S- el iött az idvőzitő,
Nagy kegyességnek titka ez,
Isten jelent meg az testben.

FERIA III. NA-
TIVITAT. D.

Imé ki fakadt az tsemetétske,
Az Isai törőkéből,

Es fel huzalkodott az sugár veszőtske,
Az ő gyűkeréből.

DOMINICA
post Natal.

Nevekedik vala az gyermek Iesus az testben,
Es érőssödik vala Lélekkel,
Es tellyesedik vala bőltseféggel;
S-az Vr előtt való kedvesféggel.

IN FESTO
Circumcis.

El telvén az nyoltzadik nap,
Környűl metéltetek az kis magzat,
Es hivaték az ő neve Iesusnak,
Az kinek hiuta vala az Angyal.

DOMINICA I.
post Circum.

Meg kereszteltetek az Vr az szolgálótól,
Az büntelen az bűnöstől,
Hogy meg szentelné az mi kereszt vizünket
S-tűzzel-is meg keresztelne bennünket.

DOMINICA II.
post Circumcis.

Számki vetésben vitetek az kisdéd Iesus,
Az pogány országban, melly Ægyptus,
Hogy bé telnék az Hoseáknak ama' mondása:
Ægyptusból hívom ki az én fiamat.

IN MEMORIA
INFANTICIDII.

Bé tölt az Ieremias mondása;
Siralmas jaj szó hallatott Rhamaban,
Rachel sirattya fiait,
Nem akar vigasztalást venni.

IN FESTO EPI-
PHANIAE.

Es te Iuda Bethleheme,
Nem vagy kissebb az Iudának ezeriben,
Mert te belőled jó ki az vezér,
Az ki legeltetni fogja az Israelt.

ALII.

Bőltsek látnak uj tsillagot nap keleten,
S-jőnek utánna Ierusalembe,
Keresik az Sidóknak született királyt,
S-Bethlehembben fel talállyák.

DOMINICA I.
post Epiphan.

El marada Ierusalembe az gyermek Iesus,
Melly miatt Ioseph és Maria igen bus,
Meg találák harmad napon az templomban,
Vetélkedve az doctorokkal.

DOMINICA II.
post Epiphan.

Első tsudát tőn Iesus Canában,
Az viznek borra változtatásában,
Ki nyilatkoztatá az ő ditsőségét,
S-meg erősíté az ő tanítványinak hiteket.

DOMINICA III.
post Epiphan.

Nap keletről és nap nyugatrol fok hívő po-
gányok el jönnek.
S-az Atyákkal együtt az mennyekben
le telepednek.

Az hitetlen Sidók pedig a' fétit pokolra vet-
tetnek.

DOMINICA IV.
post Epiphan.

A' hól sírasok és fog tsikorgások lesznek.
Bé üle Iesus az hajóban,
Az ő tanítványival,
Es imé az tengeren nagy háboru támada,
Vgy hogy az hajó mereng vala.

DOMINICA V.
post Epiphan.

Együtt hagyatnak az konkolyok az buzá-
val mind aratásig.

De akkor azoktól meg választatik,
Az buza gyűjtetik az tsűrben,
A' konkolyok pedig vettetnek az tűzbé.

DOMINICA SEP.
tuagesima.

Az utólsók lesznek elsőkké,
Az elsők pedig végfőkké,
Mert sokak az hivattattak,
De kevesek az választattak.

DOMINICA SE.
xagesima.

Az mag az Isten igéje.
Az föld az halgatók szive,

Ból.

- DOMINICA QVIN- Fel mene az Istennek báránya Ierusalembe,
 quagesima. Szántszándékkal az mézfárszékre,
 Meg áldoztatott mert ő akarta,
 S-lőtt az mi bűneinknek árra.
- DOMINICA Ki viteték Iesus az pusztában az Lélektől,
 Quadragesima. Hogy meg kísértetnék az őrdógtól,
 Egyedül lenni és éhezni hogy látá,
 Az kísértő őtet meg ostromlá.
- DOMINICA RE- A' fiak az ő kenyereket, a' kegyelmet, el ve-
 miniscere. De az kőlykők fel vévék, (ték.
 Fiak valának az Sidók,
 Kőlykők az pogányok.
- DOMINICA O- Bóldog méh az melly az Vrát hordozta,
 culi. Es emlők az mellyeket a' szopta,
 De bóldogbak kik az Istennek igéjét halgat-
 És azt meg tartják. (tyák,
- DOMINICA Læ- Eőt ezereket Vrunk őt kenyerekkel jól tarta,
 tare. S-még-is több lön a' maradékja,
 Mellyből még ismérék hogy ő ama Prophe-
 Ki jövendő vala ez világra. (ta,
- DOMINICA IV- Az Abraham kívánta latni a' Christus napját,
 dica. Láta és őrvendezett rajta,
 Mert minek előtte Abraham lőtt vólna,
 Az Christus immár vala.
- DOMINICA PAL- Idvőzits mostan, oh Iehova,
 marum. Kérünk adgy bóldog előmenetelt, oh Ie-
 hova,
 Aldott az Király a' ki jött az Vrnak nevébē,
 Idvőzits ki vagy az magas egekben.

IN PARASCEVE
Passionis Domini.

El adaték az minden jóknak adója,
Meg fogaték a' foglyoknak szabadítója,
Meg sententiáztatek az igazság,
Meg ostromoztaték az ártatlanság.

IN FESTO PAS.
sionis Domini.

Nem vala díszes formája, és színe néki,
Nézték őtet és nem kívánták látni,
Fájdalmaknak férjfia vala,
Olyan a' ki előtt ember országát el for-

Alij. (dittyá.

ALII.

Az mi nyavalyánkot a' Christus fel vőtte,
Es fájdalminkat viselte,

Eő sebessített meg az mi bűneinkért,
S-meg töretet az mi álnokságinkért.

ALII.

Az Melsiás kékjei minékünk gyógyulásunk-
(ra vóltanak.

Az mi bűneink ő reá hárítottanak,
Mint az bárány az mészárszékre vonatott,
Es mint az juh a' nyíró alatt halgatott.

ALII.

Az ki bűnt nem tudott, sem nem tőtt,
Bűnért való áldozattá lőtt,

Az gonosz tévők közzé számláltatott,
Es az bűnösökért imádkozott.

Eodem die pro vesperis.

Az bűnösökkel együtt lőtt az ő temetése,
Es az kazdagnak koporsójában az ő tete-
(téle.

Az meddig Ionás vőlt az Czet hálnak gyom-
Addig lőn a' Iesus a' koporsóban. (rába,

IN FESTO PAS.
chatis.

Ne féllyetek kegyes hivek,
Kik az meg feszítettett Iesust keresitek,
Fel

Fel támadott az koporsóból, nintsen ott,
Eüres a' hely a' hová a' teste tétetett vólt.

FERIA II. PASCH. Meg kellett az Christusnak mind azokat
szenyvedni,

Az miket szenyvedett,
Es harmad napra fel kellett támadni,
Az irások szerént.

FERIA III. PASCH. Meg állott az fel költ Iesus az ő Tanítványi
között,

Es nékik békeféggel köszönt,
Meg ísmértette magát vélek sok jelekből,
Es Prophetáknak jóvendölésikből.

DOMINICA
Quasimodo geniti.

Fel támadván az Christus halottaiból,
Ki vön minden kétséget az ő tanítványi-
Bóldog lön a' Thamás a' ki látá és hivé, (ból,
De bóldogbak a' kik nem látták s-hitték.

DOMINICA MI.
sericordias D.

Az Christus ama' jó Pásztor,
Ki az ő juhainak szeretetekkel forr,
S- nem penig a' béres és or,
Ki az juhokkal nem gondol.

DOMINICA IUL.
bilate.

Fájdalommal szűlnék az testi anyák,
De nagyobbbal az lelki atyák,
De fájdalmokat el felejtik,
Midön az fiakot szűlik.

DOMINICA CAN-
tate.

Használt bizonyában, az mint monda, né-
künk,
Hogy az Christus test szerént el ment
tőlünk,

Mert az Sz. Lélek hozzánk el nem jött volna,
Ha ő el menvén el nem küldte volna.

I i

Ki

DOMINICA RO-
gationum five vo-
cem lucundit.

Ki jött vólt az Fiu az Atyától,
S-ez világra bé jött vólt,
Ismet el hagyta ez világot,
S-ment fel az Attyához.

IN FESTO A-
scensionis Dom.

Fel mene az Vr Christus az magasságban,
Az ő Tanítványinak láttokra,
Akképpen fog ismeg el jőni,
Az miként láttatott el menni.

ALII.

Fel emelteték az Iesus az égben,
Az fényes felleghben,
Es üle az Atyának jóbjára,
S-onnan jő el az ítélet napjára.

DOMI: EXAVDI.

Ki űzi ez világ az világosságnak fiait,
S-az ő gyülekezetiből ki rekeszti,
Ezzel mutattya meg, hogy nem ő belőle va
Noha ideig ő benne lakók. (lok

IN FESTO Pen-
tecost.

Ki önté az Vr az ő Lelkét minden testre,
Mint az Ioel által meg ígérte,
Es az Israel fiai leányi Prophétálának,
Venei álmokat, físfjai látásfokot látának

FERIA II. Pentecost.

Hirtelenséggel nagy zugas ríjda az égből
mint egy szél,
Es az házat, a' mellyben az Tanítványok
ülnek vala bé tölte,
Es láttatának ő tőlők hasábos tűzes nyelvek.
Es mindnyájjiknak fejekre ülének.

FERIA III. PEN.
tecost.

Bé-telének mindnyájjan Szent Lélekkel,
Es kezdenek szóllani idegen uj nyelve
Az miként az el vótt Sz. Lélek, (ken.
Szóltat vala ő vélek.

Vala.

DOMINICA TRI- Valaki másodszor nem születik az Szent Lé
nitatis.

(lektől,

Ki rekesztetik az mennyekből,
Mert az ki testi szülektől születik, gyarló az,
De az ki Lélektől-is születik, szent az.

DOMINICA I.
Trinit.

El vészik a' hivek ez életbē az ő gonoszokat,
Az hitetlenek-is az ő javaikat.
De viszont az hivek el fogják venni az ő ja-
vaikat,

DOMINICA II.
post Trin.

S-a' hitetlenek az ő érdemlet gonoszokat,
Kazdag az Isten kegyelemmel,
Onszol mindeneket az üdvösséggel,
De az kiket hivat s-nem mennek,
Az ő országából ki rekednek.

DOMINICA III.
post Trinitat.

Eőrülnek az Istennek Angyali az égben,
Egy meg térő bűnösön,
Inkább hogy sem mint fok igazakon,
Kiknek az meg térésre szűkségek nin-
(tlen.

DOMINICA IV.
post Trinitat.

Irgalmasok legyetek egy máshoz,
Az mint az Isten-is irgalmas hozzátok,
Mert az mint ti másokkal tselekesztek,
Akképpen tselekesznek mások-is ti ve-
(letek.

DOMINICA V.
post Trinit.

Háló az Istennek igéje,
Tenger ez világnak szélésége,
Halak az halgatók,
Halászok az Tanítok.

DOMINICA VI.
post Trinitat.

Békéllyél meg az te haragosoddal ez életbē,
Hogy az téged az Istennel ne vettessen
(az mélységben.

A' honnan soha ki nem jöhetsz,
Mig eleget nem szenyvedsz.

DOMINICA VII.
post Trinit.

Meg száná az Christus az ötet halgató sere-
Látván hogy meg éhezett, (get,
S-meg vendéglé az szűk pusztában bőven,
Hét kenyerekkel az negy ezereket.

DOMINICA VIII.
post Trinit.

A' gyűmölsőkről ismértetik meg az fa,
S-az tudományrol az Propheta,
Mert sem az roz fa jó gyűmölsőt nē teremt,
Sem az hamis Propheta igazat ne hirdet.

DOMINICA IX.
post Trinitat.

Szerezzetek barátokat az ti kereszményitek-
Az szegény szűkölködők közzül, (ból,
Hogy mikor ez világi élettől meg fosztattok,
Könyörögjenek hogy az égben Istentől
bé fogadtassatok.

DOMINICA X.
post Trinit.

Tsak addig az Templom Isten háza,
Az meddig az Isten igazán imádtatik
De mihelyt fordittatik komplárságra, (abbá
Ottan lészén latroknak barlangja.

DOMINICA XI.
post Trin.

Meg szégyenül Isten előtt az kevélyigazság
Meg igazul az alázatos hamisság,
Mert az ki magát fel emeli le nyomattatik,
De az ki magát le nyomja fel emeltetik

DOMINICA XII.
post Trinit.

Tisztinek az Christus meg felelt,
Mert mindeneket jól tselekedett,
Azt tselekedte hogy az sűketek hallyonak,
Es az némák szóllyanak.

Ból

DOMINICA XIII.
post Trin:

Bóldogok az kik az Christust, és tsudait sze-
(meikkel nézték,
Es azokból ötet Messiafnak hitték,
Bóldogbak az szent Prophetáknál, és Kirá-
(lyoknál,
Az kik noha hitték, de szemeikkel nem
(látták.

DOMINICA XIV.
post Trin.

A' Christus tisztított meg minket a' mi bű-
(neinkből,
Ditsóítsuk ötet hálaadó szűből,
Ne kövessük az meg tisztult kilentz háladat-
(lanokat,
Hanem az hálaadó Samaritánust.

DOMINICA XV.
post Trinitat.

Senki nem szolgálhat hiven két ellenkező u-
(raknak,
Az Istennek és az hitetlen szorgalmatos-
(kodásnak,
Mert nem fér egy szűben mind e' kettőnek
(szereteti.

Hanem egygyik az másikat ki űzi.

DOMINICA XVI.
post Trinit.

Meg adatott ama' nagy Propheta,
Az Isten az ő népét meg látogatta,
Ne sirjatok szűlék halottaitokon,
Mert fel támasztya őket az végső napon.

DOMINICA XVII.
post Trin:

Követi az bősűlet a' ki ötet nem keresi,
Fut az előtt az ki ötet kergeti,
Ha azért elő akarsz menni, alatt járj,
Ha pedig hátra esni, nagyra vágygy.

DOMINICA XIX.
post Trinitat.

Szeressed az te Vradat Istenedet tellyes szí-
Ha akarsz idvözűlni az tör- (vedből,
I 3 (vényből, Sze-

Szeressed felebaratodot is mint tennen magadat;

Ezek az főbb parantsolatok, ha tudni akarod.

DOMINICA XIX. Bóldog hely az a' melly az Christust be fogadgya,
post Trinit.

Mert az lészén ő városa,

Es bóldog az kinek bűne meg botsáttatik,

Mert nyavalyája ottan el vétetik.

DOMINICA XX. El jegyzette az vőlegény Christus az Eccle. fiát,
post Trinitat.

Szent Lelkével mint lelki mátkáját,

El készítette halálával annak lakodalmát,

Az mennyeknek bóldogságát.

DOMINICA XXI. Meg betegíti az Isten gyakorta az fiakat,
post Trin.

Hogy meg gyógyítsa az Atyákat,

Meg gyógyítja a' kis Király fiának beteg testét.

Meg gyógyítja az Attyának-is kételkedő (szívét.

DOMINICA XXII. Az mi bűneink Isten ellen, tiz ezer talentumok,
post Trinit.

Felebarátinké mi ellenünk tsak száz denárok,

Meg engedi Isten nekünk a' sok talentomokot,

Engedgyük meg mi-is nekik a' kevés denárokat.

DOMINICA XXIII. Az mi az égben az felséges Istenfeg,
post Trin.

Majd ugyá az a' földön a' Tsászári felfeg,

Meg kel azért adni az Istennek a' mi az Istené,

Az Tsászárnak-is az mi az Tsászár-é.

DOMINICA
XXIV. post Trin.

Tisztátalan vertől buzognak sziveink,
Folynak belőlők gonosz tselekedetink,
Ha az Christust hitünkkel fogdossuk,
Az tisztulást belőle ki vonszuk.

DOMINICA
XXV. post Trinit.

Támadnak hamis Christusok és hamis Pro-
pheták,

Kik az Christust ez földön imitt amott
mutogattyák,

Maga az test szerént mostan az mennyekbē
vagyon,

S-onnan jó ki mint az villámás, az utól-
só napon.

DOMINICA
XXVI. post Trin.

El jó az Embernek fia az ítéletre,
Az ő szent Angyalival egygyütt e' földre,
Az embereket egy mástól meg válogattya,
Az jókot jobbra, s-az gonoszokat balra
állattya.

B E N E D I C T I O N E S

Et

VOTA DOMINICALIA.

DOMINICA I.
Adventus.

ÓRúllýűnk mi keresztyenek, mert az Isten
ígért fiat,
Szelidségben ez világra érettűnk el bo-
tsátá,

Aldgyuk őtet nagy fen szóval mint nekűnk
jött Királyunkot,

Fo adgyuk mint Meg-váltónkot, s-igaz
Messianusunkot.

Emellyé.

DOMINICA II. ADVENTVS.

Emellyük fel fejeinket, s-mutassunk mind vidá szívet,
 Mert a' Christus az váltságára ísmet majd el közelget,
 Hogy az miként lelkeinket az elsőben meg váltotta,
 Vgy utolsó el jötében lelkünket-is váltsa,

DOMINICA III. ADVENTVS.

Imé el jöt az Messiás, kiről szólt vólt Esaiás,
 Ki által az vakok látnak, bennák járnak, s-tisztulnak
 Bél poklosok, hóltak támadnak, s-az sikek hallonak,
 Bóldog az ki meg nem botlik alázatosságában.

DOMINICA IV. ADVENTVS.

Iertek, hivek, mi az Vrhoz, az egy igaz Messiáshoz,
 Nem Ianoshoz, a' szolgálóhoz, s-annak út irtójához,
 Mert az tsak keresztelt vízzel, de Vr Christus Szent Lé-
 lekkel,
 Eő mosta el világ bűnét bárányi sz. vérével.

INFESTO NATIVITATIS DOMINI.

Hallyunk Euangeliumot; szűletett ma nekünk Iesus,
 Bethlehemben, az Davidnak váróságában, Vr Christus,
 Mondgyuk mi-is Angyalokkal; Ditsőség az magas meny-
 ben
 Az Istennek, s-itt ez földön békeség embereknek.

FERIA II. NATIVITATIS DOMINI.

Igaz Isten, s-az mit ígér meg adgya tőkélletesen,
 Meg ígérte vólt szent Fiát, s-meg-is adta húféggel,
 Ditséret légyen Atyának, ki Fiának nem kedvezett,
 S-az Fiának, ki Attyához értünk engedelmes lótt.

FE-

FERIA III. NATIVITATIS DOMINI.

Meg lön nekünk örömünkre, az mit Isten meg igére,
 Iesse nemes gyűkeréből vesző szál fel fördüle,
 Kire szálván még nyugovék az Iehovanak Szent Lelke,
 Es minket vad pogányokat hozzája szelidite.

DOMINICA POST NATIVITATEM D.

Az Christus lön az kőszikla, melyben sokan el esének,
 Sokan ismet az kik hűnek általa fel kelének,
 Eő lön az ellenkezésnek közre ki tétetett jegye,
 Kire mindē pogány bőltsék s-tévelygők lővöldöznek.

IN FESTO CIRCVMCISIONIS D.

Iesus Christus, ki szent lévén fel venni nem neheztelléd,
 Az kőnyűmetélkedésnek sérelmes s-nehéz jegyét,
 Metéld kőnyűl minékünk-is sziveinket Szent Lelkeddél,
 Es légy minékünk Iesusunk valósággal és nével.

DOMINICA I. POST CIRCVMCISIONEM.

Meg keresztele Vrunkat Ianos az Iordán vizében,
 Ielen lön az Szent Háromság annak pompás jegyébē,
 Mert az Atya az égből szólt, az Fiu az vizben vala,
 Az Szent Lélek galamb képben annak fejére szálla.

DOMINICA II. POST CIRCVMCISIONEM.

Iesus Vrunk ki mi értünk Iudæából Ægyptusban,
 Vitetél Herodes előtt mindjárt kiseddkorodban,

K k

Ké-

Kerünk téged vigy bé minket a' mi mennyei hazánkba
Honnán ki űzettünk vala amaz első Adamban.

IN MEMORIA INFANTICIDII.

Oh ártatlan bárány Christus, mit vétettél Herodesnek,
Hogy helyetted sok tsetsemők fegyver élire mennek
Mint meg mentéd az Isákot az Attyának pállofától,
Ments meg minket is enyettet sz. Atyádnak bárdjától

IN FESTO EPIPHANIÆ.

Oh szűletett Király Christe, ki bõltseknek meg jelenél,
S-ajándékon temjént, myrrhát, faranyat tőlök vövel
Ielentsd meg magad nekünk is hitnek általa szivünkben,
Es fogadd tiszteletünket szent ajándékok helyett.

DOMINICA I. POST EPIPHAN.

Ielét adá Christus Vrunk tizenkét esztendőskorban,
Hogy ő volna az Istentől ígért nagy bõlts Propheta
Az Attyáért testi annyát mi példánkra hátra hagyá,
Hogy fűgnénk mi is szülénktől, de inkább az Isten
(től

DOMINICA II. POST EPIPHAN.

Menyekzõben mene Vrunk Annyával, s-Tanitványival,
Meg mutatván hogy tisztá ágy legyen a' szent házal
(fág

Kemény szóval meg rialztá szent Annyát tanuságunkra,
Hogy ő helyette ne tennők azt mi közben járónká.

DOMINICA III. POST EPIPHAN.

Aldott Iesus ki le jöttél az magos égnek hegyérõl,
Illesz minket poklosokat, tisz meg bűneinkbõl,
El

El estek minden tagaink, az jóra mozdulatlanok,
Tsak parantsolly sz. igéddel, s-meg vastagodnak azok.

DOMINICA IV. POST EPIPHAN.

Serkény fel, kérünk Vr Iesus, s-ne szunnyadgy az te hajod-
Tarts meg minket, mert el veszünk ez ször- (ban.
nyű zűrzavarban,

Fenyítsd meg a' magasságból az üldözésnek veszeit,
S-tsendesítsd le a' kegyetleneknek dühösködését.

DOMINICA V. POST EPIPHAN.

Az Vr az ő szent igéjét földön tisztán hirdetteti,
De az őrdög tévelygésnek konkolyit közzé hinti,
Elegy lesznek az jó hivek mind végig tettetésekkel,
De akkor amazok menybē, s-ezek mennek mélységbē.

DOMINICA SEPTVAGESIMA.

Szorgalmatos Isten igen ember üdvössége felől,
Hijja ő szent országára kit utólban, s-kit előbb,
Az ki utólb mégyen, az elsővel egyenlő bért vészen,
Meg tetszik, az örök élet hogy kegyelemből legyen.

DOMINICA SEXAGESIMA.

Hiven hirdetteti Isten szent igéjét mindeneknek,
De az halgatók nem vészik azt mind egyenlőképpen,
Mert némellyek az út felre, s-némellyek vészik kő szűben,
Némellyek tővissek közzé, s-leg kevésben jó szűben.

DOMINICA QVINQVAGESIMA.

Iesus Christus magad kényén ki Ierusalembe menél,
Hogy az mit Propheták irtak, mindent ott meg szeny-
vednél,
Es utadban egy vak koldust meg szánván látóvá tévéd,
Szabd mi reánk szenyvedésid, s-vak elménket fénye-
sítsd,

DOMINICA QVADRAGES:

Aldott Iesus ki mi értünk az ördöggel három versben,
Szembé menél, és győzködél, fegyverit ki tekervén,
Tudgy mi rajtunk könyörülni, kik-is kísértetünk tőle,
S-légy paisunk az Sátánnak tűzes nyilai ellen.

DOMINICA REMINISCERE.

David fia, Iesus Christus, ki minap ördögöt győzél,
Egy pogány alzony hititől most immár meg győze-
(tél,
Meg hartzolunk mi-is veled, és hitünkkel meg ragadunk,
S-mig kegyelmedet nem közlöd velünk, el nem bo-
tsátunk.

DOMINICA OCULI.

Oh hatalmas király Christus, ki szállásáról ki veréd,
Az ördögöt, erős vitézt, és fegyverit el szedéd;
Vzd távól tőlünk-is, kérünk, az rút lelket, szent ujjoddal,
Es vissza térni ne engedd mi nagyobb nyavalyánkal.

DOMINICA LAETARE.

Oh bő kezű, nagy hatalmu, áldott gazda, Iesu Christe,
Ki lokakat kevés kóftal kazdagon meg vendéglél,
Szaporítsd meg minékünk-is mi kevés eledelünket,
Es táplállyad szent igéddel f-testteddel mi lelkünket,

DOMINICA IUDICA.

A' bűnről meg feddhetetlen Christust bűnőfők vádollyák,
Samaritanusnak és ördöngősnek szidalmazták,
De mi, hitből igazultak, őtet ism azitsuk,
Es ő beszédét meg tartjuk k halált nem látunk.

IN

IN PARASCEVE PASSIONIS.

Oh idvősségnek adója, ki kárhozatnak fiától,
 El adatál, kérünk, minket válts hozzád az Sátántól,
 Ki meg fogatál, köttetél, vádoltatál s-gyaláztatál,
 Szabadíts, öldozz, igazíts minket, és meg ditsőíts.

INFESTO PASSIONIS DOMINI.

Oh igaz Húsvéti bárány, ki értünk meg áldoztatál,
 Válts ki minket az pokolból vérednek drága árrán,
 Te halálod erejével hallyunk meg mi-is az bűnnek,
 S-vigyűk fel szent áldozatul testeinket Istennek.

A L I A.

Bűntől üres, kegyes kezes, és hű fő Pap, áldott Christe,
 Ki az keresztnak óltárát szent véreddel meg festéd,
 Vegyd el rolunk törvény átkát fárol való le fűgtőddel,
 Véreddel bűnünket mosd el, s-haláloddal élesz meg.

A L I A.

Mint Moyses az értz kigyot pusztában fel emelteté,
 Hogy kit tűzes kigyó meg mart, reá tekéntvén éllyen,
 Vgy az Isten ő szent Fiát magas fára fűggezteté,
 Hogy valaki rá néz, s-hiszen, örök élete légyen.

EODEM FESTO PRO VESPERIS.

El temeté kazdag Ioseph, Vrunknak kén látott testét,
 Bé takarván tiszta gyóltásban az önnön kő sirjában,
 Temetteffünk el ő véle mi-is meg halván az bűnnek,
 Mellyet jegyez az keresztség, és járjunk uj életben.

IN FESTO PASCHATIS.

Oh életnek Feje ' 'me, ki az halállal bajt vivál,
 S-Atyádnak ' 'őségére az alól fel támadál,
 Támasz fel, kérünk ' 'ket-is bűneinkből uj életre,
 Hogy végső n ' 'ámadhasunk mi-is fel ditsőségre.

FERIA II. PASCHAT:

Israelek meg váltója, ki az halálból fel kelvén,
 Bujdosó Tanitványidnak magadat meg jelentéd,
 Jelentsd meg, kérünk, nekünk-is, meg nyitván elménk
 Ízemeit,

S-máradgy velünk mert világnak estvéje el közelit.

FERIA III. PASCHAT.

Fel költ Iesus, ki próbájul kezeidet s-lábaidat,
 Te gyanus Tanitványidnak kezek alá botsátád,
 Szemek láttára évél-is sok írásokat bé hordván,
 Hitesd el magad velünk-is, elméinket meg nyitván.

DOMINICA QVASIMODOGENITI.

Iesus Christus, ki fel kelvén, békeséggel, Szent Lélekkel,
 Tanitványidot meg áldád, és Egy házi szent tisztel,
 Thamaistol-is ő Vranak Istenének ismértetél,
 Ismérted magad velünk-is, s-aldgy meg-ismindenik-
 kel.

DOMINICA MISERICORDIAS DOMINI

Oh Pásztorok Fejedelme, ki le téd lelked juhokért,
 Meg hartzolván pokolbéli farkasokkal lelkekért,
 Ismérjed már juhaidot, tőlők te-is ismértessél,
 S-ne engedd hogy eggy-is benne kezedből ki vétes-
 fék.

DOMINICA IUBILATE.

Világ örül, hivek sirnak, de ismet vissza fordulnak,
 Mert végre ez világ sirni, s-hivek örülni fognak,
 Látogas meg, kérünk, Vrunk, hagyd örüllyön a' mi szívünk,
 S-örömünket soha senki el ne vegye mi tőlünk.

DOMINICA CANTATE.

El jött immár az Szent Lélek, s-ez világot meg feddette,
 Az bűnről, az igazságról, s-itéletről meg győzte,

Min-

Mindent bőven meg jelentett a' mi szükség idvősségre,
Nints tehát semmi szükségünk emberek szerzésire.

DOMINICA ROGATIONVM
five vocem Iucunditatis.

Igazság szól, kétség benne nē lehet, hogy ha mit kérünk,
Szent Attyától, ő nevében, meg adatik minékünk,
Kérjük tehát, valami jótt attol hitből ő nevében,
S-el veszük, és ne keressünk más nevet ő helyében.

INFESTO ASCENSIONIS DOMINI.

Isten fia ki az váltáságnak munkáját véghez vivén,
Szent országodban fel menél, f-Atyád jóbjára ülél,
Szerezzen helyet ott nekünk-is és végső napon jój értünk,
S-vigy fel hogy az hól te fő vagy, mi-is tagok ott le-
(gyünk,

ALIA.

Fel ment az Vr nagy örömmel, jer tapsollyunk kezeinkel,
Fel ment nagy trombita szóval, énekellyünk vig szível.
Fogva vitte fogságunkat, ördögöt, halált, bűnt, f-poklot,
S-küldött alá hiveinek lelki ajándékokat.

DOMINICA EXAUDI.

Gyűlöl minket ez e' világ, űz, f-kerget mint tolvajokat,
Ki rekeszt társaságából, f-rongyol mint bitangokat,
Sőt véle Istent tisztelni véli ha kit meg ől bennünk,
Ezt Vrunk meg mondotta vólt, benne meg ne űt-
(kózzunk,

IN FESTO PENTECOST.

Oh igazságnak szent szája, Iesus Christus, ki Sz. Lelked,
Mesterül Tanítványnak el küldéd, mint igérted,
Ki által minden nyitva van, f-idvősségnek titkaira,
Meg tanítád; kózzánk-is, hogy tanitsan azokra.

FE-

FERIA II. PENTECOST:

Igaz Isten, kinek soha hazugság nem vőlt szájában,
 Es valamit ígér hiba nem lészzen soha abban,
 Meg ígéré hogy Sz. Lelkét árvizképpen nagy bőveléggel,
 Ki öntené minden testre, s-bé-is tölté hűséggel.

FERIA III. PENTECOST.

Oh Sz. Lélek, tűzes Doctör, ki minden munkájok nélkül,
 Alkolmatlan eszközidet, alkolmatosfokká tőd,
 Tudatlanokból bőltséket, s félénkekből bátraká től,
 Minket-is tanits, bátorits, tisztits, és világosits.

DOMINICA TRINITATIS.

Valamint hogy ez világi életben nints annak része,
 A' ki atyától anyától nem nemzetik elsőben,
 Azonképpen az mennyei boldogságban részt nē vészzen,
 Az ki ujjá nem születik Szent Lélektől ismetlen.

DOMINICA I. POST TRINITAT:

A' kazdaglással jól éllyünk, mindē nap józanon legyünk.
 Az buja öltözetekben felettébb el ne mennyünk,
 Szűkölködőköt segillyünk, Lázárokon könyörüllyünk,
 Hogy könyörületességet mi-is Istennél lellyünk.

DOMINICA II. POST TRINIT.

Ne vonnyon el, téged ember, a' menyországtól a' major,
 Sem egynéhány iga barō, sem penig a' meny aszony.
 Ne hagyd el, ha eszed vagyon, a' mennyeit földiekért,
 Mert azok nélkül-is el lész, s-amabbá sem vehetsz részt.

DOMINICA III. POST TRINITA.

Könyörülő szívű Iesus, ki meg térő bűnösököt
 Hozzád fogadsz, s-az alitott igazakon elebb adsz.
 Es ki egy el tévelyedtért sokakat a' lódban el hagyasz,
 S-fel keresvén viszá viszed, kérünk tegyd velünk-is azt.

DOMINICA IV. POST TRINIT.

Az ki mást feddeni akarsz, magad czirkáld meg elsőben,
 Hogy az mit te másban feddesz, más ne fedgye te ben-
 (ned,

Az hátulsó táskában tegyd a más vétkét, s-az magadét
 Az elsőbē, hogy azt nézzed, s-nem peniglen a'másét.

DOMINICA V. POST TRINITAT.

Parantsoló Iesus, az te szódra meg vettyűk hálunkot,
 Az te nevedben gyakorlyuk igaz hivatalunkot,
 Mert az te áldásod nélkül munkánk hasznának tanyáját
 Fel nem lellyűk, kérünk azért hogy adgyad szaporáját.

DOMINICA VI. POST TRINIT.

Szines ugyan, de hasznotlan embernek üdvösségére
 Szűbéli tisztaság nélkül az külső tselekedet,
 Mert az Isten nē tsak kézzel, hanem szűvel leg főképpen,
 Kéván tőlünk tiszteltetni az ő szent törvényében.

DOMINICA VII. POST TRINIT.

Oh hatalmas nagy Propheta ki az te halgatoidat,
 Nem tsak lelki, hanem testi kenyérrel-is táplálsz,
 Meg elégítéd lelkeket szent igeddel-is ez népnek,
 S-kenyérrel-is az testeket; Velünk-is azont tegyed.

DOMINICA VIII. POST TRINITAT.

Nem mind igaz tanító az, az ki szelidseget mutat,
 Hanem gyakran lelki farkas, ódd ember tőle magad,
 Ismérteld meg, ő fő Pásztor, az jokat tudományokról,
 S-vond le az hamissaknak az ál-ortzát homlokokról.

DOMINICA IX. POST TRINIT.

Az nagy kazdag az Vr Isten, az emberek ő sáfári,
 Számot vélzen mindenektől, s-az kit meg ér le teszi,
 Ha ez világnak fia iekben illy eszesek,
 Mi világossága ink lelkiekben eszesbek.

DOMINICA X. POST TRINIT.

Oh ártatlan bárány Christe ki farkásidot sirattad,
 Es véred szopó városnak vesztét illy igen szántad,
 Szánnyminket-is gyilkosidot, kik bűneinkkel meg őltünk
 Es ne engedgy végső romlás, s-poklot érte Izenyved
 nünk

DOMINICA XI. POST TRINIT.

Vtálatosb Isten előtt a' maga hitt kevély igaz,
 Mint az alázatos bűnös ki maga előtt csak gaz,
 Mert az töredelmes bűnös meg igazul mint az Fukar,
 De az kevély Pharisaus igazulatlan marad.

DOMINICA XII. POST TRINITAT.

Oh Isteni orvos Doctor ki a' süketet hallóvá
 S-az rebegőt jól szólóvá, tőd ujjoddal s-nyáladdal,
 Nyujtsd süket füleinkben-is ujjod, s-nema nyelveinket,
 Nyáladdal kend, hogy halljuk szód, hirdessük ió tette

DOMINICA XIII. POST TRINIT.

A' ki szereti az Istent, egész szivel, s-ő érette
 Felebaráttját mint magát, az törvényt bé töltötte,
 De mivel mi csak magunkat szerettyük, s-mind törvényt
 (törünk
 Szabd ránk törvény töltő Iesus igazságodot s-élünk.

DOMINICA XIV. POST TRINITAT.

Mindnyájan lelki poklosok vagyunk természetünk szerént
 Mert bűnből lőtt eredetünk, s-bűnbé születtetésünk
 Elődben mégyünk, s-kiáltunk, szánnymeg s-tisztíts meg
 Iesusunk.

Hogy tiszták lévén az égben leheessen szabad útunk

DOMINICA XV. POST TRINITAT.

Az Isten ha az lelkünket belénk adta, el-is tartya,
 Ha az testünket formálta, tehát meg-is ruházza,
 Inkább mint az madarakot, és izei virágokat,
 Ne legyünk hát pogány módra arról szorgalmatosok.

DOMINICA XVI. POST TRINITAT:

Halált űző, élet hozó, Isten Fia, ki parantsolsz,
 Az holtaknak és fel kelnek, mint aluvok álmokból,
 Költőges, kérünk, minket-is kik az bűnben bé aluttunk,
 Zengedező sz. igeddel, hogy abban bé ne hallyunk.

DOMINICA XVII. POST TRINITAT.

Meg gyógyítá az Vr Christus a' vizkorságost Szombaton,
 Meg mutatá vóltaképpen hogy uralkodik azon,
 Es hogy szabad minékünk-is jól tennünk üdnep napokon,
 Tsak a' bűntől, s az mulható dologtól kel meg szűn-

DOMINICA XIX. POST TRINITAT. (nünk.

A' törvény tsak bünt ísmértet, de attol meg nē könnyithet.
 Tsak parantsol, de hogy tegyük, segítségül nē lehet,
 Az David fia és ura, tehát az, kit Soltár mutat,
 Az ki bűnből meg óldozhat, s az jóra erőt adhat.

DOMINICA XIX. POST TRINIT.

Egyenlő Isteni erő a' bűnöket meg botsátani,
 S-gutta útést eszköz nélkül tsak szóval meggyógyítani,
 Mindenikre erőd vagyon Isten Fia, Isten vagy hát,
 Bűnünket nekünk-is botsásd, gyógyítsd lelki guttán-

DOMINICA XX. POST TRINIT.

(kat.

Hivatá Isten elsőben az Sidókot menyországra,
 Eő szent Prophetái által, s nem lőnek méltók arra,
 Hanem ki küldé másodszor Apostolit pogányokhoz,
 Kik közzül nagy fokban hűnek s járulának Christushoz,

DOMINICA XXI. POST TRINIT.

Nagy orvosság az atyáknak az fiaknak betegségek,
 Azzal gyógyul meg ő nekik gyakorta beteg lelkek,
 Minékünk-is kedvesnek mikor Isten sanyargattya,
 Tudgyuk hogy azzal szívünket magához hajtogattya.

DOMINICA XXII. POST TRINIT.

Oh könyörülő nagy Király elődben borulunk sírván,
 Bűneinknek sokságától szivünkben vádoltatván,
 Engedd meg, kérünk, nekünk-is ezerni ezer vétünket,
 S-ne adgy értek a' pokolnak gyötrelmére bennünket

DOMINICA XXIII. POST TRINITA.

Oh bölts Iesus, ki idvősség útát igazán tanítád,
 S-álnok okoskodásokban az böltséket meg fogád,
 Fogd meg most is kik ellenünk álnok tanácsot forralnak
 Akazd lábokat a' törben mellyet nekünk hánytanak.

DOMINICA XXIV. POST TRINITATIS.

Szüleink undok vérétől fertelmes mind testünk lelkünk
 Mosogals meg szent véreddel, Vr Iesus, téged kérünk
 Mind halva fekszünk a' bűnben Adam fiaí leányi,
 Elest fel te szent Lelkeddel, hogy légyünk Istcné-i.

DOMINICA XXV. POST TRINIT.

Legyünk erősek az hitben, ne hidgyunk mindē léleknek
 Mert ez űdőben világra nagy sok hitetők jönnek,
 Kik hogy inkább tsalhassanak tsudákat-is sokat tesznek,
 De minket választattakot el nem tévelyithetnek.

DOMINICA XXVI. POST TRINIT.

El jó az Vr, minden hidgye, s-le űl ő fényes székiben,
 Es meg itél mindeneket mint éltek ez életben,
 Az jó tévőket magával fel hijja az menyországban,
 Az gonosz tévőket küldi őrdögökkel pokolban.

GRA.

GRATES NVNC OMNES

H Alát most adgyunk mindnyáján, az Vr Istennek,
ki Fia születésével, meg szabadított őrdögnek ha-
talmaasságából.

Ennek illik hógy énekellyük az Angyalokkal:
Ditsőség magasságban Istennek.

DIMISSIO PERACTA COMMVNIONE.

MEnnyetek el Vr Christusnak hű vendégi békeséggel,
Meg elégedvén lelketek szent testével vérével.
Hálát adgyatok ő néki illy nagy jó téteményéért,
Rendelvén életeteket ő szent törvénye ízerént.

FINITIS PRECIBVS.

Igaz Isten, ki nem hibász beszédedben, te ígérted,
Hogy meg halgatíz ha könyörgünk szükségünkben,
teneked,
Halgafs meg tehát ezekben, téged kérünk, kegyelmesen
Add meg, az mik jók minékünk, szent Fiadnak ne-
vében.

A L I A.

Közben jaró Iesus Christus, ki esküvéssel ígérted,
Hogy valamiket kérendünk az Atyától nevedben,
Meg lesznek adatva tőle; ezeket imé ugy kérők,
Szerezd meg tehát Atyádtól, fadd meg magad-is né-
künk.

FINITA CONCIONE.

Mindenható Atya Isten ki szent igédben minékünk,
Hirdettetéd az mit kívánsz, el hagynunk, vagy követnünk;
Add érthetnünk az mit hallánk, s meg tartanunk az mit értünk,
Eletünket-is az szerént mindenben rendelhetnünk.

PRECATIVNCVLÆ.

Invocationi statis temporibus præcinendæ
Quovis tempore.

VRam mi reánk az te szemeid, vigyázzanak, s az mi Országunkra, és Országunknak Fejedelmére, s ez mi Váralunkra, és minden helyben lévő Keresztyénekre; szent bõltseféggel, békés szeretettel, és minden szûkséges dolginkban jó szerentsékkal; kegyelmes hozzánk lévén, minket áldgy s ajándékozz. Kegyelmes hozzánk lévén minket áldgy s ajándékozz. *His Isten bizom jó reményes.*

HOSTIBVS SÆVIENTIBVS.

Exurge Domine.

TAmadgy fel Vr Isten mellettünk, mi ellenséginkre; rontsd meg minden ő erejket nagy kissebségekre: Pirulyanak, és meg rettennyenek előtted nagy veszedelmekre; Futamjanak, futamjanak, futamjanak mint Madiannak népe. Futamjanak, futamjanak, futamjanak mint Madiánnak nepe.

IN SIMILICAS V.

TE Vr Isten, te Vr Isten, szánny meg minket, ohajtásunk vegyd

vegyd füledben; téged hívunk, téged hívunk, mi vezérünk, ez inségből ments ki minket, te vagy a' mi segedelmünk, te vagy az mi segedelmünk: Mi ellenséginktől tarts meg, üldözőinket te rontsd meg, hogy féllyenek, Vram, teged; hogy féllyenek, Vram téged.

IN EXORDIO NOVI ANNI.

EZ esztendőt meg áldgyad, ez esztendőt meg áldgyad, kegyelmedből Vr Isten; bő fírral kővéritsed, bő fírral kővéritsed, te szent Iehova Isten; Tégedet félnek kik lakoznak ez földnek szinén, még az pusztá helyek-is bőv-séggel, halmok ajitozódnak vig kedvel, bódog kit magának választott Sijonnak Királya. Tégedet félnek, kik lakoznak, &c.

IN FESTO PASCHATIS.

EZ Husvét üdnepében, ez Husvét üdnepében, ditsér-ük Istent szivel; Ki értünk meg hólt Fiát, ki értünk meg hólt Fiát, fel támasztotta testben: Ennek örül föld, tenger, és az menny vig kedvében, minden élő állatok, sok rendben, kik égben földön vagynak, sok rézben; fák; fűek és virágok ujjulnak örömben. Ennek örül föld, &c.

IN FESTO PENTECOSTES.

EZ Pünkösöd üdnepében, ez Pünkösöd üdnepében, ditsér-ük Istent szivel; Ki Szent Lelkét szivünkben; ki Szent Lelkét szivünkben, osztogattya bőv-séggel: Ennek örül föld, tenger, és az menny vig kedvében; minden élő állatok, sok rendben, kik égben földön vagynak, sok rézbé, fák, fűek, és virágok, ujjulnak örömben. Ennek örül föld, tenger és az menny &c.

Quo-

QVOVIS TEMPORE.

Erravi sicut ovis. Psal. 119. 176.

TEvelygünk mint az juhok, tévelygünk mint az juhok,
keres fel oh Vr Isten: Mutasd jó kedved hozzánk, mu-
tald jó kedved hozzánk, s-tekénts reánk kegyesen: Ne
emlekezzél rut vétkeinknek sokságáról, sőt meg igazítá-
sod s-mutasd irgalmasságod, fogadgyad te szolgadat Atyai
kedvedben. Ne emlékezzél rut vétkeinknek &c.

AZ EGY IGAZ ŐRÖKKE VALO ISTENNEK, AZ KI ATYA,
FIU, ES SZENT LELEK, LEGYEN DITSERET DITSŐ-
SEG, MENYBEN ES EZ FÖLDÖN. AMEN.

VEGE A' GRADVÁLNAK.

A' cs-el való írást az M. nyelvben idegennek alitom, mert csak egy szó sem
 ík példájul reá, az mellyben a *pronuntziáltatnék*, mind az álta
 tattatott itt-is, elunyán minc *leni*. A' cht, az mint is írják nem ell-...

Tudom pedig hogy némelly szóknak irattatások az en Magyar Orthographiában sem fog első tekénettel mindeneknek tétleni, de ha magokban szálván az szóknak eredeteket fel kezdik nyomozni, helyben fogják hagyni; mint *hagyd, vegyd, vigyd, tegyd* &c. az mellyekben *syncopa* vagy on, pro *hagygyad, vegyed, tegyed*. Viszont *tartsd*, pro *tartsád, rontsd* pro *rontsád*, mellyeket szükségképpen így kel írni, mikor *tertia persona* mellé tétetnek, ugymint *hagyd* el az gonoszt, *vigyd* vagy *vegyd* el az mi tied, *tegyd* dolgodat, *tartsd* meg az törvényt &c. Ha szintén a *pronunciatio*ban úgy ki né Magyarázhatni is az *d*-et, mint némelly szóknak az *g*, az *l*, az *f*, és több *consonans*ok után, mint *üld, áld, vágd, öld, öld, üld, áld, völd, öld, öld* &c. De mikor *secunda persona* mellé adatnak, akkor az *d*-nek el kell maradni; mint ne *hagygy* el minket, *tegy* jól velünk, *tarts* meg engem, ne *ronts* el bennünket &c. Ez is igen új dolognak látszik, jól képzem, némellyeknek, hogy az *verbum substantivumot* gy-nal irtam vég felé néhol néhol, az mellyel en közönségesen élek az magam írásában; úgy-mint *vagytok, vagynak*; de ne gunyollya meg rántzban szedett orrával, vagy ki-pittyesztett ajakával, míg az *credet* meg nem tekénti, az melly ez; *vagyok* *vagyon*, a' honnan immár, *vagynak, vagytok*, nem *vadnak*, mint ha volna fene vadnak, vagy *vannak*, és *vattok*. *Vagynak* több meg jegyzendő, és meg változtatandó fogyatkozási is a' Magyar szóllásban, és írásban, az immár be tsufzott és meg rögzött szokásból, az mellyek között ez majd leg tettelesb, hogy immár az mi Magyarink semmi külömbséget nem tesznek szóllásokban az *activa* és az *passiva* *voxok* között, hanem az *passivakot*-is mind *active* mondják ki. Mint: Az embernek *teremtése* pro *teremtetése*, mint ha az ember teremtetett volna; Az embernek örök életre való el *választása* pro *el választatása*, mert az ember maga magát nem választotta, hanem az Istentől választatott. Az Istennek *imádása, segítségül való hívása*, mint ha az Isten imádna, vagy hiuna segítségül valakit; az bűnnek *megbocsátása*, hogy már *megbocsátatása*, és több e fele sok illetlen szóllások, mellyek káromkodás nélkül is alig *vagynak* néhánykor. Ha fonló ehhez az is, hogy az *possessivumokot* *in plurali* ne tudgyak az mi mostani Magyarink ki mondani, az kik ugyan alittyak is magókat valakiknek lenni, hanem mind tsak *singulariter* mondják ki: Az *fiuknak* bocsátulniuk kell az *ő szüleiket* úgy *szólnak*, mint ha tsak egy volna az *ő szülejek*, holott ketten *vagynak*, és így kellene *szólniok*; az *ő szüleiket*; Ilmet; Az *szüleknek* jól kell nevelniük az *ő fiókat, leányókat*, mint ha soha né volna több egynél, holott azt is így kellene mondaniok, az *ő fiaikat, leányókat*. Az lelkes ember meg nem foghatja azokat az mellyek az Istennek *Lelkeje*, így magyarazzák, holott igazán így kellene magyarázniok, az mellyek az Istennek *Lelkejei*. Adgyátok meg az Tsászárnak az mellyek az *Tsászáré*, az Istennek is a' mellyek az *Istené*; így *szólnak*; Maga így kellene Magyarul *szólniok*; az mellyek az *Tsászárei*, az mellyek az *Istenéi*; Mert ez, az mellyek, *plurale*, ez pedig az *Istené*, és az *Tsászáré*, tsak *singulare*, és így egy kellemes *Totismust* ejtenek vele; Egy ilyen kortsos Magyarfág ez is: A' pogányok biznak az *ő lovokban*, mint ha valamenyin *vagynak* mind tsak egy lovok volna, s arra duzzadnának fel biztokban, holott az igaz Magyarfág *é* volna; az *ő lovaikban*. Mert *in singulari* *lova*, *in plurali* ha tsak egygyé, *lovai*, ha többeké *lovaik*. Az írásban pedig ez az nagy otrombaság, hogy semmit az szóknak eredetire nagy fokak nem néznek, hanem tsak az mint az szó a' ki mondattatásban esik, úgy írják ki; Mint *eczer s-mind*, hogy már *egyszer s-mind*, *jedzi*, hogy már *jegyzi*, *hedzi* hogy már *hegyzi*, *másotzor*, hogy már *másodszor*, *szenyvertz*, hogy már *szenyvedsz*, és több e fele elmetlenségből és itéletlenségből származott tsufos írássok, melly miatt az Magyar nyelv, immár szintén majd el parasztul. De ne mondgyák hogy én új *Grammatikát* írok, és az Magyar nyelvben magamnak *Professorságot* tulajdonítok, elég legyen ezekről ez alkolmatossággal, mint egy mulólan emlékezmem, tudó az tanuló és az meg ismert fogyatkozássokat örömeit el hagyó emberek ezekből egygyet mást szedegetnek elméjekben, az kik pedig inkább akarnak az kösséggel az vörtes szokásban meg maradni, mint valakivel írássokban és szóllásokban jobbitást tenni, szabad, senki őket né erőlteti. Nem volna talá jobb mint az minnen fáját régi *ős* bötüinkel élnünk, az mellyekben mindenre kiváltképpen való bötük *vagynak* és azok szerent az írásban egymásol nem külömbözhetnénk; melly bötük még nálunk, *le* *vagynak*, de felő hogy el ne temetődjenek

241
jenek lassan lassan, melly bizony kár s szégyen leszen minékünk, ha az mi eleinknek bötűik az mi
gondviseletlenfégünk miatt vesznek el. Iele hogy azoknak *virtus*iktól el fajultunk.

A' kiváltképpen való vétsegeket is minék előtte meg mutogatnám, kérem atyafiságoson az
emberfészes és Istenfelő Cantorokat, hogy mig nem ez könyvből az Ecclesiában éneklenének,
ne restelleyék ezt a' kis fáradságot fel venni, hogy keressék fel ezeket a' vétsegeket, s *corrig*állyák meg
az szerént, az mint én meg jegyegettem; hogy penig motsok ne efsék ez könyvben, egy kis
tisztá papyrost ragaszthatnak néhol enyvel az vétkes igének hátára, s azon felül írhattyák, vagy
írathattyák másokkal, szép nyomtatás formán, s csak meg sem teszik rajta. Ha én né restellettem
az egész könyvet által olvasni, s az fogyatkozásokat belőle ki szedegetni, ne restelleyék ők is a' jó
atyámiai azokat az meg mutogatott fogyatkozásokat fekésekben fel keresgetni, és meg e-
*mend*álgatni, mert egyebként sok helyeken nagy hiba, vagy akadék, avagy ugyan benne süléf-is
esik az énekles közben miattok.

Is penig az a bötű az Gradualnak kezdetitől fogva az *Psalms*okig való részt, az b. pe-
nig *us*októl fogván mind végig valót mutattya.

2. a. *linea* felül olvasván alá, 11, *lege* Fianak. fol. 3. a. lin. 4. *lege* szolgálynak. fol.
5. 1. *leg*. híveknek. *Ibidem linea penult.* *lege* világja. fol. 6. a. lin. 3. *lege* legény. fol.
20. 4. *lege* levő. fol. 32. a. lin. 2. *lege* és ezt mi meg. fol. eodem lin. 8. *lege* hirdessük. fol.
46. a. lin. 7. 8. *pro* ki minket, *cane*, ki Fia. fol. 51. a. lin. 11. *lege* setitited. *Ibidem lin.* 12. *lege*
nyugod. fol. 55. a. lin. 7. *pro* Vr Isten, *lege* Vr Iesus. fol. 63. a. lin. 2. *dele* mi. fol. 64. a. lin. 8.
dele az. fol. 68. a. lin. 11. *lege* teremtsünk. fol. 86. a. lin. 6. *scr.* *Psal.* 35. & lin. 7. *lege* kit. fol. 87. a.
lin. 1. *lege* im ezt. fol. 95. a. lin. 3. *dele* az. *ibid.* lin. 7. *scribe pro* Vr Isten, Vr Iesus. *ibid.* lin. 12. *lege*
halálig. fol. 98. a. lin. 5. *lege* meg váltta. fol. 118. a. lin. 21. *lege* foglalal. fol. 119. a. lin. 4. *lege* fel
mennit. fol. 125. a. lin. 6. *lege* ötöt. fol. 130. a. lin. 18. *lege* Sz. Lélek kerünk irgalmazz. fol. 134. a.
lin. 5. *lege* sok nyelvekre oízlott. fol. 153. a. lin. 3. *scr.* ki szüztől születék. fol. 60. a. lin. 7. *scribe*
mérsekelhetetlen, *quasi* mérsekelhetetlen. fol. 171. a. lin. 4. *lege* kit. fol. 174. a. lin. 13. *lege* Sz. Lel-
keddel. *ibid.* lin. 24. *leg*, el ne boritnák. fol. 175. a. lin. 13. 14 *leg*, hogy a' viz, és a' föld mind tsak
egy ne lehe. fol. 176. a. lin. *penult.* *leg*, öld meg. fol. 180. a. lin. 2. *lege*, alkonyodik. fol. 186. a. lin.
2. *scr.* Ezt nem mi nagy. fol. 196. a. lin. *ante penult.* *leg*, erős egység. fol. 209. a. *leg* szolgályatok.
fol. 218. a. lin. 5. *lege* és ki önté. 261. a. lin. 4. *lege* törvenye. fol. 257. a. lin. *ult.* *ad scrib.* *in spatium*
quod ibi relictū est, SECUNDA SECUNDI DIEI. fol. 259. a. lin. *ult.* *appone* TERTIA SECUNDI DIEI. fol.
261. a. lin. 6. *in scr.* PRIMA TERTII DIEI. fol. 263. a. lin. 4. *scr.* SECUNDA TERTII DIEI. fol. 292.
a. lin. 5. *scribe*, Euangelista. *ibidem lin.* 6. *scribe* Iesus. fol. 301. a. *linea ult.* *scribe*, Euangelista.
fol. 312. a. *linea ult.* *lege* meg feszítettének. fol. 327. a. lin. 5. *lege* vesztegettetése. fol. 417. a. lin.
5. *scribe* I. VERBUM CHRISTI IN CRUCE. fol. 428. a. lin. 1. *scr.* V. VERBUM IN CRUCE. fol. 429.
a. lin. 4. *scribe* SEXTUM VERBUM CHRISTI IN CRUCE. *ibidem lin.* 6. *scribe* VII. VERBUM CHRISTI
ibid. lin. 7. *lege* mennyei. fol. 443. a. lin. 1. *scr.* DOMINICIS ADVENTVS. fol. 450. a. lin. 5. *scribe*
DOMINICA I. POST EPIPHAN. fol. 460. a. lin. 5. *lege* Atyátok. fol. 463. a. lin. 6. *scribe* IN FE S-
TO RESURRECTIONIS DOMINI. fol. 470. a. lin. 5. *scribe*, FERIA II. PASCHATIS. fol. 471. a. li-
nea 7. *lege*, vigasztaló. *ibidem pro* vigasságnak *scribe* igazságnak. fol. 479. a. lin. 2. *scribe*, DOMI-
NICA TRINITATIS. fol. 483. a. lin. 5. *scribe* *Psal.* 49.

Folio 1. b. lin. 10. *pro* ki, *scribe* Ki, ut sit principium rhythmi. *ibidem lin.* 14. *pro* hanem, Ha-
nem. lin. 17. *pro* sem, *scribe* Sem, majori S. rhythmi enim in hoc *Psalmo* 1. non sunt distincti, *linea*
19. *pro* de, *scribe* De. lin. 21. *scribe* Es Szent. lin. 22. *scribe* Most. fol. 2. b. lin. 2. *dele* ő. lin. 12.
lege választottam. lin. 18. *scribe* *pro* és, Es. fol. 7. b. lin. 21. *lege* ditsősegek. fol. 8. b. lin. 1. *pro*
itily, *lege* itelly *ibidem lin.* 4. *scribe*, Mert. *ibidem lin.* 6. *scribe* Ki. fol. 8. & 9. b. *linea ult.* *lege* erőf-
sitetted. fol. 9. b. lin. 13. *lege* juhokat, *ibidem lin.* 17. *adscribe* Ditsőség. fol. 10. b. lin. 10. *cane*
az meg nyomorittattat. fol. 14. b. lin. 6. *lege* pusztittatásokért. fol. 15. b. *linea* 13. *pro* mind, *scri-*
be, mint, *ibidem post* koporó *pone co'm:* fol. 16. b. lin. 3. *adscribe* Ditsőség. fol. 19. b. lin. 8.
scribe, XVIII. fol. 20. b. lin. 4. *lege* az hor ály. fol. 26. b. lin. 9. *pro* ő, *scribe* jó, *ibidem linea* 19.
lege, veted. fol. 30. b. *linea* 4. *lege* lako 1, fol. 32. b. *linea* 9. *lege*, tekents, fol. 36. b. lin. 7. *pro*
nev e-

nevedet, *scribe*, népedet. fol. 38. b. lin. 17. *lege* viselly. fol. 58. b. *linea ultima lege* fokafágot,
 fol. 60. b. lin. 9. *lege* be vigyenek. fol. 63. b. lin. 11. *pro* igiéjert, *scribe* igiéjeért. fol. 65. b. lin. 5.
lege, tsödülttenek. fol. 71. b. lin. 4. *dele* X, *ut sit* LI. fol. 79. b. lin. 7. *lege* akarattyát. *ibid.* lin. 17.
dele, fel, & *cane* en előmben. fol. 79. b. lin. ult. *adscribe* Ditsőség. fol. 80. b. lin. *antepenulti-*
ma lege, és azt mondgya. fol. 81. b. lin. 20. *pro* levetéd, *cane*, nevetéd. fol. 83. b. lin. 4. *pro*, fo-
 gadtassanak, *scribe*, fogattassanak. fol. 85. b. lin. 26. *lege*, az en. fol. 89. b. lin. 27. *pro* aalt, *scribe*
 alatt. fol. 91. b. lin. 28. *cane*, Sálmonnak. fol. 97. b. lin. 22. *lege* várásom. fol. 99. b. lin. 17. *lege*
 fiának. fol. 104. b. lin. 1. *lege* jelcinket. fol. 105. b. *linea ultima pro* igazakeinak, *cane* igazakei,
delendo syllaban *finalem*, nak. fol. 106. b. lin. 2. *pro* Sidó Országban, *scribe*, Iuda Országában. fol.
 111. b. lin. 23. *lege* nem veszté az Atyákat, *addendo*, az. fol. 120. b. *linea* 4. *scribe* Siferával, fol.
 123. lin. 14. *lege*, az en. fol. 125. b. lin. 10. *lege*, forrásim. fol. 131. b. lin. 6. *lege*, gyalázattyok-
 rol. fol. 135. b. lin. 9. *cane*, Az igaz virágozik. fol. 142. b. lin. 17. *lege*, sámolyánál. fol. 148. b.
linea penultima lege, követivé. fol. 149. b. lin. 25 *pro* fia, *lege* fái, *ibidem* *linea* 28. *cane*, jegenye.
 fol. 160. b. lin. 4. *lege*, tsuda. fol. 161. b. lin. 8. *scribe* barmaikat. fol. 175. b. lin. 7. *cane* ártatának.
 fol. 186. b. lin. 3. *scribe*, KVPH. fol. 192. b. az foliumoknak számok el vetődött, fol. 203. lin. 1.
post vocem kíván, *pone colon*: & *in sequenti vocula*, az, *scr. magnum A. ut sit caput secundi rh. rhmi*
 fol. 218. b. *linea penult. cane*, Fiunak, *ibidem* lin. ult. *leg.* Sz. Léleknek; Avagy, Fiú és Sz. Léleké.
 fol. 223. b. 11. *pro*, és egy máshoz, *cane* fegyemáshoz. fol. 229. b. lin. 7. *pro* LVNDICVM. *scr.* LV-
 DICA. fol. 257. b. lin. 21, *dele* mi, fol. 260. b. *linea* 9. *cane* bátrakot. fol. 263. b. lin. 17. *lege*,
 meg bortsátni. fol. 266. b. lin. 21. *scribe*, erejeket. Ezeken kívöl-is ha mi aprolekos fogyatkozá-
 sok szemed eleiben akadnak, vagy az *virgulakban*, vagy a *punctokban*, vagy az *accentusokban*,
 vagy bőrtükbe vagy penig a *korakban* értelmes Cantor magad-is meg jobbbithatod. Az Vasár-
 napokra való *Responsóriáknak* az végeken oda kellett volna kótáson nyomtatni az gyermekekért
Ditsőség Aryának és Fiúnak, és Szent Lélek Istennek &c. de el fogtuk felejteti, hanem könyűl
 oda írni fol. 240. lin. 16. Sokaig elly kegyes olvasó, és az mig élz az Istennek ditséretet enckelly.

MAGYAKADEMIA
 KÖNYVTÁRA

Cantio Pelegans;

Ex Cap Mich. & notam: Ollý buval zé

icheas Propheta
kesermősegeben, Is-
ten seregenek ő kit-
tsen segeben, így pa-
naszkodik az ő-
beszédeben, az,
mint irvan va-
gyon hetedik

regeben.

Így ennekem ugymond ki lettem ollianna,
mint pöllő tartazo süretnek utanna,
az elhagiot pöllőt keresi vigyazván,
szorgalmatosággal nezi hol találna.
Inczén még etelre való szép pöllő fő-
io gyümölcsöt-termő ekes pöllő vesző,
így ricca keresztien igaz Istenfeleő,
keves emberekben tökeletes hitű.
Lvészett igazság, az földnek szinerül
az tökeletesesség, nagy sok emberektől,
meste el távozot az igaz ősventől
az Iesus Christusnak igaz Vallásátul.
Mind az verontásban török elmeieket,
csak az hamiságban török ő feieket,
eggik attyáfu az másiknak verét,
kevannya még innya mint farkas barani vért.

Így mi jó 2. 2.

Az mi ionak tetsik nekik azt mivelik,
es az mi igaznak latsik cselekesik,
Istennek beszédét szaiokban viselik,
kivel ő magokat szenteknek ielentik.

Az ki gazdag, köztök mindent cselekesik,
penzhez biztában ő fel suvalkodik,
minden gonoszságra neki út adatik,
mert sok pénze vagyon feie meg, métetik.

Aki vallia magát keresztjennnek lenni,
tökellleteskeppen az Christust vallani,
Isten neve mellett nem mér feltamadni,
ő szalóia alatt rettegh vitezkedni.

Hogi ha mind ezeket mi iol meg, gondolluk,
es az mi idönkhöz mi ezeket szabiuk,
igaz voltat ennek bizoni meg, érezzük,
es magunkat innet iol meg, itelhetünk.

Sokan viselik most az keresztien nevet,
Isten beszédével kik mossak nyelvüket,
kik reszeregekben próbik tenyereket,
de iozan körökben meg, vetik hiteket.

Az ki magát mostan keresztjennnek tartia,
Istennek ősvéniet nyomdokia azt módgia,
alnoszággal pikve rakva minden láttia,
es cselekedeti nyltvan meg, mutattia.

Minden gonoszságot meg, mér csele^{ke}dni,
az mi neki tetsik azt mérí mivelni,
penzhez biztában gonoszt cseleketni,
az Ur Isten ellen mér ő rugodozni.

Tiflisseget felki az Christus hitiert,
az igazvallásnak meg, marada saert,

nem mer föl tamadni az keresztienéért,
es az igaz hitnek szép diczeretért,
Nagy böczületességnek tartja gazdagságot,
az hitetlenekkel való nyáffagat,
es az igaz hitnek nem mutattia hasznát,
mint tövisszes karo ha tekented dolc
Ez fő embereknek magokat allittják,
az keresztienek közt ezt elsőnek tartják,
az hitetleneknek sarkokat nyomodgiak,
ki vel fő voltokat mutatni akarják.
Isten seregenek fő ellenségeivel
eggyütt nyaskodnak az hitetlenekkel,
semmit nem gondolnak Isten igéivel,
fenigetéssel sem io intésével.
Nagy gyakorta halljuk Isten igéiből,
predicatoroknak kegyes intéséből,
idele el tenni az hamis öfvenitől
az hitetleneknek ó tarsasagoktól.
Semmi közö nincszen Istennel ördögöl,
az keresztieneknek ördög seregeivel,
nagy igyenetlenség, barának farkassal,
Isten híveinek ördög taborával,
Christus Urunk mondója nem a menyorságh,
kicnek csak ayakan morog, az iamborságh,
es czelekedeti mindenben hamisságh,
de azt nem mutattia mit kevan igazságh,
nem elég csak sayal az Christust vallani,
es az regegesben rola bepilleni

az nagy kora szótól ró.

az naol kevelisegből szor paporitani,
de cselekedettel kel bizonyítani.
Boldog ember az ki szerzeset Istennek,
fogadja mindenkor ő teremőienek,
es parancsolattiat ő bent feölsegenek
örizi mindenkor kegies Istenenek.
Istennek aida sa feien leßen annak,
Isten országában reße leßen annak,
az ki tiste seget teßen az Istennek,
helt ad mindenkoron kegies intesenek.

Megh lassatok azért az kik ezt halliatok,
kik az Christus-Jesust igazan valliatok,
ő zaslóia allat ti uoy forgodgiatok,
hogi hazugok polgáinak ne találjátok.

Cantionum istanc Religionis affeuerat Matthias
T. Palasa Gyarmati, in aeternum in Memoriam
vnde inquit in dextera Symbolum: Rotundus q.
7. t. Ann. 1689: 26. p. Dje Sbnis cult: indign.

In gratiam unice Columbe Ecclae Dei
collata a Jure patris Gringisario

Nomina Magistrorum, et ceterorum, quorum nomina
a multis annis fructuosi et fidantur consignata
ab eodem, et de illo quo Dñs Pastorum.

Thomas Lévai.

Benedictus Dienseli.

Stephanus Csihi tribus annis.

Maximus Szilvási, duobus annis.

Andreas D. br. zini.

Casparus H. rez. sz. lósi.

Stephanus Onadi: Civis Gyöngyösis factus.

Stephanus Medgy. si.

Joa. nr. Papi.

Georgius Botosi.

Mathias Balassa Gyarmathi. Apr 38. Rector.

Georgius Görgi.

Mathias, Thurci.

Joannes - - Thomai. uno anno.

Daniel - - Henricus D. br. zini ductus Apr 42. } Reliqui singuli ducti sunt

Stephanus - - Kormendi. D. br. zini huc ductus. } Sáros. Patavino.

Michael, Tóthéki.

Johannes, Páti.

Johannes Redméri 3 annis.

Joannes Redméri

Joannes Macdonvari Civis factus Gyöngyösi, Rector 2 annis.

Georgius Madocsi. Duobus annis, introductus Apr 41.

Stephanus, uno anno, Pastor factus.

Joannes - - Leponezi, Pastor factus in patria, tunc. } mortuus. H. ibid.

Georgius Cernatoni. Anno 1653.

Dan Jopai, Pastor factus circa Rimu.

Georgius Padanyi, pontifex factus p. Dringini Jazigu, Corydon.

Andreas Baresi Rector, xto non p. fuere p. } Rector Apr 44. salutavit Academiis,
Michael Baresi Rector factus in Transylvania.

Georgius Szendri, Pastor factus.

Samuel Nemethi, pastor factus, in reg. statu vivus Martis 6ti. Pasori.

Joannes Szili pastor factus

Michael Bári pastor factus

Michael Szoboszlai, ab ipso Gyöngyösis in Academiis pro-
mover. p. v. r. p. Pastor factus ibid. annis quingz.
hic Rector erat p. 44

Johannes
Samuel
Paulus
Petrus
Petrus
Johannes
Franciscus
Johannes
Paulus
Paulus
Paulus
Paulus
Ludwig

Lip. Anno 1707. uno anno. pastor in Hungaria
Korosturi Rector 1708 uno anno. Pastor factus circa Vár.
Muratzi 1709. uno anno. secularis factus in Samaria.
Torma-földe 1710. uno anno. Pastor factus.
Szilagyi de Boba, introductus 1711. fideliter officio vacante
defunctus et annis ferme tribus tandem hic mortuus, et pulch
Kipster, introductus et 1712. die 9. April. Rectoris titulus
annis tandem Pastor factus.
Bornermihl Kormendi introductus 1713. die 12 Aprilis annis duobus
Alaka. introductus Anno 1719. (tandem Pastor factus.)
Szenezi 1721 uno anno, tandem Academiis Salutaris.
Farkasdi 1722 de his annis - tandem usque quod Vitis Jan
Sallai 1729 introductus 29 Aprilis. (tandem Anno 1730
tandem Curator Ecclesiae h. s.)
Váli 1737. die 24 Aprilis introductus
Ludwig 1738. 27 Decembris duxit Anno 1705.

Petrus Veszpremi Anno 1704. introductus 27. Decembris.
Georgius Naar-Illegori, ex Schola Debrecenti. latine et introductus
Adrianus Komaromi Anno 1707. ex Schola. latine et Colleg. S. parochien
qui honestissime officio fungens deinde duxit
Georgius Teresi. Anno 1708. latine et Colleg. S. parochien
duobus annis. qui honestissime officio fungens. ut putatur red
Franciscus Janto. Anno 1710. latine et Collegio S. parochien et A
1711. tempore vernali quod pontificis expellerunt in executione

Perpetua memoria ergo a fide digno teste, nomina
clarissimorum Ecclesiastarum, in Ecclesia Reformata
Gyöngyösiensi fideliter a multis annis fungentium assigna-
vit Joannes Bernensis a Köröndi Abo 29 20 Febr.
n. Rector scholae Gyöngyösiensis.

Johannes Melior Keszthelyi.
Agorini Tókölyi, duabus vicibus pastor ann 10.
Körtvélysi.
Kálmáncsi.

Moesai.
B. hesi ^{Tholmai} introductus Abo 37. pastor Ann 3.

Püspöki, introductus Abo 40 pastor usq. ad annos 4.

Mégyesi Abo 48. Consecratus est hic annis 4, tandem hic

Szántai Abo 58, prima vice confect hic annos 14. Tan-
dem Sacerdos Zarándicum est vocatus ad sacrum Ministerium

Szoboszlai Abo 70. docuit hic 5. annis.

Nagy Almási, Abo 75 postquam 3 annis hic docuisset, pacifica
mortuus est Abo 78, 5 Feb. et 6 funtus est.

Szántai invadente rursus Hungarica catastrophe, Ecclesiam
persequutione, postquam se in Bathum D. Br. G. rursus

Lenchiánus honorifice evocatus est ac introductus Abo 74. 18. Martyr.

Crokokci introductus Abo 81 die 18 Aprilis. ^{quodam et p. hinc factus.}

Szigethi pri introductus 1683 die 25 Maji, primus in Ecclesia

Ref. Pastor Ref. Ecclesie Gyöngyösiensis. ^{Rector Gyöngyösiensis pro hujus Pastor ad hunc}
^{candem tempore quodam et hinc factus.}
21 Apr. hinc pro tempore tunc conductus de.

h. annos: B. v. G. v. h.
1704.
7. Febr. et introductus
9. Febr. a G. d. p. v. h.
12. Jan. p. v. h. m. Eph. 9. XI.
12. Jan. p. v. h. m. Eph. 9. XI.
12. Jan. p. v. h. m. Eph. 9. XI.
12. Jan. p. v. h. m. Eph. 9. XI.
12. Jan. p. v. h. m. Eph. 9. XI.

Si non erraret Cantor quandoq3 Caneno
Rusticus hanc artem diceret esse leu3
Scripsit Michael V. De B.
Patrio mondana vana nimis let volua,
Regem. Hesteret3 siue3 gend3rok volua,
De murel e3 tork3 q3 h3tto3 be3 qua.
Regem Cantoriat3 v3 h3cto3 q3 h3tto3.

Si non erraret Cantor quandoq3 Canen
Rusticus hanc artem diceret esse le
Scripsit Michel V. D. D.
Patrio mendacia vixit non leu volua
Regem Hesteret Huet gendpote volua
De murel e. Lurel & Luitto le qua
Regem Cantoriat non Luitto gendpote

